

**Josephus de Anti-
quitatibus ac de
bello Judaico.**

*Josephus de Anti-
quitatibus ac de bello Judaico.
Josephus de Anti-
quitatibus ac de bello Judaico.
Josephus de Anti-
quitatibus ac de bello Judaico.*

DE ANTIQ VITATIBVS TABVLA

¶ Tabula Rubricarum cuiuscūq; capituli singulorum librorū: tam de Antiquitatibus q̄ de be-
lo Iudaico secundum numerum librorum & cartarum.

¶ Incipit Liber primus.

D E creatione cæli & terræ: & de opibus sex die: & requiæ diei septimi.	Cap. I. Car. I.
De plasmatione prothoplastorum: & de plātatione paradisi: & de introductione Adā & Euzæ in ipsum.	cap. ii. car. ii.
De transgressionē prothoplastorum: & de eiectione eoz de paradiso.	cap. iii. car. ii.
De interfectione Abel per Cain: & de pena qua multatus est Cain: & de duabus colū- nis latericia & lapidea: in quibus conscripserūt filii Adam omnem disciplinam rerum cælestium q̄ per se adinuenerunt.	cap. iiii. car. ii.
De inūdatiōe diluuii sup terrā: & ubi Noe saluatus ē cū generatiōe sua p arcā.	cap. v. car. ii.
Noe post diluuium oblati domino hostiis, orat nullam aquarum inundationem ulterius in- duci super terram.	cap. vi. car. iii.
Deus annuit p̄cibus noe: arcū pluuiālē designās ei in testimoniū fœderis.	cap. vii. car. iii.
De morte noe: & de filiis eius.	cap. viii. car. iii.
De nēbroth filio chā: & de ædificatiōe turris: & de discordia diuersarū linguarū.	cap. ix. car. iii.
De dispersione gentium in uniuersas terras: post ædificationem turris.	cap. x. car. iii.
De filiis iaphet filii noe: & de gentibus quæ per eos institutæ sunt.	cap. xi. car. iii.
De filiis cham filii noe: & de gentibus per eos institutis.	cap. xii. car. iii.
Noe inebriatus: nudatus: irrisus: irrisorem filium maledictioni subdit: fratribus eius maledi- ctum patris effugientibus.	cap. xiii. car. iii.
De filiis Sem filii noe: seu de gentibus p ipsos institutis: & de ortu abraæ.	cap. xiiii. car. iii.
Abraam secundū præceptū domini de chaldæa migrat in chananeā.	cap. xv. car. iii.
Abraam fame opprimente chananeam: ægyptum ingreditur: ubi dignus & clarus habetur: di- sciplinam arismetrix: & astrologiæ: cōtradens ægyptiis: a quibus iterum regressus in chananeā: partitur terram cum loth cognato suo.	cap. xvi. car. v.
Sodomite congressi cum assyriis prælio uincuntur: uicti captiui abducuntur: cum quibus loth captiuus abducitur.	cap. xvii. car. v.
Abraā irruēs in assyrios: loth & captiuos sodomitarū eripuit: cui regresso occurrit rex sodomi- tarū: & melchisedech rex solimog: deinde accepto p̄missio diuino de posteritate: genuit ismael: ip- sq; circūcisus est p̄cipiente domino: & ismael: totaq; domus eius.	cap. xviii. car. v.
De abraam quō tres angelos suscepit: a quibus audiuit & Saram filium pituram: & sodomitarū euerisionē: & de loth: qui & ipse suscepit angelos hospicio: & de euerisione sodomog simul de eru- ptione loth cum lota domo eius: & quomodo uxor loth conuersa est in statuam salis: cum respi- cit ciuitatem pereuntem: & de commixtione filiarum cum patre.	cap. xix. car. v.
Quomodo abraā migravit in gerara: & abimelech adamauit Saram uxorem abraæ: sed corre- ptus a domino: reddidit eam ipsi intactam: & de natiuitate ysaac.	cap. xx. car. vi.
Quō abraā monēte sara: & p̄cipiente domino emisit a se agar cū filio ismaele.	cap. xxi. car. vi.
Abraam accepit mandatum a domino de immolatione ysaac.	cap. xxii. car. vi.
De morte sara & sepultura ipius: post cuius mortē abraā accepit ceturā uxore.	cap. xxiii. car. vi.
Quomodo ysaac quadragenarius duxit uxorem rebeccam.	cap. xxiiii. car. vii.
Abraam moritur: & sepelitur in Ebron cum sara coniuge sua.	cap. xxv. car. vii.
De conceptu uel partu rebeccæ: & quō Ysaac pegrinatus est in gerariis tpe famis: & qa cū se- nuisset: & caligarēt oculi eius. benedixit iacob cū putaret se benedicere esau.	cap. xxvi. car. vii.
Iacob timens fratrem fugit ad laban in Mesopotamiam: ubi filias Laban Lyam & Rachel acce- pit uxores: cū ancillis earum bala & zelpha: ex quibus filios. xii. genuit: & unam filiā: quæ regresso iacob de mesopotamia ad chananeam: uiolata est a Sichem filio emmor regis sicimorum: quare indignati fratres eius totam ciuitatem percusserunt in ore gladii.	cap. xxvii. car. vii.
Moriē Ysaac in Ebron: & sepultura filii suis: rebecca uxore prius defūcta.	cap. xxviii. car. ix.

¶ Incipit Liber secundus.

¶ Quomodo Esau & iacob Ysaac filii habitacula diuiserunt: & Esau quidem idumeā tenuit: iacob autem chananeam.	Cap. I. Car. IX.
¶ Quomodo ioseph iunior filiorum iacob somniis ei demonstratibus scelicitatem futuram in uidiam sustinuerit fratrum.	cap. ii. car. ix.
¶ Quomodo idem ipse in Egyptum uenundatus a fratribus propter odium quod habebant in eum: factusq; insignis & clarus: ibi fratres habuit subiectos.	cap. iii. car. x.

Iacob audito quia Ioseph uiueret in Egypto: & clarus ibi haberetur: descendit ad eum cum tota domo sua.

De morte Iacob & de sepultura qua sepultus est in Ebron a filiis: de morte quoque Ioseph & fratrum eius.

De oppressione filiorum israel in aegypto per Pharaonem: & de natiuitate Moysi quem educauit filia Pharaonis: & adoptauit sibi in filium: & de sacroque scriba qui uoluit interficere puerum coculcantem coronam regis: quam puero rex imposuerat.

Postquam creuit Moyses iniunctum est ei bellum aethiopicum: ubi copulata est filia regis aethiopum in matrimonio. Unde odium & inuidiam magnam contraxit aegyptiorum.

Moyses cognitis insidiis regis aegypti latenter effugit & ueniens in madiam: habitauit cum raguele sacerdote: cuius filiam accepit uxorem.

De rubo quod uidebat Moysi quasi arderet: quod tamen non comburebat: ubi audiuit mandatum diuinum ut reuertens in aegyptum: liberaret filios israel de oppressione aegyptiorum.

Moyses regressus est in aegyptum secundum mandatum domini: ubi faciens signa & prodigia maxima eduxit filios israel de aegypto in manu ualida.

Quomodo aegyptii poenitentia ducti quod dimisissent filios israel: insecuti sunt eos usque ad mare rubrum: quod diuisum uirga Moysi praecipiente domino: ingressi sunt filii israel: & sicco uestigio transierunt illud: aegyptii autem persequentes ingressi sunt post eos: sed reuertente mare in seipsum: suffocati sunt fluctibus.

Incipit Liber tertius.

Quomodo Moyses populum ex aegypto sumens duxit ad montem Syna: multo itinere fatigatum.

Quomodo pugnantem cum haebreis Amalechite & qui cum eis erant deuicti sunt: & israel praedam hostium perceperunt.

Quia locorum suum terra Moyses ad se ueniente ad montem Syna libenter excepit.

Quomodo persuasit ei: ut distribueret populum per millenarios & centenarios qui prius inordinatus erat.

Quomodo haec singula fecit Moyses sacro monente.

Quomodo Moyses ascendit in Syna montem: acceptaque a deo leges: haebreis dedit.

De tabernaculo quod fecit Moyses in deserto ad honorem dei: ut templum esse uideretur.

De arca qualiter facta sit: in qua tabulas legis collocauit.

De mensa propositio: in qua omnes septimana duodecim panes azimi ponebantur.

De candelabro aureo: & altari interiori & exteriori.

Quae sunt uestimenta sacerdotum & pontificis.

Quomodo Aaron eligitur in sacerdotem: & quomodo Moyses purificauerit tabernaculum & sacerdotes: & quemadmodum de festiuitatibus: & singulis diebus fuerit constitutum.

Quia Moyses procedens a monte Syna cum populo: eduxit eum ad locum qui dicitur eserioth: ubi murmurantibus filiis israel pro desiderio carnis dominus immisit coturnices: & de plaga quae secura est esum carnis.

Quomodo exinde Moyses duxit populum ad fines chananeorum: unde misit exploratores: qui considerarent eorum regiones & ciuitates: quod reuersi post quadraginta dies: terrorem & metum incusserunt filiis israel: quasi non possent expugnare chananeos: unde illi in desperatione adducti consilio inuito decreuerunt redire in aegyptum: Moyses & Aaron interempto: quare iratus non eos sed filios eorum terram repromissis iraturos: ipsos autem per XL annos in deserto praedixit esse morituros.

Incipit Liber quartus.

Bellum haebreorum absque noticia Moyses contra chananeos gestum: atque deuictum.

Seditio chore & plebis contra Moysen & fratrem eius de sacerdotio.

Quemadmodum Moyses instituit decimas dare leuitis & sacerdotibus: & de morte Marie & Aaron primi sacerdotis domini: cui successit Eleazarus filius ipsius.

Quemadmodum commiserunt seon & ogreges amorreorum bellum: uicitque eos Moyses & filii israel: terras eorum & ciuitates tenentes & hereditare possidentes.

De balach moabitae regis: seu de Balaam propheta cuius asina humana loquela uisa est: quod post benedictiones quibus benedixit filiis israel consilium dedit balach qualiter seduceret populum per mulieres madianitas: & de ultione quae secura est: & seductos haebreos: & seductores madianitas: & ubi Moyses ioseph successorem sibi constituit.

Moyses alloquitur populum ante mortem suam: & tradidit ei librum legis: & quemadmodum ab hominibus est ablatum.

Incipit Liber quintus.

Quomodo Iesus duxit haebreorum exercitum: & dum pugnasset contra chananeos: & deuicisset terram eorum per fortis funiculorum est peritus: & de morte ipsius ioseph: & pontificis eleazari.

Quomodo moriente duce: filii israel foeliciter aliquo tempore pugnauerunt contra chananeos.

Quomodo procedente tempore israelite transcendentem patrias leges ad grades erumnas ducti sunt: & seditione facta: adinuicem pugnauerunt: huiusmodi causa pro qua deleta est tribus beniamin praeter ducentos uiros.

Quomodo post hanc afflictionem israelite rursus ipse agentes: opprimuntur a chananeis: & a cursato rege assiriorum cui seruiunt annis octo sed postea libertas eis restituta est per Zenize restituta belli filium: principate annis quadraginta: quod apud finicas dicitur iudex.

Quomodo rursus populus noster annis X & octo seruiert moabitibus: & a quodam Aoth nomine seruitute priuatus sit eo principatum annis LXXX tenente.

Quomodo chananeis eos in seruitute redigebatur per annos XX liberati sunt per barachum & deboram qui eorum principes fuerunt.

Quomodo pugnantem amalechite contra israelitas uicerunt: eorumque prouinciam affixerunt annis septem quos liberauit dominus per gedeonem: quod super populum fuit annis quadraginta.

Quomodo Abimelech filius Gedeonis ex concubina mortuo patre arripuit principatum: interfectis cunctis fratribus suis excepto uno: & de poena quam exsoluit per fratrem caede.

Quomodo israelite relinquentes legem dei opprimuntur ab ammonitis: quos liberauit dominus per septem galaaditem qui tenuit principatum per sex annos.

Prænunciatio natiuitatis Sanson: & fortitudo eius: & quantorum malorum auctor fuerit palestinis.

Post mortem Sanson praefuit israelitis belli sacerdos & de nomine uxore elimelech: seu de ruth moabitide: quam duxit uxorem boos: pater obed patris iesse: patris Dauid.

De ortu samuel prophetae: quod praedixit cladem israeliticam: filiorum belli sacerdotis praeditionem.

Quomodo filii israel pugnantem cum palestinis celsi sunt: filii belli sacerdotis in bello pereunt: arca dei capta abduci: ipse sacerdos captus quod factum est: de sella corruens: mortuus est: cum tenuisset principatum XL annis. Continet hic liber tempus annorum quadringentorum septuaginta sex.

Incipit Liber sextus.

Interitus palestinorum & terrae eorum: per iram dei propter arcam quae ab eis fuerat capta: & quemadmodum eam remiserunt ad haebreos.

Quemadmodum palestinorum exercitus super eos uenerit: & de uictoria haebreorum: quam ducatu samuelis prophetae adepti sunt.

Quomodo samuel pro senectute esse infirmus: suis filiis res despiciendas iniunxit.

Quomodo dum illi principatum bene non regerent: populus per iram petiuit regem.

Praelium Saul super ammonitae gentem: & uictoria hostiumque uastatio.

Quemadmodum denuo palestini pugnantem deuicti sunt ab haebreis.

Bellum & uictoria Saul cum Amalechitis.

Quia prauaricante Saul mandata prophetae Samuel: alius rex Dauid iubente deo latenter est factus.

Quemadmodum denuo pugnauerunt palestini aduersus haebreos adhuc regnante Saul & monomachia dauid cum golia: quod palestinorum erat eximius: eiusque praedictio & defectio palestinorum.

Quemadmodum miratus Saul fortitudinem dauid: ei suam filiam copulauit.

Quemadmodum post haec suspectum dauid sibi rex Saul pumere festinauit.

Quia sapius dauid per saul periculum mortis passus effugit: & secundo eum super se uenientem habens potestatem noluit interficere.

Quemadmodum castrametantibus palestinis: iterum haebrei bello deuicti sunt: & rex eorum saul pugnando mortuus est una cum filiis.

Incipit Liber septimus.

Quomodo dauid quidem super unam tribum in Ebron ciuitate regnauit: & super aliam multitudinem filius saul.

Quia eo interfecto dolo amicorum omne regnum dauid accepit.

Quomodo obsidens hyerosolimam dauid: & capiens ciuitatem: expulit quod ex ea chananeos: & iudeos in ea constituit: & de amicitia facta inter ipsum: & iram tyri regem.

Quomodo secundo pugnantem contra se palestinos in hyerosolimis uicit: & de arca dei decariatha.

rim in hyerofolimam deducta.

Pugna quā habuit David contra Palestinos & moabitas: & adrazarum regem: & damascenos: atq; uictoria: & de amicitia facta inter ipsum & thou regem.

Quō contra amonitas: & mesopotamēnos pugnauerit ac praeualuerit.

Quonia David concubuit cū bethsabee uxore uriae: & ipsum uriam fecit occidi gladio filio rum amon: & de uerbo nathan ad eum missi pro peccato quod comiserat.

Quoniam ammon filius David mixtus est sorori suae thamar: pro qua re absolon frater eius interfecit eum: & de fuga absolon: & reuocatione ipsius ad patrem.

Quō David domesticis contra eum seditionē facientibus a filio sit expulsus: uero dū pugna- ret cōtra suum patrem absolon cum exercitu suo deperit.

Quō post mortem absolon David reuersus est ad regnū: & ad sedem regni hyerofolimā: & de seditione quā mouit contra eum seba filius bochri.

De expiatione sceleris: quā comisit Saul in gabaonitas: cuius cā facta est fames in puincia: & de filiis aduersus palestinos feliciter gestis: seu de fortibus David.

Quomodo rex David iussit dinumerare populum contra mādatum domini: & de plaga: quae secuta est transgressionem.

Rex David feliciter uiuēs in regno salomoni filio mādauit de aedificatiōe tēpli & quātā ma- teriā et auri & argenti lapidūq; p̄ciolog; p̄parauerit ad tēpli aedificium.

Quō rex David senex factus & frigidus per adolescentulā uirginem noie abisag calefactus est & de adonia filio David qui usurpauit sibi imperium: & quoniam Salomon unctus est in regem iubente David patre eius: cui rursus mandauit aedificationem templi: dans ei descriptionem & cō- stitutionem aedificii.

Rex David sciēs se moriturus: & uocās filiū suū Salomonē: plenius instruxit eū de obseruatiōe mandatōe dei: & de his quos nouerat poena dignos: post hoc mortuus est & sepultus a filio suo Salomone: & multae diuitiae cū eo sunt reconditae.

Incipit Liber octauus.

Quomodo Salomon suscepit regnum: & peremit.

De sapientia eius & intellectu: atq; diuitiis.

Quō primus in hyerofolimis aedificauit templum: & de praeruaricatione qua praeruaricatus est circa fenestram: simul & de obitu ipsius.

Quō subiectōe quendā hieroboā fecerūt sibi regē decem tribus recedētes a domo David: & in duabus tribubus regnauit filius Salomonis roboam.

Quia selach aegyptioe rex castrametatus est cōtra hyerofolimam: & ciuitate deuicta: diuitias eius transmigravit in aegyptum.

Bellum hieroboā regis israhel cōtra filiū roboā abiā: & triūphus abiā.

Quia generationē oēm hieroboā quā noie baala pimēs: ipse tenuit principatū.

Bellū aethiopū cōtra hyerofolimam: regnate sup eos asa: & caedes aethiopū.

Quia ḡarōe baala p̄p̄ra: regnauit sup israelitas amari: & post eū fili⁹ eius achab.

Quomodo regnante Achab prophetauit Helyas: & de signis quae fecit: & quia discipulum elegit Elizeum.

De morte naboth & agri eius possessiōe iniusta: & qa adath damasci & syriae rex secūdo Za- hab pugnauit & uictus ē: & de religiōe seu gloria iosaphat regis hyerofolimog.

Quō Achab cōtra syros pugnado deuictus est: & ipse disperit.

Incipit Liber nonus.

Quemadmodum castrametatus est iosaphat contra moabitas: & domino pugnante mira- biliter sine praelio uicerit eos.

De ochozia rege iudae: seu de mirabilibus heliae prophetae: & q; sublatus est ab homi- nibus: relinquens discipulum Helizeum.

Rex iorā rex iosaphat: & rex idumae castra mouētes cōtra moabitas: depopulati sunt terram eoz: & de morte iosaphat: seu de mirabilibus helysei prophetae.

Castra syrog & damasci cōtra iorā regem israelitaz: & quō ipse obsessus in samaria piculum famis & obsidionis inopinabiliter & mirabiliter euitauerit: & de morte adezer regis damasci: cui successit azahel seruus eius: qui multis malis affectu israel.

Quō equocus regis israel iorā rex hyerofolimog: rerum apice potitus post iosaphat & fratres & paternos amicos occidit: q; faciente iniquitate: idumaea recessit ab eo: & irruentibus sup eū ara- bus: domus eius uxores & filii piter corruerūt: postq; calamitate & ipse mortuus est: cui successit fi-

lius q; solus euaserat: nomine ochozias alias ahazias: cap. v. car. lxxiii.

Quia ioram rex israel mortuus est a principe equitatus nomine hieu interfectus: simul & hye- rosolimog rex ochozias alias ahazias: qui hieu mortuo ioram regnauit in samaria: & extermina- uit domū ahab: & culturam baal cum sacerdotibus eius: quare accepit repromissum: filios eius eē regnatos usq; in quartam generationem.

Quia abah regis filia noie athalia: alias otholia: post mortē filii sui ochoziae hyerofolimis im- perauit: quā interficiēs p̄ntifex ioiadas: filiū ochoziae ioas constituit regem.

Castra azael regis damascenog sup israelitas: & quemadmodū uastata eoz puincia & ciuita- te samaria: rursus post breue tēpus castrametatus cōtra hyerofolimam: multasq; pecunias ab eo- rum rege pcipiens: remeuit in damascū: & de morte helysei prophetae: seu de uirtute quā ostēdit post mortem: in mortuo suscitato.

Quia amasias hyerofolimog rex castrametatus cōtra idumeos & amalechitas: deuicit eos: & de contemptu ipsius in dominum.

De uindicta quae secuta est eum per ioas regem israelitaz: qui pugnans deuicit eum: & captū duxit hyerofolimam: ubi destructa parte muri: & ablatis thesauris: regem a captiuitate resoluit: & regressus est samariam.

Bellum hieroboā regis israelitaz cōtra syriā: & historia ionae p̄phetae: & de ozia filio amasiae rege hyerofolimog: quō gentes in circuitu positas subiugaret: & quam clarus fuerit: q; tamen uen- dicans sibi honorē pontificalē lepra percussus est: & deficiens obiit.

De malis quae p̄uenerūt israelitis sub diuersis regibus: diuersis regibus assyriog: & de ioathā ozia filio rege hyerofolimog: & de p̄pheta naum prophetae.

De malis q; passus est rex achaz arasin rege syriae: & phaceia rege israel: q̄re misit nūcios ad re- gem assyriog petens ab eo solatiū: q; ueniens damascū coepit: rasin regē eius occidit damascenos trāstulit: & assyrios in damasco constituit israelitas quoq; grauitate afflixit.

Quia rex assyriog ozia regē israel fecit sibi tributariū: & de ezechia filio achaz rege hyerofoli- mog q; iustus fuerit & religiosus: & quia spreuit regem assyriog.

Quomō salmanazar rex assyriog castrametatus contra samaria: annis tribus eam obsidēs coe- pit: regem eius ozia captū abduxit: decem tribus de terra israel transmigravit: in mediam & persi- dam gentes alienigenas posuit in samaria.

Incipit Liber decimus.

Bellū regis assyriog Sēnacherib cōtra hyerofolimā: & Ezechiae regis opp̄ssio: ca. i. car. lxxix.

Quemadmodum depertit assyriorum exercitus una nocte: & rex eorum domi reuersus. filio- rum insidiis interemptus est.

Quomō Ezechias infirmatus usq; ad mortē q̄ndecim annis adiectis sibi a domino supuixit cū pace degens postea defunctus reliq; successorem regni manassen.

Quia castrametati contra eum chaldei & babilonii reges: & captum agentes duxerunt in ba- byloniam: & multo tempore ibidem retinentes: miserūt rursus eum in regnum & de iosia rege: quem religiosus & iustus fuerit.

Quomodo aegyptioe regem Nechaon agentem exercitum cōtra babilonios: & p̄ iudaeā iter faciētem prohibuit rex iosias: pugnaq; comissa uulneratus reductus in hyerofolimam defunctus est: cuius filium ioacham regem hyerofolimae fecerunt.

Quemadmodū congressus est Nechaon contra babiloniae regē circa Eufratē fluuiū: & reuer- tens in aegyptū: uocatum ad se ioachā regem hyerofolimog filiū. iosiae uinctū duxit in aegyptū. fratē uero eius Helyachim in hyerofolimis cōstituit regē: mutās ei nomē ioachī.

Bellum Nabuchodonosor regis babiloniorum cōtra Nechao regem aegypti: quo deuicto: & omni syria sibi subiugata: quae ante sub rege aegypti erat: uenit hyerofolimam: & regem eius ioa- chim fecit sibi tributarium.

Quō tertio āno post discessū regis babilōis: ioachī denuo aegyptios ē secutus: cui p̄phetauit hie- remias de pditiōe sua & citatis futura p̄ regē babilōis: q; & euenit: nā nō post multū tps Nabucho- donosor castrametatus cōtra eū: & susceptus itra citatē: ioachī qdē pemit: filiū uero eius ioachī cō- stituit regē: & multos captiuos duxit in babilonē: iter quos erat ezechiel p̄pheta. c. viii. car. lxxxii.

Quō p̄nia ductus rex babilōis: eo q; ioachī fecisset regē: misso exercitu: eū in hyerofolimis obsē- dit: q; accepto iureiurādo: ut nihil patere mali: nec ipse: nec citas matrē & amicos tradidit obides: sed rex babilōis rupit iusiurādū: nā regē cū matrē & amicis: simul ēt cū oī iuuetute ciuitatis uin- ctū p̄cepit ad se adduci: patruū uero eius sedechiā regē cōstituit in hyerofalē.

Quomodo etiā hunc audiens aegyptiis praebere solatia: & amicitias cū eis habere castrameta- tus contra hyerofolimam: forti eam obsēssione coepit: & incēso templo sedechiam & populū mi- grauit in babiloniā: in qua transmigratiōe fuerunt: Daniel: Ananias: Azarias: Misael: uasa quoq; sancta: quae erant in ministerio templi asportata sunt.

Quomodo Godoliam præfecit prouinciæ rex babylonis: quo percussio a quodam ismaele: timentes reliquæ israel regem babylonis: intrauerunt ægyptum quod nõ cessit eis in prosperum: nam rex babylonis post tempus intrauit ægyptum cum manu ualida: & subuertit eam: iudæos uero qui illo fugerant: captiuos duxit in babyloniam. cap. xi. car. lxxxii.

Visio somniorum Nabuchodonosor: & interpretatio eorum per danielem: trium quoq; puerorum in fornacem immissio: sed nulla lesio. cap. xii. car. lxxxiii.

Regem babyloniorum iuicem successio: & per mortem ablatõ regni babylonici sub Balthazare per Cyrum & Darium subuersio. cap. xiii. car. lxxxiiii.

Daniel sub Dario in lacum leonum immissio: sed nulla lesio honor & claritas Daniel & prophetiæ eius. cap. xiiii. car. lxxxv.

Incipit Liber. XI.

Qualiter Cyrus persarum rex iudæos a babylonia ad propriam redire terram: & templum reedificare præcepit: dans eis pecunias. cap. i. car. lxxxvi.

Quõ prohibuerunt eos p̄sides registemplũ reedificare impediens. cap. ii. car. lxxxvi.

Qualiter defuncto Cyro filius eius Cambises accipiens regnũ interdixit omnino iudæis templum reconstruere. cap. iii. car. lxxxvi.

Quia Darius rex Persarum Istaspis filius honorauit gentem iudæorum: & templum eius ædificauit. cap. iii. car. lxxxvi.

Quia post ipsum filius eius Xerxes familiariter iudæos tractauit. cap. v. car. lxxxviii.

Quomodo regnante Artaxerxe: gens iudaica p̄ne cuncta deleta est. cap. vi. car. lxxxix.

Qualiter Vagofus dux Artaxerxis: iunioris multa in iudæos iniuriosa misit. cap. vii. car. xcii.

Quãta iudæis rex macedonũ Alexander bona fecit: postq̄ iudæã obtinuit. cap. viii. car. xcii.

Incipit Liber. XII.

Vt Ptolomæus filius Lagi fraude uel dolis capiens hyerosolimam uel iudæam multos mi grauit ad ægyptum. cap. i. car. xciii.

Qualit̄ filius eiusdẽ Ptolomæi q̄ Philadelphus appellatus ẽ: leges iudæorũ i græcã trãstulit liguã: multosq; captiuos eleazarõ p̄cipi sacerdotũ dõauit: & ornãmẽta deo dõauit. cap. ii. car. xciii.

Quemadmodum honorauerũt reges Asyæ gentem iudæorũ: cuiusq; multos ex ipsis in subiectis suis ciuitatibus statuerunt. cap. iii. car. xcvi.

De infelicitate iudæorum quam postea emendauit Ioseppus filius Tobia: componens amicitias cum Ptolomæo cognomine epiphane. cap. iii. car. xcvi.

De amicitias lacedæmoniorũ factis cũ Onia p̄cipis sacerdotũ iudææ gētis. cap. v. car. xcvi.

Seditio potentium in inuice in iudæorum: quorum quidam trãsierunt ad Antiochum epiphane leges patrias relinquentes: ipse autem Antiochus exercitum ducens: & hyerosolimam ciuitate: templumq; uastauit. cap. vi. car. xcvi.

Qualiter uetante Antiocho iudæos patriis uti legibus: mathathias filius Ioannis regem conuenit: & ducem Antiochi interemit. cap. vii. car. xcvi.

De morte mathathia: qui ualde senex defunctus: filiis suis gubernationem reliquit: ex quibus iudas machabeus principatum adeptus: adiuuantibus fratribus inimicos a prouincia expulit: trãsgressores iudæos puniuit: terram suam ab omni malo purgauit. cap. viii. car. xcix.

Quemadmodum duces Antiochi Appollonius & Seron congressũ cum iuda: uicti interierũt: & quia Antiochus lilia cuidam gubernationem regni relinquens: ipse abiit in Persidam congregare pecunias. cap. ix. car. xcix.

Quemadmodum Georgia uel lylia exercitus contra iudam ueniens uictus perit: post quem triumphũ iudas ingressus hyerosolimã: templum purgauit: altare statuit: hostias deo immolauit: cum iam tres anni p̄terissent uiolationis templi sub antiocho. cap. x. car. xcix.

Vt iudas bellũ gerẽs cõtra idumeos & cõtra amonitas triũphãs subiecit eos. cap. xi. car. c.

Qualiter Symon frater eius militans cõtra Tyros ac Ptolomaidẽ edomuit eos: & quia ipse iudas bis congressus cum Timotheo duca antiochi fortiter triumphauit. cap. xii. car. c.

Qualiter antiochus nomine Epiphane apud persas defunctus est. cap. xiii. car. c.

Quẽadmodũ antiochus eupator successit patri in regnũ: q̄ militiã cõtra iudæos cũ lylia pduens iudã in templo conclusit: multosq; obsidionis tpe trãfacto: audita fama inuasionis regni sui p̄ Philippum quẽdam amicitias cũ iuda fecit: & ita decenter ab iudæa discessit. cap. xiiii. car. c.

Demetrius Seleuci filius fugiens a roma: & perueniens tyrum: imposuit sibi diademã: interfecto Antiocho eupatore: cum duca suo lylia: & de bachide quem misit Demetrius cum exercitu comprehendere iudam. cap. xv. car. c.

Qualiter dux nicanor post bachidẽ destinatus aduersus iudã: cũ exercitu p̄iit. cap. xvi. car. c.

Iudas mittens roma: rogabat p̄ nũcios: romaõs sibi auxiliatores eẽ & amicos. cap. xvii. car. c.

Quod rursus post mortem nicanoreis ad iudæam bachides transmissus triumphauit: & quẽadmodum pugnans prostratus est. cap. xviii. car. cii.

Incipit Liber. XIII.

Qualiter Ionathas frater iudæ: defuncto eo ducatu suscepit. Et quẽadmodũ bachidẽ debellans: facere eũ amicitias secũ: & a prouincia coegit abscondere. cap. i. car. cii.

De alexãdro epifanis atiochi filio ueniẽte a syria: & ducẽte bellũ cõtra demetriũ. Et quẽadmodũ demetrius legationẽ ad Ionathã trãsmittens: cõponit cũ eo amicitias: donaq; ei multa p̄buit. cap. ii. car. cii.

Quomodo Alexander hæc audiens: & uincens Demetrium principem sacerdotum Ionathan ordinauit. cap. iii. car. ciii.

De amicitias Oniã cũ Philometore Ptolomæo: p̄ idem factis tẽpus: & ut ædificauit templum quod Oniã diei: secundũ illud quod hyerosolimis erat. cap. iii. car. ciii.

Quẽadmodũ Alexander defuncto Demetrio: accepit regnũ Syria: iũcta sibi in matrimoniu filia ptolomæi: & q̄a amicitias cũ Ionatha facies magnificã eũ honorauit. cap. v. car. ciii.

Vt Demetrius Demetrii filius: nauigans in Syriam a Creta cũ exercitu conturbauit Alexandrum fama aduentus sui. Et de Appollonio duce Alexandri: qui bellũ mouit aduersum Ionathan: ipso tamen Ionatha triumphum obtinente. cap. vi. car. ciiii.

De insidiis quas Alexander parauit Ptolomæo: quas depræhendens Ptolomæus: iratus ablatã eius matrimonio filiam suam iunxit Demetrio filio Demetrii cũ quo etiam duxit exercitũ cõtra Alexandrum: quo deuicto ipse quoq; perit. Demetrio asyẽ principatum obtinente: q̄ & amicitias fecit cũ Ionatha: confirmans ei principatũ sacerdotii. cap. vii. car. ciiii.

De triphone apameno: qui bellans contra demetriũ: antiocho filio Alexandri tradidit principatum componens amicitias cum Ionatha. cap. viii. car. cv.

Quemadmodum Triphon demetriõ a partibus capto: contra foedus fraudibus Ionathan comprehendens iterfecit. Fratremq; eius Symonem cui gens iudæorũ principatum tradidit: fraudibus circunuenire uolens minime p̄ualuit. cap. ix. car. cvi.

Quõ Triphon occiso ionatha: perfidus existens antiocho Alexandri filio: qui Theos nominabatur: ipsum interemit: & obtinuit principatũ eius: cuius insolentiam declinans exercitus cõtulit se ad Cleopatram uxorem Demetrii: quã uiduata morte eius: fratrem ipsius Antiochũ q̄ pius dicebatur: ad nuptias suas & ad imperium inuitabat. cap. x. car. cvii.

Quõ Antiochus cognomẽto pius: potitus nuptiis Cleopatraz uxoris fratris sui demetrii: & cre scens indies: exercitum produxit aduersus Triphonẽ: quẽ obsidens in dora castello: accepit auxiliũ um & solatũ a Symone principe sacerdotũ: & de morte Triphonis. cap. xi. car. cvii.

Quẽadmodũ Triphone interẽpto: Antiochus oblitus beneficiorũ Symõis Cendebeũ cũ exercitu misit ad expugnãdũ eũ: quẽ tamẽ Symon pugnas fortiter deuicit. cap. xii. car. cvii.

Quod a genero Ptolomæi in conuiuio dolo pemptus est Symon. Ptolomæus ac uincens uxorem: & duos filios eius: principatũ ipse tenere conatus est. cap. xiii. car. cvii.

Vt nouissimus filiorũ Symonis Hyrcanus ducatum accipiens: obsedit multo tempore Ptolomæum in castello quod dragon uocatur. cap. xiiii. car. cvii.

Quemadmodũ Antiochus exercitũ ducens contra Hyrcanũ: castra soluit: accipiens ab Hyrcano talenta tricenta: & amicitias cũ eo composuit. cap. xv. car. cvii.

De Hyrcani militia post mortem Antiochi apud parthos defuncti cõtra Syriam: & q̄ multas potentes ciuitates obtinuit. cap. xvi. car. cvii.

De amicitias Alexandri Zabine cognomẽ cũ hyrcão: & quõ deuictus ab hyrcão Antiochus cizzenus amisit iudæã: & de felicitate uel pace iudæorũ hyrcão principatũ agẽte. cap. xvii. car. cviii.

Quod defuncto Hyrcano: filius eius Aristobolus suscipiens principatum: primus sibi diademã imposuit: fratribus suis præter Antigonũ in uincula cõiectis: qui etiam matrem suã uinculis & penuria cõsumens: ipsum quoq; Antigonũ fratrẽ suũ quem consortem regni habebat accusationibus inuidorũ alienatus ab eo iussit interfici. cap. xviii. car. cviii.

Quemadmodum defuncto Aristobolo: frater eius Alexander succedens in principatu: contra Syriam & phenicem: & Arabiam exercitum ducens: multas gentes subegit: & de ptolomæi latiri contra Alexandrum pugna & uictoria. cap. xix. car. cix.

Quõ pugnans Demetrius eucrus contra Alexandrũ: uicit eum. cap. xx. car. cx.

Antiochi q̄ liber pater dicebat militia cõtra iudæã: iteq; plium Arethe regis cõtra Alexandrũ quẽ & deuincens: cũ pactis a iudæa discessit: & de morte alexandri. cap. xxi. car. cx.

Quemadmodũ post alexandri mortem uxor eius alexandra imperiũ per nouẽ annos rexit: & uiuens cũ pace gloriaq; defuncta est. cap. xxii. car. cx.

Incipit Liber. XIII.

Quemadmodum post mortem Alexandræ nouissimus eius filius Aristobolus: contra Hircanum fratrem pro regno bellauit. cap. i. car. cxi.

De antipatro patre herodis q iuuabit patre Hyrcani: aduersus aristobolū. cap.ii.car.cxi.
 Cum suscepisset hyrcanus exercitū: & contra aristobolū produxisset: & i pugna uicisset: ad hierosolimā eū pfectus est: ubi cū exercitu obsidebat ciuitatē. cap.iii.car.cxi.
 Qualiter Scauge ab armenia magnus Pompeius ad partes syriæ transmisit & q legati uenientes Hyrcani & Aristoboli: auxilia petierūt. cap.iiii.car.cxii.
 Quēadmodū Aristobolus cū intellexisset Pōpei cōsiliū: ad sua discessit: aduersus quē indignatus Pōpeius exercitū pduxit: & Aristobolū in alexādriū castellū fugauit. cap.v.car.cxii.
 Quēadmodū aristobolus grauer ferens q pter spem sibi a pōpeio euenisset: bellū pauit sed postea poenitēs pacē postulauit: pecunias offerens: quas tamē minie soluit. cap.vi.car.cxii.
 Qualit irritatus pōpeius aristobolū ligauit: & ad ciuitatē obsidēdā accessit. cap.vii.car.cxii.
 De modestia pōpei & religiositate: q nullatenus passus est tangere tēpli pecunias: licet multae fuissent: & q aristobolū romani uictū cū filiis perduxit. cap.viii.car.cxii.
 De modestia pōpei & religiositate: q nullatenus passus est tāgere tēpli pecunias: licet multae fuissent: & q aristobolū romani uictū cū filiis perduxit. cap.ix.car.cxiii.
 De scauro q militiā cōtra petrā urbē tunc regnū arabū absentē produxit. cap.x.car.cxiii.
 Quēadmodū Aristoboli filius Alexander fugiēs Pompeiū ad iudæā puenit: ubi multo exercitu cōgregato: bellū contra hyrcanū & antipatrū produxit. cap.xi.car.cxiii.
 Quēadmodum cum flexisset Alexandrum mater sua tradere se cum castellis: gabinius alexandrum dimisit. cap.xii.car.cxiii.
 De aristobolo qui cum a romana ciuitate ad iudæam fugisset: tentus a gabino: rursus captiuis transmissus est. cap.xiii.car.cxiii.
 De crassi successoris gabini contra parthos expeditione & ascensus eius in iudæam: pecuniarumq; templi de populatione. cap.xiiii.car.cxiii.
 Vt Cæsar Aristobolum soluere cupiens: & cum duobus agminibus in iudæam transmittere a pompeianis ueneno necatus est. cap.xv.car.cxiii.
 Qualiter scipio alexandrum aristoboli filiū securi percussit. cap.xvi.car.cxiii.
 De expeditione cæsaris ad ægyptum: & quemadmodū auxiliū ei Hyrcanus & Antipater dedissent: iudæosq; auxiliares ei fecissent. cap.xvii.car.cxiii.
 Quēadmodū antipater cū bene pugnasset: amicitia cæsaris acquisiuit. cap.xviii.car.cxiii.
 Vt cæsar antipatro tutelam iudææ credidit: & epistolæ cum senatusconsulto de amicitia iudæarum directe sunt. cap.xix.car.cxiii.
 Qualiter antipater filiis suis Hyrcano & herodi gubernationē habēdā pmisit. cap.xx.car.cxy.
 Quēadmodū sextus cæsar cognatus magni cæsaris dona coepisset ab herode duca galilææ & maximū cum inferioris syriæ principem ordinauit. cap.xxi.car.cxy.
 Vt cassius defuncto cæsare cū contra iudæam ascendisset: & prouinciā deuasisset septingēta talenta ab eis exegit: & qualiter Herodes pactione pecuniæ cassio studiosus apparuisset: & mors Malchi: q contra Herodem seditionem excitauit. cap.xxii.car.cxvii.
 De morte legatorū iudææ: qui cū ad Antonium post uictoriam macedonicā: i syriā uenissent: indignantem inuenerunt: q Herodem accusarent. cap.xxiii.car.cxviii.
 De expeditione Parthorum contra Syriam: per quam Aristoboli filius Antigonus regno restituitur. cap.xxiiii.car.cxviii.
 Quēadmodum Herodes cū romam uenisset: multasq; pecunias promississet: & a senatu uel Cæsare rex iudææ pronuntiatus est. cap.xxv.car.cxix.
 De nauigio Herodis ab Ytalia in iudæam: pugnaq; contra Antigonum: militiæq; romana: & Sylano duca. cap.xxvi.car.cxix.
 Quēadmodū hyerosolimā fossio uel herode obsidētibus: antigonus iteriit. cap.xxvii.car.cxxi.

Incipit Liber.XV.

Qualiter capta ciuitate per Sossium & Herodem: Antonius quidem Antigonum in Antiochia interimisset: Herodes autem quadragintaquinque ex amicis illius primates Hyerosolimorum reuersus extinxerit. cap.i.car.cxxi.
 Quomodo Hyrcanus primus rex iudæarum: & princeps sacerdotum a pthor um rege arfacta dimissus: ad Herodem reuersus est. cap.ii.car.cxxi.
 Quēadmodum Herodes Aristobolum uxoris suæ mariannæ fratrem: principem sacerdotū ordinauit: & paulopost occidit. cap.iii.car.cxxii.
 De cleopatra: ut iudæarum & arabum regnis insidiata: partem eorum ab Antonio postulauit: & ad iudæam peruenit. cap.iiii.car.cxxiii.
 Quēadmodum Herodes debellasset aretham tempore quo Antonius a cæsare in antiochia pugna deuietus est. cap.v.car.cxxiii.
 De terremotu per iudæam facto: & internitione hoium uel iumentorū: & de sermōe Herodis quē ad iudæos de instauracione belli contra arabas fecit. cap.vi.car.cxxiiii.

Quēadmodū herodes necario pfecturus ad cæsare uictorē: hyrcanū extinxit. e.vii.car.cxxiiii.
 Qualiter a Cæsare regnum accepisset: cui per Syriam in ægyptum eunti aduersus Antonium & Cleopatram susceptionem parabat. cap.viii.car.cxxv.
 Quēadmodū Herodes cū in ægyptum puenisset a Cæsare multipliciter honoraf: & de interfectione uxoris suæ: uel aliogē de genere hyrcani: & de miris constitutionibus: constructionibus: adinventionibus more gentilitio: quibus corrupit legem iudaicam. cap.ix.car.cxxv.
 De fame p iudæā & syriam facta: & ut seruauit populos & ciuitates herodes: & rursus mira & clara opera eius seu scelicitas: & de esseno quodā q diuinationis habuit noticiā. cap.x.car.cxxvii.
 Qualiter tēplum post sexcētos annos deposuit: & aliud duplū condidit. cap.xi.car.cxxviii.

Incipit Liber.XVI.

Quēadmodū Herodes filios suos Alexandrū & Aristobolū de Roma in domū suā redam xit: q reuersi: uindicare cogitabat mortē matris suæ i Salomæ & cæteris quoq; accusatione mater eaq; dānata fuit: & q pater eoz hoc dissimulās: uxores nobilissimas eis iuxerit. Ca.i.car.cxxix.
 Qualiter Herodes ad Agrippam ueniens: inuitauit eum ad iudæam uenire: & profectio agrippæ ad Oniam. cap.ii.car.cxxxix.
 At Herodes multis nauigationū circuitionibus secūdo uenit ad agrippā. cap.iii.car.cxxxix.
 Interpellatio iudæoz ad agrippā i onia psete herodē: de qbus græcos accusabat. cap.iiii.car.cxxxix.
 Quēadmodū agrippa confirmauit eis leges: Herodesq; ad ppria rediit. cap.v.car.cxxxix.
 Qualiter allocuturus est Herodes Hyerosolimitas: & quartam partem eis fiscalium præteriti anni concessit. cap.vi.car.cxxxix.
 Vt perturbatione domus Herodis facta est: Alexander & Aristobolus filii Herodis indignationē habentes aduersus Salomæ sororem regis: & ferora fratrem eius: propter mortem matris suæ: & illi econtra maliuolis in eos accusationibus utentes. cap.vii.car.cxxxix.
 Quēadmodum Herodes indignatus filios Alexandro & Aristobolo: præposuit eis antipatrū depriuaata uxore gentium: ipsos autem ad Cæsarem deducens accusauit. cap.viii.car.cxxxix.
 De Alexandri satisfactione coram cæsare: & reconciliatione cum patre. cap.ix.car.cxxxix.
 Quēadmodum Herodes celebrauit quinquennale certamen in honorem cæsaris: & mira uel clara opera eius. cap.x.car.cxxxix.
 Oppressio iudæorum per asyam & lybiam: & legatio ipsorum pro hoc ad cæsarem: exemplar quoq; Cæsaris & agrippæ: quod pro ipsis ciuitatibus scripserunt. cap.xi.car.cxxxix.
 Quēadmodum egens Herodes pecuniis: descendit ad sepulchrum dauid: & terrore imaginū territus: tumultum desuper statuit: & rursus de perturbatione magna domus herodis: qua etiam alexandrum filium suum iecit in uincula. cap.xii.car.cxxxix.
 Vt Archelaus rex Cappadociæ reconciliauit alexandrum patri: & ipse ad cappadociam: Herodes autem Romam profectus est. cap.xiii.car.cxxxix.
 Discessio habitatiū tractone a regno herodis & uastatio pduces eius: & de trallugis q de tracone puicia ad arabā recesserūt: quos recepit sylleus pcurator regis arabiz. cap.xiiii.car.cxxxix.
 Qualiter Herodes a Roma reuersus in arabam transfugas postulabat: quos cū non obtinisset exercitum contra eos produxit: arabas quoq; debellauit. cap.xv.car.cxxxix.
 Quēadmodum Sylleus accusauit coram cæsare Herodem de incursione quam in arabia fecerat & q indignatus Cæsar dura uel graua rescripsit ei: quare Herodes placare uolēs cæsarem: misit romam Nicolaum damascenum. cap.xvi.car.cxxxix.
 Criminationes euricleri lacædemonis cōtra filios ad patrem Herodem: & quia ligasset eos patre: & ad cæsarem scripsisset. cap.xvii.car.cxxxix.
 Vt per Nicolaum accusatione liberatus Herodes est apud cæsarem: Sylleus autem accusator Herodis morti adiudicatus est. cap.xviii.car.cxxxix.
 Qualit cæsare prātē pbete: cōcilio i beritho hito accusauit filios herodes. ca.xix.car.cxxxix.
 Mors iuuenum & sepultura corporum eorum in Alexandria. cap.xx.car.cxxxix.

Incipit Liber.XVII.

Qualiter Antipater odio hitus ē ab oi gēte pp interfectionē fratrum suoz. cap.i.car.cxxxvi.
 Qualiter Herodes rex filios alexādri & aristoboli filioz suoz adoptās: filiā ferore illis despōsavit & antipatri: & q luter antipater pualit patri despōlationē in suos trāsferre filios: & qliter Herodes aduersus traconitas uolēs munitus existerē: zamariam iudæū q de babilōe discesserat: & i antiochia degebat euocās ibi cōstituit: & utebat illo opposito aduersus dracōitas. cap.ii.car.cxxxvii.
 Qualiter Antipater oblectabatur eos qui circa feroram erant: uolens per illos insidiari patri & qualiter agnoscens soror regis Salomæ: ancūlo denūciauit fratri: & de interfectione pharicorum regi aduersantium. cap.iii.car.cxxxvii.
 Qualiter rex Herodes præcepit fratri suo feroræ: ut excluderet uxorem suam: aut eius regno

discederet: & qualiter antipater suspectus patri factus timens eum scribebat amicis in roma: ut scriberent patri eius ac persuaderent: ut mitteret eum ad caesarem cum pecuniis quod persuasum est Herodi filiumque transmissit: & de morte Ferorae fratris herodis. cap. iiii. car. cxxxvii.

Accusatio uxoris Ferorae a filiis Ferorae: quae ueneno perisset: & qualiter Herodes exirens reperit contra se uenenum patrum a filio antipatro: & percuratus antipatri cognouit insidias. cap. v. car. cxxxviii.

Nauigatio antipatri de roma ad patriam: & qualiter a nicolao damasceno herodis amico fuerit accusatus: per fidem iudicio uarone gentilio & ipso herode cum amicis utrorumque: in quo iudicio antipater multifariae conuincit de facta conspiratione in patriam tantum ut uenenum patri a filio paratum in medio perferet quod ad expimentum iussu uaronis bibes unum daturus: statim moritur. cap. vi. car. cxxxviii.

Herodes antipatrum filium misit in uicula: & legatio missa ab herode ad caesarem de filio. cap. vii. car. cxli.

De egritudine Herodis: & seditione iudaeorum: & quae desperans omnes optimates iudaeorum precepit occidi in hora mortis suae & quia tempore illo deportate sunt ei littere ab legato ad caesarem missis: habentes dationem antipatri in arbitrio eius & uoluntate esse positam: & quia inualescente egritudine ne malum purgans: cultro se interemisset si praeventus non fuisset. cap. viii. car. cxli.

Qualiter antipater purans herodem defunctum locutus fuerit custodi corporis de dimissione sua: & propter haec antipatri peremptio. cap. ix. car. cxlii.

Testamentum Herodis ad caesarem: & distributio inter eius filios: & qualiter Archelaum praefecit deinde mors ipsius. cap. x. car. cxlii.

Epistola Herodis ad exercitum: & admonitio fidei seruanda circa filium eius Archelaum qui statim eleuatur in regnum. cap. xi. car. cxlii.

Sepultura Herodis in Herodio castello: & fauor Archelai regis ad populum: & populi ad ipsum. cap. xii. car. cxlii.

Qualiter populus seditionem mouit aduersus Archelaum in festiuitate azimorum: & qualiter Archelaus tria milia ex eis interemit: ipse uero nauigauit ad caesarem: credens regnum philippo fratri suo. cap. xiii. car. cxlii.

Qualiter Archelao roma ascendente: Sabinus qui erat in syria caesaris curator ascendit in hyerosolimam uolenter experens herodis pecunias & castella a curatoribus archelai. cap. xiiii. car. cxlii.

Qualiter persuaserunt curatores populo arripere arma: & occidere Sabinum uel romanum exercitum in antonia constitutum. cap. xv. car. cxlii.

Qualiter caesar testamentum herodi confirmauit: seruans filius eius testamentum: & diuisio regi iudaici in tetrarchias. cap. xvi. car. cxlii.

Deleo qui se mentiebatur esse Alexandrum herodis filium: & qualiter fictio ista deprahensa sit: inuestigante caesare: & poena qua multatus est. cap. xvii. car. cxlii.

Qualiter Archelaus accusator a iudaeis apud caesarem: quem caesar indignatus: regno priuauit: & traxit in exilium apud ueniennam gallicae: & somnium uisum Archelao & glafire. cap. xviii. car. cxlii.

Incipit Liber. XVIII.

Qualiter Cyrinus a caesare destinatur: ut syriam iudaeorum censeret. cap. i. car. cxlii.

Qualiter Copinius ex aequistri ordine missus est in iudaeam: & quae Cyrinus uenit in iudaeam uniuersorum deperdaturus substantias: & Archelai redditurus pecunias: & quae iudaei molestae ferentes: tandem persuadente lozaro pontifice passi sunt descriptionem fieri substantiarum suarum. cap. ii. car. cxlii.

Qualiter iudas galonites: & quidem alter persuaserunt multitudini: ne suas describi substantias paterentur. cap. iii. car. cxlii.

Qualiter populi eorum consilia consecuti: seditiones & bella ciuilia: seu latrocinia exercuerunt. cap. iiii. car. cxlii.

Quarta sunt hereses philosophorum apud iudaeos: uel quibus teneantur legibus. cap. v. car. cxlii.

Qualiter herodes & philippus ciuitates in honore caesaris fabricauerunt: & qualiter samaritanorum offa mortuorum in templo iactantes cum festis azimorum imieret populum reddidit pollutum. cap. vi. car. cxlii.

Mors salomae sororis herodis quondam regis iudaeorum: mors et augusti romanorum secunda impatoris. Successio tyberi caesaris sub quo potius pilatus mittitur in iudaeam. cap. vii. car. cxlii.

Qualiter pontius pilatus uoluit latenter intrmittere in hyerosolimam statuas caesaris cognoscens autem populus seditionem aduersus illum commouit: donec illas ab hyerosolimis in caesarem transmitteret. cap. viii. car. cxlii.

De iesu christo. cap. ix. car. cxlii.

De facto quod contigit romae in templo isidis: & quae iudaeis per illud tempus romae prouenerint: omnibus urbe expulsis per tyberium: & de seditione samaritanici populi: uel oppressione eius per pontium pilatum. cap. x. car. cxlii.

Accusatio samaritarum aduersus pilatum apud uitellium: & qualiter Vitellius roma eum ad caesarem ire compulsi: ut ibi rationem eorum quae contigerant redderet. cap. xi. car. cxlii.

Vitellius ascendens hyerosolimam: magnificus ac munificus extitit in populos: & qualiter Tyberius caesar scripsit Vitellio: ut amicitias componeret cum Artabano phoenicis ipatore. cap. xii. car. cxlii.

Mors philippi fratris herodis iunioris: & qualiter tetrarchia eius dispensationi syriae regimini

continenda est: & de simulatione quae corrigitur inter aretham pethreum & herodem: quae eiecit herodis filiam arethae: quam duxerat uxorem: amore captus herodiadis: quam subintroduxit loco uxoris: & quia Tyberius puocatus scriptis herodis mandatum: Vitellio aduersus aretham pugnare. cap. xiii. car. cxlii.

De iohanne baptista ab herode passio: & Vitellii praeparatio in pugnam aduersus aretham secundum quod scripserat ei Tyberius: & quia Vitellius ascendens hyerosolimam fauorabiliter suscipitur a populo: descriptio quoque succincta de uniuersa maioris herodis profapia. cap. xiiii. car. cxlii.

Multiformis calamitas & infelicitas quae prouenit agrippae: adeo ut a proprio liberto romae accusatus: & conuictus in uincula a tyberio sit iniectus mors tyberii: successio gauri: solutio agrippae de captiuitate: & coronae impositio per gaurum. cap. xv. car. cxlii.

Qualiter Herodes tetrarcha ueniens romam: accusatus fuerit ab agrippa: & in exilium missus cum herodia. cap. xvi. car. cxlii.

Seditio iudaeorum & getilium in alexandria constitutorum & legatio utrorumque ad gaurum. cap. xvii. car. cxlii.

Accusatio iudaeorum ab Apione legato partis alexandrinorum propter quod statuam caesaris non haberent. cap. xviii. car. cxlii.

Qualiter iratus Gaius: mittit Petronium ducem ad syriam cum huiusmodi mandatis: ut congregata manu pugnaret cum iudaeis: si nollet eius suscipere simulachrum. cap. xix. car. cxlii.

Pestis quae contigit iudaeis in babylonia constitutis per asineum & anileum fratres. cap. xx. car. cxlii.

Incipit Liber. XIX.

Qualiter Gaius caesar insidiis a Cassio cherea extinctus est. cap. i. car. cxlii.

Qualiter Claudius patruelis eius coactus a militibus suscepit imperium: & seditio senatus & populi adiuuicem: & utriusque partis. cap. ii. car. cxlii.

Legatio regis agrippae ad senatum: & qualiter consequentes milites qui erant cum senatu: ad claudium transierunt: & de morte chereae seu alioque gauri interfectorum: ipsi quoque claudio repugnatum. cap. iii. car. cxlii.

Qualiter Claudius caesar reddidit agrippae omne regnum paternum: adiciens et illi libania tetrarchiam: & libertas iudaeorum: quae prouenit eis sub claudio: cum prius amississent eam sub gaurum: uigatio quoque regis agrippae in iudaeam. cap. iiii. car. cxlii.

Epistola Publii petronii rectoris syriae ad doritas pro iudaeis: & qualiter rex agrippa hyerosolimorum muros locupletius construens: studium suum imperfectum dereliquit: prohibente caesare: qui opus ipsum suspectum habuit. cap. v. car. cxlii.

De honore quo beritho honorauit: & de aduetu regum ad ipsum in citate tibaida. cap. vi. car. cxlii.

Qualiter processit de ciuitate cum regibus in occursum maris: praesidis syriae uel quali modo uitam finierit: cum non dedisset honorem deo: populo sibi attribuente honores diuinos & non humanos in theatro: quare confestim sensit plagam dei. cap. vii. car. cxlii.

Mortuo rege agrippae: caesarienses uel sebasteni indecenter blasphemabant defunctum: statuas quoque filiarum eius diripientes: contumeliose tractauerunt. cap. viii. car. cxlii.

Post mortem Agrippae: Claudius caesar Cuspium sadum mittit praefectum in iudaeam: cui et iniungitur ulcio exercenda in caesariensis: & sebastenos pro defuncti Agrippae contumeliis. cap. ix. car. cxlii.

Incipit Liber. XX.

Quomodo Claudius post Agrippae mortem: in syriam misit successorem Marso Cassium longinum: & quae Fadus missus procurator iudaeae indignatus iudaeis qui trans fluuium erant positi: quia praeter uoluntatem suam contra Filadelfenos arma sumplerunt: tres uiros priores ipsorum comprehendens: unum occidit: duobus fugam immisit: & de Ptholomaeo principe latronum ad eum deducto & occiso. cap. i. car. cxlii.

Quia Fadus procurator iudaeae: & Cassius longinus praefes syriae praeeperunt iudaeorum primoribus ut talarem tunicam & pontificalem uestem in antonia constituerent sub potestate romanorum sicut & prius. cap. ii. car. cxlii.

Quomodo Claudius caesar rogatus ab Agrippa senioris agrippae filio: concessit iudaeis petitiones ipsorum: & fado rescriptum. cap. iii. car. cxlii.

Quomodo Herodes frater agrippae defuncti petiit a claudio potestate templi & sacerdotum ordinationem: & impetrauit. cap. iiii. car. cxlii.

Quomodo Helena adiabenorum regina & eius filius iazates solenitates & ritus zelati sunt iudaeorum. cap. v. car. cxlii.

De fame quae apprehendit ciuitatem hyerosolimorum: & mitigata per Helenam reginam adiabenorum & eius filium lazarem qui de paganismus conuersus fuerat in iudaismum: & de Artabano rege parthorum. cap. vi. car. cxlii.

De mago quodam qui prophetam se esse asserens plurimos iudaeorum seduxit. cap. vii. car. cxlii.

Quomodo Tyberius Alexander in iudæam directus administrator: filios iudæ galylei populum seducendo occidit. cap.viii.car.clxvi.

Quo Tyberio Alexandro Cumanus successit in iudæa: & q̄a defuncto Herode fratre regis agrippæ defuncti: Agrippa iuuenis eius hūit principatū: Cæsare sibi Claudio cōcedente. cap.ix.car.clxvi.

Quia aduentu Cumanæ præsidis in iudæam a Cæsare destinati: sub eo multi usq; ad xx. milia iudæorum perierunt quarta die azimorum. cap.x.car.clxvi.

Seditio iudæorum contra samaritas: & quia multi iudæorum extincti sunt per Cumanum adiuantem samaritas. cap.xi.car.clxvi.

Quia numidius q̄dratus syriæ p̄ses audiens hæc: & ascendens in iudæam primates iudæorum atq; samaritanorum romā iussit ascendere: pariter & cumānū & celerē: ut Claudio cæsari deberet ex his q̄ fuerat gesta reddere rōnem: & q̄a quosdā iudæorum ipse puniuit. cap.xii.car.clxvi.

Quia Claudius audiens inter eos: iudæos quidem absoluit a culpa: rogatus ab Agrippa rege: Cumanum uero exilio deportauit: Celerem autem millenarium & samaritanorum primates morte multauit. cap.xiii.car.clxvi.

Felix mittit p̄curatorē in iudæam: & q̄ta p̄tās adiecta sit agrippæ regi p̄ claudiū. cap.xiiii.car.clxvi.

Morif claudi: cui successit nero q̄ matrē uxore & alios multos ḡnis sui interfecit. cap.xv.car.clxvii.

Quia felix missus in iudæam: & inueniens prouinciā a latronibus nimis afflictā: prospexit ut illis interemptis: pacem tribueret regioni: principem uero latronum Eleazarum uinctum direxit ad cæsarem & de morte ionathæ pontificis. cap.xvi.car.clxvii.

Quia ueniēte ægyptio malefico: & multis iudæorum ab eo seductis: felix aggressus eos multos occidit. cap.xvii.car.clxvii.

Quemadmodum iudæos & syros pro equitate ciuilitatis in cæsarea seditiois concertantes: felix compefcuit. cap.xviii.car.clxvii.

Quomodo Portio festo in iudæam missus pro successione foelicis: contigit prouinciā sicca-riis commoueri. cap.xix.car.clxviii.

De porticu interiore tēpli: & quēadmodū eam exaltauere iudæi: & quia festus ob hoc indignatus iussit opus destrui: sed iudæis rogantibus: concedi sibi ob hoc legatos mittere ad Nerone: concessit miserunt nuncios: quos audiens nero: ueniā gesti operis cōdonauit: & ædificiū manere p̄misi: & quia moriēte in iudæa festo: successor uenit Albinus. cap.xx.car.clxviii.

Quia sub eo a nece prouincialiū sicca-rii cessauerunt. cap.xxi.car.clxviii.

Quia florus ueniens Albino successor: tantis malis iudæos affecit: ut eos ad arma contra romanos uenire compelleret. cap.xxii.car.clxviii.

¶ Iosephi Mathathæ filii hebræi genere sacerdotis ex hyerosolimis de antiquitate iudæorum contra Appionem grammaticum alexandrinum. cap.i.car.clxix.

¶ Phlauri Iosephi de antiquitate iudæorum ad Epaphroditum. cap.ii.car.clxxv.

¶ Explicit Tabula Antiquitatis iudæicæ.

¶ Rubricæ nuper editæ super libro iudaico p̄ Magistrū Franciscū Macærata ordinis minorum.

¶ Incipit Liber primus.

Valiter Antiochus q̄ cū Ptolomæo sexto in syria bellū gerebat supauit ciuitatē munitissimā: tēpla spoliat occidit oēs ex optimatibus: deinde supato Bachide p̄posito p̄sidiis antiochi p̄ Mathathā: & occiso: exactisq; ducibus Antiochi ex finibus iudææ & morituo antiocho: filius odii Antiochus noie cōgregatis militibus iudæā itege iuadit & iuperato iuda primo natu ex filiis Mathathæ & interfectis multis ex iudæis Hyerosolimā est profectus: & ibi relictis p̄sidiis: in syriā reliquos milites ad hyemandū traducit. cap.i.car.clxxxiii.

Post discessū antiochi: uide cū ducibus eius cōgredif & tadē supat & morif. cap.ii.car.clxxxiii.

Ionata frater iudæ reconciliaf Antiochos sed insidiis Antiochi capif: & iratus Antiochus quia a Symone fratre Ionathæ fuisset superatus Ionathā interfecit. cap.iii.car.clxxxiii.

Symon frater Ionathæ itege gerit bellū cū Antiocho quo supato ob hoc pontifex creat: sed in sidiis Prolomæi generi sui captus morif: capta coniuge cū duobus filiis Symonis Hyrcanus tertius filius honorē patris defendens diu cum Prolomæo bellū gessit & ob misericordiam matris: & fratru tantū distulit ut annus seriatim ueniret: quo licebat dimitti bellū. cap.iiii.car.clxxxiii.

Antiochus itege iratus propter ea quæ passus est a Symone irruit in iudæā cōtra Ioannem dicitum Hyrcanum quem trecentis talentis placauit. cap.v.car.clxxxiii.

Ioannes dictus Hyrcanus inuēto tēpore uindictæ q̄a Antiochus bellū gerebat cōtra medos: perrexit contra ciuitates Antiochi & multas occupauit. cap.vi.car.clxxxiii.

Gentiles ob inuidiā in ioannē ceperunt agere seditioem q̄ tadem deuicti sunt: & ipse rebus administratis per triginta tres años moritur relinquens filios post se: hic princeps pontifex & propheta fuit: prædixit filios duos maiores non regnatos. cap.vii.car.clxxxiii.

Aristobolus succedit in regnum patri: cōtendit cū matre quia eā dominam regē reliquerat ioānes: ipsam fame necauit deceptus uerbis matris sue fratrem Antigonū iterficere fecit: hoc audito tanto merore confectus ut tandem moreretur. cap.viii.car.clxxxiii.

Alexander frater Aristoboli rex cōstituit: occidit fratrem pugnat cū Ptolomæo: occupat bona Theodori a quo oia recuperant: & fere decē milia iudæorum iterficiunt: multas ciuitates occupat: cōgredif cū Obedio rege arabū a quo supato exercitu: uix solus euasit: Hyerosolimā petit nititur redire in gratiā cū subditis quos nullo mō sedare potuit. cap.ix.car.clxxxiii.

Iudæi petūt auxilium Demetrii qui superat prælium: sed timore perterritus quia sex milia ex iudæis se contulerant ad Alexandrum discessit messalim ciuitatem deuastat: mulieres earumq; filios coram matribus necabat: qua impietatis perterriti octo milia iudæorum profugiunt eadē nocte in iudæam. cap.x.car.clxxxiii.

Bellum gerit Antiochus frater Demetrii cū alexandro q̄ licet opida multa diremisset & multos occidisset: non potuit tamen antiochū arcere: sed per regem arabum tadem deuictus est: Alexander in iudæā reuertitur q̄ moriens uxori reliquit principatū: hæc declarat filiū hyrcanū pontificē Aristobolū uero regē. hic fraude multos sibi deuinciēs matre morbo laborate castella multa occupat. mater uero miserata: Hyrcanū coniugē & filios aristoboli carcere cōclusit interi moritur alexander: reconciliaf Hyrcanus & Aristobolus. cap.xi.car.clxxxv.

Antipater hortat Hyrcanū ut impiū repetat ad regē arabia accedūt p̄ auxiliis & in Aristobolum uadūt & supant mortuusq; esset nisi dux romanorū: soluisset obsidionē. cap.xii.car.clxxxv.

Aristobolus profectus: & refarcitis copiis congressus cum Hyrcano occidit supra sex milia eorum: Antipater & Hyrcanus ad Pompeium qui tūc erat in Damasco accedūt ut restituar Hyrcanum: Pompeius cū exercitu ad fines iudææ peruenit. Aristobolus alexandru confugit: Pompeiū alloquitur p̄ccato Pompeio pollicitationibus: audita morte mitridati perrexit Hyerosolimā: decepit Pompeium. eo q̄ ex promissis nihil est factum: iratus Pompeius aristobolum in custodiā collocat & ad ciuitatem tentat accedere ut euerat. cap.xiii.car.clxxxv.

Hesitante Pompeio quomodo urbem caperet orta est seditio inter eos qui in ciuitate erant deniq; uicta est pars Aristoboli receptis romanis in itis consiliis cum Hyrcano quomodo aliam partem quæ in locum tutissimum cōfugerat caperet tandem sine consilio & auxilio Pompei: nihil esset factum. cap.xiiii.car.clxxxvi.

Tentās p̄pœius locū inuadere tertio mēse uix turrim unam euerferat. cap.xv.car.clxxxvi.

Faustus cornelius muros primus ascendit multi occidunt multi ex muris se proiciūt: Pompeius cū suis comitibus ingreditur: in tēplum ingressus neminē nisi pontificē uidit p̄cepit q̄ nihil aufereret: postero die solēpnia celebravit: Hyrcanūq; pontificē declarauit: Pompeius uero cum Scauro ducens Aristobolum romam profectus est. cap.xvi.car.clxxxvi.

Scaurus in arabiam profectus: patitur multa ob asperitatem locorum: Alexander Aristoboli filius interim iudæam populatur timet Gabiniū: p̄pterea loca arabia munit: Gabinius præmisso Marcoantonio adiunctis aliis obuiam fit Alexandro coactus Alexander cōgredi cum Gabinio: uictus effugit Gabinius restaurat loca: perterritus Alexander legatos ad eum misit pollicens sibi omnia castella quæ ipse Gabinius eruit funditus. cap.xvii.car.clxxxvi.

Gabinius Hyerosolimam deducto Hyrcano reuertitur Aristobolus interim parato exercitu alexandrium occupat: sed tumultu romanorum in macherunta confugit sed tadem capitur & ad Gabinium perducitur: Alexander interim iudæam reduxit in discessionem: romanos multos trucidare decreuerat Gabinius concordiam persuasit sed certantibus ipsis alexander fugatus disperfit: Gabinius Hyerosolimam reuertitur. cap.xviii.car.clxxxvii.

Crassus succedit Gabinio: suscipit syriam: aufert aurū tēpli: perit trāsgresso euphrate: Cassius syriam defendit: occidit Pisilaū colligentē seditiosos aristoboli. cap.xix.car.clxxxvii.

Cassius ex arabis coniugem suscipit: sociat sibi regem arabum per affinitatem bellum uult gerere cum aristobolo: Cæsar mittit e roma Aristobolum solum uinculis in syriam: perit ueneno & Alexander eius filius occiditur: Ptolomæus aufert Antigonum & eius sorores a coniuge aristoboli: & minorem sibi coniugem copulat: Antipater mortuo Pompeio contulit se in clientelam Cæsaris & mitridates cum antipatræ uictores fiunt: & Pompeius tandem gratia antipatris pontificatum cofirmauit hyrcano. cap.xx.car.clxxxvii.

Antigonus corā cæsare criminabatur antipatrē: sed cæsar cognitis meritis antipatris hyrcanū confirmat & cuius uellit dignitatis præponit adoptionem: declaratur procurator iudææ: sed ad iudæam: hyrcanum reddit in gratiā populis tadem Pfallū filium maiore præposuit territorio Hyerosolimorū: Herodem minorem natu curatorē galyleæ: herodiam depræhendit cum multis aliis ex hoc cognitus est sexto cæsari propinquo magni cæsaris. cap.xxi.car.clxxxvii.

Compellitur Herodes ab Hyrcano q̄ eum tam gloriosum euasisse oderat ut ad eum accedat ipse uero persuasus uerbis multorum qui inuiderant Herodi accersiri fecit: sed recessit Herodes nō paratus obedire: Concitatur Hyrcanus iterum: contra Herodem sed Herodis declarat a sexto Cæsare dux militum in syria: Herodes Hyrcanum cogitat ex regno pellere sed uerbis patris & fratris mitigatur.

Oritur discordia inter romanos & ob diuturnitatē belli uenit marcus successor sexti cæsaris q̄ mortuus fuit a cellio basso fauore pompeii.

Tempore quo Marcus sit successor sexti cæsari: Cassius in syriā: petit exactiones imponit: irascitur contra malichū eius exactorē: herodes sit carus cassio: præfici procurator syriæ: Cassio decede a syria oritur seditio Hierosolimis felix q̄dam uolens uindicare necem malli fratris congregat cū herode: Herodes potitur uictoria: Accusatur herodes antonio interfecto cassio: pecunia eum pacauit ueniunt legati antiochiæ centū uiri contra herodē & hyrcanum messalla defendere eos: tetrarchas ambos declarat Antonius: legatos carceri cōpellit: maior tumultus fit Hierosolimis bellū gestū est contra alios legatos ab antonio ita ut multos occidisset: Prazaphanes cōcitas iteꝝ pacage contra hyrcanū: tandē ab herode multi obruncant die pentecostes in ciuitate ortū est bellū ita ut multi occisi ab herode: multi fugati.

Admittitur arbiter pacis pacorus: simulans Pacorus uolebat antigonū adiuuare: cognitis in diis missosq̄ ministro ad necē herodis q̄ noluit admittere habens hmōi suspectos: audito q̄ phaselus frater eius fuisset corruptus ad idumeā nocte p̄git: cognitus a barbaris cogitur recedere p̄missa matre & fratribus: ad masada properabat decertans cū illis potitur uictoria: Iosephus frater herodis obuiam herodi uenienti ex idumea fuit paucis ex carissimis receptis alios dimisit: parti Hierosolimā ueniunt: cōstituūt regem Antigonū: Hyrcanū & Phaseli fratris uix euadēs romā puenit. Creaf rex fauore oīum & fauore antoni & cæsaris.

Antigonus in clauso tenet Iosephum & alios qui etiam exeuntes quādoq̄ uincebant quādoq̄ aduerso casu reuertebantur: uetidiu interim festinat Iosepho & aliis ferre auxilium: sed placatus muneribus antigoni discedit: Herodes ex italia reuertitur & contra Antigonū summit exercitiū: castris positis declarat populo uenisse bono populi & nō recordaturus offensarum detegitur corruptio Sylonis ab Herode q̄ ipse uinum & oleum & omnia necessaria defferri scripserit in hyercunta: herodes occupat ciuitatem & quingenta cacumina montium: committit bellum: uictor reuertitur: Herodes multos in speluncis occidit: pater septem filios cum matre occidit qui uolebat scedus inire cum herode: & septem etiam desuper occidit: reuertitur in samariam contra antigonum dimisso prolomæo præposito qui ab eis occiditur: occisis multis per herodem fertur q̄ Iosephus eius frater in iudæa frangitur & moritur in galilea se cōfert: uulneratur Herodes: municipia multa occupat: in fugam uertit aciem inimicorum: ciuitatem ingreditur cladem fecit ex illis magnam: sed propter hyemis asperitatem non potuit Hierosolimā applicare: interim uxorem ducit & in hierosolimam petit: iterum oritur discensio in ciuitate: Herodes iratus quoscunq̄ possit occidit: Antigonus ad pedes Cassii prosternitur: Herodes quærit pacare ciuitatem: & studiosos suos facere amicos: antigonianos neci tradere.

Cleopatra indignatus q̄ propinquus nullus ex sanguinitate esset: ad extraneos occupandos se conuertit: moliebatur ut herodes & malichus interirent per antonium qui noluit: insidiis periclitatur herodes: ex hoc recreati arabes pugnam repetunt: fugant militem herodis: ulciscuntur arabes: interim alia calamitas occurrit herodi scilicet terremotus infiniti ut triginta milia hoīum interirent: incitantur hoc magis arabes: Herodes hortatur suos ad resistendum facto sacrificio congregatur & potitur uictoria: desideratur patronus illius gentis adit cæsarem herodes conquerens de Antonio: Herodem regem instituit & diadema imposuit in ægyptum proficiscitur Cæsari & mortuo Cleopatra & Antonio regnum auxit herodi: procurator syriæ instituitur: construit tēpla & multa in honorem Cæsaris fecit & agrippæ: oritur discordia inter uxores herodis: ira concitatus mariannē fecit occidere quē ualde poenituit: irati filii ob matris mortē criminant apud Cæsarem: Antipatræ interim succedit in regnū: curat mortem fratru ex pte mariannes: conciliat filios cæsari: nō cessat antipater dolis & simulationibus fratres criminari consilio nouerit illos: illis nescientibus: Alexander corrupit amicos regis: intrudis in carcerē: reconciliat Archelaus alexandrum herodi: Eurichides accusat alexandrum: uincunt filii & separatim custodiunt: Mittit herodes litteras cū indicis ad cæsare. Saturninus & Volumnius fiunt iudices offocant tandē iussu herodis: poenitet herodē mortis filioꝝ & auūculos amplectis: & antipater irascis patri herodi: orat antipater ab herode ut romā reuertatur: cōuenit herodes antipatrem priuatur regno & noīe regio: incenduntur uiui sophiste & qui aquilam demiserunt ex muro: iubet multos ex iudæis occidere: feruntur litteræ a Cæsare de damnatione antipatri occidit antipatrū herodes: moritur herodes: legitur testamentum de institutione archelai regis: fiunt exequiæ cum maximo apparatu ab archelao: sepelitur in castello quod herodion dicitur.

Archelaus propter turbationes nouas cogitur proficisci romam: multos occidit die festo q̄ pascha appellatur: relinq̄ Philippum procuratorem regni & curatorem familiarium rege: rationē administrationis reddit cæsari archelaus: accusat Archelaus apud Cæsarem q̄ noīe tantū Cæsarem ostendisset regē non re ipa: defendit a Nicolao archelaus: & ad pedes Cæsaris se prosternit: iudæi cum relicti ab Archelao congregiunt: Varus res componit petunt iudæi ut per iudices res admistrantur: Cæsar nō annuens his Archelau tetrarcham fecit in media parte: pollicens regia dignitate donaturum: aliam medietatem regni aliis duobus filiis Herodis dimisit: donauit Cæsar aliis muneribus cæteros filios & filias Herodis.

Judæus q̄dā interim simulat se esse alexandrū ob similitudinē cū illo romā uenit cognoscit a Cæsare: patefacit ipse Cæsari dolū & fraudē: his ridens Cæsar remigū numero inseruit: suaforē illi us fraudis interficit: ponit quædā secte philosophoꝝ & eoꝝ uita.

Decedente regno archelai Philippus & Herodes antipas regunt Tetrarchas suas: defertur imperium ad Tiberium post mortē augusti: Pilatus mittitur a Tyberio in iudæam: ob imagines Cæsaris quas intulit in templa oritur discordia maxima: Gaius cæsar uult deus appellari: eius imagines & statuas præcipit erigi: renitentibus illis minas eis: moritur Gaius: Claudius rapitur i regnū: mittit agrippā ad senatum ut placeat eū esse regem: non admittit curia: remittit agrippam ad senatum nuntians pugnam aduersus eos.

Senatus uadit ad claudiū: offert uictimas deo: ipse donat agrippā regio patrimonio: moritur agrippa: Claudius regnū i puincia redegit: & Herodes q̄ regnabat i calcide moris.

Post obitum herodis qui in chalcide regnauit: Claudius agrippam filium agrippæ regē instituit: Cumanus curam accipit alterius prouinciæ: unde inter iudæos oriuntur multi tumultus in die festi azimoye: populus in fugam se conuertit: & propter egressum de constipatione. xxx. milia hominum consumpta sunt.

Insurgunt tumultus latrocinantium: unde quidā per cumanum capiuntur: libri legis per militem quendā comburunt: accensi iudæi ex hoc conqueruntur apud cumanū: adiudicatus est ille ad supplicium ex hoc populus quieuit.

Confliktus oritur inter galyleos & samaritanos: quidā galyleus ad festiuitatem ascendens interficit: Cumanus ad sedationē mittit p̄catores: hierosolima audito homicidio uulgas in impetū in samariā irruit: Cumanus accurrit cū ala militū: multos interfecit principes hierosolimæ p̄catur ut ab incepto desistant: iudæi tandē eoꝝ præcibus acquiescunt.

Fiunt his temporibus multa latrocinia samaritarū primates accedūt ad domiciū quadratū: cōquerentes de huiusmodi latronibus: cōueniunt & nobiles iudæoꝝ defendentes: distulit domitius iudiciū: liddam uenit: audiens iteꝝ querelas samaritanoꝝ quosdā p̄cutit securi: quosdā delegauit Cumanus uidet romā pficisci: de reddenda ratione administrata prouincia apud claudiū: ex samaritit tres interficiunt: Cumanus iubet ex urbe discedere.

Nero succedit Domitio quadrato: fratrem matrem & uxorem interfecit: ad Histrionum opera se conuertit.

Aristoboli filius regnat in armenia: augef regnū agrippæ residuū iudææ foelici credis: hic eleazar depræhendit mittit romam cū multis aliis: insurgit nouū genus latrocinantū. sicariioꝝ: insurgūt q̄dā secte hoīum q̄ consiliis & ypocrisi hoīes decipiant.

Egyptius quidam pseudo propheta congregat. xxx. milia hominum hierosolimā uult ascendere: Felix cum quibusdam armatis eos depellit & fugat: insurgunt quidem magi qui tentant reuocare populum a seruitute romanoꝝ: insurgunt tumultus in cæsaria inter populum scilicet iudæum & græcum: Felix nequiens paccare ex utrisq̄ nobiles ad neronē mittit: Succedit Cæstius felici qui plurimos latronum interficit.

Albinus sit successor q̄ fauit latronibus: & postea Cæstius florus q̄ ita se gessit ut multi coacti sint relinquere patrē ob publica latrocinia: & rapinas suas.

Fit quæstio in cæsarea inter iudæos & cæsarienses de synagoga iudæoꝝ quia impediabant ad illuc accessum: iocundus q̄ erat præfectus equitū pergebat sedare tumultū: recedūt iudæi in nabata cum libris legis primates iudæoꝝ ad floꝝ accedunt cōquerentes: quos iubet uinciri propter ablationē libroꝝ legis: ex hoc oriunt iurgia maxia apud Hierosolimas accusat Florus & eius timore populus effugit: Florus indignatus sedēs p̄ tribunali mi litibus p̄cepit ut floꝝ uenaliū diriperant: unde multi interfecti & spoliati & domus oīum dirute sunt.

Rex quidam agrippa alexandrū proficiscens: inuenit germ anā suam bericē: uidens iniquitatē militū misit ad floꝝ ut a sede desineret: q̄ noluit imo peiora operat uenit hierosolimā & uota deo exoluit: regina uero florum præcatur.

Multitudo clamat contra florum: primates sedant multitudinem florus uidēs multitudinem sedatam nouam quærit insurgere discordiam: multi occiduntur per romanos sed desperatione du-

Etus populus irruit in romanos: quos epulit ex urbe: uidens florus nihil posse agere ab urbe digre ditur Cæsariam uenit. cap. xv. car. ccviii.

Florus nō cessans: iudæos apud Cæstiu accusat de defectiōe dirigif tribunus neapolitanus ad hæc inuestigada suscipif a iudæis benignissime: & conqrun de floro cognita i humanitate flori: uulgu uult legatos fieri ad nerone de crudelitate flori. cap. xvi. car. ccviii.

Aduocat contionem iudæoz & constituit in suggestu beronicem germanam Flori rex Agrippa qui omnes hortatur iudæos ad quietem & patientiam dicens hæc nō placere Cæsari: neq; eos posse romanis obistere: qui toti orbi iam dominant tandem acquiescit populus: uolensq; persuadere ut Floro obediunt. quousq; successor ueniat. accensa multitudo ex urbe pepulerunt: ipse in regnum discessit. cap. xvii. car. ccix.

Quidã eo tpe insurgit & romanos oēs interficiunt Eleazarus dux militū prohibet romanos hostias immolare: Nobiles quidã hortantur ne id fiat: ad Floze destinantur legati & ad Agrippam ut cū exercitu ascenderent in ciuitatē: diuiditur ciuitas in duas partes: quidã nobiliū & pontificū confugerunt quidam in cloacis latuerunt. cap. xviii. car. ccx.

Quintadecima die mensis augusti fit impetus in amoniã & oēs obfessos in eo pñdio capiunt: post regē accedunt exurunt turres: præcant manaimū ut liceat aufugere qbus concedit relictis solum romanis intus: q confugiūt in turres regias: illi uero qui cū manaimo erant: irruētēs illa loca diripientes strato pedum incenderunt. cap. xix. car. ccxi.

Capitur ananias pontifex & cū fratre Ezechia occidit & insurgunt quidã cōtra Manaimum: nolentes eū regem: interficiñ sophista a populo: interficiñ manaimus: p romanos et multi ex iudæis occidunt: ita ut cæsaria uacuata iudæis remaneat. cap. xx. car. ccxi.

Iudæi diuisi uicos & loca alia inflamauerūt: imensa cædes fit ex iudæis & aliis: Ciuitates oēs plene cadaueribus scythopolite tū iudæis dimicant: clam tamen nocte dormientes tertia: eos inuadunt. xiii. milia interficiunt ex iudæis & eoz substantiã diripiunt. cap. xxi. car. ccxi.

Circūfusus scythopolitis a iudæis Symon quidam qui multos ex iudæis quottidie truncauerat educens gladiū nullū hostiū interfecit & patrē & matrē & filios & uxore interfecit p̄dignatio nemē hostiū q̄s gloriaret: & seipsum: cædes maxima fit in scythopoli urbes & populi cū uicini iudæos oēs interficiūt: multæ ciuitates alia peperūt eis miseratione mote. cap. xxii. car. ccxii.

In regno Agrippæ insurgit p̄ncipes aduersus iudæos: uarus multos ciues q̄ ad agrippã & Cæstium uenerāt p̄sidiū gratia in itinere occidit: hūc Vag agrippa punire nō audet summouit eum e regione qua procurabat. cap. xxiii. car. ccxii.

Iudæi persuadent romanis ut deserant castellū: utuntur honoribus iudæi in alexandria quos Alexander concesserat consilius continuus cū iudæis & græcis fit. cap. xxiiii. car. ccxii.

Alexandrini cōueniunt ut largitionē ad herodem mittant: permiscens iudæi cū græcis in amphiteatro: fit discordia maxima inter eos: Tyberius alexander coeruit eos hortationibus q̄ irrudentes Tyberiu contumeliis appetebant ille quasi oēs fecit interficere: domos diripere. Zabolon ciuitas acæstio occupat: dirripit domos & loca incendit. cap. xxv. car. ccxii.

Cæstius p̄mittit exercitū i ioppē q̄ capif: intēdit eã & uiros oēs iterficif. cap. xxvi. car. ccxiii.

Cæstius mittit Celenium gallum in gallyleã suscipiunt eum ciuitates qui uero non obtemperabant insequitur & trucidabat: progrediens multa loca inuadit: iudæi ad diem festum Hierosolimam petierunt: qui auditis militibus uenientibus: dimissis solēnitatibus in romanos irruerunt: quorum multos occiderunt. cap. xxvii. car. ccxiii.

Quærit agrippa uerbis iudæos auertere ut desisterēt: mittit portatū & phœbū ad iudæos: per rimif phœbus: Cæstius iducit exercitū i oppidū iudæoz icēditq; p̄tē ciuitatis. cap. xxviii. car. ccxiii.

Quidam uocabant cæstium patefacturi portas: q̄ cogniti proiecti sunt ex muris. Cæstius tentat muros ascendere & inuadere templum: repugnantur a iudæis: recedit cæstius & iudæi insequuntur: dimittit quæ erant impedimēto ad fugam: & nisi nox aduenisset totus exercitus periisset: nocte aufugit: insequuntur iudæi: ex romanis mortui sunt quinq; milia & trecenti peditū: ex equitibus noningenti & octuaginta. cap. xxix. car. ccxiii.

Post fugam Cæstii multi nobiliū ex ciuitate fugiunt mittit quosdam ad Neronem nunciatoros eius miseriam: Qui cæstium fugauerant reuersi sunt in hierosolimam: ex romanis qui supererant amicos sibi sociant: Eleazarus persuadet populo ut sibi pareat cōstituunt diuersi diuersis locis præfecti: iosephus unus ex præfectis subditos sibi quærit cōciliare: multos ex illis præponit & præficit regionibus gallyleæ sibi subdire: munit loca omnia propter romanos quos timet insurgit quidam insidiator cum multis qui gallyleam depopulantur congregat pecunias: cogitabatq; diuersa in perniciem iosephi. cap. xxx. car. ccxiii.

Quidam qui aggressi sunt procuratorē bernicis & multa abstulerūt: quia iosephus iussit ut re gibus restituerent illa: contra eum tumultus maximos parant: accusantes eū esse proditorē irruunt in eius domū: quærit placare illos uerbis: præualet aduersus eos: iohannes quidã fraudē molif contra iosephū insidias: cognita fraude ut de iniuria uendicaret accedit cū militibus ad iohannem

hic aut emissis armatis iussit eū interfici: aufugit in lacū: resumptis uiribus iohannes cogit aufugere tentat aliud genus insidiarū aduersus iosephum. cap. xxxi. car. ccxv.

Deseritur iosephus a suis: quos ipse punit: euocans oēs primates & astutia quadam ducens scaphis ducens secum in taricheas cuidam clamanti clitus nocte iubet manus abscedi ipseq; sibi dexteram truncauit timore perterritus. cap. xxxii. car. ccxv.

Incipit Liber tertius.

Sentens Nero res gestas non prospere indignatur: mittit Vespasianū in syriam ad regēdos exercitus & ulciscendos iudæos rebellantes tandem ex iudæis. x. milia perimuntur: nō cessant iudæi uerum ascolonem perunt: sed antonius positus insidiis qua erant transituri super octo milia interficit cæteri aufugiunt: Niger uerus ex ducibus iudæorum i turrim se recipit quem antonius succendit ille uero saltu demissus euadit: uidentes iudæi illū gaudent q̄ dei prouidentia dux eoz imposterum sit seruatus. cap. i. car. ccxvi.

Vespasianus Antiochiam cum exercitu uenit: Agrippam offendit fert opem Saphoris contra iudæos. cap. ii. car. ccxvi.

Dux sunt gallyleæ opime abundantes: hoies pugnaces sunt: continēt hec puincia diuersas ciuitates q̄ irrigant diuersis fluminibus qbusq; finibus terminant. cap. iii. car. ccxvi.

Exercitus quem dederat saphoritis Vespasianus: diuiditur i duo: assidue ciuitates & loca illa incurfant deprædando iosephus in saphoritim impetū facit sed nihil efficit totam gallyleam igne & sanguine repluit. cap. iiii. car. ccxvii.

Titus filius Vespasiani patrē suū reperit ptolomaida q̄ multas legiones cōparauerat multosq; cuiuscunq; generis ad militiã uiros congregauerat. cap. v. car. ccxvii.

Laudatur romanoz prudētia instruentiū seruos in militiã disciplinã: q̄q; sunt edocti instruentis castris & quē ordinē seruant in bellicis rebus describitur. cap. vi. car. ccxvii.

Vespasianus cū filio suo ordinat exercitū in ptolomaida placidus interimit maximã multitudinē in gallyleã: peruenit iotapatē qui receptus cū suis. a iudæis illico sunt interfecit: ex iudæis uero tres ceciderunt placidus aufugit. cap. vii. car. ccxviii.

Vespasianus cū armatis suis in gallyleã peruenit: timent oēs iosephus conspiciens non posse repugnare in tyberiaie confugit. cap. viii. car. ccxviii.

Vespasianus ciuitatē gaderēsiū capit iosephus mittit hierosolimã litteras: si cupiãt fedus uel bellū cū rōanis: si bellū mittat cū dignū exercitū ut possint repugnare rōanos. cap. ix. car. ccxviii.

Vespasianus aggrediēs recidere iotapata motē ubi iudæi plurimi cōfugerāt: ciuitatē circūuala re iubet p̄ milites ipse pficifcif ponit castra ageres facit ad oppugnādū ciuitatē iosephus curat ut muri ciuitatis altius p. xx. cubitis eleuent qd romanos multū p̄teruit. cap. x. car. ccxviii.

Vespasianus certans pluribus diebus uidens non posse capere: ciuitatem statuit obsidere eam ut cogerētur inopia regē reddere uidens nolle eos reddere: itez ad certandum se conuertit iosephus cogitat de fuga cum suis: populus hortatur ne recedat: ipse dicit melius: quia parabit alium exercitum quo reuocabit Vespasianū ab eis: statuit remanere: se parat ad prælium: aggrediēs multis incurfationibus romanos egrediens: Vespasianus nollens cum desperatis congregi iubet ut armati declinent imperum. cap. xi. car. ccxix.

Admouet uespasianus arietē muris: muri cōcutiunt machinis cogitat iosephus quō ictus arietis resellat: romani cōtra aliud genus machinant: iosephus cū locis igne cōcremarūt romanoz ppugnacula & aggres ita ut spatio unius hore oia sint cōcremata. cap. xii. car. ccxx.

Quidam uir iudæus saxo soleuato & demisso caput arietis fregit: hic fixus est quinq; sagittaz uulneribus decidit tandem alii duo uiri romanoz aciem p̄perunt: iosephus uero & cætera multitudo intendit. Machinas romanis lugentibus. cap. xiii. car. ccxx.

Vespasianus in planta pedis uulneratur totus exercitus turbatur superato dolore uulneris fatius bellū in iudæos incitauit: pugnat fortiter utriq; cædit murus ictibus machinaz ad matutinas uigilias illi uero muniere partem illam. cap. xiiii. car. ccxx.

Vespasianus parat exercitus & machinas ad inuadēdū urbē recreato prius exercitu: iosephus cognito cōsilio uespasiani ordinat milites ad resistēdū: pliaf crudelissimo certamie. cap. xv. car. ccxx.

Die. xx. mēsis iunii iudæi q̄si defessū q̄ nō haberēt ppugnatores quos mitterēt: cogitauerunt oleo seruenti sup infuso rōanos oppugnare: ac foeno græco sup sparso ut inde romani caderēt: uident dux Vespasianus tot male milites p̄peti: eos a bello reuocat & a pena. cap. xvi. car. ccxx.

Vespasianus tres turres ferro circundatas erigi fecit plenas iaculatoribus & fundibulatoribus fortissimis: ita ut ex his q̄ intra muros erāt deserere defensionē muri cogant. cap. xvii. car. ccxxi.

Vespasianus mittit Traianū in aphata ciuitatē congregitur cū illis tandem superat ciuitatem omnesq; præter infantes occidit. cap. xviii. car. ccxxi.

Ad samaritanas cerealis mittit a Vespasiano: quia eos pronos ad tumultum uidebat: inopia quae quidam moriebantur: quidam ad romanos confugebant: reliquos uero oēs nequiens persuasione placare occidit: erant aut undecim milia & sexcenti. cap. xix. car. ccxxi.

Ageres super altitudinem murorum iotapatenis effertur: quidam ad Vespasianum uenit profugus ex ciuitate: inuencians paucitatem ciuium & facilitatem capiendi: Vespasianus exercitum parat nocte hora qua ille docuerat ciuitatem aggrediuntur: & custodes occidunt: ciuitatem ingrediunt: quidam uero ne oppeterent per romanos se ipsos interfecerunt: tandem Vespasianus incendi fecit ciuitatem uniuersam. cap. xx. car. ccxxi.

Iosephus ne a romanis inueniretur in puteum se demisit lapidibus supra imposuit ne uideretur: nocte exibat per scrutans si posset euadere: indicatur per quandam mulierem mittit ad eum cum fide uenia: timebat uero Iosephus in somnis simulachra ei apparent deprecatur deum in manus romanorum se committit: habita prius oratione ad socios. cap. xxi. car. ccxxii.

Iosephus dehortatur suos a caede: nequiens reuocare a proposito: oēs se ipsos interfecerunt: ducit Iosephus ad Vespasianum iubet Vespasianus eum custodiri ad Neronem mitteret: Iosephus alloquitur Vespasianum seorsum cum filio uespasiani eiusque dominum & regem orbis praedicat: Vespasianus eum liberat muneribusque uariis eum donat. cap. xxii. car. ccxxii.

Vespasianus in proloimaida reuertit multi clamant de excidio Iosephi ipse nihil respondebat: legiones duas mittit hyematum caesaream: quasdam scitopolim. cap. xxiii. car. ccxxiii.

Quidam ex iudaeis qui fugerant collectis in tyoppa: fabricatis piratis nauibus inuui faciebant pelagus illarum partium: Vespasianus uero illuc applicans: tum per romanos tum per uentos qui illos naues in scopulos compellebant: quatuor milia & ducenta cadauera inuenta sunt. Ciuitatem incendit dimittitque Vespasianus equites qui loca tuerentur. cap. xxiiii. car. ccxxiiii.

Audita captiuitate tyotapate ab hyerosolimis: maximus eos inuasit dolor: audito quoque Iosephus esset cum romanis ira in eum concitabatur ita ut in romanos saeuiret. cap. xxv. car. ccxxv.

Vespasianus ad agrippam proficiscitur: audit tyberiada & taricheas rebellare: iratus mittit filium suum illuc: appropinquantes ciuitati quidam ex senioribus ad Vespasiani pedes suppliciter accedunt is uero eis indulxit. cap. xxvi. car. ccxxvi.

Vespasianus praemittit traianum in arcem an multitudo pacem cupiat: illi apertis portis eum liberatorem ac benemeritum proclamant: post ad taricheas proficiscitur: castra ponit: superatis illis: ad nauale bellum se contulerunt. cap. xxvii. car. ccxxvii.

Congregata multitudine prope ciuitatem in planitie uidens Vespasianus filium suum mittit: ipse uero patri nunciavit dicens opus esse pluribus auxiliis: suos deinde hortatur. eorum genus & animi reminiscens ut strenue sint dimicaturi: Vespasianus mittit auxilia: gentem aggrediuntur: oēs fugant oppidum occupant: cunctos occidunt praeter indigenas. cap. xxviii. car. ccxxviii.

Letatur Vespasianus audita uictoria filii: post aduersus eos qui ad lacum descenderant rates fabricari iussit. cap. xxix. car. ccxxix.

Declaratur natura lacus: & ubertas & regis aeris & uicinorum locorum. cap. xxx. car. ccxxx.

Fabricatis ratibus insequit illos per lacum Vespasianus: nemine remanente occisi sunt. paucis post diebus intollerabilis fetor ex cadaueribus in terram amari compulsi insurrexerunt: ut non solum uictis sed romanis miserabilis fuerit: totumque aerem corruptit. cap. xxxi. car. ccxxxi.

Residet Vespasianus per tribunali apud Tarichea quidam de supstitibus sciendum sit deliberat: tandem quosdam occidit: quosdam donat: quosdam uendit. cap. xxxii. car. ccxxxii.

Incipit Liber quartus.

Excisis iotapatis reliqui iudaei se dederunt romanis praeter quaedam castella & ciuitates: quae nota ponunt & earum conditio lacum quendam gamala occupant intrantes romani: domos hostium tecta omnia circūdant: ex quo multi romani mortui receduntque coacti sunt. Cap. i. Car. ccxxxv.

Vespasianus cum paucis reliquit: his uero oppugnantibus resistit uidentes eius animi: quasi diuinum reputantes impetum remittunt ipse uero exiit castrum. cap. ii. car. ccxxxv.

Vespasianus ad romanos ueniens uisis aduersis casibus romanos consolatur: hortaturque ad ulciscendos hostes gamalenses quantum prosunt resistunt. cap. iii. car. ccxxxvi.

Vespasianus quosdam qui berium montem occupauerant inuadit ad eos mittit: placidumque eos hortatur ad pacem: sed illis renitentibus: placidus congregat: fingens fugam: aduersus illos reuertit multos occidit: multi confugiunt hyerosolimam: reliqui montem placido tradunt. cap. iiii. car. ccxxxvi.

In gamala tres milites nocte turrim effodiunt: decidit turris magno sonitu: omnes perturbati fugiebant quos romani trucidabant: titus urbem inuadit: occidit multos: multi in arcem confugiunt ita ut cruor effusus totum oppidum diluat. cap. v. car. ccxxxvi.

Vespasianus ducit totum exercitum ad uerticem montis quo confugerant qui supererant: eos

capit: sed quinque milia ex his de uertice se praecipitarunt: per romanos quatuor milia perempta: solum duae mulieres saluae factae sunt. cap. vi. car. ccxxxvi.

Mittitur Titus ad giscalia oppidum galyleae quod restabat indomitum: Vespasianus ad recreandos alios Caesaream regreditur: quia restabat modo hyerosolimis occupanda: hos hortatur ut se dedant sine armis: appropinquant portis: illi apertis ianuis clamant ipsum liberatorem: munit oppidum sicque tota galylea liberata est. cap. vii. car. ccxxxvi.

Ex aduentu Ioannis in Hyerosolimam totus populus effusus percunctatur quid agant romani: significato excidio giscalis: timor eos inuadit immensus: hortatur Ioanes Hyerosolimam ad bellum: senes timebant excidium urbis ex hac re: oriuntur multae praedationes & latrocinia in urbe contra multos fugebantur uaria in eorum perniciem: phana conculcantur: fitque maxima controuersia aduersus istos: fit bellum inter hos inuasores & populum: horum causa erat Ioannes qui simulabat amorem: res tamen & consilia populi aliis nocte apperiebat hic iurat fidem amicitiam: fit legatus populi ad Zelotas. cap. viii. car. ccxxxvii.

Mittunt nuntii ad idumeos per auxilium petendis: eo quod annanus uellet romanos introducere: Iesus increpat idumeos & eos qui eos aduocauerunt tanquam latrones qui ciuitatem quotidie dissipant: hortaturque eos ut nil acturi sint: uel iudicent quantum sint factiosi homines uel recedant. cap. ix. car. ccxxxix.

Symon unus ex idumeis indignatus respondet iratus contra Iesum & pontifices: accusans eos perditores contra illos qui eos uocauerunt: dicitque aduersus illos ituros. cap. x. car. ccxxxix.

Idumei nocte dolo zelotae apertis portis custodibus dormientibus intrant interficiuntur custodes: insurgit populus idumei eadem nocte octo milia gentes interfecerunt: interficiunt pontifices: quatuor Iesus cum annano qui interficiunt omnes insepultis. cap. xi. car. ccxxxix.

Incipit Liber quintus.

Quaerunt idumei per ciuitatem quot inueniunt totidem interficiunt Zachariam accusant: iudices uero ferunt pro eo sententiam: indignantur idumei contra iudaeos: interficitur Zacharias: expelluntur iudices: idumei recedunt: crescit Zelotarum insolentia cunctosque uel falsis criminationibus uel dolis aliis occidunt. Cap. i. Car. ccxxx.

Romani oēs praesertim duces Vespasianum incitant ad expugnandam ciuitatem: ipse noluit duces esse melius quam sic ipsi inter se discordes paulatim consumerentur. cap. ii. car. ccxxxii.

Acquiescunt oēs dictis Vespasiani: multique ad romanos confugiunt & solum his licebat qui soluebant: uolentes fugere ad romanos. cap. iii. car. ccxxxii.

Ioannes quaerit aliis praesse ducens sibi dedecus esse sibi parem: multique eum metu multi gratia consequebantur. cap. iiii. car. ccxxxii.

Inuadit sicarii oppidum quoddam munitissimum apud Hyerosolimam die azimorum quando iudaei celebrant festa pro redemptione eorum ab aegyptiis: interficiunt quot inueniunt: uicos & oēs partes conuicinas depopulantur. cap. v. car. ccxxxii.

Nuntiant haec Vespasiano a transfugis quibusdam clamant. quidam ad romanos confugebant qui hortabantur Vespasianum ut ferret opem ciuitati: accedit prope Hyerosolimam: ingreditur gadara clam legati ad eum mittunt: occiditur dolosus ab aliis inimicis. cap. vi. car. ccxxxii.

Iubet Vespasianus placido ut insequatur eos qui ex gadaris fugerant: aduersus quem illi cum quibusdam ubi se receperint profiliunt qui capta oportunitate a placido interimuntur: eosque ad iordanem insequitur: coacti autem congregari placidus omnes occidit: quidam in iordanem se proficiunt conuicinosque uicos inuadit. cap. vii. car. ccxxxii.

Nuntiat Vespasiano quod gallicia motus quosdam fecerat: ipse magis incitatur ad bellum: multa loca capit: restaurat quae destruxerat bello: munit loca omnia militibus: narratur quod nobilis sit regio hierico. cap. viii. car. ccxxxii.

Describitur natura asphaltidis lacus: quem Vespasianus uoluit uidere. cap. ix. car. ccxxxii.
Vespasianus collocat praesidia apud hierico: mittit quosdam huius ciuitatem capiunt: mille iuuenes interficit: omnia dabantur flammis. cap. x. car. ccxxxiii.

Nuntiat Vespasiano paranti proficisci Hyerosolimam quod mortuus sit Nero: quod etiam galyleae sit creatus impator: & quidam alii post eum & de eorum discordia. cap. xi. car. ccxxxiii.

Vespasianus expectat quid galba ad eum de rebus bellicis agendis scribat: mittit filium suum Titum: nauigat rex agrippa ad galbam: nuntiat in acra quod galba sit interfectus & Orho sit creatus: Agrippa statuit romam pergere: Titus ad patrem nauigat Vespasianus cum Tito suspensi bellum negligunt. cap. xii. car. ccxxxiii.

In Hyerosolima exoritur nouum bellum per Symonem Giorae filium: Symon cum Zelotis congregatur: multos occidit cum idumeis etiam pugnat: Iacobus quidam perdere idumeos cogitat: idumeam capit Symon totam regionem depopulatur: capitur uxor Symonis a Zelotis: perterriti

timore remittunt ei mulierem suam.

Præter bellum in iudæa: in italia civile bellum fiebat: perempto galba: Otho imperator creatur: cum Vitellio pugnat: audita uictoria semetipsum Otho occidit: qui biduum & res menses imperium tenuit.

Vespasianus partes duas idumæe capit altera etiam ciuitatē capit oēs interimit: Symō quoque idumæe reliquias profequit: Ioannes intus multas p̄dationes p̄mittebat galyleis: uelcebant libidine: certant adinuicē Zelotæ cū Ioanne: & Symon cū illis.

Deliberant Symonē introducere & Ioannē expellere: Symon loca oīa ciuitatis inuadebat: congredditur cū illis qui eum receperunt.

Bella fiūt i Italia p̄ Vitelliū & suos milites: audiēs hæc Vespasianus q̄ uitellius princeps sit factus indignat: milites Vespasianū hortant ut romā accedat: eo q̄ ipsum populus ip̄eratorē cōstituit: renuit ip̄sēp̄s cogūt uelle ip̄erū: cogitat quō rem efficere possit.

Describitur qualitas portus alexandriini mittit Vespasianus ad Tyberium ad Alexandrum ut esset sibi adiumento famā est q̄ Vespasianus sit imperator: q̄si omnes ad eum accedunt congratulantes & subiciētēs se eius imperio: recordatus Vespasianus quod Iosephus prædixerat: liberari iubet eum euinculis.

Vespasianus mittit mutianū in Italiam: geritur bellū cum cecinio ab antonio: cecinius uidens exercitū Antonii cogitat de proditione: ad ipsum mittit si uolunt occidere cecinam: certat: superat exercitus uitellii: Antonius in urbem ueniens cū Sabino capitolium nocte occupat: Vitellius cū suis militibus eos inuadit: superat: Sabinus occiditur: Domitianus cum multis nobilibus euadit: Vitellius iugulatur a populo.

Munitianus urbem ingreditur cum exercitu amoniū cum aliis subleuat: occidit multos qui consenserant cū Vitellio domitianus filius Vespasiani: rector efficitur populus Vespasianum clamat imperatorē: ad Vespasianū qui alexandriā iam applicauerat. ueniunt legati: intendit animum Vespasianus in reliquias iudæe: Titū mittit ad Hyerosolimam.

¶ Incipit Liber sextus.

¶ Tito existente adhuc apud alexandriā hyerosolimis oriē tripharia seditio zelotage Symōis & Ioānis: inter eos cōgrediunt: ita ut tēplū uniuersum in uadere sanguine.

Describitur discordia q̄ inter eos fuit & scelera q̄ inter eos cōmittebant: post q̄liter oēs q̄si romanos expectabāt: post quō Titus misit diuersas legiones i Hyerosolimā.

Describitur ordo Titi & militum & oīum aliōrū in eundo Hyerosolimā: peruenit suscipiā opidum quod Vespasianus coeperat: ciuitatē tentat adire: tandē coactus est si uoluit euadere irruere in hostes: ad suos saluum se recepit.

Titus ciuitati nocte appropinquat: castra ponit in monte elacō dicto: exeunt iudæi: in legionem decimam irruunt fugantq̄ romanos: nūtiatur Tito: fert auxilium: dimicatur utrinq̄: Titus tandem legionem liberat.

Remissio aliquotū bello oriē discordia iter eos: in duas pres seditio remanet: Titus ad ciuitatē collectos milites mittit: explanare fecit oīa ita ut repletū sit q̄cqd̄ caui erat.

Iudæi romanos querunt decipere instituunt quosdam qui pacem simulant: romanosq̄ uelle introducere: Titus noluit quia suspecta erat ei talis inuitatio.

Quidā ex romanis ad urbē usq̄ accedentes eo q̄ crediderūt illis: interficiunt: multi feriunt: unde irascitur multū Titus p̄ inobedentiā eorū eisq̄ arguit.

Intercedūt cōmilitōes p̄ illis apud Titū: admonēs eos indulget illis: cogitat ulcisci iudæos: castra ponit p̄pe ciuitatē: ordinat legiōes circa ciuitatē: describitur situs: ciuitatis & tēpli p̄ Salomonē ædificati: & quō distinguebat secūdū loca sacerdotū & uiroꝝ & mulierū.

Describitur adhuc magnificentia ciuitatis & templi: eorum quæ continebātur in eo: quæ ad uersis fuerunt constituta.

Quō Symon & Ioannes dissidebant: & eos diuisa ciuitas sequebat: & quō unusquisq̄ partem ciuitatis seorsum tenebat: Titus querit qua parte ciuitatē sit impressurus: constituit agerē tripartitum exercitū circa ciuitatem: cogitant iudæi concordari aduersus Titum & romanos coeuntq̄ in unū corpus exeunt iudæi aduersus romanos fugantur in ciuitatē quidam unus iudæorū capit: sagitta demissa occidit inde iudæis luctus maximus oritur.

Concutitur timore exercitus romanorum eo q̄ turris quædam lapsa sit nocte: & propter maximum sonitum timuerunt romani: credentes hostes castra inuasisse: percutiunt muros illis machinis murūq̄ uiciorum frangunt.

Ingressiuntur romani ea porta qua murus fractus erat: dimicatur postea unde iudæi audacia resistebant: romani uero belli peruia uincebant.

Iudæi sperant salutem: romani uictoriam: unde ex iudæis quis fuisset promptior ad periculi is primus erat ex romanis uero: qui fortē se p̄fererat: quia titus semp̄ aderat.

Quidam Longinus in medios hostes irruit: duobusq̄ interfectis ex mediis hostibus ad suos reuertitur.

Castor q̄dam ex iudæis simulat uelle inire fedus cū tito ut aliquantulū cōquiescat: ut Symon interim cōsulat de rebus occurrētibus: fingitq̄ quosdā socios uelle pacē: quosdā nō: accūsus his titus uehementius utebat arietibus: disruptoq̄ muro cū militibus ingreditur.

Ingresso tito: iudæi circūcludunt romanos: multosq̄ ex eis occidūt & nisi titus ferret opē: uix euasissent: ad ultimū mugē sunt expulsi Titus iteq̄ aggredit: ad illum mugē irruit: totamq̄ partē illam dirimit præsidia ponit munit turres & loca iudæa parte ciuitatē aggredit: eosq̄ hortat ut uelent saluari & Iosephus oratione patriā: idem eos hortabatur.

Iosephus circuit ciuitatē ea p̄te qua possit audiri facilius iudæosq̄ orat ne uelint romanis resistere: persuadetq̄ pluribus uerbis: illi uero conuictis eū afficiunt.

Iosephus clamat aduersus iudæos adducens diuersa exēpla maiōrū: ut uelint reddere deūq̄ eis aduersum esse: propterea amplius ne uelint resistere.

Clamante Iosepho cum Iachymis ut uellent fedare non flexerunt animos seditiosi: sed diu p̄sistunt: ita ut cogentur fame perire: Tantam famem perpessi sunt ut matres ex filioꝝ ore cibū raperent: seditiosi illi domos ui irruerāt ut cibum caperent: summa miseria & summa crudelitas describitur Symonis & Ioannis.

Multi propter famem ciuitatem exeuntes capiebantur ex his multi incisis manibus ad Symonem & Ioannem mittebantur. Tito acclamante. ne tantam uellent pati miseriam: ipsi conuicti Tito & patri eius maledicebant.

Antiochus æpiphanes cū macedonibus: admirat romanos q̄ muros nō adeat: ip̄e cū suis muros adit multi ex his fugiūt & multi interficiunt: post a tito ageres fiunt: ad motis ad muros Symon fossā intus facta submisso igne ageres ruit: & incēdunt: Symonq̄ cū multis aliis proficiscit i machinas illas: easq̄ incēdūt: cū romanis cōgrediunt: ita ut nō diudicari possit amicus ab inimico: quāq̄ ex romanis corruptis machinis despabat ciuitatē captū iri.

Consulit duces Titus quid faciendū: an aggredi muros debeant an aggeres struendi: aut permit tendū q̄ ipsi fame coacti ciuitatē sint tradituri: an circūdāda sit ciuitas ne exitū habeat: sicq̄ dicit Titus opus non paruū sed inextricabile romanos esse facturos.

Exhortatus Titus his uerbis duces iubet exercitus in opera distribuī: murūq̄ circa ciuitatem cum castellis. ii. per suos cōstrui fecit mira celeritatis: nocteq̄ quilibet suo ordine ac uigilia explorabat: uigilesq̄ somnos inter se sotebantur.

Ablata facultate exeundi fame omnes moriebantur: unus alium mori intuebatur: non erat facultas sepeliendi: latrones uero ex mortuis esse uestes risu expoliabant: multi ex muris in fossas proiebantur: quæ uidens Titus ingemuit.

Romani uidentes seditiosos fame cruciari letantur: copiam maximam frumenti iudæis ostendendo ad maiorem dolorem: Titus etiam aggeres inchoabat ut uideret si uellent tradere ciuitatē. miseratus eorum calamitatem: seditiosi uero non placabantur.

Symon mathiam cuius ciuitatem obtinuerat peremit cum tribus filiis suis: corpora sepeliri prohibuit: alios etiam nobiles occidi fecit.

Quidam ex iudæis qui custodiebat turrinā a Symone sibi traditam: uidens tantam crudelitatem humano consilio cum quibusdam ex turri romanis signum dedit se traditurum turrinā: illi non credentes: cognito hoc a Symone illū ex turri in fossas proiecit: uidens hæc titus: & Iosephus saxo capite percutitur letantur iudæi credentes eum mortuū esse: respiciit Iosephus uulnere: quo cognito seditiosos stupor inuadit: multi ad romanos profugiūt: multi ex profugis ab assiriis uentibus apertis occiduntur: eo q̄ aurum ex uentre eorum per fimum uentris exire cognouissent: Titus uero hac iniustitia cognita omnes interfecisset nisi esset maxima multitudo noxiōrum: in crepat milites Titus: sed occulte multi occidebantur ob insaniam propter hoc pauci ad romanos amplius fugiebant.

Ioannes ad sacrilegium se cōuertit: Aninus ad Titum fugit: narrat maximum numerum mortuorū fame: ex eo q̄ castra posuit: coactosq̄ stercore uti pro cibo.

¶ Incipit Liber septimus.

¶ Aggeres struuntur a romanis: querunt iudæi incendere: cū autem nequissent: admouēt romani aggeres certatur utrinq̄: murus labitur ea parte qua Ioannes suffodierat pro incēdendis aggeribus: moxq̄ alium murum struit quem nemo audebat ascendere eo q̄ qui prius tentasset certissimum exitum tenuisset.

Hortatur Titus milites suos ad ascendendum murum: facta exhortatione Sabinus quidam
suis se optulit ascensurum: susceptaq; asta cum .xi. murum ascendit: hostes in fugam uertit ipse ue
ro sagittis obrutus cecidit. cap. ii. car. ccxlii.

Quidam ex custodibus agez Antonia accedunt primos custodes occidunt: facto signo p bu
cinā ceteri fugerūt. Titus audito signo armat exercitū: pugnat ex utraq; parte ad septimā noctis
horam: q; romanis uisum est satis pro tunc Antoniam obtinere. cap. iii. car. ccxlvii.

Iulianus quidam uidens romanos superari armatus irruit in hostes & ad templum usq; fuga
uit cūq; non haberet auxilium multis interfectis diu resistēs obiit. Iudæi romanos in Antoniam
recluserunt. cap. iiii. car. ccxlviii.

Titus mittit ad Ioannem si uelit congredi & si uelit sacra intermissa celebrari per electos iu
dæos: consulit Iosephum Titus hebraico sermone scripsit mandata Iosephus pro Cæsare ad Ioan
nem: hortatur ut sedat: exēpla inducens sed magis irritant in eum ac capere quærunt: multi ex iu
dæis ad romanos fugiunt quos a romanis occisos iudæi dixerunt ne plures ad eos confugerent:
Romani uero eos populo ostendebant propterea multi fugerunt. cap. v. car. ccxlvii.

Increpat eos Titus q; templum polluerint: polliceturq; non passurum romanos templum es
se polluturos. cap. vi. car. ccxlviii.

Iosephus referebat dicta principis iudæis qui magis eleuabantur in superbiam: statuit iterum
Titus bellum gerere contra iudæos ipso remanente in Antonia. exercitum misit in iudæos: Cer
taturq; a nona noctis hora: usq; ad quintam diei Tito spectante ab antonia: multi ex iudæis forti
ter multi ex romanis fortissime bellum gesserunt. cap. vii. car. ccxlviii.

Septimo die reliq; manus romanorū submersis antoniae fundamētis uia fecerūt latā ad tēplū:
admouēt aggeres ad angulū tēpli: qdā cōgregati pp famē: impetū fecerūt cōtra romanos: cognito
ipetu eoz p rōanos dimicatū est undiq; fortiter: in uallē quādā coacti sunt iudæi: capis qdā q du
ctus ad Titū interficiti: curatq; Titus ut aggeres mature cōstruant. cap. viii. car. ccxlviii.

Porticus tēpli incendit. abrumpunt romani ad uiginti fere cubitos ex muro: imittuntq; ignē
sanctis: hisdem diebus quidā ex iudæis de romanis inuolat quis uelit certare: diuq; nemine uolente:
quidā ex romanis exosus illius audaciā cum illo certat & occidit: romanosq; derident: ex roma
nis quidam eum sagitta transfixit: clamor excitatur maximus. cap. ix. car. ccxlviii.

Iudæi implent lignis ariolis summitatē tēpli. fingunt fugā ex romanis multi ascendentes tēplū:
submisso igne p iudæos succēsi sunt: Titus eos miseretur: morientibus satis erat remediū q; Titus
dolebat: iudæi uero qdā in porticu existentes obfessi oēs ceciderunt. cap. x. car. ccxlviii.

Iuuenis romanus quidam qui euaserat incendium: oratur a iudæis ut ad eos descendat: ne mi
litia romanæ tantum dedecus faciat sublato ense seipsum interfecit: incenditurq; porticus ea par
te quæ ad orientalem protendit: Moriebantur multi fame ita ut fœnum calciamēta conigias co
acti sint comedere iudæi. cap. xi. car. ccxlix.

Maxima multitudo erat eorum qui fame per ciuitatem peribāt: qui inter se erant amicissimi
propter cibum: si quem inuenissent: ad manus ueniebant: si quis moriebatur alii scrutabantur si
quid cibi in sinu habebat: patiebātur ea comedere quæ ne sordidissimum aliquod animalium co
medisset: multa; huiusmodi describuntur. cap. xii. car. ccxlix.

Mulier quædam Maria nomine cum sublata fuissent sibi omnia per seditiosos filiū suum fa
me comedit: cogitur ostendere latronibus quid parauerat pro cibo: cognito scelere tanto eos hor
ror quidam inuasit uehementissimus: nunciatur Tito tanta calamitas: qui deum placare cœpit di
cens se uoluisse obliuisci iniurias eorum: sed illi noluerunt pollicetur q; tantum scelus non pmit
tet impunitum. cap. xiii. car. ccxlix.

Admouere iubet aggeres cum ariete muris: nihil proficientes cum scalis tentant ascendere: un
de multa cædes facta est ex romanis: iratus Titus ignem portis subici fecit crescente igne cōsulit
proceres suos de templo: quidam suadent ruinam templi: quidam ut seruetur: iubet restinguere
ignem interim pugnatur: uidens Titus cum militibus electis iudæos profugat: in templum con
cludit omnes succendereq; templum parat. cap. xiiii. car. ccxlix.

Quidam ex militibus romanorum ignem portat ad templum: succenditur templum: hoc au
dito Titus iubet extingui sed pro nimio clamore & quia multi simulabant audire eius præcepta
& prohibitionem ipso inuito exurit templum. cap. xv. car. ccl.

Templum incenditur mense & die mensis conformi incendio templi babilonis: in ipsa incen
sione etiam multæ cædes etiam fiebat depræhensorum: nec erat discretio puerorum nec mulierū
cuiusq; ætatis: clamor ingentissimus fiebat: duo in ignem se proiecerunt incendit romani diuer
sas porticus & loca ubi iudæi res suas ac pecunias deposuerant: quidam pseudo propheta per sua
serat populo ut expectaret dei auxilium. cap. xvi. car. ccl.

Quædam prodigia quæ superuenerant iudæis describunt: quæ in eorum fortunā & auxiliū
interpretabantur: quidam uero sapientes hæc esse ruine prodigia iudicabant. cap. xvii. car. ccl.

In sacris libris erat q; cum templum quadratum redigeretur q; ciuitas erat destruēda. hi uero
incitabantur ad plium dicentes propter dictum quoddam ambiguum inuentum. s. q; eo tempo
re quidam esset ex eorum finibus orbis terre habiturus imperium: ex hoc dicto decepti sunt qua
si proprium eorum iudicantes dictum conuenire. cap. xviii. car. ccli.

Romani Titum imperatorem declarant in templo: iudæi prouocant Titum ad colloquium:
ipse naturali humanitate eos recipit: alloquiturq; eos increpado: tadem in diligendo eos si uelint
in pace uiuere nolluerunt: ipse cognita eorum nequitia eos militibus fieri pdam tradidit interim
ignis progrediebatur: quidam supplicat ut eis fidem Cæsar dat: suscipit ipse in custodia; eos re
clusos tenet. cap. xix. car. ccli.

Seditiosi in domum regiam confugiunt: romanos pellunt: multi occiduntur ex popularibus:
Titus uero militem quædam quia uiuus captus est ad ipsum rediēs ex acie pepulit: quod grauius
fuit illi morte. cap. xx. car. ccli.

Romani conuersis latronibus in fugam: omnia igni tradidere: illi uero in superiorem ciuitatē
recedebant: letantes q; nil essent relicturi hostibus & alacri uultu mortem expectabāt: illi undiq;
per ciuitatem capiebantur: mortuiq; canibus proiciebātur: spes quibusdam erat in cloacis latere:
& ignis latitantes cremabat: & qui descendebant necabantur. cap. xxi. car. ccli.

Cæsar prospiciens ciuitatem superiorem nō posse capi sine aggeribus distribuit milites operibus
ad occidentalem partem: legiones munit hisdem diebus idumei mittunt ad Titum q; ad eum uo
lunt confugere remittit legatos pollicens pacem: Symon hoc intellecto quosdam occidit: quosdā
recludit: multitudo tamen maxima fugit. cap. xxii. car. ccli.

Quidam sacerdotum promittens multa donaria Tito accepta fide pro fuga recessit: multa;
uaria pulcherrima donaria dedit. cap. xxiii. car. ccli.

Perfectis aggeribus machinas romani admouent: multi desperantes in iloachas demittūt: qui
dam in aeram confugiunt quidā romanos applicantes arietes ad muros ulciscuntur: Tyranni pri
uati spe: sponte descenderūt de turribus: iudæi ad siloā confugiunt: a custodibus recluduntur: ro
mani in muris signa ponunt: ingredit Titus admiratur q; tantas munitiones tyrāni deseruissent:
admirata altitudine & compagine lapidum præficit Frontonē custodia; illorum: multos in ægy
ptum mittit: multos uendit multos etiam bestiis deuorandos tradidit. cap. xxiiii. car. ccli.

Captiuorum numerus per omne tempus obsidionis numeratus fuit decies centena milia: loā
nes sempiternis uinculis seruat. Symon uero seruat triumpho. cap. xxv. car. ccli.

Capitur Hierosolima secūdo anno principatus Vespasiani die octauo mensis septembris: pri
us quinquies capta fuerat: Conditor primus eius fuit chanā: qui iustus fuit appellatus: Cæsar ius
sit ut turre & pars quædam ciuitatis pro custodibus remaneret: reliquum explanarunt: laudat
Cæsar exercitum suum ei; gratias agit de eorum uirtute & fortitudine: & pro gestis rebus dona
largitur & coronas & p̄mia multa singulis. cap. xxvi. car. ccli.

Cæsar donatis omnibus secundum eorum merita: ad sacrificia se conuertit deinde ad Cæsare
am maritimam descendit reponitq; in ea multitudinem manubiarum captiuosq; seruat: quia hye
mis tempus prohibebat in Italiam nauigare. cap. xxvii. car. ccli.

Eo tempore quo Titus Cæsar Hierosolimis commoratur obsidionis causā Rhodom trans
meat Titus ex cæsarea maritima reuersus: aduenit i cæsaream Philippi celebrat ibi omnia specta
colorum genera. cap. xxviii. car. ccli.

Inuenit cæsar Symonem gorgiæ filium: & quomodo captus sit declaratur seruat pro trium
pho: quod Romæ est facturus cæsar. cap. xxix. car. ccli.

Cæsar inuenit multos iudæos apud Antiochiam inuidus Antiochus irruit multiq; creman
tur ex his. cap. xxx. car. ccli.

Declarat noua calamitas quæ accidit iudæis: accusant iudæi ab Antiocho q; cremassent qua
dratū focæ cū multis aliis: cognoscunt nō fuisse i culpa p legatū uespasiani. cap. xxxi. car. ccli.

Accipit Cæsar litteras a patre q; desiderabilis ipse peruenit Romam & quo honore sit susce
ptus describitur. cap. xxxii. car. ccli.

Describitur defectio germanorum facta tempore quo Vespasianus erat in alexandria: qui cre
debant se posse liberari a dictione romanorum: his auditis a Domitiano exercitus tendebat: tunc
germani se sponte subdiderunt. cap. xxxiii. car. ccli.

Scythæ cōueniunt cū germanis in defectione: transgressi flumen Istrū multos ex romanis iter
quos Pompeiū Agrippā occiderunt: Vespasianus hoc audito rubeū gallū mittit q; multos occidit
alii domū cōfugere: muniunt loca ne barbaris aplius def locus talia faciēdi. ca. xxxiiii. car. ccli.

Titus reuersus ex beriti spectacula per ciuitates syriæ celebrabat: antiochenes expectant cum
summo desiderio: petunt iudæos expelli qui non exaudiuntur: ad alias petitiones se conuenerūt:
Titus inde hierosolimam proficiscitur: miseraturq; calamitatem ciuitatis curatq; captiuos in ita
liam a portari: cupiens eos triumpho præterducere. cap. xxxv. car. ccli.

Venienti Tito romam pater cum tota ciuitate obuam prodiit: ordinatur triumphus cōmu-
nis: & pompa triumphi declaratur: & modus exeundi in triumphum: quo ordine quæcūq; sint di-
tributa & ostensa parantur conuiuia ab omnibus per totam ciuitatem: diesq; gratulationis cele-
bratur: cum spe finis malorum ciuiliū: & fœlicitatis principum. cap. xxxvi. car. cclv.

Vespasianus peractis triumphis decernit ædificari tēplum paci: donatq; templum muneribus
pigmentoz operibus oia quæ fuerant iudæoz in eodē templo reposuit. cap. xxxvii. car. cclvi.

Locilius bāssus in iudæam legatus mittitur: statuit bellum inferre macheruntis: describit He-
rodion fortitudo: & situs inaccessibilis: ab Herode hoc castellum munitū est: nascitur in eius ual-
le herba quædam mirabilis uirtutis: sunt balnea amenissima: castellū Locilius accipit: multos oc-
cidit: qui castellum tradiderunt dimisit. cap. xxxviii. car. cclvi.

Ad saltum qui appellatur Iarden ducit exercitum Locilius: militibus cingit: bellum committi-
tur: nullus ex iudæis euasit: ludas dux eorum cloacis latenter effugit. cap. xxxix. car. cclvi.

Scribit Cæsar ad Liberium procuratorem ut iudæam uendat iussitq; singulis annis q; iudæi
omnes binas dragmas in capitolium ferrent. cap. xl. car. cclvi.

Accusatur Antiochus apud Cæsarem a Cessennio peto: q; deficeret a romanis: mittit Vespasia-
nus ut qd uideatur peto efficiat: Capis Antiochus post longā pugnam cū filiis suis: ducit Romā
uictus: Audiens Cæsar ligatū Antiochum iubet uincula auferri. filii cogitant conciliaturos patrē
Cæsari: ueniunt Romā: cum patre aduecto ex lacedæmone ibi manserunt. cap. xli. car. cclvii.

Scythæ his t'pibus cogitant medicā terram inuadere: colloquuntur cum hyrcanoz rege: adhi-
bito aditu fines omnes populantur: ad Armeniam usq; peruenerunt. cap. xlii. car. cclvii.

Mortuo Basso Flauius filius in administratione succedit: Castellum quoddam adhuc rebel-
le superesse uidens mouit militem aduersus illud: princeps castelli erat Eleazarus cuius mores de-
scribuntur: & sociorum eius. cap. xliiii. car. cclvii.

Flauius filius aduersus Eleazarum uenit: castellum cingit licet difficillimus adeunt accessus
fuerat: per duo loca poterant accedere homines: declarat difficultas accessus: admouet machinas
per unam uiam: fabricat arietem cum quo murum percutit: ignem ad muros ponit: letiq; romani
custodiunt ne quis eorum ex castro fugeret. cap. xliiii. car. cclvii.

Eleazarus uidens non posse euadere manus romanorum hortatur ut omnes combusta urbe
seipos interficiant magis q; seruituti subiciantur: quibusdam placuit: quidam uero molliores la-
chrymabantur: reiterat exhortationem Eleazarus præponens immortalitatem animæ: pulcherrimus
esse pulchræ mori q; turpiter uiuere. cap. xlv. car. cclviii.

Orantem Eleazarum omnes interpellant decernūtq; sibi mortem dare: omnes mortui sunt:
unus ultimus in cærulea regia: gladio se transfigens occubuit: clam cū quinque pueris mulier latuit
romani de mane per scalas muros ascendunt: neminem uidentes admirantur mulier illa ex cloa-
chis exiens romanis rem gestam aperuit. cap. xlvi. car. cclix.

Peracto excidio Flauius filius cum exercitu in Cæsaream proficiscitur: quidam ex iudæis in
Alexandriam confugerant: hi nouas res tentabant ex quibus multi occisi sunt: mortemq; potius
pati maluerunt: etiam pueri: q; Cæsarem dominum appellare. cap. xlvii. car. cclix.

Lupus rector Alexandriæ hæc omnia Cæsari indicat ad quem Cæsar scribit ut templum iu-
dæorum destruat. cap. xlviii. car. cclix.

Onias unus ex pontificibus ex Hierosolimis fugatus Alexandriam uenit: optinetq; ut templū
possit fabricare iuxta morem patrium: hoc autem fuit prædictum per Esaiam q; in ægypto futu-
ra esset constructio templi. cap. xlix. car. cclix.

Lupus rector ad templū accedens ablati denariis tēplum claudit Paulinus eius successor. nihil
reliquit: sacerdotibus cōminatus ē: fecitq; ut ne uestigiū qdē diuini cultus uideret. cap. l. car. cclix.

Ionathas quidam ex iudæis persuasit multis ut eum sequerentur: nūciatur Catullo rectori ly-
biæ: compræhensus ipse cum multis aliis tribus milibus: qui pecunia diuites erant: non conscii ra-
men sceleris occiduntur: Curatq; Catullus ut Ionathas omnes iudæos criminetur: etiam illos qui
Romam habitabāt inter quos Iosephus erat: Vespasianus noluit ut aliud efficeretur: Catullus ob
iniustitiam morbo grauissimo laborauit: ita ut ipse moretetur. cap. li. car. cclix.

FINIS.

Hieronymus Squarraficus Alexandrinus. Raynaldo de Nouimaio impressoria artis. op. f.

Vm egræcia in Italiam traiecissem: Iosephiq; libros offendissem: quos antea quā
hinc decederem librariis castigatissimos: & emendatissimos summa diligentia im-
primendos esse demandaueram. Non ut quæstum consequeretur: sed ut aliqua ex
parte de lingua latina bene meritus essem & cognitiones multarum reꝝ propa-
garentur. Vidi opus eruditissimum nundum absolutum: & ut in annalibus ueter-
rum facile de præbendi potest a Ruffino aquiligiensi in linguam latinam transla-
tor opus egregii in quā auctoris: qui sine titulo: sine uita: & sine elogio erat in lucem proditurus:
quod cum animaduertissem hoc a me ferendum minime putauit. Obiter ipsius uitam ex iuratissi-
mis auctoribus elicita subieci. Fuit enim Iosephus hierosolimitanus: Matthatæ sacerdotis
filius tempore Tyberii Cæsaris natus. Cum Iesus esset cruci affixus: & usq; ad traiani tempora cō-
senuit a Vespasiano cum Tito filio cum bellum in Hierosolimam gererent: captus fuit quidem
litterarum: & multarum rerum peritus: sacerdotio insignitus: prophetarum ac somniorum inter-
pres optimus: ac futurorum non ignarus: prodigia & multa exposuit. Apud iudæos Nerone re-
gnante: quæ uisa fuere armatas acies. s. cœlo currere: atq; aera subito nubiu ignæ collucere: & plæ-
raq; alia multa quæ in eius leguntur historia. Iosephus ad perniciem urbis futura affirmauit. Cui
sententiæ uulgus assentiens ab imperio romano defecere: occasione sibi oblata. Propterea q; præ-
fecti romani missi essent contra iudaicam religionem ut aquilas templo inferret. Iudæi romano-
rum auaritia uexati eorum præfectos trucidarunt. Aquilas e templo deiecerunt: ipsamq; ciuitatē
iugo Neronis leuarunt: prouincias muniunt: qui eis præessent creant: atq; ex tribus in qua est me-
tropolis Hierosolima eiq; Samaria proxima. Tertia galilea gētibus finitima Iosepho obuenerit qui
rei militaris belli impetum a romanis missum primo exciperet. Et cum igni ferroq; omnis puin-
cia deustaretur: in Iopathā montanam ciuitatem obsidetur. Tandem Iosephus perquisitus a Ve-
spasiano dum in puteo latitaret mulieris indicio cognoscitur: eo Nicanorem tertium tribunum
militum misit: cum priores milites ab Iosepho non audirentur: qui factum incēlarum metu per-
territus delusis sociis. Nam & permulti iudæorum cum eo erant impotestatem romanorum per-
uenit. Quem imperator diligētī custodia seruari iussit. Iste autem Vespasiano semotis arbitris al-
loquitur: sibi & filio imperatores fore prædixit: quem Vespasianus non inuitus audiuit: quæ om-
nia ut euenere Iosephū ab omni seruitute soluit: atq; summis laudibus tollit. Auguris post euer-
sione hierosolimæ præfecit ciuitate donatus: cum Tito: & Vespasiano patre uixit annis. xxvi. atq;
cognomine fluiæ familiæ donatus. Nec etiā prætermittenda duxi: quæ ex Hieronimo carptim
& cessim: id est sub epythomate collegi: quod ob ingentia eius illustria facinora: utpote uir singu-
laris eruditione præditus ut ex libris septem iudaicæ captiuitatis quos imperatoribus patri & fi-
lio obtulit exploratissimum fuit statuam romæ meruerit: quodq; scripsit alios. xxiii. antiquita-
tum libros ab exordio mundi usq; ad quartumdecimum annum Domitiani cæsaris quodue ar-
cheotecos: id est confictus aduersus Appionem grammaticum alexandrinū. Aliaq; præclara ope-
ra accuratissime cōscripta reliquerit: quæ in manus nostras præterq; xx. uolumina antiquitatum:
& Hierosolimæ captiuitatis septem: & in Appionem duo recideret. Non ad commemorandum
sumus admodum curiosi: sed a me hoc unum iterpositum in summo studio duxi in ignominiam
iudaicæ prauitatis: quando uir egregius optime de Christo sensisse uideatur cum inquit. Eodem
tempore Iesus uir sapiens: si tamē uerum oportet dicere. Erat enim mirabilem patratōr operum
qui libenter uera suscipiunt plurimos quoq; tam de iudæis: quam de gentibus sui sectatores ha-
buit & credebatur esse Christus: cūq; inuidia nostrorum principū cruci eum Pilatus addixisset
nihilominus qui eum dilexerant perseuerauerunt.

IOSEPHI IVDEI HISTORIOGRAPHI VIRI CLARISSIMI PROOGVS IN LIBROS ANTIQVITATVM VIGINTI INCIPIT FOELICITER : ET DE GRECO IN LATINVM TRADUCTOS PER VENERABILEM PRESBYTERVM RUFFINVM AQVILEIENSEM VIRVM DOCTISSIMVM.

HISTORIAM CONSCRIBERE DISPONENTIBVS NON VNAM nec eandem video eiusdem studii causam: sed multas existere: & ab alterutro plurimum differentes. Nam quidam eorum sui sermonis pandere uolentes ornatum: & ex hoc gloria aucupantes: ad partem huius disciplinae accedunt. Alii uero illis gratiam referentes: de quibus ipsam descriptio nem esse contigerit in opere eodem ultra uirtutem coacti sunt laborare. Quidam autem ipsa rerum necessitate uim passi sunt: ut ea quibus iter fuerunt cum ageretur: scripturae declaratione colligerent: Multos autem magnitudo rerum utilium in occulto iacentium inuitauit: ut historiam ex his ad utilitatem deberent proferre comunem. Harum itaque quas praedixi causarum: duae nouissimae mihi etiam prouenerunt. Bellum namque quod inter Romanos & nos iudaeos fuit: & qui actus ei quicquid finis accesserit: experimento ipse cognoscens narrare coactus sum: propter eos qui ueritatem in ipsa conscriptione corrumpunt. Praesens autem opus assumpsi: credens etiam dignum studium Graecis omnibus aperiri. Continebit itaque omnem antiquitatem nostram & conuersationis ordinem ex haebraicis litteris interpretatum: Dudum siquidem cum bella conscriberem proposueram declarare qui fuerint in inicio iudaei: & quibus sint usi fortunae: & per quem legislatorem sint eruditi hoc quod ad pietatem aliaque uirtutis continentiam noscitur attingere: & quae longis pugnantibus temporibus: inuiti nouissime uenerint ad certamina Romanorum. Sed quoniam ingens erat operis eius ordo & ualde perplexus in ipso libro diuidens disponensque principia: atque finem conscriptionem ipsam abbreviare tetraui. Tempore namque procedente secundum illud quod solet accidere grandia cogitantibus: mihi quoque segnicies tarditasque successit tantam arripiendi materiam in usum extraneae quippe linguae: & a nostra consuetudine peregrinae. Erant autem qui me historiae desiderio pro rebus talibus inuitarent: & praecipue horum omnium epafroditus uir qui uniuersas quidem diligere disciplinas: maxime autem rerum gestarum. cognitione gauderet utique: cum & ipse magnis rebus & multimodis causis interfuisset: & in omnibus mirabilem naturae fortitudinem: & immutabilem uoluntatem suae uirtutis ostenderet. Huic enim uiro semper obediens qui utiliter & bene agentium cooperator existeret: ne uideret desidia potius quam optimo labore gaudere: ad hoc me protinus armaui illud quoque super ea quae iam dicta sunt non transitorie cogitans: quia per haec & de nostra profapia aliquid tradere nostris uolui: & de Graecis si quis eorum scire quae nostra sunt uoluerit. Coperi siquidem quomodo Ptolomeo secundus rex maxime circa disciplinam & librorum collectionem studium habes in nostra praecipue lege opus suae largitatis ostendit: & constituta eius festinauit graeca uoce transferri. Pontifex uero noster Eleazarus: nulli uirtute secundus non inuidit: ut praedictum regem hac utilitate priuaret: cui omnino forsitan restitisset: nisi patriae nostrae congrueret: ut nihil bonorum eius remaneret occultum: Ideoque mihi scilicet ipse conuenire putauit: ut magnanimitatem quidem pontificis imitaret: & ut regie largitati similiter responderetur ab eis qui doctrine amatores esse noscuntur. Neque enim ille omnem descriptionem a translatoribus accepit: quando ea tantummodo quae legis sunt: hi qui ad explanationem missi fuerant. Alexandriam tradiderunt: cum sint alia innumera quae per sacras litteras indicantur: utpote quinquaginta milium historia in istis exposita: & diuersae quidem in his continentiae sunt. multae uero ciuitatum fortunae: & fortia facta ducum: & mutabiles conuersationum: quod totum ex ipsa historia praecipue poterit quilibet agnoscere. si eam uoluerit lectitare: in qua etiam reperitur: quomodo eis qui uoluntatem propriam non sequuntur: & ea quae bene sancita sunt transcendere non praesumunt omnia ad terminum fidei tendentia prospere paguntur: & honoris felicitas praebetur a deo: quando uero recesserit aliqui ab huius diligentiae uetitate: fiunt eis omnia sub inopia: quae uidebantur in abundantia constituta: & incalamitatem importabilem eis uertitur: quicquid quasi bonum agere festinabant. Iam itaque eos qui lecturi sunt hos libros exoro: ut uoluntatem suam deo submittant: & legislatorem nostrum probent si naturam eius digne considerauit: & semper decetis actus uirtutis eius exposuit: pura rationem de illo custodiens ab omni quae refertur ab aliis turpitudine fabulae licet ex longitudine temporis: & aetate uetustiore potuisset multam figmentorum salacium habere licentiam. Fuit enim ante annos duo milia: In qua longitudine seculi neque ipsorum deorum generationes poetae: nisi forte hominum actus aut leges dicere praesumpserunt: integritatem uidelicet eorum quae a me conscripta sunt: procedens sermo ordine proprio declarauit. Hoc est facturum me in negotio isto proposui: ut nihil adiciam: nec iterum pretermittam. Quia uero pene omnia ex moyses legislatoris sapientia apud nos pendere noscuntur: necesse mihi est pauca de illo praedicere ne qui legentium quaeant: cur nostri sermo studium descriptionis habens de dictis & factis in tantam naturae rationem processerit. Sciendum itaque quod legislator ille omnium rerum necessa-

rum iudicauit ut quisquis suam uitam bene gubernaturus & legem esset aliis positurus: dei primitus deberet considerare naturam: operamque eius mente contempleretur: & eius exemplum imitaretur: & quantum esset uirtus hunc sequi tentaret. Neque enim uel ipsi legislatori fuit sufficiens mens: dum in ipsius utique contemplatione de ficeret: nec eis qui conscripturi sunt pro causa uirtutis aliquis prosper euentus erit: nisi prae omnibus doceantur quia pater omnium & dominus deus exaltatus: & uniuersa respiciens: sequentibus se uitam felicissimam praebet: uirtute uero digredientes: maximis calamitatibus subdit. Hoc ergo docere desiderans Moyses suos ciues ac populos legis constitutionem non ab ore communi: nec a propriis placitis inchoauit: sed ad deum & mundi fabricam eorum mentes erigens & persuadens: quoniam creaturae terrenarum opus dei praecipuum homines sumus: dum habuissent eos iam ad impietatem obediens: de rebus reliquis eis facillime persuasit. Alii namque leges fabulas sequentes humanorum delictorum confusionem potius in deos suos sacrilego sermone uerterunt: & multam malignis peccandi licentiam praebuerunt. noster uero legislator summam uirtutem deum habere pronuncians. infudit hominibus ea participari: & eos qui taliter non saperent nec crederent: iussit inuitabiliter castigari. Secundum hoc ergo argumentum facere examinationem lecturos exoro. sic enim considerantibus nihil irrationabile dictum nihil ad maiestatem dei atque clementiam uidetur incongruum: Cuncta namque circa naturam rerum affectionem consonam habere notatur. alia quidem aperto uel simplici modo legislatore tangente. alia uero cum sua honestate allegorice proferente: quia qui clare dici proderat: haec manifeste declarauit. Volentibus autem etiam eas res singulas considerare: contemplatio multa nimis: & ualde philosophica reperitur. Quod ego nunc quidem dicere suppono: sed deo tempus praebente nobis post hoc opus tentabo conscribere. Couertar autem ad res narrationem: reminiscens primitus eorum: quae de mundi fabrica Moyses dixit. Haec autem in sacris libris comperi ita conscripta.

Iosephi antiquitatis iudaicae liber primus incipit foeliciter.

De creatione caeli & terrae: & de operibus sex dierum: & requiae diei septimi. CAPI. I.

IN PRINCIPIO CREAVIT DEVS CELVM ET TERRAM: SED DVM terra ad aspectum non ueniret: & profunditate tenebris celaretur: & spiritus dei desuper portaretur deus fieri iussit lumen: quo facto considerans omnem materiam: separauit lumen & tenebras: & aliae quidem rei nomen imposuit noctem: aliud uero uocauit diem: uespere & mane appellas initium lucis & requiem. Et his quidem est primus dies: moyses autem eum unum esse dixit. Et licet sufficiat causa huius rei etiam nunc dicere: tamen quia pollicitus sum rationem causarum singularum seorsum tradere: illud ad huius rei interpretationem me necessarium est differre. Post haec secunda die caelum super omnia collocauit: ipsumque ab aliis distinguens: in semetipso constitutum esse praecipit: & ei cristallum circumfigens: humidum eum: & pluuiam ad utilitatem quae fit ex terrae imbribus: congrue fabricatus est. Tertia die statuit terram: circa eam mare diffundens. Ipsa uero die repente uirgines herbae & semina de terra sunt orta. Quarta autem die ornauit caelum sole & luna: aliisque sideribus: motus eis tribuens atque cursus: quibus horarum distinctiones manifeste designaret. Quinta die aialia natantia & uolatilia: alia quidem in profundo. alia uero in aere esse constituit: copulas ea ad communionem atque permutationem causa proliis profuturam: & ut eorum natura multiplicari potuisset & crescere. Sexto uero die creauit quadrupedum genus: masculinum faciens atque foemininum: in quo et hominem finxit. Ita ergo mundum cunctum sex diebus & omnia quae in eo sunt facta Moyses ait. Septimo die deum ab operibus manu suae requieuisse dicens. Vnde et nos eo die laboribus propriis uacare dignoscimur: eum sabbatum appellantes: quod nomen hebraica lingua significat.

De plasmatione prothoplastorum: & de plantatione paradisi: & de introductione Adam & Euae in ipsum. CAPI. II.

Rest septima uero die cepit de hominis natura reddere rationem: ita dicens. Finxit deus hominem: puluerem de terra sumens: & in eum spiritum inspirauit & animam. Hic autem homo Adae uocatus est: quod nomen hebraica lingua significat rubeus: quoniam conspectus rubeus terra factus est. Talis enim uirgo tellus & uera. Praefecit quoque deus adae aialia secundum genus foemininum masculinorumque demonstrans: & his nomina imposuit: quibus et nunc uocantur. Videns ergo deus adae non habentem societatem ad foeminam neque cohabitatioem cum utriusque non esset: delectas autem in aliis aialibus quae copulata uidebantur: una dierum eo dormiente: auferens costam eius: finxit ei mulierem: & adae sibi iunctam: cognouit de se fuisse plasmata. Ista hebraica lingua mulier appellatur. Nomen uero mulieris illius erat Eua: quod significat oium uiuentium mater. Dicitur autem deum etiam ad orientem plantasse paradysum omni geminatione florentem: in hoc enim esse & uitae plantationem: & aliam prudentiam: qua cognosceretur quid esset bonum: quid uero malum: & in hunc ortum introduxisse Adae & eius uxorem: praecipientem plantationum eos habere sollicitudinem. Rigatur uero ortus hic ab uno flumine: circa omnem terram undique perfluente. Hic in quattuor diuisis praes: & philosopho, quid nomen est uni: quod iundationem significat: reductus in idiam pelago late diffusus.

dit: quod geta nuncupatur a graecis: euphrates autem & tigris in mare rubrum feruntur. Vocatur euphrates quod foras: quod significat dispersiones seu flos: tigris autem diligit. quod indicat acutum aliquid & angustum. Geon quoque per aegyptum fluens: ostendit eum qui nobis ab oriente redditur quae graeci appellant nullum. De transgressionem prothoplastorum: & de eiectione eorum de paradiso. CAPI. III.

DEUS igitur adae & mulierem ex aliis quae plantationibus gustare praecipit. De prudentiam uero plantationem uoluit abstinere: praedicens contigentibus ex ea conditionem esse uenturam. Et dum illo tempore cuncta aialia concordarent: serpens cohabitans cum adae atque muliere inuidiam habuit: in quibus eos arbitrabatur esse felices obediens utique praecipit dei. Quos reputans per inobedientiam calamitatis succubere: persuasit mala uoluntate mulierem: ut de prudentiam plantationem gustaret dicens in ea esse boni malique cognitionem. Quo facto: beatam eis uitam: & cui nihil diuinae cognitionis deesset dicebat accedere: & seduxit quod mulierem: ut dei mandata conteneret. Quae cum ex illa plantationem gustasset: & tali epulationem gauderet: adeo exide ut uelut res persuasit. Quo facto: semetipsum cognouit esse nudos: confusionemque manifestam habentes: tegumentum sibi metum regrebat. Illa namque plantationem cum acumis erat & itellectus. Folis ergo fici semetipsum opuerunt: & haec genitalibus opponentes: uidebant sibi in his magis esse felices quae prius reputabant se difficilius inuenire: deo autem in hortum ueniens: adae ne ad eius uerem colloquium: conscius iniquitatis suae discessit. Deus itaque intendens quod egerat: eam regrebat pro qua prius eius alloquid delectaret: postea uero reuertet atque confundere. Illo ergo nihil loquente: eo quod se cognouerat dei transgressum fuisse mandatum: deus ait. Mihi quod de uobis notum est: quemadmodum fore licet uitam extra oium malorum passionem habueritis: nulla sollicitudine aium uestrum conturbate: cum uobis sponte ad fruedum & ad uoluptatis abundantiam oriretur uniuersa: me uideat uirtutis uestro labore & miseria: sed nunc male presentibus senectus uelox uobis adueniet: & non longa uita succedit: quoniam mihi contumeliam tali uoluntate fecistis: mea mandata praeritudo. Neque enim uirtutis causa taciturnitate constringeris: sed mala conscientiam retineris. Adae uero peccati ueniam postulabat: rogabatque deum: ne eum nimis affligeret: & de facto coniugem accusabat: dicens se ab ea seductum deliquisse. Quae rursus de serpente quae seduxerat quarebat. Deus autem adae uictum consilio mulieris: pene subiecit: praecipiens terrae ne quod eis sponte praeretur: sed laborantibus & operatione contritis: alia quod fruges daret: alia denegaret. Eua uero partu & conceptionum doloribus castigauit: quod Adae in quibus ipsa fuerat a serpente decepta seducens: calamitatibus implicita. Abstulit & serpenti uocem: iratus eius malignitati quae gesserat in adae: & uenenum ei sub lingua ponens: quod esset hominibus inimicum: praecipit ut mulier eius capiti plagas inferret: ille uero iacens hominibus esset aduersus: & iterum facile eis per uindictam portaret. Quae etiam pedibus priuauit: ut uolutatus in puluere traheret. Et deus quod dem haec eos pati praecipiens: transmigravit Adam & Eua ex orto in aliam regionem.

De interfectione Abel per Cain: & de pena qua multatus est Cain: & de duabus colonis latericia & lapideis: in quibus conscriperunt filii Adae omnem disciplinam regem caelestium quae per se adiuenerunt. CAPI. IIII.

Ati sunt autem eis filii duo masculi: quorum unus quod per appellatur Cain: quod nomen interpretatum significat possessionem. Abel uero secundus: quod significat nihil hoc. Quibus nate sunt etiam filiae. Germani siquidem diuersis studiis iustabant. Abel quod iunior iusticia colebat: & in oibus quaeque gerebat: deum putabat esse praesentem: uirtutisque praecipuebat: cuius erat conuersatio pastoralis. Cain autem erat circa alia malignissimus: & ad lucra solum semper intentus. Terram arare primus coepit: & fratre huiusmodi causa permit. Nam cum eis placuisset sacrificare deo: Cain quod de culturae germinatibus optulerat fructum. Abel autem lac: & primogenita graegum: agnum deus potius in hoc sacrificio delectatus est: quod spontaneis & naturaliter ortis fructibus fuerat honoratus: & non in illis quae ex inuentione hominis auari nata uidebantur. Quae propter Cain indignatus: eo quod Abel fuisset ei a deo propositus: fratre interemit. Quae cum necasset: & mortuum occultaret: credit latere commissum. Deus autem sciens quod erat factum: uenit ad Cain: de fratre perquirens ubi esset: quod eum diebus plurimis non uideret: dum caetero tempore illum cum eo conuersari respiceret. Cain autem hesitans: nec habens quod deo potuisset dicere: ipseque prius se quod fratre non uideret dicere cogitaret: cum domus uehementer instaret & praescrutaret: indignatus ille: non se esse pedagogum nec custodem eius: nec actum fratris affatus est. Deus ergo repente Cain increpauit intereptorem fratris effectum: & ait. Ammiror si de fratre nescis dicere quod factum sit: quae ipse peremisti? Cui tamen sacrificium celebratum atque posset: ne ob hoc iram susciperet: seuiore pena homicidii relaxatum: maledictumque esse constituit & eius sobole usque ad generationem septimam matus est esse puniendum: & ex illa terra eum cum uxore piecit. Quo formidante: ne bestias capiendus scideret: & eo modo periret iussit ut nihil triste de tali cogitatione metueret: nec enim ei propterea mali quod eum esset per bestias: ac per oem terram eum sine formidatione signo ei posito quo notus fieret: abire praecipit. Multa ergo pagras terram cum sua uxore Cain collocatus in loco quae naida nuncupatur: ubi moratus est: quo et ei filii nati sunt. At uero pena illa non habuit per emendationem: sed pro incrementum mali: libidinemque potius nutriuit in corpore: licet cum iniuria secum commoratum hanc haberet: augens domum multitudine pecuniarum: ex rapinis & uolentia cum gestage. Ad luxuriam quoque & latrocinia suos familiares iuitans: quorum doctor in caelestis studiis erat: & simplicitate quod cum quae prius uiuebat homines ad inuentionem mensurarum & ponderum permutauit: integrasque eorum uitam ex earum rerum ignorantia & magnanimitate ad calliditatem corruptionemque.

pduxit: Terminos terræ primus posuit ciuitatēq; cōstituit: murosq; muniuit: illicq; coegit suos cō-
 uenire domesticos. Hæc ergo ciuitatē ab enoch filio suo seniore enochā appellauit. Enoch uero
 irath filius fuit: ex quo maiuahel: cuius fuit filius matufahel q; habuit filiu lamech: cui filii & fi-
 lia septē & septuaginta fuerūt ex duabus uxoribus eius nati sella & ada. **Moyses** iobal quidē qui fuit
 de ada. tabernacula fixit: & grege amauit: tubal confanguineus eius existēs: musicā coluit: & psalte-
 riu: citharāq; laudauit. Tubalcain qui ex altera natus est: fortitudine cūctos excellēs: res bellicas
 decēter exercuit: ex his etiāq; ad libidinē attinēt corporis enutriuit: ferrariam artem primus iue-
 nit: habuitq; sororē noie noemma. Et quoniā lamech diuinas res sapiēter sciens: uidebat se subia-
 cere pene Cain ob necē fratris: hoc suis uxoribus idicauit. Adhuc autē uiuētē Adā: cōtigit Cain so-
 bolē p successionē esse nequissimā: & aliū alio peiorē existere: qui utiq; ad bella incōtinētes erant
 & ad latrocinia properabāt. Siquis eorū segnīs esset ad effundendū sanguinē: aliis rebus pessimis
 imminebat: contumeliā faciens & auarus existēs. Adā uero q; primus de terra factus ē: & de quo
 nos exigit ratio adhuc habere sermonē: Abel quidē extictō Cain autē propter necē eius effugato:
 de procreatione filiorū cogitabat: & uehementē eū generationis amor habebat: agētē annos duce-
 tos & triginta: sup quos alteris uiuēs septingētis defunctus ē. Fuerūt autē ei & alii filii plurimi: iter
 quos etiā seth: sed de aliis quidē longū est dicere: conabor uero de seth dicere tātūmodo. Is nāq;
 nutritus & pueniēs ad ætatē quæ iam posset ea quæ sūt bōa discernere: uirtuti studuit: & cū fuis-
 set uir egregius: imitatores sui filios dereliquit. Illi quoq; omnes cū boni fuisset ortis: in eadē terra
 sine uexatione uiuentes: felicissime cōmorati sūt: nihilq; eis usq; ad uitā terminū crudele puenit
 Disciplinā uero regē celestiu & ornatum eaz; primitus iuenerūt: & ne dilaberētur: ab hominibus
 quæ ab eis iuenta fuerāt: aut anteq; uenirent ad cognitionē depirent: cū pduxisset adam externi
 nationem rerum omnium: unam ignis uirtute: alteram aquæ ui ac multitudine fore uenturam:
 duas facientes colūnas: aliam ex lateribus: aliam ex lapidibus ambabus quæ inuenerant conscri-
 pserunt: ut & si constructa lateribus exterminaret ab ymbribus: lapidea permanēs præberet ho-
 minibus scripta cognoscere: simul & quia lateralem aliā posuissent: quæ tamen lapidea permanet
 hætenus in terra syria. Et isti quidē septem generationibus permanserunt: deum iudicantes esse
 dominum omnium: & ad uirtutem semper inspicientes.

De inundatiōe diluuii sup terrā: & ubi Noe saluatus ē cū generatiōe sua p arcā. **CAPL. VI.**
DEinde tempore procedente de paternis solemnitatibus ad mala progressi sūt: neq; le-
 gitimos honores ulterius præbētes deo: neq; circa hoies iustitiæ uerba faciētes: sed ze-
 lū quem prius habuerunt pro uirtute: in duplam maliciam postea per ea quæ gerebat
 monstraerunt. Ob hoc itaq; contra se deū irritauerunt. Nam multi angeli dei mulie-
 ribus coeūtes iniuriosos filios genuerūt: q; oē bonū despiciētes pp confidentiam for-
 titudinis similia his qui dicti sūt a græcis gigantes ppetrare traduntur. Noe autem grauius se-
 rens eorum actus: & habens eorum consilia nimis ingrata: agebat ut ad meliora eorum mentem
 actusq; transferret. Cū ergo uideret nō acquiescentes ad talia: sed uehementer eos maloꝝ libidine
 detineri: metuens ne ipsū quoq; cum uxore & filiis & suis omnibus interficerēt discessit ab ea
 terra. Deus itaq; Noe quidem iustitiā dilexit: condemnauit autem non solum illorum maliciam
 sed omne genus humanum. Quod dū ei disperdere placuisset: & aliud constituere genus mali gni-
 tate priuatum: & minuere hominū uitam: annisq; non quantis prius uixerant: sed usq; ad cētū. xxx.
 annos esse mensuram: tunc aridam conuertit in maria: & sic uniuersi inundatione perierunt. Noe
 uero liberatus est solus: dicente ei deo: ut sibi fabricā ad salutē huiusmodi faceret idest arcā qua-
 tuor cameras habentē: & longitudinem cubitorum trecentorum: quinquaginta uero latitudinē:
 & triginta altitudinē: in quam cum matre filiorum: & eorū uxoribus introiuit. Et alia quidem
 quæ sibi pro solatio uitæ erant necessaria posuit cunctorumq; animalium ad seruandū genus eo-
 rum: masculos simul ac foeminas pariter introduxit: aliorum uero animalium numerū septuplū.
 Erat itaq; arca parietibus atq; camera fortis: ut ex nulla parte fluctuaret: nec aquæ uolentia uin-
 ceretur. Et Noe quidem cum suis ita sal uatus est. Erat autem & ipse quidem ab Adā decimus la-
 mech uero filius: cuius pater fuit matufalā. Hic fuit ex enoch qui fuit iareth: iareth autem fuit ex
 malaleel: qui de cainan natus est: qui fuit ex enos cū sororibus plurimis. Enos uero seth filius fuit
 qui natus est ex adam. Contigit quoq; hæc passio sexcentesimo anno natiuitatis noe mēse secun-
 do: qui a macedonibus Dyo nuncupatur: ab hæbreis autem marachath: seu anmarhuane. Hi enī in
 ægypto annum constituerunt. Moyses autē nisan mensem qui est xanticus: primum in festiuitati-
 bus definiuit: in quo ex ægypto hæbreos eduxit. Hic ergo apud eū etiā in cūctis muneribus diui-
 nis ualde pollebat: in uenditiōibus autē & emptionibus: & alia gubernatiōe prioris sæculi decreta
 seruauit. Pluuiam uero inchoasse dicit die septima & uigesima die præsentis mensis: & usq; ad hoc
 tempus ab adam qui primus creatus est. anni fuerūt duo milia: sexcenti. quinquaginta sex. Quod
 tēpus in sacris libris cōscriptū: multa integritate signatū ē: una cum natiuitatibus insignū uiro-
 rum: qui tunc fuerunt simul & terminis. Adam siquidē cū eēt ducentoꝝ annoꝝ & xxx. seth filius
 natus est: qui nongentos & xxx. uixit annos. seth ceterū & quinto anno genuit enos. Qui cū

quinq; & nongentis uixisset annis: caine filio suo diligentia tradidit regē quē genuerat ano nona-
 gesimo. Hic uixit annis. xii. & nōgētis. Caine cū uixisset. x. & nōgētis annis: malaleel filiū dereliquit:
 annoꝝ septuaginta. Iste malaleel cum uixisset nonaginta: & octingentis quinq; annis defunctus ē:
 iareth filium derelinquens: quem genuit cum. lx. iam & centum esset annorum. Cui octo & lx. su-
 per hæc & nongentis annis uiuenti: enoch filius successit: natus cū. lx. duoꝝ & centū annorū pa-
 ter eiu s existeret. Qui uiuens trecentis. lxx. annis: discessit ad deum. Vnde non finis eius inueniē
 esse conscriptus. Matufalās autem enoch filius quinto ei & centesimo ano natus: lamech filium
 habuit cum esset annorum. lxxvii. & centum: cui tradidit principatum quē ipse tenuerat annis
 nongentis sexaginta & nouem. Lamech itaq; cum habuisset principatū annis septingētis & septē
 Noe suū filiū rerum præceptorem ostendit: qui de lamech natus est agente: annum ætatis secūdū
 & octogesimo: quinq; quinquaginta & nongentis annis rerum extitit præsul. Isti uero anni q; col-
 lecti sunt: tempus quod prius conscriptū est cōpleuerunt. Nullus itaq; perscrutetur præscōꝝ fines
 quando cū suis filiis: eorūq; auis aut attanis suā quis extendebat ætatē: sed tantum ortū genera-
 tionis eorum intendat. Igitur decernēte deo: & incipiente pluere: aqua cūctis diebus. xl. ferebat:
 ita ut usq; ad quindecim cubitos transcenderet terram. Quod propterea factū est: ne plurimos fu-
 gæ occasio liberaret. Quiescente autem pluuiā: aqua uix centum quinquaginta diebus defecere:
 quali mense. vii. Quo instante paulatim inchoauit latens herba parere. Deinceps dū arca circa sū-
 mitatem cuiusdam montis in armenia constituti sedisset: intelligens noe aperuit eam: & respiciēs
 modicam terram circa eam: in spe meliore constitutus: tunc quidem siluit. Post paucos uero dies
 aqua amplius recedente misit coruum uolens agnoscere: si quid etiam aliud terræ fuisset ab aqua
 derelictum: & ad egrediendum iam tutum esse uideretur. Qui cūcta reperiens inundantia non
 regressus est ad noe. Post septem ergo dies colūba quam miserat ut aliquid de terra cognosceret:
 iurulenta remeante simul & ramum oliuæ portante: cognoscens terrā diluuiio liberatam: manēsq;
 adhuc. vii. aliis diebus: animalia ex arca dimisit: & ipse cum generatione sua simul egressus: sacrifi-
 cāsq; deo cū suis epulabatur. Nūc autē locū armenie egressorū uocat: illic enī arca saluata: reliquias
 nūc usq; puinciales ostēdūt. Muius uero diluuii & arca memoriā faciūt oēs q; historias barbaricas
 conscripserunt: quorum unus berofus chaldeus narrans de diluuiio: taliter est affatus. Dicitur &
 nauis eius quæ in armenia uenit: circa montē chordieum adhuc aliqua pars esse: & quosdam bi-
 tumes exinde tollere: quo maxime homines ad expiationes utuntur. Meminit autem eorū & hie-
 ronymus ægyptius: qui antiquitatem phœnicis noscitur descripsisse. Sed & manafēas damascenus
 in nonagesimo sexto historiæ libro ita de eis dicit. Est & super miniadā excelsus mōs in arme-
 nia: qui paris appellatur: i quo multos confugientes: sermo est diluuii tempore liberatos & quēdā
 simul in arca deuectum in montis ocilæ uenisse summitatem: lignorumq; reliquias multo tēpore
 conseruatas. Fuit autem iste quem etiam moyses legislator iudæorum scripsit.

Noe post diluuium oblati domino hostiis. orat nullam aquarum iundationem ulterius indu-
 ci super terram. **CAPL. VI.**

NOe uero metuens: ne per annos singulos diluuium terræ induceret: humanū ge-
 nus decernēs omnino delerit: sana incendens omnia: supplicabat de cætero deū pro sta-
 tu prioris: ut nullam ulterius huiusmodi u stationē super eā induceret: quo periret ge-
 nus omne aialiu: sed punitis malis parceret eis qui ppter bonitatem fuerāt derelicti: &
 decreuerūt mala uitare: nā infeliciores scilicet essent ab illis & peori afflictione dānati si nō sal-
 uarent ad integrū sed magis alteri diluuiio seruarent: cū priores quidem terrorem experimētūq;
 uidissent: posterio uero perditionem nouissimam sustinerent: rogabatq; ut eius hostias propicius
 suscipere dignaretur: & nullam iracundiam similem ulterius terra susciperet: ut eius opibus im-
 pignati & ciuitates constituentes uitam habere possent foeliciores: & nullo bonorū quibus ante
 hymbrem adepti fuerant fraudarentur: ad longam utiq; senectutē & uitæ longitudinē puenturi.

Deus annuit p̄cibus noe: arcū pluuiālē designās ei i testimoniū foederis. **CAPL. VII.**

NOe ergo has effundente preces: deus pro iusticia uirū diligens annuit: ut eius uota ad
 finem usq; perduceret: neq; defunctos dicens ipse se perdidisse sed poenā præ malicia p-
 pria pertulisse: neq; ut tales essent homines qui ita perderētur fuisse factos cū utiq; ca-
 stū eis nosset esse p̄cipiu: neq; donasse uitā quæ corruptiōi delectaret: sed p quā cōtu-
 meliā iquit me pietati & uirtuti fecerūt: p ea quoq; cōpulerūt me ut poenā hæc eis iferre. Cessabo
 nanq; de cætero post hanc iram ab eis pro suis iniquitatibus poenas exigere: & multo potius te-
 rogante: & si in aliquo amplius aliquando peccauerint: iam non opus erit hymbriū magnitudo:
 neq; enim aq; ulterius terras ita rigabo. Moneo tamen ut ab humana nece omnes abstineant: &
 sint ab homicidio puri: facientes quippe tale aliquid: punituri sunt. Vltimi uero cūctis aialibus
 his ut uultis: & desiderium quisquis habuerit: dominos enim uos omnium esse feci terrenorum:
 & nataliū: & quæcūq; uolatilem habēt motū: & in aere quæcūq; uegetantur abstinetes a sanguie
 in quo est anima. Designo autē uobis futuram requiem arcu meo. Arcus enim dei apud illos eis
 esse putatur. Et deus hæc quidem dicens atq; promittens siluit.

De morte noe: & de filiis eius.

Noe uero cum uixisset post diluuium trecentis & quinquaginta annis: omne tempus foeliciter agens mortuus est anno uitae suae nongentesimo quinquagesimo. Nullus ergo ad uitam modernam: & annorum breuitatem quibus nunc uiuimus uitam comparans antiquo: putet falsam: de illis sunt dicta: & ex eo quod nunc uita tanto non ducatur tempore: credat neque illos ad uitae illius longitudinem peruenisse. Illi namque cum essent religiosi: & ab ipso deo facti: & cum eis pabula oportuna ad manus tempus existeret parata: tantoque annorum circulis rite uiuebant. Deinde propter uirtutes & gloriosas utilitates quas iugiter persequerentur. i. astrologia: & geometria: deus eis amplius uiuendi solacia condonauit: quae nunquam ante adiscere potuissent nisi sexcentis uiuerent annis. Per tot enim annorum curricula magnus annus impletus. Testes autem mei dicti sunt: omnes qui antiquitatem apud graecos & barbaros concubere maluerunt. Nam & manethon qui descriptionem fecit aegyptiorum: & Berosus qui chaldaica deflorauit: & mochus & estius: ad haec & Hieronymus aegyptius qui phoenicam disposuerunt: concordant cum meis dictis. Iliodorus quoque & egatheus: & helianecus: & accusilaus & inter hos ephorus: & nicolaus in historiis suis memoria faciunt antiquorum annis mille uiuentium. De his itaque sicut singulis gratum est: ita considerent. Filii autem noe tres erant Sem Cham & Iaphet: qui ante centum annos diluuii fuerat generati. Hi primus de motibus ad caepetra descendere: ut habitaculum illis haberet: & alios ualde metuentes propter diluuium ad caepetra descendere: & segniter habentes: ab excelsis locis ad inferiora uenire cogunt: quippe ut eorum fiducia imitatores existerent. Et campus quidem in quo prius habitauerunt: Sennar appellatur. Deo autem iubente eos ad clementem hominum peruenire dispersi sunt: ne iter se dissensionem efficeret: sed ut multa terrarum inhabitantes spacia: abundantia fructuum potiretur. Qui cum essent ieruditi: & deo iobediens existeret: in calamitatibus icidens: sua grauius peccata senserunt. Et quia iuuentutis multitudinem seruabat: rursum eos deus a semetipsis migrare fecit: quoniam non illius propitiatione putabat se bona habere: sed propria fortitudinem sibi putabat causam esse diuinitatis. Unde apposerunt ut uoluntati dei iobediens existerent putantes quod per iudicia eius ab alterutris migraretur: ut diuisi facilius possent subiugari deo.

De nemroth filio chae: & de aedificatione turris: & de discordia diuersarum linguarum. CAPI. IX.

Ecit autem eos esse elatos ad iniuriam dei & contempnum nebroth filius cham: filii noe. Qui cum esset audacior & manu fortissimus: suadebat eis: ut non deo ascriberent: quia hominibus per illam foelicitas eueniret: sed quod eis propria uirtute praeretur: & cognatos generis sui ad causam tyrannidis aduxit: solus ipse praesumens homines a dei timore reuocare: & spem suam in propria uirtute reponere: uelut se demones in deum putabant: interminantem ferre diluuium terrae. Ob quam causam turrim altiore aedificanda suadebat: ubi aquae non posset ascendere. Multitudo autem prona erat: ut nembroth praerceptionibus obediret: graue putantes seruitium obsequi deo: & turrim aedificabant in nullis suis studia deserentes. Sumebat ergo altitudo facilitatem: & plusquam sperare quis posset: multis manibus fabricata credebatur. Latitudo tamen ita erat fortissima: ut prope eam respicientibus longitudo uideretur immensum. Aedificabatur autem ex latere cocto colligato ex bitumine: ne forte penetraretur: ac solueretur aquis. Sic illos insanientes deus intendens exterminare omnes non decreuit. quomodo nec a liis dum perditis formidabant. sed discordiam illis immisit diuersarum linguarum: ut per multas absonasque uoces intellectu carere potuissent. Locus autem in quo turrim aedificabant: nunc babilon uocatur: dicta propter confusionem qua circa locutionem suam tunc habuerunt. Haec breui namque babilon confusionem appellant. De hac uero turri diuersisque uocibus hominum meminit & sibylla dicens. Cum omnes homines unius uocis existerent: quidam turrim aedificauerunt excelsam: tanquam ascendere per eam in caelum. Dum uero imitantes uentos: euerterunt turrim: & uocem propriam unicuique partiti sunt: propterea & uocari contigit babiloniam ciuitatem. De campo quoque qui uocatur Sennar in regione babilonis: meminit estius ita dicens. Qui de sacerdotibus sunt erepti: uisus sacre sumentes in Sennar babilonis uenerunt.

De dispersione gentium in uniuersas terras: post aedificationem turris. CAPI. X.

Diuisit autem post haec diuersitate linguarum migrationes agentes ubique: & terram apprehendentes uniuersam: foelicem: & ad quam eos deus deduceret: ita ut omnis terra per eos compleretur mediterranea simul atque maritima. Quidam etiam nauibus transseuntes insulas habitauerunt: unde & aliqua gentes ab institutoribus positas appellationes haecenus seruauit. Quidam uero placita sibi nomina mutauerunt: alii autem ut inhabitatoribus clarius esse uisum est: conuersione hominum fecerunt. Graeci tamen rei huius auctores: qui posteris temporibus confortati: etiam antiquorum gloriam propriam effecerunt: exornarunt & gentes nominibus: ut eis sapienter esse uidebat: ornatum utique ponentes eorum reipublicae uelut a se constituta.

De filiis Iaphet filii noe: & de gentibus quae per eos institutae sunt. CAPI. XI.

Uerunt autem noe filii filii: quorum nomina propter honorem gentibus imposuerunt homines quaeque terra apprehendere potuerunt. Iaphet ergo noe filius habuit filios. XII. Ipsi habitauerunt regionem a tauro & aman montibus incipientem & pertingentem in aliam: usque ad

flumen tanaim. In europa uero terra gaziorum: cum nullus eorum qui supradicti sunt ibidem habitator existeret: gentes eius diuersas se nominibus appellabant. Qui nunc a graecis galathae nuncupant: olim dicti sunt gomorithae: quos gomeres instituit. Magog uero magogas a se nominatos instituit: isti a graecis scythae sunt appellati. Ite filiorum Iaphet madeus & ianus fuerunt: & ex madeo quod sunt gentes quae a graecis media uocantur: de iano uero omnes ionii helladicorum descendunt: quae & graeci. Unde & mare ionicum appellatur. Condidit autem iobel iobelos: quae nostris temporibus hyberes quae & hispania quibus postea celtiberi nuncupati sunt. Moga uero primus dicebatur: quae postea cappadocia: nunc autem caelarea: a romae sortito hoc uocabulo idest a caesare. Moschus amorochus plarati sunt quae nunc capadoces nuncupant: quorum antiquae appellationis signum ostendit. Nam ciuitas est apud eos quae haecenus modicha dicitur: ostendens itelligere ualētibus: eo quod aliquando omnes gentes regionis ipsius ita uocatae sunt. Thyras autem thyrenses appellauit suos quorum princeps fuit: quibus graeci traui nomē commutauerunt. Tatarae siquidem gentes per Iaphet filios institutae sunt: Gomer autem habet tres filios: astenegas quidem astinegos instituit: quae nunc regini uocantur a graecis. Riphaat autem ripheos: quae dicuntur passagones: tygra uero tygrameos: quae frigēs a graecis sunt nuncupati: Aianō Iaphet filio & ipso tres habente filios helias helieos uocauit eos quorum princeps fuit: qui nunc sunt eoli: tarsis uero tarsos: sic enim antiquitus cilicia uocabatur. Tarsus namque apud eos maxima ciuitatum metropolis appellatur thau littera pro theta mutata. Cethim autem cethimam insulam habuit: quae nunc dicitur cyprus & ab ea omnes insulae: & maritima loca ceteri haebraice appellant. Testis enim est sermonis mei una in cypro ciuitatum: quae antiquam appellationem ualuit retinere. Cithis enim ab his qui ei graecum nomen imposuerunt uocatur: neque sic fugiens scythii nomen. Iaphet itaque filii seu nepotes has habuerunt gentes: quae forsitan ignorantur a graecis. Hoc ergo praedicans ad narrationem reuertar eorum unde digressus sum. Nomina siquidem propter scripturae decorem graeci ad delectationem legentium mutauerunt. Neque enim prouinciae nostrae est huiusmodi formis uti: sed licet unum quidem scema: & finis nominum sit unus: ultimas tamen nominum syllabas aliter illi declinant. Noe itaque apud eos nochus appellatur: & Abraam abramus: & sic haec forma in omni scemate custoditur.

De filiis cham filii Noe: & de gentibus per eos institutis.

CAPI. XII.

Illi autem cham a prouincia syria & amari & libano monte cunctas terras obtinuerunt quae cunctae ad mare sunt positae: apprehendentes etiam eas quae usque ad oceanum sunt: & proprias facientes appellationes tamen alioque quidem omnino perierunt: in alias uero aliorum transmutatae & transformatae nimis ignotae sunt. Quattuor enim filiis existētibus chae: chusō quidem nihil nocuit tempus. Nam ethiopes quorum princeps fuit haecenus: & a semetipsis: & ab omnibus asianis chusō uocantur. Seruata uero etiam merseis secundum appellationem prius memoria. Egyptum n. namque merseis: & merseos omnes uocamus aegyptios. Instituit autem & phut lybiam: phutos a se uocans prouinciales. Est autem & fluuius in mauritania prouincia: qui isto nomine nuncupatur. Unde & plurimos graecorum historiographorum inuenimus huius fluminis memoriam facientes: & ex adiacenti prouincia quae phut uocatur ei nomen impositum. Mutatum est autem ei nomen quod nunc est ab uno filiorum merseis: qui lybius dictus est. Post paululum quoque dicemus & causam pro qua contigit africam nominari. Chananeus uero quartus existens filius Cham: quae nunc iudaea uocatur inhabitans regionem a se chananeam appellauit. Fuerunt itaque filii ex istis: chusō quidem sabas: ex quo sabaei: euilas a quo euilei: qui nunc getuli appellantur: sabath ex quo sabatheni: qui nominantur a graecis ustabarri. Condidit etiam saba sebatheos. Ra uero rameos instituit: & duos filios habuit: quorum iudas quidem aegyptiacam gentem hesperiorum inhabitans: iudaeis cognomen suum reliquit: sabas autem sabatheos. Nembroth quoque filius chusō permanens apud babilonios: tyrannidem exercuit: sicut a me primitus etiam declaratum est. Porro nembroth cum essent octo filii: omnem terram a gaza aegyptum usque tenuerunt. Solius autem philistim cognomen prouincia custodiuit: cuius partem graeci palestina appellat. Ex aliis uero idest nomeos: & anamia: & iabim: solus iabim a se prouinciam lybiam nominauit. Nedā autem & petrosim: & celsim: & cephytos: ultra nomina nihil scimus. Bello enim ethiopico de quo postea declarabimus. eorum ciuitates euerse sunt. Erant & chanaan filii sicheim: qui & ciuitatem suam nominis aedificauit in foenice. Sydon uero a graecis appellata est. Amat amatheos instituit: quae etiam nunc est: & a prouincialibus amathi uocatur: macedoniaeque eam ephania ab uno prius eorum nomine uocauerunt. Aratheus aradam insulam habuit: tuceus autem arcem: quae in libano posita est. De aliis uero. vii. idest Eugeo: Cytheo: lebuso: Amorro: Gergeleo: Eueo: Sineo: Samareo: praeter nomina in sacris libris nihil habuimus. Haebraei namque eorum destruxere ciuitates: huiusmodi de causa calamitatibus apprehensas.

Noe sebratus: nudatus: irrisus: irrisorem filium maledictioni subdit: fratribus eius maledictum patris effugientibus.

CAPI. XIII.

Noe itaque post inundationem terra ad propria reuertente naturam: uenit ad opera. Et cum uinea in ea plantasset: uidens fructum in ea perfectum: uindemiauit: & ad usum uino deducto sacrificans erat in epulis. Inebriatus autem in sopore resolutus est: nudatusque

A iii

inhoneste iacebat. Quem cum uidisset iunior filiorum: fratribus irridédū ostendit. Illi uero optauerunt patrem. Quod dum Noe sensisset: aliis quidem filiis sceleritate optauit. Cham uero propter cognitionem sui non quidem maledixit: sed eius proli: & aliis effugientibus maledictum: deus chananei filios emigravit: & de his quidem dicemus in reliquis.

De filiis Sem filii noe: seu de gentibus per ipsos institutis: & de ortu abrae. CAPI. XIII.

Sem uero tertio noe filio quinq; fuerunt nati: qui usq; ad oceanum seorsum habitant. Asiam ab euphrate faciente initium. Elam siquidem elamites: qui p̄arum sunt principes dereliquit. Assur autem ninum constituit ciuitatem: & subiectos sibi syros nominauit qui fuerunt ualde felices. Arphaxat autem qui nunc chaldaei uocantur arphaxatheos nominauit cum princeps eorum esset. Aran uero aramēnos instituit: quos graeci syros appellant. Quos autem nunc lydos uocant luth tūc ludos nominauit. Aran filiis. iiii. existit: armeniam otros: geter batrianos: mes autē meseneos quae nūc arax uocatur ab omnibus. Arphaxat autem filius fuit Sela: de quo natus est heber: a quo iudaeos haebreos in initio uocauerunt. Heber iectan genuit & phalech: dictus est autem phalech: quoniam secundum diuisionem habitationum natus est. Phalech diuisionem haebrei uocant. Iectan uero qui filius fuit heber: habuit filios: helinodath: saetha: formoth: iare: adoram: ugal: dehela: sebal: abimahel: sapha: ophir: ebila: iobal. Isti a flumine cophino idiae: & posita circa syriae loca q̄da inhabitat. Haec itaq; de filiis sem dicta sufficiat. Facia uero de haebreis quoq; sermone. Phalech enim filio heber: fuit quidē filius reu: huius autē saruch: de quo nachor filius generatus est: cuius filius fuit thares: qui fuit pater abrae. Hunc dicimus decimum eē a noe. Secundo autem anno & nonagesimo: super ducentos post diluuium natus est thares: & septuagesimo anno genuit abraam. Nachor cum esset uiginti & centum annorum genuit thare. De saruch autem Nachor nascitur: circa annos triginta centum. Reu uero Saroch habuit cum esset annorum triginta centum. Huius annis habuit phalech reu. Heber autem quarto & trigesimo & centesimo anno genuit Phalech: natus & ipse de Sela: tricessimū annum habente: atq; centesimum: quem arphaxat genuit quinto tricesimo: & centesimo anno natus. Sem filius arphaxat natus est post annos duodecim facti diluuii. abraam autem habuit fratres nachor & aram. Quorū aram quidē filio derelicto Loth: & sara: & Melcha: filiabus inter chaldaeos mortuus est in ciuitate chaldaeorum quae dicitur Ur: & bachelus septultrae eius ostenditur. Dixerunt autem uxores fratris sui filias: Melchan quidem Nachor: Saram uero abraam. Porro Thares dum odio habuisset terram Chaldaeorum propter luctum Aran: migrauerunt omnes in Charran mesopotamiae ciuitatem. Vbi etiam Tharem morientem sepeliunt: cū uixisset annis ducētis quinque. Recidebatur enim iā uita hominū: fiebatq; paulatim breuior usq; ad generationem moysi: postq; terminus uitae centum & uiginti positus est annorum: hos annos statuente deo quātos & moysi prouenit uixisse. Nachor ergo de Melcha octo fuerunt filii. Vxui. Baus. Camuel. Zachama. Zaus. Zadephaus. Zadaphus. Bathuel. Isti Nachor filii fuerunt legitimi. Thabeus autē & Gadā: & Thar. maubas de concubina eius nati sunt. Bathuel autē filio nachor nata ē Rebecca filia: & filius laban: &

Abraam secūdu praeceptū domini de chaldaea migrat in chananeā. CAPI. XV. Braa uero Loth filii fratris sui Aran: uxoris suae Sarae germanū adoptauit: filiū le gittum nō habens: dimisitq; chaldaea cum septuaginta & quinque annorū eēt: deo iubente ut migraret in chananeā: in qua etiā habitauit eaq; plī suae reliquit: prudēs existēs nimis & intelligēs in oibus rebus: & sapiēs in his q̄ audierat: & de quibuslibet aliqd cogitaret. Propterea & uirtute & sapientie maior aliis fuit: & opinionē quā de deo tunc cūcti habebant: & inouare & imutare praeualuit. Primus itaq; praesumpsit pronunciare deum creatorem unum esse cūctorum. Reliqua uero licet ad sceleritatem post praeceptum: praebentis singula quaeq; dari: & non propria subsistere uirtute confessus est. Haec cōiiciebat per terrae passionē & maris: & ea quae contingunt circa solem & lunam: & ex omnibus quae circa caelum semper eueniunt. Virtute enim eis praesente & prouidentia ordinationis eorum cuncta disponi dicebat: quibus quicunq; priuarentur manifesti fierent: neq; ea quae ad utilitatem nobis necessaria sunt sua potestate potuerūt possidere quae secundum iuuentutis fortitudinem ministrantur: cui bonum solummodo est: honorem & actionē tribuere gratiarum. Propter quae chaldaeis & aliis mesopotamitis in eum consurgentibus: migrationem eligens sequi per uoluntatem & adiutorium dei: terram chananeam late possedit: ubi collocatus altare aedificauit: & hostias imolauit deo. Meminit autē patris nostri abraae berofus: nō quidem nominans eū: sed ita dicens. Post diluuiū decima generatione apud chaldaeos fuit quidā uir iustus & magnus: in caelestibus rebus expertus. Iechateus autē etiā memoriā eius plus aliquid fecit. Librum enim de eo conficiens dereliquit. Nicolaus uero damascenus in quarto historiarū sic ait. Abraa regnauit in damasco: ueniens aduena cum exercitu de terra quae sup̄ babylonē dicitur chaldaeorum. Igitur post nō multum tēpus exurgēs etiā de hac regione cū populo suo: terrā quae tūc chananeā: nunc uero iudaea dicitur habitauit: & hi qui de illo multipliciter sunt progeniti: de qui-

bus in alio libro quae dicenda sunt explanabo. Abram nunc usq; in damascena ciuitate nomē habetur in gloria: & uicus ostenditur: qui ab eo habitatio dicitur abraam.

Abraam fame opprimente chananeam: egyptum ingreditur: ubi dignus & clarus habetur: discipulina arismetria: & astrologia: contradens aegyptiis: a quibus iterum regressus in chananeā: partitur terram cum loth cognato suo. CAPI. XVI.

Ame uero posteris tribus apprehendente chananeā Abraa aegyptios uiuere sceleriter audiens: ad eos pficisci tēdebat: ut eorū abūdātia participaret: & sacerdotū simul auditor esset: & agnosceret quae de diis exponerēt: & aut meliores iueniēs sequerēt: aut eos sua prudentia in ornatu meliore trāpōneret: deducēs pariter sara: metuēs aut uelania aegyptiorū circa mulieres: ne rex eū pp̄ uxore spēm trucidaret hanc exq̄siuit artē: ut se fratrem eius assimilaret: sed & illā hoc docens respondere eo q̄ sibi p̄desse cōsideret. Qui cū uenisset aegyptū: prulit abrae q̄ ipse puiderat. Tunc enī pulchritudo uxoris eius innotuit. Vnde & Pharaon non sufficiens de his quae de ipsa dicebant ēt ipsam inspiciere festina uitā arbitratu se sara contingere posse. Sed deus ipediuit desiderū eius iniustu aegritudine scilicet: & tumultu cāg. Cūq; p̄ libertate sacrificaret: per irā dei pestem sacerdotes aduenisse significabāt: eo q̄ uxori pegrini iuriā uoluisset inferre. Ille uero p̄timecens sacerdotum interrogauit saram: ut diceret ipsa quae esset: & non eius uxorem: & festinasse circa eam cognationē facere sibi: & non iniuriā causā suum desiderium perpetrare. Cui multa quoq; munera condonauit: & ut esset inter sapientissimos aegyptiorū instituit: uirtutemq; eius & gloriā ex hoc contigit esse clariorem. Nam cum essent aegyptii diuersis moribus complacentes: & ad inuicem leges proprias reprobantes: & a se propterea dissidentes: sibimet eos comparans & unumquemq; despiciens: uerba eorum inania: nihilq; uerum habentia demonstrabat. Erat igitur in ammiratione cūctorum tanq̄ uir sapiens: atq; paratus non solum ad intelligendum: sed ad satisfaciendum: & ad loquendum quaecunq; docere niteretur. Arismetricam eis quoq; contulit: & quae de astrologia sunt ipse quoq; contradidit. Nam ante aduentum abraam in aegyptum haec aegyptii penitus ignorabant. Achaldais enim haec plantata noscunt in egypto: unde etiam peruenisse noscuntur ad graecos. Et cum uenisset in chananeam: partitus est terram cum Loth. Dum pastores eorum iurgia inter se facerent propter loca pasturae: electiōem tūc atq; conditionem concessit Loth. Sumens itaq; ipse partem ab eo relictam: habitauit in ciuitate ebron: quae est antiquior annis septem: ciuitate egyptia prothanide. Loth igitur terram quae ē posita in campo circa iordanem fluiuium habitauit: non longe a ciuitate sodomorum: quae tūc iam erat bona: nunc autem probatur exterminata uoluntate dei. Quam cām loco proprio designabo.

Sodomite congressi cum assyriis praelio uincuntur: uicti captiui abducuntur: cum quibus loth captiuus abducitur. CAPI. XVII.

Lo namq; tpe assyriis asia obtinetibus: reges sodomitae ualde florebat diuitiis: & iuuentute multa: quibus erant quinq; reges: eorū puincia gubernātes: Ballas. Baleas: Sinnabarus Sinoborus: & Ballinor: rex. Singuli namq; eorū hebāt priuū principatū. Aduersū quos congressi assyrii: & quatuor ptes sui exercitus facientes: obsidebāt eos. Dux erat unūq; suis ordinatus. Cōmissio igitur praelio uincētēs assyrii: tributū iposuerūt regibus sodomog. duodecim siquidem annis isti seruiētes: tributū sibi impositū soluere passi sunt: tertio decimo abstinent. Quapropter exercitus assyriog sup̄ eos aduenit: ducētibus simul exercitū: Rabsido: Arioco: Chodorlaonio: Thadallo. Isti nāq; & uniuersam dirpauerūt asiam: & gigantū sobo: ē subuerterunt. Qui cū uenissent sodomis: castra posuerūt in ualle quae dicitur puteus bituminis. Illo nāq; tpe putei erant in eo loco. Nunc. n. exterminata ciuitate sodomog: uallis illa palus effecta est: quae dicitur affatilis. i. bituminalis. de hac itaq; palude: rursus nō post multa dicemus. Sodomitis igitur cū assyriis congressis: & praelio forti commissis: multi quidem eorum mortui: reliqui uero captiui ducti sunt: cum quibus & loth ductus est captiuus qui sodomitis aduenerat.

Abraa irruēs in assyrios: loth & captiuos sodomitae eripuit: cui regresso occurrit rex sodomitarū: & melchisedech rex solimog: deide accepto p̄misso diuio de posteritate: genuit ismael: ipseq; circūcisus est praecipiente domino: & ismael: totaq; domus eius. CAPI. XVIII.

Abraa cū audisset calamitatē eius: timor simul de loth cognato eius: & misericordia in eū ingressa est pp̄ sodomitas atq; amicos uicinos. Et cū festinaret eis ferre solatiū: nō tardauit sed accessit: & quāta nocte irruens sup̄ assyrios circa dan: sic. n. alter iordanis fons appellat: & inueniens eos anteq̄ armarent: alios qdē in lectulis cōstitutos occidit: qui neq; suspicionē cladis haberent: alii uero nondū in soporē cōuersi: p̄ ebrietate pugnare nō ualētes effugerunt. Abraa autē p̄sequēs eos expoliatus usq; ad terrā damascenog: ostendens uictoriā nō in multitudinem: nec in plurimis manibus eēt: sed confidentiā pugnatog & fortitudinē pualere in deo: cōtra totius numeri quātitatē cū trecētis decē & octo uernaculis & tribus amicis tantū exercitū superauit. quicunq; igitur hostiū manus effugerunt: in gloriam sunt reuersi. Abram autem captiuos

eripiens sodomitarum qui capti fuerant ab assyriis: cum pace reuersus est. Occurrit ergo ei rex sodomorum ad colloquendum: in loco qui uocatur uallis regia: in uia solime ciuitatis. Suscepitque eum rex melchisedech: quod significat rex iustus: & erat utique: & sine dubio talis: ita ut propter hanc causam etiam sacerdos dei esset solimorum. Quam ciuitatem postea hierosolymam uocauerunt. Ministravit autem iste melchisedech Abraam exercitui xenia: & multam abundantiam rerum opportunarum simul exhibuit: & super epulas collaudare eum capit ac benedicere deum: qui ei subdiderat inimicos. Abraam uero dante ei etiam decimas spoliiorum munus accepit. Rex autem sodomorum praedam quidem de Abraam non poscebat: homines uero qui eius essent recipere praebatur: quos ab assyriis eripuerat. Abraam ergo ait non hoc solum se facere: sed nec aliam utilitatem ex illa habiturum praeda: nisi quaecumque pro cibo seruatorum eius impensa uidebantur: partem uero quandam amicis suis fore praebendam qui cum eo pugnant: quorum primus escol uocabatur: ner alius: mabre tertius. Laudans igitur uirtutem eius deus ait. Non perdes mercedes tuas dignus es pro talibus actibus habere gratiam. Et quae putas fuit haec retributio mercedis cum nondum esset qui ei succederet: erat enim adhuc sine filio. Deus & filium ei promisit generandum: & multa ex illo sobole: & proximam stellarum numero pro futura. Et ille quidem haec audiens: deo sacrificium obtulit: ab eo iussus hoc facere. Erat enim huiusmodi sacrificium: uitula triennis: & capra triennis: & aries similiter triennis: & turtur & coluba: quae diuidi iusserat: auium uero nihil diuisum est: & antequam constitueretur ara alitibus super uolantibus pro concupiscentia sanguinis uox affuit diuina: significans malignos proli eius uicinos fore annis quadrigentis in aegypto: in quibus afflicti superessent inimicis: & uicti bello chananeos: habituri essent eorum terras & ciuitates. Abraam igitur habitauit quidem circa luzam quae uocat ogygi. Est enim regio chananeorum non longe ab ebron ciuitate. Et cum grauius haberet super non pariente muliere: deprecatus est deum: ut ei sobole masculi condonaret: deo igitur iubente: uti consideret pro aliis omnibus bonis in quibus a mesopotamiaeductus fuerat: etiam filios promisit ei futuros. Tunc sara percipiente deo unam ancillam cui nomen erat agar: aegypti genere: collocauit ei rath ex ea filios habitura. Et cum concepisset ancilla: iniuriam facere sarae praesumpsit: quasi rex foret filius: qui ex ea fuerat procreatus. Hanc dum abraam pro uindicta sarae tradidisset: fugam meditata est: & afflictiones non sustinens deprecata est deum: ut eius miseretur occurreret: per desertum eunti diuinus angelus: iubens eam ad dominos remeare: & uitam habituram potiore casti uiuentem. Tunc namque eo quod in dominam superba ingrataque fuerat: mala talia pertulisse: quae si inobediens esset deo: & longius abiceret: eam perire dicebat: si uero rediret: fieret mater pueri in illa terra postea regnatura. His obediens illa: ueniam a domini reuersa impetrauit: & post non multa peperit ismael: ac si quis dicat: a deo nobilitatem: eo quod exaudierit preces abraam. Itaque cum sex annorum esset & octoginta: natus est ei ismael quem praediximus. In nonagesimo nono autem anno eodem constituto apparuit deus: promittens quod filius ei de sara nasceretur: iussitque eum uocari ysaac: significans gentes magnas ex eo futuras: & reges: & quae pugnantem omnem terram chananeam a sydone usque ad aegypti terminos obtinerent: praecipit ut genus quod ei nasceretur: aliis non miseretur: suaque genitrici circuncidere: & hoc faciendum octaua die post partum. Causam uero circuncisionis nostrae in aliis indicabo. Consulenti autem abraam: utrum ismael uiueret longeuus: significauit deus eum patrem gentium fore magnarum. Et abraam quidem in his gratias agens: repente circuncisus est: & omnes qui apud eum erant: & puer pariter ismael qui die illa tredecim erat annorum. ipse uero nonaginta & nouem annos habebat.

De abraam quoque tres angelos suscepit: quibus audiuit & saram filium futuram: & sodomitarum euerisionem: & de loth: qui & ipse suscepit angelos hospicio: & de euerisione sodomorum simulque de eruptione loth cum lota domo eius: & quomodo uxor loth conuersa est in statuam salis: cum respicit ciuitatem pereuntem: & de coniunctione filiarum cum patre.

CAPH. XIX

LODE scilicet tempore sodomitarum diuitiis & abundantia pecuniarum elati: hominibus contumeliam faciebant: & erant impii circa deum: ut nequaquam recordarentur beneficiorum eius: uersique sunt a susceptione peregrinorum: & circa eos affectus habere destiterunt. Exasperatus igitur in his deus: disposuit punire eorum superbiam: & ciuitatem eorum subuertere: regionemque cunctam simul exterminare: ita ut neque plantatio neque fructus ultra ex ea consurgeret. Cum haec de sodomitis deus decreuisset explere: abraam respiciens tres angelos: dum sederet ad illic mabre circa ianuam domus suae: putaretque esse peregrinos: consurgens amplexatus est. & ibidem eos retinens: rogabat quatenus xenia eis impartiret. Quibus annuentibus: panes repente de similia praecipit fieri. & occidens uitulum & allans in eis obrulit sub quercu iacentibus. At illi ei gloriam praebuerunt. Et cum adhuc comederent: de muliere requirebant: ubi esset sara. Quo dicente intus eam esse: uenturos se in futuro esse dixerunt: & inuenturos eam iam matrem existere. In hoc uero subridente muliere: & impossibile sibi fore si alium hunc dicente. cum ipsa quidem nonaginta annorum esset: uir autem eius centum. tunc illi iam non se celare conuerunt: sed pronunciauerunt semetipsos angelos dei esse: & quod missi sunt ut unus significaret de filio: duo uero sodomitas euerterent. Haec audiens abraam doluit super sodomitis: exurgensque deum deprecatus est: ne iustos & bonos simul perderet cum malignis. Deo uero dicente: nullum

sodomitarum esse bonum. nam si inter eos essent. x. ex omnibus: remitteret peccati supplicium. Abraam quidem cessauit: angeli uero in ciuitatem sodomam peruenerunt. quos loth pro susceptione rogabat: cum esset circa peregrinos ualde humanus: & abraam benignitatis discipulus. Sodomite uero respicientes iuueculis nimio uultus decore praecipuos: & apud loth eo successisse cognoscentes: ad uim & iniuriam eorum pulchritudinis sunt conuersi. Loth autem monente ut casti essent: & nequaquam ad peregrinorum confusionem accederent. sed reuerentiam in eorum susceptione haberent. quod si ita intemperantes essent filias suas pro illis concupiscentiae eorum se praebiturum dicebat: neque sic quieuerunt. Deus ergo eorum praesumptionibus indignatus: alios equidem excaecauit: ita ut non possent ad ingressum domus accedere: & sodomitarum omnem populum pestifere morti damnauit. Loth itaque deo dicente ei futuram sodomorum perniciem: ereptus est cum coniuge filias duas assumens: quae adhuc uirgines erant. Sponsi egredi contentes: consuetudinem hanc uerboque loth esse dixerunt. Deus ergo imisit gladium in ciuitatem: eaque cum habitatoribus concremavit: terraeque simili exterminauit incendio. sicut dudum a me dictum est: cum bellum iudaicum descripsissem. Uxor autem loth descendens: cum respiceret saepius ciuitatem: & eius curam haberet: interdicens deo ne hoc faceret: in statuam salis conuersa dinoscitur. Vidi siquidem eam: haec tamen enim manet. Fugit autem ille cum filiabus: in paruo quodam agro se continens ab igne liberato. qui locus segor haec tamen appellatur. sic enim haebrei modicum uocant. Illic igitur de solatione hominum: & inopia ciborum afflictus habitabat. Virgines autem omne genus humanum exterminatam existimantes: cuiuscumque miserum uoluerint se licere credebant. hoc autem faciebant ne deficeret genus humanum. Fuerunt igitur filii de seniore quidem moab: ac si quis dicat ex patre. iunior autem genuit amon: quod nomen significat filius generis. Et instituerunt: alter quidem moabitas: quorum haec tamen magna gens est. alter uero amonitas: utraque enim gens est in ualle syriae. Et loth quidem huiusmodi esse contigit de sodomitis egressurum.

Quomodo abraam migravit in gerara: & abimelech adamauit saram uxorem abraam: sed correptus a domino: reddidit eam ipsi intactam: & de natiuitate ysaac. CAPH. XX:

ABRAAM uero migravit in gerara palestinae: in loco sororis sarae habens: similia prioribus simulans pro timore. Metuebat enim abimelech locorum regem: qui etiam cum adamasset saram credens eam se posse corrumpere: propter concupiscentiam in aegritudinem incidit dei uoluntate. medicisque desperantibus eum: consoporus per somnium ne contumeliam faceret uxori peregrini iubetur. Et aliquantulum leuigatus: amicis exposuit: quod deus aegritudinem hanc ei intulerat pro ultione peregrini: ut eius uxorem sine iniuria conseruaret: quod non sororem eam haberet idem: sed lege iunctam uxorem: & promississet praebiturum se ei de cetero sospitatem: si pro uxore ille sine timore consisteret. Et cum haec dixisset: abraam amicis suadentibus euocauit: nihilque ulterius eundem coniugi quasi aliquid turpe passuram formidare praecipit: deum eius habere curam dicens: cuius auxilio uxorem suam permanentem sine iniuria reputaret. Deo enim protestante conscientiaque mulieris: dicebat neque eam se ab initio appetisse si uxorem esse scisset: sed tanquam pro sorore seductum rogabat: ut mitis circa eum esset: & deum ei propitium faceret: & si apud eum manere uellet: omnem ubertatem ei conferret. uolenti uero discere: danda munera rerum omnium: quibus ad eum indigens aduenisset. Haec illo dicente: abraam non se de cognatione mulieris mentitum esse dicebat: fratris eam filiam referens & eo quod praeter hoc signum aduentum suum non fuisse securum arbitraretur: nec esse suam culpam in illius aegritudine predicabat: & debere regem habere de salute fiducia paratumque se manere apud eum dicebat. Abimelech autem & terram ei distribuit & pecunias constitueruntque inter se: ut sine dolo conuersarentur: facientes ad quendam puteum foedus: quae bersabee uocant: quod foedus putei poterit dici: sic. n. haec tamen apud uincialibus noiat. Post non multum uero tempore natus est filius abraam de sara: sicut fuerat ei a deo predictum: quae noiauit ysaac: quod significat risum. Nam eo quod sara riserat dicente domino quod pareret: nec iam pro senectute speraret partum. non filius ita uocatur. Haec itaque annos tunc agebat nonaginta. abraam uero centum. Natus est ergo filius utroque senex: quem repente post dies octo circunciderunt. & ex illo post totidem diem mos est iudaeorum circuncisionem efficere. Arabes autem post annos. xiii. circunciduntur eo quod ismael gentem eorum instituit filius abraam de concubina. hoc fuerit tempore circuncisus de quo certissime omne tempus exponam.

Quomodo abraam monente sara: & percipiente domino emisit a se agar cum filio ismaele. CAPH. XXI.

SARA natum de ancilla agar primitus diligebat ismael: nihil in eo fauoris iminens quem utique quasi proprium filium: & praecipuus nutrebat herede. Ysaac autem filio procreato: non dignabatur eum cum ismael nutrire cum senior esset: uel posset opprimere patre moriente. Suadebat ergo abraam: ut eum in aliam regionem cum matre transmitteret. Ille uero in intio sua non apponuit uoluntate ad ea quae sara fieri festinabat: crudele nimis arbitratus puulum filium cum muliere & necessariis indigentes abiicere. Postea uero cum deo placuisset ad quae sara percipiebat consentiens: matri tradidit ismael qui nondum a se poterat gubernari & aquam in utre & panem ferentem iussit abire: quo itineris necessitas imperaret. Dum ergo abeundi necessaria deficeret: erat in malis: cum esset aqua

difficilis: & exponēs puerū sub arbore quadā p̄trahentē animā ne ea p̄sēte deficeret: p̄cul abscēssit
Ad quā ueniēs diuinus angelus dixit ei adesse fontē & mōuit: ut p̄uideret puerū & recrearet dicēs
grādia eē ei cōferēda de pueri sōspitate. Illa cōfidēs de p̄missionibus & studēs alere puey: adhiben-
do curā: declinauit erūnas. Cū uero puer ad uirilē puenisset: etatē: uxor ei cōiūcta ē aegyptia gene-
re: unde erat ipsā antiq̄us oriūda: de qua filii Ismaeli nati sūt. xii. Nabaioth: Darus. Abdeilus. Mar-
samus. Masmarus. Ydumas. Masmisus. Quodamus. Themafus. Iechurus. Naphlesus. Cadomas. Isti
nāq; oēm terrā ab eufrate ad mare rubrū positā usq; tenuerūt. Nabatheā nomināt es puiciā. Sunt
aut̄ isti q̄ gētē. Arabicā secūdū tribū ab eis uocāt & p̄pter uirtutē eorū: & p̄pter Abraā dignitatē.
Ysaac aut̄ filiu suū pater Abraā diligebat cū eēt unigenitus: eiq; a deo p̄ munere in senectute cōcel-
sus. Prouocabat enī ad fauorē amorēq; suū ipse potius puer parētes: eo quia omni uirtute studie-
rit: & parētū haberet sollicitudinē: & affectum circa dei religionem.

Abraam accepit mandatum a domino de immolatione ysaac. CAPI. XXII.

Abraam aut̄ cum foelicitatē suā filio legitimo relicto: uisus eēt morti uicinus hoc dei uo-
lūtate p̄meruit. **Q**ui rētare uolēs religionē eius: apparuit ei: cūcta quā praestitisset di-
uinitas. & quoniā hostiū melior fuisse effectus: & p̄sētē foelicitatē eo studio p̄cepit
let: & ysaac filiu habuisset: eundē filiu eius sibi sacra imolatione p̄cepit offerri: in mōte
nomine morim eleuatū: ara ibidē collocata: sic enī apparitura religionē eius: si etiā saluti filii p̄po-
neret quod deo placeret. Abraam autem in nullo iustum esse decernens non obediri deo: sed cun-
ctos ei ministrare debere: tanq̄ eius prouidentia uiuāt omnes quibus est ipse propitius celans cō-
iugem dei p̄ceptum: & quam ipse habuisset de nece filii uoluntatem: sed neq; seruorum cuiq;
hoc palam faciēs: ne forte deo parere prohiberetur: sumens ysaac cum duobus seruis: & quā erat
ad sacrificium necessaria imponens asino ibat ad montem: & duobus quidem diebus iter cum eo
serui fecerunt. Tertia uero cum iam circa locum montis essent: reliquos in campo relinquens q̄
cum eo erant: cum solo filio uenit ad montem: in quo templum rex dauid postea collocauit. Por-
tabat autem cetera secum sacrificio necessaria: p̄ter uictimam. Ysaac uero cum praesentem foel-
licitatem eius studio percepisset: cunq; quinq; & uiginti esset annorum: altare constructo interro-
gabatur quid esset sacrificaturus pater: cum uictima deesset. Ille autem dicebat deum ad praebēdū
hoc idoneum: qui etiam quā non sunt abundanter hominibus cōdonauit: & ea quā sunt ab his
qui in semetipsis cōsiderēt possēt auferre daturū & illi uictimā: si p̄pitius ad sacrificiū suū digna-
ret accedere. Dum ergo altare fuisset constructū: & ligna sup̄ ipsa: & oia praeparata dicit ad si-
liū. **O** puer: quem inumeris uotis a deo optaui mihi cōferri: & dū puenisses ad uirā: nihil est qd̄ p̄
alimētū tuo nō feci: neq; me foeliciore arbitrabar: nisi cū te uiderē ad uirilē iuuetutē puenisse: &
moriēs te successorē mei honoris: & p̄cipatus relinq̄re cū gauderē: qui dei uolūtate tuus pater
fū factus dēno secūdū eius placitū te repono: hanc fortiter portari dicatōnē. **D**eō nāq; te cōdōq;
hūc honorē a nobis dignat̄ accipe: eo q̄ placitus mihi: fuit: ac p̄ oia suffragator. Natus ergo foel-
citer morere: nō cōi nō hāc uitā egrediens: sed a patre p̄prio oblatas deo patri cunctoq; ob legiti-
mū sacrificiū. **R**eor enī quia te dignū iudicauerit: nec egritudine: nec bello: nec qualibet alia pas-
sione quā solent hominibus accidere ex hac uita liberat es: sed cū orationibus & sacrificiis animā
tuam susciperet: & apud se nihilominus obtinere: eritq; de cetero mei curam habens: senectutemq;
regens: qua gratia maxime te nutriebam: hāc mihi deo scilicet pro te praebituro. Ysaac autem ha-
bens patrem fortissimū: sapientiaq; delectatus: & libētissime eius sermones accipiens: ait: quā neq;
iustum esset: ut initio nasceretur: si dei & patris iudiciū eēt refutaturus: aut non se monstraret am-
borum uolūtatis praeparatum: quando liceret solo patre hāc uolētē facere: si non obediret eēt
iniustum. **H**oc dicens accessit ad cedē: pariter & ad altare. Sed idē opus infirmatū eiofferēte deo i-
pedimentum. **C**lamauit ergo notatim deus abraam: suspendēs eū a nece filii. **N**on enim quasi san-
guinē desideraret humanū: necē filii se ei iperasse dicebat: neq; cuius patrē eū fecerat: hūc ei aufere
cū tanta impietate poscebat: sed eius mētē probare se uelle: si etiā talia iustus audiret. **C**ognoscēs
uero eius obediētia: & excellentiā religionis intendēs delectari qd̄ se in his quā ei praebuerat:
nec unquā fraudandū: eū omni cura dicebat: & genus eius honorādū futurūq; filiu eius lōgeum
foelicitēq; uicturū in oibus bonis praebiturūq; se magnū soboli eius principatū: atq; genus eorū:
& multis gentibus & diuitis esse constituendū: & memoriā sempiternā generis eius principibus
affuturam: chananeāq; terrā filios eius armis possessuros: & exemplū boni futuros cunctis homi-
nibus. **H**ac cū dixisset deus arietem ad sacrificium produxit ex improuiso. Illi uero p̄ter spē semet-
ipso amplexantes: quippe qui bonoq; taliū p̄missiones audirent osculabatur. **A**ltero uero die sac-
rificio celebrato reuersi sūt ad sarā foelicitēq; degebant cuncta quā uellent eis praebente deo.

De morte sarā & sepultura ipsius: post cuius mortē Abraā accepit cetura uxore. CA. XXIII.

Sarā nō quidē multo tēpore defuncta est: cū uixisset annis cētū uiginti septē: sepultaq;
est in hebrō p̄mittētibus chananeis: sepulcrūq; eius publice factū ē: Abraā emētē agrū
sclis quadringēt is: a quodā ephron de hebrō: & sepulchra sibi Abraā & eius soboli cō-
stituit. **P**ost hāc a uerem abraam duxit uxore nomine cethurā ex qua ei filii. vi. nati sūt

& ad labores ualidi: & sapientia cauti: zambri: ezar: madan: magianis: suoch: & esue. **N**ati sunt etiā
his filii: & esue quidem sabbat: fuit & dadā. **H**uic uero fuerint asurim & iaculim: & iomni. **M**adan
autē habuit aphan: & apher: & noch: & abida: & helda. **H**is omnibus filiis filiorūq; natis Abraam
ex propriis dona prebuit: qui & trogoditen apprahenderunt: & foelicem arabiam: in quantum in
mare rubrum pertingit. **D**icitur autem: quia dū apher castra fixisset in libiam: & filiorum eius fi-
lii habitassent in ea terram illam ex illius nomine affricam uocauerūt. **T**estatur meo sermone ale-
xander q̄ dicitur polihistor: id est multaq; historiā: sic dicēs. **C**ledemus at̄ p̄pheta q̄ & malchus:
scribēs historiā iudaeorū: sicut etiā moyses legislator eorū: retulit: ait: quā de cethura abraā fuerūt
filii multi. **D**icit at̄ eorū ēt nōia tria: iaphran: iaphran & de surin qd̄ assyriā nuncupatā: ex
duobus autem reliquis iaphran & epheran: ciuitatē abiran prouinciamq; affricam nuncupatā: his
auxilium praebuisse herculem in libia: & duxisse uxorem: filiam iapharan nomine ecbeā: & ge-
nuisse ex ea dodorum filium cuius filius phoron: ex quo barbari sorophacinominātur.

Quomodo ysaac quadragenarius duxit uxorem rebecca. CAPI. XXIII.

Saac aut̄ iam circa xl. annos constituto a patre Abraā ut uxore duceret rebecca q̄ fuit
neptis fratris eius nachor: filia batuelis: seniore seruoq; suoq; misit ad sp̄sāndā eā ma-
gnis fidei sacramentis obstrictū: qd̄ hoc more faciebāt: sub foemore manū mittētēs dei:
de iuocātes deū: in testimoniū futuroq; Misit aut̄ & munera ibidē cōmonētibus quā
apud illos rariora essēt: aut nec omnino reperit̄ur in illa regione. **Q**ui tpe multo uadēs: eo q̄ sit
iter agētibus: dira mesopotamia: hyeme qd̄ p̄pter luti p̄funditatē: astate uero p̄pter aquā defe-
ctionē: isup̄ etiā latronibus ibidē cōmanētibus: quos diffugere nō esset facile: nisi p̄uidētia uiato-
ribus inhereret: uenit in ciuitatē carrenorū. **E**t cū esset in suburbanis uirgēs uidit plures eūtes ad
aquā orauitq; deū: ut rebecca ob quā desp̄sāndā filio eū misit Abraā: si secūdū uolūtātē eius eēt
nuptiā celebrādā: inter illas ita cognosceretur: ut aliis qd̄ aquā poscētī negātibus illa praebere t̄
& ille qd̄ hanc uoluntatem habens: uenit ad puteū: rogauitq; uirgēs: ut potum ei praebere t̄
aut̄ auertētibus se idicātibusq; aquam domi portare: & nō praebere illi: quā utiq; difficile possit
hauriri. una ex illis omnibus icrepās eas p̄ peregrino q̄ nō esset hominibus ad illas aliquādo cō-
munio: quia neq; aquā participaret egeno: sola ei praebuit abundanter. **I**lle aut̄ in spē omniū regi ue-
niens: uolens cognoscere ueritatē laudabat eius nobilitatē: atq; benignitatē: quā etiā cū suo labore
egētibus sufficiētā p̄bere minie declinasset: interrogabat uero: de quibus pentibus eēt: optauitq; qd̄
illi gratissimū foret: ut in domū boni uiri ueniret: filios ei pitura germanos. **I**lla uero neq; hāc in-
uidit uolētī cognoscere: sed & genus idicauit: & rebecca iquit ego dicor: pater aut̄: batuel fuit: sed
ille iā defūctus ē: laban uero frater ē noster: q̄ domui prospicit simul & matri: & moe uirginita-
tis sollicitudinē gerit. **I**lle gaudebat de his quā facta fuerat atq; dicta: deū ita uidēs suo itinere cla-
re p̄spicere: & p̄ferēs redimicula: & alia pariter ornāmēta: quibus uirgēs decet uti: dedit puellā:
ut ei cā populi hāc retributio foret & honor: iustum eē dicēs: ut talia mereret quā fuerit bona p̄-
ter: uirgēs uniuersas. **P**oscebat aut̄ succedere apud eos: quādo ad eā itegrius aliter puenire neq;
ret: sibi eē cautius: q̄ quibus iā uidebat expertus & conicere ex ea matris fratrisq; clemētia: & q̄
nihil eēt eorum uirtuti difficile: neq; se eos grauatūq; sed mercedē peregrinationis p̄bitūq; & p̄p̄ris
expēsis usūq; eē dicebat. **I**lla uero de pentū qd̄ suoq; clemētia recte eū asseruit arbitratū: culpauit
aut̄ de mercedis uerbo: cū oia sine mercede eēt habiturus. **S**ed ut nūciaret prius laban: quo p̄mit-
tētē accersiedū eē dicebat. **Q**uod cū factū fuisset: p̄grinus adductus ē: & camelos qd̄ sumētēs q̄
erat labā sanulī: eis diligētia adhibebat: ipse uero cōnaturus cū eo igrediebāt: & post cōnā ad eū
matrēq; puellā locutusq; ē dicēs. **A**braā tharā q̄ est filius: uester uero cognatus nachor .n. hozē o-
mulier puerorū auus uester ex eodē patre uel matre misit ad uos: petēs ut hāc puellā filio suo uxo-
rē detis iungendā: qui solus ē ei legitimus: in oibus bonis nutritus: cui possibile qd̄ fuit foelicitē
simā ide mulierē ei copulare: sed noluit. **H**onorās aut̄ genus nuptias postulat: cuius studiū ac uolū-
tatē nolite cōtēnere. **D**ei enī uolūtate alia nunq̄ p̄ter p̄sp̄ra p̄ iter cōtigerūt: & puellā citius & ue-
strā inueni domū. **D**ū p̄ximus eēm ciuitati: uirgēs uidēs plurimas ueniētēs ad puteū: orauit ut in
istā iciderē: qd̄ & factū ē. **N**uptias ergo diuina p̄sciētia desp̄satas uos quoq; firmate. **I**lli uero p̄ ea
quā eis fuerat secūdā collata dispōne diuina uolūtatis itellexerūt: miserūtq; sicut petebat uirginē
quā duxit ysaac potitus omniū regū Abraā. **N**am qui fuerūt de cethura nati: exidē migrauerunt:
Abraam moritur: & sepelitur in ebron cum sarā coniuge sua. CAPI. XXV.

Post paululū uero tēporis mortuus ē ēt Abraā: uir qd̄ omni uirtute sumus: & digne a
deo: p̄ studio qd̄ circa eū habuerat honoratus. **V**ixit at̄ oē tēpus suū annis cētū septua-
gintaquinque: & in ebron cum sarā coniuge sua a suis filiis ysaac & Ismaele sepultus est.
De conceptu uel partu rebecca: & quomodo ysaac peregrinatus est in gerariis tem-
pore famis: & quia cum senuisset: & caligarent oculi eius: benedixit iacob cum putaret
se benedicere esau. CAPI. XXVI.

Orro post mortē abraā cōcepit uxor ysaac: cuius uētre nimis intumescēte: hāc itas cō-
suluit deū: respōditq; geminos parituras fore rebecca: & in omnibus gentibus esse nō

minados: maioris at primatu eē minuedū. Peperit ergo paulatim secundū diuinū eloquū geminos filios: quoz senior ut credimus a capite usq; ad pedes erat uehementer hirsutus que iunior pcedētem tenebat a planta. Diligebat pater seniore qdē qui uocabatur Esau secundū ethimologā piloz hābrei nāq; capilaturā seiron dicūt: iacob aut iunior carus erat genitrici. Fame uero supueniente: dū placuisset ysaac: ut iret in aegyptū ubertuosā ualde prouinciā: pergebat in geraris deo praecepte. Hūc suscepit rex Abimelech pro muneribus & amiciciis Abraam: Et cū multo circa eū fauore fuisset usus initio: in hoc permanere sepe inuidia faciente est prohibitus. Videns namq; deum in ysaac esse praesentem: & tanto eum fouentem expulit eum. Ille uero huiusmodi inuidia tentatus per abimelech tunc equidē discessit in agrū: qui dicitur Pharan. i. cōuallis non longe a geraris: ubi cum foderet puteū: irruentes pastores in lite cōgressi sunt: prohibentes illud opus ipleti: quo nolēte contendere praualuisse uidebātur. Descendens aut alium fodiebat: quem etiā aliis iniuriā facientibus quibūsdam abimelech pastoribus relinquens: abscessit expectans bonae uoluntatis gratiorē licentiam. Quod dum esset ei sponte concessum: ut puteum sine prohibitione foderet roboth puteum apellauit: quod nomen significat spaciosum. Priorum uero alius quidem Escon appellat: quod potest dici litigium: alius uero suennam: quod nomen significat inimicitias: ysaac itaq; rege magnitudine pullulabat. Abimelech autem contra se crescere putans ysaac: propter hoc qd eū litigans ex incertis inimiciis egerat metuens ne prior amicicia nihil ei prodesset: conuersio ysaac ad ultionem eorum quae uidebantur esse perpeffus: amicicias rursus cum eo firmauit: & unū ad hunc suorum ducum philocum nomine destinauit. Et cū omnia quae poposcerat abimelech meruisset propter ysaac bonitatem qui recenti iracundiae priscam gratiam in se: inq; patrē suū habitam praeposuerat: tulit eum in propria ysaac uero filius Esau circa quem maximum habebat pater affectum: cum esset annoz. xl. duxit uxores agamidā edonis filiam: & alybamin eusebonis uxorē inter chananeos ualde potentiū: semetipsum faciens dominum in potestate nuptiarū: & neq; patris consiliū sumens: quod nec permisisset ysaac: si in eius uoluntate iaceret: nō. n. libenter habebat ad proniciales suam copulare cognationem. Nolens ergo molestus eē filio: ut iuberet eū a mulieribus abstinere: tacere decreuit. Cum senex autem esset: & aspectum penitus non haberet: euocans Esau: & senectutem indicans: & pro caecitate & passione uisus impedimentum ei iam esset deo seruire iussit eum egredi ad uenandum: ut dum caperet qd cunctis potuisset: ei praepararet ad coenā postquam domino supplicaret: ut auxiliator ei in omni uita: & coopator existeret: incertūq; esse dicens: quando etiā moriretur: & ante hoc eis se praebiturū: ut deū propiciū eius orationibus habere mereretur. Et Esau quidem ad uenationem egressus est. Rebecca uero deum p fauore iacob rogabat: & praeter ysaac uolūtatē: iussit hādos ei occidere: coenamq; praeparare. Iacob ministrabat matri ei semper obediens. Cum uero fuisset parata coena hādi pelle brachia cō uoluit iacob ut pater ppter pilos eē crederet Esau. Nā cū in oibus aliis similerent eo qd esset gemini in hoc tātūmodo differēbat: trepidusq; iacob ne anteq; fieret oratiōes reptus in hac caliditate: patrē ut cōtraria faceret irritaret: pferbat patri coenā. Ysaac uero sentiens uocē iacob proprio eū nomine uocitabat. Illo autē brachiū porrigente cui pellē circūdederat: contingens eū ysaac ait. Voce qdē iacob proximus secundū pellis uero profunditatē Esau uideris esse: nihilq; suspiciōs mali cū coenasset cōuersus est ad orationes & dei preces. Domine inquit omniū saeculoz & creator uniuersae substantiae tu patri meo concessisti magnam fortitudinem honorū: & me dignū rebus praesentibus effecisti: & ex me procedentibus promissisti adiutorē: & propiciū: & datorē te semper meliorum. Hāc ergo confirma: & noli me despiciere propter praesentem necessitatē: ppter quam & praecipue a te deosco: & hunc filium propiciū serua mihi: & ab omni malo sine passiōe custodi: dās ei foelicem uitam: possessionemq; bonorum: quorumcunq; tibi potestas est praebere. Fac cum metuendum equidem inimiciis: amicis honorabilem atq; gratissimū. Et ille quidem arbitratu pro Esau se orationes efficere: rogabat deum. Mox autem ut cessauit a benedictione: affuit Esau: ysaac sentiens quod egerat: cessabat. Esau uero petebat similia quae fratri iam fuerant collata. Patre negante: eo qd omnes in iacob fuissent orationes expēsa luctum agebat: qd esset oratiōe frustratus: eiusq; lachrymis afflictus pater: eo qd circa uenationem & fortitudinem corporis esset aptus in armis & omnibus operibus Esau probabilem fore dicebat: eumq; fructum earum regē: & gloriam sempiternā: etiā genus quod ab eo descenderet habiturū: fratri uero esse seruiturū. Iacob timens fratrem fugit ad laban in mesopotamiam: ubi filias Laban Lyam & Rache l accepit uxores: cum ancillis earum bala & zelpha: ex quibus filios. xii. genuit: & unam filiam: quae regresso iacob de mesopotamia ad chananeam: uiolata est a siche m filio emmor regis sicimorum: quare indignati fratres eius toram ciuitatem percusserunt in ore gladii CAPI. XXVIII.

Iacob autē metuētē fratē ulcisci se i illo uolētē mater eripuit. Marito autē psuasit: ut iacob de mesopotamia cognatā suā daret uxore: cū iā ismaelis patrii filia basāmin: Esau uxore cōiugē accepisset. Nō. n. deuoti erāt chananei circa ysaac i poribus eius bellis ualde grauati: cū barenati cepisset: circa quā pcpue laborauerat. Iacob autē i mesopotamiā missus a matre propter nuptias filiae Laban eius germani: permittente ysaac nuptias celebra-

re: qd fuisset ei uxoris consilio persuasum per chananeā properabat: & propter odium prouinciā: iunipud nullum quidē succedere uoluit: sed sub diuo iacebat: caput suum lapidibus subditis supponens: ubiq; per somnium uidit huiusmodi uisionem: astitisse sibi scalam a terra perringentē em ad caelum: & per eam descendentes figuras: honestiorem naturam habentes quam hoies: & ad ultimum super eam deum manifeste sibi apparentem: nominatimq; uocare: & huiusmodi uerba facientem. Iacob cum patris boni filius: & aui qui gloriam magnae uirtutis inuenit fatigare te in praesentibus non oportet: sed sperare meliora: etenim opulentissima tibi maximoz bonorum meo solatio erit ubiq; praesentia. Abraam itaq; ex mesopotamia ego huc deduxi a cognatis expulsus: & patrem tuum: cunctis foelicem ostendi: quorum non minorem partem in te quoq; reponam. Considerans ergo ex hoc itinere tuo proficiscere me protegente securus. Impetrabis enī nuptias ad quas ualde festinas: eruntq; tibi filii boni quorum multitudo numero maior erit: & potentiores filios derelinquent: quibus ego huius terrae dominatum condonabo: eorumq; filiis qui rep lebūt omnē quā sol respicit terram simul & maria. Sed neq; ullum periculum timeas: nec laborum multitudinē metuas: me prouidente oia quae tibi conferenda sūt: & in praesentibus: & multo magis in prosperis. Hāc itaq; deus iacob praedixit: ille uero laetus effectus in his quae uiderat: fuerantq; promissa: clarificauit illos lapides: quippe cū tantoz bonoz illic factū ei fuisset alloquū: uotūq; fecit imolaturū: se sup eos: si acquirēs uitā ipassibile remearet: deozq; pmissū exoluit denuo remeās. Nā & ipsū agrū honorādū esse decreuit: eiq; bethel nomē ipouit quod diuinas diuitias latina lingua significat. Procedens ad mesopotamiā lōgo tēpore uenit i carrā: pastoresq; i suburbanis iueniēs: & pueros adolefcēculos ac uirgines ad quendā puteū aquā haurituros: morabat cū eis potū quāres: & uerba cū eis faciens pcurtabaturq; ab eis si noscēt quendā laban: adhuc si superesset. Illi uero oēs se nouisse dixerunt: talēq; uiz esse q ignorari nō possit: eiusq; filiā una cū eis gregē pascere: quā mirabant nō esse praesentē: dicētes ei. Ab ipsā itegrius agnoscere poteris: quae cūq; de illo audire desideras. Hāc itaq; illis dicētib; astitit puella cū pastoribus: qui una descenderat: eiq; iacob ostēderūt dicētes. Peregrinus iste uenit de patre tuo cōsulēs. Illa uero laeta facta per in fantiā propter iacob praesentiā: requirebat eum quis eēt & ad eos unde uenisset: & qua cauiā adductus fuisset: orabatq; simul ut eēt possibile praestandi ei quibus uenisset egeus. Iacob autem non propter cognationis causā: neq; propter fauorem praesentem: sed amore puellae uictus obstupecebat: pulchritudinem eius talē esse conspicēs ut pauca mulierū ita florerent: & ait. Mihi ad te & patrē tuū: si tamen tu filia es laban familiaritas est & antiqua mea tuaq; generatione consistens: de Thare enim abraam & aram & nachor filii sunt progressi. Batuel tuus auus filius est nachor. De Abraam autem & Sara quae nata est de aran: ysaac pater meus est. Vicinum & nouū cognationis pignus inuicē possidemus. Rebecca autē mea mater laban tui patris soror est ex eodem simul patre & matre progenita. Consobrini siquidē sumus ego & tu. Nunc ueniens amplexor uos: antiquaq; nobilitatem renouaturus assisto. Illa uero recordata sicut iuuenibus accidere solet quae praedidisset a patre de Rebecca: & parentes nomē eius de sideranter audire: propter paternum fauorem ad lachrymas adducta est: & amplexata iacob. Quem cum osculata fuisset: perducere maxima delectatione optabat ad patrem: omnibusq; domesticis memoriam matris eius esse dicebat: intenditq; ei totius boni retributionem: eūq; ad patrem iam uenire iubebat: & sequi se praecedentem: nec eius delectatione fraudari amplius illo tardante poterat. Hāc dicens ducebat eum ad laban. Cognitūq; ab auunculo: & ipse sine formidine inter amicos erat & illis delectationem maternam conferebat inopinabiliter eis ostensus. Post non paucos itaq; dies laban gaudere se quidem in eius maxime praesentia: & ultra quam indicare possit sermone dicebat causam pro qua uenisset: patrem matremq; senes derelinquens: & eius praesentiae solatiis indigentes ab eo quae rebat: praebiturumq; se omnia quibus opus haberet promisit. Iacob autem omnib; ei causam narrabat: dicens ysaac fuisse geminos filios: se & esau: quem dum pro paternis oratiōibus matris sapientia sefellisset: illum se interficere uoluisse dicebat: tanquam ablato sibi a deo regno: & bonis quae pater optasset: & hanc fuisse causam suae praesentiae: materno mandato factae. Omnibus enim inquit nobis sūt fratres: sed mater amplius illius cognationem metuens: ita mihi prospexit: utiq; solum meae puerticie munimen iudicauit. Vnde deum respiciens in praesentibus sum securus. Laban autem & propter parentes eius promisit omnem se ei participare clementiam: & propter matrem pro cuius fauore licet absentis studium suum circa eum se dicebat ostendere: greges scilicet curam eum habiturum constituere se dicebat: & praeposendum his exoptabat: uoluntateq; ad proprios remeare parentes cum talibus donis & honoribus dimittendum: quilibet talis cognatus iuste promeritus esset. Iacob libenter hāc audiens: donec esset quidem apud eos: hunc laborem ferre gratissime se respondit: mercedem uero pro tali labore Rachel nuptias postulauit: cum etiam propter alia honore digno haberetur: & maxime quod ministra eius fuisset aduentus. Amor namq; puellae cum huiusmodi uerba facere compellebat. Laban gauisus in his annuit ei puellae nuptias: nec alium generum meliorem sibi optasse: si tamen apud eum aliquātum maneret tempus ad chananeos non se missurum filiam: quando etiam de sororis cura penitentiam agere se dicebat qd eam ibidem direxisset. Cum uero iacob hoc fieri consentiret: septem promisit annos: tantum enim se-

cero iudicauit ministrandum: uirtutis suae prebens experimentum ut quis esset magis agnosceretur. Laban suscipiens sermonem tempore transacto preposuit epulas nuptiarum. Nocte ergo superueniente: ignorante iacob collocauit ei alteram filiarum **Lyam** seniore: & non decoram aspectu ille uero per ebrietatem nocte ei permixtus. die facto apud laban de iniustitia querebatur: **Qui** dam ueniam necessitati poscebat: ob qua talia gesserat: non enim per malignitatem ei **lyam** dedisset: sed alia maiore causa uictum se hoc fecisse dicebat: quae tamen impedire non posset: sed amanti daturum se eam post septem annos alios promittebat. Consentit ergo iacob: nihil aliud ei amor puellae facere permittebat: & praeteritis aliis septem annis rachel accepit uxorem. Erant ambabus mistrarum quas dederat pater: **zelpa** quidem **lye**. **Rachel** autem **bala** non quidem ancilla: sed subdita. Et **lyae** magna erat sollicitudo de amore uiri: quae habebat circa sororem sperabatque se existentibus filiis honoranda: & exorabat continue deum: natoque masculo filio & propter hoc conuerso ad eam uiro **ruben** filium nominauit: eo quia dei misericordia ei fuisset concessus: hoc enim significat istud nomen. **Habuit** autem post tempora et alios tres filios: **simeon**: quod nomen significat exaudibilem ei fuisse deum: deinde **leui** quasi firmator societatis: post hunc **iudam** quod gratiarum significat actionem. **Rachel** autem metuens ne propter copiam partus sororis minorem apud uirum partem haberet collocauit cum iacob suam famulam **balam** ex qua nascitur **dan**: quod a deo iudicatum latina significat lingua & post hunc **neptalim** tanquam ex machinationibus: eo quod contra partus sororis copiam arte fuerat uisa. **Hoc** & **lyae** fecit contra opus sororis denuo machinata: collocauit ei & ipsa suam famulam: & natus est de **zelpa** filius **gad**. quod quis potuerit appellare fortuitum: & post hunc **aser**: quod beatificum poterit dici: qui **lyae** gloriam cumulauit. Cum autem **ruben** senior filio **lyae** matri mandragore mala portaret: **rachel** aspiciens dari sibi poscebat: quia cupierat cibum: illa non consentiente: sed sufficere ei dicente: eam uiri honore priuaret: **rachel** mitigans sororis iram concessura se ei dicebat: ut cum ea uir illa nocte maneret. Qua hoc percipiente munus iacob cum **lyae** dormiuit. Rursus ergo nati ei filii sunt: **yssachar** quidem quod significat mercedem factum: **zabulon** quod indicat fauoris pignus ad eam. Natus est autem & filia **dina**. Post haec tempora natus est & **rachel** filius **ioseph**: quod significat augmentum alicuius faciendum. **Hoc** ergo omne tempus quod sunt anni triginti pascebat socii greges. Post hoc rogabat ut sumptis uxoribus ab eo discederet. Socero hoc non permittebat latenter hoc facere cogitabat: uxores requirebat quid de profectio tractarent. Illis autem discedere libenter dicentibus **rachel** & simulachra deorum quos collere patria lex erat pariter furata cum **lyae** sorore fugiebat: & utriusque pueri: & puellae cum filiis: & quicunque possessio eis erat. **Ducebat** etiam **gragum** mediocriter non respiciente **laban**. **Rachel** deorum simulachra portabat: licet docuisset eam **iacob** huiusmodi deorum honorem spernendum: ut si comprehenderentur sequente patre ueniam illa ad haec confugia impetraret. **Laban** autem post primum diem cognoscens **iacob** discessum simul & filiarum multum malo animo persequeretur maxima uirtute circumdatus: & septima die in quodam colle procul eos collocatos inuenit: & tunc quidem quia erat uespera requieuit. **Uisio** ergo ei apparuit monens: quatenus si nens generum atque filias cogescere: nihil in eos pro furore praesumere: sed ut pacta faceret cum **iacob**: quod si eius continens paucitatem: aggrediretur cum eo pugnare ei auxilium dicebat illa uisio praebitum. **Laban** autem dum huiusmodi ei factum a deo fuisset alloquitur: orto die **iacob** euocans & manifestans ei uisionem: cui credens ad talia declinasset: cepit eum culpae dicens: quod eum & pauperem uenientem ad se: & omnium suscipere indigentem: eique cuncta possessionis suae uertate praebuerit. **Nam** & filias meas inquit coniunxi tibi: fauorem tuum circa nos per haec agendum esse confidens: tu uero neque matris tuae aut comunione qua circa me per cognationem habes: neque uxoribus quas dixisti pudore gerens: neque filiorum quorum sum auus: lege apud me usus es belli: possessionem meam quidem auferens: filiabus autem genitorem suum fugere periuadens: sacra quoque paterna diripiens: domi utique portaturus: quae & a meis parentibus honorata sunt: & a me religione ipsa coluntur: & haec quidem quae nec expugnates suos inimicos faciunt: tu perpetrasti cognatus: & sororis quidem meae filius: filiarum uero maritus & coepulator meus domui meae talia ingerere nequaquam dubitasti. **Cum** haec dixisset **Laban**: ita satisfacerebat **iacob** dicens. **Ego** non solum deum patriam desideravi: sed etiam omnes una cognatos: & post tantum tempus dignum est me ad propria remeare. **Pro** praeda uero quod dicis alio indicante tu potius inuenieris iniustus: cum te deceret gratias nobis soluere pro his quae a me custodita & facta maiora sunt: quod in hoc iustitia non priuaris: cum mihi ingratus existis. **Cur** partem eius paruam absumentes abscessimus. **Filiae** uero tuae non mea malignitate secutae sunt: sed iusta deuotione quam seimus uxoribus legitimis circa uiros posse competere. **Sequuntur** non tantum me quantum filios: & haec quidem ipse dicebat: tunc aliquod gereretur in congruum: quare rebar autem accusationem quam faciebat: quia cum matris eius uideretur esse germanus: & filias ei iunxisset: imperiis eum uulnerasset asperrimis. **xx** annis eum detinens: & alia quidem nuptiarum occasione fecisset: quae licet crudelia leuiter sustinuisset: peiora tamen facta post nuptias: quae quilibet etiam inimicus effugeret. **Reuera** ualde crudeliter **laban** usus est **iacob**. **Videns** enim ei deum ad quodcumque uoluisset esse praestabilem promittebat ut quicquid natum fuisset ei praebere: interdum quicquid album procederet: aliquando uero quae nigra nascerentur. **Crescente** sub no-

mine **iacob** graecum partu aliquando quidem fidem de praesenti non custodiebat: aliquando autem in alterum annum praebiturum se esse dicebat: eo quod multitudine graecum uideret eum abundare: cum in futuro tantum fore potius desperaret: falleturque rursus in his quae nata conspiceret. **De** sacris autem furatis iussit inquisitionem fieri. **Cum** accepisset ergo **laban** perscrutandi potestatem: **rachel** hoc audiens posuit ydola in stratorio cameli qui portabat ea: & sedes naturalis sibi met purgatione dicebat imminere. **Et** **laban** quidem cessauit amplius perscrutari: non credens quod cum tali passione ad ydola accederet: fecitque cum **iacob** foedus: in nullo eorum quae gesta fuerant memoria habiturus: sed & ille filias suas se di lecturum. **Et** has pollicitationes fecerunt super motes quosdam: in quibus columnam statuunt sub climate arae: unde collis ipse dicitur **galaath**: ex quo haecenus terra **galaditen** appellant. **Et** cum factis pactionibus immolassent: **laban** quidem reuersus est: **iacob** in **chananeam** procedente: subinde uisiones apparebant: de futuro ei spem optimam pollicentes. **Et** locum illum quidem appellauit dei castra. **Volens** autem nosse quid cogitaret eius frater: singula cogniturus cum integritate praemisit: metuenque propter praesentem suspicionem: praecipit his quos mittebat ut dicerent **esau**: quia **iacob** putans iniustum esse ut hic te irascente conuideret: de prouincia sponte discessit: & nunc sufficiens tempus esse putans reconciliationis reuersus est: ducens uxores & filios: cum diuitiis acquisitis: & cum praeciosis rebus semetipsum tibi traditurus: quod maximum bonum fore iudicat: ut cum fratre fruatur his quae ei sunt a diuinitate collata. **Et** illi quidem haec iudicauerunt. **Esau** uero laetus effectus: fratri cum quadringentis occurrit armatis: **iacob** audiens uenire eum in occursum sibi cum tantis armatis expauit. **Deo** tamen spem salutis suae commisit & prouidentiam rerum praesentium fecit: quatenus & ipse suum sine passione seruaret: inimicisque praualeret si aliquod iniustum facere uoluissent. **Distribuens** ergo qui cum eo erant: alios equidem praemittebat: alios autem post tergum proxime sequi iubebat: ut si uim paterent qui praemissi fuerant insistente fratre refugium sequentes haberent: & omnes qui cum eo erant hoc modo disponens: misit quosdam fratri munera deportantes. **Erant** iumenta quae mittebantur: & quadrupedum multitudo uariorum: quae grata suscipientibus forent: eo quod illi rarius haec haberent. **Mittebant** autem diuersis uicibus ut frequenter aduenientes multi esse putarent. **Placabat** ergo pro dona ira eius: si adhuc aliqua indignatio remansisset: sed etiam sermonibus blandis iubebat uti: quos mittebat ad eum. **Haec** disponens per totum diem nocte ueniente mouebat suos. **Cum**que stuuu quaedam transisset nomine **iabos**: **iacob** ibi remanenti uisio quaedam apparuit: cum qua luctabatur: illa utique uisione initium certaminis faciente: quae etiam uoce uisa est: simul & uerbis: letarique eum in his mones quae facta uidebant: nec modico se pualuisse crederet: sed grade angelum dei uicisse: & hoc signum arbitrari magnoque sibi fore honorum: & quod nunquam eius desereret genus: nec fortiore hominum quem illius esse uirtutis: praecipitque eum uocari **israhel**: quod haebraica lingua significat reluctare angelo sacro. **Haec** igitur **iacob** poscente illa uisio praedicebat. **Qui** sentiens angelum dei esse: rogabat: ut qua parte hiturus esset ei significaret. **Et** uisio quidem cum ista dixisset disparuit. **Letatus** autem **iacob** in his phanuel locum denominauit. **Cum**que ei pro certamine dolor fuisset factus circa neruum latum: & ipse abstinuit eo cibo: & pro illud neque nobis est comestibilis. **Proximam** iam audiens esse fratrem iussit praecedere utraque coniugem seorsum cum ancillis suis: ut de lege conspiceret opa uiuorum pugnantium: si hoc uoluisset **esau**. **Fratrem** autem sibi proxime uenientem ipse salutauit: nihil de eo dolose cogitans. **Et** **esau** aplexus eum requirebat de multitudine filioque & mulierum. **Et** cum cognouisset: ipse quidem uenire eos rogabat ad patrem. **iacob** ergo excusante eos de iumentorum labore: **esau** discessit in seira: illic enim commorabatur: appellauitque uillam de sua. **hirfuta** capillatura. **iacob** autem uenit ad **scenas**. i. ad tabernacula quae haecenus sic uocantur. **Vnde** in **sicimia** quoque profectus est: quae ciuitas est **chananeorum**. **Sicimitis** autem solennitate agentibus: **dina** quae fuit filia **iacob**: sola transiit ad ciuitatem: emptura ornamentum puicillium mulierum. **Videns** ergo **sichem** regis **emmor** filius: eam corruptit abreptam: & amore confectus deprecatur patrem: ut ei puellam acciperet in uxorem. **Ille** uero consentiens uenit ad **iacob** supplicans ut filio suo **sichem** **dinam** lege contingeret. **iacob** igitur neque contradicere uales pro dignitate supplicatis: neque legitimam iudicans alienigenae filiam copulare petit concedendum sibi spacium: ut deliberaret de quibus poscebat. **Abscessit** ergo **rex** sperans **iacob** nuptias filio suo concessurum. **iacob** autem indicans filiis: & corruptionem sororis & supplicationem **emmor**: petebat cogitandum esse quid fieret: & plurimi quidem tacebant: consilium non inuenientes. **Symeon** uero & **leui** puellae fratres ex matre eadem nati: huiusmodi sibi constituerunt actionem adiucere: ut cum esset festiuitas & **sicimite** requie: & epulis uterentur: incunctanter primis custodiis assistentes dormientes occiderent: & uenientes in ciuitatem interficerent omnem masculum: & regem cum eis & filium eius: solique parceret mulieribus. **Haec** efficientes propter conscientiam patris reuocauerunt **dinam**. **iacob** autem factorum magnitudinem admiranti: & filiis irascenti deus assistens: iussit eum confidere: & purificantem tabernaculatum sacrificia celebrare: quae prius cum iret in **mesopotamiam** pro somni apparitione deo uocauerat. **Cum** igitur purgaret suos **laban** deos inuenit neque nesciebat a **rachel** furatos esse: & quia eos cellasset in terra sub arbore quadam: hos ergo inde tollens sacrificabat in **bethel** ubi somnium uiderat cum **mesopotamiam** prius iret: hic enim proficiscens uenit in **effrata**: ubi **rachel** ex partu mortuum sepeliuit.

quæ sola inter cognatos in ebrō honorē sepultura habere non meruit. Et ualde flens filium ea natum beniamin appellauit: propter dolorem qui ob eum matri prouenerat. Isti sunt ergo filii iacob omnes: masculi quidē duodecim: foemina uero una. **Hoc** octo legitimi: de lya sex quidē: duo uero de rachel: quatuor autē de famulabus: bini ex utraq; quoꝝ & noia supius dixi.

Moritur ysāac i ebron: & sepultura filii suis: rebecca uxore prius defuncta. **CAP. XXVIII.**

Enit ergo hinc in ciuitatem ebron positam inter chananeos. Illic autē ysāac cōmorabatur: & paululū quidē pariter uixerunt. Rebecca iacob uiuā nō repperit. Moritur & ysāac: non post multū q̄ filius eius aduenit: & sepultus est a filiis cū uxore in ebrō: ubi erat sepultura eius pentū. Fuit ergo ysāac deo uir carus: & multa eius prouidentia dignus: post abraam ualde longeuus. Cūq; uixisset centum octuagintaquinq; annis: cum uirtute defunctus est.

Incipit liber secundus antiquitatis iudaicæ.

Quomodo ešau & iacob ysāac filii habitacula diuiserūt: & ešau quidem idumeam tenuit: iacob autem chananeam. **CAP. I.**

Post mortē uero ysāac filii eius inuicē tabernacula diuiserunt: & non ea quæ acceperant tenuerunt: sed ešau quidē ebron ciuitatē fratri dans habitabat in seir: & in idumea regnabat: quā regionē a semetipso ita uocauit. Edom enī noiatu est: quā nuncupationē huiusmodi uenationis cā sortitus ē. Aliquādo labore uenationis esuriens rediebat: dū adhuc puer esset ætate: inueniensq; fratrem lēntem præparantē sibi ad prandiū rubeū colorē nimis habentē: & propterea potius incitatus rogabat ut pberet sibi cibū. Qui uendere sibi primatū pp cibū per eius esuriem cōpulit fratrem. Ille fame compulsus concessit cū sacramento primatū.

Quāobrem pp ruborē cibi a coetaneis infantia tpe edom uocatus est. Hæbrei nāq; edom rubeū dicunt. Et ideo regionē sic appellauit: quā græci honestius idumeā denoiauerūt. Fuit autē pater filiorum numero qnq; quoꝝ hicus quidē & hielō: & chore ex una muliere sūt geniti: oolibama nomine reliquoꝝ uero eliphaz quidē ex ada: rabel autē de basemath ethei sunt nati. Hicuz quidē filii non fuerunt: heliphaz uero fuerūt legitimi qnq; themā: omath: sepphu: gathan: cenes. Amalech enim naturalis non erat: de cōcubina thāna noie pcreatus: isti siquidē habitauerūt in idumea quæ gobolitis est dicta & ab amalech amalechitis ē appellata. Cū enī aliquādo magna fuisset idumea: & in tota regione nomē integrū retineret: in patribus appellationē ab habitatoribus cōseruabat. Contigit autē iacob: ut ad tantā felicitatis magnitudinē pueniret: quæ facile ab aliis apprehēdi non possit. Diuitiis enī cunctis puincialibus eminebat: & filioꝝ uirtutibus imitabilis & cōspicuus erat: nec ullius rei penitus indigebat: quādo illi ad opus manuū & laboꝝ tollerantiam erant prompti: & ad intelligentiā præparati: in tantū uero eius habuit diuinitas foelicitatis curā: ut et ex his quæ tristitia uidebantur esset: bonoꝝ ei præberet sublimitas: feceritq; eum: & qui ex eo pcreati sunt auctores reuersionis ex ægypto: quo patres nostri huiusmodi cā morati sunt.

Quomodo ioseph iunior filiorum iacob sonaniis ei demonstrantibus foelicitatem futuram in uidiā sustinuerit fratrum. **CAP. II.**

Ioseph ex rachel filiū suscipiens iacob: & ppter honestatē corpis & animi uirtutem: cū utiq; aliis sapientia pcelleret: eū amplius aliis filiis diligebat. Huic siue paterna dilectio odium concitauit fratre siue somnia. Quæ cū uidisset: patri & eis ptinus idicauit: eo q̄ profectū eius annunciarent: cū sepius celent hoies: et suoꝝ foelicitates. Visiones quæ apparuerunt ioseph erant huiusmodi. Missus a patre cū fratribus ut colligerent messes: & maturas fruges: uidit nimis præcipuā uisionē: & ultra ea quæ solent p somnia puenire. Quā uisionē dum surrexit fratribus suis tanq̄ sibi somniū discernentibus enarrauit: dicens uidisse se transacta nocte manipulum suum de tritico stantem in quo eum posuerat loco: illorum uero concurrentes adorare eum: sicut dominum serui. Illi intelligentes uirtutem eius: & rerum magnitudinem prædicere uisionem: & contra se potestatem eius futuram: ioseph quidē tanquam ignorātes somnia nihil explanauerūt: consiliū uero fecerūt: ne ad profectū ea quæ arbitrabant acciderēt: & circa eū graues amplius existebant. Impugnās autē diuinitas eoz inuidiā: secūdā præstiti ioseph uisionē multo mirabiliorē quā primā. Vidit enī solem simul & lunā & cæteras stellas in terrā descendere: & se adorare: quā uisionē patri nihil de fratribus mali formidans: et his præsentibus idicauit: & interpretati sibi quod hoc significare uelit poscebat. Ille uero somnio gaudens: cū expositionem mēte conspiceret: & cum sapientia non sine consideratione conuiceret letabatur: magniq; significationibus foelicitatem filio nunciabat: tempusq; largiente deo futurum: quo a parentibus & fratribus esset honorandus: & adorari dignus: lunam quidē & solem patri & matri cōparans: eo q̄ illa auget & nutriat uniuersā: ille uero formet: & aliam fortitudinē præstet. Stellas uero fratribus: cū & ipsi. xi. eent: sicut & stellæ uigorē a sole & luna percipiēt. Et iacob quidē huiusmodi nō inspicter discretionē protulit uisionis fratres uero ioseph uehementer ea quæ sunt predicta contristauerunt: & incitati aduersus eum: uelut extraneum bona quæ significata fuerant illis somniis habitū

rum: & non quasi de fratre gaudentes: dum etiam cum eo potuissent: his adipisci bonis: nempe q̄ cognatione cōmunicarēt: & foelicitatis socii foret: interimere adoleſcētulū sunt aggressi. Cūq; hoc statuisſent consiliū ad perficiendum illud tendebant: in sicimis abeuntes. Hæc autem prouincia pastorum est ouium optima: & grægū alimentis ualde copiosa. Quo dū grægum curā haberent: & patrem scire non fecerunt: quia ibidem remoti essent. Ille ignorans hæc: eo q̄ nullus ad eum a grægibus adueniret: qui quod esset uerum de filiis nunciaret: tristēq; p illis animū gerens: & in formidine constitutus misit ioseph ad græges ut de fratribus suis agnosceret: & quid agerent indicaret. Illi autem fratrem uidente: ad se uenire: gauisi quidem sunt: sed non quasi familiaris sui p̄sentia: & a patre directi: sed quasi super inimico: & manibus eorum diuina uoluntate contradito. Ad interitionem ergo eius nolentes differre præſens tempus ptinus accesserūt. Quos dū ruben senior eorum inspiceret ita conspirare: & ad actum iam uideret unanimes: eos retinere tentabat magnitudinem præſumptionis: & scelus eis ostendens: quia malignū quidem deo & hominibus esset abhominabile etiam non consanguineum hominem perimere: multo magis autem celestius cedem in fratrem ita perficere: quo. si interfecto pater una perimeret: & mater in luctu ex filii non humana lege facta priuatione consumeretur. Etiam eis hoc dicebat ut uno animo perciperēt qd ipsi paterentur mortuo sibi filio: & iuueculo: & recederent a tali præſumptione deum timentes: qui inspector simul & testis esset: & ab huiusmodi actione recederent: penitentiamq; diligerent: & potius temperantiā deseruient: nam accedentes ad hoc opus: omnem pœnā p fratris nece p̄soluerent: uidentes utiq; dei prouidentiam ubiq; p̄sentem: cui neq; qd in deserto: neq; quod in ciuitatibus agitur est absconsū: ubicūq; enim homo est: oportet scire illic esse deum: sed etiā cōscientiā suā eos habituram inimicā in his præſumptiōibus edicebat: quā neq; bonā habētes aliq; neq; talē qualis in eis tunc habitaret post mortem fratris effugerent. Adiciebat dictis etiā hæc: quia fratrem neq; iniustū aliquid facientē factū esset occidere: bonū esse uero etiā inimicis obliuisci: si qd forte peccauerit: ioseph autē in nullo malignū circa eos extitisse: cur eū occiderēt: cuius ætatis infirmitatē mēsurare deberēt: quādo ipse eoz tutelā potius expectarent. Causā uero huius iteritus multo peiorē eoz actionē faceret: eo q̄ propter inuidiā futurorū bonorum eum uita priuare niterentur: quibus bonis simul cum illo uerētur: eius cōmunioni pariter participantes: cum non extraneus sed domesticus eorum existeret: unde deberent sua putare: quæcūq; ioseph largitas diuina conferret: sed & iracundiam supernam propterea seueriorem sibimet futuram: si eum qui a deo iudicatus fuerat dignus: occiderent: & auferrent deo eum cui esset talia donaturus. Et ruben quidem hæc dicens & his potiora supplicans: eos a fratricidio conabatur auertere. Cum uero in nullo eos mitiores uideret: sed festinantes ad necem suadebat ut malum sceleris aliquatenus leuigarent. Nā ulcisci se uolentes prius credentes fletere. Cum uero præualuissent ut fratrem occiderent: dicebat non esse ualde fueros malos: si in his quæ nunc hortaretur obedirent in his enim esset & opus quo festinarent: non tamen huiusmodi: sed leuius in comparatione mali. Petebat eos manus quidem in fratrem non iniicere: sed proiectum in lacum uicinum eum illic desinerent mori: & scelus manuum suarum uel ita leuigari. Illis autem consentientibus: sumens ruben adoleſcentulum & caute ligans eum in lacū cū quiete deposuit: erat enim sine aqua. Et ille quidem dum hoc fecisset abscessit quærens loca oportuna pasturæ.

Quomodo idem ipse in egyptum uenundatus a fratribus pp odium quod habebant in eū: factusq; insignis & clarus: ubi fratres habuit subiectos. **CAP. III.**

Vdas autē qui & ipse filius erat iacob uidēs negociatores arabes ex ismahelitarū genere aromata: & onera syria portantes ægyptiis de galaath post discessum rubē fratribus persuasit ut extrahentes ioseph uenderent arabis quo longius cōstituto: uel si moreret apud peregrinos: ipsi foret a scelere liberi. Hoc dū placuisset: ioseph extrahētes: negociatoribus uendiderunt: præcio nūmorum. xxx. cum decē & sex esset annorum. Rubē autē nocte ad lacum ueniens: latens fratres ut liberaret ioseph: dum clamante eo non responderet: metuens ne post abscessum eius interimerent eum culpabat fratres. Illis qd gestum fuerat edicentibus: cessauit a luctu rubē. Cūq; hæc circa ioseph gesta uiderent a fratribus quid agerent postea ut extra suspicionem patris sient exquirebant: tunicamq; qua uenerat indutus ad eos ioseph quā abstulerant dum eum in lacum deponerent: placuit eis discerpere: & hirci sanguine maculatam portare: patriq; monstrare ut ei uideretur quasi a bestiis deuoratus. Quod facientes uenerunt ad se ne. Et cum ab eis de filii cognitione inquireret: dicebant se quidem ioseph neq; uidisse neq; si q̄ calamitas ei accidisset nouisse illam uero tunicam inuenisse se sanguine maculatam atq; diruptā & arbitrari se q̄ incidens in bestias iterisset: si tamen ex tunica agnosceretur: & si hac idutus fuisset de domo proficiens. iacob autem cum prius in leuiori spe fuisset: tūq; forte prædato suo suspicō hanc spem deseruit: cum tunica eius mortis indicium ei faceret manifestum. Cognouerat enim eum ipsa uestitum cum properaret ad fratres: & uelud super mortuum decetero uidebatur afflictus adoleſcentem lugens: & tanquam si unius filii pater esset: aliorumq; consolatiōe priuaretur: sic erat apud semetipsum male: prius fratribus eum estimans comparatum qui a bestiis credebatur

esse consumptus. Sedebat sacco uestitus: tristitia grauissimus: ut neq; a filiis consolationem sumes leuior fuisset: neq; laborando doloribus interdiceret praualeret. Ioseph autem uenditum a negociatoribus comparans putiphares uir aegyptius qui erat super coquos regis pharonis: habebat in omni honore: doctrinamq; liberalium edocebat: & alii eum meliori cibo quam conueniret: seruiti fortunae iubeat: commissitq; ei domesticam curam. Ille uero cum his frueretur: uirtutem humilitatis quae circa eum erat: neq; hac mutatione dereliquit: sed ostendit prudentiam cum certissime affuerit praualere posse rebus in uita difficilimis: nec foelicitatibus solummodo temporalibus iherere. Itaq; dum uxor eius domini propter pulchritudinem & opportunitatem actuum eius: eēt illius amore conlecta: & putaret quia si hoc ei faceret: manifestum facile eum suaderet uenire ad suum concubitum: quasi ille iudicaret foelicitatem eo q; ei domina supplicaret: & ad figuram illius tunc seruiti: & non ad modum respiceret castitatis: desiderium suum ei prodi: & uerba de permutatione fecit. Cuius respuebat ille praeces: dicendo non esse iustum huiusmodi sibi imponi seruitiū, unde emptorem a quo tāta dignitate fuerat honoratus: iniquitatis cōtingeret iniuriam sustinere: sed rogabat eam comprimere passionem: desperationem quippe ei huius desiderii praeponebat: quia si non esset spes: hoc ei facile possit auferri: se uero omnia potius ferre dicebat quam in hoc quodammodo consentire. Nam si seruum inquit dominæ suæ nihil facere oportet aduersum: contra hæc precepta maxime conuenit resultare. Illius autem amor potius augebatur: eo q; non speraret omnino deuiare Ioseph. Et dum uehementer obsideretur a passione: secundum rursum fecit experimentum. Igitur dum festiuitas publice celebrationis instaret: in qua ad cerimonias etiam mulieres interessent: agritudinem marito simulauit: captans ob hoc solitudinem atq; silentium: ut exoraret Ioseph. Qui dum accessisset ubiores prioribus obrulit ei sermones: quia bonum quidem fuisset ut praecibus priscis flecteretur: nec in aliquo contradiceret propter reuerentiam dominæ deposcentis: & excellentiam passionis: qua cogerebatur domina de sua dignitate descendere: sed nūc melius ageret: si quæ pridem contemplerat emendaret. Nam si secundas praeces expectaret: hoc illa etiam studio maiore se fecisse referebat: agritudinem simulasse: & festiuitati uel cerimonias praeposuisse eius amplexum: sibi autem q; primis sermonibus non credendo resultauerat: nulla factū fuisse malicia iudicaret: signumque crederet utilitatis bonorum praesentium: q; ipsa in ea uolūtate persisteret: quæ bonam iam quasi possideret si eius amore flecteretur: & maioribus frueret obediēs: uindictam uero & odium eum asserens suscepturum: si eius contemneret dignitatem: sed etiam dominæ castitatem conferre uideretur. Neq; enim hoc illum iuuare posse dicebat: sed ipsa ad accusationem accederet illius: & tent tam se ab illo marito proprio mentiretur: magisq; crediturum uxoris sermonibus quam illius: licet eos ex ueritate proferret. Hæc dicente muliere: simul & flet: nec misericordia eū recedere a castitate suauit: nec metus coegit: sed & praeces respuit: & minis non cessit: metuens iniustitiam sustinere: & pati magis quodlibet seuius elegit: quam lætus uti praesentibus: in quibus etiam conscius esset perditionis suæ. Commemorabat autem eam nuptias: & uini societatem: & his potiora distribuenda: quæ temporalis ardoris libidini supplicabat: nam talibus perpetratis: quæ poenitentiam magis auerent: dolorem sumeret & nequaquam quod deliquerat emendaret: & timorem nimium esset habitura: quando causā huius mali nullatenus possit abscondi: uir autem suæ societatis adoptionem habitura sine periculo: insuper magnam conscientiae apud deum fiduciam simul & apud homines: tanquā in eius manens amplexibus munda & apud eum dominæ potestatem: non pro peccato habitura confusionem: multoq; melius esse habere fiduciam in bonis quæ cognoscuntur: quam in malis quæ timore celatur. Hæc dicens: & his multo maiora: ardorem mulieris retinere: eiusq; passionem conuertere ratione nitentur. Illa uero studio suo uehementius incitata immittens manus: cum uerbis suadere desperasset: eum cogere tentabat. Cumq; fugisset iratus Ioseph: illa eius tenente uestem qua se exuerat: exiit domo. Quæ in formidine constituta: ne uiro suo hoc diceret: iniuriamq; uolēs praenire: quatenus aduersus Ioseph mentiretur: excogitauit: ut hoc modo ulcisceret iniuriā: quæ fuerat ita superbe contempta. Praecedere uero in accusatione sapientissimum fore simul & muliebri credens: sedebat quidē delecta atq; confusa ob tristitiam qua cupiditate sua fuerat decepta: tētamētū corruptionis suæ cum ira frangens alias iungens. Veniente autem uiro: uultu turbato causamq; consulenti fecit Ioseph accusationis initiū: & uelut mortua dixit marito. Seraum nequā cubile tuū uiolare uolētē castigā: qui neq; qualis in domum nostram uenerit recordatus timuit: neq; quantum ex tua hōitate promeruit: mente percepit: sed pro his cum rebus omnibus bonum se praebere debuisset: insidiatus nobis est: ut lectum tuum contumeliis afficeret: & hæc in festiuitate captans absentiam tuā. Qui licet humilis primitus uideretur: propter tuum quiescebat metum non quia eēt natura benignus. Hoc autē factum est: eo q; indigne: & praeter spem ad honorem accesserit. Quidū fidē totius possessionis tuæ & dispensationem obtinere prauauisset: & lenioribus famulis praepositus esset: tuā quoq; uiolare tentauit uxorem. Dum uero quieuisset in uerbis: ostendebat ei uestē quali dū tētafset ei uim facere reliquisset eam. Putiphares neq; lachrymis uxoris: neq; his q; dicebat illa: uel uidebat ipse discredens: & eius amori cuncta distribuens: examinationem quidem ueritatis fieri non

permisit: uxori tribuens castitatem Ioseph uero nequam esse decernens: & illum quide malignorum misit in carcerem uxori uero potius castitatis ornamentum inesse testificatus est. Ioseph itaque deo omnia sua committens: neque ad satisfactionem: neque ad integram factorum manifestationem conuersus est: sed uinculis & necessitate tacitus mansuetusq; succubuit: meliorem esse confidens deum: causam calamitatis: & ueritatem scientem: quam illos: qui eum iniuste pene contraderent: cuius prouidentiae experimenta repente suscepit. Custos namq; carceris diligentiam fidemque eius considerans: & uidens dignitatem eius formæ substraxit uincula: & quod erat pessimum leuius ei fecit ciboque eum uti quam uinctis conueniebat: meliore praecipit. His uero qui in eisdem calamitatibus erant: dum ab erumnarum onere cessarent: ad colloquium ut assolet cōmunione & similis calamitatis uenientibus: & adiuuicem causas pro quibus cōdemnati fuerant reagentibus: pincerna regis & ab eo uehementer honoratus: eiusq; effectu deuictus & cū Ioseph habēs cōpedes. Familiarior ei magis effectus ē. Sapiētia namq; ei uidebatur excellere: cunque somniū uidisset exposuit: petens: ut quid significaret: insinuaret: accusans quia supra mala regis adhuc ei diuinitas sollicitudinem apponeret somniorum. Dicebat ergo se uidisse trium palmitum natos botros: ex unoquoq; pendere: grandes iam: & ad uindemiandum speciosos: eosq; se comprimere in poculo regis mustumq; offerre bibituro: & illum grate suscipere. Quod ergo uiderat: hoc esse dicebat: poscebatq; ut quaecunq; Ioseph in his sortiretur intellectum: ei suo manifestaret eloquio. Ille uero exhortabatur eum confidere: & seperare in diebus se tribus a uinculo absoluendum: rege desiderante ministerium eius: & rursum in eo esse constituendum. Fructum enim uineæ significauit in bonum deum hominibus praebuisse: quod etiam ipsi libatur: & fidem hominibus amicitiamq; pascitur. Soluit ergo lites passionēq; & tristitiam auferit his quibus offertur: & ad delectationes spe conuertit. Hoc ergo quod dicit inquit ex tribus compressum botris manibus suscepisse: se regem tuis: bonam uisionem scito tibi futuram & praesentis necessitatis indulgentiam in tot diebus praenuncientem de quantis palmitibus fructum uisus es per somnium uindemiasse. Sed memor esto mei cum fueris hæc expertus: qui tibi pronunciaui bona: & in potestate constitutus: non obliuiscaris in quibus nos derelinquis. Nihil enim peccates ad uincula uenimus: sed pro causa ueritatis & castitatis: ea quæ reorum sunt sustinere damnati sumus: quando nec in propria delatione eum qui nobis hæc intulit iniuriam sustinere uoluimus. Et pincerne quidem ut assolet audiente huiusmodi expositionem somni gaudium erat: expectabatq; interpretationis finem: Seruus autem quidam supra pistorem constitutus: cum pincerna uinctus in carcere: cū talem Ioseph protulisset de illius uisione sententiam: in spe bona constitutus: cum & ipse somniū uidisset: petuit Ioseph: ut & illi quæ praeterita nocte uiderat: quid uellent significare depromeret. Erat enim inquit huiusmodi. Canistra tria super caput meum ferre me uidi: duo quidem panibus plena: tertium obsonio: uariisq; cibis: & qualia solent regibus ministrari: superuolantes autem alites: omnia consumpsisse. Et ille quidem credebat sibi similem expositionem futuram: quam pincernæ dixerat: Ioseph autem concipiens animo somnium: dixit ad eum: uelle quidem se interpretem ei fore bonorum: & non talium: qualium uisio demonstraret: duas inquit ei uitæ superesse dies: hoc dicens canistra significare: tertiam uero eum crucifigendum: cibumq; uolatilium esse futurū: nihilq; fore: quod ei auxilium posset ferre. Hæc ergo similem terminum in amobus ut Ioseph dixerat susceperunt. Praedicto namq; die cum natalis esset regis: non sicut rex agens: pistorem quidem crucifixi: pincernam uero uinculis absoluens: in proprium ministerium reuocauit. Ioseph uero cum duobus annis uinculorum mala sustineret: nichilq; a pincerna praedictæ memoraret: deus eripere eū uolēs de carcere: huiusmodi ei machinatus ē libertatē. Rex pharo una nocte uisiones somniorum duas udens: & cum his utriusq; expositionē: interpretationē qdē oblitus uisiones recoluit: afflitusq; in his quæ uiderat: nempe cum ei tristitia uiderentur: die factō conuocauit sapientes aegyptiorum: uolens agnoscere somniorum discretionem. Hesitantibus autem illis rex potius turbabatur. Pincerna uero regis uidentē confusionem: memoria reddita est Ioseph: eiusq; circa somnia sapientiae: & accedens ad regem: indicauit ei de Ioseph: & uisionem quam ipse uidisset in carcere: pariter & euentum: & quia ipse dixerit crucifigendum ea die pistorem: & sibi omnia secundum interpretationem somni euenisse praedicente Ioseph: uinctumq; eum asserens a putiphare principe cocorum ut seruum: cum diceret semetipsum non humilis haebreorum esse generis: nec gloriae patris. Hunc inquit euocans: nec propter modernam culpam eum calumnians: quæ tuis somniis indicantur agnosces. Iubente rege Ioseph ad suum uultum adduci: obediunt famuli diligentia ei praeccepto regis adhibita Rex uero eius dextram apprehendens: o iuuenis inquit: tu mihi nunc optimus: & prudentia dignissimus testimonio mei famuli nunciatus es. His ergo bonis quibus iste participatus est: etiam fac me esse confortem: pandens quaecunq; mihi somniorum praenunciant uisiones. Nolo autem te ullo terrore constrictum: blandiri sermone fallaci: & delectationem facere: si reuera sit triste quod uidi. Putabam circa fluuiū ambulans uidere me boues pinguisimas: simul & magnitudine praecipuas numero septem gradiētes de pascuis ad paludem: alias uero tantas numero perpexi maximas de palude concurrere ualde tenuissimas & ad uidendum deformes. Quæ

dum deuorassent pingues & magnas: nihil adiute sunt: crudeli fame detente: Et post hanc uisionē de somnis surgens: & turbatus quid esset hæc uisio apud me considerans: rursus in soporem solutus sum: & uidi secundum somnium multo mirabilius prioris: quæ etiam me terrēt potius atque conturbant. Spicas .vii. uidi ex una radice natas capite grauatas & reclinatas a fructu: & aptas ad messem: & ad hæc alias septem spicas inanes: & infirmas nimia siccitate. Quæ conuersæ: ut consumerent & comederent spicas speciosas: stuporem mihi fecerunt. Ioseph autem respondens ait. Visio quidem ista rex licet duabus formis apparuit unum terminum tamen eundem significat futurorum. Quod enim boues uidisti animal in aratri labore fortissimū a peioribus deuoratas: & spicas a minoribus fuisse consumptas: famam & sterilitatem ægypto totidem annis prænunciat: e quibus scilicet primo temporibus felicitatem ferentibus quorum ubertas totidem posteriorum annorum sterilitate consumitur. Erit ergo rerum difficultas necessarium: quæ inemendabilis uehementer existat. Signum autem hoc est: quomodo exhauste boues meliores cōsumpserunt: sciatariq; minime ualuerunt. Deus tamen non ut tristificet: futura prædicit hominibus: sed ut præsciētibus leuiores faciat experimenta prænunciatarum rerum. Tu siquidem congregans bona tempore priorum futura facias: ut calamitatem uenturam: ægyptiorum terra non sentiat. Mirante itaq; rege prudentiam sapientiamq; ioseph: & consulente quæ admodum ubertatis tempora dispensaretur: ut posterior sterilitas leuior esse uideretur huiusmodi cōsiliū dedit ut frugum parcitas haberetur: & nō affluenter ægyptios his uti permitteret: sed quātum sufficeret ad pabulum erogaret: quæ uero superessent sterilitatis in tempore seruari: recōdiq; monebat triticum ab agricolis perceptum: ut ad facta tantummodo ministrarentur expensā alimentorum. Pharo utrunq; in ioseph miratur: & discretionem somni pariter & cōsiliū dispensationemq; eius rei ipsi commisit: quatenus ageret ea: quæ populo ægyptiorum & regi sciret utilia: inuentorem scilicet huiusmodi: uitæ etiam dispensatorem optimum esse confidens. Ille uero potestate sibi a rege collata: ita ut eius frueretur signaculo: & purpura uestiretur: per uniuersam terram ductus: in curru uehebatur: frumentumq; agricolis sufficiens ad semen: & pabulum singulis metiens: nulli significabat causā: pro qua talia peragebat. Triginta siquidem ætatis iam annos transierat: & omni honore fruebatur sibi met a rege collato: quem appellauit psonphō panicos: uidens eius intellectum inopinabilem. Significat autē hoc nomen inuentorem absconditorum. Duxit autem uxorem ualde dignissimam: filiam pefres: qui unus fuit heliopolitanorum sacerdos: adhuc uirginem: nomine aseneth: cooperante sibi met rege. Ex hac fuerunt ei filii duos: ante sterilitatis tempus: manasses quidem senior: quod nomen significat obliuionem eo q; per felicitatem obliuio ei infelicitatis accesserit: iunior uero effraim: quod restitutionem significat: eo q; esset redditus libertati maiori. In ægypto siquidem secundum somniorum expositionem ioseph septem annis beatissime transeūte: fames annum iam tangebatur octauum: & ex eo q; non præsensissent casurum super se malum laborantes in eo crudeliter omnes ad regis ianuas confluebant. Ille uero ioseph uocabatur: qui eis frumentum uēdidit: factus multitudinis sine dubitatione saluator: & mercedem omnium non comprouincialibus tantummodo faciens: sed etiam paratus uendere peregrinis: omnesq; homines secundum cognationes suas: solatium merebatur. Ioseph felicitate eius utentes. His ita gestis dum chananea fame crudeliter uexaretur omnem deniq; terram hæc pestis inuaserat: misit etiam iacob filios uniuersos in ægyptum comparaturos frumentum: confidēs licere tritici commercium fieri peregrinis: beniamin tantummodo retinens qui ei ex rachel fuerat generatus: & erat ioseph consanguineus. Illi in ægyptū uenientes adierunt ioseph: frumentum emere supplicantes. Nihil enim erat: quod non illius cōsilio gereretur: nam ministratio regia tunc utilis erat hominibus: quādo ioseph exhiberetur honor. Qui dum cognouisset fratres nihil de se cogitantes: eo q; adolescens quidem ab eis abcesserit: ad hanc uero ætatem ita peruenerat: ut figura etiam eis ignotus eē uideretur: cū magnitudine quoq; dignitatis eis neq; suspectio proueniret: temptabat eos ut dicerent: quam haberēt de rebus omnibus uoluntatem. Quibus frumenta quidem non uenundabat exploratores uero rerum: principis esse dicebat: & ex multis quidem locis eos esse congregatos: excusationis uero causā se cognatos asserere: impossibile dicens esse uiro idiote tales filios: & forma ita clarissimos enutrire: cum regibus tot filiorum copia esset ualde difficilis: ut per hæc etiam de patre quæ prouenissent latēret agnosceret: similiter & ut de fratre suo beniamin audiret. Metuebat enim ne forsitan & in illum ut in se peccauerunt: aliquid deliquissent. Illi nāq; erāt in tumultu pariter & timore maximo cōstituti: periculum putantes sibi met imminere: nihilq; de fratre mente sua percipientes: & astantes reddebant de singulari rationem: ruben ita concionāte primitus: qui eorum senior existebat. Nos inquit non pro lesione uenimus huc: neq; regis negotiis aliqua mala facturi: sed egenes salute & negotio: & malorum refugio: quæ nostram regionem obtinere noscuntur: uestram utiq; scientes clementiam: quos non solum subuenire ciuibus propriis: sed etiam peregrinis mercimonium adiuimus proposuisse frumenti: ut omnibus indigentibus salutem maximā præstaretis. Quia uero sumus fratres: & communis nobis est sanguis: clarum quidem hoc facit etiam familiaritas formæ non ualde mutata. Pater autem est nobis iacob uir hæbreus: cuius existimus filii duodecim:

ex mulieribus quattuor: quibus omnibus uiuētibus felices eramus uno uero fratre nostro moriente ioseph: res nostræ ad peiora conuersæ sunt. Nam & pater immensum in eo trahit luctum: & nos ex calamitate defuncti: & erumna senis affligimur. Venimus igitur pro comparatione frumenti: curamq; patris & nostrorum prouidentiam beniamin iuniorē fratrem reliquimus. Poteris autem mittendo ad nostram domum agnoscere si quicquam dicimus mentientes. Et ruben quidem huiusmodi uerbis tētabat persuadere ioseph ut de eis meliora decerneret. Ille uero iacob cognoscens uiuere: fratremq; beniamin minime deperisse: tunc equidem in carcerē eos quasi de uacantia alias die uacanti discutiendos iniecit. Tertia die deducens eos: quomodo inquit asseretis neq; pro malignitate rerum principis huc uenisse & esse fratres: & unius patris filios de quo dicatis: hæc ita esse mihi manifestabit: si reuinentes quidem unum ex uobis apud me: nihil iurabile passurum: portantesq; papula genitori: denuo reuersi fueritis ad me: fratrem quem reliquisse uos uobiscum pariter adducentes: hoc enim erit signum ueritatis. Illi in maioribus malis adducti stebant intrer alterutros: de calamitate ioseph frequenter ingemiscētes: tanquam propter id quod in illum cogitauerant deo ulciscēte in eis: talia sustinerent. Ruben autem nimius erat: & eos in eiusmodi sermonibus pœnitentiæ increpabat: ex qua nulla quidem generaretur utilitas de ioseph: illos uero quicquid mali sustinerēt p uindicta illius faciente deo: fortiter tolerare poscebat. Hæc autem dicebant ad inuicem non credentes suam linguam ioseph intelligere. Omnes autem ruben increpante: habebat deiectio: & pœnitentia rerum gestarum: cum ipsi non cogitassent illo tempore: pro quibus eum tunc punirent: iudicabāt deum esse iustissimum. Videns autem eos ioseph sic effluantes per compassionem cessit in lachrymas: nolensq; fratribus apparere discessit. Et postq; reliquit eos iterum uenit ad eos. Et retinens obsidem simeon: pro reuersione fratrum: illos sumentes mercimonium tritici: abire præcepit: iubens ministro: ut pecuniam quam pro emptione frumenti detulerant: oneribus eorum latenter immittēs dimitteret eos: illam pecuniam pariter portaturos. Et ille quidem imperata perfecit. Iacob autem filii uenientes in chananeam: nunciauerunt patri quæ eis in ægypto contigerant: & quia quasi exploratores regis illuc uenissent sunt crediti: dicentibusq; se fratres esse: undecimum apud patrem domi reliquisse: creditum eis non sit: & quomodo simeon reliquerunt apud principem miliciæ donec beniamin iret: & fidem de his quæ a se apud eum dicta fuerant perficeret: rogabantq; patrem nihil metuentem: ut cum eis iuenculum destinaret. Iacob uero nihil omnino placebat ex his quæ a filiis suis gesta sunt: & dum de simeon detentione grauitate ferret: stultissimum iudicabat: beniamin quoq; his malis adiciere. Et ille quidem neq; ruben sermonibus supplicantis flexus est: suos filios tradentis: ut si quid beniamin in itinere pateretur: eos occideret auus: illos hæsitantes in his malis: potius conturbabat argentum: quod in sacris missum latenter inuenerant. Tritico uero quod delatum fuerat iam deficiente: fame magis inualecente: coactus necessitate iacob: beniamin deliberauit cum fratribus destinare. Non enim poterant in ægyptum uenire: nisi cum sua promissione pergerent. Cūq; famē quotidie augeri cōspiceret: filiis supplicantibus: quod aliud de præfenti faceret non habebat. Iudas autem cum esset & in aliis uir audax: & in his apud eum fiducialiter usus est: dicens: non eum debere de fratre metuere: neq; aliquid aduersum suspicionem cōspicere: quomodo nihil circa eum agendum foret: ubi deus adesset: & quia ei quicquid immineret etiam apud eum manenti omnino contingeret: eos autem sic palam in perditione pueri adiciere non debere: nec alimentum ex ubertate pharonis permissum: propter puerum irrationabiliter auferendum: cogitandum uero de salute simeon: ne dum parceretur profectui beniamin: ille perimeretur: deo autem esse credendum de illo. Quo exhortante atq; dicente: aut saluum reuocare filium: aut se cum eo remansurum atq; uicturum: credens ei iacob: tradidit beniamin: & duplex tritici præcium: simul & quæ apud chaneos nascuntur: unguenta ballami: & stacten: & therebintum: & mel: munera ioseph direxit esse portada. Multa uero a patre in egressione filiorum effunduntur lachrymæ: pariter & ab illis. Ille nāq; si filios saluos de itinere suo reciperet cogitabat illi uero si fratrem incolumen repperiret: nihilq; pro eorum tristitia mali perpeßum: quotidieq; eis meror ingerebatur. Et senior quidem sessus tollere barilli uero ibant in ægyptum: spe meliori tristitia rebus curaturi præsentibus. Cum uero ægyptum peruenissent: successerunt alias secesserunt quidem apud ioseph. Timor autem eos non fortuitus perturbabat: ne propter tritici præcium crimini subiacerent: uelut & ipsi furtum sub calliditate egissent: & apud præpositum ioseph multis satisfactionibus utebatur: domi in suis sacis dicentes se inuenisse pecuniam: eamq; nunc reportasse. Illo itaq; respondente: & se iam quid dicerent ignorare: releuati sunt a timore: soluentesq; repente simeon: cum fratribus esse permisit. Veniente autem ioseph a ministerio regis: ei munera proferrebant & sciscitanti de patre: dicebant: quod eum inco lamen reliquissent. Ille quoq; cognoscens superesse beniamin: si is esset iunior frater interrogabat quem utiq; in præfenti cerneret. Quibus respondentibus eum esse: ait deum semper omnium ei esse suffragatorem. Ipse uero passione motus ad lachrymas discedebat: nolens semetipsum fratribus demonstrari: sumptosq; eos ad cibos fecit discumbere: sicut erant soliti apud patrem. Qui dum circa cunctos recumbentes benignus existeret: beniamin partibus duplicibus ho-

norabat. Dum uero post cenam fuissent in soporem conuersi: iussit praeposito ut eis triticum mensuratum traderet: praecipue rursu in eorum sacco absconderet monere uero. Benjamin etiam poculum argentum quo bibere congaudebat immitteret. Haec itaque faciebat: experientum fratrum sumere uolens: utrum auxiliu aliquando ferrent beniamin pro furto detento: & patienti periculum an certe relinquentes eum: tanquam ipsi nihil gerentes malitiam paterna limina remearent. Cum uero famulus mandata fecisset: die facta: iacob filii nihil horum scientes discedebant: recipientes etiam simeon: & duplici gaudio congaudentes: tam propter eum: quam etiam beniamin reuocantes: sicut promiserant patri. Qui dum abirent: insequerantur eos equites: ducentes famulum: a quo in sacco beniamin poculum uidebatur immissum: & inopinabili equestrum inuisione turbatos: causamque sciscitantes: pro qua sic uenissent: illi maliuolos eos appellabant qui dum honore & muneribus potiti a domino suo fuissent: neque muneru: neque hospitalitatis. Ioseph memoriam retinentes: praesumpserunt in eum iniqua committere & scyphum quo ille in conuiuio bibere congauderet auferentes: iniusta lucra secum portarent: amicitiamque Ioseph: suumque periculum si inuenirentur in fraude secundo loco ponentes: minabanturque eis supplicium esse uenturum: quia nec deum latuerint: nec cum furto fugientes euaserint: licet ministerii famulum latuissent. Cognosceris igitur dicebant: quid ignorant de poculo passi fuerimus: scituri tamen repente uos esse puniendos. Haec & his maiora in eo dicens famulus increpabat. Illi uero nescientes factum eius uerba irridebant: leuitatemque uerborum illius famuli mirabantur: quod talem causam praesumeret uiris inferre: qui dum praecipuum in suis saccis inuentum nequaquam retinuerunt: sed quod gestum fuerat nullo sciente reuocassent: multo potius ab huius maleficio uoluntate discederent: & quae rei perscrutatione negatione iudicabatur esse fidelior: regere famulum imperabant: & si quisquam rapuisset: cum reperiretur omnes esse puniendos. Nihil enim sibi consilii: fiduciam habebant: ut putabant omni periculo carituram. Illi uero inquisitione fieri exigebant: uniusque fore supplicium: qui in furto fuisset inuentus. Et dum quererent omnesque iam caeteros pertransisset: secundum modum inquisitionis beniamin nouissime peruenerunt: non ignorantes: quomodo in illius sacculo poculum abscondissent: sed subtile inquisitione se facere simulantes: alique de suo timore liberati: uidebantur esse solliciti de beniamin: confidebant tamen: quia nec in illo possent maleficio inuenire: increpabantque eos qui fuerant persecuti: uelut eis multum praecessuris impedimentum itineris attulissent. Cum uero scrutantes onus: de sacculo beniamin inuentum poculum protulissent: in luctum & gemitum omnes repente conuersi sunt: & indumeta rumpentes: flebant fratrem suum pro furti crimine puniendum: seque mentitos patri de salute beniamin. Crescebat autem eis hoc malum: eo quod iam se credentes tristitiam deuitasse: rursus in fratris sui malis inciderent: & paternae super illos tristitiae causam se fore dicentes: qui uim patri fecissent: ut eum cum eis una dirigeret. Equites ergo sumentes beniamin: ad Ioseph adduxerunt: fratresque pariter sequebantur. Ipse dum cerneret illum in custodia positum: illud autem luctuoso scemate aceratos: quod ait: o maligni aut de mea clementia: aut de prouidentia dei cogitantes: talia in peregrinu & benefactorem facere praesumpstis. Illis autem in supplicium se tradentibus pro salute beniamin: & rursus recordantibus dicentibusque: beatiorum esse Ioseph: qui si quidem mortuus esset: & a uita tristitia liber existeret: si uero uiueret: certum: quia pro illo super eos deus uindictam inferret: asserentibus se esse amaritudinem patris: quia tristitia quam pro illo haberet haecenus: etiam de beniamin ipsi ei rursus adicerent: ruben eos etiam uehementer increpante. Ioseph ergo dicens: illos quidem a se absolui: a quibus in nullo fuerat lesus: solamque ei sufficere poenam fratris: neque iustum esse illum propter eos dimitti qui in nullo deliquerat: neque illos cum fure puniendos: sed etiam abeuntibus praebere se securitatem: omnes quidem tenuit stupor: & dolore huiusmodi passionis obmutuerunt. Iudas autem qui etiam patri persuaserat: ut adolescentulum dirigeret: & in aliis erat uir efficax: pro fratris salute se decreuit opponere. Licet crudelia inquit opera commiserimus in te: & supplicio digna: iustumque sit omnes nos subiacere tormento: licet non sit iniquitas omnium sed unius iunioris: tamen desperantibus de eius salute: spes relicta est nobis de tua benignitate & euadendi nobis te pollicente periculum. Et nunc non ad nos respiciens: neque malefacta considerans: sed ad tuam naturam conuersus: uirtutem propicius exerce non iram: quia alii cum in fortitudine pari sint: non in maximis solummodo: sed etiam in fortuitis sumentes utuntur. Tu esto magnanimis: neque uincaris ab ira: ut eos perimas: qui neque suam potuerint tueri salutem: sed a te sumere eam poposcerunt. Non enim modo ea primitus nobis donas: sed dum frumentorum uenissimus ad emptionem: uelociter & opulentiam donasti ciborum: & nostris familiaribus uberime deferenda praebuisti: quae periculum sustinentes a peste famis eriperunt. Ne despicias pereuntes egestate rerum necessarium nec penias qui uidentur deliquisse: & circa beneficium quod a te nobis splendidissime collatum est: inuidiae calamitate damnati sunt. Permaneat tua gratia: alio modo tantum data. Saluabis enim: quos ob hoc etiam nutristi: animasque quas fame laborare non passus es: a morte tuis muneribus liberabis: quatenus hoc ita mirabile sit & magnum: ut & animas nobis dones: praebasque unde possint indigentibus permanere. Reot enim deum causam hanc praeparasse. uirtutem tuam circa nos uolentem cunctis ostendere:

nosque in hac erumna constituisse: ut iniquitatibus in te peccantium uidearis ignoscere: & non solis ob aliam causam indigentibus tuae clementiae amunicula condonares: quamquam & hoc magnum est: si bene fiat in opibus: principale tamen existet: saluare quemquam eos: qui pro delicto commisso in se poenas debeant exoluere. Nam si paruas lesiones dimittere delinquentibus laudem attulit multis: iracundiam cohibere in his: pro quibus uita peccantium sit obnoxia: diuinae cognoscitur esse naturae. Et ego quidem nisi scirem patre quemadmodum in amissione filioe affligitur: propter Ioseph mortem: nequaquam quantum ad nos attinet salutis uerba proferere nisi forsitan tuis moribus hoc donassem: quorum est proprium etiam hos saluare: qui tribulantur in huius morte: sed etiam praebemus nos passuros quaecumque uelles. Nunc autem non nostri miserantes licet iuuenes simus: & nondum fruente uita bonis moriamur: sed de patre ea cogitantes: & senectutis illius miserantes: has tibi praeces offerimus: & commendamus animas nostras: quas tibi malignitas nostra tradidit ad supplicia perferenda. Nam non ille malignus est: neque tales nos futuros genuit: sed cum sit benignus: & ut experiatur talia non sit iustum etiam nunc nobis suspectus affligitur. Cum autem audierit perditos: etiam causam mortis amarissime sustinebit: & ob hoc multo citius uitam suam derelinquet: ita ut eum conuersationis nostrae turpitudine corrumpat: pessimumque faciat de praesenti luce discessum: & dum ad alios studeret nostra bona plantare: ut nostri actus neque sentiantur efficiet. In hac ergo ratione constitutus licet te nostra mala commoueat: tuam iustitiam dona patri: ut propter illius misericordiam maiora possis quam cogis facere pro nostra malicia: ne senectus eius in desolatione consistat: aut nostra perditione deficiat. Verere patrum nomina hoc eis condonans munus. In hoc itaque & tuum honorabis genitorem: tibi que praestabis: cum iam hac appellatione potiaris: & in ea sine passione seruaberis a deo patre cunctorum: in qua per communionem huius nominis pie agere comprobaueris: nostri patris habendo misericordiam: ne fraudatus filii aliquid patiat. Tua sunt ergo quae nobis praebuit deus: habens utique potestatem & auferre & dare: nihilque ab eius gratia differes. Nam dum quilibet in utrumque habuerit potestatem: optimum est: ut hac in bonis utatur & potestatem quae in malo est tanquam si non sit obliuiscatur: quasi hoc solum necessum sit ut de salute sit cogitandum. Tu uero omnes nos saluabis ignoscendo fratri: in quibus infeliciter egit neque enim uita nobis est hoc punito: quo defuncto: ad patrem non licet remeare. Supplicamus igitur domine: ut si decreueris fratrem nostrum occidi: cum eo nos pariter penias: tanquam delicti participes. Non enim patimur nos ipsos quasi propter mortui tribulationem afficere: sed tanquam similes eius maliciae existentes ita debemus interiri. Et quoniam ut iuuenis deliquit & non prudentia roboratus: & humanum erat talibus ueniam tribui: hoc tibi relinquo: & ulterius uerba proferre cessabo: & siquidem nos condemnare uolueris: ea quae dicta non sunt non uldebuntur nos ad tristitiam deducere: si uero absolueris illa etiam in tuae benignitatis conscientia reuoluens: non solummodo nos saluabis: sed etiam uitam redonabis: per quod potius iustior appareas: quando plus a nobis ipsis probaris de nostra salute sollicitus. Si autem castigare culpam maius: magis pro illo castigas: hunc patri remitte: si uero aliquem tibi retinendum iudicas seruum: ego utilitatibus tuis potior ero minister: quanto aptior ad utraque passiones sicut uides existo. Iudas itaque omnia sustinere pro fratris salute libenter habes: praestruit semetipsum ante pedes Ioseph: si quod eius iram flectere potuisset. Prostrati sunt etiam fratres uniuersi flentes semetipsos pro anima beniamin tradentes neci: Ioseph autem animi sui passionibus uictus: & nequaquam uales ire tolerare figmentum: iussit quidem abire praesentes: ut fratribus se tantummodo demonstraret. Discedentibus igitur omnibus: semetipsum fratribus indicauit dicens. Virtutem quidem uestram atque fauorem circa fratrem uestrum collaudo: & meliores quam sperabam ex his quae in me cogitastis inuenio. Haec autem omnia feci experiri uos amoris uestrae fraternitatis. Naturaliter autem neque circa me malignos uos arbitror exiisse: sed dei uoluntate factum: quo bonorum etiam nunc adoptio alias adeptio: & in futuro si propicius deus nobis fuerit: conferenda sit. Patris ergo salutem inopinata cognosces: talesque uos circa fratrem inuenies: neque illo quae in me commisisse putamini ulterius recordabor. Cessabo autem & ab odio malignitatis quae super his habebam: & tanquam fuerint uoluntate dei completa: & in rebus praesentibus uos mihi eritis occasio gratiam me habere profiteor: uosque ipsos uolo illorum etiam obliuionem sumentes delectari magis in illo: quod tunc inconsiderate fecistis: dum ad huius termini qualitatem causa peruenerit: quam confusionem grauius ferre propter haec quae putamini deliquisse. Non ergo uideatur uos contristare: quod aduersum me malignam protulistis sententiam: nec poenitentiam eius uos afficiat: quando impleri non potuerunt quae fuerant cogitata. Exultantes ergo in his quae a deo facta sunt: ite haec nuntiantes patri: nec etiam pro uestra consumptis sollicitudine: splendorem meae felicitatis obsecuret: si antequam ad meum ueniens uultum: praesentiumque rerum potius: hac luce priuetur. Ipsu ergo: uestraque coniuges: liberosque: & cunctam cognationem sumentes: huc migrate. Non enim abfentes bonorum meorum oportet mihi charissimos esse: in super & fame annis adhuc quinque mensura. Haec cum dixisset Ioseph amplexus est fratres. Illi uero in lachrymis & tristitia constituti: super hoc quod cogitauerant contra illum: potius eis uidebatur esse supplicium bona uoluntas fratris. Et tunc quidem erant in epulis. Rex autem audiens uenisse ad Ioseph fratres: aetatus est exi-

que: & tanquam in propriis bonis affectus præbenda eis uehicula tritico pleua: aurumq; simul & argenti portadū patri decreuit: sumentesq; dona regis: illi & ampliora fratris: alia qdē patri ferēda; alia uero sibi singuli donata gaudebat: maioribusq; muneribus dōto beniamin exultātes abibāt. Jacob audito quia Ioseph uiueret in Egypto: & clarus ibi haberetur: descendit ad eum cum tota domo sua.

CAP. III.

IVM ergo reuertentibus filiis: Iacob de Ioseph agnouisset: quia non solū euasisset mortem pro qua debebat in luctu: sed etiam uiueret clare fœlicitate: & cum rege tota ægyptum sua prouidentia gubernaret: nihil quidem horum quæ ei nunciata fuerant incredibile iudicabat: cogitans de maxis operibus dei: & ipsius equitate: & licet multo tempore afflictione defecisset: repente tamen profectus est ad Ioseph. Et cum uenisset ad iuramenti puteum: sacrificans ibi deo: metuensq; ne propter fœlicitatem ægypti filiis amātib; habitationē prouinciar: nequaquam ad chananeam soboles eorum reuersā teneret eam sicut deus promiserat: aut ne præter dei uoluntatem in ægyptum eorum aduentus oriretur: formidans quoq; ne prius a uia recederet: quam Ioseph faciem perueniret dum has haberet cogitationes in soporem resolutus est: astit itq; ei deus: & secundo nomine uocans respondenti quis esset: ait. Non est iustum te ignorare deum: qui semper præsidio tuis maioribus fuit: & post eos etiam tibi. Nam cum te & patrem primatu priuasset: hunc tibi ego restitui: & meo fauore in mesopotamiam missus solus: & bonas nuptias adeptus es: & filiorum multitudine pecuniarumq; plenus ad propria remeasti: permisitq; tibi omne genus prouidentia mea salubre: & Ioseph filium quem te perdidisse putabas: ad maiorem bonorum adoptionem culmēq; perduxit: & ægypto dominum ut paululum uideatur a rege differre constituit. Assum uero nunc dux tibi futurus in hac uia: uitāq; tuam in manibus Ioseph finiendam esse nunciaturus: lōgumq; sæculum tuam sobolem in principatu & gloria fore p̄nunciāns: eamq; in terram quam promisi constituendam. In hac igitur uisionē confidens: prior in ægyptum cum filiis & eorum omnibus properabat. Erant ergo omnes septuaginta. Nomina uero eorum significare mihi non uidetur: & præcipue propter difficultatem eorum. Attamen attendens eos qui non arbitrantur nos de mesopotamia esse: sed ex ægypto: necessarium iudicauimus nō minus quoq; ferre memoriam. Iacob quidem filii erant duodecim: quorum Ioseph iam prius abierat. Eos uero qui post cum profecti sunt: eorumq; sobolem demonstrabo. Ruben itaq; fuerunt quattuor filii: enochiphalech: esrom: charmi. Simeō autem sex habuit: ianuel: iamin: aoth: iachi: salier: saul. Leui filii tres fuerunt gerson: gaath: merari. Iudæ autem filii fuerunt tres: ierem: phares: zare. Duo uero nati de phares: esrom: & amor. Isachar quattuor habuit. Tholias: Furas: Iob: semarō. Tres uero zabulon habuit filios: sarat: ilon: iachili. Hoc ergo genus de Iya descendit: cū qua ascēderat etiam filia eius Dina. Sunt ergo isti omnes trigintatres. Rachel filii fuerunt duo: quorum Ioseph quidem fuerunt filii: manasses: & effraim. Benjamin autem decem belai: Bechor: Albelus: ierem: Naama: Ysar: Mobim: Ophim: Areth: ros. Isti de cem super ioribus additi: fiunt numero quadraginta septem: & legitimum quidem Iacob genus hoc fuit. De Bala uero famula Rachel: fuerunt Dan: & Neptalim: quem sequebatur filii quattuor: Enol: gunis: Saris: & Sylim. Dan autem habuit unigenitum huius. His itaq; additis super illos quos diximus: quinquaginta quattuor adimpletur numerus. Gad autem & aser nati sunt de zelpha: quæ fuit famula Iyæ: fueruntque filii gad septem: Gophoron: iaphim: Vnin: Zabro: aurim: rothin: ariel. Aser autem fuit filia Sara & masculi numero sex: quorum nomina sunt: iomnis: ius: iose: ubbares: Aber: & melchel. Isti cum sint sed eci: ad iectis eis prædictis quinquaginta quattuor memoratus numerus completur: reputato cum eis Iacob. Cognoscens autem Ioseph aduenire patrem: nam Iudas præcedens: eius nunciauerat aduentum: occursurus egressus est: eique in ciuitate quæ heroum uocatur: apparuit. Ille ex inopinata magna leticia pene usq; ad defectum mortis peruenit: sed eum recreauit Ioseph: licet nec ipse retinere alias retineri potuerit: ut propter nimiam leticiam talia minime sustineret: non tamen quia pater passione deuictus est. Deinceps illum quidem cum quiete uenire iubens: ipse quinq; fratrum secum suorum sumens: pergebat ad regem: dicturus ei aduenisse genitorem suum Iacob. Ille lætus hoc audiuit: iussitq; Ioseph: ut dicere eis: quam uitam habere delectare ntu r: ut eos degere ita decerneret. Ille uero optimos eos esse pastores respondit: nihilq; aliud præter hoc solummodo uelle: ut non separatim sed ut omnes pariter habitarent: atq; prouidentiam facerent patris: quatenus & ægyptiis gratus esset: & nihil quod illorum esset istis imponeretur. Egyptiis enim erat abominabilis conuersatio pastoralis. Veniente uero Iacob ad regem: & salutante pariter & pro regno eius orante: Pharaō sciscitabatur: quanto tempore iam uixisset. Illo centum triginta annorum se esse dicente: longinquitatem uitæ Iacob miratus est. Cum uero dixisset: quia pauciores annos uixerit quam eius maiores: concessit ei ut cū filiis suis in heliopolitana uabe conuersaretur. Illic enim pascua etiam pastores eius habuerunt. Fames ergo ægyptiis augebatur: & pestis eos potius inopes faciebat: cum neq; fluuius terram irrigaret: non ei crescebat ut mos erat: neq; pluerat deus: cū utiq; per ignorantiā futura prouideri nequerint. Ioseph autē ad pecunias dāte frumēta: cū eis etiā hæ deficerēt: de suis opibus & mācipiis triticū cōparabant: & quibuscūq; esset pars

aliqua terræ: hæc p̄ scio alimenti cedebant. Sic itaq; rege omnium passionū domino facta: alii alibi migrauerunt: quatenus regiones eorū fierent firma possessio regi præter solummodo sacerdotum. His enim regio sua seruata est. Non solum ergo eorum corpora ad seruitutem pestis adduxit: sed etiam mentes: ita ut decetero ad turpem egestatem alimentorum uenire cogerentur. Imminuente uero se fame: & fluuiio terras inundante: & fructus abundanter ea ferente: Ioseph ad unamquamq; ueniens ciuitatem: eiusq; multitudine congregata: eandem terram quā ipsis cedentibus rex habere poterat: solusq; frui: in toto redonabat: & uelut possessiōis proprie laborem eos amare poscebat: quintam partem frugum solummodo regi soluturos pro terra quam illis dabat. Illos ergo inopinante terræ dominos constitutos lætitia comprehendit: ob quam rem præcepta quoq; sunt cōstituta. Hoc igitur mō dignitas apud ægyptios Ioseph potior habebat: maiorq; fauor ab eis regi colatus ē: & ut quintā frugū partē persoluere deberet. etiam apud reges posteros lex ista permansit.

De morte Iacob & de sepultura qua sepultus est in ebron a filiis: de morte quoq; Ioseph & fratrum eius.

CAP. V.

IACOB autem decimo septimoq; anno in ægypto commoratus: & languore confectus præsentibus ibi filiis: cum optasset aliis quidem possessionem bonorum & prædixisset per prophetiam quemadmodum ex eorum generatione habituri essent posteri chananeam: quod etiam multis post temporibus est effectum: cūq; Ioseph magnis præconiis prætulisset: quia malorum memoriam circa fratres non habuerit: sed benignus potius fuerit i eos: & donauerit bonis innumeris: quæ nec benefactoribus soleant repensari: præcepit quoq; filiis suis ut Ioseph natos ephraim & manassent in numerum suum reciperent: diuisuri cum eis chananeam: de quibus post hæc loquemur: poposcitq; simul: ut ei sepultura fieret i ebron & mortuus est cum uixisset omnes annos septem & quadraginta simul & centum: in nullo maiorum suorum cultu diuina pietatis inferior: retributionemq; promeruit: quam iustum erat ita benignum accipere. Ioseph concedente sibi met rege: patris corpus in ebron reducens: multa largitate sepeliuit. Fratribus autem reuerti nolentibus cum eo: cum eos terror haberet: ne illos patre mortuo castigaret: propter nequitiam quam ei fecerant: nec ulterius circa eos mitis existeret: satisfecit eis: ut nihil metuerent: neq; talium habere deberent suspensionē: multaq; bona quæ secum detulerat donauit nihilq; qd circa eos benigne debuisset impendere dereliquit. Mortuus est autem & ipse: cum uixisset annos centum & decem uirtute mirabilis: & omnia ratione disponēs: potestatemq; suam humiliter agēs quod utiq; huiusmodi fœlicitatis causa fuit ei apud ægyptios: & aliunde scilicet ueniente: & talem qualem dudum diximus passum calumniam. Mortui sunt etiam eius fratres in ægypto fœliciter conuiuentes: quorum corpora in ebron post mortem reportantes posteri sepelierunt. Ossa uero Ioseph nouissime quando hæbrei egressi sunt ex ægypto in chananeam reportauerunt: sic enim eos coniuerauerat Ioseph. Horum igitur unumquiscq; qualiter se habuerit: quibusq; laboribus obtinuerint chananeam significabo: causamq; narrabo primitus: pro qua ægyptum deseruisse uideantur.

De oppressione filiorum israhel in ægypto per pharaonem: & de natiuitate moysi quem educavit filia pharaonis: & adoptauit sibi i filium: & de sacroq; scriba qu uoluit interficere puerum conculantem coronam regis: quā puero rex imposuerat.

CAP. VI.

EGYPTIIS siquidem delicatis: & desideriosis in labore existentibus: & aliis libidinibus ualde subiectis: etiam propter amorem lucri contigit ut pessime circa hæbreos inuidia eorū fœlicitatis afficerentur. Videntes enim israhelitarum genus augeri: & propter uirtutē & laboris ingenium diuitiarum affluentia ualde nobilitatos: cōtra se eos augeri suspicabantur: oblitq; bonorum propter longinquitatem temporum quæ meruerant per Ioseph: regnoq; translato ad aliam domum: crudeliter opprimentes israhelitas: studebant eis uarias inferre miseras. Fluuium nāq; eos per multas deriuationes diuidere: murosq; ciuitatibus edificare & fossata circumducere: ut eas inundare fluuius non ualuisset: & pyramidas edificare: præcipiebant ut nostrum hoc modo genus attererent. Omnes artes ergo efficientes: & in laboribus assueti quadringentorum annorum tempus in his miseriis extiterunt: eratq; hæc iter eos pugna: ut ægyptii quidem laboribus uellent israhelitas expendere: illos uero meliores semper eorum se præceptionibus exhiberent. Dum uero in his essent rebus utriq; causa pro qua potius studerent in exterminatione generis nostri semper ægyptiis huiusmodi fuit. Quidam sacrorum scribarum cum sint experti de futuris prædicere ueritatem: enunciauit regi parandum quandam illo tempore inter israhelitas: qui humiliaret quidem ægypti principatum. Augeret autem suo clemente israhelitarum genus: uirtuteq; transcenderet uniuersos: & gloriam in perpetuum memorabilem possideret. Cuius consilio iussit ut omne masculinum quod ex israhelitis nasceretur: iactantes in fluuiio consumerent. Custodientesq; conceptus mulierum hæbrearum: & partus earum obseruare præcipiēs ægyptias obstetrices. Ab eis enim hoc officium iubebat impendi: quas propter cognationem credebant regis non transcendere iussionem. Eis autem qui contēnerent hoc præceptum: & parturum occulte saluare præsumerent: perimi cum sua generatione præcepit. Hanc ergo illi sustinebat crudeliter passionem: & non tantum dolentes q; filiis priuarentur: aut quia dum parentes essent

ad perditionem filiorum sibi nascentium ministrarent: sed etiam ex illa cogitatione qua eorum de-
 leretur genus: quando quidem nati eorum necabantur: ipsi uero paulatim redigebantur ad nihilū.
 Et illi quidem erant in illo malo iacentes: contra dei uero uoluntatem nemo poterat præualere &
 si innūeris hoc artibus exercerent. Puer itaq; quem prædixerat ille sacer scriba: latenter regia cau-
 tela nutritus est: & uerax in his quæ per eum facta sunt ille qui prædixit inuentus est: quod hoc mo-
 do gestum ē. Amaramis unus hæbreorum nobilis: cum metueret pro cuncta gente: ne defectio in
 nutrienda iuuentute proueniret: & grauius hoc ferret ne eius uxor pareret: dūq; in hesitatiōe cō-
 sultaret: ad dei supplicationem conuersus est rogans: ut aliquam miserationem haberet: qui in nul-
 lo eius religionem præuaricasse uiderentur: daretq; eis rerum libertatem: pro quibus illo nati as-
 fligebantur in tempore. Deus autem misericordiam eius habens: & ad supplicationem aures incli-
 nans: astitit ei per somnium: & nequaquam eum desperare de futuris exhortabatur: pietatisq; eorum se
 dicebat habere memoriam. Et propterea retributionem esse præbiturum: & dudum quidem eorum
 donasse maioribus: ut ex paucis magna eorum fieret multitudo. Et abraam quidem solum de me-
 sopotamia in chananeam uenisse: factumq; locupletem: & inter alia dum uxor eius ad genus pri-
 mitus fuisse sterilis: deinde eius uoluntate ad hoc habilis facta genuisset filium: & reliquisset isma-
 heli quidem & qui ex eo erant arabiam regionem: ceturæ autem filijs tragoditen: ysaac uero cha-
 naneam. **Qui** dum meo fortiter pugnasset auxilio: semper uicit. Iacob etiā cōtribulibus fuit igno-
 tus: qui deinceps magnitudinem felicitatis qua uixit: suis posteris dereliquit. **Quo** cum septuagi-
 ta solūmodo in ægyptum ueniente: ultra sexcenta milia iam estis effecti. Nunc autem me utilita-
 tis uestræ & tuæ gloriæ scito prouidentiam cōmuniter habiturum. Is enim puer cuius generatio-
 nem metuentes ægyptii: cuncta perdere decreuerunt: quæ ex israhelitico semine generantur: tuus
 erit: & disperdet quidem eos qui eius interitum intendebant: nutritusq; mirabiliter: hæbreorū q-
 dem genus ab ægyptiorum necessitate liberabit: eritq; eius memoria quantiscūq; temporibus ui-
 xerit uniuersa apud homines: non solum hæbreos: sed etiam alienigenas gentes: me utiq; & alia p-
 bente tibi: & his qui de te nascituri sunt. Erit autem ei etiam frater huiusmodi: qui meum habeat
 sacerdotium: & ipse & qui de eo fuerint cuncto tempore procreati. Dum ergo hæc uisio illi ostē-
 sa fuisset: surgens. Amaramis indicauit hoc iohuel coniugi suæ: maiorq; timor eis alloquio huius-
 modi uisionis instabat. Non enim de filio solūmodo esse uidebatur eis formido: sed etiam p-
 gnitudine futuræ felicitatis. His tamen quæ prænūciata fuerāt a deo: fidem partus præbuit mu-
 lieris: qui custodes latuit per conceptus sui silentium: ex eo q; non uehementer ei dolores insiste-
 rent. Et tribus quidem mensibus apud semetipsos occulte nutriet infantem. Deinceps autem me-
 tuens amaramis ne captus regie iræ succumberet: & ipse cum puero deperiret: & dei prouidentiam
 excluderet: deliberauit potius hoc modo pueri consulere salutem prouidentiamq; latendi esse hanc
 iudicauit. Nam illud erat incertum: cum piculū imineret nō solū puero qui occulte nutriebatur:
 sed etiā nutriēti: deumq; iudicauit oīum habitūq; caute ā: quatenus in nullo q; p̄miserat eēt mē-
 dax. Hæc cogitantes: uas rotundum ex uimine cōplicitū: uelut alueoli magnitudine præpararūt:
 quod sufficeret ut infans spaciōse ibi iaceret. Deinde uixerūt illud bitumine: natura enī bituminis
 est: ut i uimalibus uasculis accessit: possit aq; coercere. Illic ergo isātem mittētes: & circa fluuium
 ponentes: eius salutē deo reliquerūt. Et fluuius quidē eū suscipiens deportabat. maria uero pueri
 soror matris iussione custodiebat: quo illud uasculum deportaret itendēs. Tunc itaq; deus ostē-
 dit: non humana prouidentia: sed omnia quæcūq; uult ipse fieri: effectum optimum protinus adi-
 pisci: nec præualere quidem eos qui pro cautela iua alios condemnare nituntur interitu multoq;
 studio hoc implere conantur: cum inopinabiliter illi saluentur: & poenitus de medio malorum in-
 ueniant periculorum ereptionem dei solius uoluntate. Tale aliquid ergo circa hunc infantem ge-
 stum aperta uirtute dei probatum est. Thermut igitur erat filia regis: quæ dum circa litus flumi-
 nis luderet: portari a fluuiio illud uas conspicimus: præcepit ut ad se ille alueus portaretur. Veniē-
 tibus autem qui ad hoc fuerant destinati cum alueo uidēs infantem ualde gauisā est: propter ma-
 gnitudinem & speciem eius. Tāto ergo studio deus circa moysē usus est: ut ab ipsis qui propter
 nauitatem eius decreuerunt interimere genus hæbreorum: alimento & cura dignus haberetur:
 iussitq; mulierem adduci. Thermut regis filia: quæ daret infanti mamillam. **Quo** nō accedente ad
 illius ubera: sed euitante: & hoc in multis mulieribus faciente: maria assistens his quæ fiebant: nō
 ut quasi uideretur ex operibus: sed inter alias astare ait. Frustra o regina has mulieres ad nutrimē-
 tum infantis uocas: quæ nullam ad eam cognationem habent. Si uero quandam hæbraicarū mu-
 lierum adduci præceperis: puto tanq; contribulæ suæ poterit ubera excipere. Cūq; putaretur be-
 ne dixisse: iussit: hæc ire ut aliquam quæ lactare eum possit adduceret. Illa uero accepta huiusmo-
 di potestate: reuersa est: agens matri soli cognitum: infansq; grate quodammodo accessit ad eius
 ubera: & supplicante regina commissum est ei cum omni diligentia pueri nutrimentum. Cui se-
 cundum euentum rerum nomen impositum est: eo q; de flumine sit saluatus. Aquam enim ægy-
 ptii moyses uocant: uero saluatus. Componentes itaq; hæc ex ambob; us: moyses ei nomen impo-
 fuerunt: id est ex aqua saluatus. Et erat indubitanter secundum dei proloquium prudentiæ ma-

gnitudine & laboribus sapientū hæbreorū nimirū idustrius. Huic igitur abraam pater septimus erat.
 Erat. n. iste filius amaramis: q; fuit de patre chaath: q; natus est de leui: Leui uero de iacob q; fuit ex
 Ysaac filio abraā. Erat autē ei iapia nō p̄ ætate cōcessā: sed sua mēsurā multo superior: & seniorē hu-
 ius rei facultatē in ifantia demonstrabat: maiorēq; spem actio eius iā tunc q; uiri p̄fecti gerebat. Et
 cum trimus fuisset effectus deus mirabiliter eius staturæ eleuauit spaciū. Nā quantū ad speciem
 nullus erat ita seuerus: ut uidens moysē: eius pulchritudinē non amaret: multiq; contigebat dū
 eū cerneret p̄ plateā ferri: ut conuerterent qdē ad aspectū pueri: & ea in qbus uidebant studium
 hēre desererēt: delectati potius eius uisioe. Erat enī in eo multa infantilis gratia: & excellētē de-
 centerq; circa eū existēs: retinebat ispicitēs. Hūc ergo cū talis eēt: thermut sibi filiū adoptauit: dū
 sobolē legitimā nō hēret. Et cū aliquādo eū portasset ad patrē: ostēdit eū q̄si de successiōe nō co-
 gitaret: sed uolūtate dei p̄priū filiū nō hēret dicebatq;. Nutriui infantē forma diuinū: & prudentia
 ualde fortissimū: mirabiliterq; de fluminis gratia cōdonatū: quē meū qdē filiū eē decreui: tui im-
 perii successorē. Hæc dicēs: posuit in manibus patris ifanrē. Ille uero sumēs eū: & ad pectus appli-
 cans p̄ amorē p̄ filia gratia iposuit ei diadema. Moyses autē cōuoluēs illud: picit i terra: quasi p̄ isā-
 tipm cōculcauitq; suis pedibus: qdē regi auguriū ferre uidebat. Cōtēplato at ille sacer scriba: q; eius
 natiuitatē p̄dixerat: ita futurū ad humiliandū principatū ægypti: impetum fecit ut eum occideret:
 & terribiliter clamans ait. Hic est puer ille o rex quem deus nobis occidendum ostendit: ut de cæ-
 tero timore careamus. Testimonis enim ostēditur quia tum inuasurus est principatum. Isto nāq;
 perempto: ægyptiis quidem eius timor tolleretur: hæbreis autem spes confidētiæ quam propter eū
 habere creduntur auferetur. **Quod** cum dixisset: uix præualebat eum abripere thermut: cum etiā
 rex senior esset ad eius necem: deo huiusmodi propter prouidentia salutis Moysæ faciente. Ale-
 baiur itaq; multa sollicitudine: & hæbreis quidem in eo erat spes optima circa cuncta: suspitionis
 uero eius clementem generabat ægyptiis. Et cum nullus esset certus: ut uel si occideret rex infan-
 tem & cognatum propter adoptionem: aut aliorum quilibet: quid amplius ad ægypti utilitatē pro-
 desset: quo iam non metuerent de præsentia futurorum abstinere omnes ab eius nece.

Postq; creuit moyses iniunctum est ei bellū ethiopicum: ubi copulata est filia regis æthiopum
 in matrimonio. Vnde odium & inuidiam magnam contraxit ægyptiorum. **CAP. VII.**

Moyses itaq; prædicto modo natus & nutritus: & transiens ad ætate perfectam: ægyptiis
 formam suæ uirtutis ostendit: & ad humiliationem quidem illorum: augmentum uero
 hæbreorum factum est: ut huiusmodi occasio proueniret. Ethiopes cum sint proximi
 ægyptiis: negocia sua i eorū regionē portabāt: & referebāt ægyptiōq;. Illi irati castrametum
 ei sūt: uindicaturi cōtēptū: plioq; cōmisso deuicti: alii ceciderūt: alii uero turpiter domi
 reuertentes euadere potuerūt. Secuti autē ethiopes & arbitrātes defecisse illos: p̄sumptiōe suā oēm
 ægypti prouinciā optinere potius exarserunt: gustantēq; eorū bona: ab eis se nō abstinerebant. Cūq;
 uicinas partes aduentibus non præsumerent repugnare: accesserunt usq; ad mēphis: & mare nulla
 ciuitate. s. resistere præualente. His ergo malis obstructi: ad reipōsiā & diuinationes ægyptiis sūt cō-
 uersi: & deo eis præbente consilium: ut auxiliatore uterent hæbreo: iussit rex filia ut daret moy-
 sē ducem a se constituendum. Illa sacramentis præbitis: ut nihil ei fieret mali: tradidit moysē: p̄
 magno quidem beneficio iudicans eius auxilium: & ad nihilans sacerdotes: qui eum uelut hostem
 prædixerant occidendum: quasi nescientes q; aliquando utile foret eius auxilium. Moyses uero a
 thermut exoratus pariter & a rege: libenter hoc suscepit opus. Gaudabant ergo sacri utriusq; gen-
 tis scribæ: ægyptiorum quidem tanq; eius uirtute hostes deuincerentur: & moysē ipso dolo com-
 primerent: hæbreorum autem tanq; hæc eis occasio foret: ægyptios omnino diffugere: quo moy-
 sēs eorum dux esset. Ille anteq; hostes cognoscerent eius inuasionem sumēs ducebat exercitum: nō
 per fluuium iter faciens: sed per terram: ubi sapientiæ quoq; suæ mirabile fecit indicium. Nam cū
 terra ualde sit seua iter agentibus: propter reptilium multitudinem: quia illic hæc omnia nascun-
 tur: ita ut et quæ apud alios nō sūt: sola illa terra nutriat uirtute atq; malicia: & aspectu solito dif-
 ferentia: quorum sūt aliqua etiam uolatilia: ut cum de terra nocere nequeant: superuolando non
 prouidentes occidant: pro cautela exercitus & itinere eorum innoxio: hoc mirabiliter adinuenit.
 Plectas ex papiro fecit in modum arcarum: easq; complens de hibicibus secum portabat. Hoc au-
 tem animal serpentibus inimicum est: fugiunt enim eas aduenientes: & cum se celare uoluerint:
 uelut flatu ceruorū ab reptē deuorant. Hibices ualde sūt mansueti: & generi tantum serpentine
 feroces. Et de his quidē p̄tereo nūc scribere: nō ignorantibus græcis quale sit genus hibicis. Dū
 uero ad terrā nutriticæ bestiæ uenissent: per eas ut dixi naturam serpentū expugnabant: eisq; uelut
 aduersus hostes utebantur. Hoc ergo modo iter agens: anteq; ethiopes agnoscerent superuenit: &
 cum gressus cum eis pugna deuicit: ipēq; quā habebāt contra ægyptios & eorū ciuitates abstulit:
 ibatq; subuertens omnia: & terrā ethiopū gustassent: ægyptiōq; exercitus fatigationē minime sen-
 tiebat: tanquā præter eum seruitutem & nouissimum subuersiōnis periculum potuissent ægyptiū
 sustinere. Post hæc autē infrequentibus ægyptiis cunctos ethiopes in Saba ciuitate regia ethio p̄-

quā postea cambises meroinde nominauit: sororis suæ nomine obsidebatur. Erat enim inexpugnabilis locus ille cū & Nilus circūcluderet: & alia flumina astabus & astabus: fluctus difficiles obicerentur eis: qui illic transire tentarent. Ciuitas enim interior existens habitabatur: ut in sula muro circūdata uallo fortissimo: & contra hostes quidem ppositus habet fluuios. Fossata uero grandia inter muros & flumina sunt: quatenus inundari nō possit ciuitas: aquæ illuc uiolētia deportata: hæc res illa flumina transeuntibus difficilē faciebāt ciuitatis inuasionem. Cum ergo grauius ferret moyses segnitiam exercitus: quādo hostis nequaquam uenire præsumeret ad manus tunc aliqd tale prouenit. Tharbis filia regis ethiopi fuit. Quæ dū moysen circa muros exercitū applicatē: fortiterque uideret pugnātē eius efficaciam experitiāque mirata: & de sperantibus iam pridem ægyptiis: libertatis auctore eum extitisse bonos suæ euentus foelicis existimās: ethiopiis. Exultantibus: in his quæ circa eos gesserat: eūque tūc periculis iherere cōspiciēs i amorē eius lapsum crudeliter. Et cū passio pualeret: misit ad eū fidelissimos seruosque: ut ei de nuptiis loqueretur. Illo uero sermonem eius suscipiente: ut traderet ciuitatem: præbitisq; federibus: ut & uxorem eam duceret: & ciuitatem obtinens: nequaquam pacta transcenderet: effectus uerba præuenit: & post necem ethiopum gratias agens deo moyses: nuptias celebravit: & ægyptios in propriam terram reduxit. Illi uero ex quibus saluabatur a moysē: ex his odium aduersus eum habebant: & seruētoribus aduersus eum consiliis utebantur arbitantes: non propter bonos actus eum in ægypto ita creuissē: innocueruntque regi: quid de facta cæde prouenerit. Ille itaque apud se industriam uiri continuat: inuidia uero ducatus moyses: & oppressionis suæ formidine tactus: compulsusque a sacris scribis: mittebatur in moyses cæde grassari.

Moyes cognitis insidiis regis ægypti latenter effugit & ueniens in madiā: habitauit cum raguele sacerdotē: cuius filiam accepit uxorem.

CAPI.

VIII.

Qui dum cognouisset insidias eius: latenter effugit: & itineribus oblectis: per desertū fugam expleuit. Cūque ei ciborum esset iopia: uiribus tolerantia præualebat: ueniensque ad ciuitatē madian circa mare rubrum posita: cognomē habentē ab uno filiorū abraā de cethura progenito sedens super quedā puteū: ex labore atque miseria quiescebat existente meridie: nō procul a ciuitate. Quo ei actus accessit huiusmodi ex usu prouincialium cumulū eius uirtutis ostendens: & occasione ad meliora pbens. Nam cō sint loca iniquosā pcedebant pastores ne forte a puteis aquæ exhauriretur ab aliis: & oues potu necessario priuarentur. Astiterunt itaque tūc ad puteum septem uirgines sorores: raguelis filia sacerdotis: qui multo honore apud prouinciales habebat. Quæ gregum patris curā agētes: eo quod hoc ministeriū etiā mulieribus regionū sit troglodidarū: sufficientem aquā de puteo leuauerūt: expectantes ut greges suos abundantia irrigatione satiarēt. Superuenientibus uero pastoribus & uirgines expellētibus: ut aquā ipsi occuparent. Moyes crudele iudicans puellas despiciere iniusticiā patiētes: uiolētiamque uiros sine potiore que uirginum: illos quē phibuit uiolētis eē: uirginibus autem opportunū præbuit adiutoriū. Quæ beneficio ipeatorum uenerunt ad patrem: iniuriamque pastorum narrantes: & solacium sibi præbitum peregrini rogabant ne eius beneficium esset uacuum: ne retributione debita priuaretur. Ille autē & filias approbauit circa benefactorē ita studētis: & Moysen ad uultū suum iussit adduci: iustissimæ gratiæ prima meritorum. Cūque uenisset & filiarum testimonium ei de suo solacio declararetur: eius uirtutem admiratus: non fore eius auxiliū sine bona repēlatione dicebat: sed idoneū se ad reddēdā gratiā: ita ut magnitudine repēlationis: mēsurā possit trāscēdere benefacti. Fecitque eū quasi filiū: & unā filiarum ei dedit uxore: grægūque suorum in quibus omnis erat antiquis barbaris possessio: eum uoluit habere curam & dominum. Et moyses quidem dum hæc inpetraret a gecheg'eth alias theleo: hoc enim cognomē erat raguelis: debebat ibi nascendo eius græges.

De rubo quod uidebat moysi quasi arderet: quod tamē nō cōburebat: ubi audiuit mādātū diuinū ut reuertens in ægyptum: liberaret filios israhel de oppressionē ægyptiorum.

CAPI.

IX.

Ost hæc autē tempora dum pasceret grægē i mōte quod uocatur syna: ducebat oues qui mons est excelsus: & ad pasturas egregius optimas herbas habens. Hic dum eēt opinio habitare deum: primitus nemo pascebat: quia pastores illic minime ambulare præsumebant quo tamē prodigium ei mirabile nimis apparuit. Ignis namque depascēs rubi uiriditate: eiusque florē trāsit innoxius: fructiferosque ramos nullo icēdio dissipauit. Cūque flāma uehēmēs & uelocissima eēt: ille etiam ipam uisionē iopinabile formidatus obstupuit: & potius dū uocē ignis emitteret: & noīe eius uocaret uerbaque facere uideretur: quibus etiam eius fiduciam præsumētis ad loca accedere ubi nullus hominū primitus ambulasset: eo quod esset diuina redarguit eiq; iussit: ut procul ab igne recederet: & ut sufficerent ei quæ uiderat: cum esset bonus uir: magnorūque proles uirorum nihil amplius indagaret. Prædicatque ei futuram gloriam & honorem apud homines pēnte deo: iussitque ut cū fiducia abiret i ægyptū: dux & princeps futurus multitudinis hæbreorum: & cognatos proprios ab illorum iniuria liberaturus. Nam & terram inquit habitū hanc foelicis: quā hitauerat pater uester abraam: oibusque adepturi sūt bonis: ad hæc utique te eos tuas sapiētia deducere: iussitque ut educēs hæbreos ex ægypto sacrisque ciuī gratiarum actiōis ueniēs ad illa loca celebraret.

Hæc ergo ex illo igne diuina uoce prolata sunt. Moyses ergo obstupescēs i his quæ uiderat: multo potius quæ audierat: uirtuti ique tuæ nō credere domie: quā & ipe color: & maioribus meis apte apparuisse nō dubito: uerūtamē hēfio quēadmodū uir ignarus & nullius uirtutis idoneus: aut suadeā uerbis: quatenus cognati relinquentes terrā quā nūc habitāt: me sequatur ad quā eos ipse deducā: aut uel si ipsis fatiſiat: quō potero exigere pharaonē ut dimittat hæbreos: quos laboribus & opibus uirtus eius foelicis augetur. Deus autē eū i oibus cōsidere seque adesse: pmissens: & ubi quē opus eēt suafione: uerba pbitur: ubi autē opibus: uirtutem ministratur: iussit ut baculo i terrā pieto fieret serpens: quo signo crederet pmissa se pceptur. Hoc dū fecisset: draco cōuolutus repebat spiris igētibus: & tāq; cōtra se psequētes suū caput seuisimū iurgebat: quod deiceps factus ē uirga. Post hoc uero mittere eū dextrā in sinū pcepit: obediētiq; eā cādida & uelut coloris niuei protulit: post quod tamē ad solitū est reuerſa. Iustus itaque aquā de proximo sumere: eā in terram proicere: uidit colore sanguineo factam: mirantemque in his confidere præciebat deus: & adiutorem sibi eū nosse maximū: & signis his ad credendum epud omnes uisus: dicebatque: missus a me: secundum mea mandata facies uniuersā. Iubeo ergo te i nullo te tardantē: ad ægyptū festinare: die noctūque laboratē: ne tua tarditas maius tēpus faciat hæbreos in seruitute consistere. Moyses autē non diffidens in his quæ diuinitas promittebat: inspectorque talium indiciorū: & auditor factus orabat: ut hac uirtute eodem modo expiretur in ægypto: supplicabatque ne nominis sui deus noticiā ei celaret: ut dū uoci eius participatus fuisset pariter & aspectu: i super agnosceret & uocabulū: quatenus sacrificans noiātim eū adesse hostis supplicaret. Et deus quidē ei suā significauit appellationē: quā primitus hoies nequaquam uidebatur audisse: de qua mihi fas dicere nō ē. Moyses itaque illa signa nō tūc solūmō: sed semp & ubicūque contingeret faciebat. Ex quibus oibus plus maiore ueritatē signis distribuēs: deūque ppicū & suffragatorem habiturum se credens: & domesticos se saluare sperabat: & ægyptios malis afficere.

Moyes regressus est in ægyptum secundum mandatum domini: ubi faciens signa & prodigia maxima eduxit filios israhel de ægypto in manu ualida.

CAPI.

X.

Adiēs quoque ægyptiorum regē pharaonē fuisse defūctū: sub quo ipe defungerat: petiit raguele ut eius pmissu pro utilitate cognatorum iret i ægyptū: lumenque Sephoram uxorem filia raguelis: & filios quos habebat ex ea Gerſan & eliezer: retēdit ad ægyptum. Nominū uero horū gerſa quidē hæbreæ lingua significat in terra peregrina. Eliezer autē quod adiutore patrio deo usus: ægyptios effugisset. Cū uero uenisset iuxta mōte: frater Aarō deo iubēte occurrit ei. Cui moyses significauit quæ in monte contigerunt: pariter & diuina mandata. Procedētibus autem eis: occurrebant nobiles hæbreorum eius prælentiā cognoscentes. Quibus moyses quod uerbis suadere non poterat: signa sibi met ostēdā monstrabat. Illi stupore eorum quæ inopinabiliter inspiciebant: omnino credebant: & ex omnibus erāt in spe maxima cōstituti: deo scilicet eorum prouidētē securitatem. Dum uero iam obediētes haberet hæbreos: moyses: pmissens secutores se que iuberet: libertatēque respicere: uenit ad regem illū quod nup suscipat principatū: & in quocūque iuuerat olim ægyptios ab ethiopiis compſos: cū fuisset eorum directa prouintia declarauit: & quia militia & laboribus magnis usus tāquā pro suis: post diuersā pericula non dignam retributionem acceperit intimaui: pariter etiam quæ illi in monte syna contingerant: deique uoces: & signa singula ab eo monstrata propter fidem rerum decenter expoluit: rogauitque ne discredens i his: impedimentum faceret dei uoluntati. Deridētē uero rege: moyses: ope fecit: ut conspiceret signa quæ fuerant in monte syna monstrata. Ille ergo dedignatus: illum quidē malignissimū appellauit: & prius ægyptiorum fugisse seruitium: & nunc pro seditione alias seductione remeasse: & prodigiorum opus stuporēque factū magicarum artium appetisse remedia. Cūque hæc dixisset: iussit sacerdotes eadē quas ille facere uisiones: tāquā ægypti etiā in hac disciplina sapiētes existerēt: & quasi non solus moyses penitus esset rerum: quas ipse per deū possit explere: ut quod erat ualde mirabile: si etiam ab aliis fieret ostenderetur: quomodo humana doctrina constaret. Et ponentibus illis uirgas: dracones facti sunt. Moyses autem nō expauit sed ait. Nec ego quidē o rex ægyptiorum despicio sapientiam: sed tanto melius hæc a me que horum magica arte sunt facta: quanto humanis diuina esse constat meliora. Ostendam uero non artibus magicis: nec errore: sed subsistere ueritate: quæ mihi sūt dei prouidentia & uirtute patefacta. Cūque hæc dixisset: proiecit in terram uirgam: iussitque eam ut i colubrum uerteretur. Illa obediens etiam ægyptiorum uirgas quæ uidebantur esse dracones deuorauit: insiliens donec consumeret uniuersas. Quā in suo scemate redeuntem: sumpsit denuo moyses. Rex autem nihil maius in hoc actu se uidisse simulauit: sed iratus: & in nullo eum præferri dicens ægyptiorum sapiētia & integritati iussit ei qui super hæbreos uidebat esse constitutus ut nullā eis præberet requiē: sed maioribus que prius eos malis affligeret. Ille ergo cum prius eis præberet paleas ad lateres: nihil ulterius dedit: sed die quidē opibus eos faciebat affligi: nocte uero paleas congregare. Cum eis duplex hoc malum existeret: & erūna per illum crudelior institisset: ille neque minis regis fatigatus est neque increpationibus cessit hæbreorum: sed animam suam cōstituit ad uitam: ut & laboraret: & libertatem cognatus acquireret: ueniensque rursum ad regem suadebat ei

Non Josephi reu
era de non
meabile

ut dimitteret hæbreos ad mōtē syna: sacrificaturus deo. Hoc ei præcepisse dominum dicebat: & in nullo contradicendū illius iussioni exorabat: deūq; propiciū fore cunctis: si eos dimitteret egressi: di ne prohibēdo illos sibi reputaret paciēdū quæcūq; patiunt qui præceptiōibus dei contradicūt: quando eis qui iram in se cōmouerint diuinā in omnibus oboriunt aduersā. Ex quibus utiq; neq; terra: neq; aer suauis existit: nec soboles eorū naturali modo progredit: sed inimica omnia & aduersa sentire ægyptios edicebat: & hæbreorū populū abire ex illorū prouicia etiam illis nolētib; affirmabat. Rege uero moyses despiciente sermones: nullāq; conuersionem sui ad talia facie: passionē pessime quas singulas explanabo ægyptios inuaserunt: nec prius fledebātur quā eorū experimenta perciperent simul & quia uellet deus moysen in nullo eorum quæ prædixerat monstrari mendacem: & quia prodesset hoibus: ut discerent obseruare & facere ea: in quibus non posset offendi diuinitas: ne ad iracundiam conuersus: in eorum iniquitatibus ulciscat. Fluuius enim eis sanguineus dei uoluntate profuit: & qui bibi non posset: cū fontem aquarum aliū nō haberet: nō colore solummodo talis erat: sed etiā se cōtingētibus doloris amari gemitū inferebat: eratq; talis ægyptiis: hæbreis autē dulcis & potabilis existebat: licet naturaliter uideret eē mutatus. In hoc miraculo rex timens: atq; helitās ppter ægyptos: abire pmisit hæbreos. Cūq; malū fuisset aliquomō releuatū rursus latētia permutauit: nec eos abire pmisit. Deus autē illo cōtemnēte post calamitatis ablationē: & nolente a sua malicia tēperare aliā intulit ægyptiis plagam. Ranarū nāq; īfinita multitudo eorum terrā late depasta est: plenusq; erat his etiā fluuius: & polluebatur eorū porus: & aialibus ibi putrescētibus: fetor cūctis noxius exalabat ex aq; eratq; cūcta regio huiusmodi malo plenat ebullētibus ranis & morientibus: quæ etiā domestica eorū habitacula ualde uexabant: dū in cibis sepius inuenirent & poculis: & in cubilibus eorū inambulantes: fetorq; crudelis erat: & abominabilis: moriētibus ranis ac putrescētibus. Dū his ergo malis ægypti præmeretur: iussit rex Moysē tollentem hæbreos abscedere. Cūq; dixisset hoc: repente ranarū exterminata est multitudo: & terra simul & fluuius in suam reuersi sunt naturam. Pharo uero mox ut passionibus terra priuata est: oblitus calamitatis illius: rursus retinuit hæbreos: & tanq; si plurimas passiones experiri uelint: nequaquam dimisit moysen populūq; discedere: quē prius timore potiusq; prudenti animo abire decreuerat. Rursus ergo alterius mali percussione eius fallaciam diuinitas uulnerauit. Peduculorum nāq; īfinita multitudo ægyptiis pullulauit: ex interioribus ebullēs: ex quibus mali male cōsumebantur: neq; lauacris: neq; medicamentorū unguentis genus hoc exterminare præualentes. Ob hanc ergo pestē Egypti rex turbatus: metuensq; simul pestem sui populi: licet faute uerecundia se deūcti uiri putare habiturum: cogebatur tamē a malo tēperare: hæbreisq; concessit egressionem. Cūq; hoc iterū leuigare: filios obsides & uxores reuersionis suæ eos relinere sanciebat. Vnde iritauit potius deum: credens se eius quoq; prouidentia fallere: sicut moysen. Sed illum latere nō potuit ægyptū punientē propter hæbreos. Bestiis nāq; multigenis & multimodis quorū aspectibus nullus occurrit: eorū prius impleuit regionē: quibus & ipsi consumebant: & terra agricolarū cultura nudabat. Si quis enim primarū passionū perditiōe euaderet: hoc langore & interitu hoium talia sustinentiū succūbebat. Cūq; pharo neq; sic dei iussionibus obediret: sed uxores qdē abire cū uiris diceret: reliquendos uero filios postulare: nō defuit deo: unde calliditate eius diuersis malis & maioribus denuo supuenientibus castigaret. Crudeliter nāq; eorū corpora uulnerabant iterum corrupta. Ita passim ægyptiorū multitudo consumebat: Rege uero neq; hac plaga tempante grādo uehemens: cū neq; prius in ægypto aer aliquid tale prulerit: neq; similis apud eos hiemis tēpore descenderet: maiorq; q̄ apud habitatores boreæ partis & septemtrionalis aeris rigore deferret effluxit & fructus earum usquequaq; confregit. Deinde genus locustarū germen quod nō fuerat uexatum grādine deuorauit: ut eis generaliter spes terrenorū fructuum deperiret. Sufficiebat nāq; quēlibet sine calliditate fatuū: etiā ea quæ p̄dicta sunt mala ad intellectum & cogitationē utilitatis adducere. Pharo itaq; tantū iprudens quantū malignus sentiens cām: deo tamē cōtradicebat: iussitq; moysē cū uxoris suis hæbreos abducere: facultatē uero eis deserere: eorū depopulādas domus. Moysē uero nō acquiescēte ita dimitti eos: quos oporteret deo sacrificiū de suis rebus offerre: cum ppter hanc cām multo tēpore morarēt: tenebræ pfundissimæ & p̄tē luminis nō habētes: ægyptiis sunt diffusæ: p̄ quibus & uisus eorū aeris crassitudine clausi sunt: eosq; mori miserabiliter cōpulerūt. Metuebant enim ne caligie simul absorberēt. Deinde his excussis post tres dies totidēq; noctes: dum nullatenus pœnitentiā ageret pharo ppter egressum hæbreorū: accedens ad eū moyses ait. Quousq; iobediēs es uolūtati dei? lube dimitti hæbreos: nō enī poteritis ab his malis eripi: nisi hæc uolueritis implere. Rex autē iratus ī his quæ fuerāt dictaminat eius se caput auferre: si ad eū ob hanc iportunitatē denuo remearet. Tunc moyses nequaq; se de his uerba factū dixit: sed illū ipsum cū p̄ceribus ægyptiorū deprecaturū fore: ut hæbrei discederēt. Et ille quidē cū hæc dixisset absecessit. Deus autē ostēdēs adhuc una plaga feriendos ægyptios: ut dimitterēt hæbreos: iussit moysen præcipere populo: ut sacrificiū paratū haberēt: eētq; p̄structi a decima die xāci mēsis: usq; ad quartādecimā q̄ apud ægyptios quidē p̄nauthi: apud hæbreos aut nisan uocat: macedones uero xanticū eum appellant. Et egressuros hæbreos oīaq; portaturos asseruit. Et ille quidē

preparatos habens ad egressionem hæbreos: & cōstitutos per tribus ibidem retinebat. Cum autē instaret quartū/decimus dies: omnes ad egressionem tēdentes & immolantes sanguinem: domus proprias ylopi frondibus emundabant. Cūq; coenassent. reliquias carniū tāquam egressuri cōcremauerunt. Vnde hactenus secūdum hunc morē ita sacrificamus. Illāq; festiuitatē pasca uocauerūt: quod significat trāscētionē: eo q̄ illa die deus trāscēdere eos pestē uoluit: quæ scilicet ægyptios uisitauit. Mors enī primo genitorū ita ægyptiis facta ē: ut plurimi p̄cerum cōgregati circa regalia Pharaoni psuaderēt: quatenus hæbreos sub uelocitate dimitteret. Qui uocatū moysen abire præcepit: arbitratus: ut si de p̄uintia recederet: iminētē ægyptiorū castigationem cessare: mulieribusq; honorabāt hæbreos: alii quidē ut citius egredirētur: alii uero ppter uicinitatis eorū cōsuetudinē. Et illi quidē egrediebātur: stētibus ægyptiis & pœnitentiā agētibus: eo q̄ fuerit eis sic crudelēs tēdebātq; ad ciuitatem noīe licus: quæ tūc erat deserta: ubi babylon postea fabricata est: dū cambises ægyptum deuastaret: celeri terq; agētēs iter ad locū beelēphon: tertia die ad rubrū mare deuenerūt. Et ppter desertū nihil de terra possent habere ciborū: fermētata farina azimis panibus ex modico tempore tātūmodo coagulatis uescebātur: hisq; triginta sūt usi diebus: longiori enim tempore eis nō suffecerūt quæ tulerunt ex ægypto: cum etiam is cibus sub necessitate custodiretur: nec ad satietatem eodem uterentur. Vnde ad memoriā illius inopiæ: festiuitatē octo dierū agimus quæ dicitur azimorum. Omnis itaq; multitudo mulierū pariter & infantum egressorū considerantibus inestima bilis erat. Qui uero atatē habebant aptam ad expeditū: sexcenta milia fuerunt: reliqueruntq; ægyptum: mēse xantico: luna. xv. post annos. xxx. & cccc. q̄ pater noster abraā uenisset in chananeam: post iacob autem aduentum in ægypto: anno. cc. & quinto. Moyses autem erat quidem anno iam. lxxx. frater autem eius aaron tribus annis maior extabat. Portabant etiam ossa ioseph: dum hæc ille suos filios facere præcepisset.

Quomodo ægypti pœnitentiā ducti q̄ dimississent filios israhel: infecuti sunt eos usq; ad mare rubrum: quod diuisum uirga moysi præcipiente domino: ingressi sunt filii israhel: & sicco uestigio transierunt illud: ægypti autem persequentes ingressi sunt post eos: sed reuertēte mare in seipm: suffocati sunt fluctibus.

CAPI.

XI.

Porro cum ægyptios hæbreorū peniteret egressus: rexq; grauius ferret: tanquā ueneficiis moyses signa illa facta fuissent: deliberauerunt super eos: irruere. Et sumētes arma persequēbātur: tāquā reuocaturi eos: ubicūq; cōprehēdissent: nec eos ulterius deo dimitterent: seq; contra eos facillime præualere iudicabant: cum & inermes essent illi: & itinere fatigati. Et a singulis occurrentibus requirentes quo abierent: persequi cum studio festinabant licet molesta sit illa terra iter agentibus: non solum expeditis: sed etiam singulariter ambulātib; Moyses autem per ea loca prouide ducēbat hæbreos: ut siquidem pœniteret ægyptios & p̄sequi uellent hæbreos: supplicium maliciæ suæ: & transgressionis indubitanter exoluerent. Per palestīnam uero grauius ferebat trāsire: propter antiquam molestiam: uolebatq; quolibet modo latere pergens. Confinis enim est ægyptiorum hæc prouintia: & propterea uia quidem ducente ad palestīnam populū non eduxit: per desertum uero multum iter agens: malaq; perpeffus innumera: ad chananeam studuit peruenire: insuper & propter mandata dei iubētis adduci populū ad mōtē syna: sacrificium illic oblaturos. Apprehensis ergo hæbreis ægypti ad prælium parabantur: & multa uirtute prolecuti: concluderant eos in paruulo quodam loco. Sexcenti enim currus eos persequēbantur: & equites quinquaginta milia: & ducenta milia pariter armatorum. Et itinera quidē clausērent quibus hæbreos fugere iudicabant: inter rupes intrāgressibiles eos & mare claudētes: ubi terminatur mons ex asperitate uiarum: nimis immensus. Et fugā eis penitus amputantes: a maritima & mōtis cōgressionē hæbreos militibus obsederūt: os ipsū fuge claudētes: ut egressum eis ad cāpēstria denegarēt. Nō itaq; tolerabāt obsēssionis modū hæbrei: ppter egestatē necessariū: neq; fugæ facultatē habētes: armisq; priuati qui licet si pugnare uellent: eis spes rerum omnium amissa uideret: nisi semetipsos traderēt uoluntati ægyptiorum. His ita factis: moysen in omnibus culpabāt: oblitq; signorū quæ eis fuerāt a deo p̄ sua libertate mōstrata: usq; ad hoc uenerūt: ut etiam prophetam qui eis salutis dona promiserat: pro incredulitate lapidibus niterēt obrutes: seq; tradere cogitarent: atq; luctus & gemitus mulierū & infantum: ante oculos habentium mortem: montibusq; se & mari claudētib; simul & hostibus & fugam nullatenus ex istis iueniētib; Moyses autem licet esset in eum exasperata multitudo: ipse tamen circa prouidentiam eorū non cessabat: sed hæc omnia iactabat in deum: qui eis etiam iam alia quæ prædixerat pro eorum libertate contulerat: & neq; in hoc reliquendos esse inimicis dicebat: neq; seruituros: neq; perituros: stāsq; in medio ait. Nec hominibus quidem bene conuersantibus circa nos iustum erat non credere: de dei uero prouidentia uos desperare opus non est: a quo uobis omnia prouenerunt quæcūq; per me ad salutem & libertatem seruitutis uestræ neq; sperantibus promisit: cum potius in hesitatione sicut putastis uenientes: oporteret nos adiutorum. dei sustinere: cuius opus erit etiam nunc in tali nos difficultate conclusos: ex desperatione sicut uos creditis habituros salutem: & ex hostibus libertatem: qui fortitudinem utiq; suam circa nos est ostensurus: & prouidentiam factū

C

numerus
ægyptiorū
est de ægypto
multis
hæbrei
quæ erant
apud
numeros
1000

hæbrei
600 currus
et eques
50000
50000
et milites
200000

rus. Non enim in paruis diuinitas auxilium sui fauoris solet accommodare: sed potius in quibus humanam spem ad meliora non uidet accedere. Vnde tali auxiliatori credentes: cui uirtus est etiā parua grandia facere: & tantarum infirmitatem rerum suo munimine roborare. Nolite ægyptiorum arma metuere: nec quia mare & posteri montes uiam fugæ prohibent: propterea salutis spacia desperare: sicut enim uobis hæc quasi campi dei prouidentia: & pelagus conuertetur in terrā. Cūq; hæc dixisset: ducebat eos ad mare ægyptiis intuētibus. Erāt enim e diuerso positi: & labore persecutionis affecti: in crastinum differre prælium utile fore credebant. Dum uero moyses peruenisset ad litus sumens uirgam rogabat deum: & auxiliatorem atq; adiutorem inuocabat dicens. Neq; tu quidem ignoras quia effugere nobis mala præsentia: nec fortitudinem: nec auxilio licet humano: sed tu præbe aliquod salutare exercitui: tua uoluntate ægyptum relinquenti. Tuum est enim nos eripere: quia nūc omni spe & cōsilio desolati ad tua solius subsidia conuolamus: & quicquid ex prouidētia tua nobis accesserit: quod nos ab ægyptiorum ira liberare nunc possit inspiciamus: ue. ociterq; tuam nobis ostende uirtutem: & populum desperatione ruentē in peius: ad securitatem dignare & ad fiduciam pietatis perducere. Non enim in extraneis sumus: sed tuum quidem ē mare: tuus est & mons qui nos circūdat: ita ut hic aperiri te præcipiente: & mare cōuerti possit in terram. Valebimus etiam effugere per desertum: sed tuæ placeat uirtuti hac etiam nos parte saluare. Talia siquidem cum orasset: percussit uirga mare. Quod repente percussione icisum: & in se diuisum terram reliquit nudam: ut hæbreis uia esset & fuga. Moyses autem uidens ad destinationem dei: & pelagus cessisse eis: propriam terram primus intrauit: & hæbreos diuino itinere facto ppter periculum p̄sentium hostium sequi se præcepit. Qui delectabantur in hoc: agebantq; deo gratias: ppter salutem quæ per eum ultra modum rationis accesserat: quos iā nequaquā tardātes: sed cū festinatione p̄gentes: uelut sibi præsentē deo: uelanos quidem ægypti primitus iudicabat: & tāquā ad interminationē manifestæ mortis intentos. Cū uero uidissent eos illesos abire: nullūq; impedimētū eis nec difficultatem aliquā obuiare: persequi eos aggressi sunt: tāquam & illis pelagus ita quē existeret. Præordinantes ergo equos: ingrediebatur totus exercitus in mare. Hæbrei uero illis se armantibus atq; tardantibus: ad terrā contra positam peruenerunt: sine aliqua passione illos effugientes. Quapropter illi audaciores effecti persequēbantur: tanquam nec ipsi aliquid essent passuri: cum nescirent hæbreis proprie factam: & non esse cōmunem uia. Quæ utiq; pro salute periculum patientium fuisset ostensa: & non propter eos qui ad perditionem eorum accedere festinabāt. Dum ergo ægyptiorum exercitus omnis in mare intrasset: rursum effusum est: & descendens uentorum procella: omnes ægyptios comprehendit: ymbresq; simul & tonitrua ualde graui sūma e celo descenderunt: choruscationesq; lapadantes: nihilq; fuit rerū euenientium per iram dei ad perditionem hominū qui eis nimie tūc nō accessit. Nox caliginosa insuper & fluctuosa apprahendit. Et isti quidem ita sūt perditū: ut nemo ex eis reliqueretur: hæbrei uero neq; retinere poterāt gradium iopinabilis suæ salutis: & hostium perditione firmissimæ libertatis: quando defecerunt qui eos seruire cogebant: deumq; sic aperte suum adiutorem inspiciebant. Et illi quidem periculum ita effugientes insuper & inimicos punitos sic esse respicientes ut nulli unquam priorum hominum poterant reminisci: hymnum tota nocte dixerunt. Moyses aut canticum in deum & laudem gratiarūq; actionem propiciationis eius: ex ametro composuit. Ego itaq; ut iueni in sacris libris ita hæc singula quæq; tradidi. Nullus uero discredat uerbi miraculum: si antiquis hominibus & malicia priuatis uia salutis licet p mare facta ē sine uolūtate dei: siue sponte reuelata: dū & eis q̄ cum alexandro rege macedoniæ fuerunt oli antiquitus resistentibus panphiticum mare diuisum sit: & cum aliud non esset iter transitū præbuit eis: uolente deo per eū destruere persarū principatum: hocq; confitentur oēs: qui actus alexandri cōscripserūt. De his itaq; sicut placuerit cuiuslibet estimet. Postea uero armis ægyptioꝝ p̄fluctus uolentia uetoz allatis: exercitui hæbreoz: moyses & hoc arbitratus dei p̄missioe factū: ut neq; armis egerēt: hæc exiit colligēs: hæbreosq; his muniēs: dū eos p̄ desertū ad montē syna: illic imolatus deo: & p̄ salute multitudis hæbreoz ut dictū fuerat munera redditurus in pace.

Incipit tertius liber antiquitatis iudaicæ.

Quomodo moyses populū ex ægypto sumēs duxit ad mōtē syna: multo itinere fatigatū. CA. I. **I**gitur inopinabiliter hæbreos tali salutem donatos grauius iterum cōtristabat: dum syna ducerentur in montem: essetq; regio ualde deserta: & necessar iis alimentis egena: & aquæ difficilis: quæ non solum ut præberet aliquid hominibus indigebat: sed etiam nec aliqua animalia ut aleret erat idonea. Est enim sterilis nullūq; nouus fructus ex ea ualet oriri. Per huiusmodi siquidem regionem necessarīe preparabant. unde quando irent ad aliam non habebant. Portabatur autem aquæ ex locis iam tranfactis duce iubente: & ea expensā ad effodiendos puteos cum labore propter terræ duriciā accedebāt: & cū iueniret erat inoptabilis: sed amara simul & parua. Hoc itaq; modo facientes circa meridiana iter: uespere uenerūt in locū quē ppter aquæ maliciā mar nominauerūt. Amaritudo enim hæbraica lingua sic dicitur. Ibi fatigati itineris uolētia: idigētiaq; ciboz q̄ eis de-

iecerāt omnino māserunt. Erat ibi puteus ualde durus: qui nec sufficere quidem tāto exercitui poterat: parua tamē eis cōsolationem præbebat: q̄ in illis locis fuisset inuentus. Audierant enim ab exploratoribus: quia nihil ambulantes ulterius inuenirent. Illa siquidē aqua amara grauius non solum hoibus: sed etiā subiugalibus existerat. Videns itaq; moyses populū i angustia cōstitutū: & simul causam cui cōsultari nō poterat: neq; inimicus erat hostis: quatenus uim iserenti de necessitate potuisset sua fortitudine resistere. Et dū isto mō eoz deficeret uirtus: isatūq; & mulierū multitudo debilitior: nihilq; prodesset doctrina uerborum: calamitatem omnium suam moyses propria faciebat. In unum itaq; cōcurrerant: eiq; cuncti istabant: mulieres quidē p̄ paruulis: uiri autē pro semetipsis ne eorum utilitatem sperneret: sed eoz saluti quocūq; ordine p̄uideret. Ad hoc ergo cōuersus est: ut solūmodo deo supplicaret: ut aquā ex malicia præsentī cōuerteret: eāq; illis potabile cōdonaret. Et cōcedēte deo tātam gratiam: sumēs sūmitatē uirgæ quā in præsentī gerebat diuisit p̄ medium: & in longitudine ipsam icisionē faciens: deinceps iactauit in puteum: satisfaciēs hæbreis: eo q̄ deus eius orationes audisset: & promississet aquam se eis qualē cōcupiscerēt p̄biturū: si tamen iussis eius nō segniter sed promptissime ministrarēt. Illis uero dicētibus qd̄ uellet se facturos: si aqua cōuerteret in melius: iussit eos qui iuuetute ualebāt haurire dicens: q̄ prius effusa plurima q̄ ultima remaneret aqua possit eis eē potabilis. Illi q̄dem laudauerūt dictū: & aqua frequentibus contusionibus exercitata: purgataq; facta ē potabilis. Hinc itaq; castrametati: uenerunt in helim: quæ procul quidē bona uidebatur aspectu. Ha bebat enim palmarum arbores. De pximo aut magna cōprobabatur. Nā palmæ illæ septuaginta non amplius erāt crescibiles: nec multum eminentes a terra: ppter aquæ iopiā: quia dum eēt locus ois harenosus: neq; eis ex duodecim sōribus humentatio quedā: aut ad rigādum spes utilis habebatur: sed dum germinare non possent: steriles erāt idubitanter & pauca. Cūq; p̄ harenā discurrerēt: nihil eis occurrebat: uel si paucum aquæ in manibus sumerent: inutile inueniebāt atq; cenosum. Fructum uero ferre erant ille arbores nimis inuulidæ: propter aquæ ut dixi sterilitatē. Pro hac ergo causā culpabant ducē: clamabātq; suā eē miseriam: expimētūq; maloz p̄ eū se pati dicebant: triginta dierū ambulātes uiam. Quæcūq; n. portabant cōsumperant: & nihil p̄nitentis iuenientes: erant in desperatione rerum cūctaz. In p̄sentī namq; malo aiūm habētes & nō recordātes quāta eis fuissent a deo & moyses uirtute sapiētiaq; collata: irascebātur aduersus ducē: & lapidare eū simul aggressi sūt: quasi ipse causā tātæ calamitatis existeret. Ille uero ita multitudine puocata: & cōtra eum amare commota: de deo confidens: & consciētia pura prouidentia suæ: quā gerebat contra contribules suos: semetipsum dedit in mediū: & cōclamantes atq; ad lapides manus habentibus: cum esset ille aspectu gratissimus: & ad loquendum multitudinem suasibilis: mitigare cepit iras eorum: neq; eis priorum beneficiorum obliuionē habere poscebat: propter recordationem malorum præsentium: nec quia nunc laborare n. deo deberent perpetua dei munera proicere: quorum iam magna & inopinabilia meruissent. Sed sperare potius etiā de præsentī anxietate se dei p̄uidencia liberādos: qui eoz uirtutē probare uellet: si haberent tolerantiam: & animo bono præcedentia retinerent. Quia si non ad illa bona ppter præsentia mala respicerent: exerceerēt in malis: & arguerentur non esse boni. Neq; circa patientiam: neq; circa p̄sorum bonorum memoriam: cum ita deum eiusq; uoluntatem cōtemnerent: p̄ quā ægyptum reliquissent & ita circa eundem ministrum eius affecti esse uiderentur: cū in nullo fuisset mentitus de quibus dicendum aut faciendum dei mādato iuberet. Enumerabat igit oia: quæ admodū perempti fuissent ægypti qui eos contra domini cōpresserant uolūtate: & quæadmodū idē fluuius illis quidā sanguineus esset: ipsis uero potabilis atq; dulcis: & quomodo p̄ mare ne longius fugiētes nouā uia aggressi ipsi quidē ex illo saluati sūt: inimici autem eorum prorsus absorpti: & quia dum arma non haberent: etiā hoc eis deus abūde præbuerit: & alia quæcūq; ad perdendos inimicos: ipsosq; saluandos necessaria fuissent: eis ultra spē uirtutis suæ more contulerit. Non ergo debetis inquit etiam in præsentī de eius prouidentia despare: sed sine iracūdia sustinere: & cogitare eius auxilium non quidē tardū eē: sed ideo nūc differri ut uos hac difficultate probet utiq; credentes deum non per defectum esse segnē: sed pro experimento uirtutis uestræ & desiderio libertatis: & cognoscat utrū & ciboz inopiam: & sterilitatem aquæ pro eo fortiter ferre possitis: an seruire potius eligatis: sicut iumenta dominantibus sibi: & eis qui ppter ministeriū suū hæc pinguis uirtute consueuerunt adiciens super hæc: dicebat non se tantū de sua salute metuere: quādo utiq; nihil mali patere: si moriret iuste: sed potius p̄ illis cogitare: ne p̄ lapides quos mitteret sup̄ eū deū iudicaretur cōtēnere. Sic itaq; mitigauit illos: & ab impetu lapidationis abstinere fecit: & ad p̄nitentiā sceleris cōuertit: dicens eos nō hoc rationabiliter: sed necessitate fecisse: cogitauitq; oportere: ut ad diuinā supplicationē precesq; ueniret. Et ascēdens quēdā scopulum: deposcebat: ut questum populo auferret deus: & eos ab inopia liberaret: in ipso enim esse salutē suā: & nullo alio: atq; cōcederet ueniam his quæ in præsentī fuerant necessitate populi gesta: cum generi hominum res oportunæ prouenientes: & difficile placeāt: & eius accusatio sit amica. Deus autē: & prouisus se cōpromisit: & occasiones eorum desiderii præbituz. Moyses uero a deo hæc audiens descendit ad plebem. Illi cum uiderent eū promissionibus lætum: a mesticia ad hilaritatem

conuersi sunt: stetitq; ille in medio: uenisse se a deo dicens: & portare eis pro hesitationibus presentibus libertatem. Et post paululum ortigiage alias ortigometrage multitudo quas precipue nutrit sinus arabicus: transenso medio mari superuolauit: & post laborem uolatus quasi ad terrenam requiem descendit inter haebreos. Illi ergo tanquam alimentum sibi a deo collocatum comprehendunt eas. Tunc Moyses ad orationes dei repente conuersus est: qui promissionis suae compleuit auxilium. Mox autem post occasionem cibi prioris: etiam secundum eis deus emisit. Extedete namque Moyses manus ad orationem: ros descendit ex aere. Cumq; fuisset eius manibus illinitus. Moyses arbitratus est etiam hoc ad cibum eorum a deo fuisse collatum: gustauitq; & laetus effectus: ignorate multitudinem ymbrem esse credente: & temporis esse pluuiage quod agebatur. Ille docebat eos: quod non secundum eorum opinionem ros e caelo descenderet: sed ad salutem eorum cibumq; uenisset. Et cum gustaret: fidem credendi praebat eis. Illi uero imitantes id uicem: delectabantur in cibo. Melius enim dulcedinem & delectationem habebat ualde suauem. Simile autem erat aromatis praecipuis: & magnitudo eius similis semini coriandri. Festinabant quoque singuli colligere uehementer. Quibus praecipiebatur: ut omnes exequo per dies singulos assam mensuram colligerent: nec esset ille cibus in crastinum relinquendus: hocq; fiebat: ne debilibus colligendi difficultas existeret: uirtute ualentium: & hoc ad necem accederent. Qui tamen plus a praecipia mensura colligissent: nihil amplius quam labores habebant cum maius nihil illic quam assarium inuenirent: & quod remaneret in crastinum: nulli utilitati proficeret: quando uermes illud & amaritudo consumeret. Sic ergo erat ille cibus diuinus & inopinabilis: & huiusmodi ultio fiebat ipsarum rerum priuationes seruantibus. Haecenus autem sic rigatur ymbribus locus ille: sicut etiam tunc a Moyses praestandum diuinitas misit hunc cibum. Vocant autem haebrei hunc cibum manna. Manna itaque interrogatio est in nostra lingua dicentis: quid est hoc. Illi igitur gaudium in his quae eis fuerant celitus missa celebrabant. Quo cibo. xl. annis usi sunt: quanto tempore in deserto fuerunt. Cum uero idem migrassent uenerunt in rasisi: passim nouissimas pro intolerabili siti miserias. Nam cum praecedentibus diebus paucam aquae difficultatem habuissent: tunc omnino comperientes terram inaquosam: in malis erant: rursumq; irascebantur in ducem. Ille ergo paululum multitudinis impetum deuotans: dei conuertebatur ad praeces rogans ut sicut cibum eis indigentibus praebuit: sic etiam potum daret: cum peteret eis gratiam cibi non existente potu. Qui donum diu non distulit: sed praebiturum se moysi tantam aquae multitudinem unde non possit sperare promissit: iussitq; ut uirga percuteret petram quae ibidem erat apposita: & ex ea sumeret abundantiam rerum quibus egerent. Curabat enim ut neq; cum labore potius eis adesset. Haec ergo moyses a deo sumens ueniebat ad populum sustinentem & in eum conspicientem: uiderant namque iam eum de monte descendere. Cum uero uenisset: liberaturum eos etiam de hac necessitate dicebat deum: donatq; salutem non speratam: & de petra eis fluuium manare promissum. Quibus obstupecentibus hunc auditum: si eis siti & itinere fatigatis necessitas ad haec fieret: ut petram incideret: moyses uirga percussit petram: illaq; scissam aqua manauit copiosa & ualde perspicua. Illi igitur inopinabile factum mirati sunt. Quod cum uiderent: iam eis etiam ipsa sitis cupiditas est ablata: bibentibusq; dulcis & suauissimus erat potus: & quale donum esse deo donante uideretur. Tunc ergo moysen mirati sunt: qui a deo sic fuerat honoratus: & sacrificia pro dei prouidentia collata sibi impendebat. Declarat autem scriptura in templo reposita: eo quod deus praedixerit moysi quam hoc modo de petra manaturam.

Quomodo pugnantibus cum haebreis amalechite & qui cum eis erant deuicti sunt: & israhel praedam hostium perceperunt.

CAPI. III. **V**um uero haebreorum nomen iam ualde ubiq; diuulgaretur: & de his sermo cresceret: in timore non paruo prouinciales erant: & mittentes legatos adiuuicem solatia deposcebant: ut simul uiros in los interimere niterentur. Erant autem in hoc instantes: qui gobothe petram inhabitant. Qui uocantur quidem amalechite: pugnatore autem maximi illarum tunc gentium existebant. Quorum quinq; reges inuicem semetipsos: & circumhabitantes ad bella contra haebreos rogabant dicentes exercitum alienum & aegyptiorum seruitia fugientem: sibi inuasionem inferre: nec bonum sibi fore si tale factum despicerent: sed ut antequam eorum fortitudo ad maiorem tenderet potestatem: & ipsi magis pugnare inciperent confidentes: eo quod illis nullus resisteret: destruendos eos esse cautissimum atq; sapientissimum edicebant. Et poenam etiam de deserto & actibus quos illic gesserat exigenda: non ita possit euenire: cum ciuitatibus: atq; bonis eorum manus iniicerent. Alii ergo inchoatem inimicorum uirtute mollire & deicere optimum esse: magisq; iam proficientem prohibere credebant. Alii uero hoc superfluum putabant. Alii nullam occasionem eis aduersus se fieri permittebant. Haec & his similia per multas prouincias adiuuicem legationibus agitantes: delibauerant aduersus haebreos bella suscipere. Moyses itaq; cum nihil belli speraret hesitationem & turbam habuit repente prouincialium: & ad congressionem iam praeparatam: subitaq; pericula haebreorum multitudinem perturbabant: quia licet omnium reru haberent inopiam: petiorem tamen necessitatem pugnandi cum hominibus qui essent rebus omnibus bene conditi putabant. Moyses autem consolari coepit eosq; confidere deposcebat: decretosq;

dei credere quo saepe fuerant liberati. Et quia debellarent eos etiam qui eorum hostes existerent: arbitrari exercitum quidem multum & omnibus armis instructum: sed pecunias: alimeta: aliaq; res in quibus solent homines confisi pugnare: in auxilio diuino consistere: & sibi per deum oia haec adesse. Inimicorum uero manu paruam inermem: debilem: tanquam non fuerint quae istos habere costaret: deo uolente facile superari. Scire autem eos oportere dicebat: qualis eorum auxiliator fuisset in multis iam experimentis & grauioribus. Et quia in praesenti quidem bello haberent labore aduersus homines: cum uero fuerat eis suis & famis inopia: & in montibus atq; mari periculum: ubi fugam inuenire non poterant: haec omnia diuino solatio deuicissent. Ergo rogabat eos: propiores esse: tanquam omnium rerum facultas eis esset: ita ut hostibus praualerent. Et moyses quidem populum huiusmodi modi uerbis exacuens: ad praedium conuocauit tribuum principes. Et postea singulos adiuuicem. Iuuenes quidem exorabat senioribus obedire. Illos autem ut uerba ducis audirent. Erant autem eorum a se in periculo constituta: & ad praesentia preparata sperabant: aliquando a malis huiusmodi liberari. Iubebat quoque moysen: ut ad bella preter neq; tardaret: ne dilatio eorum fiduciam impediret. Ille uero ex multitudine pugnae eligens iuuentutem: super eos instituit iesum naue filium de tribu effraim: ualde robustum: & labores tolerare fortissimum: ad cogitandum similis & loquendum nimis idoneum qui nosset deceter deum & moysen colere doctorem pietate: eeq; apud haebreos aptus. Paucos uero circa aqua constituit. Plurimos autem totius exercitus circa infantum mulierumq; custodiam: & tota nocte erat praeparati: quae cumq; fecerat arma sumentes: & duces proprios intederet: tanquam praedium aggressuri dum eis praepararet. Inuigilabat autem & moyses iesum docedo: quemadmodum exercitum collocaret. Incipiente uero die iam pandi: rursum polcebat iesum: ne minor inueniretur in ope quam circa eum spes esset uniuersorum: gloriam praesentis militiae in futuris nationibus possessurus. Haebreorum uero nobilissimos seorsum rogabat: cumq; piter multitudinem exhortabat armata. Et ille quidem cum ita constitisset exercitum sermonibus & opere praeparationibus: discessit ad montem: deoq; similis & iesum credidit expeditum. Miscebantur itaq; hostes: & in manibus erat bellum: fiduciaq; & uiribus utebantur in inuicem. Deniq; donec moyses manus extendebat ad caelum: haebrei comprimebant amalechitas. Cumq; labore ex defectu manu moyses ferre non posset: quatuor nomines deponere: toties haebreos perire contigebat: iussit fratrem aaron & sorores mariae uirgine nomine Vir sibi assistere: eiq; manus utroq; latere continere: & adiuuantes eum non pmitteret laborare. Quo facto haebrei amalechitas fortiter deuicerunt: & oes iterissent utiq; nisi nocte supueniente: populus recessisset a caede. Victoria quoque optima atq; perfecta nostri habuere maiores: inferentemq; sibi bellum uicerunt: & circumhabitantes deterruerunt: abudantiaq; potiti sunt magnorumq; bonorum quae suis laboribus huerunt. Deuicentes namque exercitum hostium: maximas diuitias & publice & priuatim possiderunt oes: cum primitus etiam alimentis necessariis indigerent. Fuit autem eis non solum in praesenti: sed et in futuro bonorum causa huius quam praediximus pugnae perfecta. Non tantummodo enim corpora hostium seruitio subderunt: sed etiam metes: & cunctis circumhabitantibus post illos deuictionem affuere terribiles: eiq; diuitiarum maximam culmen adiectum est. Nam fugientes inimici: magnam copiam argenti similis & auri reliquerunt in castris: & uasa aerea quibus ad uescendum utebantur multamq; & insignem abundantiam utrarumq; rerum: id est ornamentorum textilium pariter & armorum: & aliorum quae praeparabantur ad praedium: diuersaq; iumenta: & quae cumq; moris est sequi iter agentem exercitum: prudentiaq; repleti sunt haebrei ope fortitudinis: & multum desiderium uirtutis erat in eis. Semper enim laboribus insistebat: omnia se capere iudicantes. Huius ergo belli hic extitit finis. Postea uero moyses exuebat mortuos hostium: & arma fugientium colligebat: & haec uiris pugnantibus exhibebat: ducemq; militiae iesum praconis attollebat: exercitum testificante cuncta quae gesserat. Nemo ergo haebreorum mortuus est: hostium uero tanti: quantos neq; numero comprehendere possibile est. Pro gratiarum uero actione Moyses sacrificans: altare construit: quod dei uictoriam nominauit: prophetauitq; omnes fore perituros amalechitas: nihilq; eorum in futuro relinquendum: eo quod contra haebreos in solitudine dimicassent: & nequaquam positus in calamitatibus percussent. Tunc exercitum fessum: conuiuio opulenta reparauit. Hoc ergo bello contra hostes suos post egressum ex aegypto primitus ita pugnauerunt. Cum uero pacificas post uictoriam Moyses hostias obtulisset: fecissetq; non paucis diebus haebreos cessare post pugnam: praeduxit ordinatum exercitum: multa namque eis iam copia erat armorum. Et procedens paulisper tribus mensibus postquam mouit ex aegypto: uenit ad montem syna: ubi ei circa rubum multas uisiones factas fuisse praediximus.

Quia socer suum ierro moyses ad se ueniente ad montem syna libenter excepit. **C**API. III. **Q**ui raguel socer audiens eius foelicitatem: libenter occurrit. Et moyses excipiens cum eosephora uxore sua & filios: delectatus aduersus eius: facto sacrificio epulas copiosissimas populo ministrabat iuxta rubum qui flammam euaserat: & multitudo quoque per cognationes epulis uescerebat. Aaron autem sumens raguel & qui cum eo erant: hymnos canebant in deum: quae eius salutis & libertatis & egressus auctor extiterat. Simulq; laudabat ducem: quasi ei us uirtute cuncta eis prospera contigissent. Et raguel quidem praemia multa plebis apud moysen de eorum fortitudine dixit: quia pro cunctorum salute sic laborauerint uniuersi.

Quomodo persuasit ei: ut distribueret populum per millenarios: & cetenarios qui prius inordinatus erat.

DEinde uidēs raguel moysen in regē multitudinē cōstitutū: cūctis ad eum eūctibus ut littere decideret postulatibus: & tantūmodo se iustitiā impetrare credētibus: si ille eis arbitrarer iudicaret: eis enī q̄ uicebant leuius esse p̄dere uidebat p̄ iustitiā moyses: q̄ uictores sententiā cuiuslibet auaricia sustineret: tūc egdē tacuit nolēs impedire uolentibus: dicitur uti uirtute. Cū uero quēuisset a turba: sumēs eū solū seorsū dicebat: eum oporteret facere: cōsiliūq; dabat quatenus minorē qdē regē curā aliis cōmitteret. De maioribus autē & salute plebis ipse tantūmodo p̄uideret. Nā ad iudicādū etiā alios hābreoz dignos iueniri dicebat: cogitare uero p̄ salute tātoz nō quēq; aliū nisi moysen posse solūmodo. Sciēs inq; uirtutē tuā & q̄lis fueris in ministerio dei ad saluādū populū: regē arbitriū cōmitte aliis examinādū. Tu uero ad solū dei ministeriū retine temetipsū: in cogitādo & req̄redo quēadmodū populū ab hac possis iopia liberare. Meis ergo cōsiliis utere de rebus humanis: & exercitiū p̄fecte dispone p̄ dena milia uiros: deide p̄ mille: ita post hęc diuides eos p̄ quigētos: & rursum in centum: deide quinquagenos: & iudices cōstitues sup̄ eos. **Qui** p̄ triginta rursum diuisi: p̄ uicenos & denos hēbunt p̄prios iudices: eoz negocia finiētes. Sit autē aliq; sup̄ istos unus: uocabulū a p̄cipio numeri sumēs. Et hi siquidē sint approbati ex oī plebe: boni & iusti: qui diuersis rebus iudicēt eos: & si quid ē supra & maius: ad maiores ueniat dignitates: qdē uero etiā apud eos difficile fuerit: hoc deducatur ad te. Sic enim fiet utrunq; quatenus & hābrei iustitiam impetrare mereantur: & tu solis deo ministrando facias eum exercitui esse propitium.

Quomodo hęc singula fecit moyses scero monente.

CAP. .V.

Aec autē monēte raguel: moyses libenter excepit: & secūdum eiusmodi dictum fecit: nō celans cōsiliū eius: nec suam faciēs illius suasionē: sed inuētorē huius rei omni populo manifestās. Nā in libris suis raguel cōscripsit. iuentorē predictā rei: optimum esse credēs ut oibus notā faceret ueritatē: licet ei soli potuissent prābere gloriā: quā ab alio sūt inuēta. Factum est itaq; quatenus uirtus moysi potuisset etiā ex hac uolūtate cognosci. Sed de his quidē oportune in scriptura alia declarabimus. Moyses uero cōuocata multitudinē: ipse qdem ad montē syna ituz se esse dicebat: tanq; cū deo māsurus: & aliqd ab eo utile p̄cipiēs: ad eos sit remeaturus: illos uero prācepit iuxta montem tabernacula sua ponere: & uicinitatem dei tenere.

Quomodo moyses ascēdit in syna mōtē: acceptaq; a deo leges: hābreis dedit.

CAP. .VI.

Aec cū dixisset ascēdebat in mōtē syna: q̄ excellētissimus ē in illis regiōibus: & p̄ altitudinē magnitudinis suā & scopuloz p̄eritate: nō solū hoibus iaccessibilis: sed et q̄ uideri sine aspectus labore nō possit. Et cū sermo eēt circa eū deū hitare: terribilis oibus & inadibilis erat uniuersis hābreis. Siqdē secūdū moysi mādata tabernacula mutauerūt: & radicē mōtis aphēderūt: eleuātes manus suas ad deū: tāq; cū p̄missiōe bonoz q̄ eis p̄miserat moyses reuerteret a deo: & festiuitatē celebrantes sustinebāt ducē: purgātes semetipsos alia purgatiōe: nec nō & a coitu muliez tribus diebus sicut eis ipse p̄dixerat abstinētes: rogābāt deū ut placide suscipet moysē: & dona p̄pararet qbus decetero uiuere bene possint. Utebant ergo cōmuni opulētis: & ornāmēto decēter cū cōiugibus & filiis abstinēbāt: & duobus qdē diebus erāt in epulis cōstituti. Tertia uero die anteq; sol oriret: nubes opuit cūctū hābreoz exercitū: & locū ubi tabernacula fixerāt oēm circūdedit: & fulgura facta sūt uētiq; uehemētes pluuiā cōcitatēs undiq; ferebant: & choruscationēs erāt uidētibus ualde terribiles: & fulgura crebro dimissa: dei p̄sentia oibus idicabāt. Et de his qdē unusq; legētū sapiat ut uoluerit: mihi uero necessitas ē hęc referre sicut in sacris libris scripta sūt. Hābreos itaq; ea q̄ uisa fuerāt: & clāgor auribus redditus ualde terrebāt: etiā sermo quo ferebat qdē deus habitaret in mōte: retinebātq; semetipsos in tabernaculis suis afflicti. Sed & moysē ira dei perisse putabāt: & de ipso similia sustinebat. Cū uero ita cōsisteret: apparuit Moyses latus & nimis exultās: q̄ formidīnē eis abstulit: & de futuro meliora p̄miserat: serenusq; repēte aer & prius q̄ ante paululū fuerat cōturbatus: moysē adueniēte reuersus ē. Igit̄ inter hęc cōuocabat populū in ecclesiā: ut audirēt q̄ dixisset deus. Quibus collectis: stās in excelliori loco unde eū oēs audirēt ait ad hābreos. Deus egdem sicut & prius p̄cipiēs me suscepit: utiq; uobis p̄mittēs foelicē: & cōuersationis ornātū: etiā nūc ipse assistet in exercitu. Eū siqdē & opa q̄ p̄ illū nobis sūt facta cōsiderātes nō despiciatis ea q̄ dicunt: nec me q̄ hęc dico respiciētes: nec qdē per me līgua hūana deus uobis loq̄tur artēdatis: sed uirtutē eius cōsiderate: & magnitudinē eius excellētē quoq; cognoscetis: & quō p̄ utilitate cūctoz ad me loq̄ dignatus ē. Nō .n. me respiciatis moysen amarami filiū & iochabel: sed eū q̄ nilū p̄ uobis cōuertit fecit in sāguinē: uariisq; plagis domuit aegyptioz astucia q̄ p̄ mare iter nobis ostēdit: quiq; cibū de cælo fecit hesitātibus aduenire: q̄ potū de petra estuātibus manare fecit: p̄ quē adā de fructibus terrā mariq; comedit: p̄ quē Noe ex ymbribus ē ereptus: p̄ quē Abraā p̄genitor noster obtinuit terrā chanaā: p̄ quē Ysaac de senioribus parētibus ē editus: p̄ quē Iacob .xii. filioz uirtutibus ē or natus: p̄ quē Ioseph p̄trās aegyptiorū dominus ē factus: ille uobis me iterp̄te hęc dignat uerba p̄ferre. Fiat itaq; uobis amā

Deo. Moysi ad p̄pium.

Deo Amarami filij iochabel.

biliora: quā uxores & filii. Foelicē nāq; hēbitis uitā ista seruātes: terrāq; eritis potituri fructiferam sine fluctibus maris: & ple filioz naturaliter nascēdoz: & hostibus ualde terribiles. Ad dei nāq; ego ueniēs uultū: icorruptā uocis auditor effectus sū: ille p̄ uestro gēitore alias genere sp̄ eius est aeternitate sollicitus. Cū p̄ hęc dixisset: eduxit populū cū mulieribus & isatibus: ut de eū ipm sibi loq̄nte de rebus agēdis audirēt ne uiliot uideret dictoz uirtus ad aures eoz hūana lingua pueniēs. Oēsq; audiebāt uocē ex alto ueniētē ad uniuersos: ita ut nullū effugeret. Et uerba qdē quae moyses i duabus tabulis de reliqt: fas nobis nō ē secūdū unūquēq; sermone apte depromere: uirtutes at eoz insinabimus. Docet itaq; nos primus sermo: qdē deus ē unus & hic solūmō ē colēdus. Secūdus at iubet: nullius aialis factā imaginē penitus adorādā. Tertius: ut p̄ deū i nulla re debeat aliq; frustra iurare. Quartus: ut seruādā sint septimana: & ab oī ope cessādū. Quintus: parētes honorādos. Sextus: abstinēdū a cæde. Septimus: nō adulterādū. Octauus: furtū nō faciēdū. Nonus: salū testimoniū nō dicēdū. Decimus at: nullius alieni rei habēdā eē cōcupiscētā. Et plebs qdē cum hęc audisset p̄cipiētē ipsū de rebus qbus moyses fuerat locutus: gaudēs i his q̄ p̄dicta sūt a cōgregatiōe discessit. Succedētibus at diebus adueniētes ad tabernaculū: poscebat ab eo etiā leges sibi a deo debere p̄ferri. Ille uero & istas posuit: & de oibus quocūq; mō gerēda forēt reliq; t̄pibus singula designauit: quoz memoriā oportuno t̄pe ero facturū. Plurimas at leget i alia scriptura disponā seorsū de ipsis expositurus. Igit̄ cū circa eos ita res a gerēt: moyses itez i mōtē syna cōscēdit p̄dicēs hābreis: eisq; uidētibus ascēdebat. Cūq; illic tardaret: quoniā .xl. diebus eis abfuit: timor i ualuit hābreos: ne moyses aliqd p̄tulisset: & iter mala diuersā nihil eos sic affligebat: quā q̄ putarēt se p̄didisse ducē. Erat .n. tumultus iter hoies: aliis qdē dicētibus eū p̄isse i bestias icidētē & maxie illi hęc dicebāt: q̄ circa eū odiū hēre uidebāt: alii uero ad deū eū secessisse narrabāt. Prudētēs at & nihil hōz q̄ dicebāt a populo p̄ sua delectatiōe alias dilectiōe suscipiētes: sed & bestias icidētē p̄isse hūanū putātes: aut certo a deo trāslatū p̄ uirtutē p̄priā uerisimile iudicātes: minus qdē hęc ferre tō faciebāt: sed p̄sule se desolatōs arbitrari: atq; tutore q̄le aliū hēre nō possēt: uehemēter affligebāt: & neq; oppinari poterāt i tāta mora uiro bono qdē accidisset: neq; sine tristitia aut deiectione degere p̄ualebāt: exercitiū uero neq; p̄mouere cōsidebāt cū moyses eos p̄dixisset ibidē sustinere. Cūq; iā q̄draginta trāssisset dies: totidēq; noctes: moyses astitit: nullo cibo hoibus cōsuetō participatus: & gaudio apparēs: totū cōpleuit exercitiū: p̄uidētīaq; dei quā circa eos hēret exposuit: simul & ordinē scām quē uiuētes eēt hituri foelicitatē: dicēs ostēsū sibi p̄ hos dies & tabernaculū: q̄le sibi deus uellet fieri i quo descēdēs ad eos ipse ueniret: ut et migrātes exide illud portarent: & nequa q̄ ad mōtem syna egerent ascēdere: quādo ad eos ipse descēderet deus: ut eorum adesset oratiōibus. Fiat inq; tabernaculū mēsuris & opibus q̄ ipse monstrauit: uobis utiq; ad hoc opus itēgniter accedētibus. Et cū hoc dixisset: duas tabulas ostendit eis: habentes scripta illa decē p̄cepta: in utraq; qna. Erat i ea inscriptio manus dei. Illi uero gaudētēs in his q̄ uidebant & audiebant a principe: quo possent eū laudare studiū sui munificētia non cessabāt: sed deferebant argentū & aurū: simul & es: lignaq; & magnā ualde materiā: quā nequa q̄ potuisset putredie uiolari: caprarūq; pilos: & ouium pelles: alias qdē hiacinto: alias uero coccino: alias purpureo flore tictas: alias albū colorē p̄bētes: lanaq; p̄dictis fucatas coloribus & linū bysinū: lapideq; in fertos auro: quibus hoies ornāmēti gratia solēt uti: pecudūq; multitudinē offerebāt p̄ter. Ex tali nāq; materia tabernaculū fabricatū ē: qdē migratū: & p̄ loca diuersā deuectū: nihil differebat a templo. His itaq; a singulis cū magno studio oblati: supra modū uniuersūq; uirtutis: atq; donatis architecto: mandato dei in his constituuntur operibus: quos populus elegerat sibi potestate collata quorum noia hęc sūt: quā sacris inscripta libris inueniūtur. Beseleel uiri filius de tribu iuda: & maria sororis moysi: & heliphaz isamach filius de tribu dan. Et populus siquidem tanto studio i cūctis rebus obediebat: ut etiam moyses eos suspenderet: dicēs sufficere ea q̄ data fuissent. Hoc etiā artifices iā p̄dixerāt abūdare. Accedebāt ergo ad opus tabernaculi faciēdū: & moyses eos singulā quāq; mensuram secūdum ostensionē dei simul & magnitudinē: quantaq; oporteret fieri ualā sacrificiis ministratura diuinis edocebat. Mulieres autem largitatem suam circa sacra uelamina: & circa alia quacūq; huiusmodi operibus erant necessaria: p̄ deū i ornamento & p̄ciosis lapidibus offerebant. Oibus itaq; in p̄paratione iā cōstitutis auro: argento: & ere & textilibus rebus: p̄dicens festiuitatem moyses: & sacrificia pro uniuersūq; uirtute faciēda: ad instituendū tabernaculi opus accessit: & atrium prius mensus est ita.

De tabernaculo qdē fecit moyses in deserto ad honorē dei: ut tēplū esse uideret.

CAP. .VII.

Atitudinē quidē qnquaginta cubitoz cētū uero lōgitudinē: tabulāq; ad istar colūnaz statuit ereas qnq; cubitoz habētes altitudinē: i utroq; latere tabernaculi. .xx. p̄ lōgū: p̄ latū uero .x. Anulū tabulis singulis ierāt: & capita tabularū argētea. Basēs autē deauratæ & celatae per circuitū: & i terra cōfixæ: p̄ringebatq; funes ab anulis ducti usq; ad capitula clauoz æneoz q̄ erant magnitudine cubiti: & p̄ singulas tabulas i terrā ualide politū: ut ex uiolētia uētorū tabernaculū imobile custodirent. Cortina uero mollissima ex bysso p̄ oia undiq; p̄debat a capite tabularū descēdēs ad basēm usq; conclusā alias diffusā: & conclusēs oēm

C. iiii

De decem seruis aut p̄ceptis hīs.

Alia habebat moyses a deo nullū.

per circuitum locum: ut nihil a pietate differre uideretur. Sic itaque habuerunt tria latera atrii per circuitum: quarum uero latus fuit quinquaginta cubitorum: quod frons erat totius operis: ubi .xx. quidem cubiti erant aperti: quattuor habentes tabulas in modum portarum: omnesque opere argenti factas praeter bases erantque enae. Ex utroque enim latere portae ternae erant tabulae constitutae: & per portae fortitudinem incastratae: & per eas cortina byssina circumibat. Et cum essent portae .xx. cubitorum longitudine: altitudine uero quinquaginta: uelut in eis erat ex purpura: & cocco: hiacintho: & bysso factum multis floribus & uariis: exceptis animalium figuris ornatum. Intra ianuas autem aspersorium erat eneum: simile habens basem: ex quo sacerdotibus manus diluere: pedesque perfundere moris erat: & ambitus quidem atrii erat ornatus hoc modo. Tabernaculum autem statuit in medio eius loco conuersum ad orientem: ut mox cum sol oriret: in eius radios suos emitteret. Cuius longitudo quidem .xxx. cubitorum erat: latitudo uero .x. cubitorum habebat spatium: & alter quidem paries erat australis: alter uero conuersus ad aquilonem: postergum uero eius reliquebat occasus: cuius altitudinem tantam oportebat ascendere: quantam latitudinem esse constabat. Erantque tabulae ex ligno: ex utroque latere .xx. cubitorum scemate quadrangulo factae latitudine quidem unius & dimidii cubiti: altitudine uero quattuor digitorum. Laminarum autem factae ex auro erant per interioriorem exteriorioremque partem: quibus singulis tabulis erant cardines bini immixti per duas bases quae erant argenteae & in suis foraminibus tabularum cardines suscipiebant. Parietis uero occidentalis tabulae sex erant quidem alterutris omnes perfectissime copulatae: ut aptissime his copaginatissimas: unus eaque paries esse uideretur: intrinsecus & extrinsecus deaurate. Ex lateribus autem erant tabulae numero .xx. quaque latitudo habebat mensuram unius & dimidii cubiti: altitudo tertiam partem palmae: & ita .xxx. cubitos adimplebant. Posterioris uero parietis .viii. cubitos sex tabulae faciebant: quibus coniunctae sunt aliae duae tabulae ex medio cubito factae: quas angulares posuerunt ad instar maiorum tabularum. Singulae uero tabulae anulos habebant aureos per exteriores partes eminentes: uelut quibusdam radicibus confixos per ordinem: adinuicem per circuitum respicientes: & per eos deaurati uectes immixti: unoquoque habente magnitudinem cubitorum .v. erantque ad coniunctionem tabularum: intrabatque caput uectis uniuscuiusque in alio uectis capite: uelut in modum cocleae alias conche: & postergum parietum in longitudine positorum unus erat ordo: per tabulas omnes uadens: quo per uncinos utriusque parietis latera continebantur incastrationibus factis & immixtis adinuicem. Quod propterea sic exquisitum est: ut neque a uentis moueretur: neque alia causa tabernaculum conturbaret: sed immobile secura quiete seruarietur. Intrinsecus autem longitudinem eius tripartite diuisit: id est decem cubitos ad interioriorem partem pro futuris distribuit. Quibus dimensis: in medio quattuor tabulas similiter operatas statuit paululum abinuicem disiunctas ab alterutris quae separent .x. cubitos a reliquis .xx. & quae interiorius erat eorum aditus uocabatur: reliquum uero tabernaculum sacerdotum erat. Hanc itaque tabernaculi dimensionem ad instar regum naturae constituit. Tertia siquidem pars eius quae erat intra quattuor tabulas: quae sacerdotibus intranfgressibilis uidebatur: uelut caelum dei erat re ipsa uero .xx. cubiti sicut terra & mare gressibilis est hominibus: ita solis sacerdotibus adiacebat. Per frontem uero unde ingressus erat factus: columna stabant ex auro factae: & eneis basibus superpositae numero .v. Tegebatur autem tabernaculum cortina ex byssino & purpureo: & hiacintho: & cocco: coloribus facta. Et cortina quidem prima cubitorum erat decem & undecimque eas tabulas obtegebant: quae diuidentes templum: introitum interiorius habebant: & hoc erat quod faciebat: ut a nullo uideretur. Et omne quidem templum sanctum uocabatur: quod uero erat interiorius & sacrosanctissimum: ultra quattuor tabulas sanctum dei. Cortina autem erat speciosa: quasi floribus uniuersis de terra germinantibus uariata: aliiisque omnibus itexta quaecumque praeter animalium formas poterat exornare picturis. Alia uero huius & magnitudinis: & textu & colore uicina .v. columnas in ingressu positas obtegebant: ab angulo summitatis uniuscuiusque columnae cortina: anulis continetibus usque ad medietatem columnae deposita. Reliquum uero ingressus erat sacerdotibus accedentibus: superque linea erat alia cortina eiusdem magnitudinis: fumibus eam per anulos ducentibus ac retrahentibus: ut tegeter omnia: & impediret aspectum intuendi sacrificia & maxime in diebus insignibus. Nam & in reliquis diebus: & praecipue quando uideretur nubilum: textus eius tegminis fortis erat: & laborem facilem sustinebat. Unde permansit ista consuetudo etiam edificantiis nobis templum: quatenus uelum huiusmodi in ingressu appendatur. Decem uero aliae cortinae erant singulae latitudine cubitorum quattuor: longitudine uero octo: & .xx. aureos habentes uncinos: ad copulandum alterutris uncinis & anulis: ut coniunctae simul: una uiderentur efficere. Quae extensa: templum & quod erat desuper obtegebant: & parietes a lateribus & a tergo stantes a terra uno pede suspense. Eiusdem uero latitudinis & aliae cortinae una plus numero .xi. erant: longitudine tamen excellentes. Erant enim istae .xxx. pedum: texta uero de pellibus: sicut illae de lana: similes omnes sigillata uarietate contextae erant usque ad terram tegmine suo diffusae: ad instar thalami culmen uelaminis exhibentes: una cortina ante frontem pendente. Undecima namque cortina ad hoc erat assumpta: aliae super has ex pellibus factae: pro tegmine & adiutorio desuper erant impositae: propter estum: aut imbrium certe diffusionem. Multos itaque stupor habebat inspicientes a longe: nam colorem eius in nullo differre putabant caelo. Haec

uero ex pilis & pellibus factae pedebant: sicut illud uelum portage: & estuum pariter & imbrium iniuriis repugnantes. Hoc ergo modo tabernaculum constitutum est.

De arca qualiter facta sit: in qua tabulas legis collocauit.

CAPI. .VIII.

Acta est autem & arca deo ex lignis natura fortissimis: & quae nequaquam putredine sustineret: quae haebraica lingua uocant herō. Cuius constructio erat huiusmodi: longitudinis quidem .v. cubitorum: latitudinis trium ex auro purissimo. Intrinsecus autem & extrinsecus sic tegebatur: ut eius ligna celarent & aureis cardinibus tegmine copaginato habuit ualde mirabile: & undecimque simul eque: nullaque pars eius copaginatione poterat uiolare. Per utrumque uero latus longitudinis eius anuli erant aurei bini: totum lignum penetrantes: & per eos uectes deaurati immixtissimi per utrumque latus: ut quoties opus esset per eos arca moueretur. Non enim in uiculo: sed a sacerdotibus portabatur. Super tegmine uero eius erant figuratioes duae: quas haebrei cherubi appellant. Sunt enim animalia uolatilia habentia figuram: quae a nullo hominum est inspecta. Haec dixit moyses se uidisse in dei sede figurata. In hac ergo arca duas tabulas recodidit: in quibus fuerat decem uerba conscripta: quae quidem per singulas tabulas binas: semis autem per unamquamque paginulam: & has in aditu collocauit.

De mensura ppositiois: in qua omni septimana duodecim panes azimi ponebantur.

CAPI. .IX.

In templo uero mensura posuitur: proxime uelut designa alias deificae: habent longitudinem duos cubitos: latitudinem uero unum: & altitudinem trium palmorum. Erant autem pedes eius ex medietate inferioris partis: facti per circuitum rotundi & tornatiles: quod uero ad superiora tegebatur: quadranguli operis erat: habebaturque per circuitum unum usque lateris labium exornatum: uelut quattuor digitis alto ligno circueuntem superiorem & inferiorem eius corporis partem: & per singulos ius pedes superius labio erat anuli: per quos uectes deaurati mittebantur in ligno quod eminebat. Si uero enim habebatur: ubi anuli erant commixti: & his per uiam portabatur. Ponebantur autem in templo ad aquilonem conuersae: non longe ab aditu: & .xii. panes azimos in ea ponebantur: senos per partes mudos ualde: ex farina duorum assariorum: quae mensura haebraica .vii. cotilas atticas habet. Super panes autem ponebantur duae phialae aureae thurae plenae. Post dies autem .vii. itege panes alii portabantur: die quae a nobis sabbatum appellatur. Septimanam siquidem nostri sabbatum uocant. Causam uero huius rei in aliis edicemus.

De candelabro aureo: & altari interiori & exteriori.

CAPI. .X.

Contra faciem uero mensurae respicientis ad parietem meridianum constitutum erat candelabrum ex auro factum fusile: pedum habens minas centum quae haebrei dicunt cichares: quod graeca lingua interpretatur: talentum nuncupatur. Fecit autem & sperulas: & lilia: cum calamis: & scyphis: erantque omnia .lxx. ex quibus in una base compositum erat omne candelabrum in altitudine: & in tantas constitutum partes: in quantas distribuunt planetas & solem. Consumaturque in .vii. capita alterutra per ordinem constituta: in quibus lucernae ponuntur septem: imitantes singulas planetarum respiciuntque ad orientem & meridiem: candelabro obliquo posito. Inter quod candelabrum & mensuram interioriorem sicut dixi: thuribulum erat & altare: de ligno quidem unde & priora sunt fabricata imputribili & forti: ex uno quoque latere cubitum latitudinis habens: altitudinem uero duplicem: erantque craticula aurea in ea facta: habebaturque per singulos angelos coronas aureas purissimas sex: & anuli & uectes ierant quibus per itinera a sacerdotibus portabatur. Erant autem & altare ante tabernaculum constitutum: & ipsum quoque de ligno: mensuram uniuscuiusque lateris quinque cubitorum: altitudine uero trium: similiter exornatum: & ex laminis aureis alias ereis adoperatum: cui suberat craticula in modum rhetiage factum. Suscipiebat enim terra ignem qui de craticula ferebatur: quia bases ei non erant subiectae. Diuersae autem ponebantur fuscinae: & phialae: forcipes & scyphi: & quaecumque alia uasa ad sacrificium fuerant facta: omnia erant erea: & tabernaculum quidem huiusmodi erat: necnon & eius uasa.

Quae sunt uestimenta sacerdotum & pontificis.

CAPI. .XI.

Actae sunt etiam sacerdotibus uestes omnibus aliis quos chaneos uocant pariter & principum sacerdotum: quem arabarchin appellant quod significat principem s. cerdotum. Quotiens autem sacrificia sacerdos adiret purificabatur. Lex enim purificationem fieri iussit: & aliorum quidem sacerdotum uestes erant huiusmodi. Primum quidem induebatur manachasin: quod constrictorium poterat dici. Est autem cinctorium circa foemora subtile ex bysso contorto contextum: ingredientibus per eum pedibus uelut de astrapis. Scinditur uero ultra medietatem deorsum: & usque ad lumbos alstringitur. Super hoc autem lineo indumento duplicis sindonis byssinae uestitur: quod cethomone quidem uocatur haebraica lingua: significat uero lineum. nos enim lineum cethon appellamus. Est autem haec uestis tunica usque ad talos: corpus omne complectens: & manicis brachia ualde constringens: accinguntur circa pectus modice super illum zonam circumducente latam: quasi digitis quattuor uarie ita contextam: ut uideatur pellis esse uiperea: in qua flores intexti sunt coccinei purpure: cum iacinto & bysso commixti. Stamen eius zonae est solummodo byssus: & sumens initium cincturae a pectore: & circumdare dicitur iterum ante pectus: & usque ad crura dimittitur: donec sacerdos nihil operiatur. Pro decore namque uidentium est ita compositum. Cum uero ad studia sacrificiorum: & ministerium praeparaturus impediatur opus in leuo humero eam portat. Quod moyses quidem arabanech

appellauit: nos autem a babyloniiis discentes: hemfaneam uocamus sic enim apud eos hæc tunica nūcupatur. Sinum uero nusq̄ habet hæc uestis: sed larga est ad collum eius apertura: & nastali ex utraq̄ parte oram eiusdem uestimenti a parte pectoris: & scapularum astringunt: hoc etiam bassabazan uocat. Super caput autem gestat pileū in modum paruuli calamacia: aut cassidis qd̄ extendit super summitatē capitis & modice uerticis medietatē excedit: uocaturq̄ malmemphtis: & tale ē ut uideatur ex lini factum textura: habens uita: quæ inuoluta sepius cōnectunt: ne facile dilabatur. Deinde aliud unum uelamen desup̄ circumdat: descendens usq̄ ad inferiora barbæ: celans pillei illius ligaturā: & totam capitis sup̄ficiem: aptaturq̄ p̄fecte: ne laborate sacerdote circa sacrificia corruat. Quales sint cæterorū sacerdotū uestes declarabimus. Princeps sacerdotū ornatur qd̄ & istis: nihil ex prædictis uestibus derelinquens: superinduit aut̄ tunica de iacinto facta: quæ & ipsa talaris est: uocaturq̄ mehir secundū linguā nostrā: quæ zona constringit: coloribus prædictis & floribus exornata: auro contexto uariata: ornatuq̄ i fimbriis eius inest uelut malorū granatorum: & tintinabulorū aureorū multo decore factorū: ita ut inter duo tintinabula malū granatū habeatur: itemq̄ inter duo malo granata tintinabulū. Est aut̄ hæc tunica ex duabus incisionibus: ut sit supra super humeros: & p̄ latera: sed uno uelo in longū undiq̄ circūtexa ad collū habens tantummodō sectionem non e latere: sed in longū fissam a pectore ad medias scapulas. Vita aut̄ ei confuta est: ne possit eius aptio turpiter appere. Similiter & unde manus egrediunt̄ apertū est. Ad hæc aut̄ tertio induitur uestimento: qd̄ dicit̄ ephot. Simile ē aut̄ sup̄ humerali græcorū. Fit enī hoc mō ut sit textus eius magnitudine cubiti de cūctis coloribus: auroq̄ uariatus: amplectens oēm pectoris locū: & ad manus efficiendas apertū est: & oī scemate tunice simile ē. Huic uestimēto locus uacuuus i medio pectore magnitudine palmi dimittit̄ ubi inserit̄ essin: qd̄ græca lingua logion: latina rōnale significat: & cōplet totū ephot: hoc ē illū locū quē textentes p̄pterea reliquerunt uacuuū: uniturq̄ ephot: cum rōnali: anulis aureis p̄ circulos singulos sub equalitate cōmissis per uitam hiacintinam: quæ immittitur p̄ rigaturis & confectionibus alterutris anulorum. Ne autem uacua esset medietas anulorum: & rationalis: filiis hi cintinis adinuentum est ut ea loca conseruent. Superhumeralē uero duo sardonici lapides insubulabant per singulos humeros auro clausi: habentes per extremitatem circellos aureos: in quibus suscipiunt rationales ligaturas. His lapidibus inscripta sunt nomina filiorum iacob prouincialibus litteris lingua nostra sēna per lapidem: sēniore autē in humero dextro sunt. Inseti sunt autem in essin: id est in rationale duodecim lapides: magnitudine & decore præcipui. Hoc ornamentum propter eminentiam eius honoris ab hominibus possideri nō potest. Isti siquidem lapides per quatuor ordines terni per singulos ordines constituti sunt: habentes aureas per circuitum coronas: quibus inclusi conserit̄: sunt: ne possit quocunq̄ modo textura corrupta defluere. Et in primo quidem ordine trium lapidum: inchoat sardonix: topasius: smaragdus. In secundo habet carbunculum iaspidem: saphirum. In tertio inchoat ligurius: deinde ametistus: achates est tertius: qui & post alios est nonus. In quarto ordine tenet chrisolitus principatum: post quem onix: deinde berillus: qui est ultimus omnium. Litteræ autem in omnibus istis sculptæ sunt nominibus filiorum iacob: quos tribuum principes arbitramur: singulisq̄ utiq̄ lapidibus eorum nomina referentibus secundum ordinem: quo nati esse noscuntur. Cum ergo per se illi quos diuini anuli sint infirmi: nec possint pondus lapidum sustinere: alii duo maiores in extremitate rationalis quæ respicit ad collum eminentes: ipsam texturam faciunt qui inspiciant catenas aureas opere plectili uenientes per fistulas quasdam ab extremitatibus humerorum: quarum catenarum sumitas ascendens perducitur postergum: & in circulo qui est ad dorsum in superhumerali conseritur: & hoc est rationalis munimen eximium: ne possit aliqua parte dirumpi. Zona uero rationalis cōsuetur de coloribus prædictis auro conserita: quæ ex utroq̄ latere circūducta: & iterum reuoluta ante pectus ex ambabus summitatibus pendere dimittitur: & habet quasdam fimbrias ex aureis fistulis miro decore compositas in utraq̄ zonæ summitate pendentes. Pilleum autē priori similitudine operatum habet pontifex: sicut reliqui sacerdotes: & alium consutū ex hiacinto uariatū. Circundatur uero ei & aurea corona: tribus uersibus facta: supra quam surgit i media fronte quasi caliculus quidam aureus: similis herbæ: quæ apud nos acchoro nūcupatur: quam græci hyoscoamos dicunt. Ne quis autem cum non uiderit hanc herbam per ignorātiā naturam eius ignoret: significo huiusmodi hominibus eius modū. Hec herba frequenter ultra tres palmos oboritur: radicem uero rotundam habet: & quasi rapæ similem: folia uero eius mente propinqua sunt. De ramis autem eius oriuntur caliculi rotundi: & in circuitu habet oculos: unde fructus egreditur. Calicem ergo quem diximus supra coronam auream positum habet magnitudinem digiti minoris: cuius cauatio rotunda est: quasi cratheris: quem tamen latius condiscipulis explanabo. Est autem quasi spera diuisa: & circa fundum aliam habet incisionem a radice rotundatā. Deinde paulatim cauatura colligitur: & a superiora denuo decenter aperitur: & in labio ita colligitur: ut proprie uideatur emispermium mira rotunditate tornatum. Super hunc iterum oriuntur incisiones quasi extremitates malogranatorum spinosæ: & in acutissimum deficientes cacumen: quia semper seruat: & fructum huius caliculi superpositio seminis syderiditis uicium. Habet autem florem

similem plāgati: & per circuitum tota corona his floribus est celata: ab occipitio usq̄ ad utruq̄ tempus. A fronte uero hoc quidē nō habet: sed lamina est aurea: sacrisc̄ litteris nomē dei habet inscriptū. Hoc igitur ē pontificis ornāmētū. Mirari siquidē quilibet poterit odiū hominū quod circa nos habere nō desinunt: quasi nobis hoc modo diuinitatē deridētibus quā ipsi nō quiescūt colere. Siquis enim tabernaculi positionē consideret: & sacerdotale inspicat uestē & uasa quibus utimur ad sacrificia celebranda: & legislatorē uirū sacrū agnoscat & frustra nos ab aliis blasphemari percipiet. Nā singula quæq̄ horū ad similitudinē & formam rerum facta reperiet: si absq̄ inuidia hæc sapienterq̄ uelit considerare. Tabernaculū nanq̄ triginta cubitorū trine diuisū: in quo duas partes sacerdotibus cūctis distribuit: quasi profanum quendam cōmunemq̄ locum terram & mare significat. Hæc utiq̄ gressibilia cunctis sunt. Tertiā partē soli dicauit deo eo q̄ cælū ingressibile sit hominibus. Super mensā duodeci panes positi: significant annū mensū quantitate tanta diuisū. Per candelabrū de partibus septuaginta compositum: septē planetarū de canonia tetigit. Et super illud septē lucernæ iporū planetarū cursū ostendit. Tantæ nāq̄ sunt numero. Cortinæ ex quattuor coloribus cōtextæ: elementorū designant naturā. Bissus terrā declarat: eo q̄ linū oriatur ex ea: purpura uero mare: eo q̄ pisciū sanguine coloratur. Aerē uoluit significari per iacinctū: cocus uero ē ignis indicium. Significat autē & pontificis linea tunica totam terram: iacintina uero uestis polum quæ per malogranata choruscationes: per tintinnabulorum sonitū tonitrua indicare dignoscit. Superhumeralē etiam ad similitudinem naturæ totius est: quando & illud deo placuit ex quattuor coloribus fieri: auroq̄ contextum propter splendorem reorū: qui mūdo diffunditur. Rationale uero in medio superhumerali in modum terræ constituit. Hoc undiq̄ nāq̄ tenens medium locū zonæ circulo significat oceanum: qui utiq̄ cuncta suo limbo circumdat. Indicat autem solem & lunam utiq̄ sardonix quos pontifex portat in humeris. Duodeci uero lapides seu mensæ: quis intelligere potest numerum stellarum: quem zodiacum circulum græci uocant. Pileus uidetur mihi cælum imitari: cum sit ex iacinto: non enim aliter poterit superponi ei nomen dei. Et in corona designatur: in lamina aurea splendor quo diuinitas præcipue gaudet. Et hæc quidem tantummodo declarata sufficiant: cum sepius & in multis uirtus legislatoris oportune possit exponi.

Quomō aaron eligi in sacerdotē: & quomō moyses purificauerit tabernaculū & sacerdotes: & quæadmodū de festiuitatibus: & singulis diebus fuerit constitutum. CAPI. XII.

Tgitur cum prædictarū rerum terminus euenisse: nondum ministris sacris muneribus dedicatis: astitit deus moysi: & sacerdotium aaron fratri suo eum dare præcepit: qui propter uirtutis opus omnibus honore iustior haberetur. Tum ille colligens in ecclesiam multitudinem: uirtutem eius & studium edicebat: & propter eos pericula passurū esse. Cūq̄ in omnibus eū populus testaretur: & eius studiū ualde laudaret: Moyses ait. Viri israelite: fabrica quidem iam perfecta est: sicut ipsi deo gratum fuit: nobisq̄ possibile. Quia uero tabernaculum oportet iam dedicari: decet prius fieri sacerdotem sacrificiis ministraturum: & pro nobis orationes facturum. Et ego quidem hac deliberatione mihi concessa: meipsum dignum hoc honore iudicabam: eo q̄ natura omnes sui potius amatores existant: & maxime: quia multum mihi sum conscius pro uestra salute laborasse. Nunc autem ipse deus aaron dignum hoc esse honore decreuit: & hunc sacerdotem nobis credidit iustiorē: sciens quia dignus induetur stola deuota: & curam habebit altaris: & ad hostias offerendas & orationes faciendas pro nobis libenter auditurus: qui curam habet generis nostri: uirum quem ipse magis elegisse dinoscitur. Hæbreis itaq̄ placere quæ dicta sunt: & ordinationi dei præbuere consensum. Erat enī aaron propter genus: & prophetiam & uirtutem fratris: honore hoc dignior uniuersis: habebatq̄ filios illo tempore quattuor: nadab: abiud: eleazar: ithamar. Quæcunq̄ uero ad fabricam tabernaculi præparata superauerant: hæc iussit ad tegmen cortinæ ipsius tabernaculi: & lucernæ: & thuribuli: aliorumq̄ uasorum expendi: quatenus hæc per iter neq̄ pluuia neq̄ puluere uexarentur: & populum denuo colligens: singulos ad oblationem iussit offerre dimidium sicli. Siclus autem hæbreorum nummisima quattuor dragmas atticas habet. Illi libenter quæ iusserat moyses: erat offerentiumq̄ multitudo sexcentorum quinq̄ milium & quingentorum quinquaginta uirorum: offerebantq̄ argenti libras uiginti: ætate usq̄ ad quinquaginta annos constituti: oblatumq̄ circa tabernaculi opus expēdebatur. Purificauit autem & tabernaculum & sacerdotes hoc modo. Myrrham electam siclos quingenta: & totidem ireos cinamomi & calami. Est autem & hæc species suauis odori: priorem mensuram & medietatem: iussit horum contusa misceri: oleiq̄ oliuarum pondus mensuræ prouinciæ quæ dicitur bin: duas coas atticas capiēs. Quibus permixtis: & coctis alias coactis: facta est arte unguentarium unctio suauissima. Deinde sumens ipsos sacerdotes: & omne tabernaculum unguens purificauit: offerens hostias multas & uarias in tabernaculo: deinde aureum thuribulum: quod magni erat honoris alias oneris: & reliqua quorum prætereo narrare naturam: ne multiloquium fiat legentibus. Secundo autem die: id est ante solis ortum & occasum incensum fieri oportebat omnino: oleumq̄ purgantes: ad luminaria conseruabant. Quarum tres equidem lucernæ super sacrum candelabrum deo tota die lu-

Exponit. Sicut
& tabernaculi
significat

rebant: reliquæ uero accedebant ad uesperum. **O**mnium facta sunt: optimi opifices beseleel & he-
 liab fuerunt. Nam & prioribus artificibus ipsi præpositi fuerat ad meliorem operationem iugiter
 exercendam: & intelligentiam rerum: quarum instructionem primitus ignorabant. **H**orū itaq; be-
 seleel meliorem contigit iudicari. Igitur omne tempus ad opus faciendum transiit in mensibus se-
 ptem: & post hoc ex quo ægyptum reliquerant primus annus impletus est. **I**nchoate ergo anno se-
 cundo: mensē xantico secundum macedonas: nisi uero secundum hæbreos: in nono mensē taber-
 naculum consecrarunt: & omnia uasa eius quæ iam declarata sunt. **O**stendit autem deus se gauisū i
 operibus hæbreorum: & non frustra eos laborasse i pulchritudine illius edificii: sed accessit & ha-
 bitauit in eo templo. **P**ræsentia suam namq; hoc modo fecit. **C**ælum siquidem mundum erat: super
 tabernaculū uero solūmodo caligo facta est: non alta nube: latis autē densa circumdās illud: ut te-
 pestas putaretur esse: neq; rursus ita subtilis fuit: ut ualeret per eam aspectus aliquid contueri: gra-
 tusq; alias gracilis ros ex inde defluebat: pandebatq; dei præsentia his qui & uolebant & credebāt.
Moyles autem cum artifices qui talia fuerant operati dignis muneribus honorasset: sacrificauit in
 tabernaculi uestibus secundū mandatum dei thaurū: & arietem: & hedū: pro peccatis. **D**icturus at
 de his quæ ad sacrificia pertinent: etiam de his quæ circa sacrificia celebrantur iudicaturus sum si-
 mul & de quibus iussit holocausta fieri: & quæ comedenda tanq; cibos laxauit alias lex ait. **M**acta-
 tis igitur animalibus quæ prædixi ex eorum sanguine uestem aaron ipsūmq; cum filiis aspergebat:
 purgans eos fontiu aquis & unguento: ut dei fierent sacerdotes. **S**eptem itaq; diebus hoc mō ipos
 & eorum uestes curabat: tabernaculum simul & eius uasa ex oleo prælibato sicut iam dixi: & san-
 guine hyrcorū & thaurorū imolatorū per singulos dies id est unoquoq; secundum genus. **O**ctauam
 ergo festiuitatē denunciāuit populo: & quæq; secundum uirtutē imolare præcepit. **I**lli uero alterutros
 emulati: & sacrificiis superare semetipsos certantes: singuli festinanter dictis obediebant. **I**mpositis
 autem hostiis super altare: repente ex eis spontaneus ignis accessus est: & similis flāma fulguri cho-
 ruscationis emicuit: & oia quæ erant super altare consumpsit. **C**ontigit autē post hæc & aaron ca-
 lamitas quæ dā: ut tanq; homo simul & pater de ea cogitaret: quam tamē fortiter tolerauit: quomo-
 do & circa casus animo fortis erat: & hoc uolūtate domini prouenisse iudicabat. **E**x quattuor namq;
 filiis eius iam dixi duo seniores nadab & abiurh portantes super aram hostias: non quas prædixi-
 rat moyles: sed quibus primitus utebantur subito concremati sunt super eos igne magno impetu
 ueniente: & pectora faciesq; eorum in flāmante: ita ut nullus eum ualeret extinguere: & illi, quidē
 ita defuncti sunt. **M**oyles ergo iussit patrem eorum & fratres portare corpora extra castra deducē-
 tes: honore congruo sepelire luxitq; plebs eos nimis amare propter mortem quæ eis sic inopina-
 biliter accessisset. **S**olos autem fratres eorum & patrem non cogitare ex hac tribulatione moyles
 exornauit: cum deberent præponere dei honorem suæ tribulationi. **I**am enī aaron sacerdoti stola
 uidebatur indutus. **I**taq; moyles oēm honorem respuens: quæ sibi oēm multitudinem uidebat of-
 ferre: solum dei ministerium celebrabat: & aliquando quidem ad montē syna ibat: aliquando uero
 tabernaculū ingrediens responā poscebat: de quibus seorsum rogabat deum: & stola priuatus: &
 aliis se cunctis publicam demonstrabat: in nullo ab aliis differre studebat: nisi ut eorum curā pro-
 uidere uideretur. **I**nsuper scribebat leges secundum quas deo grati uiuerent: & in nullo alter utros
 accusarent quas tamen dei præcepto constituit. **N**unc igitur de conuersatione eorum & legibus
 exponam. **Q**uod uero de ueste pontificis prætermisi: uolo proferre nullo modo enim malignan-
 tibus detrahentium reliqui occasionem. **S**i qui tamen tales sint: ut contemnunt dignitatem dei co-
 gnoscere: oipotentem deū scire negligentes derelinquunt: siue ad sacra ueniant: siue adesse nolint:
 & hoc non solum hæbreis uoluit esse manifestum: sed etiam peregrinis ista legentibus. **L**apides at
 quos ferre super humerum prædixi pontificem erant sardonices. **E**orum naturam puto amplius
 omnium ad humanā notitiā uenientium effulgere. **D**um ergo & sacrificiis deus adesset: alter qui i
 dextro hūero portabat micabar: & ex eo ita splendor exiibat: ut etiā pcul positis apparere: cū prius
 hoc lapidi non inesset. **E**t hoc itaq; mirabile est: his tamē q; sapientiā nō adiectionē diuinorū ope-
 rum nāsciscūtur. **Q**uod uero est mirabilius dicā. **P**er duodecim enī lapides quos supra pectus pon-
 tificis in essum sutos: i. in rōnale portat: uictoriā pugnaturis deus pñunciauit. **T**antus ergo splendor
 fulgebat in eis: cū nondū exercitus moueret: ut omni fieret multitudini manifestum: eorū auxiliis
 adesse deū. **V**nde græci qui nostras solēnitates honorāt: eo q; nihil in his cōtradicare ualeāt: essin
 rationale uocant. **C**essauit itaq; & essin: & sardonix splendescere annis ducentis anteq; hæc ego cō-
 scriberem: cum deus moleste ferret transgressiones legum: de quibus sub oportunitate dicemus.
Nunc autē ad consequentia uerba conuertar. **T**abernaculo iā dicato & ornatis sacerdotū rebus: po-
 pulus deū apud se esse cū tabernaculo iudicauit: & ad sacrificia simul & requiē est cōuersus: quasi
 omnē iā molestiā respuisset: & de futuris meliora desiderātes munera deo alia qdē cōiter: alia ue-
 ro seorsum de singulis tribus offerebant. **P**rinces enī tribuū bini & bini cōueniētes uehiculū: &
 duos boues offerebant: erātq; uehricula sex: & ita tabernaculū in itineribus deuehebant. **A**d hæc at
 unusquisq; eorum phalam: thuribulumque portabat: & capsam capientem daricos decem: ple-
 nam thimiamatibus. **T**huribula uero & phalæ argenteæ erant: habentia utraque siclos ducentos

ios. **I**n phala tamen septuaginta solūmodo sunt expensī. **H**æc erāt plena farina: oleo cōspersa: qui-
 bus utuntur ad sacrificia. **S**up illas aut oblationes uitulū & arietē cū agno anniculo ad holocaustū
 id est totū incendendum: & cum his hyrcum pro oblatione peccatorū offerebāt singuli principis
 sed & alia sacrificia quæ salutare appellatur per singulos dies boues duos: & arietes quinque cum
 agnis annicu is & hedis. **I**sti enim sacrificabant per duodecim dies: unus in tota die. **M**oyles autē ne-
 quaq; ascendebat in montē syna: sed ingrediens tabernaculū cōsulebat deū de actu legū: & disposi-
 tione: quas humanā sapientiā præcellentes: oporteret firmissime omnino tempore custodiri: & donū
 dei esse cunctis ostendit: taleq; fore ut eas hæbrei nec in pace per epulas: nec in bellica necessita-
 te trāscenderēt. **S**ed de his quidē legibus dicere superpono aliā scriptionē facturū: nūc tamē qua-
 ridam memorabor pauca: de purgatione & sacrificiis positarum. **E**tenim sermo mihi de sacri-
 ficiis faciendus est. **D**uo sūt sacrificia: quorū aliud qdē ab uno quoq; priore: aliud uero celebrat a
 plebe: & hæc qdē duobus mōis efficiunt: aliud quādo totū qd imolat icēdit: & ppter ea etiā no-
 men holocaustomatis hēt: id est totū incensum: aliud uero qd p gratiæ actiōe p̄soluit: & ad im-
 molationē epulæ exhibetur. **D**e priori namq; narrabo. **V**ir priuatus holocaustū faciēs: imolat bo-
 uem: & agnū: & hedū: hæc qdē annicula. **B**oues aut permittuntur imolare etiā iā maiores: sed hæc
 oia masculini generis sūt holocausta. **H**is cesis: limbū altaris sanguine p̄fundunt sacerdotes: de-
 iudam purgātes eā mēbrati incidunt: & oia sup altare iponunt: lignis instructū: & subiecto igne in-
 flāmatur. **P**edes cū iecore purgantes: & interim pinguedinē una cū aliis offerūt: pellesq; sacerdo-
 tes accipiunt. **E**t holocaustomatis quidē iste ē modus. **P**ro gratiæ uero actione hostias celebrā-
 tes hæc aialia sacrificat: matura quidē & anniculis grandiora: masculina tantū foeminas cōbinata:
 immolantesq; hæc: sūdūt quidē sanguinē super arā: renes autē & adipēs: & oēm p̄guedinē cū rheti-
 culis iecore: & cū his caudas agni supponūt are. **P**ectora autē & crura dextra sacerdotibus præbet
 & duobus diebus de reliquiis carnibus epulant. **Q**uæcūq; uero remāserint: cōcremantur. **S**imili-
 ter prædicto modo sacrificii etiā p peccatis hostiæ celebrant. **Q**ui uero maiora sacrificia nō ha-
 bēt: offerūt colūbas aut turtures duos: quorū aliud qdē fit in holocaustū deo: aliud sacerdotibus
 datur ad cibū. **C**ertius autē de sacrificiis horū aialiu in sacrificio sermone dicemus. **Q**ui enim p
 ignorantiam in peccatū incidit: agnam & hedū foeminas eorūde annoꝝ offert: & sanguinē qdē
 fundit sacerdos in arā: nō sicut prius: sed anguloꝝ tangit extremitates: & renes aliūq; adipē cum
 rheticulo iecoris sup altare iponit. **S**acerdotes aut tollunt & pelles: & adipēs: & carnes ea die cō-
 sumendas in tēplo: lex enim in cras relinqui nō sinit. **Q**ui uero peccati: sibiq; cōsicius est: & nullū
 habet qui eū possit arguere: arietē imolat lege præcipiente: cuius carnes in tēplo sacerdotes simi-
 liter comedūt ea die. **P**rinces in quibus peccat sacrificātes: ea qdē offerunt quæ priuati: placat uero
 deū offerendo ad sacrificia thaurū & hedū masculos. **L**ex autē præcepit in publicis priuatisq;
 sacrificiis etiā farinā mundissimā adieci: in agno qdē assari mensurā: in arietē uero duos: in thau-
 ro trium: & hoc sanctificat sup altare oleo mixtū. **N**am & oleū offeritur ab immolantibus: in bo-
 ue quidem hin medietatem: i arietē autē huius mensuræ tertiam partē: & quartam in agno. **H**in
 autem mensura hæbreorū antiqua fert choas atticos duos: secundum quam mēturam oleum of-
 ferebant & uinum. **V**inum autē circa aram libant. **S**iquis sacrificium non celebrans pro uoto si-
 mile primitias offerat: unam dramam super aram mittit: reliquam uero ad uicendum sacerdo-
 tes accipiant aut ad coquendum. **N**am & oleo fermentatur aut certe ad faciendos panes sacerdo-
 ti tollent: quodcūq; ex ea ad holocaustum necessarium est. **P**rohibet autem lex imolari alio die
 natum una cum genitrice: sed nec aliter immolari permittit: nisi cū octaua dies nati transie-
 rit. **F**iunt & alia sacrificia pro languoribus euitandis: aut pro aliis causis: & equalia libamina cum
 hostiis expenduntur: quorū in crastinū aliquid remanere lex ph bet: sacerdotibus. s. ppriā sumēti-
 bus partē. **E**x publico aut sumptu lex est: agnum anniculū singulis diebus occidit: inchoate die &
 terminante. **S**eptima uero quæ sabbatū nūcupat duos occidunt: eodē sacrificātes modo. **I**n initio
 mēsis & quotidiana sacrificia: & duos boues cū agnis anniculis septē & arietē mactāt: hedū uero p
 declinatione peccatorū: si forte per casū obliuionis eueniant. **S**eptimo mēse quem macedones hy-
 peruertheū uocant: adiciētes his quæ prædicta sunt thaurū & arietem: & agnas. vii. immolant:
 & hedum pro peccatis. **O**fferunt super hæc duos hedos: quorū alter quidam unus ultra terminos
 deserti dimittitur: futurus pro toto populo expiatio & declinatio peccatorum: alterum uero in
 suburbanis in locum purissimum deducentes: cum ipiā pelle totum incendūt: nihil omnino pur-
 gantes. **C**oncrematur autem simul thaurus non oblarus a populo: sed ex proprio sumptu pontifi-
 cis præparatus. **Q**ui intersecto & allato in tēplū eius sanguine simul & hyrci: a pergat digito cō-
 tra mēsam alias altare septies. **E**odem autē numero & pauimentū & totiens tēplum & aureā arā
 & reliquum quod est circa maius uessibulum: porrans super hæc extremitates & renes: & adipem
 cū rheticulo iecoris superiponunt altari. **P**ræbet & arietē deo pontifex ad holocaustum. **Q**uinta
 uero eiusdem mensis & decima: tēpore ad hyemē uergente: tabernacula figere iussit singulos per
 familias: metuētes frigus pro anni custodia. **D**umq; patriam peruēissent: in illa ciuitate quā p-
 pter tempū metropolim habent: festiuitatē eos septem diebus agere & holocausta facere: & se-

erificare deo: & pacificas offerre præcepit: utq; in manibus portarent ramos mirre & salicis: summitateq; palmæ: & uirgulas maliperfici. Prima itaq; dierum in his sit holocaustum hostiarum ex tribus & decem bobus & agno uno aut pluribus: & arietibus duobus: adiecto hyrcos pro declinatione peccatorum. Sex autem diebus ipse quidem numerus agnoꝝ & arietum cū hyrcos sacrificat: subtrahit uero singulis diebus unus bos: donec ad septimū ueniat: & ab omni tempore die octaua requiescunt: & deo sicut prædiximus uitulum imolant & arietem: & agnas septem: & hyrcū pro declinatione peccatorum. Hæc quidem hæbreis tabernacula figentibus celebrare patri moris est. Mense uero xantico qui apud nos nisān appellatur: id est anni principium quartadecima luna sole opposito in ariete quo mense liberati sumus a seruitute ægyptioꝝ: sacrificium quod tūc egredientes ex ægypto fecerunt imolare nos annis singulis quod pascha dicitur: celebrareq; sanciuit: & utiq; celebramus illud per tribus nostras: nihil imolatorq; in crastinum referuantes. Quintadecima succedit festiuitas azimorq;: quæ septem diebus celebratur in qua azimis uescuntur: & singulis diebus thauri occiduntur duo & aries unus: agni septem: & hæc holocausta fiunt: hyrcus quoq; pro peccato adiicitur: per dies singulos ad epulum sacerdotum. Secunda uero azimorum die quæ est sexta & decima frugum primitias quas metunt anteq; ex eis uescantur: deum indicantes iustum esse primitus honorari: quo sint hac ubertate completi offerunt isto modo. Siccantes spicarum manipulum: & contudentes: & munda ad coquendum ordea facientes: are dei assarium offerunt: & unā dramam ex eo mittentes: reliquum sacerdotū usui relinquunt: & tunc iam licebit omnibus p̄ sua metere uoluntate. Immolant autem in principiis frugum agnum in holocaustum deo. Septima uero septimana tranfacta post hoc sacrificiū quoq; septē ebdomadag; dies sunt quadraginta & nouem: penthecosten celebratur: quam hæbrei a sārtha uocāt: quod significat penthecosten id est quinquagesimam. In qua offerunt deo panes de alphita siccata factos cum fermento assariorum duosq; & ad maciandum agnas duas. Hæc equidem duo offeruntur solummodo. Nam coenam sacerdotibus præparant: nihilq; ex his in crastinum relinqui permittitur. Immolant autem ad holocaustum uitulos tres: & arietes duos: & agnas quatuordecim duosq; pro peccato hyrcos. Nulla uero festiuitas est in qua holocaustum non faciāt: aut in qua ex operibus laborum requiē non habeant: sed in omnibus & legitima imolationis species: & certus uocationis modus est: & eorum quæ ad epulandum imolantur: ex cōmuni tamen simila fermento carens datur assarioꝝ uiginti quatuor: & ad panes faciendos expenduntur. Coquentur enim duo diuisi ante sabbatum: & sabbato mane oblatis super sacram mensam ponuntur sibi ab alterutris conuersi duabus patenis aureis superpositis: thure plenis qui permanent usq; ad aliud sabbatum: & tunc pro illis alii deportantur: illi uero sacerdotibus exhibent: & thure incenso in igne sacro in quo omnia holocausta fiunt: aliud thus super aliud alios panes abiicitur. Immolat uero sacerdos de propriis expensis secundo per diem saporam oleo mixtam & modica coctione duratam: quo fit mēsurā unius assarii: cuius medietatem quidem mane: aliam uero medietatem meridie igni solent offerre. De his itaq; integriorem denouo declarabo sermonem: sufficienter uero mihi etiam nunc de his uideo enarrasse. Moyses autē tribum leui a cōmunionē populi segregans: sacram utiq; futuram sanctificauit fontium aquis ualde purissimis: & sacrificia pro talibus deo legitima præbens: tabernaculum eis sacrataq; uasā: & reliqua quæcūq; ad tegmen tabernaculi uidebantur fecisse contradidit: quatenus præsidētibus & dicatis iam deo sacerdotibus ministrarent. Et de animalibus discreuit singula quæ comederentur: & a quibus se penitus abstinere. De quibus cum nobis occasio huius scripturæ prouenerit dicemus adiacentes & causas: pro quibus motus: alia quidem nobis ad cibum esse præcepit: ab aliis autem abstinere imperauit. Sanguinis autem totius usum ad uescendum modis omnibus interdixit: animalium illum & spiritū esse putans. Sed & carnes sponte mortui animalis ab esu omnino prohibuit: & ab adipe & reticulo caprino: & ouino: & bubalino: abstinendū esse prædixit. Expulit autē a ciuitate etiam leproso corpore maculatos: & semine defluentes: sed & mulieres quibus fit purgatio naturalis: remoueri iussit usq; ad septimā diem: post quā diem: quali purgatas remeare permisit. Similiter autē & mortuo facientes exequias: post totidem dies legitimum est redire. Eos autem q; sup numerum horū dieꝝ in pollutione consistunt: sacrificare legitimum est agnas duas: quæ alteram quidem sanctificare conuenit: alterā uero sacerdotes accipiunt. Similiter autē imolant: & p̄ eo cuius defluit semen: quotiens hoc p̄ somniū patit: descendente eo prius in aquam frigidā. Idē facit q̄cū legitima uxore concūbit. Leprosos autem oīno expulit de ciuitate: cū nullo penitus conuiuente: & nihil a mortuis differentes. Si uero quilibet supplicando deo hac egritudine liberatur: saniq; colorem aliquando recipiat: diuersa deo sacrificia compēsabit de quibus post hæc dicemus. Vnde et quilibet iridebit eos: qui dicunt moysen lepra fatigatum: & propter hanc causam simulum prosectorum duem factum in chananeam uenisse cum eis. Si hoc fuisset uerum: nequaquam moyses ad iniuriam suam hæc sanxisset cū magis rationabiliter et aliis hoc introducentibus contradicere præualeret: quando & apud gentes multas leprosi sint: & fruuntur honore præcipuo: & non solum iniuria & expulsiōe priuentur: sed etiā militias mereant insignes: & ciuilia eis singula cōmittat: & in sacris: & in tēplis ingrediendi habeant potestatem. Quapropter in nullo prohibeatur moy-

ses si aliqua huiusmodi passione circa colore ipse aut multitudo quæ cū eo erat uexaretur: de istis meliora sancire nullumq; detrimentum huiusmodi passionibus cogebatur inferre. Sed palā ē: quo modo hæc de nobis inuidia concitati loquuntur. Moyses autem ab his mundis existens: etiam mundis contribulibus constitutis: de languentibus hoc modo sanciuit: & hoc pro dei honore decreuit. Sed de his equidem unuquicq; cogitet ut uoluerit. Mulieres uero quando pariunt: intrare in templum prohibuit: sacrificia contingere non permisit usq; ad quadragesimum diem: si masculus sit qui pariat: duplicibusq; diebus: si foeminam generare contigerit. Ingresses ergo post predictæ dilationis tempus sacrificia celebrabunt: quæ sacerdotes solenniter deo distribuunt. Si quis adulteram suam suspicatur uxorem: offert farinæ ordeaceæ assarium: & unum pugillum ex ea mittens in altare: reliquum dat sacerdotibus ad edendum. Mulierum uero constituat aliquis sacerdotum ad ianuas quæ sunt conuersæ ad templum: & uelamen capitis eius detrahens: superscribi in membrano dei uocabulum iubeat ipsamq; iurare nihil uiro nocuisse: nec pudicitia uinculum dirupisse: quod si commisit: ut femore dextro disuncto uterq; putrefacto moriatur: si uero amore nimio & huius rei zelo petulantem maritus hac suspitione moueatur: ut mense decimo ei puer masculus generetur: perfectq; iureiurando: dei nomē diluens e membrana: in phiala exprimat: sumensq; terram de templo circa parietem iacentem: & superasperses mulieri dabit bibendum. Illa uero siquidem iniuste accusata est: concipit: & pertus eius nutritur in utero: si autem de thoro maritali mentitur etiam deo: cum confusione uitam relinquam sustinebit. Nā & foemur eius putrefcit: & uenter uertitur in hydropem. Et de sacrificiis quidem & purgationibus eorum moyses contribulibus suis ita prospexit: leges autem eis tales exposuit. Ad ulterium quidē omnino prohibuit: foelicissimum esse credens: uiro sicut thorū esse securos: & ciuitatibus simul & domibus expedire: filios esse ueraces. Sed & matribus misceri tāquam malum maximū lex negauit. Similiter uxori paternæ & nuntibus & sororibus coire quemquam filiorum tāquā prauā iniusticiam nimis odiuit. Prohibuit autē & mulieri naturaliter pollutæ misceri: & iumentis & masculis: eo q; hæc libido nequissima uideat ur: & aduersus eos qui hæc præsumūt: mortis supplicium prouenire decreuit. Sacerdotum uero duplicem fecit purgationem. Nam & ab istis similiter eos abstinuit: & super hæc neq; meretrices neq; concubinas eos habere permisit: neq; ancillanēq; captiua eis nubere uoluit: sed & eas quæ de cauponibus & pandocibus uitam agūt: & quæ prius maritos habentes: & pro causis quibuscūq; dimissæ sunt: ab eorum coniuentione phibuit. Summum pontificem neq; mortui uiri permisit uxorem habere: licet hoc aliis concessisset: huic soli dedit nubere uirginem eamq; seruare. Vnde neq; ad mortuum sumus sacerdos accedit: cum reliqui non prohibeantur solēnia fratribus & parētib; & omnibus suis mortuis exhibere: quos esse oportet simplices: omni uera simplicitate. Qui inter sacerdotes int eger non est: paschi quidē de oblationibus sacerdotis concessit: ascendere autem ad altare in templumq; introire phibuit. Hos itaq; non solum circa sacrificia mundos: sed etiam circa conuiuia & cultum suum studiosos & iculpabiles esse præcepit. Ob quam causam stola sacerdotali uestiti immaculati & circa omnia mundi sunt: & sapientes existunt. Bibere uinum donec stola uestiti sunt prohibentur: in super & oues integras immolant: & in nullo pollutas. Hæc igitur et iam in tempore uitæ suæ gesta tradidit moyses: quorum quædam & in deserto degens adinuenit: quatenus dum terram chananeam perciperent: hæc seruarent: id est ut anno septimo requiem terræ præbeant: ab aratro & plantationibus sicut & ipsos septima die ab operibus cessare sanciuit: & ut quæ sponte oriunt de terra: eēt uolentibus in usum communia: & con tribulis & extraneis: nihilq; ex eis seruarent. Hoc autē fieri post septimam annorum septimanam iussit: qui sunt anni quinquaginta: uocaturq; ab hæbreis hic annus quinquagesimus iubi leus: in quo & debitores a credito relaxantur: & serui liberi dimittuntur: quia dum essent cont ribuli pro quadam transgressione legum eos seruitiū scemat e casti gaut: mortemq; sustinere prohibuit. Instante siquidem iubileo quod nomen significat libertatē restituant etiam agros antiquis dominis isto modo. Conueniunt uenditor agri simul & emptor & reputantes fructus & expensas in agro factas: fructus exuberasse compertas: uenditor recipit agrum. Cum uero expensæ transcendunt: hoc quod deest recipiens emptor: a possessione discedit connumeratis scilicet ex equo fructibus & expensis prioribus possessoribus reddit agrum. Eandē legem uoluit etiam in domibus obtinere: quæ per uicos quosq; uenduntur. Nam de his quæ in ciuitatibus uenundantur: aliter definiuit. Siquidem ant equam impleatur annus recipiat pecunias: reddere domum cogit emptorem: si uero completus annus fuerit possessionē confirmat emptori. Hanc igitur moyses legum constitutionem dum sub monte syna moraretur exercitus a deo cognouit: & hæbreis scriptam contradidit. Cum circa legislationem iam putaret ista sufficere: ab exercitū militaris iura conuersus est: habens in animo bellicas ca usas attingere: præcepitq; principibus tribuum præter tribum leui: ut numerum pugnare ualentium perfecte cognosceret. Leuite sacrati erant: & ministerio alio fungi non poterant. Examinatione itaq; facta: inuenta sunt milia sexcenta & tria: & sexcenti quinquaginta: qui potuissent arma producere a uigesimo anno usq; ad quinquagesimū. Pro leui tamen elegit inter principes tribum manasse filii ioseph: & effra-

pro ipso ioseph. Hæc autem fuit supplicatio iacob ad ioseph: dum fecisset filios eius sibi præberi sicut prædixi. Figentes autem castra tabernaculum in medio stantiebant: & terne tribus per latera singula tabernaculi comanebant: & plateas per medium habebant: et atque ornatus quasi fori rerum uenaliū singulis in ordine constitutis & opifices artium singularum in stationibus erant: nulli alio loco: quam ciuitati cōpetenter edificatæ & collocatæ similis erat. Ea siquidē quæ circa tabernaculum erant sacerdotes tenebant deinde cuncta leuite. Exquisiti enim sunt leuite masculi: qui ultra uiginti annorum essent: inuentiq; sunt uigintiduo milia: octingenti octoginta. Quoties sup tabernaculum nebulam stare contingebat: tanquam deo ibidem comorante quiescebant: cū uero conuenteretur: procedebant. Adinuenit autem & modum tubæ: ex argento factæ: qui ē huiusmodi: longitudinem habens pene cubiti. Est autem angusta fistula cantatoria calamo capatio: præbens latitudinem: quæ conueniat ori ad susceptionē spiritus: & classice sono uicina: quæ hæbraica lingua uocatur asōfra. Factæ sunt tales duæ: & una quidem utebantur ad iussionem & collectionem populi in ecclesiis celebrandam: altera uero: cum oporteret ad cogitandum de rebus necessariis principes conuenire: ambabus autem multitudo colligebatur. Cūq; tabernaculū moueretur hæc fiebant: & sonante priore: hi q; habitabāt ad orientale tabernaculi partē surgebāt: cū uero secunda sonuisset: qui ad austrū residebant parabant & ita in thecā uoluta tabernaculi medietas præcedentibus sex tribubus portabat: & alia media sequētib; sex: leuite uero omnes circa tabernaculum erant. Tertia sonante pars quæ conuersa erat ad occidentem ferebatur: & quarta: q; circa septentrionem. Utebantur his tubis etiam in sacrificiis hostias offerētes: & sabbatis: & cæteris diebus. Sacrificauit autem tunc prius pro discessu ex ægypto: quod pascha dicitur in deserto.

Quia moyses procedens a monte syna cum populo: eduxit eum ad locum qui dicitur eserioth: ubi murmurantibus filiis israel pro desiderio carniū dominus immisit coturnices: & de plaga quæ secuta est esum carniū.

CAP. XIII.

Et post paululū procedens a monte syna: & loca quædā comutans de quibus dicemus: ad locū qui dicitur eserioth uenit. Abi multitudo rursus seditionē fecit: accusando moysen & necessitate pfectus sui: dicendo: & quia de terra bona eis suauis fuit exire: & cū illā perderent p felicitate quā eis se pmiserat præbitur: diuersis miseris tenerent astricti: & aqua priuati: & si contingeret ut & manna deficeret: essent sine consolatione pituri. Cūq; multa euiora in illum edicerent: unus quidem monebat eos: ut neq; moysen laborūq; eius p cūctorum salute exhibitore imemores esse deberent: neq; de dei adiutorio desperare. Plebs autē ad hoc potius est comota: & contra moysen maior turba cōsurgens erat. Moyses itaq; confortas eos tali desperatione deiectos: licet turpiter ab eis fuisset cōtumeliā passus: tamē pmisit carniū eis multitudinē se præbitur: non una die sed plurimis. Illis autē nō credētib; & dicente quodā unde possit hæc tantis milibus quæ pdixerat ministrare: deus inquit & ego licet mala audientes a uobis nō tamē recedimus opantes p uobis: & istud non tarde pueniet. Cūq; hæc dixisset: coturnicibus repletus ē omnis exercitus: colligebantq; eas circūstāt es. Deus autē nō tarde hanc reddidit hæbreis in iuriā & maledictū in se commissum. Nō pua siquidē multitudo eorū mortua ē: & hastenus locus ipse cognominatur cabrothalia: quod interpretari potest desiderii sepultura.

Quomodo exide moyses duxit populū ad fines chananeorū: unde misit exploratores. xii. qui considerarent eorū regiones & ciuitates: qui reuersi post quadraginta dies: terrorē & metū incusserunt filiis israel: quasi non possent expugnare chananeos: unde illi in desperationē adducti cōsilio unio decreuerunt redire in ægyptum: moysē & aaron interepto: quare iratus non eos sed filios eorum terrā repromissionis itraturos: ipsos autē p. xl. ānos in deserto pdixit eē morituros. CAP. XIII.

Educens ergo eos exinde moyses in terrā quæ uocat conuallis iuxta chananeorū terminos existentē & ad habitandū difficilē populū in ecclesiā congregauit: eisq; i contōcū locutus est dicens. Cū deus nobis duo bona pmiserit: libertatē: & felicitas terræ possessionē: aliud deo dante iā possidetis: aliud estis percepturi celeriter. In finibus sedemus chananeorū: arcebitq; nos decetero pcedētes: neq; rex: neq; ciuitas: sed neq; oēs eorum gentes. Exercitū ergo pparamus ad bellū. non enī sine labore nobis hæc terrā cōcedit: sed maxime ea præliis obtinebimus. Mittamus autē exploratores: qui huius terræ bona considerent: & quæ uirtus in ea sit habitantiū. Antea oīa uero unanimes simus: & deū q; est in oībus nobis adiutor: & pugnandi socius honoremus. Hæc cū dixisset moyses: multitudo ei honorē exhibuit: elegitq; exploratores duodecim notissimos uiros: unū de unaquaq; tribu. Qui circumeūtes oēm terrā chananeorū: a patribus circa ægyptū iacētibus usq; ad ciuitatē emathin: ad montē libanū puenērūt: naturaq; terræ & incolaz; hoīum cōsiderātes ualidā: reuersi sūt: quadraginta diebus oē hoc opus explentes: insup & fructus quos pferebat illa terra portātes: eorūq; abūdantiā & multitudinē bonorū terrā illā habere narrabant: & a uolūtate bellādī populū suspedebāt: metuentes ēt suæ pertatis inopiā: dicētesq; flumina impossibilia trāsituros: & eē montes insupabiles iter agentibus & ciuitates muris ualde fortissimis: & ambitus eaz; grādī munimine roboratos. In ebron autē & gogantū prolē se iuenisse dicebāt. Et exploratores quæ uidētes: quæ cunctis quos ab ægypto egrediētes

inspexerant: maiores essent chananei: & ipsi tabuerūt: & multitudinē hoc credere cōpulerūt. Illi at ex his quæ audierāt possessionē terræ illius difficilē sibi iudicabāt: solutoq; cōcilio: cū uxoribus & filiis lugētes degebat: tanquā eis deus nihil ope: sed tantū uerbo pmitteret. Rursūq; moysen increpabat: & in clamorē eisei: q; frater a tq; pōtifici: & pessimā qdē licet cū illoz; blasphemis habuerunt noctē. Mane uero cōcurrerūt ad ecclesiā deliberationē habētes: interfecto moysē & aaron: ad ægyptū denuo remeare. Vnus autē exploratorū: iefus filius naue de tribu effrē: & calep de tribu iudamētentes in mediū pcesserunt: tenebātq; multitudinē: cōsiderere supplicātes eā: & neq; deū falsitatis arguere: neq; credere his quæ p terrore nō uere dicebant de chananeis: sed sibi potius q; ad felicitatē & possessionē bonoz; eos decētius iuitarē: quādo nec mōtiū magnitudo: nec altitudo fluiorū: uirtutē colētibus effectū ipediret: maxie cū deus securitatē pbeat: & eorū ppugnator existat. Pergamus ergo inquit simul ad hostes: nullā timoris suspitionē habētes: sed duce credite deos: nosq; seqmini quo uocamur. Et illi quidē dicentes hæc: nitebant irā populi mittigare. Moyses autē & aaron in terrā pstrati: rogabant deū non p salute suā: sed ut qescere ignorantē faceret plebē: eorumq; sedaret aios præfētis hesitationis passiōe turbatos. Astitit ergo & nub es: & instans supra tabernaculū significauit dei præfētā. Moyses uero iā cōfidens: in media astitit multitudo: deūq; p motū pro eoz; pccabat alias pendebat iniuria: pcepturosq; fore suppliciu: non quidē delicto dignū: sed quale patres p correptione inferūt filiis. Cūq; trāsissent in tabernaculū corā deo: p futura eoz; perditione deslebāt: cōmemorabātq; populū quæ passi sunt ab eo: & quātis beneficiis participati: ingrati circa eū existerent: quando ēt nunc exploratorū terrore decepti: sermōes illoz; potius q; pmissiones dei iudicarent ueriores: & ob hāc cām nō equidē pderet oēs: neq; eoz; exterminaret genus: qd oibus hoibus potius apud se hēret honoratū: chananeorū uero terra non eos eē potituros: neq; eius felicitate letaturos: sed ēt sine domibus & ciuitatibus in deserto quadraginta ānis eē uiduros: & hanc poenā eos p iniquitate soluturos filiis aut uestris dicebat: deus terrā datūz; se pmisit illoz; participaturos bonis: & do minos eoz; fore quæ uos ipsi uobis inuidistis accipe. Cū hæc itaq; moyses dei uolūtate dixisset: in tristitiā & erūnā conuersa ē multitudo: rogabātq; Moysen: ut ppitium eis faceret deū: & a deserto libertatis pberet urbes. Ille autē dicebat deū huiusmodi nō habere consiliū: neq; secundū leuitatē humanā ductū circa indignationē eoz;: sed habita deliberatiōe i eos sententiā protulisse. Nō itaq; iudicandū ē oportere hæc discedi: si moyses cū uir unus eēt: tantam militiā hoīum irascentiū potuit mitigare: & ad mansuetudinis uota reducere. Deus enī assistens ei: sermonibus eius uinci multitudinē pparauit: quippe cū sapius inobediētes: inutilē sibi inobediētiā fuisse cognouissent: in calamitatibus utiq; incidētes. Mirabilis itaq; uirtute & fortitudinē fuit uir ille ad credendū sibi de qbuscūq; populus audiret: & hoc non solū tpe quo uixit: sed etiam nunc est. Nullus enī est hæbreorū qui non tanquā pēte eo: & castigante si forte sit moribus incōpositus obediāt sanctionibus eius: licet alios latere possit. Et alia quidē indicia ultra humanā uirtutem eius existunt. Olim enī quidā trās euphratē fluiū habitantiū: quatuor mēsiū itinere ueniētes pp honorē nostri sacrificii cū multis piculis simul & suptribus: sacrificantēsq; nō ualuerūt imolatione picipari: iterdicēte hoc moysē qbuslibet: qui nō sint nostris legibus eruditi: neq; nobis ex paterna traditione coniuncti. Et alii quidē nec sacrificarūt: alii uero semiplene sacrificātes reliquerunt: alii autē neq; initiū ingrediēti in templū ualentes facere discesserūt: obedire moysēos pceptis potius quā suā uoluntatē facere pponētes: & cū phibentē se de tabibus nō metuerēt: solā tamē cōscientiā formidarūt. Sic legislatio q; uidebat dei: fecit illū uirū meliorē sua natura putari. Sed ēt atē tēpus modicū huius belli Claudio romanis iperate: ysmale apd nos existēte pōtifice: cū fames nostrā regionē talis obtinisset: ut quatuor dragmis uenderet aslarium: allata farina ad festiuitatem azimoz; in choris septuaginta qui modii quidē singuli sunt unus & triginta: attici autem quadraginta & unus: nullus sacerdotum præsumpsit comedere cum scilicet terrā inopia tanta detineret: quippe cum metuerent legem & iram: quā ēt super iniquitates hoibus occultas solet inferre diuinitas. Igitur non oportet ammi rari de his quæ tunc gesta sunt: quando etiam nūc litteræ a moysē derelictæ: tantā uirtutem habent ut etiam inimici nostri fateantur: quia is constituit rempublicā nostram per moysen eiusq; uirtutem: deus est. Sed de his quidē ut placuerit unicuiq; consideret.

Hic liber continet tempus annorum quadraginta.

Bellum hæbreorum absq; noticia moyses contra chananeos gestū atq; deuictū. CAP. I.

Incipit liber quartus antiquitatis iudaicæ.

Hæbreos itaq; deserti molestia atq; difficultas cogebat ēt prohibēte deo ad chananeos accedere. Non enim moyses sermonibus acquiescebant obedire: sed etiā præter illius uoluntatem superare se hostes existimantes: illum equidem accusabant suspitionem habētes: eo q; eorum negotiaretur inopiam: & ut semper eius uiderentur egere solatio. Prælia uero aggressi sunt chananeos: dicentes deū nō propter moysen eis auxiliari: sed cōmuniter genti suæ ferre solatiū propter maiores eorum suamq; uirtutem quorum semper prouidentiam habuisse uidebat:

D

& quō qui prius libertatem præbuisse: etiam tunc laborare uolentibus ferre solacia non tardarent dicebant; etiam solos se posse hostibus præualere: licet uelit moyses deum ab eis alienare: omnibusque hoc expedire: ut ipsi sui rectores essent: & non ab ægyptiorum iuria digressi: moyses tyrannidem denuo sustinerent: & secundum eius uoluntatem uiuerent: nec deciperentur quasi diuinitas ei soli utilia pro eius deuotione prædiceret: tanquam non omnes essent de genere Abraam: sed unus esset his auctor oīum: cui deus omnia nosse futura præberet: qui uideretur sapere si eius superbiam contemnerent & deo credentes: obtinerent terram quam eis uolentibus promiserat: & non propter prædictam causam sub dei nomine respicerent prohibentem. Ergo cogitantes inopia atque desertum propter quæ ad hoc potius utgebantur: ad chananeorum bella sunt profecti: deum ducem existimantes: & non ad legislatorem solatium sustinentes: donec sibi meliora fore decernerent. Quo facto hostes aggressi sunt. Illi autem eorum non expauescentes inuasionem seu multitudinem eos fortiter exceperunt: & hæbreorum multitudo est interempta. Reliquæ uero militia cohortis eorum soluta est: & statim in tabernaculum turpiter confugerunt: & eo quod præter spem tantæ calamitati occubissent: omnino deiecti sunt: & nihil utile decetero sperabant: cogitantes quod hæc per dei iracundiam euenissent: accedentibus ad bellum contra eius uoluntatem. Moyses ergo uidens suos perditione cōpressos: & metuens ne uictoria confidentes inimici: & appetentes maiora super eos accederent: iudicauit exercitum in desertum procul a chananeis educere. Cuius multitudo ei cōsentiret: quæ utique cognouerat: quod absque præceptionibus eius puidetia præualere non posset: eleuato exercitu abiit in heremum: faciens eos ibi quiescere: nec prius chananeos adire donec ad hoc oportunitatem a deo acciperet. Igitur quod in magno contingit exercitu: & præcipue apud eos qui in erumnis calumniatores & inobedientes existunt: hoc etiã iudæis euenit. Nam dum essent sexcenta milia: & forte præ multitudinem consilii melioribus se minime subicerent: inopia potius & erumnis irascebantur: & aduersus alterutros: & aduersus ducem. Seditio enim talis: qualem nec apud græcos: nec apud barbaros factam audiuius tunc eos apprehendit: per quam omnes deserendos a deo atque perditionis periculum suscepturos eripuit moyses: oblitus malorum: licet paulominus ab eis fuisset occisus. Pro cuius præcipibus deus nihil mali eos sustinere permisit: licet legislatorem suum contumeliis affecissent: & mandata quæ ipse per moysen dederat despexissent: eripuit tamen eos: quando eis pro seditione sua mala prouenire potuissent: nisi ipse eorum periculo prospexisset. Seditio uero & quemadmodum postea moyses conuertatus est narabo: prædicens causam propter quam talia sunt commissa.

Seditio chore & plebis contra moysen & fratrem eius de sacerdotio.

CAP. III.

Hore hæbreorum ex genere nobilis: & abundans diuitiis: & lingua facilis: ac ad persuadendum plurimis idoneus: uidens moysen in maximo honore constitutum per inuidiam grauius hoc ferebat. Nam cum esset ex ea tribu erat & eius cognatus: & mordebatur quasi iustus esset: ut eam gloriam ipse obtineret: qui & ditior illo: & genere apud leuitas non uideretur esse deterior clamabatque dicens esse crudelē moysen: gloriamque sibi occupasse: & hæc per caliditatem quæsiisse sub occasione: quasi uideret deum: & contra leges aaron fratri sacerdotium dedit non cōi placito plebis: sed suo iudicio: & super hæc modo tyrannico honores quibus uellet impenderet. Seuius autem esse dicebat: & ultra uiolentiam: quæ lesione niteretur inferre latenter: quando non solam uolentibus: sed neque intelligentibus insidias eius honores auferre contederet: quia cum scierint inquit hoies non se posse uiolentiam præualere: hanc quidem uolentes boni uideri non inferunt: dolosa tamen arte machinantur: quatenus desideratū perueniant ad effectum. His & similibus suadebat plebi: quia utile foret ut dum adhuc huiusmodi latere se crederet: punirentur: nec sinerentur ad optionem accedere cumulum: ne manifeste fierent inimici: adiciebatque dicens. **Quam rationem reddere poterit moyses: ut aaron & eius filiis daret sacerdotium.** Si enim ex tribu leui deus honorem alicui præbendum esse decreuit: ego hunc iustior sum accipere genere quidem ipso consistens quo moyses: diuitiis autem & forma poterior. Si uero maior tribus querit: dignum est ut ruben tribus potius honoretur: & hunc accipiat dathan: & abyron & salas. Isti enim seniores erant in illa tribu: & potentes facultate pecuniarum. Hæc itaque chore dicens: uolebat uideri quidem cōi utilitate prodesse: opere uero agebat: ut honorem hunc in se populi suffragatione transferret. Et ille quidem hæc maliuole plebi cum dolore dicebat eloquio procedente uero sermone: paulatim ad multos & crescentibus auditoribus: contra derogationem aaron oīs exercitus est agitatus. Erant enim concordantes cum chore ducenti & quinquaginta priores uiri: studentes quatenus fratrem moysen sacerdotium iure priuarent: & per hoc eum exhonorerent. Tunc itaque populus: ut etiã moysen lapidaret aggressus est: & in ecclesia inordinate & turbulenter conueniebatur: & ante tabernaculum clamabant omnes. Exeat tyrannus: & populus ab eius seruitute tuo liberetur: qui sub occasione dei uiolenta mandata precepit. Dicebat enim. **Quod si deus ipse sacerdotem futurum elegeret: dignissimum ad hunc honorem pueret & non eum multis inferiori daret.** & si decreuisset hunc aaron dari coram populo faceret: & non in fratris hoc potestate relinqueret. Moyses ergo cum derogatione chore iam ex multo presciret: etiã irritatum populum non expauit: sed confidens rebus quas fideli deuotione tractabat: & sciens fratrem dei uoluntate sacerdotium: & non suo munere meruisse ad

conciliū uenit: & multitudini quidem nihil omnino locutus est: ad chore autem clamans: cum esset dexter etiam in aliis: & ad loquendum nimis ingeniosus: mihi inquit o chore & tu: & unusquisque horum ostendebat autem ducentos & quinquaginta uiros: honore digni esse uidentur: & totum exercitum huiusmodi honore non prius: licet non habeant quæ uobis ex diuitiis & culmine aliæ dignitates existunt. Igitur sacerdotium aaron non eo quod diuitiis præcellat: cum tu ambos nos percontiarum multitudine uidearis superare neque propter genus: quando commune nobis hoc fecit deus: eundem progenitorem dans nobis: neque propter fratrum amorem: quod iustus alter habere potuisset: ego hoc contuli fratri. Nam si non cogitarem de dei legibus: hunc honorem mihi potius præbuissem: quando plus mihi ego sum uicinus quam alter: & mihi magis quam alteri familiaris existo: neque sapiens consilium erat memet periculis subdere: & alio ex tali causa sceleris dona conferre. Sed a malicia ego sum remotus: deus uero se contemni non desepxit: neque uos ignorare uoluit: sed hoc facientes ei præstatis: & ipse eligens sacerdotem futurum sibi a querela uos huiusmodi liberauit. Non enim aaron gratia mea hoc: sed iudicio diuino sortitus est. Unde ponat hoc deus in medio quasi ad disceptandum: ut nunc qui dignus ad hoc inuenitur: accedat. **Quod dedit deus non delinquimus: si uolentes accepisse iudicamur: cum sit impium: honorem quem ille præbet non adire: & nimis irrationabile uniuerso tempore securitatem promittente deo continere.** Sed & nunc itaque præbare uult eum qui pro uobis ei debeat hostias imolare: & presul pietatis existere. **Incongruum namque est o chore ut quilibet appetens honorem: deo hunc prebendi cui uoluerit auferat potestatem.** Igitur a seditione & huiusmodi murmure quiescite: mane uero omnes qui sacerdotium queritis thuribula singula portantes a uestris domibus cum thimiamate & igne uenite. Sed & tu chore cede deo iudicium: & in his eius expecta sententiam & non temetipsum deo uelis facere meliorem: sed potius adesto: de hoc honore taliter iudicandus: nec non & abiron arbitror interesse iudicandum cum & eiusdem sit generis: & in nullo possit de rebus sacerdotii iuste culpam conuenienterque pariter coram omni populo censuram facite: & cuiuscumque uestrum sacrificium suaue iudicauerit deus: hic uobis ordinabitur sacerdos: & ita derogatione fraternam tanquam ei honorem sacerdotii ego donauerim liberabo. Hæc moyses dicebat: & a turba: & a sua suspitione multitudo cessauit & laudauerunt cuncti quæ dicta sunt. Erat enim uir optimus: & loqui utilia uidebatur. Tunc siquidem concilium est solutum. Altera autem die cuncti congregati sunt in ecclesia: ut adessent sacrificio & electioni de sacerdotio concertantium: eratque populus conturbatus: cum esset multitudo suspensa spe futurorum: & aliis delectabantur: si moyses malignus ostenderetur: sapientes uero si huiusmodi seditione liberarentur. Metuebant enim: ne procedente turba ordinator eorum disciplinæ potius depiret. **Omne siquidem uulgus cum naturaliter queri cogaudeat de eis qui in potestate sunt constituti: ad ea quæ forte placuerunt summopere sententiam tumultus efficiebat.** Moyses autem missis ad dathan & abiron ministris: eos secundum constitutum uenire iussit & sacerdotium expectare. Cum uero nec obedire eos nuntii retulissent: nec uelle dicerent moysi quasi contra omnem populum malignitate crescente succumbere: audiens hæc ab eis moyses sequi se maiores natu præcipiens: ibat ad dathan & abiron: nec indignum esse putabat ad superbos accedere. Illi uero nihil contradicentes secuti sunt. Dathan autem & qui cum eo erant cognoscentes moysen cum nobilibus populi ad se uenire: accedentes cum uxoribus & filiis ante tabernaculum respiciebant quæ moyses esset acturus: erantque circa eos constituti famuli: ut si uellet aliquam uiam entiam quæ facere: uindicarent. Ille uero cum uenisset in proximum: manus ad caelos tendens: multumque clamans ita: ut populus cunctus audiret ait. **Domine caeli & terræ: & maris: tu enim mihi meorum actu fidelissimus testis existis: quomodo omnia tua uoluntate feci: tu fugientibus præbisti obuiam misericordiam: in omnibus satisfaciens necessitatibus hæbreorum: esto meus & in his uerbis auditor.** Tibi namque nec quod agitur: nec quod cogitur absconditum est & ideo neque comprimis ueritatem: ut horum contra me uelis defensare ingratitude. **Antiquitatem meæ generationis tu nosti certissime: non auditu cognosces: sed uisu his quæ facta sunt tunc assistens.** In his ergo quæ de me licet ueritatem aperte scientes iniuste suspicantur: te testem mihi precor existere. Et ego uitam simplicem habens: mea quidem uoluntate tua uero uirtute: hanc mihi raguel relinquente socero: bonorum illorum adeptionem deferentes: meipsum tradidi pro istorum erumnis: & primo pro libertate eorum: nunc uero pro salute maximos labores toleraui: omnique periculo me pro eis subieci. Nunc uero quoniam ut malignus in suspitione sum uiris: quorum uita meo labore subsistit: tu qui mihi locutus es in monte syna & tuæ tunc uocis auditorem esse uoluisti: & inspectorem prodigiorum quæ in illo loco fecisti: & iussisti ad ægyptum properare: & tuam uoluntatem his innotescere: qui ægyptiorum mouisti ferocitatem: & a seruitute his præbisti refugium: mihique potestatem pharonis paruulam demonstraui: & in terram nescientibus itinera nobis pellagus conuertisti permixtumque mare ægyptiorum necibus conturbasti qui nudis armorum munimina contulisti: qui corruptos fontes nimis hesitantibus potabiles fecisti: potiusque nobis ex lapidibus produxisti: qui a terrenis cibis inopes: maritimis satiasti: qui etiam cibum celestem præbisti primitus non inspectum: qui legum modum condidisti: & ordinem nostræ reipue

D ii

blicæ demonstrasti: ueni domine oïum iudex & testis meus: ad quæ suffragia uia non redimunt: tu nosti q̄ nullum munus contra iusticiam ab hæbreis accipi nec contemsi propter diuitias paupertatem: nec contra uniuersitatis lesionem conuersatus sum qui nunc inextraneas meorum studiorum suspitiones incurri: tanq̄ te non iubente: sed mea potius uoluntate sacerdotium aaron dederim: ostende nunc: quia oïa tua p̄uidetia gubernant & nihil fortuito: sed tuæ uoluntatis interpositiõe proueniunt ad effectũ: & quõ geris sollicitudinẽ generis hæbreorũ: uideat in abiron & dathã: qui de insensibilitate te cõtemnunt: quasi mea uideant arte cõpressi. Fac itaq̄ super eos aptum iudicium prouenire: ita contra tuã gloriam seuentiũ: non eos cõi modo faciens transire de uita: nec humana lege morientes: saculo præfeti facias recedere: sed deglutiat eos simul & generationem & substantiã eorũ terra quã calcant. Hæc eni erit tuæ uirtutis ostensio: atq̄ doctrina cunctõũ sic eos castigabis: qui talia de te non bene suspicant: sic ego minister p̄ceptorũ tuorũ fidelis oïbus apparebo. Si aut̄ uere contra me derogasse noscunt: illos quidẽ innoxios ab omni lesione seruato: necem uero quã illis optauit facito meã: & pœnã ab eo exige qui tuã uoluit nocere plebem: ut decetero pax concordiaq̄ succedat. Sana multitudinẽ tuis p̄ceptis obedientẽ: illesã custodiens eam: & a pœna peccati huius exortẽ. Tu siquidẽ nosti: quoniã iustum nõ est suppliciu p̄ eorũ malicia cõiter sustinere cunctos israhelitas. Hæc eo dicente simul & flente: repente terra commota est: & ueluti niolentia uenti turbatis fluctibus agitata. Populus autem cunctus expauit: grauiq̄ & durissimo strepitu: per eorum tabernaculum concitato: terra scissa est: & oïa quæ erant illis gratissima: in ea sunt p̄sus absorpta. Quibus sic exterminatis: ut ne occurrerent quidem illud agnoscere: mors aperta terræ sup̄ eos reducta est: & ita reintegrata: quasi nihil horũ quæ prædicta sunt factũ esse uideret̄ inspicientibus. Et illi ita pierunt. Probatione uero diuinã uirtutis effecta: cognati quidẽ illorum dolebant non solum calamitatẽ quæ digna gemitu uideret̄: sed etiam p̄ximã tuis affectũ. Sapientes aut̄ quos euidenter uoluntas latebat illorum euentus iudicii certos fecit: & decernentes quia ueluti erratici deperissent: qui fuerat cum dathan: de eorũ nece non contristabant. Igit̄ moyses euocauit eos qui de sacerdotio contēdebant ad sacerdotum probationẽ: ut scirent cuius sacrificium deus susciperet: & illum constitui sacerdotẽ. Conuenientibus autem ducentis quinquaginta uiris: qui & propter patrũ uirtutẽ honorabant a populo: & propter suam illos etiam trãscēdebãt: processerunt quoq̄ aaron & chore: & ante tabernaculum omnes sanctificauit in thuribus quæ ferebant. Ignis uero repente tantus effulsi: quãtum nullus opifex uidit: nec de terra platus: uel concursione fluctuũ: aut uiolentia spiritum materia adinuicem percussa: sponte aliquando uisus est exilire: sed qualis potuit dei uoluntate succendi: clarus & flameus: quo ueniente super eos cuncti ducenti quinquaginta extincti sunt: & chore simul: ita ut nec corpora eorũ alicubi uiderentur. Solus aut̄ liberatus est aaron nihil ex igne lesus: qui utiq̄ ad eo uidebatur electus. Moyses igit̄ his pereuntibus: uolens pœnam eorum referuare alias referuari memoriã: & futuros agnoscere iussit eleazarum filium aaron thuribula eorũ circa altare eneum collocare: ut in memoriã esset futuro generi: quæ illi sunt passi qui putabant uirtutẽ dei se posse deludere. Et aaron quidem iam nõ munere moyses sacerdotiũ se habere credebat: sed dei iudicio patefacto: cũ filiis firme ipso honore fruebatur. Seditio tamen neq̄ ita cessauit: sed multo magis augebatur: & crudelius accrescebat: erat tumultus ualde deterior: & nunq̄ hoc malũ finiri putabatur: sed longe tempore permanere. Homines namq̄ iam nihil præter dei prouidentia geri credentes: & hæc absq̄ dei gratia circa moysen gesta minime iudicantes: culpabant moysen: eo q̄ tanta ira dei non tam propter iniusticiã punitorum: q̄ propter fauorem moysi prouenerit. Illos enim perisse dicebant: nisi q̄ circa dei religionem studium haberent: moysen uero in interitu talium uiroꝝ & omnium optimorũ populũ deleuisse: insuper & fratri sacerdotium dedisse quod auferri nequiret: nullũq̄ alium ad hoc ulterius promoueri: cũ priores uiderent ita perisse. Super hæc etiã & a cognatis extorura supplicatio multa fiebat ad populũ: ut gloria moyses minueretur: hoc eni ad suã cauetã accidere iudicabant. Moyses autem diu in tumultu populũ cõstitutũ patienter audiebat: metuẽsq̄ ne quid iterum seditionis emergeret: & magnũ malũ aliquod proueniret in ecclesiam congregauit multitudinem: & sustinens audiebat: nec ad satisfationem ueniebat: ne magis uulgus exaceretur auditu. Hoc uero solũ principibus tribuũ prædixit: ut noia tribuũ suis uirgis inscripta portarent. Illum enim sacerdotium dicebat habitũ in cuius uirga deus iudicium gloriã designasset. Portauerunt ergo oēs alii uirgas: & aaron scribẽs in uirga sua tribu leui: easq̄ moyses in tabernaculo dei collocauit. Altera uero die ptulit uirgas: erant enim cognitæ. Cum uero omnes eas singuli uiri signassent: & coram multitudine deportassent: alias quidem in quo scemate eas moyses accepit: in eo permanisse uidebant: de aaron autẽ uirga germen & ramos ortos: & fructũ speciosũ amigdale ex eo ligno processisse mirabant. Tunc obstupescentes huiusmodi uisionẽ: & licet aliquod fuisset odium circa moysen & aaron: linquentes hoc continuo: mirariq̄ cõperunt in illis dei iudicium: & decetero placito diuino fauentes: sinebant aaron pontificatum habere. Ille siquidem tertio iam eum deum ordinante: hunc honorem firmissime possidebat. Hæbreorum itaq̄ seditio licet multo tempore uiguerit: hoc tamen modo quieuit.

Quæadmodũ moyses instituit decimas dare leuitis & sacerdotibus: & de morte maria: & aaron primi sacerdotis domini: cui successit eleazarus filius ipsius. CAPI. .III.

Igitur moyses leuitaq̄ tribu seruituram deo. a plis & malicia segregauit: ne ppter inopiam aut questum necessarium ad uitam præsentem essent circa sacrificia negligentes: iussitq̄ ut deũ secundũ dei uoluntatẽ chananeã obtinerent hæbrei: leuitis octo & quadraginta ciuitates bonas & præcipuas distribuerent: sed & terram ante muros duorum miliũ cubitorũ ad eos p̄tinere descripsit. Super hæc aut̄ & populum cõstituit annoz fructuũ decimas ipsi leuitis sacerdotibusq̄ præbere. Hæc eni sunt quæ accepit hæc tribus a populo. Necessariũ aut̄ iudicauit: ipsoꝝ sacerdotũ quæ sint p̄pria declarare. Quadraginta octo quidẽ ciuitatũ: tredecim ex eis leuitis cedere p̄cepit: & decimaz quæ a populo per annũ accipiunt decimas eis diuidi: insuper etiam primitias omnium frugum: de terra nascentium: deo populum iustum esse offerre sanciuit. Quæ rupedum quæ sacrificiis offeruntur quod primitus nascitur: si masculus sit immolandum præberi sacerdotibus iussit: & ut ipsi cum domo tota epularentur in ciuitate. Saceratorũ uero quæ comedi non possunt ab eis secundum patrias leges: dominus siclum & dimidium eis præberi fecit: pro hominis uero primogenito quicq̄ siclos. Sunt autem eos primitie etiam tõsionis ouium & messium: unde panes facti eis solenniter ministrantur. Siquis eorum uouerit quos nazareos appellat comam nutrire: & uino non uti: isti dum capillos suos dedicant propter sacrificia uenientes ad sacerdotes corban offerunt deo: quod significat munus: mulier quidem triginta siclos: uir autẽ quinquaginta. De his uero qui eo sũt egeni pecuniis: sacerdotibus licet ut uoluerint iudicare: sed etiam his qui domibus immolant epulationis causa nõ religionis: necesse est offerre sacerdotibus pectus & dextrum brachiũ pecoris. Et sacerdotibus quidem moyses ex his quæ pro peccatis populus sacrificans præbet sicut in precedenti libro significauimus: hoc dari constituit: abiq̄ hostiis quæ offeruntur pro peccatis. Illa enim in templo soli masculi sacerdotes ea die consumunt. Cum hæc moyses constituisset: surgens cum omni exercitu ad terminos idumeæ uenit: & legatos ad regem idumeorũ misit: poscens uiam sibi concedi: quam se confidebat accipere: & illum cum nihil lederetur sine dubitatiõe præbere. Necessaria namq̄ exercitui se ministrare dicebat: & aquæ præcium eos iubebat accipere. Ille uero his quæ moyses petebat nõ consentiens: neq̄ uiam cedens: sed castrametatus occurrit: prohibiturus eos qui transire uiolẽter præsumeret. Moyses autem cum deus pugnae initium fieri non iussisset recedebat: per desertum iter faciens. Tunc itaq̄ sororem eius mariam finis uitæ accepit: cum quadragesimum expleisset annum ex quo ægyptum dereliquit: decimi xantici mensis initio secundũ lunam: sepelieruntq̄ eam publice nimis splendide: super quandam montem qui uocatur syn: & post tringinta dies a fletu populum moyses hoc modo purgauit. Vitulam foeminam aratro & cultura inexpertam: totaq̄ rubeam paululũ ab exercitu procul ductam: in loco mundissimo pontifex immolauit: & eius sanguine septies digito aspersi tabernaculum dei: deinde incensa: ut erat tota uitula cum pelle atq̄ uisceribus: lignum cedarinum in mediũ ignem miserunt: & hyssopum & lanam coccineam: colligẽsq̄ omnẽ cinerẽ uitule uir mundus: posuit in locũ purissimũ. Hi ergo qui morte polluti erant: paululũ in fontem cineris mittentes: & hyssopum baptizantes: & hoc cinere spargentes tertia & septima diez: erãt in reliquo mundi. Hoc etiã uenturos ad promissam fortẽ seruare præcepit. Postq̄ uero ppter luctũ sororis in exercitu huiusmodi purgatio facta est: duxit populum per desertũ & per arabiam: uenitq̄ ad locũ quem arabes metropolim suã putant: primo quidem archim nominatum: qui nunc petra uocatur. Hic itaq̄ cũ esset excelsus mons: ascendens in eũ aaron moysen sibi manifestante quia moriturus esset: uidente cuncto populo: erat enim e diuerso locus: ubi erat populus constitutus: exutus pontificali stola: tradit eam eleazaro filio ad quem propter ætatem pontificatus uenit: & mortuus est populo eum uidente: ipso quidem anno quo soror uidebatur esse defuncta: cum uixisset annis tribus: & triginta & centũ. Defunctus autẽ est secunda luna initio mensis qui uocatur apud athenienses ecatonbeon apud macedones autẽ lochis: apud hæbreos uero sãdebat: apud romanos nũcupatur augustus. Cũq̄ luctus super eum diebus triginta fuisset expletus post hæc cessauit.

Quemadmodũ comiserunt seon & ogreges amorreorũ bellũ: uicitq̄ eos moyses & filii israhel: terras eorum & ciuitates tenentes & hereditare possidentes. CAPI. .III.

Umens igitur moyses exinde exercitũ uenit ad fluiũ arnon: qui de montibus arabia descendens: & per totum desertum fluens in stagnum alfatiten erumpit: diuidens moabitidem: & amonitidem. Hæc autem terra est fructifera: & hoium multitudine nobilis: alere bonis ibi nascentibus copiosa. Ad seon itaq̄ regẽ illius regionis moyses misit: populo uia petes: ut foederibus quibus uellet ille crederet factis: q̄ i nullo lederetur: neq̄ terra: neq̄ qui sub eo constituti eẽ uidebatur: sed etiam uenalia populo sub precio fore uendenda: sicut: illorum procuraret utilitas: & aquam peregrinis ut uellent eos uenundare deposcens. Seon autẽ hæc negans proprium armauit exercitũ: ut hæbreos arnon fluuium transire prohiberet. Tunc moyses uidens hostiliter amoreum insistere: non passus ut hæbreis per inertiam proueniret.

inopia: primitus accessit ad eos: & cum esset difficile ut praeualeret aduersus seon: consuluit deum: si cum pugnare permitteret. Cuius deus uictoriam promississet: fiducialiter ipse ad certamen uenit: & exercitum totum exacuit: dicens eos bellandi nunc desiderio potituros: quod diuinitas iubebat. Illi uero ut desiderabant potestate percepta: sumentes arma ad praelia repente profecti sunt. Amorreuus itaque insistentibus populis cum iam non esset equalis: ipse quidem obstupuit haebros: exercitum autem eius fortem se non opere sed timore respondit. Primam ergo congressionem non tolerantibus: nec sustinere haebros ualentes in fugam conuersi sunt: haec sibi potius pro salute quam pugnare utile iudicantes. Confitebant enim in ciuitatibus ualde munitis: in quibus cum reclusi fuissent: nihil profuit eis. Haebrei namque dum eos fuga declinare respicerent: insisterent: & irrumpentes eorum aciem: eos insecutione perterruerunt. Illi siquidem disrupti fugiebant ad ciuitates: haebrei uero persequentes nequaquam fatigabantur: quando & ad labores praeparati: & uir fundibulis experti: & in omnibus iaculis propter facilitatem armorum ad persequendum uidebantur aptissimi: ita ut dum hostes longius essent: fundibulis & iaculis sternerentur ut proximi. Multa ergo cedens effecta tunc noscitur quando etiam fugientes uulneribus uexantur: laborabaturque potius propter scitum quam propter pugnam. Erat enim tempus estatis. Et cum multi sitis desiderio ad fluuium concurrerent fugientes circumdantes eos haebrei percutiebant: omnesque illos iaculatos sagittatosque peremerunt: ita ut etiam seon eorum rex simul extingueretur. Haebrei uero mortuos spoliabant: praedamque sumebant: multamque copiam habuerunt ex illa terra: cum esset adhuc fructibus plena. Tunc igitur exercitus sine terrore iam captis hostibus egrediebatur ad epulas. Nullum enim eis erat impedimentum pugnae: cum omnes pariter deperissent. Amorreos siquidem huiusmodi peremptio comprehendit: qui nec prudentia uidebantur astuti: nec opere necessario boni: quorum haebrei terram late ceperunt. Est autem hic locus inter tria flumina positus: quasi naturam insulam tenens. Quem locum arnus alias arctos quidem a meridiana parte circumdat: iaboch septentrionis circuit latus: qui in iordanis fluuium descendens: illi etiam nomen tradidit. Occidentalem uero partem eius regionis: iordanis ripa concludit. Cum ergo res ille ita consisterent: israhelitis instabat oggaladine & galanitidis rex: ducens exercitum copiosum: & festinans tanquam solacium amico seon praebiturus. Cum uero eum iam cognouisset extinctum: etiam tunc deliberauit congregari cum haebreis putans se praeualere: eorumque uirtutem experimento cognoscere. Cuius fuisse spe sua deceptus: & ipse bello mortuus: & omnis eius exercitus est peremptus. Moyses autem iaboch fluuium transiens: regnum o gregis perambulabat: ciuitates destruens: & omnes habitatores eius occidens: qui & diuitiis omnibus in illa terra: & uirtutibus & opulentiae magnitudine praecellebat. Ogigitur regis magnitudo & pulchritudo uehemens erat: qualis est paucorum. Erat enim manu uir fortis: ut operibus uirtutis magnitudo & pulchritudo corporis uideretur equalis. Fortitudinis uero & magnitudinis eius sunt experti: qui lectum eius uiderunt: in ciuitate rabbatha regni ammanitidum factum ex ferro: quattuor cubitorum latitudinem habentem: longitudinem duplicem: & uno cubito fortiolem. Hoc igitur cadente non ad praesens solummodo haebreis rerum fiducia est concessa: sed etiam in futuro causa eis bonorum moriens est effectus. Nam quadraginta uires alias sexaginta clare nimis munitas illique subditas tenuerunt: praedamque copiosam & leuissimum singuli & communiter omnes adepti sunt.

De balach moabitae rege: seu de balaam propheta cuius asina humana loquela usa est: qui post benedictiones quibus benedixit filiis israhel consilium dedit balach qualiter seduceret populum per mulieres madianitas: & de uisione quae secuta est: & seductos haebros: & seductores madianitas: & ubi moyses ioseph successorem sibi constituit.

CAPITULUM V.

Moyses itaque castrametatus: deduxit exercitum ad iordanem: circa magna campellaria: contra hierico ciuitatem opulentissimam: & palmas atque balsamum quae solet ferre copiose. Coeperunt autem proni esse israhelites: & desiderium habere bellandi. Porro moyses cum paucis diebus deo pacificas hostias immolasset populumque epulari fecisset partem quandam amatorum misit: qui terram madianitarum explorarent: & eorum patrias obsiderent. Causa uero bellandi aduersus eos huiusmodi fuit. Balach moabitarum rex cum amicis paternas haberet: atque societatem circa madianitas & israhelitas uideret tanto cremamento perficere: etiam de rebus suis in formidine nimis erat constitutus. Denique non credebat terram aliam haebros querere nisi suam: cum promississet utique deus chananeam illos fore possessuros: uelociterque studuit amicos de hac re suis teptare sermonibus: & pugnare quidem ipse in foelicitate constitutus: contra illos qui obstringerent erunis non iudicauit: sed phibere magis eos: ne potiores efficerent: deliberauitque legationem per eis ad madianitas pertinere destitit. At illi dum eum ab eufrate propheta perclarus illo tempore: eisque nimis amicus ad hunc miserunt cum legatis balach uiros de suis fide dignissimos: rogantes ut ueniret ille propheta: quatenus pro perditione israhelitarum maledictiones efficeret. Qui uenientes legatos suscepit: & largitate eis hospitalitatis exhibuit. Cuius coenasset: dei uoluntatem consuluit: qui forent de quibus madianite rogarent. Cum uero deus impedimentum eorum uoluntati fecisset: ad legatos rediit: desiderium quidem suum & studium eis ostendens circa ea

quae ab eo requirerent: sed deum resistere suae uoluntati dixit qui eum ad tantam gloriam propter ueritatis eloquium perduxisset: exercitumque pro quo maledicendo eum uenire rogarent: esse nimis deo amabilem: suadebatque eis simul: ut propter hanc causam inimicicias suas ab israhelitarum gente suspenderent. Cuius haec dixisset: legatos dimisit. Madianite uero balach uehementer insistente: & preces maximas offerente: miserunt iterum ad balaam. Tunc ille studens aliquid uiris illis praestare: denuo consuluit deum. Qui uolens eum rem experimento probare: iussit ne legatis in aliquo contradiceret: sed cum eis iret. Qui arbitratus deum haec ei non pro deceptione iussisse: cum legatis mox ibat: Angelo sancto occurrente ei per uiam quodam angustissimo loco: qui erat accinctus gladio bis acuto. Asina autem iu qua balaam sedebat intelliges spiritum diuinum esse: declinauit balaam ad unam maceriam: non sentiens plagas quas ei balaam inferebat: dum percussus ad maceriam alias a maceria uexaretur. Cum uero angelus insisteret: asina percussa uoluntate dei uocem loquentis emisit: balaam accusans uelut iniustum: quia dum prioribus ministeriis nihil quod de ea quaereretur haberet: tunc ei plagas inferret: non intelliges: quomodo uoluntate dei prohiberetur ab his quae festinaret implere. Cuius balaam humana loquente asina perturbaretur: palam etiam Angelus apparuit eumque increpare de plagis asinae cepit: tanquam non esset haec culpa iumentis: sed quod eius iter contra dei uoluntatem fieri prohiberetur. Metuens autem balaam: studuit remeare: sed deus eum confortauit ut iret: praecipiens: ut quicquid eius in mente poneret: hoc ille manifestaret. Et ille quidem: cum haec deus iussisset: uenit ad balach. Rege uero decenter ualde cum suscipiente: petebat ut ductus ad quendam montem: consideraret quemadmodum haebreorum exercitus esset constitutus. Balach autem ipse per se deduxit prophetam cum regio ministerio in montem qui supra eorum caput uidebatur existeret: aberat enim ab exercitu stadiis sexaginta. Videnque eos ille: praecipit: ut septem aras rex constitueret: & totidem tauros & arietes adduci iuberet. Cuius rex celerrime ministraret: ille haec immolauit holocausta. Quo facto: cepit e diuerso benedicere dicens. Hic populus felix: cui dabit deus multorum possessionem bonorum: eritque eius auxiliator in omnibus: & praesulem prouidentia sua ei concedit: ita ut nullum humanum genus sit: quod non uirtutem eius & studia iudicet optima: & ab omni malicia segregata. Haec itaque & uos inquit habebitis: & melioribus filiis relinqueris. Deo quippe uos solos homines intendente: & ubicunque fueritis in omni terra sub sole posita foeliciores habentes: terram in quam uos ipse misit obtinebitis: seruituram semper filiis uestris: quorum gloria complebitur omnis terra simul & mare: & sic abundabit in orbe terrarum: ut omni terrae habitatores ex uestro genere praebentis. O admirandum te atque beatum exercitum qui tantus ex uno patre creatus es. Sed nunc quidem uos adhuc paucos chananeorum terra suscipiet: scituri orbem terrarum uestrum fore habitaculum in aeternum. Nam multitudo uestra ita & in insulas dilatabitur: & in omnes terras sicut nec in caelo numerus est stellarum. Et cum tanti fueritis: nec ubertatem uobis negabit deus: in pace omnia bona ministrando: & uictoriam atque potentiam in bello largietur: & filios inimicorum qui contra uos aliquid praesumptione contenderint subiugabit. Non enim ultra reuerteretur aduersarius noster uictor: qui filios suos letari faciat aut uxores. Tanta uobis fortitudo prouidentia dei praestabitur: cui grandia minuere uirtus est: & latius augere quae parua sunt. Talia siquidem ille sua sacratione proferebat: cum non esset in semetipso: sed dei potius spiritu uinceretur. Balach autem contristatus & proclamante: eo quod pacta transgredere: quibus fuisset a suis amicis magnis muneribus inuitatus: & cum uenisset pro maledictione hostium: eos ditaret: & beatiores omnium hominum ostenderet: ait ad eum balaam. O balach: de cunctis rebus cogitare putas in nobis esse: de talibus quicquam dicere seu tacere: quando dum nos spiritus dei percipiet: uoces & uerba quae ipse uult nihil scientibus nobis emittit. Ego uero recordor: quomodo tu: & madianite supplicantes me desiderabiliter huc adduxistis: propterea ueni: fuitque mihi uotium: in nullo tuum desiderium uiolare. Sed melior deus est horum quam quae ego tibi praestare credebar. Nimis enim insani sunt: qui praesentiam humanarum rege apud semetipsum ita suscipiunt: quatenus non ea quae diuinitas dicit edicere: sed magis illius uolentiam faciat uoluntati. Ego siquidem hunc exercitum neque laudare proposui: nec in quibus bonis genus eorum deus habiturus sit aperire: sed deus propicius eis existens: & festinans eis foelicem uitam gloriaque praebere perpetuam: haec mihi uerba promissionum talium ministravit. Nunc autem quomodo mihi uotum est: tibi & madianitis praestare: quorum preces repellere me nimis indecens est: ueni rursus erigamus aras alias: & sacrificia proxima prioribus celebremus: si forte flectere potero deum: ut me permittat hos omnes maledictionibus obligare. Cuius balach fieri permisisset: & secundo sacrificanti nequaquam diuinitas ut israhelitas malediceret annuisset: cadens pronus in terram: praedicebat regibus affuturas passiones: & quaecumque ciuitatibus erant euentura eximius: quarum aliquas quidem nec habitari cotingeret. Quae etiam facta sunt: dum haec temporibus praescis per terram siue per mare usque ad memoriam meam hominibus euenissent. Et cum haec omnia talem terminum exceperint: qualem ille praedixit: quilibet conicere potest: quomodo & in futuro sic erit: quemadmodum praefatus est ille. Balach autem indignatus eo quod non maledicti essent israhelites: remisit balaam: nullo honore re-

muneratum. Ille uero iam descendens & circa transitum eustrate ueniens: & balach principibusq; madianitarum ualedicens ait. O balach & madianite presentes: oportet me hæc & præter uoluntatem dei præstare uobis. Hæbreorum quidem genus nulla pestis poenitus apprehendit: nec belia: nec aliqua necessitas: nec sterilitas fructuum terrenorum: nec alia quælibet eos uesania corrumpit. Est enim cura deo liberare eos ab omni malo: nullamq; permittere super eos uenire huiusmodi passionem quatenus omnes debeant deperire. Euenient autem eis pauca: & ad modicum tempus: quibus humiliari uidebuntur. Sed deinde intelligent: q; pro timore fuerit illa eis talis uexatio. Vos quædam uictorias ad breue tempus aduersus eos desiderates: quod impetrabitis: si hæc quæ moneo feceritis: filiarum uestrarum speciosas præcipue uirgines: quibus subdi & deludendi castitas possit insipientium propter pulchritudinis honestatem: circa exercitum eorum proximè destinata: & supplicantiibus eorum iuuenibus: ut earum amplexibus miscantur præcipites: quatenus dum eos concupiscentia obligatos uiderint: deserant rogantibusq; manere eas: non primitus audiant: quam eos patrias leges relinquere iubeant: simul & honorem dei qui eas posuit eis: & madianitarum atq; moabitarum colere ritum cogant. Sic enim illis indignabitur deus. Cuius hæc ille dixisset: abscessit. Madianite uero dum misissent filias suas sicut ille monuerat: hæbreorum iuuenes decepti sunt pulchritudine puellarum: & ad earum colloquia uenientes: rogabant quatenus earum pulchritudine fruerentur: nec consuetudinis proximitate recederent. At ille libenter hæc uerba suscipientes consenserunt eis: obligantes eos amore suo. Quibus dum concupiscentia creuisset: eos ille cepere deserere. Dumq; illos angustia de mulierum discessione crudeliter inuasisset: uberrimis fletibus exorabant: ne eos ille desereret: sed futuras uxores & dominas omnium possessionum uel substantiarum suarum manere poscebant. Hæc autem cum iurijurandi religione firmabant: deumq; mediatorem in promissione faciebant stentes: & undiq; semetipsos misericordia dignos ostendentes mulieribus. Ille uero dum eos seruitute iam captos recognoscerent & omni uinculo sæde consuetudinis obligatos: eis talia cœperunt dicere. Nobis quidem o fortissimi iuuenes domus paternæ sunt: & magna possessio bonorum parentum atq; domesticorum fauor & dilectio: nihilq; horum egentibus: uenimus ad uestrum eloquiū: nec questum speciosi corporis requirentes: uestram nobilitatem adiuimus: sed uiros bonos & iustos existimantes: honorare uos xeniis quibus indigetis aduenimus. Nunc quomodo dicitis circa nos habere dilectionem: & nostro contristari discessu: neq; nos uestras preces abiicimus: sed tantummodo fidem uolumus fauoris uestri percipere: per quam nos credere dignissimum iudicamus: ut uestram conuersationem uidentes: uxores esse possumus. Formidamus & enim: nedum fueris satietate nostræ consuetudinis adimpleti: deinceps contumeliis affectas: ad parentes non proprios remittatis. Rogantibus autem illis: & ut uellent fidem daturos se pollicentibus: & ob amorem in nullo contradicentibus: dixerunt ille. Quomodo hæc quidem uobis placent: moribus & uita utimini: ut ab omnibus alienati populis sitis: ita ut etiam cibos proprios habeatis: & pocula cum nullo communia: necesse erit uolentibus uobis habitare nobiscum: etiam deos colere nostros nec erit indicium circa nos aliud uestri fauoris: nisi eosdem deos quos nos adoretis: nullusq; culpabit uos: si terræ ad quam uenistis: eius colatis & numina: cum dii nostri sint communes omnibus: uester uero in nullo sit talis: dicebantq; eis: ut aut quæ essent omnium: ea facerent aut aliam quererent terram: in qua possent legibus propriis conuersari. Illi autem amore earum deuicti: optima illas dicere iudicantes: & semetipsos tradere uoluptatibus earum: patria iura transgressi sunt: deosq; plurimos iam purantes: immolare eis lege prouinciæ proponentes: cibus etiam extraneis congaudebant: & omnes ad libidinem mulierum contra leges proprias insurgabant: ita ut etiam per omnem exercitum iuuenes agerent contra legem: & seditio priore multo peior incideret: cum omnino solennitates iam proprie deperirent. Nam dum semel iuuenes mores attigissent extraneos: eos uberius appetebant. Sed & siqui priorum uirorum propter uirtutes patrum nobiles erant: cum eis uitio subiacebant. Deniq; Samarias princeps tribus symeonum habere chorami madianitidem mulierem: ducis cuiusdam filiam: uiri inter illos ualde potentis: uxore iubente ante solennitates mosaycas quod illam magis delectaret: effecit: non immolando lege patria: sed alienigine nuptias eligendo. Et dum hæc ita gererentur: moyses metuens: ne quid peius accideret: congregans populum in ecclesiam nullum equidem nominatim culpauit: nolens quemq; desperatione deicere: q; dū lateret poterat poenitere. Dicebat autem: quomodo non agerent digna se: aut suis patribus oportuna: dum libidinem deo preponerent: & ei placencia uiolarent: oportere tamen: ut dum adhuc bene eis esset: reuerterentur ad fortitudinem: arbitrantes non ad uim inferendam leges esse positas: sed ad concupiscentiam repellendam. Super hæc adiciebat non esse rationabile ut qui casti fuissent in heremo: nunc constituti iter bona tāta peccaret: & rerum quas adepti fuerant per indigentiam tempore ubertatis amitteret. Et ille quidē hæc dicens: conuocabatur emendare iuuenulos: & ad poenitentiam eorum quæ gesserat reuocare. Post quem surgens Samarias ait. Tu quidem Moyses utere legibus quas posuisti: ex ipsa consuetudine eis firmitate attribuens: & quomodo iam frequenter castigasti hæbreos qui non bene seducuntur: me in his

que tyrannice imperas non habebis obnoxium. Non enim aliud quicquā hæcenus sub figmento legum dei: qua iugum seruitutis nobis inferre machinaris: & tibimet defendere principatum: auferendo nobis desiderium: & proprium uiuendi arbitrium: quod est liberorum & dominum non habentium. Itaq; crudeliter circa hæbreos: ut solus eris ægyptiorum: castigare nos uolens: & secundum leges tibi placitas singulorum uoluntates astringere. Sed multo iustius est: ut tu potius puniaris: quando ea quæ omnibus indubitanter bene se habere uidentur: solus exterminare contendis: & cōtra omnium placita tuam ualere sententiā. Mulierem itaq; peregrinam sicut asseris duxisse me fateor. A me enim audies meos actus sicut a libero. Non enim latere proposui: nec pro me alter delator erit. Et sacrificauit diis: quibus sacrificandū non iudicatis iustū existimās p multos me debere acquirere ueritatem: & non uelut sub tyranno uiuere & omnem spē semper ex unius conuersatione pendere. Dum hæc autem Samarias de his quæ ipse: & alii male gesserat edixisset: populus equidem quiescebat formidine futurorum legislatores intēdens: nolentem illius superbia eleazar i sacerdotis filios & fratres: moyses nepos: dolens in his quæ gesserat samarias: & anteq; pericentiam fortior efficeretur iniuria: opere uolens ultionem inferre: & iniquitatem ne cresceret amplius prohibere: dum adhuc qui hæc arripereant minime punirentur: animo simul & corpore sic audacia confortatus est: ut non prius decertare quiesceret quam uictoriam in eo facto perciperet. Tunc ad tabernaculum samariæ ueniens: ipsum euaginato gladio & chorami simul extinxit: iuuenes autem omnes quibus erat uirtutis amor: & fines imitatores esse uidebantur: perhibebat eos qui in culpa samariæ similes exstebant. Multi siquidem inq; gerentium horum uirtute perempti sunt: omnesq; pestilentia perierunt: deo illis post hæc immittente languorem: & quicūq; eorum cognati fuerant: & cum prohibere deberent: magis ad iniuriam dei eos exacerant pariter sunt extincti. Perempti sunt itaq; ex eorum cetibus: non minus quatuordecim alias uiginti quinque milia uiroorum. Hac itaq; causa exaggeratus moyses ad interitum madianitarū misit exercitum: de quorum prælio post paululum edicemus: narrantes primis quod reliquimus. Iustum namq; est legislatoris uoluntatem: nequaquā in hoc sine laude transire. Balaam enim qui petitus fuerat a madianitis: ut malediceret hæbreis: & hoc quidem complere diuina prouidentia non prauauit: sed consilium dedit: quo hostes utentes: hæbreorum populū pene consumerent: moyses magnifice nimis honorauit eius diuinationis uerba describens: cum posset huius gloriam propriam facere: quando nullus qui mendacium probans argueret testis extaret. Illi namq; testimoniū reddidit: & eum memoria dignum fecit. Et hæc quidē si uoluerit quicūq; cōsideret. Moyses itaq; p quibus prædixi rebus ad terrā madianitæq; misit exercitū ex una quaq; tribu: duodecim milia uiros eligens: quorum ducem statuit fines: cuius fecimus pauloante memoriam: qui leges custodiuit hæbraicas: & zamariam transgredientem eas ipse percussit. Madianite uero uidentes exercitū contra se uenire & quantus nūquam aduersus eos accesserat: congregates prouinciæ multitudinē expectabāt hostes: & undiq; muniti excipiebant eos. Venientibus autem eis congressione facta: madianitarum cecidit multitudo quæ computari non posset: numerumq; transcenderet. Sed & reges eorum quinque pariter sūt perempti: quorum nomina erant Och: & Sur: Obeth: & Huir: Quintus uero rex est Arach: de cuius cognomine ciuitas in terrā arabum constituta: hæcenus ab omnibus de nomine regis edificantis arachen uocatur: quæ apud græcos dicitur paratas. Hostibus igitur effugatis: hæbrei eorum tenuere prouinciā: multamq; sumētes prædam: & possessores cum mulieribus perimentes: solas uirgines reliquerunt. Hoc enim moyses duci fines iusserat. Qui reuersus: incolomem reduxit exercitum: & prædam ualde copiosam: idest boues quinquagintaduomilia: & sexaginta septem: asinos autem sexaginta milia: auri uero & argenti uasā innumere multitudinis quibus utebantur in domo. Nam per longam fœlicitatem erant ualde locupletes. Deductæ sunt autem & uirgines: quasi triginta uero milia. Moyses itaq; diuisa in duas partes præda: alterius quidem quinquagesimam partem eleazaro dedit & sacerdotibus: leuitis autem alterius quinquagesimam: reliq; uero uniuerso populo distribuit. Viuebantq; decetero ualde fœliciter: eratq; eis per uirtutem omnium bonorum copia: nullaq; tristitia eorū uoluptates impediēbat. Moyses igitur cum esset senex: iosue successorem sibi constituit: ad prophetias: & ad militiæ principatum: sicubi necessarium foret iubente deo: ut iterum teneret imperium. Iosue autē omni doctrina legum: diuinisq; ministeriis moyse docente erat instructus. Inter hæc duæ tribus: gad: & ruben: & manasse dimidia quadrupedum multitudine & omnibus allis ualde diuites: habentes commune consilium: rogabant moysen: ut eis præcipue amorreā concederet: quæ pascuis optima uidebatur. Ille uero existimans eos timuisse chananeorum pugnam: & occasionem honestam quasi pro pascuarum diligentiam requisisse: malignos eos appellabat: & turpem occasionem timoris adinuenisse: ipsosq; uelle sine labore delicare: dum omnes adhuc in erumna cōsisterent: &

terram ideo peterent obtinere: ne decetero cum eis laborarent: quibus terram traditurum se deus promiserat: trans iordanem & aduersas gentes interempturum. Illi ergo conspicientes iratum ducem & contra se iustissime prouocatum: respondentes satisfaciebant non pro timore periculorum neque propter laboris defectum hoc petere: sed ut praedam in oportunis constituentes locis: expediti ad certamen & ad bella uenire possent: dicebantque se praeparatos: ut dum possiderent ciuitates ad custodiam filiorum & uxorem & facultatis suae: ubique cum exercitu properarent. Porro moysi dum iste sermo placuisset: uocans eleazarum sacerdotem & iesum: & ad ultimum uniuersos: concessit eis Amorream: ita ut auxilia conferrent cognatis suis: donec omnia complerentur. Accipientes itaque ista conditione prouinciam: & ciuitates fortissimas possidentes filios & coniuges: & alia quaecumque poterant circueuntibus impedimentum facere in eis apte constituerunt. Edificauit autem & moyses decem ciuitates: quae in numero quadragintanouem forent: quarum tres distribuit: ut ad eas qui nolentes facerent homicidium confugerent: & tempus fugae constituit habentes praeterea scilicet perempti cognati occidere homicidam: si eum extra terminos ciuitatis ad quam fugerat inuenissent: quod nulli alii permissum est perpetrare. Haec siquidem ciuitates fugacibus distributae sunt: bosor quidem in arabiae finibus: arimnan autem in terra galaditorum: galalim uero in batalidem regionem. Cunctae etiam chananeorum terram obtinerent: tres alias ciuitates inter urbes leuitarum moyses fabricandas ad habitaculum fugatum delegauit. Moyses autem aduentibus eum maioribus natu tribus manasse: & dicentibus uirum insignem in tribu sua fuisse defunctum nomine orophatim: & filios quidem masculos non reliquisse sed filias: & consulentibus si earum fuisset hereditas: ait siquidem aliquos de tribu sua ducerent: cum hereditate ad eos irent: si uero ex alia tribu alicubi nuberent: hereditatem in paterna tribu relinquere: & tunc manere uniuersumque hereditatem in propria tribu constituit.

Moyses alloquitur populum ante mortem suam: & tradidit ei librum legis: & quemadmodum ab hominibus est ablati.

CAPI. VI.

Uero iam quadraginta minus triginta dies implerentur: moyses congregans ad iordanem: ubi nunc ciuitas est abilal: locumque palmarum conuentum: uniuerso populo ita locutus est. O uiri commilitones: & sicut deo placuit calamitatis longe participes scilicet: tum uiginti annis senectute confectum oportet me ab hac uita discedere. In his quaerenda sunt trans iordanem: iam non ero uester adiutor: neque pugnabo uobiscum: a deo prohibitus. Iustus igitur credidi neque nunc meam deponere pro uestra foelicitate curam: sed pro iam iudicare uestrae ubertatis adeptionem: & memoriam meam in abundantia bonorum referre uestrorum. Nunc igitur explanans: quemadmodum uos foelices eritis: uestris filiis bonorum uestrorum relicturi possessionem ab hac uita discedo: dignusque sum: ut mihi fides habeatur: & propter pristinas uirtutes: & eo: quod animae ad uitae huius terminum uenientes: cum omni loquatur integritate. O si in israhel cunctis hominibus causa bonae possessionis propicius deus est. Hic enim solus dignus hoc distribuere: & auferre in se delinquentibus potest: cui uos exhibentes quales uos ipse uult esse: simul & ego uoluntatem eius sciens: aperte uos moneo. Non enim eritis beatissimi: & omnibus mutabiles aut foelices: si ex illius mandatis aliquando cessaueritis. Possessio namque bonorum quam nunc tenetis: firma manebit: & praesentium rerum celerrimam securitatem habebitis: si solummodo quae uos deus uult sequi obediatis: neque legum alienarum ordinem proponatis: neque pietate quam nunc circa deum geritis spernentes: admodum alium conuertamini. Haec autem agentes: fortissimi cunctorum eritis bella ferre: & inimicorum nulli succumbere. Deo enim uobis auxiliatore praesente: cunctos suos postponere rationis non est: praemia siquidem magna uirtutis uobis sunt posita: quae omni uita possideatis. Virtus & enim primitus bonarum causarum est praemium: deinceps etiam aliarum rerum praestat augmentum: ita ut dum inter uos ea uis fueritis: magna conferat uobis uitam: & inter alienigenas gloriosos efficiat: & apud posteros eminentes ostendat. Haec itaque poteritis adipisci: si legibus quas dictante mihi deo constitui obediatis: easque custodiatis: & eorum sapientiam meditemini. Ego gaudens discedo in uestris bonis: commendans uos castitatis legi: & bonae conuersationis ornatui: uirtutibusque ducum: qui prouidentiam uestrae utilitatis exhibebunt. Deus autem qui haec uos uestri praesul extitit pro cuius uoluntate & ego uobis utilis fui: non usque ad praesens stare faciet prouidentiam suam: sed quanto tempore ipsi uoueritis eum habere patrocinantem: in uirtutis studiis permanentes tanto praesidium eius habebitis. Consilia namque uobis praebunt optima: quae sequentes: foelices eritis: potifex eleazarus & iesus: necnon & seniores: & principes tribuum quos audire uos conuenit: scientes quoniam omnes qui bene sub principe consistunt: & principatum tenere: & libertati praesse possunt: nec indigne faciatis in hoc fiduciam ponetis: quod decetero declinant meliores causas habebitis: nec huiusmodi iram aliquando sumatis quali circa me uti saepius praesumpstis. Nostis enim quod frequenter peiora a uobis quam ab hostibus mortis pericula sustinui. Et haec non impropria ferens uobis edico: non enim in exitu uitae dolentes contra me relinquere uolens haec ad memoriam reuoco: quando nec tem-

quae tpe uigil
moyses

poro quo haec patiebar iratus agnoscor: sed ut de futuro a talibus temperetis: & in nullo uestris praesulibus iniuriam propter diuitias faciatis: quae uobis iordanem transeuntibus & chananeam obtinentibus affluenter aduenient. Nam si procaces fueritis contemptores effecti: & uirtutem deuotinemque perdidistis: quam circa deum geritis: cum primitus habebitis inimicum: & terram quam armis obtinistis iterum cum magnis obprobriis amittetis: totumque dispersi per orbem: uestro seruitio omnem terram & mare complebitis: eritque uobis dum horum omnium experti fueritis inutilis iam penitentiae memoria legum non seruaturum. Vnde si uultis haec apud uos permanere: dum hostibus praualueritis: nullum relinquatis ex eis: sed omnes perire decernite: ne uiuatis uobis illorum studia degustantes a conuersatione paterna recedatis. Sed & aras & lucos & templa quaecumque habuerint destruenda comoneo: & genus & memoriam eorum igne consumi. Sic & enim bonorum uestrorum uobis erit firma securitas. Ne uero pro ignorantiam melioris rei natura uestra ad peiora declinet: & leges uobis dictante mihi deo composui: & ordinem bonae conuersationis institui: cuius seruantes ornatu: foelicissimi eritis omnium regum. Haec dicens: dedit eis in libro leges: & conuersationis modum ibi conscriptum. Illi uero flebant: & multum quaerebantur ducem: memoriam periculorum eius habentes: & quanta pro eorum salute gessisset: desperantes etiam de futuris: quasi nullus ei princeps similis foret: minusque iam deum sui curam prouidere credentes: eo quod moyses eum potius exorasset. Tunc eorum quae in deserto ei cum ira locuti fuerant penitentiam agentes ingemiscabant: ita ut omnis populus in lachrymas prorumperet: & plusquam sermone dici potest: gemitus cum dolore proferret. Moyses autem consolabatur eis: & licet dignus utque magna uterentur conuersatione poscebat. Tunc ergo conuentus ita dimissus est.

CAPI. VI.

Olo autem conuersationem dicere primitus moyses: eiusque dignitatis uirtutes exponere: ut qui haec legerit: agnoscat: qualia initia nostri habuere maiores: & sic ad alia rerum uenire narratione. Scripta sunt haec omnia sicut ille reliquit nihil nobis adiacentibus ad ornatum: quod a moyse relictum non est. Hoc tantum nobis placuit modo nouitatis inducere: ut secundum genus nobis singula disponatur: dispersa quae ab illo in scriptis relictas sunt: & quae admodum deum in singulis quibusque consuluit. Propterea namque necessarium iudicauimus praedictare: ne aliquid nobis a contribulibus hanc scripturam legentibus quod generetur. Hic ergo ordo est legum in nostra conuersatione competenti. Quas autem nobis comiter ad alterutros dereliquit: has de moribus & causis explanare & referre distuli: sed adiuuante deo post nobis insinuare propositum est. Ait enim. Dum chananeorum terram possideritis: & ad usum bonorum perueneritis: & ciuitates iam edificare ceperitis: ea facientes quae deo placita sunt: fortissimumque pignus foelicitatis habebitis: sit uobis una ciuitas sacra in terra chananeorum in loco optimo & uirtute praeclearo quamcumque deus sibi per prophetam elegerit: & templum unum in ea sit: & altare unum ex lapidibus non manu dolatis: sed passim iacentibus qui dealbari erunt: & ad decorum ualde purissimum: accessus autem ad eum sit non per gradus. In alia uero ciuitate: nec altare: nec templum sit. Deus enim unus & genus haebreorum est unum. Qui blasphemauerit deum: lapidatus suspēdatur per dies: & sine honore: turpiterque sepeliatur. Conueniant autem in ciuitatem in qua templum construunt ter in anno a finibus terrae quam haebrei tenuerint: quatenus deo & pro illis quae possident gratias referant: & de futuris precibus effundant: & conuenientes adinuicem: tunc epulantes amici sint. Bonum est enim: ut semetipsos alterutrum contribuli non ignorent: sed sua studia sibi comitent. Hoc autem eis ex hac societate proueniet: ut & aspectu: & loquela memoriae sui semper obtineant. Si enim alterutrum impermixti sunt: extranei sibi metipsum putabuntur. Sit & decima exceptio frugum uobis praeter eam quam distribuit dominus sacerdotibus & leuitis dare: quae uendatur quidem per prouincias & ad epulas ministraretur & hostias: quae in sacra urbe sunt celebrandae. Iustum est enim ex his quae de terra nascuntur quae deus nos possidere concesserit: ut ad honorem eius qui haec tribuit perfruantur. Ex mercede mulieris fornicariae non sunt sacrificia celebranda. Nunquam enim ex his quae de contumelia procedunt diuinitas delectatur. Nihil nimis confusione corporum peius est. Similiter autem si quis pro coitu carnis: aut uenatu: aut custodiis graecum mercedem acceperit: nunquam exinde deo sacrificandum est. Nullus blasphemet eos quos principes aliae ciuitatis esse putant. Sacra peregrina non sunt curanda: neque uas denotatum alicui deo est sumendum. Nullus uestrum texta ex lana & lino tunica uestiat. Haec enim solummodo sacerdotibus est concessa. Conueniente uero multitudine in urbe sacra ad immolandum: post .vii. annos instante festiuitate quae uocatur scenophegia. i. tabernaculoque defixio: summus sacerdos stans in excelso tribunali unde possit audiri legationibus leges: & neque uxor: neque filii audire phibeant: sed neque serui. Bonum est enim: ut a maioribus scriptae leges: etiam memoria conferentur: qua nunquam deleri possint. Sic ergo neque peccabunt: non uolentes dicere: eo quod decreta legum ignorare uideantur. Leges itaque multas habebunt contra peccates audacia: utique praedicentes eis quae sint passuri delinquentes: & aiabus eorum inscribentes quae precipiunt per auditum: quatenus omnino in interioribus eorum consistat uoluntas legum: in qua cum deficiunt: auctores ipsi suae lesionis existunt. Discant etiam pueri primas leges: quae est doctrina optima: & causa foelicitatis eximia. Secundo autem per singulos dies mane & uespere testificanda sunt dona dei: quae liberatis de terra aegyptiaca

cōcessit. Iusta ē enī naturaliter gratiæ actio quæ referit: & p cōpensatione regē iam factæ: & pro inuitatione futuroꝝ. Inscrībenda uero in ianuis ea in qbus eis deus benefecerit & brachijs singula quæq; declaranda: quæ uirtutē dei ualeant designare: & fauorē eius circa uos ostendere: quate nūq; undiq; circa eos illuceat dei fauor. Prīcipēs autē sint in unaq; ciuitate uiri. vii. qui & uirtute & iusticiæ studio sint exēpti: unicuiq; uero principatui duo uiri ministri præbeant ex tribu leuitarum. In oibus honorē qui in urbibus iudicare cōstituti fuerit habeat ita: ut illis p̄sentibus neq; blasphemare: neq; asperere agere liceat aliquibus: sic utiq; respiciētibus pudorē dignorū hoīum: tanquam sibi deū in illis cōtēnere uideātur. Iudices autē prætem habeant p̄nunciandi: quodcūq; uidetur eis: nisi forte pecunias eos quilibet accepisse p̄ iudicii diuersitate demōstret: aut aliā causā p̄ferat: p̄ quā eos nō bene iudicasse cōuincat. Non enī lucrū attendētes: aut dignitatē conuenit iudicare: sed iusticiā rebus omnibus p̄ponētes. Nam hoc nō agēs: deum q̄libet cōtēnere putat: eūq; īfirmiorē credere quā illos: qbus cōtra iusticiā timore prætis sententiā propriā p̄stare cōtendit. Dei enī uirtus iusticia ē. Quisquis igit p̄stat eis qui aut nō iuste q̄runt aliqd: aut nō iuste in dignitate sunt cōstituti: illos potius deo potiores facit. Si uero iudices nō itelligūt de rebus sibi creditis iudicare: quando multa talia solēt hoībus puenire: integrā causā in urbe sacra remittāt: & cōueniētes p̄tīfex & propheta: & seniores q̄ eis uident iusta: p̄nuncient. Vni testi non credat: sed tribus: aut ultimum duobus: quoꝝ testimoniū ueꝝ faciat uita prior. Mulierū testimoniū nequaquā recipiendum pp̄ leuitatem: & procacitatem generis eꝝ. Sed neq; serui testimoniū phibeant: pp̄ ignobilitatē animi: quos aut p̄pter lucrū: aut pp̄ timorē uerissime potest credi: non posse uere testari. Siquis autē false testatus: est cōiunctus: ea patiat q̄ passurus eēt is: cōtra quē testimoniū dixit. Si homicidio factō in aliq; regione: nō inueniat hic qui fecit: ne in suspitiōe sit aliq; q̄si p̄ odiū p̄petrauit: q̄ratur quidē homicida cum multo studio: & de eo nunciando p̄ponant edicta. Cū uero nullus eū nūciauerit: p̄ncipes ciuitatū uicinaz regionis illius in qua cades facta est: & seniores cōuenientes: metiant a loco ubi iacet mortuus regionē: & ps q̄ fuerit uicinior ciuitati: populi eius emētes uitulā: & deferentes eam ad uallē: & in locū iutilē aratro & plātationibus: incidāt ceruices bouis: & sumētes aquā lauent māus suas supra caput bouis sacerdotes & leuite simu l: & seniores illius ciuitatis: & exclament ab homicidio mūdas se manus habere: neq; gessisse: neq; factori cōicare: & iuocent deum sibi p̄picium fore: & nunq; tam malam passiōē in illa terra cōtingere. Optima inquit ē huiusmodi dispositio: & conuerfatio talis: nec uobis alterius reipublicæ sit affectus: sed hāc diligite: dominas leges habentes: & secundū ea omnia facientes: satis est enim: ut deus sit uestri p̄iceps. Si abhelerit uobis regis amor: sit quidem iste contribulus: sitq; ei iusticiā prouidentia semper: & uirtutis alterius magnitudo. Sciat autem is legibus atq; deo pl̄nimum inesse sapiētia iam: nihilq; gerat præter pontificis seniorūq; sententiā: nec multas nuptias usurpet: neq; abundant iam sēctetur pecuniarum: nec ornatus equorum: quibus rebus sibi collatis ultra leges superbus erit. Prohibeatur etiā si quis horum studiū habuerit fieri: ultra modū utilitatis uestre potētiō. Terminos terræ moueri nō licet: nec proprie nec aliene: p̄ quos uobis seruabit pax: sed hēant firmi ieternū positi sicut diuina sententiā: tanq; prælis ex hoc & seditionibus mundus uexatur: dum accedere ultra terminos auari uoluerint. Nanq; procul non est: ut transcendat leges qui terminos uoluerit permutare. Qui in terra plantauerit: si ante quartum annum fructum attulerit: neq; deo ex hoc primitias offerat: nec ipse comedat. Non enim secundum tempus hoc illatum est: dum naturæ præter tempus uim fecisse uideatur. Vnde hoc neq; deo: neq; proprio domino cōperit ad utendum. Quarto uero anno uindemiet omne quod nascitur tunc enim maturam est: colligensq; ad sacram deportet urbem: & cum decimis aliarum frugum expendat cum amicis propriis epulando: & cū pupillis & uiduis. Quinto autem anno: sint domini sui quæ fuerint nata. Qui terram uineis plantat nō seminet eam: satis est enim hanc enutrire hoc germē: laboribusq; aratri esse priuatam. Bobus terra aranda est: & nulla cum eis altera animalia iungenda sunt: sed proprium hoc genus sit ad arandum. Semina uero sint munda & impermixta: & non duobus aut tribus generibus seminetur: nō enim cōione dissimilium natura letatur neq; iumenta permisceantur: quæcūq; cognata non sūt. Metuebat enim legislator: ne per hoc iniuria transiret ad homines: initium a minoribus & turpibus primo sumens. Nihil ergo huiusmodi debet esse licitum: ex quo per similitudinē cōuersio quedā in cōibus rebus habere possit accessum. Quapropter neq; de rebus uilibus legis negligētiā habuerunt: scientes omnibus prouidere: ne in aliquo uiderētur esse culpabiles. Metētes inquit & manipulos colligentes non omnem decet mesēm excutere: sed relinquere aliquos manipulos: qui sint egentibus alimentum. Similiter autē & de uinea ramusculos pauperibus relinquendos: & oliuaz quendā fructum reseruandū colligentibus: & escam propriam nō habētibus. Non enim tanta abundantia ex nimia colligendi diligentia domino utilis erit: quanta gratia ex indigentium satietate proueniet. Tunc diuinitas terrā ad īlationem fructuum proueniorem efficiet: eorum qui non suæ tantūmodo utilitate prospiciunt: sed etiam pro aliorum cibo cogitare noscuntur. Sed & boum ora dum spicas terunt in area non sunt liganda. Non enim iustum est: ut qui simul laborauerunt in fructu & circa natiuitatem eius fatigati sunt: participare prohibeantur. Neq; po-

ma matura contingere inter agentes arcenti sunt: sed tanq; de propriis eos debent permittere satuari: siue provinciales siue sint peregrini: & cum gaudio præbendum est eis ad comedendū: portare uero eis nihil liceat. Neq; uindemiantes ex his quæ ad torcular portantur gustare prohibeant sibi occurrentes. Iniustum est enim: bona quæ dei uoluntate ad utendum data sunt: inuidere desiderantibus ea comedere: dum pomum sit in maturitate sicut deo placuit: & mox abire festinet. Et licet per uerecundiam aliqui contingere non præsumant: rogantes eos cum sint quidem israhelite tanq; socii: & propter cognitionem alias cognationem pariter domini: & ex loco alio uenientes: ut munera suscipiant deprecandi sunt: quæ deus eos uidere concessit. Damna siquidem iudicanda non sunt: quæcūq; per benignitatē transeuntibus conferuntur: quando deus ubertatē bonorum præstat hoībus: non ut utantur soli: sed ut etiā alijs largiantur: uolēs hoc modo fauorē suum circa israheliticum populum & fœlicitatis eꝝ ad administrationem alijs apparere: cū eos suā abundantiam alijs participare præcepit. Qui uero præter hæc fecerit .xl. minus una plagas habena publica accipere uoluit: & liberum pœnam hanc turpissimā sustinere: quia dum lucro seruit: fecit iniuriam dignitati. Bene inquit uobis erit expertis erumnaz ægyptiaz atq; deserti: si habeatis curam eꝝ qui nunc in similibus constituti sunt: & adepti diuitias ex misericordia & prouidentia dei: eadem similitur egentibus diuidatis. Super decimas autē duas quas annis singulis prædixi celebrandas: aliam quidem leuitis: alteram uero ad epulationes: tertiam quoq; per annum tertium expedit fieri: ad distributionem inopum: mulierūq; uiduarum: & infantum & pupilloꝝ. Germia quæcūq; prius nasci contingit: ad templum præferant: & pro terra hæc proferentes quam eis præstitit possidere: deum benedicentes: sacrificia quæ leges offerre eos iubent celebrantes: horum primitias sacerdotibus templi distribuant. Cum uero hæc quilibet impleuerit: & omnes decimas una cum primitiis quas leuitis: & ad epulandum dari mos est obtulerit: disces sūrus domi: stans e diuerso templi: gratias quidem agat deo: qui eas ab ægyptioꝝ iniuria liberauit: terrazq; eis magnā frui: multaq; concessit: testimoniū perhibeat: q̄ & decimas secundū leges moyses obtulit: exoret deum sibi propitium & placidum semper esse: & cōiter cum hæbreis omnibus permanere atq; seruet bona quæ dedit eis: & addat quæcūq; donare potest. Vxores autē ducant nobiliū tempore constituto: uirgines liberas: bonis parentibus procreatas. Qui uero uirginem ducturus non est: ei nō iungatur: quā discedere suauit ab alio: neq; cōtristet priorem maritum eius: Ancillas liberi non ducant uxores: nec si per amorem ad hoc aliqui compellantur. Concupiscentia nanq; est: decorū retinere: & cōgruū libera dignitate. Sed neq; fornicariæ sequendæ sunt nuptiæ: p̄ quibus corporis iniuriis nuptiales hostias non suscipit summa diuinitas. Sic itaq; prudentia filiorum erit libera: & ad uirtutē restitudo in p̄parata: si non fuerit de turpibus nuptiis neq; de concupiscentiis non legitime conuenientiū p̄creati. Siquis uirginē despōderit: deinde non eā talē inueniat: causā dicturus: ipse quidem accusat: utens ad probationē documentis suis: respondeat autē puellæ pater aut frater: aut quicūq; post eos genere uicinior esse monstratur: & dum iudicatum fuerit puellam non esse culpabilem: cū acciāore p̄maneat: nullam habente uiro ulterius potestatem dimittendi eam: nisi magnæ causæ processerint: & contra quas ne respondere possit. Is qui audacter aut petulanter puellæ causam uiciauerit: & derogationes intulerit multas: cōdēnet .xl. minus una plaga. & .l. siclos patri dare cogatur. Si conuenerit puellam fuisse corruptam: siquidem popularis sit: eo q̄ caste uirginitatem usq; ad legitimas nuptias non seruauerit lapidetur: si uero de sacerdote sit nata: uiua protinus cōcremetur. Siquis duas uxores habuerit: & alia quidem in honore magno & fauore fuerit: aut propter amorē: aut pulchritudinē: aut ob aliā causā: altera uero in minori apud eum parte consistat: si ex dilecta filius cū sit iunior ab illo qui ex alia procreatus ē petat p̄pter fauorem patris quē circa matrem habet priuilegia senioris: quōs duplicem substantiæ paternæ partem accipiat: sicut in legibus diffinitū est: non ei concedatur. Iniustum nanq; est: ut qui natiuitate senior ē: eo q̄ minus mater eius a patre diligēt debita parte fraude. Qui puellā corrupit alio deponatam: siquidem suadens ei & ad corruptionē sibi consentientem habuerit: cum ea moriatur. Maligni enim sunt utriq; ille quidem eo q̄ turpitudinem puellā uoluntarie sustinere suaserit: & nuptiis liberis hæc mala præferre coegerit: illa uero q̄ semetipsam propter libidinem propriā: aut propter lucrum ad contumeliam persuasam præbuerit. Si alicubi eam solam inueniens: nullo adiutor præsentē compresserit: solus ipse moriatur. Qui uirginem corrupit: nondum alicui deponatam: ipse eam ducat uxorem. Si uero puellæ non placeat ut habeat eū: patri .l. siclos precii iniuriæ soluat. Ab uxore copulata sibi uolens disungi propter quascūq; causas: quæ multimode hominibus prouenire noscuntur: ex scripto eo q̄ nunq; postea cum ea conueniat compromittat. Sic enim habebit potestatem aliā copulari: nam prius illa alteri iungi non potest. Si autem & illo moriente uoluerit eam prior uir recipere: non ei liceat. Quæ sine filiis fuerit a marito derelicta: frater illius eam accipiat: & natum filium mortui nomine uocans: hereditatis nutriti successorē. Hoc enim & publicis utilitatibus proderit: domibus minime destitutis: & cognatis possunt substantiæ conseruari: & mulieribus reuelatio calamitatis auferri: quando priorum maritorū proximis cōiunguntur. Si uero noluerit eam ducere frater: ueniens mulier: apud seniores testimoniū hu-

ius rei perhibeat: q̄ uolentem eam domi manere: & filium ex eo habere non suscipit: iniuriam faciens fratris defuncti memoriam. Requiritibus uero senioribus pro qua causa nuptiis eius abstineat: siue maximam causam siue paruum dixerit: ad hoc ueniendum est: ut soluens uxor fratris caligulas illius uiri: & expuens in faciem eius dicat: hoc dignum esse ab ea pati: iniuriam defuncti memoriam facienti. Et ille quidem a senioribus abscedat: hoc obprobrium habes omni tempore uitae suae: illa uero si uoluerit alio cui libet se petentium nubat. Siquis captiuam ceperit uirginem: siue iam nuptam: uolens ei copulari: non primitus liceat eius cubile cōionemq̄ contingere: anteq̄ illa radens caput suum: & lugubre scema percipiens: parentes defleat: & amicos quos in bello perdidit: quos de eorum tristitia sanata: sic deinceps ad epulas conuertatur & nuptias. Bonum est enim & iustum: accepturus de qua filium habiturus est: ut eius satisficiat uoluntati: & non tantummodo libidine sequens propria qd̄ uxori futurae eae possit esse contēnat. Triginta uero in luctu diebus expletis: sufficiunt enī isti dies sapientibus ad lachrymas amatorum: tunc pcedat ad nuptias. Si uero cupiditate plenus: habere eam contēnat uxorem: ad seruiciū eam deducere nō habeat potestatem: sed ubicunq̄ uoluerit mulier ire discedat: hanc libertatem habens. Quicumq̄ iuuentum contemnunt parentes suos: & eis honorem non praebent: aut propter uerecundiam: aut propter insipientiam iniuriam facientes eis: primū quidē sermonibus eos moneant ipsi parentes: si sufficiunt enim ad hanc huiusmodi iudices: dicentes nō se pp̄ delectationē fuisse coitu naturali p̄mixtos: neque p̄ augmēto pecuniae: dū essent facultates parenti utriq̄ cōes: sed ut ipsi filios haberent: qui eos in senectute gubernarent: & quibus egerent p̄ eos haberēt: qd̄ dū grato fiet: deo p̄cipue eae: & adiciat etiā hae uerba dicētes: fouentes studio magno nutriuimus: nulliq̄ rei p̄percimus: quae ad salutem tuam tenderet: & utilitatem optime tibi eruditiōis afferret: nunc aut̄ quoniā decet ueniam tribui iuuenū delictis: monemus te: respue in quocūq̄ pro nostra exhonoratione minor inuentus es: & admodum temperamenti conuertere: sciens etiā deū ea quae contra parentes praesumuntur nimis ingratis ferre: quomodo & ipse totius humani generis pater est: & una cum illis exhonorari uideretur: qui eandē appellationem habere noscuntur. Indignum est ergo a filiis hanc suam sustinere: cum & lex talium sit ultrix inuitabilis: cuius te filii experimentū sumere non optamus. Et si in his uerbis iuuenū tempere audacia: ab obprobriis liberant quae ex ignorantia proueniunt. Sic enī & legislator bonus inueniet: & patres foelices erunt: nō uidentes nec filii puniri nec filii cum uero parētis sermones atq̄ doctrina p̄pter intemperantiā suam pro nihilo esse uidebuntur inimicas sine pacis foedere sibi faciens legis: cum frequentibus contra parentes praesumptionibus incitatur: hic inquit eiectus extra urbem: sequente multitudine: lignoq̄ suspensus & permanens tota die ad uisionem cunctorū: nocte sepeliatur: sicut etiam alii: qui quocūq̄ modo pimi legibus decernuntur. Sepeliantur autē & hostes: & nullus mortuus expers iaceat sepulturae: soluēs poena ultra iusticiam. Nulli haebreorū ad usuras liceat fenerare neq̄ cibū neq̄ potū. Non enim iustum est a contribuli redditus sustinere: sed solaciū utilitatis eius lucrū esse decernere: & gratiae actionē & reparationem a deo referendam pro benignitate sufficere. Qui acceperint siue pecunias: siue quocūq̄ fructus siccos uel humidos reminiscētes deum hanc cum dilectione restituant: tanq̄ reponentes in propriis loculis: & iterum cū opus fuerit hanc tollentes. Qui uero circa redditionem impudentes extiterunt: non in domos eorū introeundū est: & pignus sumendū: antequam ex hoc causa dicatur. Pignus enim a foris petendū est: & debitor per se portare debet nihil resistēs ei qui cum auxilio legis ad eum uenit. Siquidem idoneus sit cui pignus ablatū est: teneat illud creditor: quousq̄ restituat quod debetur: si uero est pauper: restituat antequam sol occumbat: & maxime si uestis sit in pignore constituta: ut eam habeat ad soporē: quando naturaliter deus paupi miseret. Mola uero & uasa ei congrua non sunt accipienda pro pignore: ne instrumentis necessariis ad ciborū alimenta priueatur: & pro egestate aliquid pessimū patiantur. In furto hoīs poena sit mortis: qui uero aurum aut argentum abstulerit: condēnetur in duplum. Qui iumentum rapuerit damno quadrupli condemnatur: praeter bouē: pro hoc enim quintuplum soluat. Qui ad soluenda multa fuerit inops: sit seruus eorū: quibus est condēnatus. Siquis fuerit contribuli uenditus: sex annis seruiat: septimo autē anno liber abscedat. Si uero filio ei ex ancilla nato apud emptorē p̄pter affectū eius ex familiaritatis dilectione seruire uoluerit instante anno iubileo quē quinquagesimum nominamus: liber efficiatur cū uxore simul & filiis. Si quis autē aurū uel argentū per uiam inuenit: quærat eum qui perdidit: praconemq̄ mittens: in quo eum loco inuenit restituat: & ex alio damno non bonam utilitatē esse decernat. Similiter autē & de pecudibus quacūq̄ in deserto errare compererit: non inuento repente domino apud se referuet: testem habens in his deum: q̄ noluit aliena lucrari. Nulli liceat p̄transire: cū iumentū alicuius tempestate fatigatū in luto uiderit ceci disse: sed alleuet illud & proprio adiuuādo labore: ei adiutor existat: uias autē ignorantibus demonstrandas: & non risum aucupantes de eorū errore alienis utilitatibus liceat impedire. Nemo blasphemet absentē. Percussus in lite quis: ubi non est ferrū: repente maletur: idem patiente eo qui percussit fecit. Si uero portatus ad pp̄ria qui percussus est: egrotet diebus multis deinde moriatur sit innoxens: qui percussit. Sanato aut illo & multas expensas in egritudine faciente: restituat uniuersa percussor

quacūq̄ in uulneris sanandi tempus expendit & quacūq̄ medicis erogauit. Qui mulierē p̄gnantem calce percussit: siquē abortiuū fecerit mulier: pecunias a iudicibus condēnetur: tanquam per corruptionem uentris: plebis faciens detrimētum. Dentur ergo & uiro mulieris ab eo pecuniae. Moriente autē ea ex ea plaga: & ipse moriatur: aia p̄ anima censente lege ponendam. Venenū neq̄ mortiferum neq̄ aliud quod sit utile lesioni: nullus israhelitarū habeat. Si uero inueniatur quisquā hoc possidere: moriatur hoc patiens: qd̄ toleraret ille contra quem uenenum p̄batur esse cōfectū. Qui cecauerit quēquā similia patiat: prius quo priuauerit alios: nisi forte pecunias accipere uoluerit qui cecatus est: lege uidelicet illi dante licentiā qui passus est estimare passionis suae casum: & concedente si se uerior esse uoluerit. Bouem eorū p̄cutientē dominus interficiat. Si aliquem interficiat p̄cutiens taurus: ipse quidē lapidatus moriat: & neq̄ ad cibū utilis habeat. Si uero etiā culpabilis approbet dominus: praescius eius naturae: nec cauens: & ipse moriat: tanquā ipse eius qui a boue pemptus est auctor mortis extiterit. Si seruū uel ancillā bos pimat: ipse quidē lapidetur. xxx. uero siclos eius domino lapidati dominus dari damnet. Bos autē si a boue percussus mortuus fuerit: uendat: & q̄ mortuus est & q̄ percussit: & p̄ciū amboꝝ eorū domini sibi distribuāt. Qui puteū: siue lacū offodiūt: diligentia hēant: ut tabulare illic faciāt tegumētū: nō ut alq̄ haurire p̄hibeantur: sed ut nulū ibi sit cadēdi piculū. Et si in huiusmodi p̄fiditate nō clausā icidēs iumentū alicuius moriatur: eius praecium domino pp̄rio soluat. Circūdāda est quoq̄ maceria in puteis siue lacis: q̄ pro muro sit: q̄tenus nō sinat aliquos illic deuolutos extinguī. Depositu siq̄ accepit: tanq̄ rē sacram aut diuinā ita custodiat: nullusq̄ fraudare creditorē studeat neq̄ uir neq̄ mulier: nec si immēsam auri lucraturus sit quātitatē: spernens quasi nullus sit: qui eū possit arguere. Generaliter itaq̄ cōuenit unū quēq̄ suā cōsciētia sciētē bene agere: & testimonio suo sibi sufficiētē uniuersā agere quae ab aliis possint laudis premia condonare: & maxime respicientem ad deum: quē nullus maligno rum latere potest. Si uero nihil agens dolose: perdiderit cui creditū est depositū: ueniens ad septē iudices: iuret p̄ deū: q̄ neq̄ eius cōsilio uel malicia perierit: neq̄ aliqua rei p̄ditae parte sit usus: & inculpabilis tūc abscedat. Si uero uel in aliqua p̄te usus fuerit: rem sibi creditā ipse perdat etiā uniuersam: & quacūq̄ accepit: reddere condēnetur. Sicut autē de rebus depositis sancitū est: ita & si quis mercedē fraudet operantium corporibus suis: habeatur odibilis. Vnde non est fraudanda uiri pauperis merces: scientibus uniuersis: quia p̄ terra aliiq̄ possessionibus ei deus hoc praestitit. Sed neq̄ differenda solutio est: sed sub die praebenda: tanq̄ nolente deo fraudari quāq̄ usū laboris sui. Pro iniusticia patris non debere filios puniri: sed propter suam potius uirtutē eis misericordia praebenda est non lesio: quia filii pessimorū fuere patrū: neq̄ odio habendi sunt ab iniq̄s nati. Sed neq̄ patribus filiorū sunt repensāda peccata: cū multa iuuenes extra nostrā doctrinā sibi met arrogent per superbiā: nolentes quae sunt utilia doceri & coitū fugere: per quē una secū & masculi uirtutem & fructum filiorū p̄creationis ammittunt: quā nobis hoībus ad augmentū generis praebuit deus: quando in nece futurorū filiorū agit: & per hoc eorū exterminat initiū. Nā sicut anīa illoꝝ debilitant: ita & quae sunt corporis permutantur. Similiter autē quicquid putat esse uidentibus monstruosum: nō liceat fieri neq̄ de hoībus neq̄ de ceteris animalibus. Hanc siquē uobis legum uestrae reipublicae sit pacifica cōstitutio: & deus pp̄cius eius decorē inuolabilem conseruabit. Nullūq̄ fiat tempus quod in aliquo aliquis hanc innouet: & in contrarium mutet. Quia uero necesse est humanum genus incōsiderata picula aut uolūtarias turbas incidere: et de his breuia colloquemur q̄tenus p̄scientes q̄ oportet fieri: ad opus salutis sitis idonei: & nō tūc regrentes quae nos conueniat facere: minus instructi tēporibus succūbātis. Terrā quā uobis sine laboribus praebuit deus: & sine uirtutū exercitatione cōcessit: p̄stet quidē: ut ea sine bello fruamini: neq̄ aliis in ea cōtra uos praeliātibus: neq̄ itestina seditione concussis: p̄ quā cōtraria uestris patribus gerentes: quae ab illis sunt custodita p̄datis: sed utētes legibus hoīs quas uobis deus praebuit p̄statis. Si uero casus belli aut nūc uobis: aut uestris filiis postea forte prouenerit extra terminos hoc agatur. Bellatū: legationes & pracones mittite ad uoluntarios hostes: ante arma nanq̄ bonum est apud eos uti sermonibus declarātibus: quoniā & militiā copiosā habentes: & equos & arma: & ante hanc propiciū deū: & uobiscū p̄ter dimicantē: tamē petite: ut nequaquā cū eis pugnare debeatis: ne res eorū auferre cogamini. Et siquidē consentiūt: bonū uobis est seruire pacem: si uero cōsidentes in se: quasi uirtute praecellāt: & uos uexare conent: exercitū sup̄ eos inducite: principe qdē utētes omnipotente deo sub p̄cipitē uero cōstituite unū: qui cūctos uirtute praecellat. Multorū nāq̄ p̄cipitū his q̄ agere q̄quā excellēt alia celeriter compellunt: impedimentū est: & potius nouit ledere q̄ iuuare. Exercitus autē ducat mundus: & inter oēs corporis robore & animi audacia ualde p̄positus timidi uero discedēdi sunt: ne dū circa cōgressionē belli cōuertunt ad fugā: hostibus magis uires adiciāt. Eos qui nup̄ edificauerint domos: q̄bus tēpus annale nō fuit ad fructū: & qui plantauerunt: & necdū p̄cipitū sūt fructibus in puincia dimittendos cēsemus: sed etiā eos q̄ sp̄si sūt: & q̄ nup̄ uxores duxerūt ne desiderio eorū p̄centes uitae & seruantes semetipsos: ut illis fruantur: arma tractare cōtēnant. Cū uero castra iquit ducitis: p̄uideate ne quid mali geratis. Obsidētes ciuitatem & lignis egētes ad machinationis opus: non incidatis arbores terrae fructiferas: sed parcite scientes:

eas a deo p utilitate hominū esse productas. Quae si uocem haberent iurgium uobis inferret: quia cum non sit in eis causa bellorum: iniquae sectionis prauidicia patiatur: & si uirtus eis foret: etiam de migrarent: & in aliam terram recederent. Vincentes autem in pugna: rebelles occidite: alios uero ad tributa reddenda seruate: absque gente chananea. Hos enim cum omni domo cunctos oportet exterminari. Custodite in bello praecipue: ut neque mulier utatur istrumento uirili: nec uir tunica mulieri. Huiusmodi siquidem moyses haebreorum republicam dereliquit. Leges autem prius quadragesimo anno conscriptas tradidit: de quibus in alia sum conscriptione dicturus. Reliquis uero diebus frequentes benedictiones per ecclesias eis dedit: & super eos qui non legitime uiuerent: si quae in eis sunt definita transcenderent maledictiones imposuit: deinde exaetrum eis carmen effecit: quod in libro dereliquit in sacro seruandum: eloquium continens futurorum: secundum quod omnia facta sunt atque fient: nullaque ueritate priuatur. Hos igitur libros simul & arcam in qua decem uerba duabus tabulis conscripta recondidit: & tabernaculum tradidit sacerdotibus: & populum adoratum esse: ut dum obtinerent terram: & collocarentur in ea: amalechitarum non obliuiscerentur iniuriam: sed castrametati super eos: poenam de eis sumerent: eo quod eos in deserto positos afflixissent. Capta uero terra chananeorum: & omnem eius multitudinem perimi iussit & altare erigendum: quod ad solis respiceret ortum: tum non longe ab urbe sicimorum inter duos montes: garizeo quidem a dextris posito: a leuo autem eo qui hebal nuncupatur: diuisosque exercitu per sex tribus in duobus montibus: & cum eis leuitis & sacerdotibus: primum quidem eos qui in monte garizeo essent orare sanciuit: bona super eos accidere: qui circa religionem dei legumque custodiam studium haberent: nec offenderet: in his quae moyses imperauit: & his fauere alias tribus: rursumque his orationibus: sex alias respondere benedicentes: deinde transgressoribus ponere maledicta: & in eorum confirmatione sibi tribus adiuticem consonare. Conscripsit autem benedictiones eorum: ut nequaquam longo tempore haec doctrina deficeret. Quas etiam moriens in altaris latere utroque conscripsit: scilicet populo: & secundum sacrificia & holocausta celebrante: quod nequaquam ulterius fecit. Haec igitur constituit moyses: & haebreorumque haec mandata sequendo constitit. Altera uero populum cum mulieribus & infantibus in ecclesia conuocauit: ita ut famuli etiam adessent & ei iurandum pro legum custodia celebrarent: ut de dei uoluntate perfecte cogitantes: neque cognatis fauere: neque timore pmo: neque aliam quolibet fortiore quam legum custodiam arbitrantes: earum praecipua transcenderent: sed siue quisque eorum contagione temptaret huius conuersationis iura confundere siue ciuitas foret: in eis ulciscerentur & singularem & ceteris: & cum eis praualeret: etiam fundamenta subuerterent: ut neque pauimentum ceterumque si esset possibile remaneret: si uero nequirent inferre tormentum: hoc ipsum ostenderet: quia non sua uoluntate fecissent. Et in his quidem multitudo iurabat. Docuit autem eos quemadmodum sacrificia praecipue deo placerent: & quomodo praesentes digni fierent utentes coelestia lapidum: de quibus primitus declarauit. Prophetauit uero & iesus praesente moyse. Igitur moyses cuncta quae foret pro populi salute facienda in bellis simul & in pace tractas: legibusque compositis: & distributis republicae pariter ornamentis dicit: quia ei diuinitas indicauerit quod si transgredierentur eius religionem haebrei experirentur aduersus: ita ut eorum terra armis hostium compleretur: & urbes destruerentur: & concremaretur templum: & uiri uenditi seruituri forent nullo eorum calamitatibus miserante: eosque cum talia sustinerent: frustra esse penituros. Deus tamen inquit qui uos creauit: & ciuitates ciuibus uestris templisque restituet: eritque harum rerum calamitas non semel sed saepius affutura. His dictis: exhortans iesum ad chananeos exercitum ducere tanquam deo cooperante in his quae cum reuerent: & omni multitudini benedicens quomodo ego inquit ad nostros pro maiores: & deus hoc die me ad illos ire decreuit gratias quidem ei adhuc uiuens uobisque praesens refero: propter prouidentiam eius: quam non propter libertatem solummodo uestra geris: sed etiam pro muneribus optimis semper exhibuit: laboratque mihi & omnem sollicitudinem adhibenti pro meliori uestra conuersatione sua solacia non negauit: & in omnibus placidum nobis praebuit semetipsum: magis autem ipse fuit: quae etiam bonam conuersationem dedit: sineque concessit: me utens sub principe pariter & ministro: in quo uestrum populum uoluit adiuuare. Pro quibus omnibus benedicere uirtuti dei cui cura erit & in futuro cogitare pro uobis: moriens optimum iudicauit: & ipse utique hoc debitum deo restituens: & uobis ad memoriam derelinquens: quia colere uos semper hunc oportet: & honorare: & leges rerum omnium quas praestitit: placidumque permanens adhuc praebit: tanquam optima dona seruare: quia pessimum inimicus est & homo nequissimus: qui legislatori facit iniuriam: & leges ipsas frustra positas arbitratur. Deum ergo non prouocetis ad iracundiam legibus neglectis: quas ipse generans uobis dedit. Haec autem moyses ad finem uitae dicit: & cum benedictione singulis tribubus futura prophetate: populus cessit cunctus ad lachrymas: ita ut etiam mulieres tudes sua pectora: demonstrarent in eius morte lugubre passionem. Sed & puuli flentes: cum adhuc magis ad retinendam tristitiam ualidi foret declarabat: quomodo & ipsi uirtutem eius & magnitudinem ultra ipsam ipsam sentiebant. Erat itaque iuuenibus ac senioribus eruna magna tristitia. Alii namque scientes: quali tutore priuaretur: de futuro lugebant: alii uero maximus ob hoc erat luctus: quomodo cum nondum bene eius uiderentur degustare uirtutem: tali principe fraudabantur. Nimitate uero gemitus populique dolore: conuicere poterit

unumquodque ex eo: tunc ipsi legislatori puenisse dinoscitur. Nam cum omni tempore suaderet non oportere quemque pro futura dei morte: tanquam hac uoluntate dei & legis natura ferere: in his tamen quae gerebantur a populo: uictus est ut desisteret. Igitur praeparate quo erat auferendus: cuncti cum lachrymis sequebantur. Moyses autem alios quod manu silenti facies: procul quod os manere praecipit: proximos uero suis consolabatur sermonibus: ne sequentes lugubrem ei facerent finem. Illi etiam hoc ei praestandum iudicantes: ut propria uoluntate discederet: semetipsum in aliis locis detinere flentes: & abeunte lachrymis currentibus inruentes: quem solummodo seniores deduxerunt: & pontifex eleazarus: & princeps iesus. Cumque uenisset ad montem qui uocatur abarim: qui est excelsus & e diuerso positus: hiericho terram optimam chananeorum & amplam intuens: ad uiuendum praebens: seniores dimisit: & dum saluaret eleazarus: & iesus: eisque adhuc loqueretur: nubes subito super eum altate: in quadam conualle sublatus est. Scriptum est autem in sacris libris: eum fuisse mortuum propter metum ne propter excellentiam uirtutis quae erat circa eum ad diuinitatem abisset putaretur. Vix itaque octo septem annorum. xx. & ceterum: ex quibus pro tertia princeps fuit: minus uno mense. Defunctus est autem ultimo mense anni: quae a macedonibus uocatur distrus: apud nos autem adari mensis initium est: sapientia cunctos homines qui fuerunt quocumque tempore superans: & optime his quae intelligebat utes: ad dicendum uero & ad loquendum populo ualde gratissimus: & alia multa bona possidendo nimis idoneus: sic quoque cunctis abstinentibus passionibus: ut neque esse in eius anima putarentur: sed solummodo eorum noia sciret: & in aliis potius: quam in se esse conspiceret. Et dux quidem inter paucos illi similis fuit: propheta uero qualis ille: alter nullus: ita ut quicquid eum contigisset loqui: deus putaretur audiri. Luxit hunc populus triginta diebus: & nunquam tristitiae magnitudo haebreorum tanta detinuit: quanta fuit in transitu moyses. Diligebant etenim eum non solum qui fuerunt experti: sed etiam qui eius legebant leges: questionisque uehementissimas faciebant: & eius uirtutem ita considerabant. Finis itaque moyses declaratus a nobis hoc modo sufficiat.

Incipit liber quintus.

Quo iesus duxit haebreorum exercitum: & dum pugnasset contra chananeos: & deuicisset terram eorum per sortes funiculorum est partitus: & de morte ipsius iesus: & pontificis eleazari. CAPI. I.

Moyses itaque praedicto modo ab hominibus abeunte iesus oibus iam in eo legitimis finem habebat: & luctu quiescente: praecipit ut populus esset praeparatus ad expeditum: misissetque exploratores ad hiericho: quae & uirtute eorum: & quae ipsi uoluntate habere uiderent: agnosceret. Ipse uero disponebat exercitum: tanquam iordanem oportuno tempore transiturus: & conuocans principes tribuum ruben & gad: & praesides manasse: nam & huius tribus media parte in ar non ascripserat habitare: quae est chananeorum terra per septima: commemorabat eis quae cumque moysi praemisissent: atque poscebat: ut praesentes & illius prauidetiae quae neque dum moretur circa eos defecisset: & utilitati communi semetipsum ad ea quae praecipiebat pronissimos exhiberent: & cum equitibus quinquaginta milibus armatorum a loco qui dicitur abela ad iordanem accessit in stadiis .lx. Cumque fuisset illic castrametatus: repente: exploratores aduenerunt nihil horum quae agebant apud chananeos ignorantes. Latenter enim prius omnem urbem eorum licet considerauerunt simul & muros quocumque tortes: & qui non ita cauti esse uiderentur: sed & portas: quae dum essent fragiles: opportunum praebere iuasurum introitum. Non autem curabat ciues quocumque uidebant eos ista considerare putantes uisiois gratia peregrinos aptissima eos ciuitatis loca singula praescrutari: non uoluntate tamen hostili. Cumque uespe factum fuisset: & descenderet in habitaculum quodam muro uicinum uenissent in quo cenaturi erant: essetque eis addiscendi cura: nunciatum est regi coenanti: eo quod exploratores quidam ex haebreorum exercitu uenientes essent in raab habitaculo: cum multa latetia prauidetia constituti. Ille uero repente eos praecipit comprehensos adduci: ut eos torques agnosceret: quod agere uolentes adessent. Cumque iuatione eorum raab agnouisset: nam supra murum stipulam lini sicabat: exploratores quodam illic abscondit. His autem quae missi fuerant a rege dicebat: quae peregrini quidam ignoti fuerint ante paululum quae sol occuberet apud ea: & coenantes abscesserunt. Quos si timore ciuitati: & regi piculum ferentes uenisse putaret sine labore comprehenderet praesentes. Illi uero muliere ita loquente: nullum eius sentientes dolorem abscesserunt: neque praescrutate habitaculum eius. Cumque praesens per uias per quas eos praecipue ire credebant: & quae duceret ad uada iordanis & nullum signum agnosceret: a labore quae uerunt. Tumultu autem sedato: raab deducens uiros & piculum pro eorum salute facies suum: quae si capi in eorum occultatione potuisset: nequaquam supplicia regis euaderet: sed cum omni domo pessime deperisset rogauit ut haberet sui memoriam: & dum chananeorum terram obtineret: huius salutis praesentationem eos sibi conferre poscebat. Quo facto: dimisit abire eos ad propria: iurantes: ut ea liberarent & quae cum ea forent: dum uenientes in ciuitatem uastaret ea: & omnes hitatores eius: secundum finem apud se praesentem una pimeret. Haec enim illa scire se dicebat signis dei uirtute monstratis. At illi de praesentibus gratias referentes: & de futuris iurabant ope se: praesentatos fore: & suadebant: ut dum sentiret capiendam ciuitatem: omnem possessionem suam atque domesticos in illo habitaculo recoderet: & ante ianuam coccineum funem appenderet quatenus sciens domum princeps ne quod ei mali fieret custodiret. Adiciebant enim. Nunciamus ei: quia tuo fuerimus solatio liberati: siquae uero pugnando ceciderit tuorum: aut tu: nequaquam

nobis hoc ascribas: qui propter deum quem iurauimus nunc tibi proponimus ut in nullo debeas quasi de iuramentis transgressio dubitare. Et illi quod haec promittentes abibat dimissi per mox: & ad suos peruenientes nunciaverunt quod cum in urbe gessissent. Iesus autem pontifici eleazaro & senioribus dixit quod fuerat ab exploratoribus iurata raab: quod iuramentum sua quoque sententia firmaverunt. Metuete uero duce transiit fluminis: cum eest gradus eius impetus & non potibus transiret: nam primitus non erat iustus: quod et si uellet ei potest fieri: nequaquam se arbitrabatur propter hostes habere permissionem iter haec deus & transiit fluminis: quod ei permisit: magnitudinem eius iminuit: & duobus transactis diebus. Iesus transposuit cunctum exercitum: totaque multitudinem tali modo. Precedebat eadem sacerdotes habentes arcas: deinde leuite tabernaculum & uasa quae ad sacrificiorum ministeria sunt necessaria deferentes. Sequitur autem leuitas per tribus suas: omnes exercitus habens in medio infantes atque mulieres. Metuebant enim propter eos: ne ui paterentur in flumine. Cumque sacerdotibus primis introeuntibus meabilis iam fluuius uideret: altitudine quod eius iminuta: aluco uero eo quod multus non eest fluctus: quasi ad sicci pauimenti istar exposito: oes iam considerer fluuium transmeabat & quod quod deus futurum eest praedixerat: tale esse conspiciebatur. Steterunt autem in medio sacerdotes donec turba transiret: & securitate attigeret. Oibus itaque transiitibus: egressi sunt sacerdotes: libere iam fluuium reliquentes: ut more suo decurreret. Et fluuius quod egressus haebreis denuo creuit: & magnitudinem suam recepit. Illis uero quinquaginta stadiis praecedentibus exercitus usque ad decem stadia hierichutis accessit. Iesus autem altare ex lapidibus quos singuli principes tribuum tulerat de profundo iordanis iubente propheta constituit: per futuro signo interrupti fluminis: super eum sacrificauit deo: & festiuitate pascae in illo loco cunctus populus celebrauit: & omnia quae eis deerant primitus facillime tunc abundabat. Nam & messim iam maturam chananeorum metebat: & caetera opulentiissima possidebat. Tunc eis et cibis manna defecit: ex quo aliti. xl. fuerunt annis. Cum haec uero israelite faceret: & chananei neque contra eos exiret: sed clausi muro quae fecerant: Iesus eos obsidere deliberauit. Et priora die festiuitatis ferebat arca sacerdotes: praecedebatque septem bucinis suis tubas mittentes: rogabantque simul exercitum: ut uiriliter circuiret mox: senioribus suis sequentibus: & tubas mittentibus solummodo sacerdotibus. Quo gesto: ea die nihil aliud facientes ad castra reuersi sunt. Cumque hoc. vi. diebus fecissent. vii. die oem populum colligens armatorum. Iesus: captiuitate urbis annuntiabat: & quia eis illa die deus eam sine eorum labore cotraderet: muris eius sponte praeratis: omnia tamen occidenda quodcumque: animo placuisset heri praecipit: & nullo labore ab hostium nece quiescendum: & ut neque misericordia cedendum: neque circa praedam uacanda fugientes coteneret inimicos: sed aiantia cuncta pimeret: & nihil ad usum proprie uoluptatis auferrit: augere uero & argenti quodcumque: iueniret iussit auferri: ut deo praecipue gestorum primicia seruarent: quod primum fuit fieri ciuitate subacta praecipit: sola uero raab liberanda decreuerunt: & generationem eius eo quod ei exploratores praebuerat iuramentum. Haec dicens Iesus: atque disponens exercitum deduxit ad ciuitatem. Circuibant autem iterum urbem arca praecedente: & sacerdotibus ad opus populum commouentibus. Cumque septies circuisset & paulatim quiescit repete cecidit murus: neque machina: neque alia uolentia muro ab haebreis illata. Illi uero ingrediens urbem hiericho omnia in ea peremerunt: inopinabilem muri ruinam obstupescens mentibus utique eorum: ad defensionem suam inutilibus subito constitutis. Necabantur autem per itinera constipati: & in domibus apprehensi: nullique penitus perceptabatur: sed omnes pariter occidebantur: usque ad mulieres etiam & infantes: et atque ciuitas plena mortuorum corporibus: & nullus effugit necis incursum. Ciuitatem quoque cunctam incenderunt: simul & regionem. Raab uero ad illud coenaculum cum suis confugientem exploratores eripuerunt. Quam dum ad se Iesus uenire fecisset: gratias egit pro exploratorum salute: & pro tali beneficio dixit non se retributionis fore minorem: donauitque eam repente multis agris: & rebus maximis honorabat. Si que locum ciuitatis praesentabat: ignis eum destruebat: & super habitatores eius deiciebat. Sed & si quis uastatam postea uellet intruere maledixit quatenus qui fundamenta murorum iaceret: priore filio careret: qui uero perficeret: & nouissimum simul amitteret. Hoc uero maledictum non neglexit diuinitas: sed imposterum dicturus sum passionem quae propter eam factam aduenit. Congregata est igitur innumera multitudo argenti simul & auri: necnon & eris: cum nulli placuerit aliquid exinde sustulisse nec ad utilitatem propriam ea diripiuisse. Et haec quidem Iesus sacerdotibus thesaurorum recedenda contradidit. Hoc ergo modo perit hiericho. Achar uero charini filius ex tribu iuda dum iuisset clamidem regiam: totam auro contextam: habentem auri mazam alias massam: hoc est siclogum pondus ducetorum: crudele iudicium: si is qui piculum habuerat lucrum inueniens quod in sua utilitate conferret: daret hoc deo: & non magis egredi: si uel facies ualde profunda in suo tabernaculo supfodiens eam: latere se iudicium deum: sicut potuit latere commilitones. Vocatus est autem locus in quo castrametatus est Iesus galgala: quod nomen significat libertatem. Transiit enim fluuium: iam semetipsum ab aegyptiis: & ab eranis deserti confidit esse securus. Post paucos ergo dies uastationis hiericho: misit Iesus. xxx. milia armatorum in ciuitatem adan: positam super hiericho quatenus dimicaret. Et congressis hostibus: ceciderunt haebreorum uiri sex & triginta. Cuiusmodi hoc nuntiarum fuisset israelitis: magnam tristitiam & crudelam angustiam protinus habuerunt: & non tantum propter cognatos amissos: licet oes uiri boni & nimis exercitiu pissent: quantum propter desperationem suam. Creditus enim iam se terram obtinuisse: & a praesentibus iam exercitum uacare: hoc deo taliter promittente: potiores inopinabiliter uidebant hostes: & saccos supinduentes stolis suis: tota die erant in luctu & lachryis.

mis constituti: nulla re heretes: nec cibo casu siquid quod cotigerat grauissime uidebant afflicti. Videtur autem Iesus exercitum ita percussit: & ex oibus iam rebus pessima despatioe deiecit: audacter accessit ad eum & ait. Non nostra petulatia uenimus ut hanc terram armis subiiceremus: sed moyses famulo tuo ad hoc nos adhortante praesensimus dum multis signis possessionem huius terrae praebuit te nobis esse promiseris: exercitumque armis hostium facere meliorem. Quae sunt haec quae nobis repete uenerunt. Nunc autem propter spe decepti uidemur: & tanquam non firma sint tua promissa quae moyses praedixit afficimur: & deterior nunc de futuris metus nos dispabiles habet: primum expime to talia sustinetes. Sed tu domine quomodo tibi uirtus est malis his adhibere medicinam & praesentem nostrae tristitiae praebere uictoria: etiam de futura desperatione tuo fauore nos libera. Sic eadem Iesus prius in terra iacens deprecabatur deum. Cui responsio a deo data est: ut surgeret & exercitum a sua pollutione purgaret: pro furtum regem ei dicatae hanc deuictionem nunc super eos euenisse dicens: si uero requireret quod fecerat ac puniret: uictoria eis semper de hostibus perueniret. Haec ergo populo Iesus enarrabat: & uocans eleazarum pontificem: & principes tribuum: sorte super eos mittebat. Cuiusmodi hoc delictum in tribu iuda factum esse declararet: rursum per genus sorte misit: & ueritas. huius iniquitatis circa cognationem achar illuxit. Tunc denuo per unumquemque uigilantia facta: apprehensus est achar. Ille uero cum non potuisset negare deo: dum eum ita constrinxisset praebuit: furtum confessus est: & protulit in medium ueste. Et ille quod repete peremptus turpe poenam & icuictatem congrua sua praesumptione promeruit sepultura. Iesus ergo purgatum exercitum deduxit ad adam urbem: & nocte circa ciuitatem insidias constituit: diuiculis hostibus est congressus. Israhel autem cum fiducia pro priorum uictoria super eos uentibus: simulando se recedere populus haebreorum: hoc modo longius eos persequentes traxit a ciuitate: & tanquam de uictoria confidentes. Dum uero resillisset exercitus contra faciem eorum: dedissetque signa quae constituerat eis: quos in insidiis collocauerat: eosque excitasset ad pugnam: tunc illi in ciuitate ingressi sunt. Dumque essent circa muros ciues intente: aliqui uero & circa aspectum eorum quae egressi fuerant metibus occupati illi quod ciuitate coeperunt: & oes occurrentes sibi met extiterunt. Iesus autem praecedentibus illis ad praesentem occurrentes oes conuertit in fugam. Cumque refugeret quasi ad integram ciuitatem: cum & ipsa captam inspiceret: & incensa cum mulieribus & filiis agnouissent: per agros dispersi sunt: defendere semetipsos solitudine non ualent. Cum talis calamitas hostes apprehendisset: instantur turba capta est atque mulierum: & rerum aliarum uasorumque innumera multitudo necnon greges pecudum haebreorum coeperunt ac multas pecunias. Erat enim locus idoneus. Et haec omnia Iesus in galgalis positus milibus partitus est. Gabaonite uero habitantes iuxta hierosolymam: uidentes passiones quae prouenerunt hiericho & adanitis: & ad semetipsos transire hanc uastationem existimantes. Iesum quod e apte rogare noluerunt: neque enim hoc impetrare se quasi aliquid mediocre putabant: dum in iterum potius chananeorum gentis eum pugnare cognoscerent. Cheliritas autem & chiaterimitas quae uicini eis erant ad auxiliu poposcerunt: dicentes neque illos periculum declinare: si istos israelite deuiceret: adunati uero possent magnitudinem eorum uirtutis euadere. Et dum haec uerba placuisset: miserunt legatos ad iesum amicitias postulantes: quos praecipue iudicabant idoneos: ut agerent quae oibus expediret. Illi uero coferri se chananeos incautum existimantes: fugere se huiusmodi piculum crediderunt si dicerent: nihil sibi cum chananeis quolibet modo competere: sed longissime ab his habitare & uenisse se pro fide uirtutis eorum: ambulantes itinere multo: & pro coiectione sermonis huius uestimenta monstrabant. Vestes enim cum nouae fuissent quando egrediebant: longo itineris tempore atritas sibi met asserebant. Cilicinis enim ut eorum uerbis credere uestibus utebant. Stantes ergo in medio dicebant se missos a gabaonitis: & uicinis ciuitatibus multum ab ea terra remotis: facturos cum eis pacem: more foederis patriae suae: agnoscentes dei gratia atque dono chananeorum terram eis possidere concessam: his tributarios fore gratanter & ciues eorum fieri promereri. Haec itaque illi dicentes: & iudicia itineris ostendentes: rogabant haebreos ad pacta amicitiasque descendere. Iesus autem dictis eorum credens: quod non essent de gente chananeorum: amicitias fecit cum eis: & Eleazar pontifex cum senioribus praebuit iurandum habituros amicos & socios: nihilque cogitare se aduersus eos iuste: populo .i. in iurejurando una consentiente. Et illi quidem quae uoluerant callido consilio promerentes ad semetipsos ibant. Iesus uero castrametatus contra chananeos in confinio gabaonitarum: & agnoscentes non procul ab hierosolymis gabaonitas. inhabitare: & chananeorum generis esse: uocans eorum priores de falsitate culpabat. Illis autem non aliam praeter hanc salutis occasionem se habuisse dicentibus: & propterea ad haec ex necessitate uenisse: conuocabat pontificem eleazarum & seniores: eisque consentibus publicos eos famulos ne iurandum transgrediretur esse decretum est. Et illi quidem pro calamitate comprehenderant eos: hanc sui cautelam atque custodiam inuenerunt. Cum uero rex hierosolymorum grauiter ferret: eo quod gabaonite cum iesu pacta fecissent uicinarum gentium reges contra eos pugnatos ad solacia rogabat. Quibus eis praesentibus: quattuor enim erant: & cum eo castrametantibus: circa quendam fontem non procul a ciuitate: dum iam pararent obsessionem gabaonite auxiliatorem aduocauerunt iesum. Ad hoc enim uentum erat ut a suis quidem perimi se putarent: & ab eis qui ad interitum chananeorum gentis castrametabantur saluari se propter amicitias existimarent. Iesus autem cum omni exercitu ad eorum solacia properare festinans: & die noctuque perambulans: diuiculis uenit ad hostes: & fugientes sequebatur: pergens in

de scensu bethoron: ubi etiam dei quoque operatione cognouit significatam sibi tonitruis & fulminibus: & grandinis demissione maiore quam solitum est: insuper etiam die crescente: ne nox succedens hæbreorum impetum, refrenaret Iesus reges in quadam spelunca celatos circa maceda uenit: omnesque puniuit. Quod uero longitudine tunc dies extensus est: & plus solito creuit: palam est per scripturas: quæ sunt in templo repositæ. Sic igitur exterminatis regibus qui eduxerant contra gabaonitas exercitum: reuersus est rursus ad chananeæ montana Iesus: & multa cæde in ea facta: sumens prædam uenit ad exercitum galgalis constitutum. Et cum hæbreorum uirtute per circuitum habitans sermo discurreret: & stupor haberet omnes audientes multitudinem peremptorum: castrametati sunt super eos reges chananei: qui circa montem libanum habitabant: & chananei qui campestribus erant: palestinos secum ducentes: ueneruntque ad ciuitatem berothi galilee superioris & deierse: qui locus non procul a galileis est. Totius autem exercitus armatorum erant, CCC. milia & duo milia currum. Turbabat itaque hæc multitudo & ipsum Iesum & israelitas: & sperare meliora propter timoris magnitudinem dubitabant. Deo uero arguente timorem eorum: & si magis solacium ab eo quererent: promittente ut deuincerent inimicos: & iubente equos hostium subneruare: currus incendi: audax in promissionibus dei factus fidens perrexit ad inimicos: & quinta die ueniens circa eos: congressus est: pugnaque fortis effecta est & cædes fide potior: quam possit audiri. Persequens autem eos multum perambulauit: & omnem exercitum hostium præter paucos: extinxit: regesque ceciderunt uniuersi: deficientibus hominibus ad interficiendos: eo quod Iesus eorum equos occidit: & currus incendit. Quo facto: prouinciam licentius possidebat: nullo presumente bellum ei inferre: sed ciuitates oblatione capiebat: & quicquid potuisset sumere deuastabat. Quintus iam annus transierat: & nullus remanserat chananeorum: nisi qui munitione murorum effugerant. Iesus autem de galgalis denuo castrametatus: sacrum tabernaculum constituit circa ciuitatem Sylo: locus enim opportunus pulchritudine uidebatur: donec edificari templum quietis causa permitteret. Et inde procedens ad sicimam cum omni populo altare constituit deo: ubi moyses quoque prædixit: & distribuens exercitum in monte quidem garizi constituit medium: & in bael dimidium: in quo & altare edificauit: necnon & leuitas sacerdotemque diuisit. Sacrificantes uero & maledicta facientes: & eas in ara conscriptas relinquentes: ad syloam denuo sunt reuersi. Iesus autem cum esset senex & chananeorum ciuitates non facile capi uideret: tam propter locorum munitiõnem: in quibus erant quæ propter fortitudinem murorum: quot pro naturali ciuitatum custodia circundauerant: & credebant hostes desperatione captiõis ab oblatione recedere: nam propter suum interitum chananei cognoscentes israelitas egressos ab ægypto: omni illo tempore erant ad faciendas ciuitates fortissimas occupati. Congregari ergo Iesus tunc populum in ecclesiam sylo præcepit. Quibus cum summo studio concurrentibus: commemorans eis: & quibus fuerant iam potiti: & actus quos gesserant: quam essent optimi: & deo præbente digni: & quæ uirtute legum quas sequebantur .xxx. & unum reges presumentes eis bellum inferre deuicerant: & omnem exercitum quicumque sperauerant contra eorum se fortitudinem dimicare ita necauerant: ut neque eorum generatio relinqueretur: cum uero ciuitates alie quæ iam capte uiderentur: apud alios autem longo tempore oppressiõne adhuc opus eẽt: pro muroque munitione: & habitantiũ in eis audacia: petebat eos qui trans iordanẽ erant: ut laborantes cum eis: & in periculo adiuuantes fratres suos fortibus propriis fruerentur: grates utique eis pro labore restituendas. Tunc etiam singulos ait per tribus de quibus testimonium daretur: eo quod uirtute præcellerent dirigendos qui terram metientes fideliter: & in nullo malignantes eius magnitudinem sine dolo renunciarent. Et Iesus quidem hæc uerba faciens: populum sibi habuit fauentem: & uiros qui terram eorum deberent metiri direxit: dans eis aliquos terræ mensores doctos: quos propter artẽ ueritas non lateret dans eis: ut in ea mensuras estimarent: & foelicem terram & quæ minus esset idonea. Natura namque terræ chananeorum huiusmodi est: ut & planiciem magnam habeat: & fructus ferre sit copiosa. Quæ comperata quidem alie terræ creditur esse foelix cum locis autem hierichuntis: & hierosolymitarum estimata putatur ualde uilissima. Licet omnino hæc spacia parua: & eorum multa montana sint: magnitudine uero fructuum & ad cibos aptorum ex pulchritudine alia: similis non est: & propterea estimandas potius quam metiendas decreuit has sortes: dum sepius unum iugerum pro mille sit dignum. Viri autem qui missi fuerant cum essent decem circueuntes & estimantes terram: septimo ad eum mense reuersi sunt ad ciuitatem sylo: ubi tabernaculum constituerat. Tunc Iesus eleazarum & seniores cum principibus tribuum sumens diuisit hæc nouem tribubus & dimidiæ tribui manasse: secundum magnitudinem singularum tribuum mensuram efficiens. Cunctis missis sortem iudæ qui dem tribus sorte cadente elegit superiorem idumeam. Quæ in longum quidem extenditur usque hierosolymam: latitudine uero usque ad paludem quæ sodomæ constituta est. In hac autem sorte ciuitates erant ascalon & gaza. Simeon uero in secunda sorte prouenit idumea quæ circa ægyptum est & arabia montem. Beniamite uero sortiti sunt a iordane quidem flumine usque ad mare longitudinem: latitudinem uero quæ hierosolymis bethelisque terminatur. Hæc sors angustissima fuit propter terræ foelicitatem: hierichon enim & hiero-

reges super eam
habent fuerunt
179

rosolymitarum tulerunt urbes. Effraim autem tribus a iordane flumine usque ad gazara longitudinem habuit: latitudinem uero quamcumque habuit bellis quæ usque ad campum maximum terminatur: manasse uero medietas a iordane quidem usque ad ciuitatem doron: latitudinem autem ad bithsanos: quæ nunc scitopo is appellatur. Post hos autem ysachar carmelum montem: & fluuium in longitudine habuit taburium alias itabirium montem uero in latitudine. Zabulonite uero usque genefardine descendente circa carmelum & mare sortiti sunt: & conuallẽ quæ carmelum nuncupatur: eo quod etiam huiusmodi sit. Afferite uero omnem terram quæ ad sidonem conuersa est habuerunt. Ciuitas autem arce in hore parte fuit: quæ etiam hactipos nuncupatur. Partem uero ad orientem conuersam usque ad damascum ciuitatem: & galileam superiorem neptalite sumpserunt usque ad montem libanum: fontemque iordanis: quorum de montibus est fluctus collectus. Danite autem loca conuallis ad occasum solis posita tenuerunt: azoto & doris: determinationemque iamnam simul & geth abethoron usque ad montem: ex quo tribus iuda pendebat. Sic itaque diuisit Iesus terram: & nouem atque dimidiæ tribui eam tradidit possidendam. Nam amorreã quæ & ipsa ab uno chananei filio sic uocata est moyse dudum capiens: tribubus duabus: dimidiæque distribuit. Hoc autem & primitus indicaui. Loca uero circa sidonem & archeos: & amatheos & aritheos inculta tunc erant. Iesus autem cum eum iam senectus impediret: ut non posset ea quæ cogitabat efficere: & dum qui post eum erant principum sumpturi negligenter in communi utilitate conuersarentur: præcepit singulis tribubus ut nullum de chananeorum genere in terra quam sunt sortite relinquerent. Hanc enim cautela eis atque custodiam paternam solenitatẽ fore: hanc etiam moyses prædixisse commemorans: & hoc ei esse credendum dixit: sed & leuitis octo & xxx. ciuitates esse restituendas: qui iam prius acceperant in amorrea. Quarum tres distribuit fugacibus habitandas. id est de tribu iuda ebron. Sichen uero ex effrem: & cades de neptalim. Est autem hic locus supra galileã. Diuisit eis & cunctas præde reliquias. Erat namque terra ampla: & magnas diuitias obtinebat. Abundabat enim & cõiter oes & eorum singuli auro & uestibus: & aliis uasis: & quædrupedum copia: quoque numerus cõprehendi non poterat. Post hæc autem exercitu in ecclesia conuocato: eis qui super iordanem in amorrea constituti erant: quoque exercitus quinquaginta milium armatorum esse uidebatur: ita locutus est. Cum deus pater & dominus generis hæbreorum hanc terram nobis possidere concessit: & possessam semper se nobis seruare promissit: pro cuius mandato cognatis indigentibus pronissime uos obrulistis ad oia: iustum est nulla uos difficultate ulterius detinente quiete etiam frui securis utique nobis de uoluntate uestra: quia si rursus opus fuerit ad necessaria eã signiter offeretis: neque post hos labores eritis aliquando tardiores. Gratias ergo agimus uobis pro periculis in quibus uixistis non modo solum: sed etiam semper acturi sumus: & quia cum sitis boni memoriã habebitis oium: & mente retinebitis quæcumque pro uos puenerunt nobis: & quod uos bonorum uestrorum pro nos distulistis: & laborantes primitus in quibus nunc dei fauore consistimus postea uestra sorte frui utile iudicastis. Accesserunt autem supra uestra bona ex laboribus: quos non biscum habuistis multæ diuitiæ prædæ preciosiorẽ augentes: & aurum & argentum super hæc omnia quod maius est uestra fauor. Ob quã re ita nos ad quodcumque uolueritis in repensatiõne paratos habebitis: & neque hore quæ moyses prædixit estis oblititi: illo etiam in oibus certum habetote non est quicquam in quo uobis gratiæ debita non soluamus. Gaudentes ergo uos ad sortes uestras dimittimus: & rogamus ut nullum esse terminum nostræ cognationis existimetis: nec quia iter nos iste fluuius est: alteros nos: & non hæbreos nos esse credatis. Omnes enim sumus ex abraã qui hic & illic habitamus: unumque deus qui & nostros maiores & uestros ad illos perduxit uitam: cuius religionis habetote curam & conuersationis: quã per moysen ipse constituit. Perdurantes enim in istis fauore dei & eius solatium semper habebitis: conuersis uero uobis ad imitacionem gentium externarum auerfabitur uestrum genus. Hæc cum dixisset singulos maiores: & cõiter eorum multitudinem salutans: ipse quidem restitit. Deduxit autem eos populus: non tamen sine lachrymis: & uix semetipso abinuicẽ dimiserunt. Transiens autem fluuium tribus rubem & gad: & quicumque de manasse pater sequebantur: altare super ripam collocare iordanis decreuerunt: ut memorabile signum generationis futuræ cognationis eorum: quod intra iordanem habitare uidebantur existeret. Audientes autem qui intra iordanem erant: quia dimissi ab eis altare constituerant. Et nescientes qua hoc uoluntate fecissent: pro nouitate tamẽ cultura deorum peregrinorum hoc celebratum credentes & sacræ religioni derogatum uerisimile iudicantes erant armati ad ultionem eorum qui collocauerant altare fluuii transituri & punituri eos quasi pro paternæ destructione solenitatum. Non enim uidebat eis iustum ut cognationem respicerent: aut dignitatem eorum: qui auctores fuerant haurum regum: sed dei amplectantur mandata: & commodo honorari cõgaudebant. Et illi quidem arnati sunt pro furorẽ: retinuit autem eos Iesus & pontifex Eleazarus: & pariter seniores sermonibus suadentes: ut prius experimenta eorum uoluntatis acciperent: deinde si malæ uoluntatis agnosceret eorum mentes: tunc armis super eos incederent. Miserunt itaque legatos ad eos: sineen filium Eleazari: & decem alios apud hæbreos honoratos: cognituros sapienter cur altare transeuntes super ripam flumis statuissent. Cũque illis transerentibus: & ad eos uenientibus fuisset ecclesia cõgregata: istas sinees hæc dicebat. Magis equidem deliquistis quam positus correpti de futuro sermõibus emendari: ueruntamen non secundum magnitudinem iniquitatis nos reddituri uobis ad arma repente ultionem.

descēdimus. Cognatos nāq; uerbis prius corripere uolētes: hāc celebrauimus legationem: quatenus agnosceremus causā p qua accessistis: ut altare fabricetis: ne petulāter uideremur armis adire uos: utrum uoluntate bona fecistis hoc: an reuera culpa conuincatur: unde i uobis iustus ulciscamur. Non enim credimus uos ipso experimento dei uoluntatem sēpius agnoscentes: & auditores legū: quas ipse nobis contulit existentes: diuinos a nobis: & in propriam sortem uenientes quā dei gratia & ipsius circa uos prouidentia meruistis: obliuionē eius habere: & tabernaculū arcāq; deserentes: & altare quod nobis est proprium: peregrinos introducere deos: chananeorum mala sēclantes. Sed nihil inique fecisse optamus: agentes pēnitentiam: & nequaq; uelānentes ulterius: legū paternae pudorem: memoriamq; sumentes. Si uero in delicto consistitis: nequaq; laborem pro legibus refutamus: sed transeuntes iordanem defendimus eas: & ante omnia deum nihil uos a chananeis differre credentes: sed sicut ipsos uos quoq; similiter perimentes. Non enim puteis q; quia transistis fruuium: etiam a dei uirtute estis extranei. Vbiq; in his quae sunt ipsius estis: & effugere potestatem eius atq; iudicium nullo modo poteritis. Si uero creditis hunc locum ubi nunc estis positi impedimentum esse corptionis: nihil prohibet denuo terram diuidere: eamq; ad pecudū pascua deputare. Sed agite tēperanter: & a nouo delicto recedite. Rogamus ergo uos per filios & uxores: ne nobis faciatis necessitatem huius defensionis: qd nec uestrae: nec ipsorū saluti aut caulis expedire cogitare: ut nō uerbis uinci potius quā experimentum uelitis sustinere p̄ioꝝ. Hāc fineā dicente: p̄sules ecc̄esiā & ois multitudo ceperunt de q̄rimoniis satisfacere: & p̄fiteri: neq; ab eorū se cognatiōe recessisset: neq; p nouitate altare cōdidisset: sed & deū unū nosse: q; hābreis ē oibus communis: & illud altare positū ante tabernaculū ad sacrificia faciēda. Hoc aut altare pp̄ qd & suspecti estis facti: dicebāt nō p religiōe collocatū: sed ut signū fieret: & iudiciū in futuro uestrae familiaritatis. Et necesse ē nobis tēperare: & in patriis legibus pmanere: nō utiq; trāgressiōis iudiciū sicut suspicamini facere. Testis aut nobis sit deus: q; istud altare nō p tali causā cōstruximus. Vn de meliore de his hēntes opinionē nihil culpetis ulterius: neq; nos extra sortē iudicādos eē credatis: nec eorū similes q; cū generis Abraā sint: ad nouas solē nitates accedūt. Hāc dicētes laudās fineas: r̄ueris est ad iesūm: & eorum uerba populo nūciabat. Ille uero gaudens q; neq; ulla pugnandi foret necessitas: nec ad sanguinē bellūq; deducerentur cōtra cognatos: pacificas deo p his hostias immolauit: & dimittēs post hāc multitudinē in pprias sedes: iesus ipse in sichem cōmoratus est. Post hāc anno. xx. senior iā existens euocabat honoratos maxie ciuitatum & principes & seniores: & multitudinem quantūcūq; cōgregari eēt possibile. Quibus in unū cōuenientibus cūcta beneficia dei commemorabat. Erant enī multa: per quae ab humili forma ad hanc gloriam & substantiā puenissent: & seruari dei uoluntate: quae talis circa eos esset orabat. Et pie cūctos poscebat agere: p quā solū eis grata diuinitas pmaneret. Hoc enī bene se habere dicebat: ut trāsiturus a uita huiusmōi eis monita derelinqueret: poscebat: ab illis: ut quae ille diceret memoria retinerent. Et ille quidem talia praesentibus loquens: defunctus est cum uixisset annis centum & decem: quorum cum moysē q; dem pro doctrina utilium rerum commoratus est quadragita: dux autem post illius mortem sex & uiginti annis fuit uir neq; sapientia indignus: nec earum quae cogitabat ut multa sapienter ediceret in expertus: sed ubiq; summus & ad opera periculaq; magnanimus audaxq; bella disponent: & in pace dexter: & in omni tempore precipua uirtute conueniens. Sepultus est autem in ciuitate thamma in tribu effraim. Eodem uero tempore mortuus est & Eleazarus p̄sules fineas filio sacerdotium derelinquens: cuius sepultura est facta in gabatha ciuitate.

Quō moriēte duce: filii israhel foeliciter aliquāto tpe pugnaueret cōtra chananeos. CA. III.

Post hoc itaq; trāsitu fineas pphetauit secūdū dei uoluntate ad delēdū chananeorū genus tribui iudae praebendum eē p̄cipatū. Erat. n. studium populo cognoscere: qd etiam placeret deo. Tūc assūpta ē etiā tribus Simeon ad pugnandū: q̄tenus exterminatis hostibus sub ditione etiā eos qui in ipsa sorte cōsistebāt efficerēt. Chananeis aut uiuētibus apud se illo tēpore rebus cū magno exercitu eos in bezedin expectabant: regi bezidinorū adonibezech p̄cipatū credētes: qd nomē significat dominus bezedinorū: adon enī hābreā lingua dominus idicat. Sperabāt enī uicere israhelitas mortuo iesū. Congressi uero israhelite duabus tribubus: q̄s pdixi: magnifice pugnauerūt: & occiderūt eorū qdē. x. milia: fugātes aut reliquos: & issequētes: adonibezech quoq; ceperūt: eiusq; manuum ac pedū sūmitates iciderūt: non enī poterat deum latere. Ille aut hāc patiens ferē dixisse. Quae cōtra uos egi: & septuaginta regibus facere nō erubuit digna recōpensatione hodie redditū est mihi. Et uiuū quidē illū tulerunt ad hierosolymā mortuū uero sepelierunt: & egrediebantur uastantes ciuitates: & plurimas capientes. Inter hāc obsederunt hierosolymā: sed hanc quidem longo post tēpore capiētes: oēs in ea habitātes iteremerūt. Erat autem eis ualde grauis desūp munitio murorum: & loci natura resistendo. Vnde castrametati sunt in hābreon: & hanc capiētes omnes interfecerūt. Relinquebat adhuc genus gigantū: qui pp̄ corpore magnitudines atq; formas in nullo aliis hoibus pximabāt: ultra modū mirabiles: ut hāc tenus eorū ossa monstrāt: in nullo his de quibus fides habet equalia: quoq; genus leuitēs praecipue deleuerunt. Munus etiā cū duobus milibus cubitis terrā denuo dederunt nato moyses: hūc

enī fuit unus explorator: quos misit moyses in chananeā. Dederūt aut & filii ietro madianite q; fuit gener moysi terrā ad possidendū. Nā patriā relinquentes secuti sunt eos: & fuerunt in deserto cum eis. Tribus itaq; iuda & simeon ciuitates quidē chananeas in mōtanis ceperūt: in capestribus aut & ad mare positae ascalonē & azotū. Eualit uero eos gaza & accaron. Nam dū essent in capestribus: & copiosam haberent curuum abundantiam: irruentes sibi met configebant. Et iste qdē tribus maxime bellando locupletate ad ciuitates proprias recesserunt: & arma deposuerunt. Beniamin uero: quorum erat hierosolyma habitatores suos concesserunt tributa persoluere: & ita quiescentes omnes alios quidem interfecere: alios uero pericula sustinere: ad terrarum se tradidere culturam. Hoc aut ē & reliquae tribus imitantes beniamitas faciebant: & eorū tributa parcipientes permittebant chananeos sine p̄lūs esse. Tribus autem effrem cum obsidisset bethelā: finem dignum tempore: & magna laborum obsessione inuenire non potuit: quando illi licet affecti in obsessione omni modo perdurabant. Deinde efframite capientes quendā in ciuitate commorantē: & necessaria eis deferentē fidem dederunt: ut si ciuitate traderet: saluarent eū & cognatos eriperent. Et ille in his iurabat ciuitatem se traditurum. Qui tradens urbem: cum suis hoc modo saluatus est. Illi autem interimentes cūctos inhabitantes ibi tenuerunt decetero ciuitatem.

Quō pcedēte tempore israhelite transcēdentes patrias leges ad grādes erumnas deducti sunt: & seditione facta: adinuicem pugnaverunt: huiusmodi causā pro qua deleta est tribus beniamin praeter sexcentos uiros.

CAPI. III.

Agitur post hāc circa hostes quidem molliores erant israhelite: circa terrā uero & eius operam diligentiam potius exhibebant. Qui ad diuitias se tradentes per epulas & libidine iam uirtute deficiebant: & in conuersatione legum integri non erant: in his indignata diuinitas suscitauit primum quidem ut ita dicam sua uoluntate chananeos qui post ea secundum eorum actus multa contra eos crudelitate usi sunt. Hābrei namq; & circa ea quae dei sunt negligentes erant: & circa bella difficiles: cum multa chananei eis abstulissent: & ad labores iam erant propter epulas dissoluti: agebaturq; ut eorum optima iam conuersatio deperiret & seniores non audiebant: nec aliud praecipit: nec priorū ulla solemnia seruabant. Erant autem in agris libidine lucrorum intenti: & propter multam requiem seditio eos crudelis iterum comprahendit: & ad hoc usq; perducti sunt: ut adinuicem huiusmodi pugnant causa: pro qua deleta est tribus beniamin: praeter sexcentos uiros. Vir de populo leuita: qui erat sortis effrem & ibi habitabat: de bethleem duxit uxorem. Hic autem locus est tribus iudae. Cūq; uehementer amaret coniugem: & eius pulchritudine uictus afficeretur: quādo ab illa non similiter amabatur: & ille propter passionis eius amorem potius ueretur: lites frequenter inter eos eueniebant. Ad ultimum uero mulier his grauata relinquens uirum abiit ad parentes mensē quarto. Vehementer autem graue ferens uir propter amorem uenit ad soceros: solutisq; litibus placatus est circa ea. Et quidem quattuor diebus ibidem commoratus praebentibus ei hospitalitatem puellae p̄ntibus quinta die abierunt: & circa meridiem sunt egressi. Tardius enim dimittebant parentes filiam: & dei iam tarditas accedebat. Vnus autem famulus eos sequebatur: & asinus erat eis in quo mulier uehebatur. Cūq; uenissent circa hierosolymam ambulantes stadiis .xxx. persuasit famulis ut manerent: ne & propter noctem ambulantes difficultas aliqua comprahenderet: dum nec procul hostes existerent: & tempus frequenter incautum faciat suspecta etiam quae putantur esse tutissima. Illis autem non placuit apud alienigenas uiros succedere. Erat uero ciuitas chananeorum: sed accedentes .xx. adhuc stadiis optabant ad propriam descendere ciuitatem. Cūq; hāc sententia ualuisse uenit in gabaa tribus beniamin iā uespere. Et cum nullus ciuium eum in mansiōe suscipere: senior quidam ex agro descendens: qui de tribu quidem erat effrem in gabaa uero commorabatur: uidens eum qui esset interrogabat: & propter quas causas non mittens cum iam essent tenebrae necessaria coenae requireret. Ille leuita quidem se dixit esse: mulierem autem a p̄ntibus reducere: ad propria remeare: habitationem uero significabat habere in sorte effrem. Quae senior & pro cognatione: & eo q; eandē possederat tribu: & ppter colloquiū ad suū duxit hospitium. Quidā uero iuuenuli gabaonarum mulierē in platea uidentes: & pulchritudinē stupētes: dū apud illū senē eam successisse cognoscerent: contēnentes eorū infirmitatē & paucitatē uenerunt ad ianuam eius. Et cum eis senior ut abscederent supplicaret: & ut ne uolentiā inferrent hospitium: nec iniuriam illi p̄rebat: ut data sibi muliere a rerū mansiōne recederēt. Seniore uero dicente q; & cognata eē leuita: & per libidinem inique i lege delinquerēt: deficientes circa iusticiā deridebāt: minabaturq; se eum interficere: eo q; eorū cōcupiscentiam ipediret. Cūq; in necessitate uenisset nolēs hospites in contumelia magna relinquere: suam eis filiā cessit: dicens minus eē peccati si cōcupiscentiā suā i ea cōplerent: quā si iniuriam p̄grinis isserēt: & iusticiā nō p̄ferre quos susceperat: hoc mō putabat. Cū uero illi neq; a suo seruore pro peregrina recederēt: sed iminerēt ut eā acciperēt: ille qdē supplicabat: ut nihil iniq; presumerent. At illi rapientes & adiciētes p libidine uolentiā: ad semetipsos mulierē deduxerūt: & per totā noctē usq; ad principū diei i eius corpore ludibria sunt extēti. Illa uero defecta in his quae puenerāt ad hospitē rediit: & cōtristata pro his quae ptulerat: praeter uerecū-

E iiii

110. annis uixit
iesus hebraeus

dia ad faciē mariti minie præfumebat accedere. Cūq; circa se p his quæ cōtigerāt icurabile reputaret: lectulo decubens aīam dereliquit. Vir autē eius arbitratus sopore graui mulierem detineri: nihil mali metuens excitare eā tētabat & cōsolari: qā raptoribus non spōtanea uolūtate se p̄buisset iniuriis. Cū uero certe defunctā cognouisset a malorū magnitudie: ponens iumēto mortuā ad se portare uxore: & diuidēs eā p mēbra in ptes duodecim: p tribus singulas destinabat mādātū dās portantibus: ut pderent auctores morti eius: & eiusmōi crudelitātē cūctis tribubus idicārēt. Illis autē & aspectu & auditu graui horre malorū affectus nullū sumētes primitus hmōi exēplū ira itemperata & iustissima concitati in sylo sunt ante tabernaculum congregati: & in arma procedere repente tentabant: & insilire gabaonitis: ut hostibus. Retinuerunt autem eos seniores suadētes non oportere: sic cito contribulis inferre bellum: anteq; uerbis agerent de criminibus quando nec lex circa extraneos permitteret præter lagationē israhelitas bella tractare: si forte p̄cēnitentiā agerēt qui iniuste aliquid præsumpserunt: bonū eē ut legi obediētes ad gabaonitas mitterent: & mali auctores expeterent: quibus præbitis eos punirēt: contēnentes uero armis adirent. Mi serunt ergo ad gabaonitas accusātes iuuenes de muliere: & eos dari ad supplicia deposcētes: qui legitime nō egissent: quasi nō esset iustū: ut pro oībus illi potius moreretur. Gabaonite uero neq; iuuenes tradiderunt: & crudele iudicauerunt timore belli alienis obedire præceptis: in nullo se putātes esse minores armis: neq; multitudine: nec bellādi præsumptiōe. Erāt autē nimis istructi: & sup alias tribus idulstrii despexerūtq; illos: & indignati sūt e diuerso tanq; cōpressuri uolētia faciētes. Cūq; talia fuisset israhelitis enūciata: iusiurandū fecerūt: nullā suarū uiro beniamiti dare nuptias filiā: sed armari super eos: & amplius eis quā aduersus chananeos resistere: quos hābrei sepius expugnassent. Repēte ergo eduxerūt super eos exercitū quadringēta milia uiroꝝ. Beniamite uero habuerūt. xxv. milia armatorū: & aliorū sexcētōꝝ: qni sinistris manibus sūdibulariū uidebant experti. Et cōmissio prælio circa gabaā fugauerūt israhelitas beniamite uiri: ceciderūtq; ex eis. xxii. milia: fuissetq; plurimi forte necati: nisi nox eos retinuisset: & pugna soluisset. Et beniamite gaudētes abibāt in ciuitatē israhelite uero ob stupescētes se ita uictos: ad exercitū remeabāt. Altera uero die rurū cōgressi beniamite uicerūt: & mortui sūt decē & octo milia israhelitarū: metuentēsq; exercitū reliquerūt. Venientes autem in ciuitatem bethleē proxime constitutam: ea die ieiunantes: altera die deprecabantur deum per fineen sacerdotem: ut eius ira quiesceret: & ei in duabus eorum deuictiōibus satisfieret: daretq; eis potentiā contra hostes atq; uictoriā. Deus autē hęc fieri fineæ prophetante promisit. Duabus itaq; partibus diuidentes exercitū: mediā quidē partem in insidiis circa urbem nocte collocauerunt: medii uero beniamitis congressi: paulatim eis imminētibus recedebant: & beniamite persequēbantur: hābreis paulatim refugientibus: & omnio uolētibus oēs eos ab urbe protrahere: quos quasi fugientes insequēbantur: ita ut etiā seniores & iuniores in ciuitate propter infirmitatem relicti discurrerent: adire uolentes hostes. Cum uero multum a ciuitate recessissent: fugere quidē hābrei ce ssaauerunt: conuersi autem steterūt ad pugnam: & illis qui in insidiis erāt dederūt signum. Qui surgentes cū clamore hostes aggressi sunt. Illi uero ut sensere se esse deceptos: in angustia cōstituti: in quodam coacti & cōcauo loco collecti sunt: & tibi iaculis sauciati: ita ut omnes interirent p̄ter sexcentos uiros. Quiq; conuersi & constipati: & p̄ medios hostes transeuntes effugerunt ad uicinos montes: quos tenēs ibidē cōmorati sunt. Illi uero circa uiginti & quicq; milia sunt extincti. Igif israhelite & gabaā ciuitatē igne cōcremauerūt: & mulieres: & israhelicos masculos peremerunt: aliis beniamitarū ciuitatibus similia facientes: sicq; erant contra eos israhelites: ut etiā iabitas qui erant galaditidis regionis: eo q̄ eis auxilium non præbuisset contra beniamitas: miterēt. xii. milia de suis armatis: iuberent omnes interimiri: occiderantq; hi qui fuerant missi omnes pugnaces ciuitatis cum filiis & uxoribus præter quadringentas uirgines tanta ira succensī sunt propter passionem correptæ mulieris: & armorum ab eis electa cōditiōe. Post hęc autē israhelite pro calamitate beniamitarū puniti sunt: & super hoc ieiunare proposuerunt: licet iusta passi essent: eo q̄ in lege peccauerint: tunc sexcentos qui fugerant euocant legatos onibus. Erant enī super quādam petram quæ suas appellatur. Legati uero non illis tantummodo calamitatem prouenisse: sed etiam sibi cognatis p̄uentibus ingemiscētes: suadebant eis ut patiēter ferrēt: & ad illorū cetū cōcurrerēt: ne oīno q̄t um ad se beniamitarū tribū exterminari decernerent: dicebantq; eis. Concedimus uobis terrā & p̄dā quātūcunq; tollere potueritis: illi uero his cōtra se dei decreto gestis: quādo in sua iniquitate sciētes pugnauerāt ad alias cōtra tribū primā obediētes uocātibus aduenerunt. Israhelite uero uxores eis quadringentas uirgines iabitas dederunt: & deducētis reliquis cogitabant: quōd & illi haberent uxores ut filios p̄crearēt: cū utiq; iurassent ante bellū: ut suas filias nulli bēamite cōiungerēt. Et alii quidē suadebāt illud iusiurandū nō debere seruari: qd̄ p̄ iram nō uoluntate nec iudicio puenisset: nihilq; foret deo molestū: si tribū pituram saluare possent: aduiciōtes piuriū nō quādo necessitate fit eē pessimū: sed quādo fuerit malignitate commissū. Cūq; seniores piuriū nomē ualde metuerēt: qdā ait. Hoc cōsilio & isti uxores habebūt: & religio iurisiurandi seruabit. Ter in āno in sylo ad mercimoniū sit cōuētus: sequūturq; mulieres & uirgines. Sinanē ergo bēamite ut raptu ducāt uxores q̄ scūq; potuerit: nobis neq; iuitatibus: neq; phibētibus. Et dū

patres eorū q̄si fuerit uindictāq; poposcerint: dicemus eos potius esse culpabiles qui custodiam nō habuerūt filiarū. Oportet enī bēamitas irā euadere: quā iā circa eos usi sumus imēsa. His itaq; consentientes decreuerunt beniamitas raptu nuptias celebrare. Instante uero festiuitate: illi quidē. cc. uiri bini uel terni ante ciuitatem per uineas & loca: in quibus se latere credebant positi: insidiabantur uirginibus uenientibus. Ille autem cum lusu: nihilq; metuentes sine custodia: properabant. Tunc illi surgentes tenuere dispersas eo modo ducentes uxores: & ad opera se terræ dederunt studentes ut ad secundam fœlicitatem denuo remearent. Hoc itaq; modo tribus Beniamin cum pene tota perisset: israhelitarum sapientia reparata est. Floruit itaq; repente: & opulētia magnitudine: aliisq; ditata rebus est. Hoc itaq; bellum ita sedatum esse dinoscitur.

Quō post hęc afflictionē israhelite rursus impie agētes: opprimuntur a chananeis: & a cursato rege assyriorū cui seruiert annis octo sed postea libertas eis restituta est p̄ zenizē belī filiū: principante annis quadraginta: qui apud finicas dicitur iudex.

CAPI. IIII.

Eorum uero similia etiam tribum dan ex huiusmodi causa contigit sustinere. Cū israhelite bellorum iam studium reliquissent: & ad opera se terræ dedissent: chananei contēnentes eos: nec aliquid se ab eis pati credentes: suum collegerunt exercitū: firmam habentes spem: quasi hābreos affigerēt. & decetero ciuitates licenter inhabitaret: currusq; faciebāt: & exercebant armis: & urbes aduicem sibi cōsentiebāt. Et de tribu quidē iuda ascalonā ciuitatē: & accaron abstulerunt: & alias multas in cāpēstribus cōstitutas: & ipsos danitas in mōtana fugere cōpulerūt: nec paululū eis locum in cāpēstribus reliquētes. Et dū illi nec ad bellādū essent idonei: nec terrā sibi iā sufficētē haberēt: miserūt de suis. v. uiros ad loca mediterranea: qui terrā inspicerēt: in qua habitare decetero potuissent. Illi autē nō procul a monte libano: & iuxta iordanis fontes circa maximum campum si dominus ciuitatis uiam triū dierū perambulantes cōtempelātesq; terram bonam & nimis uberrimā significauerunt eis. Quo cum exercitu procedētes: edificauerūt illi urbē dan cognominatam ab uno filiorum iacob: ex quo & ipsa tribus appellata uidebatur. Israhelitis autem & cum iam essent in labore difficiles: & in diuinitatis cultu deficerent: aduersa proueniebant. Nam dum fuissent a sua conuersatione transgressi: ferebantur ad libidinem: ut pro sua uiuerent uoluntate: ita ut imminētibus chananeis: malis omnibus impleantur. Iratus est igitur eis deus: & fœlicitatem quā innumeris laboribus acq̄uiserant propter epulas amiserunt. Castra siquidem contra eos agente cursato rege assyriorum: multi pugnantes perierunt: & obfessi fortiter capti sunt: quidam uero propter timorem sponte se illi contradiderunt: & maiora quam possent tributa imposta sibi met exsoluebāt: & diuersas iniurias perferebant per annos. viii. post quos hoc modo liberati sunt. Zenes quidam de tribu iuda uir industrius: prudentiaq; fortissimus responso sibi dato ne despiceret hābreos in necessitate huiusmodi constitutos: sed ut potius reducere eos ad ius libertatis adiret paucos quosdam in his laboribus præceptis diuinis adhibens sibi quibus tunc in illis rebus positis aut pudor esset: aut quos spes confidentiæ nimis acueret primum quidē cursato castra dirupit. Cūq; plurimi hābreorum ad certamē accederent: eo q̄ bene eis prior confidentia processisset: cum assyrii congressi sunt: eosq; ualde persecuti: eufratē transire coegerunt. Zenes autem cum ipso fortitudinis opere præbuisset effectū principatus accepit honorē: ut populum iudicaret: in quo scilicet. xl. annis conuersatus est.

Quō rursus populus noster annis. x. & octo seruiert moabitibus: & a quodam aoth noīe seruitute priuatus sit: eo principatum annis. lxxx. tenente.

CAPI. V.

Oc autem moriente: denuo res israhelitarum sine principe uexabantur. Et dum honorem deo non referret: nec legibus obediret: magis ac magis afflictionibus subiiciebantur: ita ut eglon rex moabitarum despiciens in honestam conuersationem eorum: bellum eis inferre præsumeret: & multis eos præliis obtineret ac subderet: & omnem potestatem eorum prorsus humiliaret: eosq; iuberet tributa persolvere. Constituens autem sibi met regnum in hiericho nihil mali reliquit: quod populo non imposuit: eosq; ad inopiam perduxit annis octo & decem. Misertus autem & deus in his quæ patiebantur: & eorum supplicationibus inclinatus: ab iniuria moabitarum hoc modo eos eripuit. Quidam iuuenulus nomie aoth: de tribu beniamin: ex patre Gera: audaciaq; fortissimus: & corpore ad opera exercenda robustus: in leua manu maximam fortitudinem habens: cum in hiericho habitaret: eglon regi factus est notus muneribus eum placans: ita ut per hęc etiam cæteris qui erāt circa regem carus existeret. Aliquādo autē cū duobus famulis munera regi ferens: latenter gladio in dextro scemore ligato: introibat ad eū. Erat autē estatis tēpus. Cūq; iam dies medius eēt: regie quiete cōstita: p̄ estū cūctis ad prædā recedētibus. Cum ergo iuuenulus eglon munera p̄buisset: commoranti in quodam loco caloris temporibus oportuno: eius secretū petiit. Aderant autem soli famuli regis. Cūq; rex famulos abire iussisset: & cum aoth loqueretur: & sederet super solum suum: & aoth terror ingressus fuisset: nec eū fortissime percutere ualeret: relaturū se ei ex dei precepto somnium dixit. Cū ergo ille lætus pro somni recitatiōe de solio surrexisset: aoth eū in corde percussit: & gladiū dereliquēs egressus est claustram ianuam derelinquens. Ministri uero quiescebant: credentes regem in sopore

cōuersū. Aoth uero ierichuntis latenter hoc indicans: exortabat eos ut suā defenderēt libertatem. At illi gratissime hoc audientes tubis utebantur: mos enim est patrius his populū conuocari. Ministri itaq; eglon diu quæ ei contingerant ignorantes: cum iam aduersus pasceret: metuentes ne quid ei inopinabiliter accidisset: in eius cubiculum sunt ingressi: eūq; mortuum comperientes: in stuporem conuersi sunt: & anteq; sua castra colligerent: israhelitarum sup eos irruit multitudo. Et alii quidem repente perempti sunt: alii in fugam uersi: tanq; in terra moabitida liberandi: Erāt aut peremptorū ultra .x. milia. Viri israhelite uero præoccupantes iordanis transitum: eorum multos interfecerunt: & nullus eorum manus euasit. Et hæbrei quidē hoc modo ab istorū seruitute priuati sunt. Aoth uero ob hanc causam principatu honoratus a plebe: defunctus est: dum hanc potestatem. lxxx. tenuisset annis uirtutiq; etiam præter hanc causā maxima laude dignus existēs. Et post hunc Sanagar filius anath electus ad principatum: primo anno uitam expleuit.

Quō chananeis eos in seruitutē redigētib; p annos .xx. liberati sunt per barachum & deborā: qui eorum principes fuerunt.

CAP. VI.

Gitur israhelite calamitates quas passi fuerāt: nō colēdo deum: nec legibus eius obediēdo: correptionem non assignantes deo: anteq; a moabitum seruitio respirarent: a rege chananeorū labin nomine subiugati sunt. Hic aut ortus qdē uidebatur de ciuitate Ale-roth: quæ posita est super paludem samachonitidē: habebatq; armatorum .ccc. milia equorum .x. milia: & currum tria milia possidebat. In hac itaq; militia dux erat Syfara: apud regem honore primus. Qui ueniens ad israhelitas: uehemēter eos afflixit: ita ut tributa eis imponeret. Quæ .xx. quidem annis soluere passi sunt: cum nec ipsi per infelicitatē suam resipiscerent: & deus maiore tempore eos domare uellet: ppter eorū iniurias & ingratiuitates nimis iniustus. Decetero aut tēperātes a malis suis: & agnoscētes has calamitates sibi pro legum cōtempnū uenisse: quādam prophetissā nomine Debboram: quod nomen hæbraica lingua significat apim: rogauerunt ut deprecaretur deum: quatenus misericordiā haberet eorū: ne despiceret eos a chananeis oppressos. Deus aut annuit eorū salutē: & ducē elegit de tribu neptalim Barach: quod nomen chorulcationem hæbraica lingua significat. Euocans igitur cum debbora: iussit eligere iuuenū .x. milia: & ad hostes procedere: præsumebat enim prædicēte deo & uictoriam promittente. Cūq; barach dixisset: non se exercitum fore ducturum: nisi & illa quoq; una procederet: irata dixit. Tu quidem cedis mulieri dignitatem quā deus tibi contulit: ego uero non resutabo. Et congregantes .x. milia uiros castrametati sunt apud thabor montem. Quibus syfara rege præcipiente obuiam uenit: & non procul ab eis castra fixit. Israhelite uero & barach obstupescētes multitudinē hostium: cū de fuga iam cogitarent: debbora retinebat eos: & ipsa die dimicare præcipiebat uictoresq; eos deo auxiliante pollicebatur. Congressis ergo atq; permixtis: eis ymber magnus influxit. Et quia nimia simul & grādo & pluuia in faciem chananeorum uersa: & uentus eorum aspectibus imminēbat: ita obocati sunt: ut arcus eorum & fundibule inutiles fierent: & armati propter frigus uti gladiis non ualerēt: israhelitas uero tempestas immisā: cum eis post terga esset: minus nocebat. Qui auxilio dei sumebant ualde fiduciam: & hostes in medium circundantes: multos eorum interfecerunt. Et alii quidē ab israhelitis extincti sunt: alii uero excussi propriis ceciderunt: ita ut etiam multi eorum concubati curribus morerentur. Syfara uero exiliens de curru cum uideret fugam exercitus sui: foctam fugiens uenit ad quandam mulierem cenidelarum: nomine Ialis. Quem rogantem ut celaret eum suscepit: & petenti potum dedit lactis. Erat enim fatigatus. Et cū nimie bibisset: conuersus in somnium est. Illa uero dormienti ferreum clauum per tempus immisit: & cum malleo percussū ad terrā usq; deposuit: & hominibus barach post paululum uenientibus eum ostendit terra confossum. Sic ergo uictoria constitit secundum ea quæ a debbora dicta sunt: ut per mulierem hic triumphus accideret. Barach autem agens exercitum super assur & obuiam uenientem interemit iabin: & cadente principe ciuitatem usq; ad fundamenta deiiciens princeps fuit per .xl. annos hæbreorum.

Quō pugnātes amalechite cōtra israhelitas uicerūt: eorūq; puinciā affixerūt annis septē quos liberauit dominus p gedēon: qui sup populū fuit annis quadraginta..

CAP. VII.

Odem tempore moriente Barach & debbora madianite rogantes amalechitas & arabes castrametati sūt super israhelitas: & congressos sibimet uiros pugnantes interemerunt: eosq; manibus alligantes cuncta deprædabantur. Hoc autem facientibus illis per annos .vii. israhelitarum populus per montana collectus est: & campestra dereliquit: foueas quasdam & speluncas facientes ut fugientes ab illis potuissent quodammodo liberari. Nam madianite estatis tempore agētes exercitum: per hyemem israhelitas colere terram permittebant: ut laborantes comprimere facillime possent. Erat igitur fames: & ciborum maxima dissiolutas. Tūc ergo cōuersi ad deū p̄cibus hæbrei: ut eos eriperet exorabant. Gedeō aut iasi filius de tribu manasse paucos manipulos spicarum ferens: latēter eos terebat in torculari: cum metueret hoc publice in area facere propter hostes. Tūc uisio apparuit ei in forma iuuenuli: dixitq; eum foelicem & eage deo: hocq; esse maximum eius ppiciationis indicium: eo q; tūc uteretur proprio torculari. Cūq; præciperet eum fiduciam habere & festinare: quatenus defenderet libertatem: ille hoc impossibile

te dicebat: quādo tribus ex qua esset multitudine priuaretur: & puer esset ad tantarū rerum opus infirmior. Deus aut quod deerat se impleturū esse dicebat: eoq; ducet israhelitis se uictoriam præbiturum. Et cum hoc gedēon quibusdam iuuenibus enarrasset: creditūq; fuisset ei: ac repente ad certamina decem milia uirorum uideret ur præparatus exercitus astitit gedēon per somniū deus imbecillum naturam hominum sibi pacere declarauit: & quæ esset fortitudine præcipua refutauit: ut uictoriam non sibi: sed deo proprie reputarent: tanq; si multo hoc dignoq; gereretur exercitū: & crederent: quia eius auxilio uictoriæ opus fuisset impletum: præcepitq; ut circa medium diem in solis ardore ad fluuiū faceret uenire exercitum: eosq; qui inclinati biberent magnanimos estimaret: qui uero cum festinatione turbatam biberent aquā: eos crederet hostiū formidine detineri. Et cum gedēon secundum dei iussionem hoc adimpleset: trecenti uiri reperti sunt: qui aquā manibus cum timore & tuba lamberent: dixitq; deus: ut istos duces hostes adiret. Posuerunt itaq; castra super iordanem die altera transituri. Et cum gedēon cum timore consisteret quomodo ei p̄dictum fuerat: ut nocte hostes inuaderet: uolens eum deus a formidine reuocare: præcepit: ut sumēs unum militem iuxta tabernacula madianitarum accederet: ab eis consilium belli confidentiamq; sumpturus. Obediens autem & sumens proprium famulum nomine phara: accedens ad quoddam tabernaculum: inuenit uigilantes in eo: & iuueculum aliquem suo commilitoni somnium recitauerunt: ut gedēon audiret. Erat enim huiusmodi uisio: quam dicebat: quasi uidisset panem ordeacium: qui pro utilitate sua icomestimabilis esset hominibus: per exercitum reuolutum regis apprehendisse tabernaculum necnon & cætera deiecisse. Ille ergo uisionem iteritum exercitus significare pronunciauit: dicens unde etiam hoc uideretur ei: omne inquit semen quod uocatur ordeacium constat esse uilissimum: & inter omnem populū israhelite uidentur abiecti uelut genus ordeci & apud israhelitas nunc Gedeon exultat & eius exercitus. Quod uero panem te uidere dixisti: qui tabernacula nostra uastauit: metuo ne deus contra nos gedēon uictoriam condonet. Gedeon autem somnium audiens spem magnā habuit pariter & fiduciam: iussitq; suos armari: narrans eis etiam hostium uisionem. illi uero in his quæ dicta fuerant præparati sunt: & circa primā uigiliā gedēon suum ducebat exercitum tripartite diuisum: portabantq; cūcti uacuas pharetras & lampades ardentēs: quatenus grauis hostibus uideretur inualio: & in dextra manu cornua ferebant: quibus pro tubis utebatur. Multum itaq; locum hostium tenebat exercitus: habebatq; multitudinem camelorum: & secundum gentium morē pascentes in uno circuito erant omnes. Hæbreis aut prædictum fuerat: ut dum uenissent circa hostiū castra: signo dato tubis canerent: pharetrasq; concucientes cum lampadibus impetū facerent iubilantes: q; uictoriā deus gedēon conferret. Quod cū fecisset: stupor cōprehendit homines adhuc dormientes: erat enim nox: & hoc deus fieri ita præperat: suntq; perempti pauci quidem ab hostibus: plurimi uero a semetipsis: eo q; linguis propriis discordaret. Nam dum fuissent in turbam redacti: unusquisq; perimebat proximū: dum eum crederet inimicum: & facta est magna cædes. Fama uero uictoriæ gedēonis ad israhelitas perueniente: cuncti simul armati sunt persequētes hostes: & cōprehenderūt eos in quadam ualle scopulis ualde circumdata: quā transire non possent: & circumstantes occiderunt omnes: duosq; simul reges oreb & zeb. Reliqui uero duces relictos milites colligentes: qui erant quasi .viii. & .x. milia: castrametati sunt multo procul ab israhelitis. Gedeon aut labore non fessus: sed persequens cum omni exercitu: eisq; congregiens fortes uniuersos funditus interemit: & reliquos duces zebin & zarnon apprehendens captiuos duxit. Mortui sunt aut in ea pugna madianitarū & arabum qui eis solatia præbuerunt quasi centum uiginti milia: multaq; præda auri & argenti & uestiū & camelorum: & subiuugalium hæbraice tunc est collata uictoriæ. Gedeon aut uadens in effrē propriam regionē: occidit quosq; madianitarū reges. Tribus aut effrem ex qua erat gedēon eum grauer ferret: q; cum ea minime dimicasset: exercitū super eum festinabat inducere: quia eis non indicasset quando hostes inualerat. Gedeon uero cum esset humilis animo & omni uirtute sumus: dicebat non se auctoritatis suæ consilio præter eos contra hostes: sed deo iubente pugnasse: uictoriā uero non minus eorum q; sui laboris esse fatebatur. His ergo sermonibus eorum mitigans iram: plus hæbreis profuit q; hostium præda: eosq; a præcipicio intestinæ seditionis eripuit. Iniuriæ tamen huius pœnam illa tribus excepit: quam scilicet oportuno tempore declarabimus. Gedeon itaq; principatum ponere uolens: coactus retinuit illum annis iugiter .xl. populi iura disponens: & diuersis ad eius iudicia concurrentibus: quæcūq; dixisset: firmissime omnia seruabantur. Qui cum senex defunctus fuisset: in effrem regione sepultus est.

Quō abimelech filius gedēonis ex cōcubina mortuo patre arripuit principatū: interfectis cūctis fratribus suis excepto uno: & de pœna quā exsoluit p fraterna cæde.

CAP. VIII.

S habuit quidem filios liberos. lxx. plures enim habebat uxores: unū aut filium habuit ex cōcubina droma noie abimelech: qui post mortem patris p̄gens in syché ad cognatos suæ matris unde fuerat orta: & sumēs ab eis pecunias: quoniā iniquitatū magnitudine uidebatur insignis: cum eis ad paterna quoq; prædia regressus est: & oēs fratres occidit absq; solo ioatha. Hic enī fugæ beneficio est liberatus. Abimelech aut assūpta tyrannide: dominū

gedeon habebat
70

se p legitimis filiis in his q uellet facere declarauit: qd uehemēter iusticia p̄sulibus erat accerbūm. Igitur dū quodā tpe publica in sychē festiuitas esset: cūclaq; illic multitudo cōsisteret: frater eius ioathā quē fugisse p̄dissimus: ascendens in montē garizim qui sicimoz̄ sup̄eminet ciuitati: clamauit: & multitudine prebēte silētiū p̄catur ut qd diceret libenter audirēt: factoz̄ silētiū dixit: q; arbores factō sui cōcilio: hūana uoce petisset: ficū: ut supra eas regnaret. **Qua** denegate: eo q; hōnōre fructus p̄p̄ri frueret: nec alium q̄rere deberet extraneum: arbores rurūm cogitationē regni nō reliquerūt: uisumq; eis est ut honorē uiti p̄berēt. Sed & uitis electa hīsdē uerbis quibus ficus uisū respuit regnū. Hoc ipsū facientibus & oliuis: ramnus quā arbore s petierant ut regnū sumeret sup̄ eas: hoc enī genus est inter ligna quod habet ignē p̄ferendi naturā: p̄misit se regnū suscipere & isēgniter impareta tamē ut sub eius umbra requiescerēt. Si uero ei cōtraria foret: eius igne cōcremaret. Hoc autē iquit nō risus cā dico: sed quō multoz̄ bonoz̄ experti gedeonis ea quā nūc gerunt despiciunt: uidētes abimelech principē hī qui meos cū eo fratres interemerūt: cū utiq; nihil ab igne differat. Cūq; talia dixisset abscēssit: & habitabat latenter in montibus annis tribus: n̄ mens abimelech. Hinc post nō multū tpus: sycimite p̄nitētiam agentes p̄ nece filiorum gedeon: expulerunt ab urbe abimelech pariter & a tribu. Ille ergo cogitabat affligere ciuitatem. Tempore autē sup̄ueniente uidemias: metuebant colligere fructū: ne quid eis abimelech faceret mali. Veniente uero ad eos quodā p̄cipe: gaal noie: cū armatis cognatis suis: sycimite querūt sibi ab eo preberi munitionē: donec uidemias cōgregarēt. **Quo** eoz̄ faciēte petitionē: p̄cedebāt ad opus suum: & cū eis gaal suos ducebat armatos. Cūq; fructus fuisset cum securitate collectus: & per singulos choros abimelech aperte iā p̄sumerent blasphemare: sed & principes insidiis. loca circa ciuitatem apprehendentes: multos abimelech latenter interfecissent: zebul quidam princeps sychemitarū: cū esset extraneus abimelech eis quibus populum gaal exacuebat: abimelech missis nūciis indicauit: & monuit ut insidias poneret ante urbē seq; sualuz̄ gaal ut egrediret de ciuitate: quo facto irruere sup̄ eū deberet abimelech & agere: ut in eo se defenderet: & deiceps populi sibi amicitias copularer. Cūq; abimelech in insidiis relēdisset: & gaal incaute moraretur in suburbano: & cū eo zebul uidens paulatim ordinaros accedere gaal: ad zebul ait insistere sibi uiros armatos. **Quo** respondente umbraculū esse petraz̄: cū magis appropiaret: uerius hoc aspectu considerans: nō umbraculū esse: sed uirorum dixit insidias. Respondit ad eū zebul. Nonne tu maliciā abimelech accusabas. Cur itaq; tuā uirtutis magnitudinē nō ostendis: & cū eo pugnā cōgredieris. Gaal ergo turbatus cōgressus est cū abimelech: & ceciderunt equitū aliqui de eis armatis: ipse uero fugit in ciuitatē ut alios euocaret. Et denuo zebul egit: ut gaal expelleretur ex urbe: accusans eum quasi cōtra milites abimelech melior extitisset. Abimelech uero cognoscens egressuros ad uindemiā denuo sychemitas: loca circa urbē insidiis occupauit. Quibus p̄cedentibus: iā quidē p̄ exercitus apprehendit portas: ut ciuibus auferret ingressum: alii uero disp̄sos interemerūt: & ubiq; cades effecta est: & ciuitatē ad fundamentū usq; subuertens: sal quoq; sup̄ eius ruinas seminans: uictor abscēssit. Oēs itaq; sychemite hoc modo perempti sunt. Quicunq; uero p̄ puinciā disp̄si pericula fugierunt: sup̄ quādā petrā munitissimā cōgregati morabant. Cūq; eā murare niterent uolūtate eoz̄ abimelech prenoscens: super eos cum exercitu uenit: collectisq; de silua lignis: iussit ut hęc etiam exercitus faceret uniuersus. Velociter autem saxo circumdato lignis subiectus est ignis: & flamma surgente: nullus ex eo saxo defugit: sed una cum uxoribus & filiis sunt extincti: uiri quidem circa mille & quingentos. Reliquā uero omnē multitudinem sychemitarum: huiusmodi calamitas iteremuit. Quibus hęc afflictio nata est: eo q; super uirum libimet uisū: eiusq; genus mala talia protulissent. Abimelech autem israhelitas malis sycimorum perterrens: p̄sumebat etiam maiora tentare: & nequaq; uolentia suā modum imponere donec perderet uniuersos. Veniebat ergo ad thebes & ciuitatem quidem factō discursu cōcepit. Cūq; esset in ea maxima turris: in qua uniuersi confugerant: obsidere hanc uolens: dum proxime uenisset ad murum sumens mulier quādam fragmentū mole caput eius repente percussit. Qui dum cecidisset saucius: armigerum rogauit: ut eum occideret: ne mors eius opus mulieris esse uideretur. Et ille quidem p̄ceptum fecit. Abimelech autē huiusmodi p̄na p̄ fraterna morte: & his quā i sychemitas p̄sumpsisse probabat exsoluit. Hęc ergo calamitas secundum diuinationem ioathan uidetur impleta. Exercitus uero qui cum abimelech fuit eo cadente dispersus discessit ad propria.

Quo israhelite reliquētes legem dei opprimunt ab ammonitis: quos liberauit dominus p̄ iepte galaaditem qui tenuit principatum per sex annos.

CAP. IX.

Israhelitarum principatum post eum iamer alias iair galatinus ex tribu manasse p̄cepit: uir & in aliis sc̄lix: & filios bonos habens. xxx. numero: & in equitatu preciaros & principatum ciuitatum galadinarum habentes. Hic duo & xx. annis obtinens principatum: senex defunctus est: & sepulturam in gamon galadinarum ciuitate promeruit. Res eq; dem hēbreorum ad inhonestam uitam: & iniuriam dei legumq; ferebantur. Quos ammonite despicientes & palestini: cum magno exercitu prouinciam deuastabant: omnemq; regionem trans iordanem detinentes: reliqua comprimere p̄sumebant. Hēbrei uero malis afflictis: ad supplica-

nones dei conuersi sunt: & sacrificia celebrabant: rogantes eum ut placatus eorum precibus ab ira quiesceret. Deus uero placatus: eis suum concessit auxilium. Interea ammonitis castrametantibus i terra galadinarum: prouinciales occurrerunt ad montem egentes duce. Erat autem quidam nomine iepte: uir nomine paterno potens ad exercitum dispenſandum quē sub mercede posebant. Ad hanc ergo mittentes rogabant ut cum eis pugnaret: promittentes ut ei cuncto tempore principatum exercitus sui concederēt. Ille uero nequaq; precibus obediuit: culpans eos quod non ei p̄buisſent auxilium: dum i iusticiam perpeſsus aperte fuisset a fratribus. Non enim consanguineus eis erat: sed peregrinus. Cuius utiq; matrem propter amoris ardorem filiis superinduxerat pater. Ergo fratres expulerunt eum: despicientes eius infirmitatem. Et ob hoc in prouincia galaditica morabatur: & omnes de longe ad se uenientes: sub mercede propria retinebat. Illis uero supplicantibus atq; iurantibus: omnem se principatum eidem fore prebituro: tandem aliquando consensit: & uelociter diligentia rerum habitati in urbe masphat exercitu constituto: legationem misit ad regem ammonitarum: causam eius inuasionis accusans. Ille remittens: potius israhelitarum accusabat egressum ex ægypto: petebatq; ut ab amorreo recederent: quali patrum eius a tempore antiquo fuisset. Cui respondens iepte ait: q; irrationabiliter pro genitores israhelitarum de amorrea culparet: sed potius eis gratias agere deberet pro ammonitide alias ammanitide terra sibi concessa: quia dum possibile fuisset secundum moysi iussionem ut eam tollerent: isti eos illic degere permisissent: quam post annos trecentos dei auxilio reparauerant: ob quam rem pugnatum se fore dixit. Et hęc quidem effatus: legatos abire dimisit. Ipse uero deū pro uictoria deprecatus: & sacrificium promittēs: ut si uiuus reuerteretur quicquid ei prius occurreret imolaret. Congressus copiose uicit: & occidens hostes p̄secutus ē usq; ad ammanitā alias ammanitā ciuitatē. Et idē digressus in ammanitē multas uastauit urbes: p̄damq; collegit: & a seruitute domesticos liberauit: quā decē & octo sustinuerant annis. Reuersus autē calamitatē incurrit: nullo modo p̄ſce sc̄licitati equalem. Nam eius filia unigenita & uirgo: tūc ei primitus cum uenerat occurrit. Qui grauiter ingemiscens magnitudine tanti doloris afflictus: filiam sibi obuiā uenisse culpabat: quā sacrificandā deo deuouerat. **Qua** tamen in illo casu non doluit: pro patris uictoria & ciuium libertate moritura. Petit autē duos menses sibi concedi: ut iuuentutem suam cum ciuibus lamentaretur: & tūc uota perferat. **Quo** tempore tranſeunte: filiam pater immolauit: nec legitimum faciens holocaustum: nec deo cāp̄: non utiq; deliberans apud animum suum: qualis apud ceteros huius facti causā uideretur. Igitur cum tribus effrem super eum exercitum niteretur iducere: eo q; bellum ammonitarum alias ammanitarum eis non idicasset: sed absq; ipsis uoluisset p̄dam habere & gloriam: hoc satisfaciebat dicens: eo q; primo quidē non eos latuisset cognatorum oppressio: sed etiam uocati ad auxiliū non uenissent: cum oportuisset eos ante preces occurrere. Deinde dicebat q; hostibus quidem iniuste pugnantis non p̄sumerent resistere: postea uero cognatis inferre bella tentarent: & interminatus est: si non temperarent a talibus: deo auxiliante ab eis p̄nas exigeret. **Quibus** dū satisfieri non potuisset: sed contra eum cum exercitu a galatina terra ueniētes pugnarent: amplū eoz̄ dilatuī interitū: & p̄sequēs fugientes: & p̄occupas exercitū p̄misso uada iordanis: pene quadraginta duo milia uiroz̄ occidit. Ipse uero cū principatū tenuisset sex annis defunctus est: & sepultus in sebasti patria sua q̄ est in terra galadina. Moriēte uero iepte tenuit principatum ablanis de tribu iuda ciuitatis bethleē. **Hic** filios habuit. lxxx. masculos: & reliquas uirgines: quos omnes dimisit uiuos: filias uiris tradens: & filias dans uxores. **Qui** dum nihil gessit in septem annis sermone & memoria dignum: in senectute defunctus est: & sepultus in patria sua p̄meruit. Igitur absani moriente: neq; his qui post eū decem annis habuit principatum: noie chilon: de tribu zabulon: aliq; egit uirtutem precipuā. Post hunc abdō hilonis filius de tribu effraim ciuitate pharathonitoz̄ existens principatū habuit: qui pro sola eruditiōe poterat habere memoriā: nullūq; opus p̄ pacē rerūq; licentiā nec ipse claz̄ exercuit. **Hic** autē filios habuit q̄dra ginta: & alios ex eoz̄ semine descendētes. xxx. erantq; simul oēs septuaginta: equis exerciti. **Quos** oēs sup̄stites derelinquens: senectute defunctus est: & opinabilē in pharathuni p̄meruit sepulturā. **Hoc** autē mortuo: israhelitis palestini p̄ualuerūt: ita ut ab his p̄ quadraginta annos tributa p̄ciperēt. **Aqua** seruitute hoc modo liberati sunt.

Prenūciatio natiuitatis s̄son: & fortitudo eius: & quātoz̄ maloz̄ auctor fuerit palestini. CA. X. **Q**uidam manu de tribu dan: inter paucos egregius: & patriæ sine dubio primus habuit uxorem pulcherrimam: & quæ iter cētum comprouinciales foeminas eminebat. Et cum filios non haberet: grauiter ferens: deum pro cara successiōe rogare cōcepit: in suburbano suo in campo maximo frequenter adueniens cum uxore. Erat autem & nimis in uxoribus amore: & ob hoc sine temperatione zelus ipsius. Et quodam tempore cum mulier esset sola: apparuit ei angelus dei pulchro iuueni similis & procero: eiq; masculum filium futurum dei prouidentia nunciavit: qui foret optimus: & fortitudine precipua clarus a quo crescente palestinos cōprimendos asseruit: monuitq; ut eius come minime tonderetur: nullum potum nisi aquæ deo p̄cipiente bibiturus. Et cum hęc dixisset: abscēssit. Illa uero marito uenienti in-

Absanis de tribu iuda: & gōhabis filios

dicauit angeli uisionem: & admirandi iuuenis pulchritudinem atq; proceritatem ita: ut ille zelus in eius laudibus obstupesceret: & suspitionem quasi ex eius amore extraneo conceperit. At illa uolens irrationabilem eius tristitiam mitigare: rogauit deum: ut angelum denuo destinaret: quatenus maritus eius eum inspiceret. Et iteꝝ p dei gratiã angelus uenit in suburbano illorum: & apparuit mulieri: uiro remoto. Quem rogabat: ut sustineret donec maritum adduceret: promittenteꝝ alias permittente angelo: manue uocatus uenit. Qui cum uidisset nec tunc a suspitione cessauit: rogauitq; ut quæcunq; uxori eius dixerat: illi pariter declararet. Cũq; dixisset angelus: sufficere ut nosset illa quæ dixerat: rogabat eum: ut ei manifestaret quis esset: quatenus filio nato: gratias ei & munus offerrent. Illo uero dicente: q nihil horũ egeret: nec ob hanc causam futurũ eis filiũ nunciaret: petiit: ut expectaret: quatenus ei aliquod munus offerret. Qui dum primitus non annuisset: postea eo precibus insistente cõcessit: ut aliquid ei donodaret. Tum manue occidēs hedũ: eumq; coquendum uxori prebens: dũ gestũ hoc fuisset: præcepit ut poneret supra saxũ & panes & carnes absq; uasis. Quo factõ: uirga quam tenebat angelus tetigit carnes: & igne p̄ otinus emicante: carnes cum panibus sunt absumpti. Tunc angelus super fumum quasi in curru eis cælum ascendere uidebatur. Cũq; manue metueret: ne quid ei propter uisionẽ dei pueniret aduersum: eum uxor ut confideret confortabat: & pro sua utilitate deum se uidisse fatebatur. Cum uero cõcepisset: custodiam habuit mandatorum: n. r. t. u. m. q; appellauerunt samson: & quod nomen significat robustum. Crescebatq; puer uelociter: & tam per abstinentiam ciborum: q; capilloꝝ remissionem propheta iam futurus agnoscebatur. Hic itaq; ueniens cum parentibus thamna palestinosũ ciuitatem: dum celebraretur ibi festiuitas: uirginem prouincialium concupiuit: rogauitq; parentes ut ei puellam peterent in uxorem. Quibus negantibus: eo q; esset de aliena gente pgenita: deũq; dicentibus ei nuptias ex hæbreis congruas præbiturum: uicit eius petitio ut ei uirgo desponsaret. Dumq; frequenter ad eius parentes iret: occurrit leoni: & cum esset inermis: tenens eum manibus suffocauit: & in silua iteroie extra uia picit. Rursumq; dũ iret ad puellã: inuenit agmẽ apũ: fauũ mellis in leonis illius ore fecisse: & tollens exide tres fauos mellis cũ donis reliquis quæ portabat: puellæ contradidit. Cũq; thamnite oēs essent in epulis nuptiaꝝ: metuentes fortitudinẽ iuuenis: triginta circa eũ pubertate præcellõs constituerunt: sermone quidem uelut socios futuros: opere uero custodes: ne qd uellet forte cõmittere cõuiuioꝝ sãcietate crescente. Cũq; in ludo cõsisterent: qualis solet tali tẽpore puenire: samson ait. Proponã uobis parabolã: & si solueritis septem diebus ppositam questionem: lineas singulas & stolas totidem ppter honorẽ uestræ sapienciæ: me dante p̄cipietis: & cũ hac largitate gloriã quoq; & lucrum sapienciæ possidebitis. Illisq; petentibus ut diceret ait. Qui cuncta uorat: cibũ genuit de semetipso suauẽ: licet ipse nimis sit insuauis. Illis autẽ p tres dies questionẽ non ualentibus inuenire: & dicentibus pue læ ut a uiro cognoscẽs eis annunciarẽt: cui etiã minati sunt incendiũ: nisi hoc studeret implere. Samson puella rogante ut diceret: primũ qdẽ restitit. Cũq; illa nimis insisteret & ad lachrymas puenisset & indicium hoc esse queretur q; eã samson minus amaret: indicauit ei quẽadmodũ leonem interimeret: & quõ apes in ore eius inueniens: tres fauos mellis portasset ei. Et ille quidẽ nihil dolo sum metuens oĩa declarauit: illa uero sermonẽ hunc petentibus rursus exposuit. Septima uero die cũ tps eẽt ut ppositã exoluẽret questionem: anteq; sol occuberet conuenientes dixerunt: neq; a leone comprehensis quicq; insuauis esse: neq; dulcius utentibus melle: Quibus samson respondit. Nec quicq; aliud muliere dolosus: quæ uobis idem exposuisset uerbũ. Et illis quidẽ dedit quæcũq; promiserat: factã præda aschalonitarum qui ei per iter occurrerunt: nam & isti palestini sunt. Ille ergo nuptias refutauit: & puella quæ eũ puocauit ad iracundiã: duxit eius amicũ. Pro qua iniuria exaspatus samson: deliberat ut palestinos oēs cũ ea affligeret. Cũq; esset tps estatis & fructus messiũ preparatus ap̄propinquaret: cõprehendens trecentas uulpes: & caudis eaz ligans ardentẽs lampades: dimisit in messes palestinoꝝ: & hoc mō eoz depopulatus est fructus. Palestini uero scientes esse opus samson & causã pro qua talia ppetrasset: miserunt principes in thamna: uxorẽq; eius cũ parẽtibus suis ite remerũt: tanq; qui mali huius auctores existerẽt. Samson autẽ cũ multos in palestinosũ campestribus occidisset: habitabat in etham: est enim saxum ualde munitũ in tribu iuda. Palestini itaq; cõtra tribũ iuda castrametati sunt. Illis uero dicentibus: iniuste eis inferri suppliciũ ppter delicta samson: dum utiq; tributa psolueret: dixerunt ut si hoc nollent pati: samson contraderent alligatũ. Qui uolentes euadere: uenerunt ad saxum ubi samson habitabat cũ tribus milibus armatoꝝ: & culpantibus eũ pro his quæ cõtra palestinos uiros egerat: qui possẽt oĩ genere hæbreorum calamitates iserret: rogabant ut descenderet: quatenus eum ditioni illoꝝ cõtraderent: poscebãtq; ut hoc sponte pferret. Qui cũ iusiurandum accepisset: eo q; nihil ei plus fieret q; ut hostibus traderet: descendens de saxo: semetipsum contribuloꝝ suoꝝ potestati contradidit: ibiq; eum duobus funibus alligantes: ducebant ut traderent palestinis. Et cum in quendam locũ uenissent qui nũc maxillia nũcupatur: pro fortitudine quæ in samson uidebatur: cũ nomen primitus non haberet: nō pcul palestinis castrametãtib; & occurrentibus cum gaudio & clamore: tanq; ea quæ cupiebãt desiderabiliter adimplerent: dirumpens uincula samson: & arripiens afini maxillam quæ in præsentĩ iacebat: in

hostes inuictus est: & percutiens eos cũ maxilla quasi mille quidem peremit: alios uero turbatos in fugã uertit. Samson igitur plusq; oportebat exultans: non dei coopatiõẽ credebatur hoc factum: sed suis uirtutibus ascribebat: eo q; p maxillam alii quidẽ hostium ceciderunt: alii uero in fugam sunt uersi. Quẽ dum sitis fortissima tenuisset: considerans q; nihil est uirtus hũana: dei cuncta esse restatus: rogabat ne ppter hoc irascens eũ traderet inimicis: sed ut potius illi auxiliũ in necessitate cõferret: & a malis eriperet. Cuius precibus misertus deus: fontẽ circa quãdã petrã de afini maxilla suauẽ copiosũq; pduxit. Inde samson ipsũ locũ uocauit maxilla: & hætenus hoc noie nũcupatur. Post hanc pugnã samson decipiẽs palestinos uenit in gazam: & in quodã diuersorio morabat. Agnoscentes ergo gazæ p̄cipes eius præsentia fecerũt isidias ante portã: ut egrediens non lateret. Samson uero dũ hoc cognouisset circa mediã noctẽ surgens: arripuit portas: ipsãsq; simul clausuras & uectes: & al a eoz ligna sup humerũ tollẽs: ea sup montẽ hebrõ deferrens collocauit. His itaq; gestis: trãscẽdebat iã leges patrias: & edicta ppria relinqbat. mores imitando peregrinoꝝ: qd ei iitiũ mali fuit. Concupiscẽs enim mulierẽ meretricẽ noie: dalilã: apud palestinos habitãt: cum ea degebat. Vnde tũc iudices palestinoꝝ uenientes ad eam: pmissionibus astrinxerũt: ut a samson disceret: quæ cã fortitudinis eius esset: p quã uici nō posset. Illa uero dũ circa potũ & huiusmodi consuetudine esset constituta: & miraret eius actus: arcus agebat: ut agnosceret: quẽadmodũ tanta uirtute præcelleret. Samson autem dum adhuc sapiẽtia fortis esset: fallebat eam dicẽs. Si septem uinearum palmitibus: qui adhuc flecti possunt: uinctus fuero: cunctis infirmior ero. Illa ergo tunc quidem tacuit: postea uero indicans principibus palestinis: celebrat aliquos militum intra domũ: & dormientem hæbreum artificem palmitibus. alligauit: deinde excitans: dixit insistere aliquos super eum. Ille ruptis palmitibus tanq; contra inimicos nitēbatur insurgere. Tunc mulier eo sibi loquente grauiet se ferre dicebat: si propter incredulitatem fauoris sui & tanq; non celature quod ei proderet: nollet edicere ueritatem. Cũq; rogantem rursus falleret dicens: septem si funibus esset alligatus: perderet fortitudinem: dum & hoc quoq; faciens: nihil gessisset: tertio alligati comas suas dixit. Cum uero neq; hoc uerax inuenitur: nimium supplicanti: ad ultimum cum iam ei calamitas immineret: uolens præstare dalilæ ait. Mei deus curam habet: & eius prouidentia natus: hanc nutritio comam: iubente deo ne tondear: mea siquidem fortitudo in huius augmento est. Hoc illa cognoscens: abrafis crinibus eius: eum tradidit palestinis: cum iam non ualere ab eorum se inuasiõẽ defendere. Qui auferentes eis oculos: ligatum circunduci undiq; fecerunt. Procedente uero tempore: coma samson creuit: & dũ esset festiuitas publica: palestini principes atq; nobiles cum epularentur simul in sano: cuius edificium duæ columnæ portabant: adductus est ibi samson ad conuiuium: ut ei omnes illuderent. Ille crudelius hoc arbitratus: eo q; ad iniurias defendere se nequiuert: puero ducenti se persuasit: ut diceret eo q; post laborem requiescere opus haberet: & eum ad columnas reclinaret. Vbi dum aduenisset: commouit eas: simulq; cuncta destruxit: subuersisq; cum sano columnis tria milia hominum sunt extincta: inter quos & samson una defunctus est: cum tenuisset principatum israhelitarum annis. xx. Dignum est igitur laudare uirtutem: & fortitudinem: & magnanimitatem huius uiri etiam circa mortem: & iram quam usq; ad finẽ sui contra hostes exercuit. Nam quod a muliere captus est: humanæ naturæ oportet ascribi: quæ est ad uicia facilis: uirtutis uero eius coronam memorabilia necesse est habere preconia. Cuius cognati fumantes corpus sepelierunt in saraã regione cum cognatis eius.

Post mortẽ samson præfuit israhelitis heli sacerdos: & de noemi uxore elimelech: seu de ruth moabitide: quã duxit uxorem boos: pater obed patris iesse: patris Dauid. CAPI. .XI.

Post mortẽ samson: præfuit israhelitis sacerdos heli. Sub hoc prouinciã eoz apprehendẽte fame: elimelech quidã de bethleẽ ciuitate tribus iudæ famẽ ferre nō ualẽs: uxore suã noemi: & filios ex ea natos: celliõ & malliõ sumẽs: migravit iterrã moabitã. Dũq; ei cũcta bene pcederẽt: filii sui moabitidas duxere uxores: celliõ qdẽ orfã: maliõ autem ruth. Trãfactus autẽ annis. x. & viii. elimelech & filii eius in breui defuncti sũt. Noemi amare ferens qd ei puenerat: & desolationẽ caroz non sustinens filioꝝ propter quos & de patria sua uidebatur egressa: rursus reuertebat ad iudeã. Audierat enĩ q; iam p̄p̄a de ipsã regione nunciarentur. Cuius nurus deserit ab ea nō tolerabãt: sed nec ipsã refutando eas s̄cũ pficisci poterat euitare. Et cũ insisterent: optans foeliciores nuptias eis: quã quibus fuerant iam priuate: & filios: aliaq; bona cõferri: eas illic remanere poscebat: nec cũ ea debere pficisci: in rebus in cæteris & terrã ppriã deferentes. Et orfã quidẽ mansit. Ruth autẽ cũ ei a se recedere p̄suadere non potuisset: sociam sibi duxit: in oẽ quicquid emergeret. Veniẽte itaq; ruth cũ socru in bethleem: boos elimelech cognatus suscepit eas. Et cum noemi noie suo uocarent: ait illa. Iustus marame uocate. Significat enim lingua hæbraica noemi: quidẽ foelicitatẽ: mara dolorẽ. Ruth interea tempore messis egressa est permittente socru: post merẽtes spicas colligere: ut alimentũ haberent: uenitq; in agrum boos. Veniens autem post paululũ boos: uidensq; puellã: de ea agrimat suum prepositum requirebat. Ille uero dũ iam ab ea primitus agnouisset: domino declarauit. Qui de fauore socrus atq; memoria mariti sibimet copulati gratias agens: & ei experimentum rexũ bonaz: exoptans: spicas quidẽ eã colligere noluit:

sed metere quod posset sibi portare permisit: precipiens uillico ut nihil eam tollere prohiberet: prandiūque & potū ei prout: dū messorum hora cōpetenti comederēt. Ruth autē tollens ab eo alpheia locruī conseruauit: & uespere cū spicis ad eam uenit. Seruauerat autē ei noemi partes ciborum: quos ei uicini prouerant. Narrauitque & ruth ea quae illi dixerat boos. Cūque illa idicasset quod cognatus eēt: & pro pietate ei suam prouidentiam exhiberet: rursus sequentibus diebus egressa ē ad colligendas spicas cū ancillis boos. Veniens autē nō post multos dies boos: cū iam eēt messis ordearia maturata: ad aream propriam ibi dormiebat. Hoc cū audisset noemi: cogitabat quemadmodum cū eo ruth collocare posset. Iudicabat autem utile: si boos ruth haberet uxorem: atque puellam ut circa pedes eius clā dormiret. Illa ergo dū nephas eē iudicaret: ut socrus suae iussioi resisteret: festinas ad aream: tūc quod latuit boos profundissime dormiebat. Excitatus uero circa mediā nocte: req̄rebat quod eēt. Illa suū nomē dicente: & petente ut tanquam dominus eam cubare pmitteret: tūc egredere quēuit. Diluculo uero antequam ad opus famulū mouerent: excitans eam iussit ut tollens ordei quantum posset: properaret ad focum antequam ibi dormisse uideretur: ab aliquibus: dicens castitatem in talibus derogationibus esse seruandam: & maxime quādo nihil perpetratur aduersum. De reliquis uero sic ait. Est mihi proximior genere quae te ducere possit uxorem: & si uoluerit necessitate sequeris illū quo te repudiante cōiugē: te ego secundum leges habebō. Hae illa socruī referente: securitas eas tenuit: spem habentes quod pro eis boos decetero cogitaret. Ille ergo iam mediā die ueniens in ciuitate: & seniores colligēs: mittens etiam uocauit ruth atque cognatum. Quo ueniente: elimelech inquit: & filiorum eius hereditatem tenes. Illo confitente hanc sibi proximitatis lege competere: boos ait. Ergo non ex mediā parte oportet legum habere memoriam: sed ut secundum eas uniuersa facias. Mallionis enim uxor hic uenit: & si uis partem agri obtinere: oportet te & uxorem eius secundum leges accipere. At ille boos & hereditatem & uxorem cessit. cum & ipse cognatus esset defuncti: qui & uxorem habere dixit senā & filios. Boos itaque testificans seniores: iussit mulieri ut eius calciamentum solueret secundum legem: & in facie eius expueret. Quo facto: boos ruth duxit uxorem: eisque post annū maiculus est filius procreatus: quē noemi sumens consilio mulieris uocauit obed: eo quod in eius senectute nutrire. Obed enim haebraica lingua significat seruiens. Porro obed habuit filium iesse: ex quo natus est Dauid: qui regnauit & principatum suis filiis per .xx. & unam generationes uirorum longo tempore dereliquit. Hae quidem necessariae quae de roth gesta sunt explanauit: ostendere uolens dei potentiam: quod ei possibile est ad dignitatis culmē euehere quoscūque uoluerit: & qualē perduxit etiā Dauid: huiusmodi ortū inuitis.

De ortu samuelis prophetae: qui praedixit cladem israheliticam: filiorum belli sacerdotis perditionem.

Haebrei itaque iebuseorum afflictione praegrati bellum rursus ob huiusmodi causam habuerunt cum palestinis. Heli sacerdoti erant filii duo: ofni & finees: circa homines iniuriosi: & circa diuinitatem impii: nullique iniquitati parebant: & alia quidem numera ab oblaturis propter honorem sibi meti sequestrabant: alia uero rapinae modo tollebant: & mulieribus religionis causa uenientibus contumelias inferebant: aliis quidem uiolentias facientes alii uero persuadentes donis: nihilque eorum uita a tyrannide pessima differebat. Quorum pater grauius haec ferebat: sed ut dicebat non corripiebat: populus autem quanto non sperabat uenturum dei super eos fore supplicium: tanto uehementius gemiscebant. Cūque futuram cladem filiorum eius deus exposuisset & heli & samuel qui illo tempore puer erat: tunc palam super filiis habuit luctum. Volo itaque primitus de propheta loqui: & postea de heli filiis e narrare: necnon & infelicitatis casum: quem habuit populus haebreorum. Helchana uir leuita inter medios ciues effere fortis existens: & ramatha inhabitans ciuitatem: duas uxores duxit: annā & fenennā: ex qua etiam ei filii sunt progeniti. Qui tamen annam cum esset sine filiis diligebat. Veniente ergo cū suis conuicibus helchana in ciuitatem sylo: ubi erat dei tabernaculum constitutum sicut praediximus: dum eaque uir per epulas uxoribus & filiis distribuere partes: anna respiciens alterius mulieris filios circumspicebat: dumque consolatione uiri contristari prohiberetur: uenit ad tabernaculum rogans deum: ut ei sobole concederet: filiique faceret esse matrem: uotum uouens: ut primogenitum suum ministraturum deo dicaret: nec eum similem cū priuatis hominibus uictum habere pmitteret. Et dum in orationibus multo tempore moraretur: heli sacerdos sedens ante tabernaculum: uelut ebriam abire praecipit. At illa dum nusquam se bibere fateretur: nec ebriam esse: sed propter sterilitatem filiorum afflicta rogasset deum fiduciam eam exhortabatur habere: deū ei filium donaturus esse promittens. Cū bonam itaque spe ueniens ad maritum: cibum lassā praecipit: & reuertentibus eam in patriam: concepit & peperit filium quem appellauerunt nomine samuel: quasi a deo postulatam. Quibus uenientibus: ut pro natiuitate filii hostias imolarēt: & decimas offerret: recordata mulier orationis suae & promissionis quā de filio uouerat deo: tradidit eum heli dicatū deo future prophetae: crescebatque eius comatus & potus eius erat aequus. Et samuel quidem nutritus in templo comorabatur: helchanae autem ex anna alii filii: & tres filiae progenitae sunt. Porro samuel pleno iam anno duodecimo prophetauit. Quem quodā tempore dormientem: nominatum deus uocauit. Ille uero putans se a sacerdote uocatum:

uenit ad eum. Sacerdote uero dicente eum se non uocasse: tertio deus hoc fecit. Quod dū heli cognouisset: dixit ad eum. Primo quidē samuel filii: nūc autē dico tibi deum qui uocat: & nota quae dicat. Cūque deus iterum locutus fuisset audiens petiit: ut quae uellet praecipere: in nullo eius ministerium dilaturus. Cui deus: quod inquit ades cognosce cladē futurā israhelitis omni narratione: & crudelitate maiore: & heli filios una die mortuos: & sacerdotiū a domo heli esse migrandum. Heli namque plus suos filios etiā contra eorum utilitatem elegit diligere: quam mihi placere. Cūque iureiurando cogeret heli prophetam samuelē: ut haec ei indicaret: nolebat enim eum contristare samuel de tali sermone tamen eo dicente: certiore magis habuit expectationē de eorum perditione. Samuel autē magis ac magis gloria augebatur: cum utique quaecūque prophetabat: probarentur esse ueracia.

Quo filii israhel pugnantes cū palestinis celsi sunt: filii be i sacerdotis in bello pereunt: arca dei capta abducit ipse sacerdos copto quod factū ē: de sella corruēs: mortuus ē: cū tenuisset principatū quadraginta annis. Continet hic liber tempus annorum quadringentorum septuaginta sex. CAPI. XIII.

Hoc itaque tempore palestini castra mouerunt super israhelitas: circa ciuitatem asch: leuiterque usque ad tria milia: reliqua uero multitudinem usque ad castra propria persecuti sunt. De summa ergo perditione formidantes haebrei: miserunt ad seniores & pontifices: ut arcam dei deferrent: quae praesente congressu hostibus praualerent: ignorantes quomodo maior esset ab arca: qui eis calamitatem inferre decreuerat. Aderatque arca pariter & pontificis filii: quibus praeeperat pater: ut si capta arca uiuere uoluissent: ad eius faciem non uenirent. Fines enim iam sacerdotii fugebatur officio patre hoc propter senectutem sibi permittente. Quo facto: securitas data est multa nimis haebreis tanquam per aduentum arcae possent hostibus praualere. Inimici uero stupefiebant israhelitas: metuentes arcae praesentiam: sed utrique parti non sicut putabant accessit. Facta namque congressione uictoria quam haebrei sperabant palestinis allegata est: & perditionem quam illi metuebant: suscipientes haebrei cognouerunt frustra se habuisse in arca fiduciam. Repente namque in manibus hostium deueniunt: & miserunt usque ad triginta milia uirorum: inter quos ceciderunt quoque filii sacerdotis: & arca ab hoste ablata est. Nunciata uero perditione in sylo & arca captiuitate per quendam iuuenulū beniamitem qui iter fuerat bello: cuncta ciuitas luctu repleta est. Porro heli sacerdos sedebat ad portas in altiori sede: & audiens ciuitatis planctum atque putans aliquid noui circa suos effectū: euocato iuene dum agnouisset ea quae in bello fuerant gesta de filiis & aliis quae de exercitu pariter dicebantur: leuiter habuit tanquam per deum prescius futuro: quando ualde ea mala confundunt quae praeter spem repente perueniunt. Cum uero etiā arca audisset ab hostibus captā: dolore turbatus eo quod ei propter spem tantum omnem accesserat: ruēs de sede defunctus ē: dū octo & nonaginta uixisset annos: quoque quadraginta tenuerat principatū. Ea itaque die defuncta est & coniuu finees eius filii: dū post occasum mariti nequaquam uiuere tolerasset. Cui pregnantī nūciatus est luctus uiri. Peperit autē filium septē mensium: quē iccaboth appellauerat: quod nomē designat gloriam: eo quod illo tempore exercitui huiusmodi deformitas accessit. Habuit autē principatū primus heli ex domo ithamar: quae fuit unus filiorum aaron. Nā primitus de domo eleazari sacerdotis erant: ex quo honore filius a patre percipiebat: & heli finees: filio suo tradidit. Post quē abiezer eius filius hūc honore accepit: quē bozi suo filio dereliquit. Cui rursus ozi filius successit suus: & post hūc heli tenuit sacerdotiū: de quo nūc nobis sermo ē habitus: cuius genus usque ad tempora impii salomonis hoc habuit: tunc enim sacerdotium ex domo eleazari denuo receperunt.

Continet hic liber tempus annorum trigintaduorum.

Incipit liber .vi. antiquitatum.

Interitus palestinarum & terrae eorum: per iram dei propter arcam quae ab eis fuerat capta: & quemadmodum eam miserunt ad haebros. CAPI. I.

Hic tenentes palestini captiuam suorum hostium arcam: sicut dudum praediximus in ciuitatem azorum portauerunt eam: & apud deum suum dagon quasi tropheum aliquod posuerunt. Sequenti uero die diluculo ingressi templum ut deum solēnter adorarent inueniret deum suum circa arcam iacentem: iacebat enim euulsus de base sua in qua staturus esse uidebatur: quem denuo eleuantes statueret: grauius de eius casu dolentes, cūque frequenter uenientes dagon inuenirent iacentem: & arcam similiter adorantem: in angustia & confusione grauissima constituti sunt. Nouissime azorum ciuitatem atque prouinciam diuinitus pestis inuasit. Moriebantur enim crudeli passione dissenterie & antequam uelox eius interitus proueniret antequam animae bona resoluere a corpore: in testina eorum corrupta corporis putredine ferebantur. Prouinciam uero consurgēs multitudine murium deuastabat: ita ut neque arboribus neque fructibus abstinere. Dūque in his malis azoti tenerent: & resistere calamitati non possent: intellexerunt hanc sibi cladē pro arcam domini prouenisse: uictoriaeque eius non sibi pro bono fuisse. Miserunt ergo ad ascalonitas: petentes: ut arcam domini ipsi susciperent. Quibus agotogae supplicatio non erat ingrata: sed eis quodammodo gratias retulerunt: a-

ca uero percipientes in ma is similibus constituti sunt. Secundum passionem namque azotog: passionis ascalonitis arca deuenit. Quam denuo ad alios ascalonite miserunt: sed neque apud illos mansit. Nam cum & ipsi huiusmodi passionibus turbarent: ea uicinis ciuitatibus tradiderunt. Et isto modo arca ciuitates palestinorum quoniam transiuit: quasi per quadam exigens: passionibus singulas ciuitates quassans. Despati uero malis hi qui iam uidebant exprobrari: & dum audieribus haec nota fieret: nec arca ulterius aliquid suscipere uellent: huiusmodi imminente mercede: ad ultimum cogitabant quomodo ea carere possent: conuenientesque quoniam urbium principes: geth & accaron: & ascalo necnon & gazaa: & azoti: tractabant: quod fieri conueniret. Et primum quidem placuit: ut arca remitteret ad suos: cum deus ea prius iudicaret: & ob hoc pestes illis inferret: ut belesque uastaret. Erant autem qui diceret hoc eadem fieri non debere: nec falli: ut arca passionum eas ascriberent cum ei partem huiusmodi aut fortitudo non esset: quando si habuisset deus curam eius: nequaquam tradita fuisset hostibus: sed quiescedum: & cum haec passionum dicebant leuiter toleranda: quod utique non deberet nisi solummodo reputare naturam: quae corporibus: & terrae & arboribus: & oibus qui ex ea constituitur: per tempore calis huiusmodi mutationes generat. Praedictas itaque sententias consilia uirorum qui prius temporibus intellectu praecedebat atque prudentia superabat: & maxime quomodo in rebus suadere congrua uidebant: neque remittenda arca: neque retinenda esse dicebant: sed quicquid simulacra aurea per unamque ciuitate dedicata deo per gratiae actione: quomodo eorum saluti prouiderit: eosque uiuere fecerit: & passionibus quibus preualere non poterat liberaret: totidemque aureos anulos & mures qui eorum regionum depasti fuerat atque corrupat: & haec in locum esse mittenda & super arcam ponenda: faciendumque uehiculum nouum: & boues qui nup genuerat esse iugendas: quoniam partus claudedos ac retinendos: ne sequentes matres impediret: sed ut eorum desiderio celerrimum porius iter faceret: tunc illas depulsas portantesque arcam in triuio deferendas: eisque committendum quomodo uellet agere uia: & siquidem ad haebreos iret: & eorum regione ascenderent: arcam arbitrandum quam fuisse passionum: si uero alibi fortuito praeperaret: reuocanda esse dicebant & cognosceret: eo quod arca nulla uideret habere uirtute. Haec itaque recte se habere iudicantes repetere fieri decreuerunt. Agentes autem ea qui sunt praedicta uehiculum cum bobus deduxerunt in triuuium: illudque reliquentes ibidem secesserunt. Bobus autem recta uia uelut quomodo ductore praecedente pergentibus palestinorum principes sequebantur: quo staret: aut quo ueniret uolentes agnoscere. Est autem quidam uicus in tribu iuda: nomine bethsamis: in quo uenerunt boues. Cumque in campum maximum deuenissent: ulterius accedere cessauerunt: statuentesque illic uehiculum: gratum miraculum habitatoribus uici illius praebuerunt. Estatis namque tempus erat: dum oes in agris essent per colligendis fructibus. Cum autem uidissent arcam: delectatione rapti: & opus manuum relinquentes: repetere cucurrerunt ad eam: & deponentes arcam & uas in quo erant recondita simulacra simul & mures posuerunt super quadam petram quae erat in campo: & mox imolantes deo: & uehiculum simul & boues holocaustum offerentes piter epulati sunt. Haec uidentes palestinorum iudices: ad propria sunt reuersi. Ira uero atque indignatio dei. Lxx. uiros bethsamitis: & quinquaginta milia plebis occidit: eo quod non fuissent digni arcam contingere: & nec sacerdotes erant qui ad eam accesserant intererit. Quos talia patientes fleuerunt sui puinciales: & luctum in eis leuauerunt: qualem potuissent habere per malo diuinitus misso: suumque mortuum unumquicumque lugebat: & indignos se iudicantes ut apud eos consisteret: mittentes ad oes haebreos indicauerunt arcam a palestinis fuisse reuocata. Qui cognoscentes hoc: reportauerunt eam in carithiarim: proximam ciuitatem bethsamitae ubi in domum cuiusdam leuite amminadab nomine: qui uidebat esse iustus & uita religiosus arcam introduxerunt: uelut in loco deo digno: in quo habitaret uir iustus. Ministrabant enim arcae eius filii: & huic curae annis. xx. praefuerunt. Tantis enim temporibus fuit in carithiarim dum apud palestinis mensibus. vii. habitasset.

Quemadmodum palestinorum exercitus super eos uenit: & de uictoria haebreorum: quam ducatu samuelis prophetae adepti sunt.

CAP. III.

Umque ois populus illo tempore quo ciuitas carithiarim habuerat arcam in orationibus & sacrificiis dei deditus esse uideretur: & maximum circa eam religionis exhiberet officium: samuel propheta uidens fiduciam eorum quasi oportunitatem esset ut talibus loqueretur de libertate & bonis eius fecit alloquium: secundum quod credebatur eorum mentibus esse gratum: & ait. O uiri quibus adhuc hostes sunt grauissimi palestinis: & deus iam incipiens esse propicius & amicus: non solum concupiscenda libertas est: sed etiam facienda per quam uobis eius bona proueniat. Non enim optare debetis ab hostibus liberari: & agere per quibus potius seruitutis: sed estote iusti: & maliciam depellentes ab auiabus uestris: easque purgantes totis mentibus inuitate deum: eumque bonis actibus honorate. Haec enim uobis facientibus bona prouenient: seruitusque fugabitur: & de hostibus repetere triumphus afferet: quem prometeri non poteris: non robore corporum: non multitudine populorum. Non enim malis deus promittit se talia praebiturus: sed bonis existentibus atque iustis. Ego autem uobis digna gerentibus: huiusmodi promissorum astipulator adero. Cumque dixisset haec: uniuersus populus ei fauit: & eius exhortatione gaudius est: simul & annuerunt oes obedire deo. Quo facto congregauit eos samuel in quadam ciuitate quae uocatur maphar: quod nomen deorsum inspicere haebraica lingua significat. Hic haerentes aqua imolauerunt deo: & tota die ieiunantes in orationibus conuersati sunt. Qui tamen ibidem congregati: palestinis minime latuerunt. Nam cognoscentes conuenit eorum: magno exercitu atque uirtute

ut non suspicantibus bellum & imprepatis inferret haebreis aggressi sunt. Illos autem hoc ualde terruit: & ad tumultum formidini neque perduxit: & recurreres ad samuel aias suas corruisse & morti proximam iam perditione dicebant. Et propterea quiescendum: nec uirtute hostium commouenda: quando nobis te duce ad orationes & sacrificia & iuramenta uenientibus: super nudos & iermes castrametati sunt inimici. Spes ergo nobis alia nulla salutis est: nisi per te exoretur deus: ut euadere nobis concesserit palestinis. At ille & fiduciam habendam dixit: & deum allaturus eis adiutorium promisit. Et sumens lactantem agnum sacrificauit pro populo: rogauitque deum ut eos contra palestinorum bellum sua dextra tueret: nec eos perituros despiceret: qui secundo iam uidebantur afflicti. Exaudiuit itaque deus orationes hostiumque placitas: & auxiliatrici mente suscipiens: annuit eis uictoriam & potentiam conferendam. Dumque adhuc esset super altare dei sacrificium positum: & nondum sacra fuisset flamma consumptum: processit castris hostium multitudo: & acie constitit ad pugnandum: tanquam spe multa uictoria. Dum utique iudaei in angustia uiderentur inclusi: quando nec arma haberent: nec ad pugnandum ibidem concurrissent. Inciderant enim opinante in rebus talibus: quae etiam si praedicta fuissent: non facile congregaret. Palestinis igitur primum deus terram mouit eaque tremere fecit: & eis dubiam aliam ambiguum demonstrauit: ita ut ex eis basis subtrahi uideret: & scissa in diuersis aptitudinibus forberet. Deinde tonitruis concrepantibus: & igneis choruscationibus longe micantibus: uelut incendens eorum uultus nimis eos affecit: & ex eorum manibus arma diripiens nudos in fugam uertit. Quo facto: samuel eos cum multitudinem persecutus est: & plurimos interfecit: persecutusque usque ad locum quendam qui uocatur correo: ibi lapidem fixit: uelut terminum uictoriae & hostium fugae: eumque lapidem fortitudinem appellauit: quoniam eis signum esset diuini solacii contra hostes adhibiti. Inimici uero post illam plagam nequaquam super israhelitis egressi sunt: sed timore & memoria regis quae super eos acciderat quiescebant. Fiducia siquidem quae dudum fuerat palestinis aduersus haebreos: post hanc uictoriam facta est haebreorum. Porro samuel super eos castra ducens: permisit multos: eorumque superbia ad nihil deduxit & abstulit regionem illam: quam primitus uictis iudaeis rapuerunt. Haec autem erat usque ad ciuitatem accaron: a finibus geth extensa. igitur illo tempore inter israhelitas & reliquos chananeos frequenter agebantur bella: deoque pro obseruantia legum praecipio: iudaei superauerunt chananeos. Propterea uero samuel disposito populo: eisque reddita ciuitate: in ea eos conuenire praecipit: ut de diuersis actibus adiuuicem deceptaret: ipse uero semel in anno circumiens ciuitates iudicabat: & multo tempore egrate omnia expleuit.

Quod samuel cum per senectutem esse infirmus: suis filiis res despandas iniunxit.

CAP. III.

Einde senectute grauatus: & agere solentia praepeditus: filiis suis populi tribuit praecipitatum: quorum senior quidem dicebatur lohel: iunior autem abia. Praeposuit autem alium quidem in bethleem ciuitate: ut illic sederet & iudicaret: alium uero in bethsabee diuidens populum qui eorum iudicis obedirent. Isti siquidem facti sunt exemplum & indicium manifestum cuiusdam: ne similes praerentibus suis filii existeret: sed ut boni quidem & moderati ex malis: & mali prouiderentur ex bonis. Nam & patris sui studium non recordantes: sed uia contrariam ambulantes: & muneribus turpibus lucris iusticia comprimebant: & iudicia non uera: sed secundum praemia proferebant: & ad epulas praecipiosaque conuiuia declinantes: primum quidem: quae erant inimica deo gerebant: secundo autem patri uidebantur aduersi: qui multo studio ac prouidentia gesserat: ut etiam plebs sciret seruare iusticiam. Populus itaque dum contumeliam priori conuersationi prophetae filii faceret: grauius hoc ferens ad patrem denuo remeauit: qui in ramatha ciuitate commorabatur: eorum iniusticias filiorum oes exposuit: & quomodo cum senex esset: & a tempore iam defectus rebus praesente non poterat: supplicabant ei atque rogabant: ut aliquem eorum regem eligeret: quod & praecipitatum geris haberet & palestinos affligeret: quoniam eis erat prioris iniusticiae debitores.

CAP. III.

Quod dum illi praecipitatum bene non regeret: populus per iram petiuit regem. Aec ergo uerba concusserunt samuel propter isertam ei iusticiam: & odium circa reges. Optimam enim illius tunc conuersationis electionem deus ualde diligebat quod dum esset sanctus: beatos etiam ciues utentes se faciebat: nimiaque cogitatione afflictus. his dictis neque cibi memoria habuit: neque somni: sed facta nocte regis cogitationes euoluens sine somno praesens: Cumque talia cogitaret: apparuit ei diuinitas: eumque consolata est dicens: ne pro petitione populi deberet affligi: quasi non in illo superbi fuerint: sed magis in se: ne solus super eos ipse regnaret: & haec opera ex quo egressi sunt ab aegypto molitos: non tamen post multum tempus eos grauissima esse poenitentiam habituros: per quam nihil eadem quod gestum fuerit: inefficuum erit. Arguent autem esse contemtores: & consilia non parifica circa me: & circa tuam prophetiam habuisse. Praecipio ergo tibi ut eis ordines quicumque monstrauero regem praedices tamen eis: quales erunt: & quae sub rege mala passuri sint: postea qualem mutationem habere festinant. Haec samuel cum audisset: mox die facto conuocatis iudaeis: ait daturum se eis regem: sed primitus quidem narrare eis deberet: quae illis essent futura per reges: & quibus forent afflictionibus atterendi. Scitote inquit: quod primum quidem filios uestros auferent: & alios quidem curruum agitadores esse uidebunt: alios uero equites & armigeros: & precursores: alios milenarios: & centenarios: facientque alios armorum artifices: & opifices curruum: & instrumentorum fabros: & agrorum suorum cultores: uinearumque fossores: & nihil erit: in quo non obediant his quae iubentur: seruitutes ad similitudinem eorum qui precio comperantur in plebe. Sed & filias uestras inquit

F ii

unguentarias habebunt & conquaestrias & mo'arias: efficientes omne opus sub necessitate: quia
 samuele plagas metuentes & uerbera. Sed & uestras possessiones auferent: & eas eunuchis suis &
 armigeris condonabunt: & iumentorum greges eis distribuent. Et ut breuiter sit dicendum seruitis cui
 oilus uestris regi similes seruoque eius effecti: horumque sermonum memoria tunc habebitis: quando haec
 passi fueritis & poenitentiam ducti rogaueritis deum ut uestri miserentur: & docti a regali onere ueloci-
 simam libertatem: quae uestras non suscipiet precibus: sed eas respuens uestras sine: ut malorum consilioque tormen-
 ta sustineatis. Erat autem populus in hac prophetia futurorum regis ualde fatuus & difficilis: ut consilioque
 semel in mente collocat expleret. Nam neque audientes talia sunt conuersi: neque eisdem sermonibus eos pro-
 pheta perterritus: sed magis uehementer instabat & regem sibi ordinari nimis postulabat: nec cogitandum de
 ueturo esse censebat: sed fore necessarium secum per afflictione inimicorum habere pugnatum regem:
 quando nulla prouinciarum in tali conuersatione sine rege consisteret. Videns autem eos Samuel
 nec in his quae fuerant praedicta conuersos: sed potius imminentes ait. Nunc equidem ad propria
 singuli quisque recedere: oportune uero uos uocabo: dum quem uobis daturus sum regem a deo
 cognouero. Erat igitur quidam de tribu beniamin uir nobilis moribus & laudabilis nomine. Cui
 Huius erat filius iam iuuenulus: formaque pulcherrimus: & corpore ualde procerus: quique multo
 mente ac prudentia praecedebat: uocabaturque Saul. Hic uero cis dum asini praecipui de grege eius
 errassent in quibus nimis: & sicut in nullo alio iumento delectabatur: filium suum adquirendum
 eos cum uno famulo destinauit. Qui dum tribum patriam requirendo asinos circumsisset: uenit ad
 alias: & dum neque in eis inuenisset: discedere cogitabat ne patri de se molestia cogitationis iserret.
 Cumque in ramatha ciuitate uenisset: & puer qui cum eo erat dixisset ei: in ea esse prophetam uenturum
 dedissetque consilia ut ad eum irent: ac per eum de asinis quos quaerebant agnoscerent: respondit
 nihil habere praemanibus quod euntes deberent offerre prophetae: quoniam uia pecunia iam fuis-
 set expensa. Tunc famulus dixit esse quartam partem sibi sicuti: & hoc ei datum posse sufficere. Er-
 rabant enim ignorantes: eo quod non acciperet propheta mercedem. Cumque uenissent ante portas: &
 uirgines inuenientes ad aquam euntes: interrogauerunt eas de domo prophetae. Quae cum indicas-
 sent: adiciebant ut festinaret antequam ad comedendum accederet. Multos enim eum ea die dicebat per-
 scere: & ex his qui uocati fuerant eum primum discumbere. Samuel autem propterea multos tunc
 ad conuiuium uocauerat. Nam dum praecedenti die deprecabatur deum ut ei praediceret quem
 constitueret regem: indicauerat ea hora altera die missurum se aliquem iuuenem de tribu benia-
 min. Porro Samuel in domo sedens: tempus quod ei promissum fuerat expectabat. Quod ad im-
 pleto descendens ibat ad mensas: occurritque ei Saul: cui deus protinus indicauit hunc esse regna-
 turum haebreis. Saul autem accessit ad Samuel: eumque salutans supplicauit: ut ei domum prophetae
 monstraret: quae scilicet ut peregrinus se ignorare dicebat. Cumque samuel se esse dixisset: eumque duceret
 ad conuiuium: incolumes esse pro quibus quaerendis missus fuerat asinos indicauit: & omnia
 ei bona regni esse conferenda promisit. Cui saul: minimus inquit sum domine mihi hac spe: & de ul-
 tima tribu quae regibus apta non est: & ex inferiori patria urbiu ceterarum: sed tu me de hac spe
 magis illudis: & pro ridiculo me fatigare contendis: de rebus maioribus: quam ut mihi conuenit nunc
 loquendo. Quem propheta deducens ad conuiuium: recumbere fecit: simul: & sequentem puerum
 super eos qui fuerant inuitati. Erant enim numero septuaginta. Praecipitque ut pars ei regalis ap-
 poneretur. Et cum hora dormiendi aduenisset: singuli quisque ad propria discesserunt. Saul autem
 apud prophetam cum famulo suo soporatus est. Die ergo facti: samuel eum excitans duxit foras.
 Et cum extra ciuitatem uenissent: famulum quidem praecedere iussit: illum uero remeare: quasi aliquid
 quid nullo alio praesente diciturus. Dumque Saul puerum premisisset: sumens propheta uas olei: super
 iuuenis caput effudit: eumque complexus ait. Esto tu rex constitutus a deo: & contra palestinos
 uindicaturus haebreos. Hoc autem erit tibi signum quod te uolo praescire. Cum profectus fueris
 inuenies tres uiros in uia euntes in Bethel adorare deum. Quorum primum quidem tres panes ob-
 ferre uidebis: secundum uero haedum & tertium utrem uini. Isti te salutabunt: & libenter te susci-
 piunt: & dabunt tibi duos panes. Tu accipiens: exinde uenies ad sepulchrum rachel: ubi cognosces
 eo quod inuenti sint asini. Post haec uenies in gabatha: & ecclesiam inuenies prophetarum: & diuini-
 tus inspiratus: prophetabis cum eis: ita ut omnes habentes sensum cum uiderint obstupescant: atque
 mirentur dicentes. Vnde ad hanc foelicitatem peruenit filius eius: ut possit etiam prophetare. Cumque
 haec signa omnia fuerint facta: scito esse deum tecum: & saluabis patrem tuum atque cognatos: ue-
 niesque post haec uocatus a me in galgala: ut pro his deo pacificas hostias immolemus. Haec autem
 praedicens: dimisit eum. Porro saul omnia secundum prophetiam samuel euenerunt. Cumque uenisset
 in domum: cognato suo abner quem praeter omnibus parentibus diligebat interrogante de pro-
 fectione eius: & quid accidisset: aliarum quidem rerum nihil abscondit: neque quod apud samuelem pro-
 phetam fuisset: neque quod ei asinos inuentos esse dixisset: de regno autem & eius euentibus: quae etiam
 si audirentur: & inuidiam & incredulitatem parerent: tacendum esse decreuit: quod nec amico &
 amplius sanguinis uicinitate coniunctio cautum aut sapiens credidit indicare: dubitans ut reor de
 humana natura quippe cum uerum sit: quod perfecte nemo deuotus: nemo amicus: neque cognatus: neque

usque in dei donis purum aliquis seruet affectum: sed circa prouectus sublimium: maliuoli & inui-
 dioli esse noscuntur. Samuel autem conuocauit populum ad ciuitatem Masphat: & apud eum di-
 uino mandato uerba disposuit dicens. Quomodo cum eis deus praestiterit libertatem: & subdiderit ho-
 stes beneficiorum sint eius immemores: & deum quidem regno priuauerint: nescientes quomodo
 nimis utilimum est: ab omnium rerum excelsio iuuari: cum deus utique omnium sit solus excelsus:
 elegerint autem habere se hominem regem qui eis uelut iumentis subditis consilio & desiderio suo
 aliusque uoluntatibus sit usus & potestatem suam sine aliqua parcitate omnibus sit illaturus: quisque
 non ita sicut deus proprium opus atque facturam ueri genus hominum festinauit: quod deum solum
 semper constat efficere. Sed quomodo uobis inquit placuit: & haec iniuria praualuit contra deum: ordi-
 namini omnes per tribus & scepra: & mittite sortes uestras. Quod dum haebrei fecissent: fors ce-
 cidit tribui beniamin. Et dum fuisset denuo fors missa per genus: exit progenies metri. Cumque per
 uiros ipsius generis fors missa fuisset: ad saul filium. Cis fors regni perducta est. Quod dum iuue-
 nis agnouisset: semetipsum abscondit: nolens uideri aut arbitror sponte suscipere principatum: sed
 tantam sui abstinentiam & temperantiam demonstraui: ut dum multi nec in parua foelicitate gau-
 dium ualeant retinere: sed omnino conspicui esse desiderant: ille non solum semetipsum pro tali
 regno: & tantarum gentium futurus dominus non ostendit: sed etiam conspectui eorum quibus
 erat regnaturus eripuit: & quaerendum se non sine eorum fatigatione fecit. Quibus difficultatem
 patientibus & cogitantibus eo quod non adesset: rogauit propheta deum: ut ei ubi esset ostenderet:
 & iuuenem manifestum efficeret. Dumque cognouisset a deo locum in quo erat celatus saul: misit
 ei eum adduceret. Et cum inuenisset: eum in medio populi collocauit. His enim omnibus emi-
 nebat: & ipsa proceritate regius erat. Dixitque propheta. Hunc uobis deus dedit regem: uidetis quod &
 melior cunctis est: & imperio dignus. Cumque optasset populus regi salutem: ea quae illis erant futura
 propheta describens: rege audiente legit: & librum in tabernaculo dei reuoluit: ob testimonium eorum quae
 praedixerat uenturus generationibus offerendum. Dum haec itaque samuel celebrasset dimisit po-
 pulum propheta: & ipsi quidem in amathin ciuitate patriae suae profectus est. Cum uero saul iret
 in gabath: ex his qui erant multi quidem bonorum uirorum secuti sunt: honorem regi debitum
 exhibentes: plurimi uero maligni: & illum contemnant: & alios irridebant: & neque munera offe-
 rebant: neque studio aut sermone saul sibi placere demonstrabant.

Prælium Saul super ammonitarum gerere: & uictoria hostiumque uastatio.

CAP. VI.

Post mensum uero honoris eius initium belli causa contigit contra naas regem ammonita-
 rum. Hic enim multa mala iudeis habitantibus trans iordanem intulit: & cum multo ac pu-
 gnaci exercitu eos afflixit: urbemque eorum seruituti subegit. Quorum fortitudine uero propria
 ad praesens suae subdidit ditioni: sapientia uero atque tractatu sic infirmos reddebat: ut neque rur-
 sus iugum potuisset euadere seruitutis. Eorum namque etiam qui ad eum aut fide data uenissent: aut quos
 lege bellica cepisset: dextros oculos euellabat. Quod ideo faciebat: ut sinistram partem uultus sui
 secutus celantes: ad bellandum nimis forent inutiles. Et haec quidem ammonitarum cum fecisset
 habitantibus trans iordanem: super galadinos abiit: & castra ponens circa ciuitatem iabes: legatos ad
 eos misit praecipiens ut se ei traderent: quatenus eorum oculos dextros auferret. Quod si nollent:
 per oblationem eorum ciuitate se interminabat euertere: electionem uero in ipsis esse: utrum uellet partem
 corporis amittere: aut certe uniuersi perire. Galadini uero merentes in talibus: neutrum horum promit-
 tere praesumpserunt: neque semetipsos tradere: neque repugnare. Septem uero diebus iducias poposcerunt:
 ut ad contribules legationes mittentes: solatiu ab eis poscerent. Et si quidem auxiliu ueniret pugnarent:
 si uero huius rei foret inopia: tradere se dixerunt passuri quodcumque placeret hosti. Naas autem sper-
 nens multitudinem galadinorum: eorumque responsu: dedit eis inducias: & solatia a quocumque uellet po-
 stulare permisit. Illi ergo repetere per ciuitates israhelitarum miserunt: indicantes quae eis faceret naas: & in
 qua teneretur angustia. Qui usque ad lachrymas magnaque tristitia hoc audito uenerunt. Timor autem
 eis aliud quicquam facere non permisit. Cumque legati in regis saul ciuitate uenissent: & in quibus essent
 iabite periculis nunciassent: populus quidem idem fecit quod illi priores: stebant enim omnes cognatorum
 calamitates. Saul autem ab ope agri reuersus iopidum uenit: uenitque stentes praeprios ciues: & dum cam-
 eorum tristitia & confusionis inquireret: agnouit quod contigerat a legatis: diuinitusque inspiratus iabi-
 tas quidem remisit: permittens eis in auxiliu se uenturu die tertia: & ante solis ascensu hostes esse uictu-
 rum: ita ut uictores eos & timore liberos ortus solis inspiceret: iussit eorum aliquos per ducatu itine-
 tus sustinere. Igitur uolens populu ad ammonitarum bellu dani timore conuertere: eis quo citius subue-
 nirent: incidens bouum suorum neruos: haec se facere cunctis interminatus est: si non armati alia die concu-
 rarent ad iordanem: eumque sequerentur & samuelem: ubi cumque eos educerent. Illis autem pro timore imminetis
 damni definito tempore curantibus in ciuitate balu dinumerata multitudine: uenit eorum numerum
 praeter tribu iuda septingenta milia fuisse collectos: illius autem tribus septuaginta milia uiri fuerunt.
 Transiens ergo iordanem: & decem finium tota nocte faciens iter: oriente sole exercitui in tribus
 partibus constituto: repente & inopinabiliter ruit super hostes: factaque pugna: & alios multos am-
 monitarum peremit simul & regem. Hoc igitur opus claru fecit ualde saul: & apud oes haebreos

F iii

eum laudabilem demonstrauit: magnamque fecit gloriam fortitudinis adipisci. Nam si qui primitus fuerant qui eum spreuerant: tunc conuersi sunt ut eum honorarent: & meliorem cunctorum principum eius iudicarent. Non enim sufficit illi solummodo iabessenos eripuisse: sed etiam cunctam studium pugnando ammonitarum subuertere regionem: praedamque exinde copiosam sumens: clarus ad propria remeauit. Populus ergo pro rebus quae gesta fuerant a saul: magna delectatione gaudebant: & regem talem ordinauerant exultabant. Contra illos uero qui eum nihil rebus prodesse dixerant exclamabant: ubi sunt nunc illi exoluant poenas: & reliqua simul adiciebant: ut solet uulgius foelicitate detenta euomere: & contra illos qui in principiis huiusmodi rerum esse uidentur auctores. Saul autem hodie quidem circa se fauorem amplectabatur & uoluntate iurauit aut nullum se nocere eorum tribulium: nec illa die necari promittere: cum esset nimis incongruum: si data a deo uictoria: proprii generis sanguine foedaretur: sed deceret ut gratiam habentes adiuuicem festiuitatem potius celebrarent. Cuius samuel dixisset secundam ordinationem in confirmatione regni saul oportere fieri: oes congregati sunt in galgala ciuitatem. Illic enim eos uenire praeeperat: & rursus uidente populo propheta unxit saul oleo sancto: & secundo denunciauit regem. Itaque isto modo haebreorum respublica ad regalia regum iura conuersa est. Nam tempore moysi & iesu eius discipuli: qui post eum dux fuit: optima ducis conuersatione regebatur: post illorum uero morte annis. x. & octo populus eorum sine principe fuit. Postea ad conuersationem pristinam sunt reuersi: ei qui bello & fortitudine cunctos excelleret tribuentes iudicii partem: & propterea tempus conuersationis huiusmodi nimis eximium uocauerunt. Samuel autem propheta congregatis haebreis ait. Coniuro uos per maximum deum: qui fratres illos optimos moysen & aaron deduxit ad uitam: & patres nostros ex aegypto: de domo seruitutis eripuit: ut neque uerecundiam aliquid conseruaret: neque timorem perterritum: neque aliam quilibet passionem detenti: dicatis: siquid a me perit aut iniustum: aut lucri gratia: aut auaricia causa gestum est: arguite me si cuius aliquid accepit: aut si uentum: aut ouem: aut cibum recepit: aut si cuius iumenta ad utilitatem meam tollens aliquid contristauit: ex his ergo oibus siquid abstuli dicite coram rege. Illi uero clamabant hodie nihil ab eo factum esse: sed iuste & sancte fuisse eum cum populo haebreorum. Samuel autem cum audisset cunctorum huiusmodi testimonium fuisse de eo platum ait. Quomodo iudicatis mihi: quod nihil incongruum de me dicere ualeatis coram rege nunc audite cum fiducia me dicite. Quomodo impii nimis existis in deo petentes regem: cum uos oportuisset habere memoriam: quod cum septuaginta solummodo nostri generis auus iacob propter famem uenit in aegyptum: & illic multis milibus procreatis: quae ad pessimum seruitium aegyptii perduxerunt: oratione patrum absque rege tanta multitudinem ex necessitate deus eripuit: mittens eis moysen & aaron fratres: qui uos eduixerunt in terram hanc: quam nunc utique possidetis. Et his adeptis per deum bonis didicistis pietatem atque religionem dei: quos ille hostibus subditis liberauit: & primum quidem assyriorum rege & eorum fortitudine potiores effecit: deinde subuit uictoriam ammonitarum: nouissime uero palestinorum: & haec omnia concessa sunt non habentibus regem: sed cum ierpe & gedeon duces exteterunt. Quae uos ergo tenuit stulticia: ut fugientes a deo: hois esse uelitis sub regno. Et ego quidem hunc uobis institui: quem deus elegit: ut tamen uobis manifestum sit deum irasci: & ingrate ferre petitionem uestram in regno: faciat ut deus ipse hoc uobis ostendat aptis iudiciis: quod nullus aliquando uestrum hic uidit factum melius tempore imbrem deum deprecor effunderet. Cuius samuel dixisset ad populum: tonitrua subito: & choruscationes: & grandinis impetus diuinitatis iussione prorupit: ueritate prophetae apud cunctos ostendens: ita ut obstupescerent: & in formidine constituti: sese peccasse cuncti profiterentur: & in hoc pro ignorantia incidisse: utque deum propheta uelut optimum patrem & mitis rogaret: quatenus propitius esset eis: peccatumque quod per incuriam & iniquitatem commiserant: dimitteret exorabat. At ille promissum deum se rogatum: ut eis uinea concederet meritorum: monuit tamen eos: ut si iusti forent & boni: & haberent semper memoriam eorum in quibus puaricationem uirtutis inciderant: & signorum dei & legislationis moysi: eis cum foelicitate regia salutis esset affectus: si uero haec negligerent: uenturam eis eorumque regi a deo plagam maximam prophetauit. Igitur samuel dum haec dixisset haebreis confirmato secundo saulis regno: populum remeare dimisit ad propria.

Quomodo admodum denuo palestini pugnantes deuicti sunt ab haebreis.

SAUL igitur eligens quasi tria milia uiros ex omni plebe: duo milia quidem ipse recipiens: morabatur in ciuitate bethleem: ionathas uero suo filio mille dedit armigeros: eumque misit in gabaa. Ille autem obsidebat castra palestinae non procul a galgala. Palestini namque qui in gabaa morabantur arma iudaeis abstulerant: & munitissima loca: suisque castris opportuna detinebant: interdicitur haebreis uti ferro. Propter quam causam agricolae si quod instrumentum eis esset necessarium ad culturam ueniens ad palestinos: fabricabant illud. Cum ergo palestini cognouissent castra sua ab haebreis obsessa indignati: & contumeliam haebreorum magnam iniuriam iudicantes: iudaeis plurimum intulerunt. cccc. milia eorum cum cognouisset saul rex haebreorum descendit in galgalam ciuitatem: & in omnem provinciam misit populum pro libertate ad bellum contra palestinos iuitans: eorumque potentiam uilissimam esse declarans & nimis indignam: ut per timorem pericula sustinerent. Dumque populi qui erant cum saul multitudinem palestinorum inspicere: ualde sunt territi: & alii quidem in speluncis & cauernis & cloacis

semetipsos celauerunt: plurimi uero trans iordanem fuga dilapsi sunt: qui erant praecipue ex tribu gad & ruben. Misitque saul ad prophetam uocans eum: ut cum eo de bello & rebus praesentibus cogitaret. Ille autem sustinere eum ibi praecipit: & hostias praeparare: post septem uero dies uenturum ad eum: ut septima die sacrificantes ita congregarent ad bellum. Qui sustinuit quidem sicut propheta mandauit: mandatum uero nequaquam cum perfectione seruauit: sed cum uideret prophetam quidem morari: se autem a militibus derelinqui: celebratis hostiis cum audisset samuel uenientem: eius in occursum festinatim egressus est. Ille ergo non recte eum fecisse dixit: eo quod orationes & sacrificia quae dei uoluntate erant facienda pro populo: offerre petulanter ipse praesumpsisset. Saul uero fatifacientem & dicente sustinuisse se quidem praesinitos dies: sed pro necessitate & discessu militum: & propter hunc timorem & inimicorum aduentum: cum in magno esset metu: eo quod auditi fuissent hostes in galgala descendisse: ad offerenda sacrificia se fuisse compulsum. Respondens samuel ait. Sed tu quidem si iustus esses & mihi non inobediens: nunquam in his quae pro praesentibus praecipit deus primitus defecisses: quae in rebus necessariis expediret: ut tibi tuamque soboli regnare plurimo tempore licuisset. Et samuel quidem serens grauius in his quae fuerant facta: discessit ad propria. Saul autem in galgala ciuitatem habens secum sexcentos solummodo uiros: cum ionathas filio suo uenit: quorum plurimi arma nequaquam habebant: dum ferrum utique in provincia minus esset: & qui arma facere potuissent. Non enim sinebant eos palestini: sicut dudum iam declarauimus hanc habere. Igitur diuidentes tribus agminibus exercitum palestini: & per totidem itinera discurrerent: haebreorum provinciam deuastabant: uidentibus scilicet saul rege & eius filio ionathas: & terram defendere cum essent sexcenti solummodo non ualentibus. Cuius resideret ipse & eius filius: & sacerdos achias qui erat de prole haeli sacerdotis: super collem excelsum: terramque populari respicerent: eis in maxima angustia constitutis: saul filius cum suo armigero constituit: ut latenter ad hostium tabernacula properaret: turbatisque eis sequendo modum commotionis inferret. Dumque armiger eius prouidens se eum secuturum assereret: etiam si mors immineret: sumis solacium iuuenis & de colle descendentes: ad hostes pariter ibant. Erant igitur castra hostium super scopulum habentem subtilissimam longitudinem: tribus uerticibus acutissimis prominentem: scopulis per circuitum euntibus: & quasi propugnaculis inuasionem pugnantium prohibentibus. Unde contigebat ut custodes minorem haberent sollicitudinem castrorum: quod natura locus ille omnibus uidebatur esse munitus: & ad capiendum ualde difficilis: eo quod non solum ascendere illic: sed etiam accedere difficile uideretur. Dum ergo uenisset ad castra ionathas: armigerum confortabat exacuas ut ad hostes accederent: signum eis hoc uictoriae iudicarent: si eos ad se uocarent: si uero nihil loquerentur: tanquam essent non uocantibus reuerti deberent. Accedentibus igitur ad exercitum hostium apparente iam die: uidentes palestini eos alterutris dicebant. Ecce de cauernis & speluncis egrediuntur haebrei. Et ad ionathan eiusque armigerum dicebant. Venite ascendite ad nos: ut uos digne pro uestris praesumptionibus puniamus. Quam uocem suscipiens grates saul filius: tanquam ei uictoriam designantem: tunc quidem ab illo loco in quo hostibus fuerant uisi recesserunt: mutantemque locum uenerunt ad petram quae erat propter munitionis locum desolata custodibus: & ex inde quasi reptando trahentes semetipsos cum multo labore naturam loci uicerunt: ut ad inimicorum castra descendere. Irruenteque eis dormientibus: occiderunt quidem uiginti: turbam uero stupore uehementius impleuerunt: ita ut alii quidem effugerent arma omnia relinquentes: alii uero semetipsos non agnoscentes: eo quod congregati ex multis gentibus essent: credentes inimicos & irruisse super se israelitas putantes: & non hoc duorum hominum praesumptione commissum: ad altera bella conuersi sunt. Quorum alii quidem perempti moriebantur: alii uero fugientes per saxa praecipites collabebantur. Dumque exploratores saul dicerent regi: palestinorum castra ualde turbata: requirens saul ne quis suorum deesset: audiuit suum abesse filium & eius armigerum: iussitque ut profertex sumpta ueste sacerdotali de futuris rebus ei prophetaret. Cuius ille conuicere eum: & hostibus fortiter preualere dixisset: palestinos iuasit: & turbatos aggressus est: qui se inuicem peremerunt. Qui autem refugerant petrisque se celauerant iudaei audientes saul esse uictorem: congregati quasi decem milia haebreorum: persecuti sunt inimicos: cuncta regione dispersos. Igitur sicut propter inopinatam uictoriae gaudium dum saepe foelices contingat extolli: siue ignorantia faciente: palmae illius decus pessima lamentatione foedatum est. Volente enim saul funditus interimere palestinos & poenam exolueri: maledixit haebreis: ut si quis se a caede retinens inimicorum antequam nox futura ueniret comederet: & ab interfectore hostium: aut a persecutione cessaret: maledictus esset. Cuius saul hoc dixisset: ueniens ad quendam quercum excelsum in sorte effrem constitutam: ionathas filius eius dum illic apum contingisset eum inuenire cubilia: & maledictum patris ignorans: & populi super eo profusione non agnoscentes expresso mellis fauo comedit. Inter haec agnoscentes: quomodo nimis cum maledicto eius pater interdixisset: aliquem gustare cibum ante solis occasum: comedere quidem cessauit non autem recte patrem prohibuisse dixit: quando cum maiori potius fortitudine atque fiducia persequentes cibo sumpto plurimos inimicorum capere & interficere potuissent. Multa siquidem milia palestinorum interficientes: circa uesperam ad spolia hostium sunt conuersi: magnamque praedam &

pecora sumētes occidebāt. Hoc ergo a scriba nunciatū est regi: quōd populus peccaret in deū: & occisus pecudibus: ante quē sanguis bene dilueret: nondū purgatis carnibus uescerent: iussitq; saul uolui lapidē magnū in medio: & p̄dicari in populo ut sup̄ eū interficerent: & carnē cū sāguine nō comederent: quōd hoc nequaquā deo placeret. Cūctis uero iuxta regis pr̄ceptū facientibus: statuit illi altare saul: & holocaustū super illud deo celebravit. Hoc aut̄ altare constituit primū. Mox itaq; uolens ad hostiū procedere castrat: quā in eis uidebantur diriperet ante diem: militibus insigniter eum sequentibus: & cū multa fiducia eius pr̄ceptis obedientibus: uocauit rex achitob sacerdotē: iussitq; ut cōsuleret: si deus annueret: ut eūtes ad inimicorum castra: hostibus denuo pr̄ualeret. Dicente uero sacerdote: deum responsā non dare: saul dixit. Non sine causā consultus deus uocem nobis non reddidit: qui primitus ante quē interrogaret oīa nunciavit. Sed hęc taciturnitas ait alicuius latentis causā peccati est. Vnde per eundem ipsum deum: licet filius meus ionathas peccasse reperiatur: interficio eum: & deū ita placabo: quātomagis extraneo & nihil mihi competētī personā supplicium inferre cognoscar. Cūq; hoc fieri populus exclamasset: repente cūctos in uno loco constituit: stetitq; ipse in alia parte cum filio: & eum qui dereliquerat instanti sorte requirebat: inuētusq; ionathas peccasse: interrogatus a patre est quid fecisset: & quid in sua uita non recte nec sancte peccasset. Cui dixit pater: nihil aliud scio: nisi quod ignorans hesternō maledictū ac iusiurandū a te prolātū persequens inimicos: sanū gustauit mellis. Quem saul occidere se repete iurauit: quatenus & generi & naturā: simul amorī hoc modo pr̄poneret iusiurandum. Qui nequaquā mortis interminationē perterritus: sed animam ingenue nimis magnanimiterq; componens: nec ego supplicio inquit pater parcendum mors mihi suauis est: quā pro tua geritur pietate: & populi magna uictoria. Maxima siquidem mihi consolatio est: h̄breos de palestinis reliquisse uictores. In his itaq; omnis populus doluit: & nimis igemuit: iurauitq; non se mori permittere ionathā: uictoriā huius auctorem. Et ipsi quidem abriperunt eum a maledictō patris: orationes pro eo faciētes: ut ei peccatum quoq; dimitteret deus. Saul uero reuersus ad propriā ciuitatē: usq; ad sexagī ta milia hostiū interfecit: regnauitq; foeliciter: & uicinas prouicias: gentesq; belli iure subiecit: idest ammonitarū & moabitā: & palestinorū: idumeorū & reges eorū tributarios fecit. Fuerūt aut̄ ei filii masculi quidē tres: ionathas: & iesus: & melchis: filia uero duā: merob & micol: habuitq; militiā principē patrii filiū: abner filiū ner. Ner aut̄ & Cis pater saul fuerunt fratres: filii Abihel. Habebatq; saul curruū multitudinem: & equestrium & cum quibuscūq; pugnaret: cum uictoria remeabat: h̄breosq; ad excelsū magnitudinem foelicitatis eueerat: & aliarū gentium potentissimos demonstrat. Iuuenes autem proceritate & pulchritudine pr̄cellentes elegit: eosq; armigeros suos effecit.

Bellum & uictoria saul cum amalechitis.

CAP. VIII.

Veniens igitur samuel ad saul: missum se dixit a deo ut eū cōmoneret: quia eū electum ex omnibus regem fecit: & propterea debere eum obedientem sibi eē: quomodo ipse quidem haberet gentium principatum: deus uero & ipsius esset & rerum omnium dominator: adiuebatq; dixisse eum: quōd multa mala amalechite h̄breis ī deserto fecerunt: quando egredientes ex aegypto ueniebant in regionem quā nunc est eorū: ideo bello perimendos amalechitas: quibus subditis: nullum eorum debere uiuum p̄nitentem relinqui: alias relinquerent: sed omnem necandam aetatem: incipientes a mulieribus pariter & infantibus: & hoc supplicium eos quod maiores nostros affixerunt sustinere. Sed neq; iumentis neq; aliis pecudibus ob utilitatem propriamq; possessionē ait esse parcendum: sed cuncta dicanda deo: & nomē amalech secundum moysi mandata delendum. Saul uero p̄fessus est se pr̄cepta complere: & obedientiā non solum in hoc credidit: ut cōtra amalechitas pugnaret: sed ut etiā uelociter properaturū esse monstraret: congregauit cunctum exercitum: eūq; dinumerās in galgalis inuenit israelitarum absq; tribu iuda circa xl. milia uiroꝝ: illa nāq; tribus sola. xxx. milia armatos habebat. Tunc ergo saul amalechitarum regionē ingressus: insidias occultas circa torrētem fecit: ut nō iolū aperte alias ab arce pugnās: eos affigeret: sed etiam inopinate super eos per incertas uias irrueret: & circumdatos deuastaret. Igitur congressus in pugnam: fugauit hostes multosq; peremit: & reliquos persecutus est fugientes. Cūq; illud opus propicia diuinitate compleisset: amalechitarum urbes obsedit: & alias quidem molitionibus: alias uero suffossionibus cloacarum & muris extrinsecus e diuerso edificatis: alias autem fame & siti: alias uero modis aliis obsidens: & fortiter capiens ad necem cūctorum infantum & mulierum simul inuectus: nihil crudele: nec ultra humanam naturam se facere credens: primū quod in hostes hęc agebat: deinde quod pr̄cepto diuino cui non obedire foret grande piaculum ministrabat: cepitq; regem hostium agag captiuum. Cuius corporis pulchritudinem magnitudinemq; miratus: de creuit esse saluandum: non hoc faciens diuina uoluntate: sed iudicium proprium sequens: & sine causā ei cedens uitam quasi misericorditer: unde illi potestas sine suo periculo miserendi non esset. Deus nāq; sic odiuit amalechitarum genus: ut neq; infantibus parceretur: quibus potius misereri natura est: saul itaq; regem agag & malorum quā contra h̄breos gesta uidebāt: auctorem a morte seruauit: & hostis pulchritudinem pr̄ceptis dei pr̄posuit. Peccauit quoq; cū eo simul & populus. Nam & illi iumentis & pecudibus pepercerunt: eaq; sibi diripuerunt: iubente

deō non esse seruanda: sed & alias res diuiciasq; collegerunt. Siquid uero dignum possideri nō erat consumpserunt. Cūq; uicisset saul uniuersos a pelusio aegypti usq; ad rubrum mare residentes hostes: sicimitarum gentem solummodo dereliquit. Isti nāq; in regione madian in medio habitabant. Quibus ante pugnam denunciauit ut abscederent: ne forte amalechitarum calamitati communicarent. Nam dum essent cognati raguel soceri moysi: credidit esse saluandos. Saul igitur tanq; in nullo propheta mandata pr̄uaricans quā acceperat: dum contra amalechitas pugnaturus exiret: & uelut omnibus integre conseruatis: deuiētis hostibus: cum letitia reuertebatur ad propria: Deus autem pro amalechitarum uita & rapina pecudum quā populus gesserat contristatus est: quomodo hęc fuerant eo prohibente commissa. Dirum nāq; iudicabat: ut cuius fortitudine fuerant adepti uictoriam: eum spernerent: & nec tanq; humani regis pr̄ceptis nibus obediret: dicebatq; propheta penitere se: eo quod saul ordinauerat regem: quomodo eius iussa non faceret: sed uteretur propria uoluntate. Hęc audiens samuel: ualde confusus est: & deum cepit tota nocte rogare: ut esset propicius saul: seq; ab eius indignatione suspenderet. Qui ueniam se dare saul etiam propheta poscente non annuit: iniustum esse discernens: se tantis peccatis indulgentiam condonare: nisi cum aliqui iniustitiam passi ad uindictam negligentiores existerent: alias extiterint. Aucupantur enim inquit gloriam benignitatis meae & patientiae: & latenter hęc pariunt. Dum ergo deus precibus prophetae denegasset: nec parceret: die facta. Samuel ad saul uenit in galgala: uidentq; eum rex: cucurrit & osculatus ē dicens. Gratias ago deo qui dedit mihi uictoriam: & quia omnia pro eius uoluntate sunt gesta. Cui respondens ait samuel. Vnde ergo audio clamorem iumentorum & ouium in exercitu. Cui respondit populum hęc ad sacrificia reseruasse: genus autem amalechitarum mandato diuino oē se deleuisse nulumq; fuisse derelictum nisi tantummodo regem: de quo quid oporteret fieri dicebat adiuuicē quid cogitādum. Cui propheta dixit: deum nō super sacrificia delectari: sed super bonos & iustos huiusmodi autem illos qui eius mandata consiliumq; secuntur: & nihil aliud bene se agere iudicant: nisi quod pro dei fecerint uoluntate. Is enim contemnitur: non quando ei sacrificatur: sed quando in obedientiā spiritus abhibetur. Ab his enim qui ei subditi non sunt: nec eum uera religione colunt: neq; dum multas hostias & magnas obtulerint: neq; dum ornamento ex auro argenteoq; facta dicauerit susceperit hęc libenter: sed potius auersatur: & magis studiū hoc nequiciae iudicat non esse pietatem. Ad illos autem qui solummodo quod pr̄ceptis diuinitas recordantur: & mori potius elegunt quā pr̄uaricari aliquid quod iubetur: semper conuertitur & neq; sacrificium ab eis exquiret: sed & dum sacrificauerint siue simplex aliquid: siue uilissimum: grauius eorū praua munera: quā ditissimorum maximam suscipiet opulentiam. Tu siquidem scito tibi deum iratum: spreuisti nāq; & neglexisti ea quā tibi mandauit. Quomodo igitur arbitraris eum sacrificia respicere: ex his rebus quā decreuit ille peire: nisi forte similia iudicas illa peccata: & quis deo offerenda sacrificia. Scito igitur regnum tibi met auferendum: & potentiam quā a deo tibi neglexisti collatam fuisse: alii conferendam. Porro saul fatebatur quidem iniq; se fecisse: & peccatum se negare non posse: transgressūq; se mandata prophetae dicebat: sed pro timore ac metu exercitū non prohibuisse pr̄dam diripiētem nec tantam multitudinem retinere potuisse: sed ignosce inquit: & esto mitis nunc: decetero enim obseruabo ne peccē. Rogabatq; prophetam: ut reuertēs hostias deo pacificas immolaret. Ille uero cum deum illi non parcere pr̄ uideret: remeauit ad propria. Saul autem uolens retinere samuel apprehendit eius pallium: uolenterq; tractum: eo quod samuel īpetu facto discederet: uestem eius dirupit. Cui propheta dixit. Sic tuum scinderet īperium: & accipiet illud uir bonus & iustus: quando deus permanet in suo decreto: nec mutatur atq; conuertitur. Nam mutare sententiam passionis humanae: non fortitudinis est diuinā. Saul autem impie quod dem se gessisset fatebatur: infecta uero facere quā fuerant facta nō posse: rogabatq; eum: ut se coram multitudine honoraret: & cum eo ueniens adoraret. Quod cum fecisset samuel ueniens adorauit deum deductusq; ad eum est rex amalechitarum agag. Et dum diceret agag: quā esset amara mors ait samuel. Sicut tu multas h̄breorum matres pro filiis ingemiscere lugereq; fecisti: sic ingemiscet in tua morte genitrix tua. Iussitq; repente eum in galgalis mori. Ipse uero in ramatham ciuitatem abiit.

Quia pruaricāte saul mādata p̄phetā samuel: alius rex dauid iubēte deo latēter ē scūs. CA. VIII.

Rex saul sentiens quā mala passurus esset: qui sibi deum in regno fecerat inimicū ascendit in gaba: quod nomen interpretatur significat collem: & post illam diem non uidit saul samuel. Cūq; propheta propterea tristis esset: iussit deus: ut a cogitationibus quiesceret: & sumēs uas olei in betleem ciuitatē iret ad iesse filiū obed: & eius ungueret natum: quem ipse monstraret in regem. Cum uero metueret ire: ne cognosceret saul: & aut latēter aut palam eum occideret: dicente deo & dante securitatem: pr̄dictā peruenit ad ciuitatem. Quem cūcti salutauerunt causā eius inquirentes aduentus. Quibus dicebat uenisse se ut deo sacrificaret. Tunc sacrificio celebrato: uocabat iesse cum filiis ad altare: & inspiciens filium leniorē procerum & optimum: credidit propter pulchritudinem hunc esse futurum regē: sed prouidētia di-

uina frustratus est. Dū enī cōsulisset deū: si iuuenē ungueret: quē ipse admiratus fuerat: & dignū iperio iudicabat: respōdit deus: nō ea uidere homines q̄ deus itēdit: sed tu iquit pulchritudinē iuuenis respiciēs: hūc arbitraris regno placere: ego autē non corporis pulchritudinē ac specie apicē facio eē regalē: sed animi sine dubitatioē uirtutē. Ille siquidē pfecte pulcher eiq̄ pietate & iusticia simul & fortitudine: necnō & obediētia splēdidus: & oibus ex quibus animā pulchritudo cōsistit. Cūq; dixisset hęc deus: pcepit samuel iesse: ut oēs ei suos filios demōstraret. At ille alios quiq; uenire fecit: quoz quis senior qdē erat eliab uocabat: secūdus uero aminadab sammaa tertius: quartus uero nathan: quintus autē rachel: sextus asā. Vidēs autē & istos ppheta in nullo minores pulchritudine senioris: cōsuluit deū quem hoz eligeret fore regem. Quo dicente nullum: denuo requisit iesse: si prater istos haberet alios filios. Qui dixit esse alium nomine David pastore ouiu cuius habentem: iussitq; eum samuel uelociter uocari: possibile dicēs eos eē cōmessuros anteq̄ ille ueniret. Cūq; uenisset David uocatus a patre: puer colore quidem rubeus: & pulcher aspectu: tacite samuel dixit ad eum. Hic est qui deo placuit ad regandum. Tunc & ipse discubuit: fecitq; iuuenē sub se discubere: & iesse cum reliquis filiis. Deinde uidente David: sumens oleum unxit eum: adhuc tacite dixit atq; significauit: quomodo regnare eum deus elegerit: monuitq; iustum eē dōbere: & eius pceptis obedire. Sic & enim regnum ei multo tempore fore māsūrum: domūq; clarā ac famosissimā habiturum: uastaturūq; pariter palestinos. Sed & cum quibuscūq; gentibus congregaretur uinceret: & ingentem gloriam possideret: quod & ipsum habere & posteris reliquere promittebat. Samuel quidem dum hęc monuisset abcessit: diuinitas autē ad David saul relicto migravit. Et ille quidem prophetare cōepit: sancto super se spiritu ueniente: saul uero quaedam passiones & demonia repente comprahenderunt: suffocationes ei & angustias isferentes: ita ut medici ei salutis nullum remedium inuenirent. Si quis tamen cantare esset pitus: & in cithara psallere doctus: hunc adduci iusserunt: ut cum eum demonia inuaderent & turbaret: super caput eius assidē psalleret: & hymnos ediceret. Ille uero hęc nō dissimulauit efficere: sed queri huiusmodi hominem protinus imperauit. Cūq; ei quidam suorum dixisset: uidisse se in ciuitate bethleem quendam iesse filium: adhuc etate iuenculum: pulchrū atq; decoz & aliis studiis ualde dignū necnō psallere & hymnos cantare doctū: insup & eximiū pagnatorē: mitrēs saul ad iesse David sublatū a gregibus ad se uēire pcepit: mādās ei uelle se iuenculum uidere: de cuius pulchritudine ac fortitudine cognouisset. Ille uero misit filiū: dās ei miera saul portare. Quo ueniente gauisus ē: fecitq; eum armigerū suū: & bonis omnibus honorauit. Defectabat enī in eo: maxime in iuasiōe demonioz qui cū ad eum accederēt: solus erat medicus: hymnos dicendo & psallēdo rursus in cithara: & saul a mētis oppressione reuocando. Misit igitur saul ad patrem pueri iesse: petēs ut apud eum David maneret: eo q̄ eius p̄sentia delectaretur: ysai uero saul nō contradicendo concessit.

Quēadmodū denuo pugnauerūt palestini aduersus hābreos adhuc regnante saul & monomachia David cū goliath palestinoz erat eximius: eiusq; perēptio & defectio palestinoz. **CAPL. X.**
Post non multa siquidem tempora: palestini denuo congregati: & magnum super israhelitas omnes exercitum colligentes: inter socho & azecha castrametati sunt. Contra quos denuo saul produxit exercitum: & super quendam montem castra ponens: cōegit palestinos priora quidem castra relinquere: & ex aduerso montem castra ponens: cōegit derat aduenire: diuisitq; eorum exercitus medius mons: qui erat positus inter eos. Igitur descendēs quidam de exercitu palestinorum nomine goliath de ciuitate gerth: uir ualde procerus: cuius altitudo quattuor erat cubitorum: & palmi unius: accinctus armis quā pro magnitudine sua natura eius corporis exigebat: indutusq; lorica cuius erat pondus quinq; milium siclorum eris: galea uero & tibi alia habebat era: quā talis uiri & magnitudine & inopinabilia potuissent membra protergere: hasta uero eius erat non leuis dextrā portatio: sed quā ipse gestabat in humeris: cuius ferum sexcentorum siclorum fuit: sequebanturq; eum multi armā portātium. Hic igitur goliath stā inter medias acies: uocem emisit grandem contra saul & hābreos dicens. A pugna nunc & p̄culo uos absoluo. Quā enim necessitas ē nostroz exercitus depire. Sed date aliquē uestrum contra me pugnaturū: & totū bellū unius uictoria terminē: seruiatq; pars altera illis: quorum fuerat ille qui uicerit. Est enī multo melius & tēperantius: unius piculo promereri: qd̄ potestate a dest multo. Hęc cum dixisset: castra remeauit ad propria. Altera uero die rursus uenit: ac eadē uerba fecit: & similiter usq; ad diem quadragesimum hostes ad p̄dictas condiciones prouocare nō destitit: ita ut terrerēt & ipse saul: & eius exercitus. Constituebant equidem acies quasi pugnaturi: ad cōgressionem uero minime ueniebant. Bello itaq; consistente iter palestinos & hābreos: saul remisit David ad patrem suum iesse: cū ei eius tres alii filii ad solacium & periculum pugnā sufficerēt. Ille ergo tunc quidem ad ouilia & pasturas pecudum remeauit non multo post ad castra reuersus hābreoz missus a patre: ut necessaria fratribus deportaret: & qd̄ agerēt agnosceret. Cūq; goliath denuo reuertens & puocans exprobraret: quasi nullus inter eos uir esset qui contra eum pugnare p̄sumeret: cum fratribus loquens David ea quā mandauerat pater: & audiens illum blasphemātem exercitum: & pariter assurgentem indignatus est & fratribus ait: paratū se eē solum cum hoste

pugnare. Cui senior fratrum aminadab interminatus est: & p̄sumptionē habere eū p̄ter etatem dicēs: & expertū huius officii: iussit ad patrē & ad pascua remeare. Qui reueritus qdē fratē discessit: & apud quosdā militū ē locutus: q̄ uellet cū palestino puocate pugnare. Illis autē repete Saul iuuenis indicantibus uoluntate: rex eū uocauit: & dū quareret: ut qd̄ uellet ediceret dixit. Nō deficiat mēs tua rex: nec metuas: ego superbiā huius hostis pugnādo p̄sternā: & ita sublimen & p̄cez subdā & sic iste quidē irridebitur tuus uero exercitus gloriosus inuenietur: si neq; a uiro bellatore habet in acie perire: sed puocatus a puerili etate moriat. Saul autē eius p̄sumptionē atq; magnanimitatē ualde mirate: nō tamē in eo habēte fiduciā propter etatē: sed is r̄mū eē: ut cōtra peritum hostē bellū suscipet: ea dicēte: David ait: Pollitor hoc: cōfidens in deo q̄ mecū ē: cuius etiā adiutorio fungor expimento. Nā dū aliquando leo ouiculas meas inuasisset: & agnū arripuisset: sequens apprehendi eū & agnū quidē ex ore eius eripui: ipsū uero dū cōtra me ipetū fecisset: a cauda comprahensū: & percussū in terra peremi. Idē & urso faciēte: in eo ultus sū. Putet ergo ille hostis unū se eē huiusmodi bestiarum: diu exprobrans exercitui: & nostrum blasphemans deum: qui eū facit mihi subiectū. Saul igitur uoluntate pueri atq; p̄sumptioni similem orans deo terminum dixit. Vade ad pugnā Et accixit eum lorica sua simul & gladio: & apponēs ei galeā destinauit. David autē oneratus his armis: cū nō esset exercitatus in eis ait. Ista quidē rex tua sint ornāmēta: cui fortitudo est hęc gestare p̄cipua: mihi uero tanq̄ seruo tuo concede sicut ego uolo pugnare. Ergo positus armis sumpto baculo: & quinq; lapidibus de torrente in pastorali pera: & fundam in dextera manu portans: ibat ad Goliath. Videns autē eū Goliath sic uenientē spreuit: & iniuriā ei fecit quasi nō armā gerens hoium pugnaturus ueniret: sed quibus canes repelli solēt: dicens. Nū me canē existimasti. Ille autē nō canem: sed deterius aliquid eum se putare respondit. Cōmouitq; Goliath ad iracundiā: ut ei maledictum apponeret ex uocabulo dei sui: & interminatus est: daturum se carnes eius terrenis bestiis: & celi uolatilibus deuorandas. Cui respondit David. Tu quidem uenis contra me cū gadio: & hasta: & lorica: ego autē uenio ad te armatus deo: qui & te & omnem uestrum exercitum nostris manibus perditurus est. Hodie nāq; tuū caput abscidemus: & reliquū corpus tuū similibus canibus apponemus: scientq; cuncti: quō deus p̄sul est hābreorum: & arma nostra ipse est semp & fortitudo. Nam omnis exercitus & reliquus apparatus inutilis est absente deo. Palestinus autē armorum pōdere grauat: cū currere nō ualeret: paulatim uenit ad David: cōtēnēs eū & se nudū cōfidens simul & adhuc etate puerulum sine labore perimere. Occurrit autē ei iuuenis cum deo auxiliatore suo: qui ab hoste non uidebatur: & sumens de pera unum lapidum quos de torrente collegerat: & emittens eum de fundibula: percussit repente goliath in fronte: & usq; ad cerebrum pertransiuit: ita ut mox confracto capite goliath caderet pronus in terram. Tunc stetit David & caput eius incidit. Cadens ergo goliath: factus est palestinis occasio maximā fugā. Nam dum peritissimum suorum cecidisse conspexerunt: de rebus omnibus desperantes: resistere non ualuerunt: sed uidentes se uictos turpiq; fugā se tradentes: conabantur liberari. Saul autē & cunctus exercitus hābreorum clamorem factū: super eos exilierunt: & multos interemerunt: & persecuti sunt usq; ad terminos geth: & portas aschalonis. Mortui itaq; sunt palestinorum .xxx. milia: & totidem uulnerata. Porro saul reuersus ab exercitu hostium: eorum castra diripuit & simul incendit. Caput autē goliath David ad tabernaculum proprium deportauit: & hastam dicauit deo. Porro circa David inuidiam atq; odium saul regis uirgines mulieresq; prouocauerunt. Occurrentes enim uictori militiā cum cymbalis & tympanis: delectabantur omni letitia milites: mulieres quidē q̄ multa milia saul palestinorum interemisset: uirgines autē q̄ multa dena milia exterminans David cōepit. Hęc audiens rex q̄ millenario numero testimonium ipse perciperet: & denum milium multitudo iuenculo uoueretur: & cogitans q̄ nihil post hunc tam clarum fauorem nisi regnum minus esset David cōepit eum timere: & nimis habere suspectum: & a priori quidem officio quem utiq; suum armigerum fecerat eum amouens: ne dum nimis proximus esset: eum posset occidere: constituit eum millenarium: dās ei locum quidem meliorem: & ut putabat sibimet cautiorem: uolebatq; eum ad hostes & p̄lia mittere: ut in his pericula sustinendo perisset.

Quēadmodū miratus saul fortitudinē David: ei suā filiā copulauit. **CAPL. XI.**
David ergo deum habens ubiq; ducem: quocunq; uenisset proualebat: & optime agere uidebatur: ita ut propter excellentiam fortitudinis & populus eum & regis filia uirgo concupisceret: & amore detenta cunctis ita fieret manifesta: ut hoc eius desiderium perduceretur ad patrem. Ille uero quasi percepta occasione in morte David: hoc libenter audiuit daturumq; nuptiis eius se uirginem hęc sibi nunciantibus ait: si ducenta ei capita hostium adueheret necatorum. At ille honore sic claro ei proposito: uolens ex opere piculoso & incredibili gloria magis procedere: tendebat ad causam. Saul autē cogitabat eum ab hostibus perimendum: & decenter sua uota complere: si per alios & non eo faciente moreretur: iussitq; suis famulis ut uoluntatem David experirentur: qualis circa puellā nuptias esset. Illi uero coeperunt cū eo loqui: q̄ diligeret eum rex saul una cum populo: & uellet ei etiam suam filiam copulare. Qui dixit. Non modicum uidere putatis me generum esse regis. Mihi uero nihil tale subsistit: p̄cipue

cū sim abiectus: & a gloria uel honore segregatus. Saul autē dū famuli Dauid respōsa dixissent: ait. Dicit ei nō me pecuniis egere: nec honoribus: quibus rebus uēdit filia potius quā nuptiis collocat: sed eligere genē habentē fortitudinē: aliaq; uirtutes: quas te habere manifestū ē: & uelle me recipere ab eo p nuptiis filia: nō aurū nec argētū: neq; ut hęc de domibus paternis eiciat: sed pp sup- plicū hostiū: capita sexcēta palestinoꝝ. Et mihi enī ipsi nullū potius quā hoc: nullū clari⁹ munus erit. Sed & meā filia multo solēnius honoribus ē prācipuū: uiro tali & tāto testimonio de hostiū triūphis decorato posse cōiūgi. His uerbis delatis ad se Dauid gauisus: quasi saul studeret eum sibi cognatione coniungere: neq; consilium expectauit: nec si possibile aut difficile esset: opus præsens animo cogitauit: sed repente cum sotiis ad hostes pro nuptiarum pollicitatione profectus ē. Deus enim erat qui cuncta facilia Dauid & possibilia faciebat. Cūq; multos interemisset: abscedens sexcenta capita uenit ad regem. Et harum rerum probatione facta nuptias exigebat. Saul autem cum non haberet unde promissa refugeret: & mentiri pessimum iudicaret: aut per insidias eum occide- re: cum forsitan etiam in hoc frustrari suo consilio posset: dedit ei suam filiam nomine michol.

Quēadmodū post hęc suspectū Dauid sibi rex saul perimere festinauit.

CAP. XII.

Um ergo saul non esset recta uoluntate mansurus: uidens etiam Dauid & apud deum & apud homines approbati: expauit eum: & metum celare non ualens: timore magnae rerum idest regni simul ac uitae: ne priuaretur utroq; cogitauit eum crudeli calamitate perimere: eiusq; mortem ionathae filio: & reliquis familiaribus delegauit. Filius autē admirans permutationem patris circa Dauid: cum non post multam eius deuotionem non mediocriter in eum: sed ad mortem usq; seiret: & cum iuuenem diligeret eiusq; uirtutem: dixit ei secreto uoluntatem patris sui: suasiq; ut die futuro se custodiret: ipse uero salutatum se patrem dixit: eiq; pro eo opportuno tempore locuturum: causamq; cogniturum: & ei exprobrare: q; occidi uoluisset iniuste qui tanta bona fuerat operatus: qui etiam si ualde peccasset ueniam promereri debuisset: dixitq; ei se post hęc patris indicare sententiam. Dauid autem consilio benigno obediens: egressus est a rege. Altera uero die ionathas uenit ad saul: & dum eum letum & exultantem aspiceret: cepit de Dauid proferre sermonem dicens. In qua maiori uel minori iniquitate inueniens culpabilē Dauid: praecepisti eū pater iterum: uix qui tibi quidē magna salutis causa fuisse probatus est: palestinis autē ualde suppliciu: ab illusione & iniuriis simul eripiens populū habeoꝝ: quas diebus .xl. sustinuit nullo utiq; praesumēte prouocationis certamina sustinere: & qui post hęc iussione tua deferens hostium capita: sororem meam praemio accepit uxore: cuius mors tibi ipsi grauior erit: non propter solam uirtutem eius: sed etiam propter ipsam cognationem: quādo eius morte etiam filia tua uexabitur pene ante gaudium coniugii: ueniens ad uiduitatis opprobrium. Hęc ergo cogitans pater: ad clementiam conuertere nihil committens in uirum: primum quidem q; nobis magnum beneficium praestitit tua salutis: quando malo spiritu & demonibus in te residentibus: illos expulit: pacemq; tuae animae condonauit: secundo autem: quando & in tuis hostibus uictus est. Hęc etenim obliuisci: turpissimum est. His ergo sermonibus mitigatus saul: ueritatem filio: nihil Dauid iniuste fore passurum. Sermo enim iustus: & iracundiam regis subiecit: & metum. Ionathas autem euocato Dauid: indicauit ei de sua salute: quam impetrarat a patre: eumq; deduxit ad regem: & erat in conspectu eius sicut prius. Eodem uero tempore: palestinis bella gen- tibus denuo super habeoꝝ: saul contra hostes Dauid cum exercitu destinauit. Et congressus aduersus eos multos eorum prostrauit: uictorq; reuersus est ad regem. Quem saul non sicut spabat post bella suscepit: sed potius eius foelicitate contristatus est: tanq; illius bonis actibus uideat se ipse deceptus. Cūq; regem rursus pueris astantibus demō ageret: spiritusq; turbaret: uocans Dauid in domo in qua iacebat tenens lanceam: eum psallere & hymnos cantare praecipit. Quo iussa faciente: insurgens in eum: lanceam iaculatus est: eamq; Dauid prauidens declinauit: fugitq; in domum suā & in ea tota die permansit. Nocte uero mittēs rex: iussit eū usq; ad diluculum custodire: ne late- ter effugeret: quatenus mane deductus ad publicum traheretur ad mortem. Michol autē Dauid cō- iunx: filia regis: cognita uoluntate patris: Dauid indicauit: dubiā spem eius uitae conspiciens: & de anima sua piter diffidēs. Neq; enī se credebat posse habere uitam: si fuisset illius amore priuata. Et ergo dixit. Non te hic coniuū solis ortus inueniat: nam te ulterius non uidebo: sed fuge citius: dū tibi pbet nox fuge psidiū: faciatq; tibi hac dominus lōgiorem. Scito enī te a patre meo si inuētus fueris occidēdū. Quo dicto: eū per fenestram deposuit & dimisit. Deinde constituit lectulum q̄si egrotātis: & sub saga iecur spirās caprae supposuit. Die uero secundo misit pater eius ut Dauid deduceret ad eū. Illa uero nūciās: eo q; nocte fuisset factus infirmus: & ostēdēs eis lectulū cooptū: dū iecur quod sub saga iacebat palpitaret: egrotum uere esse & dormire Dauid qui missi fuerant crediderunt. Renūciantibus autē illis infirmum factum esse nocte: iussit cum sic adduci: se uelle eum perimere dicens. Qui uenientes ad lectulum: discooperientes & deceptionem inuenientes factam ab eius uxore: renūciauerunt regi. Quam dum rex culparet pater: eo q; eius quidem liberauerit inimicum: illum uero deceperit: iussit ei uerisimile loquens: quasi eam ad hęc non consentiens: Dauid occidere uoluisset: & hoc pro salutis suae timore fecisset: pro quo ei deberet ignoscere.

erga hoc necessitatis causa nō uoluntatis efficeret: adiciens atq; dicens. Arbitror ego pater: q; ita uoluisti illū perimere: sicut me potius liberare. Et saul equidē ueniā puellae dedit. Dauid ergo de- clinauit a periculo: & uenit ad samuel prophetam in ramatha: eiq; regis insidias indicauit: & q; iacu- lo eius poenae fuisset extinctus: dū neq; circa eū extiterit inimicus: neq; circa hostiū certamē ifir- mus: sed in omnibus pnis & foelix: quae magis causa Dauid iuidiā generauit. Cognoscēs itaq; p- pheta regis iniustitiā: ramathā ciuitatē reliquit: & deducēs Dauid ad quendam locū nomine galboa: cō- morabatur illic eū eo. Cūq; nunciatū fuisset saul eo q; Dauid eēt apud pphetā: misit armatos: eūq; ad se cōprahēdendū iussit adduci. Qui eū uenissent ad samuel: iuuenientes ecclesiā prophetarū: par- ticipanti sancto spiritu pphetare coeperunt. Saul autē audiēs hoc: super dauid alios destinauit: & il- lis idē facientibus: denuo misit alios. Prophetantibus autē & ipsis qui tertio fuerant missi: ad ultimū iratus ipse perrexit. Cum uero iam erat in proximo: anteq; eum uideret samuel: prophetare coepit: ueniensq; ad eos saul: spiritu uehementi compulsus: amens factus est: & exutus ueste tota die cane- bat: & nocte: Dauid & samuele uidente. Ionathas uero saul filius occurrente sibi Dauid: & de pa- tris eius insidiis ingemiscens: & dicentem quia dum nihil iniquū gessisset neq; peccasset: eum pa- ter eius occidere festinaret: rogabat ut nihil suspicaretur tale: neq; derogantibus siqui forte hu- jusmodi essent crederet: sed ut ad se respiceret & securus esset: nihil tale in eo cogitante patre. Nā si cogitasset: ei sine dubio pandidisset: dum pater eius utiq; consilium eius omne non celaret. Por- ro Dauid iurauit ita esse: & supplicabat ut credens prouidentiam eius haberet: potius quā eum spe- neret quasi mendacem: eiq; renunciaret quicquid a rege pro se aut cognosceret aut uideret: si ce- batq; ideo non ei de se dixisse patrem: q; sciret illum circa se amicitiae affectum habere. Contrista- tus ergo ionathas: eo q; Dauid huiusmodi patris eius esse circa se crederet uoluntatem: interroga- uit eum quid uelit ut faceret. Ille autem: noui inquit omnia te mihi cōferre & praestare uelle. Cra- stina die initium mensis est: & habeo consuetudinem sedens comedendi cum rege. Si tibi uideatur a ciuitate egredior & maneo in campo latenter: tu uero querenti saul responde me profectum eē in regionem bethleem in tribum meam: ad festiuitatem ibidem celebrandam: adiciens etiam q; tu me ire permiseris. Et siquidem ut assolet dici de canticis proficiscentibus: cum bono uadat aut aliquid simile dixerit: scito nihil in eo circa me fore dolosum nec inimicum: si uero aliter respon- derit: hoc tibi erit indicium: quoniam aduersum me fuerit cogitatum: & renunciabis mihi uolun- tatem patris: misericordiae hoc & affectui communi distribuens: per quem fidem a me accipere: & idem tu domine famulo tuo dare uoluisti. Si uero inuenis in me malignum aliquid: ipse me perime: ut sic proficiscaris ad patrem. Quae uerba nouissima a Dauid ionathas nō egre suscipiens: promi- sit se ea quae prius poposcit eē facturū. Et siquidē triste aliquid: aut q; eius odiū paderet pater re- spōderet: ei renunciare: & ut eum potius securum redderet: egressus: sub diuo: nihil se pretermis- sisse pro Dauid salute iurauit dicens. Nunc deum quem magnum eē uides & ubiq; praesentē: & anteq; mentem meam sermonibus prodam: iam prescientem eum: in communi pacto testem promissio- nis adduco. Quoniam non cessabo frequenter tētans patris animum cognoscere: donec mihi eius animi secreta pandantur: quae cum didicero: non celabo: sed protinus tibi nunciabo: siue mitis circa te: siue sit ualde crudelis. Nouit autem hoc deus qualem eum circa te semper esse exoro: qui & nunc tecum est: nec te derelinquit: faciatq; te inimicorum tuorum: siue pater meus est: siue ego: esse meliorem: tu autem horum esto memor: & licet me finire uitam contingat: filios meos serua: & pro rebus praesentibus illis tuam retribue benignitatem. Dumq; iurasset hęc: dimisit Dauid: & ad quendam campi locum ire praecipit: in quo erat solitus se exercere: quaeq; cognouisset a pa- tre nunciaturum se ei promittēs hoc modo ut deduceret puerū & mitteret sagittas tres: & si iube- ret puer sagittas afferre quae ante eum iacerent: cognosceret: nihil eē apud patrem maliciā: si di- uersi aliquid audiret: illo dicente a rege contraria similiter expectaret: securitatem se ei praebiturū dicens: ne quid sustineret incongruum utq; foelicitatis tempore horum memor esset & utilitatem eius filius exhiberet. Dauid itaq; a ionatha hanc fidem accipiens: ad locum proximum est pfectus. Altero uero die cum esset mensis initium purificatus solenniter rex ad conuiuium uenit: & sedē tibus circa eum filio ionatha a dextris: & principe militiae abner a sinistris: uidēs esse locū Dauid uacuum tacuit: suspicatus eum non esse a coitu mundum. Cūq; secunda die noui mensis non af- fuisset: requisit a filio ionatha: ubi iret transacto die: & praesenti conuiuio iesse filium non adesset. Ille uero ait abisse eum se permittente secundum solēnitatem ad propriam regionem: eo q; tribus eius festiuitatem ageret: & rogatum se piter: ut etiam ipse cum eo ad sacrificia celebranda cōcur- reret. Et si praecipis inquit pater: & ego post eū uado: nosti enī quomodo illi deuotus sū. Tūc igitē ionathas saul iniquitatem circa Dauid agnouit: & apte uoluntatem eius aspexit. Nam iratus saul: blasphemauit eū: natūq; de muliere uiro ultro appetentē: & proprium hostē dixit: & fociū Dauid & cooperatorem eius: & nec ipsum erubescere nec eius matrem talia facientem: nec uolētē intel- ligere: q; donec Dauid uiueret: regnum eoz esset incautū: dixitq; ut eū uocaret: quatenus poenas exolueret. Respondente uero ionatha: quid iniquū fecit ut puniatur: non ad uerba iā & blasphe- mias irāq; saul accessit: sed arrepta lancea super eū ut respondentem iterficeret iussit: & hoc quidē

pene iam cape potuisset: audiens saul palestinos habere regionē ualde uastata. Dauid persecutus discessit: & contra eos qui naturaliter hostes erant dimicandum magis necessarium iudicauit: quia inimicum proprium persequendo: uastationē suā terrā despiciere. Sic ergo Dauid inopinabiliter de clinato periculo: uenit in angustias engaddi. Cum uero saul expulisset alienigenas: uenerunt qui nunciarent ei Dauid in engaddi montibus habitare. Qui sumens tria milia armatorum abiit super eum & cum non esset procul a locis illis: uidit circa iter speluncam profundam atque rotundam multa longitudine & latitudine nimis apertam: in qua Dauid cum quadringentis erat absconditus. Dūq; saul naturaliter uentris purgandi necessitate cogeretur: ingressus in eā solus est. Quem dū uidisset quidam hoium Dauid: & dixisset in eius inimicū tempus a deo datum: & suaderet ut ultionis eius saul caput abscederet: quatenus graui persecutiōe & miseria priuaretur: surgens Dauid abscedit quod dem summitatem uestis solummodo: qua saul erat indutus: & repente poenitentia tactus ait: non esse iustum ut suū occideret dominū: & qui. sa. deo fuerat regnare preceptus. Nam licet iste inquit circa nos malignus existat: me tamen apud eum non decet esse talem. Cūq; saul de spelunca fuisset egressus: accedens Dauid exclamauit a longe: petens ut saul audiret. Cōuerso autem rege adorauit eum secundum morem prostratus in terram: & ait. O rex non te oportet malignas & fallas derogationes confingentibus aures accommodantem illis credere: & in suspitione diligentes te uiros habere: sed magis operibus affectum considerare cunctorum. Derogatio nāq; multorum est: deuotiōis uero clara pbatio actū ueritate cōsistit: & sermo quē cuiuslibet in utroq; hūitus: tenet similitudinē ueritatis & falsitatis: opa uero nudū habēt ueritatis intuitū. Considera igitur ex istis quibus ego circa te tuāq; sim domū: & quod mihi oportet credi: & non accusantibus & dicentibus ea quae neq; aīo cōcepi: neq; facere potui. Cur apponis persequi aīam meā: & nihil die noctūq; cogitare mihi animā meā interitum: quam iniuste persequeris. Quō enim non falsā opinionē de me sumpsisti: quā occidere te uoluerim: aut quōd non impie agis in deo occidere cōcupiscens & inimicum tuū credēs hoīem qui potestatem hodie habuit punire te: & a te poenas exigere: sed noluit: cum tēpore ad hoc usus essem oportuno. Quod si cōtra mettibi idē licuisset: nequaquā sic captus pterissem. Quādo ei tua uestis incidi partē: potui etiā caput auferre. Et ostendens pannū uestis eius: rei fidē exhibuit. Et ego quidē iustā inquit ultionē retinui: te uero iniustum cōtra me habere odiū noueris. Sed deus hāc iudicat: & utriusq; nostrū arguat uoluntatē. Saul autē suā inopinabiliter admiratus uitā suā seruata: & humilitatē iuuenis naturam eius obstupescens igemuit. Cūq; & Dauid hoc fecisset: respondit cum gemitu saul illū potius esse iustū. Tu inquit cā bonorū mihi fuisti: ego uero tibi calamitatum: & ostendisti hodie piscoy te habere iustitiā. Quis enim inimicos suos in deserto cōprehensos saluandos esse duxerit alias dixerit? Confido itaq; quia deus regnū tibi cōstruet: & oīum habreorum te potestas expectat: sed da mihi iurifurādī fidem: ne meū genus exterminet: neq; habes malorū memoriā: studens meū nomē eradicare: sed ut meā domū & salutes & serues. Iurante uero Dauid ut poposcerat: saul quidē adī ppiū reuersus ē iperū: Dauid autē cū suis abscessit in angustias maspha. Hoc itaq; tpe & samuel ppheta defunctus ē: uir q nō fortuito honorē apud habreos habuerat: cuius uirtus etiam apparuit in hoc ope quā p eius deuotiōe populus multo tēpore luctū duxit circa sepulturā eius: atq; solēnis largitatis studiū magnū cōpetēter exhibuit. Sepelierunt autē in patria sua in ramatha: multiq; fluerūt eū diebus: nō incōmuniter hoc facientes: uelut i extranei morte: sed tanq; ppiū singuli quiq; lugētes. Fuit enī uir iustus: & natura benignus: & ppter ea magis amicus deo: qui praefuit populo solus: post mortem quidē sacerdotis helii annis duodecim cū saul uero rege annis decē & octo. Et samuel quidem huiusmodi habuit finem. Erat igitur quā ziphenorū: de ciuitate maon diues & multa pecora possidens: triū nāq; milium ouīū gregē habebat in pascuis: & mille caprag. Has ergo Dauid illefas: & sine uexatione custodire suos praecipit ut neq; desiderio: neq; egestate: neq; pro loco deserto: & ubi potuisset latere aliquis eorum uexare psumeret. Super hāc autem illud seruandū dicens: ut nihil iniustū fieret: & aliena tenere pessimū iudicarent: neq; deū offenderent. Hoc autē docebat eos: homini bono praestare se credens & dignū eum esse: beneficiū huiusmodi pmereri. Erat enim illi nomē nabal: uir durus & studiis malignissimus: habens uitā detestabilē: cui erat uxor bona: simul & casta: & spem nimis eximia. Igitur ad hūc nabal tēpore quo tōdebat oues misit Dauid uiros decē ut eos salutarerent: & optabat ut hoc multis annis efficeret & quā esset sibi possibile ab eo pberi poposcit: cognoscens a suis pastoribus quod nihil eos aliquādo nocuerint: sed etiam custodes eorū gregūq; fuerunt dū multo tpe in deserto piter habitassent: & quod nō eū penituerit siquid Dauid sua largitate praerberet. Nabal autē his qui missi fuerant in humane nimis & dure respondit. Dum enī interrogasset eos quis esset Dauid: & respondissent filiu iesse: ait. Nūc uideo: quā ualde in semetipsis supbiūt fugitiui: & gloriantur suos dominos relinquentes. Quod dū fuisset Dauid renūciatū: iratus & quadringētos quidē armatos seq se picipiens: ducentis ad regē custodiam derelictis: ibat cōtra nabal: iurans illa nocte domū se & omnē possefionem eius exterminare. Nō solum uero ob hoc iratus est Dauid: quia uideretur igratus: & nihil dedisset eis qui multam benignitatem circa eum habuerat: sed etiam quod blasphemasset: & maledixisset eis: a quibus in nullo fuerat contristatus. Interea quidam seruus & custos ouium nabal

dominae quē suae illius uero coniugi dixit: quod miserit Dauid ad uirū eius nō solū nec aliquid uile perceperit: sed etiā iniurias & pessimas in eū dixerit blasphemias dū omni puidetia & custodia circa eos fuerit usus in gregibus affirmās hoc in malū domini sui & ipsius profuturū. Quo dicto: abigail uxor nabal eitiēs decē asinos: & onerans eos multis muneribus: nihilq; marito dicēs: eū p ebrietatē ipse sensu careret: pfecta est ad Dauid. Cui ascendenti montis angustias Dauid occurrit: cū quadringētis uiris ueniens super nabal. Quē cū uidisset mulier de asina exiuit: & pstrata in faciem adorauit: supplicās: ut nequaquā nabal uerba respiceret: qui utiq; nabal recte uocaret: quod nomen dementem lingua significat habrea. Satissaciebat autē dicēs: nō se eos uidisse qui ab eo fuerat missi: & debere se ueniā promereri: utq; magis ipse ageret deo gratias: qui eū a sanguinis humani pollutione prohibuit exorabat. Nā cū tu inquit benignus sis: ille uindicta a malignis. Quae enī nabal inquit mala sustineat: super caput inimicorū tuorū eueniant. Esto mihi propicius quē & iudica me dignā: per quā hāc dona suscipias: irā uero atq; furorē quē sup maritū & eius habuisti domū: mihi remitte. Hāc enī te decēt: cū sis placidus atq; clemēs: & quod maius ē regnaturus. Susceptis autē illis muneribus ait. O mulier: propicius te hodie ad nos deus adduxit. Nō futurum uideri s diem: cum iurasset domum nabal hac nocte disperdere: ut nullus uestrum penitus remaneret: cum utiq; sit uir ille igratus & callidus circa me & socios meos: nunc praueuisti: & meum curante deo mutasti furorē: & nabal quidē licet modo propter te relinquatur inultus: non tamen effugiet poenas: sed alia causa quae ei competet eueniet. Hāc dicens dimisit mulierem. Illa domi reuersa est: & inueniens uirum cum multis uino solutum: & in ebrietate iacentem: tunc quidem nihil horum quae gesta fuerant indicauit. Cui altera die cuncta significauit: sicq; eum tristem reddidit: & ad solutionem membrorum: & pene ad mortem usq; deduceretur: & non amplius q; decem dies postea uiuens nabal defunctus est. Dauid autem audiens mortē eius: ultum sequidē a deo dixit: nabal uero propria malignitate defunctus: dedissetq; illi poenas: & se ab eius custodisse sanguine: mudā habētē dextrā. Tūc etiā agnouit: eo quā maligni diuinitus urgeant: & nullus iter homines despiciat a deo: qui dat quidē bonis similia: malis uero refert digna supplicia. Et mittēs ad eius uxore: petiit: quo eā sibimet copularet. Illa uero his qui missi fuerant: dicens se nō dignam fore ut illius uel pedes tangeret: tamen cum omni proprio apparatu uenit: eiq; coniuncta est: quae ad hunc honorem uenire promeruit: tam pro modo castitatis q; pro spem suae formae. Habuit autē Dauid uxore: quā primitus duxerat de ciuitate ehifar. Michol autē Saul regis filiā quae fuit Dauid uxor: pater eius salti filio lais coniunxit: qui erat de ciuitate gallim. Cūq; hāc fuissent gesta: quidam ziphenorum uenientes indicauerunt saul quod rursus Dauid esset in eorum regione & possent uolenter eum cōprehendere si sua praerberet solatia. At ille cum tribus milibus armatorum super eum egressus est. Cūq; superuenisset nox castra posuit in loco quodam qui dicitur ceila. Audiens uero Dauid contra se uenisse saul missis exploratoribus: iussit sibimet nunciari ad quem locum iam uenisset. Quibus dicētibus in ceila eum esse: surgens nocte: ita ut lateret suos uenit ad castra saul: ducens secum abisai natum sororis suae sariuae: & achimelech getheum. Saul itaq; dormiente: & circa eum per circuitum armatis: & abner principe militiae constitutis: Dauid ingressus castra eius: nec ipse peremit eum inueniens eius stratum: & lanceam quae erat fixa ad caput eius: nec abisai permisit uolentem eum occidere: & in hoc uehementer instantem: sed dicens ordinatum a deo regem occidere esse nimis iniquum: licet ille sit malus uenturamq; ei poenam oportuno tempore ab eo qui ei praebuit regnum: retinuit impetum eū uolentis occidere: & pro signo quod eum potuisset eum interimere: & potius abstinerit: sumens uires lanceam & urcelum aquae appositum dormienti saul nullo sentiente in exercitu: cunctisq; iacentibus latenter egressus est: cum omnia facere potuisset: quae & ipsum tempus offerret: & contra regem digna praesumptio suaderet. Transiens uero torrentem: & in uerticem montis ascendens: unde potuisset audiri clamans uoce magna militibus saul & abner principi militiae: excitauit eos a somno. Hunc enim uocauit & populum. Audiente uero principe militiae: & requirente quis eum uocasset: Dauid ait. Ego sum filius quidem iesse: uelster uero fugitiuus. Cur inquit cum sis magnus: & apud regem honore praecipuus corpus eius ita custodis: ut sōnus sit tibi dulcior: q; illius salutis affectus. Hāc quippe digna morte sunt atq; supplicio. Dudum enim ingressus est quidam in uestrum exercitum super regem: & super alios uniuersos: & nō agnouisti. Quere lanceam regis: & urceum aquae: & agnosces quantum malum uos latuit intrinsecus constitutos: Saul autem cognoscens Dauid uocem: & uidens quia dum eum captiuum habuisset sopore confectum: custodibus negligentibus non occidit: sed pepercit ei: quem iuste perimere potuisset: pro salute sua gratias egit: & rogauit ut confidens: nihilq; ab eo mali iam metuens iret: ad propria affirmans credere se quod nec semetipsum aliquis ita diligeret: sicut Saul a Dauid amaretur: & accusans seipsum: quod eum quidem qui illum custodire posset: & multa indicia circa eum sui fauoris ostenderet: persequeretur iniuste: & tanto tempore dubitantem de anima sua degere in furore compelleret: ab amicis & cognatis desolatam: ipse uero ab eo sepius liberatus non quiesceret: sed eius animā aperte desideraret auferre. Quo facto alias dicto: Dauid iussit ut aliquis puerorum eius ueniens: tolleret lanceam: & urceum aquae dicens. Deus utriusq; nostrae uoluntatis &

aduum iudex sit qui nouit q̄ etiam præfenti die cum te occidere potuiffet: tui miferus abftinuit. Et faul quidem fecundo Dauid manus effugiens ad regnum proprium remeauit. Metuens autem Dauid fi permanens ibi aliquando in Saul manus incideret: decreuit ad paleftinos descendere: & illic habitare. Tunc cum sexcentis qui erant circa eum uenit ad achis regem geth. Erat autem hæc una quinq; paleftinorum urbium. Cũq; cum rex fufcepiffet cum uiris: & habitaculum præbuiſſet: habente eo fimul & duas uxores achinoë & abigail: morabatur in geth. Saul autem hæc audiens ulterius uoluntatem non habuit: ut mitteret fuper eum: aut ipſe forſitan properaret: cum fecundo pene tale periculũ ptulerit: ut ab illo potius potuiſſet cõpræhedi. Porro Dauid nõ placuit ut in ciuitate geth: habitaret: fed regẽ rogauit q̄ eũ clemẽter excepat: ut ei locũ aliquẽ in puicia donaret: ubi cũ ſuis degere potuiſſet: pudori eẽ dicẽs: ut ſi in ciuitate maneret: ſe ei oneroſum exiſtere. Cui dedit rex quendã uicũ ſicelech nũcupatũ: quẽ uicũ ita dilexit: ut cũ regnaſſet Dauid: eũ ipſe & eius pueri q̄ſi primã poſſeſſionẽ honorarẽt. Sed de his in alio loco dicemus. Tẽpus itaq; qđ cõmoratus eſt Dauid in ſicelech paleſtinorum fuit menſium quattuor: & uiginti dierum. Vnde latenter inſurgens cõtra paleſtinos in uicina regione conſtitutos ferritas & amalechitas: eorum prouinciam deuafatabat: multaq; predam iumentorum & camelorum ſumens: reuertebatur ad propria: & ab hominibus abſtinebat: metuentes ne eum diuulgarent ad regem: partem tamen ei prædæ domum mittebat. Cum uero requireret: rex quos uafſaſſet: prædamq; tuſiſſet: dicendo eos qui ad auſtrum iudæos conuerſabantur: & in campeſtribus habitabant ſe eſſe depopulatum ſatiſfecit regi: ſperabat enim qđ Dauid odio haberet propriam gentem: & ſeruus eius foret donec apud eum conſiſteret.

Quemadmodum caſtrametantibus paleſtiniſ: iterum hæbrei bello deuicti ſunt: & rex eorum faul pugnando mortuus eſt una cum filiis

CAPIT. XIII.

Dodem tempore paleſtiniſ circa iſrahelitas pugnare uolentibus: & mittentibus ad omnes amicos ut eis adeffent in bello in ſela: ubi congregati erant exituri ſuper hæbreos: anchus ſeu achus rex geth: Dauid rogauit: ut cum ſuis armatis ei ſolatium contra hæbreos præberet. Illo uero gratiſſime promittente & dicente inueniſſe ſe tempus: in quo ei beneficiis reſponderet: & ſufceptionis munus exolueret: promiſit rex cuſtodem ſui corporis poſt uictoriam & belli certamen eum ſe eſſe facturum honoris & fidei promiſſione uolens uoluntatem eius augere. Saul itaq; rex hæbreorum omnes diuinos & uentiloquos: & omnem huiusmodi artem de ſua expulerat regione abſq; prophetis. Audiens autem paleſtinos iam eẽ præſentes & iuxta ſua ciuitatẽ in campo poſita: caſtra fixiſſe ad eos cũ omni exercitu ſuo perfectus eſt. Cũq; ueniſſet ante montẽ quendam gelboe: & uidiſſet e diuerſo hoſtiũ multitudinem: timore fortuito conturbatus eſt: dum eſſet eorum exercitus potior: & multo melior deumq; cõſuluit per prophetas: ut ei de prælio & eius fine prædiceret. Deo autem non reſpondente Saul magis expauit: & animo corruit: malũ ſibi aperte imminere proſpiciens: cum utiq; deum arbitraretur præſentem ſibi non eſſe: iuſſitq; ſibi quærĩ mulierem uentiloquã habetẽ ſpiritum: & uocãtem animas defidorum: ut ualeret agnoſcere: ſi in rebus iminentibus præuuleret. Genus enim uentiloquorũ euocando mortuorum animas: per eas ſolet poſcentibus futura prædicere. Cũq; fuiſſet a quodam famulo ei nunciatum: eſſe huiusmodi mulierem in ciuitate endor: latenter omnem exercitum reliquẽs: exutus ueſte regali: ſumens duos famulos: quos nouerat fideliffimos uenit in endor ad mulierem: rogauitq; eam ut diuaret: & animam ſuſcitaret: citius ipſe dixiſſet. Muliere uero repugnante atq; dicente non ſe poſſe regem ſpernere: qui genus hoc diuinantium expuliſſet: ſed nec illum bene facere: qui dũ nihil per eã fuiſſet leſus: ei pararet inſidias: ut prohibita facientem pene contraderet iurauit: ne cuiq; eius diuinationẽ proderet: nec periculũ fore. Cũq; iureiurando ſatiſfeciffet non eam debere metuere: ſi ei animam Samuel euocaret: illa neſcens quis eẽt ſamuel: eã ex inferno euocabat. Cũq; apparuiſſet uidens mulier uirum ſanctum deo decibilem: conturbata eſt: & tunc eius faciem obſtupescens: nonne tu es inquit rex faul. Hoc enim ei Samuel indicauerat. Quo conſistente: & perturbationem eius quærentẽ: ait uidiſſe ſe uirum ſimilem forma deo: eoq; iubente imaginem eius: formam & ſtatum eius quem uiderat explanare: ſignificauit ſe ſenem iam glorioſum: & ſacerdotali pallio uidiſſe circumamictum. Ex quibus cognouit rex hunc Samuel eſſe: & procidens in terram ſalutauit & adorauit. Anima uero Samuel inquirente cur eam commouiffet: faul ingemiſcebat neceſſitatem incumbere: & hoſtes ſibi grauiter imminere: & eẽ in heſitatione rerum præſentium conſtitutum a deo utiq; derelictum: & neq; reſponſum promereri: neq; per prophetas: neq; per ſomnia: & propterea inquit ad te qui mihi ſemper pius extiſtiſti cõfugi. Samuel autẽ uidens eum fini uitæ iam proximum: ait. Superflua a me aliquid uis cognofcere: cum a deo ſis derelictus. Sed regnum quidem tuum ad Dauid tranſſeretur: quod in hoc bello ſcias eſſe uenturum: te uero tuũq; principatum cum uita eſſe finiendum: quõ inobediens fueris deo in amalechitarũ bello: & eius nequaq; mandata ſeruaueris: ſicut uiuens tibi met prophetauit. Igitur ſcito te ſubdendum: & populum inimicis: & te cum filiis tuis die craftina in bello cadentes: mecum eſſe manſuros. Hæc audiens Saul triſtitia faciente loquendi amiſit officium: & proſtratus eſt in terra propter dolorem qui ei fuerat indicatus potiusq; ppter abſtinentiã. Quia enim præcedẽti die aut nocte ei

bum non ſuſceperat: facile non ualebat exurgere: uix tamen recipientem ſpiritum coegit mulier ut gultaret: hoc munus petens ſibi met repenſari pro diuinatione: quã ſui periculo ei præparabat: cum ei propter timorem ipſius non licuiſſet. Quæ licet ignoraffet qui fuerit tamen ei præualuit ut cõcederet pro quibus rogauit appoſitum cibum ſumere: quatenus recepta uirtute: ad caſtra propria remearet. Cũq; ille reſutaret: & nimis aduerſaretur in anguſtia cõſtitutus compulſit & perſuaſit ei: & habens unum uitulum manſuetum a ſe domi nutritum: in quo ſolo requieſcebat occiſo & carnibus præparatis euit comederet: eiufq; ſeruis appoſuit. Quo factõ faul noctãter ad ſua caſtra rei uerſus eſt. Iuſtum eſt autem laudare mulieris largitatem: quia licet eius ars a rege fuiſſet exerceri prohibita: tamen dum ueniſſent in domum eius quos nunq; uiderat prius nõ habuit mali memoriam uituperando eum qui eius prohibuerat diſciplinam: nec auerſata eſt peregrinum: & cuius cõſuetudinem nequaq; habuerat: ſed condoluit: & conſolata eſt: dum eum cognouiſſet regem: & circa quem potuerat animo ingrata conſiſtere: eum potius ut comederet inuitabat: & qđ ei ſolummodo i paupertate fuerat: hoc libenter largiterq; cõferebat: non aliquã retributionem eius expectans: non munus aliquod aucupans: quippe quem proxime moriturum agnouerat: cum plerunq; natura ſit hominum: boni aliquid aut repenſaturis beneficium exhibere: aut a quibus aliquid ſe credunt accipere: his mutuarẽ. Bonum eſt ergo illã imitari mulierem: & bene facere cunctis egentibus: & nihil arbitrari melius eſſe: nec amplius aliquid generi humano competere potius qđ hoc ut deum propiciũ: & boni largitorem ſemper habeamus. Igitur de illa muliere dixiſſe ſufficiat. Sermonem uero nunc faciamus ciuitatibus & populis & gentibus profuturum: & bonis omnibus congruum: ex quo prouocentur uniuerſi ſectari uirtutem: & eternæ decus appetere gloriæ: ſed & qui ſapientibus & regibus gentium: & principibus populorum multũ deſideriũ: & ſtadium rerum bonarum adiiciat: & pro ſalute patriæ ad pericula mortis libenter adducat: & cuncta quæ uidentur grauiã doceat eſſe contẽnda. Habeo rei huius auctore faul hæbreorum regẽ. Hic enĩ licet futura iam noſſet: & mortẽ ſibi imminere ppheta prædicẽte cognofceret: non fugit: nec amore uitæ ſuum exercitum p̄didit inimicis: nec regiæ cõtumeliã intulit dignitati: ſed potius cũ omni ſua domo ſemetipſum tradẽs ſimul & filiis: optimũ iudicauit cũ eis magis cadere pro ſubiectis pugnãdo: & filios una perire: licet boni & fuiſſent: quã eos in incerto relinquere: quaſi regni ſucceſſionem & generis habituros. Is ergo & iuſtus: & caſtus: & fortiffimus ſolus mihi eſſe uidetur: & ſiquis fuit talis: aut fuerit cunctorum teſtimonio uirtutis adoptiõẽ digniffimus. Nam eos qui ſub ſpe uictoriæ proficiſcuntur ad bellum: & incolumes ſe redire confidũt: quãuis geſſerint clarũ nõ uidentẽ benefacere qui eos fortes uoluerint appellare: quod de talibus in hiſtoriis: & aliis cõſcriptionibus inuenitur: quãuis & illi ſint approbandi magnanimes autem & grandia præſumentes: & regẽ terribiliũ contẽptores: ſoli dicendi ſunt omnes qui faul imitantur. Illi nanq; qđ neſcientes qđ in bello futura eſt nequaq; animo deficiunt: ſed in incertum ſemetipſos emittunt: licet aliquid grande faciant: non tamen ualde mirandi ſunt. Cum uero utile nihil uenturum animo cogitatur: ſed iam mors futura præſcitur: & ſolummodo hoc paſſuri dimicant aliqui: & neq; terrentur: neq; pro mortis periculo obſtupescunt huiusmodi uiros perfectæ fortitudinis eſſe decerno. Hoc igitur fecit Saul oſtẽdẽs qđ cunctos deſiderantes gloriã palmam habere: poſt mortem talia conuenit adimplere: & maxime reges quos propter exemplum principatus non ſolum malos non licet eſſe circa ſubiectos: ſed neq; mediocriter eſſe bonos. Plurima quidem de Saul magnanimitate potui dicere: maximam mihi hoc argumẽto præbente materiam: ſed ne diu eius laudibus uidear inherere: denuo ad ea reuertor: unde egreſſus eſſe agnoſcor. Paleſtiniſ igitur caſtra ſicut prædiximus metantibus & per ſingulas generationes & tribus & ſatrapas exercitum diſponentibus: ibat cum ſuo exercitu rex achis: & poſt eum Dauid cum ſexcentis armatis ſequebatur. Et cum duces paleſtinorum uideret inter eos hæbreos: qui cum Dauid in auxilium regis uenerant: per contabantur a rege: qui nam eſſent. Qui dixit Dauid eſſe qui fugerat Saul dominum ſuum: quem ad ſe uenientem ipſe ſuſceperat: & nũc uellet ſibi eum beneficia rependere: & faul interficere: propterea i ſolatio ipſius adueniſſe. Quo dicto culpatus eſt a ducibus paleſtinorum: eo qđ uirum inimicum ad ſolatium adduxerit: eumq; redire ſuadebant: ne forte latenter mali aliquid circa eos efficeret: habẽdo tempus & cauſam: per quã ſuum dominum placare poſſet: ſed ſi uellet ei proſpicere: remitteret eum cum ſuis ad locum quem dederat illi prius. Adiiciebant autem. Nonne hæc eſt Dauid: de quo cantabãt uirgines hæbreorum quia multa milia peremiſſet. Et cum audiſſet rex geth utiliter dicta cognofcens uocauit Dauid: & ait. Ego quidem cum ſim teſtiſt ſtudii tui circa me atq; deuotionis: propterea te ad ſolatium meũ adduxi: principibus autem non places. Sed factõ die perge ad locum quem dedi tibi: & ibi meam cuſtodĩ prouinciam: ne quis hoſtium ad eam accedat: es enim animo meo pars magna ſolatii. Dauid itaq; iubente rege geth: uenit ſicelech. Eo tempore quo fuerat egreſſus ad ſolatium paleſtinorum gens amalechitarum ingrediens: ſicelech fortiffime ceperat eam: qua incenſa: multaq; præda ex ea & aliis paleſtinorum regionibus ſumpta diſceſſerat. Inueniens ergo Dauid uafſatam omnem prouinciam: & omnia fuiſſe direpta: & duas uxores ſuas: & eos qui cũ eis erãt una cũ filiis in captiuitatem ductas: continuo ueſtem ſcindens: ſens & gemens cum ſotiis & amicis: ad hoc uſq; perue-

& diceret ad ioab non eū oportere uiros cōtribulos tāto certamie praelii exacūere: sed etiā fratrem eius aſahel deliquiſſe: q̄ dum eū moneret ut a pſecutione ceſſaret nec aquieſceret: propterea percuffus occubuiſſet: ſapiēter faciens ioab: & hæc uerba ſatiſſationē eē decernēs: miſſa tuba reuocauit exercitum: & ab uehementi pſecutiōe retinuit. Et ioab quidē in illo loco moratus eſt: abner autē tota nocte iter faciēs: & tranſiens fluuiū iordanē uenit ad caſtra ad ſaul filiū biſboſeth. Altera uero die dinumerans ioab corpora defunctorum: ſepeliuit uniuerſos. Ceciderunt autem de exercitu quidem abner milites quaſi trecenti & ſexaginta: de Dauid uero decem & nouem: & azahel. Cuius corpus reportantes ioab: & abyſai in bethleem: & in monumento paterno ſepelientes: ad Dauid regreſſi ſunt in ebron. Cœpit igitur ex illo tempore bellum in teſtino inter hæbreos fieri: & multo tempore permanſit: proficientibus ſemper eis qui cum Dauid erant: & amplius ad bella creſcentibus: filii uero ſaul exercitus pene quotidie deſſuxit. Quo tempore nati ſunt Dauid filii numero ſex: ex totidem mulieribus. Quorum ſenior quidem qui de achinoe matre progenitus: appellatus eſt ammon: ſecundus autē de uxore abigail nomine eliab: tertius abſolon qui natus eſt de maacha filia tholmai regis geſſur: quartum uero habuit de muliere agit: quem uocauit adoniam: quintum habuit de ſaphatia filium habital: ſextum ierem de eglā natum denominauit. Cūq; in teſtina bella conſiſterent: & ſapius ad opera belli cōtra ſe ueniſſent utriuſq; regis exercitus: abner princeps militiæ filii ſaul: cum eſſet ſapiens: & ualde populū uideretur habere deuotionem egit ut omnes cum biſboſeth eſſent: qui etiam cum eo magna deuotione conſtricti multo tempore permanſerunt. Poſt hæc autem abner in quodam crimine compræhenſus: cuius hæc cauſa fuit: q̄ cum ſaul concubina concuberet: nomine reſpha filia haia culpatus ē a rege. Vnde dolēs & grauiter indignatus: q̄ nō iſtam retributionem mereret ab eo pro quo tanta iſtantia laboras iterminatus eſt regnū ſe traſſaturū ad Dauid: & oſtenſus: q̄ non ſua fortitudie ſapiētiæq; regnaret biſboſeth ſup̄ eos qui erāt ultra iordanē: ſed illius potius operibus atq; fide. Tunc mittēs in ebron petiit ut a Dauid fidei iuſſum: dum acciperet: & eū ſortiū & amicū habere: & p̄mittens ſe ſuaſurū populo: ut a ſaul filio recederet: & ipſum regē totius puincia conſtitueret. Dauid autē quæ poſcebat impleuit. Letatus enī in his quæ abner apud eū egiſſet primū initiū ſœderis hoc petiit ut ei ſua uxorem reduceret: quā magnis belloſe piculis cōperaiſſet: quippe p̄ qua ſexcenta capita paleſtinorū ſaul obrulerat regi. Et uxore quidem eius michol ſublata ſalthi: cui tūc erat copulata remiſit abner ad Dauid. In qua re etiā biſboſeth coopator acceſſit: ſcripſerat enī & illi Dauid: ut uxore iuſte reciperet ſua. Conuocatis itaq; ſenioribus plebis: & tribunis & millenariis uerba hæc abner retulit ad eos dicens. Sapius quidem paratos ut ab biſboſeth recederetis: & p̄ingeretis ad Dauid: ab hac uos ego uoluntate retinui: nunc autē ſi uultis hæc implere: p̄mitto: ſciens q̄ deus per ſamuelem prophetā Dauid promiſit hæbreorū oīum regnum: & p̄dixit q̄ paleſtinos ille ualſtaret: & ſubiectos efficeret. Hæc audientes ſeniores & principes: q̄ & abner princeps militiæ uolūtate cū ſua quā & primitus habuerat circa regē eſſe debere: unanimes conſeſerunt: ut Dauid ſe regno traderet. Cūq; ad talia conſpiraiſſent: conuocauit abner tribū beniamin: oēs enī ex ea cuſtodes corporis erāt biſboſeth: quibus etiā iſta locutus ē. Cūq; nullū uideret ſibi reſiſtere: ſed magis ad oīa quæ uellet ipſos paratos haberet: ſumens ex eis. xx. uenit ad Dauid ut promiſſā iuriſurandi religionē firmaret: fideliora enī erūt q̄ p̄ noſipſos gerimus quā quæ per alios p̄ nobis agunt ut hæc uerba quæ cū eo haberet: p̄cipibus diceret ut ad omnē tribū quæ ipſe per ſe gereret indicaret: quē dum ſplēdide ſuſcepſiſſet: & per multos dies opulētis & p̄cioſus conuiuuiiſ reſeciſſet: petiit ut dimiſſus ab eo deduceret ad eū populū quo præſent e atq; uidentē: ei traderet principatū. Cūq; Dauid dimiſiſſet abner: adhuc eo ad ebron nō procul abeūte uenit ioab qui erat p̄ eo militiæ princeps: & agnoſcens quia ueniſſet ad regē abner & ate paululū dimiſſus eēt ſœderibus celebratis p̄ regno Dauid: metuens ne illū qdē in honore primi ordinis cōſtitueret: aut haberet regni p̄cipē: & cū i rebus aliis eēt aſtutus: & p̄uidus ille certis p̄ficeret tēporibus: ipſe uero decreſceret: & militiæ amitteret p̄cipatū: uia peſſimā & maligniſſimā cogitauit: & primū quidē tētauit: ut ei detraheret apud regē monēs ut ſe cuſtodiret & p̄miſſiones non reſpiceret abner: hæc facere dicēs illū: ut ſaul filio cōfirmaret iperū: & q̄a p̄ fallacis atq; dolo uēiſſet ad eū & uellet ſpē & diſpenſationē regni eius agnoſcere & ſic ad propria remeare. Cū uero his uerbis nō potuiſſet p̄ſuadere regi: nec eū uideret exacui deteriorē ruinam rursus aggreſſus ē. Et cū delibeſſet: ut abner iterimeret: miſit qui ſequerent eū: & cōpræhenſū ex Dauid noīs p̄ceptiōe reuocarent: tanq̄ eēt aliqua ei deſecturus: quæ ipſo p̄ſente uidebat oblitus. Abner autē dum hæc audiſſet a nūciis: apphenderant enī eū in quodā loco nomine ſyrai: qui aberat ab ebron ſtad iis q̄ſi uiginti nihil metuēs futuroſ regreſſus ē. Cui occurrēs ioab ante portā & ſuſcipiēs eū q̄ſi maxime deuotus piter & amicus: ſæpe enī ſingunt uere ſe eē bonos: & malignæ ſuſpitionis extraneos: q̄ aliquid iniquū tentare p̄ſumūt: ſegregauit qdē eū ab aliis hoibus: tanq̄ in ſecreto ei locuturus: & in locum portæ deſertiorē ductū: cū eſſet ipſe ſolus & abyſai frater eius: euaginato gladio eius latus effodit. Et abner quidē hoc mō ioab dolo pemptus ē p̄ morte quidē ſicut ipſe dicebat fratris aſahel: quem p̄ſequentē ſe interemerat abner in pugna facta in gabaon: ſed ut tūc ueritas habuit: pro metu ſui p̄cipatus & honoris quem habere putauerat eū apud regē. Ex his itaq; debet conſiderare q̄libet

quanta & qualia præſumunt hoſes propter auaritiæ gelum: & principatus affectū: cum nulli hæc cedere uolunt. Nam concupiſcentes hæc adipiſci per multa mala ad ea perueniunt. Quæ rursus metuentes amittere: multo deterioribus actionibus: ut ea retineāt iplicatur: tanq̄ nō ſit egle malū adipiſci uelle ratūmodo magnitudinem p̄tatis & dum aſſueuerit quilibet eius bonis uti: ea rursus amittere cū in retinendo potius excelsior fit erūna: propterea crudeliora moliuntur: & præ timore ne amittant quæ adepti ſunt: cōmitteret grauiora præſumunt. Sed de his quidē breuiter idcaſe ſe ſufficiat. Porro Dauid audiens interitum abner: aio quidem grauiſſime doluit: & corā omnibus reſtificatus ē: tendens ad deum dexteram ſuam: & clamans q̄ non fuiſſet in abner interitu conſertis: ne eius mādato aut cōſilio fuiſſet extictus: & maledicta poſuit ualde grauiſſima cōtra eū q̄ illū occiderat: & domū eius uniuerſā: & eos q̄ hoc egerat: p̄ deſucto p̄enis eē fecit ſubiectos. Erat enī ſollicitus: ne cōtra fidem & iuriſurandum ageret quod exhibuerat abner. P̄cepit autem deſlere & lugere & lamentationes fieri ſuper uirum: & eius corpus ſolemniſ honorare obſequiis: cum & ipſe ueſtem diſruperit ingemiſcens: & ſacco uideretur indutus. Hæc quidem facere p̄cepit p̄cedentes locum: ipſe autem lugens & deſlens ſequebatur cum ſenioribus atq; proceribus: oſtendens deuotionem circa uiuos: & triſticiam circa defunctos: & q̄ non eius conſilio fuiſſet extictus. Sepelierunt autem eum i hebron: ue dicentes: & conſcribens lamentationes ſuper eius ſepulcrum: ipſe ſtans primitus ſuper monumentum fleuit: & aliis hoc celebrare cōtradidit. Sic enim mors: abner aſſixit: ut neq; cibum cogentibus amicis ſumeret: ſed iuuaret nihil ſe guſtaturum uſq; ad ſolis occaſum. Hoc itaq; factum deuotionem ei populi adiunxit. Nam amici abner honorem collarum mortuo gratiſſime ſuſceperunt: & Dauid cuſtodem fidei crediderunt: & q̄ omni dignitate: & rebus ſolemniſ eum tanq̄ parentem & amicū colere potuiſſet: cui non ut inimico contumeliā fecerat: nec turpi eum: aut neglectæ ſepulturæ tradiderit. Omnes ergo pro optima & miſiſſima regis natura lætabantur unoquoq; credente talem futuram regis in ſe prouidentiam: qualē eum in abner morte uidebant. In his ergo geſtis Dauid p̄cipuam gloriam habere uidebatur. Vnde factum eſt: ut nullus ſuſpicaretur: abner uoluntate eius occiſum. Locutus ergo eſt ad populū: q̄ ipſi quidem triſticia non fortuita proueniſſet: optimi uiri morte ſauciato nec parua detrimenta fore hæbreis: illius uirtute priuatis: qui eos conſiliis optimis & uirtute manuū contra hoſtium fortitudinem defendere potuiſſet. Sed deus inquit cui cura eſt rerum omnium: non huius ſanguinem deſerit in deſenſum. Ego noui q̄ ioab & abyſai ſariue filiis nihil præualeo facere: cū ſint meipſo potentiores: ſed uicē eis reddat p̄ huiusmodi p̄ſuptione diuinitas. Igitur hoc modo abner deſuctus ē.

Quia eo interfecto dolo amicorum omne regnum Dauid accepit. CAPI. II.

Audiens mortem eius ſaul filius biſboſeth: non leuiter eſt aſſictus: cum fuiſſet cognato priuatus: & qui ei cām regnandi præbuerat: multūq; condoluit: & mortem abner uehementer ingemuit. Sed nec ipſe multo tēpore ſuper eū uixit: ſed a filiis rémon: ideſt bana & rechab paſſus inſidias interemptus eſt. Iſti enim cū eſſent genere beniamite in priori ordine conſtituti cogitauerunt: q̄ ſi perimerent biſboſeth: maxima dona a rege Danid & p̄cipatū militiæ: aut aliud quoddam munus accipere mererentur: ſolūq; eum reperientes meridie dormientem: & neq; præſentes eſſe cuſtodes: neq; puellam quæ ianuas erat obſeruare ſolita uigilantem: ſed & ipſam labore & opere conſueto ſimul & eſtu in ſoporem fuiſſe conuerſam: ingreſſi domum: i qua ſaul filius dormiebat: occiderunt eū: eiūſq; caput abſidentes tota die iter egerunt & uelut fugietes eos quos leſerant: & feſtinantes ad eum cui erāt ſua beneficia p̄bituri: ac per eū adepturi ſecuritate: uenerūt in hebron oſtendentesq; Dauid caput biſboſeth: cōmendabant ſemetipſos quaſi deuotos & interfectores inimici eius iperii. At ille non ſicut ſperabat eoz ſcelere delectatus ait. O peſſimi uiri & ultionē repēte ſuſcepturi: neſcitis q̄ ego interfectore ſaul pemi: qui eius mihi coronam aureā deportauit: licet ille rogatus hoc feciſſet: ne ſaul cōpræhenderent hoſtes. An certe mutatum me: & nequaq; eſſe huiusmodi credidiſtis: ſed quaſi lætaret cū malignis hoibus: & munus credere peſſimas actiones interfectorum proprii domini & necātium in ſuo lectulo uirū iuſtum qui nihil operatus eſt mali: & uoſipſos multa prouidentia & honore glorificauit. Quapropter illi quidem nūc debetis p̄nas: a me excipientes digna ſupplicia: qui putatiſ me libenter mortē illius habiturum. Non enī aliter gloriā meam ſœdare potuiſtis: quā ut me talia uelle crederetis. Cūq; dixiſſe hæc omni eos tormento puniri iuſſit: caput uero biſboſeth in tumulo abner honore maximo ſepeliuit. His igitur ſinitis: uenerunt oēs maiores natu hæbreorum ad Dauid in hebron: & millenarii & duces eoz: tradideruntq; ſemetipſos: deuotionē quā circa eum adhuc uiuente ſaul habuerant recordantes: pariter & honorem quem ei cum eſſet millenarius præbuiſſent: necnon & quō per ſamuelem p̄phetam a deo rex fuerat ordinatus & quō hæbreorum prouinciā eius dimicatione contra paleſtinos habita: deus liberari conſeſſerit. Ille uero hunc fauorem gratiæ ſuſcipiens: rogauit ut in hac uoluntate perſiſterent: nec eos huius rei cauſa p̄niteret. His ergo cōuiuuiiſ opulētiffime ſaginatis: miſit ut oēm populū undiq; cōuocarent. Et cōgregati ſunt ex tribu quidem iuda: q̄ſi ſex milia octingenti ferentes arma: & ſcuta: & lanceas: iſti nāq; ſaul filio miniſtrabant: quibus præter miſſis: tribus iuda regem fecit Dauid: ex tribu autem ſymeō: ſeptem milia centū: ex tribu leui: q̄ ual-

tuor milia septigēti: habētes p̄cipē iudā: cū q̄bus erat p̄iceps sacerdotū sadoch: cū uiginti & duobus cognatis & ducibus: de tribu autē beniamin: armati quattuor milia: hęc n. tribus adhuc sustinebant credēs quēq̄ de faul genere regnatorū: de tribu autē efrē uiginti milia & octigēti: potētissimi: & summo robore p̄cellētes: de dimidia uero tribu manassē: sedeci & octo milia: de tribu autē isachar ducēti q̄ dē p̄noscentes futura: armati uero uiginti milia: de tribu autē zabulō armati electi: quingēta milia: hęc enī tribus sola ad David tota cōueniunt: siquē eadē arma habuerāt q̄ & tribus gad: ex tribu autē neptali: uiri isignes & p̄iceps mille armis utētes: scuto simul & lācea: quos seq̄bat tribus sua: quā uero cōphēdi nō poterat: ex tribu autē dā: electi uiginti septē milia sexcēti: ex tribu azer quingēta milia: ex duabus autē tribubus: & media manassē: q̄ trās iordanē habitabāt: armati scutis: & lāceis: & cassibus: & loriceis: & gladiis: cētū uiginti milia: sed & reliquę tribus gladiis utebantur. Hęc itaq̄ multitudo cōgregata ē ad David in hēbrō cū multo apparatu panis & uini: & omniū q̄ ad cibū p̄tinere noscunt: & uno decreto David confirmauere iperū. Cūq̄ tribus diebus festiuitatē populus celebrasset: & in hēbrō epulas habuisset: exurgēs exide David cū omnibus uenit in hierosolymā. Quō obsidēs hierosolymā David: & capiēs ciuitatē: expulit qdē ex ea chananeos: & iudæos in ea cōstituit: & de amicicia facta iter ipsū: & irā tyri regē.

CAPI. .III.

Ebuzois autem habitantibus ciuitatem: qui erant ex genere chananeorum: & claudenti bus ei portas: cecos aspectu: & claudos: omnesq̄ leprosos: ad derisionem regis constitutentibus super murum & dicentibus: q̄ prohiberent eum ceci ingredi ciuitatē: quę agebant despicientes eum proxima munitione muroq̄: iratus rex: hierosolymam obsidere cōcepit: & multo studio & labore conari: ut eam caperet: quatenus in ipso principatu initio suam fortitudinem demonstraret. Interminatus itaq̄ & ipsis: & aliis siqui forte haberēt aduersus eū resistendi conamen: inferiorē ciuitatē magna uirtute cōcepit. Cūq̄ adhuc arcem obtinere non posset: cōcepit honores & munera p̄mittēdo rex pronius ad opus bellicū cōmilitones prouocare: ut quicūq̄ per subiectos colles in arcem conscenderet eamq̄ caperet: principatum militiæ totius populi possideret. Cūctis itaq̄ conscendere festinātibus: & nullo labore pro muneris promissi retributione tardantibus: sariuz filius ioab p̄uenit uniuersos: & ascendens in cacumine: clamauit ad regem exigens militiæ principatum. Expulsis itaq̄ rex de summa arcę iebuzois: & redificans ciuitatem: eam hierosolymam nuncupauit: & omni tempore in ea sui habitauit imperii. Tempus autem quo super tribum iuda habuit principatum in hēbron fuerat anni septem: & menses sex. Cūq̄ regnū suū cōstituisset hierosolymis: rebus potius clarioribus utebatur: deo semper ei meliora prouidēte: & gloriā eius latius ampliāte. Inter hęc autē misit ad eū yrā rex tyri: & amicicias cū eo sociatēq̄ firmauit: misitq̄ ei etiā dona: idest ligna cedrina: & artifices uiros: fabros lignarios: & instructores: q̄ regiā domū in hierosolymis cōstruxerūt. David autē superiorē muniēs ciuitatē: eiq̄ copulans arcē: unūq̄ corpus effecit: & cūcta muro circūdedit super opus autē muroq̄ cōstituit eē ioab. Primus itaq̄ David iebuzois expulsis hanc ciuitatem hierosolymam nuncupauit. Nam sub Abrahā nostro pente solima uocabatur. Quidā uero dicunt: & q̄ homerus poeta: hierosolymā nuncupauit. Hieron enim hęc lingua munitio est. Fuit autem hęc extranea ab hęcbris omne tempus: ab illo quo iesus princeps israhelitarū contra chananeos pugnauit eisq̄ deuictis: terras eoz deuictis hęcbris: p̄ter hierosolymam: unde non potuerunt israhelite expellere chananeos: usq̄ dum eos David obsidisset: annorum quingentorum quindecim. Faciā memoriā cuiusdam nomine omni uiri quidem inter iebuzois ualde locupletis: qui tamen in possessione hierosolymorum nō fuit interfectus a David: propter fauorem quem habuerat apud hęcbreos: & quoddam beneficium uel studium quod etiā circa ipsū regem ostendisse uidebatur quę tamen post paululum oportunis declarabō. Accepit autem David exerea eas quas habuit: alias uxores: & cōcubinas: & filios genuit numero nouem quos etiam nominauit: amnā: elluneban. Nathan: Salomonem: iebā: Helieb: Falna: ina fininhas: Hellisali: necnon & filiam Thamar: quoz nouem quidem ex generosis senis erāt nati: duo uero quos ultimos nominauimus: de cōcubinis. Porro thamar cōsanguinea fuit abessalō. Quod secundo pugnantē contra se palestinos in hierosolymis uicit: & de arca dei decariathia rim in hierosolymam deducta.

CAPI. .III.

Ognoscentes itaq̄ palestini regem David factum ab hęcbris: uenerunt super eum in hierosolymam: & apprehendentes cōuallem quę uocatur gigantum: est ei locus nō p̄cul ab urbe: illic castra posuerunt. Rex autē iudæoz: quō nihil absq̄ prophetia deiq̄ iussione faciebat: uolens eius uoluntatem agnoscere: & uelut astipulatorē eum habere: p̄cepit principi sacerdotū: ut quid deo placeret: & qualis terminus foret in hoc bello consulto p̄diceret. Quo prophetante uictoriam: contra palestinos eduxit exercitum: & habita pugna cōgressione: ipse post tergum irruens super hostes: alios robore magnę uirtutis occidit: alios effugauit. Nemo tamen credat modicum uenisse palestinarum exercitum super hęcbreos: eo q̄ hostes fuerit sic facillime superari: & aut nihil aut non forte dignum aliquid memoria fecerint: sed cūcti sciant omnem syriam: & uniuersam scenicem: & super hęc alias multas: & pugnaes gentes fuisse cum eis hac dimicatiōe communes. Cuius rei hoc maximum erit indicium: quia cum sapius iam

palestini deuicti fuissent: & de suo exercitu multa milia perdidissent: sine dubio cum maiori uentebant uirtute super hęcbreos. Deniq̄ & hoc p̄lio uicti: denuo cum triplici manu super David uenerunt: & in eo loco castra posuerunt. Quo facto: rursus israhelitarum rex consuluit deum de p̄lii huius euentu: prophetauitq̄ sacerdos: ut in silua quę uocatur planctus: retineret exercitum: erant autem non procul ab hostibus: & nec primitus se moueret: nec inciperet dimicare: donec arbores uento flante mouerentur. Cum uero silua concussa fuisset: & tempus quod ei p̄dixerat deus aduenisset in nullo moratus: egressus est: quasi iam ad p̄paratam certāq̄ uictoriam. Cuius imperū non potuit multitudo hostium sustinere: sed mox ad primam congressionem in fugam conuersos: passim persequendo prostrauit. quos etiam persecutus ē usq̄ ad ciuitatem gazathenam: quę eoz terminat regionem. Diripuit autem eorum castra: in quibus & multas diuitias comperit & deos eorum simul exterminauit. Hoc igitur bello huiusmodi qlitate finito: placuit David habito concilio cum senioribus: & principibus: & millenariis: ut ex omni prouincia: & ex omnibus tribubus cūctam iuuentutem ad se faceret euocari: deinde sacerdotes atq̄ leuitas: & euntes in cariathiarim arcam dei exinde in hierosolymam deducerent: & culturam ei debitam exhiberent sacrificiis & honoribus: quibus mors est placari diuinitatem: quod si regnante adhuc saul egissent: nihil mali poterant sustinere. Igitur omni populo congregato sicuti tractauerant: uenit etiam rex ad arcam. Quam portantes de domo amminadab sacerdotes: & imponentes super uehiculum nouum: eam deducere fratres suos ac filios cum bobus permisērūt. Rex autem p̄cedebat arcam: & cum eo populus uniuersus: ymnū dicentes deo: & totius prouincię modulatione cantantes: cū uario sonopercussionū: & diuersę saltationis ingenio: necnon & psalmis: & tubis simul & cimbalis: arcā deducētes in hierosolymā. Et cum uenissent ad quendā locū: qui uocatur area chedon: accedēs ad arcā oza: ira dei repente percussus est. Nam cum boues declinasset arcā: extendens ille manum suam & uolens eā retinere cum sacerdos non esset: quō eā attingere p̄sumpsit: extinctus est. Et rex qdē: & populus uniuersus: in morte eius affligebantur. Locus autem in quo defunctus est: ozie cōsilio hęcenus appellatur. Metuens autem David & cogitās: ne forte hoc pateretur ipse: si apud se susciperet arcā in ciuitate quod oza pertulerat: qui eo q̄ solummō manū ad eā protenderat: ita uidebat extinctus: arcā quidē nō suscipit ad semetipsum in ciuitate: sed p̄cepit: ut in agro uiri cuiusdam nomine obidā genere leuita reconderetur: quę tribus mensibus ibi mansit: domūq̄ obidā nimis amplificauit: cui deus per eā bona multa concessit. Audiens autē rex: quō hęc puenissent obidā: & ex priori paupertate & humilitate: opulentia magna ubertate polleret: ita ut zelū circa eum omnes inspicientes haberent: securus quia nihil pateretur mali: arcam ad suā regalem urbem reportauit. Quam sacerdotes quidē deferebant: septem uero chori quos rex constituebat p̄cedebant. Ipse autē ludebat in cithara atq̄ plaudebat: ita ut etiam uxor eius michol saul filia primi regis: uidēs eū facientē talia derideret. Deferentes autē arcā: posuerunt in tabernaculo: quod ei David constituerat. Tunc immolauit hostias copiosas atq̄ pacificas. & omnem populū ad conuiuia conuocauit: ita ut & mulieribus & uiris: & puulis distribueret colliridas panis: & assaturā: & ligamum frixū & partem immolationis. Cūq̄ populus huiusmodi epulas p̄buisset: dimisit eos: ipse uero domum ppriam uenit. Cui dum astisset filia saul michol uxor eius: pro aliis quidē rebus orauit deum: ut ei bona p̄beret: quę ipse propitius conserre potuisset: culpauit uero illum: eo q̄ tantus rex ludendo saltationibus ante seruos & famulas fuisset turpiter renudatus. Cui David respondit: non se uereri facere: quę deo placerent qui utiq̄ eū p̄posuisset & patri eius: & ceteris: & ludere sapius & saltare: & nihil quod famulis eius uel ei turpe uideretur attendere. Hęc itaq̄ michol ex David quidē filios minime procreauit: iūcta uero ei cui illam pater suus tradiderat David abrepta: quicq̄ filios genuerat de quibus loco proprio declarabimus. Videns autem rex pene quotidie dei uolūtate sua optima cōstructione decoratis: arcā uero dei in tabernaculo despiciere commorari. Ob quā rem uoluit tēplū edificare deo: sicuti p̄dixerat moyses. De quibus rebus cū locutus fuisset nathā p̄pheta: ad faciendū opus aggressus ē: tanq̄ deus ei in oibus coopator existeret. Et cū haberet iā p̄paratā ad fabricā tēpli materiā: illa nocte deus nathā p̄pheta uisitauit in somnis p̄cipiēs: ut David diceret quę uolūtate qdē eius & desideriu approbaret: cū nullus primitus cogitasset ei tēplū edificare: & ipse quidē habēti huiusmodi uoluntatem non cōcedi construere tēplum: eo q̄ multis p̄liis decertando esset hostiū sanguine maculatus: post mortē uero eius longa senectute suscipiendā faciendū tēplum salomoni eius filio qui ei foret successurus in regno: cuiq̄ se ita prospicere sicut pater filio cōpromissit: & regnum quidem filiorum se nepotibus seruaturum & traditurum: ipsum uero si delinqueret: languore terrę sterilitate puniendum. Hęc ergo audiens a propheta David: & lætus effectus: in eo q̄ suis nepotibus regnum seruaturū fore cognosceret: & quā firmissime eius domus clarior foret: repente uenit ad arcā & prostratus in facie sua: adorauit deum: & ex omnibus gratias egit: itā pro his: quę ipsi iam p̄stiterat: & ex humili ac paupe tanta regni magnitudine sublimat & ad glorię culmē euexerat: quam pro regno eius nepotibus compromissio necnon & p̄pter prouidentiam quā hęcbris: & eorū libertati contulerat. Hęc cū dixisset: & deū laudasset abscessit.

Pugna quã habuit Dauid cõtra palestinos & moabitas: & adrazarũ regem: & damascenos: atq; uictoria: & de amicitia facta inter ipsum & thou regem.

CAPI. .V. Ntermissio siquẽ pauco tẽpore: cogitauit ut bellũ palestinis inferret: ne u' lã pigritiã aut desidia generari suis rebus ispiceret: & sicut ei pdixerat deus subuersis hostibus: in pace decetero reliqueret posteris suis iperũ: & cõuocato rursus exercitu denũciãt ut eẽt bello paratus: cũctis rite dispositis: surgẽs de hierosolymis: uenit ad palestinos. Quos dũ bello uicisset: & multã prouinciã tenuisset: adiecitq; terminis hæbreog: bellum conuertit ad moabitas: & duas quidẽ ptes eog: exercitus uictas dimicando consũpsit: reliquos aut captiuos accipiens: & annua tributa eis imponens: rursus cõtra adrazarũ filium quidẽ arai: regẽ uero sophinã cõuertit exercitũ: de cuius acie habita cõgressione circa eufratem fluuiũ pedestriũ quidẽ pemit quasi uiginti milia: equestriũ qnq; milia: cõpitiq; currus eius: quog; plurimos icendit: centũ tantummõ reseruauit. Audiens aut damasci syriã rex adadus: q; Dauid expugnasset adrazarũ tanq; amicus ad eius solatia cũ maximo uenit exercitus: eũ sicut spabat ab oppõsiõe liberaturus: & congressus denuo apud eufratẽ contra Dauid: bello deuictus ẽ. Ceciderũt enĩ feriẽtib; eos hæbreis de exercitu adadi qũ uiginti milia: reliqui uero in fugã uersi sũt. Meminit aut regis & Nicolaus i quito historia: libro sic dicens. Post hæc autẽ transactõ iã mu' to tẽpore: quidã prouincialiũ noie adadus: ualde fortissimus in damasco & alia syria præter phenicem imperauit: & habuit contra Dauid iudeã regẽ. Cũq; multis præliis dimicasset: nouissime circa eufratem uictus est: q; tũ optimus regũ robore & fortitudine uidebatur. Ad hæc autẽ etiã liberos eius dicit quia post illius mortẽ suscipiebãt ab alterutris & regnũ & nomen: his uerbis. Siquidem illo moriẽte: eius nepotes usq; ad decimã generationem regnauerũt: singulis qbusq; a patre mox in ipso principio nomẽ accipiẽtib; sicut in ægypto prolamei quog; tertius ualde potens: & reparare uolẽs aui pditionem: bello illato iudeã: uastauit prouinciã: quã modo samaria nuncupãt. Non est autẽ historiographus ueritate priuatus. Is ẽ utiq; adadus: qui pugnauit in samaria: regnante achab: apud hæbreos: de quo post hæc loco suo narrauimus. Igitur Dauid castrametatus ad damascũ: omnem reliq; syriã regionẽ suã ditioni subiecit: & munitiones in puintia uniuersã constituens: tributãq; eos inferre decernens: euersus est: aureãq; pharetras & arma diuersã q; custodes corporis adadi gerebãt: deo dicauit in hierosolymis: q; postea ægyptiõg; rex sãlach dũ pugnaisset cõtra eius nepotẽ roboãt cõpiti: & multas alias ex hierosolymis secũ diuitias ad ppria deportabat. Hæc itaq; dũ in loco pprio uenerimus: singula ouãq; narrabimus. Rex igitur hæbreog; deo sibimet cooperãte: & oĩa bella subdẽte: etiã cõtra alias adrazari regis ciuitates castrametatus ẽ: idest bachã & machoneas q; capiẽs magna uirtute uastauit. Inuentũ ergo in eis est aurũ multũ: necnõ & argentũ: in sup & es: qd auro melius eẽ dicebant ex quo etiã salomõ illud magnũ uas qd mare uocabatur effecit: optimos cantharos: cũ deo tẽplũ edificasset. Cũq; rex emathenus audisset adrazarũ & eius exercitũ fuisse uastatũ: metuens ne Dauid sup eũ quoq; ueniret: amicitis & fide eũ uoluit obligare: misitq; ad eũ adarã filiũ suũ: egitq; gratias q; inimicus eius adrazarũ fuerit expugnatus: utq; societãtẽ cũ eo & amicitias faceret exorauit. Cui etiã magna munera direxit: idest uasã antiqua operatione factã aureã & argenteã simul & ereã. Dauid autẽ factõ foedere cũ thou rege ematheno: eiusq; dona suscipiens: filiũ ipsius cũ honore competenti utriusq; dimisit: ea uero quã ab illo fuerãt destinata: & auxũ aliud & argẽtum qd de ciuitatibus diuersis & gentibus habuerat subiugaris: secum portãt dicauit deo. Non autẽ ipsi solũmodo dimicãti: & exercitũ pducẽti uictoriã cõtulit deus: sed etiã misisset abesã fratrẽ ioab cũ magna manu in idumeã: p illũ quoq; uictoriã ei cõcessit: idumeog; quoq; decẽ & octo milia uiros abyssai dimicãdo pemit. Tunc enim oẽm idumeã rex in sua ditione picipiens tributa p terra & p uniuersũ capite ab eis accipiebat. Erat autẽ & naturaliter iustus: & iudiciõg; cõtẽplatione uerissimus. Principẽ uero totius exercitus habuit ioab: ad cõscriptiones autẽ gestorũ iosaphat filiũ agilud. Instituit autẽ de domo sinees principẽ sacerdotum abiathar: qui eius amicus erat: scribam uero fecit sãraia: banaia autẽ filio ioiadã custodiendorum corporum præbuit picipatũ. Seniores autẽ filii eius circa corpus & eius custodiã erant. Recordatus autẽ est etiã foederis: & iurisiurandũ quod habuerat cum ionathã filio saul: & amicitiaq; atq; studii illius oblitus nõ est. Nã iter alia bona memor etiã erat eorum: qui ei præterito tẽpore beneficia præbuisent. Præcepit ergo requiri: si aliquis de saul genere superesset: cui retributionis debitum p ionathã amicitis repẽsaret. Et cum quidã fuisset adductus de domo saul qui potuisset scire si quis adhuc genere superesset: interrogauit eũ: si aliq; relictum eius esse filium: nomine memphibos: uestigiis claudicantem. Is enim dum pater eius & auus nunciati fuissent in bello cecidisse: a nutrice sua raptus: & ea fugiente lapsus eius ex humeris: gressus ualde uexauerat. Dumq; cognouisset: ubi uel apud quem nutrirecur: misit ad machã in ciuitatem lodabar: apud quem ionathã filius alebatur. Quo factõ: uenit memphibos ad regem: & prostratus i faciem adorauit eum. Dauid autẽ iussit eum habere fiduciam: & sperare meliorã: deditq; ei domum paternã: & omnẽ substantiam: quam saul auus eius habuerat: fecitq; eum conuiuium suum: præcipiens: ut in illo die ab eius mensã recederet. Cũq; puer adorasset: & re-

ulisset gratias pro uerbis pariter & pro donis: uocauit Dauid siba: dicens: paternã se domum & omnẽ saul substantiam ionathã filio condonasse. Illi uero præcepit: ut operaretur terrã: & collectos redditus uniuersos in hierosolymã deportaret: atq; quotidie ad mensã regis deduceret. Puer: ipsumq; siba & filios eius numero quindecim: & famulos numero uiginti memphibos filio ionathã donauit. Hæc itaq; constituente rege: siba famulus adorãt: & cunctã se promittens facturum esse discessit. Ionathã ergo filius in hierosolymã habitauit: habens cum rege conuiuium: cui omnes diligentia ueluti filio regis exhibebatur. Habuit uero & filium quem appellauit michã. Ergo qui relictũ fuerant de genere saul & ionathã hunc honorem apud Dauid habuisse noscuntur. CAPI. .VI.

Quomõ cõtra amonitas: & mesopotamios pugnauerit ac pualuerit. CAPI. .VI. Llo itaq; tẽpore naas amico Dauid ammonitaq; rege defũcto: eiq; filio in regno succedẽte: misit Dauid ut eũ cõsolaret: mortẽ patris leuiter ferre monẽs: atq; in amicitia quã cũ patre eius habuerat pmaneret. Quod picipes ammonitaq; mala uolũtate: & nõ secũdũ Dauid cõsiliũ susceperũt: exacuerũtq; regẽ suũ: dicẽtes: exploratores misisse Dauid q; eog; prouinciã & exercitum clementiã occasione cognoscerent & cauedã eorum colloquia suã ferunt: ne incaute periculum alicuius calamitatis incurrerent. Hæc itaq; credẽs bene tractasse suos iudices ammonitarum rex: legatos qui a Dauid missi fuerant: grauissimis affecit iniuriis. Radens enim medietatẽ barbã eorum: & uestium eorum medietatẽ abscidens: relatuos operibus & non uerbis dira responsã dimisit. Rex autẽ israhelitarum hæc cognoscens indignatus est: & iniuriam factã sibi nequaquã despiciens: contra ammonitas parauit bellum: ut contumeliã quã fuerat legatis suis impositã: regis periculum uindicaret. Porro necessariũ regis ammonitarum & principes uidentes quia foedera dirupissent: & pœnas pro tali præsumptione luere deberent: semetipfos ad prælia præparabant. Tum uero mittentes ad syrum mesopotamiã regẽ mille talenta: socium eũ sub hac mercede fieri poposcerunt. Habebat autẽ iste rex pedestrium uiginti milia. Conduxerunt autẽ & regem prouinciã maacha: & quartum nomine abistob. Sed & isti habebant duodecim milia armatorũ. Dauid autẽ non expauit: neq; hõg; solatiũ: neq; ammonitaq; exercitũ: securus de deo qui iuste cõtra eos erat pro hmõi iniuria pugnaturus. Et cum dedisset ioab picipi militiã florẽ totius exercitus misit eũ cõtra illos ad præliũ. Qui circa metropolim amonitaq; charan achã ueniens castra fixit. Igitur hostibus egredientibus: & acie nõ simul: sed in duas partes dispositis: quog; auxiliatorum quidẽ manus in campo curio cõstituta esse uidebatur: ammonitaq; at exercitus circa portas aduersus hæbreos: uidens hoc ioab contraria molitione tractauit: & fortissimos quidem uiros eligens: se opposuit syro: & regibus qui cũ eo erãt: reliquã uero partẽ fratri suo abyssai tradidit: ut cõtra ammonitã aciem dimicaret: dicens: ut si uideret syros sibi & præualere & fortiores esse: acie conuersã ferret ei solacia: si autẽ illum ammonitã cõprimerent: ipse eũ similiter adiuuaret. Cũq; inuitasset fratrem: atq; rogasset: ut magnanimitẽ & fiducialitẽ ageret uniuersã: & grauem uerecundiam metuens decertaret: illum quidẽ cũ amonitis pugnatũ dimisit: ipse autẽ syros aggressus est. Qui primo quidem fortiter resisterunt: multos tamen eorum peremit ioab: oēs autẽ conuertit in fugã. Quod uidentes ammonitã: metuẽsq; abyssai & eius exercitũ nõ resisterũt ac suos imitati: in ciuitatem repente fugerũt. Hostibus ergo ita deuictis ioab ad regẽ cũ claro triumpho in hierosolymã remeauit. Hæc ergo deuictio nõ persuasit ammonitas: ut a bello quiescerent: neq; dum cognoscerent Dauid uictorem a præliis abstinuerunt: sed mittẽtes ad regem syrorum adadezer trans eufratem: eum ad solatium conduxerunt: qui habebat quindecim picipes militiã sabbatorum: pedestrium uero octogintamilia: & equitum mille. Cognoscens autẽ rex hæbreorum rursus ammonitas tantum supra se exercitũ congregasse: non iam aduersus eos p duces suos pugnare decreuit: sed ipse cũ omni uirtute transiens iordanẽ fluuiũ eis occurrit: & cõgressus in pugna uicit egregie: & interfecit milia pedestriũ quadraginta: equitum uero usq; septingentos. Prostrauit autẽ in acie principem militiã chadã noie sobach: cũ quo uulnere mortuus eẽ noscitur. Mesopotamiã uero dũ pugna fuisset hoc modo terminata tradiderũt se Dauid: & dona miserunt ei. Et ille quidem solus est reuersus in hierosolymã. Cum autẽ uer inchõasset: misit Dauid picipem militiã ioab: ut cum ammonitarum gente pugnaret. Ille uero proficiscens: omnem eorum depopulatus est regionem: & ipsos in metropoli rabath clausos obsedit.

Quoniam Dauid concubuit cum bethsabeã uxore uria: & ipsum uriam fecit occidi gladio filiorum amon: & de uerbo nathan ad eum missi pro peccato quod commiserat. CAPI. .VII. Ontigit igitur ea tẽpore Dauid pessimũ uiciũ: cũ esset natura iustus: atq; religiosus & patrias leges magna uirtute seruaret. Is enĩ dũ hora meridiana iã ad uesperã declinãte: in supiora regalia solito more deãbularet: uidit mulierculã spẽ ualde pulcherrimã. & cunctis foẽs pponẽdã in domo ppria aqua frigida se lauãte: noie bethsabeã. Cuius mulieris pulchritudine stupẽs: cõcupiscẽtiã retinere nõ potuit. Quã dũ uocari fecisset: cũ ea cõcubuit. Quã cõcipiẽs: misit ad regẽ: & ut cogitaret insinuauit: q; tenus cõmissum scelus potuisset abscondi ne secũdũ leges patrias moriret adultera. Dauid autẽ uig; eius noie uria q; erat ioab armiger: de obsessiõe bellica fecit euocari. Quo ueniẽte: de exercitu ac de obsessiõe requirebat. Illo autẽ referente oĩa

& cinere asperso capite ibat per mediā ciuitatē: clamans & iugemiscēs uolentiā sibi met irrogatam. Quam dum inuenisset frater absolon: requisit qua causā pueniente hoc ageret. Et cū facta sibi dixisset iniuriā: quiescere & mediocriter ait ferre germanam: & iniuriā non putare: q̄ corrupta eēt a fratre. Cui dum satisfactum fuisset clamare: & uolentiam suā multis indicare cessauit: & multo tempore apud fratrem absolō uidua tollerauit alias permāsit. Quod dū cognouisset Dauid doluit quidē sed cum ammon leniorē filium suū ualde diligeret eū noluit cōtristare. Quē absolon crudeliter ab̄ orrebat: & latenter oportū tempus ultionis delicti illius expeclabat. Igitur secundus iam annus corruptionis sororis eius excesserat: & cum greges suos tonsurus ascenderet in ciuitatē baasor: ē autē hęc in sorte tribus effraim: rogauit patrē ut cum fratribus ad eius cōuiuū cōueniret. Quo recusante: ne illi grauis uideret existere uel fratres dirigi supplicauit. Quibus destinatis: uisit absolon famulis propriis ut cū uiderent ammon ebrietate dissolutū: illo annuente interficerēt eum: nullūq̄ metuerent. Quo facto fratres cūctos terror grauis & tumultus inuasit: & de se quoq̄ singuli formidantes: ascendentesq̄ in equis reuertebant ad patrē. Quidā uero præcedens nūciavit patri quasi cunctos fratres iterfecisset absolon. Tunc Dauid q̄si oēs uere simul extincti sint & hoc a fratre tristitia quæ usq̄ ad mortē fere uideretur amara nimis inuasit & eo dolore neq̄ cām requirit: nec aliud quicq̄. Post hoc tanti mali facinus cognoscere uouit: neq̄ sustinuit: sed repente ueste dirupta: prostratus in terra iacebat: lugens filios uniuersos: & qui mortui nunciati fuerant: & simul qui eos occiderat. Ionathas uero filius semmaa fratris Dauid cōsolabatur eū: ut a tristitia tāta recederet: nec crederet filios alios interēptos: quia nec cā talis extaret: sed esset credibile: q̄ hoc fecisset absolon in solū ammon: propter thamar suæ sororis iniuriā. Inter hęc autem sonus equoꝝ & tumultus: quorū dā uenientū: attentos eos fecit. Erant autem filii regis: qui a cōuiuio fugiebāt. His lugentibus tristis pater occurrit: & præter spem uidens quos ante paululū perisse crediderat: eos amplexatus est. Erat itaq̄ cūctis luctus & gemitus: illis quidē supra mortuum fratrem: regi uero super filium iteremptū. Absolon autē fugit in gessur ad auū maternum: uigē puinciae illius potētē: apud quē triū annoꝝ tpe commoratus est. Cūq̄ Dauid uoluntatē haberet: ut ad reuocādū absolō filiū destinaret: non ad uindictā: quando erat ira iam longo tempore leuigata: ad hęc rem princeps militiæ ioab eū potius incitauit. Preparauit enī quādā mulierē iā ætate puectā: ut eū sub scemate luctus interpelleret: & huiusmodi uerba proferret. Quæ ait. Duo filii mihi rex erant qui in agro fuerant in cōtentionē conuersi: nulloq̄ præse te qui eos placare potuisset: ab altero alter percussus interiit. Cognatis autem interfectore petentibus: & uolentibus eum occidere: supplico ut mihi salutem præcipias filii cōdonari: nec reliquā spem meæ senectutis sinas auferrī: & prohibeas cunctos qui meum filium interficere moliantur. Non enim aliud illud poterunt sequi nisi q̄ timor regis i petrauerit. Rege itaq̄ mulieris præcibus annuente: respondens denuo mulier regi: gratias inquit ago tuæ benignitati: qui meā misertus es senectutis: & pene sine filiis desolatā: filiū habere fecisti. Sed ut firma mihi sint tuæ dona clementiæ: precor tuo filio esto propitius: eiq̄ remitte delictum. Quō enī creditur: sum securitatis mihi in hoc præbuisse beneficiū: cum te uideā in cā simili cum tuo filio manere semp iratum. Factum nāq̄ est: ut cū filius unus cōtra uolūtātē patris mortuus sit sponte hac cā apponatur & alius. Intellexit itaq̄ rex hoc cōsiliū studio ioab imissum: & interrogata muliercula dum cognouisset hoc uerū esse: rex uocans ioab: ait impetrasse studiū sui uotū: meūq̄ absolon reuocare præcepit. Non enim circa eum iam ulterius se dixit esse crudelē: sed irā indignationemq̄ remittere. Ille uero cū adorasset regē: & eius sermonibus gratias retulisset: repente profectus est in gessur: & assumpto absolon: in hierosolymam remeauit. Præmisit autem rex dum uenire filium cognouisset: & præcepit: ut ad domum propriam remearet: nō enī iustum credidit: ut mox ueniētē susciperet: aut uideret. Ille uero patre iubētē eius declinauit aspectū: cui tamē a familiaribus debitum exhibebatur officium. Huius itaq̄ pulchritudo licet in tristitia positi: & diligentiam competentem regis filio non habenti nequaquā deposita est: sed erat speciosus: & splendebat omni decore: & corporis magna proceritate: ita ut eos qui erant in epulis constituti transcenderet. Cuius capitis erat tanta cæsaries: ut uix octo diebus tonderi potuisset: & erat tonsuræ eius pondus siclorum ducentorum qui faciunt quinq̄ minas. Habitabat autē in hierosolymis annis duobus: habuitq̄ tres filios masculos: & filiam unam nimis speciosam: quā rex postea roboā salomonis filius accepit uxorem: ex qua natus est puer nomine abias. Inter hęc mittens absolon ad ioab poposcit ab eo: ut perfecte placaret patrem: & peteret: quatenus eum ad suum aspectum & colloquium reuocaret. Negligente uero ioab: mittens aliquos suorum confinem segetem eius incendit. Quod cum ille cognouisset: ad absolon uenit: culpans eum: & causam rei huius inquirens. Cui respondit. Hoc consilium comperi: ut te ad nos ducere potuissem negligentem uerba quæ ibi pro paterna reconciliatiōe mādabam. Quapropter præsentem te precor ut mitiges genitorem meum. Ego nāq̄ peius a fuga esse iudicio huc me uenisse: patre mihi hæcenus irascente. Ioab autem necessitatem eius cognoscēs & misertus mediator exiit apud regem: eiq̄ locutus de filio egit: ut libenter eum susciperet. Quo ueniente: & in terram prostrato: ac supplicante: ut peti ueniam i petraret: porrexit dexteram & alleuauit eum & gestorum obliuionem se habere pollicitus est.

Quomodo Dauid domesticis contra eum seditionem facientibus a filio sit expulsus: uero dū pugnaret contra suum patrem absolon cum exercitu suo deperit. CAPI. VIII. Absolon autem dum ei hoc fuisset a patre cōcessū in puo tpe multos equos: & multos sibi currus instituit: & armigeros quinq̄gēta: & diebus singulis surgens diluculo ad regalia ueniebat: & q̄ causas habebāt: & minores iueniebant in eis: delectabiliter alloquebat q̄ si nō habēte bonos cōsiliarios patre: sed iustos in suis setētis existētes: quorum iudicio grauaent. Pro qua re fauorē sibi omniū collocabat: adiciebat piter dicēs: q̄ si haberet hęc potēstatē ipse: cūcta sub legū eq̄tate disponderet. Hęc itaq̄ eo agēte: populo sibi placato: cū iā deuotionē cūctos se obtinuisse cōsideret: post recōciliationē patris annis q̄tuor iā trāsactis supplicauit: ut ei pater in hebrō ire pmitteret: q̄tenus pmissa deo sacrificia celebraret: q̄ fugiens deuouisset. Dauid ergo cōcedēte pfectus ē: ad quē multus populus eo iuitatē cōfluxit. Aderat autē ei & cōsiliarius dauid achitofel: gilmoneus: & ducētī uiri ex hierosolymis: nesciētes quē conamē huiusmodi: sed uelut ad sacrificiū euocati. Hoc itaq̄ consilio rex ab oibus ordinatus est. Quod dum fuisset Dauid nunciatus: & inopinabiliter hoc filiū fecisse cognouisset: metuens impietatē eius ac præsup̄tionem miratus: quia nec peccati ueniā recordatus ē: sed sup̄ illa scelera potiora & iniquiora cōmiserit: primū quidē ut regnū a deo datū uellet auferre. secūdo ut patrē uita priuaret: deliberauit ut fugeret tras iordanē: & uocatis amicis ac necessariis: & de filii sup̄bia eis p̄cipato cōsilio: cūctaq̄ cōmittēs deo: decē cōcubias custodes regaliū dereliquēs: discessit ex hierosolymis: & alia multitudine cū eo fiducialiter egrediēte: simul & sexcentis armatis: qui saul uiuente fuerāt ei in fuga priori p̄cipēs. Abiathar autē & sadoch sacerdotibus: & omnibus leuitis uolentibus simul egredi cū arca dei: suasi ut magis in ciuitate consisterent cum eum posset deus etiā arca non portata liberare: mādauitq̄ eis ut latenter gesta quæq̄ ei nūciarentur. Habuit autē fideles ad omnia ministros: achimāā filium sadoch: & ionathā filiū abiathar. Ethai autē iethus cum eo profectus est: licet Dauid eum manere in ciuitate uoluisset. Cui dū acquiescere noluisset: ei puritatem potius suæ deuotiōis ostēdit. Ascēdēte autē Dauid per montem oliueti pedibus nudis: & cunctis cū eo flentibus: nunciatum est achitofel esse cum absolon: & eius parti fauere. Quod dū audisset: tristitia eius magis accreuit: deū rogabat: & eū suppliciter exorabat: ut abalienaret mentem absolon a consiliis achitofel. Formidabat enī ne contra se ei dando cōsilia p̄ualeret. Erat enī uir astutus: ad prospiciēdā utilitatē nimis argutus. Cūq̄ in mōris uerticē puenisset ciuitate respecta cū multis lachrimis q̄si amisso regno: domio supplicabat. Occurrit autē uir qdā fidelis noie chusi: & ipse amicus. Quē cum uidisset Dauid scissa ueste: & aspsō capite cinere flētē atq̄ lugētē: cōsolatus ē eum: & a tristitia cessare poscebat. Et post hęc supplicabat ut iret ad absolō: q̄si ei cōsiliēs & eius secreta cōsideraret: cōsiliisq̄ resisteret achitofel: q̄ si cū Dauid pgeret: tātū pdesse nō posset. Obediēs ille Dauid eo derelictō uenit hierosolymā: quo etiā nō post multum uenit absolon. Paululū itaq̄ exinde pcedente Dauid: syba famulus mēphibos quē curatorē instituerat possessionū quas donauerat filio ionathæ: occurrit cum duobus alinis oneratis curus in itinere necessariis: ex quibus ipse & qui cum eo erant refici debuissent. Requirente uero Dauid: ubi relinqueret mēphibos: ait. in hierosolymis: expectantem ordinari regem se in præsentī seditione: propter memoriā beneficiorum saul. In his autē indignatus Dauid: omnia quæcūq̄ cōcesserat mēphibos: sybæ donauit: multo iustus esse credens: ut hic q̄ ille potius hęc haberet. Et syba quidē hoc facto gauisus est. Igitur ueniente Dauid in locum chorā: progressus est quidā de cognatione saul: nomie semei: filius gere: & lapidabat eum: ac pessimis sermonibus accusabat. Circūstantibus autē amicis: adhuc amplius blasphemabat: & sanguinarium eū: multoꝝq̄ malorum dicebat auctorem: increpans eum quatenus ex illa terra ueluti pollutus excederet: deo gratias referendo qui eum priuasset regno: & per propriū filium p̄ eo q̄ peccasset in dominū suū rite poenas exigeret. Omnibus autē supra modū per motā iracundiā prouocatis & præcipue abyasai uolentem interficere semei: Dauid ab ira retinuit dicens: ne malis præsentibus opus nouæ occasionis admittamus. Non enim circa hunc rabidum canem mihi respectus aut pudor nouæ: sed ad deum intentio: pp̄ quem iste super nos ita uidetur inuictus. Nec est admirandum: ab isto me ralia sustinere: quādo etiam filii uideor exptus impietatē. Sed forsāan aderit nobis misericordia dei: & praualebimus inimicis: quo adiuuante securo itinere properemus. Semei autem p̄ aliā montis præcurrebat: & crebras ei faciebat iniurias. Cūq̄ Dauid uenisset ad iordanem: reficiebat ibidem suos itinere fatigatos. Igitur cū uenisset absolon & achitofel consiliarius in hierosolymā cum omni populo: uenit ad eū amicus Dauid chusai: & cum adorasset absolon: optabat regnū eius in sæculo: & omni tempore permanere. Illo uero ei dicente: cur cum præcipuus patris eius eēt amicus eiq̄ fidelis ad oīa uideretur: non cum eo tunc esset: sed illo derelictō transisset: ad eū: temperate se facere dixit: seq̄ deū: & totius populi iudiciū. His inquit domine tecū manentibus: recte & ego te sequor. Regnū enim tibi a deo collatū est: quapropter eandē fidē atq̄ deuotionē tibi præbebo quā pater. Non enim pro rebus p̄sentibus indignari fas est: quando non extraneam ad domū mutatum ē regnum: sed in ea p̄mansit filio succedente patri. Hęc dicēs: satisfecit cū prius utiq̄ uideretur esse susp̄ctus. Et uocato achitofel: qd̄ oporteat agi tractabat. Qui suasi ei ad cōcubias sui patris acce-

deret: ex hoc ei populum sciturum: crediturūq; dicebat: quia circa patrem nulla ei iam reconciliatio superesset: ex hoc cum multa fiducia aduersus eum oīs multitudo pugnaret: hactenus apertas inimicicias eos habere: metuere credentes: posse patrem cum filio quocūq; tempore concordare. Hoc ergo consilio flexus: iussit famulis ut tentoria in solario regio figerent: & uidente populo accedens ad patris sui concubinas ingressus est. Hæc autem gesta sunt: secundum nathan prophetiam: qui David olim de filii inuasiōe signauerat. Cum uero fecisset absolon quæ monuerat achitofel: rursus secundum consilium de patre contra patrem eum proferre poscebat. Cūq; ille decem milia electos sibi dari petisset: ut & patrem eius interimeret: & eos qui cum eo pergerent incolomes reuocaret: ut tunc firmum haberet imperium cum pater eius extingueretur: dum hæc sententia placuisset: uocauit etiam chusi amicum sui patris antiquum: sic enim ille eum uocabat. Cui dum sententiam achitofel indicasset: quid etiam ei uideretur de eadem causā requirebat. Ille uero cognoscens: quia si fierent quæ suadebat achitofel. David in mortis periculum peruenisset: contrariam sententiam nitentur afferre. Non ignoras inquit o rex tui patris & eorum qui cum eo sunt fortitudinem: quia multis preliis dimicauit: & semper superatis hostibus est reuersus. Nunc equidē credo illum in exercitu constitutum: est enim sicut nosti bellicosus: & idoneus omnia prouidere: & dolos superuenientium declinare certissimus: circa uesperam autem reliquere suos: aut in aliqua aula se celare: aut circa petras insidias facere dūq; contigerit: ut nostri congregiantur ad prælium: illius quidem uiri ad modicum se subducūt & dum securi fuerint de regis auxilio: resistunt. Et iter hæc illis pugnantibus repente cum alio exercitu tuus pater apparens: suis quidem fortitudinem præbebit ad bellum tuos uero inopinabili superuentu prosterneat. Fac igitur operationem mei consilii: & cognoscens eius utilitatem: achitofel refutata sententia: mittens in omnem prouinciam hæbreorum: precipe contra patrem tuum ut cunctus congregetur exercitus: & sumens ipse prelii militiam uniuersam: esto dux eorum: ut nulli alio committas hoc bellum. Facillime enim te credo fore uicturum: si eum cum paucis comprehendis: cum tu multa milia pugnantium habeas: deuotionem suā tibi prebere uolentiū. At si pater tuus fuerit obsessioe circumdatus: machinatiōibus: aut trocleæ effusionibus ciuitatem illam facillime capiemus. Hæc cū dixisset probabilior apparuit q̄ achitofel. Nā ultra eius consiliū absolon potius huius elegit. Deus enī erat: qui in eius mente consiliū chusi melius esse faciebat. Quo facto festinabat chusi ad sacerdotes sadoch & abiathar: consiliū achitofel: necnon & suum pandens: & quæ placuissent q̄ ipse mōuerat indicauit: & exhortatus ē repete: ut mitentes hæc renunciarent David: & q̄ ab aduersariis tractata uidebant aperiret: adiutis: ut studeret uelociter transire iordanē: ne eū suus filius psequi festinaret: & anteq̄ illi se mouissent: posset a filio comprehendendi. Sacerdotes autē oportune suos filios ad hoc officium extra urbē celatos habebant. Quibus mandates p̄ fidelē ancillā quæ tractabat absolon: præceperūt ut David cū festinatiōe hæc significarent. Illi uero nulla dilatione tardantes: sed mandata seruantes patrū: pii fidelisq; ministri & officii uelocitate & necessitatis instantiam cito iudicantes implendam: festinabāt ad David. Cūq; duobus stadiis a ciuitate processissent: uidentes eos quidā equites: indicauerunt absolō. Ille cōtinuo ut cōprehenderentur misit. Quod cognoscentes filii sacerdotū: ab itinere declinātes in uicū quēdā nō longe ab hierosolymis: cui nomē erat bochom inuenientesq; quandā mulierculā rogauerunt ut eos celaret: & munitionē metuentibus exhiberet. Illa uero iuuenes illos in puteū repente deposuit: & expansis desuper pellibus os eius aperuit. Cūq; persequentes eos uenissent: & de eis mulierem requisissent: illa uidisse quidē se non negauit: dicens apud se eos sumpsisse potum: & continuo discessisse: tamen si cum uelocitate sequerentur: facile eos comprehendendi posse dicebat. Cum ergo diu secuti non comprehendissent eos reuersi sunt. Mulier autem uidens eos remeantes: & nullum iam periculum iuuenibus comprehensionis imminere cōspiciens: abstractos e lacu dimisit ad proprium itineris opus. Qui multo studio festinantes: uenerunt ad David & cuncta ei quæ tractabat absolon subtiliter indicauerunt. Tunc ille licet iam nox esset: præcepit tamen suos iordanē transire cum festinatione. Achitofel autem uidens suam sententiam fuisse reprobata ascendens iumentū suum uenit ad regionem gilon: conuocatisq; omnibus suis: consilium quod dederat absolon eis exposuit: & quia eo q̄ auditus ipse non fuerat: non eius tardaret interitus indicauit. Dicebat enim David post uictoriam in regnum continuo rediturum: & melius sibi fore: ut libere & magnimie abruperet uitam: quā se David reseruare ad poenas: contra quem absolon talia consilia præbuisset. Et hæc cum dixisset: accedens in locum domus: suæ secretiorem: laqueo se suspendit. Igitur achitofel iudicio suo huiusmodi morte dānatum deponentes sui de laqueo sepulturæ tradiderūt. David autem sicut prædiximus transiens iordanem: uenit in castra optima: & munitissimam ciuitatē: suscepitq; eum libentissime cunctæ priores prouinciæ: & fugam illius temporis reuertentes: & honorem ei felicitatis pristinae conferentes. Erant autem bergileus: galaditis: & sypha potētissimus: & amandias: & machir terræ galaditis primus. Hi namq; rerum omnium copiam David & q̄ cum eo erant opulentissime præbuerunt ita: ut neq; lecti strati deessent: nec panes aut uinum: sed etiam ubertatem pecudum ministrarent: quatenus & quietem laborantibus: & ciborum utilium copiam eis ad facietatem exhiberent. Et hi quidem hoc modo erant constituti.

Quo post mortē absolon David reuersus est ad regnum: & ad sedem regni hierosolymam: & de seditione quam mouit contra eum seba filius bochri. CAPL. .X.

Absolon itaq; congregato magno hæbreorum exercitu super patre: & transiens fluuium iordanē non longe a castris uenit in galaditidē regionem: constituitq; principem totius exercitus amasam in loco ioab consobrini sui: erat enim de patre getheo: & matre abigea progenitus: abigea uero & sarua mater ioab David sorores fuere. David uero eos qui cū eo erant cū recensuisset: & inuenisset usq; ad quattuor milia armatorum: noluit expectare quādo super eū absolon ueniret: sed constituit super suos millenarios & centenarios: diuiso exercitu tripartite: & aliā quidē partē ioab principi militiæ dedit: aliā uero fratri eius abyfai: tertiā cōmisit etheo qui erat amicus eum de ciuitate geth. Cūq; uellet ipse ad bellum simul exire: amici non permiserunt: consilio eum sapientissimo retinentes. Dicebant enim quia si cū illo deuincerent oēm spem utilitatis amitterent: si uero una parte uicta ad eū reliq̄ remearent: possent denuo plū reparare: quādo etiā hostes arbitrarent aliū exercitū manere cum rege. Hoc consilium libet accipies David: ipse quidē in castris manere decreuit: & duces & amicos ad præliū destinās: rogabat ut fortitudinē sui & fidē & memoriā exhiberent: utq; puero absolon uictores parcerent: ne illo morietē aliqd in se mali cōmitterent: optāsque cūctis uictoriā: dimisit exercitū. Ioab itaq; acie cōstituit cōtra hostes in cāpo: habens post tergū siluā. Eduxit autē e diuerso absolō & suū exercitū: & facta cōgressione belli opa præcipua manuū: & maxie p̄sumptionis ex utraq; parte gerebant: alii quidē ut regnū David reciperet: laborabāt: & omī magnanitate desudabāt: alii uero: ne & eo priuaretur absolon regno: & daret patri p̄ sua præsumptiōe supplicium in nullo segnes erant: aut facere aut pati quodcūq; belli casus afferret: insup metuebant etiā: ne ab ioab: & eius paucis militibus tanta multitudo subiugaret. Inter hæc uicit David exercitus robore magnitudinis & exercitatiōe belloq; fugietesq; p̄ siluas & colles p̄secuti sunt: & alios qdē coeperūt: alios autē interfecerūt: ita ut plurimi caderent fugietes: q̄ in acie repugnātes. Et illa quidē die q̄si uiginti milia uiroz ceciderūt. Exercitus autē David accessit ad absolō: erat enī cūctis proceritate & pulchritudine manifestus. Qui metuens ne eū cōprehenderet hostes ascēdēs in mula regia fugiebat. Cū uelociter ueheret: & ipse in toto leuis existeret arbori maxie & ramis extēse eius reflexa cesarie inopinabiliter ē appesus: & iumentū quidem uelocitate sua q̄si dominū adhuc portaret abscessit: ille uero ramis comæ alligatione retinebat altricite. Quē cū uidisset quidē militū David ioab indicauit. Quo dicēte: quinq;inta siclos se ei dedisse si permisisset absolō: nec si mille siclos ei pmitteret: occidere ille se filium domini sui dixit: dum oibus audientibus pater eius ei parci rogauerit. At ille ostēdi sibi p̄cipies: ubi eū uidisset appēu: & locum inueniēs: in corde eū iaculās iterem. Armigeri uero ioab circumstantes arborem cadauer eius deposuerunt: eūq; in foueā ualde profundā piicientes: aceruū super eū lapidū posuerūt: ita ut figura sepulchri fieret: & ingentem tumulū locus ille seruaret. Ioab autē signo dato: a p̄secutione reuocauit exercitū: p̄ces cōtribulibus suis. Igitur absolō cōstituerat sibi statuā marmoreā in ualle regia: q̄ duo bus stadiis ab hierosolymis aberat: q̄ appellauit suā manū dicēs: quia etiā filiis eius morientibus: nomē eius in statua pmaneret. Erāt enī ei masculi filii quidē tres: scēmia uero una thamar. Quæ cōiūcta salomonis filio roboā: pepit filium abia: q̄ patri successit in regnū. Et de his qdē postea declarabimus. Igitur post mortē absolon: populus quidē ad propria loca dispersus est. Achimaas autē sadoch sacerdotis filius: rogabat ioab: ut pueniens ipse David uictoriam nunciaret: & quia dei solatium & prouidentiam ipsius habuisset. Cui non concessit hoc ioab: dicēs: quia cū semper boni nūcii homo fuisset: modo non deberet regi mortem filii nunciare. Vocans ergo chusi: ei opus hoc iniunxit: ut quod ipse uidisset: regi etiam nunciaret. Cūq; iterum achimaas rogaret: ut eum nūciare permitteret dicens: quia rex circa solam uictoriam attentus: nequaquā de absolon causaretur: concessit ei: ut pgeret ad David: tenensq; compediōsam uiam quā ipse solus nouerat: præuenit chusi. Cūq; sederet David inter portas: expectans quando ei aliquis gesta bellica nunciaret: quidam exploratorum uidens achimaam currentē: & quis eēt nō agnoscens: ait ad David: uidere se aliquem ueniētē. Qui cū dixisset: bonū fore nūciū: post paululū aliū quendam sequi pronunciauit. Cūq; & ipsum bonū nūciū assereret: uidens explorator præcurrere: itaq; uicinū eē achimaā sadoch filiū sacerdotis indicauit. Qui gauisus eū bonoz nūciū eē dixit: & aliquid optabile de prælio portatur: Cūq; hæc dicerentur a rege: ueniens achimaas adorauit: & interrogatus de pugna: regi uictoriā nūciauit. Quo requirente de filio eius qd cognouisset: ait quia mox ut uidisset hostes fugatos: rogatus ipse ad eū p̄gere festinasset & audisse se magnas uoces p̄sequentiū absolon: & nihil amplius potuisse cognoscere: eo q̄ cogere nimis missus a ioab uictoriam nunciare. Veniēt autē chusi: & adorāte regē & uictoriā nūciante: de filio eū David cōtinuo requisuit. Tunc chusi hæc iquit pueniāt tuis inimicis: quæ recepit absolō. Quod uerbū uictoriæ gaudiū nec apud ipsū manere: nec habere exercitū permisit. Ascēdēs enī David in locum ciuitatis excellentissimū: sebat siluā: tūdes crebro pectora & capillos capitis sui dilacerās: & omī se afflictioe castigās clamabat dicens. Vtinā mihi & non tibi o filii aduenisset iteritus. Nam cum eum diligeret per naturā huiusmodi mortis eius euetū: potius cōdolebat. Exercitus autē & ioab audientes: quia rex: filiū ita lugeret reuersi sunt nō triūphali

scemate quærentes ingredi ciuitates: sed dolentes & fientes & quasi deuicti potius intrauerunt. Cuius rex capite uelato residere: & filii interitum gemiscere: introiit ad eum iobab: & consolatus est eum dicens. O domine rex apte demonstras ex his quæ agis: quia diligentes te & pro te picula sustinetes: nec non & te tuarum generationum prorsus abhorres: & diligis inimicos: & illos concupiscis potius qui iuste poenas soluentes obierunt. Nam si absolon uicisset: & imperium firmissimum tenuisset & nullius nostrum cadaver remaneret: sed omnes a te ipso & a tuis filiis incipientes: fuisset sine dubitatione prostrati: nullo nostro hostium flente: sed cunctis potius congaudentibus: in super etiam puniendis eos: si quis forte nostrorum miserati fuissent. Tu uero hæc agere super maximo non consideris inimico: qui cum tuus filius esset: nequaquam in te impia committere formidauit. Igitur recedens ab hac iniusta tristitia predece: & militibus ostende semetipsum: eisque pro uictoria & labore certaminis gratias age. Ego namque optime noui: quia si in hoc actu permaneris: hodie a te populus uniuersus abicederet: & alteri regnum traderet: & tunc amarissimum ac uege habebis. Hæc dicens iobab: regem a tristitia reuocauit: & ad causas reipublice utilitatis adduxit. Transformatus enim a fletu Dauid: & opportune compositus pro aspectu populi sedit ad portas: ita ut audiens populus uniuersus concurreret: omnesque eum libentissime salutarerent. Hæc itaque talia hoc modo sunt gesta.

De expiatione sceleris: quæ commisit Saul in gabaonitas: cuius causa facta est fames in puincia: & de filii aduersus palestinos feliciter gestis: seu de fortibus Dauid.

CAP. XL.

Porro qui cum absolon fuerant: & de praelio fugerant: reuertentes ad semetipsos: singuli mittebant per ciuitates cunctas: Dauid beneficia commemorantes: & libertatem quam eis resistendo cunctis hostibus præbuerat edicentes: culpantesque semetipsos quia eum expulissent a regno: & alium ordinassent: quo tunc defuncto principe qui ab eis fuerat constitutus: rogare deberent Dauid ut ab indignatione quiesceret eisque faueret: & recepit regno suam eis prouidentiam non negaret. Hæc itaque Dauid crebro nunciabantur. Sed etiam ille nihilominus misit ad sadoch & abithar sacerdotes: ut principibus loquerentur tribus iudæ: quia turpe fuerit: ut alie tribus ante illam Dauid constituerent regem: cum illi & cognati essent & sanguinis participatione gauderent. Hæc eadem & ad amasam principem militiae eius præcepit edicere: quia cum filius sororis suæ esset: non suaderet populo ut Dauid restitueret imperium: pro qua re non solum regi recalciliari posset: sed totius militiae principatum sicut absolde ei præbuerat obtineret. Et sacerdotes quidem ad principes tribus iudæ locuti sunt: & amasam deflexerunt: permissiones regias edicentes: ut in eius partibus cõsisteret. Hoc itaque facto: tribus iudæ misit ad regem legatos: rogantes ut ad proprium remearet imperium. Hoc autem & omnes israhelites fecerunt adhortate eos amasam. Igitur accedentibus legatis ad eum ut ueniret in hierosolymam: omnes peruenit tribus iudæ ut regi ad iordanis flumen occurreret: & gera filius semei cum mille uiris quos de tribu beniamin ducebat: & syba libertus saul: & filii eius quindecim & uiginti serui. Isti namque cum tribu iudæ pontem fluminis effecerunt: ut facile rex eum transiret cum suo exercitu. Cuius uenisset ad iordanem: iudæ eum libentissime salutarunt. Qui dum poterat ascendere prostratus est ante eum semei: & detinens pedes eius: ueniam postulabat in his que peccauerat: rogans ut non circa eum esset acerbus: nec potestate recepta: eum iuberet dari supplicio: sed potius consideraret: quia gesta penia in his que prius deliquisset: primus ei occurrere festinasset. Cuius in his supplicaret atque deposceret: abyssai frater iobab ait. Nunquid propterea non morieris qui constituto a deo rege nequaquam blasphemare metuisti. Tunc Dauid conuersus ad eum ait. Non cessas seruare filii has commouere denuo nobis superiores turbas: & seditiones instantes. An ignoras quia initium mei regni est hodie. Quapropter omnibus impie in me agentibus: iuro dimitti eius supplicia: & nulli suum delicta seruari. Tu inquit semei securus esto: & nullum mortis habeto metum. Qui mox adorans: cum cæteris præcedebat. Inter hæc autem occurrit & memphiboseth de cognatione saul sordida ueste circumamicus: comamque gerens profusam & hispidam barbam. Nam post fugam Dauid neque tonsus fuerat præ tristitia: nec uestem deposuerat suam: sed in hac afflictione deuouerat permanere: donec regiam uideret conuerti calamitatem. Hunc autem accusauerat syba seruus apud Dauid iniuste. Qui dum salutasset: eique prostratus esset: cepit interrogare Dauid: cur non fuisset egressus: & eius fugam participatus: ille a syba fuisse dicebat se contemptum: cui dum iussisset: ut ei itineris necessaria præpararet: curare neglexerit: sed uelut cuiusdam seruulum contemptissimum: qui si gressus habuisset in colomnes: non ab eo aliquo modo recessisset: cum posset etiam pedibus uti fugam: adiciebat pariter non solum in his inquit domine nocuit mihi: sed etiam apud tuam circa me pietatem derogare: & mentiri maligna uoluntate præsumpsit. Sed noui: quia nihil horum tua mens recepit: cum sit iusta & ueritatem diligat: quia uult ubique semper præualere diuinitas. Nam cum a meo auo passus fuisset magna pericula: & omnis mea generatio pro illius debuisset sceleribus deperire: tu humilis & benignus existens: & quod præcipuum est illogice malorum obliuione agens: quando potestate sumpta priora uindicare poteras: amicum me tuum esse iudicasti: & in mensa quotidie regia posuisti: nihilque mihi defuit quod honoratio parenti debuit exhiberi. Cuius hæc dixisset ille: neque memphibos rex uoluit castigare: nec sybam tanquam fallacem abicere: sed cum omnia iam donasset sybæ: cum memphibos occurrisset: & ueniam memphibos dedit: & medietatem substantiæ reddi præcepit. Cui memphibos cuncta

inquit syba habeat o rex: mihi uero imperium te recepisse sufficiat. Beregel autem galaditen: uirum principum atque bonum: & qui multa in castris ei præbuerat: & regem usque ad iordanem deduxerat rogabat Dauid ut cum eo ueniret ad hierosolymam: promittens eius senectutem oino decorandam: & eius tanquam patris habere prouidentiam. Qui desiderio suoque cum eo se posse degere refutabat: dicens senectutem sibi sic imminere: ut etiam in rebus suauibus delectari non possit: cum utique octoginta esset annorum: & de sepulchri termino cogitaret. Qui magis e diuerso rogabat: ut si ei præstare uellet concederet eum ad propria remeare: quando temporis longeuitate: nec conuiuorum epulas discerneret: & auditus iam obduratos haberet: nec sonum calamorum: aut modulationum aut talium instrumentorum quæ reges solent inter conuiuia mulcere sentiret. Quo nimium supplicante: Dauid ait. Te equidem dimitto: tuum uero filium achimam mihi concede: ut ei omnium rerum bonarum debeam munus impendere. Tunc beregel dimisso filio adorans regem: & optans ei utilia prouenire sicut desiderabat domum e reuersus. Dauid itaque uenit in galgala habens secum iam mediam partem populi: & pariter tribum iudæ ueneruntque ad eum in galgala primi prouinciæ cum grandi pariter multitudinis: & tribum iudæ culpabat eo quod ei latenter occurreret: cum omnes ad eum debuissent una uoluntate concurrere. Principes autem tribus iudæ hoc modo satisfaciebant: dicentes: ne ferrent grauius: eo quod illi precessissent: qui tanquam eius cognati: & propterea eum potius diligentes præuenirent: & quia non quasi munera percipituri hoc fecerant: ne illi qui uenerant postea mouerentur. Hæc autem dicentibus tribus iudæ principibus: nequaquam aliarum tribuum principes cessauerunt: sed dixerunt: admiramur nos equidem fratres quod uos soli regem cognatum uestrum esse dicitis. Nam qui omnium nostrorum potestatem a deo præcepit: omnium nostrorum iudicatur esse cognatus. Quapropter populus equidem noster undecim partes habet: uos autem unam: & seniores nos sumus. Non ergo benefecistis occulte & latenter uenientes ad regem. Cum hæc igitur iter se tribuum principes loquerentur: uir quidam iniquus & seditione præcipuus: cui nomen erat seba: filius bochri de tribu beniamin: stans in medio populi cum magno clamore dixit. Non habet aliquis nostrum partem apud Dauid: nec sortem apud filium iesse. Et post hæc uerba tuba canens bellum significauit fieri contra regem: omnesque secuti sunt eum: relinquentes Dauid: sola tantum tribus iudæ cum eo remansit: eumque in hierosolymis regem esse constituerunt. Qui concubinas quidem suas ad quos filius eius abso lō ingressus fuerat: in domum aliam transmigravit: eisque omnia præcepit necessaria ministrari: ipse uero nequaquam copularus est illis. Constituit quoque & amasam principem militiae: & locum ei in quo iobab fuerat dedit: iussitque ut congregaretur quantum colligi possit exercitus ex tribu iudæ: & post tres ueniret: quatenus ei militiam daret uniuersam eumque pugnatum contra seba bochri filium destinaret. Egre dientem uero amasam & circa congregationem exercitus remorante: dum die tertia non rediret: dixit rex ad iobab. Non est utile dilationem dare seba: ne longo tempore possit exercitum congregare: & deterioris cladis existat auctor quam absolde. Noli inquit tardare: sed presentem sumes exercitum pater & sexcentos uiros cum abyssai germano tuo hostes persequi festinatio: & ubicumque reperis ei congregare: & festina eum comprehendere: ne capies munitissimas ciuitates certamina nobis: & multos possit sudores inferre. Iobab autem nullomodo moratus: sed sumens fratrem pariter ac sexcentos uiros: & omnem exercitum qui erat in hierosolymis: percutus est eum omni festinatione seba. Cuius lucabao uicem percul ab hierosolymis stadiis quadraginta uenisset: occurrit ei amasam cum non multo adhuc exercitu congregato. Iobab uero accinctus gladio & lorica uestitus: ueniente ad se amasam ut saluaret eum arte quadam quasi cadere gladium de uagria finxit: eumque se de terra colligere: & altera manu ueniente proxime amasam quasi ei osculum daturus a barba comprehensum: in puero gladium uixit in utero: eumque peremit impium nimis & scelestissimum opus efficiens: in bono iuuenulo pariter & cognato: & qui nihil ei nocuerat: habens pro principatu militiae: & equalitate honoris inuidiam. Pro hac enim causa & abnere iterem: sed in illo scelere occasione dictate quasi pro uindicta fratris asahel ueniam habere uidebat: propterea autem amasam: nullum fomitem excusationis potuit inuenire. Iobab tanto igitur perempto duce: triduo persequere seba: dereliquens unum ad eius corpus qui clamaret exercitui quod amasam iuste peremptus esset: qui uero regi faueret sequeretur duces iobab: & abyssai eius fratrem. Cuius cadauer illius caderet in uia: & omnis populus super eum conflueret: & eum quadam defuncti misericordia moraretur: & iobab sequi tardarent: tollens inde cadauer illius cultus eius portauit in quendam locum ab itinere segregatum: & illic eum positum ueste cooperuit. Quo facto iobab uniuersus populus est secutus. Cuius persequeret seba per omnem israhelitarum prouinciam quidam indicauit eum in ciuitate munitissima abelmacha residere. Quo dum uenisset iobab obsidebat urbem: uallis undique circumductis: militibusque iussit: ut eius muros omni uirtute deponerent. Nam dum eum ciues loci illius suscipere noluerunt: & super eum crudeliter insisterent: tunc quedam mulier casta simul & sapiens uidens patriam in nouissimo periculo constitutam: ascendens in murum: uocauit inter armatos iobab. Quo ueniente: cepit ad eum huiusmodi uerba proferre. Quia cum reges & principes deus constituisset: ut hæbreorum hostibus resisteretur: & israhelitis pacis iura præberentur: tu inquit festinas metropolim israhelitarum quæ nihil deliquit euertere atque uastare. Tunc iobab orauit alias iurauit sibi propiciam deum fore: & quia non haberet huiusmodi uoluntatem: nec ullum de populo uelle occidere: quantum magis tantam perdere ciuitatem: sed si acciperet ab eis rebellem

H ii

regis ad pœnā id est seba filiū Bochari: ab obsessiōe exercitū cōtinuo reuocaret. Quod dū audisset mulier: ad ioab puulas idutias postularat: ut hostis caput de muro repēte p̄iceret. Quo facto descēdit ad ciues eius: locuta est dicēs: cur uellent pessime cū filiis & uxoribus deperire propter magnū lignum hoiem nec cognitum unde esset: quē regem uellent habere pro David: qui eis tanta beneficia cōtulisset: & una ciuitas studeret tanto exercitui resutare? Hoc dicto suscit eis: ut seba caput abscisum in ioab p̄iceretur exercitum. Quo facto ioab missa tuba: obsessiōem repente dissoluit & reuersus in hierosolymam: tuis populi princeps militiæ constitutus ē. Ordinauit autem rex etiā banaiā super corporis custodes: & super sexcentos armatos. Adorā autē fecit sup tributa: & sibacha & bachillā super gestore cōscriptores: susam uero scribā: sadoch autē & abiathar sacerdotes instituit.

Quomodo rex David iussit dinumerare populum contra mandatum domini: & de plaga: quæ secuta est transgressionem.

CAP. XIII.

Igitur post hæc cum fames prouinciam inuaderet: rogauit dominum David: ut populum miseret: & causam ei pariter: & medelam pestis illius indicaret. Cui propheta dicebat: uelle deum ut gabaonite uindicarentur: quos rex saul impie interfecerat: & conculcauerat iusiurandum quod eis iesus princeps militiæ præbuerat senioresq; firmauerant: & si ultrō quā gabaonite expēterent pro defunctis exhiberetur eis: posset propitiari deus: & populus a peste liberari. David autem audiens a prophetis hæc uelle deum: euocatis gabaonitis: eos quid uellent fieri requisit. Illis autem septem de genere saul filios ad supplicium postulantes: requirit rex dedit eis: parcens tantummodo mēphibos: filio ionathæ. Sumentes gabaonite uiros quos uoluerunt: punierunt eos. Quo facto: cœpit deus repente plueret: & terræ germina ad fructum reuocare: liberauitq; a priore peste: & ad ubertatem hæbreorum prouinciam hoc facto restituit. Igitur non multo post tempore: rex David castrametatus est contra palestinos & commisso prælio: cum eos uertisset in fugam: solus persequendo repertus est. Cūq; esset fatigatus: quidam hostium nomine achimon: filius asaphat: qui erat de prole gigantum: habebatq; hastam cuius pondus erat trecentorum siclorum: & lorica cōcatenatam & gladium: fecit impetum quasi regem suorum hostiū perempturus. Erat enī iam labore dissolutus. Tunc subito hexorsus abysai frater ioab: & regē a repēte morte protexit: & hostē piter trucidauit. Quo facto: periculū regis & pene mortē grauiter tulit exercitus: eūq; p̄icipes cōiurauerūt: ut nequāq; cū eis exiret ad bellū ne p̄pter fortitudinē atq; fiduciā suā aliquid mali passus: & bonis quæ p̄p̄ eū fuerāt sapius p̄bita priuarent: & q̄ eo uiuente adhuc poterant adipisci. Conuenientibus itaq; palestinis in gazam ciuitatem: audiens hoc rex super eos misit exercitum. Inter quos tunc bellator optimus extitit: & probatissime dimicauit. Saboch & heus: qui erat unus fortissimorum David. Hic enim multos hostium interclusos interemit ex prole alias & prolem gigantum nimis in audacia suæ fortitudinis exultantium: alias exultatē: fuitq; uictoria huius auctor apud hæbreos. Post hanc uero compressionem: palestini denuo pugnaverunt sup quos exercitū mittente David: fortis apparuit ephan cognatus eius. Nam contra singulos fortissimos palestinos solus pugnando pemit eos: & alios cōuertit in fugam quorū etiā multi in prælio ceciderunt. Paruo itaq; tēpore palestini quiescētēs: denuo castra poluerunt circa ciuitatē quæ erat nō longe a sinibus hæbreorum: eratq; uir iter eos quidā: p̄ceritate sex cubitorū: habēs etiam digitos in utroq; pede necnō & manu: uno plusq; solet natura cōcedere: hoc est senos. Contra quē de exercitu David ionathas filius sammaa pugnans deuicit: pulsissq; hostibus de ciuitate: totius uictoriæ auctor effectus: maximæ gloriæ culmē accepit. Nam & ille palestinus gloriabatur se de prole gigantū existere. Postq; pugnā nequāq; contra israhelitas habuere certamiā. Expeditus itaq; David a præliis & piculis: cū pace iā altissima frueret: cātica in deū: hymnosq; uariis metro cōposuit: alios quidē trimetros: alios quidē quinq; metros: diuersaq; faciens organa: docuit: ut leuite secundū ea deo hymnos edicerent per sabbatorū diē aliasq; festiuitates. Organorum autē species huiusmodi ē. Canora cithara quidē decē chordis coaptata: & hæc cū plectro pcutit: tabula uero duodecim sonos habēs digitis tangit. Erant & cimbala erca: & grādia & lara. Et de his q̄ dicta sunt sufficiant: ne oīno horum organorū natura nesciat. Circa regē igit̄ erant oēs ualde fortissimi quorū insigniores & actiōibus clari: octo & uiginti fuerunt. Horum enī quicq; tantū opera narrabo: p̄ quos etiā uirtutes aliōrū poterunt indicari. Erant sic enī ualidi: ut prouinciā regerēt: & gētibus præualerēt. Primus itaq; eusebius filius achame qui acie hostiū frequēter irrūpēs: nequāq; pugnando cessauit: donec ex eis nongentos occideret. Post hunc erat eleazar filius dodi: qui cum rege fuerat in sarpha. Hic aliquando israhelitis formidatibus palestinoꝝ exercitū: & ab hoc fugētibus solus restitit: irrūpēs sup hostes: occidit eorum multos: ita ut sanguine occisōꝝ: gladus eius hereret dextrā. Et cū palestinos tūc israhelite uiderent in fugā eē cōuersos: descendētēs de montibus p̄cuti sunt eos: & mirabilis ac famosissima uictoria tunc puenit: cū eleazar tantos interfecisset hostes: eosq; israhelite persequerentur: & sumerent spolia iteremproꝝ. Tertius autem filius helius hæbrei metuētēs eorū exercitū refugerēt: solus eorū acie exercitūq; portauit: quorum alios quōsdē p̄strauit: alios autē nō ferētēs eius uim & fortitudinē p̄secutus est conuersos in fugā. Hæc igit̄

potestas et uilla
et atq; p̄uinciam
intra rege David
p̄stravit. XIII.

opera manū a c̄ præliorū tres isti demōstrauerunt. Quo tēpore rex cū esset in hierosolymis: palestinoꝝ ad bellandū supuenit exercitus. Tunc David quidē in arcē ciuitatis ascendit sicut prædiximus: ut de bello cōsuleret deū: castra uero inimicoꝝ erāt in ualle fixa usq; ad ciuitatē bethleem: quæ ab hierosolymis procul est stadiis uiginti. David itaq; sortis ait. Bonā aquā habemus in regiōe mea. Et præcipue laudabat eā: quæ erat in puteo iuxta portā: mirabaturq; si esset qui ex eo poculū ei præberet q̄ magis optaret: quā si quis ei magnā pecuniā ad tempus præfens offerret. Et hæc cū audissent isti tres uiri: mox occurrentes: & per medium hostium iter facientes: uenerūt ad bethleem: & haurientes aquā: denuo ad regē p̄ eorū castra reuersi sunt: ita ut palestini eorū fiduciam & magnanimitatem obstupescētēs: quia sic pauci eos contēnerent: dimicatione cessarent. Delatā itaq; aquā noluit bibere rex: quasi de periculo & sanguine hominū sibi fuisset aduecta: & propterea non eēt bibēda: libauitq; eā deo & de salute gratias egit uiroꝝ. Post istos autē fuit frater ioab abysai. Is enī una die hostiū nōgētos occidit. Quis fuit banaias genere sacerdos q̄ puocatus a uiris israhelitis in moabitide regiōe sua eos uirtute iterfecit. Rursus autē cū uir ægyptius genere: p̄ceritate mirabilis eū puocasset: nudus armatū ipsius iaculo p̄strauit ac p̄didit: nā auferēs eius iaculū: & uinū adhuc pugnātēq; spoliā armis eū p̄priis iteremit. Annumeret autē & hoc p̄dictis eius actionibus aut tanq; primum magnanimatorum eius operum: aut quasi non dispar. Quadam tempestate cū nigeret in puteū lapsus icidit leo. Et cū os putei esset angustum: latebat abscondus ne appareret: erat ei ipsū orificiū niue dānatū. Nullum ergo egressum leo uidēs: nec salutis exitū rugiebat. Banaias autē audiēs bestia p̄clamantē: dum iter tunc ageret: accedens ad puteum in eo descendit: & baculo quē portabat in manu bestia repēte p̄strauit. Tales igitur uirtute fuerūt: & reliqui numero trigintatres.

Rex David feliciter uiuens in regno salomoni filio mandauit de edificatione templi & quantum materia ei auri & argenti lapidumq; præciosorū p̄parauerit ad templi edificiū. CAP. XIII.

Ex autē David uolens agnoscere: quot eēt milia populi totius: est oblitus moniti moysi: quo prædictum fuerat: ut si dinumeraretur populus: pro uniuersiusq; capite deo siclus præberetur. Præcepit ergo ioab principi militiæ: ut pergens uniuersum dinumeraret exercitū. Quo dicente: non eēt necesse hoc: nō geuit: sed iussit numerum hæbreorū insigniter adimpleri. Ioab uero sumens tribunos & scribas: & pagrās israhelitaꝝ prouinciam: cōsideratq; multitudinē c̄nta eēt hierosolymā remeauit ad regem: post menses nouem & uiginti dies oblitq; numerum regi: absc̄p̄ tribu beniamin: hanc enim dinumerare nō poterat: neq; tribum leui. Penituit autē David q̄ dinumerasset populum: eo q̄ deliquisset i deum. Fuit ergo aliorū israhelitarum numerus nongenta milia uiroꝝ arma ferentiū: & militiam exercere ualentū: iudæ uero tribus per se solam habuit. xl. milia. Prophetis itaq; declarātibus David: quia deus ei irasceret: supplicare cœpit eūq; rogare: ut propicius eēt: & ueniā peccato concederet. Tunc gad prophetā misit ad eum deus: tres supplicii conditiones portantē: ut eage quam probaret eligeret: utrum uellet famē in prouincia generari annis septem: an tribus mensibus pugnādo uinceretur ab hostibus: an certe morbus & lāgor accederet tribus diebus hæbreis: ille uero in anxietatē huius electiōis oīno rerū pessimāq; incurrens tribulabatur: & uehementer animo uidebatur esse cōfusus. Cūq; propheta diceret: hoc oī modis iminere: & responsū uelociter exigeret: ut electā ab eo conditionem deo renunciaret: cogitans rex: quia si famā eligeret: cōtra alios hoc facere uideret: quando ipse quidē habens multa frumenta non pateretur inopiā: reliquis uero eēt angustia: item si eligeret triū mensiū uictoriā hostium: ipse quidē habens circa se uiros fortissimos: & custodes: nihil oīno metueret: neci uero eius exercitus subiaceret: inter hæc autē cōem potius passionē: & regum & subiectorum elegit: in qua timor oibus est equalis: dicens quia multo melius est in dei magisq; in hostium manus incidere. Hæc audiens propheta: renūciauit domino. Qui morbū & interitum misit in exercitum hæbreorū. Moriebantur enī non uno modo: ut facile languor potuisset agnosci: sed mors quæ dem inerat multis languorū occisionibus: & quia nō possent cognosci: facile peribant. Alius ergo super aliū moriebat: & latenter iminens malū uelociter ferebat interitū. Alii siquidem repēte cum uehementibus doloribus: & amaro gemitu aiām relinquebant: alii uero ipsi passionibus marcescebant: ita ut neq; curā exhibere corporibus p̄ualerēt: sed præ labore deficerēt: alii autē repētis e tenebris eorū conatus abripiētibus suffocati: prius expirabāt: alii super mortuos quos sepeliebant ipsi quoq; moriebantur: imperfectas relinquentes pariter sepulturas. Incipiente itaq; pestifero languore eos ab hora matutina perimere: usq; ad horam prandii consumpta sunt milia septuaginta. Extenditq; angelus manum ad hierosolymam: ut etiā illic pestem languoris inferret. Rex autem sacco amictus sedebat in terra: rogans deum & supplicans: ut morientium leuigaretur interitus. Tunc respiciens interea: & uidens angelum euaginato gladio in hierosolymam properantem: clamauit ad dominum dicens: iustum esse ut ipse puniretur: qui pastor erat: & greges quæ nihil deliquerant seruarentur: & ipse poscebat iram dei conuerti in se: & in generationē p̄pria potius prouenire supplicium: ut innoxio populo parceretur. Exaudiens uero deus eius preces: cessare fecit interitum: & mittens gad prophetam: præcepit ut ad aream iebusei orna repente conscenderet: edificans illic altare: ut hostias immolaret. Audiens hoc David nō siluit: sed mox in locū ubi præ-

H III

Quia dicitur de
rebus dicitur et
respondeo dicitur
et dicitur et dicitur

ceptum fuerat properauit. Orna uero terebat frumentum. Cūq; uidisset regem & omnes eius pueros uenientes: occurrit ad eum: & adorauit: erat enim genere quidem iebuseus: Dauid autem principuus amicus: & propterea ei nihil mali fecit: quādo ciuitatem sicut prædiximus deuastauit. Cūq; orna interrogaret cur dominus uenisset ad famulum suum: dixit: ut aream compararet ab eo: quantenus altare in ea constituens domino hostias immolaret. **Qui & aream dixit & aratri boues ad holocausta se præbiturum & deum oraturum: ut sacrificium grate suscipere.** Rex autem eius qui dem simplicitatem & magnanimitatem diligere se professus est: munusq; suscipere: præcium uero eum rerum omnium accipere postulabat: dicens non esse iustum: gratis sacrificia celebrare. Dicente autem orna: ut cum uellet efficeret: quinquaginta aream syclis ab eo comparauit: & edificato altari sacrificia fecit: & holocausta celebrauit: & hostias pacificas immolabat: quibus placatus dominus: & denuo propitius est effectus. In illo siquidem loco aliquando contigerat offerre Abraam suum filium Ysaac: quando cum iam paratus esset occidere filium: & in holocaustum exhibere: ex improuiso aries apparuit & altare circumstetit: quē Abraā pro filio sicut prædiximus imolauit. Videns aut rex Dauid orationem suam exauditam a deo: & sacrificium grate susceptum: decreuit ut ille locus area potius populi uocaretur: quam uocem nimirum oportune iam tunc pro templo illic deo edificando præmiserit. Deus enim misit ad eum prophetam dicens: templum illic eius filium esse facturum: qui esset ei successurus in regnum.

Quō rex Dauid senex factus & frigidus: p̄ adolescentulā uirginē noīe abisag calefactus est & de adonia filio Dauid q̄ usurpauit sibi imperiū: & quoniā salomō unctus ē in regē iubēte Dauid patre eius: cui rursus mādauit edificationē tēpli: dās ei descriptionē & cōstitutionē edificiū. CAPI. XIII.

Post hanc itaq; prophetiā iussit rex numerari colonos: & inuenti sunt: centū & octoginta milia. Ex his instituit lapidū celsores octoginta milia. Aliā uero multitudinē ut lapides ueherēt deputauit: ex qbus tria milia quigētos laborātib; p̄posuit. Præpauit at ferrū & es ad opa: & ligna cedria ualde p̄cra: hæc mittētib; sydoīs; qbus mādauerat: ut ei hāc materiā ministrarēt. Amicis uero suis dicebat: hæc se tūc gerere ut regnāturo post se filio p̄paratā materiā ad opus fabricæ dereliqueret: & nō tūc cū eēt nouus & iēxpus p̄p̄ ætatē circa talia laboraret: sed hēns hæc p̄parata: citius opus ipleret. Vocās autē filiū salomōnē p̄cepit ei ut succedens in regnū: tēplū edificaret deo dicēs: qā eū uolentē hoc facere p̄hibuisset deus bellis & hūano sanguine sordidatū: & prædixisset: quia salomon iunior filius eius edificaret templum: & quia ut hoc nomine uocaretur: non ipse tanq; pater prospexisset sed deus: & promississet prouinciam hæbreorum eius tempore fore scelicem: & nō solū in aliis bonis & pacē qd̄ ē oīum ualde præcipuū: sed & belloꝝ atq; seditionū intestinag; futurā maxiam libertatem. Tu igitur inquit quō & ante natiuitatem a deo rex fore monstratus es: nitere etiā in aliis eius prouidentia dignus esse: & pius existere: simul & iustus & fortis: mandata quoq; eius & leges quas nobis per moysen tradidit: & tu serua & alios nequaq; præuaricare permittas. Templum autē qd̄ te regnāte sibi præcepit fieri: deo reddere festinato: nō pauescas magnitudinem operis nec labore terrearis: cuncta nāq; tibi ante meum obitū præparabo. Scito siquidem auri talenta iam collecti decē milia: argenti uero cētum milia talētoꝝ: ferri uero & eris pondus quod & numeꝝ p̄collet excedere præparauit: lignoꝝ & lapidū maxiam copiam. Habes autem super hæc & qui lapides possint cedere: & fabricas instruere milia multa uirorum: & siquid his defuerit: adiicere non morieris. Esto igitur optimus gubernator: deū habendo patronum. Præcepit autem principibus populi quos fabricare præceperat filium adiuuare: & bonis omnibus abundantes: circa dei uacare religionem dicens pro his fruituros pace simul & equitate quæ deus iustis: & piis omnibus consuētus est repensare. Edificato siquidem templo arcam eū præcepit illic & sancta uasā recondere dicens: eo q̄ ante multum tempus hoc templum habere debuerant: nisi patres nostri deo inobedientes fuissent: cum deus utiq; sibi templum postq; hanc terram obtinuerunt edificare præcepit. Hæc itaq; ad principes suos Dauid & ad filiū suū est locutus.

Rex Dauid sciēs se moritūꝝ: & uocās filiū suū salomōnē: plenius instruxit eum de obseruationē mādatoꝝ dei: & de his quos nouerat p̄cna dignos: post hoc mortuus ē & sepultus a filio suo salomōne: & multæ diuitiæ cū eo sunt reconditæ.

CAPI. XV.

T cum iam eēt senex: & corpore frigidus: ita ut p̄pter ætatē sic aegeret: ut neq; multis pellibus adoptus calefieri posset: cōgregati medici: & consiliū facientes: tractauerūt ut ex omni regione speciosa uirgo eligeretur quæ cū eo dormiret hoc ei contra frigus fore remediū: ut eum puella uirgo foueret. Ad quā rē una adolescentula in ciuitate repta est: quæ mulieres pulchritudine sua cunctas excelleret: noīe abytag; quæ dormiens solummodo cum rege calefaciebat eū. Rex autē ad cās ueneres quæ iā senectū e defecerāt: & ad coitum mulieris nō ualebat. Quartus igitur filius Dauid iuuenis speciosus: atq; procerus ex muliere agit ei natus noīe adonias: qui post absolon fuerat p̄creatus: habēs regnādi superbiā: dicebat amicis: quia ipsū oporteret i regnū succedere: fecitq; sibi currus & equites: & quingenta uiros præcursores instituit. Quæ cū uideret pater: nō corripuit eū: neq; impetū uolūtatis eius prohibuit: donec agnosceret p̄ qua causā talia cogitaret. Habuit autē adonias huius rei coopatores p̄cipē militiæ ioab & abiathar

acerdotem: cui solummodo resistebat sadoch sacerdos: & ppheta nathan: & baraias: q̄ supra corporis custodes fuerāt: & semeias amicus Dauid: & oēs uiri fortissimi. Cūq; p̄parasset adonias cœnam extra ciuitatē circa sōtem qui erat in orto regali: & oēs fratres p̄ter salomonem illic uocasset: necnō & principem militiæ ioab: & abiathar: & p̄cipes tribus iuda: sadoch tantūmō sacerdotē: & nathan ppheta: & banaia: & oēs diuersæ uoluntatis ad conuiuū nō uacauit. Hæc autē mater salomonis bethsabeæ nathan ppheta nunciauit dicens. Adonias rex est: & Dauid hoc ignorat: deditq; ei consiliū ut saluaret se: & filiū suū salomonē: & ingressā ad Dauid sola diceret ei: quia ipse quidē iurasset post se regnātūꝝ fore salomonē & quia adonias iam teneret imperium. Quā ad regem loquente propheta se asseruit ingressū: & eius uerba suo testimonio firmamentūꝝ. Credens at uerbis ppheta bethsabeæ introiit ad regē: & cū solēniter adorasset: silentō petito: oīa ei quæ ppheta monuerat explicauit conuiuū adonias: & uocatos ab eo abiathar sacerdotē: & ioab principem militiæ: & eius filios absq; salomone: & necessarios eius amicos insinuans: dicebatq; quia oīs populus sustineret: quem rex ordinare uellet: rogās ut haberet in aio: qā post mortē eius ille regnās: & eam & eius filiū una p̄meret. Cūq; adhuc loqueretur cū rege mulier: nunciauerūt ei: qā nathā eam uidere uellet. Rege iubente ut ueniret: ingressus nathan interrogabat: si ea die regem fecisset adoniam: & ei principatum populi tradidisset: dicens eum splendidum ualde fecisse conuiuium: & omnes regis filios præter salomonē ibidē iuitasse: & p̄cipē militiæ ioab: q̄ cū plausu nimio epulati & ludo eternum eius optabant effici principatum: adiiciens: neq; me inquit: neq; sacerdotem sadoch uocauit: nec banaiam: qui supra corporis custodes erat positus: & iustum eē ut omnes agnoscerent: si per eius factum fuerit uoluntatem. Hæc dicente nathan: præcepit rex uocari bethsabeæ: paululum nāq; e cubiculo discesserat ingrediente propheta. Cūq; uenisset mulier: rex ad eam: iuro inquit tibi per deum nostrum excelsū: filium tuū salomonem esse regnāturum: sicut & primitus iam iurauit: & hunc sup̄ meum solium fore sessūꝝ: & hoc hodie celebrādum. Cū ergo mulier adorasset eum & longeuā eius optasset uitā: sadoch sacerdotē & banaia uocari præcepit. Quibus uentibus cum iussisset ut sumpto nathan propheta: & armatis qui circa aulam regiā residebāt: imponentes eius filium salomonem in iumento regio: foras ciuitatem ducerent ad sōtem qui dicitur geon: & unguentes oleo factō eum constituerent regem: & sadoch sacerdotem: & nathan prophetam hoc celebrare præcepit: sequentesq; per mediam ciuitatē tuba canerent clamantes: in eternum uiuere regem salomonem: & eum sedere in regio solio constituerent: ut agnosceret omnis populus: q̄ ei traditum a patre fuisset imperium. Salomoni uero mandauit de regno: ut pie & iuste circa hæbream gentem & tribum iuda uiueret. Cūq; banaias optasset: ut esset deus salomoni propitius: repente insigniter: & nullam habentes moram: imposuerunt salomonem in regia mula: educentesq; eum extra urbem ad fontem: & oleo eum ungentes: introduxerunt rursus in ciuitatem: fauentes: & regnum eius longeuū fieri deprecantes: deinde uenientes ad domum regiam sedere fecerunt eum in solio regis. Tunc omnis populus mox conuersus ad epulas & festiuitatē lætatus in calamis: aliisq; musicis organis: delectabatur: exultans: ita ut diuersitate organoꝝ: & melodia musica omnis terra & aer resonaret. Cūq; sensisset clamorem adonias: & qui eius conuiuio præsentēs erant turbati sunt: dicebatq; ioab non sibi placere sonum tubæ quā audiebat. Dum ergo cunctis in conuiuio constitutis: nullus gustaret cibum: sed omnes diuersis cogitationibus inhererent: cucurrit ad eos sacerdotis abiathar puer nomine ionathas. Cūq; uidisset adonias iuuenem: & dixisset boni eum nunci fore portioꝝ: ille eis pandit uniuersa de salomone: & uoluntatem regis Dauid aperuit. Exilientes igitur mox e conuiuio adonias & omnes qui uocati fuerant: a sede regali fugerunt. Metuens autē adonias regem pro his quæ fuerant gesta: supplex factus est ei. Et: dum cornu altaris teneret: hoc fecisse nunciatum est salomoni: & quia rogaret: ut ab eo acciperet iusuandū: quia non haberet rex circa eum huius facti memoriam: nec mali aliquid sustineret: ille mansuete misit temperanterq; agens: ab illo quidem delicto eū dimisit illesum dicēs: q̄ si iciperet aliquid denuo nouitatis proferre ipse suæ punitionis auctor existeret. Et mittens iureiurādo præbito: euocauit eum. Qui dum uenisset: & adorasset: iussit eum ad domum propriam remeare: nihil decetero metuendum: ut tamen bonum se pro sua utilitate maxime exhiberet admonuit. Volens autem Dauid ostēdere totius populi regem se filium effecisse: cōuocauit p̄cipes uniuersos in hierosolymam: & sacerdotes & leuitas: & dinumerans populū: inuenit ab anno tricesimo usq; in quinquagesimum existere triginta octo milia: ex quibus instituit curatores fabricæ templi: uigintitria milia iudices populi: & scribas eorum sex milia: & totidem qui hymnos dicerent deo: cantantes in organis quæ Dauid sicut prædiximus instituit. Diuisit etiam eos per generationes: & segregans ex tribu sacerdotes: inuenit eoz generationes uiginti quatuor: ex domo quidē eleazar sedecim: & de ithamar octo & præcipiens: ut unaquæq; generatio ministraret deo per dies octo a sabbato usq; ad sabbatum: & ita omnium generationes sortem acciperet: præsentē Dauid & sadoch & abiathar sacerdotibus & principibus uniuersis. Et prima quidem generatio conscendens conscripta ē prima & secunda pariter & tertia: & consequenter usq; ad uigesimam quartam: & diuisio hæc permansit usq; ad præsentem diem. Fecit autē & de tribu leuitarum partes uiginti & quatuor: & sortiti

eodē modo consecderunt: utq; secundū modum sacerdotum octo diebus ipsi quoq; ministrarent instituit. Eos uero qui erant de germine moysi: hos eminentius honorauit. Fecit enī eos custodes thesaurorū dei atq; uasorū: quæ reges deo dicere contingeret: iussitq; omnibus de tribu leui: simul & sacerdotibus: ut die noctūq; deo seruirent: sicut eis seruiret moyses. Post hæc diuisit exercitum in cohortes duodecim cum ducibus suis & cetenariis & tribubus. Habebat uero unaquæq; cohortis uiginti quatuor milia uirorum: quos obseruare præcepit per tricenos dies a prima hora usq; ad nouissimam salomonē regem cū millenariis & cetenariis. Cōstituit autem iudicē uniuersū: q; cohortis quem bonum iudicauit & iustū: & tutores thesaurorū: & uitium: & agros: aliosq; iumentorum quoq; nomina non credidi necessarium reminisci. Cūq; hæc singula prædicto modo distribuisset: conuocans in ecclesiā iudices hæbreorū: & principes tribuum: & duces cohortium: & qui in unoquoq; actu: aut qui super possessionem regiam fuerat cōstitutus: stans excelso solio rex ait. Fratres concios uos esse uolo: quōd templum deo edificare deliberatis: aurum multum præparauit: pariter & argentum centum milia talentorum. Deus autem prohibuit me per nathan prophetam propter bella quæ pro uobis gessi: ex inimicorum cedibus pollutam habens dexteram: ut ei templū edificarem: sed filium mihi successurum in regnum: hoc implere præcepit. Nuncio itaq; quoniam dum pater noster iacob duodecim filios habuisset: nostis iudā fuisse regem: & meipsum cum fratribus haberē præpositum: & a deo recepisse regnum: & nullum eorum grauius hoc tulisse: & ego depolco meos filios: ut nō in alterutros seditiones exercent: salomōe regnū suscipiēte: sed agnoscite q; deus eum elegerit: serant eum libenter ut dominum. Non eis grauis debet esse dei uoluntas quando non extraneo seruiunt: sed magis letentur in fratre: honorem imperii possidentem: enimq; una participantem. Oro itaq; ut promissiones dei perducantur ad finem: & fœlicitas in cuncta puincia seminetur: omniq; tempore maneat sicut etiam sub rege salomone est ipse pollicitus præbiturum. Erunt autem hæc firma: & terminum bonum habitura: si pium & iustum: & custodem paternarum legum temetipsum o filii præbueris. Si uero has trāscenderis: mala te scito eē passū. Rex itaq; dum hæc compleisset uerba cessauit. Descriptionem uero & constitutionem edificii templi omnibus suadentibus salomoni tradidit: quæ admodū fundamēta domus & supiora eius: & quana & qualis latitudo & altitudo fieret: necnō & quāta uasā aurea & argentea: quorum pondus ipse decreuit: monuitq; eum quoq; sermonibus: ut omni instantia immineret in ope: utq; princeps & leuitarum tribus cū eo piter laborarent propter eius ætatem: & quia cum deus illū elegerit: q; fabricæ templi: & præsul esset imperii: facile illis & non ualde laboriosum edificii fore dicebat: cum ipse multa auri talenta: plurima uero argenti & ligna: dum & fabrorū multitudinem: & lapides cedentium præparasset: necnon & smaragdos & alios lapides præciosos: sed & nunc oblationis permitias faciens: alia tria milia talentorū auri purissimi se præbiturū esse dicebat ad aditum & curiū dei faciendum ex quo & cherubin essent sub quas constituerent arcam. Cūq; tacuisset Dauid: principibus & sacerdotibus atq; leuitis multū studium oblatiōis habentibus: & pmissiones claras & magnificas exhibitibus: quæ etiam sunt impletæ ab eis: obtulerunt auri quidem talēta quinq; milia: & stateres decem milia: ferri talenta multa milia. Sed & quicūq; præciosos lapides habuit obtulit: & in thesauros dedit conseruandos: quoq; agebat curā pronepos moyses: saluis. In his itaq; omnis populus exultabat. Sed & Dauid uidens studiū & munificentia pceq; ac sacerdotū & simul uniuersorū: deū benedicebat magna uoce: patrem eū & genitorē oīum esse proclamans: sed & opificem rege humanæ & diuinæ: & quibus eū ipse præposuisset: pfulē: simul & curatorem fecisset generis hæbreorū: & fœlicitatis eorū: quoq; ei pbuerat principatū. Inter hæc autē orās & omni populo bona semper optans: & salomoni filio mentē sanam & iustam: & in cunctis partibus uirtutum incolumitatē: iussit ut etiā populus benediceret deū. Illi uero prostrati in terram adorauerūt: & gratias Dauid p oibus: quæ eo regnate potiti sūt. Altera uero die deo hostias celebrauerunt: & rulos mille: & toridē arietes: & agnos mille quos in holocaustis obrulerūt: sacrificauerūtq; pter pacificas: multa milia ouiuū occidentes: & tota die rex festiuitatem habebat cū omni populo. Sed & salomonem secundo unxerunt oleo regemq; fecerunt: & sadoch pontificem uniuersæ plebis: & ducentes ad regalia salomonem: & sedere facientes in solio patris. Ab illo nanq; tempore: ei cunctus populus seruebat.

CAP. XVI.

Post paululū uero tēpus: & Dauid egritudine & senectute confectus: sciēs se morturū: uocauit salomonē filiū: & hæc ei locutus est. Ego quidē o filii iam ad uniuersorum dēbitum ad patres procedo meos: commune gradiens iter omnium qui sunt nunc: quiq; futuri sunt: illic pergens unde non licet ulterius remeare: & quæ in hac uita geruntur agnoscere. Quapropter uiuens adhuc & iuxta mortem constitutus: ea te moneo quæ dudum & dixi: suadēs tibi: ut sis quidem iustus circa subiectos: pius autē circa deum qui tibi dedit imperium: atq; mandata serues & leges: quas ad nos per moysen ipse transmisiit: & neq; gratia neq; inamicis neq; concupiscentia: neq; alia passione constrictus has forte cōtemnas. Dei enim fauorem amittis si leges præuaricatus fueris: & diuerso prouidentiam eius in te conuertis: si talis fueris: quæ eē rectorē decet imperiū. Sed ego etiā deū exoro: ut genus nostrū regnum tpe uniuersio possideat.

nec altera domus hæbreorum habeat principatū: sed ut nos ipsi p sæcula eterna regnemus. Esto at memor iniquitatis ioab: qui per zelum occidit duos militiæ principes iustos & bonos: abner filiū ner & amasā filiū ietherā. Quoq; mortē ut fuerit uisū tibi desēde: quōd potior me atq; potētor: existēs ioab: pœnā hæstenuabis: hoc munus p̄stādo mihi. Nō eis enī initiū benefaciēdi cōserimus: sed ea potius recōpēsamus: quia pater eorū mihi in fugæ tēpore ministrauit. Sed semel filius gera de tribu beniamī q; multū mihi in fuga polito blasphemauit: p̄ficiētē: & postea remeātī occurrit ad fluuiū iordanis: & fidē accepit: q; nihil mali tūc patere: nūc cām rationabilē reqrēs: decēter ulciscere. Dū ergo filiū hæc monuisset: de oibus: & amicis: & de his quos nouerat p cōna dignos: defūctus ē: cū uixisset annis. lxx. Ex qbus regnauit septē ānis in hebrō sup tribū iudā: & mēses sex: in hierosolymis at regnauit sup puiciā uniuersā annis triginta tribus. Hic enim uir fuit optimus & oī uirtute plenus quos eē oportet in regibus: qbus rātag; gētū cōmittit salus: fortis: q̄lis nō fuit alius. Nā in certaminibus q; pp subiectos habuit: primus ad picula pperabat: laborare & pugnare milites inuitabat: ipse opando potius: nō sicut dominus impando: ad itelligēdū & considerandum de futuris: & ad dispensationē p̄sentū nimis idoneus: castus: māsuētus: benignus: circa eos q; in calamitatibus erāt: iustus & nimis humanus: in his at q; regibus p̄cipue cōueniūt: in nullo penitus nisi circa uxorē: uiriæ magnitudie potestatis deliq̄. Reliq̄ at & diuitias quātas nullus alius regū: neq; hæbreorum: neq; gētū aliæ. Sepeliuit at eū filius salomō i hierosolymis decēter nimis: & aliis rebus q; solent circa exegas regias ministrari: & multas diuitias cū eo recōdidit. Quæ magnitudinē ex his quæ dicitur sum poterit q; libet agnoscere. Post tempus enim annorū mille trecētorū: hircanus p̄tiffex dū ciuitas obsideretur ab antiocho rege qui pius cognominatus est filio demetrii: uolens ei dare pecunias ut ab obsessione recederet: & exercitum suum auferret: nō habens unde hoc adimpleret: aperuit unū locū sepulchrorum dauid: & sublatis exinde tribus milibus talēto: ptem dedit antiocho: & ita nimietatē obsessionis amouit: sicut etiam in aliis indicabimus. Post hæc aut multo antioche tēpore iā transactō rursus herodes rex aliū locū aperiens: plurimas exinde pecunias tulit. Nullus aut eorū loculos regū inuenit. erant enim sub terra mechanico modo recōditi: ut ingrediētibus in monumentum: nullatenus possent esse manifesti. Sed de his quidem hæc nō indicasse sufficiat.

Incipit liber octauus antiquitatū.

Quō salomon suscepit regnum: & peremit

CAP. .I.

Dixit itaq; quot uirtutū: quātorūq; bonorū auctor extiterit cōtribulibus suis: quātaq; bella pugnasq; gesserit: & lōgeus sit mortuus: i p̄cedēti declarauit libro. Salomōe uero eius filio adhuc ætate iuēculo suscipiēte regnū: quæ adhuc uiuēs pater dominū populi uniuersū uolūtate dei cōstituit: sedēte in solio patris: oīs egdē populus solēnter fauit: ut assoleat in initio q̄tenus eius res optie regerēt: & usq; ad senectutē fœliciter pmaneret in regno. Adonias at q; eius etiā patre adhuc uiuēte rētauerat regni culmē iuadere: ingressus ad regis matrē bethsabeæ: eaq; humiliter salutata: requisitus ab ea: ut si p aliq; petitiōe uenisset ediceret: pmittere se tota uolūtate cōferre: adonias itaq; locutus ē. Nosti quidē & ipsa regnū & pp ætatē: & pp populi uolūtate fuisse meū: sed decreto dei ad salomonē tuū filiū puenisse: me tamē aplecti p̄fiteor: & gratis seruire ei: & libeter agere q; iusta sūt. His dictis p̄ter postulauit: ut apud filiū eius suū fratrem intercederet: eiq; suaderet: dari sibi abyssag; q; cū eius patre dormierat uxore dicēs. q; p senectute eā pater nō agnouisset: sed adhuc uirgo consisteret. Bethsabeæ uero & ministraturā se i hoc negotio studiose p̄misit: & nuptias p̄mereri pp utrūq; q; & rex ei uellet aliqd p̄stare: & illa p eo p̄na uolūtate deposceret. Adonias at spe nuptiæ lætus abscessit. Salomōis ergo mater repēte prexit ad filiū: locutura de qbus adonias supplicati promiserat. Et occurrēte sibi filio eaq; cōplectēte: cū deduxisset eā ad locū ubi solū erat regni cōstitutum: rex aliud solū a dextris matri iussit appōi. Cūq; sedisset bethsabeæ: unū inq; o filii munus mihi petēti cōcedē: & ne uelis q̄si difficile denegare: tristēq; deserere. Cui salomō se iplere qd uellet ait: q; factū eēt matri cūcta p̄bere: culpabat tamē eius petitiōis initiū: qd tanq; nō habēs firmissimā sp̄e adeptionis hmōi uerba p̄ferret: & adhuc qcq; sibi negari metueret. Tūc illa rogabat: ut uirginē abyssag; adonias frat̄i donaret. uxore. Hoc uerbu rex iracūde suscipiēs: dimisit qdē matrē dicēs: quō adonias cās nimis eminētis appeteret: & mirari se quō nō ei posceret etiā regnū: q; q̄si seniori abyssag; dādā rogaret uxore: q; potētes haberet amicos: ioab p̄cipē militiæ: & abiathar sacerdotē: mittēsq; banaiā: q; erat sup corporis custodes: frat̄e adonias p̄cepit occidi. Vocās igitur & abiathar sacerdotē dixit ei. A morte quidem hoc te liberat quia & cū patre meo sapius laborasti: & arcā cū eo in hac regionē uexisti: hoc aut tibi propono suppliciu: eo q; fueris cū adonia cōiunctus eiq; cōsenseris: ut neq; hic moreris neq; ad faciē meā ingrediaris: sed p̄gens in tuā patriā in agris dege: & hanc conuersationē donec uiuas exerceto: quō peccasti: & nō est iustum te habere sacerdotiū. Sic ergo domus ithamar sacerdotiū honore priuata est: propter prædictā cām sicut samuel heli prædixerat: trāsiuitq; ad genus sinees. i. ad sadoch. De genere uero sinees tēpore quo ad domū ithamar sacerdotium transiit

Adonias p̄stare
Bethsabeæ d

Rege alius
Denotat mēs
appōi

Salomon p̄cepit
cōm adonias

Domus ithamar
hanc uerba
part' ab iudice

quemcūq; uolueris ea deponant: ut tui hæc ad hierosolymam deferant. Sed tu pro his præbe nobis frumenta: eo q; horum nobis esse uideatur inopia. Quapropter supplicamus in hoc te esse sollicitum. Harum igitur epistolarum haftenus rescripta seruantur: non in nostris solummodo libris: sed etiam apud tirios & si quis hæc uoluerit integre cognoscere: rogans custodem monumentorum publicorum tiria ciuitatis: inueniet ea consona horum quæ a nobis edicta sunt. Hæc dixi uolens lecturos agnoscere: q; nihil amplius extra ueritatem proferimus: neq; ex uerisimilibus quibusdam aut fallacibus aut delectabilibus rebus hanc historiam componentes: examinationem quidem fieri non declinamus: & ut nobis credatur exigimus immo in nullo potius hæc recepimus de præcarnum nisi adhibita probatione & manifestis inditiis uirtutem ipsius ueritatis habeamus. Rex itaq; salomō dum ei fuissent litteræ tiri regis allatæ eius uoluntatem & fauorem ualde laudabat: & ei quæ proposcerat repensauit: misitq; singulis annis tritici uiginti milia choros: & totidem olei batos: batos aut capit sextarios septuaginta duos: eandem uero mensuram etiā uini p̄bebat. Amiciciae siquidem yram & salomonis ac potius largitate creuerūt: & iurauerunt has esse iugiter permansuras. Rex autem indixit omni populo tributa triginta milium operariorum: quatenus opus præ multitudine sine labore constaret: diuisitq; eos ualde prudenter. Decem milia enim fecit incidere uno mense in libano monte: ut duobus mensibus remeantes ad propria requiescerent: donec iterum uiginti milia diffinito tēpore suum opus implerent: itaq; contigebat quarto mense ut priores denot ad laborē remearent. Sup̄ hos enī laboratores curatō institutus ē adorā. Erāt autē ex his quos reliquerat dauid ad portandos lapides aliamq; materiam septuaginta milia uiri: & eorū qui lapides incidebant octoginta milia & eorum præpositi tria milia trecenti: uelociterq; secabant lapides exitos ad fundamēta tēpli: quos primitus poliebāt & copulabāt in mōtib; & ad ciuitatē deferebāt. Hæc non solū a puicibus structoribus: sed etiam ab artificibus quos miserat rex yram.

¶ Quomodo primus in hierosolymis edificauit templum: & de præuaricatione qua præuaricator est circa senectutem: simul & de obitu ipsius.

CAP. III.

Epit autem salomon edificare templum anno quarto regni sui: mense secundo: quem macedones artemisia uocat: hæbrei autem hyaro: anno uigentesimo secundo filiorum israhel profectiois ex aegypto. Post mille aut & uiginti annos aduentus abraā ad chananeam de mesopotamia: a tēpore uero diluuii anno millesimo quadragesimo: ab adā autem protoplasto usq; ad edificationem templi salomonis præterierunt simul anni tria milia centum & duo: qua tempestate coepit edificare templum. Tunc siquidem undecimum iam in regno tiri yram annum habebat: a tiri uero conditiōe usq; ad edificationem templi fuit tempus annorū quadraginta & ducentorū. Deposuit itaq; rex fundamēta templi in nimiam terræ profunditatem: de lapidibus ualde fortissimis & qui possent longo tempore permanere: qui eque constipati sibiq; conserti terræ pauimentum & sortitudo super edificati templi essent: & propter inferiorē sui fortitudinem sine defectu impositam magnitudinē & præciosam una pulchritudinem sustinerēt quæ utiq; fundamenta non minus pondus habitura erant q̄ alia quæ erant tanta celsitudine & fastigio quasi ad instar mundi: & ad magnificentiam fabricanda. Eleuatum itaq; templum usq; ad cameram ex lapide albo constructū cuius altitudo fuit sexaginta cubitorū: & longitudo sexaginta tantundem: latitudo autem uiginti. Sup̄ hoc autē erat aliud edificium equa mensura: ita ut esset ois altitudo templi cubitorū centū uiginti: eratq; conuersum ad orientem. Cuius uestibulum habebat longitudinē cubitorū uiginti quantā & latitudinē templi: latitudinē uero cubitorū decē in altitudinem surgens cubitis centum & uiginti. Edificauit autē in circuitu templi uiginti puulas domus quæ sui copulatione tēpli tota spaciu extrinsecus ambiebant. Nam & ingressus eorū ita fecit adiuicem: ut ex alia intraretur ad aliā. Harum nāq; singulæ domus latitudine quidē habebāt quinq; cubitorum & tantundē longitudinis: altitudinis uero uiginti. Erāt autē supra edificatæ his alia: & rursus alia super eas equalēs: & mensuris: & numero: ita ut oem altitudinē haberēt proxime sicut domus inferior: superior nāq; circūedificata non erat: opiebaturq; eas camera cedrina: & domibus quidem singulis erat hoc proprium: & impudibile tegumētū. Aliarū uero erat tectū cōe longissimis trabibus adopertū & cūcta tegentibus: ita: ut mediū pietes ab eis trabibus cōstipati firmiores existerent. Cameras quæ sub trabibus erant de lignis eisde fecit: celatis opere laquario: atq; uestitis. Parietes aut cedrinis tabulis exornauit: easq; piter deaurauit: ut omne tēplum nimis effulgeret & uultus ingredientiu faceret auri lumine resp̄endere. Fabrica uero totius templi multa arte confecta est de lapidibus politis: arteq; cōpositis: & nimis limpide constitutis: ita: ut neq; mallei neq; alterius instrumenti fabrilis aliquod considerantibus appareret indicium: sed præter hunc usum omnis materia cōgruenter explicita uideretur: ut naturali armonia potius quā ferramētōz crederetur necessitate confecta. Excogitauit autē rex ascensum superioris domus per latitudinem pietis efficere: non enim habuit ianuam grandē ad orientem sicut domus inferior: sed a lateribus erant ingressus ianuaq; ualde puag. Vestit autē tēplū intrinsecus de lignis cedrinis uncinis fortibus colligatis: quatenus hoc pro munimine & fortitudine constaret magna: diuisitq; tēplum in duas partes: ut interior quidem domus uiginti cubitorū adituū esset: quadraginta uero cubitis secunda

tēplo secerneret. In pietē quoq; diuidente adituū a reliquo tēplo ianuas de cedro statuit auro multo: & diuersis historiā celaturis ornatas: suspenditq; ante eas uela ex magnis colozæ floribus idē iacinti: & purpuræ: & cocci: & byssi molissimi splendidissimiq; contexta. Recōdidit autem in aditu quod erat latitudine cubitorū uiginti: & totidē lōgitudine duo cherubi tota ex auro purissimo habebatq; utraq; altitudinē cubitorū quinq;. Duæ alia erāt in cherubi quinīs cubitis extēsa. Quapropter nō p̄cul a semetipsis aberāt: ita: ut alis suis una tangeret pietē australē: alia uero positum ad acq̄lonē: alia uero alia semetipsas cōtigētes: arcā quæ in medio eorū posita erat opiebāt. Hæc uero cherubi nullus q̄les fuerūt dicere: neq; cōiicere potest. Strauit autē pauimētū tēpli petalis aureis: positq; in portā tēpli ianuas secūdū altitudinē pietis mēsuratas habētes latitudinē cubitorū uiginti: easq; pulcherrime deaurauit: & ut breuiter dicā: nullā p̄tē tēpli: reliq; extrinsecus & intrinsecus: quæ nō eēt deaurata: operuitq; similiter etiā has ianuas sicut interiores uelis uarie decoratis. Porta uero uestibuli nihil habuit horū. Misit ergo rex salomō ad yra: & ab eo accepit artificē noīe chirā: habētē matrē ex genere neptali: & patrē uria generis israhelitici: q; totius qdē opis erat edoctus: p̄cipue tamē artifex ad operādū auz & argētū & es: p̄ quē. s. uniuersa p̄ uolūtate regis in tēplo sunt diuersis machinationibus adimpleta. Fecit itaq; is artifex chirā duas columnas ereas cum canalibus: cauatione quattuor digitorū: quarū erat proceritas decem & octo cubitorū: & ambitus in circuitu duo decim cubitorū: & supraposuit utraq; columnæ capitella fusilia liliata: altitudine cubitorū quinq; supra quas erant erea retia facta: quæ operebant lilia capitum columnarum: de quibus p̄debant bini ordines malogranatorū ducentorū. Harum siquidem columnarū aliam cōstituit in p̄te dextra ante portā in uestibulo templi: uocauitq; eā thalamū iachi: aliam uero in p̄te sinistra: quā noiauit booz. Fudit autē & mare eneu in scemate emisperi: qd opus ereū p̄pter sui magnitudinem mare uocātū est. Erat enim uelut cātharus ingens: habebatq; eius diametrū. i. ab angulo usq; ad aliū angulum cubitos decem: & grossitudo eius erat fusilis digitorū quattuor: habebatq; fundum in medio alphei sui loco: opere rotundū: decē coronis explicitū. Huius diametrū erat cubiti unius. Circūstabant autē in eo mari uituli duodecim respicientes singuli ad quattuor uentorū regiones: hoc est tres uituli p̄ unāquāq; regionē: quorum terga intus respiciebant: & sup̄ eos emisperium incūbebat. Cuius emisperii rotūditas ad itiora tendebat: capiebatq; hoc mare batos tria milia. Fecit autem decem cantaris bases ereas quadrangulas: & uniuscuiusq; latitudo fuit cubitorum quinq; latitudo quattuor: altitudo sex: conclusumq; est opus particulariter ita ornatum. Erāt colūnellæ quattuor quadrangulæ per angulos stātes: latera basis ex utraq; parte in se habētes inserta: erantq; trinā diuisa: & singulæ eaz habebāt celaturas suas: idest alibi erat leo: alibi thaurus: alibi aquila: & in columnellis similiter per latera erant huiusmodi celaturæ: quasi crispantibus p̄culis alias petalis factæ: quarū altitudo fuit cubiti unius & dimidii. Erat mirum uidere orbes rotarū: quemadmodū erant celatæ & basium iunctæ lateribus. Angulos uero superiores concludebant humeri expās utiq; manibus animaliu: super quas sedebat fundus cantari reclinatus: idest incumbens sup̄ manus aquilæ & leonis: qd opus ita erat sibimet coaptatū: ut naturaliter insertum quodammodo uideretur. Inter hæc autē erant & arbores celatæ palmarū. Huiusmodi ergo erāt decē bases effectæ. Fecit autem ad hæc & decem cantaros rotūdos ereos quoz singuli ferebāt quadragenos choros: eratq; altitudo eorū quattuor cubitorum: & tātundē ab alterutris eorum labia recedebāt: posuitq; decem hos cantaros super decem bases quæ uocabantur melchonth: quinq; cantaros statuens a parte sinistra templi quæ erat ad aquilonē: & totidem a latere dextro ad austri p̄tem: respīetes ad orientem: quod etiam mare constituit aqua plenū: disposuitq; mare: ut ingredientes sacerdotes tēplum in eo lauarent manus & pedes ascensuri scilicet ad altare: & cātaros ad animaliu in terranea diluenda: simul & pedes eorum quæ erant holocaustis imponēda. Fecit autē altare ereum: cubitorū uiginti longitudine: & totidem latitudine altitudine uero decem ad holocausta celebrāda. Fecitq; eius uasā erea: i. sup̄ & ollas & caldarias: & trullas: & arpagones: & omia uasā operatus est ex ere: cuius splendor & pulchritudo similis erat auro: obtulitq; rex multitudinē mensag; & unam quidem ualde p̄cipuam auream: super quā ponebantur panes dei: & huic proximas decē milia altero modo factas: sup̄ quas uasā iacebāt: idest phiale & patere aureæ quidem decem milia: argenteæ uero quadraginta milia: fecitq; candelabra decem milia secundum præcepta moyli: & quibus unū in tēplo condidit: ut per diem luceret secundum legem: & mensam unam super quā positi erant panes ad partem tēpli respiciētem: & ad aquilonem e diuerso positū candelabrū qd in australi p̄te cōstituit. aureum uero altare inter hæc mediū erat. Hæc enim omnia domus habuit quadraginta cubitorū ante uelum aditu: ubi erat arca recondita. Fecit itaq; rex uini fusilia octoginta milia: & sialas aureas decem milia: argenteas uero duplici numero: pateras aureas ad offerendā in eis simillam cōspersam ad altare octoginta milia: & argenteas duplici numero crateras in quibus simillā cū oleo fermentabant aureas quidem quinquaginta milia: argenteas uero dupliciter: mensuras quoq; similes eis quæ mosaicæ uocabantur affarones aureas quidem uiginti milia: & argenteas dupliciter: thuribula uero aurea quibus offertur incensum uiginti milia: similiter & alia thuribula in quibus portabant a maiore altare igne ad minus altare quod erat in templo quinquaginta milia: stolas: sacer-

dotales pontificibus cū his quæ pendebant ad pedes & super hūerales : & rōnales ex gemis mille : corona uero in qua deū moyses inscripserat : una fuit quæ ad hunc diem usq; permansit : sacerdotales stolas ex bysso cōtextas : & zonas purpureas singulas decem milia : & tubas secundum p̄ceptū moysi ducenta millia : item stolas leuitarum hymnos dicentiū ex bysso ducenta milia : & istrumēta musica & ad hymnos dicendos adinuenta quæ uocantur naba : & cinara ex electro constituit quæ dragita milia . Hæc omnia ad honorem dei salomon copiose & magnifice fabricatus est : in nullo p̄cus existens : sed circa ornamenta templi usus est p̄cipua largitate : quæ etiam in thesauris dei recondidit . Circūdedit autem templū per ambitum uniuersum : quod propria quidem lingua gison : latine maceria : seu cancellus nuncupatur : tribus cubitis eius erigens altitudinem : ut ab ingressu tēpli cæteros prohiberet : & solis sacerdotibus hoc licere significaret : extrinsecus uero huius templi aliam edificauit aulam quadranguli scemate factam : erigens maximas porticus atq; latas : & portas excelsas & amplas per quattuor mundi p̄tes in eo constituens : quæ singulæ ad unumquemq; uentum quattuor angulis attendebant : ubi ianuas aureas collocabat . In hoc ergo sacrario omnis populus quibus purgatio & obseruatio legitimorū inerant introibāt . Si quidem mirabilis & oīno p̄cipua fuit & populosa ad suscipiēdos aduenientes : & si dici potest etiam cōtemplationē uisus ipsius excedebat aula quæ foris erat . Magnas enim effodiens profunditates quas propter infinitā celsitudinem non poterat aliquis sine terrore conspiciere : & erigens fabricas in quadringentis cubitis earum altitudinem equales eas uertici mōtis in qua alias in quo templū edificabatur effecit : & propterea aula quæ erat exterius sub diuo : facta erat equalis templo . Circūdedit autem portibus hanc aulam duplicibus columnis eas ex lapide naturali portentibus : quarum cameræ erant de cedro & ex laquaribus sculptis : bases autem in his omnibus fecit argenteas . Cū hæc igitur opa & magnitudine & decore edificiorum atq; sacrarum templi ministeriorū rex salomon septē annis explestet : diuitiæ magnam faciens & uelocitatis ostēsiōne : ut quilibet inspiciēs omni tpe putaret expleri uix potuisse qd sic breuiter uisus ē quātū ad operis tēpli magnitudinem terminasse : scripsit principibus & hæbreorū senioribus : iubens omnē populum ad hierosolymam conuenire : uisurum simul & templum : & dei arcam ibidem portandam alias portaturū . Cūq; nūciatū fuisset omnibus ut ad hierosolymam properarent : uix conueniret se primo mense : qui lingua patria theseria macedonibus hyperuertheus appellatur . Eodem tempore etiā festiuitas concurrat scenophegia : id est positiois tabernaculorū quæ satis apud hæbreos excelsa atq; p̄cipua est . Portates itaq; tabernaculum qd fixerat moyses : & oīa uasā ad ministerium sacrificiorū dei constructa introduxerunt in templum . Præcedebat autem eam hostiis & ipse rex : & populus uniuersus : & leuite libaminibus & multo sacrificiorum sanguine iter totū iplentes : & incēsu s̄finitū : & hostiarū multitudinē portates : ita : ut oīs undiq; aer impleretur : & etiā longe cōsistētibus odor suauitatis occurreret agnoscentes aduentū dei : & habitaculū secundū humanā opinionē crederēt in nouā domo ei nuper dicata esse faciendum . Nam neq; hymnos dicentes neq; choros agentes donec puenirent ad tēplū aliquo mō quieuerunt . Hoc itaq; modo arca migrata est . Cūq; eam in aditu iam oporteret induci : alia quidē plebs recessit : soli uero sacerdotes qui portauerant inter duos cherubin eam collocauerunt : quæ eam suis alis amplexatæ sunt . Sic enim erāt ab artifice fabricatæ : ut arcā uelut quoddam tabernaculum aut camerationē protegerent . Habuit autem arca nihil aliud : quam duas tabulas lapideas : quæ decem uerba a deo moysi dicta in monte sina scripta retinebant . Candelabrum uero & mensam : & altare aureum statuerunt in templo ante aditum in hisdem locis in quibus & olim in tabernaculo posita erant : & quotidiana sacrificia ministrabant . Altare uero ereum statuit ante templum contra ianuas : ita : ut eis apertis ad faciem esset uidentium sacrificia & hostiarū maximas opulencias : reliqua uero uasā congregans : intus in templo recondidit . Cūq; omnia sacerdotes circa arcam constituisent egressi sunt : & repente non quidem tumens : alias uehemens : neq; qualis hyemali tempore hymbre plena solet nubes alistere : sed diffusa est : & temperate effluxit : & templū omne compleuit : & facies quidem sacerdotum obumbravit : ita : ut se inuicem uidere non possent mentibus autem omnium fantasiam quandam & opinionem præbuit quasi deus descendisset in templum : & libenter habitaret in eo . Talem equidem hanc habuerunt omnes opinionē . Rex autē salomon de loco ubi sedebat exurgens : fecit ad deum uerba : quæ diuinæ naturæ credidit esse deuentia . Tibi s̄quit domine perpetuam domum quā ipse fabricatus es esse nouimus cælum & terrā : simul & mare : & cum tibi nequaq; hæc uniuersa sufficiant : hoc tuo nomini constitui templum : ut ex eo orationes ad te sacrificantes & immo : antes emittamus in aera : & confidamus : q; cum nobis sis p̄sēns : non a tuis sedibus procul abes . Ut enim omnia uideas & audias uniuersa : non a loco ubi nunc habitas recedens : omnibus uicinus : & unicuiq; noctu & die semper assistis : Cum ergo hæc dixisset ad deum : uerba conuertit ad populum : manifestans eis dei potentiam & uidentiam eius q; dauid eius pater omnia futura sicut iam multa prouenerant : & forent uentura reliq; prædixisset : quod ipsi quoq; nondum nato imposuit nomē : & q; templum ipse edificaturus : esset primus post obitum patris regnatorus : & cū omnia secundum illius prophetiā fierent : supplicabat ut deo benedicerent uniuersi : & in nullo de eius promissionibus desperaret : quas pro eorum fœ-

maxime annis
plenitudo templum

maxime annis
plenitudo templum

licitate prædixerat : sed crederet hæc iplenda ex his quæ fuerant iā trāsacta . Cūq; hæc dixisset ad populū expansis manibus ait . Operibus quidē impossibile est : ut ualeat homines pro his q; merui : ut deo munera debita cōpensare : diuinitas enī nullius eget : & oīum rerum cōpensatione superior ē . In quo enim aliis animalibus per te domine meliores sumus effecti : in eo tuam benedicimus maiestatem : & pro his quæ stirpi nostræ præbuiti pius : necessarium est gratias agere populū hæbreorum . Nullum enī aliū magis optamus habere propiciū : & in eo tuā circa nos deuotionē cognoscimus per munera : quia per te est nobis uox quā ex aere habemus : & per eum iteq; nouimus ascendentem . Per hanc ergo gratias tibi referimus primitus de hoc templo : quod ex inuisibili ad tantā gloriā prouexit : deinde pro meipso cui omnia usq; ad præsentem diē sicut a te prædicta sunt cōdonasti . Supplico ergo de cætero : ut mihi ministres : quæcūq; deum hominibus honoratis præbere possibile est : & nostram domum omnibus bouis adauges : sicut dauid meo patri & uiuenti : & circa obitum promissisti : & quomodo apud nos manebit regnum genus illius infinitis regnum successionebus adhonorabis . Hæc ergo nobis largire sufficienter : meisq; filius uirtutē quæ tibi sit gratia concede . Super hæc autē & oro : ut pars aliqua tui spiritus hoc templū inhabitet : quatenus & in terra circa nos esse uideris . Tibi siquidem habitatio peruula est etiam omne cælum & alpheus qui sub eo est omnium existentium : non dicā hoc peruissimū templum : q; precor ut custodias ab omni uastatione belloꝝ : & tanq; proprie possessiōi feras auxiliū . Supplico p̄ter : ut si peccauerit populus aliquādo : deinde plaga quædam pessima peccatis digna a te terris illata : aut sterilitas : aut corruptio : aut fames : aut huiusmodi passio quam iuste transgressoribus soles iſerre prouenerit : & cōgregatus ad hoc cōfugerit tēplum rogādo te : ut a peste saluetur : exaudibilis eis effectus uelut intus habitas misericordiam præbes : & a malo suæ calamitatis ueellas . Hoc auxilium non hæbreis solummodo a te rogō cōferri peccantibus : sed etiam totius terræ finibus : qui dum aduenerint : aut de quolibet loco & pro aliquo bono preces effuderint : exaudi clemens & postulata concede . Sic enī oēs agnoscent : q; tu quidem ipse a nobis tibi domum fieri uoluisti . Nos autem non inhumani naturaliter sumus quādo non eos qui contribuli non sunt extraneos iudicamus : sed communiter omnibus tuum adiutorium & bonorum effectum adesse suppliciter exoramus . Hæc dicens prostratus in terra : & deuotius adorans deum : post ista surrexit : & in templo obtulit hostias : & replens illud sacrificiis : manifeste deum uidit sacrificium grate suscipientem : ignis enim ex aere descendens omnibus uidentibus ad altare : hostias totas abrupit : & absumpsit . Hæc igitur apparitione monstrata : populus quidem manifestationem hanc esse diuinæ habitatiōis in tēplo conitiēs : procidens adorauit in terra . Rex autē cœpit benedicere deū : cunctosq; ut hoc facerent adhortari : habētes iam circa se diuini fauoris inditium : utq; orarent semper sibi ab illo talia prouenire : & ut mentem suam puram ab omni malicia conseruarent ad iusticiam diuinam : q; culturam : ad seruāda mandata quæ per moysen eis clementia diuina cōtulerat : quia sic foret sc̄lix gens hæbreorum : & totius generis humani beatior : roga atq; pariter : ut memoriam haberent : quemadmodū bona præsentia conquiſissent : eaq; firmiter obtinerent : & maiora & ampliora decætero sustinerent : non enī percepta hæc solummodo propter pietatem atq; iusticiam : sed etiā obtinenda per hæc præmia curaret : q; eēt apud homines p̄cipuum non tantū aliquid conquirere : quantū acq̄sita seruare : & nihil pro eorū amissione delinquere . Hæc ergo locutus ad populū dimisit ecclesiam : cum sacrificia celebrasset pro se & uniuersis hæbreis id est uirtulos quidem .xxii. milia : oues cētum .xx. milia . Tunc enim primum in templo sacrificia celebrata sunt : & in eo epulati sunt omnes hæbrei cum uxoribus suis & filiis in super etiam & festiuitatem quæ uocatur scenophegia faciens ante templum clare nimis & magnifice diebus quatuordecim rex cum omni populo pariter epulatus est . Cūq; hæc fuissent sufficienter exhibita : nihilq; deesset circa pietatis diuinæ culturam : dimittente rege : singuli ad propria remearunt : agentes gratias regi propter prouidentiam quam habuisset : & opera quæ fecisset : & orātes deū : ut eis regē præberet lōgeuo tēpore salomonē . Agebāt reuertentes cū gaudio suū iter & cū delectatiōe hymnos decātes : ita : ut cū ea iocūditate sine labore ad p̄pria remearent . Sic itaq; dū arcā deduxisset in tēplū : eiusq; magnitudinem pulchritudinēq; uidissent sacrificiis maximis & festiuitatibus impertitam : ad suas ciuitates singuli sunt regressi . Apparuit igitur regi per somnium deus : significans q; eius exaudisset orationes : & quia conseruaret templum : & in eo semper habitaret : nepotibus sc̄licet eius : & omni multitudine faciente iusticiam : ipsumq; primum si in patris sui monitis permaneret : ad excellentiam & foelicitatis infinitum cum plurima securitate asseruit uehendū : & regnatorus semper in ea prouincia ex eius genere principes : & de tribu iuda : si uero mandata contemneret : obliuioniq; mandaret : & peregrinos imitatus coleret deos esset radicatus abscedendus : & neq; reliquias ex eius genere remansuras : sed neq; in israhel ulterius nominandas populūq; terram quam patribus eorum dederat multis iustificationibus esse priuandum : multiq; bellis & malis exterminandum : & a terra quam eorum patribus præbuit eiiciendos : incolascq; alienæ terræ esse futuros : templum quoq; edificatum incendendum diripiendum ab inimicis sed & ciuitatem hostium manibus subuertendam : & eorum erumnas se facturum fabularum reſatione dignissimas : propter multitudinem nimie infœlicitatis : & incredulitatis : ita ut uicini co-

sacrificia p̄
populo celebrata
se uirtulos .xxii.
et oues .xx. milia

rum audientes mirarentur calamitates: sed & causas inquirentes pro quibus ita haberet odio haberentur a deo: qui primitus ab eo fuerant ad tantæ gloriæ atq; diuitiarum culmē euecti: ab his a quibus requirebant: audirēt: quia pro peccatis & præuicationibus legum paternæ talia pertulisset. Hæc enim ei per somnium deum dixisse cōscriptum est. Post tēpli uero fabricam: quā septem annis prædiximus fuisse perfectam: edificium domum regalium construere cœpit: quod tredecim annis uix impleuit. Non enim huiusmodi ei erat feruens studium sicut in templo. Sed illud quidem licet esset grande & operatione mirabile: & cūctis simul inopinabile: cooperante deo cui fiebat: ter minum prædictis annis accepit: regiæ uero domus multum templi dignitate minores erant: cum neq; materia tanto tempore aut largitatis fuisset opulenta præparata: & eo q; regum habitatio: non esset dei futura: tardius est effecta. Hæc quidem secundum foelicitatē hæbraicæ religionis ac merito regis edificata sunt: quorum totam expositionem & ordinem dicere necessarium est: ut ex hoc omēs cōiitiant magnitudinem: ut cum legentes uiderit huius rei descriptionem. Erat magna basilica nimis & pulchra: hæc innumera columnarum multitudine portabatur. Quam ad iudicia rerumq; cognitiones distribuit: ut posset capere populi magnitudinem ad iudicia uenientem: Cuius longitudinis magnitudo erat cubitoꝝ centū: latitudinis quinquaginta: altitudinis triginta: colūnas quoq; q̄drāgulatas oēs habebat: tegebaturq; cædro ope corinthio: phyalis eq̄libus: & scumilis arte mira celatis: eratq; robusta: & uariis decoribus exornata. Item alia erat basilica in medio totius amplitudis cōstituta: habēs latitudinē cubitoꝝ .xxx. & cōtra tēplū ualidis colūnis extēsus: atq; in ea soliu ualde decōꝝ: in quo sedēs rex iudicia proferebat. Huic erat uicta alia quoq; regione basilica & reliqua habitacula & sedilia: ubi post causas explicitas residebat: strata omnia tabulis cedrinis. Et alia qdē edificauit ex marmoribus. x. cubitorum: alia uero tabulis uestita sc̄tilibus & preciosissimis exornauit secundum de cuius templorum: & miraculū habitationū regalium: cuius pulchritudo tribus ordinibus opere intexta assyrio. Quarta pars celaturis ornata: miraculum artis uidentibus offerebat: eratq; illic sculptæ arbores & uniuersa poma quasi ramis & ex eis pendentibus foliis obumbrata: ita ut propter miraculū subtilitatis agitari quodammodo putarent: alia uero pars dealbata erat: & uariis picta coloribus. Edificauit autē sup hæc domus alias epulæ & porticus ualde protensas in domo regali positas: inter quas unā fecit oīno præclaram ad regum conuiuia necessariam: & undiq; deauratam: necnon & alia uasa quæcūq; sunt epulis oportuna: omnia fecit ex auro. Difficile itaq; est numerare magnitudinem & uarietatem domum aulariūq; regalium: quanta erant maxima: & quanta horum inferiora: & quanta sub terra quæ uideri non poterant: necnō & pulchritudinē solariōꝝ & uiridariōꝝ q̄ erāt facta delectabiliter ad aspectum: quo exulta corpora possēt ab estus ardore refugere. Et ut breuiter dicā: totā regiā domū ex albo lapide & cædro: & auro: & argento splendide nimis & opulentissime instruxit: cameras & parietes uestiēs auro: quō dei tēplū resplicētes exhibuit. Fecit etiā ex ebore soliu magnitudinē nimis eximiu: atq; celatū scemate tribunalis: habebatq; sex gradus: & in singulis eorum ex utraq; pte duo leones stabāt: & in superioribus gradibus alii totidē in reclinatiōe uero manus erāt portātes regē: eratq; ipsa reclinatiō in uitulo respiciente post tergū: & ex omni pte tribunal auro circūdatū. Hæc salomō uiginti annis edificauit. Cui multū auz & argentum rex yram ad edificiu contulit: insuper & ligna cedrina & cypressina: quæ salomon magnis quoq; cōpēsariōibus redonauit: mittēs ei per annos singulos triticū: uinū & oleū: quibus maxime rebus eo q; habitaret in insula sicut diximus indigebat. Ad hæc autē & ciuitates galilæe regiōis uiginti nūero ei nō pcul a tyro positas condonauit. Quas dū circūuisset atq; cōsiderasset dispiciuissetq; ei donū: mittēs ad salomonē dixit se ciuitatibus nō egere: & ex tunc hæ appellatæ sunt terra gabalon: & enim interpretatum linguā phœnica: displicere significat. Misit itaq; prædictus rex yram ad regem salomonem rogans eum: ut quædam sophismata & uerba perabolarum quæ ei dixerat aperiret: & questionum difficultates absolueret. Qui cum esset astutior & intelligens: nihil horū ignorans: sed in omnibus ratione præualens: & eorum causas agnoscens: omnes obscuritates eorū perduxit ad lumen. Meminit autem horū duorū & menāder qui ex phœnica lingua antiquitates sydoniorum in uocem conuertit belladicam ita dicens. Moriente ita abybalo successit in eius regnum filius eius yram: qui dum uixisset annis quinquaginta tribus regnauit trigintaquatuor. Hic effudit amplum terræ spacium: & auream columnam quæ in iouis tēplo dicauit insuper & lignorum materiam a monte sybano incidit ad tecta templorum & destruit antiqua factaria: templum edificauit herculi & astarte: & primum herculi hoc erexit mense pyritio: & contra eucheos tributa non reddentes egit exercitum: eisq; sibi subditis denuo remcauit. Huius temporibus erat abdemonis filius iuuenulus qui semper propositionis quas imperasset rex hierosolymorum regi yram soluebat. Meminit illius etiam dyon historiographus ita dicens. Abybalo moriente filius eius yram regnauit. Hic partem ciuitatis positam ad orientem diruit & maiorem urbem effecit: & olimpii iouis templum destruens: medium locum ciuitati coniunxit & aureis anethimatis exornauit: ascendensq; in montem lybanum siluam maximam ad sacrosæcui edificia. Et adiecit hæc: regem hierosolymorum salomonem misisse ad iram tyri regem: figuras quasdam: & petisse ab eo solutionem ita: ut si non posset discernere: soluenti pecunias daret

Cūq; fateretur yram non posse se illa dissoluere: foretq; multa pecuniæ detrimēta passurus: per abdimū quendā tyrium quæ proposita fuerant soluta sunt: & alia ab eo proposita quæ si salomon non solueret: yram regi pecunias multas daret. Et hæc qui sem dyon sic dixit. Cūq; rex salomon uideret muros pro munimine turribus indigere aliq; tutione: nam secundū ciuitatis meritū oportebat etiā copiosam firmitatem esse murorum: hæc effecit: & turribus ciuitatem præcipuis ualde circūdedit. Construxit autē ciuitates: inter præcipuas urbes annumerandas: asor: & magedon: & tertiam zazarum. Quæ cū fuisset in regione palestinoꝝ: pharao rex ægypti castrametatus: & obsidēs eam cœpit: & omnes eius habitatores occidit eamq; subuertit: deditq; eam postea dono suæ filię salomōis uxori. Quapropter edificauit eā rex: cū eēt natura munita: & ad bella temporūq; motus utiliter oportuna. Non pcul ab hac duas alias edificauit urbes: quæ altera bitchora: altera uocabatur balech. Ultra has autē fecit & ad alias ad uoluptatē & epulas oportunas: & regē tēperamētis: porumq; fertilitate: & aquarū frigidissimæ poculis abundātes. Pergens uero & in desertū superioris syriæ: eaq; capiēs: cōstituit ibi maximā ciuitatē duorū dieꝝ itinere a syria superiore distatē: ab euphrate uero unius: & a maxia babilōe sex māsioibus pcul extatē. Ut autē hæc ciuitas a ptribus habitabilibus syriæ ita distaret: hæc cā est: eo q; in inferiori terra aq; nusq; iuenit: in illo autē loco solūmō fōtes & putei nimis abūdēt. Hæc itaq; edificas ciuitatē: & muris eminetibus eā circūtegēs thadamur appellauit: & hæcenus apud syros ita dicebat: quā græci palmirā uocāt. Hæc itaq; salomō illo tēpore rex agebat. Propter eos autē q; quæruūt: quō omēs ægyptioꝝ reges a mineo q; mēphis edificauit: & ante multos annos fuit quā noster pgenitor abraā: dum inter hæc usq; ad salomonē mille & triginta anni transierunt pharaones uocati sūt a quodam rege pharaone: qui post priores his tēporibus imperauit: pharaonū uocabulum assumentes explanare hoc necessarium iudicauit: & caliginem eorū ignorationis auferam: & causam huius nominis declarare contendam. Pharaonis nomen secundum ægyptios significat regem. Reor autem eos ab infātia quidē aliis nominibus appellatos: uenientes uero ad regnum hoc q; lingua patria significat imperium eos fuisse participatos. Nam & alexandriæ reges cum primitus aliis nominibus uocarentur: ueniēs ad regnum uocati sūt ptolæ mei: & romanorū imperatores a natiuitate aliis uocati nominibus cæsares appellantur: cū potestas & principatus eis nomen imponat: & non hisdem pmaneant appellationibus: quas a genitoribus susceperunt. Puto siquidem & herodotum alicarnasem propterea: post mineum qui memphim edificauit dixisse tricentos triginta fuisse reges ægyptiorum: nequaq; eorum nomina declarasse: quia pharao omnes communiter uocabantur. Nam post horum obitum regnantis mulieris uocabulum posuit nomine nicaulam eam uocitatem fuisse declarans: quia masculi quidem reges pharao appellationem habere poterant: fœminæ uero nequaq; & propterea naturale huius nomen dixit. Ego autem & in libris nostræ prouinciæ alias legis repperi: quia post pharao socerum salomonis nullus rex ægyptiorum hoc uocabulo nuncupatus est: & quia postea uenit ad salomonem mulier quam prædixi ægypti ethiopiæq; regina: de qua non post multa denuo referemus. Horum ideo nunc memini: ut ostenderem: quia nostri libri & ægyptiorum de multis rebus cōcordare noscuntur. Rex itaq; salomon chananeos qui in monte libano morabantur usq; ad ciuitatem amathi non obedientes subdidit: & tributa eis imposuit: ut ei ministrarent ac seruile opus efficerent: & agriculturam exhiberent. Ex his quosdam annis singulis eligebat: quia nullus tunc seruebat hæbreorum. Non enim erat rationale: ut cum deus eis multa milia gentium subdidisset: & ex his oporteret eos habere seruitia: ipsi in hoc scemate permanerent: quando omnes armati equis & curribus militabant potius quam seruitia peragebant. Chananeis autem quos ad sua ministeria tulerat: constituit principes quingentos & quinquaginta: qui super eos omnem a rege potestatem preceperant: ut eos docerent opera seu negocia: in quibus necessarii esse uiderentur. Fecit autem rex etiam: multas naues in sinu ægyptiaco maris rubri: in quodam loco qui asyon gaber appellat: non procul a ciuitate hellena: quæ nunc beronica uocatur. Hæc enim regio fuit primitus iudæorum. Habuit uero ad edificandas naues beneficia regis yram. Ipse nanq; multos uiros gubernatores: & in marinis rebus edoctos misit: quos iussit nauigare cum dispensatoribus suis ad locum qui olim ophyra: nunc terra aurea nuncupatur: est autem in india: ut aurum deferrent: & colligentes quadringenta talenta: ad regem denuo sunt reuersi. Igitur reginam ægypti & ethiopiæ sapientia plena: & aliis ualde mirandam audientem crebro salomonis uirtutem atq; prudentiam: & habentem desiderium eius multum: & eorum quæ illi de rege quotidie dicebantur: ad semetipsum adduxit: ut experimento & non auditu potius satisfacere potuisset: quando opinio mendax sæpius inuenitur: & proferentis narratione suscipitur. Cum ergo ad eum uenire uoluisset: ut in præsentis sapientiæ eius experimenta perciperet: studuit etiam quæstiones proferre: & earum solutione exigere. Venit ergo hierosolymam cum magnā gloria: & apparatu multo diuitiarum: cum auro & aromatibus & lapidibus preciosis: eamq; rex grate suscepit: & circa eam in omnibus extitit ualde largissimus: & propositiones sophismatum intellectu suo cito concipiens: uelocius quam seperari poterat exoluebat. Cuius illa sapientiam ita se transcendentem & potioem quam audiebat agnoscens: uehementer obstupescibat: & maxime culmina regalia mirabatur: eorumq; pulchritudine mira: & magnitudinē

Abdimus rex tyri
Palmira
Mina mēphis
Pharaonū in dicit
Pharaonū
Herodotus alicarnasem
Nicaula regina
Vicina beronica
Egyptiorum uoluntate
Nicho herosolymorum
Asyon gaber
Heronica beronica
Ophyra terra aurea
Regina ægypti & ethiopiæ
Mina
3. Regum 2. pal
Mina 12. LXXV

delectabatur egregia: nihilominus & dispositione varia fabricarum: in qua multam regis prudentiam astutiamque cernebat: plus tamen eam obstupescere faciebat domus: quæ silua lybani uocabatur: & quotidianæ opulentiæ coenæ: & apparatus eius & ministeriū & uestes ministrantium: eorumque decens circa suū officiū disciplina: præcipue tamē sacrificia quæ quotidie deo celebrabantur: & sacerdotum circa hæc necnon maxima diligentia leuitarum. Hæc uidens diebus omnibus nimis admirabatur. Et cum non posset tacere miracula quæ uidebat uerbis uoluntate sui cordis aperuit dicens ad regē quibus suā mentē uictā esse monstrabat. Cuncta inquit o rex quæ per auditū ueniūt ad notitiā: eū quādam incredulitate seu dubitatione suscipiunt: tuorum uero bonorum quæ & ipse in te possides: hoc est sapientiā & prudentiā: & quæ tibi præstant ex regno: non est mediæ famæ: sed uera: licet multo minor quæ in præsentī cōspicio. Nam opinio auribus quæ aliquid suadere nititur: dignitas uero regis notitia fieri nota: sicut aspectu & ipsa præsentia cōprobatur. Ego siquidem neque his quæ nunciabatur pro multitudinē & magnitudinē credēs: multo potiora cōspexi: & beatū dico populū hæbreorum seruorumque tuorum patris & amicos: quæ quotidie tuo uultu fruuntur: & sapientiā audire præmerent. Qui etiā nō benedicat deū: sic hanc diligentē puiciā & eius habitatores: ut te ad regni culmē eueheret. Ostēdēs autē post uerba hæc quæ admodū eius regis habuisset effectum: etiam muneribus aperuit suæ mentis iudicium alias indicium. Viginti namque auri talenta regi dedit: & aromatum innumeram multitudinem: & lapides præciosos. Dicunt autem: quia & radicem balsami quā hactenus fert nostra prouincia: ipsa dedit regi. Cui etiam diuerso salomon bona multa donauit: & maxime quæ ipsa desideranter eligeret: nihilque fuit quod postulanti nō præberet: pronus dabat quæ illa petierat: quæ ipse magis offerret: eamque suæ largitatis munere præcurrebat. Regina itaque ægyptiorum & ethiopiæ dās: & rursus dona recipiens quæ prædiximus: ad propria remeauit. Eodem tempore dilati sunt regi a terra quæ uocatur aurea lapides præciosi: & ligna pinea quibus usus est ad fortitudinē templi: domusque regalem: & ad instrumenta musicorum: fecitque ex eis cytharas & nablas: ut dicerent deo hymnum leuite. Omnium uero rerum quæ fuerant quocumque tempore regi delata: ea quæ illo die deudeca sunt magnitudinē & pulchritudinē præcellabant. Nullus igitur arbitretur quod ligna pinea quæ nunc propter præcia uendentium sic appellantur illis uicina sint: illa siquidem uisione rotunda quasi pinea sunt: sed multa candidiora: & ualde fulgentia. Hoc autem dixi ut nullus naturā uere pinus ignoret. Quia uero propter utilitatem regis eius memoriā fecimus oportuū etiam: iudicamus: significare allati auri illo tempore quantitatem: quæ fuit pondere talentorum sexcentorum sexaginta sex: non reputatis eis: quæ negociatores emerant: neque quod dono arabie coparchie: regesque mittebant. Conflauit ergo aurum: ut ducentas lanceas faceret: quæ siclos sexcentos haberent. Fecitque & scuta trecenta uno quoque habente auri minas tres: posuitque eas in domum quæ silua lybani uocatur: necnō & coopula ex auro & lapidibus præciosis ad cōuiuia necessaria præparauit. Dūque uno præcipuo artifice hæc fecisset: etiam alia ualiosæ opa largitate auri ut faceret exquirit. Nō enī aurum aut argentum uendebatur aut emebatur: sed multæ fuere naues quæ rex in mari tharsico constituerat: ut interiora gentium penetrarent: & omnia cōpararet: & cōparatū aurum argenti: necnō & elephantes & pauos: & simias. Nauigio uero eūtes & redeuntes tribus annis implebant. Tunc enī regis illustri opinio oēs in circuitu puincias circuibat: uirtutē eius sapientiāque ubique diuulgans: ita ut omnes undique reges desiderarent eius aspectū: propter incredulitatē regis quæ de eo reserebant: magnisque muneribus suū circa eū studiū demonstrabant. Mittebant itaque ei uasā aurea & argentea: uestesque purpureas: & aromatum genera multa & currus & equos: & onagros: multasque quæ uirtute & pulchritudine regi placerent: ita ut curribus & equis pristinis ex his qui dirigebant accresceret curruū numerus quodringentorum: erant enim primitus mille: & iter equorum duo milia: cū primitus fuissent. xx. milia. Nutriebantur autē ut eēt pulchri piter & curcæ: & cōparatiōe facta: nec decetiores alii nec uelociiores iuenirentur. Exornabantur autē & ascēsores eorum: primū decora iuuetute florētes: habentesque magnā pccritatē: & satis alios excedētes: longaque diffundētes in equorum se ssiōe cesariē: ex purpura tyria ueste circūamicti: aurique tincturam quotidie in suis comis adiciētes: ut equorum capita percussio sole auro radiante fulgerent. His circa eum armatis existentibus: arcusque serentibus: rex uictus in curru: & alia ueste circūamictus: solitus erat exire ad quendam locum: qui ab hierosolymis duobus funiculis abest uocaturque hortus: aquarum rigationibus gratus & locuples. Huc ergo causa delectationis egrediebatur circa res omnes maxima puidentia & studio semper utens: & ubique cultus ac decorus existens: neque uiaque desidiam habuit: sed regias uias quæ ad hierosolymam ducebant: lapide nigro strauit: ut etiā ambulantiibus non possent eē difficiles: & ostenderent diuitiarum & impii dignitatem. Diuidēs autem currus: & disponens ut singulis ciuitatibus certus eorum numerus esset: paucos quidem circa se retinuit: urbes autem ubi dispersi sunt ciuitates curruum nominauit. Argenti uero tantam multitudinem fecit rex in hierosolymis abundare: quanti erant & lapides: sed & lignis cedrinis quæ primo non fuerant: sicut arboribus mori campos iudeæ ita compleuit. Iussit autem & negotiatoribus commerita ex ægypto deferentibus: ut uenderent ei currum unū cū duobus equis dragmis argenti sexcentis: quos ipse regibus syriæ & trans euphraten habitantibus destinabat. Qui dum fuisset omnium rerum gloriosissimus atque religiosissimus: & prudentia &

diuitiis excelleret uniuersos: qui ante eum hæbreorum tenuerunt principatum: non in his usque ad terminum uitæ suæ permansit: quando relinquens solēnitatum custodiam paternarum: non sine simili rerum quas de dauid prædiximus conuersatus est: sed circa mulieres & ueneriarum intemperantiam turpiter exardescens non prouincialium solummodo delectationē habuit: sed etiam multas ex alienigenis gentibus duxit uxores: sydonias: & tyrias: etiā ammanitidas: & idumeas & leges & præuaricatus mosaicas: quibus ille cōtradixit alienigenis mulieribus hæbreas debere misceri: & deos illarū cepit colere: ut mulieribus earumque amoris placuisset: cum legislator prædixisset: ne hæbreus alienæ regionis uxores duceret: ne forte illarum solēnitatibus mixtus: & deos earum coleret: & a ueneratione proprii dei piter se abstineret. Sed hæc quidē desipuit salomon: irrōnabili amori constrictus: & ducens uxores principum insignium uiroque filias numero. lxx. alias septingentas: & trecentas concubinas: super has autē & filia regis ægyptiorum: repente captus ab eis est: ita ut eas sequebatur quosque culturas. Et iō cogebatur fauoris sui præbere & dilectionis inditta: ut more earum patriæ uiueret: & quæ illis eēt grata completeret. Aetate siquidem procedente: & ratione pro tempore pariter infirmante: cum iam non posset studia patriæ retinere: deū quidē propriū nō solum illicitis uxoribus iugiter inhonorabat: sed etiā ante hæc peccauerat: & circa legum custodiam iā deceptus fuerat: quādo bouum eneorum similitudines fecit: quos mari subiecit: & leonum quos in suo solio regali decoris causa disposuit. Non enī hæc facere fas erat: dū optimum & familiare paternæ gloriæ & uirtutis habuisset exemplū: quod ei propter dei pietatē fuerat relictum. Hoc ergo non imitatus cum secundo eū deus per somniū patrem monuisset sequi: in gloria huius rei expertus effectus est. Venit ergo propheta missus a deo dicens. Quia neque iniquitas eius lateret eum: neque diu in his eēt leturus: incriminatus simul: quia ei quidē non auferret imperiū: quō dauid patri eius fuerat promissum: moriente uero eo: citius filiū hoc amittere: nō tamē oēm ab eo populum recessurum: sed decem quidē tribus eius traderet seruo: duas autem nepoti dauid huius filio reseruaret: & pro illū quod dilexit deū: & propter hierosolymorum urbem: in qua templū habere decreuit. Hæc audiens salomon contremuit: & ualde turbatus: ex oibus pene bonis in quibus erat repente est mutatus: non multo tempore transiente: ex quo hæc enī ipsa puenere: quæ prædicta fuerūt a propheta. Mox suscitauit super eū deus inimicum ad ad noie: quare inimicitiarū causa fuit huiusmodi. Hic adar puer erat genere idumeus de semine regio natus. Qui dū ioab princeps militiæ dauid uastasset idumæam: & oēs qui armis uti poterat sex mēsis pmississet: fugiens uenit ad pharaonem ægyptiorum regem qui eū magna largitate suscipiens: dedit ei domū & puiciā ad habitandū. Et cū creuisset dilexit eū: ita ut ei uxoris suæ sororem noie talphim daret uxorem: ex qua natus est ei filius: & iter filios regis est nutritus. Audiens ergo in ægypto dauid mortē piter & ioab: accedēs ad pharaonem rogauit ut eū ad propria remeare pmitteret. Cūque requireret rex cur hoc peteret: aut quid passus est relinquere: destinaret: cū sapius ei inopertune & nimis insisteret atque rogaret: tūc quidē dimissus nō est: sed tpe quo iā salomon in malis erat pro præuaricationes prædictas & dei pariter iram: dimissus ad ad pharaonem uenit in idumæam. Et cū eā non potuisset a salomōe exercitu retollere: quia multis præsidis seruabat: nec eēt facilis eius inuasio: surgens inde uenit syriā. Iunctis autē illic cuidā raam noie: qui regem sophonadrazæ dominū suū fugerat: & puiciā latrocinii deastabate: ei que amicitias copulatus: cū haberet ille circa se latronū maximā multitudinē ascēdēs & tendēs syriā: rex eius effectus est. Tūc quoque discurrēs israhelitarum prouinciā affligebat: & adhuc uiuētē salomōe uastabat. Et hæc quæ hæbreis prouenerūt per adad. Inter hæc autē hieroboā filius nabath surrexit contra salomonē & quosdā cōtribules suos secundū prouinciā olim sibimet dictam. Is cū esset puer a patre derelictus & erudiretur a matre: uidēs salomō robustū & nimis strenuū eū super edificium murorum eē constituit: quando munitionē pugnaculorum in hierosolymis fecit. Qui ita in hoc opere laborauit: ut rex eū approbaret: ei que principatum militiæ super tribū ioseph conferret. Illo itaque tempore cū hieroboā ueniret hierosolymis: occurrit ei propheta de ciuitate sylo noie achia. Quem dum salutare: deflexit eum paululum ex itinere ad quendam locū ubi nullus alius iterefferet: & diuidens suū palliū quo erat indutus in duodecim partes: iussit ut hieroboā decem ex his numeret prædicens quod deus hæc uellet: ut scisso principatu salomonis: filio quidē eius propter promissionem dauid duas relinqueret tribus: & illi decem. quō salomon in eo peccasset: & mulieribus earumque diis se improuide subdidisset: sciens inquiri cām pro qua deus suā dilectionem a salomone subtraxit: esto iustus & eius custodi præcepta: propositam habēs palmā de pietate & honore dei præcipuā. Talis utique futurus: qualē nosti fuisse dauid. Elatus itaque hieroboam ex prophetæ sermonibus cū esset natura feruentibus iuuenis: & regis grandiu appetitu imensus nō quiescebat: sed cū uenisset ad exercitū: habens memoriā eorum quæ ei dixerat achias: repente nisus est populo suadere: ut a salomone recederet: & regnū ei cōtraderet. Cognoscens uero salomon eius uoluntatem & dolum quærebatur ut eum comprehendens: uelociter interimeret. Quod dum cognouisset hieroboam: fugit ad sebach ægyptiorum regem: & usque ad salomonis obitū ibi moratus est: & ne quid pateretur lucratus & futuro seruandus imperio. Mortuus est itaque salomon: ualde longeuus: qui regnauit quidē annis. xl. uixit autem quattuor & nonaginta: & sepultus est in hierosolymis: cunctos scelicitate & prudentia & diuitiis reges excellens:

præter illi in quibus circa senectutem deceptus mulierum ardore preuaricatus est: de quibus & de malis quæ propterea prouenerunt hæbreis: oportunius explanabo.

Quo subiectoꝝ quedam hieroboam fecerunt sibi regem decem tribus recedentes a domo David: & in duabus tribubus regnauit filius salomonis roboam.

Post mortem salomonis: in eius regno filio succedente roboam: ex muliere ammaniti de naama noie procreato: repente miserunt in ægyptum principes populi: & reuocauerunt hieroboam. Qui dum uenisset ad eos in ciuitate sycimorum: etiam roboam uenit in eam. Placuerat enim ut illic conuenientes israelite: eum constituerent regem. Adeuntes ergo eum principes populi simul & hieroboam: rogabant dicentes ut aliquid de seruitio relaxaret: & melior esset patri: cuius fuerant prægrauati iugo: ut & ipsi deuotiores essent: & propter mansuetudinem potius quam timorem ei seruirent ac diligerent. Qui dum post tres dies responsurum se eorum petitionibus dixisset: mox quidem eos suspectus fecit: cur non repente quæ petebatur annueret. Nam tem bonam & humanam esse iudicabant: & magis in iuuenem attamem & in eo quod cogitare se dixerat: & non repente negauerat: spem aliquam faciebat. Qui conuocatis paternis amicis: tractabat cum eis quale deberet populo præbere responsum. Illi uero quæ deuoti facerent naturam uulgi utique scientes: monebant ut mansuete loqueretur ad populum: & communius quam regibus exigeret factus: ut ita fauore sibi met obli-garet: dum naturaliter diligant subiecti potius mansuetudinem regum: quam cominationem. Tunc ille optimi consilium forsitan deo uolente despiciens: uocans adolescentulos secum nutritos: eisque patens seniorum consilium: quod oporteret fieri iuuenes exquisiuit. Illi uero cum neque iuuentus: neque deus meliora eos tractare permitteret: monuerunt ut asperius responderet ad populum: & inferiorem suam digitum: lumbis paternis diceret uastiores. Et seueritate quam fuerant in illo compositi: in se multo potiore agnoscerent: & si ab illo flagellis castigati sunt: cedi a se scorpiis expectarent. In his delectatus rex: & credens dignitati regie conuenire responsum: cum die tertia plebs auditura uenisset: & ois populus uideretur suspensus esse: ut uerba regis audiret: credens aliquid fore clementius: relinquens ille consilium seniorum respondit adolescentium. Hæc autem dei uoluntate gerebantur: ut quæ prædixerat achias perducerentur ad terminum. Tunc ergo cuncti ei sermonibus uelut opere iam percussis: & dolentes quasi iam experimento ipsarum regis quæ dicerentur afficerentur: indignati sunt: & omnes pariter uoce magna clamauerunt: nihil sibi post illum diem esse commune ad genus David uel qui erant ex eo progeniti: sed solum templum ei cedere quod pater eius edificasset: eumque interminat: sunt se reliquos: & sic amare iracundiam seruauerunt: ut dum misisset rex roboam quendam nomine adoram super tributa constitutum: qui eos aliquomodo mitigaret: & post sermones qui petulanter ab ætate iuuenili prolati fuerant: ad concordiam reuocaret: passi non sunt: sed eum lapidantes interemerunt. Quod dum uidisset roboam: credens quoque se lapidandum: metuens ne & ipse tale aliquid sustineret: ascendens in curram fugiens mox uenit in hierosolymam. Et tribus quidem iuda simul & beniamin eum constituere regem: reliqua uero plebs ab illa die recedens a filiis David: dominum rerum hieroboam esse constituit. Roboam uero salomonis filius conuentu facto duarum tribuum in quibus regnabat: sumens ex eis electos milites centum octoginta milia uirorum: contra hieroboam & contra populum dimicare cogitabat: quatenus eum subderet sibi bello seruiturum. Prohibitus uero est a deo per prophetam Rameum: ut bellum inferret: eisque dicebat non esse iustum ut aduersus contribules dimicarent: cum ab eo dei uoluntate populus recessisset. Quo facto: nequaquam egressus est ad prælium. Diuiso itaque regno prius narrabo quæcumque hieroboam israelitarum rex egit. Deinde quæ a roboam duarum tribuum rege gesta sunt explanabo. Sic enim totius ordo historiae seruabitur. Igitur hieroboam institutus in sycimorum ciuitate regalibus: ibidem morabatur: quod etiam in phanuel ciuitate fecit. Dumque non multo post senopregie festiuitas immineret: cogitans hieroboam quia si permetteret populo ut deum in hierosolymis adoraret: pergens & festiuitatem illic solemniter agens poenitentia duceretur: & propter templum: & propter dei religionem forsitan metuens ne eum quidem relinqueret: ad regem uero prorsum remearet. Et ob hoc mortis pericula sibi met imminerent: opus hoc malignum sua cogitatione molita dan: quæ ad fontes iordanis minoris uidetur existere: posuitque has uitulas in templis quas prædiximus ciuitatum: & ex inuocans decem tribus quibus ipse regnabat: his uerbis contionem fecit ad populum. Viri contribuli nosse uos puto: quod omnis locus habeat deum: & non ostenditur locus in quo proprie præsens est sed ubique semper exaudit: & cultores suos intendit. Unde mihi non uidetur necessitatem uos pati: ad hierosolymam properandi ad hostium utique ciuitatem: ut adoretis deum longo itinere fatigati. Homo enim illic edificauit templum: & ego feci duas uitulas aureas deo equiuocans. quarum unam quidem in bethel ciuitate dedicaui: aliam uero in dan urbe constitui: quatenus quicumque uelstrum eis urbibus sunt uicini: adorent in eis deum. Constituta ergo ex uobis ipsi sacerdotes earumque leuitas: ut tribu leui nequaquam: neque aaron filiis egeatis: sed qui uoluerit esse sacerdos: offerat utulum deo & arietem unum: quod & primum pontificem aaron fecisse dicunt. Quod dum dixisset: se duxit populum ut a patria religione recedens præuar-

riaretur leges. Hoc itaque hæbreis malorum fuit initium: & qui cuncta deuicerant præliis in alienarum sunt gentium ditioe subiecti. Sed hæc quidem opportune narrabimus. Igitur dum istaret. vii. mese festiuitas uolens & ipse eam ita in bethel agere secuti duæ tribus in hierosolymis celebrabant: ante uilulam quidem edificauit altare & ipse pontifex factus cum sacerdotibus ad altare ascendit. Cumque esset hostias & holocausta coram populis oibus oblaturus: uenit ad eum hierosolymis propheta noie iadan: missus a deo. Qui stans in media multitudine: stante etiam regis faciens ad altare sermones: deus inquit futurum quendam esse prædixit ex genere David noie iosam: qui non tantum temporis illius supra te & altare falsos pimat sacerdotes: sed etiam omnia horum populorum seducetium & errorum eorum & iporum super te tunc simul exurat. Ut autem credat hoc futurum: signum eis nunc prædico faciendum: subito enim rumpeat hoc altare: & ois pinguedo sacrificiorum super illum posita fudeat in terram. Hæc dicente propheta: indignatus hieroboam: manum extendit: præcipiens eum continuo comprehendere. Cuius manus mox est arefacta: nec ualuit eam denuo reuocare: sed habuit eam marcidam & solutam. Ruptum ergo est repetere sacrarium: & sicut propheta prædixerat cuncta diffusa sunt. Cumque uideret feracem hominem: & præsentiam diuinam habere cognosceret: rogauit ut supplicaret deo: quatenus eius dextera curaret. Quo rogante deum: manum sibi naturaliter restitutam gaudebat: prophetamque rogabat enixe: ut eius conuiuui interesset. Iadan uero dixit: non se pati ut ingrediret ad eum: nec panem aut aquam in ciuitate gustaret: hoc sibi præceptum a deo dicens: ut etiam & alio quam unde uenerat itinere remearet. Huius igitur abstinentiam rex miratus: erat in timore positus: & per mutationem regis ex his quæ dicta fuerant: non prope- ra sibi met imminere credebat. Erat autem quidam in ciuitate senior: malignus homo: falsusque propheta quem hieroboam magnis studiis honorabat: cum eo dicente quæ illi grata forent crebro deciperet. Iste itaque tunc erat in lectulo pro senectutis infirmitatem. Filiis autem indicantibus ei prophetam quod de hierosolymis uenerat: & de signi effectu: & quam arefacta manus dextera hieroboam: illo orante fuerat restituta: metuens ne peregrinus esset melior apud regem: & potiori honore frueret: præcepit filiis: ut ei repente ad iter asinum stratam præpararet. Quibus præceptum festinater implentibus: ascendens precipitatus est propheta: & inueniens eum sub alta & umbrosa ilicis arbore quiescentem: salutauit primum deinde culpauit: cur apud eum non intrasset: & eum hospitate præcipatus. Quo dicente: se a deo prohibitu: ut apud quemquam in illa ciuitate gustaret: non inquit prohibuit diuinitas ut mea mensula deuitares. Nam & ego propheta sum & in ea tecum religione comis: & assum nunc missus a deo: quatenus te comensurum ad me deducam. Ille uero credens mentienti: reuersus est. Quibus adhuc prædentibus & pariter epulantibus: deus apparuit iadan: eiusque mandata preuaricantem dixit supplicia sustinere: alias supplicio subiacere: & qualitate poenæ continuo declarauit: leonem ei occursum in itinere quo la-ceraretur: & quod sepultura patria priuaretur dixit. Hæc autem facta reor uoluntate diuina: ut hieroboam nequaquam uerba iadan metueret: quasi fallaci & ita defuncti. Remeante siquidem iadan rursus in hierosolymam: occurrit leo: & deuiciens eum de asino peremit: & asinum quidem in nullo no-cuit: sed cum eo sedens & illum & corpus prophetæ magna tuitione seruabat: donec aliqui iter agentium uidentes hoc: & uenientes in ciuitatem falso prophetæ denuntiarent. Qui missus filiis: eius corpus deuexit in ciuitatem: ac splendida pompa eius celebrauit exequias: præcipiens filiis ut ipsum mortuum cum illo sepelirent: dicens quod omnia quidem uera essent quæcumque ille propheta- tasset aduersus illam urbem: & altare & sacerdotes: nec non & contra falsos prophetas: & quod ipse post mortem non pateret in iuriam: si cum eo sepultus: & eius ossibus copulatus: propter societatem officium prophetæ non posset agnosci. Sepeliens ergo prophetam: & filiis ista præcipiens: cum esset malignus & impius: accessit ad hieroboam eique dixit. Quare turbatus es uerbis fatui uiri? Cumque illi rex de factario & manu sua narraret: sanctum uere & prophetam egregium eum uocans: cepit destruere eius opinionem: & uersimilibus utens: rerum gestarum creditam in- minuere ueritatem. Nitebatur enim suadere: quia pro labore portandi multa sacrificia: eius manus obstupuisse: & deinde cum requiuisset: ad naturam propriam denuo remeasset. Altare autem cum prius fuisset uacuum: susceptis multis hostiis & ingentibus: propter onus impositorum fuisse ruptum & cecidisse dicebat: significauitque ei simul ita mortem eius qui hæc signa prædixerat: eo quod fuisset a leone discerptus: & nihil esset quod propheta locutus est. Hæc ergo dicens regi factus fecit: eiusque mentem poenitus auertit a deo: & a sanctis operibus: & ad actus ipsos euocauit. Qui rex tantam deinceps contumeliam diuinitati fecit: & ita contra leges atrociter insiluit: ut nihil aliud quotidie quereretur: quam ut aliquid noui super ea quæ iam perpetrauerat scelera cumula- ret. Igitur de hieroboam hæc in præsentem dixisse sufficiat. Filius autem salomonis roboam: qui sicut prædiximus super duas regnauit tribus: edificauit munitissimas ciuitates & magnas: bethleem & icam & theos & bethsura & socho & odollam: & hipam: & merebam: & zipha: & adoram: lachis: & zetheram: & hellum: & ebron. Has quidem in sorte iuda primas edificauit: fecitque & alias precipuas in sorte beniamin: murisque circumstantes: custodes instituit uniuersis: & principes militumque frumen- tum simul & uinum & oleum: & alia quæ singulis ciuitatibus pro cibariis essent necessaria: largis- sima ubertate recondidit: in super autem & scuta & iacula nimis innumera. Conuenerunt autem ex oibus israelitis sacerdotes ad eum in hierosolymam pariter & leuite: & quicumque alii de populo erant bo-

ni uel iusti: relinquentes proprias ciuitates: ut culturā dei in hierosolymis exhiberent: minimeq; libenter audiebant dum compellerentur ut uelut ad adorare: quas fecit hieroboam: & auxerunt imperium roboam per tres annos. Qui dum cognatam quandam duxisset uxorem & tres ex ea filios suscepisset: postea quoq; duxit nomine machā natam de thamar: filiam absoloni: quæ & ipsa uidebat esse eius cognata: de qua natus est ei filius masculus: quē abiam appellauit: habuitq; filios ex aliis conjugibus: sed super omnes potius diligebat machā. Habuit autem lege sibi coniunctas uxores decem & octo: concubinas uero triginta. Et filii quidem ei nati sunt octo & uiginti: filia uero sexaginta. Successorem sui regni constituit abiam ex macha procreatum: cui & thesaurum & munitissimas credidit ciuitates. Reor enim quia sapius cā malorum & iniquitatis: existat hominibus magnitudo rerum: earumq; ad potiora conuersio. Videns nāq; roboam regnum suum his clementis augeri: ad impias & iniustas conuersus est actiones: & spreuit dei religionem: ita ut & populus eius imitaretur iniquitatem cum maioribus. Nam cum præcipuum moribus corruptitur: conuersatur: leditur deuotio subiectorum: & cum uiderint illorum luxurias: suæ castitatis merita respuentes: quasi uirtutem eorum imitari nituntur illecebras. Non enim opera principum approbare uiderentur: nisi etiam similia agerent. Hoc igitur accidit subiectis roboam. Nam cum ille ageret ipse & iniq; studebant & illi non esse iusti: ne rex uideretur offendi.

Quia sēsach ægyptiorum rex castrametatus est contra hierosolymam: & ciuitate deuicta: diuitias eius transmigravit in ægyptum.

Quapropter uindicem super hæbreos misit deus regem ægyptiorum noie sēsach: de quo narrans erodotus: actus prostremo eius adiunxit. Hic enim sēsach quinto anno regni roboam cum multis milibus exercituum castrametatus est. Sequebantur enim illum curus mille ducenti: equitum uero sexaginta milia & quædraginta milia peditum: quorum plurimos habebat libias: & ethiopes. Inuadens itaq; regionē hæbreorum: munitissimas roboam ciuitates sine dimicatione detinuit: & nouissime armatus ad hierosolymam uenit: ubi roboam & eius exercitus propter militiā sēsach tenebatur inclusus: deūq; rogabant ut eis uictoriā salutēq; conferret. Quos tamen non exaudiuit deus: nec eis pugnaturus spem uictoriæ promisit. Propheta quoq; sameas ait deum eis interminari: eosq; relicturum: sicut ipsi eius uidebantur deseruisse culturam. Hæc audientes: animo sunt soluti: & dum nullam uiderent in se salutem: confitebantur omnes qd eos deus iuste despexerit cum ipsi circa eum impie crudeliterq; gessissent: & eius legitima spreuissent. Quos uidens deus ita deiecit & ad patriam fuisse pductos: nō se perditurum eos propheta dixit: sed ægyptiis tantum fore subdendos: ut agnoscerent: utrum hoibus seruire esset infatigabilis: an certe deo. Capiens ergo sēsach non lege bellica ciuitatem: sed pacis precedentibus roboam eū suscipiente propter timorem: ingressus fœdera non seruauit: sed & templum expoliauit & thesauros dominicos & regios exhaustit: auri & argenti multa milia & innumerabilia secum deuehens ornamenta: & nihil omnino illic derelinquens. Abstulit autē & aureas lanceas: & scuta quæ rex fecerat salomon: sed neq; pharetras aureas dimisit: quas dauid sumptas a rege sephone deo dicauerat. Quod cum idem sēsach fecisset: ad propria remeauit. Meminit autem huius prælii & erodotus alii: carnas: qui solummodo circa regis nomen errauit. Sed quia & gentes alias multas inuasit & palestina & syriam subiugauit: capiens sine prælio cunctos in ea regione degentes. unde palam est: quia nostrā gentem subditā ægyptiis iudicare uult. Ait ergo: quod & statuas eorum qui sine prælio se tradiderunt reliquerit: & mulierum genitalia in eis celauerit. Roboam & enim rex noster ei tradidit sine prælio ciuitatem. Dixit autē ethiops ab ægyptiis didicisse genitalium circumcissionem phœnicæ autē & syri in palestina fatentur hoc se ab ægyptiis didicisse & palam est: quod alii nulli circumduntur syrorum in palestina habitantium præter nostros. Sed de his sentiat quis quod uoluerit. Igitur discedente sēsach: roboam rex pro aureis lanceis & clipeis: eia eiusdem numeri fecit: custodiens regalibus seruanda tradidit: & qui cum splendenti principatu & claritate rerum debuissent imperare: & sub multo silentio & timore regnauit: fuitq; hieroboam regi cunctis temporibus inimicus. Mortuus est autē cum uixisset quinquaginta & septem annis: in quibus regnauit decem & septem uir superbus: & fatuus: & nolens paternis amicis credere: perdidit principatū: sepultusq; est in hierosolymis in tumulis regum. Roboam itaq; successit in regnum filius abia: cum hieroboam octauūdecimum annum haberet in regno. Et quidem huiusmodi sine consumpta sunt. Cōsequens est nunc: ut de hieroboam dicamus: quemadmodum & ipse fuerat conuersatus. Is enim non quieuit iniquitates facere corā deo: sed quotidie in excelsis montibus erigebat aras: & sacerdotes de populo eligebat. Contra quas impietates supplicia non post longum tempus in eius caput & totius generationis ipsius erat relatura diuinitas. Illa siquidem tempestate cum eius filius nomine abimen egrotaret: dixit uxori suæ ut mutata ueste priuatū scema suscipiens: iret ad achia ppheta: afferens eū uigē esse mirabilem: & futura predicere: qd etiā de regno ei significasset: & ab eo quasi peregrina requireret: si puer lāguorē posset euadere. Quæ mutata ueste sicut maritus ei precepit uenit in sylo ciuitatē: ubi morabatur achias. Cūq; foret domū illius ingressura: cum esset iā ppheta: uisus senectute grauatus: apparuit deus ei: utruq; denūciās: & qd hieroboam regis ad eum ueniret.

proserbia vel
dicitur sagittar

uxor: & quid deberet pro quibus aderat respondere. Qua in eius domum ueniente: uelut priuata simul & peregrina: ille clamauit. Ingrederere uxor hieroboam. Quid te celas. Deum latere non potes qui mihi & te uenturam esse denunciauit: & imparauit quæ tibi dicam. Reuertere igitur ad maritum: & dic ei hæc dixisse deum. Quomodo te magnum ex paruulo & nihil existente constitui regem: & scindens regnum a genere dauid tibi contradidit: tuq; horum non recordatus: meamq; religionem deserens: suscipiensq; deos efficiens illos potius honorasti: deiiciam te denuo: & omne tuum genus exterminabo & canum uoracitati uolatiliumq; præbebo: & quidam a me suscitabitur rex totius populi: qui de genere hieroboam nullum penitus remanere permittat. Participabatur autē isto supplicio etiā populus: & copiosa terra hac priuabitur: & trans eufraten ulterius dispergetur: quomodo cuncti regis impietates secuti: deos ab eo factos adorauerunt: & meam religionē uenerabilem reliquerunt. Tu uero mulier hæc marito festina renunciare: filium uero tuū inuenies esse defunctum. Te nāq; ingrediente ciuitatem: spiritū mox amittere: sepelieturq; planctu populi cōiter honoratus. Hic nāq; solus ex genere hieroboam bonus fuisse uidebatur. Hæc itaq; ppheta dicente: exiliens turbata mulier de morte filii lamentas: p uia festinanter ibat lugens & ingemiscens: filium utiq; quem in spe reliquerat uiuū ulterius non uisura: quæ continuo moriturū esse crederet. Quæ dum uenisset in ciuitatē: filiū qdē sicut propheta dixerat inuenit extinctū: regi uero cūcta narrauit.

Bellum hieroboam regis israhel contra filium roboam abiam: & triumphus abia. CAPL. VI.

Hieroboam itaq; nihil horū cogitans: multo exercitu congregato cōtra abiā filiū roboam: qui in duabus tribubus patri successerat: castrametatus est: despiciebat enim illū ppter aratam. Qui dū hieroboam inuasionē audisset: obstupefactus est: ueruntamen ultra prudentiam iuuetutis ad spē bellandi roboratus: electo ex tribus duabus exercitu: occurrit hieroboam ad quandam locum qui uocatur mons amorreorū: & castra circūfigens: bello necessaria præparabat. Erat enim eius exercitus quadraginta milia uiroꝝ: hieroboam uero manus duplex erat. Cūq; exercitus ex utroq; ad opus bellicū & certamina committenda esset iam in acie constitutus: stans in loco excelsiore rex abiā manu silentium impauit: & hieroboam petit ut cum quiete prius se audiret: factosq; silentio cepit hæc dicere. Nec uos equidē ignoratis: qd deus principatū dauid & eius soboli in tempore uniuerso concesserit: miror autē quō recedentes a meo patre: seruo suo hieroboam idecenter adhaeritis: & cum eo pugnatuꝝ cōtra eos qui a deo regnare decreti sunt nunc adueuistis: ut eorū regnū his præliis auferatis. Hactenus itaq; regnū hieroboam iniuste detinuit: qd non reor maiori eū tempore posse iugē: qui ideo pœnas etiā de præterito nunc soluens: ab iniquitatibus & iniuriis nō cessabit: quas ei hactenus inferre præsumpsit: sed & uos talia perpetrare cogit: qui nullā a meo patre passi contumeliā: & tamen quia non quæ uobis placerent in cetu locutus est malignis hominibus credens: illū quidē ut putatis ira faciēte reliquistis: qd autem uerius ē: a deo uos & eius legibus abstraxistis: cum potius ignoscendū fuerat non uerbis solummodo durioribus uiro iuuenulo & contētōnis ignaro: sed etiā si ad aliquā difficultatē operis per iuuentutem fuisset experitiāq; pductus: esset pferendus ppter salomonem patrem illius: & beneficia uobis sæpe collata: quæ danda sunt utiq; peccatis filioꝝ: pro beneficiis & affectu parentū. Vos autē nihil eorū cogitastis: neq; tunc: neq; nō: sed sup nos tantus uenit exercitus. Vel in quo de uictoria cōfiditis? An in uitalis aureis & aris in montibus constitutis? quæ uestre sunt impietatis & non religionis indicia? An certe spem uobis multitudo præbuit? quia nostra castra transcendit. Sed nulla uirtus illic est: ubi licet cū multis milibus aliquis pugnat iuste: solummodo ei iusticia & pietate diuina: spes uictoriæ constat imota: quæ scilicet & apud nos est: seruantes a principio leges: & deum priuū uenerantes: quæ nō manus de putrescibili silua fecerunt: nec excogitatio mali regis p populū sed uitione construxit: sed cuius est opus principū finisq; cūctoz. Vnde sua deo ēt nūc uobis: pœnitentiam pteritoꝝ ut habeatis & meliora cogitantes: dimicare cessetis. paternasq; leges recolatis: & quid ad magnitudinē uos tātæ felicitatis euexit. Hæc equidem abias ē locutus ad populū. Adhuc autē eo loquente: quosdā militū hieroboam latēter imisit: ut abiā ex aliquibus partibus circūdarēt: quæ exercitus nō uideret. Qui cū inter hostes apparuissent: exercitus quidē eius conturbatus expauit. Abias autē cōfortauit eos: & in domino spē habere possebat. Tūc illi piter iuocātes dei solatiū: sacerdotibus tubis clāgētibus: cū clamore hostes aggressi sūt. Et illoꝝ qdē audaciā ac iuuetutē dissoluit deus: exercitū at abiā fecit excelsiorē: Nā quāta ī illo bello referē cædes fuisse cōmissa: neq; græcorū: neq; barbaroz referūt historia. Abia autē & filii iuda & beniamī de exercitu hieroboam mirabilem & famosissimā pceperunt deo conferente uictoriam. Quinquaginta milia enim hostium bello pstrata sunt: eorūq; munitissimas ciuitates dirupuerūt: insup bethulia eiusq; regionem forti dimicatione tenuerūt. Hieroboam itaq; hac dimicatione fatigatus: nequaquā uires habuit: quanto tuncq; tēpore post hæc abiā uixit. Qui tamen post hanc uictoriā puo tēpore supueniens: obiit cum regnasset annis tribus & sepultus est in hierosolymis: in monumentis paternis. Reliquit autē filios quidē duos & uiginti filias autē decē & sex: quos oēs de uxoribus uigintiseptē pcreauit. Huic successit in regno filius asa: cuius iuuenuli fuit mater noie maacha. Hoc ergo mō abia filii roboam nobis gesta sunt tradita. Mortuus est autē & hieroboam rex decē tribuū: cū uiginti & duobus annis

tenuisset imperium: successitq; ei filius nadab: secundo iam anno regis asa transacto: regnavitq; hieroboam filius annis duobus: patris impietati malitiasq; concordas.

Quia generatione oem hieroboam qdā noie baasa perimēs: ipse tenuit principatum. CAPI. VII.

In his autem duobus annis: castrametatus est contra gebethon ciuitatem palestinarum. Cūq; eam foret obsessione capturus: dolum passus a quodam amico nomine baasa meheli filio mortuus est. Qui post eius obitum potius imperio: omne genus hieroboam interemit & euenit: ut secundum prophetiam dei: alii quidem cognatorum hieroboam in ciuitate mortui lacerarentur a canibus atq; confunderentur: alii uero in agris a uolatilibus deuorarentur. Et domus qdē hieroboam pro eius impietate atq; iniquitate pertulit ultionē hac uice dignā.

Bellum ethiopiū cōtra hierosolymitas: regnante super eos asa: & cædes ethiopiū CAPI. VIII.

Rex aut hierosolymoz asa dū moribus esset egregius: semperq; ad diuitatē respexerit nihilq; gereret neq; cogitaret: qd nō esset pietati cōueniens: aut ad legū custodiā prineret suū cōposuit regnū: abscidēs cūctā ab eo nequiciā: & ab omni macula emundās. Habuit autem exercitū electoz uiroz arma gerentiū scuta & lanceas: de tribu quidem iuda trecenta milia: de beniamī aut scuta arcusq; portantiū: ducenta quinquaginta milia. Cūq; iam decem regnasset annis: castra cōtra eū mouit cū maximo nimis exercitu zara rex ethiopia: ducēs pedestrū qdē ducēta milia: eqstriū uero decē milia: & currus trecētos. Qui dum usq; ad ciuitatē morā quā ē in tribu iuda cū exercitu suo uenire: occurrit ei asa: & castris cōtra eū positis: in qdā cōualle noie sabatatha: non pcul a ciuitate: cū uidisset ethiopiū multitudinē: pōsebat a deo cū clamore uictoriā: & ut multa milia hostiū ipse pimeret. Neq; enī & in alio confidēdū esse dicebat: quā in eo qui posset etiā paucos multoz potiores ostēdere: & facere infirmos fortissimis pualere. Hæc orante asa signū uictoriæ deus ostēdit: & cū gaudio: diuinitatisq; auxilio bello cōgressus: multos ethiopiū pculit: & cōuersos in fugā psecutus est usq; ad geraridē regionē. Relinquētes autem occisionē hostiū: ad direptionē gentiū ciuitatis geraridē conuersi sunt quā cepant: eorūq; ad castra prius accesserūt: ita ut tollerēt multū aux: multūq; nimis argentū: prædāq; deueherēt ualde mirabilē camelosq; & subiugalia: & pecudū greges innumeros. Asa igit & eius exercitus sumpta hmōi a deo uictoria atq; prædā: in hierosolymis remeauit. Quibus uementibus occurrit in uia azarias nomie propheta: & picipiēs ut paululū a gressu itineris abstineret: cepit ad eos dicere: p illa uictoria fuisset eis a deo cōcessa: eo q iustos se sanctosq; seruassent: & oia dei uoluntate fecissent. Quos in eius mandatis pmanentes dixit sup hostibus præualere: & habituros diuina uirtute foelicitatem: relinquētes aut eius religionē in cōtraria deuenire: futurūq; tpus: in quo nullus inuēretur uerax ppheta in eo populo: neq; sacerdos: qui iuste aliquid responderet: ob quā rem ita ciuitates subuertēdas: & gentē in oī terra disseminādā: & uitā miserabilē & inopē habituros: suasiq; eis: ut dū hoc alias hæc haberent bene agerēt: & nequā a diuina deuotiōe recederēt. Hæc audiens rex: & populus gauisus sunt: multū studiū & oēs in cōe: & singuli circa iusticiā exhibebāt: nisiq; rex in oem puincia præcipiēs ut legitima diligenter ubiq; seruariēt. Sic igit asa duaz tribuum regis actio gerebat. Reuertar aut ad regē baasa qui israheliticū populū possidebat: occideratq; nadab filium hieroboam: & eius tenuerat principatū. Hic enī inter saulū ciuitatem degens: & hitaculū ibi cōstituēs. Regnauit quidē annis uiginti & quatuor sed fuit malignus & ipius ultra hieroboam & filiū eius: & populū multis malis affixit: & deo fecit iniuriā. Qui mittēs ad eū gimō ppheta: dixit & se & omne genus eius exterminaturū: & hisdē malis quibus domū hieroboam pdiderat pditurū q rex ab eo cōstitutus: beneficium nō repēsiuit: ut iuste & pie populo præsideret: cū hæc primitus ipis pdeserēt: deinde gratissima deo semp forēt: sed magis imitatus ē pessimū hieroboam: cuius dū deperisset anima uiuere tamē eius in isto malignitas: dicebatq; supplicium maloz illius hunc habiturū qui ei similis extitisse uidebat. Baasa aut quis p pphetam audisset futurā sibi suoz generi p cōmissis sceleribus ultionē: tamē de reliquo nō quēuit: neq; respexit q male agēdo depiret igit oriose: si nō pēitēdo pro malis præteritis a deo ueniā mereret: sed tanq illi quibus pmiū pponitur laborare nō cessat: dōec ad proposita dona ueniant. Sic & baasa propheta prædicente sibi futura tanquā si ad magna bona concurreret: in perniciem sui generis: & totius domus interitum peior fieri quotidie non cessabat. Nanq; uelut adletha nequie in his agebatur malis. Nouissime uero exercitu sumpto: rursus non ignorabilē quandā ramath ciuitatē obsederat: quæ quadraginta stadiis ab hierosolymis aberat: capiens: cogitauit ut in ea exercitū derelinqret: quatenus & inde pcedēs: terrā asa regis iuaderet. Metuens etiā asa conamē hostis qā possit exercitus qui ramath ceperat eius uiolare prouiciā: misit ad regē damascenoz legatos: simul & aux & argentum: petens ab eo solacium: & cōmemorans quā amicitia antiquitus habuissent. Ille uero & pecuniæ opulentiam grate suscepit: & solatia prebuit soluēs amicitiam quā habuerat cum baasa: misitq; ad ciuitates quæ baasan uidebant impio subiacere: ut eas affigeret. Qui alias qdē icēderūt: alias populi sūt. Idest eleō: & abella: & alias multas. Hæc audiēs rex israheliaz: edificare quidē ramath atq; munire cessauit: reuertit uero cū studio festinauit: ut propriis ferret auxilium. Igitur asa ex apparatu edificioz quæ baasa congregauerat construxit in eo loco duas fortissimas ciuitates: quarum altera gaba: altera uero maspha uocabatur.

Quia generatōe baasa pēpta: regnauit sup israhelitas amari: & post eū filius eius achab. CA. IX.

T post hoc tps nō habuit iā baasa pugnādi aduersus asa. Perceptus ē enim a creone: & sepultus i ciuitate thesa: cui successit filius helan. Hic cū regnasset duobus ānis defūctus ē: quē occidit zamarias equoz ordinis dimidiū princeps. Nā dum epularetur apud dispensatōre suū noie osā: sua sit quibusdā equitibus ut subito deserētibus eū armigeris & principibus: desolatū reperietes occiderēt. Illi nāq; cūcti circa obsessionē gabathenæ ciuitatis i palestina posite occupati uidebātur. Perimēs itaq; helā regē princeps equoz zamarias: ipse regnauit: & omne basan genus secundum pphetiam gimon iterem. Eodem nāq; modo eius domus propter impietatem radicitus est euulsa: sicut genus hieroboam pisse descripsimus. Exercitus q gabathon obsidebat audiens qd de rege contigerat: & q zamarias occidēs eū inuasisset imperium & ipsi picipē suū amari cōstituere regē. Qui a gabathena urbe mouēs exercitū: uenit: in thesa: & accedens ad ciuitatē: manu bellica eā cepit. Zamarias aut uidēs ciuitatē fuisse detēta: fugit ad locū aula: regiz secretiorē: & succedēs eā semetipm pariter cōcremauit: cū regnasset diebus septē. Moxq; israheliaz diuisus ē populus: & alii quidē themā regnare uolebāt: alii aut amari. Cūq; uicisset ps amari: interēptus ē themā: & i toto exercitu regnauit amari. Tricesimo aut anno regis asa: amari suscepit imperiū: & tenuit ānis duodecim. Quoz quidem sex ānis in thesa fecit: reliquos aut in ciuitate ea q mareō appellatur a græcis uero samaria. Hic aut noiauit eam somareō a somaro quodā: qui ei montē uenundauerat: in quo ciuitatē construerat. In nullo at differebat a studiis priorz regum: nisi q peior erat: oēs enim quærebant modū: quatenus suis impietatibus quotidie populū facerēt a deo recedere: & propterea inscripsit alias extinxit eos: & nullū permisit ex eoz genere supesse. Et is ergo defunctus ē i samaria successitq; ei filius achab. Ex his nāq; cognoscitur: quāta prouidentia humanaz rerū probatur habere diuinitas: & quō bonos quidē diligit: malos autē abhorret: & a radice disperdet. Israhelitarum deniq; reges ppter suā iniquitatē & iniusticiā alter sup alterum irruentes multi paruo tempore petierunt: & eorum genus exterminatū est.

Quō regnate achab pphetauit helyas: & de signis q fecit: & qa discipulū elegit eliz eū. CA. X.

Za aut rex hierosolymoz qui duabus tribubus psidebat: & ppter pietatē atq; iusticiā ad longā foelicitē a deo pductus ē senectutē: & cū regnasset quadraginta duobus annis: bona morte defunctus ē. Quo moriente successit ei filius ioiaphat: de abida matre procreatus. Hūc aut imitatorē p auī sui David pietate atq; fortitudine cūcti ipis operibus decreuerūt. Sed de hoc rege nō ē modo referēdi necessitas. Igitur achab israheliaz rex habitabat i samaria: tenuitq; principatū ānis uiginti: & mēlibus duobus: nisi aplius renouās: q prisci fecerāt reges: nisi q mali magnitudine tēderet ad peiora: supans oem eorū neqtiā: & qd ad diuinā pntineret iuriā uiuaciter imitatus: & picipue cōstructas adorauit uitulas: & sup hec alia peiora molitus ē. Duxit uero uxore filiā ionabal regis tiri & sydonis noie iezabel: p quā didicit eius adorare deos. Erat enī mulier nimis acerrima simul & audax. Quæ ad tātā uēit luxuriā atq; uexaniā: ut etiā deo tiri & sydonis quæ baal appellabāt tēplū edificaret: & plātaret oīum arbore lucos. Constituit autē & sacerdotes: falsosq; pphetas huic deo seruituros. Sed & ipse rex multos huiusmōi circa se fouebat: stultitia atq; nequitia omnes priores suos excellēs. Quidā igitur ppheta summi dei de ciuitate thesbites galaditidis regiones ueniēs ad achab: dixit ei. Quia dixerit deus: neq; ymbrem: neq; ros illis ānis in ea puincia: se missuz: nisi ipse rursus apparuisset. Et i his dictis cū iurasset accessit ad partes australes: & habitabat circa torrentem quēdā: unde poculi habebat auxiliū: nā corui cibum ei quotidie deferebāt. Cūq; fluuius siccitate nimia defecisset: in ciuitatē sareptā nō procul a sydone tiroz deuenit: q ciuitas in hage medio cōstituta est. Deus enī præparat euidā illic mulieri uiduā: ut cibū ei preberet. Cūq; nō pcul eēt a porta: uidit mulierē uiduā sibi met colligentē ligna. Cui cū deus significasset hanc esse q ei cibū ministratura foret: accedēs salutauit eā: & ad bibendū aquā sibi tribui postulabat. Quæ cū procederet: denuo uocans eam: etiam panē sibi possit afferrī. Illa cum iurasset nihil se intus in domo habere: nisi modicū farinæ & paululū olei: & ppterea prexisset ad colligēda ligna: ut cōspersa farina: sibi suoq; filio panes faceret: quibus expensis cum aliud nihil supesset ut fame morerētur: ait ppheta. Cōsidēs pge: & spe meliori cōsiste: faciēs primitus mihi paululū defer. Prædico nāq; q nō tibi deficiet hidria farinæ: neq; uas olei: donec dei gratia ymbre fūdat in terras. Hæc ei dicente ppheta: ueniens ea quæ dixerat fecit. Et ipsa habuit paululū: & ex hoc filio ministravit pter & ppheta: nihilq; hoz defuit eis: donec siccitas defecerat. Meminit etiā siccitatis & menāder in gestis ualithioz regis ita dicens. Et siccitas sup eos facta est a mense hipuerithē usq; ad aliū annū hipuerithē. Qui dū deo supplicaret multa flumina sunt emissa. Icq; ciuitatē botrā edificauit in phenice & aazon in bliphā. Et hoc quidē ait: sub achab factam significās siccitatē. Hoc enī tpe ithabalus cuius menāder fecit mētionē: regnauit in tiro. Mulier itaq; quā pauloante diximus pbulū prophetæ prebuisse: cum cecidisset eius filius in languorem: ita ut aiām dimitteret & mortuus esse uideretur: deflens & manibus semetipm ualde deserpens: uocēsq; quas dictabat luctus emittens: accusabat apud se ppheta præsentē factā iuriā: quasi ipse peccata eius argueret: & ideo puer fuisset extinctus. Ille uero eā equo aio eē picipiēs sibi filiū cōtradi dicens: uinū se eū resti-

tuere pmisit. Qua tradente: portans eū ad locū in quo ipse degebat & in lectulo collocās: clama-
bat ad deū dicens: q̄ nō fuisset bene mulieri repēatū q̄ illū suscepit & nutrierat: cū eius filius eēt
ablatus: rogabatq; ut denuo aīam puer recipet atq; uiuēdi copia prāberetur. Cūq; deus & matris
habuisset misericordiā: & uellet precibus pphetae rogātis annuere: ne uideret ad eā p̄ lesione ue-
nisse: continuo ultra oēm opinionē reuixit puer. Illa uero gratias pphetae referēs: tunc apte se co-
gnouisse dicebat q; loqueretur ei uere diuinitas. Trāfacto itaq; p̄o tpe: ex uolūtate dei p̄gebat ad
regē ahab futuzē ei nūciaturus ymbre. Erūna enī & necessariōz inopia prouiciā nimis iuaferat: ita
ut nō solū hoīes propter siccitatē: sed etiā cātera aīalia fames afficeret. Rex igitur reuocans quen-
dam abdiā: qui erat sup̄ eius iumenta: dixit ei: ut ad fontes aquaz & torrentes pergeret: quatenus
pascua aīalibus inueniret. Qui dū iam misisset in cūctū orbem terraz: ad querendū ppheta helyā:
nec inuenisset: prācepit ut eū etiā ipse req̄reret. Quod dū fieri placuisset: & rex & abdiā p̄ singula
itinera prexerunt. Cōtigerat itaq; tpe quo: iezabel regīa pphetas domini occiderat: ut cētū ppheta-
tas iste in speluncis absconderet: eosq; solummō pane & aqua nutrieret. Cū igitur abdiā recessisset
ā rege: ppheta ei helyas occurrit. A quo requisitus quis esset: & agnosces esse ppheta p̄tinus ado-
rauit. Cui propheta: p̄ge iquit ad regē: & dic quō assum. Cui ille respondit. Quid mali passus a me:
illuc me dirigit: quo possim indubitanter occidi. An ignoras: quō nullū reliquit locū rex: quo non
direxit: ut te reptū ad casum necis adducat. Prācauebat enī: ne dum regi nūciaret: helya alibi disce-
dente: mentiri uideret: ac morte succūberet: cōmemorabatq; ei quēadmodū cū iezabel pphetas
occideret: centū ipse absconderat: & multos alios in speleo liberasset. Cui ppheta: nihil metuēs inquit
ad regē festinus accede: prābuitq; ei iurisiurādī religionē: quō illa die ad ahab ipse quoq; ueniret.
Dūq; regi nūciasset: q̄ uidisset helyā: & mox occurrit ahab: requirēs cū irā grandī: si ipse esset qui
in populo hābreoz ipietatis auctor existeret. Tūc propheta in nullo formidās ait: eū potius mala
oīa p̄trasse: eiusq; genus qui in illā puincia deos alienos introduxisset: ac deū q̄ solus est reliquit.
Sed nūc iquit oēm populū ad mōtē carmelū precipe cōgregari: nec non pphetas tuos p̄ter & uo-
ris tuaz quocūq; sunt numero: pphetasq; lucoz q̄si quadringētos. Qui dū oēs ad peccatū montem
ahab euocāte uenissent: stās in medio eoz helyas ait. Quo usq; diuīsam mētē & uolūtates habentes
in hac cōuersatiōe cōsistitis. Siquidē putatis nostrā prouiciā deū uegē & solū: eū sequimini: cuiusq;
mandata seruare: si uero hoc nō existimatis: sed pegrinos creditis & illis exhibēda etiā putatis esse
culturam: eis nihilominus obedite. Cūq; nihil populus ad talia responderet: petit helyas pro experi-
mento fortitudinis alienoz deoz: & sui: cuius remanserat solus ipse propheta cum illorum esset
numero quadringenti: ut sumeret bouem: & eum occisum super altare poneret: nequaq; igne sup-
posito: similiter etiam illos facientes proprios deos inuocare: quatenus eorum hostias concre-
marent: hoc inquit factō cognoscetis uerām dei prāualere naturām. Quod dum placuisset: ait
helyas: ut eligentes bouem illi prius occiderent: & deos proprios inuocarent. Quorum dum non
audiretur oratio: deridens helyas magna eos uoce ad deos suos clamare monebat: quia aut pro-
fecti aliquo fuissent: aut forte dormirent. Illis autem a matutino usq; ad diem mediam hoc faciē-
tibus: & semetip̄os more primo cultris & gladiis incidentibus: & nihil agentibus cum ipse esset
iam hostias oblaturus: illos quidem abire prācepit: populum uero in proximo iussit accedere:
ut uideret & custodirent eum: ne lignis ignem latenter immitteret. Cūq; populus accessisset:
sumens. xii. lapides. secundum tribus hābraici populi: constituit ex eis altare: & circum illud fecit
foueam ualde profundam: & imposuit ligna super altare: & eis superposuit hostias: prāceptiq;
ut quattuor ydriaz de fonte complete deferentur super altare: donec fouea quā aquam sparsam
exaltari suscipiebat: impleta maneret. Quo factō: cōcepit orare deum: atq; clamare: ut errātī populo
multo iam tempore: suam manifestam faceret potestatem. Cumq; hoc dixisset: repente ignis de
cālo uidente populo cecidit super aram: & consumpsit hostias uniuersas: ita ut etiam aqua ipsa
concremarentur & locus ad cinerem usq; perduceretur: & hastenus ita perdurat. Hoc uidentes
israhelīte ceciderunt in terram & adorauerunt unum deum: solum: maximum: uerumq; claman-
tes: alios uero fallaciter se & uana opinione coluisse. Tunc comprāhēdentes pphetas suos:
cunctos hālyā prācipiente peremerunt. Dixitq; propheta regi. Perge ad conuiuium tuum: nihil
decetero cogitans: post paululum nanq; a deo ymbrem largissimum uidebis effundi. Igitur ahab
post hāc uerba discessit: helyas autem in calmen carmeli montis ascendens: positus in terra genit-
bus: eiusq; coniūgens caput orauit. Quo factō iussit ut eius minister pergens in quendam scopu-
lum ad mare respiceret: & si aliunde nubem suscitari uideret: & referret. Tūc eteni erat aer ualde
purissimus & serenitate perspicuus. Quo ascendente sapius: nihilq; uidere se dicentes: dum septies
hoc fecisset: ait se uidere aerem aliquo modo non tamen amplius quam unius hominis uestigio
nigrescentem. Quo dum audisset helyas: misit ad ahab iubens: ut ad ciuitatem citius abiret: an-
teq; ymbrem prorumperet. Qui mox in urbem iezrahel festinus aduenit. Tunc repente siquidē
aere obducto caligine & nubibus adoperto specie uehemens ortus est & uberrimus hymbes
effusus. Propheta uero diuinitus inspiratus: ante currum regis ad ciuitatem iezrahel usq; perrexit.
Audiens itaq; uxor ahab iezabel: & signa quā fuerant ab helyā celebrata: & q̄ pphetas eius iterti-

meret: indignata misit ad eum nuncios: & per eos interminata est se eum ita interfectorum: sicut
perdiderat ille eius prophetas. Tunc formidans helyas: fugit in ciuitatem nomine bersabeaz: hāc
est aut in ultimo sortis iudaz: in terra idumeoz: quo relinquēs suū ministrū: abscessit in heremū: &
orauit ut moreret: nō enī se meliorē esse patrū dicens: ut illis perditis ipse uiuere aliquatenus exo-
praret. Quo factō: circa quendam arborem obdormiuit. Et cum eum aliquis excitasset: surgens in-
uenit cibum & aquā. Comedens autē & percipiens ex illius cibi refectiōne uirtutem: uenit ad mō-
tem syna: ubi moyses leges a deo dicitur accepisse: inueniensq; in eo speluncam quandam: ingressus
in eam commorabatur. Cūq; eum uox quendam ex incerto facta requireret: ut quid illic adeēt: &
cur relinq̄ret ciuitatem: ait: eo q̄ occidisset prophetas alienigenoz deoz: & populo cōprobasset:
quia unus sit deus quē ab initio coluisset: & ob hoc ad suppliciu q̄reret a regis uxore. Rursum autē
audiēs: ut sub diuū p̄cederet: & qd oporteret fieri altera die cognosceret: ex spelūca digressus ē: &
facto subito terremoto: splendore fulgētis ignis inspexit: factōq; silētio uox diuina nequaquā eum ti-
mero prācepit: quē nullus detinere posset inimicus: iussitq; ut domi reuertēs: ungeret populo re-
gē hieū: nam si filium in damasco uero syriaz azabel: pro se autē p̄phetam cōstitueret helyscum
de ciuitate abela: ut totius impios populi perimeret: alios quidem azahel: alios autem hieū. Hāc
audiens helyas ad regionem reuersus est hābreorum: & inueniens helyscum filium saphat aran-
tem: & cum eodem alios usq; ad iuga duodecim accedens: proiecit super eum pallium suum. Hely-
scus autem cōcepit prophetae: & relictis bobus secutus est eum: rogans eum ut permitteret: quate-
nus parentes proprios saluaret. Quo iubente ut saceret: ualedicens eis secutus est: & fuit helyas
cuncto tempore eius uitā discipulus & minister. De hoc itaq; propheta hāc dixisse sufficiat.

De morte naboth & agrī eius possessiōe iusta: & q̄ adath damasci & syriaz rex secūdo zahab
pugnauit & uictus est: & de religione seu gloria iosaphat regis hierosolymorum. CAPL. XI.

Quidam igitur naboth de azari ciuitate regio agro uicinus: rogante rege ut ei uicinum
agrum quolibet precio uendaret: quatenus eo coniuncto possessiōnem faceret po-
tiorē qui si nollet pecunias: acciperet ex eius agris quem uellet eligere: naboth dicen-
te: hoc se facere nolle: sed paternam sortē eligere ac possidere contristatus rex: q̄ alias q̄
alienum prādium non posset accipere: neq; lauacris uisus est: neq; cibis. Iezabel autem uxor sua re-
quisiuit: cur ita tribularetur: cum neq; balnea: neq; prandium appeteret: neq; cenam narrauit ei
naboth superbiam: & quia dum prae manueris sermonibus & inferioribus a regia dignitate locu-
tus ei fuisset: non impetrando quae poposcerat: pertulisset iniuriam. Illa uero rogabat: ut pusilla-
nimitate tristitiaq; recederet: suo corpori solemniter prouideret: se dicens de naboth supplicio co-
gitare. Quae misit litteras ad iudicem israhelitarum ex nomine ahab: iubens ut ieiunarent omnes:
& habito conuentu: naboth facerent praesidere: cum utiq; insignis esset genere & instruerent tres
quosdam uiros audaces: qui contra eum testimonium quasi deum blasphemasset & regem: & hoc
modo perimeretur. Naboth itaq; secundum scripta reginae & testimonio contra se perhibito q̄si
deum blasphemasset & regem: lapidatus & mortuus est. Audiens autem hāc iezabel: ad regem in-
gressa mox est: eiq; dixit: ut uineam naboth gratis acciperet. Ahab autem letatus in his quae acta
sunt: texiliens e lecto: pergebat uineam naboth inspecturus. In hoc indignatus deus: misit prophe-
tam helyam ad agrum naboth: quatenus ad ahab accederet: eiq; de his quae fuerant gesta loque-
retur: & q̄ occidens uerum dominum agrī: ipse illius hereditatem possideret iniuste. Cūq; uenisset
ad eum: dicente rege quid uellet: ait: quia peccato pollutum eum inuenisset: in illo loco in quo
naboth mortuus a canibus uidebatur fuisse deuoratus: eius sanguinem & uxoris fundendum:
& omne genus eius esse periturū: eo q̄ huiusmodi impietates effecerit: & contra leges patrias ciuē
iniuste peremerint. Contristatus autem ahab: & poenitentiam agens: ingressus est: & indutus sacco
nudis pedibus ambulabat: non appetens penitus cibum: & peccata sua confitēs: & deū hoc modo
placare cōtēdens. Tunc deus prophetae dixit: ahab quidem uiuente: eius generis differendum esse
supplicium: sed eius filii temporibus inferendum. Et hāc quidem helyas regi dixit: & abscessit.
His itaq; temporibus adadus filius adadi regis syriaz & damasci: collecto prouinciā totius exerci-
tu & triginta duorum regum solatiis habitantium trans eufraten: contra ahab castrametatus est.
Ille uero cum par non esset exercitu ad dimicandum non praesumpsit accedere: sed oia necessaria
in ciuitatibus munitis includens: ipse mansit in samaria. Habebat enim hāc muros ualde fortis-
simos: & erat inexpugnabilis obsidētibz. Rex uero syrorum exercitu sumpto uenit ad samariā: &
obediens eā: p̄conē misit ad ahab: petens: ut eius legatos susciperet: & quid uellent agnosceret.
Quod dum rex israhelitarum fieri permisisset: uenientes legati ante regem dixerūt: diuitias filios
& uxores ahab adado regi dandas: & si promitteret hāc ita faciēda: ut tolleret horum quaecūq;
ueller: castra solueret: & ab obsessiōne cessaret. Ahab autem legatis dixit: ut euntes suo dicerent
regi: quia & ipse & omnes eius possessiō forent. Hāc illis renunciantibus: misit denuo dicens: al-
tera die missurum se famulos: qui eius regalia perscrutarentur: & amicorū & cognatorum domos:
& quicquid in eis optimū reperirent auferrent: & quae displicerent: sola relinquerent. Ahab itaq;
secunda legatione syroz regis uehementer affectus: collecto populo in ecclesiam dixit: quia ipse

quidem paratus fuerit pro salute & pace cunctorum & uxores suas: & filios & omnem dare possessionem: & quia hæc syrorum prima legatione quesisset nunc inquit denuo missa legatione petit perscrutandas domos: ut quicquid in eis optimum inuenire possit auferat: & occasione hæc machinans ad pugnam: & sciens quia meis rebus non pepercisset: ad uestras accessit: ego uero quod uobis placuerit exhibeo. Populus autem respondit: ei non obediendum: sed potius contenedum esse: & ad pugnandum se præparatos existere. Legatis itaque rex respondit: ut abeuntes diceret: quia primæ quidem petitioni esset paratus obedire manere aut pro ciuium securitate se sollicitum dicere: nec secundæ petitioni posse implere: dimisit eos. Adadus autem audiens hæc potius indignatus: tertiã legationem misit ad ahab iterum dicendo: quod altiorẽ terræ cõgeniẽ muris de quibus ille psumebat erigeret: singulos terræ pugillos de exercitu eius unusquisque portaret: & his eum interminationibus deterrebat. Ahab autem respondente quia non deberet gloriari qui esset accintus: sed qui bello superior demonstratus: legatis uenientes: & regem cum triginta duobus regibus qui in eius solatio uenerant inuenientes in epulis: ei renunciauerunt responsum. At ille repete pcepit circudari ciuitatẽ: & aggeres circum extolli: & nullo modo obessionem relinquere. Ahab autem his gestis: erat cum omni populo in angustia constitutus. Tunc tamẽ securior factus est: a formidineque releuatus: cum ad eum quidam propheta ueniret atque dixisset: promississe deum: ut tanta hostium milia eius ditioni cõtraderet. Quo requirente per quos hæc uictoria proueniret: per filios inquit principum: te scilicet eorum impietate precedente. Conuocans autem filios principum rex: inuenit quasi centum trigintaduos: agnoscentesque syrum ad conuiuium fuisse conuersum: aperiens portas: filios principum mox emisit. Exploratoribus autem renunciantibus adado quid gereretur: destinauit qui eis occurrerent percipies ut si quidem ad prælium uenirent: eos ad se legatos adducerent: si uero pacifici essent: idem efficeret. Ahab autem exercitum habuit alium intra murum in subsidiis. Porro filii principum cõgressi syrorum custodibus: multos eorum interemerunt: & alios usque ad castra secuti sunt. Videns autem eos rex israhelitarum: uincens: etiam alium exercitum dimisit exire. Qui repente in syros irruentes: præualuerunt eis. Non enim syri superabant eos super se sic inopinabiliter fuisse uenturos. Quos propterea inuenientes nudos & ebrios: ita psecuti sunt: ut illi etiam relinquerent fugientes: & uix in equo rex potuisset euadere. Ahab autem multos in itinere persecutos interfecit syrorum: & eorum castra diripuit: & inueniens in eis diuitias auri & argenti non peruas & currum adadi: & equos quæ sumens in ciuitatem denuo remeauit. Dicente uero propheta: ut præpararet exercitum: quia futuro anno denuo super eum syri reuerterentur: ahab in ciuitate hæc agebat. Adad autem cum quanto potuit exercitu de prælio liberatus: cum amicis propriis cogitabat: quemadmodum cum israhelitis denuo dimicaret. Qui in montibus equidem non pugnandum esse dixerunt: quasi deus eorum in locis talibus preualeret: & propterea tunc ab eis essent uicti: sed si in campo gererent bella deuincerent. Super hoc consilium dabant: ut reges qui uenerunt in solatium: ad propria remeare dimitteret: & eorum exercitum ad prælium retinens: satrapas ordinaret: & in loco occisorum exercitum de prouincia eorum eligeret: & equos: currusque suppleret. Credens hæc sibi bene fuisse dicta rex syrorum: disponebat exercitum: uerisque tempore castra mouens: accedebat super hæbreos: uenientibus in ciuitatem aphecã: in magno campo castra constituit. Ahab uero occurrens ei cum sua uirtute & diuerso tabernacula sua fixit. Erat autem quantum ad syrum puus ualde eius exercitus. Tunc rursus accessit ad eum propheta: & uictoriam deum dare promisit: suamque uirtutem ostendere: qui non solum in montibus: sed etiam in campis uictor existeret: quod apud syros non ita constaret. Igitur diebus septem castris positis quiescebant septima uero diluculo præcedentibus hostibus aciemque constituentibus: ad pugnandum e diuerso & ahab suum egit exercitum. Tunc congressi robustissima dimicatione commissa: hostes conuertit in fugam & ad eorum interitum prosequens imminabat. Illi uero suis curribus impediti ab inuicem sunt extincti: paucique diffugere ualuerunt in ciuitatem aphecã. Sed & ipsi sunt mortui: muris enim cadentibus super eos uiginti septem milia defecerunt. In plio autem centum milia sunt occisa. Rex autem syrorum adadus fugiens cum quibusdam fidelissimis seruatorum sub terraneo loco est celatus. Cui dum dixissent serui: quia clementes essent & misericordes israhelite: & possent modo consueto roganti salutem ei conferre: si euntes rogarent ahab: dimisit eos hoc agere. Tunc illi induti saccis & restibus capita sua alligantes: sic enim olim captiui rogabant syri: ad ahab uenerunt petentes eum: ut adadus rex mereretur salutem: quæ gratia eius proprius foret seruus. Ille uero dicens: se libenter eum suscipere si uiueret: nec in prælio defecisset: honorem quoque atque deuotionem exhibituræ se ei ut fratri debitam promissit. Tunc illi accipientes iurandum: ut nihil pateretur aduersum: eduxerunt eum de loco: in quo uidebat esse celatus: & sedenti in curru ahab obtulerunt. Qui cum adorasset eum: dans ei ahab dexteram lauauit eum in curru: & osculatus est eum: iussitque esse secum: dicens: ut nihil mali deberet deo: terro formidare. Adad autem gratias egit: & nullo tempore se obliuisci hæc beneficia compromisit: sed etiam ciuitates israhelitarum quas abstulerant reges ante eum reddituræ se dixit & damascum: ut ita rex hæbreorum egrederetur ad sua: sicut maiores eorum in samariam. Celebratis itaque sedentibus inter eos ahab multis muneribus donatum adadum: ad proprium dimisit imperium. Igitur bellum

adadi regis syrorum quod habuit aduersus ahab: & israhelitas: hoc modo terminatum est. Interea quidam propheta nomine micheas: accedens ad unum israhelitarum: petit ut eum in capite pro uoluntate dei percuteret. Quo nolente: p̄dixit ei: quia eo quod inobediens esset deo: eiusque p̄cepto: leone occurrere perimeret. Quod dum illi homini cõtingisset: accessit propheta rursus ad alium: & idẽ ut faceret impauit. Qui dum percussisset eum & eius uerticem cruciasset: alligato capite accessit ad regem dicens: quia dum esset in exercitu constitutus: accepisset a quodam tribuno seruandum captiuum: sibique ab eo dictum: ut si captiuus fugeret: ipse moreretur: quo fugiente is qui eum tradiderat mortem ei minaret inferre. Tunc respondente ahab mortem ei immineret iustissimam: soluens caput agnitus est micheas esse propheta. Hac enim parabola utebatur: per sermones quos erat ei dicturus. Ait namque quia cum deus ei concessisset ut supplicium hostis euaderet: imple inimicum eius adadum qui deum blasphemauerat dimississet: propterea a deo decreuisset ipsum quidem ab illo periri: populum uero ab eius exercitu inuasionem consumi. Iratus ergo ahab propheta: illum quidem clausum seruari iussit. Confusus autem micheas sermonibus: ad suam domum remeauit. Igitur de ahab hæc dixisse sufficiat. Reuertat autem ad regem hierosolymorum iosaphat: is enim agens suum imperium & exercitum in ciuitatibus: & subiectorum prouinciam uniuersam constituens: non minores quam auus eius abias tempore quo hieroboam super decem tribus regnauerat munitiones ubique collocauit. Habuit enim propiciam & cooperatricem sibi diuinitatem: cum esset iustus & pius: & quod boni coram deo faceret: singulis diebus inquireret. Honorabant autem eum reges in circuitu constituti conferentes pecunias: ita ut diuinitas haberet amplissimas: & gloriam ualde preclaram. Anno siquidem tertio regni sui: conuocans prouinciæ principes & sacerdotes iussit ut peragrantes ubique omnem populum sub eo constitutum: docerent per singulas ciuitates moaisas leges: ut eas sine præuaricatione seruarent: & circa eius religionem deuoti super existerent. In his etenim cuncta multitudo ita gauisa est: ut nec amplecteretur potius: nec diligere quam seruare leges. Sed etiam confines nimis amabant iosaphat. Cumque etiam pacis foedera celebrarent: eique palestini solita tributa redderent: & arabes annis singulis ministrarent: agnas duo milia & totidem arietes: muniuit maximas ciuitates atque fortissimas: & exercitus in eis contra hostes & arma præparauit. Tunc enim erat ei ex tribu quædam iuda armorum exercitus trecenta milia uirorum: quorum principatum habebat edorus: iohannes autem ducentorum milium princeps erat: hos ipse duxit. Tribum betham habuit archarius: ducem milia. Alter autem princeps militum nomine gozonat: armatorum habebat centum milia: & post hos alia centum milia quæ regi famulabant: quos direxit ad munissimas ciuitates in filio suo iora accepit uxorem filiam ahab: qui decem tribuum impabat: nomine gotholiam. Cumque post tempus ad samariam prexisset: opulenter eum ahab suscepit: & populo quæ eum secutus fuerat: clarã ualde largitate hospitalitatis exhibuit: idest tritici & uini & pecudum ubertate: rogauitque ut contra regem syrorum ei solatia non negaret: quatenus ramoth ciuitatem in galaad constitutam auferret: quæ eius patris primo fuerat: & a patre tunc regis syriæ uidere ablata. Promittens uero iosaphat solatia se datum: quamuis non ab illius minor erat eius exercitus: & euocata ex hierosolymis ad samariam suum populum: egrediens foris ciuitatem ambo reges & in propriis solis uicibus refidentes: suum exercitum disponebat. iosaphat uero iter hæc iussit: ut si prophetarum quidam adessent: euocati cõsuleretur: si esset eo tempore prælium contra syrum agendum. Fuerat namque tunc pax ahab una cum syro permanens annis tribus: ex quo eum post captiuitatem dimiserat ad propria remeare usque ad illum diem. Vocans ergo ahab prophetas suos quasi numero quadringentos: iussit consulere deum: si ei uictoriam contra adadum pugnandi concederet: & captionem ciuitatis propter quã bellum præpararet inferre. Prophetis autem dicentibus pugnare simul & uincere: & syrum esse captiuandum sicut & prius: intelligens in eorum sermonibus iosaphat quia sunt falsi propheta: requirebat ahab regem: si alter aliquis esset propheta dei ut certius de futuris agnoscerent. Ahab autem esse quendam dixit: sed inuisum sibi met hõiem: eo quod mala prophetaret: & prædixisset eum moriturum a syrorum rege deuictum: quapropter tunc in custodia teneretur: cuius nomen erat micheas filius obedi. Cumque petisset iosaphat eum uocari: misit eunuchum & eduxit eum. Et dum eunuchus isset: indicauit ei omnes alios prophetas regi uictoriã prædixisse. Ille uero dicens nihil se aliud de rege fore dicturum: nisi quod deus in ore eius potuisset: cum uenisset ad ahab eumque coniurasset: ut id quod uerum esset ediceret: ait ostendisse sibi deum fugientes israhelitas: & esse in persecutione syrorum: & ab eis cunctos dispergi per montes sicut greges pastoribus desolatos dicebatque significatum sibi eo quod alii quidem reuerterentur ad propria: ipsum uero solummodo in prælio periri. Cumque micheas hæc dixisset ad iosaphat. Ahab ait. Nonne pauloante significauit tibi: qualis sit circa me hominis huius affectus: & quod pessima prophetaret. Et cum micheas diceret quod eum oporteret omnia quæ a deo predicebantur audire: & quod falsi quidem propheta eum exacterent: ut spe uictoriæ egrediretur ad bellum: immineret autem casus eius in plio erat ahab tristitia remissus. Interea fedechias quidam falsus propheta accedens ad regem ait: non esse respiciendum micheam qui nihil diceret ueritatis: & inditio simul urebatur: helyam prophetasse in iezrael ciuitate in agro nathei sanguinem eius a canibus lambendum: sicut & nabuthei: qui per eum a populo fuisset occisus. Quibus ab illo sic prophetatus: micheam dicebat esse mendacem: quando meliori propheta dicere uidebat contraria: & quod rex tertia die moreret. Cognoscetis inquit re

pere: si uera sūt q̄ dicit iste: aut si potest spiritus facti habere uirtutē. Cesus a me palmis nō nocēbit meae manui: sicuti ladā dextrā regis Hieroboā aridā fecit: dū eū cōprehēdere uoluisset. Hoc enim oibus notū ē. Cūq; percussisset micheā & nihil fuisset passus cōfortatus ahab in semetipso: cōtra syroꝝ mouit exercitū. Vicebat arbitror illud qd̄ iminebat: & falsi prophetae uerba plus q̄ erat ueritas credibilia faciebat: ut ex occasiōe pueniret ad finē. Tūc stās sedechias & faciēs cornua ferrea dixit ad ahab: unū ei manifestasset deus: in illis oēm syriā subuertēdā. Michea uero dicēte: quia sedechias post nō multos dies in cubiculo se celaret & q̄reret poenā declinari sui mēdaciū: iussit rex micheam in custodiam duci amon & ioas: principum ciuitatis: & nihil aliud amplius ei praeferri nem & aquā ministrari.

Quō achab cōtra syros pugnādo deuietus est: & ipse dispersit.

CAPL. XII.

Igitur achab & iosaphat hierosolymoz rex sumētes exercitū: uenerūt in ramoth galaditis ciuitatē. Rex uero syroz audiēs eoz aduētū: suū eis obiecit exercitū: & non pcul a ramoth castra fixit. Cōstituerūt at̄ iter se ahab & iosaphat: ut ahan regiū scema deponeret hierosolymoz rex ppria stola uestitus astaret in acie. Et illi q̄ micheā dicta cōtēpserat: ppter habitū regiū & qd̄ debebat euenit. Adad nāq; syriā exercitui pcepit uniuerso post principes suos: ut nullū aliū pimerēt: nisi tātūmō israhelitarū regē. Syri uero scā cōgressiōe uidētes ante acie regē iosaphat astētē: & eū credētes eē regē ahab: iperū fecerūt: eūq; circūdederūt. Dūq; appropinquātes ipsū nō eē cognoscerēt: recessere post tergū. Ab ortu nāq; diei usq; ad uesperā pugnātes: & pualēte mādato regis: neminē occiderūt: q̄rētes ahab iterficere solū: & iuēire nequerūt. Quidā uero astadi regis puer noie adā: cū sagitasset iter hostes: regē ahab p loricā in pulmone percussit. At ille casū suū exercitui māifestare noluit: ne timore cōuēteret in fugā: sed aurige pcepit: ut cōuerso curru a plio declinaret. Grauius ei & mortaliter fuerat sagittatus: & usq; ad occasū solis factus ex sanguis iteriit. Igitur syroz exercitus nocte supuēte signū dāte pcone discessit a castris: & agnosceret cūcti mortuū ahab: ad ppria sūt reuersi. Corpus at̄ ahab sui ad samariā referētes sepelierūt: curruq; eius abluerūt i jazara sōte samariā regis sanguie cruētātū: & tūc cognouerūt helyā pphetiā fuisse uerā. Canes nāq; eius lixerūt sanguinē: & meretrices ad sōtē qd̄ erat reliquū diluerūt. Mortuus est nāq; in ramoth: michea hūc pdicēte casū. Dū ergo hāc ahab regi a duobus pphetis pdicta uideat: oportet magnā iudicari diuinitatem: & honorari semp & coli: & q̄ uera sūt recipi: quā ea q̄ p uisq; libidie dicūt cōpleti & arbitradū: q̄ nihil utilius ē q̄ uirorum taliū pferia: p̄bete secūdū deoq; unusq; debeat obseruare: & cogitādū ex his q̄ regi puenerūt: q̄ qd̄ debet neq; dū p̄scitū fuerit euitatē: sed repit in aias hoīum iutili spe blādiēdo: & hoc mō seducendo: donec a deo debita passio cōpleat. Hoc ergo mō uidef etiā ahab deceptus: ut pdicētibz qd̄ pditionē suā nō crederet: p̄p̄tantibus autem ea quā delectabat de se credēdo moreretur. Cui ochozias successit filius in regnū.

Continet hic liber tēpus annoꝝ centū quingenta: & mēsiū .vi.

Incipit liber .viii. antiquitatis iudaicæ.

Quemadmodum castrametatus est iosaphat cōtra moabitas: & domino pugnante mirabiliter sine p̄alio uicerit eos.

CAPL. XIII.

Iosaphat itaq; rege ad hierosolymam remeante: post bellum quo solatium p̄buerat achab contra adadū regē syroz: sicut p̄diximus: occurrēs hieu p̄pheta culpauit eū: cur achab solatia p̄buisset: hōi impio pariter & maligno: deum dicens molēte quidē hoc prulisse: sed licet peccasset ualde: tamē pp naturā eius optimam: ab icurū hostiū pepercisse. Et tūc quidem ad gratiarum actionem rex & ad sacrificia dei cōuersus ē. Post hāc at̄ cōepit oēm suā puiciā circuire: & populū edocere ut leges per moysen a deo datas oīno seruarent: & pietatē circa deū nihilominus exhiberēt. Cōstituitq; iudices in unaquaq; sui iperū ciuitate: p̄cepit ut p̄ nulla re ita cogitarent: quā ut iusticiā populis exhiberent: & neq; munera: nec cuiuspiā dignitatē pp iudiciale factū aut diuitias aut genus confiderarent: sed oibus equa iura tribuerēt: scientes quia etiā quā occulte geruntur: a deo nō ignorant. Hāc cum docuisset in unaquaq; ciuitate duaz tribuum: in hierosolymam denuo remeauit: cōstituitq; et̄ ibi iudices a sacerdotibus: & leuitis: atq; primatibus: monēs: ut diligenter & iusta iusticiā cūcta disponerēt: sin autē de rebus maioribus qd̄ cōtribuliū ex aliis ciuitatibus eos cōsulerēt: cum maxio studio eis & iustissime respōderent: quando rectū deberet eē iudiciū in ea ciuitate constitutum: ubi & templū dei & habitaculum erat iperatoris. Hoꝝ aut̄ principes cōstituit amasiā sacerdotem: & sabadiā qui erat de tribu iuda. Rex igitur hoc mō cūcta disposuit. Eo nāq; tpe castrametati sunt aduersus eū ammanite alias ammonite & moabite: sumentes secū arabum maximā legionē & castra posuerunt apud gaddi ciuitatē: quā est circa paludē assaltidē trecentis stadiis pcul ab hierosolymis: in qua nascitur palma p̄cipua simul & opobalsamum. Audiens autē iosaphat: quō hostes transeuntes paludē: in eius prouinciā deuenissent: & metuens: cōuocauit in cetū populū hierosolymorum in diuino sacratio: & stans contra facie templi orabat: & inuocabat deū ut sibi suū auxilium p̄beret & robur: quatenus hostibus p̄ualeret: dum & is qui templum ipsum edificauit

rat hoc rogasset: ut ipse contra hostes dimicaret: & p̄sumentes contra eos manus inferre cōpimeret q̄ utiq; ob hoc uenerūt: ut terram quā eis ipse p̄buerat: molirētur auferre. Hāc at̄ orauit defens: simul & populus uniuersis cum uxoribus atq; filiis supplicauerūt. Quo facto: quidam iezel propheta progressus in medium cetum: clamauit ad populū dicens & regem. q̄ deus eoz preces audisset: & contra hostes sine dubio debuisset dimicare: p̄cepitq; ut altero die electo exercitu occurrerent hostibus: eosq; inuenirent ab hierosolyma in ascēsu gaddi: qui lucis dicitur culmē: & cōtra eos quidem non dimicaret: sed tantummodo starent: uidentes quō diuinitas eos expugnaret. Hāc uero dicente propheta: rex equidem & populus in terra prostratus: deo gratias reulerunt: leuite autem in organis solēnibus incessanter dicebat hymnos. Die itaq; factus: procedēs rex in desertū sub ciuitate thecua: dixit ad populū quia oporteret prophetae audire uerbū: & ad bellum die illa non congredi: sed proponi debere sacerdotes cū tubis & leuitas ut hymnū dicētes: sic deo gratias agerent: quasi alias quō hābreoz puiciam ab hostibus liberasset. Placuit sentētia regis: & q̄ p̄ceperat agebatur. Deus at̄ terrorē maximū & tumultū sup ammanitas imisit: & credētes inter se hostes suos: mutuis se uulneribus occiderunt: ita ut ex tāta militia nullus poenitus euasisset. Iosaphat aut̄ respiciens in cōuallē: ubi hostiū erat exercitus: & uidens eā plenam corporibus mortuorum: lætatus est i dei solacio sic inopinabiliter euidēterq; allato: ut nō laboratibus illis ipse uictoriā cōtulisset: iussitq; ut exercitus hostiū castra diriperet: & mortuos expoliaret: diebusq; tribus exuentes eos pene defecerūt: tanta erat multitudo utiq; peremptoz. Quarto uero die omnis populus congregatus in quadā cōuallē: de uirtute & solaciis benedixit deū: pro qua re etiam locus ipse uocatus est cōuallis benedictiōis. Exinde ducēs exercitū ad hierosolymam rex: multis diebus ad hostias est conuersus & epistolas. Igitur postq; hanc eius uastationem alienigene gentes audiebant: omnes ualde sunt terri: deum eius auxiliatorem esse aperte uidentes. Iosaphat itaq; ex illo tempore cū magna gloria & iusticia: diuināq; pietatis amore degebat. Fuit autē amicus & achab filio israhelitarum regi. Cum quo communionē facta: in constructione nauium quā a portu nauigarent in ophir traciaram: nequāq; annisum suum implere p̄ualuit: naues enim p̄ magnitudie parierunt: & propterea naues ulterius non instruxit. Circa iosaphat igitur hāc sunt gesta.

De ochozia rege israhelitarum: seu demirabilibus heliā prophetā: & q̄ sublatus est ab hominibus: relinquens discipulum helizeum.

CAPL. XIV.

Achab uero filius regnauit in israhel in samaria degens malignus homo: & per omnia similitis utroz parenti: & hieroboam: qui prius iniquitatem fecerat: & populū decipere inchoauerat. Cūq; iā in regno secūdū haberet annū: rex moabitarū rebellauit ei: & tributa quā achab alias ahab eius pater reddebat: ministrare cessabat. Contigit at̄ ut ochozias cū descēderet de superioribus domus suā caderet: & cū lāgueret: misit ad deū acharo mustā: hoc ei erat nomē illi deo: & consuluit de salute sua. Apparuitq; deus heliā p̄phetae p̄cipiens ut missis a rege nūciis occurreret: eosq; requireret si deū ppriū israhelitarū populus non haberet: & ideo mississet rex eoz ad alienū deū: ut de salute sua cōsuleret: simul & ut faceret eos ad regē reuerti: eoz dicerēt: q̄ non euaderet hunc languorē. Heliā uero dei faciēte p̄cepta: audientes nūti ad regē sūt continuo regressi: admiratq; reuersionis uelocitatē: & regenti cām: dixerunt occurrisse sibi qndā hoīem: & p̄hibuisse quidē eos ulterius p̄cedere: reuertētes autē nos tibi dicere ex mādato israhelitarum dei mandauit: q̄ non possis ab hac egritudine liberari. Rege p̄cipiente: ut ei hoīem q̄ talia dixerat indicarent dixerunt esse uirū hyrsutum: & pellicia zona circumdatū. Ille uero per hāc agnosens heliam esse quem nuntii designabant: misit ad eum tribunum & quinquaginta armatos: ut eū adducerent. Tribunus aut̄ qui missus fuerat inueniēs heliā in montis uertice residentē: petebat ut descēdēs ueniret ad regē quō ille iussisset: qui si nollet: duceretur inuitus. Cui helias: ut agnoscas inquit me prophetā uerum existere: descēdēs ignis e cælo consumat & milites tuos & te. Continuo ueniens flamma: consumpsit & tribunū: & qui cū illo pariter erant. Hac pditiōe regi denunciata: nimis iratus ad heliā tribunū alium cum toridem misit armatis. Qui cum uenisset ad prophetā: credēs se eū uiolenter adducere: si noluisset sponte uenire: orans iterum p̄pheta & eū sicut priorē fecit igne consumi. Agnosens hoc rex: etiā tertiū destinabat. Ille uero cum eēt sapiens & more ualde mitissimus: ueniens ad locum ubi erat helias: ei nimis blande locutus est: dicens q̄ inuitus regie iussioni parens ueniret ad eū: & priores non uoluntarie sed coacti necessitate uenissent: rogabatq; ut illius & qui cum eo uenerant armatoꝝ haberet misericordiā: & descēdēs ueniret ad regē. Heliā aut̄ suscipiens mansuetudinē: & uerboꝝ eius urbanitatem: descēdēs secutus est eum. Cūq; uenisset ad regē: p̄phetauit ei dicens: hāc sibi indicasse deū eo q̄ rex eum spreuisset quasi non esset deus: & non uere de eius languore p̄dicere ualuisset: ac misisset ad deum acharo ut cōsuleret qualis ei terminus languoris accederet ob quā rem inquit cognosce te moriturum. Et ille itaq; paruo tempore transacto: sicut p̄dixerat helias extinctus est. Cui successit in regno frater eius ioram: nā sine filio mortuus est: hic uero ioram par fuit achab malignitate: regnauitq; annis .xii. homo iniquitate circa deū & impietate plenus. Nam relinquens culturam sui dei deos ueterabatur extraneos: erat enim in aliis nimis acerbus & pessimus. Illo siquidem tempore helias

ab hominibus est ablatum: & usque ad hodiernum diem nullum finem eius cognouit. Discipulum uero sicut praediximus reliquit helizeum. De helia tamen & enoch qui fuit ante diluuium in libris scriptum est: quia sublatis sunt quorum mortem nemo cognouit.

Rex iorá: rex iosaphat: & rex idumeae castra mouentes contra moabitas: depopulati sunt terra eorum & de morte iosaphat: seu de mirabilibus helysei prophetae.

Vicipiens itaque regnum iorá: contra regem moabitarum mouit exercitum: & sicut supra diximus ab eius fratre recesserat: dum pater eorum achab tributa solueret: ouium cum lanis suis ducenta milia. Congregans ergo ioram exercitum: misit etiam ad iosaphat: rogans eum cum esset olim eius patris amicus: ut ei solatium contra ammanitas alias ammonitas pugnaret: qui ab eius recessisset imperio. Tunc ille non solum se adiutorem esse compromisit: sed etiam regem idumeae qui sub eo erat compulsurum: ut ei quoque ad pugnam occurreret. Ioram autem talibus promissionibus solatorum ab iosaphat rege perceptis: sumpto exercitu uenit in hierosolymam: & clare nimis ab hierosolymorum rege susceptus est: placuitque eis ut itinera ab hostes per desertum facerent idumeae: non credentibus inimicis: quia exinde eis fieri potuisset inuasio. Tres ergo reges ab hierosolymis properabant: hoc est rex hierosolymorum: & israhelitarum & idumeae: & dum septem diebus peragrassent iter: ad inopiam aquae exercitus & iumenta uenerunt: cum duces eorum ignorantia itineris oberrassent. Et omnes hi quidem erant in angustia constituti: praecipue tamen iorá: qui nimia tristitia faciente clamauit ad dominum. Quid mali facientes deduxisti tres reges: ut sine bello tradantur regi moabitarum. Quem iosaphat confortabat cum esset iustus. Qui mittens in oem exercitum: requirere praecipit: si quis in eo esset dei propheta ut per eum audiret uoluntatem dei: & cognosceret quid faciendum esset. Et dum quidam famulus iorá dixisset se illic helia: discipulum helizeum filium sapha: monente iosaphat: ad eum pariter reges tres aduenerunt. Dumque ad prophetae castra uenissent: habebat autem habitaculum suum extra tabernacula constitutum: consulebant eum de futura militia praecipue tamen ioram. Qui dum diceret: ut illi molestus non esset: sed potius ad prophetas patris sui matrisque periret: quos illi uenerarent quasi uerum essent: rex rogabat: & supplicabat: ut prophetaret: & a periculo eos liberaret: illo uero iurante per deum quia non responderet: nisi propter iosaphat sanctum & iustum: deducto ad medium quodam hodie sciente psallere: diuinitus inspiratus: praecipit regibus: ut in torrente multos lacus effoderent: dicens. Neque nube neque spiritu aliquo flante: neque ymbre diffuso: uidebitis fluuium aqua plenum: ita ut homines & iumenta ubertatis poculo satientur: & id uobis non solum deus donabit: sed etiam hostes superabitis: & urbes moabitarum munitissimas capietis: & arbores quae icidentis pomiferas: & uastabitis prouicia: fontes autem fluuiosque dānabitis. Haec propheta dicente: altera die priusquam sol orietur: torrens uehementer influxit. Contigerat autem ut tribus diebus idumea uehementer ymber effunderetur: ita ut exercitus & iumenta abundantia nimia irrigarentur. Cumque audissent ammonite tres reges per desertum contra se uenientes collecto exercitu rex eorum iussit: ut montana exercitus eius aggredere: ne latenter hostes prouincia inuaderent. Et cum non esset habereorum moabitis procul exiret: respicientes moabite orto sole eorum in torrente sanguine similem: suspicati sunt: ut tres reges se inuicem peremissent: & fluuius eorum sanguine redundaret. Quod cum arbitrati fuissent: perierunt a rege suo: ut eos ad spolia hostium destinaret. Et impetu facto quasi ad diuitias praeparatas ad inimicorum castra uenerunt: & spe sua decepti sunt. Nam circumdantes eos israhelitarum alii quidam eorum perempti: alii per uniuersam prouinciam sunt dispersi. Tres ergo reges ingrediētes moabitarum ciuitates: & eas subuerterunt: & agros eorum depopulati sunt: & uehementer exterminauerunt: reges res eos ex lapidibus torrens: & arbores optimas absciderunt: & fontem aquarum piter obstruxerunt: & muros usque ad fundamenta deposuerunt. Rex autem moabitarum dum persecutione & obsessione nimia patiretur & uideret ciuitatem capi posse: ipse fecit cum septingentis uiris: ut iter hostium castra quoque posset modo effugeret: quod tamen implere non potuit. Nam ad quandam locum ueniens ualde munitum dum fugere non ualisset: reuersus in ciuitate: opus desperationis: & crudelis necessitatis impleuit. Filium enim seniore quae erat ei successurus in regnum: eleuans super murum: ita ut a cunctis hostibus uideret: deo imolauit holocaustum. Reges autem uidentes hoc factum: eius necessitatis habuerunt misericordiam: & humana compassionem detenti: obsessionem soluerunt: & singuli ad propria remeauerunt. Iosaphat autem reuersus in hierosolymam in pace degebat: & cum paucis temporibus post illud praelium uiuisset: defunctus est. Qui uixit annis quidem sexaginta: imperauit quoque & uiginti magnificaque meruit in hierosolymis habere sepulcrum: milibus fuit magnorum operum Dauid. Reliquit autem filios multos: successorem uero habuit seniore filium iorá. Is enim nomen habebat fratris matris suae regis israhelitarum filii achab: alias ahab. Veniens autem de regione moabitarum in samariam: habebat helizeum sicut prophetam cuius actus uolo narrare. Sunt enim ualde praecipui & historia digni: sicut ex libris sacris dat agnosci. Ad hunc enim cum accessisset uxor abdie dispensatoris achab: alias ahab: ei quae dixisset quae non ignoraret: quod uir eius liberasset a morte prophetas dum requisit achab: alias ahab uxor: iezabel eos occidere: & contracto ex debito: centum ex eis occulte paupers: & post eius mortem a creditoribus urgeret: atque eius filii ad seruitium deducerent: ob quam causam rogabat ut eius meritis miseretur operibus. & aliquid solatium ad

necessitatem praerberet. Qui dum requisisset si quid haberet in domo: aliud nihil esse sibi respondit: nisi paruū uas olei. Tunc propheta praecipit: ut multa uasa uacua sibi a uicinis accommodaret: & clausis ianuis domus suae: ex illo oleo in omnia uasa diffunderet: quia deus ea cuncta implet. Quod dum mulier fecisset: & eius filii unumquodque obrulissent: cum impleta fuissent omnia: & nullum uacuum remansisset: ueniens ad prophetam: nunciauit hoc ei. Ille uero consilium dedit: ut oleum uederet: & praecium creditoribus daret: & ex ipso olei pretio quod remaneret: ad alimentum filiorum eius efficeret. hoc ergo modo helyzeus mulierem a debito & a creditorum iniuria liberauit. Inter haec autem misit helizeus ad iorá. Ammonens: ut custodiret locum quem ad in quo esse syrorum uolentium eum occidere dicebat insidias. Tunc rex ad uenationem praeparata nequaquam egressus est: obediens prophetae. Adadus autem rex syrorum: dum se uideret fuisse deceptum: quasi aliquis hominum eius: iorá regi sua consilia perdidisset indignatus ueluti perditores secretorum regis occidere minabatur: cum utique hoc nulli alii nisi illis tantummodo credidisset. Et dum ei quidam praesentium dixisset: ne falsa opinione tenerentur: nec crederet quod aliqui inimico eius consilium perdidissent: sed helyseum prophetam omnes regi factas insidias indicasse: misit requirens: in qua ciuitate habitaret helizeus: illi uero qui missi fuerant reuertentes: indicauerunt eum in dothai ciuitate commorari. Tunc adazer qui & adadus misit ad ciuitatem multum nimis exercitum equestrium simul & curruum: ut caperet helyseum. Qui tota nocte circumuehens urbem: nihil egerit. Die itaque facta cognoscens hoc prophetam minister quia hostes helyseum comprehendere niterent: prophetam quod agebat asseruit. Ille uero securus de auxilio dei continebat hostes: ministrumque metuente crebro fiducia habere praecipiebat: sperans quod ostenderit deus uirtutis & praesentiae suae praesentiam. Tunc deus prophetae orationes exaudiens: multitudinem curruum & armorum helyseum circumstantium ut minister uideret ostendit. ita ut ille remoto timore illa uisione confortatus assisteret. Post haec autem helizeus rogabat deum: ut etiam hostium aspectus obcecaret: & nebulam eis immitteret: per quam eum inspicere non ualere. Quo facto: ueniens inter medios hostes requisit: quem quereret. Illis autem propheta se querere respondens helyseum: permisit se eum traditurum: si ad ciuitatem in qua esset illum sequeretur. Qui praededit propheta deo. Leorum mente obcecata: cum festinatione sequebantur. Tunc helizeus deducens eos in samariam ad iorá regem: praecipue ut clauderent portam: & regis exercitus circa syros astare. Quo facto: rursus orauit deum: ut hostium oculos aperiret: & caliginem ab eis auferret. Tum repente ab illa cecitate reuocati: inuenerunt se inter medios inimicos existere. Et obstupescens syri: in nimia sunt angustia constituti: & cogitabant qualis utique liberatio potuisset eis sic inopinabili & diuino opere prouenire. Tunc rege ioram consulente prophetam: si eos iaculari praeciperet: hoc fieri prohibuit helizeus: dicens iniustum esse: qui lege bellica non capiuntur occidi: illos autem nihil mali fecisse ei: & eius puincia: sed nescientes ad eum uenisse uirtute diuina. Dedit uero consilium: ut & hospitalitatem eis praerberet & mensam eius absque lesione fruerentur ioram ergo obediens propheta: dum conuiuia praebuisset opulentissima syris: dimisit eos ad proprium remeare regem.

Capitulum. III.

Is uero redeuntibus: & quae puenerat indicantibus: admiratus adazer inopinabile israelitarum dei praesentiam atque uirtutem: pater & propheta: cui sic adesset apte diuinitas: latenter iam nequaquam uoluit contra regem israelitarum aliquid attentare: metuens helyseum: iorá uero palam impugnare disposuit: multitudine militiae & exercitus sui magnitudine se credens hostibus pualere. Castra itaque metatus est cum magna uirtute contra iorá: qui credens non se sufficere ad resistendum syris: semetipsum in samaria clausit de muro munitioe confidens. Adezer autem cogitans quae si non posset machinationibus capere ciuitatem: tamen inopia ciborum samaritas obstringeret: ad obsidione ciuitatis accessit: & tanta fuit apud iorá necessarium inopia: ut per magnitudinem famis in samaria octoginta argenteis numismatibus caput asini uenderet: quinque uero argenteis numismatibus sextarium fimi colubae pro salute cooperabatur hebrei. Inter haec timebat iorá: ne per famem traderet ciuitas inimicis: & muros quotidie circuibat atque custodes: ne quis ab eis intus occultaret: & actus ciuitatis hostibus indicaret. Quod dum faceret: quadam clamante aliquid muliere: domine miserere: putas eam aliquid cibi petituram: iratus maledixit ei: per deum dicens nec aream sibi esse nec torcular: unde aliquid posset ei praebere. Cumque illa nihil horum se diceret postulare: nec pro cibo deponere: sed ut eius causam dignaretur audire: iussit ut loqueretur atque diceret quaecumque uellet. Tunc illa fecisse se dixit cum altera muliere uicina & amica sua hac pactione: ut quod famis inopia talis esset: interficeret filios suos utrumque masculos: & singulis diebus comederet eos. Et ego inquit meum occidit: & praeterito die meum abe comedimus haec autem non uult hoc facere: sed pacta transcedit: & filium suum ne comedit abscodit. Haec cum audisset iorá: uehementer afflictus est: & scissa ueste: crudeli uoce clamauit. Deinde iratus: helizeum prophetam interficere uoluit: quia non supplicaret deo: cum potuissent omnes hoc modo a malis praesentibus liberari: & repetere misit: quae eius caput auferret. Ille itaque ad nequam prophetam praeparat: helyzeum uero regis ira non latebat. Sedens autem in domo sua cum discipulis suis indicauit eis: quia iorá homicide filius misisset quae caput eius auferret sed uos inquit dum uenerit quae missus est & intrauerit: obseruantes ianuas claudite: eumque paululum retinete: secuturus est namque ueniens ad me rex eo quod eum penituerit sui praeccepti. Tunc illi helizei dicta fecerunt. Ioram uero

K

quandam hinc uenit
caput asini: eam
ob hunc magis magnam
non famis

penitentia ductus: ob iram suam circa prophetam & metuens ne eum qui missus fuerat occideret: festinauit ut necem prohiberet: & prophetam a morte reduceret: ueniensque culpabat eum: cur a deo absolutio nem malorum presentium minime postulareret: sed sic eos iterum despiceret. Helyzeus autem altera die hora qua uenerat rex ad eum, promisit multam ciborum copiam affuturam: ita ut uenderet in publico duobus syculis satum ordeum: & uno syclo simile satum. Hoc autem dictum & iorah & qui cum eo erant conuertit in gaudium: prophetam namque non poterat discredere ueritate: propter regis preedictam confirmationem. inopiaque illius diei atque miseria: spes iam futuram abundantiam leuigauit. Princeps autem patris tertiam cum regi amicus esset: supra quem tunc ipse rex incubebat: incredibile est inquit o prophetam quod dicis: & sicut impossibile est: ut de cataractis caeli ordeum pluat deus aut similia: ita non potest credi quod a te nunc dicis. Ad quem prophetam haec inquit uidebis hoc modo fieri: sed non gustabis ex eis. Quae scilicet sicut ab helyzeo fuerant praedicta completa sunt. Lex igitur erat in samaria: ut habentes lepra: a tali passione mundi non essent corpore: sed extra ciuitatem manerent. Quattuor ergo uiri propter hanc causam manentes ante portam: cum nullus eis propter famis nimietatem aliquid deferret: & in ciuitate ingredi propter legis mandata non possent: quibus uel si liceret ingredi propter fame ibi necarent: cogitauerunt iter se dicentes: quia si illic manerent: propter inopiam deperirent: & propterea tradere se hostibus magis eligerent: qui aut parcedo aut neca do famis eos necessitatibus liberaret. Hoc apud se consilium confirmantes: nocte ad castra hostium deueniunt. Incipiebat autem deus iam terrere & conturbare syros: & sonum curruum & armorum eis inferre: tanquam exercitus super eos grandis accederet: & paulatim tubarum fragor eorum auribus increpitar et: qui ita repente turbati sunt: ut relinquentes castra propria: concurrentes ad regem dicerent: quia ioram rex israelitarum conducto solatio regis aegyptiorum & insularum super eos accederet: quibus ueniens sonum tubarum uehementis audirent. Haec eis dicentibus: etiam adezer cum ad eius aures sonus similis adueniret populo credidit: & cum multa turba atque confusione relinquentes in castris equos atque iumenta: innumerasque diuitias: repente conuertunt ad fugam. Leprosi autem qui discesserant a samaria: ad castra syrorum uenientes: & in eorum tabernaculis multum silentium taciturnitatemque repperientes: ingressi sunt in unum tabernaculum: dumque nullum prorsus inspicerent comedentes & bibentes: portantesque multas uestes & aurum: & extra castra celantes: deinde in aliud tabernaculum accedentes: similiter res exinde sibi placitas tolentes: dum hoc quater fecissent: & nullus eos omnino uideret: arbitrati hostes abcessisse: culpabant semetipsos: cur haec ioram regi & ciuibus minime nunciarent. Tunc illi uenientes ante ciuitatis muros & custodibus clamantes: indicauerunt eis quae de hostibus contigerant. Illi autem haec regis custodibus indicauerunt: a quibus audiens rex haec ioram: uocauit amicos suos & principes: quibus ait pro insidiis arte calidissima syrorum discessisse regem: eo quod desperaret fame capi posse ciuitatem: ut quasi fugientibus illis: & egressis ad castrorum direptionem nobis: latenter irruerent & interficerent: & ciuitatem pariter deualarent. Unde uos moneo inquit: ut custodiatis urbem: & nusquam abire tentetis: hostes abesse credentes. Tunc dicente quodam optime arbitratu regis: & consilium dante: ut duos equites usque iordanem fluuium mitteret: qui cuncta perquirent: ut siquidem illi capti ab insidiis hostium deperirent: securitatem exercitui fieret: ne cuncti aliquid sustinerent. pereuntes autem paucos annumeraret illis quos uastauerat fames. Hoc dictum cum placuisset: rex exploratores misit. Qui iter quidem hostibus inuenerunt: uacuum: plenum uero cibis armisque: quae reliquerant: ut leues essent ad fugam. Haec cum audisset rex: ad direptionem castrorum misit exercitum. Qui nihil tulerunt uile: nec paruulum: sed aurum multum pariter & argentum gregeque diuersos iumentorum: & ordeum multa milia: quantum nec in somnio se uidere credebant. Quo facto: a malis pristinis liberati: maximam copiam habuerunt: ita ut emerent duo sata ordeum syclo uno: & satum simile duobus syculis: secundum prophetiam hominis dei helysei. Satum itaque fert modium unum & semis italicum. Hic itaque bonorum solus ille princeps tertiae partis quem praediximus potitus non est. Nam constitutus a rege ut staret ad portam: quatenus turbam moderate ab ingressu ciuitatis emitteret: ne alterutros comprimere ad pericula peruenirent: quod alios pati prohibebat: ipse sustinuit: & oppressus hoc modo: ne gustaret ex illis quae fuerant propheta defunctus est: helyzeo praedicente eius mortem: dum ea quae uertate ciborum ille prophetauerat: solus ille non crederet. Adezer autem syrorum rex cum peruenisset ad damascum: & agnouisset quia diuinitas ei & eius exercitui timorem inmisisset & fugam: & inuasionem hostium non fuisset hoc factum: nimis afflictus: eo quod ita deum haberet iratum: corruit in languorem. Illo itaque tempore dum propheta helyzeus uenisset in damascum cognoscens hoc adezer fidelissimum seruum suum azahel nomine misit: ut ei occurreret: & dona portaret: praecipiens ab eo requiri: si egritudine eius periculum posset euitare. Azahel itaque cum quadraginta camelis quaeque forent optima ac preciosa in damascena prouincia & domo regia dona portabat: & ueniens ad helyzeum: & decenter salutans: ait missum se a rege adezer ad eum ut dona portaret: & de languore consuleret si posset euadere. Propheta uero azahel quidem iussit ut nihil ei mali denunciaret: dixit autem regem esse moriturum. Et famulus quidem haec audiens: tristabatur. Helyzeus autem flebat: & multas lachrymas effundebat: prauidens mala quae populus passurus esset post mortem adezer. Dumque azahel causam eius confusionis inquireret: desilio inquit israelitarum populum dolens

in his malis quae passurus abs te est. Interficies enim optimates eorum: & munitissimas ciuitates incendes: & paruulos lapidibus alios crudeliter trucidabis: & mulieres habentes in utero: seu a morte dirupes: Azahel autem dicente: quae mihi uirtus est: ut pro me possint talia prouenire: ait deum sibi indicasse haec: quia esset regnurus in syria. Azahel itaque ueniens ad regem: illi quidem bona renunciauit: altera uero die infuso laqueo uinciens eum strangulauit: ipseque apicem regie potestatis obtinuit. Erat enim uir efficax: multaque syrorum & populi damascenorum deuotione florebat: ita ut haecentis & ipse adezer & azahel qui post eum regnauit quasi dii colerent: propter beneficia & tempore edificia: quibus damascenorum exornauere ciuitatem. Isti namque soli in pompa quotidie quasi pro honore regio deserunt & syri de eorum antiquitate gloriantur: ignorant quia sunt nouelli: & non habent isti reges ultra mille & centum annos. Ioram uero rex israelitarum audiens adezer esse defunctum: a timore & formidine quam propter eum habebat: aliquomodo respirauit: & pacem gratanter accepit.

Capitulum. V.

Gitur ioram hierosolymorum rex: & ipse idem sicut praediximus nomen habebat: regis apicem potitus: mox ad necem fratrum suorum: & paternorum pater amicorum & principum e conuersus: & malitiae suae hoc fecit initium: quibus malis differens a regibus qui ante eum iniqtate fecerant in solennitatibus hebreorum: & in religione diuina docuit quoque uulgus & in aliis esse malum & extraneos adorare deos pro athalia alias pro otholia. Ahab filiam uxorem suam. Et deus quidem pro dauid regis permissione genus eius noluit exterminare: ioram uero nihil permittebat quo minus aliquid quotidie nouae impietatis efficeret: & quod non ad uastationem paternae traditionis atterderet. Illo itaque tempore ab eo recedentibus idumeis: & prius quidem interficiendis regibus: qui erat eius patri subiectus: & constituti ueniens quae ipsi uoluerant: ioram cum equibus & curribus nocturne in idumeam uenit: & eos quidem qui uicini eius regno esse uidebant occidit. Logius autem non abiit: nihil tamen dum hoc fecisset utilitatis exhibuit. Nam omnes ab eo recesserunt: simul & qui prouinciam labennam habitabant. Erat autem ita uelatus: ut etiam populum cogere in excellentissimos montes ascendere: & deos alienos adorare. Cunctaque haec ageret: & omnino leges patrias a mente sua repelleret: delata est ab helia propheta ad eum epistola in qua pandebat magnam poenam eum fore passurum: quoniam patrum suorum non esset imitator: sed israelitarum regum impietatem sequeretur: insuper & cogere tribum iuda & ciues hierosolymitas relinquere sancta patri dei cultura: & ad ydola conuenire: quae ahab rex israelitarum in suo regno fecisset: & quia fratres interemisset: & bonos uiros & iustos pariter occidisset: suppliciumque quod pro his suscepturus erat: propheta in litteris indicabat: id est cladem populi: & corruptionem uxoris regis & filiorum: & quae ipse quoque moreret egritudine longa nimis afflictus: uisceribus propter nimietatem iterum corruptionis effusus: ita ut uideret suam calamitatem: nec sibi posset ullatenus subuenire. Et haec quidem epistola significabat heliae. Post breue itaque tempus: exercitus arabum iuxta aethiopia habitantium & alienigenarum: ioram regnum aggressi sunt: & prouinciam uastauerunt: & regis domum: insuper & eius filios occiderunt pariter & uxores: & unus quidem solummodo filiorum eius nomine ochozias: hostes effugiens derelictus est. Qui post hanc calamitatem praedictam sibi a propheta: languorem incurrens: multo tempore fatigatus diuino nutu: eius uisceribus imminente miserabiliter superna indignatione defunctus est cum uiscera sua diffusa uidisset. Quae etiam populus mortuum contumeliis multis affecit: ut reor credentes ita mortuum iram fuisse diuina pemptum: nec exequiis regalibus eum fecere dignum: nec in paternis sepeliri monumentis: nec alium ei exhibuerunt honorem: sed ueluti priuatum tumulo tradiderunt. Qui iuxta annis quadraginta: regnauit octo: tradiditque principatum eius hierosolymorum populus filio eius ochozias.

Capitulum. VI.

Gitur ioram rex israelitarum post mortem adezer speras ramoth capere ciuitatem: & eam syris auferre: cum magno apparatu castrametatus est super eos: in qua obsessione a quodam syro non mortifere sagittatus abiit in ciuitatem iezrael: ut uulnus suum positus in ea curaret: derelictus in ramoth omni exercitu simul & duce nomine Hieu: qui filius erat namque sicut post curam reuerteret ad pugnam. Helyzeus uero prophetam unum discipulorum suorum dato ei oleo sancto misit in ramoth: ungeret hieu: eique diceret: quod eum regem diuinitas elegisset: cui & alia pariter indicaret praecipiens ei: ut sub modo fugam faceret iter: quatenus cunctos illic proficiscendo lateret. Qui dum uenisset in ciuitatem: hieu quidem iuenit cum principibus militum residentem in medio sicut ei praedixerat helyzeus: & accedens ad eum: ait: quaedam se ei fore dicturum. Qui dum surrexisset: & in cubiculum secutus eum fuisset: seorsum sumens eum iuuenis oleo eius caput infudit dicens eum unctum a deo rege ad Ahab generis peremptionem: & ad uindicandum sanguinem prophetarum: qui ab iezabel nequiter fuisset effusus: ut domus eorum sicut naboth naburthei & baasa propter impietatem propria radicitus deperiret: & nullum semen de ahab genere remaneret. Et ille quidem cum dixisset haec de cubiculo protinus exiuit: ne ab aliquo in exercitu uideret. Iesu autem uenit ad locum unde surrexerat: & cum aliis principibus residebat. Quibus requirentibus ut eis diceret: cur ad eum iuuenis aduenisset: & uelut inquit & uelut inquit & uelut inquit iudicatis: nam uerba uelut locutus est: Quibus festinantibus. ut ea audirent: atque rogantibus: ait eum dixisse: quae ipse fuerit electus a deo rex: Haec itaque cum dixisset unusquisque exiens se quae habuerat: uestes ei proprias subterhebant: &

mittentes tubas. hieu regem esse clamabant. Illo uero exercitu congregato: pergebat ad ioram in ciuitate iezrael: in qua sicut prediximus pro uulnere curandus abierat: quam ceperat cum obfideret ramoth. Contigit autē: ut eo tempore hierosolymitarum rex ochozias uenisset ad ioram: erat enim filius fororis eius sicut dudum diximus: ut uisitaret eū propter uulnus quod in obfisione acceperat: Hieu ergo subito uolens super iorā irruere: rogauit ut nullus militū discendens regi ioram quæ gesta fuerant nunciaret dicens: hanc esse maximā eorū circa se deuotionē: si eū regem hoc ordine demonstrarent. Illi uero in his quæ fuerant dicta gratanter itinera conseruabant: ne quis latenter p̄gens: quod gestū fuerat indicaret. Et hieu quidē sumptis equitibus electis: sedens in curru ibat in iezrael. Cūq; p̄ximus fuisset ciuitati: explorator quē rex constituerat ioram ut ad ciuitatē uenientes inspiceret: uidens cum multitudine uenientem hieu nunciavit ioram regi uidere se equites uenientes. Ille uero repente aliquē mitti iussit equestriū qui ei occurreret: & quis esset agnosceret. Qui dum uenisset ad hieu: de exercitu requisit: dicens a rege se missum. At ille nihil de his respondens requirenti: sequi se iussit. Quod dum explorator uidisset: indicauit ioram: q̄ qui missus fuerat equestris: mixtus multitudini ueniret una cum eis. Itē rege mittente & alium: etiam is multitudini admixtus est: hoc enim eum facere hieu imperauit. Quod dum explorator ioram indicasset: nouissime in curru ipse confcendens: cum ochozia hierosolymorum rege in eius occursum egressus est. Hieu: autem cum multa moderatione & disciplina agebat iter. Cūq; ioram uenisset in agrum naboth requirebat: si in exercitu recte omnia gererentur. Et cum ei hieu amarissime malediceret: matremq; eius ueneficam ac meretricem clamaret: metuens rex: & nihil cum cogitare quod esset salubre credens: conuerso curru suo ut poterat fugiebat: dicens ad ochoziam eo q̄ insidiis & dolo fuisset captus. Hieu uero sagittam post eum mittens: eius cor suo iaculo penetrauit: & ioram quidem repente cadens: flexo publice animam dereliquit. Hieu autem continuo iussit uadacro principi tertiæ partis ut corpus ioram in agro proiiceret naboth: recordans prophetiam heliæ: quam patri eius qui fuit interfecto naboth prædixerat: quomodo & ipse & eius genus in illius agro perirent. Hec enim cū sederet tunc post tergum currus achab: uidisse se propheta narrante dicebat: quod etiam secundum illius prouenit eloquium. Igitur cadente ioram: metuens ochozias de sua salute: currum in aliam itineris partem conuertit credens q̄ taliter effugeret hieu. Ille uero persecutus est eum ad quendam ascensum: comprehensiq; sagitta emissa eum percussit. Qui derelicto curru: ascendens in equo: fugit hieu in magedon: ubiq; curandus: post pacum uulneris illius tempus & ipse defunctus est: potatusq; i hierosolymorū ciuitatem: illic sepultus est: cum regnasset anno uno. Fuit autem malignus & plus ualde quam pater eius. Cum autem hieu intrasset in iezrahelem urbem: iezabel ornata stans supra turrim: bonus inquit seruus qui occidit dominum suum. Ille uero respiciens ad eam: quæ esset interrogauit. & descendente ad se uenire præcepit. Nouissime uero eunuchis imperauit: ut eam de turre deicerent. Quæ dum præcipitata fuisset: murum. sanguine suo aspersit: & conculcata equorum pedibus expirauit. His ita gestis: hieu ingressus palatium cum suis amicis: & semetipsum reficiebat: & illos cōuiuuiis aliisq; rebus præcepitq; famulis qui iezabel peremerant: ut eam propter decus generis sepelirent: erat enim ex regibus. Sed nihil de eius corpore quibus hoc imperatum fuerat inuenerunt: nisi tantūmodo summitates manuū: aliud uero corpus a canibus est absumptum. Hæc audiens hieu: heliæ prophetiam obstipuit: is enim in iezrael prædixerat: hoc eam interitu fore perituram. Interea dum achab filii septuaginta in samaria nutriti: misit hieu duas epistolas: aliam pedagogis eorum: aliam principibus samaritanorum: dicens: ut fortissimum filium achab constituerent regem cum & currus haberent multos & equos: & arma ad militiam: & ciuitates munitas: quod dum facerent: domino suo repensarent. Hæc autē scripsit: uolens samaritanorum mentes agnoscere. Relegentes ergo litteras principes ac pedagogi: timuerunt excogitantes: q̄ nihil possent contra eum facere qui magnis duobus præualuisset imperatoribus: scripseruntq; profitentes: se eum habere dominum: & facere quæcūq; præceperet. Ille uero ad hæc rescripsit: præcipiens: ut si obedirent filiorum achab abscedentes: capita destinarent. Tunc principes euocantes nutritores infantum iusserunt ut occiderent eos: capita eorum absciderent: & mitterent ad hieu. Hæc illi nihil resistentes egerunt: & componentes in quibus uasculis de uimine factis eorum capita destinauerunt. His autem allatis ad hieu cum amicis cœnanti: nunciatum est: q̄ capita filiorum achab uiderentur esse allata qui iussit ante portam ex utraq; parte ex eis capitibus ageres fieri. Factoq; die: ad ea uidenda: processit & inspiciens: dicere cœpit ad populum: quia ipse quidem contra suum dominum militasset: & illum peremisset eosq; cognoscere deponcebat de generatione achab: quia omnia secundum dei prouidentiam fuerant gesta & domus eius sicut heliæ prædixerat deperisset. Cūq; necasset eos qui apud iezraelitas ex achab genere sunt inuenti: cum equis ad samariam properabat: per iter autem inueniens aliquos fratres ochoziæ hierosolymitarum regis: interrogabat eos quo properarent. Illis uero dicentibus: quia uenerint ut ioram salutarerent: & regem suum ochoziam: nescientes q̄ ambo ab eo occisi fuissent: hieu eos comprehensos præcepit occidi. Erant enim numero quadraginta &

*achab filij eccle
gina occidunt*

duo. Post hæc occurrit ei uir quidam bonus & iustus: ionadab olim amicus eius. Qui cum saluasset eum: cœpit laudare eum q̄ omnia cum dei uoluntate fecisset: & achab genus exterminasset. Hieu autē rogabat ut ascendens in currum ad samariam cum eo ueniret: ei se demonstraturum dicens q̄ nulli parceret malignantium: sed & falsos prophetas & falsos sacerdotes & suades plebi: ut magni quidem dei religionem desererent: & extraneos adorarent ipse puniret: cum esset utiq; optima nimis hæc inspectio: atq; gratissima: ut bonus & iustus uir uideret malos tormentis affligi. His consentiens ionadab: ascendens in currum: uenit pariter in samariam: Hieu autem requirens omnes cognatos achab: interfecit: uolensq; nullum de falsis prophetis: neq; sacerdotibus ydolorum achab supplicium declinare: deceptione quadam & dolo comprehendit uniuersos. Congregato siquidem populo dixit: uelle se duplices deos introductos quam achab colebat adorare: rogans ut eorum sacerdotes: & propheta: & serui pariter aduenirent: quatenus copiosa sacrificia: & præcipuas diis achab hostias immolarent: & esset morte multandus sacerdos qui tunc non fuerit inuentus. Deus achab baal appellatur. Constituit itaq; diem: quo uellet sacrificia celebrare missis in omnem israhelitarum regionem nuntiis: qui ad illum baal sacerdotes adducerent. Quibus pariter congregatis iussit hieu pontificibus ut darent omnibus uestes: eisq; fumentibus ingressus in domum cum amico suo ionadab: præcepit: ut cum diligentia quereretur ne quis inter eos alienigena aut peregrinus inueniretur: cum nollet: ut sacerdotibus ydolorum: alius interesset fidelium: illis uero dicentibus: nullum interesse peregrinum: & inchoantibus sacrificia celebrare: constituit a foris octoginta numero milites armatos: quos nouerat fidelissimos: iussitq; eis ut falsos prophetas occiderent: & ipsi in paterna solemnitate permanerent: a qua multo iam tempore destitissent: & simul interminatus est: ut si qui effugerent pro illis animas eorum auferret: illi ergo & omnes uiros interemerunt: & domum baal igne concremauerunt: & hoc modo a peregrinis solemnitatibus samariam liberauerunt. Hic itaque baal tyriorum fuerat deus: achab autem uolens per se iobal: qui rex tyriorum tunc erat: & sydonis templum ei fecerat in samaria: sacerdotibus instituit & omnes eos cultura religionis honorauit: cum hic igitur deus fuisset exterminatus: aureos tamen uitulos israhelitas hieu adorare permisit. hæc uero dum fecisset & pro impiorum castigationibus cogitasset deus ei per prophetam predictum: in quattuor generationibus super israhel essent eius filii regnaturi. Igitur circa hieu talia gerebantur.

Capitulum VII.

Thalia alias otholia uero achab filia: audiens ioram fratris sui mortem & ochoziæ filii: & totius generis regum unam perditionem: studuit alias statuit: ut nullum de dauid domo relinqueret: sed omne genus exterminaret: ut nullus ex eis ad regnum ulterius perueniret: & hoc quidem sicut potuit fecit. Euasit autem unus filius ozochiæ morte hoc modo diffugiens. Ozochias ex uno patre habuit sororem nomine iosaphat cui copulatus erat pontifex ioiada. Hæc ingressa regiam domū: ubi erant interfecti filii regum nomine ioas infantulum anniculum celatum inueniens cum nutrice: & portans in cubiculum clausit: & latenter aluit ipsa & uir eius ioiada in templo sex annis: quibus in hierosolymis super duas tribus athalia: alias othalia regnauit. Septimo uero anno ioiada hunc sermonem pandidit quinq; uiris centurionibus: eisq; suauit ut ei consentirent contra ea: quæ ab athalia: alias otholia fuerant perpetrata: & regnum infanti traderent: percepturus ab eis iuramentum: q̄ securitas thalia gerentibus præpararetur: prodidit eis quæ gerenda forent atq; complenda. Tunc uiri quibus sacerdos ioiada suum consilium commiserat: circumueuntes omnem prouinciam sacerdotes & leuitas congregantes ex ea simul & principes tribuum: omnes hierosolymis ad pontificem deduxerunt. Qui mox fidem ab eis cum iureiurando petit: ut quod ab eo cognoscerent cum deditur nitate seruarent: donec nisius eius intentionis potuisset impleri. Quibus iurantibus securus effectus deducens eum quem de genere dauid nutrierat: iste inquit uobis rex ex illa domo erit quæ uostis deum prophetaisse super nos omni tempore regnaturam. Moneo itaq; ut tertiam partem uestri eum custodire faciatis in templo: quartamq; in omnibus templi ianuis statuatis reliqua uero pars teneat portam quæ ducit ad tecta regalia: alia maximis multitudo consistat in templo: nullumq; armatum permittatis intrare: nisi tantummodo sacerdotes. Eis quoq; præcepit: ut pars aliqua sacerdotum & leuitarum circa ipsum regem assisteret cum euaginatīs gladiis circumdantes: ut si quis armatus in templum intrare præsumeret: repente perimeretur: & nihil metuentes regem tam fortiter obseruaretur: illi uero consilio pontificis obediētes: suam uoluntatem opere declararunt: Interea ioiada aperiens armarium quod erat in templo a dauid constitutum diuisit centurionibus & sacerdotibus: pariter & leuitis arma quæcūq; illic inuenit: lanceas & pharetras & quodcūq; aliud: apprehendit genus armorum: armatosq; circa templum stauit: ut manu sua torum constipare uiderentur ingressum: & quasi murum habita testudine molirentur: percipientesq; in medio puerum: ei regium diadema imposuerunt: & ungens eum ioiada: regem solenniter ordinauit. Populus itaq; gaudens clamauit. Viuat rex. Porro athalia alias otholia tumultum & laudes inopinabiles repente cognoscens uehementer perturbata cum suo

gentibus: & idumeis: & Gabaonitis inferret bellum. Cunctis prepararetur ad praelium: & iam uideretur positus in procinctu: suauis ei propheta: ut dimitteret israelitarum exercitum: quia esset impius: & deus eum uinci predicaret: utque suorum solummodo solatio uteretur: & hostibus praeruleret cum paucis contra eos uolente deo pugnandum. Cum ergo grauius hoc ferret rex: quod mercedis israelitis iam praebuisset ingentes: monebat propheta ut ageret quod deo placeret: cum posset pecuniae ex ipsius muneribus abundare. Et illos quidem dimisit: cedens etiam quas dederat rex mercedis: ipse uero cum suo exercitu ad praedictas gentes accessit: Et praelio gesto uincens. x. quidem milia occidit: & totidem uiuos cepit: eosque deducens ad magnam petram quae est in Arabia constituta: praedam autem & diuitias ex his gentibus abstulit infinitas. Dum itaque in his amasias consisteret: israelite quos cum mercede data remiserat indignati sunt: & credentes iniuriam quod quasi pro uituperatione fuissent ab eo remissi: eius regni terras aggressi sunt: & usque Bethoron procedentes dirupere prouinciam: & multa quidem abstulere iumenta & tria milia hominum occiderunt. Amasias in uictoria ex his quae gesta fuerant eleuatus: deum quidem qui ei horum omnium auctor extiterat cepit spernere: ac deos illos quos de amalechitarum prouincia uenerat adorare. Tunc accedens propheta mirari se dixit: cum eos deos rex arbitraretur adorandos: qui suos: & a quibus honorabantur iuuare non potuissent: nec ab huius manibus liberassent: sed peuntes defendere contempsissent: & ipsi quoque in hierosolymam ad instar hostium captiuorum uicti deducti fuissent. Haec itaque regi mouerunt iram: & praecipit ut deberent dicere ad prophetam interminantes eum se puniturum si amplius loqueretur. Et propheta quidem tacere se dixit: praedicans non esse praebiturum deum ea quae rex facere moliretur.

Capitulum. X.

Amasias uero dum se abstinere non posset in rebus foelicibus constitutus: quas a deo perceperat: eique faceret iniurias: scripsit ad regem israelitarum ioas: ut obediret ei: & ipse & populus uniuersus: sicut & prius obaudiebant parentibus eius: dauid & salomoni. Qui parere nollent: scirentque bellum terminum causae perciperet. Cui ioas rex ita rescripsit. Rex ioas regi amasiae. Erat in libano monte cipressus omnino potens: & carduus exinde misit ad cipressum: petens ut filiam eius filio suo daret uxorem. Et dum haec agerentur bestia quadam transiens carduum conculcauit. Hoc ergo erit tibi exemplum: ut maiora non appetas: nec quomodo amalechitas uicisti: in hoc exultans tibi & tuo regno uidearis inferre pericula. Haec legens amasias: ad bellum potius incitatus est: ideo ut arbitror ad hoc eum impellerent: ut pro his quae fuerant ab eo commissa poenas exolueret. Cunctis produxisset exercitum contra ioas essetque iam praelium commissurus: milites amasiae repentinus terror & stupor inualuit: qualem non propicius deus imittit: & antequam ueniret ad manus in fugam animi pauore conuersi sunt. Illis igitur terroribus dispersis: contigit ut amasias desolatus ab hostibus caperetur: eique ioas mortem interminatus est. si hierosolymis non suaderet. ut aperientes portas: eum cum exercitu in ciuitatem susciperent. Et amasias quidem mortis terrore compulsus suscipi fecit hostem. Qui destruens partem muri quasi quadringentorum cubitorum: curru ingressus est hierosolymam amasiamque captiuum ducens: & dominus hoc modo hierosolymitatem ciuitatis effectus: & dei thesaurum abstulit: & aurum argentumque quod in amasiae erat regalibus exhauit: & ita eum a captiuitate resoluens: regressus est ad Samariam. Haec itaque gesta sunt circa hierosolymitas anno quartodecimo regis amasiae. Qui post haec passus insidias amicorum: fugit quidem in ciuitatem lachis: interfectus est autem ab eis mittentibus: qui eum illic interimerent. Cuius corpus referentes. in hierosolymam regaliter tumulauerunt. Igitur amasias hoc modo finit uitam propter superbiam & contemptum quem habuit circa deum: qui uixit annos quidem quattuor & quinquaginta: regnauit autem uigintinouem: Huic successit filius suusiose Ozias.

Capitulum. XI.

Anno quintodecimo regni amasiae regnauit in israel filius ioas Hieroboam in samaria annis undecim. Hic autem rex circa deum quidem iniuriosus: & iniquus extitit uehementer: ydola colendo: & multa incongrua: & opera extranea faciendo: populo uero israelitarum multorum bonorum operum occasio fuit. Huic quidem ionas prophetauit: quod oporteret eum syros uincere dimicantem: & regnum proprium dilatare in partibus aquilonis: usque ad Emath ciuitatem a meridie uero usque ad asfaltiden paludem. Antiquitus enim termini chananei isti fuerunt: sicut princeps iesus ea loca determinauit: Igitur Hieroboam castrametatus contra syros: omnem eorum prouinciam sicut ionas prophetauerat deuastrauit. Necessarium uero iudicauit integritatem rerum contradere: studens quaecumque & de isto propheta in sacris libris inueni conscripta omnia declarare. Hinc enim iussus a deo ut iret ad Ninive regnum: & ibidem praedicaret: quod esset amissura ciuitas principatum: metuens non periret: sed fugit deum in ioppe: & inuenta naue ingressus in tharsu ciuitate ciciliae nauigabat. Cunctis tepestas imineret aspice: & nauis submersionis picula sustineret: nauis quidem & gubernator: & ipse nauiclerus fundebant orationes: quatenus piculum maris euaderent. ionas autem operiens semetipsum

iacebat: & nihil metuebat horum quae uidebat eos afficere. Cum ergo tempestas potius aueretur: & uiolentibus uentorum nimietate mare attolleretur in cumulum: cogitantes simul: quia aliquis nauigantium huius tempestatis auctor existeret: constituerunt ut quicumque is esset sorte proderetur. Quibus hoc facientibus fors cecidit in prophetam. Interrogatus autem illis unde esset: & quid ageret: genere se quidem dixit haebreum: prophetam uero summi dei: eisque suauis: ut si uellent praesens periculum declinare: eum in pelagus proiicerent: quia tempestatis eorum auctor existeret. Et illi quidem prius non hoc facere praesumpserunt: impium indicantes: si peregrinum hominem: & qui eis suam commiserat salutem: ad haec mala compellerent: cum utique nondum nauis submersio prouenisset: a propheta uero post haec compulsi: & timore suae salutis astricti eum in pelagus proiecerunt: & tempestas quidem remota est. Ille uero ut sermo est: quod a ceto deuoratus post tres dies totidemque noctes in Euxino ponto uiuus euomitus est in nulla parte corporis maculatus: qui supplicans deo: ut ei ueniam concederet pro delicto: ad ninive profectus est ciuitatem: & astans in medio praedicauit: quod post breuissimum tempus asyae perderent principatum. Haec ergo eis indicans est reuersus. Hanc itaque narrationem explicui: sicut scripta inueni. Igitur hieroboam rex cum omni foelicitate uitam degens: & regnans: annos. xi. defunctus est: & sepultus in samaria: cui successit in regnum eius filius zacharias. Eodem modo & Ozias amasiae filius quarto & decimo iam anno regni hieroboam duabus tribubus in hierosolymis impauit: cuius mater fuit Athelamas nomine: genere uero ciuis. Erat autem hic bonus & naturaliter iustus atque magnanimus: & ad regem prouidentiam nimis industrius. Castrametatus contra palestinos: eosque bello deuincens: ciuitates eorum cepit post Geth: & lania: sed & muros eorum destruxit. Post haec militiam aggressus est Arabas uicinos aegyptiis: & edificans ciuitatem circa mare rubrum: constituit in ea custodiam. Deinde ammanitas: alias ammonitas subdes: & tributa eis impones: & oia usque ad terminos aegyptiis: suae dittoni subiiciens cepit decetero hierosolymitae hanc curam: nam quicumque muri fuerat longo tempore: aut regum priorum desidia iam destructi: eos rursus edificauit: & reparauit: nec non & quoscumque destruxerat israelitarum rex quando patre eius amasiam captiuum tenens ingressus fuerat ciuitatem. Edificauit autem & turres multas: singulis quibusque cerum & quinquaginta cubitos habentibus altitudinis. Fecitque & in desertis magnas ualde munitiões: & multos aqueductus instituens. Habebat autem iumentorum & aliorum animalium innumeram multitudinem quando & prouincia fertilis erat ad pascuam: eratque praecipue terrae cultor: & curam habebat circa plantationes: & semina fructuum diuersorum. Exercitum circa se habuit electorum trecenta octoginta milia uirore: quorum duces & tribuni: & millenarii erant ualde fortissimi: & quo suo robore possent ferri numero duo milia. Constituit autem per cohortes totum exercitum: & omnes armauit: das unicuique iaculaturam & scutum & loricas ereas: & arcus & splendoras. Super haec autem & machinamenta multa ad oppressiones instituit: quibus petrae dimitterentur & iacula & arpagiões: & his similia praeparauit. Dumque haec ita constituisset mentis elatione corruptus: & substantia mortali ditatus: contra immortalem omni tempore agere nitabatur. Est autem immortalis: substantia: pietas circa deum: & custodia mandatorum. Lapsus est itaque foelicitatis euentu: & ad paterna peccata descendit: quae etiam illum postquam claritatem bonorum & rerum magnitudinem dereliquit apprehenderunt. Hic enim instante in signi die & generali festiuitate indurus stola sacerdotali intrauit in templum: oblaturus incensum in aureo altari deo. Pontifice uero Azaria cum aliis octoginta sacerdotibus eum prohibente ne faceret: quomodo haec solummodo his adiacerent: qui ex genere aaron erant: & clamantibus ei ut exiret: & non ageret contra dei leges: iratus interminatus est eis mortem: nisi tacerent. Inter haec autem terremotus factus est magnus: & stupefcente populo claritas solis nimis effulsit: & incidit in faciem regis: & illi quidem lepra continuo prouenit. Ante ciuitatem uero in loco qui dicitur Eroge scissa est media pars montis: ad occidentem: & sua uolubilitate per quattuor stadia procedens: ad orientalem resistit montem: ita ut ei uias clauderet & regio ortos opprimeret. Cunctis sacerdotes regis faciem lepram apprehendisse conspiciunt: pandebant ei calamitatem suam: hortantes ut tanquam pollutus exiret a ciuitate. Ille uero confusione huius euentus affectus: & dum illi iam nulla esset fiducia tremefactus quod iubebatur impleuit. Qui licet fuisset ultra humanas mentes elatus: & propter haec impie gessisset in deo miserabilem: tamen hanc & uilem pertulit passionem: & tempus quidem aliquod extra ciuitatem commoratus in uita priuata degens: filio eius licet suscipiente regnum: deinde mesticia faciente defunctus est. Qui uixit quidem annos octo & sexaginta: quibus regnauit quinquaginta & duobus: sepultus est autem in hortis solus. Zacharias autem filius Hieroboam dum mensibus septem regnasset in israel dolum passus occisus est a quodam amico nomine Selum: filio lotauis: qui post eum regno percepto non amplius quod diebus triginta tenuit regnum. Princeps enim militiae Manaen illo tempore: cum esset in ciuitate tharso: & audiret quod de zacharia fuerat gestum: surgens inde cum omni militia uenit in samariam & commissio plio Selum peremit: & semetipsum constituit regem: surgensque exinde in Thabrain ciuitatem uenit: cuius ciues obseruantes portas eius: regem suscipere noluerunt. Ille uero ulciscens in eis: &

quæ foris erant depopulatus est: & ciuitatem obfessione fortiffima accepit: & grauitè ferè: quæ fecerunt eius ciues: omnes simul occidit: neq; paruulis parcens: & quicquid ad culmen pertinebat ferocitatis & feiuitiæ non reliquit. Nā quod neq; alienigenæ capiētēs eos facere potuiffent: hoc iste de fuis contribulibus operatus est. Itaq; Manaen hoc modo regnauit annis. x. fuitq; peruerfus & rerum omnium ualde feiiffimus.

Cap. XII.

Vncq; aduerfus eum castra mouiffet Phoialus alias Phoiaphul affyriog; rex: ad certamina quidē pugnae contra affyrios non accessit: sed mittens ei mille argenti talenta: egit ut bello difcederet. Ad hanc itaq; causam profuit populus regi Manaē. Nā unusquisq; pro capite suo quinquaginta præbuit dragmas: post hæc defunctus ē: & sepultus in Samaria: Phaceia uero suum filium successorem regni proprii dereliquit. Qui sequens paternam crudelitatem duobus tantūmodo regnauit annis: deinde in cōuiuio dolo cum amicis propriis pemptus ē. Phaceias enī millenarius filius Romeliæ ei fecit infidias: qui & ipse Phaceia tenuit annis principatum. xx. Fuit autē impius & iniquus. Rex uero: affyriog; Teglat Phalasser noie castrametatus aduerfus israelitas: & cunctam Galaditē regionem uastans: & transiordanē: & quæ gabbani nuncupant: & Trasa & Asaran habitatores una captiuos ducens: eos in regnum suū migravit. Igitur & de affyriorum rege hæc nos declarasse sufficiat. Ioathā itaq; filium regnauit in hierosolymis super tribum iuda cuius mater fuit ciuis illius ciuitatis quæ uocatur Itrasissis rex nulla uirtute minor fuit: sed & rebus quidem diuinis pius. apud homines autē extabat iustus: hūitq; curā rerum ciuitatis: & quæcunq; reparatione & ornatu pariter indigebat: hæc largiffime procurabat: fecitq; porticus in templo: & eius ingressus ornauit: muros quoq; qui ceciderūt rursus erexit: turresq; proceres & inuincibiles in eis edificauit. & in reliquis oibus quæ in regno neglecta uidebantur: opus fabricationis exhibuit. Qui dum ammanitis alias ammonitis intuliffet bellū atq; uiciffet: eos annis singulis tributa præcepit exoluere talenta auri centū: & tritici decē milia choros: tantūde & ordei. Sic autē proprium auxit regnum: ut hostibus quidē esset ualde terribilis: familiaribus uero præcipue scelix. Eo itaq; tempore fuit propheta quidam nomine Naumq; de affyriog; subuersioe & Niniue urbe prophetas hoc dicebat. Niniue quasi piscina aquæ cōmotata: sic & populus omnis turbatus: & fluctuans cōmouebitur fugiens cūctis dicentibus: ad alterutrosq; state & manete: aurūq; uobis & argentum diripite: & nullus hanc uoluntatem agendi habebit: cum animas suas omnes magis q̄ facultates salutare festinent. Crudelis enī alterutros de certatio habebit: & luctus & solutio magna membrorum: & uultus eorum terrore pallefcunt. Vbi tūc erit habitaculum leonum: & mater catulorum leonum. Dicit autem tibi deus niniue: quomodo exterminabo te: ut nequaq; leones progredientes ex te imperent mūdo. Sup hæc autē & multa alia prædixit iste propheta de Niniue: quæ dicere necessarium non putauit: ne legentibus uideret importunus ostendi. Hæc autē omnia prouenerunt in niniue post annos centum & xv. De his ergo nunc a nobis sufficiēter expositum est. Porro ioathan mutauit uitam: cum uixiffet annos unum & quadraginta: ex quibus regnauit sedecim: sepultusq; est in regni montanis: uenitq; regnum ad eius filium Acham: qui impius circa deum existens: & paternæ præuaricator legis: reges israelitæ imitatus: in hierosolymis ydolog; aras instituit: & super eas sacrificauit: in quibus etiam suum in holocaustum obrulit filium more chanæeorum: & super hæc multa alia scelera perpetravit.

Capitulum. XIII.

Vncq; circa hæc ita uelanus existeret: castrametatus est aduerfus eū syroge & damascenorum rex Rasin: & Phaceias israelitarum: erant enim amici & recludentes eū in hierosolymis: multis eam tēporibus obfidebant: ppter muroge munitionē eam cape nō ualentes. Syrorum uero rex capiens ciuitatem Ailach ad mare rubrum positam & habitatores eius occidens in ea uiros statuit: & aliis in circuitu ciuitatibus ita fecit: perimens ubiq; iudeos: qui multam deuehens p̄dā: in damalcū cum suo reauit exercitū. Rex autē hierosolymog; cognoscēs syros ad ppria reasse: & credēs p̄ualere se cōtra israelitæ regē: exercitū suū aduerfus eū armauit: & congressus bello faciente ira dei deuictus est: propter impietates suas multas & maximas. Ea nāq; die centum & xxx. milia eius militum ab israelitis occisi sunt: & amasias princeps militiæ Zachariam filium regis Acha in bello peremit: & tutorē totius regni Ericam constituit: & principem militiæ: tribus iudæ nomine Elicam captiuum tulit: & ex tribu Benjamin mulieres & infantes: multamq; simul diripiens prædam: in Samariam sunt reuersi. Quidā uero Odis illius temporis propheta cum esset in Samaria exercitui ante muros occurrēs magna uoce clamauit dicens uictoriam eis nō ppria uirtute collatā: sed propter irā dei q̄ hūit sup Achā regē: culpauit: eos tūc eis non sufficeret sua scelicitas: sed et p̄sumpserint ex tribu iuda & Benjamin cognatos suos captiuos abducere: suasitq; illis ut eos continuo sinerēt ad ppria remeare: q̄ si nō obedirēt deo subderent repetiti prælio. Populus igit israelitæ i cetū cōueniēs: quid de his fieret cogitabat. Tūc quidā Barachias noie cū esset in republica p̄batiffimus: surgēs i medio: & cū eo tres alii dixerunt. Non est permittendum ut captiui in urbem introducant: ne oēs a deo pariter pereamus. Sufficiant prima peccata sicut prophetæ domini: & non nouas impietates adiciant.

Hæc ergo milites audientes: permiserunt eis ut facerent quodcunq; crederent expedire. Sumentes ergo prædicti uiri captiuos lauantesq; & diligentiam exhibētēs: & itineris dantes expensas innocios ad propria remiserunt. Nihilominus quattuor uiri uenere cum eis: & usq; ad hiericho deducētes eos non procul ab hierosolymis in samariam sunt reuersi. Rex autē Acham hæc passus ab israelitis mittēs ad regem affyriog; thadaphasarum: poposcit ab eo belli solatium aduerfus israelitas: & syros: & damascenos: multas pecunias se ei daturum esse promittētēs misitq; ei & munerā ualde præclara. Ille uero legatis ad se uenientibus: uenit in auxilium regis Achā: & castrametatus aduerfus syros: & regionem eog; depopulatus est: & damascum bellico iure cepit: insuper & regem Rasin occidit. Damascenos autē in superiorem mediam destinauit: & quosdam affyriorum in ciuitate damascena constituit: israelitarum uero terram nimis affligens multos ex ea captiuos abduxit: dum hæc contra syros egiffet rex hierosolymorum auferens aurum quodcunq; erat in regalibus thesauris pariter & argentum: & quod erat i templo dei: & quicquid fuit optimum ornamentum in templo: deuehens hæc uenit in damascum: & secundum promiffiones dedit hæc affyriorum regi: & gratias ei pro omnibus referens: in hierosolymā remeauit. Hic autē rex fuit stultus: & circa modum suæ utilitatis a ratione alienus: quia neq; dum bello cōprimeretur ab affyriis deos eorum adorare cessauit: sed in eorum ueneratione permanfit: qua si posset ei cōferre uictoriam: & deuictus affyriog; denuo cōcepit colere deos: & oēs potius uidebatur honorare: q̄ paternum uerūq; deum cuius ira fuerat eius perditionis cā. Qui ad tantā infamiam: cōtemptumq; dei peruenit: ut oīno clauderet tēplū: & solemnes offerri hostias prohiberet & ornamenta eius auferret. His igitur rebus iniuriam faciens deo. mortuus est cum uixiffet annis sex & triginta ex quibus regnauit sedecim. Cui filius Ezechias mox successit i regno: Eodē tempore mortuus est etiam rex israelitarum phaceia: dolo cuiusdam amici nomine Ozias: q̄ tenuit regnum annis nouem: fuitq; malignus dei contemptor.

Cap. XIII.

Contra hunc autē castrametatus ē affyriog; rex Salmanasar: eūq; cum utiq; Ozias deū nō haberet propiciū nec adiutorem fecit sibimet subditum: & tributa definita cōcepit exoluere. Anno itaq; quarto Ozias regis: regnauit i hierosolymis Ezechias filius Achā: & Abia qui fuit ex genere ciuis. Erat autē huic uiro natura benigna iusta & ualde religiosa. Nihil enim ob aliud se credidit uenisse ad regnū: neq; aliquid necessarium: nec utilius sibimet eiq; subiectis arbitratu est esse q̄ ut coleret dei religionem. Et conuocans omnē populum pariter sacerdotēs & leuitas: cōtionē habuit apud eos dicens. Non ignoratis: quomō patris mei peccato qui transgressus est dei sanctam honorabilemq; culturā: multa & maxima mala estis experti: & ab eo uestra mens corrupta est: & quomō suasit: quos ipse colebat uos deos suos pariter adorare. Hortor itaq; uos postq̄ opere cognouistis: quomodo pessimum est agere impietate: ut illog; obliuionem habentes: purgetis uos a priore pollutione: & cū sacerdotibus atq; leuitis conuenientes aperiatis tēplū: & purgātes illud cum solēnibus sacrificiis: ad honorem antiquū & patrium reuocetis. Sic enim deus uobis propicius erit: & irasci super uestra peccata cessabit. Hæc dicente rege sacerdotēs apuerunt tēplum: & eiicientes pollutiones: uasa dei & solēnia sacrificia super altare imposuerunt. Mittens autē rex in prouinciam sibi subiectam populū ad hierosolymam cōuocauit: ut festiuitatē celebrarent azimorum: multum nāq; præterierat tempus propter iniquitatem prædictog; regum: quod non fuerat actum. Misit uero pariter ad israelitas: inuitas eos: ut relinquentes malam conuersionem & consuetudinem reuertentur ad pristinam dei culturam: dicens concedere se uenientibus in hierosolymam: ut azimorum festiuitatem agerent: & cum eis pariter epulas exercerent. Hæc dicebat: monens tantum non sibi eos subiectos facere studens: si tamen nollent: quod si quidē uoluiffent: utiq; beati fuiffent. Israele uero uenientibus legatis: & eis regis pprii mandata nunciantibus: nō solū non acquerūt sed etiam legatos tanq; fatuos irriserunt. Pariter etiam prophetas hæc monentes & prædicātes quæ paterentur: si ad pietatem dei conuerti nollent: spreuerunt: & ad nouissimum eos cōpræhēdentes interemerūt. Et neq; in his solis iniquitatibus perstiterunt: sed horum quoq; peiora faciebāt nec prius quieuerunt donec deus uindicans in eis: hostium eos subderet ditioni. Et de istis quidem postea declarabimus. Multi tamen de tribu Manasse: & Zabulon: & Isachar obedientes monitionibus prophetarum: ad pietatis iura conuersi sunt. Et isti omnes ad Ezechiam in hierosolymam concurrerunt: ut adorarent deum. His autem uenientibus rex Ezechias ascēdens i tēplum cum principibus & omni populo: sacrificauit pro se thauos septem & totidem arietes: & agnas septem: & totidem hircos: imponentesq; manum super capita pecudū ipse rex & principes sacerdotibus solemnia sacrificia facere permiserunt. Et illi quidem sacrificabant & holocausta faciebant: leuitæ uero circūstantes cum musicis organis cantabat hymnos in deū atq; psalebāt: sicut docti fuerant a dauid: reliqui sacerdotes tenentes tubas cum hymnis dicentibus conrepabant. His itaq; factis prostratus in faciem: & ipse rex & populus uniuersos adorauerūt deum: deinde sacrificauerunt boues septuaginta thauos centum: agnas ducentas. Populis uero ad epulas condonauit: boues quidem sexcentos: reliquaq; pecora tria milia: & omnia quidē sacerdotes

secundum legis consuetudinē cōplebant. In his itaq; rex delectatus epulabatur cū populo gratias agens deo. Instantem uero azimoz; festiuitatem celebrantes idest paschalia decetero sacrificia diebus septem exhibuerunt. Populo uero præter illa quæ imolata sunt: donauit rex thauros quidem tria milia: pecudum diuersorum septem milia. Idem autē fecerunt & principes: mille nāq; thauros dederunt ei: & pecora mille & quadraginta. Et dū hoc modo a salomonis regis tempore celebratio non fuisset affecta: tunc primū splendide & largissime probat exhibita. Cūq; festiuitas fuisset impleta: egressi in prouinciā purgauerunt eam: sed & ciuitatem ab ydoloze omniū pollutione mūdauerunt. Constituitq; rex ut quotidiana sacrificia ex eius propriis celebraretur: impenis secundum legē: & sacerdotibus atq; leuitis dicatas dari a plebe decreuit primitias frugum: ut semper circa religionē obseruarent: & a dei cultura separari nequirent: & populus quidē offerebat omnis fructus. ut moris erat. Domus enī & cubicula rex edificas: singuli sacerdotibus distribuit: & leuitis: eorūq; filiis & uxoribus: & ita ad antiquā dei culturam denuo sunt reuersi. Hæc itaq; prædicto modo rex statuens: bellum egit aduersus palestinos: eisq; deuictis tenuit oēs ciuitates hostium a gaza usq; in geth. Rex autem assyrioz; mittens interminas est: omnem se eius subuertere principatum: nisi tributa quæ pater eius dabat prius exoluere. Ezechias autē de interminationibus non curabat: securus de pietate dei & prophetia Esayæ a quo futura oia certissime cognoscebat. Et de hoc quidem rege hæc in præsentī dicta sufficiant.

Capitulum.

XV.

SAlmanasâr autem assyriorum rex: dum ei nunciatum fuisset: quia israelitarum rex Osias latenter misisset ad Susam ægyptiorum regem: petens contra eum ab eo solatia iratus castrametatus est in Samariam anno septimo regis Osias. Et dum eum rex suscipere noluisse: annis tribus obsidens Samariam: cepit eam nono quidem anno regni Osias septimo Ezechias regis hierosolymorum: & israelitarum regnum uehementer exterminauit: & omnem populum transmigravit in mediam & persidam. Inter quos & regem Osiam uiuum cepit atq; migravit: aliasq; gentes & quodam loco nomine Authi: qui ex flumine persico ita uocatur: in Samaria & israelitica regione constituit. Migrauerunt ergo decē tribus israelitarum de iudea post annos numero nongentos quadraginta & septem: a quo tempore egredientes ex ægypto maiores eorum hanc tenuere prouinciā sub principe iesu: ex quo autem recedentes a Roboā qui fuit ex genere dauid: regnū hieroboam tradiderūt: sicut & prius a me significatum est: anni tunc erant ducenti & quadraginta: & menses septem & dies septem. Hic ergo finis apprehendit israelitas transgredientes leges: & prophetis non obediētes: qui eis hanc prædixere calamitatem: nec ab impietatibus recedentes. Cœpit autem malorū eorum causa fabricari: ex quo seditioe facta circa Roboam nepotem Dauid Hieroboam eius seruum fecerunt regem: qui in deum peccando fecit eum uniuersis populis inimicum imitantibus suum malum. Et ille quidem quam dignus erat exoluit pœnam. Rex autem assyriorum inuasit prouinciā Syriam: & phœnicem uniuersam. Nomē uero huius regis in Archiuis Tyri conscriptum est. Pugnavit is aduersus Tyrum: cum in ea regnauit Hylyseus. De quibus testatur Menander qui temporum facta conscripsit: & tyriorum antiquitatem in græcam linguam conuertens sic ait: Hylyseus nomine regnauit annis triginta & septem: hic recedentibus Cetheis nauigans reduxit eos contra quos denuo Salmanasâr assyriorum rex insurgens cunctam phœnicē bellis inuasit. Qui facta pace cum omnibus post terga sua reuersus est. Reversus autem a Tyro ciuitas Sydon: & arce & antiqua Tyrus: & multæ aliæ simul urbes: quæ semetipsas assyriorum regi tradiderunt. Quapropter tyris non subiectis: denuo rex aduersus eos egressus ē phœnicibus exhibentibus ei naues septuaginta: & remiges octoginta. Cōtra quos tyri nauigantes cum duodecim nauibus: dispersis hostium nauibus cœpere captiuos uiros quingentos. Vnde honor tyriorum propter hæc creuit eximie. Reuertens autem assyriorum rex disposuit custodiam super fluuium: & aquæ ductus ciuium: ut tyrios haurire pocula prohiberent. Et dum hæc quinq; annis fuisset factum: tulerunt de effossis puteis bibentes aquā. Hæc itaq; in archiuis tyriis de Salmanasâr assyriorum rege conscripta sunt. Igitur dum fuissent in samaria transmigrati chuthei: hoc enim uocabulo hæctenus utebantur: eo qd a prouinciā Persida: & a quodā flumine qd chuta uocatur migrati uiderentur. Singuli eorum secundum gentem propriam deos in samariam portauerunt: erant autē quinq;. Et cum eos more proprio colerent: ad iracundiam & furorem deū maximum prouocarunt: uenitq; pestilentia super eos: per quam corrupti: cum nullā malorū medicinam inuenire possent: deum maximum colere pro salute cœperunt. Mittentes itaq; ad regē assyriorum legatos: supplicauerunt: ut sacerdotes eis ex captiuis israelitarum: quos pugnando tenuerat destinaret. Quo mittente sacerdotes: leges & dei culturam eos edocuerunt. Et cum cepissent eum in summa deuotione uenerari: pestilentia repente cessauit: & hæctenus ipsas solennitates celebrare nōcuntur. Hi siquidem secundum eloquium hæbreorum chuthei secundum gentes: græce autē samaritæ uocantur: & propter rerum motum seperati sunt: & quando uident uos deos esse sceleratos appellat: & quasi de ioseph nati uideantur: & ex illo cum eis habe-

ant societatis initium: quando uero detectos uident: nequaquam eis deuotione aut genere comūnicare uolunt: sed & transmigratos & alienigenas semetipsos dicunt. Sed & de his quidem oportunitus edicemus.

Bellum regis assyriorum Sennacherib contra hierosolymam: & Ezechias regis oppressio.

Quemadmodum deperiit assyriorum exercitus una nocte: & rex eorum domi reuersus. filiorum insidiis interemptus est.

Quomodo Ezechias infirmatus usq; ad mortem quindecim annis adiectis sibi a domino sustulit cum pace degens postea defunctus reliquit successorem regni manassen.

Qui a castrametati contra eum chaldei & babylonii reges: & captum agentes duxerunt in babyloniam: & multo tempore ibidem retinentes: miserunt rursus eum in regnum & de Iosia rege quem religiosus & iustus fuerit.

Quomodo ægyptiorum regem nechaon agentem exercitum contra babylonios: & per iudeam iter facientem prohibuit rex Iosias: pugnaq; comissa uulneratus reductus in hierosolymam defunctus est: cuius filium ioacham regem hierosolymite fecerunt.

Quemadmodum congressus est Nechaon contra babyloniam regem circa Eufratem fluuium: & reuertens in ægyptum: uocatum ad se ioacham regem hierosolymorum filium. Iosia uinctum duxit in ægyptum. fratrem uero eius Helyachim in hierosolymis constituit regem: mutas ei nomen ioachim.

Bellum Nabuchodonosor regis babyloniorum contra Nechaon regē ægypti: quo deuictus: & omni syria sibi subiugata: quæ ante sub rege ægypti erat: uenit hierosolymā: & regem eius ioachim fecit sibi tributarium.

Quomodo tertio anno post discessum regis babylonis: ioachim denuo ægyptios est secutus: cui prophetauit Hieremias de perditioe sua & ciuitatis futura per regem babylonis: quæ & euenit: nam non post multum tempus Nabuchodonosor castrametatus contra eum: & susceptus intra ciuitatem: ioachim quidem peremit: filium uero eius ioachim constituit regem: & multos captiuos duxit in babylonem: inter quos erat Ezechiel propheta.

Quomodo penitentiā ductus rex babylonis: eo qd ioachim fecisset regem: misso exercitu: eum in hierosolymis obsedit: qui accepit iureiurando: ut nihil pateretur mali: nec ipse: nec ciuitas matrem & amicos tradidit obsides: sed rex babylonis rupit iusiurandum: nam regem cum matre & amicis: simul etiam cum omni iuuentute ciuitatis uinctum præcepit ad se adduci: patrum uero eius se dechiam regem constituit in hierusalem.

Quomodo etiam hunc audiens ægyptiis præbere solatia: & amicitias cum eis habere castrametatus contra hierosolymam: forti eam obfessione cepit: & incendio templo fedechiam & populū migravit in babyloniam: in qua transmigratioe fuerunt: Daniel: Ananias: Azarias: Misael: uas quoq; sancta: quæ erant in ministerio templi asportata sunt.

Quomodo godoliam præfecit prouinciæ rex babylonis: quo percusso a quodam ismaele: timentes reliquie israel regem babylonis: intrauerunt ægyptum quod non cessit eis in prosperum: nā rex babylonis post tempus intrauit ægyptum cum manu ualida: & subuertit eam: iudeos uero qd illo fugerant: captiuos duxit in babyloniam.

Visio somniorum Nabuchodonosor: & interpretatio eorum per danielem: trium quoq; puerorum in fornacem immisio: sed nulla lesio.

Regem babylonicorum inuicem successio: & per mortem ablatō regni babylonici sub balthazare per Cyrum & Darium subuersio.

Daniel sub Dario i lacum leonū immissio: sed nulla lesio honor & claritas Daniel & prophetiæ eius. Continet hic liber tempus annorum centum: & octoginta duorum mensium sex dieq;.

Incipit liber decimus antiquitatum.

Vm Ezechias duarum tribuum rex quartumdecimum annum haberet in regno assyrioz; rex nomine Sennacherib cum maxima manu aduersus eum castrametatus: forti brachio oēs tenuit ciuitates tribuum iuda & Beniamin. Cūq; hierosolymā tenderet: puenit eū missis legatis Ezechias mittēs & obedire se ei: & tributa qd imparet exoluere. Sennacherib uero cognosces qd legati ferebāt dignū indicauit bello definere: & precantiū suscipere dignitatem tūc pmisit. Qui accipiēs trecēta argenti talenta: & auri. xxx. aicus discedit: dās legatis iusiurandi fidē: qd ei nihil discedēdo noceret. Ezechias at credēs & euacuās thesauros: misit ei pecūias spars se a piculo belli & regni amissione

cōuersatiōe mutatus ē: & post hęc hūit beatissimā uitā: ut multi imitatores eius essent: ex quo
 cepit dei colere pietatē. **Q**ui cū uixisset annis. lx. & septē: & regnasset quinquaginta & quinque
 defunctus est & sepultus in ortis suis. Cuius regnū peruenit ad eius filiū ammō: & nomen eius
 matris fuit Masselmis de ciuitate lechabath. **Q**ui cū imitaretur opera patris eius quæ ille in
 uentute sua p̄sumpserat: dolū passus a suis in domo sua pemptus est: cū uixisset ānos q̄rtuor & uiginti: & in regno fecisset tres. Populus autē eius pemit interfectores: eūq; cū patre sepelierunt: no-
 gnumq; ioh̄is eius filio tradiderūt cū eēt annoꝝ octo. Cuius mater quidem de ciuitate fuit uos-
 cheti noīe ezi. Erat uero ille natura benignus: & ad uirtutē uiriliter p̄paratus: & in studiis dandi
 regis: & itētiōe & regula totius dispositiōis eius intentus. Cūq; ad duodec. mū aetatis uenisset an-
 num: pietatē & iusticiā in se mirabilē esse monstrauit. Cūctūq; nāq; populū correxerit & monuit: ut
 de relicta ydologē secta: quasi nō eēt: dii colerent patriū deū: & opera simul maiore patris in q̄b̄
 deliquerant uelut senior emēdabat: quæ uero bene & oportune facta cognouerat: obseruabat
 & hōꝝ imitator erat. & per suā sapiētiam & intellectū naturalē similia celebrabat: cōsiliis utiq;
 bonis & traditionibus tradens sensum. Sequēs enī leges uelut ordinē ciuitatis: & pietatem circa
 deū gerens: oīa p̄spere gubernabat: & maxie q; a priore regū iniquitate recedebat. Qui & oēm ciui-
 tatē & puincia purgauit: & lucos extraneos q; facti fuerāt abstulit: & ornāmēta q; in eis a prioribus
 fuerāt ad iniuriā dī oblata depulit: & tali mō populū ab huiusmodi secta retractū ad religio-
 nis diuinæ iura cōuertit. **Q**ui & legitimas obtulit: & holocaustoz sacrificia altari solēniter rat-
 sus exhibuit: & in unaq; cā iusticiā nō minus q; aiæ suæ coluit medicinā: misitq; in totā puincia
 iubens ut qui uellēt aurū & argentū deferrent ad reparatiōē tēpli pro sua uoluntate atq; uirtu-
 te. Dū itaq; pecuniæ allatae fuissent ad sollicitudinē tēpli & eius expēsas: p̄posuit amasiā q; erat
 supra ciuitatē scriptorem & saphan: & scribā monumentoz iohan: & p̄tēficē helyachim. Qui di-
 lationē nulla segnicie facientes: sed instructores: & oīa quæ erant necessaria p̄parabāt: & hoc mō
 reparatiōē tēpli celebrata pietas regis ostēsa est. **Q**ui dū octauūdecimū impii haberet annum
 misit ad helyachim sacerdotē: iubēs ut pecuniā q; remānerāt cōflaretur: & fierēt exinde crateres: &
 libatoria & phialæ ad ministeriū dei: & sup: & q̄tūcūq; aurū & argentū esset in thesauris: etiam
 hoc proferret ad crateras & ad uasā huiusmodi faciēda. Proferens autē helyachim pontifex au-
 rum: inuenit librū sacrū moyses in tēplo positū quē simul eticiens dedit scribæ saphæ. **Q**ui dū
 relegisset uenit ad regē: & dū oīa q; iusserat fieri: terminū habere significasset: relegit ei & librum
 illū. Tūc ille cum uerba libri eius audisset: scissā ueste sua uocauit p̄tēficē helyachi. & ip̄um scilicet
 bam: & necessarios simul & aicos: misitq; eos ad quādā mulierem p̄phetissā noīe Holdā uxorē
 Salomi cuiusdā insignis uiri & nobilitate p̄clari: iussitq; ut eūtes cōsulerēt eā: si spiritus fieret
 deus: cū metueret ne p̄uicādo moyses leges & mādāta maiore piculū trās migrationis incurrerent:
 & ad extraneas terras uenientes ui. am agerent miserabilē. Audiens autē p̄phetissā q; su-
 rant a rege mādāta: iussit ut remeātes dicerent regi: quia diuinitas quidē decretū quod iā cōtra
 eos ptulerat precibus infirmari nō posset. i. ut populus non p̄iret: aut nō de puincia pelleret:
 aut bonis tunc p̄sentibus mime priuarent: dū trāgressi fuissent leges: & tanto tpe penitentiam
 non egissent: prophetis utiq; monentibus ut sobrie uiuerēt: & impietatis supplicia deuitaret: quæ
 faciēda dicebat ut crederēt: quia deus est: & nequaq; mētus in uerbis q; per p̄phetas suos p̄nu-
 ciauit: p̄pter iusticiā tamē regis retinendas istas erunas: & post eius obitum definita supplicia: po-
 pulus inferenda. Iḡit illi q; missi fuerant muliere p̄phetante: remeantes nunciauerūt regi. Tūc
 ille mittens ubiq; iussit populū ad hierosolymā cōuenire: & sacerdotes atq; leuitas: & oēm aetate
 tem simul adesse p̄cepit. **Q**uibus cōgregatis: primū quidē eis sacros legit libros: & stans in tribu-
 nali in multitudine media: coegit cunctos fidē & iuramenta p̄bere: ut apud deū fierent: &
 moyses leges per oīa custodirēt. Illi uero p̄mptissime & iurauerūt: & p̄cepta regis implere p̄mi-
 serunt. Mox itaq; sacrificia celebrātes: deū sibi poscebāt esse propiciū. Rex autē sacerdoti p̄ceperat
 ut si qd aliud uas a pentibus eius oblatū ydolis aut diis extraneis inueniret ut tēplo p̄ferret.
 Et dū fuissent multa collecta: cōburens ea cineres eoz dispersit in fluuiū: & sacerdotes ydologē
 qui ex genere nō erant aaron interfecit. Dum hęc e go fecisset in hierosolymis: processit in uni-
 uersam puincia: & lucos qui ab hieroboā rege ad honorem deoz extraneoz facti uidebant ex-
 termiauit: & ossā falsoz p̄phetaz sup altare qd prius hieroboā cōstruxerat cōcremāuit. Ea rē
 quæ ueniēs p̄pheta ad hieroboā: cū ille sacrificaret: & populus audiret quæ futura eēt p̄dixerat:
 modo terminū perceperunt: quādo ex genere dauid ioh̄is noīe fecit ea quæ p̄dicta sunt ante
 annos trecentos sexaginta & unum. Post rex ioh̄is p̄fectus est ad cunctos israelitas qui captiuita-
 tem & seruitiū assyrioz effugerūt: eisq; suasit: ut impios actus: & honores deorum extraneoz
 relinquerent: & patriū ma ximūq; colerēt deū: eisq; dicarent & domos & uicos. Perscrutatus est
 autē & ciuitatē: ne quod forte ydolū habentes intra sua tecta celarent: nec non & currus qui ad-
 ficati fuerant a prioribus regibus: & quæq; alia huiusmodi erāt quæ uelut deos adorabant: parti-
 ter cuncta amputauit: & hoc modo purgata oī puincia ad hierosolymā oēm populū conuoca-
 uit: & ad azimoz festiuitatē quæ pasca dicit: eos adduxit: donauitq; populū in pasca nouellos

edos & agnos triginta milia: boues autē ad holocausta tria milia. Præbuerunt autē & primi iudeo-
 rum propter pasca sacerdotibus agnos quinque milia & leuitis agnos duo milia: sexcentosq; eorū
 p̄tēficē obtulerunt: boues uero quingentos. Et dum esset hęc abundantia quadrupedū sacrifi-
 cia faciebant moyses legibus hostias singulas enarrantibus ac ministrantibus: nec fuit alia simi-
 lis festiuitas apud hæbreos a samuelis p̄phetæ tēporibus. Causa uero eius festiuitatis hęc erat:
 ut oīa secundū legis antiquā traditionē paternæ solēnitatis efficerent. **Cap. V.**

Post hęc autem dum ioh̄is in pace atq; diuitiis & gloria super omnes excelleret: Ne-
 chao rex ægyptiorū castra posuit ad Eufratē fluuiū ut contra medos & babylonios
 dimicaret: qui assyriorum soluerunt principatum. Habebat enim desiderū ut regna-
 ret in asia. Et dum uenisset ad ciuitatem Medin: quæ erat de regno ioh̄is: phibeat
 eum rex ioh̄is per suam puincia contra medos iter efficere. Tūc mittens legatos ad eū Ne-
 chao: significauit non se contra exercitum ducere: sed ad Eufratē fluuiū properare: adiciens
 q; eum non deberet prouocare ad sua bella: prohibendo ne aliena iret ad prælia quo tendebat.
 Ioh̄is uero non quiescebat uerbis Nechao: sed instabat ne iter suum per eius faceret regionem
 reor urgebat eum: ut quod imminēbat accideret. Nam dum aciem exercitus sui componeret: &
 in curru uectus a cornu transiret a cornu: quidam iaculatus eum ægyptiorum a belli festina-
 tione suspendit. Mox enim uulnere nimis affectus: iussit exercitum reuocari ad Hierosolymāq;
 remeauit. Quæ plaga defunctus est: sepultusq; magnifice in patris monumentis. **Q**ui uixit annis
 triginta & octo: regnauit autem ex eis unum & triginta. omnisq; populus eū multis diebus ma-
 gno luctu gemituq; defleuit: sed & Hieremias propheta mortis eius carmen lamentabili modu-
 latione composuit: quod hætenus noscitur permanere. Hic uero propheta etiam futuram ciui-
 tatis cladē prædixit: scripto reliquit simul & captiuitatem nunc apud nos habitam: & babyl-
 oniorum una migrationem. Et non solum iste prædixit hæc populo esse uentura: sed & propheta
 Ezechiel primus de his duos libros conscribens: plebi reliquit. Erant autē ambo genere sacerdo-
 tes: sed hieremias quidē in hierosolymis est cōmoratus a tertio decimo anno regis ioh̄is usq; dū
 ciuitas uastaretur & templum. Quæ uero de hoc propheta puenerunt loco proprio declarabi-
 mus. Mortuo siquidem ioh̄is sicut prædiximus ei successit in regnum filius ioh̄is cum trium &
 uiginti etiam annorū. Et hic quidem regnauit in hierosolymis: matrem uero habuit Amital de
 ciuitate Abana: fuitq; impius & scelestus. **Capitulum. VI.**

Rex igitur ægyptiorū dum fuisset a pugna reuersus euocauit ioh̄is ad semetipm de
 ciuitate syriæ quæ dicitur Emath. **Q**ui dum uenisset eum repente uinxit: & seniori
 fratri eius ex eodem patre p̄genito nomine Eliachim: tradidit regnū mutans ei nomē
 ioh̄is. Prouinciæ uero tributū posuit centum argenti talēta: & unū auri. ioh̄is
 ergo has pecunias exolebat. ioh̄is at deduxit in ægyptū: q; etiā mortuus est in ea dum regnasset
 tres mēses: & dies. x. ioh̄is uero mater uocabat Zabud de ciuitate abunia. Hic uir erat natura
 iniustus & ualde nequissimus: & neq; circa deū sanctus: neq; circa hoīes māuetus. **Cap. VII.**

Dum quartum regni haberet annum: babyloniz principatum quidam nomine Na-
 buchodonosor accepit eodemq; tempore cum magno apparatu ad Circamin ciuita-
 tem uenit: quæ est iuxta Eufratē: pugnaturus cōtra regem ægyptiorum nechao sub
 hoc enim syria erat uniuerſa. Dūq; cognouisset regis Babyloniæ uoluntatem: nechao
 p̄cēnit nō expauit: sed cū magno brachio sup nabuchodonosor ad eufratē uēit. **Q**ui
 facta congressione deuictus est: & multa milia uariis rebus belli amisit. Transiens autem eufra-
 ten babyloniz rex omnem Syriam usque ad pelusiū cœpit præter iudeam. Quarto igitur anno
 Nabuchodonosor: qui erat octauus ioh̄is regis hæbreorum contra iudeos cum magno exer-
 citu castrametatus est rex babyloniz tributa exacturus ab ioh̄is: aut certe dimicaturus. Ille ue-
 ro metuens eius minas: & pacem habere desiderans: præbuit ei tributa quæ præceperat annis
 tribus. **Capitulum. VIII.**

Tertio anno audiens ægyptios denuo contra Babyloniā pugnatos tributa non
 redidit: sed spe ægyptiaci belli deceptus est. Nam pugnare contra eum ægyptii minime
 p̄sumpserunt. Propheta itaque hieremias quotidiē prædicabat: quia frustra ægy-
 ptiorum spe tenerentur: & quia imineret ciuitati ut a rege babylonio uastaretur: &
 rex ioh̄is subderetur ab eo. Sed hæc nulla utilitate dicebat: quando qui crederet nullus erat.
 Nam & populus & principes audientes hæc negligebant: & indignantes super his quæ diceban-
 tur quasi augurium aduersus regem propheta ferret: accusabant eum & subiectum iudicio ut
 ad supplicium quoq; traderetur: contra eum dari sententiam postulabant: quod multi quidem
 aduersus eum fieri decreuerunt: seniores autem recesserunt. **Q**ui ea uoluntate qua iuste prophe-
 tam absoluerant: & ipsa etiam aliis suadebant ne quid mali fieret hieremiz dicentes: quia non
 solum iste ciuitati prædiceret futura: sed & Micheas ante eum olim talia prædixisset: & multos
 scirent huiusmodi uerba dixisse: quorū nullus a regibus aliquid pertulisset: sed quasi p̄phetæ
 dei honorati fuerant. His itaq; uerbis mitigantes turbas: eripuerunt hieremiam a diffinito sup-
 L

plio. Qui omnes prophetias suas scribens: ieiunante populo: & in ecclesiam congregato in templo mensē nono: quinto anno regis ioachim: relegit librū quem de futuris rebus ciuitati & populus & templo conscripsisse uidebatur. Audientes itaq; principes tulerunt ab eo librū: iusseruntq; cum & scribam baruch de medio tolli: ne quibusdam forent manifestati. Ipsi uero librū portantes regi dederunt. Qui presentibus amicis iussit scribam suum relegere: & audiens quae scripta noscebantur in libro: iratus rex dirupit eum & igne cremauit: & requisitos hieremiam & baruch iussit ad se puniendos adduci. Illi siquidem eius tunc iram declinauerunt: non post multum uero tempus uenientem contra se cum magno exercitu regem babyloniorum foederis iure suscepit propter metū eorū: quae dicta fuerant a propheta credens nihil se fore passurū: neq; p ob sessionem neq; per pugnam. Dumq; rex babiloniae intrasset in ciuitatem: fidem nequaquam seruauit: sed & iuuenes fortissimos & pulchritudine decoros hierosolymitanorū occidit una cū rege ioachim. Quem etiam ante muros in sepulchrum proiici iussit: filium uero eius ioachim constituit regem uniuersae prouinciae. Eos autem qui erant in dignitatibus constituti numero tria milia captiuos duxit in babiloniam inter quos erat propheta ezechiel cum esset adhuc puer. Hic ergo finis habuit ioachim regem: qui uixit quidem annis sex & triginta: regnauit autem duodecim. Successor uero eius regni loachi de matre nomine Onas: regnauit mensibus tribus & diebus. x.

Capitulum. IX.

Regem ergo Babylioniorum qui ioachim concesserat principatum repente timor inuasit. Formidatus est enim ne forte habens mali memoriā pro nece paterna prouinciam eius inuaderet. Et mittens exercitum regem ioachim in hierosolymis obsidebat. Ille uero cum esset natura benignus & iustus noluit ciuitatem ppter se uidere pericula sustinere: sed sumens matrem & cognatos tradidit obsides ducibus qui fuerant a babilonia regeq; directi accipiens ab eis iusiurandum ut nihil mali pateretur: nec ipse nec ciuitas: quoq; fides nequaquam mansit inuoluta. Non enim seruauit eam babiloniae rex: sed praecipit principibus suis: ut omnes qui erant in ciuitate iuuenes captiuos sumeret pariter & artifices: eosq; ad se ligatos adducerent: qui omnes fuerunt decē milia & octingenti triginta & duo: simul & ioachi cum matre pariter & amicis: quos deductos ad se habuit in custodia: Patruum uero ioachim nomine sedechiam constituit regem: accipiens ab eo iusiurandū ut ei prouinciam custodiret & nihil hostiliter ageret: nec faueret aegyptiis. Sedechias autē erat quidem annoꝝ uiginti & duorū quando accepit regnū: & nomen matris eius Amias. Fuit enim contra iusticiam superbus: circa quem impiū locū maximū habere uidebant. Quapropter & propheta hieremias ad eū uenies crebro restabat dicens: ut reliquas quidē impietates & iniquitates desereret: & iusticiae prouideret: & neq; duces qui essent maligni respiceret: neq; falsis prophetis eū seducentibus crederet: quasi nequaquam cōtra ciuitatē babiloniae rex dimicaret: quia aegyptii cōtra eū bella rursus iferrēt & uincerēt: quia haec uerba nō essent: nec hoc mō uentura foret. Sedechias autē dū audiret pphetā haec diceret: cōsentiebat ei p oīa tāquā uera loquenti: & q̄si pdesent ei: ut eius crederet uerbis: sed rursus eius amici subuertebant eius mentē & a prophetae dictis ad ea quae uoluerant adducebant: Propheta uero ezechiel in babiloniae futuris populi calamitates: & haec misit in hierosolymam: sed sedechias eorum prophetiis non credit: ppter huiusmodi cām. Alia siquidē uniuersa consona a pphetis edicta sunt: quomō & ciuitas uastaretur: & ipse sedechias duceret captiuus i babiloniae: discordabat autē ezechiel dicens quia sedechias babiloniam non uideret cum hieremias dixisset: quia uinctum eū rex babiloniae duceret: & eo q̄ non idē uterq; dixissent: etiam illa quae concordabant: nō esse uera dicebat: licet ei oīa secundū eorū euenirēt pphetias: quae tamē opportunius declarabimus. Igitur societate babiloniorū quā habuit annis octo: dissoluit: & semetipsum ad aegyptios transtulit: sperans cū illis contra babilonios pualere. Capitulum. X.

Nterea dum hoc cognouisset babiloniae rex castra mouit aduersus eū: & afflictā prouinciam: & munitiones eius una diripiens: ad ipsam hierosolymorum ciuitatem obsidēdam cum magno ueniebat exercitu. Rex ergo aegyptius audiens q̄ sedechias eius amicus esset obsessus: sumpta uirtute maxima bellatorum uenit ad iudeam quasi eius soluturus ob sessionem. Babilonius autem recessit ab hierosolymis: & occurrit aegyptiis: eisq; congressus praelio superauit: & eos in fugam uersos de syria coegit exire. Dumq; discessisset babiloniorum rex ab hierosolymis: de ceperunt falsi prophetae sedechiam dicentes: quia neq; babilonius rex denuo pugnaret: & contribuli eorum quos de prouincia ad babiloniam demigrauerat cum dei uasis omnibus quae rex tulerat ad hoc templum reuerterentur. Sed hieremias his contraria atq; uera transiens in medium prophetauit: dicens: quia male quidem facerent illi qui regi talia suaderent quando per aegyptios nihil inuari possent: quos utiq; deuincens babiloniae rex in hierosolymam remearet: eamq; fortiter obsideret: & populum fame corrumpere ac reliquos captiuos abduceret: substantiasq; diriperet: simul & templi diuitias exauriret: & illud insuper concremaret: ciuitatemq; subuerteret: & essent seruituri babiloniae regi: eiusq; nepotibus annis lxx. A quorū seruitio nos inquit tunc remouebunt perse & medi babiloniorū destruentes

imperium: & ad hanc remeantes urbem: edificabimus templum rursus: & hierosolymam denuo reparabimus. Haec dicente hieremia plurimi quidem crediderunt: principes autem & impii excessisse eum a sua mente dicebant: eumq; sub hoc fomite deridebant. Igitur cum ei placuisset ad patriam properare: quae dicitur anathoth: uiginti stadiis procul ab hierosolymis constituta inueniens eum in itinere quidam principum cōprehensum detinuit: calumniam faciens ei quasi ad babilonios iret. Ille mentiri quidem illum & calumniari sibi: crimenq; inferre: se uero ad patriam properare dicebat. Qui ad haec uerba non flexus uinctum deduxit ad iudices magistratum: a quibus omnia uerba & tormenta perpassus: ad necis supplicia reseruabatur: qui quoddam per tempus haec quae praediximus iniuste sustinuit. Anno nono sedechiae regis: decima die mensis decimi: babiloniae rex ad hierosolymam castrametatus est: & sedens circa eam decem & octo menses: cum studio magnae uirtutis obsedit: obsessosq; hierosolymitas duo mala alia & maxima deprimebat morbi languor & fames eis uehementer insistens. Hieremias uero propheta cū esset in custodia non cessabat: sed clamabat: praedicebatq; aperte monendo populum ut regem babiloniorum portas aperientes exciperent: hoc enim factū eos cum omni domo posse saluari: alioquin radicibus asserere euelli: praedicebatq; pariter quomō si qui manserint in ciuitate omnino perirent: aut fame consumpti aut gladiis hostium. Si uero ad hostes confugerent: & inimicos & mortem quodammodo declinarent. Principes haec audientes inter ipsa mala consistentes non patiebantur eius uerba animo suo percipere: sed cum ira uenientes indicauere regi: & accusantes eū quasi uesanū occidendum esse prophetam poscebant: qui eorum animos frangeret: & malis promissionibus audaciam populi ualde molliret: quando dum parati essent omnes pro eo & patriae salute pugnare ille moneret ut ad hostes fugerent uniuersi: quia ciuitas capienda foret: & omnes in ea pariter perituri. Rex uero ipse quidem pro bonitate & iusticia iratus non est. Sed ne principibus tali tempore uideretur esse cōtrarius: permisit eis ut facerent prophetae quod uellent. Qui hoc sibi agere concessit: mox ingredienti in carcerem: & sumentes eum in quendam lacum pleinum caeno deposuerunt: ut morte propria suffocatus extingueretur. Ille ergo usq; ad guttur in luto depositus in his uegebat angustiis. Quidam uero seruorum regis honoribus decoratus genere ethiops erumnas prophetae regi nunciauit: dicens non recte amicos & principes eius fecisse ut prophetam in caeno submergerent: quod opus omni morte & uinculis esset amarius. Haec cū audisset rex penitentia ductus: quia prophetam principibus tradidisset iussit ethiopi: ut sumptis triginta regis ministris & funibus: & quicquid expediret ad salutis eius utilitatem: cum festinatione hieremiam abstraheret. Ethiops autem sumens quod praeeperat rex: prophetam de lacu reduxit: & sine custodia esse permisit. Euocante uero eum rege latenter: & requirete siquid ei ditinum in rebus presentibus posset edicere: ille habere quidē se quod diceret asserere sed non si bi fore credendum: nec dum moneret audiendū: quando iam quasi malū aliquid agentem amici perdere decreuissent. Vbi sunt inquit nunc qui babiloniū nequaquam dimicaturū esse dicebant: audientēq; fallebant. Sed & si nunc ueritatem dixerō: morte me condēnabis. Cūq; ei rex iusiurandum praebuisset: quia nec ipse eum perimeret: nec principibus supplicii iure contraderet: data fide securus: suadebat ei: ut babiloniis traderet ciuitatem. Haec enim dicebat ei deū p se prophetae si liberari uellet: & praesentia pericula declinare: & neq; ciuitatē usq; ad fundamenta dei: nec templum ab hostibus concremari: quod si non fieret: ipse monebat auctor & sibi & ciuitati huius calamitatis existeret. Haec audiens rex: uelle se quidem quae monebat facere dixit: & expedire sibi: sed metuere contribules: qui ad regem babiloniae prexissent: ne accusantibus eū periculo subiacerent. Quem propheta confortabat: & frustra supplicium suspicari dicebat: nihil mali passurum: si babiloniis traderet ciuitatem: nec ipsum: nec filios: nec uxores eius: insuper & quia templū maneret illesum. Et hieremiam quidem cum haec dixisset dimisit rex praecipiens: ut nulli ciuium quae locuti fuerant proderet: sed neq; principibus aperiret: qui si cognoscentes eum a rege uocatum requirerent: ut quid cum eo locutus fuisset: eis quoq; narraret diceret quia poposcisset: ne in uincula aut in carcerem denuo traderetur. Qui scilicet eis hoc dicebat: dum uenientes ad prophetam requirerent quid locutus fuisset ad regem. Haec quidem ita sunt gesta. Babilonius autē ob sessionem grauius inferebat: faciens turres cum magnis edificis: & aggeres ingentes exaltās ex quibus resistebat de muris pugnare intentibus: multaq; machinatione erexit equans muris p circuitum ciuitatis. Illi siquidem qui intra urbem erant fortiter & promptissime resistebat: neq; fame neq; languore fatigati: & licet intus his passionibus aueretur animo: tamen fortes uidebantur: ad praelium in nullo adinventiones inimicorum & machinamenta expauescentes: sed contrarias machinationes in omnibus quae faciebant illis opponere cogitantes: ita ut magnum certamen esset babiloniis simul & hierosolymitis uelocitatis atq; prudentiae: his quidem nihil arbitrantibus amplius cōmodi quam captionem illius ciuitatis: his autem salutem suā non in alia causa ponentibus: nisi ut magno studio laborarent: & non desperarent excogitare quibus modis hostium machinamenta destruerent. Et haec passi sunt mensibus octo & decem donec fame uastarentur & iaculis quae turribus iaculabant aduersus eos hostes. Capta est ergo ciuitas undecimo

Ezechiel cū esset puer
ioachim rex & iaba
babiloniae rex

Sedechias rex

Hieremias ppheta

Ezechiel ppheta

ioachim rex & iaba
babiloniae rex
ioachim rex & iaba
babiloniae rex

ioachim rex & iaba
babiloniae rex

Hieremias cū esset
in custodia
pphetam

ioachim rex & iaba
babiloniae rex

anno sedechiae regis quarto mense: die nono: coeperuntque eam principes babiloniorum quibus obsessio a rege Nabuchodonosor uidebat esse commissa. Ipse autem in reblatha ciuitate commoratur. Nomina principum qui hierosolymam subdiderunt haec sunt: hergella: sarrare: matuse: megarus: nabuzardan: saris. Capta itaque ciuitate circa mediam noctem: & principibus hostium ingressis in templum: agnoscens haec sedechias rex: sumptis uxoribus: & filiis: & principibus: & amicis: de ciuitate fugit per desertum ualde tutissimum. Quod dum a quibusdam traditiis principibus babiloniorum indicatum fuisset diluculo cum persequi sunt egressi. Quem dum circa hiericuntem apprehendissent: eum circumdederunt: Amici uero & principes sedechiae fugiebant dum hostes proximos esse conspicerent: disperisue sunt relinquens eum: alter ad alium locum fugiens & unusquisque se liberare contendens. Quem comprehensum cum paucis: hostes cum uxoribus atque filiis duxerunt ad regem. Venientem quoque ad se regem: nabuchodonosor impium & infelicem uocare cepit: & iurandi in memorem quod praebuerat ut ei prouinciam custodiret. Super haec autem cum obiurgauit eum iuratum: quia dum ab eo percepisset imperium quod ab eius fratre tulerat & illi tribuerat: contra munificum largitorem egisse uidebatur hostiliter. Dixitque post haec. Magnus deus: qui habens tuam nequitiam odio: nostro te subiugauit imperio. His igitur uerbis usus aduersus sedechiam: filios eius iussit pariter & amicos continuo perimere: ipso scilicet sedechia & aliis captiuis insipientibus deinde oculos eruens sedechiae eumque uinciens: perduxit in babiloniam. Haec uero prouenerunt ei quae hieremias & ezechiel prophetae tauerant: quia comprehensus duceretur ad babilonicum regem: & loqueretur ei ex ore suo & uideret suis oculis eius oculos sicuti hieremias dixit: cecatus autem & ductus ad babiloniam: eam non uidit: sicut Ezechiel praedixit. Haec igitur quae sufficienter possunt dei manifestare naturam nescientibus explanauimus: quomodo diuersa est atque multimoda & uniuersa ordine suo conspiciens & quae congruant agi praedicens ignorantiamque hominum & in fidelitatem redarguens per quae curari nequuerunt ab his quae erant passuri. Nam cum ea quae praedicebantur custodire nollent: calamitanibus noscuntur esse contraditi: ita ut esset impossibile uti ab ea declinarent. Igitur qui de genere Dauid regnauerunt: huiusmodi conuersationem habere noscuntur. Fuerunt autem uiginti & unus usque ad ultimum regem: regnaueruntque omnes annis nongentis & quatuordecim & mensibus sex diebusque decem. Ex quibus principatum tenuit primus eorum Saul annis uiginti: non tamen ex ea tribu consistens. Porro babilonius misit principem militiae suae nabuzardan in hierosolymam: ut expoliaret templum praecipiens: ut & illud incenderet: & regalia pariter: & ciuitatem ad pauimentum usque deponeret: & populum in babiloniam migraret. Qui dum uenisset ad hierosolymam undecimo anno sedechiae regis: & templum subuertit: & uasa dei aurea argenteaque tulit necnon & maximum cantarum: quem imposuit Salomon: in super & columnas ereas: & capita earum: aureasque mensas: & candelabra: & haec auferens: templum quoque succendit: mense quinto: initio mensis: anno undecimo sedechiae: octauo decimo autem nabuchodonosor. Succendit autem & regalia: ciuitatemque destruxit: & templum ita concremarum est: post trecentos & septuaginta annos: & menses sex: diesque decem: ex quo illud constat edificatum: ab egressu autem populi: tunc erant anni mille. lx. duo: menses sex: diesque decem a diluuiio uero usque ad uastationem templi: omne tempus fuit annorum mille: nongentorum quinquaginta septem: mensium sex: dierum decem: ex quo uero factus est adam usque ad ea quae prouenerunt templo: anni sunt tria milia quingenti. tredecim: menses sex: dies decem. Tantus ergo numerus annorum erat. Quaecumque gesta sunt: singula ut prouenire manifesta uimus. Princeps itaque regis babilonis postquam hierosolymam & templum subuertit. sumens captiuos: migravit eos & pontificem: & Zardam & sacerdotem isedech secundarium eius & custodes templi: & tres eunuchos qui erant super amatos: & amicos sedechiae septem: & scribam eius: & alios principes sexaginta: quos omnes cum uasis quae depraedatus est deduxit ad regem in reblata prouincia syriae ciuitatem: Rex autem pontificis quidem & principum ibi capita iussit abscondi: ipse uero omnes captiuos & sedechiam deduxit in babiloniam: uinctum quoque circumegit & isedech pontificem filium sacrae pontificis: quem occidit babilonius in reblata syriae ciuitate: sicut dudum iam designatum est. Igitur quia genus regum explanauimus: & qui fuerant: & eorum tempora cuncta narrauimus: necessaria iudicauimus: etiam nomina referre pontificum: qui pontificatum regum temporibus habuerunt. Primus siquidem sadoch pontifex templi fuit: quod salomon edificauit: post eum filius Achimaas in eius honore successit: post Achimaam Zarias: post hunc autem ioram & post eum anxii ioram: deinde fideas: post fideam sudeas: post hunc bilus: bilo uero successit ioathas: cui rursus uarias uarias uero neri: post neri odeas fuit: post hunc sallom: deinde belchias post hunc zarocho: & post hunc fuit isedech: qui captiuus in babiloniam ductus est. Isti itaque omnes in pontificatum filius patri per ordinem successerunt. Veniens autem in babiloniam rex: sedechiam habuit donec aduixit in carcere. Quem dum regaliter sepelisset: uasa quae in hierosolymorum templo fuerat depraedatus: diis dicauit suis: & populum in babiloniorum regione constituit: pontificem uero soluit a uinculis.

Capitulum. xl.

Priniceps itaque militiae nabuzardan dum captiuasset populum haebreorum: pauperes & eos qui se tradiderunt dereliquit: constituens eis principem nomine godoliam filium Aicham: de nobilibus natum: mansuetum & iustum: iussitque ut opus in terra prouinciae facientes: regi definita tributa persoluerent. Hieremiam uero prophetam soluit de carcere: eique suauiter: ut ad babiloniam cum eo ueniret: fuerat enim ei hoc a rege iustum: ut illi per omnia placida ministraret: qui si nollet hoc facere: ut indicaret ubi manere uellet: quatenus hoc regi significaret. Propheta ergo nec sequi uoluit: nec alibi commorari: sed libenter se abire dixit in deserta patriae: & cum miserimus habitare reliquisset. Cognoscens autem eius uoluntatem militiae princeps: godoliam quem constituerat in hierosolymorum urbe praecipit: ut eius prouidentiam in omnibus haberet: eique ministraret quibus egeret: & donans prophetam multis praeciosisque muneribus dimisit ad propria. Et Hieremias quidem mansit apud godoliam in ciuitate prouinciae quae dicitur masphat: rogabatque nabuzardan: ut cum eo dimitteret discipulum baruch filium neriae: ex magna ualde familia: & qui lingua patria praecipue fuerat eruditus. Haec dum fecisset nabuzardan in babiloniam profectus est. At illi qui obsessa hierosolymorum urbe diffugerant: dispersi per certa loca: dum recessisse babilonios cognouissent: & quasdam reliquias in hierosolymorum terra reliquisset: & qui eam incolerent superesse: undique collecti uenerunt ad godoliam in masphat. Erant autem principes eorum loab filius careae: & zareas: & iezomas simul & alii. Porro de genere regio erat quaedam ismahel uir malignus & callidus: qui dum obsideret hierosolymam: ad regem euasit amanitaz: alias amanitaz: nomine bachalim: & ibi illo tempore moratus est. Igitur qui ad hierosolymam cucurrerant: fecit eos godolias ibi manere: nequaquam babilonios metuentes colentesque terram: nihil mali passuros esse dicebat & haec iuramento firmavit: adiiciens quia solarium cunctis praebere: & si quis ab aliquo grauaretur illius mereretur auxilium: suauiter ut linguam in qua uellent ciuitate morarentur: & ut mitteret cum eis qui eorum habitacula repararent: & ipse quoque faceret dum tempus esset: ut triticum: & uinum: & oleum reconderent: quatenus hiemis tempore pabulo non egerent. Haec cum dixisset: dimisit eos ad prouinciae loca quae unusquisque uoluerat. Fama uero discurrere ad gentem iudeae: quia uenientes ad se de fuga godolias clementissime susciperet: & ad terram colendam omnes habitare permitteret: ut regi babilonis tributa persoluerent: concurrerunt omnes ad godoliam: & in prouincia habitauerunt: considerantesque prouinciam in pace regi: & godoliam benignitatem atque clementiam: iohannes & principes qui cum eo erant ualde dilexerunt eum: dicebantque mittendum ad regem amanitarum alias amonitarum bachalim: ut ismael latenter occideret: quatenus ipse securus esset in israhel: quia ille erat de regio genere: qui solus poterat debellare. Cuius dolu dicebant posse declinare alias declinari: si potius ismaelem ipse pimeret ut metu decetero non haberet: adiicientes in super se timere: ne godolia magis ab illo premitto: funditus israhelitarum reliquias depirent. Ille uero acquiescere noluit: dicens: non esse rectum contra uirum qui adhuc nihil malignitatis gesserat: insidias exercere alias exerceri: non enim uerisimile esset: quia in tali desolatione huiusmodi malitia exerceret: & quae in tanta necessitate fouerat & ab inimicis aliis eripuerat: ipse pimeret: sed & si e diuerso faceret ille dolum: melius esse ut ipse pimeretur ab illo: quam homo qui ad illum confugerat: suamque salutem extradiderat: & commendauerat uitam: dolo pimeretur istorum. Et iohannes quidem: & principes qui cum eo erant cum non potuissent persuadere godoliam: protinus recesserunt. Tempore itaque diebus xxx. tractato: uenit ad godoliam in ciuitate masphat ismael cum uiris decem: quos godolias splendidis epulis muneribusque suscepit. Tunc godolias inter conuiuia ismael sapientius ut asolet inuitato: deebriatus est. Quae ismael uidens ita uino repletum: & uelut insensatum: & in sopore ebrietatis conuersum: surgens cum decem suis amicis eum occidit: & qui cum eo in conuiuio recubebant. Et post horum pemptionem egressus per noctem: cunctos pariter in ciuitate iudeae & milites trucidauit: quae babilonius fuerat derelicti. Altera uero die cum muneribus ueniebant ad godoliam de prouincia octoginta uiri: nihil scientes: quod de eo fuerat gestum. Quos cum uenisset ismael: eos quasi ad godoliam accessuros: interius euocauit. Quibus ingressis aula clausa cunctos occidit: eorumque corpora in lacum profundissimum ne uiderentur abiecit. Ex his itaque octoginta uiris aliqui reperi erepti sunt: qui se rogauerunt non prius occidi: antequam occultas in agris diuitias & pallia simul & uestes reconditas: & frumenta monstrarent. Haec audiens ismael: pepercit eis. Populum uero qui erat in masphat cum uxoribus & filiis captiuum duxit: inter quos & filias sedechiae regis quas nabuzardan babiloniorum princeps godoliam reliquerat conseruandas tulit. Et dum haec egisset: uenit ad regem amanitaz. Audiens autem iohannes & principes qui cum eo erant quae in masphat fuerant gesta ab ismael: mortemque godoliam: nimis exasperati sunt: assumentesque singuli arma sua: egressi sunt: ut ismael uiriliter expugnarent. Quem dum apprehendissent: circa fontem chebron: illi qui ab ismael captiui ducebantur: uidentes iohannem & principes: & ad solatium sibi uenisse iudicantes: releuati sunt: & relinquere cum qui illos coeperat: ad iohannem se contulerunt. Ismael itaque cum uiris octo ad regem fugit amanitarum: iohannes ergo sumens: quos de manibus eripuerat ismael: & eunuchos: & mulieres: & infantes: uenit ad quendam locum quem Caulas appellant: & illo die ibi mansit. Delibera-

L iii

supplicium regis sedechiae

corona y she tanu hieremia et sedechiae

quos praeuenerunt in hierosolymam

reuerentia spe durauerunt templum edificatum

sanctis et septuaginta annis mensibus et diebus decem

oia pontificum fuerunt post destructionem templi

uerant autem ut inde surgentes: abirent in ægyptum: metuentes ne eos babylonij perimerent propter godolizæ mortem: qui ab eis dux fuerat institutus. Et dum in tali consilio permanerent: petierunt Hieremiam prophetam Ioannes & principes qui cum eo erant ut deum consulerent: quatenus eis in angustiis constitutis quid deberent facere demonstraret: facturos se iurantes: quicquid eis Hieremias diceret. Cuius propheta oraturum se pro eis apud deum cõpromississet: post dies decem apparuit ei deus dicens: ut indicaret Ioanni & principibus suis: & uniuersis: quomodo consistentibus eis in illa prouincia ferret prouidentia diuina solatium & a babylonis quos metuebant seruaret illefos: proficiscentes autem in ægyptum: perituros: & ab ægyptiis illa passuros quæ olim fratres eorum constat esse passos. Hæc cum dixisset Ioanni & populo deum propheta prædicere: non ei credebant: quia deus eos prouinciã habitare præceperat: sed ut præstaret baruch suo discipulo: mentiretur quidẽ de diuino mandato: suaserit autem eis ibi manere: ut a babylonis interirent. Populus ergo & ioannes nõ obediens cõsilio dei quo eos monuerat p̄ prophetã discesserunt ad ægyptum: ducentes: & hieremiã pariter & baruch. Dũq; illic essent indicauit propheta diuinitas uenturæ regẽ babyloniorum ad ægyptũ: iussitq; prædicere populo: ægypti uenturã captiuitatẽ: & quia alios quidem eorum occideret: alios captiuos sumens in babyloniã perduceret. Et hæc ita completa sunt. Quinto siquidẽ anno captiuitatis hierosoly more qui est tertius & uicesimus regni nabuchodonosor castrametatus est idem nabuchodonosor i inferiorẽ syriã: eamq; detinens: expugnauit & ammanitas alias amonitas & moabitas. Cũq; subdidisset has gentes: perrexit ad ægyptũ eamq; subuertit: & regem qui tunc erat ibi occidit: aliumq; ei i ea constituens: denuo iudeos captiuos duxit in babyloniã: & hæbreorum quidem genus huiusmodi terminum eufraten transisse p̄cepimus. Igitur per assyrios corruit populus decẽ tribuũ de samaria cum regnaret apud eos Osias: deidẽ duarũ tribuũ multitudo nabuchodonosor rege babyloniorum: & caldeorum captis hierosolimitis ẽ uastata. Salmanasar trãsmigrãs israelitas: i eorum regiõẽ instituit curatõrũ gentẽ q̄ prius i interiori pte p̄sidiẽ & medie morabant: tũc tamẽ samarite uocati sunt: uocabulũ prouinciã sumeres: i qua habitare uidebant. Babyloniõq; uero rex cũ duas tribus captiuas duxisset: neq; gentẽ aliã in eorum habitare fecit prouinciã: & p̄pterea desolata ois iudea & hierosolyma & replũ anis septuaginta p̄mãlit. Omne itaq; tẽpus a captiuitate israelitarum: usq; ad duarũ tribuũ trãsmigrationẽ: fuit annorum centũ triginta mensũ sex: dierumq; decem.

Visio somniorum nabuchodonosor: & interpretatio eorum per Daniele: triũ quoq; puerorum in fornacem immissio: sed nulla lesio.

CAP. XII.

Porro rex babyloniorum nabuchodonosor sumens omnes iudeorum nobiliores: & cognatos regis eorum sedechiã: qui & pubertate corporis & aspectus pulchritudine resplendebant: pedagogis eos pro diligentia exhibenda cõtradidit: eosq; castrauit: quod etiam eis quoq; quos cõperat ex aliis gentibus quas uastauerat cum essent in ætatis huius pulchritudine constituti fecisse dinoscitur: iussitq; eis ministrari de mēsa sua cibos: & erudiri prouincialibus litteris pariter & chaldeis: Erant autem isti sapientia quidẽ idonei: habentes exercitium iocundum. Inter quos erant aliqui de genere sedechiã: quattuor optimi & natura benigni: quorum alius quidem Daniel: alius autẽ Ananias: alius Misahel: quartus uero uocabatur Azarias. Horum babyloniorum rex nomina cõmutauit: & aliis iussit appellari uocabulis: & Daniele quidem uocabat Balthazar: Ananiã Sydrach. Misahel Misach: Azariam uero abdenago. Hos autem rex cum essent nimis ingeniosi: & circa litterarum doctrinas assidui: habebat in honore & dilectione præcipua. Placuit uero Daniel cum cognatis suis: ut se a cibus regiarum mensarum suspenderent: & ab oibus animatis generaliter abstinerent. Et accedentes ad aschan eunuchũ: cui eorum diligentia fuerat a rege cõmissa: rogauerunt eum: ut ea quæ rex iusserat eis expẽdi ipse p̄cipere: & eis legumina comedẽda præberet: uel qd aliud inanimatũ uellet: ad istos cibos se esse dicẽtes deditos: & alios sibi ualde cõtrarios: Ille uero paratum quidẽ se esse dicebat eorum uoluntatibus obedire: sed metuere regem: ne per corporis maciem uultusq; mutationẽ proderentur regi: eo qd ab epulis abstinerent: dicens esse consequens: ut pro qualitate ciborum eorum quoq; color & corpora mutarentur: ut dum alii pueri bene refectione a rege uiderentur isti enim piculi & supplicii auctores existerent. Dum igitur aschanis formidinẽ hanc haberet: persuaferunt ei: ut pro experimento decem diebus hæc ministraret illis: & dum habitus eorum corporis minime uerteretur ad peius: in his sine dubio permanerent: tanq̄ ex hoc ledi non possent: si uero eos subtiliores inspicerent: & deteriores ab aliis: ad priora conuiuia reuocaret. Quos dum non solum cibus ille non noceret: sed etiam magis q̄ aliorum pinguiora atq; decentiora eorum corpora reperiret: ita ut illi quibus regalia conuiuia preparabantur inferiores essent. Daniel autem & qui cum eo erant crederent in magna copia epularum conuiuari: ex illo tempore audacter aschanis ea quæ quidem de mensa regis quotidie illis pueri mittebantur ipse sumebat: & illis quæ dicta sunt ministrabat. At illi dum & animarum eorum propter hoc essent limpida & ad doctrinas euectarum corporaq; eorum ad laborem acta consisterent: non enim aut animas hebetes habebant: & pro ciborum uarietate cõfusarum: aut corpora per eas epulas molliora: omnes uelociter didicere doctrinas quæcũq; & apud

barbaros erant: & apud chaldeos præcipue tamen Daniel sapientia erat idoneus: & ad somniorum interpretationes expertus: eiq; reuelabat aperte diuinitas. Igitur post annum secundũ ægyptiacæ uastationis: rex nabuchodonosor uidit somniũ ualde mirabile: cuius explanationẽ ipse ei p̄ somniũ deus aperuit. Quã dũ euigilauit oblitus mox chaldeos uocauit & magos: atq; diuinos: seq; uidisse dixit somniũ & expositionẽ eius: & hæc simul oblitũ: iussitq; ut diceret & somniũ: & qd significare uideret. Illis uero dicentibus hoc inuenire esse hoibus ipossibile: sed si uisionẽ exponeret: somniũ explanationẽ ab eis audiret: interminatus est eis mortẽ: nisi somniũ edicerent. Et dũ faterent nõ posse quod uidebat fieri ois una p̄cepit occidi. Daniel autẽ audiens: quia oēs sapiẽtes rex iussisset iterim: inter quos & ipse cũ suis cognatis piculo subiaceret: accessit ad quendam ariochi cui fuerat præcipatus cõmissus sup regis armigeros: eũq; rogauit: ut ei cãm ediceret: p̄ qua rex oēs sapiẽtes & chaldeos: & magos iussisset occidi: & dum de somnio cognouisset: & quã iussisset rex idicari sibi quã uiderat uisionẽ: quod dum nõ potuissent facere: ad suũ iteritũ puocassent regẽ rogauit ariochim: ut igressus ad regẽ: unã noctẽ peteret: ut a magorum nece se retineret: sperare dicens: qd ea noctẽ supplicã deo: somniũ: regis agnosceret. Ariochis uero nunciauit regi indutias quas poposcerat Daniel. Tunc ille puer cũ suis cognatis ad habitaculũ propriũ uenies: rota noctẽ rogauit deũ: ut ei somniũ idicaret ne magi: & chaldei: & inter eos & illi periret: sed ut eos potius ab ira regis eriperet: atq; ostenderet uisionẽ: quã rex reuelarã sibi noctẽ præterita nõ scibat oblitus. Deus autẽ misericordiã habes illoq; qd periculo subiacebant: simul & Danielis: & somniũ ei & modũ eius explanationis innotuit: ut ab eo rex etiã qd significaret cognoscere. Daniel ergo a deo sibi reuelata cognoscens gauisus surrexit & hoc fratribus iudicans: illos quidẽ quã de uita iam desperauerat: & parati uidebant ad mortẽ ad securitatẽ & spẽ uitæ reduxit. deo autẽ gratias p̄cipuas egit: qd misericordiã eorum ætatis huius. Facto quoq; die uenit ad ariochim: petes: ut eũ introducere deberet ad regẽ: ac dicens: debere se somniũ quod uiderat transacta noctẽ narrare. Ingressus igitur ad regẽ Daniel: hoc primo poposcit: ne sapientior putaret ab aliis chaldeis & magis: quia dũ illi somniũ nequaquã inuenire potuissent: ipse indicaturus accederet: quãdõ nõ experimento humano nec quia maiori studio mente propria laborasset ut hoc sciret: sed miseratus inquit deus omniũ qd in mortis uidebant piculo constituti: & mei: simul & qui eiuãdẽ sunt gentis: somniũ & eius explanationẽ mihi apuit. Non enĩ minus pro illis quã pro nobis ipsis uitæ terminum te iubente multatis sollicitus erã: dũ utiq; iniuste uiros bonos & optimos mori p̄ceperas: quos nihil quod sit hũanã sapientiã p̄cepisti facere: sed quod dei solius ẽ ab eis exigere uolui sti. Tibi itaq; cogitanti qui possent mundi totius præcipatũ tenere: uolens deus regnatos ostendere: huiusmodi somniũ reuelauit. Vidisti enĩ statuã ualde procerã: cuius caput qdẽ erat aureum: humeri & brachia argentea: uenter autẽ & fœmora erant: crura pedesq; ferrei. Deidẽ uidisti lapidẽ de mōte abruptũ cecidisse sup statuã: eãq; prostratã: cõtriuissẽ totã: & nullã eius pte itegrã reliq; se: ferreã & argentũ: & es: plus farina cõtrituã: & spũ uehemente flante direptũ: atq; dispersũ: lapidẽ uero creuissẽ tantũ: ita: ut ois terra ab eo uideret impleta. Somniũ itaq; qd uidisti hoc ẽ: cuius iterpretatio hunc hẽt modũ. Caput qdẽ aureũ te significat: & qd ante te in gente babylonia regnauerunt. Duarũ inq; manus & humeri indicat: quã a duobus regibus uester possit destrui præcipatus illoq; denuo alter qdẽ ab occidente erit destructurus impium: similis eramento cuius rursus regnũ cessare facit qd ferro uideat eãq; tenebitq; oia: quã ferri natura est robustior auro & argento simul & ere. Significauit quidẽ & de lapide regi: quod mihi nõ placuit idicare: sed præterita quæ sunt iam facta describere: non futura tractare. Siquis autẽ integritatẽ desideras uult hæc p̄scrutari: & de incertis utrũ fiant studet agnoscere: festinet librũ legere Danielis: quẽ inueniet iter litterarum esse diuinas. Rex itaq; nabuchodonosor hæc audiens & somniũ suũ agnosces: obstupuit ignem Danielis: & p̄cedens in faciẽ eo modo quo deus adoraf salutauit Danielẽ: eiq; sacrificari qdẽ deo p̄cepit. Cui etiã p̄prie dei iposuit nomen: & curatorẽ totius regni esse cõstituit: cũ cognatis suis: qui p̄ inuidiã & dolum picula sustinuerũt & regẽ ex huiusmodi cã offendisse uidebant. Interea rex dũ fecisse statuã aureã: altitudine sexaginta cubitorum: latitudine sex: & eam statuissẽ i maximo cãpo babyloniã: dedicaturus eã: conuocauit ex omni terra cui præerat præcipus uniuersos eius: priõ præcipiens: ut dũ audirent tubæ sonũ: p̄strati statuã p̄ter adorarent qd uero hoc nõ facerent: eos in ignis caminũ iterminatus ẽ esse mittendos. Omnibus ergo post tubæ sonũ adoranti bus simulacru: Daniel & cognoti eius minime hoc fecisse dicunt: nolentes utiq; leges præuaricare paternas. Qui dũ uicti fuissent repente: & in ignem missi iopinabiliter diuina prouidentia liberati: mortis picula fugerunt. Nõ enim cõtingit eos ignis. Reor itaq; eo qd nihil iniuste fecissent: in caminũ missi: nõ sunt ab igne contacti: & facta est flãmẽ natura debilior: habes i se dei ministros qd eorum corpora esse talia præparauit: ut nõ potuissent ab igne consumi. Hoc ergo factũ ostẽdit eos apud regẽ iustos atq; religiosos: p̄ quo habebant ab eo in honore præcipuo. Post paululũ uero tẽpus denuo uidit in somnis rex aliã uisionẽ: quia casurus de regno cũ bestis esset habitaturus & cũ degisset hoc modo annis septẽ in deserto: reciperet denuo principatũ. Hoc cũ uidisset somniũ magos denuo conuocauit: eiq; referens qd uiderat: interpretationem cõgruam exigebat. Et

L iiii

alioꝝ qđe nemo potuit uirtutē somnii cōprehendere neqꝫ rem māifestare: Daniel uero solus & hoc exposuit: & sicut ei prādexerat: ita puenit. Nā cū habitasset prādictū tēpus i heremo: & nullus septē regē dominū detinere: supplicās deo ut regnū reciperet: denuo reuersus ad illud est. Nullus igit̃ culpēt me: eo qđ ita narrauerim singula sicut in antiqꝫ libris inueniunt̃ scripta. Nam ipso historiae meae p̃cipio p̃pter eos qui q̃stiones faciunt: ut in aliquo culpate nitunt̃: astruxi dicens: trāslatur̃ me libros hēbraicos in eloquiū grācū: & hos uolētibus apire neqꝫ adiciere ipse aliqđ seorsum: neqꝫ subtrahere me promittens. Porro nabuchodonosor dum uixisset annis quadraginta defunctus est: uir industrius: & prioz regum ualde scēlicior. Meminit huius actuum & Berosus in libro tertio historiae chaldeoz: ita dicens. Audiens autē eius pater nabuchodonosor: quia sātrapa qui constitutus fuerat in aegypto & locis syriā inferioris & phoenicis: recessisset ab eo: cum ipse iam fatigari non posset: cōmittens filio nabuchodonosor iuueni quandā partē exercitus: misit aduersus eū. Nabuchodonosor autē filius cōgressus aduersus eū qui ab eius patre recesserat: facta dimicatione & eum uicit: & prouinciam ex isto principio suo subiugauit imperio.

Regum babilonicorum inuicem successio: & per mortem ablatio regni babilonici sub balthazare per cyrum & darium subuersio.

CAP. XIII.

DO itaqꝫ tēpore cōtigit: ut pater eius nabuchodonosor egrotaret in babilone ciuitate & a uita recederet: qui regnauit annis uiginti & unū. Nabuchodonosor filius nō post multū tēpus mortē patris agnosens: & disponens cās aegypti reliquāqꝫ puinciam: & captiuos eius & phenicū: & syrog: & gentium aegyptiorum: & prācipiens principibus q̃busdā amicis: ut cū magna uirtute & oī utilitate ad babiloniā cuncta deferret: ipse cū paucis p̃desertum uenit ad babiloniā & potitus regē quā gubernabat tūc a chaldeis: a quodā uiro op̃tio sibimet referuanti totius regni paterni dominus est effectus. Captiuus autē uenientibus hitationē constituit in locis opportunissimis babiloniā ciuitatis: ipse uero de diuitiis q̃s acceperat de manibus hostiū & replū bellis & reliqꝫ largissime nimis ornauit: & antiqꝫ ciuitati alia quoqꝫ cōtulit: & prisca reparauit: ita: ut neqꝫ oblidētes ualerēt fluuiū cōuertere: & ciuitati aliquo mō p̃ualere: erexitqꝫ tres porticus intrisecus: & tres extrisecus de latere coctō: decēterqꝫ muniēs eas & exornās ualde magnifice: paternis quoqꝫ regalibus alia p̃xie regalia fabricatus ē: quoqꝫ spacia: & reliquā pulchritudinē dicere credo sup̃uacuū. Verūtāme hoc sciendū: quia dum essent hęc magna & nimis eximia: diebus tamē .xv. cōsumata sūt. In istis uero regalibus lapides posuit: quoqꝫ similitudo erat istar mōtis: & plātauit diuersas arbores: fecitqꝫ hortū qđ suspēsile diceb̃: at: eo qđ uxor eius positio nem regionis propriā uidere desideraret quā nutrita fuerat in locis medie. Hoz itaqꝫ meminit etiā megastenis i quarto indicoz libro: ubi nitit̃ approbare hūc regē: fortitudine & actuum magnitudine herculē trāscēdisse. Dicit autē eū uastasse libiā ciuitatē: & hiberiā. Sed etiā Dycles in secundo colonoz libro meminit huius regis: & Philostratus i indicis & phoenicis historiis dicit: quia iste rex obsēdit tyrum annis tribus & decē mensibus: cū illo tpe Tyro regnaret ioathabales. Hoc mō ergo diuersi scriptores huius regis fecere memoriā. Post mortē uero nabuchodonosor Amilma sapacus qđ & Abimatadocus filius eius suscepit regnū: & hierosolymitaz regē lechonā qui & ioachim soluit a uinculis: eūqꝫ inter amicos necessarios habuit: & multa ei dona cōcessit: fecitqꝫ eum in babilonia inter reges haberi. Nam pater eius fidē non seruauerat lechonā: qui se utiqꝫ cum uxoribus & filiis & omni cognatiōe sponte tradiderat pro ciuitate: ne sicut p̃diximus obsessione capta uastaret. Moriente uero amilmadapaco post ānos octo & decē sui regni: Egrestarius filius eius tenuit p̃cipatū. xl. annis. Eo quoqꝫ mortuo: ad eius filiū Labosordachum puenit imperiū. Quod dum nouē mensibus hūisset: regnū eo defuncto transit ad balthazar qui nabonuncupatur: Contra hunc itaqꝫ regē castrametati sunt Cyrus psarum rex & Darius medoz. Qui dum obsēderent eū in babilonia: mirabile quoddā pdigium contigisse dinoscitur. lacebat namqꝫ cœnans in domo maxima & conuiuuiis regalibus oportuna cū suis concubinis p̃ter & amicis placuitqꝫ ei: ut de pp̃rio tēplo uasā dei deportarentur: qđ hierosolymis dep̃datus nabuchodonosor: usus quidē eis non fuerat: sed in templo suo dicauerat. At ille sup̃bia ductus est: ut eis uteretur ad pocula: & hoc mō blasphemaret in deo. Tunc itaqꝫ uidit de muro uenientē manū: & i pietē quādā syllabas scribentē. Quā uisione turbatus conuocauit magos atqꝫ chaldeos: & oē genus similia una qđ inter barbaros somnia & hmōi signa discernere prāualebant: ut ei qđ fuerant scripta manifestarent. Cūqꝫ magi nihil penitus inuenire neqꝫ intelligere se posse dicerent in angustia rex cōstiturus: & multa tristitia propter hanc sic inopinabilem cām̃ in oī prouincia prādicari fecit ut qui litteras illas & qđ per eas significarent̃ posset exponere: ei torquē aureā: uestemqꝫ dari purpuream sicut regibus chaldeis mos erat uti: & tertiā partē ei sui p̃ter principatus offerret. Quo facto: dum multi magi concurrerent: ut propositā munificentiā regis haberent: inuentionem aut significationē litteraz nequaqꝫ inuenire poterant. Dumqꝫ regē uideret in anxietate sua auiā cōstitutū: cepit eū confortare ac dicere: eo qđ esset quidam de iudea captiuus: ex eorū genere quos deduxerat nabuchodonosor cū hierosolymā deuastasset: cui nomē erat Daniel: uir sapiens & argutus: ut possit res inuenire difficiles: & qđ soli deo nota uiderent̃: qui etiā nabuchodonosor regē

cū nullus alter potuisset dicere quibus egebat: ad agnitionis lumē adduxerat quod q̃rebat adiuuans: ut eū euocaret & peteret: q̃tenus de litteris eo narrate cognosceret: qđ nullus poterat inuenire: si triste aliqđ signū significaret a deo. Hęc audiēs Balthazar: Daniel ad se uenire prācepit. Cui cū dictū fuisset de eo: eiusqꝫ sapia: quia sanctus ei spūs inesset: & solus inuenire posset: qđ alii nec mente cōceperant: poscebat: ut ei qđ scripta fuerāt & quā significare poterāt indicaret. Quod si faceret: purpura uestiendū: & torquē aureā circa collum eius dādā eē p̃misit: insup̃ ei & tertiā partem regni pro honore sapiā conferēdam ut ex eis in signis uidentibus appareret. Quo facto: Daniel dona qđ eū retinere apud se dixit: sapientiā nāqꝫ & diuinitatē sine suffragiis semp̃ existeret: & gratis prodesse querentibus: ea uero qđ scripta uidebant̃ ei significatur̃ se esse p̃misit: dicens: hęc eius uitā indicare subuersionē: eo qđ neqꝫ ex his ex q̃bus parēs eius p̃pter iniurias dei fuerat castigatus: ille didicit eē pius & nihil ultra humanā cogitare naturā: qñ & Nabuchodonosor mutatus in bestia propter ea quā impie gesserat: post multas p̃ces ac supplicatiōes miam potuit p̃mereri: & ad humanam redire cōuersationem: ac regna pristina reparare: qđ p̃pter hęc solam deū oēm habere uirtutē & humano generi prouidere donec aduxit asseruit. Tu inquit obliuionē hoz habens multumqꝫ diuinitati blasphemans: in eius uasis una cum tuis cōcubinis tibi ministrari fecisti. Quā uidens deus & iratus: p̃ ea quā scripta sūt pronūciauit: qui tibi terminus sit futurus. Illaz uero litteraz designabant hęc. Mane qđ latina lingua significare pōt numerum: quia uitā inquit tuā deus tēpus & regni dinumerauit: & paruū tibi superesse decreuerit. Techel & idem hoc significat pondus. Apponderans inquit deus tuā uitā tēpus: ā illud declinare pronūciat. Phares sed & hoc fragmentū significat lingua romana. Frāgit inquit deus regnū tuum: & medis illā persisqꝫ distribuit. Cūqꝫ daniel hęc indicās: dixisset qđ fuerāt in pariete cōscripta balthazar equidē regiam tristitiā q̃li poterat pro tāta calamitatis significationē puenire detinuit: nō tamen p̃phetāz quali malaz regē indici dona quā p̃miserat denegauit: sed cuncta cōcessit: cogitans: quia illa quidē p̃ quibus darenf pp̃ria eius: & nō p̃phetantis essent: illū uero qui hęc uere discere uirū bonū dicebat simul & iustū. Igitur nō pōt multū tēporis & ipse est captus: & ciuitas cyro persaz rege aduersus eū fortissime dimicante tradita. Balthazar enī is est sub quo capi contigit babiloniā: cū regnasset iā decem & septē annis: nepos nabuchodonosor regis: cui talem fuisse terminū percepimus. Darius autē Astiagis filius: qui babiloniāz principatum destruxit cū cyro cognato suo: annū habebat sexagesimū secundū: cū babilon fuisset inuāsa: qui tamen alio noie uocabat̃ a grācis: quiqꝫ danielē p̃phetā sumēs: ad se in mediā duxit: & oī honore eū celebrauit: atqꝫ unus inter tres satrapas quos Darius sup̃ trecētos sexaginta satrapas instituerat.

Daniel sub dario in lacum leonum immisio: sed nulla lesio honor & claritas daniel & prophetiā eius.

CAP. XIII.

Daniel itaqꝫ dū esset apud darium in honore p̃cipuo: ita: ut q̃si soli cūcta uiderentur esse cōmissa: inuidie apud ceteros crimine laborabat. Mordenē enī: qui quosdā apud principes plusqꝫ se ualere conspiciūt. Et dum quererent occasionē: & derogationis fomitē: uidentes eū apud dariū esse probabilem nullam inueniebant causam. Nam dum esset & su per thesauros & omne suffragium oblatum a quocunqꝫ despiceret: cui turpe uidebat̃ aliquid etiā pro bonis rebus accipere nullā criminis cām̃ accusatores inuenire faciebat. Illi uero cum nihil haberent quod contra danielē dicentes: regio eum possent honore priuare: aliū quesiuere modum: quo eum minorem apud gratiam regis ostenderent. Uidentes nāqꝫ eum tertio in die orantem ad deum: occasionem se inuenisse putauerunt: per quā perderent danielē. Et uenientes ad darium nunciauerunt ei: quia satrapis & eius principibus placuisset: ut triginta diebus populus requiesceret: quatenus neqꝫ ipsum aliquis neqꝫ deos eoz adiret: similiter nec exoraret: & horum siquis sententiam transcenderet in lacū leonum periturus includere ē. Rex autē eorum nequitia nō intendens: nec hęc quoqꝫ contra danielē arbitratus facta molimina: dixit placere sibi quā ab eis decreta uidebant̃: & eoz sententiam confirmare p̃misit: proposuitqꝫ decretum in populo: quod satrapū placita designabant. Et ceteri quidē iussa custodiētes ne trāscenderēt qđ p̃cepta uidebant̃ a rege quiescebant: danieli uero nulla fuit in istis cura: sed ut erat solitus: stans deū cū cōtis insipientibus adorabat. Satrapaz occasione sumpta: quā cōtra danielē inuenire querebāt: mox uenerūt ad regem accusantes tāqꝫ solus daniel eius p̃cepta transcenderet: quia dū nullus alter apud eos orare prāsumeret: qđ nō quidē p̃pter ipietatē: sed p̃pter custodiā fieret p̃ceptoz ille cōtēnens p̃cepta: ad suū oraret deū. Credentes etenī: qđ p̃pter magnū fauorē quo eū darius diligebat: etiā illoz decreta cōtēnens danielē ueniā daret: in hoc potius habētes inuidiā: magis instabant: & ad nullā mansuetudinē recedebant: sed eū secundū legē datā in lacū leonū p̃iciedū esse poscebant. Sperans autē darius quia eum eriperet deus: & nihil a bestiis sustineret aduersum: cōsolabat̃ eū ut fortiter ferret euentū. Rex itaqꝫ dū fuisset i lacū missus daniel: signato lapide: qđ pro ianuis in eius positus erat ore discessit: & incōnatus totā noctē duxit in somnē: mestus & p̃ danielē nimis afflictus. Die uero facto: surgēs uenit ad lacū & inueniens eū sanū: signaculū quo lapidem obsignauerat aperis: clamauit uocē magna daniel: regrens si sanus eēt. Quo respōdētē

regi: quia nihil passus fuisset malum: iussit eum repente de lacu protrahi bestiis. Inimici ergo uidentes nihil mali potuisse danieli: dicebant regi: non eum diuina prouidentia custoditum: sed faciatos leones corpus eius contingere noluisse. Ille uero eorum nequitiam uidens: iussit leonibus multas carnes apponi: eisq; faciatos inimicos danielis in lacu precepit imitti: ut si reuera per faciatatē ad eos minime leones accederent: hoc aperte cognosceret. Quo facto & satrapis in lacu depositis: dario manifestatum ē: quia diuinitas saluauerit danielē. Leones. n. nulli eorum penitus pepererunt: sed oēs piter discerperunt: quasi rapida fame pleni: & nulla cibi copia recreati. Arbitror enim quia non fuerunt ad hoc fame puocati leones: quod utiq; pauloante uidebant carnium abundantia faciatos: sed hominum nequitia etiā irrationalibus erat aialibus manifesta: simul & quia dei uoluntate uocabantur ad poenā. Peremptis itaq; hoc modo daniel inimicis: rex clarius quod actum fuerat diuulgauit in oī puincia: laudās deū quē daniel colabat: eūq; uerē & oportetē asserēs esse solū. **H**abuit autē et daniel in honore p̄celso: principē eū suorum faciens aicōrē. Cū ergo daniel sic eēt insignis & clarus: eo q; religiosus existeret: edificauit in echbathanis medie māsoleū ualde p̄clare: & mirabiliter nimis instructū: quod eadē manet hactenus & uidētibus credis nup̄ edificatum: ita: ut ea die q̄ cōspicū puteū eē cōstructū. Sic eius pulchritudo noua uidet: & solida: nullaq; senectute tā magni t̄pis lōgeuitate cōfecta: cū eadē edificia q̄ ubi hoies spaciānt: & ad uetustate ueniāt: & sua fortitudine lōgeuitate careant: ac pprii decoris amissione marcescāt. Hactenus enī sepeliunt ibi medorē reges absq; p̄clare p̄ter & p̄thorē: & cui hęc cura cōmittit: sacerdos ē iudeorū: & hoc fit usq; ad p̄sens t̄pus. Dignū ē enī de danielē: dici quod maxie q̄libet audiēs deat admirari. **Q**ui dū mirabiliter & q̄si uno quodā loco maxio positus oīa p̄phetasset: & uitae suae t̄pe apud reges & plebē in honore fuit: & gloriā & memoriā possidens sempiternam. Omnes itaq; libri quocūq; conscribens dereliquit: legunt hactenus apud nos & ex his credimus: quia danielē loquebat deus. Nō solū enī futura sicut alii quocūq; p̄pheta p̄dixit: etiā sed t̄pus definiuit: quo hęc necesse sit adimpleri. Prop̄teris nāq; prioribus mala p̄dicantibus: & p̄pterea a regibus & populo nō bene susceptis: daniel bonae regē p̄pheta fuit apud eos: & p̄pter famā regē quas p̄dicebat: fauore uidebat habere cūctōrē: per euentū uero cāse ueracius acq̄rebat dictōrē fidē & opinionē diuinitatis hēbat in populo. **R**eliquit. n. nobis ex his q̄ cōscripsit: unde itegritas eius p̄phetiae: & nulla mutatio possit agnosci. Ait. n. quā cū eēt in susis in metro poli p̄side: cū suis sodalibus exiuit in cāpū: & repente terremotu facto: relictus sit solus: aicis eius per diuersā diffugientibus: conturbatusq; in facie super ambas ceciderit manus. Tum quodā tan gente eū: & inter hęc ut surgeret imperantes: quatenus ea quae erāt post multas generatiōes ciuibus euentura conspiceret: dū surrexit ostēsum sibi dixit arietē magnū quidē cornua habētem: nouissimū uero eorū p̄cellsum: deinde respexisse quidē ad occidentē: & uidisse hircū exinde ferri p̄ aerē: cōgressuq; arietē: & eū secundo cornibus impetu p̄strauisse in terrā: & undiq; cōculcasse deinde se uidisse hircū de frōte cornu maximū p̄duxisse: quo facto: orta ex eo loco cornua quattuor: & ad uētos singulos esse cōuersa: inter q̄ aliud puulū ortū fuisse cōscripsit. **Q**uod dū cresceret dicebat deus q̄ hęc monstrabat: hoc expugnatū fore eius gentē: & ciuitatem fortiter eē capturū: tēplumq; concrematū: & sacrificia fieri phibiturū diebus mille: ducētis: & sexaginta. **H**ęc quidē in cāpo qui est in susis daniel se uidisse cōscripsit: & tali modo deum sibi hanc aperuisse uisionē exposuit: arietē quidē regnū p̄clare & medorē significare dicens: cornua: eos q; regnaturi forent: nouissimū uero cornu significare dicens ultimū regem: & hunc diuinitis & gloria priore eē p̄cipuū. **H**ircū autē significare narrabat: quia aliq; de grācis regnaturus eēt: q; secundo congressus aduersus p̄clam: eū bello deuinceret: & oēm gloriā eius principatus auferret: & maxio cornu quod erat in hirci fronte primū significari regē & ortū quattuor cornuorū illo cadere: qui ad quattuor p̄tes terrae uidebat aspiciere: successione uniuscuiusq; post obitū primi regis dixit annūnciare: & diuisionē regni inter eos eē faciendā: dū ille prior nec filios: nec cognatos habiturus esset: multisq; annis in terrae orbe esset regnaturus: & ex eis quēdā oriri regē: & expugnatū regē eius: & leges atq; cōuersationē pariter ablaturū: & tēplū dep̄caturū: & sacrificia celebrare: tribus annis esse prohibiturum. **E**t hęc utiq; gens nostra sustinuit per **Antiochū** qui appellatus est **Epiphanes**: hoc est p̄clarus: sicut uidit **Daniel** & ante multos cōscripsit: q̄ oīa illi deo sibi monstrante conscribēs reliquit: uti legentes & quae iam prouenire considerantes: credant in honore diuino fuisse danielē: & p̄ hęc q̄ sunt ita uerissima epichureos errare cognoscant: qui & prouidentiam uitae negāt: & deū res humanas curare nō existimant: neq; a brā incorruptibiq; substantia pro stabilitate cunctōrē gubernari iudicant uniuersā: sed hunc mūdum sine rectore: & sine cura aliqua ferri sponte confirmant. **Q**uā si ita sunt sine p̄sule: sicut naues gubernatoribus desolatas uentorū uiolentia submergi conspiciamus: aut curus sine agitatore confringi: ita & mundus sine prouidentiae regimie olim potuit deiici & perire quassatus. **E**go itaq; daniel dicta hęc respiciēs ualde puto a uera opinione recedere eos qui nullam prouidentiam humanarum rerum dicunt habere deum. **N**on enim si hęc sponte gererentur secundum illius prophetiam omnia prouenire conspiceremus. **E**go siquidem ut de his inueni & legi: ita conscripsi. **S**iquis autem uult opinionem aliam sequi: crimen pro diuersā sententia non habebit.

Aec continet in undecimo libro iosephi historiae antiquitatis iudaicae.

Qualiter cyrus persarum rex iudeos a babilonia ad propriam redire terram: & templum reedificare praecipit: dans eis pecunias. Cap. i.
 Quo phibuerunt eos praesides regis: templum reedificare impediētes. Cap. ii.
 Qualiter defuncto Cyro filius eius Cambyses accipiens regnum interdixit omnino iudeis templum reconstruere. Cap. iii.
 Quia darius rex persarum: Istaspis filius honorauit genē iudeorū: & tēplū eius edificauit. Cap. iiii.
 Quia post ipsum filius eius Xerxes familiariter iudeos tractauit. Cap. v.
 Quomodo regnante Artaxerxe: gens iudaica pene cuncta deleta est. Cap. vi.
 Qualiter uagosus dux Artaxerxis: iunioris multa i iudeos iniuriosa misit. Cap. vii.
 Quāta iudeis rex macedonum Alexander bona fecit: postq; iudeam obtinuit. Cap. viii.
 Continet hic liber tempus annorū ducentorū quinquagintatriū: mensum quinorū.

Incipit liber undecimus antiquitatum.

Qualiter cyrus persarum rex iudeos a babilonia ad propriam redire terram: & templum reedificare praecipit: dans eis pecunias. CAP. I.

Drimo imperii anno regis persarum cyri. Qui septuagesimus concurrebat: ex die quo nostrum populum contigit ex propriis finibus ad babiloniam migrare: miseratus ē captiuitatis deus: & illius calamitatis israhelici iudeorū: & sicut p̄ Hieremiā p̄phetam ante p̄dixerat q̄ ciuitas euerteret: postq; seruiert Nabuchodonosor: & nepotibus eius: & hanc sustinuerunt seruitutē p̄ annos fere septuaginta: rursus eos ad propriam restituit terram: & tēplū reedificare: & p̄terita frui sceleritate decreuit. **C**ōcitas igitur aium cyri: fecit eū p̄ oēm asiā scribere. **C**yrus rex hęc dicit. **Q**uō me maximus orbis terrarū deus regē cōstituit: credo hūc eē quē genus israhel adorat. **I**srahel. n. & meū p̄dixit nomē p̄ p̄phetas: quō tēplū eius edificaturus eēm in hierosolymis in terra iudea. **H**ęc autē cognouerunt **Cyrus** legēs librū quē iter suas p̄dicationes isaias reliquit ante ducentesimū & decimū annū. **S**ic enī in archano p̄dicauerat dixisse deū. **Q**uo uolo cyrum quē multarū & magnarū gentiū regē constitui mittere populum meū ad propriam terram: & tēplū mihi cōstruere. **H**ęc isaias p̄dicauerat: ante ānos cētū. xl. destructiōis tēpli. **Q**uā dum legeret **Cyrus**: & miraret nomē dñi ipetus eū quā accepit: ut magnificā scripturā impleret. **C**ōuocās at clarissimos iudeorū: q; babilōe habitāt: dixit se cōcedere ad propriam iudeos remeare puincia: & ciuitatē hierosolymā: & tēplū dei reconstruere se eos. **I**adiuuatē. **T**ūc scripsit suis ducibus illius terrae uicinis: ut aurū cōferrerēt & argētū ad tēpli renouationē: insup ad imolandū pecora. **H**ęc cyrus cū israhelitis dixisset: regressi duarū tribuū principes: iudae ac beniamin: una cū leuitis & sacerdotibus: ad hierosolymā puenerunt. **M**ulti uero residerunt babilonia: minime passi possessiones suas relinquere. **Q**uo dum uenissent: oēs amici regis adiuuabant eos: & cōferebant ad tēpli renouationē: alii auge: alii argentū: quidā autē & equos: ac iumentorū multitudinē: & uota deo reddebant: & constitutas secundum ueterē cōsuetudinem imolationes celebrabāt: tāq; recreatā & antiquā religionis cōsuetudinē rediuiuā. **T**ransmisit et **Cyrus** uasā dei: q; auferēs a tēplo **Nabuchodonosor** ad babiloniā usq; portauerat. **Q**uā reuēhenda tradidit mitridati custodi suorū thesaurorū: praecipiens ea dari seruāda abaslaro: donec tēplū reedificaret: p̄fecto autē eo: traderet sacerdotibus & principibus uulgi reponenda in tēplo. **D**irexit etiā epistolā rex cyrus assyriae satrapis: hęc continētē. **R**ex cyrus sisinnio: & satrabanae salutē. **I**udeos terrā meā inhabitātes q; uoluerūt ad suā patriā redire: p̄misi: & ciuitatē renouare tēplūq; dei in hierosolyma rursus edificare in eodē loco in quo prius fuerat cōstitutū. **M**isi autē & mitridatem pecuniarū mearū custodē: & **Zorobabel** principē iudeorū: ut fundamenta restituāt: tēplūq; recondant. **C**uius altitudo sit cubitorū sexaginta: eorūde & latitudo: & faciant tres parietes lapideos ex lapide polito: & unū parietē ligneū ex materiis ipsius puincia: similiter & altare: sup quod immolēt deo. **S**ūptus uero de meis in his oibus uolo fieri. **T**ransmisit etiā uasā quae de tēplo rex **Nabuchodonosor** abstulerat: tradēs ea mitridati pecuniarū custodi: & **Zorobabel** principi iudeorū: quatenus ea ad hierosolymā reportēt: & tēplo dei restituāt. **Q**uorū numerus est tantus. **R**efrigeratoria aurea. l. argentea. lx. situlae aureae. l. argenteae quingentae: libatoria aurea triginta: argentea duo milia: patere aureae quadraginta: argenteae quingentae: & uasā alia maxia mille. **C**ōcedo etiā eis honorē quo potiebantur pentes eorū: praeterea p̄ iumentis: & uino: & oleo: dragmas ducetas: quinq; milia quingetas: & ad similia tritici: uiginti quinq; milia: quingetas artabas: quae iubeo p̄beri de tributis samariae faciātq; ei imolationes in hierosolymis sacerdotes secundū leges mosaycas: & offerētēs supplicēt deo p̄ salute regis & generis eius: ut regnū persarū p̄maneat. **E**os uero q; hęc cōtēpserūt uel israheliter: iubeo crucifigi: s̄bstātāsq; eorū eē regales. **E**t epistola quē hęc hūit. **H**i autē q; ex captiuitate ad hierosolymā cōuenerūt: fuerūt milia quingentaduobus: quingenti: sexaginta. **Q**uō phibuerūt eos praesides regis: tēplū reedificare impediētes. CAP. II.

post hanc quinquaginta
annos iosephus iudeos
seruauerunt in babilonia
a ciro rege

vasa p̄clare dei
et approp̄ata s̄ babilonia
a ciro rege
iosephus iudeos
seruauerunt in babilonia
a ciro rege

qui remeauerunt
in patriam iudeorū
numerus quatuor milia
centa sexaginta

Sed dum mitterent templi fundamenta: & nimis circa edificia festinarent: omnes in circuitu gētes: praesertim cuthei quos a medea & persica terra Salmanaſar rex assyrio- rum migrans: habitare fecit ſamariā: cum exinde populum iſrael tulisset, petebat ſu- trapas & eos qui edificia curabant: ut impedirent iudeos: ne instaurarent ciuitatem templumq; conſtruerent: qui pecuniis corrupti uendiderunt cutheis negligentiam & ſocordiam edificationum. Hæc Cyrus ad bella occupatus ignorabat: qui exercitum ducens con- tra maſſagetar uita priuatus est.

Capitulum. III.

Cambise autem filio Cyri principatum ſuſcipienti: qui in assyria: & phœnice: & am- nitide & moabitide ac ſamaria morabantur: epistolam mittunt hæc continentem. Domine ſerui mirabimus omnia accidentia ſcribēs: & Semelius ſcriba: & curia ſyriae iudiceſq; phœnice. Cognoscere te rex oportet iudeos qui ad babyloniam deducti fue- rant ad nos redisse & ciuitatem rebellē ac maliuolam ac fora eius: ac muros edificare templūq; reconſtruire. Scito aut his perfectis: neq; tributa eos pati reddere: neq; obaudire: ſed etiam regi- bus reſistere: & magis iparare q̄ obſequi feſtinare. Dum ergo edificatur templum & fieri feſtina- tur optimum nobis uiſum eſt: reſcribere tibi quatenus monumenta parētū tuorum inquiras: in quibus inuenies rebelles iudeos & regibus inimicos: ideoq; ciuitatem eorum fuiſſe deſtructā. Propterea uiſum eſt nobis & uobis certum facere qd̄ fortalliſſe neſcitur: quomodo ſi ciuitas reno- uata: & undiq; muris munita fuerit: uia tibi claudetur ad iſeriuam ſyriam & phœnicem. Poſtq; uero cambiseſ hanc legit epistolam: natura maliuolus exiſtens mouetur: & ſcripſit hæc dicens. Rex cambiseſ rathimo accidentia ſcribenti: & belle ſemio: & ſemelio ſcribe: & reliquis conſtitu- tis & habitantibus phœnicem & ſamariam: hæc dicit. Legens miſſos a uobis apices: iuſſi paren- tum meorū inquiri uolumina: & inuenta eſt ciuitas inimica regibus ſemp̄ exiſtere: & ſeditioſæ: bella habitatores eius cōmouiſſe: regēſq; eorū cognouimus potenter & uiolenter tributa inferio- ris ſyriae & phœnicis exigiſſe. Igitur præcipio minime concedi iudeos ciuitatē edificare: ne plus creſcat eorum malitia: qua ſemper contra reges uſi ſunt. Cum has litteras legiſſent Rathimus & Semelius ſcriba & qui cum eis erant: ſtatim equis deuecti: prope ad hieroſolymam ducētē ſe- cum multitudinem aduenerunt: & ciuitatem & templum edificare iudeos uetabant. Quæ qd̄ opera p̄ annos nouē ſunt ipedita: uſq; ad ſecūdū annū darii regis p̄ſage. Nā cābiſeſ ſex annis regna- uerat. Qui cū ſubiectis ægyptiis reuertereſ: deſunctus eſt in damaſco.

Capitulum. IIII.

Post magorum uero interitum: qui deſuncto cambiseſ præcipatum perſarum tribus an- nis tenuerunt: hi qui ſeptem domini nuncupantur apud perſas: filium Iſtaſpis Dariū regem ordinauerunt. Qui dum priuatus eſſet deum orauit: & ſi fieret rex: omnia dei uafa quanta babyloniam inuenirentur: ad templum hieroſolymitarum mittere ſe pro- miſit. Contigit autem eodē tēpore p̄ficiſci Zorobabel ducē captiuorū iudeorū: ab hieroſolymis ad darium. qui regi quondam amicus extiterat. Vnde etiam corporis eius cuſtos cum aliis duobus dignus iudicatus: quē ſperauerat honore potitus eſt. Primo uero imperii anno: Da- rius ſummo apparatu cœnam exhibuit amicis: & uernaculis ſuis: & ſatrapis perſarum: & præſe- ctis indiae: & ethiopiæ: magiſtratib; centum uiginti ſeptem prouinciarum. Cum autem com- pletis dapibus unuſquiſq; ad dormiendum rediſſet: rex Darius ad cubiculum ueniens: paucum noctis requieſcens: expergefactus quod noctis reſtabat: reliquum in ſomne protraxit: ſermonēq; ad tres corporis ſui cuſtodes conuertit: promiſitq; ſummo honore fulciendum: qui eius interro- gationi ſapienter & uere reſpondere ualuiſſet: & ueſtimento alias ueſtimentum purpureo alias purpureum indui: & in poculis aureis bibere: & ſuper aurum dormire: curruq; frenis aureis orna- to: & cidari biſſina: ac torque aurea uti: & poſt ſeipſum ſedere propter ſapientiam: affinenq; ſuū eſſe uocitandum. Cum igitur hæc illis dona promiſiſſet: primum conſuluit: utrum fortius ſit ui- num: ſecundo: utrum rex: tertio utrū mulieres: aut ſi his omnibus magis fortior ſit ueritas. Hæc cum illis p̄poſuiſſet q̄ones: requieuit. Luceſcente aut die: cōuocauit oēs magiſtratus: & ſatrapas: & præſectos perſarum: & medorum: ſedenſq; in folio quo ſolebat: unūquēq; corporis cuſtodē co- ram oībus iuſſit pronūciare: quid eis de propoſitis queſtionibus uideret. Tūc primus excellen- tem uini fortitudinem oſtendens ait. Cum uini fortitudinem cōiūti: omnia id alias ipſam hoc modo uincens alias uincētem inuenio. Nam mutat & decipit bibentium mentes & animos. Reges etiam pupillo alias pupillis & infanti alias infantibus ſimiles facit: ſeruo quoq; ac libero audaciam cōcitāt pauperes diuitibus ſimiles parat. Conuertit enim & reformat animas: & cala- mitatibus cōpreſſas reficit: meſticiam extinguit: alienaq; debitores pecuniæ ad obliuionem per- ducit: ita diſponens eos: ut ſe oībus ditiores putent: nihilq; uile loquantur: ſed memores diuitia- rum: ſœlicibus utant uocabulis: & reges magiſtratusq; contemnunt. Amicorum quoq; ſolitam expellit memoriam. Nam ſcit homines etiam cōtra amiciſſimos armare: ſocietates diſſoluere. & ad ſobrietatem cum per noctem uino relinquentes peruenerint: excitantur nihil penitus de his quæ i ebrietate cōmiſerunt cogitantes. Hæc ergo conſiderans omnibus fortitudinem uini com- perio potiorem: & uiolenter omnia uincētem. Poſtq; hæc primus quæ dicta ſunt de fortitudine

uini diſſeruit: ſecundus dicere cœpit de regis fortitudine: oſtendens eū ſuperiorē ac potentiorē his quæ ualida dicuntur. Modum aut probationis hinc aſſumpſit: & dixit. Dum omnia ſub ho- minum coerceantur poteſtate: qui maria ac terras cogunt competenter ſibi ſeruire: etiā ipſi ho- mines ſub manu regum ac poteſtate degunt. Qui ergo ſuper tam potens & ualidum animal do- minantur: cur non inſuperabiles illi uirtute ac fortitudine iudicent. Illi & bella: & pericula ſubie- ctis imponētē audiunt: & eos contra inimicos dirigētē p̄pter ſuā fortitudinē habēt obediētē: montes quoq; dirui: muros ac turres deponi iubentes: præterea occidi ac interfici faciūt: ne re- gum præcepta transcendere uideantur. Vincentes aut pdā quā ipſiſ abſtulerint bellis regi repor- tāt. Hi quoq; q̄ nō militāt: ſed terrā colūt arātes: cū plaborauerint: & oēm operū miſeriā tolera- uerit: meſsem faciētē: ac fruētus colligētē: tributa regibus offerūt: & qd̄ uel dixerit uel iuſſerit: ſine dilatiōe cōpleſ. Qui cū oī luxuria uel libidine ſaturati dormierit: aliis uigilātibus cuſtodiūt: tāq; ip̄o timore uicti: minie audiēt dormiētē relinq̄re uel diſcedere: ac ſibi p̄uidere: ſed unū opus hoc exiſtimāt neceſſariū: ut p̄manētē cuſtodiāt regē. Cur itaq; nō uideſ rex cūctos fortitudine ſupare: cui tot populi obſecū dare p̄cipiuntur. Iſto quoq; tacere de mulieribus & ueritate tertius Zorobabel cœpit docere dicēs. Sic eqdē forte uinū & rex fortis ē. cui oēs obaudiūt: ſed his potē- rior pulchritudo mulieris exiſtit. Nā regē enixa mulier ad uitā edidit: & eos q̄ uites plātauerunt unde p̄ſuit uinū: mulieres creauerūt & aluerūt. Nihil autē eſt: qd̄ nō ab his hēmus. Nā & ueſtes nobis ab his texunt: & domus noſtra p̄ has curant atq; ſeruant: & non poſſumus a mulieribus ſegregari. Sed etiā aurū multū & argentū ſi poſſideamus: & quicqd̄ aliud fuerit p̄cioſum & indu- ſtria dignū: cū uidemus decoram mulierē: oīa relinquentes: ſpeciem eius obſtupēſcimus: & pati- mur omnia concedere quæ poſſidemus ut deſiderata pulchritudine potiamur. patres & altricem terram: ſapienter & amicos obliuiſcimus propter uxores: & animas una cum ipſis perdere non ti- memus. Sic ergo præcipue conſiderate mulierum fortitudinem. Nōne laborantes & omnem tol- lerantes miſeriā per mare ac terrā: cum aliquid per labores acquirimus: totum offerentes uxori- bus: tāq; dominis tradimus. Regem quoq; uidi aliquando tantorū dominū a filia Rabezaci The- maſi nomine Apama cōcubina eius alapis p̄cuti: & dyadema tollētē capitis eius ſibimet impo- nētē: & hæc oīa tollerātē ridebat: cū illa riſiſſet: & cū irata fuiſſet meſticia conſuſus: blandi- mētis placauit mulierē: rogans eā & ſe nimis humilians: ſi quando tristem uidiſſet. Poſt hæc in- uicem reſpiciētibus ſatrapis & ducibus. Itē Zorobabel diſputare de ueritate cœpit: euidenter qd̄ oſtendens: quātum mulieres fortes exiſtūt: debiles tamē & iſte: ſimul & rex ad cōparationē ueri- tatis apparent. Nā ſi terra maxima eſt & cœlū altū & uelox: hæc oīa uolūtate dei mouent. Verus autē deus & iuſtus eſt: & ex eadē cauſa oportet ueritatem fortiffimā iudicari q̄ nihil contra eā ini- quitas ualet: inſuper & cætera quidem quæ fortia uidentur mortalia & citius deficientia probā- tur. Veritas autē & immortalis eſt & ſempiterna: nobiſq; nō & pulchritudinem tempore tabeſcētē accommodat: neq; ſubſtantiā caſibus auferēdā: ſed iuſta & religioſa diſcernens ab his q̄ iniuſta uel iniqua monſtrant. Cum terminaiſſet Zorobabel de ueritate ſermonē: laudante multitudine opti- me eū dixiſſe: quō ueritas fortitudinē imutabilē & nō ſeneſcentē ſola poſſidet iperauit ei & rex petere præter p̄miſſa quæ uellet: nā præſtaturū ſe dixit: eo q̄ ſapientior & prudentior aliis appa- ruiſſet. Iuſſitq; etiā ſecum eum ſedere: & affinem uocari. Tūc Zorobabel ammōuit eū ut uotū quod deuouerat ſi regnum perciperet adimpleret. Votū aut quod p̄miſerat hoc erat redificare hieroſolymam: tēplūq; cōſtruire: & uafa reſtituere: quæ auferens Nabuchodonosor ad Babylo- niam portauerat: & dixit hanc eſſe eam petitionē quā nūc me iubet poſcere: p̄pter qd̄ iudicatus ſū prudēs ac ſapiēs. Rex autē i hoc lætatus ſurrexit: & eū oſculatus: Toparchis & Satrapis ſcripſit præcipiēs ut deducerent zorobabel: necnō & eos q̄ ad tēpli renouationē cū eo p̄ſecturi eſſent. Præterea mādauit ſyriae ac phœnicis magiſtratibus ligna cedria a lybāo deciaſ hieroſolymā trāſ- mittere: & cū eis recōdere ciuitatē. Scripſit et liberos eē oēs iudeos: qui a captiuitate redierūt ad terrā iudeā: phibuitq; Satrapas & curatores ſuos iudeis opera iperare regalia. Sup hæc præcepit & oēm terrā quā colere ualuiſſent: ſine tributis eos poſſidere: iuſſitq; etiā idumeos & ſamaritas: & eos qui humilē ſyriae habitabant: reddere uicos iudeorū quos tenebant inſup ad tēpli edifica- tionē quōſq; milia dari talēta mandauit: ſacrificare quoq; eos legitimas imolationes p̄miſit: oēm aut ipenſam & ſacrā ueſtē q̄ ſeruiūt in tēplo principes ſacerdotū & reliqui ſacerdotes a leui- tis inſtrumēta in q̄bus domino cātent: de ſuo fieri præcepit: cuſtodibus quoq; ciuitatis & tēpli: iugera terræ per ſingulos annos: & pecunias ſtatutas ad neceſſaria uitæ dari decreuit. Trāſmiſit etiā uafa: & oīa quæ Cyrus ante ipſum de iudeorū reſtitutione facere uoluit: eadē Darius deſini- uit ipere. His oībus a rege donatis: Zorobabel exiit de regia domo: reſpexit ſurſum ad cœlū & cœpit agere deo gratias ſapīæ: p̄ quā uictoriā darii p̄ſente p̄cepit dicēs. Nequaquam his dignus fuiſſet: niſi te domino propicio. Ita deo gratias agens de præſentibus: petebat ut ei in futuro ad- iutor exiſteret. Peruenit aut ad babyloniam: & cōtribulibus ſuis regis mandata parefecit. Audien- tes illi deo gratias offerēbant: qui eos patriæ ſuæ reſtituebat: & ad potū cōuiuiaq; cōuerſi: p̄ ſeptē dies ſumma letitia fruebant: reſtaurationē reſſionēq; patriæ feſtiua gratulatiōe celebrabant.

Postea omnes principes tribuum ad hierosolymam pfecturi cum uxoribus & filiis ac subitugilibus elegerunt homines darii: quos cum eis rex usq; ad hierosolymam destinauit: & cum letitia & iocunditate cum cantibus tibisq; ac sonantibus cimbali ibant. Præcedebat aut eos & reliqua multitudo iudeoꝝ cum ludis. At illi ad hierosolymam cõscendebat: ab unaquaq; patrũ tribu certus numero existens. Sed mihi minime uisum ẽ noia patrũ recẽtere: ne legẽti aios a rege cõsequẽtia suspensens: obscurã illis facerẽ narrationẽ. Septuaginta cantores & cãtatrices ducẽte. xlv. cõscendunt: cameli q̄dringenti. xxx. Sũma uero multitudinis euntiu: qui circa duodecimũ annũ ætatis habebant: ex tribu iuda & beniamin: fuerũt q̄ter mille milia: & sexcenta. xx. & octo milia leuite. iiii. milia. lxx. Mulierũ aut infantũq; cõmixtũ corpa fuerunt. xl. milia. septingenti. xlii. Præter hos leuite cãtores fuerunt centũ. xxviii. ianitores cẽtũ. x. serui tẽpli trecẽti nonaginta duo: insup & alii sexcenti. liii. dicentes quidẽ se israelitas: nullo mō ramẽ ualẽtes suũ ostẽdere genus. Repulsi uero sunt quidẽ a sacerdotali honore: qui uxores sibi copulauerãt alienigenas. Hi nec suũ genus dicere præualebãt: nec in generatione leuitarũ uel sacerdotũ: qui inuenti fuerunt q̄li quingenti. xxv. Mancipioꝝ uero multitudo sequebatur eos qui ad hierosolymam pergebant: numero septem milia trecenti. xxxv. subiugalia q̄q; milia: q̄ngenti. xxv. Dux uero dinũeratae multitudinis: Zorobabel fuit: filius Salathiel: ex filiis dauid genitus de tribu iuda: & iesus filius iosedech: p̄iceps sacerdotum: necnō & Mardocheus: & Isrebreus: qui a populo principes fuerunt constituti: & cõtulertur: auri quidem minas cẽtum: argenti aut quinq; milia. Sacerdotes ergo & leuite parq; totius populi iudeoꝝ q̄ta in babylone fuit ita ad hierosolymõꝝ residens ciuitẽ ibidẽ habitauerunt: reliqua uero multitudo ad suas patrias discessit. Cũq; septimus uenisset mensis: ex quo de babylone egressi sunt: mittens iesus princeps sacerdotum: & Zorobabel iudex cunctos ex prouicia hierosolymis congregauit. Qui sine dilatione construxerunt altare in loco quo prius edificatum fuerat: & legitimas super ipsũ hostias obtulerunt secundum legem moysi. Dumq; hæc facerẽt: gentes offendebantur uicinã quã eis odiosa erant. Celebrauerunt aut illo tempore dies tabernaculoꝝ: quem admodum legislator moyses præceperat. Præterea & oblationes domini: & quas dicunt endeheleisimus: & hostias sabbatoꝝ: & omniũ sanctorũ dieꝝ sacrificabant uota reddẽtes. A primo die septimi mensis: cõperũt etiã renouare templum: multas præstantes pecunias lapidum cesoribus & edificatoribus: insup & alimenta operantibus ministrabant. Sydonis uero leue & suaue uidebatur a libano ligna cedrina deponere: quã ligãtes in modũ ratiũ: ad portum loppe transferebant. Nam sic ante præceperat Cyrus: sed tunc iubente Dario fiebant. Quã secũdo anno profectiois iudeoꝝ ad hierosolymam uecta sunt mense secundo: cũ & templi renouatio urgeretur: & fundamẽtis restitutis superedificaret a prima die sequentis mensis: anni secũdi. Operibus uero præposuerunt leuitas: uicesimũ iam annum ætatis agẽtes: & iesum & filios: & fratres eius & Obdoilum fratrem iudã: ex Aminadab: & fratres eius. Itaq; templum omni studio fabricantibus eis qui edificationem curabant propere consumatio quã sperabat euenit. Perfecto aut templo: sacerdotes cum tubis: ornati habitu solẽni: & leuite & filii Asaph surgentes laudauerunt dominum laudibus quas Dauid primus eis ostenderat. Cũq; sacerdotes: & leuite: & seniores prouinciarum uetus recordarentur templum: ingenti magnificentia conditũ: & nouum uiderent per inopiam nõ ita constructũ: arbitrati quãtum præterita foelicitate minores existerẽt: tristes ac dolorem tenere minime ualentes: ad lachrymas lamentationesq; proruperũt. Populus uero præsentia diligebat: & de templi edificatione letabatur: quia nullam prioris memoriam faciens: nec antiqua comparatione cruciabat. Vincebant ergo tubarum sonos: & populi lenis sacerdotum & seniorum lamentationes eo q̄ uidebatur minor templi cõstructio instituisse. Cũq; clãgores tubarum audissent samaritã: odium erga tribũ iudã & Beniamin habẽtes: concurrerũt causã tubã uolentes agnoscere: uidentẽsq; q̄ captiui iudei a babylone redeuntẽs: templum edificassent: petierunt Zorobabel: & iesum: & principes tribuum: ut ipsis quoq; permitteretur una cum eis templum renouare: & in commune adorare. Nam non colimus dicebant minus ab illis deum: quomodo & religionis cupidi ex illo tempore sumus: ex quo nos hic Salmanasar rex assyrius a Chutia & Medea migravit. Postq; hæc sunt locuti: Zorobabel & iesus p̄icipes sacerdotũ: & duces tribuũ israel responderũt quidem impossibile esse se eis cõicare: quomodo ipsis p̄missa esset templi innouatio: prius quidem a Cyro: nunc autem a Dario: adorare uero si uellent liceret: & hoc solum illis esse cõmune: & omnibus hominibus uenientibus in templũ adorare deũ. Cũ uero hoc audissent cuthei: nam hac appellatiõe samaritã uocabãtur. indignati persuaferunt gẽtibus syriã petere suos satrapas eodem modo quo prius sub Cyro & cãbis: ut cum ipsis templi renouationem phiberent: festinantibus iudeis ne morã afferent ac tarditatem. Per idem tẽpus ascenderunt ad hierosolymã Sisinnius syriã ac phoenice præfectus: & sarobazanes cũ aliis: & interrogauerunt iudeoꝝ magistratus: quis eis cõcessisset templũ sic edificare: ut magis castrum uideretur eẽ quã templum: uel cur porticus & ciuitatem tã munito circũdedissent muro. Zorobabel & princeps sacerdotum iesus. seruos quidem se eẽ maximi dei dixerunt: hoc uero templum ipsi deo quondã a rege suo foelicissimo: & qui omnes uirtute uicerat fuisse cõstructum: multũq;

minimè populũ et san-
ctum uidentẽ re-
soluam tẽplũ d
lamentationẽ et
magis propere

temporibus permãsisse: sed cũ sui patres iniquitatẽ coram deo gessissent: Nabuchodonosor rex chaldeoꝝ & babylonie sua potentia superans ciuitatẽ euertit: tẽplũq; populatũ incendit: & populum captiuum ad Babyloniã migravit. Cyrus aut qui post ipm persey & babylonie rex imperiũ sumpsit: scripsit ut tẽplũ redificaret: & oia quã exinde Nabuchodonosor extulit ornãmẽta & uasa: Zorobabel & Mitridati custodi pecuniarũ tradidit præcipiens: ut hæc iterũ ad hierosolymã reportaret: & i pprio renouatio restitueret tẽplo. Hoc enĩ mãdauerat festinãter fieri: iõq; sabassiriũ ascendere iussit ad hierosolymã: & operi faciendo omnimodis iminere. Qui postq; a Cyro litteras accepit: ueniens studiose fundamẽta deposuit: & ex illo tempore hætenus hoc cõstruxit: sed ppter malõꝝ inuidiam imperfectũ adhuc remansit. Igitur si uultis ac pbatis: scribite dario: ut inqrat imperatoꝝ monumenta: & inueniet nihil nos penitus fuisse mentitos. Hæc dicente Zorobabel & principe sacerdotũ: Sisinnius & qui cũ eo erant edificationẽ uetandã iudica uerunt: donec regi dario surgerent. Statim uero ppter hæc ei cõscripserunt. Tũc iudei timentes & exterriti: ne aliud q̄ prius iusserat regi uideret de templi cõstructione: fiducia a duobus pphe- tis qui per idem tẽpus apud eos erãt Aggeo & Zacharia acceperũt. dicẽtib; nihil penitus asper- sis durũ esse metuendũ: cũ deus templũ pdixerit innouari. Qui cũ credidissent pphe- tã sententiam edificationem curabant nullũ præmittẽtes diẽ. Dario uero scribẽtib; samaritã: & accusãtib; p epistolam iudeos. quia ciuitatẽ munirent: & templum castello magis simile q̄ tẽplo con- struerent: & dicẽtib; non ea quã fiunt ei pdesse: insup epistolas ostendentibus p quas cam- bisẽs templi edificationẽ fieri uetuisset: cognoscens rempublicam suam non esse tutam hieroso- lymis restitutis: cum litteras legisset a Sisinnio & qui cũ eo erant directas: iussit in monumentis regalibus de his inquiri: & inuentus ẽ in echathanis constructa turre in regiõẽ medeã codex: in quo hæc conscripta legunt. Primo imperii sui anno rex Cyrus iussit templum in hierosolymis re- nouari: cuius altitudo esset cubitoꝝ sexaginta: latitudo eorũdẽ ex tribus parietibus lapideis lapi- de polito: & ligneũ parietẽ unũ ex materiis ipsius regionis: & altare. Sumptus aut a rege fieri dis- posuit: & uasa quã abstulit Nabuchodonosor: & ad Babyloniã portauit reddi hierosolymis. Quoꝝ cura sua sub Assãro syriã & phoenice præfecto & magistratibus collegis eius iniunxit: ut ipsi quidẽ a locis illis recederet: seruis uero dei iudeis & magistratibus eorum templum edificare permitterent. Iussit quoq; ut adiuuarent eos ad opera: & ex tributis prouinciã quam curabant darent iudeis immolationis causã thauros & arietes: & agnos ac edos & similia: oleumq; & ui- num: & alia quãcũq; peterent sacerdotes: ut orarent pro salute regis atq; perfarum: eos uero q̄ mandata contemnerent: crucifigi præcepit: & eoꝝ substantias regiã domui deputari depcatusq; est orationibus deum: ut si quis auderet edificationem templi fedare: hunc talem percuti: eumq; a sua iniquitate suspendi. Hæc inueniens in commentis Cyri Darius: rescripsit Sisinnio & colle- gis eius dicens. Rex darius sisinnio equitum pfecto & sarabatenõ: & collegis eius salutem. Ex- emplar epistolã quam in monumentis inuenimus transmisi: & iubeo omnia fieri quã in ea con- tinentur. Valete. Igitur per epistolam cognoscẽtes Sisinnius & qui cum eo erant: regis uolun- tatem de reliquo cõpetentia faciebant. & instabant sacris operibus adiuuantes seniores & magi- stratus iudeorum: & procedebat summo studio templi constructio: prædicẽtib; Aggeo & Za- charia secundum mandata dei. & cum uoluntate Cyri & Darii regum templum edificatum est secundo septem annis. Nono autem imperii anno darii: uicesimatertia die mẽsis undecimi quẽ habrei uocant Adar: macedones distrios: sacerdotes & leuite: & reliqua israelitarum multitudo post captiuitatem pro renouatione ueterum bonorum & dedicatione obtulerunt hostias thau- ros centum: arietes ducentos: agnos quadringentos: & hircos duodecim pro duodecim tribu- bus. Nam tantã sunt tribus israel: pro suis unaquaq; peccatis. Sacerdotes uero & leuite secundũ legem ordinauerunt ianitores per singulas ianuas. Nam edificauerãt iam iudei templi porticus: in circuitu interioris sacrarii. Veniente autem die festo azimoꝝ primo mense quem macedo- nes xanticum: nos autem nisan nominamus: omnis populus ab agris in ciuitatẽ confluit: dieq; festo sanctificati: cum suis uxoribus & filiis secundum patriam legem celebrauerunt. Sacrificiũ etiam quod pascha dicitur quartadecima die eiusdem mensis immolauerunt: & per septem dies nullis abstinere delitiis: Holocaustum quoq; offerentes: deo sacrificabant: agentes ei gratias: q̄ iterum eos terrã patriã suã legibusq; restituisset: mentemq; regis perfarum propiciã eis præ- bere dignatus est. Quibus rebus admoniti: deo munifice nimis & locuplebiliter immolabant. Habebant autem in hierosolymis: & optimatum gubernatione regebantur. Nã sacerdotes tra- ctabant eorum negotia: usq; quo regnare contigit nepotes asamonei. Et enim ante captiuita- tem & transmigrationem: a Saul & Dauid qui primi imperium gentis iudaicẽ susceperunt: alia illis erat forma reipublice per quingentos triginta duos annos: menses sex: dies decem. Ante hos aut reges: p̄sules eos regebãt: q̄ appellabant iudices & monarchi. Et hac reipublica usi sũt annis plus quingentis: post mortem moysi & ducis iesu. Hæc quidẽ reductis a captiuitate iudeis: tẽpo- ribus Cyri & Darii oia cõtulerunt. Samaritã uero inuidi uel molesti aduersum eos erecti: mala multa in iudeos operati sunt: diuitiis cõfidẽtes & cognatione p̄sã: quõ ex his fuerãt p̄gressi. Nã

quanta iubebatur a rege immolationis causa deuectigalibus praebere: nullatenus dare uolebant: & praefectos equitum fauentes sibi in hoc & cooperantes habebant: aliaque multa quibus nocere iudeis per se: aut per alios potuissent: non eos pigebat efficere. Placuit igitur hierosolymitis: mittere legationem ad regem dariu: quo accusarent samaritanas. Legatus itaque missus est Zorobabel: & alii quatuor de magistratibus. Cum uero crimina & causas quas contra samaritanas ferebant a legatis rex cognouisset: dedit eis epistolam reportanda ad equitum praefectos: & curiam samaritanarum: quae huiusmodi erat scripta. Rex darius tangane & sambale praefectis equitum: & sadrace: & uelueni samaritanis: & reliquis consensibus eorum in samaria constitutis. Zorobabel: & Ananias: & Mardocheus legati iudeorum uos accusant: tanquam molestos & impediētes templi constructionem: & nullatenus uelle praestare ad hostias quos nobis praecipimus sumptos. Volo igitur: ut legentes praesentem epistolam praebatis his ex regalibus thesauris: & tributis samaritanarum omnia quae illis ad immolationem sunt utilia: quemadmodum sacerdotes uobis indicauerint: ut non praetermittant diurnis sacrificiis: & pro me & pro persis supplicare deo. Epistola quidem haec continebat.

Capitulum. V.

Dario autem defuncto: filius eius Xerxes regnum suscipiens: uoluntatis paterna colendi & honorandi deum heres apparuit. Omnia namque faciebat quae religionis erant patris: & securus & iudeis liberaliter urebat: Per illud tempus princeps fuit sacerdotum filius iesu nomine iochi. Erat & in babilone uir iustus: & gloria magna potitus apud multitudinem: primus populi sacerdos nomine Esdras. Qui cum legum moyses integras haberet expertum Xerxi regi amicus est factus. Ad hierosolymam autem ascendere deliberans: & ducere secum quosdam a babilone iudeos: a rege poposcit epistolam sibi ad Satrapas syriae dari: per quam notitia eorum quis esset intimaretur. Rex autem ad satrapas huiusmodi direxit epistolam. Rex regum xerxes: Esdrae sacerdoti: & lectori legis dei salutem. Opus est meae clementiae putans: apud eos qui uolunt ex iudea gente uel sacerdotes uel leuitas sub nostro regno constitutos pergere ad hierosolymam praecipio: si qui desiderant ut eam: quemadmodum mihi & septem meis consiliariis uisum est: quatenus uisirent iudeam: secundum ritum legum dei: & portet dona deo israel: quae deuoui ego & mei amici. Aurum et argentum quantum inuentum fuerit in terra babiloniae deo dicatur: hoc omne ad hierosolymam deportet per sacrificia dei: nec non & quocumque uolueris uel ex auro & argento construere: liceat tibi cum tuis fratribus facere. Vasa quoque sacra quae tibi tradita sunt deponere: & quicquid mente cogitaueris ut fiat impedit in his iussimus: ut ex regalibus thesauris efficias. Scripsi etiam custodibus pecuniarum syriae & phoenice: ut diligentiam habeant circa ea quae per Esdram sacerdotem uel lectorem legum dei mandata noscunt. Igitur ne qua de me aut de nepotibus meis iram deus assumat: oino praecipio ad usque tritici modios centum: deo secundum legem dari. Et uobis dico sacerdotibus leuitis: ac sacris cantonibus & ianitoribus: sacrificia seruis: & templi scribis: ut nullo modo aut tributa ponatis: aut aliquid captiosum: aut onerosum. Sed et tu Esdra secundum dei sapientiam cesores ordina: qui omni syriae & phoenice tuaque lege scientibus indicent: eaque discant ignorantibus tradere. Et si quis ex gente tua dei sui legem uel imperatoris transgressus fuerit puniat: ut non tanquam ignorans uideatur transgredi: sed cognoscens: audacter negligere comprobet. Ergo huiusmodi contemtores: aut morte: aut pecuniis condentur. Valete. Tunc Esdras hanc epistolam accipiens: letatus deum adorare coepit: & regiae babiloniae ipsum confitebatur auctorem. Ideoque omnes ipsi gratias dicebat esse referendas. Legens autem epistolam: iudeis babiloniae constitutis: ea designauit. Exemplum quoque eius ad omnes israelitas & mediam habitantes transmisit. Hi uero cognoscetes regis circa deum pietate: & fauore quem in Esdra habere probatur omnes eum dilexerunt. Multi itaque facultates suas deportantes: ad babiloniam uenerunt: cupientes ad hierosolymam descendere. Totus autem populus israel in illa uincia permansit: ideoque duae tantum tribus consistunt per Asiam & Europam obsequentes romanis. Decem autem tribus hactenus trans eufratem commorari permanserunt: quae multitudines inestimabiles: minime possunt numero comprehendi. Venerunt etiam ad esdram multi sacerdotes & leuitae: & ianitores: cantoresque ac serui agrorum: quos congregans de captiuitate: trans eufratem tribus diebus moratus: ieiunia eis imposuit: ut deo uota pro salute soluerent: ne quod in uia paterent aduersum aut per hostes: aut per aliam quamdam difficultatem forsitan accidere. Nam Esdras regi praedicans: quod deus eos perduceret: iam non petiit quod eos praecederet eques: sed postquam uota perfecerunt ab eufrate surgentes: die duodecimo primi mensis: septimo imperii anno Xerxis ad hierosolymam peruenerunt: quinto mense eiusdem anni. Et ilico esdras custodibus pecuniarum de sacerdotali genere existentibus restituit sacras pecunias: argenti talenta sexcenta quinquaginta uasa argentea talentorum centum: uasa aurea talentorum uiginti: & uasa aerea auro meliora: habentia pondus talentorum duodecim. Haec namque rex & consilarii eius & omnes israelitae babiloniae habitantes donauerunt. Cumque esdras tradidisset ea sacerdotibus: obrulit deo legitimas hostias in holocaustum: thaurus tredecim: pro consensu uero populi salute arietes nonaginta: agnos septuaginta duos: edos pro purgatione delictorum duodecim. Regis quoque dispensatoribus & praefectis omnibus syriae ac phoenicis: regias litteras obtulit: qui de nuntiatione eius agere compellebant: gentesque honorabat: & eo opus bonum cum eis elaborabat. Haec igitur quemadmodum & ipse esdras deliberauerat: praesertim: deo ut arbitror dignum in his quae uoluit iudicante propter iustitiam ac benignitatem eius. Quae pauco tempore transiit: aliqui adierunt: accusantes

quidam sacerdotum & leuitae transgressi sunt patrias leges uxores alienigenas ducentes: & genus sacerdotale confundentes: petebantque ut legibus subueniret: ne communis super omnes ueniens ira calamitatibus iterum eos inuolueret. Quae cum audisset: mox praemerore ueste disrupit: & caput barbatae contumeliose dilacerans: sese prostravit in terram: quae tale facinus populi primates commisissent: existimans: quia si perciperet eis uxores cum earum filiis deserere: nemo obediret: & ideo permanserat in terra iacens. Concurrerant autem omnes mediocres eorum ad eum: & dolorum eius in his quae facta sunt participes erant. Cum autem Esdras a terra surrexisset: & manus ad caelum tetendisset: dicebat. Confundor quidem a deo propter populi delicta ueniam suscipere qui etiam de sua memoria: parentum nostrorum iniquitatem remisit. Rogabat uero deum qui semen aliquod & reliquias ab illa eorum calamitate: uel captiuitate seruauerat: & rursus ad hierosolymam & propriam terram restituerat: qui & reges persarum impendere eis misericordiam praeparabat: ueniam solita pietate concedere: se uero morte quidem digna commisisse: bonitatis autem dei esse hos tales a tormentis eripi. Qui postquam orando conticuit: cunctis lugentibus qui cum uxore uxoribus & filiis ad eum conuenerunt: quidam Achanonius nomine: primus hierosolymitanus: accedens ad eum dicebat ipsos quidem peccasse: cohabitantes cum alienigenis uxoribus: persuadebatque ei omnes iurare: quatenus suas uxores cum earum filiis amouerent: & eorum punirent: qui legi obedire contemnerent. Flexus igitur esdras: fecit principes tribuum sacerdotum: & leuitarum: & israelitarum iurare quod uxores suas & filios secundum achanonii consilium incunctanter abdicarent. Suscipiens ergo sacramenta: statim egressus est templum: habitaculum uero iohannis ingressus filii eliab: & nihil poenitus illo die propter merorem comedens ibidem commoratus est. Facta autem praedicatione: iubens omnes qui ex captiuitate redierant ad hierosolymam colligi: & hos qui ante biduum: aut tres dies occurrissent alienari a multitudine: & substantias eorum auferri decernens: secundum iudicia seniorum: conuenerunt intra tertiam diem ex tribu iuda & beniamin: in uicesimo die noni mensis: qui secundum haebreos casleu: secundum macedones appelleos uocatur. Cuncti in superiori loco templi confederunt: praesentibus senioribus: & propter zelum uehementer afflictis: surgens Esdras: criminabatur illos qui praeter legis consuetudines alienigenas duxissent uxores: nunc uero facturos eos rem deo gratam: & sibi utilem dicebat: si uxores eiecissent. Cum ergo omnes se id facturos clamarent: sed abundantem esse multitudinem: tempusque hyemale: & hoc opus non huius aut duorum esse dierum: sed oportere ut duces & alii qui cum alienigenis habitabant uxoribus tempus acciperent dilationis: & seniores cohabitantes cum alienigenis uisitare multitudinem: cum haec decreuissent: coeperunt querere a primo die mensis decimi eos qui cum alienigenis habitabant usque ad primum diem secundi mensis: & inuenerunt multos ex nepotibus principis sacerdotum iesu: & fratrum eius sacerdotum: & leuitarum: & israelitarum: qui uxoribus filiisque earum dilectionem magis legum suarum praeposuerunt: eas ilico refutarent. Quo facto: hostis placantes deum: imolantes arietes obtulerunt. Quorum nomina minime uisum est: nobis dicere necessarium. Igitur praedictum nuptiarum peccatum sic Esdras purgauit: ut de caetero haec consuetudo non permaneret. Septimo uero mense scenophegiam celebrantes: & toto tunc populo congregato: ascendentes ad superiora templi ad orientalem portam esdras rogabant: ut leges eis moysaicas legeret. Qui stans in medio populi: a solis ortu legit usque ad medium diem. Et cum audissent recensitas leges: iustitiam quidem ad praesens: & imposterum docebantur: de praeteritis autem gemebant: lachrymasque fundebant & recordati sunt: quod si legem custodissent: nihil ex tot praedictis malis perpassi fuissent: Cumque uideret Esdras sic eos afflictos praecipit ad sua descendere: & lachrymis abstinere propter festos dies: in quibus minime liceret affigi: hortabaturque magis ad epulationes eos conuerti: & facere quae sunt grata & conuenientia celebrationi praesenti: penitentiam & mestitiam de prioribus peccatis habendam & obseruandum: ne quod imposterum eis simile proueniret. Postquam uero eos Esdras hortatus est: coeperunt habere letitiam. Cuncti hoc per dies octo in suis tabernaculis egissent: ad propria discesserunt: laudantes deum: pro emundatione communium peccatorum esdrasque gratias referebant. Cui contigit post gloriam quam habuit deum: in senectute ueneranda finire uitam: & in hierosolymis cum multa sepeliri liberalitate. Sub idem tempus & loachim defuncto principe sacerdotum: filius eius Elia sibi principatum sacerdotalem successit. Quidam autem ex captiuis iudeis: Xerxe regis pincerna nomine Neemias: occurrens quibusdam peregrinis ante metropolim persarum suscitatus: ex longo itinere ad ciuitatem intrantibus: & audiens eos adiuuicem haebraice loquentes: consulebat unde essent perfecti. Illis autem respondentibus: se a iudea uenisse: rursus interrogabat: qualiter haberet se eorum multitudo: & metropolis hierosolyma. Cuncti dixissent: male habere ciuitatem: & depositis in solium muris multa mala gentes in circuitu positas inferre iudeis: & die tota percurrere: de uastantes prouinciam: & nocte tanta mala conferre: & multos a prouincia uel ab ipsis hierosolymis captiuos abducere: & omnes uiam singulis diebus cadaueribus plenas inueniri occisorum: tunc Neemias propter suorum calamitatem fleuit: & cadens palmas ad caelum dixit. Domine: usquequo despicias quae nostra patitur generatio. Sic rapina uel spolia ab omnibus sumus effecti. Remorati

autem eo in porta: & hæc desenti quidam nunciauit iam regem accumbere præparatum. Qui statim sicut erat illotus: administrum poculi regis festinauit. Vt aut rex cœnauit: suauitate plenus ad iuuenem respexit mestum: & querebat cur tristis esset: Tunc ille deum deprecatus ut gratiam ei quandam postulanti præstaret: quod inquit possum tibi rex non talis apparere: qualem memorem in corde teneo: dum audierit patriæ meæ hierosolymogæ in qua & monumenta & sepulchra meorum sunt parentum muros in terra iacentes: & portas eius incensas. Sed præsta mihi proficisci muros restituere: partemq; templi cadentem denuo reconstruere. Tunc rex annuit dare se donationem ei quamcuq; supplicasset: & ad satrapas litteras deportandas: quatenus eum honorarent: & omnia quæ opus haberet præberent ei dicens. Repelle tristitiam: & dereliquo gaudens nobis ministra. Igitur Neemias deum adorans: & regi gratias agens: mesticiam uultus confusione: & suam pollicitationis hilaritate mutauit. Postea autem die conuocans eum præbuit ad syriæ & phœnicis & samariæ præfectum addo epistolam deferendam: in qua de honore iuuenis: & de impendiis edificationis mandauerat exhibendis. Veniens ergo ad babyloniam & multos gentis suæ sponte eum secutos adducens: ad hierosolymam peruenit: uicesimo quinto anno regnante Xerxe: & demonstrandas epistolas porrexit addo & aliis præfectis equitum: & congregans omnem populum ad hierosolymam: stetit in medio templi: talem ad eos fundens orationem. Vos scitis uiri iudei: deum quidem in memoria patrum Abraæ & Isaac & Iacob permanere: & per illorum iusticiam non derelinquere prouidentiam nostram. Vnde & adiuuisti me: ut acciperem a rege potestatem: muros uetustos refabricare: ac reliquam partem templi perficere: Volo autem uos uicinam gentium certe scire inimicitias: & quia si cognouerint magnificenter nos edificia reparare resistunt: & multa moliantur: ut nos impedire ualeant. Primum ergo in deum confidere debemus: qui illorum inimicitias potest resistere: nec die uero nec nocte studium edificandi relinquere: dum tempus opportunum existit. Cuius hæc dixisset: iussit & magistratibus muros metiri: & opera eius diuidere populo per uicos & ciuitates: secundum uniusq; possibilitatem: pollicitus & semetipsum cum suis seruis edificationem adiuuare. Solutaq; contione: iudei statim opus aggressi sunt. Iudei uero dicti sunt ex die qua a babylone profecti sunt ex tribu iuda: quæ prior ad illa loca peruenerat. Vnde & ipsi: & prouincia a tali appellatione uocantur. Audientes uero murorum edificationem accelerari amantem: & moabite: uel samarite: & omnes qui inferiorem syriam habitabant: moleste ferebant: & meditabant insidias contexere: quatenus uoluntatem eorum impedirent: multosq; interficiebant iudeos: ipsum etiam Neemiam dilacerare querebant quosdam alienigenas conducentes: qui eum perirent. Propterea in timorem & turbam dispersis rumoribus eos mittebant: tanquam multis gentibus paratis contra eos arma proferre: quibus turbati rumoribus constructionem pœne reliquerunt. Neemias autem nullo modo his permotus: studium operis dereliquerat: sed custodie causa corporis sui armis satellitum circumseptus: sine uulnere permanebat: operis desiderio tribulationem non sentiens. Ita siquidem intentus agebat ac prouidebat suæ salutis: non timore mortis: sed cognoscens post suum interitum minime cœdendi suis ciuibus muros construere. Vnde præcepit iposterum: ut armis edificatores cincti fabricarent. Igitur edificatores: uel ipsæ portitores gladios habebant: clypeos aut iuxta eos poni decreuit. Bucinatores etiam quingentis pedibus statuit: precipiens: ut si hostes apparerent: significarent populo: quatenus armati resisterent: ne eos nudos inermesq; oppugnet. Ipse uero nocte circuiens ciuitatem: minime aut operibus: aut somno: aut cibo fatigabat: nihil autem horum suauiter: sed sub necessitate utebatur. Quos labores sustinuit per annos duodecim: & menses quattuor. Nam tanto tempore hierosolymogæ sunt muri perfecti: octauo & uicesimo anno: & mense nono iperii Xerxe. Sed postquam muri perfectionem acceperunt: Neemias & reliqua multitudo sacrificauerunt deo pro eorum edificatione ac pro octo diebus sunt epulati. Gentes igitur quæ syriam habitabant audientes factam constructionem murorum: grauiter angebant. Neemias autem in ciuitate uidens paucos homines hinc: rogauit sacerdotes & leuitas: ut uicos relinquentes: ad ciuitatem migrarent: & in ea manerent: fabri autem eorum domicilia propriis expensis. Populum etiam agros colentem decimas fructuum ad hierosolymam iussit offerre: ut habentes sacerdotes & leuite alimenta: perpetua religionis iura non derelinquerent. Et hi quidem libenter sequebantur decreta Neemias. Ciuitatem uero exinde corrigi hominum multitudine compleri. Multa etiam alia bona laudibus digna cum summa fecisset magnificentia Neemias: ad senectutem perueniens: defunctus est: uir benignus & natura iustus atq; magnificentissimus erga propriam gentem: qui in memoria eterna sui muros hierosolymitanos reliquit. Hæc ergo imperii Xerxe sunt anno. xxviii. mense nono.

Quomodo regnante artaxerxe: gens iudaica pene cuncta deleta est.

CAP. VI.

Defuncto uero Xerxe: regnum ad eius filium Cirum: quem graeci Artaxerxen uocant contigit transferri. Quo regente persarum imperium: periclitata est tota gens iudeorum ut cum mulieribus & filiis deperiret. Causam uero paulopost demonstrabo. Nam decet primum de rege disserere: quemadmodum iudea duxit uxorem: de regio genere: quam nostram dicunt seruasse gentem. Nam cum regnum Artaxerxes accepisset: & ordinasset ab india usq; ad ethiopiā centum & uiginti septem satrapas: tertio imperii sui anno: amicos suos & gentes

persis subiectas: cum ducibus eorum magnifice pauit: sicut regem oportuit: qui diuitiarum ostentationem per centum & octoginta dies parauerat. Postea gentes ac legatos eorum in suis per septem dies delitiis saginauit: quorum conuiuium huiusmodi erat instructum. Tabernaculum enim fixerat ex aureis argenteisque columnis: uel a purpurea sui per eas extendens: ut multa milia discumbentium operirent. Ministrabatur ergo poculis aureis: & lapidibus preciosis ad delectationem simul & spectaculum paratis. Præcepit itaq; & ministris: ne cogere bibere eos: potione eis offerentes quæ apud persas fieri solet: imo cœderet cuiq; discubentium: ut quemadmodum uellet epularet. Misit autem per omnem prouinciam: denunciatis: ut opa relinquerent: multisq; diebus pro eius imperio letarent. Regia quoque mulierum conuiuium in aula collegit. Quam rex prudentibus uolens ostendere: ad conuiuium iussit accedere: pulchritudine cunctas mulieres præcedente. Quæ pro legum custodia persarum: prohibentiū ab extraneis alienas coniuges uideri: non accessit ad regem. Cuius sapienter eunuchos ad eam mittere uitandam: nihilominus suum denegans permansit aduentum. Vnde rex ira commotus: soluit eorum iuramentum: & ad se conuocans septem persas: apud quos legum mandata seruantur: accusabat uxoribus: dicens: qualiter fuisset ab ea contentus: cum sapienter ad conuiuium uocaretur: & nec semel paruisset. Præcepit ergo: ut pronunciarent contra eam quandam legis definitionem. Tunc unus ex his nomine Nocheus: locutus est dicens: non in soli hanc iniuriam factam fuisse: sed omnibus persis: periculum uitæ patientibus: ut turpiter a suis contentantur uxoribus: nullo enim iam pudore tenebant: exemplum reginæ superbiae aduersum te omnium rectorum habentes: & hortatur: ut eam quæ sic iniuriata fuerat regem: maximis damnis afficeret: & hoc facto: cunctis gentibus denunciaret: quæ sunt in regina decreta. Placuit ergo: ut regina uastè proiceretur: & honor eius alia mulieri præberetur. At ille amore coniugis detentus: grauius disunctionem eius ferebat: & conciliari quidem propter legem non poterat: tristis tamen in sollicitudinibus permanebat. Quem uidentes: amici nimio merore confectum: persuadebant: ut memoriam quidem uxoris: & amoris nihil pro futurum deponeret: & quereretur per uniuersam terram uirgines decoras: ex quibus pulchriorem haberet uxorem: extingui enim prioris sic posse cupidinem: alia introducta: & paulatim desiderium a muliere proiecta subtrahitur: ad cohabitantem posse conuerti. Hoc flexus consilio statim quibusdam iussit de palatio: eligere præcellentes uirgines pulchritudine: & ad se deducere. Cui uero congregatae multæ fuissent: inuenta est quædam puella in babylonia: ambobus orbata pariter us: quæ apud auunculum nomine Mardocheum nutrebat. Is enim fuerat ex tribu beniamin. Omnesq; primas iudeorum hester: hoc enim nomen ei erat: pulchritudine superabat: & gratia uultus sui respicientium magis delectabat aspectum. Quæ tradita cuidam eunuchum pro diligentia: cuncta regis prouidentia fruebant: affluentia aromatum: odore & largitate unguentorum quibus corpora utuntur irrigabantur: & his fruebant per menses sex: numero quadringente. Cuius putasset uirgines per prædictum tempus diligentia satis habuisse: & dignas iam regio factas cubiculo: per singulos dies ad concubitum unam regi mittebat. Qui post concubitum statim eam ad eunuchum remittebat. Veniente uero ad eum hester delectatus est: in amoreq; incidens puellæ: legitime aliam legitimam etiam duxit uxorem: & nuptias celebrauit iperii sui anno duodecimo: mense qui dicitur adar. Destinauit autem per omnes gentes eos qui aggerii dicuntur: præcipiens eis pro suis nuptiis festa celebrare. Ipse autem persas & primos gentium pascebat per totum mensem pro nuptiis suis. Quam cum introduxisset ad aulam corona eam induit. Habitauitq; cum eo hester: minime ei prodens: ex qua eorum natione. Transiens autem & auunculus eius a babylone: ad persicam susin: & habitans illic: singulis diebus in palatio comorabatur: requirens qualiter puella conuersaretur: quam tanquam filiam diligebat cum legem rex posuisset: ut nemo familiarium ad eum non uocatus accederet: cum super solium sederet. Sedebat itaq; etiam rex uirgam auream ferens. Quam cum aliquem liberare uoluisset: horum qui non uocati uenirent: porrigebat ei: & cum tetigisset uitabat periculum mortis. De his quidem sufficienter a nobis dictum est. Interiecto uero tempore insidiantibus regi bagatha: & theodesto: bargani eunuchus seruus alterius eunuchi: genere iudeus: cum intellexisset insidias: reginæ auunculo indicauit: Mardocheus autem per hester manifestans insidiatores prodidit regi. Rex autem turbatus ueritate inueniens: eunuchos quos crucifixit: mardocheo autem tunc nihil præstitit: quamuis salutis eius nunciis extitisset: nomen tamen eius annalibus monumentis inseri præcepit: & in palatio eum permanere: ut amicus regi necessarius existeret. Quo tempore aman amadathi filium genere amalechitarum: ad regem introeuntem peregrini & per se salutabant. Nam hunc ei honorem Xerxes ab omnibus iusserat exhiberi. Mardocheum uero propter sapientiam & patrias leges non adorantem Aman: custodiri fecit: & interrogauit eum ex quo genere esset. Audiens autem iudeum esse indignatus dixit. Omnes liberi per se adorant me: hic seruus existens: hoc facere designat. Et punire uolens mardocheum: ipsum quidem a rege petere: ad tormenta paruū putauit: gentem autem eius decreuit totam una perimere: Nam iudeos in odio satis habebat: quoniam amalechitarum genus e quibus ipse fuerat ab ipsis omne perierat. Audiens ergo regem accusabat dicens: gentem esse malignam dispersam per uniuersum orbem: qui eius seruiret imperiis: nec mixta: nec aliis gentibus codunata: nec eandem cum cæteris religionem colentem: quæ nec legibus inquit similibus utitur: & inimica moribus

M ii

& professionibus tui populi & hoibus cunctis existit. Sed si uis aliquot subiectis beneficiū com-
modare iube radicitus eam perire: nec eius reliquias aliquas remanere: nec aliquos eorum ad serui-
tutem aut ad captiuitatē seruari. Verūtamen: ut nullum patiaris damnū: tributa eorum de propria
substantia ipse me præbere polliceor: quadraginta milia pecuniarū talenta ubicunq; præceperis.
Has autē pecunias libenter offerro: si peccatū ab his malis tuum fuerit imperiū. Postq; Aman hæc
intimauit: rex ei & pecunias & homines donauit: quicquid de his uellet efficere. Desiderio autem
adepto: Aman statim mādāt tanq̄ a rege p̄ oēs gentes præcepta hunc modū cōtinentia. Rex maxi-
mus Artaxerxes ab idia usq; ad ethiopiā: centū uiginti septē puinciarū p̄cipibus & iudicibusq;
eius ip̄erio subiecti sunt: salutē dicit. Cū pluribus gētibus impassem: & uniuersum orbē meæ di-
trioni subiugassem uolui: nequaq; abuti potentiaē magnitudine: sed clemētia & lenitate guberna-
re subiectos: ut absq; ullo timore uitā silentio trāsigerent: optata cūctis mortalibus pace fruerent.
Querente autē me a cōsiliariis meis: quōd hoc posset ip̄eriri: unus q; sapiētia ac fide cæteros precelle-
bat: & erat post regē secūdus amō noīe: indicauit mihi in toto orbe terrarū populū eē dispersum: q;
nō nostris uterē legibus: & cōtra oīum gētū faciēs cōsuetudinē regū iustā contēneret: & uniuersa
sage cōcordiā nationū sua dissensioē uiolaret. Quod cū didicissemus: uidētes unā gentē rebellē
aduersum oē genus hoīum p̄uersis uti legibus: nostrisq; iussioibus cōtrarie: & turbare subiectos
nobis puinciarū pacē atq; cōcordiā: iussimus ut quoscūq; aman q; oibus puinciis p̄positus ē: &
secūdus noīs mei ē pater mōstrauerit: cū coniugibus ac liberis deleant ab inimicis suis: nullusq;
eorū misereat q̄rtadecima die mensis adar anni p̄sentis: ut nefarii hoīes uno die ad inferos descen-
dentes: reddant pacē impio nostro qd̄ turbauerunt. Hoc p̄ ciuitates & puincias ueniente præce-
pto: oēs ad iteritū iudeorum cōstituta die parabant: qd̄ etiā in suis pabaf. Rex uero & Aman epula-
tionibus uacabant: ciuitates uero turbabant. Quod Mardocheus cognoscens: uestē rupit & factō
indutus: cinereq; p̄fusus: ciuitatē circuibat: clamans iterimī gentē quæ nihil peccauit. Et hoc di-
cens: ad aulam puenit: & ante ipsam stetit. Nā minime ei licebat ingredi: tali circūamictū habitu.
Idē etiā oēs fecerūt iudei p̄ ciuitates qbus de hoc litteræ p̄ponebant: lugentes & plangentes nun-
ciatas sibi calamitates. Cū uero qdā reginæ nunciasset mardocheū in tam misero ante aulā ha-
bitu stantē: audito sermone turbata: misit q; eius uestimentū mutarent. Quo nolēte sacco exiit:
quia nondū erat malū finitū: pro quo sacco iduerat: uocās assistentē eunuchū Acratheon: ad mar-
docheū destinauit: interrogās qd̄ ei tristitiaē contigisset: q; hūc habitū nec ea petente deponeret.
Tunc Mardocheus indicauit eunuchō cām: & litteras cōtra iudeos p̄ oēs prouicias sub rege con-
stitutas transmissas: & p̄missionē pecuniarū: p̄ quā a rege p̄ditionē gentis cōparauerat Amā. Hæc
etiā exemplū ad hester tradidit reportandū: quæ p̄posita in suis fuerat: mandās ei: q̄tenus de his
regi supplicaret: nec recusaret p̄ salute gentis habitū humilē acciperet: quē regi ostenderet: iudeis
periculū iminere. Aman inquit q; secundū honorē post regē obtinet: accusando iudeos: regē ad
uersum eos incendit. Hæc cū regina cognouisset: rursū mittit ad Mardocheū: dicens: q; nō esset
a rege uocata: & si quis ad eū nō uocatus intraret moreret: nisi uolēs quendā seruare: porrigeret
ei uirgā aureā. Nā inuocato & ad eū intrati: si hoc rex fecerit: hic solus nō iterimeref: sed ueniam
accipiēs liberaf. Mardocheus uero ea uerba deportanti sibi ad hester eunuchō renunciare præce-
pit: nō suæ salutē p̄uidere: sed totius gentis piculū amouere. Nā si nūc ipsa contēpserit: adiutorē
qd̄ gēti deū oibus modis futurū: ipsam uero & paternā eius domū ab illis quos cōtēpserat p̄tu-
ram. Hester autē denūciauit Mardocheo p̄ eundē ministrū: ut p̄gēs ad suis: cōstitutos illic iudeos
ad contionē cōgregaret: & ieiunare cūctos triduo p̄ ipsā præcipet: quod & ipsa cū suis agens an-
cillis: p̄misit se præter legē adire regē: & si mori oporteret nō recusaret. Mardocheus autē secūdū
hester mādātā populū fecit ieiunare: deūq; suū petere: ut nec eam: nec gentē eius piturā contēne-
ret: sed ut seculi salutē p̄uidit: & peccati ueniā cōcessit: & nūc a denūciato dudū iteritū liberaret.
Non enī p̄ aliquod peccatū ita cogebat sine gloria depire: cū & ipse dominus nosset cām furo-
ris Aman q; eū nō saluabat. Neq; enī inq̄ honorē quē tibi domine offerebā hūc illi quoq; par-
te offerre: deoq; iratus cōtra eos q; tuas leges nō transgrediunt talia machinatus est. Eisdē etiā
uulgus uoces emittebat: petens deū p̄uidere suæ salutē cūctosq; israelitas p̄ oēm liberare terrā
a futura calamitate: nā iam præ oculis eā spabāt: & simul habebant. Rogabat etiā hester deū pro
patria se lege p̄sternēs ī terra lugubriq; ueste circūamicta. Cibū autē & potū: oīaq; suauia renue-
bat p̄ tres dies deū petens ut adiuuaret eam quatenus regi uideretur supplicans suauis eloquiis:
specie uero pulcherrima: ut ex utroq; sustentat: & ipsa piculū euicaret: & gentis suæ salutē acquire-
ret: in aman quoq; regis odiū cōcitaret. Sic deū p̄ tres dies depræcans: lugubrē uestem deposuit.
& habitu mutato ornata: sicut oportebat reginam: ibat cū duabus ancillis: quorū una leuiter eā
incūbentē sustentabat: altera uero sequens longitudinē uestis: q; usq; ad terrā profusa erat: sumens
eam digitis deportabat. Quæ ita facie rubore plena: uerecundum ac modestum habens decorē
adibat regem etiam cum timore. Cum uero ad faciem eius sedētis in folio deuenisset: & uidisset
eum circūdatum ornatum: qui ex uaria ueste: uel auro ac lapidibus præciosis ualde fulgebat: ter-
ribilioremq; magis eum propter hæc intuens: cūq; & ille asperius eā: uultuq; ita cundo aspiceret:

membroꝝ eam debilitas cōprehendit: & sup ancillas quæ prope latera eius erāt: repente collapsa
est. Rex autē uoluntate arbitror dei mentē mutauit: & timens ne quid mali uxor eius timore pate-
ret: surrexit a sella: suorū eam gremio colligans fouebat & osculabaf blandeq; loquebat: confide-
re petēs eam: ne aliqd̄ metueret q; ad eū nō uocata uenisset: nā legē istā p̄pter subiectos esse posi-
tam: ipsam autē similiter cū eo regnantē: omnē habere licentiā. Hæc dicens scēptumq; in manu
eius ponens: uirgam sup ceruicē tetendit eius: p̄pter legē: liberans eā a mortis discrimine. Illa ue-
ro respirans: domine inquit: non habeo facultatē explanandi: quæ mihi subito cōtigerunt. Nam
ut te uidi maximū & pulchrū atq; terribilē: statim spiritus meus recessit: & a mea aīa sum relicta.
Vix illa cū debilitate hæc loquente: etiā regē anxietas habuit: deinde confidere: melioraq; spera-
re hester inuitabat. Nam mediū ei regnū se cōcedere si hoc peteret p̄mittebat. Hester uero ad cō-
uiuū eū cū Aman amico ad se uenire supplicabat: parasse ei cenā se dicens. Cūq; annuisset: &
aduenisset: inter poculorū leticiā iussit rex hester aperire quod uellet: nihil enim se negaturū esse
promisit: etiā si mediā partem regni poscere uoluisset. Tum illa in posterū diē explanaturū se su-
um consiliū promisit: si rursū ad cōuiuū cum Aman conueniret. Cūq; rex promississet: Aman
egressus est gaudens: q; solus apud hester cum rege meruit epulari: dū nullus alius talē honorem
potuisset adipisci. Videns uero in aula Mardocheū: nimis indignatus est: q; nō aliquā ab eo uene-
rationē sibi inibi exhiberi sensisset. Tunc ingressus ad semetipsum: uxorem Zarahā cū amicis uo-
caui. Quibus præsentibus honorē exposuit quo frueret: non apud regem tantum: sed & apud re-
ginā: & qualiter illo die ad eā cum rege solus accitus esset: & in posteq; diem rursū imutaretur.
Dicebat autē: nō ei placuisse: q; Mardocheum uiderat in aula iudeum: Cui respōdit uxor sua Zara-
hā. Iube lignū quīquaginta cubitorū: & mane pete Mardocheum a rege crucifigendū. Cu-
ius consiliū laudans: præcepit famulis lignum paratū in atrio constituere: quod ad pōenā Mar-
dochei seruarent. Deus autē spem malignā Aman deridebat: & accidentia præuidens: de futuris de-
lectabaf. Nam regi somnum per illā noctem abstulit. Qui nolens in ocio uigilias perdere: sed ad
gubernationē sui principatus eas habere: scribam iussit libros afferre prædecessorum suorum: &
factorū eorum monumenta relegere. Cūq; detulisset: & recenseret: inuenti sunt quidā: qui pro uir-
tute sua præcium agros acciperant: quorū & nomen signatū erat: alter uero pro fide donationē
impetrauerat. Post hæc legendo uenit ad bagathan & theodestum eunuchos: insidiatores regis:
quos Mardocheus indicauerat. Et cum hoc tantum scriba pronunciaisset: & ad alterius transisset
actus: rex eū detinuit: consulens siquid ei pro remuneratiōe datum scriptū haberet. Scriba respō-
dit. Nihil. Tunc rex iussit eum tacere: & interrogabat eos quibus hoc cōmissum fuerat: quæ sit
hora noctis. Audiens autē iam dilucescere: præcepit: ut quā inuenirent amicorum ante aulam
præsentem nunciarent. Euenit autē Aman inueniri. Nam præter solitā horā maturius p̄cesserat
mortē Mardochei petiturus. Cūq; serui renunciaissent Aman ante edem stare: p̄cepit eū uocari
Cum ergo intrasset: amicū inquit te sciēs solū fidelē: peto ut cōsiliū mihi præbeas: quæ admodū
debeā secundum meā magnificentia honorare quendā ualde charissimū. Aman uero putans: cō-
siliū qd̄ dedisset hoc sibi p̄futuꝝ: nam amari se solum credebat a rege: quā existimabat optimā
esse sententiā: regi declarabat & dixit. Si uis quē dicis hoīem dilectum & gloriæ meritis honora-
ri: fac eum sup equū p̄cedere: tua ueste indutū: & torquē aureā habere: & præcedere unū ex tuis
necessariis amicis: clamantē p̄ totā ciuitatē: q; tale beneficium merebit: quē rex honorificari uo-
luerit. Igī Aman huiusmodi largitatē arbitratus ad se uenturā: talia p̄suasit. Rex uero delectatus
hac ammonitione: uade ait habēs equū: & stolā: & torquē: require Mardocheū iudeū: & his illum
induens: antecede equū eius. Nā tu inquit amicus es mihi præ cūctis. Ergo perfice cōsiliū cuius
utilis p̄uasor extitisti: & hæc ei a nobis donent: qui meā aīam liberauit. Postq; hæc præter spem
oēm audiuit: mente confusus & mesticia p̄cussus exiit: equus ducēs: cum purpura & auro & Mar-
docheū reperiens: ante aulam sacco indutū: iussit exutū: purpura circūdari. Tum nesciens ille ueri-
tatē: sed deludi se putans: pessime inquit oīum hoīum: ita calamitatē meā derides. At uero certe
cognouit: q; ei rex hunc honorem donauerit p̄ salute quā illi præbuerat: insidiatores eunuchos
redarguens purpura: induit: quā rex sæpe uestitus gerebat: & torquē ceruice circūdatus: & super
equum sedens: totā circuibat undiq; ciuitatē: præcedente Aman & prædicante: q; huiusmodi frui-
donis: quē rex amauerit: & dignum honore p̄bauerit. Cūq; totā circuisset ciuitatē: Mardoche-
us ad regē ingredi. Aman autē ex cōsulatione ad se recedens: cum lachrymis uxori & amicis quæ
cōtigerant: indicauit. Illi nequaquā puniri posse Mardocheū dicebat: deum enī esse cū ipso crede-
bat. Dumq; hæc adinuicē loquerent: uenerunt Hester Eunuchi: Amā urgentes ad cenā. Sabucha
da uero unus ex eunuchis: uidens crucē fixā in domo Aman quā Mardocheo parauerat: consu-
luit aliquē seruorū: cuius causa eā parasset: & audiēs reginæ auunculo: quā Aman a rege eū petitu-
rus erat ad pōenā: tunc quidē tacuit. Cūq; rex una cum Aman epulans iterrogaret reginā: quam
uellet ab eo donationē impetrare: cōpletūq; enī se eius desiderium p̄mittebat: tunc regina p̄ po-
puli depræcabaf periculo: eo q; tradita fuisset ad perditionem cū sua gente: iōq; sermones ad eū
facere decreuisset. Neq; enim molestum sibi dicebat: si amarā eius seruitutē imponeret: paruū

enim ei hoc esse malum: sed supplicabat hæc amoueri. Itaq; interrogante rege: a quo hæc sanccita fuissent: accusabat iam manifeste Aman: & maliuolum contra eos existentē: has molitū insidias arguebat. Tunc rex ad hoc turbatus: a conuiuio ad hortos egredit. Hester uero reginā Aman petere cœpit: ut ueniā pro peccatis exposceret: nā intellexerat: in quibus iam malis esset. Cūq; sup lectum procidens reginā peteret: superuenit rex: & huiusmodi uisū magis incitatus dixit. Pessime oium uxori meæ iam uiolentiā irrogare conaris. Ad quod Aman obstupuit: & nihil potuit respōdere. Tunc Sabuchadas eunuchus cœpit aman accusare: quæadmodū inuenisset in atrio eius paratā crucem ad mortem Mardochei: nam hoc illi interrogati seruus idicauerat: cum ad ipsum inuitaturus eū ad cœnam uenisset: crucem autem dicebat esse altitudine cubitoꝝ quinquaginta. Quod rex audiens: in illa eum pœna tradere decreuit: quā contra Mardocheum ipse tractauerat statimq; iussit cruci spensum interimi. Vnde mihi contigit mirari nomen dei: & sapientiā: & iusticiam eius agnoscere: q̄ nō solum maliuolentiā Amā puniuit: sed q̄ excogitata contra aliu tormentā i eum conuertit: & cætero hoc sentire pmisit: quō qui contra alium quædā molitus fuerit hæc in se primum patā cognoscat. Itaq; aman honore quē a rege pceperat supra modum abusus: huiusmodi cruci cōfixus est. Rex autē substantiā eius reginæ donauit: & Mardocheū aduocans: dedit ei anulum quē aman ipse p̄stiterat. Nam iam hester ad notitiā eius perduxerat cognationē quam ad illū habebat. Donauit uero & regina Mardocheo aman possessionē: & supplicauit regi liberari a mortis metu gentē iudeoꝝ: cito nota ei faciens: quæ per uniuersas prouincias scripsisset aman filius amatdathi. Nam patria gēte sua pempta: nullatenus se uitā posse tolerare dicebat. Cui rex pmisit: nihil eam frustra petere: nec studio eius aliquid contrarium puenire. Vnde pcepit: ut scriberet q̄ uellet de iudeis noie regio: signaretq; eius sigillo: & trāsmitteret p̄ omne eius imperiū ut siqs legeret signatas epistolas sigillo regio: minime sanctiōibus obuiaret. Scribas ergo regales uocans: iussit scribere gētibus & primatibus: & magistratibus p̄ iudeis: ab india usq; ad ethiopiā centum uiginti & septē puinciaꝝ. Epistolæ autē hunc ordinē continebant. Rex magnus artaxerxes ab india usq; ethiopiā: centum uiginti & septē prouinciæ ducibus ac p̄cipibus: qui nostræ obediunt ditioni salutē dicit. Multi bonitate principū & honore qui in eos collatus ē abusi sunt in superbiā & nō solum subiectos regibus nitunt opprimere: sed datā sibi gloriā nō ferētes in ipsos qui dederunt moliantur insidias. agitare: nec cōtenti sunt gratias nō agere beneficiis: & humanitatis in se iura uiolare sed dei quoq; cuncta cernentis arbitrant se fugere posse sniam: & in tantū uesanie prorupere ut eos qui credita sibi officia diligenter obseruant: & ita cuncta agūt ut omniū laude sint digni mendaciorum funiculis conentur subuertere: dum aures principum simplices & ex sua natura alios existimantes calida fraude subuertunt: Quæ rex & ex ueteribus probatur historiis: & ex his q̄ geruntur quotidie: quō malis quibūsdam suggestiōibus regum studia deprauantur. Vnde prouidendum est paci oium prouinciarum: nec putare debetis: si diuersa iubeamus ex animi nostri uenire leuitate: sed pro qualitate & necessitate temporum: & ut reipublicæ possit utilitas ferre sniam. Et ut manifestus qd̄ dicimus itelligatis: Aman filius Amatdathi: & animo & mente macedo: alienusq; a p̄p̄a gente: pietatē nostrā sua crudelitate cōmaculans: pegrinus susceptus est a nobis: & tantā in se expertus est humanitatē: ut pater noster uocaretur: & adoraretur ab oibus post regē secundus. Qui in tantū arrogantie tumore subleuatus est ut regno nos priuare nitere & spū. Nā Mardocheū cuius fide & beneficiis uiuimus: & confortē nostri regni Hester cū omni gente sua nouis q̄busdā atq; inauditis machinis expetiuit ad mortē hoc cogitans: ut illis interfecit: insidiare nostræ solitudini: & regnū p̄p̄a transferret in macedonas: Nos autē a pessimo mortalium iudeos neci destinatos: i nulla penitus culpa reperimus: sed econtrario iustis utentes legibus: & filios altissimi & maximi semperq; uiuētis dei eē: cuius beneficio: & patribus nostris: & nobis regnū est traditum: & usq; hodie custodit. Vnde & eas litteras quas sub noie nostro ille direxerat: sciatis esse irritas. Pro quo scelere ante portas huius urbis. i. susis: & ipse qui est machinatus: & oīs cognatio eius pendet in patibulis: nō nobis sed deo ei redēte quod meruit. Hoc autē edictū qd̄ nūc mittimus: i cūctis urbibus p̄ponat: ut liceat iudeis uti legibus suis. Quibus debetis esse adminiculū alias adminiculo: ut eos q̄ se ad necē eoz; parauerant possint iterficere. xiiii. die mensis duodecim: q̄ uocat adar. Hanc enī diem oipotens deus meroris & luctus eis uertit in gaudiū. Vnde & uos iter cæteros festos dies hac habetote diem: & celebrate eam cū omni letitia: ut & ipostere cognoscat: oēs qui fideliter p̄p̄s obediunt: dignam pro fide recipere mercedē: q̄ aut insidiant regno eoz; perire p̄ scelere. Omnis aut puincia & ciuitas: quæ noluerit solēnitates huius eē particeps: gladio & igne depeat: & sic delect: ut nō solū hominibus: sed etiā inuia sit bestiis in sempiternum pro exēplo contemptus & inobediētia. Igit equites eplās deportantes exierunt: & uia propositā peragebant. Mardocheus uero regia idurus stola: & corona aurea & torque processit ornatus. Quem uidentes ita honorificatum a rege iudei in susis habitantes: cōem existimauerunt eoz; foelicitatem. Præterea gaudiū & salutare lumen p̄p̄ositis regalibus sanctionibus per ciuitates & prouincias iudeos circūdedit ita: ut etiam multæ gentes propter timorē iudeoꝝ perterrent: libertatē ex piculo eoz; cōparatā inspiciētes.

Nam duodecimi mensis quartodecimo die: qui apud hæbreos adar: apud macedones distrios uocatur: portitores regalium litterarum nūciabant: quemadmodum deberent die quo ipsis periculum imminere inimicos consumere. Tunc perfidis satrapæ & tirāni: & regis scribæ summū iudeis reddebant honorē: quoniā timor mardochei eos ad tēperantiā coaceruabat. Postq̄ edictum regis per omnes prouincias lectum est: in susis iudei inimicorū quingentos interemeret. Cūq; rex pemptoz; in ciuitate numez; hester nunciasset: & in puincia quod factū fuisset ambigeret: si quid amplius uellet interrogauit eā. Illa uero petiuit eū: ut præciperet iudeis: & ipostere diē ita facere i reliquos inimicos suos: & ut. x. Aman filii crucifigerent. Quod quidē iudeis rex concessit: nequaquā resistere uolēs hester. Iudei uero parati. xiiii. die mensis occiderūt rursus aduersariorū trecentos: nihil penitus possessiōis eoz; tangētes. Interfecti sunt etiā p̄ puincia aliasq; ciuitates a iudeis septuaginta sex milia inimicoꝝ: quos strauerūt tertiadecia die mēsis: quē festū celebrauerunt. Similiter autē & iudei in susis collecti: die. xiiii. & xv. eiuſdē mēsis epulati sunt. Vnde hæctenus oīs in orbe terræ iudei hos celebrāt dies: p̄piculas de cōuiuuiis iuicē mittētes Scripsit etiam Mardocheus oibus sub iperio artaxerxe degētibus iudeis: q̄tenus hos obseruaret dies semp eos celebrātes: & nepotibus traderēt p̄ oia tēpora celebrādos: ne alicui obliuioi traderent: q̄ in his fuerant ab amā pituri: uisūq; esset: cū uitassent piculū: & inimicos punissent: honorare eos: gratias agentes deo. Vnde p̄dictos dies iudei celebrāt: appellātes eos cōseruatores. Mardocheus autē magnus erat & clarissimus apud regē p̄cipatūq; eius regebat: & potiebat cōi cōuersatiōe cū regina. Tūc iudei sup oēs libertatis licētia fruebant. Hæc q̄dem sub impio artaxerxe gesta sunt.

Qualiter uagosus dux artaxerxis: iunioris multa in iudeos iniuriosa misit CAP. VII.

Defuncto autē Heliasib principe sacerdotū: iudas filius eius p̄cipatū sacerdotale suscepit. Defuncto uero & hoc: ioannes filius eius honorē suscepit. Propter quē uagosus dux alterius artaxerxis tēplum uiolauit: & tributa iudeis iposuit: nec prius dimisit quottidianas offerri hostias: quā p̄ uno quoq; ano uectigal exigeret: dragmas quinqueginta. Hoc autē ex hmōi cā cōtigit. Frater erat ioānes iesus: cui uagosus amicus existit: pmisit ei sacerdotii p̄cipatū dare. Quæ cōfidentia iesus altercatus i tēplo aduersus ioāne icitauit fratrē: ut eū iterficeret: & tantū in tēplo facinus ioānes in fratrē cōmitteret: qd̄ nunq̄ prius: nec apud grecos: nec apud hæbreos: alias barbaros ita crudeliter uel scelerate factū ē. Vnde nec deus hoc impune dimisit: sed populū pp̄ hāc cām ad seruitutē redegit: & tēplū uiolari a p̄p̄s dimisit: dicente uagosus. Audi estis homicidiū in uestro tēplo cōmittere: Ego peremptore illo in tēpore mundior sum. Et hæc uerba faciēs: in tēplū igressus est. Hac igit usus occasiōe uagosus: anno septimo ioannem pro nece iesu puniuit. Finiente uero uitā ioāne successit p̄cipatui sacerdotū filius eius laddus. Erat autē etiā & huic frater: manasses noie. Cui sanaballath missus a dario ad samariā: satrapa genere cutheus: ex quibus samaritæ descenderūt: audiens clarā esse ciuitatē hierosolymā: & reges eius multa assyriis: & habitatoribus humilis syriæ pericula fecisse: libenter manasse copulauit suam filiā noie Ysacha: arbitratus p̄ affinitatē obsidē ei futurā ad fidem gentis iudeorum.

Quanta iudeis rex macedonū alexander bona fecit: postq̄ iudeā obtinuit. CAP. VIII.

DEr idē tēpus & philippus rex macedonū ab egeſia paulānia: filio cerasi: genus ab oreſte trahēte: insidias passus p̄mif. Succedēs uero filius eius alexander iperio: trāsit hellespontū: & duces dari deuicit: sup granicū flumē cōfligēs cū eis. Cūq; p̄currisset lidia & ionia captiuasset frigiāq; p̄dasset: ad loca p̄philiæ puenit: qd̄ alibi explanatū est Hierosolymoz; uero seniores idignabant: qd̄ p̄cipis sacerdotū laddi frater Manasses: alienigene cohabitās uxori sacerdotii p̄iceps exitebat. Arbitrabant enī hoc cōnubiū initiū fieri occasiōis p̄standæ uolētibus leges trāsgredi pro uoxoꝝ copulationibus: q̄s ab alienigenis sibi cōiungere festinabāt. Nā extitisse etiā priorē captiuitatē p̄ hæc coniugia mala putabant: q̄ multi i his peccassent: dū nō uxores puinciales ducerēt. Iubebāt ergo manasse disungi ab uxore: aut nō itroire sacranū. Principes quoq; sacerdotū cū populo hoc idigne ferebāt. Manasses autē phibitus a fratre ad altare accedere: ad focoz; sanaballan puenit: amare se dicēs filiā eius Ysacha: sacerdotale uero honorē maximū esse apud gentē & ciuitatē: & genus iudeoꝝ: nec uelle p̄pter hmōi coniunctum sacerdotii iure priuari. Itaq; sanaballath nō ei solū sacerdotiū: sed etiā principatū sacerdotii & potentia: ac honorē oium locoꝝ sibi subiectoꝝ dare promisit: uolēs suā apud eū filiā pmanere. Dicebat etiā tēplū ei edificare ad istar hierosolymoz; super mōtem garizin: q̄ altior oibus samariæ mōtib; appebat: sed hoc facere cū regis dari snia. His p̄missiōibus eleuatus manasses: p̄māsit apud sanaballath principatū sacerdotii arbitratus se acceptuz; dari cōferente. Nam iam sanaballath uergebat in seniū. Multis uero sacerdotibus & israelitis huiusmodi sibi subiectis uxoribus: nō pua seditio hierosolymitas habebat: dum plures ad manassen trāsirent. Quibus sanaballath pecunias ministrabat: & terrā collendā: habitationēq; deputabat: oibus modis genero suo cōcordans. Eodē tēpore Darius audiēs Alexandrū hellespōrū trāsisse: satrapasq; suos sup granicū flumē pugna uicisse: & ulterius accessisse: exercitū equitū peditūq; colligēs: occurrere statuit macedonibus: priusq; oēs p̄currētes asyā deualtarēt. Trāsirens ergo fluuiū eufratē & montem cilitiæ

thauru: hostes i ipso cilitate sustinebat: illic speras eos expugnare. Tunc Sanaballath ppter desecra-
sum darii gauisus: ilico manassen dicebat: pmissa copleri: dario post captiuitate hostiu reuertete
Nam credebat no ipse tantu: sed etia oes asyam habitates: nec ad manu belli macedonas cu pris
pp multitudinē esse uenturos. Aliter uero qua sperabat euenit. Na cōgressus cu macedonibus
rex ē uictus: multaq; parte exercitus pdens: & captis matre: pariter & uxore: simul & filiis ad pris
fugiens remeauit. Alexander aut ad syria ueniens damascū cepit: & subiugata sydenae: tyru obside
bat. Litteras uero ad principē sacerdotū iudeoz direxit iuitans eum auxilia sibi mittere & uenalia
exercitui preparare: & quāta prius dario cōsecrabat: ei praberet: eumq; inuitauit amicitia mace-
donū eligere: ne imposterū peniteret. Cūq; princeps sacerdotū litteras portitoribus respōdisset
sacramēta dario se dedisse: ne cōtra eū arma portaret: nec posse uiuēte dario cōstituta trāscēdere
Alexāder icitatus tyru quidē relinquere nō decreuit: paulopost capi futura qua uicta: minabatur
cōtra principē sacerdotū gentis iudeoz exercitū mittere: ut oēs p eū discernēt: qbus deberent cō-
stituta seruare. Quapropter intētius i obsydione pseruās: uastauit tyru. Cūq; eā cepisset ad ciui-
tate gazā peruenit eaq; cu duce suo habimasin obsidebat. Arbitratus aut Sanaballath oportū
inuenisse tēpus: dario iam desperato: eligēs de suis octo milia: ad alexandrū pficiē: quē repe-
rit ichoantē tyri obsydionē. Cui etiā pmissit dare loca sub sua potestate cōstituta: magisq; ipsum
dominū libēter habere quā dariū. Cūq; se intellexisset: grate susceptū: cōsifus iā & de p̄sentibus
fretus: uerba pferebat: dicēs se genēz habere manassen: fratre iaddi principis sacerdotū iudeaz gē-
tis: multosq; alios cu eo p̄sentes ex eadē gente: quos uelle aiebat sub eo tēplū locis cōstitutis edi-
ficare: hoc aut & ipsi pfutuz dicebat: si diuiderē i duas partes iudeoz potētia. ne eadē concor-
dia gens cōiuncta debellaret: aut i aliquo regibus obuiaret: quēadmodū prius & assyrioz regi-
bus cōrigebat. Cōcedente uero Alexādro: oī studio annissus sanaballath edificauit tēplū & sacer-
dotē manassen cōstituit: maximū arbitratus prēmū ex filia nepotibus futuz. Septē aut men-
bus i obsydioē tyri trāscētis: & duobus i gaza: sanaballath defunctus est. Alexander aut capta ga-
za: ad ciuitatē hierosolymitaz ascendere festinabat. Quod princeps sacerdotū iaddus audiens: in
pauore & timore constitutus: moliebat quēadmodū macedonibus festinus occurreret rege idi-
gnate: & putante timorē esse cōtumaciā: alias pp priorē cōtumaciā. Præcipiens igitur populo sup-
plicationē & imolationē offerre deo: ipse deprecabatur subuenire gētia uēturūq; eā liberare picu-
lis. Obdormiēte uero eo post sacrificiū deus p̄cepit ut cōsideret: sētisq; ciuitatē ornaret: portalesq;
ptinus aperiret: & alios qdē cu ueste alba: ipm aut & reliquos sacerdotes cu legitimis stolis iussit
occurrere: nihil se uū sperātes pati: deo pudente. Cūq; a sapore surrexisset: ualde cōgaudēs: no-
cturnū oraculū oibus idicauit: & quā uidit i somno cūctis facere demandās: regis p̄sentia expe-
ctabat. Quē audiēs nō lōge esse a ciuitate: p̄cessit cū sacerdotibus: & ciuili multitudine: sacra &
maiorē aliis gentibus ei p̄parans occasione: ad aliqū locū qui saphin appellat: quod nomē latine
trāslatū scopulū significat: ex quo loco hierosolymā tēplūq; potuisset uidere. Phoenices uero &
chaldei regē secuti: putabāt: qd potuisset furor impietatis pmittere in ciuitatē: ipse cōmitte-
ret: & principē sacerdotū summis afficeret cōtumeliis. Quod e diuerso cōtriguit euenire. Nā Alexan-
der p̄uidens multitudinē uestibus albis indutā: antistites uero cū bislinis stolis: & principē sacer-
dotū iacinthina & aureā stolā: super caput habentē cidarim: & sup laminā aureā: in qua scriptum
erat dei nomē: adiit eū solus: & nomē Afs numē adorauit: & principē sacerdotū primus ueneratus
est. Omnibus uero iudeis una uoce Alexandrū salutātibz: circūstātes syriaz reges: & reliq; hoc fa-
cientē stupuerunt: corruptaq; regis mentē putauerūt. Parmenion uero solus eum iterrogauit di-
cens: cur omnibus eū nō adorātibz ipse adorasset principē sacerdotū gentis iudeaz: Cui ille non
hunc inqt adorauit: sed deū cuius principatu sacerdotū functus ē. Nā per somniū i huiusmodi eū
habitu cōspexi: adhuc i odio ciuitate macedonia cōstitutus. Dūq; mecū cogitāsem: quēadmo-
dū possem asyam uincere: icitabat me nequaq; negligere: sed cō fidenter trāscēre. Nam semper du-
ctuz meū dicebat exercitū & p̄saz tradituz potentia: ideoq; neminē alium in tali stola uidentē
cū hunc animaduertissem: habēs uisōis & p̄batiōis nocturnā memoriā: salutauit. Exide arbitror
diuino iuamine me directū: Dariūq; uicisse: uirtutēq; soluisse p̄saz. Propterea simul etiā omnia
quā meo alias quā in eo corde sperantur: prouentura confido. Postq; hęc parmeoni locutus est
principem sacerdotum honorans: occurrentibus: reliquis sacerdotibus ad ciuitatem usq; perue-
nit: & ad templum ascendens: sacrificauit deo: secūdum sacerdotis ostensionem. Ipse autē sacerdo-
tum principi: & reliquis sacerdotibus munificenter multa donauit. Allato uero ei uolumine Da-
nielis: in quo scriptū erat: quendā græcoz regem perdituz p̄saz potentia: arbitratus se ipsum
esse quem scriptura significabat: gauisus est: & tunc quidē multitudinē dimisit. Postera autem
die conuocans eos iussit petere: & quas uellent donationes accipere. Principe ergo petente: ut li-
ceret patris uti legibus: & septimum annum sine tributis esse: mandauit: & oia concessit. Cūq; ab
eo postulasset: ut iudeos in babylone alias in babylonia & media gente præciperet suis potiri le-
gibus: promisit libenter facere quā p̄sabat. Dicente uero ipso ad multitudinē: si quis elegerit ei
militare: permanens in patris legibus: & secūdū eas uiuens: paratū se eos ducere: se pugnaturos

cum eo dixerunt. Igitur Alexander ita disponens hierosolymā: duxit ad reliquas exercitum ciui-
tates: omnibus eum ad quos peruenit amabiliter suscipientibus. Samaritaz uero metropolē tunc
sicimam nomine habentes: positā iuxta garizin mōtem: in quo transgressores habitabāt iudei: ui-
dētes ab Alexandro ita magnifice iudeos honoratos: coacti sunt se fateri iudeos. Nam hmōi sa-
maritaz naturaz sunt: sicut prius alibi demonstrauimus: in calamitatibus merfos iudeos negāt esse
cognatos: ueritatem confitētes: & cū uiderint clarum eis aliquod ablatum: tūc socios se iudaici
generis profitentur: originē suā a nepotibus ioseph: effrai & manasse recētes. Tunc ergo cla-
ritatem & multū animi sui affectum ostēdētes: occurrerūt regi: paulominus quā hierosolymitaz.
Cūq; laudasset eos Alexāder: sicimite adierūt eū cū militibus: quos ad eū sanaballath trāsmiserat
perentes: ut ad ciuitatē perueniret: & tēplum apud eos positū honoraret qui reuertēs: ad ipsos se
uenire promisit. Petentes aut tributoz septimi anni concessionem: nam neq; ipsi seminant in eo
cōsuluit: qui essent qui talia postularēt. Cūq; respondissent hābreos se quidem esse sicimitaz au-
tem a sydonio alias sydoniis nuncupari: itez interrogauit eos: utrum iudei essent illis autem dicē-
tibus non esse: aliaz & ego inquit hęc iudeis concessi: sed reuersus quidem & a uobis certius
edoctus: quā uisā fuerint agam. Et sicimitis quidem ita postulationē negauit. Similiter uero ami-
cos sanaballath se sequi præcipit ad ægyptū: ubi datuz se eis iugera terraz p̄mittēs: quod & postea
fecit: thebaidā custodire prouinciam eis iniungens. Igitur defuncto alexandro: & principatu a suc-
cessoribus eius diuiso: templū super Garizin mōtem permansit. Et si quis culpam habuisset apud
hierosolymitas: aut de cibo illicito: seu de trāsgressionē sabbatoz: aut de hmōi peccato ad sicimi-
tas recedebat: dicens se iniuste culpā. Defunctus est autem illo tempore princeps sacerdotum
iaddus: & Onias filius principatū sacerdotale suscepit. Et in his cōstituti hierosolymitaz debebāt.

Continet hic liber gesta centum: septuaginta annorum.

Incipit liber duodecimus antiquitatis iudaicæ.

Vt Ptolomeus filius Lagi fraude uel dolis capiens hierosolymam uel iudeam multos mi-
grauit ad ægyptum. CAP. I.

Alexander rex Macedonum ubi regnum perage disoluit: iudeamq;
disposuit ut prædictum ē a uita discessit. Cūq; multos principatus
sui successores reliquisset. Antigonus quidem Asyam apprehendit.
Seleucus autē babylonem: gentesq; uicinas obtinuit. Lisimacho ces-
sit Hellepontus. Macedoniam rexit Cassander. Ptolomeus filius La-
gi Aegyptum possedit. Qui dum aduersum se seditiones haberent:
suumq; dilatare contenderent principatum: diuturnis bellis ciuita-
tes concussā: multis ciuibz inter certamina pereuntibus ingemi-
scebant. Tūc & omnis syria sub Ptolomeo filio Lagi q saluator nū-
cupatur: contraria sui nominis est perpeffa. Nāq; hic etiam Hieroso-
lymam depugnauit: fraudibus & dolis ciuitatem die sabbatorum in-
gressus sub specie sacrificii nequaquā iudeis resistētibus quō hostile
nihil existimarent: & ideo ociosi ueluti nihil suspecti segnes erant.

Qui cum sine labore ciuitatem apprehendisset: crudeliter eis dominabatur. Testis est orationi
meæ Ouidius Sabatarcides: qui successoz Alexandri acta conscribēs superstitionem nostrā pro
qua libertatem amisimus exprobrauit: cum hęc diceret. Est gens quā iudea dicitur ciuitatem
munitam & magnam hierosolymam detinens: quā contēpit sub Ptolomeo constituta dum ar-
ma capere deuitasset: & propter superfluam superstitionem seuisimum dominum pertulit habe-
re. Sabatarcides quidem hęc de gente nostra conscripsit. Ptolomeus uero multos captiuos a mō-
tanis iudeaz: uel a uicinis locis Hierosolymoz. i. a Samaria uel a Garisi trahens ad Aegyptū con-
migravit. Sed cum cognouisset eos quos ab Hierosolymis abstraxerat firmos iurisiuradi uel fi-
dei cultores existere cum Alexandro legationem ad eos mittenti sic respondissent Dario uiuen-
te contra eum arma nequaquā sumere: post Darii expugnationem multos ad castella deputauit: &
pares cum Macedonibus Alexandria ciues statuit: fidemq; ab ipsis recepit: ut nepotibus suis so-
cietatem custodirent: cum & alii non pauci iudei sponte ad Aegyptum peruenissent opulētia
locorum. Ptolomeiq; munificentia inuitati: quorum nepores seditiones contra samaritas dū suaz
gentis patriam oblationem seruare festinarent excitabant. Nam Hierosolymitaz defendebant: di-
centes suum templum sanctum existere: & immolationes illic trāsmitti oportere. Sichimitaz ue-
ro ad Garizim alias garizin montem destinari iuebant.

Qualiter filius eiusdem Ptolomei qui Philadelphus appellatus est: leges iudeorum in græcā
trāstulit linguam: multosq; captiuos Eleazaro principi sacerdotum donauit: & ornamenta

deuouit. CAP. II.
Ost decimum & secūdū annū impii Alexandri: & post quadragesimū Ptolomei salua-
toris: regnū Aegypti Philadelphus obtinuit per annos trigintanouem: qui & legem iu-
deoz interpretatus est: & famulātes in Aegyptio Hierosolymitas a seruitutis uinculo

Epitaphium Gregorij
monachi

Memoria dei
in capite

Memoria dei
in capite
Alexandri ad
rat nomen &
numen dei in
Lamina aurea
scriptum

Memoria dei
in capite

resoluit usq; ad centum uiginti milia ex huiusmodi causa. Demetrius Falareus super bibliothecam regis constitutus dum studeret omnia per uniuersam terram inuenta uolumina congregare: & acquirere si quid audisset dignum industria uel uoluntate regis: quem erga collectione codicum munificenter accendi cognouerat: interrogatus a Ptolomeo: quot milia codicum haberet: cum uiginti milia iam respondisset. Sed tempore post pauco usq; ad quinquaginta milia posse peruenire: & nunciatum sibi diceret: multa apud iudeos legum eorum esse conscripta: studio uel bibliothecae regali digna: quae figuris litterarum uel sermone illorum: composita: labore non paruū praebent: si in graecum mutarentur eloquiū: cum uideant Syrorum litteris similes eorum esse figurarum: equa pronuntiatione uocis: nihil ergo inquit prohibet tuarum pecuniarum sumptu eas interpretari: dum in bibliotheca tua illorum quoque leges contineantur. Igitur ex optima Demetrii sententia delectatus: postquam studium suū multos colligendi codices demonstrasset: scripsit ad principes sacerdotum gentis iudaeae haec fieri demandas. Aristenus autem amicus regi necessarius: propter humilitatem morum ab eo dilectus: cum sapius ante nisus esset Ptolomeum petere: quatenus dimitteret captiuos iudeos qui sub imperio eius essent tempus hoc petitionis prosperum arbitratus: ante loquens primatibus custodum regis corporis: Sosibio: Tarentino & Andreae ut simul laboraret: de quibus petiturus regem accederet. Quorum sententia confirmata: cum huiusmodi sermonibus regē adiūt dicens. Minime rex oportet una nos spe negligenter decipi: sed ueritatem intimare. Nam si legem iudeorum non tantum transcribere: sed etiam interpretari pro tua gratia studemus. qua ratione possit hoc fieri: tot iudeis in regno tuo seruientibus. Quos benignitate tuae munificentiae decet a praesenti iugo seruitutis absolueri: ac deo qui leges exposuit pro tui regni tutela remittere. Nam cum multa sapius indignassem: cognoui factorem eos omnium deū colere: quem nos zena. i. iouem nominamus: quod omnibus indulget zem. i. uiuere. Quapropter ad honorem dei quem maxima religione placent: liberos eos patriae & moribus suis restituta. Cognosce tamen princeps me nec affinem esse eis: nec ab eadem gentium natione. ut pro illis haec suggerat: sed dum omnium hominum factorem deum scirem suauiter suos benefactores amplecti: ad hanc petitionem perueni. Postquam haec Aristenus locutus est & rex in cum hilari uultu ridensque conspexit: quanta inquit arbitraris milia posse dimitti. Tunc Andreas respondit dum interfuisset: dixitque paulo plus quam centum milia posse existere. Non paruam inquit a nobis Aristene donationem poscis. Sosibio uero cum praesentibus dicente dignum esse munificentiae suae: si deo qui regnum ei donauit has gratiarum uices offerret: rex sapienti usus consilio: ne contra eos milites qui eos captiuauerant facere uideretur: & quorum stipendia captiuorum absolute minui uiderentur: de suo eos erario redimere statuit: dum militibus merces anone praestaretur: & pro singulo captiuo apud eos constituto dragmarum centum uiginti darentur. De quibus etiam praecipua proponere promisit: per quam munificentiam suam: & Aristeni petitionem confirmaret. Praeterea uoluntas dei affuit: per quam non tantum illos qui a patre eius uel exercitu illius translati fuissent: uerum et illos: qui sub regno eius perterriti absolute donaret: uel si qui postea supuenissent: per quorum redemptionem plusquam quadringenta talenta sunt a rege largita. Vnde & exemplum sanctionis ad manifestandam posteris regis munificentiam custodi decreuerunt: quod erat huiusmodi. Quicumque sub nostri patris imperio milites syriam & phoenicem cum eo iudeamque uastauerunt: & captiuos adductos ad nostras ciuitates & puincias uendiderunt: hos & qui olim sub meo regno existunt: & si quos nunc superdixerunt dimittant pro singulo corpore accipientes dragmas centum uiginti: & milites quidem cum annonis suis: reliqui uero a regali mensa redemptionis praecium accipiant. Arbitror enim eos sine uoluntate mei patris contra iusticiam depradatos: puinciamque eorum fuisse uastatam. Vnde & multos milites profectos esse alias profecisse cognouimus: dum ad aegyptum eos traducerent. Iustum ergo conspiciens misereri eis: iubeo constitutos in seruitute iudeos omnes dominis eorum ante dictam accipientibus summam absolui: nec quenquam in hac re fraudem aliquam agere: sed his potius constitutionibus obedire. Dispositiones autem meas praecipio: ex quo missae sunt per tres dies proponi: quatenus ad iudices domini conueniant: corpora statim ostendentes: hoc enim meo credo pro futurum imperio. Contumaces uero liceat cuique uolenti nunciare: quatenus eorum substantiae regis possessionibus socientur. Cum haec sanctio regis lecta fuisset: & uisa essent omnia iuste decreta: tantum uero deesse de absolute priorum: & horum qui postea ducti iudei fuissent: ipse de his sua liberalitate praecipit. Praeterea sciens: subitanam distributionem difficilem existere iussit rerum ministris & regis saccellariis pecunias seponere alias reponere. Quo facto intra septimum diem omnia regis praecipua impleta sunt: & talenta super quadringenta: sexaginta pro redemptione partita noscuntur: dum & pro infantibus domini centum uiginti dragmas exigerent: sicut rex pro his demandasset: scribendo pro singulo corpore praedictam summam exhiberi. Cum haec secundum regiam uoluntatem munificenter disposita fuissent: iustum uisum est de merito de iudaicis codicibus transcribendis: eius allegare decretum. Nam nihil frustra a regibus dispensatur: sed omnia cum multa diligentia gerunt. Quapropter allegationes alias allegationis: uel epistolae exemplum designauimus: & ornamentorum

transmissorum multitudinem: & quicquid in uno quoque constructum est. Vnde potest optime opificum ars prospici: & uisus omnium excellentia agnosci. Allegationis autem exemplum huiusmodi probatur. Maximo regi demetrius. Praecipiente te o princeps de his quae haecenus ad conuentionem bibliothecae desunt: quatenus colligantur: & de his quae corruerunt ut debitam diligentiam impetrent: omni studio usus in his: ad noticiam uestram perducere legislationis iudaicae uolumina nobis cum aliis deesse. Nam figuris haebraicis: & uoce gentili conscripta: inexplicabilia nobis existunt. Contigit etiam minus diligenter ea quae habent transferri: dum regalem prouidentiam minime percepissent: necessarium tamen est haec apud te cautius exposita reponi. Nam sapientissima & integra legislatio: sic a deo data uidetur existere. Quapropter inquit Acatus abdiriperas: seu conscriptores historiarum nullatenus meminisse eius: nec uiros qui secundum eiusdem legislationis praecipua uixerunt: eo quod casta nimis existeret: ac non oporteret eam profanis linguis exponi. Si uides ergo tibi rex: scribe principi sacerdotum gentis iudaeae: quatenus transmittat seniores ab unaqueque tribu legum peritos: ut cum eis codicum explanationem & consonantiam cognouerimus: & interpretationis rerum cautam expositionem acceperimus: dignos codices tua uoluntate reponamus. Igitur tali suggestionem facta: praecipit rex: ut scriberent de his Eleazaro principi sacerdotum gentis iudaeae: simul etiam de absolute seruientium apud eos iudeorum: praeterea mandarent ei: quia transmississent ad faciendas crateras & libatoria: pondus auri talenta quinquaginta: lapidum uero praeciosorum inestimabile multitudinem: denuncias etiam custodibus arcarum in quibus lapides seruabant. ut electionem illos darent opificibus: quatenus quos uellent ad speciem operis tollerent necnon iperari: ut pecunia pro immolationibus & reliquis causis centum talenta sacerdoti darentur. Narrabo igitur factas & modum constructionis eorum. cum declarauero exemplum epistolae principi sacerdotum eleazaro a rege conscriptae: qui principatus honorem pro tali causa suscepit. Defuncto principe sacerdotum Onia: filius eius Symon successor extitit: qui iustus est appellatus: propter pietatem quam in deum: & fauorem quem erga regem habuisse uidebat. Quo mortuo: & filium infantulum relinquentem nomine Onia: frater eius Eleazarus de quo sermonem fecimus principatum sacerdotum suscepit: ad quem Ptolomeus huiusmodi litteras destinauit. Rex Ptolomeus Eleazaro principi sacerdotum salutem. Multis habitantibus imperio meo iudeis: quos per se cum potentes fuisset ad captiuitatem traxerit: quorum aliquos pater noluit ad militiam maioribus stipendiis deputatis: honorauit alias honoratus: aliis autem in aegyptum cum eo ambulantibus: castella & eorum custodia demandauit: ut sint aegyptiis in terrorem: Cum uero ego principatum suscepissem: omnes clementer tractaui praesentes ciues tuos: quorum plus centum milia captiuos & seruientes remisit: possidentibus eos pro redemptione pecunias persoluens: aetatibus autem uigentes numeris militaribus designaui: multosque qui mihi uel aulae potuissent fidem seruare in palacio constitui: arbitratus deo iocundum pro mea prouidentia uotum ei hoc maximum deuouere. Porro uolens & istis & omnibus per uniuersam terram iudeis praestare: leges uestras litteris graecis ab haebraicis translatis: in nostra bibliotheca decreui reponere. Bene ergo facies: eligendo uiros optimos seniores sex: ab unaquaque tribu dirigere: qui per aetatem legum sunt periti: ualebuntque interpretationem earum caute nobis exponere. Nam opinor his perfectis: maximam nobis gloriam praeparare. Transmisi uero qui deberent de his uobiscum disputare: Andream primatem custodum mei corporis: & Aristenum mihi dilectissimos: per quos etiam primitias uororum ad templum: & pro immolationibus: & aliis rebus: transmisi talenta centum. Tu autem manda nobis quae uolueris fieri: quod gratius amplectimur. Cum regis epistola Eleazaro fuisset porrecta: nimium liberaliter ad eum ita rescripsit. Princeps sacerdotum Eleazarus: Ptolomeo regi salutem. Valentibus uobis cum arisione regina: uel filiis: bene nobis omnia constant. Cum uero epistolam suscepissemus: satis de tua uoluntate sumus gausi. Congregantes autem multitudinem legimus eam quatenus ostenderemus: quam pietatem erga deum habeas. Demonstrauimus secum dum eas pateras quas misisti aureas uiginti: argenteas triginta: crateras quinque: ad mensam dedicandam: & quae directa sunt pro immolatione uel renouatione eorum quae templo desunt: talenta centum: deportata per Andream & Aristenum charissimos tibi amicos: uiros optimos: & doctrina praecellentes: tuarumque uirtute dignos. Cognosce uero nos pro tuis utilitatibus: & propter naturam aliquid uelle pati dum reddamus tuis beneficiis quae multipliciter in nostros ciues largiris. Statim ergo pro te: tuarumque sorore: alias uxore: uel filiis hostias obtulimus: & multitudo uota persoluit: ut uobis eueniant quae desideratis: & tuus principatus in pace custodiatur. Ad interpretandam uero legem quam pro tuis comodis accipere postulas: elegi uiros sex ab unaquaque tribu: quos dixerimus legem ferentes. Erit autem uestra pietatis uel iusticiae: ut post legis transcriptionem ad nos eam caute cum portitoribus remittatis. Vale. Haec quidem princeps sacerdotum rescripsit. Mihi uero non est necessarium uisum: septuaginta seniorum ab eleazaro missorum nomina declarare: licet intimata fuissent sub epistola. Valorum tamen magnificentiam ad constructionem quae deo rex direxit: non incongruum exponere putauimus: quatenus omnibus munificentia regis erga deum dilucidetur. Siquidem ipse largos sumptus praestitit: & semper opificibus opera transmittit: nihil constructi desidiōse concedens: quorum de singulis qualis fuerit magnificentia narrabo: quamuis

historia narrationem eorum minime deposcat: regis enim diligentiam uel munificentiam ita legentibus arbitrator aperiri. Prius autem de mensa differemus. Igitur habebat rex in proposito suo ualde maximam mensam conficere. Praecipit autem dedicate in hierosolymis mensam quantitatem cognoscere: si possit maior fieri. Cumque percepisset qualis esset illic constructa: & quia nihil phiberet maiorem construi dixit quintuplae magnitudinem uelle se facere: sed timere ne ad ministerium pro magnitudinis quantitate inutilis fieret. Nam non eam tantum ad spectaculum deuouere: sed etiam ministeriis alias ministris abile uoluit dedicare. Quapropter arbitratus mediocrem priorem mensam auri inopia confectam: magnitudine quidem superare priorem noluit: uarietate uero uel pulchritudine materiali clariorem conficere iudicauit. Sagax ergo ad discernendum uarietate regis naturam erat: & inuenire nouas ammirandasque facturas: quae sine descriptione fuissent. Harum ipse prudenter inueniebat effectum: & ostendens artificibus: ita pfici enunciabat: ut quae descripta fuissent: eorum cautam similitudinem euidenter opifices imitarentur. Promissa ergo compleret: mensam describere festinamus. Huius duorum semis cubitorum longitudinem: latitudinem unius semis construxerunt: tota de auro formantes eam. Coronam quidem in palmam conferunt: frontispicia uero uersatilia: sculpturam habentia: ornatam in speciem restis ex tribus partibus mare simulantibus. Triangulis enim existentibus frontispiciis uniusquisque angulus eadem formae dispositionem habebat. Quae dum uerteretur: una & non diuersam speciem demonstrabat coronam. Porro pars quae sub mensa erat inclusa: pulchre constructa fulgebat: pars autem quae de foris apparebat: artificii decore plus cuncta splendebat: quia uisui uel spectaculo patebat. Unde proceritate partium ambarum acuta fieri contigerat: ne ullus angulus trium ut praediximus existentium in transductione minor uideretur. Dispositi uero erant in modum funium torno factorum praeciosissimi lapides: aureis sperulis per foramina conclusi. Partes autem quae per latera coronae cernebantur: in speciem ouorum optimo lapide factorum figurate nitebant: sculpturae uirgulas imitatae: quae spisse circa mensam uoluebantur. Quorum autem dispositionem circūdixerunt opifices: ornatamque omnium fructuum naturam: uuas pendentes: aristas surgentes: malagranata conclusa. Lapidem autem secundum genus pedicorum fructuum ad proprium uniuscuiusque colorem formatos: circa totam mensam ex auro ligauerunt. Sub corona quoque ouorum similis ordo: seu uirgae constitit: ut ex ambabus partibus eandem opis uarietate cauamque speciem mensa constructa praefereat: ne frontispiciu uel coronae positio in alteram partem mensae conuersa: fieret diuersa: sed eadem usque ad pedes facies opis extenderet. Nam ducti le aurum quattuor digitis latum: secundum totam mensae latitudinem super quod pedes eius imponeret: fecerunt: deinde sperulis & clauis eos cum corona mensae construxerunt: ut eundem artificii: uel magnificentiae uisum praebarent. in quancumque partem mensam conuerteret. Super mensam autem Meandrum fluuii sculpsit: lapides praeciosissimos in medio eius tamque stellas uario colore ponentes. Nam carbunculum uel smaragdum iocundo aspectu fulgentes miserunt: aliorumque genera lapidum qui uel industria uel emulatione digni: per excellentiam naturae cunctis existunt. Post meandrum autem completum: in speciem funis quiddam circumferrebat: in medio figuram sublongam & rotundam habens: super quod cristallinus lapis erat electrum: alias electrum: impositi pari poenae formae aspectu: qui delectationem miram intuentibus praestabant. Capita uero pedum eius similia liliis fabricauerunt: curuationem brachiorum habentia sub mensa reflexa: intus uero repletum instar lili germem uidebat: quos alias quae lapis carbunculus in palmam factus figuram crepidinis ostendens: & latitudinem octo digitorum habens sustentabat. Nam super eum pedum omne podium initebat. Sculpsit et tenuissimo uel laboriosissimo torno unumque pedum: in quibus hederam uel uitis palmitem cum uuis existentibus eminebat: ut nihil a ueris discrepare putarent. Siquidem ad aure flatum per tenuitatem & extensionem summitatis suae commotae: imaginationem naturalium arte praebat. Veruetiam figuram totius mensae tribus tabulis construere: compagine prius in inuicem ita colligata: ut inuisibilis existeret: nec intelligeretur eorum insertio. Grossitudo uero mensae non minus dimidio cubito fuisse dinoscitur. Talis ergo uotiuam mensam multa regis munificentia: uel praeciositate materiae: ac uarietate pulchritudinis: & industria artificum studiose perfecta est: & licet magnitudine prioris deo deuote mensae non distaret: artificio tamen & nouitate: uel claritate facturae: ualde melior & splendidiore limata fugebat. Crateras etiam aureas duas fecerunt: sculpturam uiperam ab inferiore parte usque ad cingulum habentes: lapidibus uariis in squama conclusis. De hinc super eos fecerunt Meandrum altum cubito: compositione lapidum diuersorum: specie magna fulgentem: in quo uirgae ordo instabat: de quibus complexionibus simul usque ad labrum protraheretur. Per medium quoque quattuor digitorum sculptura pulchris lapidibus inserta: decorum craterum ostendebat: quorum labra liliis: & uirgulis floribus in orbem productis corona complectebatur. Et aureas quidem crateras duas: capientes utrasque amphoram huiusmodi construxerunt. Argentei uero clariorem speculis splendorem emittebant: ut certius in his facies aspicientium uideretur. Insuper fecit rex pateras triginta ex auro necnon lapide praecioso: & circūdate foliis hederam: uel aurosis bratteis: quasi uitis celatura artificiose obumbrabantur. Haec ideo ita fiebant quod per scientiam opificis arte mira reliquos anteirent: & multo melius studio uel mu-

nificencia regis formabant. Non enim tantum incelsanter & large artificibus impendia praestabat: quanto etiam publicorum negotiorum relictis regiminibus: ipse operatibus semper instabat: & frequenter artifices uisitabat. Quapropter opera opificum diligentia regis & industria feruente propensius imminebat. Cumque haec ad hierosolymam transmissa Ptolomei uoto fuissent: & princeps sacerdotum Eleazarus ea deo dicasset: portitores eorum honoras: donaque regi deportanda praestans ad eum remisit. Ergo postquam alexandriam peruentum est: & Ptolomeus praesentiam eorum cum septuaginta senioribus audiuit: statim Andream & Aristenum legatos euocari praecipit. Qui uenientes: epistolas quas a principe sacerdotum deportauerunt obtulerunt: & ea quae uerbis eos differere iuxerat edixerunt. Studens autem colloqui senioribus ab hierosolymis pro interpretatione legum directis: diuersos quidem qui pro suis causis aderant denunciari dimitti: mirabilem hanc & praeter consuetudinem faciens dimissionem: ut qui propter huiusmodi causas ducebant: post quintum diem eum adirent. Legati uero post mensam a rege tunc dimissi: illos ab Eleazaro destinatos expectabat. Dumque seniores illi cum dominisque regi deportanda princeps sacerdotum eis dederat aduenissent: cum uoluminibus transferunt: in quibus litteris aureis descriptae leges continebantur. Et rex eos de codicibus percussabat. Cum uero reuelarent: & ostenderet tenuitatem membranae: uel in comprehensibile eorum compagem rex miratus est: quod ita fuissent compacta. Dumque hoc diu fecisset: gratias inquit ago: uobis quidem quod uenistis: maiores uero illi qui uos destinauit: sed ante omnia deo: cuius haec leges uenerandae praebant. Cumque clamassent seniores: uel hii qui praesentes erant: orantes prospera regi diuinitus euenire: nimium delectatus: prorupit ad lachrymas. Nam saepius natura hoc summo gaudio patitur: quod est dolentium solet accidere. Tunc iussit Codices primatibus officii designari: uiros autem osculatus equum dixit esse primum ad eos facere sermonem pro quibus essent uocati: imo & diem quo ad eum deducti fuissent: clarum singulis annis per totum uitae suae tempus celebrasse permisit. Nam euenit eundem esse primum praesentiae illorum: & uictoriae diem: quo Antigoni nauali praefectio uicerat. Epulari etiam secum eos praecipit: hospitiumque in arce denunciauit eis omnia deputari. Nicanor autem super susceptionem peregrinorum constitutus: Dorotheum uocans: qui de his curam habebat: iussit singulis necessaria praeparare. Nam ita dispositum a rege fuerat: ut alimenta quibus singulae ciuitates utuntur: exhiberent diligenter consuetudini peregrinorum ad eos uenientium: & eis omnia ad nutum eorum pararentur: quatenus cibis solitis magis delectarentur: ne forsitan corrupti extraneis grauentur: quod & circa istos effectum est. Dorotheo uero quem pro sinceritate uitae super haec rex constituerat: per quem & praeparauerat omnia: quae ad huiusmodi conueniret conuiuia haec implere: partem quidem mediam eorum ad dexteram suam: reliquos autem post eius accubitum: nihil praetermittens: quod ad eorum honorificentiam pertineret. Postquam autem ita discubuerunt: iussit Dorotheo solita ministrare: quibus omnes iudei ad eum uenientes utebantur. Tunc itaque sacros praecones & immolatores & alios qui uota faciunt recusauit: & unum e senioribus nomine Heliseum sacerdotem existentem: rex petiuit facere orationem. Qui in medio stans regi bona & subiectis eius optauit: & post plausus cum gaudio & clamore omnium surrexerunt: & residentes ad epulationem & delicias paratas se contulerunt. Praeterea rex quantum satis ei uisum est coepit philosophari: & unumquodque eorum naturales percunctari sermones: & ad contemplationem questionis accedere: cauteque illis ad omnia respondentibus quae eis obiecta essent & explanantibus: gauisus: per duodecim dies hoc conuiuium instruxit. Et qui uult singula cognoscere: in conuiuio praeparata sunt: legat uolumina Aristeni: quae propter haec conscripserat: & agnosceret. Mirante uero eos non tantum rege sed etiam Menedimo philosopho: dicente omnia per prouidentiam dispensari: ideoque uirtutem & pulchritudinem uideri: destitit rex quidem de his facere sermonem. dicebat autem maxima sibi bona per praesentiam eorum fieri: nam profuisse ei: quod didicisset ab illis: quemadmodum deberet regna reuocari: dari singulis talenta tria: & deputauit illis: qui eos perducere ad diuersoria deberent. Postquam uero tres excesserunt dies: congregans eos Demetrius: transit ad studium maris: & unum transiens portem: adiit partes aquiloni coniunctas conciliumque fecit in domo prope litus stante: & apta secretis ad cognitionem negotiorum. Vbi eos perducens: petebat omnia quae opus habebant ad legis interpretationem: ut ipsis praesentibus dicerent: ut alias & incelsanter opus impleant. Cumque illi munificenter & laboriose cautam interpretationem faceret: usque ad horam nonam in hoc sedentes: ad curam corporis uertebantur: ita inuitante eos Dorotheo: uel opulenter conuersationis salubria praebente. multaque etiam ex his quae regi parabantur. Mane autem ad aulam uenientes: Ptolometum salutabant & rursus ad eundem locum rediebant: & manus in mari lauantes: & seipos purificantes ita legis interpretationi uocabant. Itaque transcripta lege & opere interpretationis ad effectum per. lxxii. dies transacto. Congregans Demetrius iudeos omnes ad locum in quo traslatae leges fuerant: praesentibus etiam interpretibus legit eas. Cumque multitudo: amplexa legem: uel seniores eius interpretes: Demetrium eo quod magnarum rerum inuentor esse uideretur laudasset rogauit etiam: ut & praesidiis suis daretur legenda: & petierunt omnes sacerdotes interpretes: seniores: & praepositos gentis: ut bene interpretata: permaneret immobilis. Cum uero omnes sententiam laudassent: iusserunt: ut si quod aut superfluum: aut minus ali-

quid scriptum uiderent in lege: hoc despicerent: & manifestum facientes emendarēt: hoc castigatē: ut quod semel iudicatum fuerat bene se habere: sempiterna memoria remaneret. Gauisus ergo rex & uidens uoluntatem suam ad utilem rem esse profectā: & delectatus relictis legibus: & sensum: & sapientiam: & legistatores obtupescens: ad Demetriū sermones facere cōpēit: q̄ ita mira existeret legislatio q̄ nemo neq; historiographus: neq; poeta meminisset eius. Cui Demetrius respondit: neminem fuisse ausum: hęc legum tangere conscriptionem q̄ diuina & uenerabilis esset: & quia lesi sunt quidam a deo hoc præsumentes. Significabat uero: qualiter Theopompus uolens in historia aliquid de his conscribere: sit mēte turbatus: plus triginta diebus: & cum ad se reuersus cum humilitate a deo ueniam supplicaret: dei sibi clementiam factam suspicatus eēt: nec non & in somnis uiderit: q̄ ei ideo accidisset: quia diuina scrutatus esset: & proferre ea ad homines impuros uellet: cum cōscribere quieuisset recepit sensum. Referebat autē & de Theopetio tragœdiarum poeta dicens: quia cū uisus fuisset in aliquo dragmatheoq; meminisset: quæ in diuino uolumine continentur: oculis obscuratis recognouit causam suæ cecitatis: & ita liberatus est a passione deo ueniam indulgente. Hęc ergo rex pure suscipiens petiuit interpretes: frequenter ad se de iudea proficisci: hoc enim eis ad honorem & ad donationem ab eo profuturum dicens: nūc uero iustū esse eos dimitti dicebat: sponte autē ad eum ueniētes: omnia quæ equū esset sapientiam eoz impetrare: & pro sua maiestate dignū largiri promisit. Et quidē tunc remisit eos donans unicuiq; optimas tres stolas: & auri talenta duo & calicem unius talenti: totūq; conuiuitorium. Principi autē sacerdotum Eleazaro destinauit per eos lectos cū aureis pedibus decem: & conueniētē eis suppellectilē: & calicem talentoz triginta: in super stolas decem: & purpurā: & coronam decoram: & lineas de bysso centum: præterea & pateras: & trullā: & libatoria: & crateras aureas duas deuouēdas. Petiuit autē & p̄ epistolas: ut si quis de his uiri uoluisset reuerti ad se uel permitteret: dum nimium delectaretur cum eruditis habere sermonem: & diuicias suas libenter talibus impriri. Huiusmodi quidem causam ad honorem & gloriam iudeorum Ptolomeo nomine philadelpho fieri contigit.

Quemadmodum honorauerūt reges Asyæ gentē iudeoz: cuiusq; multos ex ipsis i subiectis suis ciuitatibus statuerunt.

CAP. III.

Mpetrauerunt autē & a regibus Asyæ honorem: quō cū eis castrametati sunt. Nā Seleucus nomine Nicanor in ciuitatibus quas per Asyā edificauerat: & in inferiore syria: & in ipsa Metropoli Antiochia republica sua dignos eos effecit & equū eis honorē cum habitatoribus macedonibus & græcis deputauit. Hactenus in eadē conuersatione eos aliquando mansisse signū est: q̄ iudei nolētes alienigenaz uti oleo: accipiunt alias accipiunt diffinitam quādam a principibus olipiaci certaminis p̄ p̄cio olei pecuniā: populoq; Antiocheno in præfenti bello uolenti soluere consuetudinē: Mutianus præfectus tunc syriæ cōstituta seruauit: & post hęc imperatoribus Vespasiano & Tito orbis terraz: supplicauerunt Alexandrini & Antiocheni: ut eis ius reipublicæ de reliquo cū iudeis non deberet esse cōmune: nec impetrauerūt. Vnde potest considerari romanoz modestia: & potius magnificentia Vespasiani & Titi. Qui cū multa pericula bellando contra iudeos sustinuisent: acerbē ferentes q̄ se tradere noluisent: sed usq; ad finem pugnantē permansissent: nihil penitus eis de hoc quod dudum præstium fuerat abstulerunt: sed simul & priorem iram & petitionem magni populi Alexandrini & Antiocheni uiuaciter expulerunt: dum nihil neq; pro amiciciis ad gratiam istorum: neq; pro inimiciis de uictorum concederent: quatenus persolueretur aliquid pristinae iudeorum utilitatis: dicētes eos in pugna dedisse p̄nas q̄ arma cōpunt: infontes at nō eē iustū sua possessiōe priuari. Simile uero & Marcū agrippā erga iudeos sensisse cognouimus. Nā motis cōtra eū cretēlibus: & petētibz Agrippā: ut cōuersationē quā eis Antiochus Seleuci nepos: q̄ ap̄d græcos deus nūcupat dederat soli possiderēt & dicētibz: ut si cognati eēnt eoz iudei: colerēt p̄prios eoz deos: habito iudicio iudei ui: erūt: ut suis utant moribus: defendēte eos Nicolao damasceno. Nā Agrippa iterlocutus est: nihil inouare eis licere. Siq; autē certius hęc uult nosse: legat nicolai cētēsima & uicesimā tertiam & quartā historiā: & Agrippā qdē iudiciū nō est forsītā admirādū. Nō. n. pugnabat tūc gēs nostra aduersus romanos. Vespasiani et Titi magnificētiā qlibet decētius obtupescit: q̄ post tot bella rātaq; certamīa q̄ cōtra nos habuerūt tā pie dispositi sunt. Repetā at orationē: unde ad hęc uideor eē digressus. Iudeos igit sub ip̄erio magni Antiochi regētis Asyā cōstitutos contigit multa tollerasse: dū terra eoz diuersis calamitaribus subiaceret: cū illis q̄ humilē syriā hitare ui debant. Nā cū Antiochus pugnasset cōtra Eupatorē p̄tolomeū: & eius filiū Ptolomeum: cognomine epiphane: laborare cōtigit eos cū uincēte & uictō: & eadē pari ut pares existerēt: naues turbate & tēpestatibus fluctuātes: dū iter fœlicitatē & calamitatē antiochi fuissent cōmuniter cōstituti. Cūq; uicisset Ptolomeū: Antiochus iudeam recepit. Defuncto uero Ptolomeo filio Eupatore: filius eius magnā uirtutē militū misit: & ducem Scopam nomine: contra humilem syriam: multasq; eoz ciuitates cōpēit. Ex quo nostra gens expugnata adiecta ei est: & nō post multū Antiochus Scopā u. citi: cōstigēs contra eū iuxta fontē iordanis: & multos ab exercitu eius p̄strauit.

postea uero antiocho capiente syriæ ciuitates: q̄s Scopa tenuerat: ex samaria sponte gens iudeorum ad eum transiens: in ciuitatem omnē eius exercitū suscepit: & elephātis abundanter alimentis præbuerunt: & obsidente eos qui ab Scopa in arce hierosolymoz relictī sunt custodes: prono animo auxilium præstiterunt. Igitur Antiochus iustum arbitratu iudeoz erga se studium liberaliter remunerandum: scripsit magistratibus & amicis testimoniū exhibens q̄ ab eis bene tractatus est: sed & donationes quas eis pro gratia retribuere cogitauit: manifeste illis innotuit. Referebat uero epistolas q̄s magistratibus de ipsis scripserat: præponens testimoniū: quod nobis præbet Polibius megalopolitanus in undecima historia sua ita dicens. Ptolomei dux Scopa ad superiora uadens loca: superauit hyemis tempore gentem iudeoz. Dicit nāq; & in eodē uolumine: qualiter Scopam Antiochus deuincens. Bythyniam & Samariā: & Abella: & Gadera cepisset. Paulo post uero tradiderūt se ei iudei: qui circa templū habitabāt. Factæ autē apparitionis in templo: ad aliud tempus narrationē differamus. Polibius quidē hęc in historia conscripsit. Nos autē reducamus orationē ad narrationē priorē: intimentes epistolas regis Antiochi. Rex Antiochus Ptolomeo salutem. Iudei mox ut prouinciam eoz ingressi sumus: liberalitatē circa nos suam ostendērunt: & ueniētes ad ciuitatē clare nos susceperunt: cū senioribus & principibus occurrētes: & abū de ministrauerunt militibus: & elephantis uictualia & nobiscum ad arcē pugnauerunt contra custodes aegyptioz. Ergo dignū & nos iudicamus eos remunerari: & reficere ciuitatē destructam: & rursus in eam habitatores cōgregare dispersos. Et primū constituimus p̄pter pietatē eis p̄stari ad imolationes uictimarū: & uini & olei & libaminis p̄ciū argēteoz uiginti milia: & ad similitudinem secūdū prouincialē legē tritici modios mille quadringentos septuagintaquinq;. Præberi autē hęc inquit eis uolo secūdum mea mandata: & opus tēpli cōstrui: & porticus: & si quid oportet aliud restitui. Materies autē lignoz deponat ex ipsa iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apta reddatur. His quoq; uel nunc habitāt: uel habituri cōueniūt: donamus tributa usq; ad mensē biperherethum: & per tres annos liberamus a tertia parte fiscalium: quatenus eoz lesio releuetur. Et quicumq; ab ipsa ciuitate ad iuga seruitutis abstracti sunt: ipsi iudea: & ab aliis gentibus: & a libano: nullo p̄ his exigente uectigal. Similiter & in aliis in quibus oportet clarissimā templi fieri uolumus edificationem. Conuersetur omne genus eoz secūdum proprias leges: relaxetur & sacerdotes & scribæ templi: & cantores sacri a tributis: quæ pro suo capite dabant: & regio uectigali: uel ab aliis cunctis oneribus: ut pro opere eoz ciuitas habitationibus hominum apt

De infœlicitate iudeorū quam postea emandauit ioseppus filius tobiz: cōponens amicitias cum ptolemeo cognomine epiphanen.

OS aut Onias paruulus mente: & pecuniis auarus existens: pro populo regibus uectigal quod patres eius ex propriis dabant idest uiginti talēta pecuniarū nō reddens ad irā regē Ptolomeum cōmouit: qui & legatum transmittens ad hierosolymam: culpabat Oniam non reddentem tributa: & interminabatur: ut si nō acciperēt tributa: terram eorū ad iugera metiret & mitteret ad habitandū illic milites. Audiētes uero mādata regis iudei turbabantur: hunc aut Oniam nihil horū flecebat propter auaritiā suā. Ioseppus aut quidam iu uenis ætate: sed propter castitatē & suā prudentiā iusticiæ gloriā habēs apud hierosolymitas: patre Tobia: & ex sorore Oniæ principis sacerdotū progenitus: mandante matre legati præsentiam dum ille esset ad ficulam uicū: ubi natus erat: ueniens in ciuitatē increpabat sacerdotem: nō pudentem innocētiæ ciuiū: sed ad pericula mittere uolētē gentē propter pecuniarum priuationem: dum per ipsum populū dignitatē accepisset: & principatū sacerdotalis honoris impetrasset. Si aut cupiditate haberet pecunias: ita ut propter ipsas & periculū fieri patriæ: & ciues suos afflictos uidere pateret: suadebat ei ad regē ire & petere: ut ei aut oēs pecuniæ aut pars cōcederetur. Tunc Onias neq; principatū uelle se gentis habere respondit immo & sacerdotale honorē si esset possibile paratum se esse deponere: ne tantū ad regem accederet. Et dum nihil ad se de his pertinere dixisset: ioseppus interrogauit eū: si sibi concederet legationē ad Ptolomeū gerere pro gente. Cūq; cōcessisset Onias: ascendit ad templum ioseppus: & conuocata multitudine ad contionem nihil turbari eos uel timere suadebat propter auunculi Oniæ circa eos negligentiam: sed rogabat: ut deponeret cordis mesticiā: qua pro regis mādati affligebant. Nam legationem facturū sed ad regē promissit: ut flesteret eū: quo nihil iniquitatis in eos efficeret. Multitudo quidē hæc audiens. Ioseppo gratias egit: ipse aut a templo descēdens: in hospitium suscepit Ptolomei legatū: donauitq; ei magnificentissima munera: & per multos dies munificētissime eum pauit: & ad regem remisit: promittētes ei ut & ipse sequeret. Nā prior factus erat proficisci ad regem legato inuitante: & concitante eū ad Aegyptū peruenire: & pmittere omnia quæ a Ptolomeo peteret: se eum impetraturū: quia modestiā morū eius nimis amabat. Cūq; legatus ad Aegyptū peruenisset: & regi nunciasset indeuotionē Oniæ: & utilitatē Ioseppi: quem uenturū ad eū dicebat: & sanis factūq; pro excessu Oniæ: qui etiam regem patronū esse cōsideret: tanta laudum magnitudine p adolēcente uetibat: ut regē & uxore eius Cleopatrá prius familiarē faceret habere Ioseppū quā eum haberent præsentem. Ioseppus autē mandans amicis ad Samariam: & mutuā ab eis accipies pecuniam: & parans cōuenientia pfectioni: uestes & pocula & subiugalia: quæ oīa ad uiginti milia dragmas essent ad Alexandriam usq; peruenit. Contigit aut p illud tēpus oēs primatus & magistratus ascendere ciuitates Syriæ & Phœnicie: ut uectigaliū susciperent exactionē. Nam singulis annis potentibus per ciuitates eam rex cōmittere cōsueuerat. Videntes aut hi per uiam Ioseppū deridebant eius paupertatem & inopiā. Cūq; ad Alexandriam peruenisset: in Memphis Ptolomeū esse cognouit: cui occurrere festinauit. Sedente aut super currū rege cum uxore & amico Athenione: qui cū legatione ad Hierosolymā destinatus: & a Ioseppo hospitio clemēter exceptus est. Videns Athenio mox regi innotuit: dicēs hūc eē: de quo ab hierosolymis ueniens nūciauit: quā bonus inquit iuuenis & liberalis. Ptolomeus uero primus eū salutauit: & ascendere super currū fecit. Postq; uero sedit cœpit rex Oniam accusare. Tūc Ioseppus ait. Veniam ei quæso præsta propter senectutem. Nō enī uos latet q; senes & infantes eādē mētem cōtingit habere. A nobis aut redditur tibi ratio: ut ei penitus irasci nō debeas. Gauisus aut rex de prudentia atq; beniuolentia iuuenis: plus eū quippe iam expertum diligere cœpit: iussitq; i aulā regiā suscipi: & quotidie suæ mensæ esse conuiuā. Cūq; uenisset ad Alexandriā rex: uidentes Syriæ priores cōsidentem Ioseppum: egre ferebant. Instante uero die quo suscipi habebant uectigalium solēniter exactiones diuersarum ciuitatum nobiles data pecunia suæ patriæ exigenda fiscalia cōducebant: quæ usq; ad octo milia talenta humilis Syriæ & Phœnicis & Iudææ & Samariæ colligebantur. Audiens ergo Ioseppus culpabat eos qui conducebant: tanq; paruo munere exigenda regi uectigalia promississent. Ipse autem duplum dare pollicitus est: & fisci iuribus peccantium substantias applicare. Nam & hoc cum uectigalibus tradebatur. Rex itaq; libenter audiuit q; ad eius erratiū expectaret augmentum: & petente Ioseppo confirmari sibi uectigaliū conductionem interrogauit si secundum promissionem suam uades idoneos habere potuisset. Ille uero facile respondit. Dabo inquit homines bonos & optimos de quibus confidas. Cūq; diceret rex: qui sunt isti uades quos te dare promittis: Ioseppus: te inquit o rex & tuam uxorem pro utraq; parte sponsores præbebo tibi. Cuius uerba libenter suscipiēs Ptolomeus sine fideiussoris uectigalia eum habere permisit. Quod factum nimis contristauit eos qui de ciuitatibus Syriæ ad Aegyptum uenerant: q; simili non fuerāt benignitate tractari: unde cum magna confusione ad suas unusquisq; prouincias recessere. Ioseppus uero accipiens a rege duo milia peditum: petiuerat enim aliquod auxiliū ut uires haberet contra contumaces ac rebelles exigere: tunc mutuans propter expensas suas ab

amicis regis quingenta talenta de alexandria in Syriam est profectus: q; postq; uenit in ascalonam uectigalia exigens ascalonitas quō nihil dare uolebant: sed etiā contumeliis eum grauibus afflicebant: capiētes priores ipsorū uiginti trucidauit: & substantias eorum usq; ad mille collectas talenta regis utilitatibus applicauit: intimans ei quæ contigerunt. Miratus autem Ptolomeus prudentiam eius: & laudans quæ facta fuerant: permisit ei agere quæ uellet. Hæc audientes Syrii ob stupuerunt ascalonitarum contumaciæ exempla: metuentes ciuitatibus suis: & ideo foribus ciuitatum referatis deuotis animis aduentum Ioseppi sustinebant. Nitentibus uero scitopolitanis cōtumeliis eum afflicere: & uectigalia denegare quæ prius sine dilatione reddebant: horum quoq; priores interfecit: substantiasq; eorum fisci iuribus applicauit. Colligens uero pecunias multas: & maximum faciētes lucrum ab exactione uectigalium abutebatur collecta pecunia: ut ei potentia permaneret: occasionem sibi: & causam scēlicitatis seruare putans ex his quæ congregauerat: & multa large regi & Cleopatre uel amicis eorum bona dirigebat patrociniā sibi eorum fauoremq; concilians. Potitus uero ac scēlicitate per annos uigintiduos: & pater factus ab una quidē uxore septem filiorum: habuit etiam ex filia fratris sui solini. unum nomine hircanum: quam accepit ex tali causa: cum fratre quondam Alexandriā pergens: ducente etiā secum filiam nuptiis iam maturam: ut eam coniungeret alicui sublimi iudeorum: dum apud regem cœnaret: & intrasset Pantomima ad conuiuium concupiuit eam: fratrisq; nunciāuit desiderium suum: petens eum celare suū peccatum. Nam apud iudeos lege prohibetur alienigenæ conuenire mulieri: quapropter petebat ut fideliter causam eius cupiditatis expleret. Frater autem eius libenter ministerium suscepit ornansq; suam filiam: nocte adduxit ad eum & collocauit. Ille ex ebrietate nesciens ueritatē cum fratris filia concubuit: quo sæpius facto ualde dilexit eam: dixitq; ad fratrem q; uita eius periclitaret si rex ei minime concederet Pantomimā. Fratre uero petente nihil eum debere metuere: quæ dicebat ei frui muliere uxoremq; habere: & uerum aperiens ei: ac dicens magis se uelle filiā iniuriam sustinere quam illum uidere ad confusionem detestabilem peruenire: laudans eum Ioseppus de concordia fraternitatis filiam eius duxit uxorem & filium ex ea genuit Hircanum ut prediximus. Qui cum adhuc tertiumdecimum annum agens demonstrabat naturalem fortitudinem & prudentiam: ut etiam acerbam emulationem fratribus suis excitaret. Ioseppo uero uolente cognoscere quis de filiis suis uirtute melior existeret: unumquenq; ad doctorum sublimium studia destinauit. Et ceteri quidem desidia disciplinarum indocti fatiūq; redierunt. Post illos autē adolēsculum hircanum direxit: danisq; ei trecenta iuga bouum: transmisit uiam duorū dierum ad solitudinem seminare: celans lora quibus ligarentur: quæ non habens hircanus: aratum quidem sententiam reprobaui suadentium: ut ad patrem mitteret quosdam deferre lora. Tempus autem non arbitratus non oportere se perdere dum expectaret illos qui transmittendū erant: excogitauit uirile quoddam & maius ætate sua. Occidens enim decem iuga: carnes quidē operariis distribuit: pelles uero eorum incidens retinacula fecit: per quæ iuga ligauit. & hoc modo seminans terram quam ei præceperat reuersus est ad eum: quem pater suscipiens nimis dilexit propter prudentiam & argutiam mentis: & fiduciam eius laudans tanq; solum proprium filiū diligebat: propter quod fratres eius contristabatur ut uero nunciāuit quidam Ioseppo per illud tempus filium regi Ptolomeo genitum: & q; omnes priores syriæ & subiectarum prouinciarum celebrarent natalis pueri diem: cum apparatu maximo ad alexandriam ire ipso quidem senio prohibebatur: filios autem interrogauit quis illorum ad regem uellet ire: maioribus uero recusantibus: & ad tales conuentus indoctos se esse dicentibus: fratremq; hircanum posse ad regem ire firmiter consuluit eum. Qui cum se promississet iturum dicens se in uia non multas opus habere pecunias: dum soleret bibere modeste: & ei decem milia dragmæ habunde sufficerent: gauisus est de sobrietate filii. Deferens autem parum puer patri suadebat dona quidem exide ipsi regi nō mittere: dare uero epistolam ad dispensatorem in alexandriam: quatenus ei præberet pecunias ad cōparationem eorum quæ optima uel præciosā poterat inuenire. Qui opinatus decem talenta sufficere ad sumptum regii muneris: filium collaudans: ut bene admonentem scripsit dispensatori Arioni qui omnes per Alexandriā eius dispensabat pecunias: non minus tria milia talenta existentes. Nam Ioseppus a Syria pecuniam ad Alexandriam mittebat. Et constituto die ueniente: in quo assignari regi oportuisset. Arioni scribebat: ut eas redderet. Igitur Hircanus suggerens patri: accepit epistolam ad alexandriamq; perrexit. Egresso autem eo fratres eius scribunt omnibus regis amicis: ut eum occiderent. Qui ut peruenit ad Alexandriam: porrexit Arioni epistolā. Quo interrogante eum quanta uellet accipere talenta: nam sperabat eum querere decem tantum: aut his paucis plus: cūq; dixisset mille opus habere iratus increpabat eum: quasi uolentem luxuriose uiuere: & dicebant quemadmodum pater eius substantiam collegisset labore uel abstinentia: & imitatore fieri genitoris inuitabat. Dare autem non plus nisi decem talenta se dicebat: & hæc ad regiam donationem. Tunc furore cōmotus adolēscens in uincula Arionem misit: cuius uxor ad Cleopatram demandans petiit quatenus puerum increparet: nam ualde Arion apud eam honoribus præcellerat: quod etiam ad regis notitiā Cleopatra pduxit. Itaq; Ptolomeus ad Hircanum

num miseris admirari se dicebat q̄ a patre ad se transmissus nō eū uidisset: insup̄ & disp̄satorē ligasset. Venire ergo eū: & cām sibi pro qua ueniret idicare p̄cepit: quē ferūt nūcio regis ita respōdisse legem esse penes iudeos: quā phibet cōmunes epulas prius attingere: quā in tēplo dei immolare. Et ideo distulisset ne sine donis a patre transmissis ad regem pueniret. Propter hanc causam nō ad eū uenisse: seruu aut̄ punisse nō obsecutū iussionibus suis: dum nihil distaret iter magnū & minorē dominū: sed si taliū cōrumacia nō emēdat: & tu inquit spera similiter a subiectis contemni. Quā Ptolomeus audiens ad risum cōuersus magnanimitatē adolescentis miratus est. Cūq; audisset Arion q̄ ita rex respōsum accipiens nullum ei auxiliū praberet: dedit adolescenti mille talenta: & a uinculis est solutus. Tres uero differens hircanus dies regē regināq; salutauit: quem illi libenter suscipientes uiderunt: & amicablem pauerunt propter honore patris. Qui late ter ad negociatores accedens comparauit ab eis pueros centum litteras scientes unūquēq; talē to uno: & centum uirgines singulas eodē prætio. Cūq; inuitatus ad regis conuiuium discubuit set cum prioribus prouinciā: ultimus omnium & tanq̄ puer ab his qui loca secundum dignitatem habebant contemneretur. Cūq; omnes conuiue regis ossa ciboz ante hircanum in mensā proicerent: ipso tacente Trifon qui ad conuiuia & ad risum conuiuiarū erat aptus: rogantibus se cōuiuiis iuxta mēsam assistens regi ait. Vides domine anteposita ossa Hircano. Ex hoc conice q̄ & pater eius sic omnē Syriam denudauit: quēadmodū hęc ossa iste carnibus expoliāuit. Ridēt uero ad uerba Trifonis rege: & interrogante Hircanum: cur tanta ante eum ossa iacerent: apte inquit domine: nam canes semper ossa cū carnibus deuorant: sicut isti fecerunt. Idē de accubentibus dicens: quoniā ista aēte eos minime ossa iacebant: hoies uero carnes cōedunt: ossa aut̄ iactant qd̄ & ego tanq̄ hō nūc feci. Rex aut̄ miratus eius respōsum tā sapiēter dictū oēs plaudere iussit: uerbū eius laudātes. Postera uero die ad unūquēq; regis amicū pergens: & ad potētes aulæ: hoc qd̄ salubabat: famulos aut̄ interrogabat: quāz dona daturi sunt regi die natalis filii eius. Illis uero dicentibus: quosdā decē duros talēta: alios aut̄ nobiles plus secundū magnitudinē substantiæ suæ: cōstitari se simulauit quasi nō ualens talē donationē offerre: nam plusq; quinq; talenta se nō habere affirmabat: quod serui audientes dominis nunciauerūt: qui gauisi sunt sperātes ioseppum regem offendere: propter numerū paucitatē: instante uero die ceteri quidem regi offerentes tā lenta nō plus uiginti: qui magnā uidebant offerre munēz quantitatē hircanus: quos comparauerat pueros centum & uirgines totidem: unicuiq; dans talentū portare: obtulit pueros quidē regi puellas autē cleopatraz reginæ: omnibus munēz magnificentiā admirantibus & ipsis regibus & amicis eoz: insup̄ & regis seruentibus: quia digna dona multis talentis obtulisset: unde etiam & mortis pericula declinauit hircanus: quāz fratres eius zelo ducti parauerūt. Tunc ptolemeus magnanimitatē adolescentis miratus iniperabat ei donationē quā uellet accipere: ille nihil plus petiuit ab eo in se fieri quā ut patri eius scripta dirigeret. Honorans ergo liberaliter: & donationes copiosas præsians patri & fratribus & oibus magistratibus scripta transmisit. Audientes autē fratres eius hircanū a rege talia meruisse: magnoq; cū honore redeuntē in occursum eius se egredi simulantes interficere illum etiā patre sciente omnimō decreuerunt: irascebatur. n. ei pater ppter pecunias quas regi obtulerat: & nō curabat salutē eius. Et irā quidē quā circa filiū ioseppus habebat regem timens celabat. Cōmittentibus uero aduersus eū fratribus pugnā: multos eorum qui eos sequebantur occidit cum duobus fratribus suis. Ceteri aut̄ ad patrē hierosolymā conuenerunt: qui postq̄ ad ciuitatē uenit nullo se suscipiente discessit trans iordanem fluuiū: ubi remotus uectigal a barbaris exigebat. Per idem autē tempus regnabat ī asia Seleucus qui Sother nominabatur filius magni Antiochi: tunc moritur & pater Hircani ioseppus uir bonus & magnanimis qui populum iudeorum a paupertate & debilitate ad clarissimas rerum causas usq; perduxit his etiā uiginti & duobus annis Syriæ & phœnicis & samariæ tributa dispensauit. Defunctus est uero & auunculus eius Onias principatum sacerdotii simoni filio derelinquens.

De amicitia lacedæmonioz factis cum Onia principes sacerdotū iudæz gētis. CAP. V.

Ortuo quoq; & isto: filius eius Onias in honore successit: ad quē rex lacedæmonioz aruis legationē direxit & epistolas: quaz huiusmodi continebatur exemplar. Rex la ccedæmonioz aruis Oniæ salutē. Legentes scripturā aliquā inuenimus ex uno genere iudeos & lacedæmones extitisse: & familiaritatē cū abraā sotaliter habuisse. Iustū est ergo cū fratres existatis transmittere ad nos & petere quāz uobis necessaria iudicatis: facinus uero & nos idem & uestra ppria simul: & nostra cōmunia reputamus. Portitor litteraz dimotilis epistolas uobis difert quadrangulo scriptas signaculū habentes aquilā: draconē unguibus deponit. Epistola igit̄ a lacedæmonioz rege destinata textū huiusmodi cōtinebat. Defuncto aut̄ ioseppo populum cōtigit seditionem pati propter filios eius. Nam maioribus bellū gerentibus contra hircanum ultimū filioz ioseppi: discessit ab inuicem multitudo: pluresq; maioribus auxiliū ferebant cum principe sacerdotum Simone: qui cognatus eorum & affinis extabat. Hircanus autē redire quidem ad Hierosolymam minime iudicauit. Sedens uero trans iordanē frequēter arabas debellabat. Edificauit ergo turrim. fortissimā ex lapide albo construens eam & totam

usq; ad terram sculpit animalibus diuersis: & ī circuitu fecit magnum & altum euripum: id est piscinas. Ex petra autem contrapositi montis cuius incidens sinistram extensionē speluncas multo rum spatiorum in longitudinem ibi constituit. Deinde domos quasdam in ea ad cōuiuia & somnum: & conuersationem fecit apertissimam multitudini: cameratas etiam currentiū aquarum delectatione gratissimas ad ornamentū totius aulæ. Ostia uero spelūcarum aperuit minorā: ut unus & nō multi per ea possint intrare: & hoc custodia gratia cōdidit: ut obsessus a fratribus minime periculo subiaceret. Insup̄ edificauit & atria magnitudine excellentia: & paradisis ornauit egregiis: & talem perficiens locum tyrum eum nominauit. qui locus est inter arabiam & iudeam positus trans iordanem non longe a Sebonitide regione: præsuit ergo patribus illis per ānos septē omni tempore: quo Seleucus syriæ regnauerat. Hoc enim iam defuncto: post frater eius Antiochus: qui epiphanes uocabatur regnum obtinuit. Moritur etiā Ptolomeus rex ægyptiorum: qui similiter epiphanes nuncupabatur: reliquens duos filios minores ætate: quorum unus qui & maior erat Philometor dicebatur: minor uero Fiscon. Hircanus autē uidens magnam Antiochum uirtutem habentē: & timens ne tentus ab eo tormētis afficeretur p̄ his quāz cōtra arabas egerat uitam propriæ manus internitione cōclusit: cuius substātiā antiochus suis commodis applicuit.

Seditio potētū in iudæa: quoz qdā trāsierūt ad antiochū epiphānem leges patrias reliquētes: ipse aut̄ Antiochus exercitū ducēs: & hierosolymā ciuitatē: replūq; uastauit. CAP. VI.

Er idem tempus defuncto Onia principe sacerdotum: fratri eius Antiochus sacerdotii contulit principatum. Nam filius quem onias reliquerat adhuc infans erat. Demōstrabimus autem singula ī loco proprio quāz adhuc puerū pertinere uidebunt. Iesu uero nam hic frater erat Oniæ principatum sacerdotii rex abstulit iratus: & dedit eū iuniori fratri eorum nomine Oniæ: Symoni autem tres filii hi fuerunt: qui ad tres principatus sacerdotii sicut prædiximus peruenerunt. Et Iesus quidem Iasonem se nominauit. Onias autē melaus est nuncupatus. Seditionem itaq; prius princeps sacerdotū Iesus aduersum Menelaum cōcitauit: & diuisa ī utrūq; populi multitudine: pro parte Menelai filii tobiz constabant alias consistebant: populi uero pars plurima Iasonem adiuuabat. Vnde & laborantes Menelaus & filii Tobiz ad Antiochū discesserunt. ad noticiam eius perducentes q̄ uellent patrias relinquere leges: & conuersationem & mores obseruare græcorum. Rogauerunt ergo eum ut pmitteret eis edificare Gymnasium hierosolymitis. Cūq; concessisset circūcisionem suam uelauerunt: ut non apperent in denudatione græcis esse dissimiles: ceteraq; omnia relinquentes: quāz illis mos patrius imponebatur: aliāz facta gentiū rituz sequebantur. Antiochus autem pro suo foeliciter imperio exercitū ducere deliberauit ad ægyptum tractus desiderio eius contēnens filios Ptolomei ut de belis: ac nequaquam tanta negocia regere præualescentes. Perueniens igitur cum magna uirtute ad belusium: & dolo philometorem ptolemeum circūueniens ægyptum occupauit. Et cum adisset loco mēphiticā ciuitatis: eam capiens contra alexandriam ut obsidendo ptolemeum caperet ambulauit. Expulsus uero est: non ab alexādria tantum sed etiam a toto ægypto: romanis sibi denūciantibus ut discederet a prouincia: sicut prius & alibi demonstraui. Exponam ergo per partes de hoc rege: quemadmodum iudeam & templum pariter occupauit. Nam in patria mea conscriptione capitulati eorum memoriam feci: nūc necessarium putauī ad certiore eorum narrationem denuo remeare. Reuersus ergo propter romanorum timorē ab ægypto rex antiochus ad hierosolymorum ciuitatem ducit exercitum: quo perueniens anno centesimo quadragesimo tertio: post regnum primi seleuci centesima quinquagesima tertio olimpiade: uicesimo & quinto die mensis casleu quem macedones appelleon nominant: capit eam sine conflictione cuiuspiam apientibus ei portas his qui uoluntati eius consentiebant. Ingressusq; ciuitatem hierosolymorū multos interemit sibi contraria sapientes: nec non etiam eos qui portas aperientes ciuitatem ei tradiderunt: propter templi diuitias interfecit: multa q; ab eo auferens pecunias ad antiochiam reuersus est. Postq; ergo expoliāuit templum ita ut uasa dei asportaret & lucernas aureas: & aram auream: & mensam: & sacrarium neq; de uelis abstinuit: q̄ ex bisso & cocco erāt. Exhausto autē & thesauro nihil penitus relinquens: ad maximum iudeos luctum propter hęc usq; perduxit. Nam & quotidianas imolationes quas deo secundum leges offerebāt celebrare phibuit. Depredans uero totam ciuitatē: quosdam interfecit: alios captiuos cū uxoribus & filiis deduxit: ita ut numerus multitudinis captiuorum usq; ad decem milia existere uideretur. Incendit etiā optima eius loca: & deponens muros arcem edificauit in interiori parte ciuitatis: nam alta & eminentior erat prius a tēplo: & propter hoc muniens muris altis & turribus custodiam macedonū ibi disposuit. Manebant etiā in arce nihilominus homines impij & moribus maligni a quibus ciues multa & acerba subinde patiebant. Edificans uero & in sacrario arā: sup̄ eā porcos imolauit: hostias non legitimas: nec patriæ religioni iudeorum congruas. Coegit itaq; eos relinquentes religionē patriam idolum uenerari: edificare etiam in unaquaq; ciuitate & uico tēpla deorum: & aras collocantes imolare super eas porcos omni die præcepit: & ne quis circūcideretur: aut ne filii eorū. Interminatus est & tormenta grauissima: siquis præter hęc facere inueniretur.

Qualiter uetante antiocho iudeos patriis uti legibus: mathathias filius ioannis regē cōtem-
psit: & ducem antiochi interemit.

Cap. VII.
Onstituit itaq; ppositos: qui cogèrent imperialia mandata perficere. Et multi quidem
iudeorum sponte: alii uero propter timores imminentes: regis pcepta sequebantur.
pbatissimi aut & generosi: detestabile facinus execrantes: patris legibus adheferunt. p
pterea diebus singulis pœnis afflicti: & amara passi tormenta trucidabantur. nā & ut
berari: & diuersis cruciatibus fatigati: adhuc uiuentes crucis patibulo figebantur. Vxores uero
& filios quos circunciderunt pater uoluntatem regis laqueis suffocabant: parentum eos cer-
uicibus illigantes. Nam & si apud aliquem uolumē: inuentum fuisset sacrū: aut lex: & his quoq;
crudeli sorte moriebatur. Videntes samarite iudeos hęc pati: dereliquo negant se neq; cognatos
ipsos: neq; tēplum super garizim maximi dei ut prius esse fatebantur: consuetudinem suę faciē-
tes naturę: de q̄ superius constat expressum: sed dicebant se medorum pfarūq; colonos. Mitētes
ergo ad antiochū legatos & epistolam que subter sunt scripta significauerunt Regi antiocho epi-
phani relatio a sichimitis sidoniorum. Nostri maiores propter crebras prouintię pestilētias secu-
ri priscam quandam superstitionem: consuetudinem fecerunt: colendi quę dicif apud iudeos sab-
batorum die: edificantesq; sine numine in garizim monte templum offerebant in eo deotas
immolationes. Vobis autem malignitatem iudeorum digne rependentibus: ueniētes iudices ue-
stri: & arbitrati per cognationem illorum nos eadem facere: similibus nos pœnis afficiunt: dum
ab initio sidoni esse noscamur quid manifestum esse publicis constat annalibus: petimus ergo te
beneficium & saluatorem denunciare appollonio nostrarum partium iudici & nicanori regalia
tractanti negotia: ut nihil nos debeant molestare: quasi iudeis aliqua superstitione coniunctos:
cum genere & moribus ab eis probemur alieni. Templum uero edificatum: quod adhuc sine cu-
iusq; dei nomine constat: gręci iouis illud appellatione petimus dedicari. Quo factō: uitamus im-
portunas molestias sustinere: operibusq; sedulo uacantes: tibi soluimus redditum quantitatem.
Hęc petentibus samaritibus: rex ista rescripsit. Antiochus rex nicanori. Sichimitę sidonii porre-
runt mihi publicam relationem. Sed quia cogitantibus nobis de statu regni cū amicis: docuerūt
ab eis missi. q̄ criminibus iudeorum in nullo probantur esse participes: quādo morbus gręcorū
uiuere potius alexerunt: absoluius eos a iudeorum pœna nocentium: & templum eorum quē
admodum petierunt gręci iouis appellatione dedicetur. Eadē & appollonio partium iudici scri-
psit: sexto & quadragesimo anno. mense echato octauodecimo die. Eodem tēpore erat habitans
aliquis in modin uico iudeę nomine mathathias. filius ioannis. filii simonis. filii samonis: sacer-
dos de uice ioab hierosolymitis. Erant autem ei filii quinq;. ioannes qui uocatur gaddis. & simō
qui dictus est thasi. & iudas: qui uocabatur machabeus. & eleazarus. qui dictus ē apphus & abar-
ron qui dictus est ionathas. Iste ergo Mathathias plāgebat apud filios statum rerum: & ciuitatis
rapinam & templi nuditatem: & calamitates plebis: dicebatq; melius illi esse: pro patris mori legi-
bus: quam ita sine gloria uiuere. Venientibus autem ad Modin uillam a rege directis ut cogere
iudeos facere: que pcepta uidebantur a rege: & iubentibus illic constitutis idolis immolantibus
secundum regis iussionem: & primum mathathiam: qui doctrina uel fama glorię reliquos atēbat
sacrificare cōpellentibus Mathathias recusabat hoc facinus dicens. Licet alii omnes iussionibus
antiochi pro timore obtemperent: mihi tamen & meis filiis tale scelus nullatenus iponit. Cūq;
tacuisset accedens quidem ex iudeis imolauit in medio sicut pcepit Antiochus: iratusq; matha-
thias irruit super eum cū filiis suis: habentibus gladios: eius sanguinem super aram effudit: & iu-
dicem regis appollonium qui eos ad talia cogebat: cum suis paucis militibus interemit: & aram
deponens clamauit. Si quis emulatur patrias leges & dei religionem: sequitur me. Et hęc dicens
cum filiis ad solitudinē exiit: relinqs oēm suā possessionē. Idem multi faciētes cū filiis & uxori-
bus ad solitudinem confugerunt. Audientes uero ista iudices regis: auxilia conuocantes quę in
arce hierosolymorum pro custodia permanebant: prius quidem conabantur uerbis eos flectere
ut ad penitentiam peruenirent: & eligerent potius illa que profunt: ne aliqua necessitate cogente
eis tanquam hostibus uterentur. Quibus non accipiētibus uerba: sed contraria sapientibus: cōsi-
xerunt die sabbatorum: & sicut erant in speluncis ibi eos atroci incendio cremauerunt: dum re-
pugnare propter diem festum noluisent: ne in malis suis honorem sabbati transgredi uiderent.
Nam uacare in eo nobis legitimum est Mortui ergo sunt cum uxoribus & filiis in speluncis glo-
bis fumiferis suffocati numero mille. Multi autem liberati sunt: adiuncti mathathias: & illū sibi
iudicem ordinauerūt: qui & sabbatis eos docebat pugnare dicens. Quod si hoc non fecerint ob-
seruantes legem: sibi metipsis erūt hostes: in illo die contra eos ueniētibus inimicis. Hoc dicens
persuasit eis: & hactenus permanet nobis consuetudo pugnandi: etiam si tali die bella cōsurgūt.
Colligens ergo sibi Mathathias armatam multitudinem: aras deposuit ydolorum: peccantes in
eos quantos manu capere potuit interemit. Nam multi eius timore dispersi sunt ad gentes pro-
pinquas. Et pueros non circuncisos iussit circuncidi: expellens eos qui ut talia prohiberent fue-
runt constituti.

De morte mathathias: qui ualde senex defunctus: filiis suis gubernationē reliquit: ex quibus
iudas machabeus principatum adeptus: adiuuantibus fratribus inimicos a prouincia expulit: trans-
gressores iudeos puniuit: terram suā ab omni malo purgauit.

Cap. VIII.
Gitur eo magistrante uno anno: dum morbo grauissimo pmeretur cōuocauit filios
suos: & circumstantibus. Ego quidem inquit o filii decretam proficiscor uiam. Cōmē-
do autem uobis patrias leges obrestans: ne eę transgressores: sed potius custodes esse
debeat. Paternę uero uoluntatis memores: ritus primos custodite: & periclitatē anti-
quā cōsuetudinē restaurate: nō seducti ab his q̄ spē aut necessitate cadunt: sed digni meo istitu-
to: oēm uiolētā & necessitatem tollerādo supate. Ita uos pparates: ut si oporteat p legibus grata
mēte moriamini. Sciētes hoc q̄ deus tales nō despiciet sed uestrā uirtutē ispiciēs reddet uobis &
libertatem: & tribuet quādoq; ut cū securitate uestris moribus pfruamini. Nam corpora nostra
mortalia & tpalia sunt: factoz uero monumenta immortalitatis ordinē cōsequunt. Quod deside-
rates uos decet appetere gloriā: quę nullo sit sine claudēda. Cōcordiā uero uos habere cōmoneo
& in quo aliquis melior existit: altero cedente uobis inuicem propriis ministrare uirtutibus: &
Symonē fratrem sapiētia atēcedentē uobis patrem putate. Et quicquid ille puaferit custodite. Ma-
chabeū uero militię ppter uirtutē & fortitudinem habebitis ducē. Nā gentem defendens hostes
uiriliter expugnabit. Suscipiētes uiros iustos & religiosos: ueritatē eoz fouere. Ista filiis locutus
est: deū orans adiutorem eis fieri. Et ut populo leges proprię cōseruentur: fideli corde supplicans
uiuendi finem communi sorte suscepit. Et sepelitur in Modin: magnūq; luctum omnis populus
super eum peragens suscepit gubernationē rege filius eius iudas qui: & Machabeus centesimo &
sexagesimo sexto anno: & adiuuantibus se prono āno fratribus: ceterisq; religiosis: inimicos a p-
uincia expulit. Et trāgr effores legū paternę iudeos occidit: & purificauit ab oī malo suā terrā.

Quēadmodū ducē atiochi appollonio & seron congressi cū iuda: uicti iterierūt: & q̄ atio-
chus lilia cuidā gubernationē regni reliquēs: ipse abiit in pfidā cōgregare pecunias. Cap. IX.

Aec audiisset Appollonius dux Samarię: colligens exercitum egressus est cōtra iudam
ille cū autē occurrit ei: & cōmittens cū eo pugnam uicit: & multos eoz interfecit. Inter
quos & ducem Appolloniam armis exuens interemit multamq; prędam ab exercitu
hostium auferens: discessit. Seron ergo dux inferioris syrię audiens q̄ multi transirent
ad iudam: & magna iam uirtute circumseptus ad bellum accederet: statuit contra eum dimicare:
& colligens sub se constitutos uel trāgressores iudeos: contra machabeum produxit exercitū.
Perueniens uero usq; ad bethoron: uicem iudeę: ibi exercitum locauit. Iudas autem occurrēs ei:
& configere disponēs: quia milites ad pugnam uidebat propter paucitatem & ieiunium desides:
hortabatur dicens. Non per multitudinem uincendos hostes aut expugnandos esse credatis: sed
pietate: & hoc euidētissimum habemus exemplū: maiores nostros: qui propter iusticiā & pprias
leges certantes: multa sepius milia deuicerunt. Nam nullum lesisse maxima uirtus extitit. Hęc
dicens suasis eis contemnerē multitudinem, configens ergo cum syris: duce eoz interfecto cū-
ctos ad fugā uerit. Secutus autem eos usq; ad campum: cecidit octo milia: reliqui fugati: ad ma-
ritia loca discesserunt. Quę audiens rex Antiochus: maximo furore cōmotus: oēm ppriam uir-
tutem congregas: & multos ab insulis mercede conducens: parabat circa ueris initium dimicare
contra iudeam. At uero militibus stipendia distribuens: uidit thesauros deficere: nō enim omnia
necessaria ei reddebātur propter seditiones gentium. Nam cum magnanimus esset: ei minime
sufficiebant quę dudum colligerat. Deliberauit itaq; primum ad pfidā ire tributaz p uincię
congregare. Relinquens autē pro regni gubernatione quendā liliam: gloriā apud se maximam
possidentem: ut regeret puincias a fluuio eufrate usq; ad fines ægypti & inferioris asyę: & partē
exercitus: & elephantē ei tradēs pcepit ei filium suū Antiochum diligenter nutrire: & uastare
iudeam: & habitantes in ea ducere captiuos: & euerte Hierosolymā: & genus eoz omnino disp-
dere. Hęc qdē picipiens Lilię rex Antiochus: abiit ad pfidiam: centesimo & quadragesimo septi-
mo anno: & transiens eufraten ad superiores ascendit prouincias.

Quēadmodū georgiā uel lilię exercitus cōtra iudā ueniens uictus perit: post quē triumphū
iudas ingressus hierosolymā: templū purgauit: altare statuit: hostias deo imolauit: cum iam tres
anni pterissent uiolationis templi sub antiocho. Cap. X.

Ysis uero eligens Ptolomeum dorimenis & nicanorem: & georgicā uiros potentes
amicos regis: & tradens eis peditū quadraginta milia: equitū uero septem milia transit
contra iudeos. Qui usq; Emaus ciuitatem ueniētes: in campo exercitū locauerūt. Su-
peruenerunt uero eis ad auxilia de syria uel affinitimis locis: & multi transfuge iudei
necnon & negociatorum quidam sperantes iudeorum se emere captiuos: argentum & aurū pro
corum precis deportantes. Exercitum autem & multitudinem aduersariorum iudas intendens:
suadebat suis militibus confidere: hortabaturq; spem uictorię in deum habere: & ut patria lege
eum saccis induti rogarent: & solitum habitum petitionis ostendentes supplicarent: quatenus
pberet eis contra inimicos auxilium. Quo factō disponens eos secundū antiquum & patrium

modum per millenarios & illos dimittens: qui pauloante uxores duxerant: & eos qui possessione pauloante acquisierant: ne pro eorum desiderio minus audacter pugnarent: residuos talibus hortabatur affatibus. Tempus quidem uobis non aliud inquit necessarium est o socii: nisi ut fortiter contemnatis pericula. Nunc enim licet uiriliter certando accipere libertatem: quā & propter seipsum uobis caram & pro diligentia colendi deum plus desiderabilem esse confido. Tanquam ergo in hoc solo uobis positus: ut accipientes eam felicem & beatam renouetis uitam: & ut secundum leges & consuetudines conuerseremur: agite ne forte per negligentiam uestram iudaicæ gentis sententia intreat. Ita ergo pugnate: mortem pro maximo lucto putantes: ut si uiceritis cum libertate & patris legibus eternam gloriam conquiratis. Parate ergo uos crastina die: audacibus animis bellum pro lege patriam committentes. Iudas quidem incitans socios: ita locutus est. Hostibus uero transmittentibus Gorgiam cum quingentis peditibus & mille equitibus: quatenus per noctem irruerent super Iudam: & ad hoc preuios eis dantibus aliquos defugientibus iudeorum. Sentiens filius Machathie: statuit & ipse castra hostium latenter inuadere. Cuius cœnasset: focos plurimos delinquens: tota die proficiscens: in aduersariorum castra ad locum Ematus peruenit. Gorgias autem exploratus castra iudeorum: nec eos inueniens arbitratus in montibus eos discessisse: ubi essent quere decreuit. Lucescente uero die apparuit hostibus in Emaus Iudas cum tribus militibus plus minus armatis utcumque propter paupertatem. Qui respiciens aduersarios optime septos: & studio militari dispositos: inuitauit iudeos dicens: etiam nudis corporibus pugnare debemus: & deus inuocare: qui sepius nos firmes contra plures & armatos uictoriam fecit acquirere. Sermone finito iussit tubicines clamore significare militibus suis: quatenus inopinatos hostes inuaderent. Quorum multos resistentes occidit: reliquos persecutus est usque ad Gazara. Et capos idumæ: & Azoti: & Iamie. Prostrati sunt autem tria milia eorum. Iudas ergo iubebat militibus suis hostium prædā cōtemnere: dum adhuc certam eis & pugna Gorgiæ superesset. quibus expugnatis esset prædæ licetia. Adhuc eo dicente hæc ad milites: respexerunt illi qui cum Gorgia erant: exercitum quem in castris reliquerunt esse deuictum: castraque incensā. Nam fumus a longe eis quæ accederat indicabat. Ut ergo hæc ita esse qui erat cum Gorgia cognouerunt: & eos qui cum Iuda erant ad aciem paratos attendunt: mēte ad fugā conuersi sunt. Iudas autem sine pugna deuictis Gorgia militibus: reuersus tulit hostium spolia: multumque aurum & argentum: & purpurā & iaculum auferens: ad propria remeauit cum letitia: laudans deū de his quæ potuit obrinere. Nā hæc uictoria desideratā eis contulit libertatem. Tunc Lysias confusus de perditione exercitus quæ direxerat: statim alia sexaginta electorum milia peditum: & quicquid milia equitum congregans: uenit protinus ad iudeam. Et ascendens super montana Bethsure: uillā iudeæ castrametatus est. Occurrit autem ei cum decem millibus Iudas. Et multitudinem hostium uidens: adiutorem sibi deum fieri postulauit. Et confugis cum percursoribus aduersariorum: sine aliqua dilatione superauit. Prostratque quingenta milia eorum: factus est reliquis in timorem. Attendens ergo Lysias audaciam iudeorum: quia parati sunt mori: nisi eis uiuere cum libertate licuisset: & timens eorum desperationem tanquam sortem: colligens residuum exercitus rediit ad Antiochiam: & remorabat ibi præsidia congregans perinorum: ut cum maiori expeditionis apparatu contra iudeos uenire potuisset. Totiens igitur uictis Antiochi regis ducibus. Iudas contionem faciens sua debat: ut post tantas donatas sibi diuina dispensatione uictorias: ascenderet ad Hierosolimam & templum ab ydolis exspiraret: legitimasque hostias immolarent. Qui dum cum tota multitudine ad hierosolimam peruenisset: templum desertum inueniens: & incensas portas: & siluas in templo per longam solitudinem pulsasse. Lugere cepit cum propriis sociis pro templi uisione. Eligens autem quosdam milites. iussit eis expugnare eos: qui arcem custodiebant. Dum ipse templum a ruina seditate purgaret. Quod diligenter emūdans: introduxit noua uasa: candelabrum: & mensam aramque ex auro factam. Reconstituit autem & uela in ingressu: & ianuas ipsas restructit. Deponens quoque altare: ex lapidibus nouis aliud edificauit. Quarta uero & uicesima mensis Casseu: quæ macedones Appelleon uocant: accederunt lumina super candelabrum: & adoleuerunt holocausta in nouo altari. Hæc autem facta sunt post tres annos: eodē die quo mutata est eorum religio ad prophetanā ydolorum consuetudinem. Nā templum destructum ab Antiocho: sic tribus annis permansit. Quinto ergo anno & quadragésimo & ceterésimo: in templo facta sunt hæc: quinto & uicesimo die appellati mensis olipiade ceterésima & quinquagesimatertia. renouatum uero est in eodē die quinto & uicesimo die appellati mensis: octo & quadragésimo & ceterésimo anno: olimpiade ceterésima quinquagesima quarta. Desolatione ergo templi contigit fieri secundum Danielis prædicationem: quæ ante quadringentos & octo annos prædixerat: per quam significauitque macedones illud destruerent. Celebrauit itaque Iudas cum ciuibus per renouationem templi sacrificia per dies octo: nullum genus deliciarum relinquens: sed præciosissimis dapibus eos pasces deū autem laudibus & psalmis glorificabat: seseque mutuo cantibus delectabant. Pro renouatione uero solennium post multum tempus in sperata religione recepta legem posuerunt: ut posteri per octo dies hæc renouationem templi celebraret. Unde & ab illo tempore hæc festiuitas celebratur: uocantes eam lumina: eo quod propter spem hoc nobis splendidum lumen colendæ religionis apparuit. Murum autem in circuitu ciuitatis construxit: & aduersus incursiones hostium turres edificauit altissimas: custodes in eis deputans: sed

& Bethsurā noie ciuitate muniuit: quatenus pro castello ea aduersus necessitates hostium ueretur. Ut Iudas bellum gerens contra idumeos & contra ammonitas triumphas subiecit eos. Cap. XI. Is ita factis: gentes finitime per reparationem uel fortitudine iudeorum hæc indigne ferebant. Quapropter insurgentes: multos iudeorum per incursiones & insidias opprimebant. Aduersus quos frequenter bella Machabeus educens: ab incursuibus & a malis quæ iudeis inferebant eos arcere tētabat. Et super filios Esau idumeos adueniens per summitates: in ea multos eorum incendit uirosque prostrauit. Deinde contra ammonitas alias ammonitas perrexit: exercitum magnū habentes: quoque dux erat Timotheus. Subiicientes autem & istos: azororum cepit ciuitatem & uxores: & filios eorum ducens captiuos & ciuitatem incendens reuersus est ad iudeam. Qualiter symon frater eius militans contra tyros ac ptolomaidem edomuit eos: & quia ipse Iudas bis congressus cum timotheo duce antiochi fortiter triumphauit. Cap. XII. Videntes ergo eum uicinæ gentes reuerti: congregantur in galaditidem contra iudeos sibi finitimos. Qui fugientes ad Theman castellum: transfugerunt ad iudam: mandantes ei quod festinaret Timotheus capere locum in quo confugerant. Cuius legerent epistolam: a galilea nuntii quoque superuenerunt: iudicantes congregari eos qui in ptolomaidem: & tyro: & synode: & aliis erant galileæ gentibus. Ergo ex utraque parte hostibus nuntiatis: cogitans Iudas quod deberet fieri. Symonem quidem fratrem præcepit tria milia electos accipere: & in solatiū galileæ exire: ipse uero cum Ionathā fratre suo & octo milibus militum exiens in galaditidem: reliquit super cæterum exercitum Iosephum filium Zachariæ & Azariam: præcipiens eis seruire diligenter iudeam: & cum nullo hostium bellum committere: donec ipse reuertetetur. Igitur Symon perueniens ad galileam & conficiens inimicis: ad fugam eos conuertit: & usque ad portas Ptolomaidas persequens: occidit tria milia eorum: & spolia tollens perreptorum: captos ab eis iudeos: & sarcinulas eorum auferens ad propria remeauit. Iudas uero Machabeus & frater eius Ionathas: transeuntes iordanem fluuiū: & uiam trium dierum ambulantes. Naburtheos cum pace occurrentes inueniunt. Qui narrantes: quæ in galaditide contigisset: & quod multi eorum tribularerentur per castella & ciuitates galaditidis: suadentesque ei properare contra alienigenas: ut possit a periculis iudeos eruere: flexus reuertitur ad solitudinem: & irruens primū super habitantes bethsuram: & omnem masculum ætate ualidum trucidauit: & ciuitatem incendit. Facta autem nocte: nec sic abstinuit. Sed profectus in castellum quo Timotheus iudeos obsidebat: mane ad eum peruenit. Et inueniens iam ad muros accedentes aduersariis: & quosdam scalas ut ascenderent apponentes: alios alia ferentes machinamenta: iussit tubicinem signum dare. Adhortatusque milites pro fratribus & propinquis pronos laborandum: in tres partes diuidens exercitum: hostes a tergo inuadit. Sentientes ergo hi qui cum Timotheo erant: quia Machabeus est: experti iam prius per bella uirtutes & felicitates eius: ad fugam conuersi sunt. Secutus autem eos Iudas: interfecit octo milia eorum. Deueniens quoque ad Modollam ciuitatem alienigenam: cepit eam & omnes masculos interfecit. Ciuitatem uero ipsam incendit: exiensque inde Castomachi & Boforac multas ciuitates Galaditidis euertit. Interiecto uero tempore: Timotheus maximum præparans exercitum: aliosque præsidia colligens: & Arabas mercede conducens: uenit trans torrentem prope Rephon ciuitatem: exhortatusque est milites dicens: Si pugnam cum iudeis commiseritis: pronos certate animo: neque torrentem transietis. Nam si transieritis: perditionem uobis ipsis imminere cognoscite. Iudas autem audiens præparatum ad pugnam Timotheum: cum uniuersis suis militibus festinabat ad bellum. Et transiens torrentem irruit super inimicos: & quosdam eorum occurrentes occidit. Alii autem timores incutiens: arma sua proicere coegit. Quorum quidam ad locum qui dicitur Graua fugientes: sepeauerunt salutem. Iudas uero ciuitatem capiens: eos interfecit: & locum incendit: uaria usus specie ad hostium necem. Cuius hæc pergesset: colligens eos qui in Galaditide erant cum uxoribus & filiis: & omni eorum suppellectile decreuit ad iudeam reuerti. Cui ergo uenisset ad aliquam ciuitatem quæ dicitur Efron in uia positam: dum nec aliud iter pergere potuisset: nec reuerti uellet: misit ad ciues in Efron rogans eos: quatenus licentiam daret ei per suam ciuitatem transire. Nam illi portas lapidibus obstruxerunt: & exitus itineris occupauerunt. Quibus minime acquiescentibus: Iudas adhortatus suos circumdedit obsidione ciuitatem. Quam una die uel nocte expugnans cepit: & omnem masculum in ea occidit: incendens totam. Quo facto per eam sibi uiam aperuit uniuersam. Tanta autem peremptorum erat multitudo: ut etiam super mortuos ambularent. Transeuntes uero iordanem: uenerunt ad magnum campum: cuius in prospectu iacet ciuitas Bethsan alias Bethsamis: quæ græce dicitur Scitopolis. Inde ad iudeam perreuerunt: cantantes & laudantes: & solitos pro uictoriis ludos agentes. Ibi quoque ubi immolauerunt sacrificia: gratias agentes pro his quæ peregerunt: & pro salute exercitus. Nam nullus iudeorum in his præliis est defunctus. Ioseppus uero Zachariæ filius & Azarias: quos præsidem reliquerat Iudas: tempore quo Symon in Galilea Ptolomaidem expugnabat: cum & ipse Iudas cum fratre suo Ionathā in Galaditide debellarent: uolentes & ipsi gloriam acquirere ducum fortissimorum. Omne sub se constitutum auxilium colligentes: ad Iamnam uenerunt. Et Gorgia duci Iamniæ occurrentes: præliumque factum: duo milia suorum militum amittentes: ad iudeam fugerunt. Euent

uero eis hæc calamitas: quod nõ obediunt præceptis iudæ dicentis: ut cõtra neminẽ pugnantẽ suum aduentũ committeret. Nã super oēs alios eius bellicos: tractatus in hoc mirãdus extitit: quod Ioseppi & Azariæ peccatum futurũ prædixerat: si transgredieretur eius præcepta. Iudas at & fratres eius pugnare cõtra idumeos nõ cessabãt: sed undiq; eis imminerebat. Et Chebron ciuitatem capientes munimina eius deposuerunt. Et turre scendentes: deprædabant terrã oẽm alienigenarum. Ad Maresan uero ciuitatem & Azotum uenientes: tenuerunt eas: & multa spolia exinde ducentes: ad iudeam reuersi sunt.

Qualiter antiochus nomine epiphanes apud persas defunctus est.

Cap. XIII.

Eodem tempore rex Antiochus superiorẽ prouinciam percurrens: audiuit ciuitatẽ persarum diuitiis excellentem Helimaidam nomine: præciosissimũq; templũ in ea dianæ & omni specie ornamentorũ plenum: insuper & arma: & loricas: quas reliquissẽ ibi audierat filium Philippi regem macedonũ alexandrũ Commotus ergo egreditur contra Helimaidam: & obsidebat eam. His uero qui in ea erant minime territis impetu eius: neq; obfessione: sed pertinaciter repugnantibus: spe disceptus discessit. Nam exeuntes ciuitatem: fugauerunt & persequerant eum usq; ad Babiloniã. Vbi cum post multam suorum militũ amissionẽ uenisset: quidam ei nunciauit & ducum perditionẽ: quos pugnare contra iudeos reliquerat: & creuisse fortitudinẽ iudeorum. Super priorẽ itaq; curam hoc crescente malo: incurrit in egritudine. Quã diu se alias eũ tenente: & crescentibus passionibus intellexit q; moreretur: conuocansq; amicos morbum suũ eis atrocem indicauit: cõfessus hæc ideo se pari: q; iudeorum gentem affligens templum expoliasset: deũq; contempsisset. Quo dicto ilico expirauit. Vnde miror polibium magelopolitam: q; uir bonus existens: dicit ideo perisse Antiochum: quia uoluit templum dianæ in perisida deuastare. Nam qui nullatenus egit peccatum: sed tantũ cogitauit: nullo reatu facti tenetur. Si autem polibio uideat ideo Antiochum uitam finisse: multo plus uerisimile creditur propter templi Hierosolymitani uastationem sacrilegum regem perisse. Sed ob hoc nõ resisto magelopolite: cum nostra opinio uera uideatur. Antiochus ergo priusq; moreretur: conuocans Philippum unum ex sociis suis: tutorem eum regni constituit: & dans ei diademã: & stolã & anulũ: filio suo Antiocho iussit deportare: & censuit ut prouideret eius educationem: & custodiret ipsius imperiũ. Defunctus uero ẽ Antiochus nono & quadragesimo: & centesimo anno.

Quẽadmodũ antiochus eupator successit patri in regnũ: q; militiã cõtra iudeos cũ lysia pãdens iudã in templo cõclusit. multoq; obfessionis tpe transacto: audita fama inuasionis regni sui p philippum quẽdã amicitias cũ iuda fecit: & ita decenter ab iudea discessit.

Cap. XIII.

Lysias autem mortem: eius nunciãs multitudini: filium eius Antiochum quem ipse nutrebat: regem constituit uocãs eum eupatorem. Eodem tempore hi qui erant in arce hierosolymorum custodes macedonũ: & transfuge iudeorum multa in iudeos aduersã fecerunt. Eos. n. qui ascendebãt in templũ immolare: repente iuadentes: hostiliter impetuebant. Nam arcis culmen tẽpli altitudinem superabat. His igitur accidentibus: ludas deuastare custodiã arcis deliberauit: & colligens omnẽ populum: arcem instãtius obsidebat: anno principatus seleuci cẽtesimo & quadragesimo. Cõstruẽs igitur machinamẽta: & aggeres accumulãs: capere arcem laborabat: Multi ergo ex transfugis ea nocte egressi ad puinciam: & aliquos similes & impios cõgregãtes ad Antiochũ regẽ usq; uenerunt: petẽtes nõ debere se despici: dũ a cõtribulibus suis atrocia pateretur: quæ ideo sustineret: quomodo religione sua relicta: patris eius imperio obediissent & tũc picula sustineret p iudã & uiros eius: necnon & custodes a rege deputati: nisi aliquid ab eo præsidii mitteret. Hæc audiẽs adolescens Antiochus: ualde iratus: & duces: & amicos conuocans: præcepit colligendũ exercitũ: sine peregrina solatia. Congregatusq; est exercitus peditũ q; dem centum milia: equitum uero uiginti milia: & elephantorum duo alias ducenta & triginta quinq;. Quinq; producens exercitum egressus est ab Antiochia cum lysia habente totius exercitus gubernationem: & perueniens ad idumeam: exinde bethsuram ascendit: ciuitatem nimis fortem & munitam: & circundans ciuitatem obsidebat instanter. Resistentibus ergo bethsuris ad præparationem machinamentorum eius incenditibus: multum temporis in obsidione consumptum est. Iudas uero audiens regis aduentum: destitit quidem ab obsidione arcis. Occurrit autẽ regi castrametatus in angustio quodam loco qui dicitur Beduscarit: decem militum stadia ab hostibus distante. Rex quoq; egressus a Bethsura: per angusta duxit exercitum ad castra Machabei: factosq; diluculo: milites ordinauit in acie: & elephãtos quidem sequi seipsos inuicem fecit: propter locorum angustiam: non ualentes in latitudine collocari. In circuitu uero uniuscuiusque elephantis properabant pedestres quidem mille: equites quingenti. Gestabant autem elephãti turres excelãs: & arcarios in eis: reliquamq; uirtutẽ ex utroq; latere montis fecit ascendere: amicos exercitui præponens: & iubens clangorem fieri: & ad hostes accessit aureos enudans clypeos simul & ereos: ut nimium fulgorem suã claritatis emitteret: mõtesq; eis frementibus resurrãt. Hæc ludas inspiciens territus non est: sed fortiter excipiens inimicos ex eorũ præcursoribus usq; ad sexcentos occidit. Elazarus autem frater eius quem Mauronem uocabant: uidens sublimiorẽ

elephantum ornatum toricis esse regalibus: & putans in eo sedere regem accessit ad eum uirtute & multos circa elephantum perimens: alios disperfit & fugere compulit: & sub uentrem elephãti ingressus eum percussit. Qui mortali plaga percussus moriens cecidit: & Eleazarum suis compressum ponderibus interemit. Sic enim magnanimiter multos inimicorum disperdens uita priuatus est. Iudas igitur hostium fortitudinem cõtemplatus discessit ad hierosolymam: & obsidionis necessaria præparabat. Antiochus inter hæc partem expeditionis in Bethsuram misit: ut eam deuastaret. Cum reliqua autem multitudinis uirtute: ipse ad hierosolymam profectus est. Bethsurite ergo territi fortitudine aduersariorum: & sua uidentes necessaria defecisse: seipsos accepta fide tradiderunt. Antiochus itaq; capiens ciuitatem: omnes ciues nudatos abiecit: & suos ibi custodes reliquit. Multo uero tempore templum obsidens in hierosolymis sedebat: pertinaciter intus repugnantibus ciuibus. Nam ad singula quæ contra eos statuerat rex machinamenta: & illi e contrario ad suam defensionem instrumenta bellica requirebant. Quibus & alimenta defecerunt: fructibus prioribus omnibus consumptis. Et terra illo anno non erat culta: quia septimus annus instabat: in quo secundum legalia instituta relinquebant uacuum terram. Multi uero obsessorum refugiebant: propter inopiã necessitatem. Vnde relictĩ sunt in templo paucissimi. Et his quidem qui in templo obsidebantur: tales res accidebant. Lysias uero dux & rex Antiochus: quomodo Philippus a perisida ueniens nunciatus est eis commẽdatum sibi præsumpsisse imperium: & rem publicam Antiochi sibi uelle defendere: prætermittentes obsidionem: ire aduersum Philippum decreuerunt. Quod consilium nequaquam manifestum cæteris ducibus facere uoluerunt: sed iussit rex Lysiam ducibus dicere: diuturnam obsidionem nihil eis proficere posse: quando & locũ aduersariorum constare esse munitum: & sibi uictualium necessitas irrogetur: & expediret pacem facere cum iudeis: eosq; relinquere propriis uti cerimoniis. Vnde a nobis hæcenus prohibiti existere uidentur aduersi. Hæc dicens de Philippi tyrannide tacendum esse decreuit: ne exercitus sui dubia corda perciperet. Hæc lysia dicente: exercitui & ducibus sententia placuit. Tunc mittens rex ad iudam: pacem promisit obsessis: & patriis legibus eos uiuere pollicetur. Hi uero suscipientes uerba: & confirmatis sacramentis & fide exierunt a templo. Intrans uero Antiochus: & aspiciens munitum locum: impudenter sacramenta transgressus est iussitq; omnem exercitum in circuitu stantem: deponere muros usq; in solum. Post hæc reuersus est ad Antiochiam: ducens Oniam principem sacerdotum: qui & Menelaus dicebatur. Nã Lysias persuasit regi Menelaum occidere: si uellet iudeos esse pacatos: dicens hunc fuisse in tium malorum: qui flexit patrem suum cogere iudeos religionem patriam relinquere. Mittens ergo rex Menelaum ad Veriam syriæ ciuitatem: interfecit eum: post decimum annum principatus sacerdotii eius: & ut ipse principatum obtineret: impulit iudeos transgredi leges. Princeps uero ordinatus est post Menelai interitum alchimus: qui & loachim uocatus est. Rex autem Antiochus inueniens Philippum iam rebus imperantem: debellabat eum. Quem sub sua faciens potestate: occidit. Filius autem principis sacerdotum Oniã: de quo prædiximus adhuc puerulus defuncto patre relictus: uicinus q; auunculum suum Menelaum rex interfecisset: & principatum sacerdotii Alchimo dedisset: non existenti de genere sacerdotum: sed a Lysia flexus: ut transponeret honorem ab ea familia ad aliam domum: fugit ad Prolomeum regem ægypti: & honorem meruit ab ipso: & uxore eius Cleopatra: locumq; petiit in regione heliopolitana: ubi simile Hierosolymorum ædificaret templum. De his quidem tempore opportuno exponemus.

Demetrius seleuci filius fugiens a roma: & perueniens tyrum: imposuit sibi diademã: interfecit Antiocho eupatore: cum duce suo lysia: & de bachide quem misit Demetrius cum exercitu comprehendere iudam.

Cap. XV.

Eodem tempore fugiens Demetrius seleuci filius a Roma: & perueniens ad tyrum imposuit sibi diademã: & colligens quosdã mercede conductos satellites: ingressus est a iudam: omnibus libenter eum suscipientibus. Compræhendẽtes uero & Antiochum regem cum Lysia: uiuẽtes perducunt ad eum. Qui statim iubente Demetrio interempti sunt: cum regnasset Antiochus annis duobus: sicut iam & alibi demonstratum est. Conuenerunt autem ad eum multi iudeorum maligni & transfuge: cum quibus & Alchimus princeps sacerdotum accusabant uniuersã gentem: & iudam: & fratres eius: dicentes q; oēs amicos regis interfecissent: omnesq; eius fautores perdidissent: seipsos quoq; a propria terra iactatos: extorres patrio solo factos & rogabant etiam mitti aliquem ex iudeis amicis eius: qui certius de facinoribus iudæ renũciaret. Demetrius ergo cõmotus: misit Bachidem: amicũ regis Antiochi epifanis: cui ois mesopotamia credita erat: dans ei exercitum: & principem sacerdotũ Alchimum commendans: præcepitq; periri iudam: & eos qui cum illo erant. Egressus itaq; de Antiochia Bachides: peruenit hierosolymam: direxitq; nuncios ad iudam & fratres eius de amicitia uel pace loquens: dolo uolens illum capere. Ille uero minime credidit: uidens cum tanta multitudine exercitus eum adesse: quanta ad bellum: & non ad pacem uenisset. Sed quidam ex populo attendentes quæ bachides

des conqionabat: & existimantes nihil se ab Alchimo seuum pati: consanguineo existente: ad eos transferunt: & sacramentum ab utrisq; acceperunt: nihil eos pati: neq; illos qui eiusdem fuerunt uoluntatis. Bachides uero trásgressus sacramentum: sexaginta ex eis interfecit: & alios qui ad eum transire cogitabant remorari fecit: prioribus fidem non custodiens. Descendens autem ab hierosolymis: cum ad uillam quæ dicitur birzitho uenisset: multos cœpit transfugas: & aliquos populi. Quos omnes occidens: denunciauit prouincialibus cunctis: ut ioachim obedirent. Cui aliqui militum partem relinquens ad prouinciam custodiendam: ad regem Demetrium antiochiam reuersus est. Ioachim uero principatum suum uolens confirmare: & credens: q; si fidem præpararet multitudini: tutiorem sibi magistratum acquireret: omnes se ducebat uerbis & ad libitum unicuiq; loquens nimis uelociter manu ualida transfugarum circūseptus est. Cum quibus ministris circuibat prouinciam: & quantos in ea iudeos non sibi consentientes inuenisset: occidebat. Videns autem iudas ioachim magnum fieri: multosq; interfecisse uiros bonos & uenerabiles: ipse quoq; circuiens prouinciam occidebat partium eius fautores. Quod cum uidisset ioachim: & intellexisset minime se contra iudam ualere ad auxilia regis Demetrii conuertitur. Veniens igitur ad antiochiam incitauit eum iudam accusans: quasi multa ab eo mala perpeffus esset: & ampliora toleraturum nisi citius uindicaretur.

Qualiter dux nicanor post bachidē destinatus aduersus iudā: cū exercitu p̄iit. Cap. XVI.

Vnc Demetrius hoc & suis rebus noxium putans esse: si negligeret tanta iudæ facinorosa. Nicanorem fidelissimum amicum cum exercitu destinauit: qui cum eo a Roma ciuitate fugerat: præcipiens ei nullatenus genti parcere iudeorum. Nicanor uero perueniens ad hierosolymam: pugnare mox aduersus iudam minime decreuit. Dolo autem opprimere eum cupiens: mittit ei uerba pacifica dicens: nulla necessitate pugnandi uenisse: sed sacramentum præstare: q; nihil se uisurum a rege pateretur. Hæc dicente Nicanore: iudas & fratres eius flexit: nullamq; fraudem suspicatus: data fide suscipiunt Nicanorem cum exercitu. Qui salutans iudam: dum sermocinatur dedit signum propriis militibus: quatenus iudam comprehederent. Qui cum insidias intellexisset: exiit & ad suos confugit. Patefacta uero uoluntate suarum & apertis insidiis: bellare Nicanor contra iudam decreuit: & pugnam præparans conflavit cum eo in uico Casarsamala. Quem uictum compulit ad arcem hierosolymorum confugere. Cui descendentibus ab arce ad templum: occurrentes aliqui sacerdotū & seniorum salutabant eum: & immolationes ostendebant: quas pro rege deo offerri dicebant. At ille interminatus est: eis templum se deponere: nisi redeunt sibi traderent iudam. Et hæc quidem interminatus: exiit ab hierosolymis. Sacerdotes autem propter dictorum eius merorem: in lachrymas proruperunt: & deo supplicabant eos ab interminatis periculis liberare. Cuiq; Nicanor ab hierosolymis egressus: in aliquo uico qui bethoron dicitur peruenisset: ibi castra constituit: ubi & alia præsidia de Syria destinata suscepit. Iudas autem in adassis altero uico: stadiis distate triginta a Bethoron castrametatus est: mille tantum socios pugnae habens quos hortatus ne pertimescerent multitudinē aduersariorum: sed qui sint & de quibus præmiis pericula paterentur cogitantes unanimiter hostes inuaderet: procedit in pugnam: & committens fortissimum prælium cum nicanore: aduersarios ualde contriuit. Dein de ipse nicanor cum atrociter decertaret occisus est. Quo cadente: ducem perdens exercitus terga uertit ad fugam. Quos persequens iudas interfecit: & sono tubæ in circuitu positus significabat q; hostes p̄lio superati discederent. Quod audientes armati exiebat: & fugientibus occurrentes occidebant eos. Ex quo p̄lio nullus euasit dum nouem milium numerus extitisset. Quæ uictoria contigit teriadecima mensis qui dicitur apud iudeos adar: apud macedones distris. Hæc celebrant per omnē annum: festiua colentes diem. Et ex illo quidem tempore breui spacio gens iudeorum ab illis calamitatibus requieuit: sed postea ad certamina rursus & pericula redierunt. Principem autem sacerdotū ioachim uolentem deponere murum sanctuarii uetereni: & constructum ab antiquis prophetis: plaga quædam dei repentina percussit: ex qua mutus in terram cecidit: & tortus per multos dies detestabiliter expirauit: principatum sacerdotii tenens annis quatuor. Quo defuncto sacerdotium populus iudæ contradidit.

Iudas mittens romā: rogabat p̄ nūcios: romanos sibi auxiliatores eē & amicos. Cap. XVII.

Vi audiens uirtutem romanorum q; expugnassent gallias: & hiberniam: & chartaginem libie: necnon & grāciam subegissent: & reges perseum & philippum & magnam antiochum deliberauit cum eis amicicias copulare: mittens romam amicos suos: eupolemum filium ioanis & iasonem eleazari: rogabatq; per eos romanos auxiliatores sibi & amicos esse: & demetrio scribere quatenus non confligeret cum iudeis. Cuiq; uenissent romam legati iudæ: senatus eos libenter excepit: & ea quæ petierunt celeriter annuit. Faciens ergo ob hoc senatusconsultum: exemplum quidem ad iudam trásmisit: ipsum uero tabulis ereis scriptum in capitolio collocauit. Erat autem huiusmodi senatusconsultum: de auxiliis & de fide citca gentem iudeorum. Neminem subiectorum romanis debellare contra gentem permittimus iudeorum: nec alicui bellanti præbendum auxilium censemus: triticum aut naues: aut pecunias

& si quis contra iudeos putauerit esse bellandum: sciat eis nos auxilia præstaturus: & rursus si romanorum quilibet inuaserit terram: iudeos eis omnibus modis obstaturus. Et si quid de hoc pacto gens iudeorum uoluerit uel addere: uel auferre communi sententia populi romani faciendū esse conuenit. Scriptum est autem hoc senatusconsultum per eupolemum ioannis filium: & iasonem eleazari: sub principe sacerdotum iuda: duce Symone fratre ipsius. Hæc quidem prima inter romanos & iudeos amicicia cognoscitur contigisse.

Quod rursus post mortem nicanoreis ad iudeam bachides transmissus triumphauit: & quædam modum pugnantis prostratus est. Cap. XVIII.

Emetrius autem nunciata sibi morte nicanoris: & perditione militiæ: rursus ad iudeam Bachidem cum exercitu destinauit. Qui ab Antiochia egressus: puenit ad iudeam & in arbelle ciuitate galileæ castra constituit: & eos qui ibi in speluncis habitabant cū multi ad eas confugissent captos suis partibus aggregauit: exindeq; mouens: ad hierosolymam properabat. Qui audiens iudam in aliqua uilla nomine barziton castra locantem: cōtra eum alacriter festinabat cum peditem uiginti milibus: & equitum duobus milibus. Iudæ uero fuerunt omnes duo milia. Qui multitudinem Bachidis timentes tentoriaq; relinquentes: fugerunt oēs præter octingentos. Iudas autem propriis militibus destitutus: & hostibus imminentibus: nec t̄pus habens congregandi exercitū non dubitabat cum octingentis pugnam contra Bachidem committere hortatusq; suos: ut hostes inuaderent: & pugnam uiriliter sustinerent: cum illi dixissent: se non esse ad tantam magnitudinē exercitus idoneos: & suaderent nunc quidē discedere: & a periculis liberari postea uero inimicis collectis uiribus obuiare: nō hoc inquit uideat solis aspectus ut terga mea hostibus nudem: sed licet oimodo immineat perire pugnantem: fortiter stabo: oia uiriliter perferens futura pericula. Bachides uero producens de castris exercitū ad præliū: præparabat equites in utroq; cornu disponensq; fundibularios leuios & arcarios ante omnē aciem: ipse in dextro cornu constitit. Qui cū sic aciem ordinasset: iussit tubicinem signū dare. Hoc idem faciens & iudas: committit cum hostibus pugnam: & constanter ambobus certantibus: præliū usq; ad occasum: solis extensum est. Videns uero iudas Bachidem cū electis suis in dextro cornu ordinatū congregans animosiores uiros inuadit illā partem exercitus: & conflagans ibi ordinē eorum diripit: & medios ad fugam conuertit: secutus eos usq; ad gazara. Videntes ergo fugā dexteræ partem in sinistro cornu erant: circūuenerunt: & iudam sequentem in medio eum obfederunt. Qui fugere minime ualens: circūseptus ab hostibus: stans pugnat cum suis: multosq; interficiens aduersariorū: percussus interiit. Iuda uero interfecto: loci eius tali duce priuati: terga uerterunt. Cuius corpus ab hostibus sub pacto symon & ionathas fratres redimentes: perdixerunt ad Modin uillā: ubi & pater eorū sepultus erat: lugente eum per multos dies populo hæbreorū: & honorante secundum cōem & legitimum consuetudinē. Finis quidē talis iudam inuenit: uiginti fortis & magnum & bellicosum: & mandatorū patris sui memorem: & oia pro libertate ciuiū & facere & pati paratum. Tali ergo uirtute plenus: magnā sibi gloriam & monimenta seruauit: liberans gentē a Macedonū seruitute. Qui cum principatum sacerdotii tribus annis habuisset: defunctus est.

Incipit liber Tredecimus antiquitatis Iudaicæ.

Qualiter Ionathas frater iudæ: defuncto eo ducatum suscepit. Et quemadmodum Bachidē debellans: facere cum amicicias secum: & a prouincia coegit abscendere. Cap. I.

Vibus modis gens iudeorum macedonibus in seruitute eam tenentibus libertatem recepit: & q; per tanta certamina dux eorum iudas transiens defunctus est: pro ipsis bellis in uolumine inferiore monstrauimus. Post interitum uero iudæ: iterum quicūq; erant impii & transgressores patriæ legis: uenerunt cōtra iudeos: & undiq; eos pessime molestabant. Aduuabat autem eorū malitiam fames quæ tūc prouinciam omnem occupauit: ut multi propter inopiam necessariorum non tolerantes ambas calamitates famis: & inimicorū: transfugerent ad macedones. Bachides interea iudeos qui patria reliquerunt solennia: & communem uitam elegerent congregans: custodiā eis prouinciæ tradidit. Qui tenentes amicos iudæ bachidi probabāt quos torquens crudeliter occidebat. Tātis ergo iudei calamitatibus oppressi: reliqui ex amicis iudæ uidentes miserabiliter gentē pereuntem ad euntes fratrem eius ionathan: rogabant eum: ut imitaretur fratrem suum: & illius erga suam gentem prouidentia hortabantur: alias adhiberet: & ne despiceret populum sine defensore pereuntem. Ionatha uero promittente paratum se esse mori: pro cunctis: & credentes eum suo fratri parem existere: ducē iudeorum ordinauerunt. Quod bachides audiens & timens: ne regi uel macedonibus concitaret bel-

la Ionathas: sicut olim Iudas dolo eum interficere statuit. Cuius uoluntas non latuit Ionathan neque fratrem eius Symonem. Qui colligentes socios omnes ad desertam confugerunt: & uenientes super aquam quae dicitur lacus affari: ibidem commorabantur. Bachides autem sentiens eos: discessit: & in illo loco conuersari: contra eos omni cum sua uirtute progressus est: & trans iordanem castra ponens refouebat exercitum. Ionathas cognoscens Bachidem contra se uenisse: mittit fratrem iordanem qui Gaddi dicebatur ad nabutheos Arabas: ut apud ipsos deponerent suppellestem: usque quo pugnarent contra Bachidem: erant enim amici. Ioanne ergo euntem ad nabutheos: insidiis collocatis in nabath ciuitate filii Amri: capiunt eum una cum suis: & rapientes omnia quae portabat: occidunt iohannem & omnes socios eos. Vindictam uero quam pro hoc receperunt a fratribus eius: postea demonstrabo. Bachides autem cognoscens ionathan in nemoribus iordanis castra posuisse: obseruans sabbatorum diem contra eum uenit: tanquam non in ea pugnatum pro lege. Ille socios hortatus: & animae eos pericula pati dicens: in medio comprehensos fluuii & hostium: & quia aufugere non habent: dum hostis ante faciem: fluuius a retro prohiberent: orans ad deum ut uictoria sibi constaret: committit pugnam cum hostibus. Quorum multos occidens: cum uideret temerarium se Bachidem appetentem: dextramque ad feriendum extendentem: praecidens plagam deuitans: cum sociis in fluuium exiliuit: & pernatans trans iordanem: periculum mortis euasit. Nam bachides fluuium relicto: ad hierosolymorum arcem discessit: usque ad duo milia suorum amittens. Qui et multas iudeae ciuitates capiens: muniuit hiericho & Amaratem & Bethoron: & Bethulam: & Phamnathan: & Faratonem: & Thochoam: & gazara: & turre in unaquaque ciuitate constituens: & muros circumdans eis ualidos: & magnitudine praecellentes: custodiam in eis statuit: ut exinde iudeos affligeret. Arcem uero hierosolymorum cauius muniuit: & tollens filios nobilium iudeorum: obsides in arce conclusit. Eodem tempore ueniens quidam ad ionathan & fratrem eius symonem: nunciauit filios Amri celebrare nuptias: & nouam nuptiam nobilem duci a Madaba ciuitate & Arabas cum pompa munificentissima. Ionathas tunc & Symon tempus putantes prosperum sibi ad fratris iohannis apparuisse uindictam cum multa potentia sociorum egrediuntur ad Madaba: & inimicos inter montes insidiis collocatis praestolabantur. Ut autem uirginem & sponsum uiderunt: & multitudinem amicorum cum eis sicut in nuptiis: exilientes ab insidiis omnes occiderunt: & ornatum cum omni praeda tollentes reuersi sunt: poenam pro fratre iohanne a filiis amri talem exigentes. Nam ipsi cum sequentibus amicis & uxoribus uel filiis: numero quadringenti perempti sunt. Symon itaque & ionathas ad oram iordanis reuersi ibidem permanebant. Bachides autem omnem iudeam muniens: ad regem reuersus est. Iudei uero duobus annis a bellorum tumultu requieuerunt. Tunc transfuge uel impium uidentes ionatham cum suis multam licentiam habere libertatis: dixerunt ad regem Demetrium: petentes mitti Bachidem ut ionatham debellaret: quod facilius euenire pollicebant: si una nocte inopinabiliter eum inuaderent. A rege ergo Bachides destinatus: perueniens ad iudeam omnibus scripsit amicis: & iudeis auxiliari sibi: quatenus ionathan comprehenderet. Festinantibus autem eis & non ualentibus ionathan tenere: quia nimis se caute tractabat. Bachides ira commotus transfugarum primos quinquaginta: qui sibi & regi metiti sunt occidit. Ionathas uero cum fratre uel sociis ad VII thalagam uillam timens Bachidem abscissit: edificasque turres: & muro circumdans: eam habebat ualde munitam. Quod audiens Bachides: milites suos cum iudeorum auxiliatoribus perducens contra ionathan peruenit: & ad eius munimina accedens: per dies multo obsidebat eum. Qui obsidioni fortiter resistens. Symonem quidem fratrem suum expugnaturum bachidem in ciuitate dimisit: ipse uero furtim egreditur in prouinciam: & congregans manum multam: nocte Bachidis inuadit exercitum & multos occidens: Symonem fratrem fecit aduentum suum cognoscere. Qui sentiens hostes interim egreditur: & macedonum machinamenta obsidioni praeparata superpositis flammis incendit: & multos eorum uiriliter interfecit. Videns autem Bachides ab inimicis se circumseptum: quorum alios quidem ante se: alios autem retro conspiciens turbatus haec insperate sibi euenisse: in transfugas tanquam in deceptores suum furorē conuertit: uolebatque si posset obsidione soluta sine dedecore ad propria remeare. Cuius uoluntatem cognoscens Ionathas: legatum ad eum pro amicitia destinauit: quatenus redderet iniucem sibi quos ceperant utriusque captiuos. Putans autem hanc honestiorem Bachides discessionem: paciscitur cum Ionatha & inuauerunt utriusque nunquam contra se arma praesumere: & captiuos dantes & recipientes: in antiochiam Bachides recessit. Qui post hanc discessionem: nequaquam ad iudeam deinceps peruenit. Ionathas uero hanc libertatem acquirens in Machina ciuitate populorum negotia disponebat: & maliuolis uel impiis cruciatis: iudeorum gentem purgabat.

De Alexandro epifanis Antiochi filio ueniente a Syria: & ducente bellum contra Demetrium. Et qualiter Demetrius legationem ad ionathan transmittens: componit cum eo amicitias: dona que ei multa praebuit.

Anno sexagesimo & centesimo epifanen Antiochi filium contigit syriam ascenderet & Ptholomaidam capere ciuitatem: per prodicionem militum intus commorantium. Erant enim ingrati circa Demetrium propter superbiam suam: quia dum se

clausisset in quadam turre regali quam non longe ab Antiochia construxerat: a nemine uidebatur: sed & rem publicam ut seditiosus negligebat. Unde & odium ei a subiectis exortum est sicut iam alibi demonstrauimus. Igitur in ptholomaidem Demetrius audiens Alexandrum peruenisse eum contra eum produxit exercitum. Direxit autem & ad ionathan legatos pro auxiliis: nam praecedere Alexandrum statuit: ueritus ne ille prius auxiliū eius postulare: aut ionathas memor malorum sese cum inimicis coniungeret. Denunciauit ergo eum multitudinē congregare: obfidesque iudeorum recipere: quos Bachides in arce hierosolymorum concluderat. Talibus inter haec a Demetrio ionathas ad se nunciis uenientibus ad hierosolymam peruenit: & epistolas regis audiente populo uel arcis custodibus hilaris imitauit. Quibus relictis transfuge uel ipsi trepidauerunt: precipiente rege quatenus ionathas exercitum congregaret: & obsides recipere. Quos cum accepisset: suis unumquemque parētibus reddidit. Equidem ionathas in hierosolymis mansionem faciebat: renouans ciuitatem: suaque uoluntate singula construens: & edificans muros ciuitatis lapidibus quadratis: ut forent aduersus hostes munitionissimi. Quae uidentes custodes muniminū: iudeam relinquentes omnes in Antiochiam fugerunt praeter illos qui in Bethsura ciuitate & in arce hierosolymorum erant: quorum plurima pars impiorum & transfugarum fuit iudeorum. Quapropter castra non relinquerunt.

Quomodo alexander haec audiens: & uincens Demetrium: principem sacerdotum ionathan ordinauit.

Ognoscens autem Alexander promissiones quas demetrius fecerat ionathae: & fortitudinem eius: & quanta disposuerat bellans contra macedones: & itaque qualia ipse prouiderat a Demetrio: & Bachide duce Demetrii: & melius nihil inuenire: quā ionathae praesidium: ad amicos dicebat in praesenti tempore. Ionathas quoque & contra hostes fortis existit: & odium habet proprium in Demetrium a quo multa mala perpeffus est: si uideat amicum eum facere contra demetrium nunc debemus: non alias utilius est rogare eum ad auxilium conferendum. Cuique ei & amicis placuisset: transmissit ad ionathan scribens tale epistolam. Rex Alexander ionathae fratri salutem. Fortitudinē quidem & fidem tuam iam dudum audiui. Et ideo transmissimus ad te pro auxiliis: & ordinauimus te hodie principē sacerdotum iudeorum: & amicum nostrum uocari precipimus. Idcirco etiam destinavi tibi pro munere purpuream stolam: & auream coronam: & peto honoratum te a nobis: si simile erga nos fieri. Suscipiens epistolam ionathas: induit quidem sacerdotali stola celebratioe tabernaculorum instare: post quartum annum mortis iude fratris sui. Nam neque per ipsum tempus princeps sacerdotum aliquis constitutus est. Collegit uero & multum exercitum: & armorum copia quam ipse construxerat. Quod factum ut peruenit ad Demetrium: nimis eum multumque contristauit: suaque coepit accusare tarditate: quod non ante Alexandrum esset ipse demens erga ionathan. Verūtamen nec sic distulit scribere ad ionathan: & ad populū eius. Cuius exemplar taliter existerat. Rex Demetrius ionathae gentique iudeorum salutē. Quomodo nostram seruastis amicitiam temptantibusque uos inimicis non consentistis. Hanc uestram quidem laudo fidem: & in his permanere quaesumus: recipientes a nobis uicem uel gratiam: per quam mereamini uestrigali uestrorum releuatione. Et quicquid praedecessoribus meis regibus uel mihi haecenus praebatis: omnia noueritis nostra uobis largitate concessa. Super haec et pretium salis uobis: & coronam quas nobis offerrebatis uel quod pro tertia parte frugum: & medietate fructus lignorum quod parti meae coepetebat: uobis ad hodierno die remitto. Sed & censum singulorum habitantium in iudea: qui nostro erario proficiebat. Necnon & trium finitimarum uobis puinciarum: Samariae: uel Galilee: & trans iordanem: uniuersam uobis concedo: a nunc per omnia tempora. Ciuitatemque hierosolymorum sacram & inuolabilem priuilegia sua possidere: liberamque cum suis confinibus a decima parte uestrigali esse praecipio. Arcem uero committo sacerdoti uestro ionathae: ut quos ipse probauerit fideles amicos: custodes in ea deputet nobis seruandam. Captiuosque iudeorum & seruitutes apud nos: liberos eos esse concedo. Nec post hanc sanctionem iudeorum iumenta uolentis angariorum subiaceant. Sabbatum autem uel omnes dies festos & tres ante eos dies: sine uestrigalibus esse denuncio. Eodem modo iudeos nostram terram habitantes: liberos ac sine lesione dimitto. Licentiamque mihi militare uolentibus usque ad triginta milia praestamus: eadem quibus & meus utitur exercitus: ubicumque ierint accepturi. Ordinabo ergo quosdam eorum in castris: quosdam custodes mei corporis: & duces in aula mea constitutum. Praecipio uero magis uestris uti legibus: easque custodire: & tribus propositis in iudea legibus obedire Principemque sacerdotum diligentiam habere uolo: ne quis iudeorum aliud templum nisi hierosolymitarum ueneretur. Praebeamus etiam ad sumptus imolationum per singulos annos: centum quinquaginta milia dragmas: quaeque superfuerint pecunias uestras esse uobis. Decem milia autem dragmas quas reges a templo accipiunt: uobis cedo: quia sacerdotibus ministrantibus templo coepent. Quicumque itaque ad hierosolymorum templum uel intra eius fines confugerint: debitores regaliū pecuniarum: siue qualibet causa faciente: licentiam eis indemnitate concedo: saluasque eorum possessiones esse. Renouari uero templum impendiis ex meo factis murosque ciuitatis spondeo fabricari: turresque altas construere. Et quicquid ad munimē uestrum necessē fuerit: meis stipendiis restaurare polliceor. Tantum est: ut quas coepistis amicitias nobiscum & foedus: sine simulatione seruetis. Haec quidem promittens & blandiens Demetrius iudeis scripsit. Rex uero Alexander magnam col-

ligens conductum exercitum: & milites qui de syria transferunt ad eum contra Demetrium dixerunt: pugnaq; comissa: cornu sinistro demetrii aduersarii sunt fugati: & persecutione diuina multi eorum occisi sunt castraq; direpta: dextrum quoq; cornu in quo Demetrius praeliabatur deuictus est: & alij quidem omnes recesserunt. Demetrius aut fortiter pugnans non paucos hostium prastravit. Cuius fugans alios equus eius ceni baratro inhehisset minime fugere ualens occiditur. Nam uidentes hostes quod ei contigisset: reuersi circūdederunt eum: & oibus in eum iacula destinantibus: cum ille pedestris fortiter resisteret: postea multis perfossus uulneribus: nec ualens sustentare collapsus est. Demetrii quidem talis extitit finis: qui regnum per undecim annos rexerat: & alibi demonstrauius.

De amicitia Oniae cum Philometore Ptolomeo: per idem factis tempus: & ut edificauit templum quod Onia dicitur: secundum illud quod hierosolymis erat.

CAP. III.

Onia uero principis sacerdotum filius: eodem nomine quo pater nuncupatus: quam alexandriam fugisse ad Ptolomeum regem cognomine Philometorem diximus: uideus iudeam a regibus macedonum mala pati: uolensq; memoriam & gloriam eternam sui relinquere ad Ptolomeum regem & reginam Cleopatram transmisit: petens licentia quatenus templum edificaret in aegypto: simile hierosolymorum: leuitasq; uel sacerdotes de genere suo constitueret: quod desiderabat confidens in propheta Ysaia: qui ante sexcentos annos praedixerat qd oporteret in aegypto templum edificari maximo deo per uirum iudeum. Iccirco etiam Onias Ptolomeo uel Cleopatrae huiusmodi destinauit epistolam. Multa uel maxima uobis bellorum conficiens opera: & cum dei auxilio perueniens ad humilem Syriam: & phoenicem & in lenoniam ciuitatem Heliopolim: perq; alia loca multa ueniens praeter constitutiones templa iudeos construxisse reperi: quapropter & perfidos extitisse quod etiam aegyptiis accidit: propter templorum multitudinem uariarum regionum. Opportunum aut locum inueni qui dicitur agrestis bibasse castrum plenum uaria materia: uel sacris animalibus: & peto concedendum mihi eum domino tuo segregatum: quatenus purgare templum ibi dirutum: & edificare maximo deo possim mensura eadem & simile hierosolymorum: pro te: tuaq; coniuge: uel filiis: quatenus habeant aegyptum habitantes iudei quo conuenientes secundum concordiam quam adiuuicem habent: possint tuis utilitatibus ministrare. Nam & Ysaia propheta praedixerat eum in aegypto domino deo sacrificium multa q; talia de ipso praedicaui. Haec quidem Onias regi Ptolomeo scripta transmisit. Considerent tamen aliqui pietate eius & Cleopatrae suae sororis uel coniugis ex epistola quam scripserunt. Nam peccatum & legis transgressionem super caput Oniae posuerunt scribentes haec. Rex Ptolomeus & regina Cleopatra Oniam salutem. Legimus tuam petitionem in qua suggererebas permitti tibi in Lenonia ciuitate templum heliopolitanum dirutum purgare qd appellat agrestis bibasse. Quapropter miramur si deo gratum sit templum quod edificaturus sis in tam luxurioso loco: plenumq; sacris animalibus. Sed quod dixisti Ysaia prophetam iam dudum hoc praedicasse concedimus tibi: si contra legem uestram non est: ut nihil nos in deum peccasse uideamus. Accipiens igitur locum Onias edificauit templum aramq; deo simile hierosolymorum: minus tamen & pauperrimum. Mensura uero eius & uasa minime uisum est mihi nunc describere. Nam in septimo libro iudaicae antiquitatis inserta sunt. Inuenit & Onias quosdam sui similes iudeos sacerdotes & leuitas ibi religionem colentes. Sed de hoc templo late narrauius. In alexandria uero iudeos & samaritas qui templum temporibus Alexandri macedonis super Garizi monte construxerunt: contigit contra se seditionem excitare: & propter templum coram ipso Ptolomeo certare: iudeis quidem dicentibus: secundum legem moysi templum se in hierosolymis construxisse: samaritanis autem in garizi: & supplicauerunt ut cum amicis rex confederet: audiens de his altercatione uictorq; morte multaret: cum pro samaritis Sabbeus & Theodosius intinassent: pro iudeis uero & hierosolymitanis andronicus mesalamis: iurauerunt per deum coram rege secundum legem dicta sua probare: petieruntq; Ptolomeum quatenus iusiurandi transgressores perimeret. Rex ergo multos secum amicos in conciliu congregas: sedit partes audire. Tunc iudei alexandria constituti timebant nimis de uinis q; pro templo hierosolymitanum parte differere: nam atrociter ferebant: si hoc tam antiquum & nobile per uniuersum mundum templum solueret. Cuius Sabbeus & Theodosius concessissent ut primus Andronicus uerba faceret: idem Andronicus approbationem facere suam cepit ex lege uel praedecessoribus principum sacerdotum q; ex quo genere honore sacerdotii a patre suscepisset: & quomodo oes aegyptiae reges templum uariis oblationibus & clarissimis donis honorauerunt: de garizi uero templo neminem sermonem fecisse. Quae dicens Andronicus: & his multa similia: regem flexit inuicem praenunciare decernenda: templum hierosolymitarum secundum leges moysi fabricatum fuisse: Sabbeum autem & Theodosium interficiendos. Haec sunt quae contigerunt iudeis in alexandria temporibus Ptolomei Philometoris.

Quae admodum Alexander defuncto Demetrio: accepit regnum Syriae: iuncta sibi in matrimonium filia Ptolomei: & quae aicitias cum Ionatha facies magnifice eum honorauit. CAP. V.

Taq; Demetrio in pugna pempto: sicut superius indicauius: Alexander accipiens regnum Syriae: scripsit Ptolomeo: ut acciperet in matrimonium suo filiam eius: iustiq; hoc dicebat esse: cum paternum obtinisset principatum: & per dei prouidentiam in eo perductus fuisset.

post perditionem Demetrii: sed est per alia multa dignum se eius familiaritate: uel cognatione dicebat. Ptolomeus uero libenter sponsalia accipiens rescripsit dicens: gauisum se esse q; paternum suscepisset principatum: daturusq; ei suam filiam promisit: & occurrere iussit eum ad Ptolomaidam: quatenus ei filiam suam iure traderet nuptiali. Tunc ipse puellam ad Ptolomaidam ab aegypto perducendam: ubiq; coniugendam esse constituit. Ptolomeus quidem haec scribens: prope ad Ptolomaidam peruenit: filiam Cleopatram secum adducens: ubi secundum constitutum: alexandrum repperit: filiam suam ei coniunxit: dotem argento uel auro secundum regiam quantitatem complens. Cuius nuptiae celebrarent scribens Alexander Ionathae principi sacerdotum: iussit eum ad Ptolomaidam festinare. Qui perueniens ad reges: munificenter eis offerens dona: claro apud eos honore potiebatur. Tunc Alexander copulit eum propria ueste exutum purpura indui: simulq; super tribunal secum sedere: iussitq; duces cum eo procedere: perq; media ciuitatem clamare: nemini contra eum quicquam dicere: uel causas licere connectere. Quod cum duces fecissent regis: erga Ionathae inuides hi q; parati fuerat eum accusare: simul cum inimicis eius praefugerunt ueriti: ne quod pessimum paterent. Tanto uero studio rex Alexander dilexit Ionatham: ut primum eum suorum describeret amicorum.

Ut Demetrius Demetrii filius: nauigans in Syria a Creta cum exercitu conturbauit Alexandrum fama aduentus sui. Et de Appollonio duce Alexandri: qui bellum mouit aduersum Ionathan: ipso tamen Ionatha triumphum obtinente.

CAP. VI.

Entesimo & sexagesimo quinto anno: Demetrius Demetrii filius cum multis conductis quos ei Lathenus cretensis praestiterat a Creta ad Ciliciam nauigauit. Quod Alexander audiens in pauore turbatus: timore constitutus continuo de phoenicia ad antiochiam festinauit ut prius quam huc perueniret Demetrius: eam tute disponderet. Reliquit uero humilis syriae ducem appollonium: cognomine Titum: qui cum multo exercitu praefectus ad lamniam: Ionathae principi sacerdotum mandauit dicens. Iniustum esse eum solum cum licentia uel potestate uiuere: non obediens regi sibi: dicebat hoc magnum obprobrium ab omnibus inferri: q; eum non subigeret regi. Non ergo te inquit in motibus abscondas: arbitratus fortitudinem te habere: sed si confidas tuae uirtuti descendere: quatenus per campum nostri milites confligant: & fortissimi belli euentus demonstrat uictoriam meis uel tuis. Scito tamen optimos ab unaq; ciuitate mihi comilitones iunctos: qui semper tuos proauos euicerunt. Contra nos aliam nobis autem in tali terra certandum est: ubi non lapidibus sed armis decet fortissime praeliari: ne sit locus tibi quo ualeas deuictus effugere. His incitatus Ionathas: decem milia militum eligens ab hierosolymis egreditur cum fratre Symone: perueniensq; ad Ioppem: castra iuxta ciuitatem disposuit. Nam ioppen portas concluderant: intus habentes custodias ab Appollonio constitutas: Cuius Ionathas obsidere parasset eos: timentes ne suam ciuitatem deuastaret portas aperiret. Appollonius uero captam audiens Ioppem a Ionathae: tria milia equitum sumens: & octo milia peditum ad Azotum peruenit: & exinde tacite paulatimq; uiam sibi perfecit. Cum ergo uenisset in Ioppem tamquam recedens: Ionatham trahit ad campum: confidens equitibus & spe in eis habens suae uictoriae. Cuius processisset Ionathas: sequebatur eum ad Azotum appollonium: qui cum ad campum uidisset hostem uenisse: conuersus pugnam cum eo commisit. Mille itaq; equites appollonius ad insidias in aliquo torrente disposuerat: qui retro inimicis insisterent. Quod sciens Ionathas: non est turbatus: sed ordinans in quadro exercitum: ut per ambas partes inimicos exciperent: hortatus est: ut fortiter ante uel retro pugnantibus ubiq; resisteret. Praelio autem usq; ad uesperam procedente dans fratri Symoni partem exercitus: iussit aduersariorum eum aciem inuadere: suisq; praecipit: testudine facta sagittas equitum excipere. Qui cum praeccepta fecissent nihil letebantur: quis hostes super eos frequentia tela libarent: usquequo suas euacuassent pharetras. Nam sagittae corpora clypeis septa: minime contingebant: cum constipatione testudinis tela uenientia refugarentur. Cum uero a primo mane usq; uespere iaculantes aduersarii defecissent: intelligens Symon lassos eos: inuadit aciem: fortiterq; cum suis militibus dimicans: fugauit inimicos. Videntes autem equites pedites ad fugam conuersos: & spe eorum decepti sine decore & turpiter abscesserunt: & per omnem campum dispersi fugerunt. Quos secutus Ionathas usq; ad Azotum multos occidit eorum. Qui de sua salute desperantes: ad templum Dagonis confugerunt: quod erat in Azoto. Capiens autem incursum sua ciuitatem Ionathas: incedit eam: & omnes circa eam uicos: neq; pepercit templo Dagonis: sed etiam flammis consumpsit: & eos qui ibi confugerant interfici. Multitudo uero quae in illo concidit praelio una cum illis qui in templo confugerant: octo milia fugerunt. Vincens ergo tantum Ionathas exercitum: ab Azoto discessit: & ad Ascalon uenit: & foras ciuitatem castra constituit: territi ascalonites: in occursum ei exierunt dona portantes. Qui laudans eorum uoluntatem reuersus est ad hierosolymam: multam praedam ferens: quam uidebatur a uictis hostibus abstulisse. Alexander autem deuictus audiens duces suos appollonium: simulauit gaudium: q; praeter eius sententiam cum Ionatham conflisisset: qui eius amicus erat: mittitq; testimonium Ionathae: praebens praemium & honorem: & torquem aureum: sicut solet affinis regis dari: eiq; commisit Accaronis prouinciae magistratum.

De infidijs quas Alexander parauit Ptolomeo: quas deprahendens Ptolomeus: iratus ablati eius matrimonio filiam suam iunxit Demetrio filio Demetrii cum quo etiam duxit exercitum contra Alexandrum: quo deuicto ipse quoque periit: Demetrio Alysæ principatum obtinentem & aicitias fecit cum Ionatha: confirmans ei principatum sacerdotii.

CAP. VII.

Eodem tempore rex Ptolomeus philometor dictus: naualem ducens exercitum & pedites: ad Syriam ueniebat: Alexandro suo genero solatia præbiturus. Quæ oēs ciuitates studiose alexandro præcipiente suscipiebant: & deducebant usque ad Gazorum: ubi oēs proclamabant: accusantes Ionathan quod templum incēdisset & destruxisset: prouinciamque uastasset: multosque eorum interemisset. Quæ Ptolomeus audiens tacuit. Ionathas autē i loppem occurrit Ptolomeo dona clarissima uel honorem ab eo picipiens: & producens eum usque ad fluuium qui Eleutherus appellat ad hierosolymam: remeauit. Perueniens ergo Ptolomeus: ipse omnem spem paulominus habuit interfici Ptolomeus infidijs Alexandri quas ei per ammonium amicum parauerat. Manifestis autē factis infidijs Ptolomeus Alexandro scribit: ad pœnā Aramoni petens: & dicens infidias se ab eo passum: & uindictā sumere iustum esse. Alexandro uero non conuidente Ptolomeus intellexit illū cām infidiarum extitisse. Quapropter ei factus est odiosus. Antiochenis autē & prius erat odibilis Alexander propter Ammonium: multa namque per eum passi fuerant: pœnam quidē ab ammonio pro eius delictis exigerunt: occidentes eū qui tāquam mulier se ppenabat abscondere habitu circūdatus foemineo: sicut alibi dictū est. Ptolomeus itaque accusans eū ut pditorem nuptiarum filiarum suarum: transgressoremque auxilii quod ei contra Demetriū deduxisset: soluit abnitatē. Nam & auferens suā filiam: ad Demetriū legationē direxit: aicitia cum eo cōponens: filiarum daturū se illi uxore & restituere paterno eū principatū cōpromittens. Demetrius uero gaudens suscepit legationē & nuptias. Tū nimis iā ptolomeo labor restabat: flectere antiochenos: ut Demetriū susciperent: nā inimici eius fuerunt: eo quod a patre eius Demetrio multa pessima passi fuissent: & alexandro tamen antiocheni ppter ammoniū irascebantur: ut prædiximus. Qui pulsus ab antiochia: in ciliciā usque peruenit. Ptolomeus ergo ad antiochenos ueniens: rex ab illis & militibus ordinatur: coactusque duo sibi duodemata superposuit: unū alysæ: alterū ægypti. Benignus autē & iustus existens: nec concupiscens aliena: sed & futura puidens: recusare regnū decreuit: ne manus offenderet: ideoque antiochenos in cōtionē cōgregans: flectit eos ut Demetriū susciperent dicens eum nequaquam pro patre dolore seruaturus: si bene mereret ab eis: doctorē autē i bonis & ducem se illi esse: nec se fallacibus negocijs immiscere: sibi autē dicebat ægypti regnū sufficere. Quæ dissidens flectit antiochenos Demetriū suscipere. Alexandro uero cum magna militia uel apparatu ad Syriam a Cilicia profecto: terrarumque antiochenorum pante Ptolomeus cum genero contra eum duxit exercitū. nam iā filiam suā matrimoniali iure Demetrio contradiderat: & uincens Alexandrum: ad Arabiam fugauit eū. Contigit autē in pho: ut equus ptolemei uocē elephantis audiret ptolemeū iactaret. Quod cum uidissent hostes: impetum super eū fecerunt: multosque uulneribus cauput eius perforantes: ad periculū mortis eū adduxerunt. Sed custodes corporis eius rapientes eū liberauerunt: & ita per quattuor dies defectus iacuit: ut nec loqui nec intelligere potuisset. Alexandri uero caput arabū potentissimus Zabilus abscondens ptolemeo transmisit. Qui die quinto releuatus a uulnerum dolore: suauē sibi rem summūque spectaculū alexandri morte simul & capite uidit: qui tamen paulopost uitā finiuit: pro alexandri morte gaudio summo cōpletus. Regnauit ergo alysæ Alexander qui dictus est Balans annis quinque: sicut in alijs demonstratum est. Suscepit uero principatum Demetrius qui Nicanor appellabatur: fraudibus corrupere cepit ptolemei militiam oblitus: & quod focer eius & auxiliator fuisset: & affinis p connubiū Cleopatrarum. Quapropter milites ptolemei ad Alexandriā confugerunt: Elephatos autē Demetrius cōprehendit. Ionathas interea princeps sacerdotū ex omni iudea sibi milites cōgregas: arcem hierosolymorum obsidebat: ubi custodia macedonum: & transgressorum multitudo locata uidebat. Et hi quidē contēnebant Ionathan facientem machinamenta: cōsidentes loci munitionibus. Noctū uero quidem maluioli iudei exeuntes: uenerunt ad Demetriū: arcis obsidionem nūciantes. Qui nūcio incitatus: exercitum contra Ionathan ab antiochia eduxit. Cūque ad ptolemaidem peruenisset: scripsit Ionathæ præcipiens ad ptolemaidem eū citius occurrere. Ionathas autē obsidionem quidē minime soluerē decreuit: seniores uero populi & sacerdotes congregans: & aurū & argentū & uestem: eam multitudinem donosque deportans: ad Demetriū usque peruenit. Quæ cum obtulisset: irā eius mollauit: & honoratus firmū ab eo principatū sacerdotii suscepit: quæ a regibus ante ipsum donarum possidebat: accusantibusque eū transfugas: Demetrius eis non credidit: sed & petenti quatenus pro omni iudea: uel tribus prouincijs: Samaria: uel loppe: uel Galilea: trecēta tantū daret talenta pro omnibus his epistolā ei pstitit: quæ uerba huiusmodi continebat. Rex Demetrius Ionathæ fratris: gentique iudeorum salutem. Exemplum epistolæ quā Lasteni cognato nostro scripsimus: transmissimus uobis: ut eam noueritis. Rex demetrius Lasteni patri salutē. Iudeorumque gēti nobis amice nostrarumque iussa seruanti: pro fide decreui: dona pberere: & tres possessiōes Afferema: Bellicida: uel Ramathe: quæ additæ sunt iudeis de Samaria: & his attinentia: & quantacumque ab imolantibus

hierosolymorum: reges accipiebant ante me: uel quacumque de fructu terrarum: uel plantatis: omniaque alia quæ nostro competunt iuri: uel paludes salis uel pro coronis quæ nobis offerebantur eis concedo. & nihil extorqueatur ab his ammōdo & imposterum. Cura igitur ut huius epistolæ fiat exemplar & detur Ionathæ: quatenus in nobili loco templi reponatur. Hæc scripta fuerant. Videns ergo demetrius pacem: nullumque superesse periculum: nec belli timorem: soluit exercitum stipendiarumque eorum iminuit: & solis illis sumptus præbebat: quod cum eo a creta uel alijs insulis uenerant. Unde odium uel inimicitia militum contra eum conflate sunt: quibus ipse quidem nihil præbebat: reges uero ante ipsum eis annonas etiam in pace subministrabant: ut eos in certaminibus si oporteret pro se fideles & pronos haberent: atque paratissimos in re bellica & pacis cum omni haberent confidentia expectere.

De triphone apameno: qui bellans contra Demetriū: antiocho filio Alexandri tradidit principatum componens amicitias cum Ionathæ. Cap. VIII.

Intelligens itaque odium militum circa demetriū alexandri quidam dux: apamenus generus: diodotus nomine: qui & triphon dicebatur: uenit ad malchum arabū: qui filium alexandri antiochum nutrierat: manifestansque ei inimicitias exercitus quas contra demetriū habebant dari sibi petebat antiochum: nam regē eum facere: uel paternū principatum ei se restituere dicebat. Qui primum resistebat: minime credens: post uero multo tempore triphone petente: uincit malchus: flexusque uoluntate sua est ad ea quæ triphon petebat. Princeps autē sacerdotum Ionathas capere uolens arcē hierosolymorum: & iudeos transfugas: uel ipsos omnesque per totam prouinciam custodes erant: transmittentes ad demetriū legatos cum donis: rogabat ut de castellis iudæ custodes eiceret. Cui rex non hæc tantū se præbere: sed etiā his maiora promittebat: post finem belli quod præ manibus habebat: petebat uero eū & auxilia transmittere: mandansque exercitus suos ab eo recessisset. Tunc Ionathas tria milia militum eligens destinauit. Antiocheni uero demetriū propter hæc quæ passi fuerant abhorrentes: & propter patrem eius: quod multa contra eos mala commiserat: tempus seruabant quo potuissent eū inuadere: uidentemque auxilia uenisse demetrio ab Ionathæ: arbitrati que multa congregaret auxilia nisi præcederent eum arma ceperunt: & circumstantes aulam obsidionis mori: coacto exercitu parati regem conabantur opprimere. Ille ergo uidens populum hostiliter se cum armis inuadere: colligens conductos & ab Ionathæ transmissos iudeos: cum antiochenis conflagit: quoque uim non ferens uincitur. Videntes autem iudei sic Antiochenos atrociter expugnantes: super palatii culmen ascēderunt: unde illos uulnerantes: ipsi quidem propter altitudinem tectorum minime ledabantur: illos uero celis prosternebant quæ de superioribus ad inferiora iactabant: & sic eos de proximis domibus repulerunt deuorauit. Antiocheni uero nequaquam ualentes extinguere ignem: ad fugam conuersi sunt: & cum iudei de tecto ad tectum desilirent: & ita eos persequerent: admirabilem contigit fieri antiocheni depulsionem. Rex autē ut uidit antiochenos filios suos: & uxores suas uelle saluare: quapropter & pugnam reliquit: per angustas uias inuadit eos: & cōsurgens cum eis multos interfecit: ita ut cogere armis proiectis se demetrio. Qui ueniā eis pro facinoribus concessit: seditionemque cōpescuit. Donauit etiā iudeis partem prædæ. Cām itē uictoriæ suæ factos eos pfectus: gratias agens Ionathæ ad hierosolymā transmisit: laudans eū pro auxilijs destinatis. Post autē maluiolus contra eum exitit: pmissioneque fraudauit: bellumque minatus est: nisi cuncta redderet tributa: quæ iudeorum prioribus regibus syriæ psoluebat. Et hæc fecisset: nisi triphon impetum eius phibisset: & apparatus eius contra Ionathan: erga suas uertisset curas. Reuersus enim triphon ex arabia cum puerio antiocho: imponit ei quibus adolescenti diadema. Cūque oēs milites transissent ad eum: demetriū deserentes: bellum contra demetriū pducit: & cōsurgens cum eo uictoriā obtinuit: & elephantos cum antiocheniū ciuitate subiecit. Demetrius uero uictus ad ciliciā recessit. Antiochus autē legatos ad Ionathan destinans & litteras: amicum eū sibi parauit: & principatū sacerdotii cōfirmauit & quatuor prouincias quæ terræ iudeorum additæ fuerant: insup & aurea uasa uel pocula: & purpuream uestem ei transmissit: hisque oibus ei uti pmisit: & fibulā aureā ei donauit primūque amicum suū uocauit: Symonē autē fratrem eius ducē sup oēm militiā a regione tyri usque ad ægyptū cōstituit. Ionathas ergo de donationibus antiochi gauisus mittēs ad eum: & ad triphonē legatos: amicum se eis pcessus esse: & pugna re eū contra demetriū insinuās pro pmissis laborum non parua mala a demetrio se esse ppassum. Cōcedente igitur antiocho a syria uel phoenicia ut cōgregaret exercitū: quatenus cum ducibus demetrii cōfigeret: statim ad ciuitates exiit. Quæ cum eū splendidissime suscepissent: exercitū dare non distulerunt. Veniēs autē ad ascalonā ciuitatē: & munificētē cum donis sibi occurrētibus: hospites petebat: & unamquamque humilis syriæ ciuitatē a demetrio desistentē ad partes antiochi transire: ac secū bellū pducere pro uultione demetrii: ex his quæ quondā in eis peccasset: esse dicens dignas occasiones pro quas hæc cogitare deberent. Cūque flexisset ciuitates auxiliū antiocho mittere peruenit ad gazam sperans se & hanc fidē ad antiochū cōuertere. Multū uero præter quod sperauerat aliter gazeos inuenit: & durissima obiectione non eū suscipere: nec demetriū relinqre decreuerunt. Quo dū iona

thas: conuictus esset: ad obsessionem eorum & afflictionem provinciarum paratur. Nam parte iudæa circa gazam disponens: cum reliqua ipse percurrens: cuncta prædabat uel incendebat. Quæ cum uidissent gazei: nullumque auxilium a demetrio sibi uenisse cõspicerent: & periculum præfens adiutoriũ uero lōge & incertũ esse utrũ ueretur. optimũ eẽ decreuerũt: hũc dimittẽtes illi obedire. Faciẽtes igitur ad ionathã amicicias auxilia pmiserũt. Hoies enim ante malorũ pitiã utilitates non intelligunt suas sed cũ in malis fuerint cõstituti: tũc mente p̄cipiũt & agunt: q̄ nihil lesi facere debuerũt. Ionathas cõsentiens eis de amicitiis: tollẽsque obsides ad hierosolymã trãsmisit ipse uero totam puiciam p̄currit usque ad damascũ: dum demetrii duces audisset ad cedessam cum multa manu uenisse. Cedessa inter tirũ & galileam cõsistit. Nã hoc desiderabat duces demetrii: ut de syria eũ ad galileã traherẽt: putãtes minime eũ pati galileos sibi subiectos affligi. Cũque ionathas eis occurrisset: symonẽ fratrem in iudea ducẽ reliquit. Qui multum exercitũ de provincia congregans: bethurã obledẽbat: locũ iudæe munitissimũ: nã tenebat eã demetrii custodia: sicut & prius a nobis demonstratũ ẽ. Ut ergo aggerẽ cõposuisset symonẽ uiderũt: & machinamenta cõstituisse: multaque uisũ industria cõtra bethurã obsessionem: timuerũt custodes ne capto loco interirẽt: & mittẽtes ad symonem: petebãt fidẽ accipere: ne quid ab eo pessimũ paterẽt. Qui cũ fidẽ dedisset: illos quod dem de ciuitate tulit: suãque custodiã ibi cõstituit. Ionathas itaque exiens a galilea ab aquis quæ eĩ nisaron dicunt: nã ibi sua castra posuerat: ad campũ qui dicitur asor puenit: nesciẽs illic hostes existerẽ. Demetrii uero duces cũ ante unũ diẽ cognouissent cõtra se ionathan uenire: insidias ei p̄mõtem collocauerunt: ipsique cũ electis militibus i capto ei occurrerũt. Quos cũ uidisset ionathas ad pugnam paratos: hortabatur suos. Illi uero quia a demetrii ducibus p̄ insidias erãt locati: a retro iudeos inuadũt. Qui cũ timerent ne in medio capti perirẽt: ad fugam se dederũt. Et ibi quidem omnes reliquerũt ionathan: pauci uero cum eo numero quinquaginta remanserunt: & mathathias salomoni: & iudas calsi: qui duces erant totius exercitus. Hi audacter & insperate super inimicos irruentes: atrociter eos fugauerunt. Tunc uero milites ionathæ qui discesserant: uiderunt hostes ad fugam uersos congregati persequẽbantur eos: & hoc fecerunt usque ad cedessam: quo castra hostium erant. Victor igitur ionathas in illa pugna refulsit: duo milia prosternens inimicorum: & ad hierosolymam reuersus est. Qui cum uidisset omnia sibi dei prouidentia secundum suam accedẽre uoluntatem: legatos romam destinauit: reuocare cupiens olim cum gente iudeorum amicicias celebratas: suisque legatis præcepit: ut redeuntes ab Italia: per sparciatas transirent: quos debent ad memoriam amiciciæ uel cognationis reducere. Qui cũ romam uenissent: & ingressi ad senatũ: mandata principis sacerdotum ionathæ dixissent: quos mitteret amicicias renouare: quæ prius per senatum de iudeorũ amicitiis fuissent statuta: Senatus dedit eis reportandas epistolas ad omnes asyæ reges: & magistratus ciuitatum: quatenus per eos illesi ad propria remearent. Reuertens autem ad sparciatas uenerũt: & epistolas ionathæ eis porrexerunt: cuius exemplũ huiusmodi fuerat. Ionathas princeps sacerdotum gentis iudeorum: uel curia & collegium sacerdotum: presbiteribus & senatui: & populo lacædemoniorũ salutem. Si salus uobis publica uel priuata bene p̄cedit: sic est ut uolumus: salui at̄ sumus & nos in prioribus tamẽ tẽporibus epistola nostro principi sacerdotum onia uestro rege areo: & ab omni populo missa est de uestra simul & nostra cognatione: cuius exemplũ subiacet epistolæ: quam quidem libenter suscipimus & populo & areo fautores facti sumus: non egentes huius rei approbatione: quia p̄ sacras nostras litteras hoc esse credimus. In initio ergo recognitionis non credidimus nos primi facere: ne præripe uideremur uestra gloriam: Multo uero transacto tempore: ex quo familiaritas communis extitit: in sacris & cõstitutis diebus deum pro uestra salute uel uictoria sacrificiis deprecamur: & cum multa nos circumsteterint bella per auaritiã uiciorum nec uobis nec aliis propinquis molestos nos esse de creuimus. Postquã autem hostes expugnauimus: legatos ad romanos transmisiimus: numerum antiochi: & antipatrum iasonis senatorio apud nos septos honore: quibus dedimus etiam ad uos epistolam: quatenus renouent uobiscum cognationem. Bene igitur facitis si & uos rescripseritis & manducaueritis siquid forsitan indigeris minime dubitantes: nos erga uestrum affectũ impigros existere. Lacædemonii uero libenter legatos suscipiunt: & componentes pacta cũ eis de amicitiis dimiserunt. Eodem tempore tres hereses iudeorum fuerãt: quæ de rebus humanis diuersa credebant: quarum una pharisæa dicebatur: altera sadducea: tertia essenorũ. Igitur pharisæi dicebãt fata non omnia: sed aliqua gubernare: altera uero quæ accidunt p̄ se cõsistere: genus aut̄ essenorũ omnia sub fato esse confirmat: & nihil esse: quod hominibus nõ illius decreto proueniat. Sadducei fatum quidem nihil esse estimãt: neque p̄ eum humana concludi: sed omnia nostræ supponunt potestati: bonorumque nos ipsos autores fatentur: & peiora per nostram elegi demeritiam. Sed de his quidem certius in secundo historiæ iudicæ libro demonstrauimus. Demetrii autem duces cum uellent pugnam in qua uicti sunt restaurare: ampliores prioris exercitu uires congregantes: contra ionathan uenerunt. Qui cum audisset hoc: citius eis ad anathetidinẽ occurrit: neque tardare decreuit: usquequo ingrederentur iudeam: castraque disponens non longius ab hostibus quinquaginta stadiis mittit speculatores qui castra deberent ostium perferuari. Cũque omnia enũciã-

sent: & aliquos nocte cõpissent: quos aduersarios supuẽturos indicabat: custodias extra disposuit: & exercitũ p̄ totã noctẽ armatũ habebat: præcepitque ut forti animo essent: & si oporteret etiam nocte pugnaret: ne repẽtino impetu turbarent. Demetrii uero duces cũ audissent ionathan cognouisset suum consiliũ: perturbati & inimici manifestati fuissent: nullomõ ualebant per insidias eos inuadere. ex eo quod se credebãt nõ esse pares ionathæ. Nam militibus fugã meditati sunt multaque facientes incendia discesserunt: ita ut hæc uidentes iudei: putarent eos esse mansuros. Ionathas autẽ cum ad castra eorum mane uenisset: inuenit ea diferta. Cũque intellexisset eos fugisse persequẽtibus: quos nullatenus ualuit compræhendere. Nam iam liberum alias ligerum nomine fluuium transierant. Vnde reuersus ad arabiam: nabutheos expugnabat: multaque eorum prædam ambigens: captiuosque duces: peruenit ad damascũ: ubi omnia ille reposuit. Per idẽ tẽpus frater eius symon omnem peragrãs iudeã & palestina: usque ad ascalon muniuit castella. Quæ ædificiis & custodiis tuta fecisset: ad ioppẽ peruenit: & occupans eam: magnam introduxit ibi custodiam. Nã audierat ioppenses uelle ducibus demetrii tradere ciuitatem. Hæc ergo postquam ionathas & symon tractauerunt: ad hierosolymam sunt reuersi. Cũque oẽm populũ ad templum cõgregassent: suadebant muros hierosolymorum refabricandos: & dirutam partem muri templi recõstruendã altisque turribus muniendam: necnon & i media ciuitate alium ædificare murum: ut custodibus arcis alimentorum copia negaretur: insuper etiam castella que sunt in provincia facerent tutiora uel fortiora. Cui dum & populus de bene proposito cõsensisset: ipse quidem menia ciuitatis ædificabat: symonem uero misit provinciam communire. Demetrius autem transiens ad mesopotamiã peruenit. Quam cum uellet cum babylonæ & superioribus provinciis obtinere: ut ex idẽ occasione de toto acciperet imperio: tunc græci uel macedoniam habitantes ut eis prope modum cõueniret legationem ad eum miserunt: promittentes ei subuenire si ad illos transiret: & tradere se uel expugnare cum eo regem parthorum arfacem. Qua spe subito egredif ad eos: ut si parthos deuinceret: uiresque resumeret: regẽ triphonem postea debellaret: longeq; eũ a syria pelleret. Quẽ cum prono suscepissent animo provinciales: multos cõgregasset uiros: bellumque & militiam omnem aduersus arfacem produxisset ipse uiuus capitur. sicut alibi iam retulimus.

Quemadmodum Triphon Demetrio a Parthis capto: contra scõdus fraudibus ionathan cõprehensens interfecit. Fratremque eius Symonem cui gens iudeorum principatum tradidit: fraudibus circũuenire uolens minime præualuit.

Cap. IX.

Triphon autem cum morte demetrii cognouisset: perfidus antiocho cõcepit existere. Insidiabatur enim: qualiter eum interficiens: ipse regnum teneret. Impediẽbant uero impetum eius & uoluntatem amiciciæ ionathæ: quas cum antiocho habebat. Vnde primum ionathan statuit occidere: & tunc aduersus antiochum accedere. Fraudibus ergo uel dolo cogitans ionathan cõsumere: ad bethsuram ab antiochia uenit: quam græci scitopolim appellant: ubi cum electis quadraginta milibus ei ionathas occurrit: putans ad bellum eum uenisse. Triphon uero cum ionathan uidisset ad pugnam paratum: donis eum pacauit: suisque ducibus ut ionathæ obedirent præcepit: per hæc fidem suam uolens confirmare: cunctamque suspitionem depellere: quatenus confidentem: & incautum: nihilque prouidentem caperet: & persuasit ei ut exercitum dimitteret: quem frustra dicebat esse fatigatum ab eo nequaquam bello existente: & undique pacem rebus habentibus: sed tenere paucos & ptolomaidam simul uenire supplicabat: nã tradere ei ciuitatem: & omnem provinciam moderationem: se uenisse profitebatur. Ionathas ergo nihil mali suspicatus: sed uera fide uel uoluntate triphonem hæc suadere credens: exercitũ dimisit: tria milia secum sola tenens. Ex quibus in galilea duo milia relinquens: cum mille tantum militibus ad ptolomaidam triphonem comitatus superuenit. Ut uero intrauit ptolomaidam: portas statim ciues seruauerunt: secũdum quod eis a triphone erat præceptum: & ionathan uiuum captus: omnes qui cum eo erant interemerunt. Misit quoque triphon ilico ad galileam: qui relicto duo milia interficerent. Sed hi cum fama preueniente captionem ionathæ comperissent: atequã uenirent a triphone missi armis circumdati provincia processerunt. Tũc satellites triphonis cum uidissent eos pro anima decertare: nullam eis molestiam inferẽtes: ad triphonem reuertunt. Hierosolymitæ autem cum audissent ionathan captum: & cum eo milites perisse: flebant illius interitum: & summa de ipso questio apud omnes fiebat: magnusque timor eos inuadens: contristabat ne eis uirtute uel prouidentia ionathæ priuatis: uicinæ gẽtes inimicæ: & propter ionathæ mortẽ iniquitate: contra se bellum constituerent: & ad mortis pericula peruenirent: quæ sicut suspicabatur euenerunt. Nam gentes mortem ionathæ cum audissent: contra iudeos bellare cõeperunt tanquã indigentes duce. Triphon ergo exercitum multum congregans: ad iudeam ascendere statuit: ut hierosolymam debellaret. Symon autem uidens hierosolymitas metuentes cõcepit eos alloquio confirmare quatenus forti aĩo essent: nec pertimescerent triphone superueniente. Et conuocans in templo populum alacriorem eum suis uerbis effecit: hinc allocutionis initium sumens. Pro uestra inquit libertate o uiri iudei me dudum cum patre uel fratribus mori paratum: quis ignoretur? Siquidem exempla mihi plurima non defunt: Mori enĩ pro legibus uel patria religiõ

nostram familiam nullus timor inuadit: qui hanc uoluntatem ab anima nostra possit eicere: sed introducat magis desiderium uitae: uel gloriae. Quapropter non uti indigentes duce magno qui laborare: uel pati pro uobis recuset: sequimini me prono animo ubicumque perduxero: nec enim melior meis fratribus existo ut meae peccata animae: neque peior: ut quod illis uisum est optimum pro patris interfici legibus: uel pro dei religione deitem: sed in quibus me oportet proprium illis fratrem ostendere: in his me demonstrabo consimilem. Cōfido enim in deo ultionem ab inimicis expetere: uosque omnes cum uxoribus uel filiis ab eorum uolentia liberare: templisque intolumentum cum dei auxilio referuare. Nam uideo gentes contempsisse uos: tanquam ducem non habentes: bellaque praeparasse. Cum haec symon uerba ad plebem fecisset: cōfestim depulso populo animis metu audaciam sumpsit: desperatque ad spem bonam repente mutatus est: & unanimiter exclamauit nutu dei esse symonem ducem & iudae uel ionathae fratrem principatum tenere dignum: se quoque omnibus eius praecipis obsecutus promittens: ducis ei contulit dignitatem. Tunc symon congregans omnes sui exercitus bellatores festinauit ciuitatis muros reconstruere: turribusque altis & fortibus eam munire. Destinauit etiam ionathan quendam amicum suum: filium ab salom cum militibus ad ioppem: imperans habitatores eius eicere: nam timebat ne ciuitatem traderent triphoni: ipse uero hierosolymam tuebatur. Triphon autem exiens ab ptolomeide cum multo exercitu ad iudeam uenit: ionathan ligatum ducens. Cui symon occurrit ad iadā ciuitatem: ique super montem iacet: unde etiam iudeae campi patefcunt. Cum uero triphon a iudeis audisset: ducem symonem constitutum: direxit ad eum: fraudibus uel dolo cupiens hunc quoque circūuenire: iubetque ei si uellet fratrem ionathan redimere: ut mitteret argenti talenta centum: duosque filios ionathae quatenus fides illi haberetur post dimissionem: ne iudeam in sua ditione redigeret: quia & tunc non pro alia re nisi pro debito uectigalium eum se ligasse confixerat. Tum symon intelligens artem triphonis: quia si & argentum mitteret: ille tamen fratrem eius minime laxaret: sed & filios eius hosti tradi frustra cognoscens: tamen territus ne a populo accusaret: se eam fratrem nec extitisse: quae non pecunias: nec filios pro ipso contraderet: colligens exercitum mandata triphonis indicauit dicens: quae haec dolo uel insidiis plena sint: tamen optabilius esse pecunias: sed & filios eius transmittere: quae propositis a triphonae non obediens: Putaretur non uelle fratrem absolui: itaque cum suis symon tractatu: filios ionathae pecuniasque transmissit. Quas triphon cum accepisset: nec fidem seruare: nec ionathā absolueri uoluit: sed mox exercitum colligens: ad propria remeuit: ordinatque itinere per idumeam ad hierosolymam ascendere cupiens: uenit ad dorā ciuitatem idumeae. Praecedebat uero cum exercitu symon: castra contra eum se disponens. Quod cognoscens huius qui in arce erant hierosolymitana ad triphonem dirigunt: rogantes eum ad se ocius properare: quatenus alimenta eis praebere. Ille ergo per noctem illam equitatum parauit: quasi hierosolymam ascensurus sed niue uehementi ea nocte cadente: iter inuium reperit equis uel pedibus suis. Qua causa obstante: nequiuit ad hierosolymam triphon ascendere: sed reuertens ad cirit: & prope galaditiden ingressus: ionathan ibi pimi uel sepeliri iussit: & ita ad antiochiā puenit. Symon autem ab iasca ciuitate transferens ossa fratris sepeliit in patria sua: luctum maximum omni super eum populo faciente. Tunc symon ingens mausoleum fabricans: patri suo: fratribusque sepulturam ex albo & polito lapide construxit: opus mirabile: conspicuumque faciens: cuius & portam undique columnis sustentantibus ex uno lapide uisum mirabilem statuit: insuper & priamidam septem parentibus uel unicuique germanorum singulas superposuit: magnitudine uel decore lucentes: quae hactenus seruatae sunt. De sepultura quidem ionathae: & de aedificatione monumentorum: hoc studium symonis agnouimus. Defunctus ergo est ionathas: principatum agens sacerdotii: perque annos quatuor gentem continuit iudeorum. Et de labore quidem mortis eius in mutuis documentis: publicisque monumentis primi anni symonis benefactoris: & iudeorum principis scriptum est. Itaque iudei foeliciter aduersarios uicinos superauerunt: cum symon gazaram ciuitatem: uel ioppen: uel iamniā deuastaret: arcemque hierosolymorum deponeret: ne forte inimicis refugium esset unde percurreret ledere eos possent. Quod cum fecisset: optimum & utile putauit etiam montem super quem arx constituta erat destruere. Quo multitudo cuiusque ingressi: montem destruebant: & nec die nec nocte cessantes per tres annos deposuerunt eum ad solum: campumque planissimum fecerunt: ita ut eminentius replu excelleret arce uel monte depositis. Ea quae temporibus symonis gesta sunt: hunc continet modum.

Quomodo Triphon occiso ionathā: perfidus existens antiocho Alexandri filio: qui Theos nominabat: ipsum iterum: & obtinuit principatum eius: cuius insolentia declinans exercitus contulit se ad Cleopatram uxorem Demetrii: quae uiduata morte eius: fratrem ipsius antiochum qui pius dicebatur: ad nuptias suas & ad imperium inuitabat. Cap. X.

Post captiuitate demetrii: non multo post alexandri filii antiochū quae theos noīabat: triphon iterum tutor eius quarto impii eius anno: aicos at & familiares suos ad milites trāmisit: & multas dare pecunias pollicetur: si eum regē ordinaret. Nam demetriū a patribus captū nūciabat teneri: frēm uero eius antiochū si principatum optineret: multa pessima eius laqueis eē dicebat: dū pditionē eorum ulcisceret. Qui cum spāssent affluētia pecuniarum sub regno tri-

phonis frui: principē eum constituūt. Triphon ergo ut regni insignia suscepit: continuo nequitia suā patrefecit: & innotuit oibus: quae quae priuatus humiliter multitudini obsequabat: non hoc uolūtate bonae: sed impossibilitate faciebat. Postquam uero regnum adeptus ē: exuens se simulationē uerus triphon apparuit: coepitque potius extraneos quam clientes diligere. Pro quo re exercitus eius recedens ab eo ad cleopatram demetrii uxorem contulit se: quae tūc in seclutia cum filiis erat conclusa. Errantē uero frēm demetrii antiochū: qui sother alias pius dicebatur: nullaque ciuitate eum admittēte triphonis timore: mittit cleopatra: ad suas enim nuptias: & ad imperium inuitans. Quem ad hoc inuitauit suadentibus amicis: & timore uolentibus triphoni ciuitatem seleuciam aperire.

Quomodo Antiochus cognomēto pius: potius nuptiis Cleopatrae uxoris fratris sui Demetrii: & crescens indies: exercitum produxit aduersus Triphonem: quem obsidens in dora castello: accepit auxiliū & solatiū a Symone principe sacerdotū: & de morte Triphonis. Cap. XI.

Vmq̄ intrasset seleuciā antiochus: & fortitudo eius per singulos dies cresceret: exiit pugnaturus contra triphonē. Quē uincēs: a superiore syria repulit ad phoenicē: & in doram castello munito conclusū obsidebat: mittitque ad symonē principē sacerdotū iudeorum legatos per amicitias uel auxilium. Qui cum libenter petitionē suscepisset: pecunias multas cum alimentis: militibus dorā obsidētibus large praebuit: ut antiochus eum inter necessarios aicos paucotē pateret. Nam triphon dū a castello dora ad apamiā fugeret: captus in ea conclusione peremptus est: tertio sui regni anno.

Quemadmodum Triphonae interempto: Antiochus oblitus beneficiorum Symonis Cēdebeū cum exercitu misit ad expugnandū eum: quem tamē Symō pugnās fortiter deuicit. Cap. XII.

Salimētis coepit: uiresque militares cuidā cēdebeo amico tradēs: ad deprecationē iudeae captiuitatēque symonis misit. Sed cum symon audisset antiochi puaricationem licet senex esset: tamē eo quod nihil ab antiocho iustū fieri uidebat: cōcitatū ad audaciā super aetate suā iuuenilē fortitudinē accepit: & disposuit quidē filios cum bellicosima parte militū ipse uero per aliam partem militū cum reliquis uiribus perrexit ad bellū: multosque in ualibus motiū ad insidias locabat: nullusque conatus eius euasit: sed oēm hostiū uincēs exercitum: in pace reliquā uitam agebat. Nam & ipse cum romanis de auxiliis coposuerat.

Quod a genero Ptolomei in conuiuio dolo perēptus est Symon. Ptolomeus autem uinciens uxore: & duos filios eius: principatū ipse tenere conatus est. Cap. XIII.

Pgitur annis octo principatū sacerdotii iudeorum regēs: moritur in conuiuio per insidias prolomei generi: & uxorem eius cum duobus filiis capiens: & uictos habēs: misit: ut tertium iohānē qui & hyrcanum uocabat apphēderet. Quod cum sensisset iuuenis: euasit piculum: & ad ciuitatē festinauit: cōfidēs de populo propter patris sui beneficia: prolomeique odium. Properantē uero per aliam portā prolomeū intrare: populus expulit: nam hyrcanū receperat. Hinc prolomeus ad aliquod castellū nomine dagō in hiericho discessit.

Ut nouissimus filiorum Symonis hyrcanum ducatum accipiens: obsedit multo tempore Ptolomeū in castello quod dragon uocatur. Cap. XIII.

Accipies autem paternum principatum hyrcanus deū hostiis placauit: & ita contra prolomei militiam produxit exercitū. Et cum ad locum peruenisset: in aliis oibus hostem circumueniens puaiebat: uincebatur tamē matris & fratrum amore: quos super muere prolomeus trahens in conspectu eius torquebat: & praecipitare minabatur si non ab obsidione discederet. Hyrcanus at quātum remitteret de obsidionis industria: tantū carissimis putabat offerre subsidia: nedū male paterent: eius crudelitati reputaret. Mater at protendens manus petebat: ne propter eos differret: sed multo magis ipse castellū iuaderet: inimicorum suae patri subactio: per carissimorum tormētis redderet retributionē: sibi quoque extimās hoc esse utilimū si per suā mortē hostes atrocius depirēt. Hyrcanū ergo petitionibus matris incensum: castellum capiendi furor tenebat. Rursus uero cum uidisset matrem cedi uel dissipari soluebat: & pro igestis matris tormentis: impetū deponere obsidionis: talique necessitate obsidionis alias obsedendi pertraētus septimū annū expleuit: in quo sp̄ iudei uacant. Nam per septem hunc obseruant: sicut in septem diebus. Quapropter prolomeus a bello solutus: occidit matrem & fratres hyrcani: & fugit ad zenonē qui cotilas appellabatur: in philadelphia tyrānidem exercentem.

Quemadmodum Antiochus exercitum ducens contra hyrcanum: castra soluit: accipiens ab hyrcano talenta tricenta: & amicitias cum eo composuit. Cap. XV.

Antiochus autem in festis symoni de iteritu sui exercitus: contra iudeā accessit quarto anno sui imperii: primo uero hyrcani olipiade cētesima sexagesima secūda. Cūque deuastasset prouinciā: hyrcanū in ciuitate iclusit. quā septē aciebus circūdidit: nihil tamē proficerebat: propter muros munimina: & propter obsessorum uirtutē: necnō & aquarū iopia: quae propter siccitatē domabat. In parte uero planissima turres statuit celsiores: numero centū tres: tecta unaquaque habēte super quas militares ordines disposuit: multosque quotidie labores cōgressus isē

rebat: forſamq; latam & altiffimam conſtruens: muros ciuitatis depoſuit. Iudei ergo multas ſcru-
ſiones contra moliebantur: & ſiquidem incautos aduerſarios inueniffent: peſſime eos cōterebāt
ſi uero præſentes eſſe alias præſenſiſſe eos cognoſcerent: in oculi rediebant. **Vt** uero noxiā multi-
tudinem intra ciuitatē hyrcanus attēdit cōſumēdis citius neceſſariis: nihilq; populo prodeſſe cō-
ſpexit inutile eius ptem ſecernēs foras ciuitatē emiſit: q̄ uero bellicoſa & fortis erat: hāc tantum
tenuit alias retinuit. Antiochus at̄ piectos egredi uetabat. **Qui** dū inter muros erraret: ſeuiffimis
tormētis miſerabiliter aias exalabāt. Cū uero feſti dies tabernaculoꝝ ueniſſent miſerati eos intra
ciuitatē denuo receperūt. **Hyrcanus** itaq; ad at̄iochū legatos direxit: petens idutias ſeptē dieꝝ: pp̄
feſtiuitatē deiq; ſupplicationē. **Qui** cū audiſſet: reſpōdit legatis. **Immolare.** Nec nō ēt ad ſacrificiū
magnificētiffimū deſtinauit thaure: cornibus iauratis & pocula plena omnibus aromatis aurea
uel argentea: quod ſacrificiū adductū ſuſceperūt: qui atē portas ſtabāt & ad tēplū duxerūt. **Antio-
chus** autē iſte exercitū melius antiocho epiphanae claruit: nā ille capiens ciuitatē: porcos ſuper
arā imolauerat: & ius carniū p̄ totū tēplū iparſerat: etiā leges iudeoꝝ: paternāq; religione cōſuade-
rat: p̄pter q̄ gens rebellauit: & minie recōciliari paſſa eſt: hūc uero antiochū p̄pter pietatē religio-
nis: oēs piū uocauerūt: laudatq; modeſtiā eius. **Hyrcanus** ēt aiaduertēs ſtudiū ipſius erga deū: p̄-
tuit enī ut patriā eis cōuerſationē reſtitueret. **Qui** cū reſutaſſet peſſimū cōſiliū: ſuadentiū genie
cape legibus diſſonātē: ad oēm pieratē flexus: legatis reſpōdit: ſi traderēt arma: p̄tēq; tributōꝝ: p̄
pe aliarūq; ciuitatū circa iudeā exiſtentiū ſoluerēt: & cuſtodias in ciuitate ſuſciperūt: cōfirmas
paētū: finiret bellū. Iudei uero oia p̄ferre præter cuſtodiā cōſentiebāt: quā nō p̄pter aliud niſi p̄
diſſimili cōuerſatione recuſabāt: pro cuſtodia tamē obſides dare profitebant: & talēta argenti q̄
genta: ex q̄bus ſtatī trecenta cū obſidibus obtulerunt: iter quos erat & frater hyrcani. **Quæ** cum
ſuſcepiffet rex antiochus & coronā ciuitatis depoſuiſſet: obſidione ſoluēs diſceſſit. **Hyrcanus** uero
ſepulchrū dauid apiens: q̄ multo ditior quondā regibus fuit: tria milia talenta pecuniæ: ex
de p̄tulit: ex q̄bus primus iudeoꝝ cōepit p̄grinos alere. **Cōpoſuit** ēt cū antiocho amicicias ſu-
ſcipiēsq; eū intra ciuitatē: munificenter habūdēq; militibus omnia neceſſaria miniſtrabat. **Cūq;**
exercitū antiochus cōtra parthos duceret: cū eo hyrcanus egreſſus ē. **De** his eſt teſtis **Nicolaus
damascenus:** ſic in hiftoria docens. **Tropheū** ſiſtens antiochus iuſta fluuiū licū: ubi uicerat in de-
thim parthoꝝ ducē: ibi duobus diebus remoratus eſt: petente hyrcano iudeo: propter aliquā pu-
triā iudeoꝝ celebrationē: i qua nō erat legytimū eos p̄ficiſci. **Et** quidem hæc nō eſt mēturus. **Nā**
quinquageſima feſtiuitas poſt ſabbatum inſtabat: in q̄ minime licet nobis uel in ſabbatis uel in
feſto die uia conficere. **Tunc** enim at̄iochus cū arſace p̄thoꝝ rege cōſigens: & multū p̄des exer-
citurū interit. **In** regno at̄ ſyriæ frater eius demetrius ſucceſſit: arſace eū a captiuitate ſoluēte eo
tempore quo antiochus p̄thoꝝ terram ingreſſus eſt: ſicut prius demōſtratū eſt.

De hyrcani militia poſt mortem Antiochi apud parthos defuncti cōtra ſyriā: & q̄ multas po-
tentes ciuitates obrinuit.

Cap. XVI.

Hyrcanus uero Antiochi morte cognita: ſtatim ad ſyriæ ciuitates expeditionē pauit: ar-
bitratus ipatos eas & deſertas pugnatoribus deſenſoribusq; inuenire: quod ēt euenit.
Nā medabā cū multū exercitus eius laboraſſet: ſexto menſe capit: poſt etiā ſamogama
uel illas quæ uicinæ fuerunt: necnō etiam ſicimā: garizim: gentēq; cutheorum q̄ tēplū
ædificatū ad ſimilitudinem hieroſolymitani poſſidebat: quod alexandri mādato ſanaballath dux
condidit: propter maſſen ſuum generum: fratrem iaddo alias iaddus principis ſacerdotum ſu-
cut ſuperius intimauiſimus. **Contigit** uero templum hoc diurni poſt annos ducētos. **Hyrcanus** er-
go ciuitates idumæe aboracum: mariffam: cūctosq; cum domuiſſet idumeos permiffit eis p̄uini-
ciam habitare: ſi circūciderentur: legibusq; iudaicis uterentur. **Qui** deſiderio patriæ terræ circū-
ciſionem & aliam conuercſationem iudeorum prætulērunt: ideoq; ex illo tempore cōeperunt ēē
iudei. **Quo** factō: hyrcanus princeps ſacerdotum ſocietatem romanorum renouare cupiens lega-
tionem ad ipſos direxit. **Cūq;** ſenatus ſcripta eius ſuſcepiffet: cōpoſuit amicicias hoc modo. **Fannius
marci** filius: conſul: ſenatum oēm octauo idus februaryas: in campum iuſſit conuenire: p̄ten-
te luceo manlio: lucii mentinii filio: & gaio ſempronio falernæ filio: pp̄ hoc quod legati iudeoꝝ
petuerunt: ſymon filius doſithēi: & appollonius alexandri: & diodorius iafonis: uiri optimi a po-
pulo iudeoꝝ deſtinati: de ſocietate uel auxiliis exhibendis: quam cū romanis de publicis rebus
habuerunt ut ioppe: & portus: & zora uel fontes: & ciuitates: in ſuper & uillas q̄s antiochus pu-
gnans contra ſenatus conſultum tenuit reſtituantur: & quatenus nec regii milites per terrā eorū
cum ſubiecti ſint tranſeant ut etiam illa quæ per antiochum geſta ſunt: contra ſenatus conſultum
cenſeantur: & legatos mittant: quatenus recipiant quæ ab antiocho ablata ſunt: & p̄uincia æthi-
ment uafatam: utq; eis ad reges & populos liberos litteræ darentur: quatenus ad propriam do-
mum illeſi reuertentur. **Placuit** igitur amicicias & auxilia cum hominibus bonis: & a bono po-
pulo uel amico tranſmiſſis eſſe renouandas. **De** rebus autem ablatiſ reſponderunt conſulares: cū
a ſuis negociis ſenatus uacauerit: feſtinabit impoſterum nullam in eos iniquitatem ab aliquo ſu-
eri: decernentes dare cōſulem fannium publicas pecunias expendendas: dum ad patriam reme-

ret. **Et** fannius quidem legatos iudeoꝝ remittit: pecunias publicas eis præſtās ex ſenatus conſultu:
per quod debuiffent cum tutela ad ſuam redire patriam. **In** his quidem princeps ſacerdotū hyrcanus
erat. **Interea** rex demetrius cum exercitum aduerſus hyrcanum colligeret: nec tempus ei: nec
occafio data eſt: cū milites: & ſyri malitiā eius abhorrerent: & p̄ legationem peterēt ptolomeum
ſiſconem cognominatū: quatenus de genere ſeleucii tranſmitteret eis: qui deberet accipere prin-
cipatū. **Ptolomeus** at̄ cū alexandro zebēna exercitū mittēs: pugnaq; cōmiſſa demetrius ſuperat.
Qui dū fugeret ad cleopatram ſuam uxore in ptolomaide: ab ea non ſuſceptus: tirū recedēs: tētus:
multaq; paſſus ab inimicis: interit.

De amiciciis alexandri zabine cognomie cū Hyrcano: & quomō deuidētus ab Hyrcano Antio-
chus cizicenus amiſit iudeā: & de ſollicitate uel pace iudeoꝝ Hyrcano p̄cipatū agēte. **Cap. XVII.**

Alexander aut̄ regnū accipiens: & amiciciam cum Hyrcano principe ſacerdotum cōpo-
nens: interiecto tandē tpe: expugnatus ab antiocho filio demetrii criſpi noiē occidiſ.
Cūq; antiochus ipſum ſyriā tenuiſſet: cōtra iudeā exercitū deſtinare timuit. **Audiens**
uero germanū ſuū & ipſum noiē antiochū ex eadē matre p̄genitū: multas uires cōtra
ſe a cizico cōgregaſſe: eū intra p̄uinciam ſtatuit expectare: q̄tenus obuius incurſionibus fratris
at̄iochi reſiſteret: qui cizicenus dicebat: q̄ in illa ciuitate nutritus eſſet: filius at̄ fuerat at̄iochi q̄
ſother nūcupabat: & uitam bello parthico terminarat. **Hic** ēt frater erat demetrii criſpi patris.
Cōigit uero ambos fratres unā uxore cleopatram duxiſſe quē admodū & alibi retulimus. **Cizice-
nus** at̄ antiochus ad ſyriā perueniēs: diu cū fratre bella cōmiſit. **Interi** Hyrcanus omni tempore
uel ſubiectus aliqd eis præbuiſſet. **Cuius** res abunde creuerūt temporibus alexandri zebēnei: &
magis tunc quando hi fratres cōtra ſe pugnabāt. **Nā** dū bello occupati fuiſſent: Hyrcanus iudeā
cū licentia poſſidebat: multaq; pecuniæ ſummā collegit: amboſq; inter ſe dimicantes contēns:
expeditionem cōtra ſamariā ciuitatē ualde munitam produxit: de q̄ ſuo loco referat: qualiter ab
herode ſit cōdita: & ſe baſte noiata. **Accedēs** igitur ad eā ſtudioſe obſidebat: memor maloz quæ
ſamaritæ cōtra mariffenos colonos & auxiliatores iudeoꝝ cōmiſerūt: obediētes ſyroꝝ regibus.
Cū ergo moenia ūdiq; circūdediſſet: duplici muro cincta ſtadiis octogita: filios ſuos obſidioni
p̄poſuit: antigonū & ariſtobolū. **Quibus** imminentibus i tantā neceſſitate ſamis ſamaritæ ſci-
derunt: ut ēt illicita tagerēt: & uocarēt adiutorē at̄iochū cizicenu. **Qui** ſtatī ueniēs ad deſenſio-
nē: uicif ab ariſtobolo: fugatūſq; a fratribus: uſq; ad ſcitopolū currēs: euafit piculū. **Hi** rursus ad
ſamaritas reuerſi: cōcludūt eos intra mūrē: ut ſecundo neceſſitate coacti ſamaritæ: adiutorē uoca-
rēt at̄iochū: qui dū a ptolomeo lathiro ſex milia uiros petiſſet quos ptolomeus i uita matre dire-
xit: nā necdū a p̄cipatu eū expulerat: primū p̄datorio mō iuadit hyrcani p̄uiciā cū ægyptis:
nō audiēs apte pugnā cōmittere. **Nam** uires ſuas ſciebat impares: ſed ſperās populatiōe terræ co-
gere Hyrcanū a ſamaritæ obſidione recedere. **Cūq;** multos milites perderet in ſidiis circūuctos
diſceſſit ad tripolim: callimandro & epicrati bellum iudaicū cōmittēs. **Callimander** ergo aduer-
ſariis fugam ſimulātibus: & poſt reuerſis ſtatī cōſumit: epicratis autem manifeſte pecunias ſedu-
ctus: ſcitopolū cū uicinis locis prodidit iudeis: ſamaritæ uero obſidione ſoluere nō potuit. **Igitur**
Hyrcanus ſub anni conſuſione capiens ciuitatē: nō hoc ſolo cōtentus eſt: ſed totā deleuit ſama-
riā. **Nā** ſic eā uertit: ut uallū magis quā ciuitatē fuiſſe illic quiſq; iudicaret. **Mirabile** tamen aliqd
de p̄cipe ſacerdotū Hyrcano dicit: quē admodū ei deus locutus ē. **Nā** referunt illo die quo filii
eius cū ciziceno cōſpicerāt: dum ipſe i templo ſolus ſacerdos adoleret thura: audiſſe uocē q̄ filii
eius uincerent antiochum. **Qui** cū a templo p̄ceſſiſſet: hoc omni populo manifeſtū fecit: quod
ita cōſtāter euenit. **Hyrcanus** qdē i his agebat. **Per** idē uero tēpus nō ſolū hieroſolymoz iudei:
ſed & p̄uinciales & alexandrii habitantes: & ægyptū: & cipro ſolliciter agebant. **Nam** cleopatra
regina cōtra filiū ptolomeū lathig ſeditionē mouens: ordinauit duces chelchiā & ananiā filios
oniæ: quē ſupius retulimus templū ædificāſſe in terra heliopolitana ad ſimilitudinē ſacrarii hiero-
ſolymoz. **Cleopatra** tamē cū audiſſet his exercitū: ſine ſententia eoz nihil tractabat: ſicut te-
ſtatur eſt ſtrabon capadocus: ita dicens. **Nam** plures & qui cū eis deſcēderūt: & quos poſtea cleo-
patra mittebat: in cipro ſtatim ad ptolomeū tranſiebant: ſoli uero iudei qui oniæ dicebant apud
cleopatram p̄manſere reginā: propter chelchiā & ananiā. **Hæc** ſtrabon diſſeruit. **Hyrcano** autem
inuidiam mouit apud iudeos ſollicitas: magis autem phariſei. **Nam** mala eum uolebant pati: qui
tantū apud populū ualebant: ut ſiquid contra regē & principē ſacerdotū dixiſſent: facile crede-
retur. **Discipulus** tamen & Hyrcanus fuerat: & nimis ab eis diligebatur. **Sed** cum eos ad cōiuiū
uocaret: & amicabiliter paſceret: nimisq; delectari uidiſſet: dicere cōepit. **Scitis** me uelle iuſta oia
agere: per quæ deo & uobis placeam. **Rogo** autem: ſiquid me peccantem uideritis & recta uia de-
uiantem: reuocate atq; corrigite. **Qui** dum ei teſtimonium præberet: omni uirtute ornatum
eſſe lætatus eſt. **Tum** unus ex accumbentibus: eleazarus nomine maliuolus: & ſeditionibus gau-
dens quoniam inquit dixiſti: te uelle ueritate cognoſcere: uis iuſtus eſſe: depone principatum
ſacerdotū: & tantum ſufficiat tibi populi regem magiſtratum. **Hyrcano** uero cauſam conſulente:

quapropter deponeret principatum: quoniam inquit audiuius a senioribus captiuā fuisse matrem tuam sub antiocho apiphanae: quod falsum fuerat. Contra quem irritatus hyrcanus: oēs pharisei ualde indignabantur. Tunc ionathas quidam de saduceorum heresi: quae contraria phariseis existit: ualde Hyrcano amicus: dicebat: scientibus omnibus phariseis eleazarum blasphemiam fecisse & hoc manifestum illi fieri posse si requireret illos: quia dignus esset poena pro uerborum qualitate multari. Cuius Hyrcanus phariseos interrogasset: quia iudicarent eum poena meritum: non enim credo inquit cum uestra sententia factam iniuriam: tūc illi cum eum honorari uellent: dicebant ad mensuram poenae plagas & uincula sufficere: nam non uidebatur digna contumelia morte multari: & quia molesti sunt naturaliter ad tormenta pharisei ualde contristati: unde illorum sententiam maledictiones eleazarum putabat sibi fecisse. Incitator uero ire eius Ionathas flexit eum: relictis phariseis: ad saduceorum partem transire: ut & leges ab eis populo dispositas solueret: custodesq; eorum puniret. Vnde summum ei uel filius odium a multitudine concitatum est. Sed de his quidem iterum differemus. Nunc autem uolo demonstrare: quas leges populo patrum successione tradidissent pharisei: quae non sunt inter mosaicas leges conscriptae: ideoq; saduceorum gens has expulit: dicens illas debere tenere leges quae conscriptae sunt: illas uero quae a patribus traditae fuissent minime custodiri. Et de his multa questio: uel altercationes maxime fiebant: & saduceos copiosi uel diuites sequebatur: populares uero non eis obsequabatur: sed phariseos unanimiter adiuuabat. De his tamen duabus heresibus atq; assenore in secundo uolumine iudaicae historiae disseruimus. Hyrcanus aut post seditionem sedatā feliciter uixit: & principatū optime rexit annis triginta: defunctusq; reliquit filios quatuor: qui maxime alias maxis his rebus digni a deo iudicatus est: magistratu populi principatu sacerdotii: & praedicatione prophetiae. Nam deus cum eo erat: & futuroꝝ praesentiam ei donauit ita enim cognoscebat & praedicebat: ut etiam duobus filiis praediceret: quod rerum domini non diutius permanerent. Quorum iterum opere praecium est narrare: quatenus sentiamus: quātum indigni felicitate patris fuissent.

Quod defuncto hyrcano: filius eius aristobolus suscipiens principatum: primus sibi diademam imposuit: fratribus suis praeter Antigonum in uincula coniectis: qui etiam matrem suam uiculis & penuria consumens: ipsum quoque Antigonum fratrem suum quem consortem regni habebat accusatoribus inuidioꝝ alienatus ab eo iussit interfici.

Cap. XVIII.

Defuncto enim patre: maior aristobolus magistratum ad regiam dignitatem transferre decreuit: primusq; sibi diadema imposuit: post quadringentos octoginta & unum annos: & tres menses: ex quo de captiuitate babilonica populus liberatus ad propria remeauit. Amans autem fratrem suum secundum antigonum: simili dignitate eum ordinauit: alios uero uinculis tenebat astrictos: inclusit etiam & matrem pro magistratu alteriorem: nam illā Hyrcanus dominam esse relinquerat: qui ad tantā crudelitatem perductus est: ut uiculis eam penuriaq; consumeret: insuper addidit matri etiam antigonum quem amare uidebat: & communis regni habere consortem: accusationibus alienatus ab eo: quibus primum quidem non credebatur: aliqua amore non admittente aliqua uero per inuidiam arbitratus dicta. Sed cum antigonus clarus ab expeditione redisset: tempore quo festiuitatem tabernaculorum deo celebrat: contigit aristobolum quidem morbo teneri. Tum antigonus agens dies festos ad templū accessit: ualde splendidissime ornatus cum suis armatis: & multum pro salute fratris orauit. Maluisti uero cupientes eorum separare concordiam: occasione se cepisse pompam antigoni putauerunt: & uictoriam eius coram rege: pompamq; maliole dilatabant: quo modo in celebratione tabernaculorum sublimis apparuit: ut non haec a priuato fieri uiderentur: sed regiae munificentiae oblatio crederetur: eumq; cum multitudine militum uenturum ad fratris interitum nuntiabant. Aristobolus autem cum his accusationibus inuitus credidisset: timens ne in fratris suspicionem incideret: simulq; suā custodiā curas: disponit custodes sui corporis: in subterraneo uel tenebroso loco. Iacebat aut ipse in turri quae antoniana dicebat: & praecipit ut inermem occideret nullū fratrem aut antigonum si armatus intraret interficerent: mandauitq; antigono: ut sine armis ueniret. Regina uero insidiatoribus antigoni persuasit mandata portanti contradicere: quia fratretuus inquit audiens construxisse te arma: ornatumq; bellicum: petit ut ingrediaris cum armis: quatenus uideat eorum facturam. Quo nuncio antigonus nihil arbitratus dolosum: sed confidens de fratris affectu: sicut erat armatus ad aristobolum ingredit: ut armos demonstraret ornatum. Cuius ad turre quae stratonis dicitur peruenisset: ab eis qui in tenebroso loco fuerat collocati perterritus. Cuius mors ostendit: nihil inuidia: nihil accusatione ualidius: neq; magis aliud fecerit fidei: uel naturalem familiaritatem quā iste passiones. Ammirari potest quilibet & iudā esse generum: qui nunq; in his quae praedixit mentitus est. Nam hic cum uidisset antigonum per templum transire clamauit sociis suis & notis: qui gratia praedicti futura doctrinae eius obseruabant. Melius est mihi inquit mori: quā si mortē fuero mentitus antigoni: quē hodie uideo piturum in turri stratonis. Locus uero stadiis sexcētis distabat: ubi cū praedixit interfici. Diei quā plurima pars transierat: ut etiam dubitare uaticinatione uideret. Cuius haec dixisset: tristisq; esset: nuncia ei antigonum esse de-

functum in subterraneo. Nam & ipsa turris stratonis dicebat: eodē nocte quo maritima caesarea nūcupatur. Igitur uatē hoc perturbauit. Aristobolus autē fraternae cedis pnia fletusq; possedit: necnon etiā egritudo mentē eius celeri dolore psuasit: & intollerabile passionē corruptis uisceribus sustinebat: copiam quoque sanguinis euomebat. Quod dum puer aliquis portaret: lapsus ē in loco quo macula sanguinis adhuc antigoni permanebant: ut arbitror de prouidentia disponere. Quo factor clamor uidentium fufum sanguinē eleuatus est: dum existimaret hoc puerum sponte fecisse. Clamorem uero cum Aristobolus audisset: causamq; requisisset tacentibus amplius minabatur discere uolens clamoris causam: homines enim uersipicatur in his quae tacentur: & semper esse peiora putant. Ut uero cogenti & interminati ueritatem aperuerunt: confunditur eius mens: percussa conscientia sua: gemensq; cum lachrymis ex alto pectore dixit. Nūquit latere deum potui in tam impiis & crudelibus factis: ut non scelere fraternae cedis ueloci poenae consumeret. Usquequo ipso bum corpus prohibes animam ad umbras fratris & matris accedere. Cur non eam celeriter reddis: sed paulatim libo sanguinem interempris. Quae cum dixisset: moritur regni suo primo anno qui etiā dicitur esse fillellin: id est amator graecorum. Multum uero patriae profuit. Nam subegit itureos: plurimamq; eorum prouinciam iudeis adiecit: & compulit habitantes in ea: ut si uellent in prouincia permanere: circunciderentur secundum leges mosaicas. Erat autem naturae ualdē moderate: uel pudoris ingenui: sicut testimonium praestat strabon nomine timagenis: ita dicens. Modestus fuerat hic uir: & nimium iudeis utilis. Nam prouinciam eis adquisiuit: & partem gētis itureorum sibi circuncisionis uinculo coniunxit.

Quemadmodum defuncto Aristobolo: frater eius Alexander succedens in principatu: contra Syriam & phoenicem: & arabiam exercitum ducens: multas gentes subegit: & de ptolomei latiri contra Alexandrum pugna & uictoria.

Cap. XIX.

Defuncto tamen Aristobolo: Salomoni uxor eius quae apud graecos alexandra noiat ut soluens fratres eos quos ligatos Aristobolus tenebat: ut praedictum est: ianueū q; alexander dicebat. regem ordinauit aetate maiore: qui nūquam ad faciē patris uenit. Causa uero huius odii: talis fuisse dicit. Cū diligeret priores filios suos hyrcanus antigonum & aristobolum: & apparuisset ei deus in somnis: & interrogasset eum: quis filioꝝ successor eius existeret: deo demonstrante uultum istius: contristatus q; oium bonoꝝ suoꝝ hic heres existeret: genitū in galilea nutrirī dimisit. Deus uero nequaquam mentitus ē hyrcano. Nam regnū post aristoboli finē iste suscepit. Qui unum e fratribus suis intentē regnū praesumere interfecit: alterq; uero uolentē innocēter uiuere honorabiliter tractabat. Is enim dum principatū suum sicut & ei uidebat utile disposuisset: expeditionē contra ptholomaidā egit: pugnaq; commissa: uictor in ciuitatē hostes concludens: obsidebat eos. Nam ex ciuitatibus maritimis: ptolomais & gaza solo ut subicerent restabant: necnon et zoili tyranni stratonis: & dora. Sed philometore antiocho: fratresq; eius antiocho ciziceno inuicē decertantibus: suaq; uires perdentibus: nequaquam ptolomai te sperabant ab illis auxiliū. Quibus obsidione exhaustis: zoilus qui turre stratonis dorāq; tenebat: agmen militare nutrien: tyrannidē meditatus est: dum reges contra se bellarent: & paululū ptholomaitis subueniebat: quia nec reges talem familiaritatem circa eos habebant: ut confiderent ab eis mereri solacia. Vterq; enim tolerabat: quod sepius athleticis contigit: qui cum uiribus diffidunt: erubescens credere: otio uel quiete certamina differunt. Reliqua ptolomaitis spes erat in rege aegyptioꝝ: ptolomeo latiro qui cū a matre depulsus a regno fuisset: cipro habitabat. Igitur mittentes ad eū ptholomaidē petebant auxilio uenire: quatenus eos a manibus alexandri piclitate eriperet. Spem uero non nimiam et ei legati excitauerunt dicentes: si transiret ad syriā: haberet gazeos & zoilū: insuper & sydonios ac multos alios: pro ptholomaitis secum pugnantibus. Quibus incitatus nauigare festinauit. Per idē tempus demetrius orator eloquentissimus: persuasit eis suam permutare: melius esse dicens: incertū iudeoꝝ sustinere periculū: quā manifestam suscipere seruitutē: dum se traderent domino: quo facto non solū praesens haberet bellū: sed multo maius ab aegypto speret. Nam & cleopatra nequaquam pati filium uicinū exercitum aggregare uicebat sed uentura cum maximo contra eū exercitu: quae properabat & a cipro filiū eicere: & cum ptholomeus nihil proficeret: rursus cipro fugeret: ipsi uero nouissimū haberent periculum. Ptholomeus uero: quis per uia cognouisset ptholomaitae uoluntatem mutatam: non minus tamen nauigauit: & applicuit in sycamina: ubiq; uires suas deposuit. Ois uero exercitus eius erat cum aequitibus & peditibus triginta milia. Quos cū iuxta ptholomaidā produxisset & applicuisset: ualde cogitabat: quō neq; legatos eius susciperent: neq; uerba audirent. Sed cū uenisset ad eū zoilus & gazai: appeterentq; auxiliū sibi praebere: terra eoz & iudeis & alexandro depopularet: soluit obsidionē alexander ptholomei timore: reuersusq; ad propria terrā: deinceps bella disponebat latenter quidem cleopatram contra ptholomeum inuitans: aperte uero amicitias & auxilia cum eo se componere simulans: & quatuor milia talentoz argenti se dare promisit: si zoilum tyrannū depelleret: terramq; eius iudeis traderet. Tunc ergo ptholomeus alexandri amicitias suscepit: & zoilum subegit. Deinceps cum audisset latenter ad cleopatram matrem eius mandasse: soluit pacta quae

cum eo fecerat atq; fidem: & ad ptholomaidá quidē accedens obfidebat: q̄ eum nō suscepissent: ibiq; relinquens duces: & partē sui exercitus ut obfessos custodirent: cū reliqua pte iudeá populaturus inuadit. Alexander uero cū ptholomei p̄uaricationē audisset: congregauit p̄uicialiū quinquaginta milia: ut at̄ alii historiāz scriptores dixerunt octoginta milia. Cū ergo collegisset exercitum: occurrit ptholomeo. Ptholomeus itaq; subito inuadens asachron ciuitatē galileā die sabbatoz uiriliter cōepit eā: unde decem milia corporez: & aliā multam p̄dam abstulit. Cūq; tetasset sephorim ciuitatē: paucō distantē spacio a ciuitate capta multos amisit. Post aut̄ cum Alexandro bellaturus perrexit. Cui cū alexander iuxta iordanē fluuium occurrisset: in loco q̄ asaphon dicitur non longe a iordane fluuio castra sua disposuit: habens octo milia pugnatorez: quos ecatontamachos uocabat: id est contra centū pugnantē quō ereis scutis utebant. Verum etiā fuerūt & ptholomeo propugnatores: cū clipeis ereis: sed minus iudeis ornati: ideoq; milites ptholomei timidi ad p̄lium accessere. Sed non paruā audaciam eis imittebat: filostephanus: qui stratigimatoz peritus: eos fluuiū transire prohibebat: supra quē castra sua posuerat. Alexandro iter hac minime uisum est transitū eoz uetare: dū putaret: quia si post dorsum fluuiū haberēt: nequāq; possent a pugna discedere. At in p̄cipio p̄lii ex utraq; pte fortiter pugnatū est: pari aīositate uel studio: ut ab utroq; exercitu multi p̄sternerent. Sed cū alexandri exercitū superiorē filostephanus uidisset: milites diuidit: & defectos suos fortiter adiuuans: nullosq; subueniente iudeis: partē illam cū eis qui prope stabant ad fugā conuertit. Quod cū uidissent milites ptholomei secuti iudeos interficiebant. Post aut̄ reuersi reliquos ad fugā uerterunt: & tādū prostrauerūt eos: usquequo & ferrum & manus eoz defecissent. Triginta ergo milia occisa fuisse dicunt. Timagenis uero quinquaginta milia retulit: reliquos at̄ captos: paucos uero ad suā fugissē prouinciā. Tunc ptholomeus post uictoriā prouinciā pagrans uespere facto in q̄busdam iudeāz uillis ingressus ē: quas plenas mulieribus & infantibus inueniens iussit militibus suis ut occiderent & laniarent: mēbraq; eoz in cacabis mitterent ad coquendū. Hoc autē simulauit: ut hi qui fugerant a pugna putarent hostes suos carnibus humanis uesci: & exinde eos ualde metuerent. Cōepit uero & ptholomaidam: sicut alibi retulimus. Sed cleopatra cū respiceret filium suū crescere: & iudeā licenter deuastare: ciuitatemq; gazeoz subiectā habere: negligere recusauit. dū iam ī portis suis eū præsente speraret ei se futurū: & amari ab ægyptiis p̄ uirtutem eius putaret eū: statim cum nauali & pedestri exercitu contra eū egreditur: duces totius militiæ chelchiā & ananiam iudeos p̄ponens: pecunias uero multas: nepotesq; suos & testamenta apud socios alias choos insulā cōmendans. Cūq; iussisset filium suū Alexandrū cum maxima classe nauiū ad phoenicē nauigare: p̄p̄ refugia oēm suam epe ditionē cleopatra in ptholomaidē deposuit. Cū uero eam non suscepissent ptholomaidē: ciuitatem obsedit. Ptholomeus tamen a syria cōtra ægyptū festinauit: putās subito eam sine militibus existentem occupare: sed spe sua deceptus est. Per idē tempus & chelchias unus ex ducibus cleopatra: circa inferiorē syriam ptholomeū persequens moritur. Cleopatra ergo cū audisset filii conatum: & q̄ nullatenus ægyptiū eum sicut sperabat suscepissent: transmisit militiæ partē: quæ de prouincia ptholomeū depellerent. Qui reuersus ab ægypto: iteq; ī gaza hyemabat. Interfecto uero tpe: cleopatra custodiam ptholomaidis cū ciuitate obsidione cōepit. Ad quā Alexander summa dona deportans uenisset: dixissetq; mala de ptholomeo se passum refugiūq; nō alibi nisi apud eā habiturum: quidā amicorū persuadebāt ei: ut prouinciā iudeoz percurreret & obtineret: neq; cōtēneret tam optimā multitudinem iudeoz sibi subiacere. Cūq; ananias contradicens suaderet in iustum eē: si hoīem auxiliatorem priuaret propria p̄tate. uerum etiā & cognatos suos esse: nec te minime uolo inquit ignorare regina quō p̄p̄ hāc iniquitatem inimicos oēs iudeos habebis. Hæc ergo anania p̄suadēte cleopatra flectitur nihil p̄cinitus alexandrū ledere: sed societatem cum eo cōposuit ī scitopoli syriæ. Qui cum a ptholomei timore liberatus esset: exercitū statim cōtra humilem syriā produxit & expugnauit gadara decē mensibus opp̄ssam: & amathunta magnū p̄pugnaculum habitantiū super iordanē: ubi optima uel industria digna theodorus zenonis præfidebat: qui inspate iudeos inuasit: & decem milia interfecit sarcinasq; alexandri diripuit. Quo facto nequāq; perturbat alexander: sed mox iuxta maritima loca ducit exercitum: & raphiam & anchidonā expugnauit quā postea herodes agrippiadā noīauit. Cūq; uideret ptholomeum a gaza ad cyprium redisse: matrēq; eius cleopatram ad ægyptum: gazeis iratus: quō ptholomeum auxiliatorem conuocassent: ciuitatem obsedit: prouinciāq; ipsorū depredauit. Sed apodorus dux gazenorum cum duobus milibus peregrinis: & decem milibus ciuium in exercitum irruit iudeorum: & quādiu noxerat: gazei uincebant: arbitrantiibus iudeis rursum ptholomeū superuenisse. Postero autē die facto: cognoscentes iudei ueritatem: reuersi gazeos inuadunt & prosternunt mille. Quibus adhuc resistentibus: neq; multitudine moriente perterritis: gessere proelium: & quicquid aduersi accidisset tollerare passi sunt: ne hosti subiicerentur. Exhortabatur aut̄ eos rex arabum archas magnanimus uir: qui superabatur in auxilium eorum uenturus. Sed contigit antequā ueniret apodoto perempto: ciuitatem capi. Nam lisimachus frater eius inuidens: q̄ ei magna gloria a ciuibus præbebatur: interfecit eum: militarēq; congregans phalangam: ciuitatē alexandro p̄p̄-

didit: qui statim cum ingressus fuisset quieuit. Post aut̄ milites gazeis imisit: ut eos cruciaret: & per diuersa loca p̄sterneret: nec tamē gazei aīas debiles: sed paratas habentes: uenientibus iudeis resistebant: & nō paucos dilaniabant: alii uero desolatio domos suas incendebāt: ne aliqua spolia aduersarii possent inuenire: alii & liberos cum uxoribus suis manibus interficiebant: q̄tenus seruitutem inimicorū uel taliter euitarent. Cūq; quingenti ex primatibus eoz in templū appollinis confugissent quoz consensu p̄dicto facta erat: hos abstrahens Alexander occidit: ciuitatēq; post anni obsidionē deponens: ad hierosolymā remeauit. Eodem tpe & Antiochus q̄ crispus dicebatur moritur: in insidiis heradiani: anno uitæ suæ q̄dragesimoquinto: imperii uero uicesimo nono. Cuius principatū cum filius eius Seleucus suscepisset: bellauit etiā contra fratrem patris antiochū qui cizicenus noīabatur: quē cum uicisset & cepisset interfecit. Nō multo uero post: ciziceni filius antiochus: & Antonius pius cū peruenissent in arodo: coronāq; sibi ipso uisissent cōfligunt cū seleuco: quē post uictoriā ex oī syria depulerunt. Qui cū fugeret in ciliciam: & peruenisset in opusuetiam: iteq; ab eis pecunias exigebat. Tum populus in opusuetenus indignatus palaciū eius incendit: eumq; cū amicis extinxit. Antiocho uero ciziceno adhuc syriæ regnante: seleuci frater Antiochus bellū contra eum produxit: uictūq; cum suo p̄strauit exercitu. Post ipm uero & frater eius philippus cū imposuisset sibi diademā: in parte aliā syriæ regnabat. Ptholomeus uero latirus q̄rtū fratrem eoz demetriū: cum ceraunus dicebat a gnido deducens: in damasco regē constituit. His aut̄ duobus fratribus p̄tinaciter Antiochus resistens: citius occidit. Nā laodicæ gamioz reginæ cōtra parthos bellanti cū socius aduenisset: uiriliter pugnans occubuit. Syriam uero duo fratres eius tenuerunt: demetrius & philippus sicut alibi demonstratū est. Alexander autē dū contra eū sui seditionē mouissent in die qua festiuitas tabernaculoz agebatur: & sup̄ aram stare imolaturus: uirgis cedrinis iaculabant eum. Nā legitimū est apud iudeos in scenophegiis unūquēq; portare uirgas ex palmis cedrinis. Demonstrauimus aut̄ hæc et̄ in aliis. Nec solū hac iaculatione contenti. eoz contumeliose eū aggressi sunt: cū ingressi fuissent tēplum dicētes: de captiua genitum & honore sacrificiū indignū. Iratus ergo sex milia eoz occidit: parietē uero ligneū circa arā & sacrarū constitutū usq; ad altare: in quo solis sacerdotibus licet ingredi: multitudni introitū p̄hibebat: simul & peregrinos pisidas: & cilicas: nā syris inimicus existens: nō eis utebatur. Cūq; arabas moabitas: & galaditidas uicisset: tributoz incrementū eis ipso uisuit: & amathunta expugnauit: nō audente theodoro cū eo configere. Cū uero conseruisset pugnā contra abidam rege arabū: incidit ex insidiis in altissimā uallē iuxta galaditidē. Inde confugeret ad hierosolymā: sup̄ infelicitatē suam habuit et̄ gentem iudeoz inimicā: contra quā annis sex pugnans: interfecit quinquaginta milia. Rogante ergo eos: ut odiū quod in eū hērent soluerent: magis horrebant eum p̄pter quā acciderunt. Cūq; interrogaret eos: quid uellent fieri: omnes clamauerunt: mori eum.

Quomodo pugnant demetrius eucrus contra alexandrum: uicit eum. Cap. XX.

Vnc ad demetriū eucru destinauerūt: ut eū auxiliatorē rogarent: q̄ maximo cū exercitu dum puenisset ad eos q̄ eū inuitauerunt circa sycimā ciuitatē castrametatus est. Alexander aut̄ cōductis militibus sex milibus ducentis: & iudeis uiginti milibus q̄ ei fauebant contra demetriū prexit: cui æquites fuerunt tria milia: pedites quadraginta milia. Multa ergo ex utraq; pte gerebant: demetrio quidē uolente seducere cōductos milites alexandri tanq; græcos: alexandro at̄ tentatē iudeos demetrio sociatos auellere. Cūq; neuter ualisset p̄suadere: sed pugnā cōmississent uincit demetrius: & oēs alexandri cōducti milites occidit: fidei simul & uirtutis p̄bationē ostendentes. Multi etiā a parte demetrii milites occiderunt. Cū uero p̄ montana fugisset alexander: misericordia ruinæ eius flexi colligunt ad eū sex milia iudeorum. & tunc q̄dem recedit timore demetrius. Post aut̄ iteq; iudei contra alexandrū bella mouētes superant ab eo: multiq; eoz in pugna extincti sunt. Quoz etiā potētissimos in bethomis ciuitate conclusos obsedit. Cūq; cepisset ciuitatē & tenuisset eos: duxit ad hierosolymā: & crudelissimam in eos p̄nā exercuit. Nā dum cōnaret cū concubinis suis in excellenti loco: crucifigi ex ipsis octingentos p̄cepit: liberos uero & uxores eoz corā ipsis adhuc uiuentibus occidi. Et hæc quidem ad ultionē fecerat pro his quæ male passus erat: sed tantū humanam uindictā excessit: quis multū sudasset: & laborasset in bello contra eos: & in nouissimum periculū animæ regniq; uenisset. Non enim suffecerat contra se iuicem certare: nisi etiam aduersus eum alienigenas conuocassent: & ad talem necessitatem perduxissent: ut terrā moabitidis: & galaditidis: & uicos regi arabum traderet: quatenus non auxiliaretur contra se iudeis: sed & alia multa conferret: quapropter uidetur hæc iustā fecisse: ideoq; propter hanc crudelitatis exagge rationem: uocatus est trucidā. Aduersarii tamen eius octo milia noctu fugerunt: & q̄diu uixit alexander exulabant. Et iste quidem liberatus a seditione eorum: cum omni quiete impostero regnauit. Demetrius autem cum a iudea in beroeam descendisset: obfidebat fratrem suū philippum: cui decem milia pedum erant: & mille æquites. Straton etiam beroeæ tyrannus philippo auxilium præbebat: & titi cum principem arabū conuocabat: necnon et̄ mitridatē synachem præfētū parthoz. Qui cum uenissent cum multa expeditione: & obsedissent demetriū itra castra: sagittisq; & liti eum an-

gustassent: cōpulerunt milites eius ut eū traderēt. Cūq; depopulassent puincia: & demetriū cepissent hū quidē mitridati parthoꝝ regi trāsmiserunt: captiuos uero antiochenos gratis antiochenis reddiderūt. Mitridatis itaq; parthoꝝ rex: demetriū maxime honorabat: usq; ad uitā terminū. Philippus uero a pugna statim ad antiochiam perrexit: eaq; tenens: syriā regno potitus est.

Antiochi qui liber pater dicebat militia contra iudeam: itēq; plium Arethæ regis contra Alexandrū: quem & deuincens: cū pactis a iudea discessit: & de morte Alexandri. Cap. XXI.

Post uero Antiochus frater eius q nūcupabat liber pater: sibi uēdicans principatū: ad damascū puenit: ubiq; regnauit. Cūq; contra arabas exercitū duceret: philippus frater eius ad damascū prexit. Tū milesimus qui custos arcis relictus erat: simul cū damascenis ciuitatē philippo tradidit. Ingratus uero milesio philippus extitit: cū nihil oīno p traditiōe ciuitatis ei donaret: nā timore putabat milesiū prodidisse. Quapropter in suspitione eū hēbat: qui rursus damasco depellit. Nā cū philippus ad circū exisset: milesius clausit damascū: & antiocho seruauit. Quod factū cū audisset de philippo antiochus: reuersus ad arabia: expeditionē statī cōtra iudeā parauit: pedites. quidē octo milia: aquites at octingētos. Cuius alexāder cōgregatiōne timēs fossam altissimā fodit: circa cafaralā: quæ nūc antipatris uocaf initū eius facies: & usq; ad ioppen. Cūq; murg ædificasset: & turre lignas exercitū p stadia centū quingēta: Antiochū expectabat. Ille at hęc incēdio cremās: exercitū suū ad arabia exinde trāsdūxit. Cui rex arabū cedens primū deinde ex iprouiso cū decē milibus æquitū adueniēs: occursiōne antiochi fortiter debellauit. Dūq; uinceret: antiochus occidit auxiliū parti laborātī ferēdo. Postq; uero cecidit antiochus: milites eius ad canā uillā confugiūt: ubi plurima pars eoz; fame cōsumitur. Post hūc iperat iferiori syriā arethas: exceptus ī picipatu a damascenis: pp ptolomei iuueis odiū. Qui cū militiā cōgregasset cōtra iudeā & circa idida uicū plio uicisset alexandrū: cū pactis a iudea discessit. Alexander at itēq; cū inuassisset diē ciuitatē: contra essemon pduxit exercitū: ubi plurimæ uel mirādā res zenonis fuerāt: quā tribus aggeribus circumdās: pugnādo inuassit. Exinde cōtra gaulā & seleuciā pergit: & has cū cæpisset: subegit et uallē quæ antiochi dicitur castellum quoq; gamala. Sed cū multi demetriū ducē locoꝝ illoꝝ accusarēt: nimis eum indignatus dānis affecit: & tertū annū complēs: soluta expeditionē ad sua reuersus est: quē iudei grate oīno ppter foelicitatē eius accipiunt. Per idē tps iam syroꝝ: & idumæoꝝ: & foenicū ciuitates iudei possidebāt: iuxta mare qui dem stratonis turrē: appolloniā: ioppen iamniā: azotum: gazā: antidonē rasiā: rinocora: ī mediteraneis uero p idumæā: aborā: marissam: oēmꝝ idumæā: samariā: carmelum: & ithabriū mōtes: scitopolim: gadarā: gaulanidē: seleuciā: gabala: moabitidē: sebon: midabalem: baoroneā: magna: & onzora: cilicum: aulonē: pellantē: hanc et destruxerunt cū non pmississent habitātes in ea patros iudeoꝝ seniores suscipere: alias quoq; syriā ciuitates euerterunt. Post hęc rex alexāder crapulæ multū indulgēs: ualitudinē incidit: & tribus ānis qrtano tipo laborās: nec si ab expeditionē quē uit: donec in laboribus expiraret. Mortuus est at in mōte gerafenoz;: rabagā castellū trans iordānem obsidēs. Quē cum uidisset regina ppinquantē leto: nullāq; spem salutis habentē. deplorans futurā desolationē suam & filioꝝ ait. Cui me ita relinquis cū filiis: alterius auxiliis egentē: dum sic scias aduersariā tibi gentē existere. Tunc ille persuasit ei mādata sua custodire: qrenus certum cū filiis regnū tutaret: & ut mortē militibus eius celaret: usquequo castellū caperet: dehinc ut ad hierosolymā uictrix & splēdidissima rediret: & phariseis prātem daret quid uellēt agere: oīq; honore pferret: qrenus illi laudantes eā ppter honorē sibi illatum: fidē ei gentē constituant. Nā post se hos multum apud iudeos dicebat: & lædere si quē abhominarent: & pdesse cui fideles existerent: cū nimium eis a populo credere quicquid uellēt de aliquo seuissimū referre: seq; ideo offendisse multitudinē aiebat: q phariseos aliquādo contristasset. Tu igitur inquit cū ad hierosolymā puenis: cōuocatis militibus eis meū corpus ostēde: & permittē eis qliter uelint uti meo caduere: siue cōtumeliosē uelint & insēpultū relinquere: q a me iniq; ppeffi sunt: seu aliquid ī corpus meū deseruire: cōcedere: neq; sine illoꝝ consilio uelis aliquid in tuo regno decernere. Quod si hęc ad eos dixeris: ego quidē clariore dignior ab eis funere: quā a te habebor: cū ira post mortē in aliquo nō seruet: tu uero firmū tibi cōficiēs principatū. Hęc cū suæ persuasisset uxori: decessit iperū sui uicesimo septimo āno: ætatis uero qdragesimo nono. Alexandra itaq; cū castellū cæpisset: secundū mariti mādata phariseos alloquit: & illoꝝ prāti mariti corpus: & regni gubernationē cōmendat: & ita irā quidem eoz; quā in alexandrū habebant: extinxit: fideles uero eos amicos sibi parauit. Qui secundo populū ad reconciliationē conuocantes: res gestas alexandri ex planauerunt: regē se iustum dicentes & magnum perdidisse: & tātum populo luctum & mestitiā laudibus regis intulerunt. ut exequias ei meliores quam cæteris regibus exhiberent.

Quemadmodum post Alexandri mortem uxor eius alexandra imperium per nouem annos rexit: & uiuens cum pace gloriaq; defuncta est. Cap. XXII.

Alexāder autē liberos relinquēs Hyrcanū & Aristobolū: uxori alexandræ regnū tradidit: & ex filiis eius alter hyrcanus regē gubernationē ignorās: uitā ociosā elegerat: nouissimus uero aristobolus efficax & audax erat. Igitur a ppo mulier diligebat: eo q uidebat

contristari: de qbus maritus eius peccasset. Quæ principē qdem sacerdotū Hyrcanū pp ætatem: magis autē pp innocentia ordinauit: phariseis tamē oia facere pmittēs: qbus obedire multitudini pcepit: & si qd legū Hyrcanus socer eius soluisset: quod pharisei secundū patriā traditionē intro duxerāt: hoc itēq; restituit. Nomē regiū tantū ipsa ferebat: oēm uero prātem pharisei possidebāt. Nā & transfugas educebāt: & ligatos soluebāt: & nihil a dominis pœnitus differebāt. Verū etiam regina puidentiā sui faciebat: dū multos cōductos milites cōtineret: suaq; uires duplas ostende retur iā in circuitu reges cereret: & caperet obsides ab eis missos. Pacē uero ois hēbat prouincia pter phariseos. Nā hi rēpublicā conturbabāt: reginā flectere molientes: qrenus occideret consilia rios alexandri: q eū hortati essent octingētos interficere: ex qbus ipsi unū occiderunt dyogenē: & post ipsū alios multos: usquequo potētissimi eoz; in aulā intrarēt cū aristobolo: cui uidebant molestā factā phariseoz;. Apparebat autem: q uellet occasione accepta matrē a regno deponere. Qui cū ingressi fuissent: amonebant eā: quanta fecissent: p quæ firmā fidē suo domino cōseruassent: pro qbus etiā multa ab eo merita accepissent: & petebāt: ne oīno spē eoz; euerteret. Nā cur fugerēt aduersarioꝝ picula. si domi ab inimicis ultionē tanq; pecora tolerarēt. Dicebat etiā: si cōtenti eēt aduersariū mortuoꝝ interitu: pp mortuoꝝ fidē se patienter ea q contigerūt pferre si uero in hisse pharisei pmanerint: petebāt dari sibi licentiam recedēdi. Nam pter iussione eius nullatenus aiunt pati saluti suæ puidere: sed libetē in aula eius morari: ne pfidos eos post discessum putaret: obpropriū uero reginæ esse: si neglecti socii: mariti eius aduersariis traderent. Nam gaudiū arethæ arabo erit: tot & tales uiros a te alienari: quoꝝ prius terribile fuerat nomen audi tū. Si uero phariseos ppone iudicas: unūquēq; in castellis dispone: & si ita aduersarios uis erigere sine nos in humilitate cōsistere. Multa talia cū ei dicerēt: & ad misericordiā mortuoꝝ: & piclitan tiū umbras alexādi iuocarēt: oēs qui assistebāt lachrymis cōpleti sunt: sed amplius aristobolus: qui dū suā ostenderet uoluntatē: multa cōtra matrē locutus est. Sed illi qdem suæ calamitatis cā fuerunt: dū ambitiosē furētī mulieri: pter constituta regni cōmitterēt moderamina. Quæ dū nihil sciret qd ageret: ad postulationē eoz; custodia castelloꝝ illis credidit pter Hyrcaniā: & alexādiā: & macherūtā: ubi plurimæ & p̄ciosissime res eius repositæ uidebant. Non multo post tamē suū filiū aristobolū cum exercitu destinauit ad damascū cōtra ptolomeū q mineus dicebat: qui nihil studio dignū agētes: ad hierosolymā reuersi sunt. Eodē tpe nunciā triganis cū trecētis milibus armatoꝝ cōtra iudeā uenturus: qd nimis reginā & gentē pterruit: ut dona multa nobilissimā p legatos destiaret: quē obsidentē ptolomaidā inueniūt. Nā regina suasit habitatoribus ptholomaidis: ut tigranē excluderēt. Qui cū peterent eū p sua regina: pꝝ sua gēte: laudat eā tigranis: q ex lōgiquo legationē ei cū donis trāsmisisset: spem et eis bonā pmisit. Capta uero ptholomai de nunciā tigrani: q mitridatin dū sequeret lucullus: illū quidē fugientē ad hyberos minie potuisset comprehendere: armenia uero depopulatus obsidisset. Quæ cū cognouisset tigranis: domi reuertit. Interiecto uero tpe alexādra regina cū ualitudinē seuissimā incidisset: placuit Aristobolo rēpublicā inuadere: & p noctē cū uno famulo egressus ad castella prexit: ubi paterni sui amici degebāt. Nā olim de actibus matris suæ cōquerebat. Tūc uero magis ueritus ē: ne matrē defunctā: & phariseis uentibus oē genus suū deperiret. Prouidebat. n. futura: q nō posset picipatui succedere: dū frater eius maior extaret. Cōscia uero facti uxor eius fuerat: quā illic cū sua generatio ne dimisit. Cūq; primū puenisset in gabatha: ubi potētissimus galestis eius amicus erat: a quo et suscipit: & post diē regina cū Aristoboli fugā sensisset: diuq; putasset discessionē eius nō p rebel lionē fieri: uenerūt qui nūciarent iā tenuisse illū primū castellū & secūdū: & reliq; oia. Nā uno cōprehēso: simul ad illius uolūtate oia festinabāt. Tūc cuncta gēs iudeoꝝ cū regina ī maxis cœpit eē terroribus. Nā sciebant nō longe eē Aristobolū: qrenus sibi principatū defenderet: timebat et: ne ultionē exigeret de illatis sibi cōtumeliis. Placuit igit uxorē eius cū genere in superiori custodia tēpli cōstitui. Aristobolū autē cū multi frēqnter nūciassent regio circūdatū ornatū: & intra quindeci pene dies loca uigintiduo occupasse: unde et militiā cōgregaret a libāo uel traconitide: uel monarchis: tūc seniores iudeoꝝ & Hyrcanus ad reginā intrātes: petebant ut sniam de rebus ferret instātibus. Nā Aristobolus iā pene cūcta possederat: tātis locis occupatis. Inhonestū. n. putabant quīs in egritudine laboraret: sine ea aliquod cōsiliū capere: iminere uero sibi nō longe piculum clamitabāt. Cūq; illa pcepisset eis agere: q existimarēt pdesse: multas quoq; cās eis utiles adesse demōstrabat. i. gentē ualidā: exercitū potētissimū pecuniæ copā: sibiq; deficiēte iam corpe uanū esse: p talibus laborē ipendere. Hęc cū dixisset: nō multo plus decessit: āno sui regni nono: ætatis uero. lxxiii. mulier q debilitate sui sexus nunq; succubuit: callida circa regni detentionem: quod ex ipsis opibus euidenter ostēsum ē: & quæ pponeret futuris p̄sentia: & q potētia nihil pponeret p̄cipali: cū nec bonū aut iustū attenderet: ad summā calamitatē negocia domus suæ ita pduxit: ut post multa picula & labores prātem quā possedit nō multo tpe: tracta cupiditate perderet. Inimicis enī generis sui quā habuit tradidit prātem: & principatū potentiū amicoꝝ gubernatione priuauit: & miseris regnū post suā mortē compleuit pp malā dispositionē. Sed quīs ita regnasset: gentem tamen in pace custodiuit. Alexandra ergo finem inuenit huiusmodi.

Incipit Liber. xiiii. antiquitatis Iudaicae.

Quemadmodum post mortem Alexandræ nouissimus eius filius Aristobolus: contra Hyrcanum fratrem pro regno bellauit.

lexander reginae morte in superiori uolumine demonstrata: sequentia referamus: nihil festinantes aliud: nisi minime quicquam de gestis rebus memoriae prouidendo preterire. Nam qui conscribunt historias: & res ueteres indicant: oportet eos pro antiquitate narrationi decus imponere uel explanationi regum studere pro legentes. quatenus cum aliqua gratia uel delectatione experientiam possint regum concipere. Super omnia uero certius conscriptores debent & ueritatem dicere: ut rerum ignari possint credere lectioni. Centesima octogesimatertia olympiade: quinto ortus: & quinto metello cretico consulibus bellum contra Hyrcanum Aristobolus parauit: pugnaque facta prope hierichum tam multi milites Hyrcani ad fratrem eius transfugerunt. Quo facto: Hyrcanus ad arcem ubi Aristoboli uxor & filii a matre eius erant conclusi confugit. Cui Aristobolus de reconciliacione uerba faciens inimicitias deposuit: ut ipse quidem regnum teneret: frater autem priuatus uiueret: in sua possessione contentus. Cumque haec disposuissent in templo: & iusiurandum dextras dedissent: omni populo uidentem discesserunt: ille quidem in aulam regiam: Hyrcanus uero ut priuatus in Aristoboli domum.

De antipatro patris herodis qui iuuabat patrem hircani: aduersus aristobolum. Cap. II.

Micus igitur quidem Hyrcani genere idumeus antipater dictus multas possidens pecunias & uir efficax: Aristobolo suspectus habebatur pro Hyrcano. Nicolaus tamen damascenus ait hunc genere nobilissimum iudeorum fuisse: ex illis qui ad iudeam a babilone reuerti sunt. Haec autem refert ad gratiam Herodis filii eius quem regem iudeorum contigit postea fieri de quo apto tempore dicemus. Hic ergo antipater qui prius antipas appellabatur: & eodem patris nomine uocabatur: cum alexander rex: & uxor eius ducem totius idumae ordinasset: amicitias inisse cum finitimis arabibus: & a scolonitis phibet: multis & maximis donis illos sibi coniungens: & cum Aristoboli potentiam iunior antipater formidaret: timens ne quod ab eo patere pro inimicitias: latenter excitat contra eum iudeorum ualidissimos uiros iniustum esse dicentes negligere: dum uideret Aristobolum iniquum principatum habere: fratremque eius prioris electum: cui magis pro aetate imperium debebat. Et cum haec ad Hyrcanum uerba frequenter faceret: & diceret periclitari uitam suam: nisi prouideret sibi: fecit eum discedere. Nam indicabat Aristoboli amicos nullum tempus premittere in quo non persuaderent eum interficere: quatenus firmum sibi gereret principatum. His hyrcanus uerbis minime credebat: dum natura bonus esset: & accusationem facere non admitteret: faciebat autem eum innocetiam & mentis remissionem: ut debilis & inualidus putaretur cum contrariae naturae Aristobolus esset. Nam facinorosus & arrogans erat. Sed cum antipater uidisset Hyrcanum non attendere uerba sua: nullatenus parcebat singulis diebus accusationes fictas de Aristobolo illi inferere: tanquam eum interficere festinaret. Quem uix impellit ad aretham arabum regem confugere: nam promittebat ei auxiliatorum illum quoque futurum. Igitur cum haec audisset Hyrcanus: arbitratus prouidisse sibi ad finitimam iudeam arabiam discedere: permittit antipatrum ad arabum regem fidem ab eo accepturum qui refugientem ad se non traderet inimicis. Cum uero accepisset fidem: antipater ad Hyrcanum hierosolymam remeuit: cum quo pauco post: noctu de ciuitate egreditur. Cumque multam fecissent uiam ad petram ciuitatem perueniunt: ubi palatium arethae erat.

Cum suscepisset hircanus exercitum: & contra aristobolum produxisset: & in pugna uicissim hierosolyma cum persecutus est: ubi cum exercitu obsidebat ciuitatem. Cap. III.

Antipater autem dum multum amicus regis esset & rogaret eum ut hircanum ad iudeam deduceret: & hoc singulis diebus sine ulla intermissione faceret: sed et dona promitteret arethae. Necnon et hircanus pollicitus est si restitueretur patriae regnum: suscipere eam terram & decem ciuitates quas suus pater alexander ab arabibus acceperat reddere. Fuerunt autem medaba: labias: nabalota: arabata: galathone: iazora: monsimgon: edissa: ribdalusa oriblo. Cum haec promissiones audisset: contra aristobolum exercitum quinquaginta millia equum & pedum produxit. Sed cum in praelio uicisset: & multi post uictoriam ad hircanum refugissent: desolatus aristobolus ad hierosolymam secessit. Arabum autem rex omnem agens exercitum: & applicas ad templum: aristobolum obsidebat: & adiecto populo iudeorum hircano pariter obsidete: soli sacerdotes cum aristobolo permanere. Igitur antipater cum exercitu arabum & iudeorum circumdatis ciuitatem fortiter obsidioni imiebat. Quae cum fierent: pro celebrationis azimorum quae pascha dicitur probatissimi iudeorum prouinciam relinquentes: egyptum recesserunt. Onias uero quidam uir iustus deorum amabilis: qui dum non plueret: orauit deum quatenus solueret siccitatem: & audiens deus pluit: dum tunc celatum eum haberent pro seditione abstraxerunt: & in exercitum iudeorum producerunt: petentes: ut similiter oraret contra Aristoboli militem ut soluerent: sicut soluta est pluuia. Cumque diu resisteret recusans a multitudinem compulsum in medio stetit ira orando dicens. Deus omnium rex: quomodo huius qui mecum consistunt tuus existit populus: & qui oblit

duntur tui sacerdotes sunt: peto: ut neque istos exaudias contra illos petentes neque illos contra hos orantes. Cumque haec orasset: maliuoli iudei adorti interfecerunt eum. Deus autem statim ab eis ultionem crudelitatis exegit. Nam poena exegit pro morte oniae hoc modo: obsessis sacerdotibus: & aristobolo: celebratio paschae prouenit: in qua solemus multas deo immolationes offerre. Cumque indigerent uictimis aristoboli socii & petissent iudeos: ut pro uictimis acciperent quantas uellet pecunias: tunc illi mille dragmas pro singulo capite dari dixerunt. Cumque libenter aristobolus & sacerdotes promississent: per muros pecunias deposuerunt: quas illi cum accepissent nequaquam uictimas reddiderunt: sed maliuolentia tracti fidei transgressores & impii coram deo pro fraudatione hostiarum extiterunt. Sacerdotes autem orauerunt ad deum: quatenus hoc illis impune non cederet. Qui non remoratus poenam procellam uehementem acerrimamque in fructus totius prouinciae mittens: consumpsit eos ita ut modius tritici: dragmis. xi. emeretur.

Qualiter Scaurum ab armenia magnus Pompeius ad partes syriae transmisit & legati ueniens Hircani & Aristoboli: auxilia petierunt. Cap. III.

Interea Scaurum Pompeius dum in armenia adhuc tigranem ipse debellaret: ad syriam destinauit. Qui cum damascum uenisset & a Iolio & metello nuper captam ciuitatem inuenisset in iudeam prexit. Vbi dum uenisset ad eum legati Aristoboli uel Hyrcani ingrediuntur: petentes auxilia. Sed dum Aristobolus promitteret quadringenta se dare talenta: & nihilominus haec etiam eadem Hyrcanus offerret: Scaurus magis Aristoboli promissa suscepit. nam & diues & magnanimus Aristobolus erat & omnino paruum ei erat: quod dari postulabatur: alter uero & pauper & tenax: & de maioribus perfida promissionem protendebat. Nam & simile non erat quod petebant idem uirtute ciuitatem nimis munitissimam & potentissimam capere & transfugas cum multitudine nabutheo bello depellere praedictis ergo causis flexus scaurus: cum pecunias accepisset soluit obsidionem: praecipiens aretham recedere: ne romanis hostibus appareret. Igitur Scaurus ad damascum iteque discessit. Aristobolus autem cum multis uiribus contra aretham & Hyrcanum parauit exercitum. Quibus consiliens circa locum qui capiro dicitur uicit eos: multa milia hostium prosternens: inter quos etiam & celapho frater antipatri cecidit. Sed non multo post cum Pompeius in damascum peruenisset: & inferiorem syriam percurrisset uenerunt legati ab aegypto: & ab omni syria uel iudea: per quos miserat ei donum maximum. Aristobolus autem auream misit coronam quingentorum talentorum cuius mentionem fecit et strabon capadox ita referens. Venerunt uero ex aegypto legati cum corona aurea quatuor milia solidorum: & a iudea uittis alias uitis: uel torques aurea: quem noabant tepno alias trepno id est delectabile. Hoc uero donum nos quoque uidimus in templo romae capitolini iouis sacrum fuisse titulum habens Aristoboli filium alexandri regis iudeorum quod estimatum est quingentis talentis. Igitur Aristobolus iudeorum potentissimus: hoc donum dicitur misisse. Interiecto uero tempore: rursus legati ad eum uenerunt id est antipater pro Hyrcano nicomedis pro Aristobolo qui etiam accusabant Gabinium & scaurum quod pecunias accepissent: ille trecenta talenta: alter quadringenta.

Quemadmodum Aristobolus cum intellexisset Pompei consilium: ad sua discessit: aduersus quem indignatus Pompeius exercitum produxit: & Aristobolum in alexandriam castellum fugauit. Cap. V.

Vnus iussisset Pompeius certantes ad damascum uenire instante tempore ueris: congregans Pompeius apamenum exercitum de locis hyemalibus ad damascum properauit qui in transitu suo mox apamenam arcem euertit: quam Antiochus muniuerat: cizicenus dum Ptolomei minei prouinciam considerauit: uiri maliuoli: & pene Dionysio tripolitano deterioris: qui securi fuerat percussus. Et dum morte dignum inuenisset: acceptis ab eo mille talentis ex quibus stipendium militibus suis donauit: absoluit eum: necnon & lisiadem oppidum coepit ubi tyrannus silas iudeus erat. Cumque ciuitates Heliopolim & Calsidem transisset in medio positum montem ascendit & ad inferiorem syriam damascumque peruenit. Vbi & comperit: quod iudei cum suis principibus Hyrcano & Aristobolo haberent discordiam: motumque audiuit gentem: contra utrosque dicentem non debere sub regali ditione esse: sed patrio ritu sacerdotibus obedire: quos deus uenerari coepit. Huius namque dum nepotes existerent sacerdotum: non contenti eo honore ad alium magistratum cupiebant gentem transducere: & feruituris uinculis obligare. Hyrcanus autem accusabat: quod maior frater esset: & Aristobolo partem parua prouinciae datam teneret: aliam uero Aristobolum uolentia coepisse confirmans: necnon etiam incursione contra finitimos & latrocinia illum per petrare criminabatur: neque gentem iudeorum a se nisi per illius uolentiam ad seditionem descendisse. Cui etiam haec alleganti testimonium plus mille optimates iudei praebant: antipatro suadente. Aristobolus autem principatu dicebat eum cecidisse pro sua naturali & inefficaci senectute: pro qua contentibilis uidebatur: se quoque aiebat: non tantum pro regni ambitione sumpsisse principatum: quantum metu: ne forte ad alios migraret. Appellari autem se regem patris sui nuncupatione & testes conuocabat iuuenes promptissimos quorum cultus purpure: uel comae: necnon & fale realiusque ornatus sic ei astipabatur: ut non ad iudicium intrare: sed ad pompam procedere putaretur. Pompeius tamen cum haec audisset: Aristobolum de uolentia culpans: dimisit eos: leuiter

allocutus. Nam dixerat ad prouinciam eoz: sese uenturum: quo certius singula posset agnoscerent: nabuthoez primum prouinciam pueret: & interim eos pacē habere pcepit. aristobolo autē blidiebatur: ne prouinciam faceret rebellare: aditusq; uiaē concluderet: quod euenit.

Quemadmodū aristobolus grauer ferens q̄ p̄ter spem sibi a pōpeio euenisset: bellū parauit sed postea penitens pacē postulauit: pecunias offerens: quas tamen minime soluit. Cap. VI.

Aristobolus enim a Pompeio regressus: nec aliquid eorum quae ille monuerat curas in delo ciuitate peruenit: exinde iudeam prexit. Quapropter iratus Pompeius expeditionem quam contra nabuthoez parauerat in damasco a syria: legioneq; romanoez contra Aristobolum perduxit. Cūq; peltam & scitopolim trāssisset: in coreas peruenit: quae initium est iudeae mediterraneae: unde munitissimum oppidū super montem positum uidetur Alexandrium nomine quo Aristobolus confugerat. Tunc pompeius destinans ad eum: iussit descendere: multiq; suadentibus romanis non rebellare: descendit. Cūq; disputasset contra fratrem de principatu: rursus in oppidum pompeio concedente discessit: & hoc bis & tertio fecit: sperans regnum obtinere: ad omnia quae pompeius praeeperat obedire se simulā: donec recederet ad minima sua: timens ne regno spoliaretur & hircano principatus traderetur. Pompeius autem cum iussisset ei ut castella traderet: & custodibus propria manu scriberet: quatenus eum suscipere noluit obedire hae scribere.

Qualiter irritatus pōpeius aristobolū ligauit: & ad ciuitatē obsidendā accessit. Cap. VII.

Escendens autem ad hierosolymā bellum parauit: interiectoq; tpe pompeio exercitū contra eum ducente: quidā ex ponto ueniens nunciavit mitridatē haurto ueneno defunctum: quod illi filius suus farnaces confecerat. Cūq; in hierico castra posuisset: ubi maxime nascitur opobalsamum: cuius cū flos acuto lapide incisus fuerat distillat: mane hierosolymis ascendit. Tunc Aristobolus poenitens ad pompeium descendit: pecuniasq; offerens in hierosolymis eum suscepit: rogabatq; bello desinere: & quae uellet cum pace disponderet. Pompeius autē ueniam ei petenti p̄stitit: & mittit gabinium cum militibus ad ciuitatē ut pecunias obtineret. Sed cum nihil horū penitus egisset: gabinius rediit: negatq; pecunias de ciuitate exclusit est. Nam aristoboli milites pactis minime consenserunt.

De modestia pompeii & religiositate: quia nullatenus passus est tangere tēpli pecunias: licet multae fuissent: & quia Aristobolum romani uictum cum filiis perduxit. Cap. VIII.

Quapropter Pompeius iratus: aristobolū reclusit in carcerem: & ad ciuitatem peruenit undiq; munitissimam: praeter septentrionalem partē. Circuit enim eam uallis latissima: uel altissima: intus templū concludens: lapideo muro fortissime constructum. Sedico itaq; intus hoīum de praesentibus rebus erat: quibusdā dicentibus: pompeio tradi ciuitatem: aristoboli uero socii excludere eum & expugnare persuadebant: & illum haberi uinctum. Qui cum in templo refugerent: ponte absciso qui ciuitati iungebatur: sese ad obsidionē parauerunt. alii autem exercitū pompeii susceperunt: & aulam ei tradiderunt. Pompeius ergo p̄sonē legati cum exercitu destinauit palatium custodire: & domos uel templū obseruare. Qui prius quidem uerba pacifica in templo conclusis offerebat: sed hii dum non obedissent: loca iuxta templū posita muris circumdedit: ad oīa hircano ministrante. Pompeius at mane circa templum a parte aquilonis: unde expugnare eos potuissent milites collocauit. Fuerant nāq; per illam partem turres altissimae: & fossae altissimae q̄ ualle circumdabantur. Ponte nāq; deciso munitior extiterat: in qua ualle pompeius cum aggerē in circuitu siluam incidentibus romanis imponderet: & uideret satis fossam coequatam: machinamenta uel instrumenta bellica tiro deportata superimposuit: quae etiam templū deposuit. Sed si nobis patrius mos non fuisset septimo die uacare nullatenus aggerem construere iudeis repugnantibus potuissent. Nā bellantibus & occidentibus resistere lex coecedit: si quid uero aliud aduersarii uellent facere: nulla nobis datur licentia sabbatis eos prohibere. Quapropter non certantibus iudeis: nec manus armantibus turres erigere: uel machinamenta romanis licuit fabricare: quibus postero die utebantur. Vnde p̄t nostra erga deum pietas legiq; custodia cognosci: q̄ nihil timore obsidionis ad immolandū impediti fuissent sed secundo in die mane & circa nonā super aram immolabant: & neq; inflictione belli sacrificiū remittebant. Nam cum capta ciuitas fuisset tertio mēse ieiunio: centesima septuagesima olympiade: gaio antonio: & Marco Tullio Cicerone consulibus: hostes templū ingressi cunctos p̄emerunt: qui sacrificiis occupati nullatenus sacra ruperunt: haud timore animae conturbati: haud dolore mortentium expulsi: sed oīa uoluerunt circa ipsas aras pati: putantes melius esse mori q̄ sacrificia impersa relinquere. Et hanc non esse laudē mendacem per quam pietas nostra appareret: sed ueram extitisse cuncti testantur qui pompeii gesta cōscripserunt: inter quos sunt & strabon: & nicolaus necnon & Titus libius romana cōscriptor historiae. At cum machinamentū primum illatū fuisset: turris maxima cōmota cecidit: & aperuit partē templi: per quam hostes irruperunt. Quorum primus Cornelius Faustus sylle filius cum suis militibus super murū ascendit: post eum etiā per alteram partem Furius Centurio cum suis: in medio autē Fauus & ipse Centurio cum turba for-

Capta ciuitas
Tempus quo capta
est templum a
Pompeio

ut iudeos qui p̄
nem no violauerunt

tissima. Tunc oīa cede iudeoz cōplebantur. Quidā nā romanis: alii uero semetipsos occidebant. Erant qui & p̄cipites sese flāmis inter domos iniicerent: minime ualentes uiolentiā sustinere. Cūq; p̄trati uigintiduo milia iudeoz: romanoz uero pauci defuncti fuissent: capis etiam abscalonipatruus: simul & focer aristoboli. Nō ergo parua in tēplo cōmissa sunt: dum ea quae priori tpe inuisibilia uel inaccessibilia erant adisset Pompeius: & cū eo non pauci uidissent quae non liceret nisi sacerdotibus intueri. Inuenerunt at menlām aureā: & circa eam candelabra uel libatoria non pauca: necnon & aromatum multitudinē: in thesauris uero sacras pecunias duo milia talenta.

De modestia Pompeii & religiositate: quia nullatenus passus est tēgere templi pecunias: licet multae fuissent: & quia Aristobolū romani uictum cū filiis perduxit. Cap. IX.

Quas Pompeius penitus contingere noluit propter pietatem: & hoc dignum sua uirtute fecit. Cūq; i posterum ministris templi p̄cepisset illud purgare & legitima offerret deo: Hyrcano principatum sacerdotii donauit: eo q̄ ei utilis apparuisset: & prouinciales prohibuisset Aristobolo auxilium p̄stare: auctores quoq; belli securi percussit. Faustum uero cum aliis qui propēsus murum ascenderant: p̄miis dignis honorauit: & hierosolymā sub conditione fiscalium romanis exposuit. Ciuitates et quae prius iudei de inferiori syria ablatas subegerant sub suo principatu esse cōstituit: & oēm gentem prius nimis extensam: suos intra fines altrinxit: necnon & gadarā pauloante dirutam aedificauit: demetrio donans gadarenos suo libero: reliquas autem ioppē & scitopolis: & pella uel diō: & Samariam: & isuper marissam & azotum: & iamniā: & arethulam habitatoribus reddidit: quae mediterraneae fuerant praeter alias dirutas. Gazam uero maritimam: & ioppen: & doram: & stratonis turrim quam postea herodes magnifice cōdidit: & cum porticibus uel templis eam ornasset: caesaream eam cognominauit: Pompeius liberam reliquit: & a prouincia discessit. Horum malorum hierosolymis auctores Hyrcanus & Aristobolus extiterunt: cum inuicē inter se bella gessissent. Nam tunc libertatem deposuimus & subiecti romanis sumus & prouiciam: quā armis possidemus a syris ablatam. Hanc Syris compulsi sumus denuo restituere. Et isuper decem milia talenta pauco tempore: romani a nobis exegerunt: & regnum quod antiquitus secundum generationem principibus sacerdotum dabatur: populare factum est. De his quidem competēti loco dicemus. Pompeius autem cum inferiorem syriam usq; ad eufraten fluiuium & aegyptum Scauro tradidisset: & duas legiones romanas: per ciliam romam perrexit. Ducebat cum sua generatione Aristobolum uictum: cui duae filiae uel totidem filii fuerunt: quorum Alexander euasit: nouissimus autem antigonus cum patre uel sororibus romam deportatus est.

De Scauro q̄ militiam contra petrā urbem tunc regnū arabum absentē p̄duxit. Cap. X.

Scaurus itaq; cōtra petrā arabiae cum exercitum produxisset: propter difficultatem ciuitatis i circuitu terram deuasabat. Sed exercitū romano fame fatigato: antipater obediens praecipis Hyrcania iudea triticum uel quaecunq; erant necessaria destinabat. Cūq; missus ab Scauro legatus ad arethā perrexisset pro amicitia quas cum eo habere debuerat: flexit eum pecuniis ne prouincia praedaretur. Qui etiam fideiussor eius pro trecentis talentis extitit & in his bellum Scaurus sedauit. Siquidem non minus & ipse qua aretha concupiuit idem fieri.

Quemadmodum Aristoboli filius Alexander fugiens Pompeiū ad iudeam puenit: ubi multo exercitu congregato: bellū contra hyrcanum & antipatrū produxit. Cap. XI.

Interfecto uero tpe cum Alexander Aristoboli filius iudeam inuasisset: dux exercitus gabinius de roma ad syriam usq; peruenit: qui inter alia quae miranda fecit: contra alexandrum produxit exercitum: nullatenus ualente hyrcano uiribus illius resistere: cum etiam erigere hierosolymoz murum festinaret quem Pompeius deposuerat quod ne faceret: prohibuerunt eum romani ibi constituti. Circuens at prouinciam: multos iudeorum armavit: & maturius q̄ sperabatur collegit decem milia pedites: & mille quingentos equites: alexandrium etiam castellum ualde munitum & macherunta iuxta montes arabiae coepit. Igitur Gabinius cōtra eum ueniebat: cū iam Marcum antonium cū romanis: aliosq; duces p̄misset. Qui cū romanis militibus & subiectis iudeis quos phitolaus & malchus ducebant: adunantes sibi & antipatri societatem Alexandro obuiam ueniret: quos seq̄batur etiam Gabinius cum legione. Alexander autem prope hierosolymam accessit: ubi cum hostibus plio facto: peremerunt romani tria milia iudeorum: capiunt etiā non minus tria milia uirorum. Interim Gabinius cum alexandrium peruenisset castrum: inuitabat cōclusos ad pacē: ueniamq; de prioribus suis delictis pollicebatur eis. Vbi cum plures hostiū foras uallorum starent: Marcus antonius fortiter decertans: in cōgressione multos prostrauit. Gabinius uero exercitus partem cū ibi reliquisset: & castellum uastaret: ipse reliquam iudeam circuibat: quantasq; inuenisset dirutas ciuitates renouari praecipit: & constructae sūt Samaria uel Azotus: Scitopolis & Antidona: Rafia uel Dora: Marissa & Gapa: & aliae non paucae. Cūq; omnes gabini praecipis obedissent: ciuitates multo tempore desertaes suos habitatores acquireret.

Quemadmodum cum flexisset alexandrum mater sua tradere se cum castellis: gabinius alexandrum dimisit.

Quæ cum ageret per prouinciam rediit in alexandriū castellū. Vbi dū obsidionē statueret: legationē ad eum alexander destinauit: ueniam sibi de prioribus commissis postulat: & tradere castella: hircantiā uel macheruntam: post etiam alexandrium pollicetur. Quæ gabinius accepta euerit. Mater uero alexandri cum ad eum peruenisset: nā faucebat romanis: marito eius & aliis filiis romam abductis: concessit ei gabinius quæ postulasset. Cuius disposuisset pacem cum ea: Hyrcanum ad hierosolymam reduxit habiturum templi diligentia. Quinq; tamen curias constituit: æqualibus turmis gentem diuisit: quarum una hierosolymis degēbat: alia in gadaris: tertia in amathunte: quarta uero in hierichunte: quinta in fessoris gabileæ: qui regis iā potestate liberati: sub optimatum gubernatione uiuebant.

De aristobolo qui cum a romana ciuitate ad iudeam fugisset: tentus a gabinio: rursus capiuus transmissus est.

Sed cum aristobolus roma ad iudeam confugisset: & alexandrium quod nuper dirutum fuerat renouare desideraret: gabinius milites cum ducibus sifinnio & antonio & feruilio mittit: ut eum oppidum reconstrui prohiberent: simul & caperent. Multi itaq; iudei ad aristobolum transiebant: propter ueterem eius gloriam nouis rebus studentes: necnon & phitolaus dux hierosolymorum cum mille ad eum uenerat: qui tamen inermes erant: quos decreuit in macherute ponere. Aristobolus ergo eos qui armis inopes erant dimisit: armatos autem octo milia exeuntes cum collegisset: perrexit ad bellum. Quos romani fortiter inuadentes: prælio facto uicerunt. Et licet iudei propensius decertarent: tamen atrocitate hostium ad fugam cōuertunt: quorum quinq; milia prosternunt: reliq; uero dispersi ut unusquisq; ualuit: per fugam sibi salutē quæsiuit: tamē plus mille aristobolus habens in macherunte munitissimum oppidum recessit. Cūq; male pugnasset: nihilominus spē sibi bonam pmittebat. Per duos tamen dies obsidionē resistens: multis per fossas uulneribus: captiuus cum ætrogono filio qui de roma cum eo fugerat ad gabinium trahitur. Aristobolus quidem his casibus uisus: rursus ad romanā ciuitatem transmittitur: quo ligatus tenebatur: cum regnum & sacerdoti principum tribus annis & sex mēsis gestisset: uir clarus & magnanimus: filios at eius senatus matri remisit: gabinio scribente hoc ei promissum fuisse p castelloq; proditione: sed hi quidē in iudeam remearūt. Gabinius at cū cōtra pthos exercitum duxisset: & eufraten fluuiū transisset: placuit ei ad ægyptū reuerti: quatenus ptolomeū ibi restituerūt. Hæc uero & p alios historiarū cōscriptores demonstrata sunt. Gabini deinde militibus antipater ministravit triticum & arma & pecunias: & iudeos ppe pelusiū auxiliores effecit: qui custodes ægyptioq; adituū fuerant. Cūq; ex ægypto reuēisset: & ad syriā puenisset: seditionibus & turbis eā iualescentē inuenit. Siquidem alexander aristoboli filius recipiens rursus p uolentiam principatū: multos iudeosq; subtraxerat: magnoq; cum exercitu prouinciā inuadens: omnes romanos quantos inueniret occidebat: refugientes ad mōtem garizim. Gabinius autem hæc audiens: antipatrum ut prudentē præmittit ad illos qui rebellabant: ut eos sedaret amentiam: quatenus ad meliorem sensum redirēt. Qui cū præcessisset: multos quidem castigauit: & ad cōpetētia restituit. Verū tamen alexandri cōprehendere nō potuit: dū exercitū haberet triginta milia iudeosq; quiq; cum gabinio cōfligens: uincitur: decem milibus suis ppe itabriū mōtem pstratis. Gabinius itaq; cum disposuisset hierosolymosq; ciuitatem: antipatri uoluntati obediens: contra nabutheos expeditionem pduxit: quos eū in pugna uicisset: parthosq; transfugas mitridatē & orfanē dimisit: qui fide nō seruata: ad ppios remearūt. Sed gabinius cū opera maxima uel clarissima in expeditione fecisset: romam rediit crasso tradens ducatum. De pompeii & gabini contra iudeos expeditione conscribit Nicolaus Damascenus & strabo capadox: nihil unus altero amplius exponens.

De crassi successoris gabini cōtra parthos expeditione: & ascensus eius in iudeā: pecuniarūq; templi de populatione.

Crassus at cū cōtra pthos militiā pduceret: ad iudeā puenit: & pecunias tēpli q̄s pōpetius nō tetigerat: duo milia talentorū abstulit: necnō & totū reliquū auzē usq; ad octo milia talentorū. Tulit et & trabē aureā uersatili: trecētas minas pēsantē. Mina uero apud nos duæ & semis libræ extimant. Tradidit ei ergo hæc trabē custos pecuniarūq; eleazarus noie sacerdos: nō maliuolo aīo: nā iustus & bonus erat sed dū cōmissa fuisset ei custodia uelō rū tēpli: q̄ mira pulchritudinē uel cōstructionē p̄ciosissima resplēdebat in hac trabē pēdētias: & crassus uidisset cūctū tēpli ornatū auferre: aureā ei trabē p redēptiōe oīum pstitit: dū & iusurādū ab eo accepisset: nihil aliud a tēplo tollēdū: sed solo cōtētū eē auro ab eo tradito quo multa milia pōdo possēt iuenire. Hæc at trabē alia lignea circūdabat: ideosq; latebat. Crassus uero licet iurasset: nihil aliud de tēplo tāgere: post acceptam tamē trabē trāsgressus: omne tēpli auzē deposuit. Nemo itaq; miretur: si tantæ diuitiæ in nostro templo fuissent dum has omnes per diuersam terram dei deum colentes ibi ex antiquis tēporibus obtulissent. Nec magnitudō prædictæ pecuniarū

testimonio caret: nec arrogantia nostra per tātam magnitudinē diuitias extulit: sed multi & alii cōscriptores nobis testimonium ferunt: necnon & strabon capadox ita dicens: Transmittentes mitridates in choo: tulit pecunias: quas ibi cleopatra regina deposuerat: uerum etiā & iudeorū octingenta talenta. Nobis itaq; pecunia publicæ non sunt: nisi dei tantum. Vnde manifestū est iudeos per alyam constitutos ueritos mitridatē: has pecunias in choo transmisisse. Non enim ex iudea fuerunt in choo pecuniæ dum ciuitatem & templum munitissimum haberent sed neq; alexandriam habitantes iudeos uerisimile est hoc fecisse: dum nihilo mitridatē timerent. Testis ē nobis idem strabon & alio loco qui tempore quo trāsit silia i bellada cōpugnaturus mitridati: lucillum transmisisse fertur in cireneā ciuitatem: propter nostræ gentis seditionem: quæ totum orbem compleuit ita dicens. Quatuor in ciuitate cireneæ pres existunt: ciuiū & agricolarum: tertia uero colonorū: & quarta iudeorū. Hæc per omnes ciuitates iam dispersa est: & nullus locus mundi facilis inuenit: quo non hanc gentem uidemus. Nam ægyptus & cirenea dum sub uno regno fuissent: omnem conuersionem horū emulatae sunt: ita ut scripturis eorū uterent: & presertim pecunias secundum patrias leges iudeorū congregarent. In ægypto ergo summam præ habitasse iudeorum demonstratur: & alexandriæ ciuitatis maxima pars huic genti depurata est. Ordinatur uero ē princeps qui causas eorū & instrumenta publica debeat curare: & pcepta dare tāq; princeps perfectæ reipublicæ. In ægypto tamen hæc generatō conualuit: eo q̄ initio iudei ægypti fuissent: & quia iuxta prouinciam iudeam: ægyptus iacet: necnon & propter illos qui exinde ad ægyptum peruenerunt. Ad cirenam autem ideo trāsit: eo q̄ ipsa finitima ægypto extitisset: quemadmodū & iudea: & q̄ sub uno regno prius fuissent. Strabon quidem hæc retulit. Crassus autem cum omnia disposuisset quemadmodum uellet: contra parthos egreditur: ubi cum toto suo defecit exercitu: sicut & alibi demonstratum est. Sed crassus dum ad syriam peruenisset: & uindicasset eam ex incursionibus parthicis: qui nimis per crassi perditionē audaces fuerant: rursus ad tirū peruenit: & exinde ad iudeam ascendit. Iarachenam uero ciuitatem inuadens statim prædauit: & triginta milia uiroq; captiuauit: pytolau etiam seditionis aristoboli successorē cepit: antipatro inuitante. Qui etiam cum apud eum multum ualisset: idumeis amicus erat de quibus & uxorem nobilissimā nomine ciprin sibi cōiunxit: ex q̄ quatuor liberos procreauit: faselum & herodem: qui postea rex fuit: & iosophum: & feroram: filiam quoq; salomoni. Hic aut antipater dum cum aliis potentissimis amicitias & hospitium copulasset: arabo potius se sociauit: cui etiā filios suos dum bellaret commendauit. Igitur crassus cum expeditionem sup eufraten duxisset prohibuit illam deuari: puiciā: sicut & ab aliis relatū est.

Vt cæsar aristobolū soluere cupiens: & cum duobus agminibus in iudeam transmittere a pōpeianis ueneno necatus est.

Nterecto uero tēpore cū cæsar romā teneret: post pompeii uel senatus fugam: soluēs a uinculis aristobolum ad syriā transmisit: duas ei tradens legiones quatenus paratam illi ut possit facere iudeā. Aristobolus autē potentia a cæsare donata minime potitus est. Nam pōpeiani poccupantes ueneno eū corruerunt: & sepelierūt eū cæsaris focii: qui multo tpe ita iacuit usq; quo ætonius eū ad iudeā remitteret & i regis monumētis poni p̄cipet.

Qualiter scipio alexandri aristoboli filium securi percussit.

Scipio at mandat pōpeio alexandri aristoboli filiū occidēdū: dūq; culparet eū de his quæ prius contra romanos egisset securi eum percussit. Quo i antiochia defuncto: fratres eius ptolomeus minei alias minei filius: q̄ habitabat apud calcidē: prope libanum montē constitutā detinuit. Qui cū filiū suū philipponē i ascalon ad aristoboli uxore direxisset: iussit eā destiare filiū antigonū cū eius sororibus. e quibus alterā philippionē cū dilexisset: uxore eā habuit. Quæ postea ptolomeus pater eius occidens: matrimoniali iure eam duxit uxore: & prouidentiam fratribus eius impendebat.

De expeditione cæsaris ad ægyptum: & quemadmodum auxilium ei Hyrcanus & antipater dedissent: iudeosq; auxiliores ei fecissent.

Post mortem uero pōpeii: dum cæsar contra ægyptum pugnaret: antipater iudeorum potentissimus mādatis hyrcani obediēs multū illi utilis apparuit. Nā mitridatis p̄gamenus dum per coricū trāsiret: & minime potuisset p pelusiū uia cōficere: sed i alchalone cōmoraret: antipater ei tria milia armatos iudeos adduxit: necnō & arabū nobilissimos auxiliores illi parauit: & ppter eū oēs syri p̄pensius cæsaris partes adiuuabāt. Verū et & ap̄licus potētissimus: & ptolomeus filius eius libanū montē habitātes cū omnibus ciuitatibus tandem pro cæsare mentem habebant. Mitridatis autē surgens a syria: cū ad pelusiū peruenisset: & eū non suscepissent: ciuitatē obsidebat: cuius maxia uirtute antipater primus pte muri deiecit: & reliquis uiam ingredi ciuitatē pauit: & pelusiū quidē ita deuastatur. Antipatru deide & mitridatem euntes ad cæsare cū ægypti iudei transire prouinciā uerarent quæ alias qui onia dicitur alias dicuntur: antipater eos flexit ad cæsaris amicitia: & principis sacerdotū litteras eis ostēdit. Quas cū audisset menfide habitantes: simili modo mitridatē ad se inuitarūt. Ad quos cū p̄fe,

Etus eet: & ad locum qui dicitur delta puenisset: cōfligit cū hostibus circa locū qui dicitur iudeoꝝ expeditio. Habebat aut dextrū cornu mitridates: leuam uero antipater. Sed p̄lio cōmissio inclinat cornu: quo mitridates pugnabat qui piclatus esset nisi p̄ ripā fluuī cum suis militibus antipater currens deuidis iam aduersariis: mortis eum periculo liberasset. Nam uictores ægyptios ad fugā conuertens: & persecutus castra eorum deuastauit: mitridatēq; fugientem retinuit. Cuius ceciderunt milites octingenti: antipatri uero octoginta.

Quemadmodum antipater cū bene pugnasset: amicitia cæsaris acquisiuit. Cap. XVIII.

S Ed cum mitridates cæsari demandasset uictoriam simul & salutem quam per antipatrum meruisset: antipatrum quidem tantum dilexit: ut etiam uteretur eo per oīa bellorum pericula. Quapropter & uulnerari antipatrum seuisime contigit. Ergo bello finito cæsar cum i Syriam nauigasset: Hyrcano quidē principatum sacerdoti firmum indulsit: antipatrum uero ciuem romanum & sine censu constituit. Dicit autem Hyrcanus huic quoq; militia i ægypto socius extitisse: sicut testatur Strabō capadocæ: ex nomine asinii ita referens. Post mitridatis & Hyrcani principis sacerdotū i ægypti profectionem. Idem Strabō alibi ex nomine hiphratis rursus ita retulit: mitridatē solum exiisse uocatum autem secūdo: cui antipater iudeæ tutor in aschalone tria milia militum præparauit: & alios potentissimos inuitauit sociatum etiam Hyrcanum principem huic militiae dicens. Hæc q; dem Strabon exposuit. Sed cū uenisset antigonus aristoboli filius tūc ad cæsarem: & patris sui calamitate desseuisset: q̄liter pp̄ ipm ueneno fuerit intereptus: fraterq; suus secure a scipione sit percussus: petebat se misereri a regno depulsū præterea Hyrcanum & antipatrum accusabat: q; male gentem regerent: & i se crudeliter egissent. Antipater autem cum affuisset: satisfaciebat de illis sibi criminibus: rebellem antigonū cum suis sociis disserens: & narrabat quanta ipse laborasset i expeditione coram ipso cæsare: & dicebat aristobolum romæ tractum: q; semper romāus hostis extitisset: fratrem uero eius latrocinii causa pœnam a scipione meritam sumpsisse.

Vt cæsar antipatro tutelam iudeæ credidit: & epistolæ cū senatuscōsultu de amicitia iudeorum directe sunt. Cap. XIX.

D Vm hæc antipater uerba fecisset: cæsar Hyrcanum quidem principem sacerdotum ordinauit antipatro uero potestatem donauit quam ipse eligeret: tutorem eum totius iudeæ constituens. Hyrcano quoq; cōcessit patriæ muros restituere: cum hanc ille gratiam ab eo petisset: nā adhuc diruti iacebāt: ex quo p̄p̄eius eos deposuerat: unde a consulibus in capitolio senatusconsultum hoc modo prolatum ē. Lucius ualerius Lucii filius consul: cōueniente senatu idibus decembris: in templo cōcordiæ: præfente Lucio coponio: Lucii collinæ filio: & cepario quirini. De his q; alexāder iasonis: & miminius antiochi: & alexāder dorothei: iudeoꝝ legati: uiri optimi uel auxiliares locuti sunt: renouantes cum romanis grās: & amicitias exhibentes: clipeum aureum pro inditio auxiliorum deuouerunt quinquaginta milium solidorum: & perierunt litteras sibi dari ad omnes liberas ciuitates: quatenus prouinciam uel portus eorum nullam uolentiam paterentur. Placuit igitur amicitias & societatem cū eis componere: & omnia quæ supplicauerunt concedere: clipeūq; suscipere. Hæc acta sunt: sub Hyrcano principe sacerdotū & rectore gentis. ix. anno: mēse panefo. Hyrcanus at̄ et̄ ab atheniensiū populo laudatus ē: cū multū ei apparuisset benignus: nā miserūt ei scriptū hmōi decretū: sub iudice uel sacerdote dionisio: filio aselepiadis: mēse panefo: uicesimoq;to die latū est magistratibus decretū atheniensiū sub præside athode quod eudes menādri abimusius scriba exposuit nichionis. Vnde die cōsilio iudiciū factū i theatro: suffragiū tulit dorotheus princeps sacerdotū cū quo assidēs dionisius dixit. Quō Hyrcanus alexādri sacerdos & rector iudeoꝝ pmanet cū populo nostro uel singulis ciuibus fidelis existit: & oī circa eos utitur industria: ibiq; uenientes atheniēsēs uel legatiōis cā: seu priuati munificēter ad se suscipit: & prouidet q̄tenus illesi redāt decretū qdē de his & prius factū ē nūc uero dionisio dorothei sumiēsī suggerēte: & de uiri uirtute populo admonēte: quō uolūtate habet bene nobis sp̄ qd potuerit facere: placet honorare eum aurea corona optiā secundū legē: & dedicare ei imaginē aureā i tēplo populi uel gratiæ: decernere uero coronā i theatro cū libero patri tragedie solēnia celebrā: & i panathenis: & elumis: & i cimnicis certamibus: diligētiā uero magistratus hēat: ut si pmāserit & seruauerit fauorē nostrū: oē quod excogitemus p̄ gratia uel honore uiri munificēter cōpleat: q̄tenus: cū hæc ita facta fuerit appareat: populus noster optimus eū amplecti: uicesq; reddere gratiæ: ut ille nostrū studiū i honoribus affectus imitef: imo etiā debemus eligere ab oībus atheniēsibus q; decretū ei deponēt: ut cū honorē suscepit festinet benefacere nostræ sp̄ ciuitati. Romanorum ergo uel populi atheniēsū erga Hyrcanū merita demōstrauimus. Cæsar at̄ cū iudeā disposuisset: syriā nauigauit. Antipater uero ut cæsarem ad syriam deduxit: in iudeam reuertitur: & statim muros a pompeio dirutos reconstruxit: seditionemq; prouincialium sedant interminationibus simul & persuasiōibus requiescere: eos inuitans cum diceret. Si quis Hyrcano consēserit: foeliciter uitam suam p̄t peragere. Qui uero ad spem rebellandi peruenierit: & lucro priuatur: & meipsum p̄ patrono

dominum: Hyrcanum autem pro rege tyrannum sentiet: romanos uero & cæsarem pro rectoribus amarus hostes: nam minime patiuntur amoueri: quē ipsi principem constituerunt. Quæ cū diceret prouinciam peragrauit.

Qualiter antipater filiis suis Hyrcano & herodi gubernationē habēdā permisit. Cap. XX.

S Ed cū tardum & segnē Hyrcanum uidisset: priorem filium suū ducē i hierosolymis ordinauit: secundum uero herodem galileæ tutorem demonstrauit: adhuc oīo iuuenem: nam: quindēcim annorū erat: cui nihil obsuit iuuentus: dum prudentiā sup̄ ætatem haberet. Qui cū occasionem iuenisset: statim ad uirtutis ostentationē prorupit. Siquidē ezechiā principem latronum cōprehensum. qui syriā cum magna turba uexabat: fecit interim cū multis predonibus. Quo facto nimiū a syris amplectitur: unde & i amorem eius exarserunt: q; a latrocinii prouincia eorum esset erepta. Laudabant ergo eū per ciuitates & per uicos: q; pacem eis prestisset: & tuitionem predioꝝ suoꝝ inuenissent. Quapropter & sexto cæsari cognato magni cæsaris tūc totam regenti syriā: amicus factus est. Cum uero emulatio pro factis herodis faselum fratre eius intrasset studuit non mior tali gloria reperiri: & hierosolymitas fauore sibi parabat: dum & ciuitatem haberet: & populi negocia non ignare tractaret. Quæ ita antipatrū extollebant ab omni gente tanq; esset omniū dominus. Honorari igitur ex tali claritate cum cœpisset: qualis sepius contingunt Hyrcani fidem transgressus est. Potētissimi uero iudeoꝝ antipatrum uidentes cum filiis extolli per fauorem gētis: & redditus iudeæ uel pecunias Hyrcani nimis inuidebant ei. Nam antipater amicitiam cū imperatoribus romanorum cōposuerat: & cum flexisset Hyrcanum pecunias trāsmittere: tāq; suas: & non Hyrcano prestante eas romanis principibus destinabant. Vnde manifeste antipatrū accusabant: dicentes Hyrcano: Vsq; quo istas pateris: aut nō uides antipatrū cū filiis principatu p̄cinctos: teq; nomē tantū regiū possidere. Sed nec te lateat: nec putes sine periculo tuo negligere negocia: dum antipater & filii eius totā nūc auctoritatē contineant: & hāc sine tuis iussionibus disponāt. Nā herodes filius eius ezechiā & eos q; cū eo erant pemit: nostrāq; legē transgressus est: q; hoīem phibet occidi licet magnus sit nisi prius in cōcilio cōdēnatus sit. Ille uero dū nullā a te suscepisset p̄tatem: hæc ausus ē cōmtere. Quæ cum Hyrcanus audisset flectitur: plus autem iram eius incenderunt fratres: alias matres eoz; quos herodes interfecerat: dum per singulos dies in templo eum peterent: ut herodes ante concilium de actis suis redderet rationem. Cōmotus igitur Hyrcanus herodem uocauit satisfacturum de criminibus sibi illatis. Qui suasionibus patris impulsus uenit. Nam sic ei p̄ceperat ut non priuatus: sed cum tutela & custodia corporis adueniret. Qui cū & galileā ut putauit prodesse sibi disposuisset: militum parua manu circumdatus uiam secabat: ut nec terribilis uideretur Hyrcano cum maxima ueniens multitudine. Nec nudus uel incautus corā iudicibus esset: immo & Sextus Syriæ rector scripsit Hyrcano: supplicans ut liberaret a iudicio herodem: simul & interminabatur ei: si non obediret: sed sexti litteræ occasio fuerant: ne quod pateretur a sententia concilii herodes: sed magis absolueretur. Nam diligebat eum Hyrcanus tanq; filium. Herodes autem cum in medio una cum suis militibus astitisset: omnes perterruit: nec ausus est aliquis ex his eum accusare: qui primum contra eum exclamabant: sed omnes sub quiete & silentio rei exitum sustinebant. Qui cum ita sedissent: unus quidā nomine sameus uir iustus & p̄pter hoc nomen deuitans periculū: surgens ita locutus est. Viri iudices & rex neminem scio ad iudicium a uobis uocatum ita constitisse: neq; uos nosse quicquam simile opinor: sed omnis quicūq; in hoc iudicio peruenit exquirendus: humiliter astitit: misericordiam a uobis expetens: capillis prolixis: & ueste nigra indutus: hic aut herodes optimus iuuenis: reus pro homicidio satisfacturus: de tali crimine uocatus: interest purpura circumdatus: & caput ornatum habens cōpositione criminum stipatusq; armis: ut si cōdēnatus secundum legem fuerit: nos quidem interficiat: ipse uero uim faciens ueritati liberetur. Sed herodem de his non culpabo siquidem suum cōmodū plusq; legem fecit: sed uos uel regem accuso: qui tantam ei licentiā dedistis. Scitote tamen maximum esse deum: q; hunc: quem nunc propter Hyrcanum uultis absolvere: qui quandoq; uos & ipsum regem torquet. Nihil autem hæc dicendo mentitus est. Nam herodes cum regnum accepisset: omnes occidit in concilio tunc iuuentus cum ipso Hyrcano: præter sameum: quem nimis dilexerat propter iustitiam eius: & q; ciuitate post hac obsessa ab herode uel solio persuasisset populo ut herodem acciperent: dicens: propter peccata eum non posse deitari. De his quidē sub loco dicemus. Hyrcanus autem cum uidisset propensiores iudices ad necem herodis: iudiciū in postero die distulit: & mittens ad herodem furtim persuasit ei ciuitatem relinquere: ut posset periculum declinare. At ille cum discessisset in damascum fugiens regem: & ad sextum cæsarem peruenisset: apud se ita decreuit: ut si uocandus ad iudicium esset non obediret. Indignabantur autem iudices Hyrcano dicentes: quomodo hæc omnia contra eum essent. Illum uero cū nihil lateret: nihil agebat amentia uel imbecillitate sua.

Quemadmodum sextus cæsar cognatus magni cæsaris dona cepisset ab herode duce galileæ & maximum eum inferioris syriæ principem ordinauit. Cap. XXI.

Sed cum sextus herodē ducē inferioris syriæ ordinasset: nā hoc ei pecuniis uēdidit: Hyrcanus timebat eū nequando cōtra se exercitū duceret. Non multis autē transactis diebus hoc euenit. Herodes enī aduersus eū expeditionē deducens irascebat: eo quod ad iudiciū uel uocatus satisfactus uis eēt. Prohibuerūt tamē eū obuiam uenientes pater eius pater: & frater: impetūq; eius retinuerūt: rogantes ne accederet prope hierosolymā: & aliquod opus niteretur facere contra eos: qui concesserunt ei ad talē puenire dignitatem. Deprecabantur et ut indignationem deponeret: & uocatus ad iudiciū isset: sed absolutionis gratiā potius recordaret: nec ita dolorem consideraret: ut salutē ingratus existeret: animaduertendo quod bello casus deus dispensat: quod pro uictoriā non omnino speraret: expugnando regem & amicum quod multū ei profuisset: nihilq; sponte in eū cōmiserat aduersi: sed pro maliuolos suos aduersi: quod difficultatis umbrā pstitit. Flexus his herodes: & arbitratus satis sibi factum quod suā fortitudinē genti demonstrasset: reuersus est. Per iudeā ergo taliter sese res habebant. Cæsar autē cum romam uenisset: parabat ad africā nauigare: quatenus Scipionē uel catonē expugnaret. Ad quē Hyrcanus dicitur gens legatos petiit confirmare eū eo amicitias. Videf mihi necessariū ex hoc exponere: quatenus romanorū principes cum nostra gente sunt pacti: ne lateret aliquos: quia & asiā & europæ reges studiū habuerunt sociare nostrā sibi fortitudinē: dum eorū fidem dilexissent. Sed quomodo multi pro odiū nostrū minime credunt persicis uel macedonicis conscriptionibus de nobis: eo quod non eadem ubiq; in publicis locis demonstrant: sed apud nos tantū & alios quosdam ex barbaris: de romanis tamē decretis non est ambigendū: nā & publicis locis reposita hactenus & in capitolio tabulis ereis conscripta cōtinentur. Nam & iulius cæsar alexandriæ iudeos pro eā tabulā demonstrauit alexandrinis ciues existere. Unde initiū approbationis faciā dū pando senatusconsultū: & iulius cæsar de Hyrcano uel gente nostra decreta. Gaius iulius cæsar: imperator & pontifex & dictator secundo magistratibus sydoniorū: uel curiæ: uel populo salutem. Si sani estis bene est: & ego sanus sum cum meo exercitu. Exemplū facti de græcia ad Hyrcanū filiū alexandri principē sacerdotū: & rectorē gentis iudeorū uobis destinauit: quatenus in publicis uestris annalibus reponatur. Volo uero uos græce uel latine in eā tabula conscriptū hoc ponere: quod huiusmodi est. Iulius cæsar imperator & pontifex: secundo dictator. Cum deliberata sententia decreui: quod Hyrcanus alexandri iudeus: & nunc: & prioribus annis in pace uel bello fidem uel studiū suū demonstrauit: cui multi et consules testimoniū pbenit: is super & ipropinquo alexandriæ loco: quod mille quingentis militibus auxiliatoribus nobis occurrit & ad mittendatē a me destinatus eū de uictoriā fidei apparuit: propter has ergo causas Hyrcanū alexandri filiosq; eius rectores iudeorū eē: uel principatū sacerdotiū gentis iudaicæ semp habere secundū mores patrios precipio: ipsū quoq; filiosq; eius auxiliatores nobis inter uiros aicissimos esse cēsendos: & quatenus sacerdotalia iura sunt: eū uel filios eius possidere decerno. Si quē uero interfuerit quæstio de iudaicis rebus: placet nobis iudiciū de his adhibere: exhyemationes uero militū: aut pecunias exigendas ab eis minime pbaui. Gaius cæsar dictatoris consulis: data cōcessaq; decretaq; sic se habent: ut filii eius principatū gentis iudeorū & donata sibi loca possiderent: ut princeps sacerdotū idē & rector gentis iudeorū uim passis adisset & quia transmiserat ad Hyrcanū alexandri filiū principē sacerdotū: iudeorū legatos quod de amicitia uel auxilio cum eo loquerent: & dedicassent tabulā eā in capitolio in sydone uel tiro: uel alicubi & in templis apicibus scriptā græcis uel latinis quæ infra exposita continent. Ut uero hoc decretū oibus pro ciuitates curatoribus & iudicibus & amicis inotesceret: & hospitia legatis pstant: & sanctiōes ubiq; destinarent pcepit. Gaius cæsar impator consul honoris uel uirtutis: uel clementiæ cā cōcessit pro cōmodis senatus & populi romani: Hyrcanū alexandri filiū: liberorūq; eius principes esse sacerdotū: uel antistites hierosolymorū gentis: iure quo & pauis eorū sacerdotiū suū gererunt. Gaius cæsar quingentes consul decreuit hos habere uel munire hierosolymorū ciuitatē & gubernare eā Hyrcanū alexandri filiū principē sacerdotū iudeorū rectorē gentis secundū suā uoluntatē ut iudeis in secundo anno locationis ex redditibus chori. i. triginta modii subducant: neque ut aliquid eis calūniē: neque tributa ab eis exigant. Gaius cæsar secundo dictator sanxit ut pro singulis annos ioppenses tributa hierosolymorū ciuitati præstent excepto septimo anno: quē sabbaticū annum appellant: quō in eo neque fructū agrorū colligunt neque seminant: nec non et Hyrcano & filiis eius decimas præbeant: quibus & pauis eis pbebāt: ut nullus uel præses: uel dux: uel legatus in finibus iudeorum auxilia colligat: uel militibus liceat pecunias exigere ad exhyemandū: aut pro noie alicuius sed eē undiq; liberos. Quæcunq; postea habuerūt: uel emerūt: uel tenuerūt: uel possiderūt oibus his eos potiri: & ioppē ciuitatē: quā ab initio habuerūt iudei: & cum amicitias cum romanis fecissent eorū eē sicut & nobis prius placuit impamus. Ex qua ciuitate Hyrcanū alexandri filium liberorūq; eius a possessoribus terræ: uel a portu tributa cōsequi iubemus: de sydone modios. xx. milia leucos septuagintaque pro singulos annos excepto septimo anno quem sabbaticū uocat: in quo neque arant neque fructū arborū colligunt. Prædia autē in maxio campo: quæ Hyrcanus & proauis ei prius possidebant placeat senatui hæc Hyrcanū & iudeos habere eodem iure quo & prius possiderunt: manere quoque iura quæ ab initio inter iudeos uel principes sacerdotū fuerūt: & institutiones quæ

populo uel senatu decernente habuerunt: præterea eodem iure liceat illis uti. Et in lidia loca et uel terras quas pro hospitalitate reges syriæ uel phoenicis pro donatione romanorū possiderunt: eas senatus probauit Hyrcanū rectorē gentis iudeorū habere: dari et licentiā Hyrcano: omnibusq; ab eo missis ut cum senatoribus in ludo monachorū & bestiarū sedentes spectent: & si petierint dictatorē uel magistrū equitū ut in senatū eos introducant: & responsā eis tradant intra decimum diē: hoc fiat post senatusconsultū. Gaius cæsar quater imperator quingentes consul: imperpetuum dictator huiusmodi uerba fecit de iure Hyrcani alexandri principis sacerdotū: & rectoris gentis iudeorū. Prædecesores mei imperatores in prouinciis cum testimonium Hyrcano principi sacerdotum iudeorū: & iudeis coram senatu uel populo romano præbuisent: cunq; gratias ei populus & senatus egisset: bene nobis uisum est memoriā habere & prouidentiam: quatenus Hyrcano & iudeorum genti filiisq; Hyrcani a senatu & populo romano: pro suo erga nos fauore: gratiæ retributionis redderent. Iulius: gaius: dictator & consul romanorū magistratibus parianorū curiæ ac populo salutem. Interpellauerunt me iudei in delo: & quidā de colonis iudeorū præsentibus uestris legatis: & demonstrauerunt decretū pro quod uos eos prohibetis patriis moribus & sacrificiis uti. Ergo mihi non placet in nostros amicos & auxiliatores talia fieri decreta: uel prohiberi eos secundū suam uiuere consuetudinem: seu pecunias ad conuiuia & ad uictimas inferre: quando hæc facere nec romæ quidem phiberentur. Nā gaius cæsar noster consul dum in sanctionibus suis ueraret collegia pro ciuitates cōgregari: hos solos nō phibuit: sed pecunias ad cōuiuia pare iussit: & ego quoque alios phibens: istis solis precipio secundū primos mores & leges conuenire. Bene et ego facitis: si prolatā sniam contra nostros amicos uel auxiliatores propter nostrū erga eos studiū & fauorem aufertis. Post gaii mortem: marcus antonius: & publius dolabella consules cum senatū congregassent: & Hyrcani legatos introduxissent: locuti sunt de quibus petierunt: & amicitias cum ei fecerunt & oia hæc concedi eis senatus decreuit: quatenus postularent: subiuncto et senatusconsulto: quatenus probationem dictorū habeant quod hanc historiā relegunt: quod tale fuit senatusconsultum ab erario conscriptum de tabulis publicis sub quinto rutilio: erarii custode: datum. iiii. idus aprilis: in templo cōcordiæ: dum scriberetur præsentē lucio calphurnio: uel reliquo senatu. Publius dolabella: & marcus antonius consules dixerunt. De his quæ per senatusconsultum gaius cæsar pro iudeis decernens in erario deponere occurrit: sic placet nobis: sicut & senatui uisum est ut hæc in tabulis ereis deponantur: & per singulas ciuitates transmittantur: quatenus curent & illi in tabulis reponere quod decretum est: quinto idus februaris: in templo concordiæ Legatis autem principis sacerdotum fuerunt lisimachus pauſanie: alexander theodori: patroclus cereæ ionatha onix. Misit quoque ex his legatis unū Hyrcanus ad dolabellā: tunc asiæ proconsulē: petens eū soluere iudeos a militia: ut patriā custodirent consuetudinē: quod facilius impetrauit. Sigdem dolabella cum suscepisset litteras Hyrcani: nihil remoratus: scripsit per totam asiā pro iudeis: & ad ephesinā ciuitatē primā totius asiæ: quæ hmoi legebantur: sub iudice artimione: mense limonis die prima. Dolabella imperator ephesiorū curiæ: & magistratibus uel populo salutē. Alexander theodori: legatus Hyrcani: filii alexandri principis sacerdotū & rectoris iudeorū: itimauit mihi: quod non possent ciues sui militare: dū nec arma portare possint: nec iter facere diebus sabbatorū: nec alimetorū secundū patrias leges copiā habere: iccirco ego sicut prædecesores mei imperatores probeo eis militiæ remissionē: & concedo patriis uti legibus secundū solenes & sacras imolatiōes: & congregare sicuti solēt pro sacrificiis pecunias: & uolo uos hæc pro singulas scribere ciuitates. Hæc quæ dolabella Hyrcano legationē mittente nostris donauit licentiā. Lucius autē lentulus consul dixit. Ciues romanos iudeos templa habentes ephesei ante tribunal religionis cā a militia dimisi. xii. Kal. octobris. Lucio autē ietulo consule: & Gaio marcello consulis pte senatu: baldus legatus & uicarius: ephesiorū magistratibus: curiæ populorū salutē. Iudeos pro asiā cōstitutos lucius lentulus cōsul me pro ipsis petente a militia dimisit. Postulans uero post hæc & faniū tribunū plebis: & lucium antoniu erariū ipetraui. Vos autē cupio curare: ne quis eis molestiā iferat. Decretū deliorum sub præside biuito: mense targilōe: uicesima attritulatione iudiciū. Marcus phison legatus adueniēs in ciuitatē nostrā pro delicto militū conuocās nos & multos ciuiū: præcepit: ut si quod sunt iudei ciues romani: nequaquam militare cogant: eo quod cornelio lentulo cōsuli religionis causā iudeos dimittere placuit. Quapropter obedire uos cōsuli oportet: His similia sardiniā quoque de nobis decreuerūt. Gaius fannius gaii filius dux & cōsul magistratibus coorū salutē. Volo uos scire: quod legati iudeorū adierunt me petendo accipere senatusconsulta pro ipsis constituta: quæ et subiuncta sunt. Igitur uolo uos curare uel prouidere his hoibus secundū senatusconsultū: quatenus pro uestra prouinciam ad patriā incolumes reuertant. Lucius ietulus cōsul dixit. Ciues romanos iudeos quod templa iudaica habere ephesei uident: religiōis cā dimisi. Hoc factū ē. xii. Kal. iulii. Lucius antonius: marci filius: uicarius erarii uel proconsul: sardiniorū magistratibus curiæ: populorū salutē. Iudei ciues nostri aduētes pbauerūt nobis cōsiliū hūisse pro priū secundū patrias leges ab initio: & locū pro priū: in quo negotia uel iudicia iuicē mouerūt: & hoc petierūt: quatenus liceat illis hoc facere: quod custodiri uel pmissi de creui. Marcus publius: publii filius: & marcus lucius marci publii filius dicūt. Lentulū proconsulē

adeūtes itimauius ei: de quibus dosithetus cleopatraz filius alexadrinus uerba fecit: ut ciues roma nos iudeos tepla iudaica facere solitos si illi uisū fuerit religiois ca eos fecisse dimittat: & dimisit xii. iulii. Lucio lertulo & gaio marcello cōsulibus: lertulus decretū tulit. Ciues romanos iudeos la craria iudaica solitos facere: ephesi ante tribunal religiois ca dimisi. Laodicensium principes ga iorabili gati filio cōsuli salutē. Sosipater hircanū principis sacerdotū legatus porrexit nobis episto lā tuā: p quā designauit nobis: ab Hyrcano pncipe & sacerdote iudeoz destinatos quosdā cū litte ris q̄ p sua gente cōscripta sunt: q̄tenus sabbata iudeis liceat secundū patrias leges celebrare: ut ne qs eos quicq̄ impediatur: quomodo amici & auxiliatores nostri probantur: aut ne quis eis uio lentiā inferat in uestra prouicia: & licet traliani palā contradicant non sibi placuisse quā p his decreta sunt: tamen p̄cepisti hęc ita fieri. Postulamus autem: ut & nobis eadem de his scribas obsequentibus tuis p̄ceptis. Epistolam autem porrectam suscepimus: quam reposuimus inter publica nostra munimenta: & de reliquis quę p̄cepisti prouidemus: quatenus in nullo culpe mur Publius seruius: publici galbæ filius p̄consul: milesioz magistratibus curiæ: & populo salu tē. Pritanis mercurii filius ciuis uester dū in tralibus negocia tractarē: insinuauit mihi p̄ter nostrā sniam iudeis uos inquietudinē inferre: & phibere eos sabbata celebrare: uel tepla patria pficere: fructusq̄ sua cōsuetudie colligere. Volo igitur uos scire: quomō audiēs uerba eius uel eo rum qui contra ipsū differebant: decreui ne phiberent. Decretū pergamenoz: sub iudice gra tippo mense illo: sententiāq̄ principū. Quō romani sequentes suos maiores pro communi oim hoium tutela pericula suscipiunt: & student auxiliatores & amicos suos in foelicitate uel firma pace cōsistere: cū transmisset ad eos Hyrcanus princeps sacerdotum gentis iudeæ legatos: stratonem theodori: appollonium alexandrinæ antipatri: aristobolum aconyte: sosipatrum philippi uiros optimos: & hii singula demonstra ssent: decreuit senatus de his quę postulauerunt: q̄tenus nequaquā rex antiochus antiochi filius legatos iudeoz auxiliatores romanoz noceret: immo & castella: & portus: uel prouinciam: & siquid ab eis abstulit redderet: & liceat eis a portubus depor tare quę uolunt: & ut nullus rex uel populus a portubus iudeoz uel uectigalibus aliquid aufe rat excepto ptholomeo rege alexandrino: quia & ipse auxiliator his & amicus noster existit: imo etiā custodiā ab ioppe depelli sicut petierunt. Nostræ uero curiæ lucius pecius uir optimus iul sit: ut hęc curemus ita fieri: quemadmodum senatus decreuit: & prouideamus: quatenus incolu mes legati ad propria possint redire: necnon etiā theodoz in curia: uel cōuentū suscepimus: Qui cū nobis epistolam ex senatusconsultu porrexisset: uerba faciens: demonstraui Hyrcanū uirtutē & liberalitatē: quę publice uel priuatim cunctis prodest qui ad eū conuenerint: litteras uero iter publica cōscripta reposuimus: & nos quoq̄ oia pro iudeis agere tanquā auxiliatores romanoz secundū senatusconsultū decreuimus. Quippe etiā postulauit theodorū dū epistolā nobis por rigeret: quatenus a magistratibus nostris mittatur ad Hyrcanū exēplar decreti: intimantis nostri populi sententiā: & petentis custodiri uel ampliari nostras cū ei amicitias: ut meminerit: t̄pibus abraā: q̄ oim iudeoz pater extitit nostros maiores amicos ei fuisse: sicut & i publicis cōscriptis inuenimus. Decretū alicarnaseoz sub sacerdote mēneo aristidis filio. Placuit populo marco alex andro iusinuante. Quomodo iudei pietatis omni tempore studiū habent: populi romani oim hominū benefactores pro iudeoz amicitias nel auxiliis ad nostram ciuitatē p̄cepta miserūt: quatenus permittantur imolatione solennes efficere. Placuit igitur & nobis concedere iudeis uir is uel mulieribus sabbata celebrare: uel sacrificia producere secundum leges iudaicas. Sigs uero hos phibuerit: militiæ reus & debitor ciuitatis existat. Decretum sardinianoz. Placuit curiæ: uel populo: ducibus intimantibus: quō nostram ciuitatem habitantes iudei: multa uel maxima beneficia a populo saepe meruerunt: nūc quoq̄ cum ingressi fuissent in curiam a populo peteret: quatenus restitutis suis legibus uel libertatem a senatu populoq̄ romano secundum consuetu dinem congregentur: & iudicia sua disponant: datus ē illis locus in quo cū uxoribus uel filiis pol sint celebrare deo patrias orationes. Igitur uisum est curiæ uel populo: concedere eis cōuenienti bus certis diebus agere secundum suas leges: deputari etiā eis locū quē aptū ædificationibus uel habitaculis putauerunt. Habeant etiā curatores annonæ ciuitatis diligentia: ut si q̄ opus habue rint alimenta: faciant eis introduci. Decretū ephesioz sub iudice minosilio mense artimino: pri ma die nicanor euphini dixit. Placuit populo intimantibus ducibus: quō interpellauerūt in ciui tate iudei marco iulio bruto p̄consule: q̄tenus agerent sabbata & oia facerent secundum patrias leges: nemine penitus impediēte: p̄consul concessit. Placuit igitur populo propter romanos nō solū illum diem immo concedere eis omnia facere: secundū iudaicas suas leges. Multa quoq̄ ta lia decreta senatū uel imperatores romanos ad Hyrcanum pro gente nostra destinasse cognoui mus: necnō & aliāz ciuitatum iudicata: uel litteras a magistratibus reciprocas nostris apistolis: ex quibus hęc quę demōstrauimus flectere sine iuidia legētes putauimus. Nā euidētissima signa de amicitias romanorum & nostris demonstrant ereis tabulis: hactenus in capitolio permanenti bus & in posteris permanentibus. Oim uero expōnē tanq̄ superfluum & fastidiosam recusauit: nul lum credens tam difficillimū inueniri: qui uel opietur romanoz humanitatē minime circa nos

extitisse: quā sepius ostenderunt: nos quoq̄ de quibus retulimus nequaquā mentitos eē eos co gnouimus. De amicitias quidem romanorū & nostris illis t̄pibus factis retulimus. Eodem uero tēpore seditionē per syriā ac occasionē contigit fieri. Bassus cecilius pōpeianoz partiū fautor: i fidias sexto cæsari faciens interfecit eū: ipse uero cū suis militibus regē gubernacula tenuit. Tunc etiā maximum bellū circa apamiā cōmissum est cū ducibus cæsarianis: quibus & antipater auxi lia cū filiis destinauit: memoriā habens beneficiorū cæsaris. Quapropter & punire p̄tores eius iustū putauit. Bellū uero cōtraheretur: marcus quidē uēit a roma a sexti successione. Cæsar autē interficit a cassio uel bruto in senatu: cum principatum tenuisset tribus annis: & mensibus sex: quod & per alios conscriptores dictum est.

Ut cassius defuncto cæsare cum contra iudeam ascendisset: & prouinciam deuasisset septin genta talenta ab eis exegit: & qualiter herodes pactioem pecuniarum cassio studiosus apparuis set: & mors malchi: qui contra herodem seditionem excitauit. Cap. XXII.

Dest cæsaris autē interitionem: cum bellū cōflatum fuisset principibus romanorum: oibus pro exercitu congregando dispis: cassius ad syriam puenit. Qui cū apamenum exercitum accepisset obsidionem soluens: ambos sibi coniungit: bassum & Marcū: & ciuitates circueundo: milites cum armis conglomerabat: & fiscalia graua eis impone bat: a iudea uero populus q̄ septingenta talenta pecuniæ exegit. Antipater autē cū uidisset in ma ximo timore uel turba negocia constituta: diuidit pecuniæ exactiones: utroq̄ filio eas tradens: herodi quas difficiliter exigi putabat: reliqs uero aliis p̄cepit colligere. Cūq̄ primus Herodes a galilea collegisset quanta fuissent ei statuta: necnō iter amicos a cassio recipit. Nam statue rat romanis obsequi: & fauorem eoz sibi laboribus alienis parare. Alii autē procuratores ipsas ci uitates cum habitatoribus uendebant: quaz cassius q̄tuor maximas captiuaui. i. gosnā: & ama thuntem: necnon & liddā & thamnā: qui etiam malchū poenā pdiderat: nisi hyrcanus per antipa trum centū talenta de suo ei misisset: & ita imperū eius fregisset. Sed cū cassius cum multis pecu niis a iudea discessisset malchus insidias antipatro parabat: dū interitum eius p̄cipatui hyrcani tutelā fore putaret. Quod antipater intelligens: discessit trans iordanē: ubi exercitum arabicū: si mul & prouinciale congregauit. Malchus autē callidus existens: iureiurādo iurabat se insidias ipi: uel filiis eius non fecisse: satisfaciens ei. Nā faselo hierosolymā regente: Herode uero tenēte armo rum custodia nequaq̄ se talia facere uel in aīo habuisse dicebat. Vnde reconciliabat cum antipa tro. Sed cū marcus syriā procuraret: audiuit nouis rebus p iudeam malchū studere: & uenit: qua tenus eū interficeret. Quod paulominus contigisset: nisi antipater eū petendo liberasset: necnō q̄ suū interfectorem malchū liberaret. Igit̄ cassius & marcus exercitu congregato: ducē herodē totius syriæ fecerunt naues ei cū toto exercitu cōmendantes: pmiserunt et regem eū iudeæ post bellū ordinare quod iā tunc contra Antoniū & iuuenē cæsarem immineret. Tunc magis ueritus malchus: antipatrū repellere cogitabat. Cūq̄ hyrcani p̄ncernā pecuniis redemisset: nā uterq̄ apd eū epulabatur ueneno hunc uiz interfecit: & milites armatos habēs ciuitatē obtinuit. Et cū insi dias malchi contra patrē suum herodes uel faselus intellexissent: & uindictā inferre cogitassent: malchus iureiurādo antipatris negabat interitū. Cuius uita summis laboribus patriā protegens: ita sine inuenit. Filius uero eius herodes: ultionē qdem patris exigere cogitauit: & cū exercitu cō tra malchū uenit: faselo uero priori placuit dolo magis hoīem supare: ne belli ciuili initiū face re putarent: & satisfactionē malchi suscepit: & credere simulauit: nihil eū ad patris interitū cōmi sisse. Sepulchrū et patris ornatissimū construxere. Sed cū herodes ad samariā puenisset: & iuenis set eam afflictā refouebat: & ita inter eos certamen est dissolutū. Interiecto deinde breui tpe cele bratione tabernaculoz istante: cū militibus suis herodes in ciuitatē aduenit. Quod cū malchus cognouisset ueritus hyrcanū flexit: ut nequaq̄ permetteret eū ingredi ciuitatē. Hyrcanus quidē paruit: cāq̄ talem interdictionis p̄posuit: q̄ nō deberet multitudinē alienigenaz ieiunanti popu lo superinducere. Sed Herodes p̄cepta negligens: noctū ciuitatē ingredi. Tunc malchus licet me rueret: dissimulationē tamen nō refutauit: sed antipatrū ut amicū antiquū manifeste plangebatur: custodia uero corporis sui latenter habebat. Placuit uero et herodi: non redarguere dissimulatio nem eius: sed econtrario muneribus ei blandiebat. Cassius tamen de patris interitu herodi māda uit: q̄tenus malchi crudelitatē cognosceret. Qui scripsit p̄cipiens ei patris obitū uindicare: mille nariis quoq̄ intro mandauit: herodis sequi uoluntatē. Tempore uero quo cassius laoditiā cœpit: ac efferunt ad eū optimates pariter coronas ei: uel pecunias deportantes. Herodes itaq̄ superat malcho ibi ueniente se ulcisci. Sed cum ad tirum phoenicæ peruenisset malchus: causamq̄ opina tus esset: maius quidem conatus est agere: ita ut filium in tiro obsidē consistenterem: in ciuitatē in gressus sursum uoluisset auferre: & ad iudeam reuertī credens gentem iudeorum cōtra romanos excitaturum: & deiecto hyrcano regnaturum: dum bello cassius ab Antonio occupatur. Cōsiliis tamen eius deus restitit. Herodes quoq̄ eius intelligens uoluntatem: transmisit famulum: quasi hospitium paraturum quia cunctos ad conuiuium inuitauerat. Et licet hoc simularet: ad millena rios tamen uere dixerat: quatenus ammoneret eos contra malchum cum gladiis exire. Qui cum

exissent: & iuxta ciuitatem eum conuenissent: per latus hominem uulneribus confoderunt. Hyrcanus uero cum factū intellexisset: obstupuit: rediensq; ad se cōsuluit herodem: quod esset factū uel qui malchum interfecissent. Cūq; herodes responderet: cassium hoc iussisse: laudauit factum nam maliuolum & nimis patriæ eum paulorem esse criminabatur. Hanc ergo pro iniquitate in antipatro cōmissa malchus pœnam soluit. Cassio uero discedente de syria: maxima per iudeā cōcitatur turba in hierosolymis: cum scilicet cōtra faselum una cū militibus armaretur. Herodes at ad fauium rectorem damasci proficiscens: cum hoc audisset: & in fratris solacium festinare cuperet: egritudine prohibetur. Faselus tamen scilicet superans: in aliqua eum turre cōcludit: quem postea sub pactionis scœdus dimisit: Hyrcanū pœnæ accusans: q̄ multa sub beneficia prætermittens: inimicis suis fauorem impenderet. Itaq; frater malchi multa tunc occupas loca obrinuerat: & maladam oīum munitissimam: cōtra quē herodes inualitudine liberatus exercitū duxit: & auferens oīa loca quæ cōprehenderat sub pactionis lege eum dimisit. Antigonus aut Aristoboli filius ut militiam congregauit: & fauiū pecuniis redemit: Ptholomeus minei eum propter cognationem ad iudeā ducebat: auxiliumq; etiā ei præbebat marion quem reliquerat cassius tiriogē tyranum. Nam hic syriam oēm potentiam capiens custodiuit. Marion aut galileæ finitima inuadens: tria eius castella occupauit. Contra quē herodes cum uenisset: oīa quæ ille tenuerat abstulit. Tiriogē uero custodes cum humanitate dimisit: quibusdā etiā & dona præstitit: propter ciuitatis fauorem. Cum hæc ergo ægisset obuiauit antigono: & p̄lio cōmisso uicit: & pœnæ aliora iudeæ tenentē fortiter expulit: uictoriaq; potitus ad hierosolymā uenit: ibiq; coronas ei tam hyrcanus quā populus ob uirtutis p̄mīum offerebant. Nam cognatus hyrcani per affinitatē credebatur: ideoq; magis defendebat eum ueluti ductugē neptē suam fratris Aristoboli filiā: ex qua trium maritū extitit: & duarum foeminaꝝ pater. Habuit siquidē priorem uxore noīe doir popularem ex gente nostra: ex qua prior filius ei concipitur antipater. Cassium itaq; cum Antonius & Cæsar in philippeni cāpo uicissent: sicut & ab aliis demonstratū est: post uictoriā Cæsar ad ytaliam rediit: Antonius aut ad asyam regressus est. Cūq; uenisset in bithiniā: legationes undiq; obuiauerunt ei. Tunc & iudeogē nobilissimi accusabant faselum & herodē: dicentes: noīe tantum hyrcanum regē extare: hos uero oēm ptatem ui possedisse Herodē tamen Antonius maxime honorauit: cum ad eū uenisset satisfacere pro accusatiōibus: p̄p̄ quod accidit aduersarios eius nec sermo ne aliquid impetrasse: nā hoc acquisierat pecuniis herodes ab antonio. Sed cū æphesi peruenisset antonius: destinauit hyrcanus princeps sacerdotū: nostraq; gens legationem ad eū: auream deportantem coronā: & supplicantem: quatenus iudeos a cassio abductos non extante bello scriberet ad prouinciā liberos relaxari: terrāq; t̄pibus cassi subreptā restitui. Antonius uero iustas iudeogē postulationes considerans: rescribit iudeis & hyrcano: mandans etiā simul & tyriiis decreta h̄mōi continentia. Marcus antonius ip̄erator: hyrcano principi sacerdotū & rectori gentis iudeorū salutem. Si ualeatis letamur: ualeo & ego cū exercitu meo. Lisimachus p̄santie: uel iohannis minei: uel alexander theodori legati: æphesi ad me uenientes: priorem romæ consecrā legationem renouarunt: & hanc quoq; pro te tuaq; gente sedulo disposuerunt: dum demonstrarent tuū erga nos fauorem. Quod dum intellexisset ex decretis & sermonibus familiaritatem erga nos seruare: moresq; optimos uestros & religionē cōsiderassem: proprium te nobiscū esse iudicauimus. Sed cum rotam asyam nostri populiq; romani aduersarii percurrissent: qui nec ciuitatibus nec templis percerunt: nec iusiurandū quod statuerant quicq; seruauerunt: nos non tam pro eogē tantum cōmine: sed uelut pro cōi oīum salute in auctores scelerē quæ in iudeos uel alios cōmissa sunt uindicauimus. Quogē facinore solem auersum existimauimus: q̄ talia in cæsare cōmiserunt. Impias uero eorum insidias macedonia tanq̄ in suo nefandissimo receptaculo suscepit cum sceleratissimas eogē malignitates partes philippenes campī obtineat: quæ loca maxima usq; ad mare: montesq; munitos occupauerant: ut pœnæ cunctos transitus sicut unum introitū custodirent: quos ad eorum damnationē pro cōatibus iniustus grauatō deuicimus. Sed & brutus cum philippis cōfugisset: circūseptus a nobis: eiusdem perditiōnis merito cui cassius particeps inuentus est. Quibus oppressis: impostegē pace frui licebit: & asyam respirare a belloq; afflictione liberatam. Igitur cōem pacem facimus cum auxiliatoribus a deo nobis donatam: & tāq; de maxima pestē: alyā reuelatam: per nostrā refouemus uictoriā. Memores ergo uestri gentē iudaicā curauimus reddere letiorem. Litteras quoq; per ciuitates proposui: quatenus si qui liberi seu serui uenundati sint: sub gaio cassio: seu per duces eius absoluantur. Super hæc & donationibus a me uel delobella clementer oblati: uos uti cupio: necnon & t̄rios uolētos uobis esse prohibeo: uel quantacūq; possident iudei competentia: restitui præcipio: coronam uero quam destinastis accepi. Marcus antonius imperator: t̄riorum magistratibus curiæ populogē salutem. Cum mihi occurrissent æphesi Hyrcani principis sacerdotum: & rectoris iudeorum legati: dixerunt prouinciā uos eorum tenere: quam in uasistis sub aduersariorum nostrorum tyrānide. Quod uos pro imperio bellum suscipientes: iusta & pia prouidentia uindicauimus: obliuiosos gratiæ: uel transgressores iusiurandi punientes. Volo ergo & uestram pacem cum auxiliatoribus nostris constare: quæ ab hostibus

accepistis: hæc non concedimus nisi restituantur. Nam neq; prouincias: nec exercitum quicq; illorum senatu p̄stante suscepit: sed uiolenter sūtrippuit: dum auxiliū eis præberent qui iniqua concupiscunt. Quapropter cum illi pœnam dedissent: nostros auxiliatores p̄cipimus sine mora recipere quæ prius possedisse noscuntur. Vos quoq; si qua prædia hyrcani rectoris iudeogē pauloante gaio cassio bellū illicitum producete contra nostrā prouinciā ablata possidetis reddite: nec aliam quam uolentiam eis ingeratis: unde lædi possint. Siquid uero iustum cōtra eos habetis: dum ad locum uenerimus: liceat allegationibus uti: nos autē auxiliatoribus singula iusta consideratione seruauimus. Marcus antonius imperator: t̄riogē magistratibus curiæ populogē salutem. Edictū meum uobis destinauit: de quo curā uos habere præcipio: quatenus in tabulis publicis describas litteris l̄cis uel græcis: & loco eminentissimo descriptum ponatur: unde ab omnibus relecti possit. Marcus antonius imperator ac triumphator dixit. Quomodo gaus cassius alienā prouinciā sub exercitu constitutā & auxiliatores dep̄dauit: & deuastrauit iudeogē gentem: amicissimam populo romano: arrogantiam illius armis cōculcantes: edictis & decretis ab illo dep̄data renouamus: ut restituantur hæc nostris auxiliatoribus: & quanta corpora iudeorum uenundata sunt sicut prius libera remittantur: & possessiones prioribus dominis resignent. Siquis autem his nostris edictis non obedierit: ulcisci in eo satisfaciētes causæ promittimus. Hæc eadem & sydoniis: & antiochenis: & arabis conscripsit: quæ tempore oportuno referemus: ut signa prouidentia romanorum circa nostram gentem extitisse clareant.

De morte legatorum iudeæ: qui cum ad Antonium post uictoriā macedonicā: in syriam uenissent: indignantem inuenerunt: q̄ Herodem accusarent. Cap. XXIII.

Post hæc autem dum Antonius ad syriam pergeret: cleopatra ei per ciliciam obuiauit & amore suo detinuit: ubi iterum centū potentissimi iudeogē ad eum perueniunt: accusantes Herodem cū faselo. Contradicebat autē eis messalla defendendo iuuenes: hyrcano præsentē: qui focer iam herodis erat. Cūq; ambas partes Antonius audisset: consuluit hyrcanum: qui magis gentem obtinerent. Illo uero respondente herode: & fratre eius: Antonius familiaritatem cū eis habens propter paternā hospitalitatem: quam cū gabiniō pater eorum p̄sens fecerat: hos quidem ambos tetrarchas ordinauit: & commisit eis iudeogē negocia. xv. autē ex resistentibus ligauit ut eos occideret: nisi recusaret Herodes. Sed neq; ita de relegatione reuersi requiescebant. At cum Antonio rursus i tiro occurrissent: multis iam corruptus pecuniis ab herode uel fratre eius Antonius: præsidibus locorū præcepit legatos iudeorum nouis rebus studentes torquere: & Herodi præbere principatum. Mox autē Herodes sedentes ante ciuitatem cum hyrcano nunciauit: & petiuit eos recedere: ne ad certamen uenirēt: ne magnum malum eis eueniret. Cui dum quidam non consentirent recedere: & quasi contrarii restitissent: mox romani milites decurrentes cum armis eos inuadunt: & quibusdam ex ipsis parentis: multos uulneribus laniabant: residuq; fugientes: cum nimio metu ad propria redierunt. Clamante uero populo contra Herodem: incitatus Antonius uinctos interfecit. Secundo tamen anno syriam obtinuit pacorus regis filius & barzafranes satrapa parthus. Quo tempore & ptholomeo minei defuncto: filius eius lisanius in regno succedens: componit amicitias cum antigono Aristoboli filio: satrapaq; prædictum sibi coniunxit: cuius & amicitias nimis confidebat.

De expeditione pthogē cōtra syriā: p̄ quā aristoboli filius antigonus regno restituit. Cap. XXIII.

Antigonus autem promittit mille talenta: & quingentas mulieres parthis offerre: si hyrcanum principatu priuarent & ipsi traderēt: herodemq; cum suis interficerent. Quod non compleuit: licet parthi contra iudeā expeditionem parassent: ducente eos antigono. Nā pacorus per maritimā: satrapa uero barzafranes per mediterraneam ingreditur. Tunc t̄rii excludunt pacogē: sydonii autem uel ptholomenes suscipiunt turmā æquitum: quam idem pacorus in iudeam destinauerat: uexaturā prouinciā: & antigonū adiuturam ducē pincer narum regis eis proponens. At cum a carmelo monte quidā iudeorum ad antigonum uenissent parati ad auxilia: per quos sperabat partē aliquam prouinciæ antigonus capere. i. ad locū qui p̄mi nuncupatur: dūq; ei quidam occurrissent: ad hierosolymam cū suis ascendit: ubi et congregatis multis: contra regiam aulā peruenire statuit: & hanc expugnaret: nisi faselus & herodes prælio per fore cōmisso eos uicissent: & cū eum in tēplo conclusissent: dirigunt armatos ut propinquas domos tenerent: quos populus cū ipsis domibus igne consumpsit: quā iniquitatem paulo post herodes a resistentibus ultione exegit. Cūq; singulis diebus inter se iacularentur: expectabat populus multitudinem de prouincia in quinquagesima celebratione uenturam. Instante ergo festiuidie: cum in ciuitatem multa milia hominum armata uel inermia congregarentur: compleuerunt templum cum ciuitate qui uenerunt: præter aulam quam herodes cum paucis militibus custodiebat. Cūq; faselus murum seruaret: Herodes cum suis excurrerat super hostes. Qui cum fortiter pugnaret: & multa milia fugaret: multi ad templum: quidam etiā ad exteriorem uallum cōfugerunt. Nam & faselus fratrem adiuuabat. Pacorus autem dux parthorum cum paucis æquibus antigono petete ad ciuitatem peruenit: in prospectu quidem tanq̄ seditionem soluturus: ue-

rum antigono principatū præstaturus. Cui dum faselus occurrisset: & hospitio suscepisset: pacorus dolū aliquē meditatus flectit eum legationē ad barzafranē deducere. Faselus itaq; nihil suspicatus acquieuit: licet herodes minime approbaret ppter barbarorum perfidiā. Sed tamē pacoro aliisq; pperare hortantibus perrexerunt legationē ferentes Hyrcanus & faselus. Pacorus uero cum ducentos equites & decem hoꝝ qui liberi dicuntur eis reliquisset præcessit. Cūq; galileā intrassent: cum armis eis occurrūt prouinciæ custodes barzafranis: & primū quidē eos studiose suscepit. ac munera præstitit: post uero eis contexebat insidias. Faselus tamē cum suis ppe mare reuertebatur. Vbi cum audisset antigonum promississe parthis mille talenta & mulieres quingētas: in suspitione iam barbaros habebat. Necnō & noctu insidias senferat: dum quidam nunciaret ei subito custodiam circumdatā. Tunc quidem capi habuissent: nisi expectassent parthi usq; quo hierosolymis herodes comprehenderetur: ne his prius interfecisset: ille sentiens distugeret. Faselo ergo cum persuaderent quidam fugiendo periculum euitare: propensius autē osellius quia hoc a samalla ditissimo tunc syriog; audierat: nauisq; ad fugā tunc promitteret. nam iuxta mare fuerant: ille minime Hyrcano relicto fratrem adiuuare passus est. Cūq; ad barzafranē accessisset: nō equa inquit te facere uideo: dum talia de nobis cogitas. Nam si pecuniis eges: plures tibi ab Hyrcano proferentur quā antigonus promissit: imo etiam nimis acerbum est. si legatos qui ad te cum fide uenerunt interfeceris. Tunc barbarus eo dicente hæc iurabat nihil uerum esse: sed falsā eum suspitione turbari. Et hæc dicens: ad pacorum perrexit. Quo eunte: parthi quidam Hyrcanum & faselum ligauerunt: multa de piurio pthos increpantē. At ille pincerna q; contra Herodē destitatus fuerat habēs mandata ut eū foras murū pcedentē cōprehēderet: atq; hoc faceret nuncii missi a faselo indicauerunt pthog; pfidiam. Cūq; audisset herodes ab hostibus eos ligatos: cū q̄relis accedit ad pacog; pthorūq; nobilissimos: qui oēm cām scientes dissimulabant: & dicebant eū oportere exire foras murum ad occurfū litteras deportantiū: ne ab aduersariis tenerent. nam uenisse dicebant ut demonstrarēt quātū faselus pfecisset. Quibus herodes minie credidit: audiens ab aliis fratris cōprehensionē: necnon & suasionem filię Hyrcani quam sibi desponderat: de parthis suspicabatur. Quam cum alii non attenderent: ipse obediebat mulieri sapientissime. Dumq; parthi cogitarent: quid fieri oporteret. nam non eis uisum est palam tam maximum principem comprehendere: & impolterum distulissent: herodes credens magis quæ de fratre uel de parthorum insidiis audierat: quam aduersariis consentire: uespere ueniente deliberauit euitare aduersariorū pericula. Igitur egressus est cum armatis. Cūq; mulieres super iumenta imposuisset: matrem suam & sororem: & quā matrimonio ducturus erat alexātri filiam: qui fuit Aristoboli filius & huius matrem hyrcani filiam: & nouissimū fratrem: oīaq; in uia necessaria: & residuum populū ad idumeam festinauit hostibus ignorantibus. Quorum nullus tam durissimus natura reperiri potuit: qui non cum p̄sentia cerneret miseratē eorum: uidēdo mulieres cū infantibus duci lachrymantes & congementes q; a prima discederent: & nihil iam de se bonum expectarent. Sed Herodes fortiter atrocitatem rei sustinens: & magnanimus contra omne periculū: per uiam unūquēq; considerare hortabatur ne traderet se mesticie quæ posset eius fugæ nocere in qua sola spes salutis eog; deposita esset. Et illi quidē Herodis persuasionebus calamitatem sufferre tentabant: ipse uero pene sese interemit: dum iugo conuerso mater eius mortis periculum sustineret. Cuius ppter passionem & timorē ne hostes eos persecuti: remorantes: circa passionis curam cōprehenderent suum gladium euaginauit: scq; perimere conantē tenuerūt præsentis uiri dum dicerent: nō oportet inimicis satisfacere. Nā non hoc esse fortis: si quidem se de periculis liberans: amatos traderet inimicis. Quibus uerbis compulsus: facinus quod in se cogitauerat prætermisit: matremq; curās pergebat uiam propositā: & celerius ad masāda castellum peruenit. Cūq; multas pugnas contra parthos excurrentes egisset: totas obtinuit. In fuga uero nec iudeis pepercit: qui eū a ciuitate. lxx. stadiis sunt hostiliter persecuti. In illo ergo loco ubi iudeos confudit: postea regnum accipiens: aulam optimam construxit: ciuitatemq; ædificauit: quam herodion appellauit. Cūq; ad idumeā in risā uico peruenisset: frater eius iosippus obuiauit ei: cum quo consilium de omnibus quid fieri debuisset assumpsit: nam magna multitudo eum sequebatur præter peregrinos conductos milites. Oppidum uero masāda in quo propositum eis erat effugere: paruum erat ut tantum suscipere populū: e quibus plusq; ix. milia dimisit: præcipiens per idumea sese liberare: præstās eis uia stipendia: necessarios uero in oppidum adducens peruenit. Cūq; ibi deposuisset mulieres quæ octingentæ fuerunt: tritico uel aqua: uel aliis oportunis assumptis in oppido sufficienter constituit: ipse ad petras arabie recessit. Parthi uero mox die facti: cum uniuersam hierosolymam: & palacium deprædassent: Hyrcani tantum pecunias non tangebant: quæ usq; ad trecenta talenta fuerunt. Sed & mulieres Herodis euaserunt: ille magis quas deportauerat per prouidēriam suam ad idumeam. Dumq; parthis ciuitatis pecuniæ non suffecissent: prouinciā exeuntes uastabant: & marissimā potentissimā ciuitatem expugnauerūt. Antigonus itaq; cum sic ad iudeam a parthorum rege itroduceretur: faselum & Hyrcanum uinētos suscepit: nimis autem cruciabatur q; mulieres fugissent: quas hostibus dare promiserat. Nam has pro mercede cum pecuniis pactus est.

Veritus autem ne multitudo Hyrcano quondam regnū restitueret: dum adhuc a parthis custodiretur. aures eius amputauit: molitus ne possit rursus ad eum principatus sacerdotii peruenire propter hanc diminutionē: dum lex hunc honorem iussisset integros tantū obtinere. Sed faseli miret quisq; fortitudinē. Qui cum sciret se occidendū: non mortē putauit atrocem esse. Sed sub inimico perire amarissimū iudicauit. Cūq; non haberet manus a uinculis solutas: & aptas ad iter faciendum se ipsum: saxo caput suum percuciens: uitā finiuit. Dicunt autē q; uulnere maximo confectum præcipiens antigonus medicis tanq; curandum interemit: mortiferis medicaminibus superpositis in uulnere. Cum itaq; necdū ad integram animam amitteret faselus: a quadam muliere audiens fratrem herodem aduersarios uitasse: satis internitionē uiriliter & prone sustinuit: dū relinqueret mortē suam uindicaturum: & super inimicum ulcisci ualētem. Herodem interea magnitudo circūuentium malorum non pterruit: sed faciebat eum sagatiorem. Nam ad malchū arabum regem multa prius sibi beneficia debentem: remunerationem accepturus perrexit: & q; magis opus habuisset tum pecunias sumere: seu sibi debitas: seu per donationem dandas: quā multa impetrauerat malchus ab eo. Qui dum fratris interitum non audisset: æstimabat eum ab hostibus redimere tiriis argenti trecenta talenta promittendo. Adducebat autem & faseli filiū: septimum annum ætatis ducentū: quatenus pignus eum arabis deponeret. Sed cum nūcii obuiaissent: & dixissent ei malchum iussisse ut a prouincia sua discedere: quodq; parthi præcepissent nequaquā herodē suscipi: quæ occasione usus est ne debitum solueret: nam & nobiliores arabes ad hoc eū irritabant: quatenus pecunias lucrare depositas: uel acceptas prius ab antipatro: respondit herodes: nihil eos grauare uenisse se: sed locuturum rem tantū necessariam suis negociis. Postq; autem ei uisum est discedere: caute pergebat cum paucis ad ægyptum: ueniensq; in quoddam templum remoratus est. Postero uero die cū andrinoco rura peruenisset: interitum fratris sui audiuit. Malchus autem pœnitens persequebatur Herodē: cui minime propinquauit ad pelusium festinātem. Cūq; inuenisset classem applicatam: prohibebant eum alexandriam nauigare. Ille uero præfides appellauit: a quibus cum multa ueneratione perductus in ciuitatem: a cleopatra suscipitur: quæ nullatenus eum potuit ibidem detinere romā festinantem licet tempestas esset & Ytalia plena seditionibus nunciaretur. Vnde cū nauigasset ad pamphiliam hyeme atrocissima: uix ad rhodum deducitur. Quos duos sibi amicissimos occurrere cum uidisset: sabinum & Ptholomeū & inuenisset ciuitatem bello cassii deuastatam: quis inops esset: tamen benefacere eum non piguit: sed & super uires suas largitus ad eam renouandam donauit pecunias. Cūq; tritemes construxisset & nauigasset cum amicis ad Ytaliā i brundisium deducitur: & exinde romam perrexit. Vbi prius Antonius retulit quæ contigissent ei per iudeam & qualiter frater eius faselus a parthis interemptus: & Hyrcanus captius teneretur: & q; antigonum regē ordinassent mille talenta promittentem: & mulieres quingentas quæ ex prioribus & de genere suo fuissent: & q; suas noctu pduxisset & uitasset inimicorum manus: multas passus calamitates. Post uero descebat piclitari suos familiares dum obsiderentur: & quemadmodum hyeme nauigasset: contēnens pericula: dum festinaret ad eum: in quo solo spes suas & auxilium firmum possideret.

Quemadmodum Herodes cum romam uenisset: multasq; pecunias promississet: & a senatu uel Cæsare rex iudeæ pronunciatu est. Cap. XXV.

Antonius autem misericordia mouetur pro Herodis calamitatibus deffens: q; & in tali dignitate constitutis hominibus fortuna dominetur: necnon & memor amicitie patris eius antipatri: & promissionis pecuniarum: quas herodes præbere promiserat: si rex esset: quemadmodū & prius tetrarcha ordinatus: multo magis tamen propter odiū antigoni: dum sediciosum & romanis eum inimicissimū arbitraretur propērior erat Herodes apud eum. Cæsar quoq; propter antipatri expeditiones quas ad ægyptū patri suo perduxit & hospitium uel omnibus fauorem quem exhibuit: præstans Antonio nimis pro Herode studens ad petitiones & ad auxilium de quibus Herodes petierat: paratior erat. Cūq; senatum congregasset messal & atratenus herodem præsentantes: de patris eius intimebant: & quem circa romanos ipse habuisset fauorem: simul etiam antigonum accusabant: hostem eum manifestum pronūciantes: nō solum ex his quæ prius commiserat: sed quomodo & nūc a parthis principatum romanis neglectis acceperat. Cum uero senatus pro his commotus: fuisset: Antonius insinuabat quemadmodum & contra parthorum pugnam herodem regnare prodesset. Cūq; hoc omnibus placuisset: decreuerunt eum creari regem. Summum tamen fuerat Antonio erga herodem studium: quomodo ei & tantum principatum insuperate acquisiuit: quem minime petiturus ascēderat. Nunq; enim putabat romanos sibi daturos regnum: quod soliti erāt generi sacerdotali donare: & ideo fratri suæ uxoris id præbere uolebat: qui nepos per patrem quidem aristoboli: per matrē uero hyrcani fuerat: quem postea interfecit: quod apro tempore referemus. Sed cum intra septimum diem contulisset ei senatus quod nullatenus sperauerat: & ab ytaliā discedere fecisset: senatu dimisso: Herodē medium habentes Antonius & Cæsar exierunt præcedentibus aliis consularibus: immolaturi & deposituri senatu(consultum in capitolio. Herodem autem primo die regni paut Antonius: cu-

ius initium fuit centesima uel octogesima quarta olympiade: consulis Gaio Demetrio Albano secundo: & Gaio asione. Quo tpe Antigonus masada obsidebat: plenam oibus prosperis: tantum uero deficientem aquis. Quapropter & frater Herodis Iosippus dum cū ducētis familiaribus surgere cogitat ad arabas: dū audiret malchū se pœnitere pro his quæ in herode commiserat: prohibuit eū deus: qui nocte tantam pluuiā misit: ut receptacula cisternarū cuncta complerent. Quā copia recreatis exeuntes contra antigonū configebant: quibusdā palam: aliis uero furtim: quorū etiā multos in congressionibus prostrauerunt. Ventidius autē eodem tpe romanis dux transmissus q̄tenus p̄thos a syria phiberet: iudeam uenit: manifeste q̄dem tanq̄ iosippum adiuturus: ois uero eius machinatio erat: ut ab antigono pecunias acciperet. Igit̄ cū prope hierosolymā castra posuisset: & satis pecuniarū ab antigono sumpsisset: ipse q̄dem cum ampliori malitia discessit: & ut nō manifestaret pecuniarū acceptio: silonē cum quadā parte militum ibi reliquit: quem similiter antigonus remunerabat: ut nihil se molestaret: sperans rursus sibi parthos adiutores.

De nauigio Herodis ab Ytalia in iudeam: pugnaq; contra antigonum: militiaq; romana: & Sylano duce.

Cap. XXVI.

Erodes autem ab Ytalia cū ad ptholomaidam nauigio uenisset: & cōgregasset nō paruum expeditionē ex peregrinis simul & iudeis: per galileā cucurrit sup antigonum. Cōueniebat et cum eo silo: & uentidius per dolū compulsus: q̄ transmissus ab Antonio fuerat: ut herodē deduceret. Ventidius ergo dum cōponeret turbas q̄s per ciuitates p̄thos cōmouerant: in iudea pecuniis ab antigono corruptus degebat: Herodi uero quotidie uires crescebant: cui se pœnæ omis galilea tradiderat. Cūq; impetū fecisset Herodes in masadam: necessariū putans circūseptos in oppido cognatos liberare: fit illi ipedimēto ioppe. Nam aduersariam eam existentē oportebat prius apprehendere: ne haberet post se relictu oppidū inimicorū ad hierosolymā pergens. Cūq; silonis uoluntate rebellarent iudei: Herodes cū paucis militibus eos inuadit: & ad fugā conuertit: silonē uero incaute configentem a periculo liberauit: ioppē quoq; ex pugnis: de masada familiares suos eripere festinabat. Tunc quidā prouincialium pp paternā amicitiam subueniebant ei: multi uero pp eius gloriam: immo et alii pp remunerationē beneficiorum quæ ex ambobus acceperant: plures uero pp spem quam in eum tāq̄ in regem habebāt. Antigonus autē oportunos transitus eius insidiis & fraudibus p̄occupans: nihil aut per paruū hostes ledebat. Herodes ergo de masada familiares suos eripiens: & risan castellū capiens: ad hierosolymam propauit una cum exercitu silonis. Et cū multi fortitudinem eius castrorū ad occidentalem partem posita ciuitatis cernentes metuerent: partis illius custodes sagittarii eius impetū amouebant: quidam uero excusione facta cū hostibus decertabant. Herodes primum quidē iussit p̄onari circa murum: q̄ bono populi p̄festo esset pro salute ciuitatis: nec manifestorū aduersariorū malitiā recordaretur: sed et inimicissimis abolitionem delictorū quæ in se cōmiserant restitutorū esse promisit. Antigono uero contra dicta Herodis clamantē siloni uel exercitui romano: quia præter suam iustitiā egissent: dum Herodi priuato & idumeo. i. non integro iudeo regnū darent: cum soliti fuissent hoc generi præbere digno: nam & si nunc de se uel de regno suo grauius ferrent: tamen sacerdotes qui nihil in romanis peccauerunt iniusta paterentur: si de honore deicerent. Cum hæc ad inuicē dixissent & ad blasphemias peruenissent: antigonus repellere prope murum uenientes suis præcepit: quia iaculando uel propensius pugnando facile procul a turribus eius depulerunt. Tunc & silo pecuniarum acceptionem reuelauit. Nam multos ex propriis militibus remisit: dum indigentia sumptuum reclamarent & pecunias ad alimenta postularent: quosdam uero ad hyemalia loca destinauit. Nam circa ciuitatem loca deserta erant: eo q̄ a militibus antigoni omnia diruta fuissent: mouitq; exercitum & discedere tētabat. Herodes autē perebat dux silonis uel milites ut non se relinquerent a Cæsare uel Antonio uel a senatu honoratum: nā prouidere eorum inopie & facile præbere quæcunq; quererent se promisit. Post petitionem autē statim ad prouinciam egreditur: nullam occasionem discessionis siloni relinquens. Siquidē multitudinem quanta nemo sperabat necessariorū deportauit a samaria: familiaribus suis administrantibus prouidens ne per sex dies aliquid militibus deesset. Quæ cū nō latuissent antigonum: statim misit per prouinciam: qui deberent insidiis prohibere deportatores alimentorum. Cūq; præceptis antigoni peruenissent: grandem multitudinem armatorum circa hierichuntē congregantes: super montes locati: custodiebant alimenta deducentes. Sed dum hæc aguntur Herodes non otiose degebat: sed. x. turmas suscipiens quarum quinq; iudeorum erant: aliarū uero mercede cōductarū: necnon & æquites paucos: ad hierichuntē peruenit. Cūq; ciuitatem desertam inuenisset: quingentos uero excelsa præoccupasse cum uxoribus & cognationibus: hos quidem ipse dimisit: romani tamen irruentes ciuitatem deprædaure: dum plenas domos pecuniis reperissent. Igitur custodiam rex in hierichunte relinquens reuertitur: & romanorum militiam ad Hyemalia dimisit in Idumea uel Galilea: uel Samaria. Impetrauit autem & Antigonus a Silone pro pecuniarum munere: ut partem exercitus Romani in liddis susciperet pro Antonii satisfactione. Ro-

mani itaq; in deliciis erant: & ab armis quieti: Herodi uero minime uisum est otium habere: sed ad iudeam fratrem iosippum cū duobus militibus peditū: & quadringentis æquitibus destinauit. Ipse uero cum ad samariā peruenisset: & ibi deposuisset matrē & alios cognatos ab masada deductos ad galileam usq; puenit: capturus quadā loca: quæ custodes antigoni præoccupassent. Perueniēs aut in sephori: custodibus antigoni fugatis: in abundanti prosperitate erat. Postinde contra quosdam latrones in speluncis habitantes æquitum alam & peditū tria agmina transmisit: quatenus prohiberent eos: ne latrocinium exercerent. Hæc aut iuxta uillam uocabulo arbilon siebant ubi ipse. xl. die cum omni expeditione profectus est. Hostes uero cū conflexisset uerterunt leuū cornu agminis eius: quos ipse inuadens fugauit: suos aut fugientes eo loco constituit: permanfit uero cōtrarios persequens usq; ad iordanē fluuium: cum per alias & alias uias diffugerent. Itaq; cū totam galileam coepisset: præter eos qui in speluncis habitabant: & diuisisset pecunias unicuiq; uero centum & quinquaginta dragmas præbens: ducibus autē multo plus: ad hyemalia eos loca remisit. Sub idem tempus & silo cum suis ducibus ad eū uenit: eo q̄ noluisset antigonus alimenta per hyemalia constitutus p̄bere. Nam plus mense non eos pauit: sed & misit in circuitu p̄ prouinciam præcipiens: ut oia dissipassent: & per montes confugerent: quatenus de necessariis nihil habentes romani fame cōsumerentur. Herodes uero prouinciā eorum fratrem suum habere præcepit: simul & alexandriū oppidum muro circumdare. Qui celerius abundantia necessariorum militibus præparauit & alexandrium olim dirutū reconstruxit. Eodem tpe Antonius quidem athenis morabatur. Per syriam aut uentidius silonē accersiens contra p̄thos: primū quidem mādauit herodem adiuuare: deinde uero ad se auxiliares conuocare. Cūq; Herodes contra latrones in speluncis festinaret: silonē quidem ad uentidiū transmisit: ille uero contra illos expeditionē produxit. Erant. n. latronum cubilia in montibus abruptis constituta: & per mediū altissimos habentia transitus saxis acutissimis circumdatos: ubi cum oibus suis familiaribus latebant. Rex aut archas construens: ferreis cathenis ligans: per machinam de uertice mōtis super eos deponebat: dū nec ab inferioribus ascendere propter acutum montē potuissent: neq; de superioribus cōtra eos ascendere. Arce uero militibus armatis plene erant: falces longissimas habentibus: cū quibus resistentes latrones abstractos occidere p̄ualerent. Sed depositionē arcarum contigit incaute disponi: dū nimis ad alta descendissent. Habebāt uero intus et necessaria. Cum itaq; arce deposita fuissent: nec audirent quidem ab spelūcis exire: unus ex militibus gladio accinctus: & ambabus manibus cathenā tenens ex qua arca pendebat: descendit in speluncā: abhorrens moram non audientium exire latronū. Cum uero prope unā speluncam uenisset: primum quidem iaculis multos fugauit: post aut falce resistentes impellebat ad p̄cipicia ruere. Cūq; intus ingressus esset: multos occidit: & reuersus in arcā quieuit: timor uero reliquos gemitum audientes: & salutis despatio compendit. Rei aut terminum nox prohibuit: & multi regem concedente se subiectos tradiderūt. Sed & eo mō altera die in conflictionibus usi sunt: ut ab spelūcis latrones exirent: & ante ianuas pugnant. Milites aut in circuitu siluæ ignem miserunt: & ita multos incenderet. Tunc senex quidam intus cum. vii. filiis & uxore relictus est: quibus petētibus quatenus eos dimitteret ad hostes exire stans super ostiū speluncæ: unūquēq; filiorum suorū exeuntem prosternit: usq; quo cunctos in teremit post aut & suam uxorem. Cūq; in p̄cipicio cadauera iactasset: sup illa se quoq; dedit: mortem pro seruitute sustinens: multaq; prius in herodē uociferatus & infirmitatem exprobrās: licet rex dexteram ei retendisset: & oēm licentiam promississet. Igitur his actis: iam oēs speluncas obtinuerat rex. Vbi ducē ptolomeo ordinans: ad samariā cum sexcentis æquitibus & tribus militibus peditum discessit: tāq; antigonum expugnaturus. Ptolomeo uero nō bene cessit hæc militia: siquidē hi qui prius galileam turbabant: inuadentes eū interemeret. Cūq; hoc fecissent in nemo ribus & in difficillimis locis cōfugiunt: p̄dantes & rapientes oia: quos reuersus herodes puniuit. Nam multos transgressores interfecit: & eos qui in munitissimis locis cōfugerant: obsidione capiēns occidit: & castella deposuit. Multauit etiā ciuitates rebellibus extinctis: centum talentis. In terea pacoro bellis ruente: cum p̄thi fugissent: mittit uentidius macherā adiutorem Herodi cum duabus cohortibus & mille æquitibus: antonii præceptis obscuratus. Machera itaq; antigono uocante p̄ter sniam Herodis pecuniis corruptus propabat exploraturus eius negocia. Cuius negocia suspecta habens antigonus aduentum eius non suscepit: sed fundis eum prohibuit: & demonstrauit eius uoluntatē. Quod ubi machera sensit: & Herodem optime sibi persuasisse cognouit: seq; peccasse non audientē ammonitionē illius: ad samau ciuitatem discessit: iudeos uero p̄ uiam occurrentes amicos uel inimicos prostrauit: iratus in his q̄ passus esset. Rex aut his incitatus: ad samariam prexit. Vnde ad Antoniū cum pp hæc deliberaret proficisci: & suggere: q̄ talibus auxiliatoribus non egeret: qui magis ei quam hostibus nocerent: seq; ipsum sufficere ad expugnationem antigoni: macheras securus supplicat ei ut pmaneret: si tamen oibus modis iturus esset: fratrem suū iosippū sibi præponeret: ut debellaret antigonū. Itaq; petitus a machera reconciliat ei. Cūq; reliquisset iosippū cum militia: psuasit ei ne piclitaretur: neq; machere aduersaret. Ipse porro ad Antoniū festinauit: qui samosata oppidū iuxta eufratē obsidebat: cū æq̄tib; & peditibus au-

xiliatoribus, Cunctq; ad antiochiã puenisset: iuenissetq; congregatos: qui ad antonium pergere festinabant: timore tamen q; in uia barbari multos inuaderent & interimerent non audiẽtes transire ipse eos adhortatus dux itineris factus est. Sed eum tamen duas mansiones samosatorum uenisset: insidiarum barbarorum ibidem locata: euntes ad antonium inuadebant. Nam spinis obstruebant camporum aditus ubi etiam æquitum non paucos ociose sedere barbari disposuerunt: ut cum ad campum peruenirent: impetum super eos facerent. Sed ut primi transierunt: & retro obseruaret herodes: barbari subito ab insidiis quingenti secuti primos ad fugam uerterunt. Tunc rex impetum cum suis militibus in eos faciens: statim hostes inuadit. Quos cum in fugam uertisset: audaciam suorum excitauit: & confidenter eos fecit reuertiqui prius fugiebant. Tunc rege a tergo pugnante: undiq; barbari circumdati prosternebantur. Sed cum multa iam direpta fuissent uasa uel sarcinulae uel mancipia: uniuersa rex hæc eripiens pgebat. Porro tamen cum multi de silua propinquante eo campis contra eum exissent: his conficiens ipse cum cohorte fortissima: uertit eos in fugam: multos interimens: oportunamq; sequentibus uiam præstabat qui saluatorem & propugnatorem eum uocauerunt. Cui aut prope samosata perrexisset: transmittit antonius exercitum cum ornatu ad occursum herodis: hunc ei honorem retribuens auxilium: cãm nam barbarorum insidias & impetum contra eos factum audierat. Cunctq; præsentem alacriter uidisset: & cognouisset ab eo quæ uiam acciderant: amplectebat: & uirtutem eius laudibus efferebat: & osculabatur eum: & preponebat sibi quem pauloante regem ipse monstrauerat. Sed cum antiochus non multo post oppidum traderet: & a bello desineret: sossio quidem antonius præcepit auxiliu herodi præbere: ipse uero ad egyptum discessit. Tunc sossius duas legiones cum herode premisit ad iudeam: ipseq; cum ampliore exercitu sequebatur. Contigit iossippum etiam in iudea tali modo p̄ire. Hic immemor præceptoꝝ fratris ad antonium euntis: exercitum per montes produxit. Nã quinq; cohortes ei machera dederat ad hierichuntem properanti: dum uellet triticum metere: & romanis militibus nouis adhuc & bellorum inexpertis existentibus quoq; multi a syria delati fuissent: aduersariis eum inuadentibus relictis in difficillimis locis: fortiter pugnans interimis: cunctum poenæ exercitum perdens: siquidem sex turmae extinctæ sunt. Antigonus autem cum inimicos uicisset: caput iossippi incidit: quod quinquaginta talentis frater eius ferora redemit. Sed etiam post hæc deserentes galilei potentes gentis suæ: socios herodis in palude mergebant: multi quoq; & in iudea rebellauerunt. Machera autem oppidum gutam munitissimum capit. Nuncii uero cum regi in dalne antiochiæ nunciaissent fratris casum: & ipso quidem hoc sperante propter uisiones quas euidenter in somnis de morte fratris sui uidisset: festinans proficiscēbat. Et cum ad montem libanum puenisset: octingentos exinde sumens: habens etiã romanu exercitum ad ptolomaidem puenit: unde noctu surgens: cum expeditione galileã adiit. Cui cum hostes occurrissent: & prælio uicti fuissent: in aliquo oppido concludunt: unde & prius egressi sunt. Dumq; cõgressiones facerent: multa tempestate commota: nihil ualens cõficere exercitum ad uillas propinquas pduxit. At cū ab antonio secunda legio uenisset: & q; oppidum tenebat: territi nocte ipm relinquunt: & rex ad hierichuntẽ urgebat: ultionẽ exacturus p̄ fratre. Vbi cū pfectus esset: potentissime suos pauit. Post conuiuium autem cum ad superiore domum ascendisset: dimisit oēs qui præfentes erant: ubi miranda affuit dei circa regem prouidentia. Nam tectum domus subito cecidit: & neminem compressit. Vnde omnes crediderunt herodem dei amatorem esse: dum tã maximu & mirandum periculũ uelociter euitasset. Postremo die aduersarii cum a summitate montium sex milia ad pugna descenderent: timore romanis imiserunt. Qui cū accessissent: iaculis lapidibusq; regis socios exeuntes uulnerabant: & ipsum quidam telo circa præcordia percussit. Antigonus autem ad samariam ducem mittit papum nomine: cum aliquanto exercitu: cupiens hostibus opinionem de se tanq; de bellatore prestare. Machera uero duci papo assidebat. Herodes inter hæc quinq; ciuitates cum cõpisset: relictos ibi duo milia existentes interfecit ipsaq; ciuitates incendens: rediit cõtra pampũ: q; castra sua cõtra uillam ad funã uocabulo disposuit. Dũq; multi cõstruerent ad eum ab hierichuntẽ: & ab iudea: iuxta hostes accessit: eosq; audacter precurrentes cū eis cõfligens deuicit. Quos persequens: p̄ fratris sui uindicta occidebat. Quorum multi dum in domibus armati confugissent: tectis auulsis: lapidibus eos desuper oppressit. Quod factum aduersariorum magis animos confregit: sperantiũ futura deteriora existere. Nam non latuit multitudo ad uillam fugientiũ: & nisi tunc tempestas grandis descendisset: & rex ad hierosolymã exercitum de uictoria confidente destinasset: omne opus tunc perfecisset: antigono iam fugam meditante: & a ciuitate discedere. Rex autem uespere facto: coenare milites præcepit. Ipse uero cum aliqua domum lassus intrasset quo balneum erat: poenæ maximu in periculum incidit: quod prouidentia dei uitauit. Nam dudum & cum uno sequente puero lauantes: hostium quidam qui armati in eadem domo pro timore celati fuerant inuadunt. Quorum unus exiit gladium tenens: & perianuam currit: & post hunc secundus & tertius similiter armati: nihilq; tamen regem leserunt. Postero die interempti pampi caput ferora decidens: pro ultione fratris: herodi transmisit. Nam is manu sua illius interfectoꝝ extiterat. Desinente uero hyeme regressus: inde prope hierosoly-

mam peruenit: & iuxta ciuitatem castra sua locauit: tertio regni sui anno: ex quo romæ ordinatus erat. Postea rursus sua castra iuxta murum accedens transmigravit: unde potuisset ante templum ciuitas expugnari: sicut & prius a pompeio: & tribus aggeribus locum circumdãns: turres erexit. Cunctq; multa manu ad opus usus fuisset: & siluam decidisset: & oportunos operantibus præposuisset: ipse ad samariam pro nuptiis discessit: ducturus alexandri filii aristoboli filiam: nã hanc sibi desponderat: sicut & prius retulimus.

Quæadmodũ hierosolymã sossio uel herode obsidentibus: antigonus iteriit. Cap. XXVII. Ost nuptias autem uenit sossius per phœnicem cum exercitum per mediterraneam præmisisset: uenit etiam multitudo equitum & peditum. Tunc rex quoq; regressus est a samaria: non paruam super priorem expeditionem producens: siquidẽ triginta milia fuerant. Omnes aut prope hierosolymorum muros congregabatur: ubi circũsedebant p̄ aq̄lõis p̄te muros ciuitatis. Quoq; exercitus erat undecim cohortes peditũ: & sex milia equitum: necnon & auxiliares syri: & duo duces sylo & sossius: qui & ab antonio missus est auxiliator. Herodes aut decertabat pro se quatenus ab antigono principatum reciperet: qui romæ dudum hostis fuerat iudicatus: & pro illo rex herodes per senatuscõsultũ ordinatus. Cum multa aut alacritate uel certaminibus iudei qui intra muros conclusi fuerant: herodi repugnabãt multo: & omnia foras ciuitatem distrahebant: nequid ad alimẽtum uel hoĩum uel iumetoz relinqret: & latrocinis furtim usi: inopiam eis parabant. Quæ cum herodes perspexisset aduersum latrocinia quidem in oportunissimis locis insidias pauit: de expensis autem longius agmina militum transmittens. uenalia congregabat: ut intra paucũ tẽpus multam affluentia eis necarioz faceret abundare: manuq; multa frequenter operantes: tres aggeres citius erigunt. Estas eni erat: & nullum uel ab aere: uel ab operantibus impedimẽtu fiebat: sed machinamenta inferentes: murum pmoueabant: & omnibus experimentis utebantur: nec tamen terrebant intra ciuitate existentes. Nam illi resistentes: contra istos non pauca excogitabant: quædã adhuc imperfecta istrumeta: alia uero pfecta cõburentes. Cunctq; ad manus uenissent: non minores romanis audendo fuerunt: nisi quia disciplina deerat militaris aduersum machinas. Nãq; muros cõstruebant: iam prioribus edificis euerfis: & sub terram fodientibus occurrentes configebant: & desperatione tamen potius quam prouidentia belli usq; ad ultimũ permanebant: licet magna expeditione obsessi: uel famæ magna fatigati: uel inopia necarioz fuissent exhausti. Nam septimus tunc annus acciderat. Inter ea ascendunt quidẽ sup murũ uiginti priores: postea uero centuriones sossii. Nam primus murus captus iam fuerat q̄draginta: secundus aut quindecim: & aliquæ circa templum porticus incensæ sunt: quas herodes antigonũ incendisse dicebat: odium ei mercatus iudeoz. Sed post dũ ibi capta exterior ps templi fuisset: & inferior ciuitas: ad interius sacrariũ: & ad superiore ciuitate iudei confugerunt. Cunctq; timuissent ne prohiberent eos romani deo quotidianas imolationes offerre per legatos supplicanti: pmitti uictimas solitas introduci. Herodes aut dum putaret eos iam quietuisse consensit. Sed cum nihil uideret fieri quæ putasset: immo fortiter repugnare p̄ antigoni principatu instanter accedens: ciuitatem expugnabat: & oia statim internitionibus sunt cõpleta. Siquidem romani pro mora obsidionis irascebantur: herodes aut nullos ab iudeis aduersarios relinqui uolebat. Occidebant igitur p̄ uicos & p̄ domos quoscunq; inuenissent: fugantes eos & i templo concludentes: neq; infantibus: neq; senibus: neq; infirmitati mulieꝝ misericordia pstantes: sed & rege destinãte & petente ut parcerent: nemo fuit qui dextrã retineret imotã: sed furiosi cunctã ætatem extinguebant. Vnde & antigonus nec priore nec præsentem fortunã cõsiderans: a turre descendit: procidens ante pedes sossi. Ille nequaquã eum misertus pro calamitate: sed plaufibus incontinenter usus: antigonam eum tanquã foeminam nominauit: quæ non ut mulierẽ sine custodia remisit. Et ille quidẽ ligatus custodiebatur: herodes uero prouidebat prohibendo alienigenas auxiliatores. Nam festinabat multitudinem peregrina tẽplum uidere: & sancta in sacrario cõstituta. Rex autem quosdam petens: alius interminatus: multos autem & armis utebat: p̄ditionem priorem uictoriam estimans: siquid inuisibilibus uisum fuisset. Refecabat etiam rapinas ciuitatis multum contra sossium altricatus dicendo. Si pecuniis & hoĩbus romani ciuitatem euacuauerit: desertã regionis meæ regem relinquent: sed & ante ciuibus prostratis: breuem uniuersi iudei p̄cipatum iudicari: pro repensione necis huiusmodi. Ille uero cum pro obsessione. militibus iuste prædam permitti dixisset: respondit ipse se pecunias de suo mercedem singulis præstaturum: & ita reliquam ciuitatem promissionibus completis liberauit. Nam ita munificenter singulis militibus & ducibus merito regali: & ipsi sossio donauit ut omnes pleni pecuniis abirent. Hæc passio hierosolymoz ciuitati contigit: consulis marco agrippa: & canidio gallo: centesima & octogesima quinta olimpiade tertio mense: in celebratione ieiuniorum: tanq; reuersã calamitate quæ sub pompeio iudeis illata est. Nam tunc eodem die captiuitatis uiginti septem anni esse noscunt. Sossius uero cum auream deo coronam deuouisset reuersus ab hierosolymis: antigonum ligatũ ad antonium perduxit. Herodes quoq; ueritus ne custoditus antigonus ab antonio: & romæ

pductus:allegationibus suis senatui demonstraret se quidem ex regalibus descendentem: herodē autem priuatum:& q̄ oporteret filios eius regnare propter genus si ipse romanis peccasset: multis pecuniis compulit Antonium: ut Antigonus interficeretur. Quod cum factum fuisset: Herodes quidem deposuit. Destitit autem hoc modo Asamonei principatus post centū uiginti annos. Nam de familia clarissima genere uel honore sacerdotali fuerat. Cuius cū multa pro gente iudaea parētes agissent: propter mutuam seditionem principatum amiserunt. Transiit autem ad Herodem antipatris filiu de familia populari: uel genere priuato:& subiecto regibus. Nos igitur hunc terminum cognati onis asamoneorum accepimus.

Incipit Liber. xv. antiquitatis iudaicæ.

Qualiter capta ciuitate per Sossium & Herodem: Antonius quidem Antigonum i Antiochia interimisset: Herodes autem quadragintaquinque ex amicis illius primates Hierosolymorum reuersus extinxerit.

Ossius quidem & Herodes qualiter hierosolymam cœperunt: nec non & Antigonum captiuum in superiore uolumine demonstrauiimus: sequentia uero tunc explanabo. Cū rotius iudææ principatum Herodes sumpsisset: quanto scūq̄ priuatos sui fautores inuenit: in dignitatibus eos constituit: illos autē qui contraria elegerant: nō destitit tormentis singulis diebus affligere. Honorabantur apud eum Polion phariseus: & Sameas discipulus illius. Siquidē obsessis hierosolymitis: isti persuadebant Herodē suscipi: pro quo & recompensatione gratiæ fruebantur. Nam hic erat Sameas: qui quondam i iudicio dum Herodi peperisset Hyrcanus: prædixerat indicans ei uel iudicibus: q̄ Herodes liberatus eos oēs persequeret: quod & factū est: deo sermones illius adimplente. Eodem tpe cum Hierosolymam tenuisset Herodes: oēm omnia

tum ciuium auferens: in aula colligebat. Ex quo multū pondus argenti uel auri antonio: uel amicis eius donabat. Interfecit et̄ quadragintaquinque priores partes Antigoni. Nā custodes per portas muri disposuerat: ne quid deportari possit cū defunctis. Mortui uero cū excrutarentur: siquid argenti: aut auri: aut aliud necessariū fuisset inuentum: regi deferebat: nullus uero malorum terminus erat. Nam auaritia rectoris: male conquisita deterius expendebat. Prouincia autē inculca permansit: septimo anno cogente: in quo agriculturā exercere: illicitum nobis esse probauiimus. Antonius itaq̄ cum captiuū Antigonum suscepisset: deliberauit ligatū in triumpho seruare. Sed audiens gētem rebellare Antigono fauentem: donisq̄ herodis redemptus: iudicauit in antiochia illum perimere: quia nullatenus iudei quiescerent. Quod testimonio Strabonis capadocis confirmatur: ita dicentis. Antonius antigonū iudeum in Antiochia perductū interfecit. Et uisus est hic primum iudeorum regem occidisse: dum non æstimaret: alio modo sententias iudeorum flectere: quatenus susciperent pro illo constitutum herodem. Nam nec tormentis subditi: regem eū appellari patiebantur: tanq̄ magnum aliquid de priore principe retinētes. Infamiam igitur uel odium Herodis ita minuere putauit. Hæc quidem Strabo locutus est.

Quomodo Hyrcanus primus rex iudeorum: & princeps sacerdotum a pthorum rege arface dimissus: ad Herodem reuersus est.

Dum uero Herodē principatum tenuisse Hyrcanū princeps sacerdotū audisset: q̄ captiuus apud parthos tenebatur: rediit ad Herodem: de captiuitate tali mō solutus. Barzabranes & pachorus parthorum duces cū captiuos Hyrcanum principem sacerdotum prius constitutū: post autem & regem: & fratrem Herodis faselum ad parthos perducerent: faselus non tolerans uinculorū obprobrium: & omni uitæ p̄ponens mortem gloriosam: ipse suus peremptor sicut p̄dictum est apparuit. Hyrcanum uero ad parthos perductū: fratres parthorū princeps modestius attendebat: dū nobilitatem de prosapia eius audisset. Quapropter remissum a uinculis: babyloniam seruari concessit ubi & multitudo iudeorum Hyrcanum tanq̄ principem sacerdotum & regem: & omnes usq̄ ad eufraten iudei habitantes honorabant. Qui dū his fruetur: & audiret Herodem principatum suscepisse mutauit spem suam: ab initio ei amicissimus existens: quem & gratiæ memorem putauit: q̄ eum a questione & mortis dānatione: uel periculo tormentiq̄ liberasset. Sermones ergo iudeis proferebat: festinando ad eum proficisci. Qui uerbant & rogabant eū p̄manere dicentes: q̄ officiorū simul & honoris in sacerdotali uel principali dignitate nihil apud eos minus habuisset: p̄sertim dū nihil ab hierosolymitanis posset promereri pro diminutione corporis: quam ab antigono pertulisset. Retributiones autem non similes a regibus dantur quas priuati a benefactoribus accipiunt: nam mutat eos fortunæ puentus: Talia cum ei suggerent: Hyrcanus desiderio eundi tenebatur. Cui scribens herodes petebat fratrem &

illic iudeis supplicare: quatenus non inuiderent ei una secum cōmune regnum possidere. Nam ex titis dicebat: quo ipse gratias ei redderet p̄ beneficiis: cum ab eo nutritus & saluatus esset. Hæc scribens Hyrcano: mittit ad fratrem legatum saramallam: & dona multa: supplicans: me impediret gratias reddere: quas beneficio deberet. Erat autem studium eius non pro hoc: sed quomodo præter meritum principatum obtinuerat: timebat ne illi rationabiliter auferetur: & Hyrcanum properabat sub potestate sua redigere: uel penitus eum disperdere: q̄ & postea fecit. Tunc tamen flexo p̄tho: pecuniasq̄ iudeis ei dantibus ut ueniret: cum omni eum honore suscepit & in conuētu primum ei locum: & in conuētiis primum ei lectum concedebat: quam etiā decipiebat patrē uocando: & omnibus modis insidias inopinatas ei parabat. Disponebat etiam reliquas cū eo sui principatus utilitates: unde & in familia eius seditio exarsit. Nam dū obseruaret ne nobilissimus quidam princeps sacerdotum dei haberetur: inuitauit aliquem ex ignobilissimis sacerdotem de babylone: nomine ananelum: & huic principatum sacerdotii designauit. Quod non pertulit alexandra filia Hyrcani: uxor Alexandri: filii Aristoboli regis: ex quo filios habuit: unum quidem pulcherrimum aristobolum noie & herodis coniugale marianē: forma nobilissimā. Turbata ergo & moleste ferens infamiam filii q̄ illo sup̄stite: alter aduena principatū sacerdotii meruisset: scripsit cleopatraz: sodali suo litteras deportante: ut peteret antoniū principatū sacerdotii filio suo p̄stare: Sed antio neglige petitionē: amicis eius gellius ad iudeā cū p̄ aliquas cās puenisset: & uidisset aristoboli pulchritudinem & magnitudinem & iuuentutem: mirabatur: non minus etiam mariannem regi cohabitantem stupebat. Vnde Alexandram bonorum liberorū matrem existimans: & ad sermones eius ueniens: flectit eam pingere amboꝝ imagines: & antonio destinare dicens: cū eas uiderit: petitiones eius modis oibus adimplebit. His elata uerbis: alexandra imagines antonio direxit. Cui gellius referebat dicens: non ab hoie putari: sed a quodam deo esse liberos alexandra: dum uellet ad libidines antonium emolire. Qui puellam quidam erubescens herodi nuptā accersire: uerū etiam cleopatram metuens contristari: scripsit ergo pueꝝ transmitti cum honore: adens sibi gratū iuuenē uisum fore. His deportatis ad herodē litteris: nō cautū extimauit: iuuenē excellentē aristobolū: & tunc iam sedeci annos ducentē: genere nobilissimo: ad antoniū destinare potentissimum romanorū: & patum suæ luxuriæ supponere pueꝝ: qui et̄ libidinosus p̄ potentiam existeret. Rescripsit ergo dicens: si puer exierit a prouincia: statim omnia bello uel seditionibus complebuntur: iudeis sperantibus rerum nouarū mutationem. Quibus rescriptis cum Antonium excussisset: iudicauit non ultra puerum uel Alexandram humiliare: sed etiam uxore sua Mariannē ualde petente: quatenus fratri suo principatum sacerdotii redderet: quod prodesse arbitratu est: dum nec ad antonium proficisci posset tali præditus adolescens honore. Conuentum itaq̄ faciens amicorū: multum alexandram accusabat: dicendo: latenter insidias egisse pro principatu dum per cleopatram ageret: quatenus ipse quidem regno priuaretur: puer autem p̄ ipso rerum gubernationem ab antonio susciperet: & hæc quidem illa non iuste postulasse: q̄ & filium suum a possessio iam honore priuaret: & seditiones in regno moueret: cum multum ipse laborasset ut possideret multis & nō fortuitis periculis: uerū etiam nullatenus memor ipse malorū illius: sed beniuolus circa eos eēt: & nunc puero principatum sacerdotii p̄beret: ideorūq̄ olim ordinasse dicebat ananelū q̄ ualde puer eēt aristobolus. Cū tamen hæc nō incaute dixisset: sed p̄ deceptioe mulieris: & p̄sentia amicorū: læta & non sp̄ans alexandra cū lachris satifecit: dicens: & p̄ sacerdotio qdē oia: & p̄ infamia festinasse: regnū uero nec desiderasse igitur: nec si oblatū eēt cupide suscepisse: cū & nūc nimirū honorē habeā p̄ principatū eius & tutelā: cuius uirtute totū gēus meū essulget honoribus: nūc quoq̄ beneficiis uicta: suscipio filii honorē: & ipostez ad oia ero subiecta. Petebat ergo: ut si qd p̄ genus & præsentē sibi fiduciā temerariū pro indignatione fecisset: ignosceret. Postq̄ at locuti sunt dextris datis reconciliantur omni ut uidebat sublata suspitione.

Quemadmodum herodes aristobolum uxoris suæ mariannæ fratrem: principem sacerdotū ordinauit: & paulopost occidit.

Taq̄ rex herodes statū principatu sacerdotii ananelū p̄ter legem exiuit: seditiones domesticas pacado: nā nō licebat aliquē honore semel accepto fraudari: quod prius atiochus epiphanes destruxit: dū auferret ab iesu sacerdotiū: & ordinaret fratrem eius oia secundus at aristobolus Hyrcanū fratrem suū priuauit: tertius herodes principatū sacerdotii adolescenti tradidit aristobolo. Tunc qdē putabat sedasse contentionē: & licet recōciliati fuissent: non tamen securus debebat: dum alexandrā ex p̄teritis conatibus ne tēpus nouarum rerum capet ualde timeret. Quapropter p̄cepit eā ita in aula conuersari ut nihil sub potestate sua haberet: diligēter etiā custodiebatur occulte ne quid p̄ter quotidianā cōuersationē niteret q̄ paulatim magis illā exacerbabāt: & in odio suscitabant: nā superbia mulieris diligentia custodie indignabatur habere: dū oia potius uellet pati q̄ fiducia priuari: & fucosum honorē cū seruitute uel metu possidere. Ad cleopatraz igitur in quibus existeret frequenter se lamentando destinabat: postulās sibi auxiliū præberi. Quæ iussit ei furtim cum filio in ægyptum ad se confugere. Cūq̄ hæc ei placuisset: tale aliquid excogitauit. Duo locula tanquam pro mortuorū exequiis parauit: in quibus

seipfam & filiū mitti dixit. præcipiens cōsiliis famulis ea noctu deferre: & exinde uiam ad mare facere ubi nauē in qua nauigarēt ad ægyptū præparatā habuisset. Hæc sabbioni amico alexandri esopus seruus eius edixit. Quod cū sabbio audisset & inimicus herodis esset q̄ inter insidiatores antipatri de ueneno conscius putaret: iodiū lenire per indicationis fauorē sperauit: & regi nunciauit insidias alexandræ. Qui cū eā usq; ad conatū pcedere dimisisset: in ipso facinoris opere detinuit: sed inuitus cōcessit culpā: dū putaret nullatenus cleopatrá cessare: si cōtra se cām inuenisset. Palæ ergo magnanimitate uel modestia ueniā ei largitus est. Proposuit tamen omnibus modis adulescentē pimere: sed tacito ppter uerisimilē dissimulationē. Cū ergo tabernaculoꝝ festiuitas uenisset quæ apud nos cū summa ueneratione celebrat: tunc quidē distulit: & in deliciis ipse & reliqua multitudo mouit tamen eū festinare uoluntatē suā conficere inuidia. Nam cū adulescens aristobolus octauū & decimū annū ducens secundū legem sup aram ascenderet uictimas imolaturus & ornatu sacerdotali circumdatus celebraret religionis consequentia: magnitudinē super ætatem ostendens necnon & generis dignitatē: populi sui excitauit fauorem: & aristoboli aui sui præsens memoriā eis reduxit. Qui paulatim prouocati: uoluntates suas iam demonstrabant: gaudentes simul & leticia perfusi: uocesq; laudabiles in eū orationibus mixtas emittebant: ut manifestus fieret populi fauor & temerarius: sub regno itaq; constituti: cum aliq; præterita beneficia memoria retinet: inter hæc oīa statuit herodes uoluntatē quā in adulescentē habuisset implere. Celebratione aut transacta dū in hierichunte maneret: & in conuiuū eos alexandra peteret: herodes adulabatur adulescenti: & illicebat ad affluentia potionis: paratus concludere: uel iuueniliter ad gratiā illius iocari: & loco extiuo illic existente: collecti simul exierūt refrigeriū captātes. Cūq; fontibus assisterent: calorē meridianū aura temperare: prius quidē natantes seruos & amicos pspiciebant: post aut adulescens cū irritaret: herodis amici qbus hoc præceptū fuerat tenebris iā tenētibus: sæpe eum mergentes: tanq; ludentes non emisserunt usq; quo eū præsum fontibus suffocarent. Aristobolus itaq; extinctus est: decimū & octauū annū agens ætatis: cū principatū sacerdotii anno amplius tenuisset: quē rursus ananelus suscepit. Quo malo mulieribus nuncia: incessabilis eas statim defuncti dolor inualit. Ciuitas et rumore delato lamentis cuncta completa sunt: oibus calamitatē tanq; propriā & non alienā dolentibus. Alexandra uero plus cōsumebat: conscia peremptionis: nā dolorē ampliorē ab ipso funeris actu ferebat. Sed sustinere necessariū putauit: licet sæpius sua manu uitam finire niteretur: desit tamē si possit uiuens sufficere ad ultionē insidiarū perēpti. Vnde potius suā uitam tenebat: ne daret suspitionē filiū suū insidiis perisse per hanc enim dissimulationem sperauit satius se oportuno tēpore uindicare. Illa quidē sic continenter dolorē tolerabat: herodes aut omnibus uerisimilis uidebat: non insidiarū adulescentis auctor extitisse. Nam non tantū quæ ad funus pertinerent peragebat: sed et lachrymis usus aīa confusionē uerā eē mōstrabat. Interdū et dolore uincente: eū ex aspectu pulchritudinis plangebat: & licet adulescentis mors pro eius tutela putaretur: manifestus tamen erat q̄ pro satisfactione ista faceret. Siquidem munificenter exequias eius honorans. multum apparatus circa locellos: & multū aromatum fecit: nihil umq; ornatū simul sepulturæ ut dolorē mulierū plene deleteret: & consolaret eas per istam prem. Alexandram tamē nihil tale deuicit: sed semper mali memorē mesticia incitabat: & scripsit cleopatrá herodis insidias: & filii perditionem. Quæ dū festinaret petenti subuenire: calamitates alexandræ miserata propriam omnem causam confecit: & petere antoniū uindicare a adulescentis ieritum non cessabat: cum diceret non esse dignum herodem per eū regem statutū i regno: quod non ad eū pertineret: in ueros reges tales iniquitates ostendere. Quibus cū flexus antonius esset: ad laoditiā perueniens mittit præcipiens herodem ad se proficisci. sibiq; pro more aristoboli satisfacere: nam non recte insidias confectas esse si per eum extitissent. Qui cum causam timuisset: & cleopatrá contrarietatem quæ non cessabat antonium suadere: quatenus eum damnaret: statuit quidem obedire: iam enim nihil aliud erat quod ageret. Cūq; patrum suum iosippum procuratorem regni & rerum reliquisset: demandauit ei secreta: ut si quid ab antonio passus esset: continuo mariānem occideret. Nam dilexisse uxorem profitebatur: & timuisse: ne contumeliā post eius mortem pateretur: dum pulchritudo illius ab aliis desiderari posset: per quæ demonstrabat imperum antonii quem in eam habuisset: cum olim de pulchritudine illius audisset. Herodes quidem hæc præcipiens spe incerta ad antonium perrexit. Iosippus autem cum i dispensatione regis regni statutus esset: & propter hoc frequenter mariānem conueniret: & de negociis honoris cā regiam percontaretur fauorem uel amorem circa eam herodis inferuit. Mulieres autem cū illi adulationibus emolissent: plus autem ab alexandra seductus iosippus: sententiam regis demonstrauit: & mandatum explanauit: dum fidem illis uellet facere: q̄ post mortem sine ipsa non posset uere dum diceret ut si quid acerbum ab antonio pateretur: non sufferret ab ea nec post interitū separari. Hæc quidem iosippus: mulieres autem non hoc amore affectus herodis putauerūt: sed timuerunt: ne reuersus tyrannica crudelitate sibi mortem inferret: ideoq; de uerbo suspitionem non paruum perceperunt. Eodem tempore rumor in ciuitate hierosolymorum ab inimicis herodis dispersus est q̄ antonius tormentis eum affecisset & occidisset. Quæ fama cūctos quidem

aula turbauit plus uero mulieres. Cum alexandra iosippum flecit: ut cum ipsis ad romana signa confugeret: nam romanum agmen tunc iuxta ciuitatem sub duce iulio pro regni custodia castra posuerat: dicens primum si qua turba in aula concurreret: ipse in tuto existerent. dum romanos p̄picios haberent: præterea si mariānem antonius perspexerit: & principatum recipere speramus: nec in aliquod postea seruitium de propagine regii generis descendemus. Cum has rationes fuge cogitasset: litteræ ab herode de omnibus suis causis deportantur priori rumori contrariæ. Nam cum ad antonium peruenisset confestim eum donis de hierosolymis deportatis reconciliauit: & sermonibus dicere compulit: ut nequaq; contrariæ quidē de se haberet: & cleopatrá uerba nihil aduersus suam satisfactionem ualere. Nam non inquit iustum est antonius: ut rex de suo principatu depositus pœnam luat: quia qui honorem ei dederūt: ipsi ei uti potestate permisērūt. Quo dicto flexa est cleopatra: sciens nequaquam alienum principatum scrutari prodesse. Cum de his scriberet herodes: aliosq; narraret honores: quos ab antonio in conuentu uel in cōuiuuii quotidianis haberet: & hæc obtineret: licet in accusationibus cleopatra nimis molesta existeret: quæ pro uinciatē desiderio omnibus modis perire illum festinasset: sed quia antonium iustū circa se cogno sceret: nihil iā difficillimum speraret: q̄ autē tardaret fauore firmiore circa se antonio speraret cleopatrá conciliari animo posse: & se hoc facere dicebat: nam antonium petitiones suas adimplet: & sibi inferiorem syriam concessisse denunciauit: & per hoc solatium refutaret: uel reiceret appellationes quas cleopatra pro iudea fecisset: cum hæc litteræ peruenissent: deserunt ab impetu: quem tanq; de mortuo habuissent: ut ad romana signa confugerent: non tamen latuit earum uoluntas. Nam præcessit antonium rex ad parthos euntem: & ad iudeam reuertitur: statimq; soror eius salomæ materq; eorum concilium quod habuisset alexandra cum suis apperit. Salomæ uero & contra maritum iosippum accusationem protulit dicens: q̄ cum mariāne frequenter conuenisset. Hæc uero dicebat inimicitiarum causa: eo q̄ frequenter ignobilitatem generis eius in iurgio deprauaret. Herodes autem callidus semper: & nimis mariānem amans licet: statim conturbatus fuisset: non tamen patitur amore mariāne aliquid temerarium in ea conficere: sed in utroq; anxius: secrete eam inquit utrum uera essent de iosippo quæ audierat: an falsa. Illa uero cum iuramento affirmante & satisfaciente: q̄ in nullo peccato fuisset ei commixta: paulatim rex desectitur: & ira deleta coniugis amore superatur. Et ut iam satisfactum sibi de his crederet quæ audisset: honestati eius multas agere gratias: fauorem quoq; quem erga ipsam uel amorem haberet pandebat: uel qualia sæpe amantibus contingunt: cum lachrymabant inuicem magno suo studio sese pariter diligentes: Cum uero rex suum affectum iam prætermissa emulatione firmasset: num amantis est inquit mariānes: q̄ mandaueras iosippo: ut si quid patereris ab antonio molestū: ne perimeret: quæ alias cum nihil tibi peccassem. Quod uerbum ut audiuit herodes: exardescens in furorem: statim eam ab amplexu dimisit: clamans: & suos capillos dilacerans: dicendo manifestum signum cœpisse iosippum cū ea habuisse communionem: nam nullatenus pdidisset: quod secrete audierat: nisi maxima fides illis interfuisset: credensq; de crimine: pœnæ suā iterfecit uxorem: nisi uictus amore: furoris impetū refrenasset: seipsum consumens: iosippum tamen ulterius: nec ad suā faciem uenire permisit: alexandrā uero tanq; totius mali causam reseruari præcepit.

De cleopatra: ut iudeorum & arabum regnis insidiata: partem eorum ab antonio postulauit: & ad iudeam pertenuit.

Cap. IIII.

Nterea per syriam turba commouebatur: cleopatram non desistente antonium flecite: quatenus oppressis regibus potentiam singulorum ablatam sibi donaret: multumq; ualebat: desiderio sui illo inflammato: quæ cum i natura auara existeret: nihil iniustum reliquit. Siquidem fratrem suum: quem iam habiturum regnum sciret: uenenis aggressa consumpsit: quintum & decimum ætatis annum agentem: sororem autem arisionem ephesi ad templum dianæ confugientem per antonium extinxit. iam pecuniarum gratia & templū: uel corpora uiolabat: neq; sacrarium tam castum fuit: aut asili priuilegium tutum: cuius ornatū ipsa non abstulit: nec tam profanum uel incestum erat: quod solū potuisset auaritiæ illius satisfacere. Et cum omnia expoliaret: scemineis cupiditatibus nullatenus satisfaciebat: siquidem cuncta deesse suis desideriis semper putabat. Quapropter & antonium compellebat aliquid ab aliis auferentem sibi donare. Nam cum transisset ad syriam cum eo: & eam cogitaret possidere: lisaniā quæ prolomei filium accusans: quia parthos contra rempublicam duxisset: occidit. Petiuit autē ab antonio et iudeæ uel arabia reges occidi. Antonius autē cum ex oibus amore sceminae uictus esset: ut non tantum uerbis: sed etiam uenenis uideretur obedire: manifestam quidem iniquitatem uidens: petebat eam: ne se tantum ut peccaret compelleret: ne cuncta negaret ei: & ne quanta illa p̄cepisset perficiens: palam iniquus uideretur. Ideoq; partes prouinciarū uniuersūsq; retollens donauit ei præstans etiam ciuitates quæ intra fluuium eletherum usq; ad ægyptum erant: excepto tiro: uel sydone quæ a maioribus liberas esse cognouerat: licet multum eum illa sibi & eas præbere supplicasset. Cum hæc cleopatra obtinuisset: & deduisset antonium usq; ad eufraten contra armenios euntem reuertitur: & intrat apamiā & damascum: inde etiam ad iudeam puenit.

Q IIII

Quam cum herodes suscepisset: conduxit ab ea redivit Hierichuntis: nam balsamū terra illa generat: quod præciosissimū est: & nusq̄ alibi nascitur: & palmas multas: uel optimas. Et dum multum tempus faceret cū herode: tentabat cū eo concubere: nam naturaliter & euidenter libidinis exardebat: forsitan & aliquod amatoriū passā est: sed quod uerisimilis est: regno eius insidiabatur: si quō iniuriā a se factā posset per accusationem adipisci: desiderio uero uictam se esse monstrabat. Herodes autem licet olim nullatenus faueret cleopatraz: dum sciret eā omnibus esse molestā: tunc tamē & ampliori odio eius detentus: q̄ per luxuriā uellet illa insidias ei parare: uerba q̄ dē eius ī p̄senti refutauit: cōsiliū uero cū amicis suis sumpsit: ut eā sub potestate sua positā occideret: ut & se & multos malis eius liberaret: q̄bus iā grauis facta uel fieri posse putabat. Nam hoc ipsum & antonio p̄desse: q̄ neq̄ illi fidelē eā esse dicebat. Cū hęc cogitasset: p̄hibebat eū amici: primū qdē suggerētes: q̄ non deberet maximū piculū & manifestū p̄ re tāta suscipere. Cūq̄ per mansissent supplicantes: ne qd̄ temerarie conaret: nā nullatenus Antoniū posse pati dicebat: quāuis eū muneribus redimere putaret: cū amore eius potius incēderet: & uideret uiolētia: uel insidiis illius se eius amore priuatū: nec mediocri qdā p̄ satisfactiōe posset edicere: si contra sœminā hoc ageret: q̄ p̄ illud tēpus oēs dignitate sup̄bat: utilitatē at̄ quā Antonio dicit futurā: uerendū eē ne potius ille temeritatē existimet q̄ affectu tali eū priuaret: unde nō ē incertū dicebat: q̄ maxis uel cōtinuis malis p̄cipatus eius uel generatio cōpleret: refutauit uero cōcubitū: quē illa postulare p̄ tpe honeste suadebat: q̄ cū hęc designaret: & picula merito: alias merita demonstraret: conatus eius compresserunt. Tum herodes cleopatraz donis & muneribus satisfaciens: deduxit eā ad ægyptum. Antonius autem cum armeniam cœpisset: artabazin tigrani filium cum satrapū filiis ligatum in ægyptum destinauit: donans eos cleopatraz: cum omni regio eorum ornatu. Armeniæ uero principatum tenent artaxias maior illius filius qui tūc euaserat. Quæ cū archelaus & nero cæsar expulissent: tigranū nouissimū eius fratrem ordinauerūt. Hęc quidem postea contigerunt. Vectigalia uero quæ debuisset de terra donata ab Antonio cleopatraz: præbere herodes iustū iudicauit: ne occasionem ei odii præstaret.

Quemadmodum herodes debellasset aretham tempore quo antonius a cæsare in antiochia pugna deuictus est.

Cap. V.

Arethas at̄ cū herodes redivit eius cōduxisset: tpe qdē aliquāto reddebat duo milia talenta: post at̄ indeuotus extitit: uix partē aliquā præbens. Herodes quidē hoc modo de fraudantē: nihilq̄ secundū iustitiā facere uolentē: p̄seq̄ deliberauit: sed interim p̄ bellū romanū hęc distulit exactionē. Nā dū in acciaco littore speraret pugna: quæ ceteris ma octogesima septima olimpiade cōtingit: & cæsar cū antonio de republica decertaret: herodes ex opulenti prouincia sua multo tempore redditibus & uiribus collectis Antonio deputauit auxilia diligenter præparare: Sed antonius nihil auxilio eius egere se dixit: arabum autem persequi præcepit. Nam iam audierat a cleopatra perfidiam eius. Petebat enim hoc cleopatra dum sibi putaret prodesse: si unus ab altero: sterneretur. Cum hęc ab antonio iussū fuisset: Herodes milites congregauit: tanq̄ confestim arabiam ingressurus: paratq̄ equitum & peditum multitudinem: in dio: alias chio ciuitatem peruenit. Cūq̄ illic & arabes occurrissent: pugna maxima commissa ē: in qua uicerunt iudei. Postea multum exercitum arabum in chana uico congregatum qui est in inferiori syria: audiens Herodes uenit super eos: ducens maiorem partem suæ militiæ: & prope calon sua castrametatus est: unde oportunē pugnet. Cūq̄ hęc disponderet populus iudeorum clamabat mora dimissa contra arabas impetum facere: dum crederēt se in hoc paratos esse: quia in priore pugna uictores extitissent. Igitur suum studium milite ostendente: rex statuit magnanimitatem eorum non remorari: dicens non se deesse uirtuti eorum & primus se armans omnes p̄duxit ad aciem. Statim autem terror arabis incidit. Contra quos modicum resistentes: ut uiderūt inexpugnabiles: omniq̄ plenos uirtute: plurimi fugerunt fuissentq̄ perempti: nisi athemon Herodem & iudeos inuasisset: nam hic erat dux cleopatraz ibi constitutus: & inimicus Herodis: futurq̄ non imprudenter prospexit: ut si quid clarum agerent arabes: ipse quiesceret: uictis autem eis quod & contigit ex propriis paratis militibus inuaderet iudeos: quos tunc lassos: & iam uictis se putantes subito superueniens prosternebat. Nam alacritatem animi contra manifestos inimicos assumētes iudei: & post uictoriam remissiores: citius a recentibus hostibus oberuntur: in locis asperis & saxosis: quorum noticiam inimici amplius habuerunt. Arabes ergo prius uicti se recuperantes reuersi occidebant: siebatq̄ diuersa perditia. Rex autem Herodes pro actionē pugnat uictus æquo ducere tentauit auxilium: sed non ualuit: licet festinasset subuenire. Sed castra iudeorum cum arabes cepissent non mediocrem foelicitatem & sine spe tenuerunt: nam uictoriam quam prius perdididerant: post obtinuerunt: plurimum aduersariorum prosternebant exercitum. Exinde latrociniis utebatur Herodes: multamq̄ arabum terram discurrens: uexabat: dum super montes castra disponderet: & omnino recusaret manus cum eis ex equo cōferre: frequenter tamē laborum diligentia lucrum sibi acquirebat: nam & proprios milites omnibus modis fouebat: ut nam cupiens emendare,

De terremoto per iudeam facto: & internitione hominum uel iumētorum: & de sermone herodis quem ad iudeos de instauratione belli contra arabas fecit.

Cap. VI.

Tnterea acciaco bello inter cæsarem & Antonium gesto septimo imperii anno herodis terra iudeorum commota est: qualiter nunq̄ animalium pestilentia per prouinciam gesta: perempta sunt a ruinis: etiam hominum decem milia. Milites uero cū sub diuo degerent: nihil ab oppressione sunt lesi. Quæ cum arabes inquirerent: & plusq̄ in ueritate erat: audirent: quæ facta fuissent tanq̄ prouincia hostium euersa: & hominibus peremptis nihil ulterius sibi aduersum credebant surgere. Quo cum legati iudeorum peruenissent: pacem p̄pter hęc quæ eueniant facturi: arabes peremerunt eos: & cum alacritate contra milites eorum præparabantur. Qui nec inuasionem arabum sustinuerunt: licet calamitatibus oppressi: & bellare decernunt: dum non pares sese præliis eorum putarent: neq̄ auxilium haberent rebus suis domi subuersis. Quos ita dispositos rex flectere sermone tentauit: ut recuperaret eis antiquum alacritatis animum: & exhortatus aliquos optimatum: ausus est iam & ad populum sermocinari: nam prius pigebat eū: ne male propter calamitates susciperetur ab eis. Petebat ergo talem orationem proferens. Non ignoro socii quomodo multa per hoc tempus facta sunt contra nostram rempublicam: & fortasse nec hi modo de se confidunt: qui multum uirtute præcellunt: sed quomodo compellimur pugnare: nec est aliquid quod semel factū: non possit rursus bene tractatum emendari: petere uos elegi simul & docere: per quæ positus ī proprio alacritatis animo p̄manere. Volo tamen prius uobis ostendere: q̄ iuste bellum id conamur committere: propter iniurias aduersariorum: nam maxima magnanimitatis hęc causa nobis existit: post uero declarare q̄ nihil sint q̄ nunc nobis mala superuenerunt: sed multas nos spes uictoriæ possidere. Exordiar autem principia: testes uos faciens mei sermonis. Nam arabum iniquitatem nostis: & circa alios omnes: ita per fidam tanq̄ barbarorum: & quia nec deum cogitent: sepius enim nos offenderunt auaritia uel inuidia sua. Et q̄ multa dicimus: dum immineret eis: ut a proprio principatu deciderent: & cleopatraz seruirent: quis alter eos de hoc timore liberauit: nisi mea amicitia quam cū Antonio possidebat. Et illius circa nos affectus nihil hos importunum sustinere dimisit: nam Antonius cauebat agere q̄ posset nobis in suspitione peruenire. Tamen & cū uellet cleopatraz partes aliquas ab utraq̄ prouincia præbere: hoc quoq̄ ego dispensaui: multaq̄ munera secretius offerens: tutelam utriusq̄ acquisiui. Expensas autem ipse suscepi ducenta præstando talenta: duo milia uero fide dicendo: quæ etiam pro redivitibus adimpleui: unde nos nihil ab eis suscepimus: & oportebat quidē nulla tributa prouinciæ iudeos debere: quod & si præbendum esset pro nobis: non etiam pro arabis daretur: qui nobis nec gratias agunt: nam pro beneficiis iniqui circa nos egerunt: prius q̄ nos amicos non hostes redivitibus priuauerunt. Nam si fides hostibus necessario seruaf: multo melius amicis: sed non apud nos est ita: qui modis omnibus optimum putant iniquitatem eligere: si solū lucrū eis possit acquiri. Est ergo questio nobis utrum oporteat iniustos punire: dum hoc etiā deus desideret: & præceperit semper iniquitates & contumelias execrari: quæ non tantum uerbo: sed etiā iussit per bellum ulcisci: nam q̄ uidetur iniustum apud græcos & barbaros: hoc si dici fas est: in nostros legatos cognoscitur perpetratum. Græci siquidem sacros & inuiolatos dicunt eos esse: nos autem optimum & beatū decretum in lege a deo dicimus. Hi nanq̄ & hominibus deum placent: & aduersarios hostibus reconciliant. Qualis igitur possit iniquitas peior agi: q̄ si legati qui pro iustitia loquuntur intereant. Quæ admodum autem possint uitam suam innoxiam custodire: seu circa bellum foeliciter agere: dum talia perpetrassent: mihi quidē non uidetur. An forsitan rectum & iustum nobiscum est: illi uero fortiores ob hoc putantur. Sed primum quidem indignū est uos hęc credere. Nam ubi iustum est: ibi deus: deo uero præsentē: multitudo cum fortitudine præsto est. Vt ergo de nobis ipsi requiramus: uicimus primo prælio: in posteriore uero non substiterunt: sed statim cesserunt: non sustinentes nostræ alacritatis impetum: uicentes nos athenio inuasit: bellum inferens non prædictum. In primo uero prælio nomen & fortitudo nostra apparuit: in posteriore autem iniquitate uel insidiis concidimus. Cur igitur minora sapimus ī his ubi maiores spes possidemus. Quomodo autem stupefcimus eos qui cum palam decertant: semper uincuntur: cum uero sic uincuntur ab iniquitate: illis hoc euenit: Virtus ergo nō iexpugnatione debiliū: sed inoppressione fortium appareret. Si tamen quēq̄ illa terrent: quæ domi contigerunt: & in terremoto acciderunt: primum quidem sciat: quomodo hoc ipsum & arabas decepit: dum maiora quam contigerunt: putarent. Præterea non debent hęc aut illis audaciā: aut nobis timorem immittere. Illi namq̄ nostris laboribus uel calamitatibus spes sibi assumunt: quas nos egressi contra eos uiriliter auferemus. Vos autem accipite alacritatem pugnandi: neq̄ enī intantū sumus contriti: neq̄ ira dei uulnerati: ut quidam putant: quæ potius accidentia sunt dicenda. Quæ si dei sententia prouenerunt liquet: q̄ iam secundum illius iudicium ira desuit: dum satis uindictam de factis nostris accepit: alias acceperunt. Nā si uellet amplius nobis nocere: nequaq̄ flexus fuisset. Bellum autem quia & uult fieri: & iustum esse cognouit: & nobis ostendit: q̄ multis per prouinciam terremoto peremptis: nullus armatus interit: deo euidenter ostendente: q̄ si omnes

Q iiii

eum filiis uel uxoribus militarent: nihil poenitus eis inoportunum accidisset. Hæc ergo reputa-
tes: q̄ in omni tempore dei patrociniū possidetis: persequimini fortitudine iusta iniquos: amicis
perfidios maliuolos circa legatos: semperq̄ uestra uirtute deuictos. Cū hæc audissent iudei mul-
tum audaciæ sumentes: ad pugnam parabantur. Herodes autem hostiis celebratis cum magno
studio: eos contra arabas transiens iordanem fluuium produxit: & prope aduersarios castra dispo-
suit. Tum uisum ei est castellum in medio positum occupare: quod sibi multū prodesse putauit
uolenti maturius prælium uel committere: uel differre. nā oportuno uel munito loco cōstiterat.
Cunq̄ idem puiderent arabes: bellum pro castello cōmittitur: & primum quidē p̄telatio: deinde
uero: multis ex utraq̄ parte ad manū uenientibus: arabes afflicti recedunt. Quod statim spes iudeis
non minores erexit: uirtutēq̄ accendit. Dumq̄ magis omnia uellent arabes pati: quā decertarent:
& iudei castra eorum inuaderent: arabes coacti recedunt: nullas uicendi spes habentes: sed tantū
a multitudine audaciā sumentes. Itaq̄ pugna maxima facta: multisq̄ ab utraq̄ parte cadentibus
arabes recedunt: quoq̄ plurimis mors fugiendo euenit. Nam nō tantū ab aduersariis terreban-
t: sed ipsi fugientes: sua multitudine contriti moriebantur. Vnde quinq̄ milia defuncta sunt: reliq̄
uero ad castra confugerunt: minime spes salutis firmas habentes necessariorū inopia: & quod pe-
ius erat: aquarū indigentia. Iudei autem licet persequerentur: tamen inuadere castra minime p̄mit-
tebant: sed obsidentes erga uias eorum fugere uolentes arcebant. Igitur in his arabes constituti:
legatos ad herodem dirigunt: primum quidem dissolutionem belli petentes: nā sitis eos urgebat
omnia pati: dum tantū in præsentī licentia aquas acciperent hauriēdi. Qui nec legatos: nec dona
suscepit: neq̄ mediocre quidem pactus est: dum obstinate permaneret ulcisci transgressiones in
suos ab illis factas. Qui siti compulsi nimia semetipsos tradiderūt: ut p̄ quinq̄ dies quatuor milia
caperent: sexto uero die reliqui de castris egressi: decertare cum aduersariis nitentur: eligentes
omnia pati: ne paulatim sine gloria deperiret. Quæ cū deliberassent: nullatenus decertare uolue-
runt: nam animo uel corpore in calamitatibus afflicti pro lucro mortem esse putauerunt: ne i tri-
bulationibus uitam extenderent: quoq̄ septem milia priori prælio consternunt. Cū his ergo cali-
bus uterent: arrogantiam priorem deponunt: miratq̄ Herodis prudentiam cesserūt: patronum
eū suæ gentes pronunciantes. Qui cum multa fœlicitatis gloria reuertitur: maximam acquirens
sua fortitudine dignitatem.

Quæadmodū herodes nccario p̄fecturus ad cæsare uictorē: hyrcanū extitit. Cap. VII.

 Gitur licet optime per bellū Herodes res suas disposuisset: tamen in periculum icidit.
Siquidē pro republica decertans Antonius: in acciaco litore a cæsare uincit. Tum idē
sperationē sui Herodes uenit: dū amici & inimici putarēt non ip̄ne amicitias ei p̄ue-
nire: q̄s cū Antonio habuisset. Quapropter amici q̄dem desp̄abant: inimici uero licet i
prosp̄ctu contristarent: tamen claminiū letabant: sperantes meliora sibi regē mutatione uictoria.
Herodes at̄ Hyrcanum solum uidens indignitate regia constitutū: prodesse suis rebus opinatus ē
mortē illius: ne imminente sibi a cæsare periculo: ille daret occasionē: qui solus regio uidebatur ex
genere. Cum hæc cogitaret: nec daret occasionem Hyrcanus: nam modestia morum illam rerum
gubernationē curabat & rebus studebat bonis: oīa cōcedens fortunæ: alexandra nimis pertinax:
& sp̄em rerum mutationem incontinenter credens: uerba ad patrem fecit: ne sustineret Herodis
iniquitatem: in familiam suam procedere: sed custodiret spes eorum: petebat ut & malcho arabia
tenenti scriberet: quatenus susciperet eos ad se refugientes: nam si mors uenerit inimico cæsari
Herodi ad se principatum uenturum & propter populorum fauorem: & propter generis dignita-
tem. Dum his cum flectere uerbis niteretur Hyrcanus uerba depellebat. Sed pertinacia muliebri
dum illa permanens: nec noctu: uel interdiu desinens Herodis erga se insidias accusaret: compellit
eum epistolam dare Dositheo cuidam amico: in qua scriptum erat: ut arabs equites qui deberent
eum ad se perducere mitteret prope paludem bituminis quæ distat ab hierosolymis stadiis cc.
Credebat enim Dositheo: dum nimis eum sibi ipse & alexandra existimarent. propter inimicitias:
quas cum Herode haberet: ut iossippi cognatus quam ille peremerat quia & illoq̄ quæ tyro pro-
strati fuerant ab Antonio: prior frater existeret. Sed hæc Dositheum nullatenus Hyrcano fidum
in ministerio parauerunt. Nam præponens illis regis amicitias: porrigit Herodi epistolam: q̄ eum
pro fide non tantum laudauit: uerum etiam iussit ei: ut ministraret reliquæ causæ: quatenus epi-
stolam traderet Malcho: litterasq̄ ab illo reciperet: cum non paruum putaret & illius sententiā
cognoscere. Quæ cum Dositheus alacrius ministraret: arabs rescripsit & ipsum Hyrcanum se sus-
cipere uel omnes qui cum eo uenirent. Destinauit etiam qui deberent eos caute perducere. Vt
uero & hanc epistolam Herodes suscepit: confestim uocato Hyrcano: de factis eius cum Malcho
pactis requirebat. Cunq̄ ille negasset: epistolas coram cōcilio demonstrans: uirum iterfecit. Hæc
nos conscripsimus quæ in animalibus regis Herodis continebantur. Alii uero non ita existimāt:
sed magis Herodem insidias contra Hyrcanum contexisse: quatenus eum interficeret: dicunt ita
scribentes: in aliquo conuiuio sine suspitione quedam sermonem Hyrcano intulit: si quas episto-
las a Malcho suscepisset. Qui dum se confessus esset: saluatorios apices accepisset: ille rursus inter

rogans: si qua super hæc etiam dona recepisset: nihil amplius respondit quā. iiii. iumenta trans-
missa suscepisse. Occasione hac inuenta: dona esse corruptionis: uel proditiōis uociferans: uirū
iussit occidi. Signa uero sunt minime Hyrcanum peccasse: quatenus termino tali occuberet: mo-
destia mox̄ eius: q̄ nihil in iuuentute sua atrocius aut acrius egisset: quia & cum ipse regnum ha-
buisset: plurimam gubernationem antipatro cōmiserat: cum iam octogēsimū duceret annum: &
cum multa tutela sciret herodē regnum possidere: & eufraten transisse: honorantes eum: quæ oīa
despexisse eum: & aliquid nouitatis molitum: nimis incredibile est: quia nec naturæ illius aptum
erat: sed molitione Herodis occisus est. Ita quidē finem uitæ inuenit Hyrcanus: diuersas & uarias
calamitates expertus. Nam in principio ut mater eius Alexandra regnauit: principatus sacerdotii
gentis iudeorum nouem annis honorem obtinuit: matræq̄ defuncta cum imperium suscepisset:
& hoc tribus mensibus gubernasset: depellitur ab Aristobolo fratræ: restituitur autem iterum a
Pompeio: & xl. annis honore usus: secundo regnū per Antigonum perdidit: & corporis dimi-
nutionem passus: apud parthos captiuus perductus est: & exinde ad propria post tēpus remeas pro-
pter spes ab Herode promissas: nihil sicut sperauit executus est. Itaq̄ multis uitæ passionibus in-
uolutus: & quod pessimum est ut diximus in senectute: nō dignum uitæ terminum impetrauit.
Siquidem modestus & mediocris in omnibus existebat: & plurima sui imperii sub dispensatori-
bus innocēs tractabat: neq̄ callidus regnum disponere: antipatro herodiq̄ usq̄ ad hoc conamen
aperuit iter. Herodes autem hyrcano interfecto: a cæsare nihil optimum sperans de rebus suis p̄-
pter amicitias quas cum Antonio habuisset laborabat. Cunq̄ in suspitione Alexandram haberet
ne tempus nancisceretur: & multitudinem & turbam in regno uel rebus suis concitaret: cōmen-
dauit omnia fratri suo ferore: matrem autem cypriam cum sorore: & cognationem cunctā in ma-
sada constituit iubens: ut si quod de se periculum audirēt: principatum sibi assumerent mariam-
ne uero suam uxorem: q̄ non potuisset ut inimica cum sorore uel matre cōuersari: in Alexandrio
cum Alexandra matræ sua deposuit: iossippum & ituracū soenium super eas dimittens fidos sibi
amicos: quos sub sp̄em honoris custodire mulieres reliquit. Quibus etiam mandauerat: ut si qd
de seipso periculosum audirent: ambas interficerent: regnum uero filiis suis cum fratre ferora cu-
stodirent. Cum hæc mandasset: ipse rhodeo ad cæsarem properabat. Cūq̄ in ciuitatem delatus ef-
set: deposuit quidem diadema: aliud uero nihil de dignitate sua diminuit. Vt uero cōmunem ser-
monem cum cæsare inseruit: tum multo potius suam magnitudinem: suæq̄ maiestatis honorem
seruauit: dum nec ad præces: neq̄ ad petitiones conuerteretur tanq̄ de peccatis satisfaciens: & ra-
tione actuum cōsidens sine ditione cæsare dicebat amicitias sibi maximas cum An-
tonio fuisse: omniaq̄ pro uirtute sua egisse: quatenus ille rerum potentiam fortiretur: militiæ ta-
men eius nullatenus communicasse: eo q̄ occupatas arabas expugnaret transmississe uero & pecu-
nias & frumenta: non tamē minus ad dignitatem suam. Nam qui fatetur amicum uel benefacto-
rem aliquem habere debet uiribus animæ uel corporis aut substantiæ participem etiam ad peri-
culum exhibere: quod ego non minus inquit quam oportebat effeci. Illud uero itēge gessi: quia
quīs uictum in acciaca pugna non reliqui: neq̄ manifeste transiit: cum & ipsa transiret fortuna:
sed seruauit ei fidem quāq̄ non oportunos auxiliator: tamen consiliarius fidelissimus existens. Nā
causa salutis & rerum potestas qualiter prodesse ostendi: dum cleopatram hortaret occidi: q̄ si
perempta illa fuisset: nullatenus a rerum principatu cōcidisset: immo magis & tuas facilius indi-
gnationes euitasset. Equibus nihil ille agendo: sibi quidem incommode: tibi uero utiliter profu-
turam præponendo dementiam periit. Nunc ergo siquidem pro Antonii ira nostram fidem fuis-
se iudicas: non sum denegaturus: quia pui neq̄ meum erga illam fauorem euidenter prædicās re-
cusabo: si uero persona ablata: quis sim circa benefactorem: uel qualis amicus requiras: poteris a
factis me cognoscere. Nam licet nomen ablatum fuerit: nihilominus amicitiarum firmamētum
in nobis poterit approbari.

Qualiter a Cæsare regnum accepisset: cui per syriam in ægyptum eunti aduersus Antonium
& cleopatram susceptionem parabat. Cap. VIII.

 Vm hæc dixisset: & omnibus suæ animæ libertatem ostendisset: non mediocriter Cæ-
saris liberalitatem: uel indulgentiam meruit: intantum ut criminū causas pro fauore
eius uindicari deposceret & tunc diadema rursus sibi reposuit: Cæsare inuitante: dum
nihil secus circa eum: quā prius erga Antonium appareret. Tunc cæsar oēm ei hono-
rem addidit: cæteris regibus scribens: cum omni alacritate herodē sibi occurrisse. Postq̄ uero hæc
satisfactionem præter sp̄em susceptam cognouit: uidensq̄ sicut prius firmiorem sibi principatū a
Cæsare datum: decretumq̄ romanorū sibi pro stabilitate sua mercatū: secutus e cæsarem ad ægy-
ptum ambulatē. Cūq̄ super uires suas amicis dona obtulisset: liberalitatem magnanimitatēq̄
suam ostendens: petebat: ne Alexander amicus Antonii aduersi aliquid pateret. Sed hoc non im-
petrauit: quia iam iureiurando cæsar p̄occupatus fuerat. Rediit aut̄ itēq̄ ad iudeā cū ampliore ho-
nore: & sp̄antibus cōtraria: stuporē cū metu incussit: q̄ clarior a periculis dei p̄uidētia remeasset.
Confestim ergo susceptionē cæsari p̄ syriā in ægyptū eunti parabat. Itaq̄ cū eū suscepisset cū oī

regio apparatu ptholomaidæ: & præbuisse exercitui sumptus affluenter: omnino inter fidelissimos reputatus est. Dumq; expeditionem cæsar deputaret: in centum quinquaginta dōibus ornatus: eum cum amicis suscepit. Præbuit autē per loca arida transeuntibus necessariā humanitatem ita ut nec uinum nec aqua: quæ potius militibus acceptabilis erat: aliquid deficeret: ipsi etiā cæsari octingenta talenta donauit: oībusq; demonstrauit: q; plus clarior in regno suo remunerādo cum apparui sset: ut magis fidem eius & alacritatem cæsari probaret. Cui & redeūti rursus Herodes ab ægypto non minus priorē largitatem exhibuit. Tunc quoq; cū ad regnum suum redisset: turbatam oēm domum inuenit: ac grauiter ferentem uxore suam: & matrem eius alexandrā: dum putarent non pro corpore tutela in illo oppido se positas: sed tanq; in carcerem: cum nihil ille neq; de suo: neq; de alieno in potestate haberent. Mariānes quidem amorē regis: dissimulationē & deiectionem putabat. Angebatur autē: q; si quid ille periculosum pateretur: nec spē uitæ possit habere: mandataq; iossippo data recordabatur. Quapropter custodes cum nimia diligentia mitigabat: magis uero soemū dum illi putaret oēm potestātē creditam. Soemus at in initio fidelis: nihil poenitus demandatis herodis palā fecit: sed cum sermonibus uel donationibus mulierē flexus paulatim deuictus esset in ultimo cuncta regis mandata dilucidauit: dum tamen non oīno speraret eū cum eadem potestate reuersurum: sed & potius periculū fugeret: ne rediret insignior: ideoq; non parua mulieribus putauit præstare: utiq; amplioem beneficiorū retributionē se accepturū: si regnarent: q; si prospere cuncta gerens herodes reuerteretur: nequaquā contra uolūtatem uxoris eū posse facere sciret: dum cognosceret omni ratione regis amorē erga mariānem amplioem existere. Itaq; cum huiusmodi illū sefellisset spē: secreta oīa iudicauit. Mariānes hæc grauiter audiēs: nec finem sibi de periculis herodis inuenire putans: cui & infesta fuerat: nullatenus eum æquitatem impetrare orabat: & licet difficile uitam suam post mortē illius putaret: nihil tamen de sui animi passionibus cælaui: nam cum ille maximas res præter spē impetrasset: nauigauit. & primū uxori suæ de his bonis nunciauit: solamq; præponens oībus pp amorem & consuetudinē quam cū ea habuisset salutauit. Cui dum foelicitatē suam referret: nullatenus gaudentem: sed & potius grauiter ferentem intellexit. Non hæc celare dolorem poterat: sed pro decore nobilitatis suæ ad ocula gemebat: narrationibus uero eius nequaquā letabatur: sed potius contristari se demonstrabat. Ut uero non suspecta tantū: sed etiam manifesta Herodē facta turbarent: contristabat: aiaduertens irrationabile circa se uxoris odium non celatum: iccirco duriter tolerabat: dumq; amorem ferre non potuisset: nec in ira: nec amore permanebat: semp ab altero in alterū transiens: in utroq; inconstans erat. Sic ergo inter odium uel amorē destitutus: sepius parauit uindicare i illa supbia: sed timuit: ne præoccupatam suam aiā cupidie debilitaret: & nullatenus occidere eam pertulit: dum uerere ne perempta illa: maiorem poenā pro amore illius interitus sustineret. Intelligentes ergo eum ita de mariāne soror eius & mater optimum putauerunt tēpus pro illius odio recepisse: & loquebant non pauca Herodem incitantes in odium: qui nec insuauiter hæc uerba attendebat: neq; facere quicq; in uxorem tāq; credulus præsumebat. Peius ergo doloq; passione succendebatur: dum neq; illa odium celaret: neq; iste amorem. Cōfestimq; aliquid nefandissimum actum fuisset: nisi cæsari nunciatus esset contrarios uicisse: & interemptis Antonio & cleopatra cūctam ægyptum possedisse. Quapropter festinans ad Cæsarem: reliquit domum ita dispositam. Cui proficiscenti mariānem soemo commendans: multas habere gratias ei pro diligentia profitebatur: & partem magistratus a rege promeruit: & ille quidem honorem hunc obtinuit.

Quemadmodū Herodes cū in ægyptum puenisset a cæsare multipliciter honorat: & de interfectione uxoris suæ: uel aliog; de genere hyrcani: & de miris constitutionibus: constructionibus adinventionibus more gentilitio: quibus corrupti regem iudaicam. Cap. IX.

Herodes uero cum in ægyptum puenisset: cæsari cum ampliori fiducia sermonē inseruit: tanq; iam amicus. Siquidē de satellitibus gallis cleopatæ qdringentos ei donauit: & terram ei rursus reddidit: quam p illam pdiderat. Addidit et regno eius gadara: uel ioppē & samariam necnon & maritimā gazam uel antidonē uel ioppē: & stratonis turri. Cūq; hæc acquisisset: & Cæsarem comitatus usq; ad antiochiam esset: reuertit: & quantū res suas extrinsecus foelicitate tractabat: tantum domesticis laboribus affligebat: psertim circa coniugē de qua potius foelicitatem quōdam uidebat habuisse: nam amorem non minorem illis pertulit quos in historiis cognouimus cupidine retentos. Sed hæc merito mariānem dilexit: quæ cum in aliis casta uel fidelis esset: muliebre uel modestū quiddam naturaliter habebat. Nam dominabat marito seruianti libidini: & sepius contumeliose eum aggressa est. Quod ille dissimulās portabat blandiebat tamen licet matris eius uel fororis ignobilitatem illa derideret & detraheret. Illo uero tpe maioribus accusationibus a suspitione nutritis: anni spatiū complet ex quo herodes a cæsare reuersus erat: & cum iādudum culpa uolueret: tunc erupit alia occasione data. Meridie nāq; dum uoluisset requiescere accersit mariānem amore quem in ea semper habebat allicitus. Quæ cum intrasset: non cū eo incubuit: alias concubuit: sed festinatē eum depulit: & improperauit ei sui patris uel fratris interitum. Qui cū grauiter tulisset cōtumeliam: & paratus ad facinus esset:

sentiens soror regis Salomæ paratū olim pincernam regiū intromittit: præcipiēs dicere: qualiter suaderet ei mariānes amatorium consecisse regi: & siquidē ille turbaretur: & interrogaret quale hoc fuisset responderet: uenenum illam tenuisse: petentēq; seipsum subministrare. Si uero nullatenus de amatorio rex cōmoueretur: dimitteret uacuum: dum nequaquā hoc ei periculū ferret. Hæc dicens: eum hoc tpe locutus: intromittit. Qui tanq; uerisimilia ducturus cū studio ingredi: asserebat mariānem præmia sibi pstitisse dum flecteretur amatorium regi porrigere. Cūq; ad hoc rex cōmotus fuisset: uenenum inquit erat: quod illa monebat dari. Cuius uirtutē ipse se non scisse fatebatur ideoq; nunciasset: quatenus ipse requireret. Itaq; cum talia uerba Herodes audisset: & dum iam furibundus: tunc potius excitatur: & eunuchum qui mariāne fidelissimus erat: de ueneno torquebat cognoscens: q; sine illo tale aliquid non fecisset. Qui cum necessitatibus interesset nihil quidem tortus de ueneno dixit: uxoris autē odium quod in eum haberet pp sermones quos soemus explanasset: manifestauit ei. Cū hæc dixisset iratus rex exclamauit dicens: nullatenus foemum sibi fidelissimū prioribus tēpibus hæc prodidisse mandata: nisi quid amplius inter eū & mariānem prouenisset. Et foemum qdem protinus interimi pcepit: uxori uero iudicium colligens: familiarium accusationem parauit: studioseq; executus est de relationibus amatorii uel ueneni. Eratq; sermone incontinens: & iracūda: quam ita sentientes qui præsentēs erant: mortiferā in eā sniam protulerunt. Dum hæc snia pronunciaretur: subuenit quidam ei uel aliqbus præsentibus: ne ita temerariæ illam interficerent: sed deponerent eam in aliqua regali custodia. Tunc Salomæ cum suis festinauit e medio mulierem abducere: quæ potius regem impulit: caue inquit seditionem multitudinis: si illa uixerit. Mariānes interea ita trahebatur ad necem. Considerans autē alexandra tps: & q; paruam spem haberet: eadē ab Herode passura: contra priorē suam fiduciam nimis ualde commutabatur. Nā uolens ostendere se ignorasse cām. exiens multa mala cōtra filiam uociferata est: & oībus audientibus clamabat: malam circa maritum: & ingrata extitisse. quapropter iustæ pati: q; audacter ei restitisset. nec retribuisset beneficiorum tantog; remunerationem. Inter hæc talia & inhonesta simulantem: & audentē etiam capillos suos euellere: multa quidē in ea ab aliis uituperatio deformis dissimulationis apparuit. Quod potius a pereunte comprobatum est: cum nec uerbum in initio dedisset: nec ad illius improperationes turbata respexisset sed qualiter animi grauitate peccatum matris ferret: euidenter demonstrabat. Ipsa siquidē non timido gressu neq; mutato corporis colore ad mortē ducebatur: generositatem suā nequaquā in extremitate demutans. Et illa quidem sic interit: foemina quæ ad continentia & magnitudinem animi optima erat: modestia uero ei non defuit: pulchritudine autē corporis & affabilitatis dignitate magisq; si quis existimare posset oēs mulieres anteibat: occasio tamen exinde maior prouenit: ne cum gratia regis uel delectatione uiueret. Nam dum semp potiretur illius amore: & nihil difficile ab illo speraret: fiduciam immoderatam habuit contristabant autē eam quæ erga suos euenerant. Hæc oīa ei quemadmodum passa fuisset dicēdo: ad ultimum inimicas sibi apuit alias parauit matrem uel sororem regis: & illum simul in quo tantum confidens nihil quod molestū sibi oriretur sperabat. Postq; interiit: regis potius desiderium exarsit: ut sepius nomen illius inuocaret. Moliebat autem oīa facere quæ potuissent solacium afferre: conuiuia: colloquia: quæ nihil ei profuerunt: gubernationes et regales recusabat: & tantum doloribus tenebatur: ut aliquando mariānem uocare ministris tāq; uiuentem ualentemq; præciperet. Cum sic haberetur: superuenit egritudo pestifera: quæ plures populi uel amicorum eius extinxit: & oībus præbuit suspicari: per irā dei hæc contigisse: pro iniquitate erga mariānem confecta. Ideoq; ad peiora rex peruenit: ut ultimo solitudines eligeret: sub occasione uenationis. His confectus cogitationibus: non potuit multos dies p trahere: sed incidit in difficillimam inualitudinem. Nam inflammatione uel astrictione gutturis: mentisq; mutatione tenebatur: & quæ potuissent curam exhibere: nihil penitus profuerunt: sed contraria inueniebatur. Vnde postea desperatione facta medici dum nequaquā medicaminibus alatis egritudo decrederet: & rex nihil potuisset accipere: oīa quæ ille uellet iusserunt ei præbere desperationem salutis casui deuouētēs. Et ille quidem in samaria sebastā nominata inualidus iacebat: alexandra uero in hierosolymis habitans: cum audisset in quibus esset herodes: festinauit custodias ciuitatis obtinere: quæ duæ fuerant: una quidem ipsius ciuitatis altera uero templi: q; si quis sub potestate sua compræhendisset: omnem gentem sibi subdebat. Nā immolationes nullatenus sine his fiebant: quas nō exercere impossibile iudeis uidebatur: parati utiq; magis uitam amittere: quam religionis dei solitum sacrificium non implere. Igitur custodibus earum alexandra obtulit: q; oportuisset ipsi uel filiis herodis eas tradere ne quis eas alter præoccuparet: illoq; defuncto: rerum potestatem teneret: dicens quia si a morbo quo detinetur euaserit: tutius eas poterit custodire. Cum hæc uerba fecisset: non patienter tulerunt sed fideles prioribus temporibus extiterunt: tunc magis & propter odium alexandræ: putantes non se optime herode uiuente desperare. Quorum unus consobrinus regis nomine mane: confestim nunciauit regi alexandræ sententiam. Qui nihil remoratus: interfici eam præcepit. Ipse uero uix & multo labore cum egritudinem euitasset: animo uel corpore debilitatus simul: & fastidiosus i oībus causis factus: ad pœ-

nam peccantium paratior erat: iccirco & amicos sibi necessarios interemit: custodibarū: uel lismachū: uel antipatrum: Gadiā uocatum: necnō & dositheū: ex hac occasione. Custodibarū genere quidem idumeus: erat inter primos dignitate: qui a proauis sacerdotes uidebatur: goze: quem deum idumei arbitrabantur. Hyrcano uero rempublicā eorum sub iudaicas leges redigēte: cum herodes regno successisset: iudicē custodibarum idumæ uel gazæ declarauit: & dat ei sororē salomonis: iofippū occidens priorem eius maritū sicuti demonstrauimus. Cū hæc custodibarū p̄ter spē libenter impetrasset: eleuatus sc̄licitatē paulatim excedebat: putans non esse bonū: se iudicē herodis præcepta p̄ficere neq; idumeos sub lege iudaica existere. Quapropter destinauit ad cleopatram: dicens: idumeos sp̄ illius maiorum fuisse: ac p̄ hoc iustum esse: ut peteret prouinciā ab Antonio. Nam separatū confirmabat transſerre fauorē suum ad illā. Agebat tamen hæc: nō q; potius cleopatram dominari desideraret: sed æstimabat: si pluribus uiribus Herodes priuaretur: facilius iam posset sibi gentis iudeoꝝ principatum uendicare: occasione generis & pecuniæ quas perpetuo per illicita lucra acq̄uierat. Et cleopatra quidē Antoniū petens: prouinciā minime obtinuit. Nunciantur autē hæc uerba herodi. Qui paratus custodibaz̄ interficere: matris petitionibus uel sororis: ueniā ei donauit: sed non in suspectū eum impostegē pro prioribus conatibus dereliquit. Tempore uero iteriecto: cū cōtigisset Salomæ a custodibaro discordare: mittit statim ei repudium: connubium rēnuens: non secundū leges iudeoꝝ. Nam marito quidē apud nos licet hoc facere: uxori uero nullatenus separare & ducere aliū nisi prius a priore marito dimittat. Salomoni tamen non generali lege: sed p̄tatis sanctiōne connubiū separauit: & ad fratrem Herodē dicebat: pro illius fide maritum se reliquisse: dū cognosceret eū cū antipatro uel lismachō uel dositheo nouis rebus studentem: fidē uero sermōni de babe liberis imponebat q; seruarentur apud eū duodecim annis: quæ multū stuporem regi p̄ter spem uerba fecerunt. Nā babe liberos destinauit olim p̄sequi q; inimica sui fuissent: tūc uero per t̄pis longitudinē de memoria eius exciderat. Quoꝝ inimicitia & odiū hinc ortum est. Cū Antigonus regnū haberet: & Herodes ciuitatē hierosolymoz̄ obsideret: necessitate uel malis quanta obsessis assistunt plures inuocabant herodē: & ad illum clamabant: babe at filii dignitatibus p̄cellentes & apud populū ualidi: p̄manebant: cū antigonoz̄: & herodē accusabant: & seruandū regio generi principatū suadebant. Ciuitate uero capta: cum herodes rempublicā tenuisset: custodibarū exitus ciuitatis obstruere ordinat: quatenus non recederent ab ea: qui ciuiū rei aut regi cōtrarii extitissent: sciens in opinione uel i honore populi babe liberos esse: & putans magnā partem sibi eos fore in rege mutatiōe. Qui illoꝝ salutē studens: abscondit in p̄p̄riis p̄sidiis: tunc quidē iureiurando herodē flexit nihil de illis sc̄isse se. Quare liberatus est a suspitione. Rursusq; edicto a rege positō: & oēm modum excogitante ut eos inueniret: non est cōfessus. Sed cū primum negasset: nō sine p̄na sui putauit postea uiros ostendere: & non fide iam tantū. sed & necessitate eos celare festinabat. De his cū nunciatū a sorore fuisset: rex destinans ad loca ubi cōmorabantur simul cū aliis accusatis illos occidit: ut iā nihil esset residui de genere Hyrcani: sed regnū suo possideret arbitrio: nemine in dignitatibus extitente: qui iniquitatibus eius resisteret. Iccirco potius a patriis moribus excedebat: peregrinis inuentionibus ueterē statum corrūpebat: qui nullatenus maculari debuisset: unde non minora nobis impostegē mala prouenerūt: diuersis recedentibus maioz̄ pietate corruptis: & primū quidē certamen quinquennale cæsari constituit: & theatrū in hierosolymis cōdidit: & rursus in cāpo maximo amphiteatrū: utraq; cōspicua: moribus uero iudaicis aliena. Siquidē usus aut apparatus talis nequaquā tradita fuerat. Celebrationē q̄dem illam clarissimā per quinquēnium construebat: nunciāns finitimis: & conuocans ab oī gente athletas: & oīa certamina & de tota terra inuitabat: ut spe p̄positoz̄ p̄miorum & uictoriæ gloria conuenirent. Igit̄ collecti sunt capitales artifices: nō tantū hii qui exercitationibus corporis p̄uauerent: sed & musica p̄cellentes: quos timelicos uocant: proponens maxima uictoriæ p̄mia: oēsq; nobilissimos ad conflictionē conuenire uocabat. Constituit quoq; quadriugis & biugis: & unius æqui cursui non parua dona: & oīa quæ munificentia uel decore apud singulos p̄fulgebant: uolens habere clariora: spectaculū liberalitate cōposuit: theatrum uero circa cæsaris imagines habebat: & trophea gentium quas bellando ille deuicerat: auro scilicet uel argento puro cunctis instructis: & neq; de ueste neq; de uasis: aut lapidibus p̄ciosissimum aliquid defuerat: quod nō certantibus offerebat. Apparatus et̄ ferrarum fuit. Nam leonibus multis congregatis: & aliisq; eminent ferocitate: & raro inueniuntur: quorum inter se altricationes & pugnæ contra hoīes excogitabantur: peregrinis quidem ammiratio sumptuum: & delectatio spectaculi uidebatur: prouincialibus autē euidentissima solutio morum: qui apud nos coluntur. Impium enim est: feris hoīes pro hoīum spectaculo subdere: iniquum et̄ peregrinis moribus solita permutare: super oīa uero contristabant eos trophea: dum putarent imagines esse at̄ mis obſitas: quia non patrium illis fuerat talia colere. Quod nec herodem latebat: qui uiolentiā quidem eis inferre oportunum non putauit: loquebatur autē & consolabatur ut superstitionē eorum auferret: sed nullatenus p̄suadebat: dum grauiter illi tulissent ea quæ uidebāt soluta lege cōmitti. Illi uero unanimiter clamabāt dicentes. Licet oīa existimemus tolerabilia: tamen hominū

imagines uel trophea non esse patrium in ciuitate admitti profiteamur. Herodes autē turbatus & intelligens nō facile eos resistentes deuinci sine solatio: accersit quosdā primos eoz̄ ad theatrū: & ostendens trophea consuluit quid illis hæc uiderentur. Qui cū clamassent hoīum imagines: præcipiens auferri ornatū impositum: ostendit ligna nuda: quæ statim spoliata r̄sum plurimum spectantibus incusserūt. Tali modo multitudinis imperū mitigauit herodes: ut iam plurimi mutati non offenderent. Quidam uero permanebant in difficultatibus suis: q; solita minime cōtuebantur: & putabant initium patriis legibus destruendis. Vnde optimum existimauerūt magis pericula pati quā mutatam rempublicam negligi: dum Herodē prospicerent uiolenter introducere quæ non solita fuissent: & uerbo quidē regem: operibus autē hostem oīum demonstraret. Vnde coniurauerunt omne periculum se subire decem ciues: & gladios sub uestimento portabāt. Inter quos fuit quidam oculis captus: qui per indignationē eoz̄ quæ audiebat fieri: se ipsū pati quæ & illi firmabat: qui non mediocrem eis impetū in conatibus periculosis immisit. Quod consiliū cum deliberassent: ex composito ad theatrum pergebant: sperantes nō posse Herodem fugere: si subito eum inuaderent. Cūq; parati cum audacia properarent: unus eorum qui perscrutantes singula renunciabant regi: eorum conspirationē intelligens: parato regi theatrum ingredi indicauit. Qui confestim sciens odium q; plures in eū habuissent: & seditiones quotidianas: discedēs ad aulam: noīatim accusatos uocauit. Qui cum a ministris euidenter capti fuissent: sciens q; non eū tarent periculum ornauerunt necessariū uitæ finem: nullam deponēs animi sui fiduciam. Nec enim negauerunt actum sed & demonstrauerūt gladios: confessiq; sunt bene: & pie coniurationē se fecisse: lucri quidem nullius causa neq; pro suis doloribus: sed pro cōibus causis: quas seruare: aut pro his mori cunctis dignum uideretur. Talia quidē illi de uoluntate insidiarum fiducialiter plocuti: a regalibus ministris circūsepti ducebantur: oēmq; p̄nam passi perimuntur. Non multo plus eum qui talia nunciabat odio quidam rapientes non tantum interfecerunt: sed & mēbra tim dilacerantes: canibus apposuerunt. Videbant autē multi ciuium quæ fiebant: & nemo nūciāuit: usquequo Herodi acerbiorem & certiozem facienti inquisitionē quædam mulieres torte cōfessi sunt: quæ hæc uidissent. Herodes uero eos qui facinus commiserunt simul cum tota domo peremit. Concursum uero & audacia populi quā pro legibus habebant: non remissionem faciebāt herodem: sed multo potius cautiorem qui statuit undiq; sese munire: ut siq; nouis rebus studerē: manifesta fieret eorum conspiratio: dum ciuitas ab aula qua conuersabatur: & a templi custodia tutaretur qua antonia dicebatur. Samariam quoq; deliberauit muris circundare: quam mutato nomine sebastiā appellauit putans etiam prodesse prouinciæ locū munire qui de hierosolymis aberat unius diei uia: & olim uocabatur stratōis turris etiam eum constructum cæsariā nominauit: & in maximo campo electos equites deputans: locum ædificauit: qui in galilea gaba uocatur: & trans fluuium seboritidē. Hæc ergo paulatim semper pro tutela sua molitus perfecerat: circundās custodiis totam gentem ut nequaquā potestatem haberet seditiones promptas agere: quibus paruo motu facto frequenter utebantur: nec laterent si mouerentur: assistentibus semper in proximo q; cognoscerent: & multos quidē auxiliares suos: plures at̄ ex finitimis inhabitare illic fecit: dum munificentia ductus templū construeret: quo simile prius nec in nobilissimis ciuitatibus existebat: quod magis pro tutela sua cōstruens: in honore augusti cæsaris sebasten appellauit: & prouinciæ partē meliorem quæ prope fuerat distribuit habitatoribus: ut prono aīo conuenientes in ea conuersarentur: muroq; firmissimo circundans altiora loca: custodiis cōmuniuit: ne magnitudine minor esset maximis ciuitatibus. Nam uiginti stadia habuit intus: in medio uero mēsurā unius & semis stadii locum statuit undiq; decoratum. In quo templū altitudine uel publica pulchritudine excellens ædificauit: paulatimq; totā ciuitatem exornans: munitioni quoq; prospexit: eius cuius pulchritudinem ob memoriam posteris uoluit suæ relinquere largitatis.

De fame p̄ iudeam & syriā facta: & ut seruauit populos & ciuitates herodes: & rursus mira & clara opera eius seu sc̄licitas: & de esseno quodā q̄ diuinationis habuit noticiam. Cap. X.

Eodem tempore terdecimo anno regis herodis instante: magnæ calamitates p̄uinciam occupauerunt: siue de ultione: seu casū sic occurrente. Siquidem prius gelu p̄cussa terra: fructus nullatenus inferebat: præterea & ciues per inopiam frumenti morbus & passio pestifera possidebat. Qui continue malorum diuersitate compræhensi: dū indigerent cura uel alimentis: plus pestæ moriebantur: morbus ita pereuntium & uiuentiū solacia auferbat. Nam corruptis frugibus terræ: horreisque exhaustis: nulla spes alimentoz̄ p̄ pestilentiæ malum ullatenus spectabatur. Necessitas ergo plurima inopiæ non minus ipsi regi quam populo imminerebat. Siquidē uectigalia quæ de terra solitus erat accipere: minime colligere præualebat: & pecunias cōsumpserat: largissime ciuitates ædificando: nec erat quod dignū auxilio uideretur. Interea deliberabat tēpori conferre præsidium quod difficillimū fuerat: dum nec uicini habuissent unde alimenta præberent: quia nec ipsi leuiora tolerassent: & pecuniis deficientibus licet potuissent pauca plurimis comparare: bene tamen arbitratus: nequaquā auxilium negligere: ornatum regium incidit: neq; præciosissimis uasis: neq; artificio præcellentissimis parcens. Mittebat autē pe-

euniam ad ægyptum petronio præsidia a cæsare cõstituto: & cum non pauci ad eũ confugissent pp eandem necessitatem: & amicus Herodis priuatim existeret: uolens subiectis eius subuenire pri mis ipsis deportare triticũ concessit: per oia eos & in emptione & in nauigatione releuans: ut ma xima pars ipse huius auxilii fieret. Nam Herodes his deportatis: non tantũ sententias inhorre re se prius habentium mutauit: imo maximam ostentationẽ sui fauoris & patrociniũ lucidauit. Siq dem primũ his quantum potuissent p se panificare triticum diuisit. Præterea multis existẽtibz qui senio uel altera infirmitate tenti non sufficerent alimenta sibi præparare: prouidebat eis con stituendo pistores: qui paratos panes uenderent. Diligentiam autẽ ne cum periculo hyemarent ha buit: cum cõprehendisset eos et uestium inopia. Nam corruptis & oino consumptis pecoribus: neq; lanæ: neq; aliõz uestimentoz copiam habuerũt. Quæ cũ iam procurasset: & ciuitatibus fi nitimis conabatur prodesse: femina syris præbendo. Quod multũ etiam ei profuit: dum gratiam exinde sibi acquisisset. Terra enim post hæc fructus suos uberius ostẽdente: non minus quinquaginta milia hoĩum quos ipse pauerat ad propria destinauit. Cũ hoc modo calamitatibus oppres sum regnum oĩ munificentia uel industria recuperasset: non parũ & in circuitu finitimos simili bus passionibus afflictos releuauit. Nam non fuit qui p necessitatem ad eum ueniens: nõ eius au xilium inueniret secundũ suam dignitatem. Sed & populi: uel ciuitates & priuati ad eũ confugiẽ tes solacium impetrarunt: in tantũ ut æstimaretur indigentibus extraneis plus decem milia triti ci choros expendisse. Chorus autẽ habebat modia attica decem. In ipso uero regno suo. lxx. milia expendit. Hanc eius diligentia & sollicitudinem apud iudeos tantũ contigit pualere: & diuulgari apud alios: ut antiqua in eum odia cõmotã pro præuaricationibus legũ: per quas et regno totius gentis poenæ priuari putaretur: liberalitate sua profus extingueret: animi sui magnificentia præ ter opinionẽ demonstrans: populũ at in tantum mutauit: ut talem eũ arbitrantur: non qualẽ experti sunt dudum: sed qualem in necessitatibus probauerũt. Eodem tpe & auxilia cæsari quin gentos electos sui corporis custodes destinauit: quos elegisse gallus ad mare rubrum perduxit. Post hæc ad meliora rebus sibi prouenientibus palacia in superiore ciuitate construxit: magnas exigens domos & ornatu p̄ciosissimas ut plures uiros ammiratiõne sui capere potuissent: secundum mensuram autẽ & appellationes eis imposuit: nam una cæsaris: alia agrippæ uocabatur. Desiderio deinde cõmotus: cum nihil præponeret suæ libidini filiam symonis sibi coniunxit: qui hie rosolymita filius buti cuiusdam alexandrini sacerdos inter nobilissimos cũ filiam haberet opti mam: & tunc in hierosolyma noĩtam: huius pulchritudo aũm Herodis inflammauit & ne suspici caretur uolentia uel tyrãni de hoc agere: melius arbitratus est nuptiis puellam ducere. Ideoq; sy monem dignũ regia cognatione iudicã: dum suum desideriu cõplere uellet per honores euenit: statimq; iesum soabetis filium a principatu sacerdotiũ deposuit: & symonẽ ordinauit: atq; affinitati suæ coniunxit. Cum uero nuptiæ perfectæ fuissent: ædificauit castellum in loco quo prius iudeos cum a principatu per antigonũ poenæ decidisset euicerat: quod est ab hierosolymis sexagin ta stadiis natura munitum: ad ædificationẽ oportunissimum: instar collis manu factum: ut esset in rotundo circuitio eius. Concluditur autẽ in circuitu turris: rectum habens scenasum ducentis gradibus ædificatum: intus autẽ domus regia: præciosissima & ad munimẽ & ad ornatum simul effectæ. Circa initium ergo collis habitacula constructionis perspicua: & aquæductus fecit: nam non ille locus proprias habuit aquas: sed longe p plurimis sumptibus deductas. Circa campũ uero ciuitas erat ædificata: quæ collẽ pro arce habebat. Cũq; oia ei secundum spẽ euenissent: seditiones contra regnum nequaq; sperauit oboriri duobus modis subiectos regens: timore quidem: qd esset ad poenam non meritis diligentia uero qd in necessitatibus magnanimus appareret. Circum dedit autẽ tutelam extrinsecus tanq; murum subiectis parans: nam & ciuitates extraneas diuersarumq; regionũ reges patriis muneribus ad amicitias suas flecebat. Vnde magnificentia sua celsã rem: & romanõz potentissimos placabat: transgrediẽdo leges: dum tẽpla erigeret ritui nostro cõ traria. Nam nobis iterdicta sunt delubra uel figuras more paganorum honorare: quæ foras prouinciam iudæ pro cæsaris fauore faciebat in ciuitatibus: pro quaz constructione multas pecuni as expendebat. Attendens uero prope mare locũ oportunum ciuitati: qui quondam stratonis tur ris dicebatur: non qualemcũq; urbem illic sed lapide albo palatiisq; præciosissimis ciuitatem cõ struxit. Portum quoq; tranquillum magnitudine: simile p̄reo totumq; confugium nauibus præ bentem constituit. Quæ ciuitas iacet in foenicæ secundum pelagus ad ægyptum inter ioppen: & dora oppida maritima: quæ stationẽ nauium difficilimã habent propter affrici procellas. Cui dif ficultati remedium p̄stans: descripsit in circuitu portum: qui sufficeret maximis classibus locum p̄bere refugii: lapides ingentes in altum ulnis uiginti quinq; deponens: quorum longitudo. xxv. pe dum erat: altitudo autem nõ minus decem & octo latitudo nouem: super quos turres disposuit: quarum maxima drusus nominatur a druso cæsaris priuigno: ostia uero portus contra aquilonẽ extabant: in mediõ autem in turris erat: super quam templum cæsaris positum: nauigantibus ap parebat: habens statuas: unam quidẽ romæ: alteram autẽ cæsaris: ciuitas uero cæsarea uocabatur: quæ subrus cloacas nõ minores superioribus ædificiis habet: quaz aliæ quidem modicæ spatio

non longo ad portum & ad mare fundunt: una uero media est: omnium receptaculum purgamẽ toz: q̄ ymbribus & mare influente diluuntur. Edificauit etiam theatrum ab australi latere por tus: amphiteatrum quoq; multa milia hominũ capiens: in conspectu pelagi construxit. Itaq; perfecta ciuitate: duodecimo anno: cum nec ab re lassaretur: neq; rex sumptibus deficeret: delibera uit filios suos romæ transmittere ad cæsarem: alexandrum uel aristobolũ. Qui cũ ascendissent: & in domo pollionis: uiri nimis strẽnui: & herodis amici conuersarent: cæsar eos cum omni huma nitate suscepit: pollicitus licentiam herodi præstare: quẽ uellet sibi successorem relinquere: insup & prouinciam draconem & bataniam uel aurantem ei concessit: hmoi occasione. Zenodorus quidam conductor domus lisaniae fuit. cui dum reditus non sufficerent: de latrociniis p traconẽ amplius acquirebat. Quæ loca habitant latrones damascenõz prædam agentes. Hos zenodorus minime prohibebat propter communionem lucri. Cum ergo mala paterentur finitimi: uarronẽ tunc præsidẽ interpellabant: rogantes: ut cæsari patefaceret iniquitatem zenodori. Cæsar autem delata suggestionẽ rescripsit latrocinia exterminari: prouinciam autẽ deputari herodi: tanq; illius diligentia indigentem: quia difficillima domicilia & aquarum receptacula: & deposita frumenta habentes: possent diu sustinere pericula: muniti speluncis. Cum hæc gratia cæsaris herodes acce pisset: ad prouinciam traconem pgens: maliuolos latrones oppressit: & in circuitu desideratam pa cem omnibus præbuit. Zenodorus autem contristatus: primum qd a magistratu depositus fuis set: magis aut inuidia: qd præfectura herodi tradita esset: ascendit romæ accusaturus eũ unde ni hil agens reuersus est. Interea agrippæ successori cæsaris trans ioniu missõ: circa mitilenẽ locutu rus herodes occurrit: pristinaq; amicitia renouata rediit ad iudeã. Gadarensiũ at quidã ad agrip pã puenere accusantes herodẽ: quos ille nullo respõso dato: ligatos regi trãsmisit. Arabes quoq; iam dudũ infesti principatui herodis: seditionem conabantur rebus eius inferre: occasione hmoi nata. Zenodorus enĩ cũ iã de se diffideret: præfecturæ suæ præ aliquã aurantidis: quinq; gita talẽ tis uendidit: quæ cũ in donatione cæsaris haberet: itaq; iniuste ea sublata contendebat sepius qdẽ incurisionibus uolentia inferre: nec non & inopes milites flecebant expectantes rebellionẽ quã desiderant: qui student male uitæ suæ consulere. Quæ cũ cognouisset herodes de prouicia sua se ditionũ auferebat occasiones. Igitur septimodecimo anno regni herodis: cæsar ad syriã puenit: ubi gadarensiũ plurimi herodẽ: accusabant: graue eũ sibi: & tyrannũ in pceptiõibus intimantes. Hæc autẽ dicere cõpellabat zenodorus: cũ iurasset: nullatenus eos reliquere: usq; quo ab herodis iperio eos auferret. Quibus cõmoti gadarẽses: & cõsitetes qd nihil passi fuissent ab herode: cui eos agrip pa tradidisset: qui crudelis quidem in proprios: humanus autẽ erat in aliõz peccatis: accusabant rapinas & contumelias: pbantes & euerfiones tẽploz. Et herodes quidẽ indignatus: paratus erat satisfacere: cæsar autẽ amplectabatur eum: nihil de fauore suo dicens p seditionẽ multitudinis cõ mutandũ. Et in primo qdẽ die de his sermones prolati sunt: ipostez uero nulla pcessit cognitio: Siquidẽ gadarenẽs uidentes cæsaris & concilii intentionem: timore territi: ne regi traditi affice rentur: quidam se se noctu gladio percusserunt: alii præcipites se se dederunt: quidam i fluuio spõ te submersi defecerunt: quæ uidebant temeritatis: nõ peccati fuisse supplicia. Quapp nequaq; cæs ar remoratus: herodem a reatu soluit nec non occurrit etiam non mediocri ei foelicitas. Nam zenodorus præcordiis ruptis malo sanguine profuente: in antiochia syriæ uitam finiuit. Cæsar autem & huius possessionis prem non paruam herodi concessit: quæ inter draconem & galileam erat: ulatha: uel paniada: & in circuitu terram. Dimisit autem eum: & curatoribus syriæ præcepit: ut secundum illius sententiam omnia tractarentur: & in tantum foelicitatis processit: ut eũ duo isti romanorum imperium regerent: cæsar uel agrippa: tertium sibi amicum coniunxerunt hero dem. Qui cum in tanta fiducia consisteret: fratri suæ serore petiuit tetrarchiam a cæsare: centum talentorum fideiussor existens: ita ut si quid ille pateretur filii eius immunes euaderent. Sed cum cæsarem committatus esset usq; ad mare: rediẽs: in terra zenodori pulcherrimum ei templum cõ struxit: iuxta paniada: ubi spelũcha pulchra in monte consistit: sub qua terræ altitudo iaccessibilis est: aquis immobilibus plena: indeq; fontes iordanis fluuii nascuntur. Quem locum templo con structo: cæsari deuouit. Tunc etiam tertiam prem tributorum concessit subiectis suis: occasione sterilitatis: plus autem reconcilians eos: ne aduersarent ulterius. Nã in talibus operibus pietate soluta moleste de puaricatis legibus referẽbat adiuicẽ. Qui dũ his scitarent: diligentiam habuit hæc sedare: auferens quidem otium. & præcipiens semper in laboribus eos occupari. Nam neq; communis deambulatio fiebat: neq; conuentus in ciuitate: sed omnia custodiebantur: & sæuissi ma tormenta captis inferebantur: cũ multi palã uel furtim in carcerem Hyrcani tracti illic extin guerent: & intũs i ciuitate piter & in uis. nã erãt qd cõuenientes in unũ speculabant eos. Dicũt etẽ nec ipsum hoc neglexisse: sed sepius priuatũ accipiens habitũ: nocte cũ populus cõuersabat: expi mentũ faciens: quid de principatu suo sentirent: & si quos omnino atroces: nec approbantes sua opera inuenisset: oibus modis psequẽbat: & reliquã multitudinẽ sacramentis impellebat sibi fide lem existere: & cogebat fauore cũ iureiurando sibi: uel principatui custodire. Quoz multi placã tes cum: uel timentes: ueniebant ad quod postulasset: alios uero seruantes suã opinionem: & gra

uiter ferentes q̄ cogerentur: modis oibus occidebat. Fleſtebat autem & pollutionem grauiter phariſeum: & ſamea: ſociosq; illorum ſibi iurare. Qui licet non obtemperaffent: tamen non ſunt torti. dum uenerationes eius per pollutionem impetraffent. Liberati ſunt et̄ de hac neceſſitate hii qui dicuntur apud nos eſſeni. Genus aut̄ hoc eſt: quod conuerſatione utitur: qua apud graecos pythagoras tradidit. De his itaq; in aliis certius explanabo. Eſſenos at̄ ex hac caſa ſic honorabat: quia maius quiddam de his ſentiebat: q̄ de mortali natura dicere puto. Nam non inhoneſtus ſermo uidetur: in hitoriaq; genere de his talibus int̄mare. Quidam eſſenoz noſe manaemus fuit: p̄ oem uitam benigna uoluntate probatus p̄ſcientiam a deo futuroz habens. Is dum adhuc herode puerum ad doctorem euntē uidiffet: ut regem iudeoz ſalutauit. Qui illuſum ſe reputans commonebat eum ſermonem adhuc priuatus. Manaemus hic ridēs: & feriens manu poſteriora eius: regnabis inquit foeliciter: nam iam a deo dignus iudicatus eſt: recole manaemi plagas: ut hoc tibi ſit ſignum de peccatis in regno com̄mittendis. lam optima eſt ratio: ſi iuſtitiam & dei pietatem dilexeris: & modeſtiam circa ciues habueris: ſed non talē & futurum int̄lligo dum oia cognoscā. Foelicitate naq; omnes p̄cellis: & habebis gloriam eternā: obliuionem uero pietatis uel aequitatis poſſidebis. Hęc non latebunt deum in ultimo uitae pro tuo facinore. Quibus nullatenus aim intendit: dum ſpes herodi deſſet: paulatim uero: cū eleuatus uſq; ad regnum fuiſſet: & foeliciter principatum aegiffet: accerſit manaemū: & de tpe quantum regnaret conſuluit eum. Manaemus aut̄ cum oīno nihil dixiffet: ſed tacuiſſet: interrogauit ſi decē tantum anni regni ſui eſſent: reſpondit: & .xx. & .xxx. ſed ſinem non addidit. Herodes aut̄ iſtis cōtentus: manaemū cum honore dimiſit: & oēs eſſenos propter illum honorabat. Hęc ſibi licet miranda legentibus demonſtrare feſtinamus: & oſtendere: multos apud nos talem diuinationis habuiſſe noriciam.

Qualiter tēplum poſt ſexcentos annos depoſuit: & aliud duplū condidit.

Cap. XI.

Tnterea decimo & octauo anno regni herodes poſt praedicta aedificia: opus non minimum inchoauit. Siquidē dei tēplum maximū conſtrueret: & murum altum & decore erigere iudicauit: dum putaret id nobilius oibus ſuis factis perficere: & ad eternā memoriam peruenire. Sed dum non facile populo perſuaderi cognoſceret: propter operis magnitudinem: conuocans eos hac oratione mulcebat dicens. Alia quae a me ī regno ſunt facta o uiri contribuli alias contribules: ut de his laudem proferā: credo ſuperfluum: tanq̄ mihi quidē minorem: licet uobis utilitatem maiorem ferre uideant. In difficultatibus enim nec neglexi quae ad ueſtra cōmoda pertinerent: neq; in extruccionibus mihi magis: quā uobis oibus feſtinai uel telā impendere: & puto q̄ dei conſilio ad hanc foelicitatē euectus ſum: ad quantā non prius gens iudeorum aliquando peruenit. Conſtructae naq; ſunt per prouinciā ciuitates: quas habitatoribus plenas: munitionibus ornates: genus noſtrum exaltauimus: quas operoſum uideſ mihi ſciētibus enumerare. Quod autem nitor efficere: omni pietate p̄cellenti: explanabo. Bene enim noſtiſq; iſtud maximo deo tēplū noſtri patres aedificauerunt: cū a babilonia remeaſſent: & quia deſunt ei ad magnitudinē in altum cubiti .lx. ſecundū inſtar illius: quod ſalomon cōſtruxerat. Nemo negligentiam pietatis parentum noſtroz accuſet: nō culpa illoz factum eſt breuius tēplū: ſed cirus & Darius idaspe filius huiusmodi menſurā aedificationis fieri p̄ceperunt. Quibus illi ſeruitutes: uel ſucceſſoribus eoz: & poſt illos macedonibus: non habuerunt aprum tps quod ad ciuitatē antiqui formam iſtius menſurā perducerent. Nunc aut̄ quō nutu dei principatui meo pax longa conſeſſa eſt: & diuitiaz poſſeſſio: & multitudo reddituū: & quod maximum eſt: amicitia fauozq; romanoz: qui oīum rerum domini exiſtunt: cur non ſtudemus relictu neceſſitate ſeruitutis tpe opus corrigere: & integrum deo p̄bere pro beneficiis eius in meo regno collatis. Talia concionate herode: multis ammirationē ſermo pronunciatuſ praeter opinionē impoſuit: nec aliqua deſperatione cōmoti ſunt niſi q̄ anxiantur: ne eo ſoluto aliquid emergeret: & opus moraretur ad finem uſq; perducī iccirco maior illis & difficilis putabatur magnitudo conaminis. Quos eū herodes cerneſt dubitantes: adhortabatur eos dicens: ſe non prius deponere tēplū: niſi oia praepararentur: quae ad perfectionē eius pertinerent. Nam neq; mentitus eſt: ex hoc quod promiſerat. Ille enim plauftra parauit: quae lapides ueherent: decē milia elegit peritos artifices & mille numero ſacerdotes: qui & ſtolas ſecundū eoz honorem habitumq; parauit: ſed & quosdam cementariōs: alios aut̄ fabros: alios lignarios eruditos ad tēpli fabricā hortabatur. Cūq; oem apparatus alacriter aggregaſſet: antiquis fundamentis ſolutis noua impoſuit: ſuper quae tēplum erexit: longitudine centum cubitoz: latitudine centum cubitoz: altitudine centū uiginti. Qui uiginti cubiti: per tps fundamentis deſiccatis reſederunt: quod poſt hęc t̄pibus Neronis renouare deliberauimus. Edificatum eſt uero tēplum ex lapidibus albis & tenaciſſimis: quoq; magnitudo in longitudine uiginti quinq; cubitoz: altitudine octo: latitudine duodecim erat. Totius naq; tēpli circuitus & porticus undiq; humillima: altiffimū uero medium fuit: ut a multis ſtadiis conſpiceret̄ & in prouincia conſtituſ: & contra habitantibus aut̄ accedētibz cerneſt: ianuās aut̄ introitus & ſuplaminaria: necnon & uela: iuxta tēpli magnitudinē uario ornatu decorauit. Aureos flores ambientes colūnas fecit: ſuper quae capita uitis tendebatur: botros aureos habens pendētes: qui

mirandam magnitudinem & artificii claritatem uidentibus exhibebant propter materiei pulchritudinem. Circudedit et̄ & porticibus maximis omne tēplum: & ſecundum quātitatē uniuſ cuiuſq; rei ſumptibus omnia priora ſuperauit. Porticus uero duae maximis parietibus fulciebantur: ipſi autem parietes opere inaudito conſtructi erant. Nam collis erat ſaxoſus: paululum erectus a parte orientali ciuitatis pronus ſuper arcem: quē dudum rex ſalomon per dei prouidentia magnis operibus muro circudederat: ab inferioribus partibus incipiens: quem uallis altiffima circudabat. Saxa uero ab affrico expoſita plumbo ligauit: ut interiora loca complecterentur multum ſpaciū ſtructure comprahendente: & in alto quadrangulo factū: ut ualſitas lapidum a frōte uideretur: ab interiore uero parte ferro ligati: compaginem munirent immobilem per omnia tēpora. Cūq; ita factum opus continuaret uſq; ad ſummitatem collis perduxit: & foſſas circa murum poſitas complens: planum ſuper equalemq; conſecit: quadriporticus in circuitu: unaquaeq; porticu longitudinem ſtadii concludente: & intra hanc porticum: circa ipſam ſummitatem alius murus ſuperius ſaxoſus ambiebat omnia. Ad orientali uero parte pari longitudine porticu duplicem habebat contra tēpli ianuās conſtitutam: quam multi reges priores conſtruxerant: circa omnem uero ſacrarii orbem ſpolia barbarorum fixa: quae rex herodes deuouit: addens etiā quae & ipſe a barbaris coeperat. Per latus autem aquilonis turris alta: anguloſa: munita ualde fuerat: quam ante Herodem reges & ſacerdotes generis Aſamoneorum conſtruxerunt: & Barin denominauerunt: ut illic ſacerdotalem ſtolam deponerent: qua cum opus habuiſſet ut immolaret princeps ſacerdotum induebatur. Hanc rex herodes ſuo loco reſeruauit: poſt cuius obitum: ſub roma nis ſuit uſq; ad tempora tyberii caſaris: ſub quo uitellius ſyriae procurator cum proſectus hieroſolymis: & ſuſceptus a populo clariffime fuiſſet: uolens eis uices retribuere: ut ſacerdotalem ſtolā ſub ſua poteſtate haberet: ſcripſit Tyberio caſari: & ille conſeſſit. Et permāſit ſtolā ſub poteſtate iudeoz: uſq; quo obiffet rex agrippa. Poſt quē caſius longinus cui tūc ſyria parebat: cū cuſpio ſado iudeae procuratore imperauerunt iudeis in antonianam turrim eam deponere: dicentes: romanis oportere dominos eē: ſicut & prius. Deſtinauit igiſ legatos ad cladium caſarem: ut de his peterent. Qui cum perueniſſent: iuuenis agrippa romae rex conſtitutus: petens ab imperatore poteſtatem eius accepit: ſcribente uitellio ſyriae procuratore. Prius aut̄ ſub ſyngillo principis ſacerdotum: & cuſtodum pecuniarum fuerat: qui ante unū diem celebratiōis ad principem cuſtodiae romanoz aſcendentes: & requirentes ſuum ſyngillum ſtolā tollebant: tranſeunte uero feſtiuitate in eodem loco deportantes: & principi cuſtodiae oſtendentes: ſimiliter cum ſyngillis deponebat. Hęc aut̄ barin: id eſt turris: iudeorum rex Herodes munitiorē conſtruens pro tēpli cuſtodia ad gratiā antonii amici quidem ſui: principis uero romanoz: antoniam nominauit. A parte autem occidē talis muri quatuor porte ſtabant: quarum una ad aulam tendebat interpoſita ualle quae erat ī medio eius uia: die autem ad ſuburbana: quarta uero ad ciuitatem: multis gradibus ad inferiorē uallem tendentibus: & exinde rurfus ad ſuperiora aſcendentibus. Nam ex aduerſo tēpli ciuitatis in modum theatri iacebat: circudata ualle altiffima: per omnem australem tractum. Quarta autem frons quae ad meridianum ſola alias ſolem poſita erat: habuit & ipſa quidē in medio portis ſuper quas regia porticus triplici longitudine terminata: ab oriente ualle incipiens: ad occidē talē finita amplius tendi non potuit. Opus autē fuerat dignum narrari omnibus q̄ ſub ſole ſunt. Siquidem altiffima uallis ſic erat: ut nullatenus uideri potuiſſet: ſiquis eius altitudinem attendiſſet: ſuper quam porticus ille ſteterat. Ex qua ſiquis a ſummo: id eſt a tertio tecto notaſſet: & profūditatem edificioz uidere uellet: tenebris profundebatur: ita ut non poſſet uiſus ad immenſam altitudinem peruenire. Columniarum autem ordines conſiſtebant in quadra longitudine nā q̄rtus paries colligebatur pariete lapideo: groſſitudo uero uniuſcuiuſq; columnae tres coniunctas uinas habebat: ſogitudo autem pedes uiginti ſeptem: duplici ſpina ſuppoſita: multitudo autem omnium centum ſexaginta duae fuerunt. Capita uero columniarum ſecundum modum corinthium ſculpta ammiranda propter magnitudinem operis. Cūq; quatuor ordines fuiſſent: tres quidem media loca tenebāt: quoq; duo eodē modo facti: latitudinē habebant pedū triginta: longitudine ſtadia tres altitudine quinquaginta pedibus tēdebant: medius uero ordo latitudinē uiginti pedū habebat: altitudinē centū: nā dupla ſup utruq; fuerat. Tecta uero lignis ſculptis ī figuras diuerſas apparebant: mediae uero porticus altitudo in imenſum tendebant: habēs colūnas compoſitas politas undiq; quae cōpago incōprahenſibilis omnibus uidebat. Talis qdē primus murus fuerat: a medio uero nō multū ſecundus diſtabat: gradibus paucis aſcendendus: quē paries circuibat lapideus: tituluſ habens: q̄ phibeat alienigenas ingredi morte interminata. Interior autem murus per australe p̄m & aquilonis tractum: tres in pariete ianuās habebat a ſeſe diſtantes: per orientalem uero unā maximam per quam tranſiebamus: purificati cum mulieribus. Inacceſſibile autē ſacrariū fuit: intra quod tertiuſ erat: ubi ſacerdotibus ſolis ingredi licebat. Ante quod ſacrarium ara erat: ſuper quam immolationes & holocauſta deo imponebant. Hoꝝ atriuſ. nullomō rex herodes intrauit. cū utiq; prohibereſ quia ſacerdos nō exiſteret: ſed operibus muros & porticus exterioriores curabat. Quae cū octo annis edificafſet: tēplo p̄ ſacerdotes ī uno anno: & quinq; men-

R

sibus peracto: ois populus letitia completus est: & primū quidem pro celeritate gratias deo agebant: deinde de alacritate regis quā in dedicatione habuit laudibus eum extollebant. Rex autē trecentos boues optulit deo: & alii secundū vires suas: quoz numerus nullatenus aestimabatur. Nā cum occurisset templi dedicatio: regisq; natalitius dies quo principatum assumpserat: in signis est celebrata festiuitas. Construxerat & effossam uiam ad aulam ab Antonia intra templum ducentē per ianuam orientalem: super quam & turrem aedificauit: quatenus & subterraneum haberet ascensum: propter populi seditiones. Dicitur autē per illud tempus dum templum construere: quia in die quidem non plueret: nocte uero ymbres descenderent quatenus templi constructio non prohiberetur. Quod uerbum nostri patres tradiderunt: nec est incredibile: si & alia dei prouidentiam aliquis consideret. Templum qdem huiusmodi constructione finitum est.

Incipit Liber .xvi. antiquitatis Iudaicae.

Quemadmodū Herodes filios suos Alexandrū & Aristobolum de Roma in domum suā rediit: & reuersi: uindicare cogitabat mortē matris suae in Salomae & ceteris quoz accusatiōe mater eazē dānata fuit: & quia pater eoz hoc dissimulās: uxores nobilissimas eis iunxit. Cap. I.

Nam administratione regis studium Herodes habēs rex oēs iniquitates prohibere quae p̄ ciuitates & puincias fiebant: legē statuit nullatenus priori simile in q̄ ipse firmavit fures uendi. Quae res non poena tantū gruis: sed ad confusione patriae: solutio neq; consuetudinis exteabat. Nā alienigenis & non eundē uitae modū habentibus seruire in his quae imperasset: peccatū in religionē: non poena excederem erat: dū in prioribus cautū fuisset de hac poena. Nā iubebant leges quadruplū fures reddere: non habentē uero tantū uenundari nō tamen alienigenis: neq; iperpetuū seruire iudeū: sed sexto anno ab solui. Ergo p̄ter constitutionē & preter legē reddi hanc poenā superbū uidebat: nec regis sed tyrāni in uniuersos subiectos tormentū atrocissimū excogitatum: quod populi parabat discordiā. Eodem tpe herodes ad ytaliam nauigauit Caesare desiderans salutare: & uidere filios suos romae degentes. Caesare quidem amabiliter eum suscipiens: perfectos ei doctrina filios reddidit: quos & ad propria domum reduxit. Cum uero ab Ytalia redissent: studium populi circa iuuenes erat: & perspicuos eos omnibus fecit magnitudo corporis: & regius ornatus: forma non deficiente. Et inuidiosi statim uisi sunt Salomae sorori regis: & illis qui accusationibus mariānem damnauerunt: dum putarent: si praualeret ultionem exigerent de his quae in matrem suam commissa uidebantur. Causam uero timoris ad illorum criminationem transferebant: dum dicerent: non libenter cū patre eoz commorari propter matris interitum: & quia iniustum eis uideretur simul cum interfectore genitricis manere: & ex ueritate sumentes initium ad uerisimilitudinem descendentes affligere eos tentabant: & fauorem patris quem erga filios habebat auellere. Quod non manifeste ei dicebāt: sed in multitudinem rumorem spargentes: Herodi nunciari credebāt: unde odium in eos patris exarsit. Interea omni suspitione uel accusatiōe praetermissa: rex amore filiorum honores largitur est & uxores eis nobilissimas iunxit: Aristobolo quidam filiam Salomae beronicē: Alexandro uero Archelai regis capadocium filiam Glasiram.

Qualiter Herodes ad agrippam ueniens: inuitauit eum ad Iudeam uenire: & profectio agrippae ad Oniam. Cap. II.

Uim hanc disposuisset: & audisset Marcū agrippam nauigasse rursus ab Ytalia ad asyā: festinauit ad eum: a quo petiit: ut ad regnum eius accederet: ut obtineret quae oportebat ab hospite uel amico. Qui cum flexus eēt: laetus ad iudeam peruenit. Herodes autem nihil quod ei placuerit reliquit: in nouis ciuitatibus eum suscipiendo: aedificia demonstrando amplissima: & omni deliciarum apparatu reficiendo eum cum amicis in sebastia: uel caesarea portu a se constructo: & in oppidis Alexandria: & Herodio: uel Hyrcania. Ducebat etiam eum ad ciuitatem hierosolymorum: occurrente cuncto populo cum laudibus. Agrippa autē deo quidem centum boues immolauit: paut etiam magnifico populo. Qui licet multos dies illic uellet remorari: tamen propter tempus nauigationis festinauit rursus ad Oniam: muneribus ab Herode multis donatus: una cum suis amicis nobilibus peruenit.

At Herodes multis nauigationum circuitionibus secundo uenit ad agrippam. Cap. III.

Ex autem post hycmē ueris tpe p̄perauit rursus ad eum: sciens exercitum ad bosioz p̄ducturum. Cūq; per rhodum & choo nauigasset: putauit eū in lesbo iuenire. Flaru uero aquilonis in chio remoratus est: ubi multos sibi occurrētes donis regalibus honorabat. Cūq; ciuitatis porticum uidisset dirutam: quam in bello mitridatico depol-

ram: non facile propter magnitudinem & pulchritudinem restaurari contigerat: pecunias prebēs q̄ntē superabundare potuissent ad operis perfectionē: praecipit ciuibus: ut non negligerent: sed ciuitas ornata suae ciuitatis erigerent. ipse uero cessante procella: ad mitlenā accessit: & exinde ad bizantium profectus: cum audisset ultra cerulas cautes iam agrippam nauigasse: festinauit & ad sinopē ponticam descendens: subito illi insperatus apparuit: a quo libenter exceptus: honoribus fruebatur. Cum quo & torius expeditiōis tempore labores partitus est. Cūq; prouincias pōticas ordinasset: per passagoniam & capadociā: & exinde per maximam frigiam profectus: ephesi peruenit: unde ad samū nauigauerunt. Multa uero per ciuitates singulas beneficia regis secundum petitiones interpellantium fiebant: dum largitionibus minime parcerent: sed & si qui aliquid ab agrippa petissent: arbitrio suo postulata cōplebat. Cūq; bonus & largus praestando petētibz eēt: nullūq; contristaret: agrippam similiter ad beneficia prouocabat. Nam ihēsisibus alias militēsisibus eum reconciliauit iratum: persoluit & pecunias quas procuratoribus caesaris chii debebat: alioz quoq; petitiones munificenter complebat.

Interpellatio iudeoz ad agrippā in onia p̄sente herode: de qbus graecos accusabāt. Cap. III.

Uimq; ad onia puenissent: iudeoz populi p̄ ciuitates habitantes: tēpus & fiducia nacti uiolentias referrebat q̄s patiebant dū & legibus p̄priis uti nō sinerent: damnata etiā p̄ calūniā exactoz in festis diebus darēt: & pecunias q̄s ad hierosolymā alias ab hierosolyma transmittent: & multis calamitatibus opprimerent: romanis semp̄ praecipitibus eis secundū p̄prias leges uiuere. Quae cum suggestissent herodi: praesentauit eos ut audiret agrippa eoz allegationes: nicolaū at̄ quendam ex suis amicis dedit: qui p̄ eis poraret. Agrippa uero romanoz nobilissimos: & reges & potentes qui tunc praesto erant cū ad cōciliū secū p̄duxisset: nicolaus ita p̄ iudeis locutus est. Omnes quidē o maxie agrippa indigentes oportet p̄ necessitate confugere ad eos: qui uiolentiā possint auferre. Hi uero qui nunc interpellant: fiduciam prius a uobis datam quā sepius optauerunt: nullatenus se p̄dere p̄ uos postulant qui dedistis. Petūt enim ut haec quae acceperunt a uobis qui soli potestis praestare seruentur. Nam damnis afficiuntur: nō ab aliquo meliore: sed ab his quos pariter secum subiectos uobis esse cognoscunt. Et siquidē maxima sunt quae a uobis meruerūt laudabiles uident: q̄ ita se probauerunt beneficiis dignos: si uero minora sunt: inhonestū est: si nec haec firmauerunt q̄ p̄stiterunt. Hi qui uiolentiā iudeis igerūt nisi putarent bonos eos esse: q̄ a uobis tanta meruissent: non eis iuiderent: & uestra beneficia celare niterentur. Quod si quis interroget: utrum uelint patriis legibus ipsi priuari. i. immolationibus & pompis qua factis alias fictis diis offerunt: scio libēter eos omnia pati: quam patrias leges amittere. Nam & bella propter hoc multi amplectuntur uerentes: ne transgrediantur patrias leges: & libertatem quibus nūc uniuersum hominum per uos potitur: quod nos etiam petimus ut liceat nobis per prouinciam seruare solēnia. Cur ergo hi quae pati uolunt: in alios committunt: illud uero consideremus. Nūquid est populus: aut ciuitas: aut gens aliqua hominum: quibus maximum bonum apparuit continentia uestri imperii: uel potentia romanorum: uel audet aliquis eorum beneficia infirmare: licet sit amens. Nam nemo est: qui non horum particeps: uel publice uel priuati existat. Quod & si quis auferat: quae uos donastis: nihil firmum: neq; sibi quod per uos habuerit obtinebit. Vestra enim beneficia quis enumerare praualeat. Si recordatus fuerit regnum antiquum & modernum imperium: multa existunt: quae a foelicitate uestra concessa sunt. Nostra uero licet clara sunt: non tamen inuidiosa: propter uos qui donastis. Hoc tantum perfrui postulam: ut sine impedimento patriam religionem seruemus. Quod & per se inuidiosum esse non debet: siquidem deus letatur honoratus. Ex nostris uero solēnis nihil inhumanum est: omnia enim religiosa & iustitia salutari deuota. Neq; celamus mandata: quibus utimur monumentis pietatis & humanaz p̄fessionum. Septimum uero remittimus doctrina nostroz solēniū ibuti. Quapropter nullatenus peccamus: boue nāq; probantur leges quas colimus siquis per se eas requirat: & antiquae existentes: licet & aliquibus non sic esse uideantur: ut earum honor p̄ longitudinē temporis non facile repellat ab his qui & eas caste custodiunt: quibus nos priuant per uiolentiā. Pecunias nāq; q̄s deo cōserimus: rapientes manifestum sacrilegium committūt. Vectigalibus uero grauantes nos in festis diebus: ad iudicia & ad mercedonia nō necessaria nos pertrahunt: pro contumelia religionis quam nos colere cognoscunt: de qua non iustum odium habent. Siquidē uestrum imperium q̄ omnibus dominatur probitatem quidem laudat: contumelias autem fortiter abhorret. Postulam igitur maxime agrippa uiolentias auferri: ut non prohibeamur legytimis nostris in solēnitatibus perfrui: & ne substantiaē nostraz rapiantur ab his quibus nullam uiolentiam inferimus. Nam petimus nō tantum iusta: sed etiam a uobis primo donata: possumusq; pro his senatusconsulta: & tabulas in capitolio positas legere quas certum ē experimento nostraz circa uos fidei datas. Et si nullatenus fideles uobis apparuissimus: deberēt tamen firma esse quae donastis: & nō tantū nobis: sed etiā oibus hoibus p̄statis: eos beneficioz largitionibus ampliātes: quoz singula siquis enumerat: post immensam orationē longo sermone cōficere. Nos uero haec iuste impetrasse si uelimus ostēdere: sufficiat nobis ut priora taceamus: hic noster rex: q̄ uobiscū

psens residet. Qualiter eius fides erga uestrā familiā claruit. Quis enī fauor eius: aut quis in uos non cogitatus est honor: aut causa qua defuit. Quis cohibet uestra circa nos numeranda beneficia explanare. Sed bonum puto: prius patris eius antipatri res gestas explicare. Qui cum aegypti cæsar intrasset: cum duobus militibus armatis ei auxiliaturus occurrit: nec iterestribus certaminibus: neq; naualibus minor apprensus. Et quid oportet dicere: quantū profecit illo tpe: tot donationibus cæsarū accumulatus. Singulas uero memorare cæsarū epistolas q̄s: tūc senatui pro ipso destinauit: publicos etiam honores: q̄ eiuem romanum antipatrum ordinasset: superfluum puto referre. Sufficit enim me demonstrare: iuste nos beneficia uestra possedisse: q̄ per uos postulamus confirmari: quæ etsi prius non extitissent sperabamus affectū circa uos nostri generis: & uestri et ga nos acqrere. Nunciat. n. nobis ab hierosolymoz iudeis: q̄liter puincia ingressus es: & deo p̄fectas imolationes: honorādo eū integris supplicationibus p̄soluisses: & quō populū pauisses & ab illo munera suscepisses: quæ p̄ gētes & ciuitates signa uel iudicia hospitalitatis & amicitie uestræ putantur: quæ meruit iudeoz gens p̄ herodis prouidentiam. Hæc admonentes una cum isto tibi confidente rege: petimus te nihil superfluum: sed ut quæ uos dedistis ne concedatis ab alijs auferri. Cum hæc nicolaus disseuisset: nulla est facta a græcis cōtrouersia. Non enī in iudicio hæc sed i conuentu uentilabantur: hac tamen occasione pro satisfactione usi sunt dicentes: q̄ iniqui per prouinciam iudei uolentiam habitatoribus eius ingererent: dum illi indigenas se demonstrabāt: & licet suis solēnis usi: tamen nil lederent eos.

Quemadmodū agrippa confirmauit eis leges: Herodesq; ad propria rediit.

Ergo intelligens agrippa uolentia eos patri: hæc respondit: p̄pter herodis amicitia uel fauore: paratū se esse cuncta iudeis concedere. Tamen inquit qua postulant p̄ se iusta perspicunt: & si amplius petissent: non me piguisset: quæ nō lederent romanū imperiū eis concedere. Sed quō hæc & prius acceperunt: infirmari nullatenus cōcedo: quos uolo sine molestia propriis solēnis potiri. Cum hæc interlocutus fuisset: cōciliū dimisit. Herodes autem affectū eius gratias exoluebat. Ille pariter eum amplectabatur: & ita tunc discesserūt.

Qualiter allocutus est Herodes hierosolymitas: & quartam partem eis fiscalium præteriti anni concessit.

Rex autem domi reuerti uolens: nauigauit: & ad cæsarem ductus: non multis diebus prospero flatu uentorum ad hierosolymam peruenit. Vbi cōciliū totius populi cōgregans: cum multi ex prouincia conuenissent: cōtōne habita: orationem totius suæ perfectionis explanauit: & quæ iudeis in asya per eum prouenissent: ut sine uolentia imposterum possent degere. Narrauit etiam quæ foelicitas uel gubernatio sui principatus eis profuissent: nec non & quartā partem fiscalium præteriti anni concessit. Quæ illi oratione uel gratia lætati: cum summa exultatione: bona orantes regi recesserunt.

Vt perturbatio domus herodis facta est: alexander & aristobolus filii herodis indignationē habentes aduersus salome sororem regis: & ferora fratrem eius: propter mortem matris suæ: & illi e contra maliuolis in eos accusationibus utentes.

Procedebat autem seditio domestica: & acerbiorē accipiebat prouectum: cum tanq; hereditarium odium suscepisset circa adolefcētes salome: & sumpisset de matris eoz morte audaciam: dumq; uellet neminem illis relinquere: qui posset mortem eoz uindicare. Cūq; adolefcētes a genitore discordarent: memoria matris quæ falsis accusationibus fuerat interempta: & imperii cupiditate: rursus simile malum priori ortum est: dum derogationes ab illis circa salome & ferora fierent: insidiæ uero ab his circa adolefcētes. Nā odii pars pro alterutris fuerant: modus autem odii non similis dum illi quidē manifeste detraherent: in honestum putantes iram celare: illi uero non tali modo: sed callide & maliuolis accusationibus uterentur: seducentes semper adolefcētes: quorum audaciam putabant ad necem posse fieri genitoris. Qui nullatenus pro matris flagitio confundebantur: nec eam credebant iuste perisse: immo magis festinabant in auctorem homicidii uindicare. Deinde cuncta ciuitas istis sermonibus completa miserabatur innocentiam adolefcētum: diligentia uero salome crescebat: & ab illis occasionibus accipiebat: dum sic contristarentur propter indignum matris interitum. Dicebant enim: misere quidem contigisse matris obitum: se uero miseriorē: qui compellerentur cum interfectionibus matris cohabitare. Hæc autem ad peiora absentia regis procedebant.

Quemadmodum herodes indignatus filiis alexandro & aristobolo: præposuit eis antipatrum depriuatā uxore gentium: ipsos autem ad cæsarem deducens accusauit.

Vm ergo herodes redisset: & populo interlocutus esset sicut prædiximus: statim sermones ad eum per feroram & salomen proferebantur: magnum ei ab adolefcētibz periculum imminere: q̄ minime sustinerent inultum matris interitum. Addebant etiam: q̄ archelai capadocis spe niterentur: tanq; per illum ad cæsarem profecturi: & patre herodem accusaturi. Per quæ confestim conterritus herodes obstupuit: quod & alij eadem nunciasset. Recordabatur autem præscas calamitates: q̄ nec uxore priuatus: seditioibus liberata domus

eius fuisset: quæ priorum grauiora & peiora pateretur. Quapropter contristabatur: q̄ omnia præter spem foeliciter ei forniculus deus præstitisset: & domesticis calamitatibus uinceret. Turbatus ergo & huiusmodi calamitatibus afflictus: in deiectione adolefcētum antipatrum filium suum ante principatum sibi gentium depriuatā uxore illis præpones: omnia in eum transfudit: dum putauit sic contere filiorum fiduciam mariamne: & temeritatem eorum damnare: dum illi crederent alium præter se patri succedere: depositoq; de antipatris prouectione supcilio posset eos ad meliora conuere. Quod non sicut putauit euenit: nam pueris omnino sua deiectione grauis apparuit. Quæ antipater fiducia potius quam prius non habuit festinauit fratres affligere: eorumq; accusatoribus consentire: quibus pater facile credebatur: alienatus a filioz amore. Sodalibus ergo ministris usus ne ipse in suspicionem ueniret: patris animum in fratres accedebat: nam multos iā acquiescerat suæ uoluntatis ministros propter spem quam de regno iam habuit: fide uero patris putabatur hæc facere: unde plus tristitiæ adolefcētibz occasiones crescebant. Nā sapius ab eis lachrymæ pro contēptu suo & matris reoordatiōe fundabantur: patremq; manifeste apud aicos tanq; iniustum accusabant. Quæ maliuoli per antipatrum herodi renunciantes: non paruam in aula seditioem cōmouebant. Quare exacerbatus rex accusationibus: & humiliare nimis mariamne filios uolens: maiora in honorem antipatri excogitabat: adeo: ut & matrem eius dudum contemptam reduceret: & cæsari sapius pro eis scriberet. Agrippa uero post dispensationē decēnalē asyæ romam ascendente: rex a iudea nauigans ad eū: solum antipatrum secum duxit. Cui eum cū multis donis commendauit: quatenus romæ cæsari amicum faceret: ut iam omnes crederent cōtemptis adolefcētibz in illum regnum patris transferri. Ipse quoq; scribens romæ: multis amice antipatrum commendabat. Qui contristabatur: q̄ absens fratres suos solite accusare minime præualeret: timebat enim mutatus pater: modestius filios mariamne diligeret. Cūq; hæc cogitasset: sua maligna uoluntate usus: exinde incitare patrem sperabat: unde contra fratres frequenter scribens: uereri patris iteritum simulabat: usquequo herodem ad tantam iram uel furorē perduxisset: ut iam a patre contra filios niteretur. At ille ne tantum facinus perpetraret: melius putauit romam nauigare: & filios apud cæsarem accusare: nihilq; sibi tale permittere: quod propter magnitudinem impietatis periculosum existeret. Cum uero romam peruenisset: & ad aquileiam ciuitatem perrexisset: cæsarem compellere festinās: tempore apto de maximis suis calamitatibus intimauit: filiosq; suos præsentans: in solentiam & audaciam eorum accusauit: q̄ festinassent patrem suum perimere: regnumq; tyrannico more inuadere: dum ipse licentiam haberet non necessitate: sed recto iudicio tradere regnum permanenti filio circa paternam pietatem quā a cæsare præcepisset: ut quem uellet sibi successorem relinqueret: cum illi non solū regno sed & uita mererentur priuari: qui tale facinus hi patrem moliti sunt: quorum temeritatem diu portans: nunc cogere cæsaris aures talibus uerbis polluere: cum nihil passi sint molestū aut grauare a patre: cur uero iniustū eis uideretur: si principatum quem multis laboribus uel periculis suis acquisiuit concederet & præberet ei quam meritum estimaret. Nam hoc inquit præmium cum alijs iustitiæ donis existit: si meritis quisq; gratiam præcedentem recompenauerit ei qui talem diligentia habuerit: ut retributione tanta dignus existat. Impium enim est uel de hoc ipso cogitare: dum nō possint ad regnum nisi patre perempto accedere: quibus hæcenus pater honores uel diuitias administrauit: coniugēq; nobilissimas genere copulauit: aristobolo quidem filiam suā sororis: alexandro uero filiam archelai regis capadocum. Pro quibus commissis dum talia fecissent: potestatem habens non in eos se uindicasse dicebat: sed ad communem benefactorē cæsare adduxisset: & auferens a se totum quantum aut pater lesus: aut rex insidiatus potuisset agere: pariter eos in iudicio secum fecit astare: & reliquū esse: aut eos occidi: ne cum timore maximo ipse uiueret: aut se opprimi: quatenus utriq; fabula hominum uel obprobrium forent.

De alexandri satisfactione coram cæsare: & reconciliatione cum patre. Cap. IX.

Vm hæc herodes apud cæsarem filios suos accusando dixisset: iuuenesq; eo dicente lachrymarent: & confusi de tali accusatione licet liberū sermonē ac fidelē a conscientia possedissent: tamē patris criminationibus difficilē satisfactionē putabāt fore: dū arbitrantur honeste & cū fiducia patrē redarguere. Erat ergo eis inopia dicendi & lachrymæ cum gemitu: dū timerent: ne putarentur mala cōscientia satisfactionē non iuenire. Turbatio nē ar eoz cæsar attendens: sicut erat innoxii: credidit: q̄ cōscientia nō facinorosa: sed imperita molestia minime sese præualeret purgare. Vnde etiā facti miseratione digni cunctis præsentibus patre cōmouerūt: ad uerā misericordiam: uiuereq; propitiū eū & cæsare: & alios præsentēs: unus eoz alexander accusationes dissoluere nisus est. Pater inquit: tuus quidem erga nos affectus euidenter manifestus: ex ipso iudicio apparuit. Nā siqd in nos crudele recogitasses: non nos ad omniū senatorē cæsare deduxisses: dū tibi quod uelles liceret ut patri. Nemo enī quēq; uolens iterficere: ad repla eū sacrariāq; producit: unde uita congrit: quæ morte nobis peior existeret: si tale aliqd i patre cogitassemus. Siquidē sermonē fiducia ueritatis inuenit: cū beatos nos fore sciamus: te mitigantes: & picula fugientes: si uero accusatio præualuit: solē iā uidere supfluū iudicamus. Quod

ergo dicis: regnum desiderare nos uerisimilis contra iuuenes causa uidetur: & q̄ de misere matris interitu subiungis: a priori calamitate argumenta percipiens: nobis ingeris crimen. Considera tamen: quia nec cōmunia cunctis existunt: & similiter in aliis dici possunt: dum nihil prohibeat: si regis filii sint iuuenes: & matre eorum defuncta: omnes in suspitione patris esse tanq̄ insidiatōes. Sed opinio eorum ad talem crudelitatem nō sufficit. Dicat uero quisquam si tale aliquid præsūptū est a nobis: unde credibilia hęc appareant. Nunquit hoc manifestis idiciis poterit approbari: aut ueneni confectio: aut equalium coniuratio: aut seruorum corruptio: aut litteræ contra te destinatæ: dum & hęc possent licet nō facta criminatiōibus cōfingi: domo regia nō cōcordante. Prius etiam quem tu dicis præsūmptū esse pietatis: sapius euenit causam fieri maligne rei. Culpam nāq̄ nostram nullus probabit. Accusationes uero quemadmodū soluat: qui excusationes non uult audire. Locuti sumus quiddam: sed non contra te: nam hoc iniustum esset: sed in eos: q̄ siquid dictum fuerat minime tacuerunt. Matrem uero quidem nostram planximus: nō q̄ defuncta esset: sed quia derogabatur ei ab indignis: uolentibus principatum inuadere. Scimusne patrem possidere quicquam & nos non possidemus. Et dum regis honoribus fruamur: frustra festinamus: si te occidendo regnum tenere uoluerimus: quibus pro hoc facinore nec terra peruia: nec mare nauigabile uidetur. Nunquit subiectorum pietas: & gens religiosa cōcedere habuit parricidas tempore publicam obtinere: aut sanctissimū a te confectum ingredi templū. Ut uero hęc omnia omittā: homicidium multum uiuente cæsare posset dimitti. Sed neq̄ filios impios creasti: neq̄ stultos: sed infelices: neq̄ indignos. Si uero neq̄ causas habes neq̄ insidias iuuenis: quid tibi ad fidem sufficit: in tali crudelitate. An putas de matris interitu coniecturam sumere: quæ nos non incitare: sed magis mitigare posset. Ampliorem quidem satisfactionem uolebamus sermone inferere: sed non recipiunt prolixiorē orationem: quæ minime commissa cernuntur. Quapropter ante omnium dominum cæsarem præsenti tempore paciscimur: si sine suspitione tua cum ueritate circa nos tuum affectum ostendis: pariter possumus uiuere: licet non scilicet: quia maxima mala sapius ex falso crimine generantur permanente utiq̄ in te aliquo merore culpæ nostræ. Nam nobis uita iocunda non uidetur: si tu eam ut immeritis largiaris. Cum hęc dixisset: & cæsar: nec prius magnitudinem criminationis crederet: tunc magis placabatur: & frequenter Herodem attendens: uidebatur mitigare. Cūq̄ præsentium miseratione rumor in aula diuulgatus esset: regem faciebat inuidiosum incredibilis accusatio. Nam adolescentum ætas: corporis pulchritudo mirandum eis auxilium conferebat: plus uero: quia oratio conuenienter & sapienter in alexandri uerbis occurrerat. Cæsar autem modicum remoratus: ad adulescentes quidem licet ab accusatione extranei uiderentur: hospicium tamen peccasse eos pronunciauit: q̄ non tales se patri præbuisserunt: ut non darent criminationi occasionem. Herodem uero petebat: ut omnem opinionem abiiciens reconciliaretur cum filiis: dum non esset credibile ab eis scelus hoc potuisse committi. Cum hęc persuasisset: iuuenibus inuit ad uestigia patris sese proicere. Qua supplicatione pater eos lachrymabiliter & flebiliter est amplexus: quod cernentes qui aderat flexi miseratione in lachrymas facile proruperunt. Illi autem gratias cæsari agentes pariter discesserunt: & una cum his antipater simulans letitiam pro eorum reconciliatione celebrata. Postero die Herodes quidem cæsari donauit recentia talenta: ad spectacula & munera populo romano tribuenda. Cæsar autem metalli ei eris ciprii dimidios redditus: & dimidiam pcurationem præbuit: & hospitalitatibus eum & muneribus honorauit: & de regno potestatem concessit: quem uellet filiorum successorem relinquere: uel partiri unicuiq̄ regnum: ut ad omnes perueniret: illo tamen uiuente hoc agere non permisit: dicens: oportere eum dum uiueret & regni: & filiorum donationē possidere. Hęc dū ordinasset rursus rediit ad iudeam. In cuius absentia non parua pars regni defecerat traconitidis: quos reliqui iudices iterum sub imperium eius redegerunt. Herodes autem cum filiis dum nauigaret: & peruenisset in eleusiam cilitiæ: quæ postea sebastæ dicta est: inuenit cappadociæ regem archelaum expectantem: & de filiorum reconciliatione gaudente: & q̄ alexander qui filiā eius habuit ab accusatione solutus esset: donationesq̄ sibi inuicem ut reges dederunt. Vnde cum herodes ad iudeā peruenisset: & ingressus in templū fuisset: de suis prosperis actibus allocutus est populū cæsaris in se munificentiam explanans. In fine uero ad persuasionē filiorū sermonē conuertit: ut in aula: & in aliis cunctis cōcordaret: quos & post reges futuros demonstrauit: primū antipatrum: postea uero filios marianæ: alexandrū & aristobolū: hortabaturq̄ eos dum ipse uiueret sibi in omnibus obedire: quæ nec per ætatem impediretur: nec per senectutem suā rempublicā gubernare. Cū hęc dixisset: conuentione dimissa multi sub expectatione filiorum eius nouis rebus studebant.

Quemadmodum Herodes celebravit quinquennale certamen in honorem cæsaris: & mira uel clara opera eius.

odem tempore perfecta est cæsarea: quā edificauit decenniali tempore: uicesimo octauo anno regni sui: olympiade centesima: & nonagesima secunda: cuius in dedicatione celebratio uel apparatus munificentissimus fuit. Nā præceperat carmina musica uel palestras conuenire. Præparauerat et feras: uel gladiatores: cursusq̄ equorum: & reliq̄ miranda spectacula

in honore quinquennialis cæsaris. Cui cæsar cū sua uxore iulia p̄ dedicatione ciuitatis maxima liberalitate summū direxerat apparatus: quoq̄ summa quingentis talentis estimata est. Cūq̄ multitudo ad ciuitatē conuenisset pro spectaculis & legationes quas populi destinauerant beneficiis eius gratias agētes pariter occurrissent: cunctos suscepit in diuersis & cōiuiis per dies quodecim: ac spectacula uel delicias ministravit: unde insignis eius magnanimitas potuit diuulgari. Quapropter perhibent cæsarem uel agrippam sapius dixisse: q̄ magnitudini Herodis imperium eius deesset: & e dignum eū esse syriæ uel ægypti regnum possidere. Post huius urbis dedicationem in campo qui cafaris uocabatur: loco aquoso & optima terra arboribus: & fluuio circumdata ciuitatem edificauit: q̄ nomine antipatri antipatridam nuncupauit: pulchritudine uel amenitate decoratam: nec non & nomine matris locum iuxta hierichuntem ædificans munitione uel domiciliis optimum cyprum nominauit: immo & nomine fratris faseli: propter amorem quam in eum habuerat cōstruxit turri in ea ciuitate: non minorem faro alexandrino p̄ munitione ciuitatis: quam in fratris memoriam faselum uocauit. Appellationis uero eiusdem & ciuitatem circa hierichuntem eodidit. Beneficia ipsius quæ aliis ciuitatibus per syriam & ellada uel apud quos eum contigit proficisci donauit minime possumus explanare: nobilissima uero uel maxima facta eius in rhodios extiterunt. Siquidem pithium ipse suis sumptibus cōstruxit: & præbuit multa talenta ad nauium confectio. In nicopolitana etiam ciuitate: quā in acciaco cæsar edificauerat: multa publica loca condidit. Antiochenis magnam ciuitatem syriæ habitantibus plateam longam in media ciuitate posita ex utraq̄ parte porticibus ordinauit: & uia lapide polito strauit: ad ornatum & uoluptatem habitantium: nec nō & olympiacum certamen appellatione dignum propter pecuniarum inopiā melius redditibus deputatis effecit: & immolationibus uel reliquo ornatu celebrationem eius in grem reddidit. Pro qua munificentia perpetuus agonitheta nominatus est. Aliis quidem mira uideatur differentia uoluntatis naturæ eius. Nam si largitiones considerentur: qua omnibus donauit hominibus: quis potest negare: munificentissime naturæ eum fuisse. Si uero tormenta & iniquitates in subiectos uel domesticos eius attendantur: durissimus & ferus omninq̄ pietate alienus putatur. Vnde inconstantem & sibi contrariam eius uoluntatem estimabant. Quod ego minime puto: dum unam causam in utroq̄ dominantem considero: nam dum ad immensam largitionē munificentiamq̄ perduceretur: si alicubi præsentis gloriæ spes occurrisset uel futuræ: sumptibus profusus: alacriter eam emere festinabat. Quapropter compellabatur seruus in subiectos existere: dum præsentibus consumptis pecuniis: alias uellet acquirere. Cūq̄ cognosceret propter uiolentias suas se subiectorum odio teneri: corrigere quidem uitia non facile poterat: conabatur autem odium suum occasione pecuniarum ulcisci. Familiarium uero qui eū uerbo non placuisset: se seruum dicendo: aut si suspicatus fuisset aliquem de principatu cogitare: nullatenus se poterat moderari: sed persequeretur & cognatos & amicos: tāquam hostes. Et dum uellet solū se honorari: talibus delictis succubuit. Testimonium & enim perhibent huiusmodi passionis eum fuisse: in cæsarem uel agrippam: uel in alios amicos honores exhibiti. Nam qualiter ipse adulabatur maioribus: similiter sibi a subiectis fieri expetebat. Sed gens iudeorum lege hoc agere prohibetur: & cōtenta inani gloria: solam expectat iustitiam. Vnde rex eos exosos habebat: q̄ non potuissent eum templis uel imaginibus honorare. Huius rei gratia arbitror in suos quidem seuisissimum: in extraneos uero munificum paruissimum.

Oppressio iudeorum per asyam & libiam: & legatio ipsorum pro hoc ad cæsarem: exemplar quoq̄ cæsaris & agrippæ: quod pro ipsis ciuitatibus scripserunt. Cap. XI.

Nterea iudei per asyam & libiam atrociter affligebantur: dum nō eisdem legibus sicut sub antiquis regibus uterent: sed uiolentia paganorum opprimerent: ut pecunias sacras uiolenter amitterent: ideoq̄ ad cæsarem pro his legationem destinauerunt. Qui scribens p̄ puincia: suis eos legibus uti præcepit: quæ exempla subiungimus: quæ demonstrant uoluntatem quā ab initio pro nobis romani imperatores habuerunt. Cæsar augustus pontifex: tribunitiæ prætoris dicit. Quō gens iudeorum fidelis non solū præsentis tempore: sed etiā prioris: & magis patri meo dictatori & cæsari populorum romano: & princeps Hyrcanus apparuit: placuit mihi & senatui: cum sententia populi romani iudeos suis legibus: & patrio iure frui permittere: sicut ab Hyrcano principe sacerdotum altissimi dei: & sacraria eorum inuolata permanere: & pecunias ab eis ad hierusalem transmissas: reddi custodibus pecuniarum: neq̄ uadimonia sabbato uel sexto die ab hora nona exigi. Siquis autem inuentus fuerit auferens sacros eorum codices: aut pecunias a synagogis: huiusmodi sacrilegiis teneatur: & substantia eius publico romæ deponatur. Suggestione uero eorum p̄ pietate mea quā habeo super omnes homines: per gaium marciū celsorinum mihi porrecta: & hoc decretum præcipio pponi in nobilissimo loco: quæ omnis asya meo nomini dedicauit. Siquis autem transgressus fuerit hanc constitutionem: non mediocrem poenā exsoluat. Scriptum est in templo cæsaris. Cæsar norbano flacco salutem. Iudei qui antiqua consuetudine solent pecunias sacras ad hierosolimam transmittere sine impedimento hoc faciant. Hęc quidē cæsar iussit: agrippa uero scripsit pro iudeis hoc modo. Agrippa magistratibus: senatui: populoq̄ apheisiorū salutem. Pecunias

niarum sacrarum quae in hierosolymorum templum transmittuntur: diligentiam & custodiam in asyria iudeos habere praecipio: secundum patrium morem. Hos autem qui sacras pecunias iudeorum auferunt: & ad asyrium confugiunt iubeo retrahi: iudeisque tradi: quos iure etiam sacrilegii retrahunt. Scripsit uero silano magistratum gerenti ne sabbato iudei compellantur uadimonia praebere. Marcus agrippa: cirenensium magistratibus: senatui & populo salutem. Iudei qui per cirenem habitant: pro quibus iam augustus scripsit in libia fabio magistratum gerenti: aliique ibi prouinciae procuratoribus: quatenus sine impedimento pecuniae hierosolymis secundum morem suum transmittantur: nunc me interpellauerunt: qui ab aliquibus caluniatoribus affligunt occasione tributorum quae nequaquam debent: & prohibetur solennia sua peragere: quod nullo modo impedire admono. Sed & si quas sacras pecunias ciues ab eis abstulerunt: has ipsis reddi praecipio: & in reliquo corrigi: ne talia committantur. Gaius norbanus flaccus proconsul: sardinensium magistratibus & senatui salutem. Caesar scripsit mihi praecipiens nequaquam iudeos prohiberi patria consuetudine pecunias colligentes ad hierosolymam transmittere. Scripsi ergo uobis: ut sciatis: quoniam caesar & ego sic uolumus. Nihilominus & iulius proconsul scripsit ita. Ephesiorum magistratibus: senatui & populo salutem. Per asyram iudei habitantes idibus februa. ephesum mihi iudicanti: demonstrauerunt caesarem augustum: & agrippam concessisse eis propriis uti legibus: immo & primitias quae singuli eorum sua uoluntate: pietatis causa quam in deum habent solent transmittere: habeant licentiam sine impedimento hoc agere. Petierunt autem ut ego similiter cum decretis a caesare uel agrippa mea sententiam confirmare. Volo igitur uos cognoscere: quomodo decretis augusti & agrippae pariter praeciui eos uti & seruare sine impedimento sua solennia. Haec ideo explanauimus: quomodo commissa nostra amplius apud graecos uentura sunt: ut demonstrarem eis: quia cum deum honorem ab initio impetrantes: nihil ex patriis legibus prohibiti sumus a magistratibus agere: sed & defendebamur religionem & honores in deum seruantes quorum factio saepius mentionem: ut mutatis seculi odiis causae quae nobis ob hoc uel illis irrationabiliter insertae sunt euellantur. Nam legibus hisdem nulla gens semper utitur: dum & per ciuitates multa religionis differentia seruatur iustitiae uero a cunctis hominibus similiter studeatur: quae commoda graecis uel barbaris existit: de qua nostrae leges multam rationem habentes omnes homines debent nos ut amicos: & hospites amplecti. Nam oportet non differentia religionum nos alienos facere: sed non seruatus benignitatis affectus: quae omnium hominum communem uitam poterit custodire. Redeo uero ad reliqua monumenta conscriptionis.

Quemadmodum eger herodes pecuniis: descendit ad sepulchrum dauid: & terrore imaginum territus: tumulum desuper statuit: & rursum de perturbatione magna domus herodis: qua etiam alexandrum filium suum iecit in uincula.

Cap. XII.

Igitur herodes sicut praedixi consumptis suis pecuniis audiens Hyrcanum ante se regem aperuisse tumulum dauid: & tria milia talentorum inuenisse: multo plus credens deposita: quae ad omnes sumptos suos sufficerent tumulum ingreditur noctu: dum nequaquam uellet hac ciuitatem sentire. Vnde fidelissimos amicos tantum ducens: pecunias quidem depositas sicut Hyrcanus non inuenit: ornatum uero: & uasa aurea plura tulit. Dumque omne studium poneret: & inquisitionem diligentem faceret: ac uellet interius ingredi ad uenas: in quibus dauid uel salomonis corpora posita erant: duo eius satellites flammis exusti sunt ab interiori parte occurrentibus. Tunc ille timore perterritus egreditur: & pro piaculo monumentum ex laude candido ante ianuam magnificentissimum construxit expensis. Cuius & Nicolaus historiographus meminit: sed descensum regis obtinuit: dum inhonestum hoc factum cognosceret: quod semper in suis egit conscriptis. Nam uiuente rege: & cum eo degens ad gratias eius & fauorem illa tantummodo dicebat quae ad gloriam eius pertinebant: multas uero iniquitates eius mutabat: & cum multo studio celebrabat. Nam mariane filiorumque eius mortes crudeliter factas ad satisfactionem cupiens perducere ut luxuriosam illam: & adulescentes patris insidiatores accusauit. Rex gestas autem regis: amplioribus laudibus extollens: delictis eius studiose satisfecit. Cui uenia danda est: quia non historia: sed laudem conscripsit. Nos uero genere asamoneorum regum propinqui: & cum honore sacerdotum habentes: aliquid mentiri foedum putauimus ideoque cum ueritate gestorum memoriam recensemus. In domesticis uero malis Herodes constitutus affligebatur: nam multi ex regis ira capientes audaciam: accusabant propinquos & amicos eius. Quibus ita inter se dispositis nulla requies erat. Siquidem salome inimica filii mariane: aristobolo sua filia coniuncta nullatenus fide eius seruare dimittebat: dum fleteret ea ut quicquid locutus secrete fuisset nunciaret sibi: & in altirationibus quae iter conjugales saepius contingunt: coegit puellam dicere: quae de marito sciebat. Illa uero dicebat: quae saepius memoriam suae matris mariane faceret: & quae patris odio haberet: frequenter autem interminaret: quia si principatum obtineret: filios quos herodes ab aliis uxoribus habebat traditos magistris litterarum: in agris constitueret: dum magis apti essent ad hoc opus: quam haberent circa studia diligentiam: uxores uero si quando uideret maternum indui ornatum: pro praesentibus ornamentis ciliis intercludi: ne sole uiderent. Quae confestim per salomen regi nunciata: dolorem eius inflammabant. Urgebatur uero multo peius

omnibus credens: & inuicem se accusantibus. Tunc autem filiis interminatus: satisfactionibus eorum ad praesens molitus: imposterum atrocius exarsit. Nam ferora cum ad alexandrum uenisset filiam Archelai Glafirae sicut praediximus habentem Salomen inquit dicentem audiui: quae Herodes in amorem Glafirae suae nurus incidisset: & minime desiderii solacium possit inuenire. Quod ille audiens adulescentia uel emulatione commotus: quae honoris causa circa puellam ab Herode fiebant: propter amorem haec eum facere suspicabatur. Dolorem ergo minus tolerans: patri nunciavit cum lachrymis: quae ferora dixisset. Herodes autem multo magis seruens: & mendacium impudice criminationis non ferens: turbabatur: & saepius exclamans maliuolentiam familiarium: quales ipse erga eos fuisset: & quales eos inuenisset conuocauit feroram. Quem huiusmodi aggressus pessimae inquit omnium: in quo ad tam imensam uel infandam inuentionem peruenisti: ut talia de nobis existimes aut loquaris. Nonne uideo tuam uoluntatem: quam non in meam iniuriam te talia uerba producere: sed insidias & uenena immittere filio pro mea perditione festinasti. Quis enim alter nisi bonitate dei retentus quam hic puer in se habet: portare potuisset in patrem non uindicare tam crudelem opinionem. Primus enim gladium in dextra: quam hoc uerbum in animo eius debebas immittere contra patrem. Quid autem canaris male loquendo de me: nisi ut eorum fauorem fraudibus tibi concilies. Nam talia dixisti: qui tuae tantum impietati fuissent cogitanda. Abscede iam pessimae circa fratrem ac benefactorem: & tecum quidem haec malitia conscientiae conuiuat. Ego uero uindico sicut soleo in meos: nec uindictas merito in eis: sed magis beneficium exornans: quibus indigni esse noscuntur. Talia quidem rex. Ferora statim mestitia plenus: Salomen inquit haec persuasisti: & ab illa sermones audiui. Quae mox ut audiuit nam praesens erat: exclamauit: quae nihil tale ab ipsa dictum fuisset: & quae festinarent omnes ad odiu regis eam perducere: cunctisque modis eam occidere: propter fidem quam erga eum semper habere cognoscerent in praesenti sibi insidiari: quia sola reflecteret fratrem: ne uxorem quam nunc haberet repudiaret: relictam filiam in matrimonio sibi coniungeret. Quapropter me falsis inquit accusationibus est aggressus. Cum haec dixisset: crines suos dilacerans: & pectora manibus tundens: uerisimilis ad negationem esse constabat: maliuolentia uero mori: dissimulationem redarguebat. Feroras autem in medio restitit: nullam habens satisfactionem. Nam alexandro se dixisse confessus est: audisse uero a salomae minime comprobauit. Vnde diu confessione sermonum inter eos facta: rex fratre uel sororem auersatus. filium pro constantia laudauit: quae sibi sermones ferorae nunciasset. Hac lite facta: salomae ut accusationis commotae caput omnium odio tenebatur: quam uxores regis ut maliuolam abhorrebant: quae natura maligna eam cognoscerent. Occasione ergo data: semper eam accusabant Herodi: quarum fiducia ex huiusmodi causa magis accreuit. Rex arabum oridas nomine naturaliter regni & regni negotiis poenae inefficax: habebat dispensatorem regni sui altutum: iuuenem: & in omnibus nimis ornatum: cuius edictioni omnis arabia subiacebat. Is pro causa quadam cum ad Herodem peruenisset: & coenaret cum rege: uidit salome: & desiderio eius captus est: audiens praesertim quae uidua esset: amplius inflammatus loquitur de nuptiis eius. Salomae uero male tunc a fratre tractata: iuuenisque accensa decore: libenter consentit ad nuptias. Et cum rursus ad coenam conuenissent: monstrabantur non mediocria signa cupidinis eorum. Quae mulieres regi nunciauerunt: deridentes impudentiam illius. Herodes uero cum feroram interrogasset & obseruare praecipisset in coena quid illi faceret inter se: nunciavit ei quae nutibus uel oculis non laterent de suo pudore. Post haec arabs quidem in suspicionem ueniens recessit. Cuius tribus mensibus remoratus esset: rursus rediit: ad hoc ipsum sermonem Herodi facturus: postulans dari sibi matrimoniali iure salomen: dum non incommoda ei foret affinitas eius: cum arabum principatu: quae iam sibi nunc adesse: magis uero futurum explano alias exemplo credebatur. Cuius hinc Herodes sermonem sorori retulisset interrogans: si ad nuptias consentiret: illa sine mora consentit. Tum illum quoque inquit: si uellet inscribi legibus iudeorum & circumcidere: eo quae aliter non posset salomae poenitus sibi iungi. Ille respondit: nullatenus ista consentire: quia si actum fuerit: se ab arabis non solum regno: sed & uita priuari. Quo dicto recessit. Salomen autem ex illo die feroras iam de luxuria criminari coepit: nec tamen tantum quantum regis uxores: quae dicerent eam cum adulteria commisisse. Puellam namque quam fratri suo ferore rex desponsauerat: ipse quidem non accepit uictus amore: sicut praediximus: uxoris absentis. Salomae autem rogabat filio suo de custobaro nato eam coniungere: & disuaderetur rex a ferora: dum adulescentem suspectum haberet propter patris interitum: iustus autem esse: ut duceret eam filius suus: quae magistratus tetrarchiae successor extabat. Cuius prioris pacto soluta puella duceretur: a filio ferore: praestitit rex dotem centumtalenta. Itaque dissensiones familiares non cessabant: sed maiores ei turbae crescebant: & incidit tale aliquid ex causa non honesta: & citius ad difficultatem usque processit. Fuerunt enim eunuchi regi propter pulchritudinem non mediocriter acceptabiles: quorum unus pincerna: alter infertor: alter uero lectuli regis creditarius qui & consilio eius intereat. De quibus nunciavit quidam regi: quae hii ab alexandro multis pecuniis corrupti essent. Qui requirenti regi de facta quidem communiione uel permixtione confessi sunt: aliud uero nihil acerbum scire de patre dixerunt. Cuius magis tor-

querentur: & in necessitatibus essent: semperque ministri atroces in eos insisterent ad gratiam anti-
 patri: hoc confessi sunt: quod odium circa patrem & inimicitias Alexander haberet: & persuade-
 ret eis Herodem spernere: uelut superfluum: & cooperientē senectutis suae tpa: dum annos aetatis
 celaret: & ad se iam respice: tūq; regnum habentem inuito patre: & quod alii nullatenus sed sibi ci-
 tius primus locus uenturus esset: non pp genus tantum: sed praeparationibus patratam ei domi-
 nationem esse quia plures ex ducibus & amicis secum haberet: qui cuncta pro se pati uel facere
 essent parati. Hæc cum Herodes audisset: totus in furore metuq; tractus: ea quæ ad cōtumeliam
 dicta cognouit moleste tulit. Aliam uero suspicionem periculosam suscepit. Vnde ex utrisq; inci-
 tatus timebat: ne pro ueritate conflata fuisset in eum coniuratio fortior priore: & custodias un-
 diq; communiens: secrete quæstionem fecit. Speculatores autem eis de quibus suspicabatur oppo-
 suit: & dum in opinione uel odio cunctos haberet: arbitrium pro tutela concipiens: multum con-
 tra infantes acerbus factus est. Sed magis ac magis ualidi uidebant ei & terribiles: quos non fre-
 quenter nominabat: propter insolitam conuersationem: & si forte uocasset: statim de iteritu suo
 securi non erant. Postea uero omnes propinqui dum nihil habuissent firmum ad spem suæ salu-
 tis: contra se conuersi existimabant utile: si quis anticipans alium accusasset: & hoc sibi salutē pos-
 se conferre: si suis facinoribus alios onerent & eo cadebant in quo cæteros insidiabatur immit-
 tere. Nam regis penitentia ne filios occideret q; non manifeste peccassent intercedebat: ipsi uero
 quod peius est non desistebant similia committere: sed ad pœna currebant parem: dum ulciscerē
 tur in eos qui prius eos accusassent. Talis ergo dum fuisset in aula turbatio: multis amicis rex pa-
 lacium interdixit. Quam interdictionem maxime constituit his: qui fiduciam potiorē habebant.
 Siquidem Andromachum & Gemellū uiros ab initio amicissimos: qui multū in republica eius
 legationibus & consiliis domesticis profuerunt: eiusq; filios docuerant: & qui præ filiis primum
 fiducia locum haberēt recusauit suscipere: Andromachum quidem: q; filius eius Demetrius ami-
 cus Alexandri esset: Gemellum uero fidelem illi sciens: quia & in conuiujs & in studijs romæ cū
 ipso degebat. Quos honeste quidem expulsi ne indecens aliquid contra uiros nobilissimos con-
 stituere uideretur: sed caute agens: fiduciam eorum cum honore amputauit: ne per potētiā ali-
 quid in eum committerent. Horū autem omnium malorum auctor erat antipater: qui patris in-
 constantiam intellexerat: cū iam dudum ei confidisset. Vnde magis suadere uidebatur: ut aufere-
 tur unusquisq; potentium. Tunc ergo rex Andromacho cum cæteris expulso de colloquio uel fi-
 ducia: reliquos fidelissimos Alexandri cum tormentis interrogabat: ut siquid contra se constatū
 scirent edicerent. Equidem moriebantur dum non haberent quod dicerent. Ille uero cōsumebat-
 ur: quia tales quales existimabat non inueniebat. Callidus autem antipater: q; ex ueritate ad con-
 stantiam & fidem deducere non ualebat: plus incitabat requirendo a pluribus latentem conuira-
 tionem. Proinde cum aliqui ex pluribus retulissent: q; cognoscerent adolescentem cū laudaretur
 corporis sui magnitudo: uel sagittadi pitia: cūq; alia quæ ad uirtutem super omnes haberet: hæc
 sibi dixisse potius bona naturæ officere: dum pater inuideret: & iccirco ambulando cum eo se se
 humiliare: ne longior appareret: in uenationibus uero cum sagittarent illo præsentē non recte ia-
 culari propter genitoris inuidiam: quam de gloria sua haberet. Cūq; uerbum scrutaretur: & re-
 missio pœnarum corporis interuenisset: addebat: q; fratrem Aristobolum conscium haberet: ut
 in uenatione patrem perimerent: ad romam confugerent: regnumq; peterent: repertas uero & lit-
 teras adolescentis ad fratrem Aristobolum: in quibus patrem accusabat nō iuste fecisse: dum ter-
 ram tribuisset antipatro ducentorū talentorum redditus. Quibus dictis putauit Herodes uerum
 existere: quod de filiis suspicabatur: & statim apprehendens Alexandrum ligauit. Deinde uero re-
 misit suam atrocitatem: dum nec quæ audisset crederet: & æstimaret nihil dignum pro infidijs ex
 his constatū apparuisse: sed quærela esset uel iuuenilis temeritas: & q; eum manifeste interficē-
 tes romæ confugerent: non uerisimile uidebatur. Et maius aliquod sperans inuenire iniquitatis
 filii signum dicebat non sibi placere temerarie filium colligasse. Torquens autem amicos nobi-
 lissimos Alexandri non paucos: nihil pœnitens de quibus suspicabatur confessos inuenit. Cūq; in
 hoc multus apparatus existeret: & terrore uel turba palaciū plenum esset: unus quidam iuuenis
 ut in necessitates peruenit: romam dixit transmisisse Alexandrum & petisse: ut citius euocaretur
 a cæsare: habere se manifeste causam suggerere contra patrem q; regem parthorū mitridatum con-
 tra romanos sibi reconciliaffet: addens quia uenenum etiā Alexander in Aischalonæ ei parasset.
 Tum Herodes hæc audiens: & credens q; solaciū temeritatis inuenisset: statim de ueneno præcep-
 tit inquiri quod tamen nullatenus potuit inuenire. Magnitudinē ergo malorū Alexander uolēs
 confirmare: negare quidē distulit incitādo temeritatē patris ad multo maiora delicta: forsā autē
 & per hoc amputare uolens foelicitatē eius q; in accusationibus credendis habebat: tamen nulla-
 tenus obtinuit: dum omne regnū concutere uoluisset. Siquidē litteras in quatuor libris destina-
 uit dicens: q; non oporteret torqueri quēq; nec ulterius hoc procedere: quia reuera insidias factas
 essent: in quas cōiurasse ferorā uel fidelissimos amicos eius assererat: salomē autē noctu super se
 ingressam: & cū inuito concubuisse: cunctosq; simul illic contra eū iure uenturos: q; tenus eū oc-

identes: perficerent: quod semper inexpectatione meditassent. Inter hos etiam Ptholomeus & sa-
 pinus fidelissimi regis accusantur. Nam nihil aliud uidebatur: quam si rabies quædam incidisset
 beluarum more: aut amicissimi contra se armarentur. Iccirco nec satisfactio ueritatis habebatur
 sed indiscrete perditiones pronuntiabatur. Cūq; aliquibus uincula: & aliis mortes: aliis uero in-
 speratos dolores infigeret: turpiter regnum a priore foelicitate dehonestatum est. Et sæuissimam
 erat Herodi uita: dum turbatus nemini crederet: magnumq; expectationis tormentum haberet:
 quod sæpius superuenturum sibi filium crederet. Itaq; noctu uel die turbatus: in furorem & in-
 saniam pœnæ lapsus est.

Vt Archelaus rex Cappadociæ reconciliauit Alexandrum patri: & ipse ad cappadociam: Hero-
 des autem Romam profectus est. Cap. XIII.

Archelaus autem rex cappadociæ: cum hæc de herode audisset: territus pro filia: uel de
 adolescente contristatus: pro tantis amici turbationibus in iudeam uenit: nec in contē-
 tu quæ contigerat ponens diligenter prius cuncta percunctatus est: nec tamen in ali-
 quo quasi culpans Herodem: q; temerarie fecisset aggressus: uerens ne pro reconcilia-
 tione ad furorem eum perduceret: sed alium ordinem tenens: emendare quæ acciderant coepit.
 Nam iuueni interminabatur: Herodem autē mitem dicebat: dum nihil temerarie fecisset: matri-
 monium quoq; filiaē soluere promittens: & nec ipsi parcere: si in aliquo reperta illi conscia nō iu-
 dica set. Cum talem præter expectationem Herodes Archelaū uidisset: & quia plus ipso furorem
 suum demonstrasset: rex mutatus ad iracundia sua: dum putaret iuste acta quæ fecisset: paulatim
 ad patris affectum rediit. Misericordia ergo inter utrosq; apparuit: cum aliqui pro iuuenē satisse
 cissent: & Herodes ab ira mutaretur. Tum Archelaum similiter increpantem attendens: petit ne
 nuptias solueret quod minatus esset: quia quibus parum ire adhuc habebat in his quæ iuuenis cō-
 miterat: Archelaus tamen ut modestiorem eum faceret: criminationes in amicos referebat: dicēs
 illorum esse: quod iuuenem malignitate sua corrumpent: fratremq; regis in suspicionem mit-
 tebat. Nam dum Herodes iram contra ferorā habuisset: & ferora indigeret regis reconcilia-
 tione: simulq; credens: quam eum Archelaus flectere potuisset: accessit ad eum cum ueste nigra pe-
 tens: ut fratrem pro eo peteret. Quem Archelaus nec spreuit: nec cōfestim se Herodi suadere pos-
 se promisit: immo hortatus est ad regem eum accedere: & supplicando confiteri se omnium ma-
 lorum auctorem extitisse: quia prodesse hæc ad eius indignationem mitigādā plusq; sua sug-
 gestio. His flexus ferora quæ inter se ambo constituerant: præter spem adolescentis accusationes
 absoluit. Cūq; & ferorā Archelaus reconciliaffet: ad cappadociam reuertitur: gratus tūq; nemo
 alter illo tempore factus Herodi. Quapropter & muneribus eum munificentissimis ornauit præ-
 omnibus magnifice: & inter necessarios amicissimum arbitratus est. Constituit & romam profici-
 tisci: quomodo de his cæsaris scripta susceperat. Et usq; Antiochiam eis simul euntibus syriæ pro-
 curatorem ticiū: inimicum Archelai: ei Herodes amicum fecit. Cūq; romæ fuisset: & ide reuer-
 titur: factum est bellum inter ipsum & arabas: ex huiusmodi causa. Qui traconem alias traconiti-
 dē habitant regionem: quam Cæsar a Zenodoro tollens: Herodis prouinciæ addidit: latrocinan-
 di licentiam non habebant: sed agrum colere: uel sub quiete uiuere cogebantur: quod illis mini-
 me commodum erat: multaq; Herodi gloria pro hac diligentia sua surrexerat.

Discessio habitantiū tracone a regno herodis & uastatio pducēs eius: & de trāsfugis q; de tra-
 cone puincia ad arabia recesserūt: quos recepit sylleus pcurator regis arabia. Cap. XIII.

Gitur quādo nauigauit romæ: ut filium Alexandrū accusans: cæsari antipatrum cōmē-
 daret: fama uulgauit mortuum eū esse. Quæ comperta traconitide habitantes subtra-
 hentes se ab eius principatu: rursumq; ad solitum reuersi morem finitimos agros depo-
 pulabantur: contra quos egressi procuratores regis: oēs domuerunt. E quibus q; dragin-
 ta principes latronū cum cognatione sua a tracone prouincia ad arabiam recesserūt: sylleo susci-
 piente eos: pro causa ire quam habebat: negatis nuptiis Salomæ. Quibus cū locum munitū dedis-
 set: illi non tantum iudeā sed & inferiorē syriam deprædabant: refugia sibi præstante sylleo.

Qualiter Herodes a Roma reuersus in arabam transfugas postulabat: quos cū non obtinuis-
 set exercitum contra eos produxit: arabas quoq; debellauit. Cap. XV.

Erodes autem roma reuertens: compertit plurima regni sui a latronibus male tractata:
 nec posse duces suos latrones compræhendere nec habere qualiter tutelam suam mu-
 nirent: illis arabum patrocinijs fultis. Cūq; grauius ferret: ipse traconem perueniens fa-
 miliares eorum peremit. Vnde illi potius ad iracundiam incitati: legemq; habentes ut
 in eos uindicarent: qui familiares eorum occidissent: cunctam herodis terram uexabāt: & depræ-
 dabantur. Ille uero referebat hæc Cæsaris ducibus saturnino & uolūno: uolens latrones ad pœ-
 nam petere. Nam illi fortiores & plures facti: omnia perturbabant: affligendo regis Herodis:
 prouinciā: & uillas deprædando: & captos homines interemendo: ut bello similis esset ui-
 olentia quam faciebant: nam iam plus mille extabant. Herodes autem latrones quidem pe-
 tebat: & debitum quod per Sylleum mutuaissent Obado alias Ouado talenta quingenta: iam

constituto die transacto: in quo statutum fuerat pecunias reddi. Sylleus aut obadum alias ouadi despiciens: dum ipse gubernaret: latrones quidem denegauit p arabiam esse: de pecuniis uero diserebat. Quapropter cognitiones cora saturnino uel uolunio procuratoribus syriae committentur. Qui statuerunt intra tricesimum diem Herodem pecunias debere recipere: & eos qui de utroque regno confugissent inuicem reddere. Et apud Herodem quidem arabum nullus poenitus est: nec p affectionem: nec alio modo tentus. Arabes aut passim sunt latrones apud se teneri. Cuius constitutus dies transisset: nec sylleus de quo statuerat aliquid composuisset: roma ascendit. Redditionem uero pecuniarum uel latronum Herodes exequabat. Cum saturninus & uolunius praecepisset in deuotos persequi: exercitum assumens herodes: arabiam ingressus: tribus diebus septem mansiones fecit: Cuius prope castellum ubi latrones erant peruenisset: coepit quidem omnes eos insidias euertit uero castellum quod repta uocabatur: cum neminem poenitus lesisset. Itaque arabis ad auxilium uenientibus cum nacebo duce pugna committitur: in qua pauci quidem Herodis nacebus autem dux arabum cum uiginti quinque suis ceciderunt: reliqui uero ad fugam conuersi recedunt. Puniens autem horum rex tria milia circa traconem idumeorum locauit exercitum: & latrones ibi constitutos arcebat. & de his ducibus circa foenicem existentibus mandauit demonstrando: quia nihil amplius in deuotos executus arabas quem oportebat egisset. Quae illi quidem requirerent: inueniebant nequaquam mendacium esse.

Quemadmodum Sylleus accusauit coram caesare Herodem de incurfione quam in arabia fecerat & quod indignatus Caesar dura uel graua rescripsit ei: quare Herodes placare uolens caesarem misit romam Nicolaum damascenum.

Cap. XVI.

Nunciu uero Sylleo cum romae gesta indicassent: & magis singula exaggerassent & ille in aula permaneret tunc inter caesaris amicos statim haec audiens: mutata nigra ueste ad eum ingressus: suggestit quod bello cuncta arabia conficta: totumque regnum commotum ab Herodis exercitu fuisset: & lachrymis fufis: quingentos quidem cum duobus milibus arabum primates pisse dicebat: interfectum autem & ducem eorum nacebum propinquum & affine sibi: diuitias autem reptis castello constitutas depidasse: dum pro egritudine contentus obadum alias ouadus ei non suffecisset occurrere: quia nec ipse nec exercitus arabum interfuisset. Talia sylleo dicente: & inuidiose insuper addente: quod nec ipse rediret ad prouinciam: nisi crederet: quia caesar de pace omnium cogitaret: neque si plenus fuisset comodum esset cum Herode bellum committere: his dictis caesar irritatus: praesentes herodis homines pcontatus est: qui tunc a syria uenissent si exercitum Herodes ad arabiam deduxisset. Qui cum ei hoc dicere compellerent: nec causam facti suggereret ira caesar commotus scripsit: Herodi cuncta quidem graua: summa uero epistola huius erat. Olympico amico nunc uero subiecto. Scripsit autem de his sylleus arabis. Qui releuati neque latrones ad se fugientes reddiderunt: nec pecunias restituerunt: sed et pascua quae mercede tenebant minime solito reditu possidebant: iudeorum rege caesaris furore humiliato. Tunc quoque traconitide habitates cum arabis aggressi custodia iudeorum affixerunt eos: non tantum pro sua utilitate: sed & memoria prioris belli: p Herodem sibi mererit irrogati. Quae rex ferebat p dita fiducia quam in caesaris amicitia habuerat: dum secundo legationes suas satisfacturas pro culpis non susceptas cognosceret. Est uero etiam de sylleo: cui credebatur a caesare: qui plenus romae conabatur defuncto obado alias ouado rege arabum in regnum succedere: multis caesari promissis pecuniis: aliisque in aula potentibus. In terea obado alias ouado moriente: dinea: qui post arethae dictus est: regnum arripuit. Caesar autem arethae minabatur quod regnare praesumpisset: priusque sibi de hoc scriberet. Ille uero cum donis multis caesari coronam auream multorum talentorum destinauit: & epistolam per quam sylleum eriminabatur ut maliuolum seruum: & obadum alias ouadum ueniens eius peremptum: uxoremque arabum ab eo adulteratas: dum causas reipublicae rege uiuente gubernaret: immo & ere alieno sibi uellet per pecunias principatum acquirere. Quibus nullatenus animo caesar intendens: remisit dona. Arabia uero uel iudea pluribus malis affligebantur: dum regum unus quidem quia nec dum firmum imperium habebat praedatores nullatenus prohiberet: Herodes autem iratum caesarem pro sua uindicta uidens: omnes illorum iniquitates portare cogebatur. Deinde tantis circumstantibus malis: iudicauit iterum romam transmittere: si posset mediocriter per amicos caesarem placare. Direxit autem Nicolaum damascenum. Domus autem eius uel filii sui multo prius illo tempore erant dispositi: & licet sine suspitione nunquam fuissent: malum tamen ex huiusmodi causa praualuit.

Criminationes euriclesi lacedemonis contra filios ad patrem Herodem: & quia legasset eos patrem: & ad caesarem scripsisset.

Cap. XVII.

Macedonius euricles: nobilis domi: malus autem animo luxuriosusque: ad herodem ueniens: multis donis eius fauore comparauit: ut inter necessarios amicos eius deputaretur. Qui manens apud antipatrum: aditum uel consuetudinem cum alexandro habebat. Nam archelaus cappadociae se dicebat hospitem: & ideo per glaphiram ualde honorabat eum: cunctisque blandiebatur. Semper autem dicta uel facta notabat: ut exinde posset accusationibus conferre gratias Hero-

dis conquirere: unde singuli existimabant multum sibi fidelem existere. Quapropter Alexander ut adolescens & dolens de his quae passus fuisset: narrauit: quae pater alienatus fuisset: & mater sua interfecta ab eo perisset: antipatrum autem sibi praeposuisse: & quemadmodum ille intolerabilia de eo patri dixisset: & ad odium illum incitasset: ut nec in conuiuio eum: nec conuentu dignaretur adesse. Cum uero talia dolens defleuisset: statim euricles antipatro omnia nunciauit dicens. Non pro mea utilitate tibi haec nuncio: sed tuis iam uictis honoribus & rei magnitudine: praecipio cauere Alexandrum. Nam haec non sine dolore dicens: inesse suis uerbis audaciam demonstrabat. Igitur antipater cum eum sibi fidelem esse existimasset: magnas ei donationes optulit: & deinde fleuit herodi eadem explanare. Qui non sicut ab Alexandro audiuerat intimaui: sed uerbis suis aliquam ueritatem accusationi addens: aium regis imutabili odio filiorum compleuit. Quia a rege donatione quinquaginta talentorum accipiens ad archelaum regem cappadociae profectus: Alexandrum modestum: uel bonum referebat: multumque laborasse: quatenus eum reconciliaret pater. Quapropter ab illo quoque multa dona suscipiens recessit. Qui nec in lacedemonia talia facere desistens: multis iniquitatibus immerfus: patria priuatus excessit. Rex autem iudeorum non sicut prius contra Alexandrum uel Aristobolum tantummodo accusationes audiebat: sed & si nullus aliquid ei nunciasset: ipse perscrutabatur licentiamque dedit uolentibus quiddam contra eos referre. Tum uero euaredum quendam licet uellet tamen non libenter accusantem audiuit: quia & ipsum ut conscium abhorrebat. Superuenit autem contra adolescentes aliquid peius: dum omnes praemiorum promissione dicerentur: aliquid acerbum contra hos nunciare: & tam pro salute regis dicentes: etiam falsa suggerebant. Duo enim fuerunt Herodi fortitudine uel magnitudine corporis praecellentes: iocodus & tyrannus noie. Qui cum offendissent regem expulsi: Alexandrum secuti in exercitationibus ab eo honorabantur: pecuniasque & donationes accipiebant. Quorum statim rex in suspitione ductus: torquebat eos. Qui cum multo tempore sustentassent: post uictum dicebant: quod eis suauisset Alexander Herodem in uenatione ferarum sequentem ab aequo deicere: ut ita facile eum suis perfoderent. Quod olim ei contigebat. Demonstrauerunt et aurum in oppido celatum: & praepositum uenationis conuincebant quod sibi regalia alexandri iussionibus dedisset. Post haec princeps custodiae alexandri oppidi apprehensus torquebatur: quasi uellet suscipere custodiam adolescentium: & praebere eis in castello positas regales pecunias. Et ille quidem nihil tale confessus est: filius uero eius ista facta fuisse dicebat: litterasque porrexit: quasi manu alexandri factas: quae ita continebant. Cum dei auxilio quae propo sumus omnia confecta sunt. Ergo uenimus ad dos: sed sicut promissistis in castello nos suscipite. Post hanc epistolam: Herodes quidem de filiorum insidiis credit. Alexander autem dyofantum in qua scriptorem imitatum suam manum: & has propter antipatrum litteras astute scripsisse. Dyofantum enim talis erat. Quapropter in huiusmodi & aliis rebus coniunctis interit. Rex autem cum coram multitudine produxisset in hierichunte filios & accusatores eorum: hos quidem multi manu iaculantes interemerunt. Cuius impetum & super alexandrum occidendum fecissent rex eos per ptholomeum & feroram prohibuit. Custodiebantur autem: ne quis ad eos ingrederetur & speculabatur ne quid facerent uel dicerent. Et quid amplius. Cum danatorum infamia teneretur horum unus Aristobolus: existimas suam locum condolare suis calamitatibus: & regem in odio habere: & tu inquit periculo perditionis coicas: dum accusata de nuptiis syllei: cuncta putaris prodere. Haec autem illa statim fratri nunciauit. Qui nullatenus sese continens ligari eos & distractos ab iuicem quae male de patre sensissent: scripto porrigere praecipit. Qui praecipitis coacti: scribunt: insidias quidem contra eum nec cogitasse nec instruxisse: fugam uero meditato: & hanc propter necessitatem: dum in suspitione uel difficultate uitam suam haberent. Eodem tempore cum ab archelao de cappadocia legatus mela nomine nobilissimus peruenisset: Herodes uolens erga se perfidiam archelai manifestam facere: uocauit Alexandrum sicut in uinculis erat: & rursus consuluit de fuga qualiter: & ubi statuisset discedere: cum alexander ad Archelaum dixisset: & ab eo promissum sibi fuisse: ut romae destinaretur: nihil uero aliud neque importunum: aut acerbum i patrem cogitasse: nec ea quae per maliuolentiam aduersariorum conficta essent uera existere: ac uelle si adhuc tyrannus uideret: ut quaestione cautiore facta: ueritas apparet: sed hunc citius perisse: antipatro per amicos populum incitante. Cum talia retulisset: iussit melam cum alexandro simul ad glaphiram duci: ut interrogaretur: siquid ea cognouisset de insidiis in Herodem constructis. Qui cum uenisset: statim glaphira ligatum Alexandrum uidens: caput suum percussit: & stupefacta nimis ingemuit. Fuerunt autem adolescentis & praesentium lachrymae: & spectaculum dolore plenum: nec diu potuerunt interrogare uel respondere. Dein multo post Prolomeo qui iussus erat eos perducere interrogante glaphiram: siquid de his quae fiebant cognosceret: Alexander respondit. Quid meum haec ignoraret quae aia mea plus mihi diligitur: dum & ceteros filios haberemus. At illa clamauit: quod nihil cognosceret importunum: si tamen aliquid saluti eius praesert non recusaret et mentiendo confiteri. Alexander autem nihil impius inquit: nec quod pater suspicabat. quia nullatenus hoc ipse cogitauit. Tu uero mulier: quod aliud scis: nisi quod ad archelaum fugere deliberauimus: & exinde romam ascende- re. Eadem & illa confessa est. Herodes autem in archelaum de perfidia suspitionem habuit. deditque olympo-

& uolūnio litteras præcipiens eas transmittendo per Eleusiam ciuitatem cilitiæ archelao tradere: culpans eum q̄ insidiarū participans cum filiis suis esset: & exinde romam nauigarent: ubi si Nicolaum inueniret aliquid profecisse: ne Cæsar in eadem difficultate permaneret: darent litteras uel argumenta: quæ contra iuuenes constructa destinauerat. Archelaus aut litteras accipiens: suscipere se quidem adulescentes confessus est: quia prodesset eis uel patri: ne quid per eius discordiam eueniret: ad Cæsarem aut transmittere: uel aliud perfidum contra illū agere: nihil adulescentibus pœnitus promississe. Legati uero cum hæc audissent: & romam peruenissent: litteras porrexerunt: quia Cæsare placatum inueniunt. Nam de legatione Nicolai taliter euenit: ut hic ad aulam ascendit: primū quidem non pro quo uenerat: sed sylleū accusare deliberauit. Quod multi intelligentes: Nicolaum adentes: iniquitates oēs syllei nunciabant: & q̄ multos obadi alias ouadi peremisset. Quorum indicia manifesta ex litteris eius demonstrabantur.

Vt per Nicolaum accusatione liberatus Herodes est apud Cæsarem: Sylleus autem accusator Herodis morti adiudicatus est.

Cap. XVIII.

Nicolaus foelicitatem quendam sibi existimans oblatam: molebatur p̄ accusationem syllei Cæsarem Herodi reconciliare. Sciebat enim: quia si uellet satisfacere de factis eius non permitteretur: si uero sylleum accusaret: tempus pro Herodi dicendi posset inuenire. Cōstituto ergo die Nicolaus p̄sentibus legatis arethæ accusabat sylleū & cum cæteris addebat regis multorumq̄ arabū simul interitū: & pecunias quas mutuas accepisset pro nullo reipublicæ cōmodo: nec non & adulteria: non tantū per arabias: sed et romanæ mulierum. Addebat aut: quod acerbius concitaret regis animū: nihil uerū docuisse de factis herodis. Cūq̄ ad hunc locum uenisset: Cæsar quidem interrogauit: si Herodes exercitum contra arabiam non duxisset: nec duo milia quingentos occidisset: nec captiuos traxisset: prouinciæq̄ deuastasset. Ad quæ Nicolaus respondit: pro his magis se uelle suggerere: q̄ nihil: aut multo minus ut audierat factū fuisset. Sed tu inquit ut iustus hæc atrociter estimasti. Quod cū præter opinionem Cæsar audisset: & iussisset ut diceret: Nicolaus satisfaciendo: quingentorū talentorū conscriptionem p̄duxit. In qua curam fuerat: licere herodi constituto die transacto pecuniisq̄ nō redditis totā arabiam inuadere. Introductā uero per prouinciā militiam: non expeditionem dicebat: sed multitudinē suas pecunias uolentē exigere nec constituto die: sed multo post introductā. De qua re cū sapius quidē saturninum & uolūnium procuratores syriæ interpellasset: deinde corā illis in beritho cū sylleus p̄ tuā fortunā iurasset: intra tricesimū diem pecunias se p̄bere: nec non & eos q̄ a regno Herodis transfugissent: nihil horū eo faciente: rursus ad procuratores herodes uenit. Cui cū præcepissent pignora sumere: statim puincia cum suis ingressus q̄ isti bellū dicit ad inuidiā procuratorū tuorū qui hoc fieri denūciauerunt secundū conscriptionum statuta. Ille uero inquit non tantū deos: sed & tuū numen p̄iurans deceptus. Restat mihi tā de captiuis differere. Latrones traconē habitantes: quadraginta primū: deinde multi tormēta factorū timentes: refugium sibi fecerunt arabias: quos sylleus cum suscepisset: contra oēs hoies uastabat terram: quam eis habitandam: & lucra latrocinii cum eis p̄tebatur. Spondit aut per eadem sacramēta & eos reddere: die quo promiserat se debitum soluturū. Quid ergo? Potestne monstrare in præsentī quēq̄ alium ex arabum prouincia quam hos abstractos quos refero: nec cunctos ut ait: sed qui nequaquam latere potuerunt. Ita ergo calūnia de captiuitate declarata: maximū Cæsar intellige mendaciū: & falsitatē ad tuam excitandā iram ab isto confictā. Nam cū ingressus arabias noster exercitus fuisset: & unus uel alter de sociis herodis concidisset: coactus resistere: nacebū ducem eorū cum uiginti quinq̄ prostrauit. Quorū pro uno quoq̄ centum iste referens: duo milia quingentos perisse dixit. Hac oratione Cæsar permotus: & an sylleum conuersus: furore plenus: interrogauit quanti arabum perissent. Qui cōrū batus: errasse se dixit. Deinde pacta debiti leguntur: litterarūq̄ imperatorū & ciuitatum quæ latrocinia criminabantur. Mutatus ergo Cæsar: sylleū quidem mortis sententia dānauit: Herodi uero reconciliat: satisfaciens: q̄ ex falsā criminatione atrociter ei scripsisset. Nam ita sylleo respondisse phibetur. Quis est iste: qui me impulit mendosa suggestionem uiginti mihi amicū offendere. Sylleus quidem pecunias creditoribus redditurus & post puniendus destinatur. Cæsar autē adhuc ita sciebat arethæ: quia principatū non suis præceptis: sed propria p̄sumptione cœpisset. Cogitabat ergo & arabiam Herodi tradere sed impedierunt litteræ quas rex miserat per olympiū & uolūnium. Qui cū Cæsarem audissent placatū: statim præcepto herodis litteras uel probationes quas de filiis miserat porrexerunt. Quas cū Cæsar legisset: principatū alium addere seni & male sententi di de filiis non æstimauit. Videns ergo legatos arethæ: & impropersans q̄ temerare nisus esset nō ab se regnum accipere: dona suscepit: & principatum ei firmauit.

Qualiter Cæsare præte p̄bente: cōcilio i beritho habito accusauit filios herodes. Cap. XIX.

Erodi uero scripsit: q̄ placatus ei fuisset & de filiis eius contristaret: præcipiens ut si quid acerbi cōtra eū præsumpsissent: p̄sequeretur tāq̄ in patris præuaricatores: nam hmoi prætem ei dedit: si uero sugā tantummodō cogitassent: ut impropersans mitigaret eos. ne aliquid crudele peragerent. Admonuit uero: ut cōcilio i beritho cōgregato: quo multi

romani habitant: & simul imperatoribus syriæ & archelao rege cappadociæ: quantoq̄ alios existimaret amicitias eius uel honoribus clarissimos: eorum sententiis quod oporteret impleretur. Herodes autem cum litteræ uenissent: lætus pro reconciliatione: & q̄ sibi potestas super filios fuisset concessa: statim accersit cunctos a Cæsare constitutos ad concilium: quem præter archelaū: quem propter offensam noluit interesse: nequid uoluntati suæ impediret. Cūq̄ in beritho imperatores & alii conuenissent: filios non permisit ad concilium accedere: sed in uilla quadam sydoniorum palestum nomine iuxta ciuitatem reliquit: ut uocati ad concilium præsentarent. Solus autem ingressus. cl. uiris confidentibus: accusabat filios: & causā quidem non erat acerba: quātū ad ueritatis indicia: multum uero dissimilis patris filios criminantis. Nam uolenter perorabat: & approbatione causā turbabatur: & maximi furoris uel ferocitatis signa mōstrabat. Defendebat et: tanq̄ uera: quæ in odio filiorum dicta fuerant: & quæ ipse contra filios scripserat legebat i q̄bus insidiarum nulla conscriptio fuit: tantum uero q̄ fugere cogitassent: & derogationes quædam: & obprobria propter odium quod in eos habebat. Quæ cum legisset: clamauit iurando: q̄ melius uita priuaret: quā talia uellet audire. Deinde cū dixisset: q̄ & natura & Cæsare concedente potestatem haberet: addidit & patriam legem sibi præcipere: si quando parentes filios accusaret: & super capita eorū manus suas imponent: necesse populos circūstantes eos lapidare: & huiusmodi morte perimere: quam legem ipsam paratam in patria quidem uel i regno facere uoluisset: sed ex peccare illoꝝ iudicia: cognitores at inuēisse eos in manifestis filioꝝ & non paruis criminibus: ut tempus habentes dignum: nullatenus deberent negligere: ne aliis talia prouenirent. Cū hæc rex itaq̄ dixisset: nec adulescentes ad satisfaciōem transissent: uidentes iudices q̄ modestiam uel reconciliationem minime assumeret rex: potestatem ei confirmauerunt. Et primus quidem saturninus: uir consularis: & in dignitatibus clarissimus: mitte sententiam protulit dicens. Damno filios Herodis interfici uero non iustum arbitror: quia & ipse filios habeo: & regem puto sic uelle: quibus inuolentes filios se habere consentiat. Post quæ saturnini filii tres qui eius erant ligati: sententiā eandē cū patre p̄tulerūt. Voluminus at ecōtra morte puniēdos filios herodis respōdit: ita circa patrem iniquos inuentos. Eadē cū plures dixissent: ut nihil ambiguū esset quo minus intelligeret morte damnatos adulescentes: statim Herodes ad tirū uenit: ducēs miseros adulescentes. Cūq̄ nicolaus ad eū roma delatus eēt: & prius ipse sententias in beritho de filiis p̄nūciatas audisset: herodes cōsuluit qd amici eius de hoc romæ delibassent. Ille ait. Quod & mihi uidetur: scilicet impia esse q̄ illi de te senserant: oportere uero legatos & custoditos cohercere: & siquid tibi aliud uisum fuerit. Prouide tamen: ne plus iracundia quam modestia usus esse uidearis. Nam minime dimitti solutos puto: ne talia committant: quæ nullatenus possent corrigi. Multi etiam tuorum amicorum eadem romæ delibauerunt. Herodes autem cum tacuisset mesticia tentus: post iussit nicolaū secū nauigare. Moxq̄ ut ad Cæsareā delatus est: rumor a populo de filiis eius euolabat: cunctis sustinentibus ubi causā eueniret. Dum sic periclitarentur & doloribus eorū condolerent dicere aliquid palam: aut dicentem audire sine periculo non erat. Vnde misericordiam cū dolore conclusam sine uoce comprimebant. Vnus autem miles nomine tyro: cum filio suo equeno uel amico alexandri: cuncta q̄ alii timore tacita dolebant cum libertate loquebatur: & sepius clamabat inter multitudinem dicens: q̄ perisset ueritas: q̄ iustitia ab hominibus recessisset. Vigent itq̄ mendacia uel malignitas: tantamq̄ nebulam humanis negociis intulerunt: ut maxime calamitates uel miseria pro nihilo iudicentur. Cum talia sepius exclamasset: licet non sine discrimine: ueritas tamen omnes mouebat. Quapropter singuli timentes se occultabant: sed hæc illū dicentem libenter audiebant. Qui cum regem petisset: ut solus soli q̄ uellet ediceret: concessumq̄ ei non fuisset: non possum inquit rex continere pro tali dolore fiduciam uel audaciam meam necessariā quidem tibi & commodā: siquid utile uellis ab ea suscipere: meæ uero tutelæ contrariam. Deinde subsecutus ait. Quo tua mens sagacissima recessit: aut cur superabundans sapientia sensu multat: quo plures uel maximos acquisisti triumphos. Quid est: q̄ cognati uel amici remorantur petitionibus tuam flectere pietatem: quos tibi minime iudico esse cognatos uel amicos si despexerit tale scelus: in tuo beatissimo fieri principatu. Tu uero non præuides quid eueniat si duos adulescentes ab uxore tibi regia creatos: & in omni summitate uirtutis præcellentes occidis: teq̄ solū in senectute relinquis: cum uno filio male uitam tuam disponente: & cum cognatis quos totiens iam morte damnaui. Nonne cogitas: q̄ multitudo tacens crudelitatem tuā conspiciat & odit: exercitus quoq̄ cūctus & primatus eius misericordiā qdē de inuolentes: odiū uero in te hæc faciente concupiuit. Cum hæc rex in initio non libenter audisset: & cōmouissent eū uerba tyronis: p̄ quæ manifeste familiarū pfidiam exprobrauerat: paulatim imēsa & militari fiducia usus tyro cōcidit: & turbatione compleuit herodē. Qui cū magis increpari q̄ admoneri se putasset: & quia milites eū abhorrent: & primatus eorū indignarentur: præcepit noiatos cunctos cū tyroē ligatos i custodia detineri. Cum hoc factū fuisset: & triphon quidā tonfor regis inuēta occasiōe regē adisset: ait. Suasit mihi tyro sapius dicens: ut regē tondens: guttur eius incidere: nam inter primos apud alexandrum poteris esse: magnaq̄ donationes ab eo accipere. Quæ cū dixisset: eū rex cōprehendi

præcepit: & tormentis tyronē: & eius filiū: atq; tonforē subdi. Cūq; tyro ita cōsisteret: uidēs filius patrem suum crudeliter laceratum: nec habentem spē saluris: futurumq; sibi iudicium ex tormētis paratum intelligens: se inquit ueritatem nunciare: si uerbo confirmaret tormēta patris & sua remittere. Cūq; rex fidem dedisset: dixit sibi constituissē tyronem manu sua regem adire & occidere si copia daretur: ut solum eum inueniret: multaq; pati quatenus Alexandro præstaret. Quæ cum ille dixisset: patrem a necessitate soluit. Incertū autem est: utrum hæc ueritate an necessitate retulerit: ut aliquod perfugium in præsentibus malis inueniret.

Mors iuuenum & sepultura corporum eorum in Alexandrio.

Cap. XX.

Erodes autem licet deliberasset iam dudū filios interimere: tunc tamen festinatit crudelitati suæ finem imponere: & in contione produens: trecētos priores militum reos factos cum tyrone filioq; eius: & accusatore tōfore: criminabatur coram omnibus. Et illos quidem multitudo peremit: Alexander autem & Aristobolus in cæsaream tracti patris præcipiente laqueo perimuntur. Corpora uero noctū Alexandrium ponuntur quo matris eorum pater: pluresq; cognati: uel proauj positi esse uidebantur.

Incipit Liber. xvii. antiquitatis Iudaicæ.

Qualiter antipater odio habitus est ab oī gente ppter interfectionē fratrum suoz. Cap. I.

Antipatro autem postq; fratrum extitit accusator: & i primis facinus extremæ impietatis & crudelitatis impulsor: hanc sane pro uoto spes uitæ sequentis apitur. Nam quis amittendi regni metu fuerat liberatus: q; iam uidelicet illud cum fratribus se cōmunicaturum fore nō cernere: operosius tamen & ambiguum regnum sibi fieri magis magisq; sentiebat. Siquidem odium uniuersæ gētis: aduersus illum erat exortum. Fuit uero illi etiam hoc ualde contrarium: q; totam contristabat militiam: dum aduersam ab ea gereret protinus uoluntatem: in qua proculdubio omnia regni munimenta consistunt: & maxime quotiens gentem aut populum uniuersum nouarum rerum cupidine perturbari contingeret. Tantum etenim periculum ei fratrum procurauit interitus. Verūtamen cum patris pariter participatur regnā

di negocium: non aliter quam si rex etiam ipse cōsisteret: amplioraq; ei negocia credebantur: & unde pire debuisset: firmitatem magis fauoris iuenerat: q; quasi pro Herodis tutela fratrum suo rum proditor extitisset & non inimicitia qua circa illos & circa patrem ipsum detinebatur. Talibus enim eum maliloquiis induxerat. Quæ omnia machinationes erāt uiam constituentibus qua aduersus Herodem tenderet: ut antipater accusatores non haberet de his quæ patris cogitabat: Herodes autem omni refugio nudaretur: nō habens qui sibi auxiliaretur: cū antipater hostis manifestus existeret. Proinde odio paterno illas fratrum insidias perpetrabat. Pulsabat autem amplius ut ab incepto non desisteret: q; cernebat moriente quidem Herode certe sibi principatum esse uenturum: prolixius autē uiuente: multa sibi surreptura pericula: si eius factio proderetur cuius extabat ipse compositor: & quæ si palā fieret hostem illi patrem compellebat existere. Propter quæ ad donandum erat largus & affluens: & etiam eos qui circa patrem erant lucris pulsabat in gentibus ut aduersus eum hoīum odia concitarent: & maxime illos quos romæ possidebat amicos missionibus magnorum numerum sibi beniuolos comparabat. Ante omnes autem saturninum qui tunc curam syriæ gerebat inducere magna spe incitabatur: sed etiam saturnini fratrem promereri festinabat. Ad hæc sororem regis uiro inter primos apud Herodem coniunctam: suo modo utens: ad se uolebat attrahere. Erat quippe ad fingendas amicitias colloquentibus secum callidus & ad odium dissimulandum ualde credibilis: & ad celandum semetipsum satis astutissimus. Non tamen decipe ualebat suam nutricē quæ illum iam ante abunde cognouerat: & ab eo falli nō poterat. Siquidem omnibus eius factionibus iam antea fuerat reluctata: ob morum eius improbitatem: quis eius filiā hēret uxore prouidētia matris antipatri: & eius ipsius instātia illam suscipiens: quæ primo fuerat Aristoboli sociata cōnubio. Nam alteram calleas filius uiri eius habebat uxorem sed nullum hoc ei tutamē erat: quo minus eius intelligeretur iniquitas: sicut nec prius cognatio quicq; obstiterat: quominus odibilis haberetur. Interea Salomæ festinantem syrio arabo coniungi corporali libidine concitatum: Herodes compellit cum alexa iugare cōnubiū cooperante quoq; illi iulia: & persuadente Salomæ: ne illius rēnueret nuptias: ne inimicitia inter eos maturius orientur. Iurabat quippe Herodes: nunq; si circa Salomæ beniuolum fore: nisi cōiugium alexæ susciperet: & obediret iuliaz utpote cæsaris coniugi: ad hæc etiam utilia suadenti. Interim filiam archelai regis Herodes ad suum destinat patrem: quæ fuerat Alexandro iugata: dote etiam restituens: ut nullum inter eos certamen oriretur.

Qualiter Herodes rex filios alexandri & aristoboli filioz suoz adoptans: filiā ferore illis desponsauit & antipatri: & quiter antipater p̄suasit patri desponsationē in suos trāsferre filios: & quiter herodes aduersus traconitas uolēs munitus existeret: zamariam iudeū q; de babilōe discesserat: & syantiochia degebat euocans ibi cōstituit: & utebat illo opposito aduersus draconitas. Cap. II.

Ple autē enutriebat filioz filios diligenter admodum. Erant enim alexandro quidem ex glafira uirilis sexus duo: aristobolo autem ex berenice salome filia masculi tres: puellæ duæ & sæpius amicis præsentibus coram se. Herodes eos constituens: filiorum quoq; fortunam causamq; deplorās: orabat: ne tale quicq; filioz filiis accidisset: sed & cum uirtute crescentibus uicissitudinem illi nutritionis & educationes exoluerent. Desponsabat autem eis maturo iam tempore decurrente: maiori natu quidem alexandri filiorum filiam feroræ: aristoboli uero filio filiam antipatri: filiam uero aristoboli denominat antipatri filio alterā uero ex filiabus aristoboli herodi filio suo: fuerat autem is regi natus ex filia pontificis. Paternus quippe mos erat: ut simul plures haberemus uxores. Agebat autem filiorum desponsationem rex miram infantulorum parentibus orbatorum: ad beniuolentiam eoz per societatem coniugalem antipatrum prouocare desiderans. Antipater autem non cessabat circa infantulos ea uolūtate uersari: q; circa fratres quoq; fuerat agitatus. Incitabat at eum studium patris quod circa infantulos gerebat: sperans eos maiores ac meliores suis fratribus fore: præsertim cum in uirilem ætatem prærumperent: archelao etiam auxiliū nepotibus præbituro: uiro in regni culmine cōstituto: & ferora in murum unam ex eis suscepto filiam: tetrarches enim erat iste. Excitabat autem eū uirerā quoq; multitudo: quæ circa infantulos quidē misericordie mēte mouebatur: aduersus eum odium autem in omnibus gerebat: propter quod claruerat tante in fratres iniquitatis auctor. Machinabatur quoq; dissoluere quæ patri placuerant aduersum sibi reputans: si tanta contra se talium adunaretur potentia. Et differebat quidem herodes sequi postulationes antipatri ut ipse quidem aristoboli filiam in cōnubio susciperet: ferore uero filius fratris eius alexandri filiam. Et sponfiones quidem nuptiaz huiusmodi gerebantur: regem tamen inuito. Herodi uero ea tēpe te uxores erant nouem: antipatri mater & filia pōtificis: ex qua etiā omonimus illi filius fuerat p̄creatus. Erat autem ei et fratris filia cōiuncta: & cū ea neptis altera: ex his quidē plures nulla germi nauerat. Erat etiā i uxoribus ex gēte samareoz una: ex q; filii extiterat atipas & archelaus & filia oliphias noie: & hæc quē postea iohannis suscepit uxore: qui regi fuerat fratruelis. Archelaus autē & antipas romæ apud quendā familiarē educabatur. Coniuncta illi erat etiā cleopatra sed hierosolymites: & filii ex ea fuerant nati: herodes & philippus qui etiā romæ educabatur. Erat in uxoribus etiā pallas: quæ faselū ei peperat filiū. Sup has quoq; fedra: & helpis erant uxores ex quibus duæ filiaz fuerant procreatæ: examana noie: ac salome. Filiaz autē maiores natu: ex una matre p̄creatæ cū alexandro quæ intuebatur ferora nuptias: coniuncte erant una quidē antipatri sororis filio: altera uero faselos: & iste quoq; fratris herodis fuerat filius: & hoc quidē ex dispositione factū erat herodis. Tunc aut uolēs aduersus traconitas munitus existeret: cogitauit uicū iudeis edificare non distantē magnitudine ciuitatis: ut pro hoc inaccessible hostibus faceret limites suæ prouinciaz. Et cognoscēs uirū quēdā iudeū ex babilonia: cū equitibus quingentis & sagittariis plurimis: cognatorū etiā multitudinē: usq; ad centū ferme numez uirorum eufraten fluuiū transmeasse: & i antiochia in loco qui dicitur dasne syriæ cōuersari cū saturnino qui tunc ibidē impator militiæ cōsistebat: illū ei locū ad habitandum benigna largitate cui balatha nomen erat cedere promisit. Euocabat ergo eū cū tota multitudine oīum qui eū fuerant consecuti: spondens datūz se terrā i regione quæ dicitur bathanea. Destinauerat enī eū intra traconitidē cōstituendū uolens eius habitationē obstaculū cōtra hostes habere. Promittebat itaq; illā regionē sine tributis eē datūz: & liberos fore quæ moris erat illius regionis habitatoribus exhibere: imūneq; eis terrā & nullis illationibus obnoxia p̄bitūz. His p̄suasus babilonius uēit: & suscipiens regionē: oppida: & municipia plura cōstruxit. Et uicū bathyra noie cōstituens: obstaculū erat & oppositū quoddā alias oppositio quædā ille uir aduersus traconitas iudeis de babilonia hierosolymā p̄ sacrificioz tpa uenientibus: ne quis eoz latrocinis traconitaz insidiisq; lederetur & aduentabant ad eū plurimi: maximeq; illi undiq; cōcurrēbāt: a qbus paternus mos iudeoz & instituta colebantur. Quibus rebus illa regio breui populosa facta est: ppter quod imūnis ab oībus functionibus p̄manebat: uicē dūtaxat herode. Cæterū postq; philippus filius eius p̄cipatū regni suscepit: modicas puo tpe illis functiones iposuit agrippæ uero maior & filius eius q; omonimus quoq; illi constabat eos admodū grauari: nō tamē eis delibertate ipoz cū possent ullā itulere modestiā. Sed rōant deide dominatū illius regionis adepti: libertatis quidē eoz etiā ipsi seruari dignitatē ipositionibus at eos functionū usqueq; grauariūt. Et hæc quidē oportuno tpe diligenter exequar oratione p̄cedēte. Zamaris at babilonius iter hæc uita defungit: qui ad possidendā illā regionē ab herode fuerat acquisitus: quinq; cū uirtute uiuēs: filios quoq; optios reliquerat: iacimū quē qui fortitudine clarus extabat: is equites babilonios q; sub illo fuerat cōtinebat: & hely: quos rex afficiebat abunde muneribus. Sed iacimus in senectute defunctus: philippū filium dereliquit: & manu

bonū: & aliis uirtutis artibus usui supra quēlibet accomodum. Ob hoc fida illi amicitia: & firmisimū fauor cum agrippa rege prouenerat: militiamq; totam quam rex habebat: iste curabat: & ubicūq; deducendam rex postulabat: eius regimine ducebatur.

Qualiter antipater oblectabatur eos qui circa feroram erāt: uolens per illos insidiari patri & qualiter agnoscens soror regis salome: canculo denunciauit fratri: & de interfectione phariseorū regi aduersantium

Erode autem in quibus retuli cōstituto: in antipatrum spectabant cuncta negocia: propterea quia utilis ac promptus a rege putabatur: & rex hanc firmitatem non amiserat potestatis: quam ei pater promptius indulgebat: spe quasi fauoris eius ac fidei. Ad hanc erat etiā ad deriuandam in se audacissimus: quomodo incognita erat patri eius neqtia: & quō ad fidem faciendam in dicendo callebat. Erat etiam cunctis terribilis: non tantum magnitudine potestatis: quantum peruersitate morū: & quod erat ad male loquendum procacissimus. Maxime autem eum feroras accurabat: uicissimq; curabatur. Nam eum callide ualde circūueuerat antipater: & maxime per mulieres ad occupandos eius animos ambigerat. Deditus quippe fuerat feroras uxori matrisq; eius atq; sorori: licet mulierū genus horreret: ob iniuriā filiarū suarū uirginum: uerūtamen has patiebatur: ab hisq; ducebatur: & nihil ab eo sine illis mulieribus agebat. Nam hominem illum etiam medicaminibus accurabant: sed & sibimet inuicem cooperari nequaquā mutuo fauore cessabant. Ita enim eas omnimodis antipater induxerat: partim p semetipsum: partim etiam per propriam matrem. Nam idem he quatuor mulieres sentiebant: idemq; loquebantur. Ferore tamen circa antipatrum in nonnullis minimis sane rebus sentētia habebatur. Erat autem illis in contrarium nitens regis soror: iam diu cuncta circū inspiciebat: & amicitia eorū in pncipiū herodis construi cernens: & anūciando non abstinens. Illi autē sentientes molestam eē regi suam adinuicem beniuolentiam: consilium inuenit: ut manifesta eorum amicitia non esset neq; palam cōtentum facerent: odium autem & maliloquia ubi tempus exigeret contra semetipsos confingerent: maxie autē sub Herodis præsētia: ut ad eum de semetipsis talia deferrent: secreta uero beniuolētia in eis firmior certiorq; constaret. Et sic quidem illi gerebant: salome autē nihil prorsus latebat: neq; primū eorū propositum ad huiusmodi negocia festinare neq; tunc: quā do secretas machinationes construebant. Cuncta quippe illoq; mulier indagabat: quā apificans & atrociora faciens: ad fratrem propriū perferēbat secretos eorū conuentus insinuans & cōiuria: & cōsulationes occulte imotimq; cōsertas: quā ad eius interitum tenderēt: nisi matris ius pderēt. Indicabat quoq; illos in manifesto quidem aduersarios suimet quasi constare: & ad lesiones mutuas sicte loqui: finemq; festinare: secreta & ab alterutris remoti beniuolētiā in se cōfirmare maximam & quotiens in quibusq; negociis singulis fierent illud agere quod amicitia postulare: & polliceri sibi etiam pugnare contra quos opus esset: mō ut illud astu uel fauore mutuo nō sentiretur efficere. Illa quidem hanc & hmōi inuestigabat oīa: & integra ad fratrem cōueniens cuncta deferebat: sentientē quidem iam etiā ipsum plurima per semetipsum aliquid licet excitatus esset sororis accusationibus retardantē. Erat enim portio quādam iudeorū hoīum de scropolositate & subtilitate paternā legis gloriantium: & culturā dīnitatis simulantiū: a quibus inducebant mulieres ille supra memorare: hi dicebant pharisei: qui possent maxime regi nō modicū asserre præsidiū. Erant enim procaces ad bellum gerendū: legionesq; isferendas imaturis eleuati. Cū igitur cuncta gens iudaica iureiurando iurasset cæsaris se propriam fore: & omnibus regis regionibus fauere: isti uiri non iurauerunt. Erant autem numero supra sex fere milia: quos rex pecuniario dāno multauerat. Quod damnum uxor pro eis ferore contulerat: illi uero beniuolentiam quasi pro uicissitudine referentes: futuroq; sibi agnitionē nutu dīnitatis insulam eē pdicabant: quā herodi uidelicet terminus regni iam esset ex superna maiestate decretus: tā ipsiq; uniuersā cognationi eius: illā autem regnum possessuram: atq; feroram: uel filios: qui ex eorum semine descenderent. Et hanc quidem regi nunciabantur: non enim salomen ista fugiebāt: & quomodo plurimos regalis aulae corrumpere niterentur. Rex autem interficit phariseos: qui causa seditionis extiterant: & uagoan eunuchum: & sibi earum quendam: qui tunc primatū inter eos habebat honestatis dignitate decoratum filiosq; eius peremit: omnesq; ei cognatione uel familiaritate coniunctos: quibus ille phariseus præsagabat. Magnificabatur apud etiam uagoas: uti patet: & plurimus rebus bene meritis ac profuturus apud regem futurum. In manibus enim eis cuncta fore pradicabat: prabente illi & coniugi firmitatem: & filioq; ueluti proprii filii.

Qualiter rex Herodes praecepit fratri suo ferorae: ut excluderet uxorem suam: aut eius regno discederet: & qualiter antipater suspectus patri factus timens eū scribere amicis in roma: ut scriberent patri eius ac persuaderent: ut mitteret eum ad caesarem cum pecuniis quod persuasum est

herodi filium: & transmisit: & de morte ferorae fratris herodis. Cap. III. Erodes itaq; ultus ex phariseis qui suere conuicti: conuentum congregat amicorum & accusationem ferorae coniugis: iniuriamq; uirginum & audaciam illius mulieris exponens & crimen uxoris ad diminutionem dignitatis illius referens & honoris: q; ei ce-

taminum seditiones aduersus fratrem: & bellum ex illius ingenio ac uerbis operibusque consurgerent: quantum poterat hortabatur ut illa inter eos simulatio solueretur: quod fore firmabat: si societatem illius effugeret propter illa quae gesserat. Nihil enim cum fratre ferora gratiae permanere posse desinebat: si secum illam haberet: quae bonum ingenium circa se fratris euerteret. Iubebat igitur uxore abiicere: quae inter fratres cā belli constaret: & si magni praecii cōsanguinitatem suam duceret: illam coniugaret: sic enim posset nullomodo caritas fraternitatis imminui. At ferora licet illo sermone moueretur: tamen affirmabat neq; aliquid iuris ex germanitatis necessitudine detracturum: neq; dilectionem coniugis abnuere: eligere se potius mori dicebat: q; illa muliere priuari: quae sibi gratia constaret. Herodes uero differebat circa feroram super hoc ita cundiam quīs cuperet sumere pro rebus gestis ultionem. Antipatro tamen iterdixit & matri eius: cū ferora miscere colloquium: uel cū illis mulieribus: quae cū illo erant: obseruarentq; si alias ne in unum aliq; tenus cōuenirent. Illi uero profitebantur quidem: conueniebant tamen quando temporis oportunitas prouocabat: & simul etiā conuiuabantur feroras & antipater. Ferebat etiā sermo: q; antipater ferorae coniugi misceretur: eo operante illis ad cōuentus faciendos: antipatri matre. Suspectum autem patrem habens & timens antipater: ne circa se amplius eius odium processisset scribit amicis romae: postulans ut scriberent herodi: quatenus celeriter antipatrum mitteret: simulq; cū eo munera digna: mandaret testamentum etiam in quo post regē declararet antipatrum quō iam defunctus erat herodes: qui ei ex filia pontificis fuerat procreatus. Quo facto: pgit una quoq; cū antipatro: & sylleus arabs: nihil ex his quae praeeperat caesar peragens: unde quoq; antipater ante caesarem eius accusator extiterat: pro quibus nicolaus patiebatur iniuriā. Accusabat ē: & ab aretha sylleus: eo q; plures occideret i petra castello benemeritorū hoīum pter suā cōsciētiā: maxie at fondū uirū omni uirtute decoratū: iustitiaq; pollētē: sed et fabatonē caesaris seruū Sylleus at cas habuit ex his dē criminibus propagatas. Erat qdē corithus herodis regis unus custodia corporis: cui maxie cura plurima cōmittebat. Huic persuadet sylleus pecunias maximas pollicens ut Herodem occideret: hōc et pmiserat. Quod agnoscens sabbatus sylleo indicante: statim regi denunciauit. Ille uero corinthū tormentis examinās: fecit oīa depalari. Detinuit at secū duos arabas: cōfessionem corinthi credens: & silarchū: q; syllei fuisset amicus. Qui etiam ipsi: nā eos rex tormentis affecerat: cōfessi fuerant: quod eos exortaret: nunciāns corinthū non agere molliter: & sicubi opus esset rei: ferro cooperarentur ad ppetrandū facinus inter eos cōplicitū. Ad hanc etiam saturninus omnibus ei ab herode denunciatis romae eos destinat. Feroram uero fortiter i amore coniugis permanētē: discedere ad propria herodes praecipit. Ille uero gratanter accipiens: ad suā terrarchiam non moratus absecessit: plurimum se iureiurando cōstringens: non prius reuertēte q; mortem herodis aduerteret. Proinde ab herode morte cōstricto petitus: ut ueniret pro aliquibus sibi mandatis si mors contingeret iniungēdis: nullo mō persuasus est aduenire: ne iurisiuradi uiolator existeret. Non tamen herodes in his rebus imitatur illius exemplum: meliorem circa feroram uoluntatem suae mentis ostendens. Nam paulopost: ipse cepit egritudine laborare. Ad quā herodes non solum non euocatus aduenit: sed etiam mortuum eum recepit atq; ad hierosolymā detulit: & iuxta morem exequias ei honorabiliter: magnificeq; celebrauit: ingentēq; luctum super eum supra q; quisq; ratus erat exposuit. Hoc antipatro licet romam nauigasset: malog; tamē extitit aduersitatumq; principium: ex hinc enim iam cepit fratricidii factio denudari. Narrabo itaq; omnem super hoc hominis rōem: exemplum generi humano in futura tempora permanfurū: ad utilitatem his qui uoluerint uirtutis esse cultores.

Accusatio uxoris ferorae a filiis ferorae: q; ueneno perisset: & qualiter herodes exquirens reperit contra se uenenu patū a filio antipatro: & pscrutatus antipatri cognouit insidias. Cap. V.

Erorā igit mortuo: humatoq; celebritate magnifica: duo ex liberis eius: q; ab eo i honore habebant: ad herodē ueniūt postulatē: ne inultā mortē fratris relinqret: qn potius inquisitionē faceret acerbae mortis & calamitosae repentināq; trāslationis: illo aut attonito facto liberorū sermonibus fidelia nanq; narrabat apud cōiugē die pxima anteq; egritudine icurreret eū cōnasie retulerūt: uenenu at in cibo sumpsisse: ex eoq; pisse: quod uenenu allatū eēt ab arabica muliere: amoris faciendū gratia. Amare se nanq; fingebat: re at uera ad interitū erat ferorae petitū. Sunt quippe ad uenena cōficiēda artificiosissime arabice mulieres. Persuasum enī illi dicebāt: ut uenenu uenūdaret: ad loca quippe illa uenisse referebāt matrē ferorae cōiugis & sororē: unde illud uenenu ad portates: cōnā illi pparauerat: in quo ille ueneno sūpto puit. His uerbis pntino excitatus: acillas eaz; mulierū tormētis examināt: inter q; ēt aliq; liberaz;. Et adhuc in occurrente negotio: qā nulla eaz; aliqd depalauerat: nouissime quādā inflicta ei magnis ex tormēto doloribus: nihil qdē aliud dixit: nisi deū inuocans: ut talibus supplicis antipatri matrē traderet iprecata ē: quae oīum illoz; malog; cā consisteret. Hanc ad instigandū alias instādū herodē magis magisq; coegerūt: ut cuncta mulierū illaz; secreta tormētis erueret. Tūc oīa palam facta sunt: & conuiuia: & cōuentus secreto facti sepissime: sed et sermocinationes: quae ad ipsos & ad filiū solū fuerant factae uel illa quae ab eo ad mulieres ferorae deferebant. Erant at mu-

nera centum talentorum: ut secreto feroræ persuaderent: quicquid antipater impetraret. Prodebat enim odium quo in patrem concitarentur: & lamentationes: quas ad matrē propriā frequēbant: quod tā proluxè pater adiuuaret: sibi iam imminere senium: ut et ei si regnū ueniret: nō liceret iocunde iam uiuere p̄ ætatis grauitudinē atq; molestiā: ad hæc et multos sibi fratres in regno illo coalescere: & fratrum plures filios: ex quibus omnibus minus sp̄e suā tutā haberet. His et addebat dixisse q̄ p̄ idem iā tempus fratri potius in regno suo licentiā habere cōcederet: crudelitātē quoq; plurimam regis accusare: & filiorū cedes: se quoq; timere: usq; ad ipsum hoc malū pertingeret. Arcē quoq; romam pergendi consiliūq; narrabat: ferorā quoq; ad suam tetrarcham ex eius discessisse sententia. Quibus herodes auditis: cognoscebat feroris suæ sermones quos ad se sepe detulerat. Incitabat autem rex super antipatri nequitia: iussitq; matrem eius ornamenta sua cuncta contradere: quæ multoq; præcio constarent talentorum. Quæ postq; abstulit: reiecit eā: & in amicitiam mulierū feroræ p̄ damnatione dicauit. Amplius et aduersus filiū iracundiam regis incēdebat uir samaritanus antipater nomine qui filio regis antipatro curator extabat. Nam cū alia quidē ei in tormentis aperuisset: illud quoq; prodiderat: quō uenenū mortiferum confecerat: dederatq; feroræ: iubebat post eius abscēssum cū iam spatium aliquanti temporis cucurrisset: ubi ratio prouocaret: patri p̄tinus propinaret: & dicebat attulisse illud uenenum ex ægypto antisalū unum ex amicis antipatri: transmissum autē feroræ p̄ theudionē fratrem matris antipatri: & hoc mō ad uxorem feroræ deuenisse: dante marito ad custodiendū. Quod illa quoq; fatebatur rege scrutante negociū: & p̄rens tanq; uenenū allatura: misit se de tecto deorsum: non tamen interiit: quō cadens in pedes: terra suscepta sit: ac deinde postq; recreauit animā: promittit ei herodes salutē: eiusq; domesticis dū mō ab ea nequaq; occultare ueritas neq; se illi malū p̄ ingratitude redditurū iurabat: si cūcūcū ueritate proderet: uel modū quo gesta cōstaret. Ad hæc illa dicebat ista ab aliis enunciata: firmabatq; allatū esse uenenū ex ægypto ab antisalo: modicū quippe esse fratrem eius aiebat a quo prouisum fuerat: p̄ theudionem et uiro suo transmissum: se uero custodire illud a ferora susceptū: aduersum ipsum sane ab antipatro preparatū. Cū igitur feroras egritudine inquit teneret: & ei aduentu tuo consolationeq; curares: uidens circa se beniuolentiā tuam condidit mēte directā & me conuocās: o mulier inquit induxit me antipater aduersus patrē suū fratrem meū: cōsilia iniqua cōstituens. Nam uenenū in eius perniciem nundinatum est. Nūc itaq; quō frater erga me nec ante iniquū aliquid gessit: & nunc propositū bonæ uoluntatis ostendit: me autē non post multum de hac luce sentio recessurum: age: ne cū cōsciētia fratricidii ad nostros progenitores abierim: illud uenenū adportās: epistolāq; antipatri: me uidente combure. Ego et plurimū eius igni contradēs: aliquantulū referuauit: ut ferora defuncto: si me o rex male fortassis attenderes: illo usā seculi huius necessitates effugerē. Hæc dicens: & uenenū & pixidā in medium protulit. Sed & frater antisali & mater eius eadem fatebant: tormentorum uehementia compulsi: & pixidam illam quoq; nihilominus agnoscebant. Accusabat quoq; filia pontificis: uxor regis: tanq; omnium conscia fuisset: sed ea celare maluerit. Ob q̄ illam herodes emisit: filium et eius ex testamēto deleuit in cæteris p̄manente: sed et sacerdotū p̄rificatu priuauit symonē boeti: substituit uero mathiā theopholi hierosolymite genere. Dum ea gerunt bathillus quoq; libertus antipatri uenit ex roma & tormentis examinatus inuenit uenenum aliud attulisse quod matri antipatri daret: ab illa feroræ tradendum: ut si primum uenenum minus fortasse regem peremisset: & hoc maturius uteretur. Apportabat etiā litteras ab amicis herodis romæ constitutus consilio antipatri & dictatione compositas accusationem habentes archelai atq; philippi: q̄ quasi de patre quereretur pro nece aristoboli & alexandri: semetipsos quoq; herodi misereri nunciabant: & euocabantur quidem a patre: ueluti non ob alias res: nisi ut etiam ipsos extingueret. Hæc quippe magnorum munerum amici gerebant opulentes antipatro. Scripsit etiam antipater pater de fratribus: culparum genera magna cōfingens omni mō eos adiudicās: ætatē eorum aulam ascribens: qua impelli possent neq; sui patrare p̄positi. Ipse uero certamini quod cum syleo gerebat: magno studio fuit intētus: & accusationi primorū uiroq; romæ constitutoq; se totū dederat. Monilia quoq; præciosa ducentis talentis empta parauerat. Miretur fortasse aliquis: quoniam tantis aduersus eum in iudea motis turbibus ferme. vii. mensium tempore decurrente nihil illi fuerit nunciatum. Causa uero huius rei erat oblectatio uarum atq; custodia & odium hominum quo circa eum execratione tenebantur. Nullus etenim erat: qui pronus esset proprio periculo illius tutam salutemq; conquirere.

Nauigatio antipatri de roma ad patrē: & qliter a nicolao damasceno herodis amico fuerit accusatus: p̄sidēbus in iudicio uarone q̄ntilio & ipso herode cū amicis utrorūq; i quo iudicio antipater multifariā cōuincit de facta cōspiratione in patrē intantū ut uenenū patri a filio p̄paratū in mediū p̄ferretur quod ad expimētū iussu uaronis bibēs unus dānatog: statim morit. Cap. VI.

Erodes sane antipatro scribente q̄ cuncta quæ oporteret peragēs: maturius adueniret celans suam indignationē: rescribit iubens: ne ulla desidia p̄pediretur ne quid in eius absentia ipse forte pateret. Et simul quoq; de matre ipsius minimū quiddā ex postulatā catur: p̄mittēs tamē ei se reconciliatū iri: cū ipse p̄tinus adueniret: & in omnibus erga eū dile

ctionē suæ mentis apiebat: formidans: ne forte quicq; suspicās differret ineundæ uia: negocium: atq; romæ demorans: aliq; sibi difficultates pareret: & in regno romano rumoris alicuius fieret aduocatus. Has itaq; in cilicia litteras accepit: alias et tarēto: in quaz̄ textu feroræ declarabatur casus. Quibus lectis: egre satis tulit & asperere: nō propter feroræ gratiam: sed quia patris interitū ut promiserat: non pacto defecerat. Circa celendēq; autē celicia ueniēs: cepit de causā nauigationis ambigere: utrū deberet domū sicut instituerat tendere: abiectioe matris adductus in dubiū. Tunc ex amicis pars suadebat expectare: donec agnosceret: quæ domi mota gesta q; fuissent. Alii uero hortabantur ne nauigationem domi differret: solutūq; enim suo aduentu omnes causas aduersitatis aiebat: nam neq; tunc aliunde illos fluctus euenisse: nisi q̄ eius absentia facultatem accusatoribus uirtutēq; præbuisset. His persuasus protinus nauigauit: & exceptus est portu nomine sebastæ: quem herodes magnis opibus constructum: sebastam ad honorem cæsaris appellauit. In apertis autem iam malis erat antipater: nullo ad eum cominus accedente: nullo colloquente: sicuti cum fuisset egressus uotis eum ac secundis præcibus prosequerentur: nunc ecōtra aduersis eū maledictis non prohibebantur excipere. Verebant enim cuncti: q̄ pœnam esset fratribus pro sua impietate soluturus. Ea tempestate contigerat forte uarum quintilium in hierosolymis agere: q̄ successor saturnini ad syriæ regionem fuerat destinatus. Venerat quippe consultatum herodi: ab eodem postulatū: pro causis in quarum dispositionibus hesitabat. Quibus una concessum habitationibus: uenit antipater: cunctis illi rebus incognitis. Quicq; cum ingressus esset aulam regiam: indutus purpura ipsum quidem ianitores excipiunt: amicos autem qui circa illum erant: aulam accedere prohibebant. Coepit itaq; perturbari: in quæ mala deueniret manifesto cognoscēs. Deniq; pater salutatum accedentem repulit: fratricidii simul accusans: & consilia obiectans super suimet ipsius interitum: quorum omnium auditorem ac iudicem in crastinum uarum fore confirmat. Et ille quidem tanto malo audito pariter atq; imminente: ipsa magnitudine fatigatus abscēssit. Cui mater & uxor accurrunt: quæ residue fuerant de filiabus antigoni: qui ante herodem in iudea regnauerat: ex quibus uniuersa cognoscens: coepit se certamini iudicioq; præparare: Sed die postera concessum faciunt uarus simul atq; rex: amici etiam utrorumq; conuocantur. Aderant quoq; regis consanguinei: & salome sorors: & si qui nunciaturi forent: quæ p̄diderant examinatione tormentorum: serui deniq; antipatri ex materno illi iure conuenientes: qui ante fuerant cōprehensi: epistolam deferentes antipatro: quæ fuerat in hanc perscripta sententiam: ne ad patriam rediret: q̄ cuncta uidelicet ad patris noticiam reuelata puenissent: solumq; illi suffugium remanere: uel apud cæsarem: & sub patris potestate non cadere. Antipatro uero patris genibus puulor: atq; depræcanti: ne iudicium de illo rebus incognitis p̄meret quin potius facultate sibi auditoris contributa purgatum iri se apud patrem posse firmabat: quem iubens herodes in medium produci: ipse lamentari primitus coepit q̄ tales illi filios habere contigisset: per quos ei fortunæ tales exurgerent aut inde tantam diuinitatis indignationem cōparauerat: ut sua senectus in antipatri nequitias incidisset. Memorabat etiam enutritiones: & educationes: quas filiis studiose præbuerat: opum quoq; & facultatum affluentiam: in quibuscūq; temporibus ipsi cuperent: semper illis protinus adiacere: & q̄ nullum esset impedimentum quo eorum consilio periculum mortis incideret: dum illi regnū impie rapere festinarent: anteq̄ ipse legi naturæ concideret. Vnde se ualde mirari dicebat antipatrum: quoz̄ spe subleuatus auderet sine ulla refrenatione ad talia tātaq; prumpere quandoquidē eum regni successorem etiā scribendo declarasset: sed et uitæ suæ tempore in nullo minor existeret: non claritudine dignitatis non uirtute potentia: quinquaginta deniq; illū talenta ex rebus sumere: ad hæc trecēta talēta romam eunti dona dedisse. Increpabat etiā illum de fratribus: q̄ si uelut malignos accusauerit: cur eorum imitator extitisset: si uero innocētes fuissent: inique aduersus consanguineos crimina confecisset: nam illa oia quæ de illis nunciata fuissent: a nullo alio nisi ab illo semetipsum p̄tinus aduertisse: cōsilioq; eius gessisse cūcūcū: quæ aduersus illos fuerint gesta: quos nunc p̄sus absolueret: isto illis in parricidii facinore succedēte. Hæc simul dicens p̄fundebat & lachrymas: quæ illum interclusa uoce loqui amplius nō sinebat. Verū nicolaus damascenus: regis amicus: & in omnibus cū eo una semper uersatus: & modū quoz̄ res gesta fuerint affectus: rogabatur a rege: ut ipse residua loqueretur: quæcūq; ad demonstrationem causæ redargutioneq; proficerēt. Sed antipater econtra conuersus ad patrē: semetipsum exculare nitēbatur. Emuniebatur itaq; cuncta suæ circa illum benignitatis exempla: honoresq; sibi a patre concessos: quos minime percepisset: nisi uirtute dignus & officiis erga illum meritis haberet: ueniret p̄didisse se semper quæ uiui necessaria forent: consiliūq; semper circumspectis rationibus antecessisset: ac si quando ad rem explanandam manu opus esset: suo labore negotia cuncta peregerit: neq; credibile constaret: ut qui sapius ex aliorum insidiis patrem strenue liberaret: nūc ipsum insidiatorem patris effici: ut deleteret oia suæ uirtutis uetera monumenta molimine repentini facinoris: præsertim: cum successor iam regni fuisset ostēsus & simul et bonoz̄ regis: honorūq; potiret: quæ usq; ad præsens tempus eum habere cōstaret: neq; illud esse uerisimile: prius aiebat: ut q̄ cōstaret regē dimidiū sine sui piculo: & cū uirtutis honestate teneret: uelle totū cū crimine atq;

periculis appetere: incertus utrūne ualeret affectum suae cupidinis obtinere: praesertim cum pro tali causa suos fratres uidisset extinctos quoque facinoris & nunciatorē & accusatorem ipsum esse costaret: quod nisi ab ipso proderetur occultum proculdubio permaneret: quorum etiam postmodum esset malignitas eorum circa patrem ad fidem perducta punitor extaret. Et ibi quidem haec sua dicebat esse monumenta: quibus conuersationem suam cum magna beniuolentia circa patrem agi tasse probaretur. Romae uero quae gesserit: testem caesarem conuocabat: quem iuxta ac deum fallere nemo posset: quoque fidem facere litteras ab eodem caesare destinatas: quibus litteris haud recte esse fortiores aut fideliores reputare accusationes hominum uolentium inter eos turbas & iurgia concitare: quas accusationes a suis inimicis confictas aiebat: quas se reuerso ultra iam habere non possent. Causabatur etiam de tormentis: quod eorum uolentia factum esset ut falsa dicerent: doloris quippe ac necessitatis eam esse naturam: ut doceat eos qui subiecti sunt illa loqui quae uiderint grata dominantibus quorum se potestate tormentis adigi sentiunt. His dictis: mutatio est totius facta confessus. Satis etenim miserabantur antipatrum profusione lachrymarum: & uultus humilitate miserabilem: ita ut etiam inimicis lamentabilis appareret. Nam fletebatur quoque herodis animus inclinatus: licet conaretur suam mentem aliis non esse manifestam. Nicolaus autem exorsus ab illis uerbis quibus rex principium fecerat: causam amplificare coepit: & cuncta quae uel tormentis eruta: uel testibus erant relata proferens congregabat undique criminis probamenta: maxime uero uirtutem regis & clementiam longa narratione proferebat: qualiter nutritiones & edificationes in studiis doctrinarum filiis suis impenderat: quarum rerum labor in nullo ei profuisset ac commodo in alias ab aliis calamitatibus irruenti: quamque se non imitari diceret propriam filiorum inconsiderationem: quod & adhuc fuissent adolescentuli: & decepti facile a prauis uasioribus corrupti: in transuersum declinassent: naturaeque iura reliquissent: ut immaturius quam oporteret regnandi cupidine reperirentur: antipater uero furiam admodum se prorsus expauescere: non modo propter paterna beneficia: in quibus eum affatim fuerat muneratus quae cum essent tam magna: multaque: eius tamen animum lenem reddere non quiuerunt more uenenatorum repenti: licet illa repentina quamlibet sint aspersa: beneficiis aliquatenus leniuntur. Non solum ergo in hoc expauescere se dicebat prauitatem antipatri: uerum etiam quod fortunae iam fratrum pro exemplo praecederent: quo minus imitator eorum existens: impetum suum a crudelitate retineret: quaque inquam o antipater qui temeritatis fratrum nunciator extitisti: & documentorum scrutator: & punitor redargutorum: cur non repulisti animo quae in illis te prodente culpamus: sed potius ad imitandum flagitium illorum insania & libidine raptus es. Vnde claret: quod nec illa a te protutamine gesta sunt patris: sed pro fratrum infelicium interitu festinata: ut illorum odium ostendat: amator quasi patris crederis: quatenus possis ad eius insidias iter facilius adipisci: potestatem a patre percipiens: quod etiam ipsis operibus approbatur. Ambiebas enim: ut fratres interimerent: de nequitia redarguti: ut autem conscii eis proderentur: minime curasti. Vnde certum est: quoque cum illis aduersus patrem insidias construxisset: accusationem illis praeparando: ut si forte ad effectum uenissent: tibi lucrum patricidii prouenisset: ut ex duobus procertaminibus tu fructus perciperes gaudiorum: tuis moribus competentes. Et circa fratres quidem qualis extiteris manifestus es: nam super eorum morte uelut de rebus gloriabare magnificis. Quod quidem esset dignum ita te sapere: si tu non deterior extitisses. Sed te occulto aduersario patris extante: claret: quia illos non ueluti patris insidiatores habebas exosos: nam haud ita exorbitates similem nequitiam cupiens perpetrare: sed timens: ne regni fierent successores: quos tibi uidebas iustius posse praeponi: patrem super fratres extinguere festinabas: ne celeriter tua aduersus fratres factio proderetur: & pro quibus tu merebaris poenas luere ab infelici patre supplicium sumere conabaris: ac patricidium non commune cogitasti: sed quale uix a quoquam nunc in uita hominum uel uideri potuit uel audiri. Non solum enim filius patri insidias praeparabas: uerum diligenti quoque & beneficia multa praestanti. Socius quippe regni constabas: successor in nomine: in dispositionibus particeps: in fructu communis. Nam & successor ante iam denunciatus: & iocunditatem ac fructum regni iam ante capere in nullo prohibitus. ad spem etiam futuri gerendam ex sententia es patris ac litteris communitus. Sed tu non ex herodis clementia rerum iudex eras: sed tua uoluntate ac nequitia opera paterna pensabas: uolens patri in omnibus tibi obedienti etiam partem quam possedisset abripere: & confingebas uerbis uelle seruare eum: quem rebus ipsis & operibus interimere nitebaris. Et non solum tu malignus extabas: uerum etiam matrem prauis tuis replebas inuentionibus: fratrumque uoluntatem aduersam: seditiosamque reddebas: qui etiam patrem bestiam appellare ausus es: cum habebas ipse mentem omni serpente peiorem. Siquidem illorum aduersus patrem uenena colligebas. Et quem patrem: qui te tantis beneficiis muneratus est. Econtra eum auxilia diuina postulabas: & artibus uariis per uiros atque mulieres utebaris: quatenus interimeres hominem senio & aetate confectum: quasi ad nocendum non sufficeret sola tua mentis iniquitas. Et nunc uenisti post tormenta liberorum atque seruorum: quae propter te uiris ac mulieribus constant inflicta: & contra denunciations conuicatorum tuorum inficiatum ire festinas: Et non solum patrem

hominibus aufferre conatus es: sed etiam leges: uirtutemque uari: & ipsius iuris naturam: ipsamque conaris interimere ueritatem. Ita ne confidis in tua ipudentia: ut etiam tormentis temetipsum subiici uelis: cum causeris de tormentis eorum qui examinati sunt: ut illi quidem quia ea dixerunt quae tibi fuerint adhibita uelis indagasse ueritatem. Nonne saluas o uare: nonne liberas regem: factionem a suo sanguine sustentem. Per maiestatem imperii romani: per uirtutem tuam obtestamur: ut hac atrocissimam bestiam: quae pro perditione alias prodicione fratrum pater se beniuolum esse simulabat: quatenus posset solitarium & omni consanguinitate desertum de regno propellere: adiudicestque condenes. Non prouincias hunc sceleratum ducendum ad necem. Scias quod patricidium communis iniuria est: & naturae ipsius: & totius uitae hominum: neque minus facinorosus reputandus est qui cogitauerit: tametsi eum effectum non contigerit: adipisci. Naturam ipsam iniuriat: quibus supplicia non ipporat. Addebat etiam illa quae mater antipatri ad aliquos muliebri locuta est: anolationes quoque ac diuinationes super rege factas: & sacrificia memorabat. Aiebat ite & quod antipater cum ferorae mulieribus lasciuire dicebatur: comestiones quoque sordidas amoreque narrabat. Denique examinationes tormentorum: & testificationes plurimas inferebat: quae sane plurime constabant. Nam alias quidem ante parauerat: alias ex repentinis nunciis summitates acceperat: ex quibus priora magis firmabatur. Plurimi quippe hoies: quae antea timore antipatri silentio praetereunda madabant: cernentes eum accusationibus primis adhibilem: & aduersa fortuna inimicis eius aperte pmpetque: contradicendum: quia odio ineffabili aduersus eum nitebantur: omnia tunc prodebant. Inuitabantur quoque ad accusandum non solum honore factorum eius: & magnitudine scelerum eius quae uel patrauerat: uel patratum ire praesumpserat: sed etiam improbitate qua circa patrem & fratres exercuerat patricidii & quod super eum senserant neque odium merito: neque amorem benignitate: circa quempiam habuisse: sed suae tantum commoditatis intuitu. Quoque oium illud eum amplius adgrauabat: quod nulli extiterant: qui res ex equo bonoque iudicabant: quod eorum animus odio amicitiaque iure careret. Dicebant ergo se olim ista sensisse: prohibitoque semper annunciando: libertate uero data in medium cuncta deferre. A quibus proferebantur multiformia pbamenta nequaquam accusari de falsitate ualentia: quod neque benignitate circa herodem: neque timore periculoso tacerent: sed solo rerum iudicio iniquitatem antipatri proferebant: dicentes: quod non in suis actibus antipater utilitatem Herodis & munimen attenderet: sed sola nequitia ad illa facinora fuerit concitatus: propter quod omni poena dignum esse loquebantur. Multa etiam a plurimis sine ulla interrogatione dicebantur: ita ut antipater quamque in omnibus rebus impudens. & ad metuendum promptissimus atque callidissimus esset: tamen tunc tanta confusione fuit oppressus: ut neque negare: neque contradicere ualuisse. Nicolao igitur finem dicendi redarguendique faciente: uarus iubebat antipatrum: ut se de tantis criminibus expugnaret: si aliquas astruptiones haberet: quibus obnoxius illorum quae importata erant non esse monstraretur: nam ipse quoque optare se patre certo nosse dicebat: ut in nullo contra se cogitasse fieret manifestus. Ille uero in faciem prouolutus: in deo rem oibusque commendabat: qui sibi testificarentur: nihil se improbum cogitasse: atque signum a deo fieri postulabat: insidiatorem se patris poenitus non fuisse. Solent quippe uniuersi quibus iustitia deest: quando facinorum aliquorum peccatores existunt dicere: sibi libere arbitrium ex diuinitate concessum: quando uero in picula ceciderint iustum recipientes iudicium: per inuocationem eius omnia testimonia conantur auertere: quod est antipatro contingebat. Cum tanta namque uelut absente diuinitate ante gessent: tunc autem iustum eum dei iudicio undique concludente: defectu purgationum ad dei iudicium absolutionem accusationum criminumque ferebat: potentiae diuinam causam tribuens: ut eius testimonio in medio ueniret: quanta pro patre gesserit: quantaque periculosa pro eius salute praesumpserit. Varus autem cum saepius interrogaret antipatrum: & nihil amplius ille quam dei proferret inuocationem: uidens in infinitum rem pergere: iussit uenenum in medium proferri: ut experiretur: quae nam esset uis eius. Et adductus quidam eorum qui fuerant morte damnati: bibi iubente uaro: confestimque moris. Tunc exurgens: abibat confessus: & die postera in antiochia perrexit: ubi frequens illi fuerat conuersatio: eo quod siroque regnum ubi fuerat constitutum.

Herodes antipatrum filium misit in uicula: & legatio missa ab herode ad caesarem de filio. Cap. VII. Herodes autem continuo in uiculis filium obstrugi iussit. Incerte autem erant plurimis confabulationes uari quae ad regem habebantur. Dicebant nonnulli: quod ex eius iniuria fecerit: quae cumque de antipatro gesta sunt. Ligans ergo eum: destinauit romam ad caesarem litteras: omne declarantes negocium: sed etiam qui praesenti relatione caesarem doceret nequitias antipatri. Deprehenditur autem in his diebus et epistola ab antifalo ad antipatrum scripta. In aegypto autem erat iste: quae soluta a rege: talia declarabat. Misi tibi epistolam ab acmes: non parcis animae meae. Scis enim: quomodo periclitabor a duobus domesticis: si hoc fuerit agnitum. Tibi autem prosperitas ad gerendam eam proueniat. Et epistola quidem talia loquebatur. Rex autem querebat alteram epistolam: quae tamen inueniri non poterat. Nam & seruus antifali: qui lectam adportauerat epistolam aliam se suscepisse denegabat. Cum autem hesitaret rex: unus amicorum herodis inspicies interiori tunica serui: nam duabus

erat indutus: arbitratu est in interiori tunica litteras obcellari: & erat ita. Inuenitur ergo epistola in qua erant scripta hæc. Acmes antipatro. Scripsi patri tuo qualem uoluisti prorsus epistolam: & te scriptum faciens epistolam quæ ad meam dominam ueluti a salome directæ est destinauit. Quæ cum legitur certo scio punitur salome: tanquam insidiatricem. Erat autem epistola tanquam salome ad dominam suam ab antipatro dictata: sub salome nomine: quantum ad sententias pertinebat: stilo autem acmes composita: in qua continebantur ista. Acmes regi herodi. Ego studium habens. ne te quicquam lateat quæ aduersum te gerunt: inueniens epistolam Salomæ ad meam dominam contra te conscriptam: cum periculo quidem meo: sed cum tua tamen utilitate conscripsit: tibi quoque dixi. Hanc autem illa conscripsit: uolens Sylleo coniungi. Scidi igitur hanc epistolam: ne fortassis ego de mea uita periclitarer. Ad ipsum autem antipatrum epistola scripta erat: quod eius iussu ionibus ministerium gesserit: ut ad herodem scriberet: eo quod quasi Salomæ insidias illi præparare festinaret. Sed et rescriptum eius epistolam: quod quasi ad suam dominam fuerat a Salomæ destinata direxerat. Erat autem acmes iudea quidem generis: in seruitio autem erat iulie cæsaris coniugis: & hæc gerebat amicitia quæ cum antipatro iunxerat: composita ab eodem antipatro magnis pecuniarum muneribus: ut eius aduersus patrem & nutrice suffragaretur insidiis. Herodes autem stupefactus magnitudine nequitiarum antipatri: ipsebat quod: ut confestim eum perimeret uelut proceram magnarum turbinumque causarum & non solum ipsum: sed etiam sororem insidiantem domumque cæsaris sua iniquitate corruptentem. Accedebat autem etiam Salomæ: crebro pectus percutiens: & se interfici postulans. siquid forsitan tale in ea probaretur. Herodes conuocans filium interrogabat: iubens: ut siquid haberet aperiret: increpabaturque a patre dicente. Quomodo inimicus omnino repertus es: age nunc: & qui tecum ad hæc negocia opera dedere: nullomodo moreris aperire. Ille autem in antisaluum cuncta referebat: nullumque alium causam horum exitisse firmabat. Herodes uero admodum dolens uolebat romam ad cæsarem filium destinare: ut supplicium pro suis factis inibus sumeret: sed timens ne fortassis amicorum suffragio ualeret efferre: ipsum quidem uinctum sicut & a te custodiebat. Verum legatos misit ad accusandum filium cum litteris: intimandaque omnia: quæ acmes illi ad perficiendam factionem fuerat suffragata: exemplaria quoque transmisit epistolarum. Interea legati romam proficiscuntur docti: in præsentia quæ loqui uel respondere debuissent.

De egritudine Herodis: & seditione iudeorum: & quia desperans omnes optimates iudeorum: precipit occidi in hora mortis suæ: & quia tunc illo deportate sunt ei littere ab legatis ad cæsarem missis: habentes damnationem antipatri in arbitrio eius & uoluntate esse positam: & quia inualecente egritudine malum purgans: cultro se interemisset si præuentus non fuisset. Cap. VIII.

Ed rex morbo prægrauatus: testamētum scribit: iuniori filio regnum retribuens: odio quod circa archelaum philippumque ex antipatri accusatione conceperat. Cæsari uero mille talenta dereliquit: iulie quoque cæsaris uxoris: & filiis & amicis: & liberris cæsaris quingenta filii etiam suis: filiorumque filiis pecunias & redditus distribuit. Salomen sororem magnifice locupletauit: quæ scilicet erga se beniuolam semper agnouerit: & nunquam aliquid ex aduerso molientem. Desperans autem contra morbum se posse subsistere: nam annum agebat circiter. lxx. exasperatus est: irrationabili furia: & amaritudine mentis incensus: uolebat si potius esset: iudeorum cuncta disperdere. Causa uero huius rei erat: quod se contemni putabat: eo quod casum suum iocunde gentem totam extimabat accipere. Super hæc quoque quidam popularium hominum seditionem excitauerant: propter huiusmodi causam. Erat quidam iudas arifei: & mathias margalothi: iudeorum eruditissimi: & supra cæteros legis expositores doctissimi: populo etiam amabiles: propter iuuentutis eruditionem. Semper enim eos totos consumebant dies cupienti quibus inerat studium: & cura uirtutis. Isti igitur audientes regem morbo prægratum: & remedium minime receptabilem: omnem excitauere iuuentutem: ut opera quæcumque a rege præter patriam legem facta fuissent: euerterent: pro lege dei gloriosè niterent exercere certamina. Etenim propter eius presumptionem: & propter quod propter humanum morem fuerat conuersatus in plures: omnia illi mala contigisse firmabat: egritudine quoque presentem non ei ob aliud accidisse. Fecerat enim herodes quodam contra legem. quod iudas & mathias uociferabant. Nam construxerat super portam templi munus quasi deo propositum: aquilam auream imanem uel qualitate uel quantitate opulentam. Prohibet autem lex imaginum eleuationes uel animalium propositiones constituere: his qui uolunt secundum eius præcepta conuersari. Proinde hortabant illi sophistæ aquilam illam loco diuellere. Enim uero mortalibus iniquum multo iocundius debet esse periculum: quod pro conuersatione paternæ legis: & pro uirtute suscipitur: quam uitæ quæcumque dulcedo. Nam morte quidem fama & laus sempiterna conquirunt: & nascituris hominibus memoria iocunda relinquitur exemplum uirtutis & gloriæ. Nam et si quis sine periculo ualeat aliquod præclarum opus efficere: post paululum tamen ueruram mortem naturæ lege non ualebit efferre. Proinde pulchrum est his qui studium habent amoris: uirtutis: cum laudibus & cum honoribus de hac uita discedere. Leuigatio quippe maxima est: pro bonis operibus interire: quæ non nisi mediatione periculi conquiruntur filiis atque cognatis uel aliis quibuscumque qui ab eodem stemate deducunt: siue fuerint uiri: siue mulieres: siue quilibet alteri quibus prouideri debet iposterum: ut ad eos utilitas gloriæ per-

ueniat. Et illi quidem huiusmodi uerbis iuuenes excitauerunt. Desertur ad eos repente rumor: regem uita decessisse qui sophistis illis ad modum suffragatus est: mediaque die ascendentes: euulsere aquilam & securibus concidere. Cumque plurimus esset tumultus in templo ecce dux regis cum militibus uenit nunciatus quippe illi fuerat nifus eorum: & existimans ex maiore illos conspiratione et manu congressuros ad proelium: amplio rem secum numerum militum duxerat: qui possent impetum sustinere illorum: qui moliebant anathema templi deicere. Quo irruente super eos: nequaquam uim eius sustinere ualuerunt: sed sicut solet turba uulgaris presumptione magis stulta: quam cauta prouidentia congregata: omnes continuo fugierunt. Ex quibus. xl. soli iuuenes animi confidentia remansere: quos dux comprehedit: cum principibus facti: iuda & mathia. In gloriam enim iudicauerunt loco cedere: aduentumque ducis effugere. Hos omnes producit ad regem. Quos cum interrogasset: cur intantam audaciam prorupissent: ut ornamenta templi euellerent: illi gessim iniquum: quæ gesta sunt: & consulto nos illa gessisse: profitemur: quæ ad uirtutem attinent: quam uiros docere certum est. Siquidem prudentum est defendere dignitatem legis & numinis: nec mirari debes: si tuis institutis instituta præferimus quæ nobis moyses inspiratione dei conscripta dereliquit. Mortem quoque ac supplicia quilibet importes: cum iocunditate subimus. Non enim pro iniusto facinore: sed pro amore pietatis nobis sustinenda sunt. Et illi quidem talia loquebantur in nullo minora uerba quam fuerat commissi presumptio præferentes. Rex autem uinculis eos constrinxit: precipiens: euocauit ex Hierichunte iudeorum principes. Quibus aduenientibus: conuocatus omnium congregatus: ipse uero in lecto recumbebat quod præ inualitudine stare non poterat. Enumerabat igitur presumptiones seditiosorum iuuenum: in quibus sæpius fuerat deprehensus: templi quoque ornamenta que suis fuissent magnis sumptibus constructa memorabat: qualia per annos. c. xxv. neque alomeum regem construere: neque profapiam eius ualuisse narrabat: se autem ad honorem diuinitatis illud templum anathematibus alias fabricis admiratione dignis ornasse: quo post eius mortem gratam sui memoriam iocundamque relinqueret. Exprobrabat etiam quod iniurias illi non dubitaret ingerere. Cæteræ presumptionum facinus uerbo quidem ad suas pertinere iniurias: re autem ipsa & ueritate si quis uellet meritum examinare facinoris: sacrilegium commissum esse firmabat. Ad hæc illi propeius crudelitatem ne contra se quoque fortassis exasperatus ultiones in eos aliquas moliretur: humiliter responderunt dicentes: neque ex sua sententia contigisse neque illa commissum multa esse debere. Ille uero circa cæteros quidem quasi mansuetus extiterat mathiam autem pontificem sacerdotio remouit uelut conscium: & causam seditionis extantem promouit autem azarum pontificem: fratrem uxoris suæ. Mathiæ autem pontificatus tempore: prouenerat alterque extitisse pontificem: ad unius uidelicet diei functionem: quam iudei cum ieiunio celebrant. Causa uero talis erat. Mathia sacerdotali fungente officio nox in iolennem lucebat diem: in qua futurus erat ieiunium. Tum uisum est sibi omnino mulieri esse comitum: propterea quoque sacerdotio fungi non potuit: sed iosephus elimi filius: cognatus eius secundum carnem: inter eos munere sacerdotali fungitur. Nunc ergo mathiam Herodes pontificatu remouerat: alterque uero mathiam qui seditionem excitauerat: & aliquos uiros ex se eius seditionis illius: uiuos igni contradidit. Sed et luna eadem nocte defecerat. Herodem porro amarior dies morbus urgebat: supplicia deo commissi sceleris expetere. Ignis quippe lentus inerat non tamen conflagrationem insipientem corporis agentem prodens quantum extrinsecus crescens operabat incidium. Auditas quoque in explebilis se inerat cibi: nec tamen facietas unquam rabidis in citata faucibus ualebat implere ingluuiem. Intestina interius ulceribus tabida putrescebant doloribus quoque coli sæuissimus cruciatur: humor liquidus ac luridus erga pedes tumidos oberrabat. Similis illi quoque & circa pubem erat afflictio: sed & uerenda ipsa putredine corrupta scatebant uermibus spiritus quoque incredibilis erecta tentigo quæ fuerat satis obscena diritate fetoris: & anhelitus respiratione creberrima: contractus quoque per cuncta membra subsistens: uim noxiæ operabatur: quæ omnem tolerantiam contulerat firmitatem. Dicebat igitur ab his: quibus inerat diuinandi peritia: diuinitus has poenas ob impietatem eius & multa crudeliter gesta deposci. Ipsi tamen multum spes salutis instabat: si forte posset contra morbos aliqua remedia prouidere. Medicos quoque aduocans ut uterentur si quid possent ad salutem proficere postulabat: & transiens iordanem fluium: aquis calidis quæ sunt circa callioram: die nocteque fouebatur. Hæc igitur aquæ calidæ super aliaque habebant commoda etiam portabiles erant. Pergebat autem aqua illa in paludem: quæ sulphurifera uocatur. Præterea uisum est medicis: ut eum in dolio oleo pleno confouerent. Vbi cum missus esset: ita defecit: ut ab omnibus mortuus putaretur. Tunc grandis seruerum ululatus exortus est. Cum igitur nulla iam de eo spes salutis existeret: iussit militibus quinqueagenas dragmas auras distribui: plurima quoque ducibus & amicis suis munera tribuebat. Deinde reuersus in hierichuntem præualentibus nigris coleribus: exasperatus iniquius est: ut ipso mortiente: indignum facinus ageretur. Venerat quippe ex locis omnibus per eius præceptum iudeorum optimates: & erant plurimi: liquidum ex omni gente fuerant conuocati. Ad hæc etiam fuerat mors contentoribus præcepti proposita. Magna igitur in omnes regis furia concitata est: propterea rea culpabiles & inculpabiles in yppodromio concludens: sororem suam Salomem: utrumque eius alexa-

conuocat & mortem suam non in longum differri denunciat tantis se doloribus circūuentum fore cunctis satis optabile: se aut sine luctu & deploratione periturus: q̄ regibus: maxime autē sibi magni meroris esse firmabat: neq̄ suum arbitratū iudeos falli proposito: q̄ & eis sua mors amabilis foret & grata: nam et se uiuente sepius illos & seditiones & secessiones fuisse molitos: & in eius semper iniurias fuisse festinos: ceterę leuigationem quādam illis natam esse dicebat q̄ talibus ipse doloribus urgeret: proinde petere se ab illis: q̄ eos sciret contra eius gloriā in nullo uenturos: ut agerent: qualiter eius exequiā honorabiles sup̄ ceteros reges: & luctus amplior ageret: Quod futurę dicebat: si peregissent ut iudei ex animo in eius morte deplorare lamentariq̄ cogentur. Cum igit me inquit aiā uideritis expirantem: circūuallantes yppodromium omni militia nec dum morte uulgata: confestim oēs illos inclusos iugulari p̄ficite: & ita cunctis interuentibus duo comoda p̄uentura: q̄ & regnum illis post suam mortem firmum p̄leuerat: hostibus amputatis: & super suam mortem luctum celebrandū esse magnificum. Et ille quidem Iachrymandus talia lamentat: & cognatos oēs beniuolentiam circa se fidemq̄ seruare postulat inuocationem diuinam interponens: ne cum inhonorificentia sua mors: & cum indignitate tracta retur. Illi uero p̄fitebantur in nullo se eius p̄cepta transgressuros. Sed ego comperi illius hois mentem considerans: etiam p̄ p̄sentia mandata nihil humanum p̄nitus habuisse. Siquidē de hac uita discēdens p̄curabat: quatenus omnem gentem orbatam & desertam parentibus dilectis simis relinqueret: iubens unum ex unaquaq̄ domo interim: qui nihil iniustum neq̄ in ipsū: ne q̄ in alios admisisse fuerant depræhensi. Hæc igit illo suis parentibus demandante: deportantur & litteræ ab legatis: qui ad cæsarem romam fuerant missi. Quare hæc erat sententia: q̄ acmes in dignatione cæsaris extincta sit: pro facinoribus quæ cum Antipatro perpetrare tētauerat: ipsū autem antipatrum in patris uoluntate dimissum: ut quod placeret ex eius sententia fieret: ipsum etenim & patrem esse & regem: siue illum in exilium detrudi siue illum morte multari uellet: in eius p̄posito constitutum. His auditis Herodes: paulisper animum refouit: uoluntate scriptorę & morte acmes in sup̄biam subleuatus: & potestate puniendi quam acceperat in filium. Sed præuolentibus crescentibusq̄ doloribus: interitui p̄pinquabat: & quāq̄ in multo defectu contineretur appetebat tamen cibum: & postulans malum quæsiuit cultrum. Erat enim illi talis mos: ut ipse per semetipsum malum accurans: & per partes modicas recideret: & comederet. Sumens ergo cultrum: circūspiciensq̄ ne quis adesset: uoluit semetipsum interimere quod forsitan perfecisset: nisi præueniens manum eius atibus contineret: nepos enim eius erat: & magnū clamans: statim uulnus per totam aulam exortus est & tumultus.

Qualiter Antipater putans Herodem defunctum locutus fuerit custodi corporis de dimissio ne sua: & propter hæc antipatri peremptio. Cap. IX.

Quæ cum ad Antipatrum peruissent: credidit suum patrem uitæ terminum suscepisse præcipiensq̄ fiduciam tam uerbis q̄ motibus ita totus animo gestiebat: tanq̄ si fuisset liberatus e uinculis: & regnum in suis manibus sine ullo labore p̄ceperit. Tunc cepit cum custode ergastuli de sua dimissione fabulari: magna se continuo spondens dona ei tributurum. Ille uero non solum non accevit ut faceret quæ uolebat antipater: uerū etiam cuncta regi denunciari: intimans ei eius mentem: & quæ ab eo munera spondebant. Tunc Herodes quis & ante non minore odio ferretur in filium: cum audisset custodem ergastuli illa narratem: magnum protinus exclamauit. Tunc quassans caput: quāq̄ in extremo uitæ teneretur & cubito sese attollens statim destinans quædam armigerorum suorum sine ulla dilatione celeriter necari iubet antipatrum sepulturamq̄ eius in Hyrcania sine ullo honore fieri.

Testamentum Herodis ad Cæsarem: & distributio inter eius filios: & qualiter Archelaū præfecit deinde mors ipsius. Cap. X.

Testamentum interea scribebat mēte mutabili: & Antipatrum quidem quem sibi successorem in regno designauerat: tetrarcham facit galileæ regionis atq̄ peroe: Archelao uero regnum contribuit. Gaulanitidem autem & thraconitē: & Bathaniā: & Baniadā Philippo filio quidē suo: fratri autem Archelai germano tetrarchiæ iure concessit: iamniā uero & azotum & faselidam: Salomæ sorori distribuit: sed & argenti signati Miriadas quinquaginta. Disposuit etiam de cæteris suis cognatis: atq̄ consanguineis: opibus eos redivisusq̄ locupletans. Cæsari sane argenti signati mille miriadas: præter uasā quædam aurea: quædam argenti: & metallis præciosa: & artificis opere uenustissima dereliquit: indumenta quoq̄ præciosa: lulia uero Cæsaris coniugi: & aliis nonnullis quingētas miriadas. His dispositis: quinto die postq̄ Antipatrum filium necauerat defungitur regnās postq̄ Antigonom interemittit: ānos. iiii. & xx. postq̄ autem a romanis regnum præceperat. vii. & xxx. uir crudelis in omnes equaliter: ire quidem subditus: a iustitia uero effrenatus: fortuna uero propicia: super quēlibet affluenter abusus: ex plebio in regnum assurgens: & pericula plurima eludens: quibus sæpius fuerat circūseptus: diurnitate uitæ p̄functus est. domi circa filios quantū quidē ad eius iniam et ibi prosperitate potitus est: eo q̄ se suos inimicos superasse cenlebat: meo uero iudicio: super omnes inscili

missus. At Salomæ & Alexas: anteq̄ mors regis diuulgata foret: ex yppodromio iudeos: abire permittunt: ad proprias domos: dicentes: regem iussisse: ut unusquisq̄ in suas regiones abscederet. Hoc aut fecerunt: beneficium illi genti præstare cupientes. Interea mors magis diuulgatur.

Epistola Herodis ad exercitum: & admonitio fidei seruendæ circa filium eius Archelaum q̄ statim eleuatur in regnum. Cap. XI.

Vnc Salomæ & Alexas cunctā militiā congregantes in Amphiteatro quod Hierichunte erat: primum quidem epistolam regis legi fecerūt: quam ad milites fecerat: deinde gratias eius in eos pro fide ac beniuolentia quā circa eum exhibuerunt insinuant: petitiones quoq̄ eius: ut similes se circa Archelaum filium eius exhiberet: quem regē constituit intimabant. Ptholomeus etiam cui fuerat testamentum a rege creditum: anulusq̄ de quo signauerat commissus: continentia testamenti denunciat: quod testamētum non posse robur firmatamq̄ suscipere dicebatur: nisi cuncta quæ in eo essent deferrent ad Cæsarem. Fit continuo fragor ingens: honorantium Archelaum: regemq̄ proclamantium: milites quoq̄ cūcti: & uniuersi duces: fauorem: & beniuolentiam promittebant: paratosq̄ se ac promptos ad omnia profitemē adiutoresq̄ deum supplicationibus aduocabant.

Sepultura herodis i herodio castello: & fauor archelai regis ad populū: & populi ad ipm. Ca. XII.

Dehinc sepulturam regi præparabant. Curæ nāq̄ fuit Archelao: ut exequiæ patris quā magnifica possent celebritate gererentur: utq̄ memoratum proferrēt cum rege mortuo producendum. Portabatur itaq̄ in lecto aureo: lapidibus depicto uariis atq̄ p̄ciosis: stramina ueruoostro erant auroq̄ cōtexta: eratq̄ ipse mortuus circūamictus purpureis uestimentis: caput eius diademate coronatum: sceptrum quoq̄ in manu eius uelut si a uiuo teneretur erat appositum: circa lectum autem erat frequentia filiorum: multitudo cognatorum. Circa quos omnis militia stipata pergebat: per proprias distincta nationes: & discreta nominibus. Erant autem tali ordine distributi. Nam primi quidem pergebāt eius armigeri: per quos omnes therēcū manus: post istos etiam natio germanorum: atq̄ galatharum. Hos item sequebatur cum ornatu maximo cūcta belligeratoria multitudo. Cætera uero militia postrema sequebatur: in eū scilicet modum digesti: qualiter solebant in bellum procedere: & suis ducibus ordinari. Post hos sequebantur seruorum eius quingenti: odores uarios: & aromata deportantes. Pergebant autē in herodium stadiis distante octo: illic enim est eius sepultura ex eius iussione cōfecta. Et Herodes quidem hoc modo defugitur. Archelaus autem per. vii. dies luctum super patrem honore regio ex more gerit: tantos etenim dies lex paterna præcepit obseruari. Conuiuia itaq̄ celebrans: & luctum exoluens: ascendit in templum. Ibi magnis ei clamoribus fauebatur: magnisq̄ prædicabatur laudibus: secundum q̄ unusquisq̄ arbitrabatur maiora quam alius conferre p̄conia. Tum uero tribunal ille descendens quod sibi fuerat præparatum & considens: omnibus benigna loquebatur: & sibi propitios comparabat: gaudio fauoris omnium & uoluntati quam ex beniuolentia circa se cūctorum acceperat gratias se illis habere narrabat: q̄ lesi a patre nihil circa se mali ab illis recipere: se autem aduersurum: ut eis bonorum uicissitudinem redderet: eorumq̄ remuneraretur alacritatis affectum rogaret uero: ut nunc interim parcerent nomine illum regis honorare: sufficere sibi dignitatem potestatis aiebat: quam tunc firmam esse dicebat: cum testamētum a patre scriptum: a Cæsare firmaretur. Obquā causam neq̄ in hierichunte cūcta militia diadema illi imponere cupiente uoluerat suscipere: ambiguum honorem estimans ex tali re sibi prouenturum: q̄ esset adhuc incerta uoluntas eius: qui posset illi regnum proprie firmusq̄ concedere: non sibi defuturam circa illos benignitatem: quæ beniuolentiæ eorum uicissitudinem reportaret. Festinare quippe se in omnibus enarrabat meliorem se suo patre circa illos ostēdere. Illi uero ut plebeia multitudo consuevit: in ipsis primis diebus uidentes regis lene principium: uoluntates suas laudibus & fauoribus aperiebant: & quanto mansuetius cum eis loquebatur Archelaus tāto amplius nomen Archelai prædicabant: deinde ad numerum petitiones: intercessioneq̄ uertuntur. Alii quidem functionum publicarum leuigationem cum clamore postulabāt: pars uero uinctorum solutiones expetebat: qui fuerāt ab Herode deuincti: alii uero grauedines quas Herodes in emptionibus & in publicis nundinis constituerat: auferri uociferabatur. Archelaus porro in nullo illis contraria respondebat: sed in omnibus accurate: estimans regni fore suffragium: si multitudinis beniuolentiam comparasset. Dehinc ad sacrificia offerenda deo conuertitur: & cum amicis conuiuia celebranda.

Qualiter populus seditionem mouit aduersus Archelaum in festiuitate azimorum: & qualiter Archelaus tria milia ex eis interemittit: ipse uero nauigauit ad Cæsarem: credens regnum Philippo fratri suo. Cap. XIII.

Vm hæc interim aguntur: congregant iudeos iuuenes plurimi: nouaq̄ rege cupidine cōcitati: & cœperūt de morte mathiæ aliorūq̄ cum eo ab herode interēptorę tumultuosā uoce causari: dicentes: q̄ iniuste p̄empti: et exequiāz honore herodis timore cauerant. Erant autē isti: pro quibus turba loquebat: qui fuerant euulsionæ aureæ aquilæ

perempti. Magnum ergo turba proclamante: & clamitationibus utente: quasdam etiam iniurias quasi ex hoc possent ad illos mortuos aliqua leuigatio peruenire: proterue pccatiterq; iactante: cōgregabatur magis magisq; numerosa multitudo: & ultionem mortuorum ab archelao fieri debere polcebant: supplicitis eorum qui sub Herode fungebant honoribus. Et primum quidem oīum sacerdotio remoueri pontificem quem Herodes fecerat proclamabant: uirum mundum: & secundum leges suas dignum ad pontificatum promouendū esse dicebant. Archelaus autem licet ista grauiter ferret: annuebat tamen: impetum eoz mitigare festinans: donec iter ad romā quod propositum habebat sine tumultu perageret: & cum de sese uoluntatem Cæsaris agnouisset: respicere dixit: quid agendum foret & de cunctis repetitionibus eoz legytimā dispositurum: neq; tunc tempus esse dissensionis: aut contumelias ingerendi: magis autem unitatis atq; concordie donec ex præcepto Cæsaris ad eos cum firmitate regni recurreret: tunc quippe in cōe consulere: de quibuscūq; tractandū esse uideretur: tunc autem sustinendū esset: ne forte seditionis quoq; crime incurrerent. Et ille quidem hæc dicens ducemq; suum edocens: mittit ad eos: hæc ipsa locuturum. Illi porro proclamantes: ducem loqui pœnitus non sinebat: periculum quoq; minabantur: si quis eos ab assumptione sua reuocare uoluisset: & instabant suam libidinē magis explere: quam imperantium subiacere consiliis. Graue nāq; illis uidebatur: si cum Herode uiuēte amicis priuati suis sentire: eodem mortuo nullam ultionem fieri mortuoz. Illud enim iustum legytimumq; dicebant: non q; ratio dicitur: sed q; eorum libidini uoluptatem possent afferre: fatui ad prouidendum: quārum illis esset ex ea re periculum nasciturum. Plurimis itaq; ab Archelao missis: ut tumultum seditionemq; mitigarent aliis ex regis persona loquentibus aliis autem ex illius quidem sententia: sed ueluti ex sua mente monentibus: illi nullum pœnitus aduertebat: sed amplior firmitus: & turba mouebatur: cōcurrente etiam plurima multitudo: q; illa tempestate iudeis dies festus imminabat: quando azima secundum obseruationem paterni moris exercent. Pascha enim illa festiuitas uocatur: ad recordationem & memoriam exitus ex ægypto: & sacrificat ab eis illo die cum alacritate magna pecudum etiam numerosa multitudo: quanta in nulla alia solēnitate. Concurrunt ergo ex uniuersa regione magna copia populorum: plures etiam ex montanis locis adueniunt: religionem numini soluturi. Sed iuuenes qui seditionem excitauerunt: iudam mathiamq; lamertanur: ueluti doctores expositoresq; legis antiquæ: & p̄sistebant in templo: suffragione quoq; u. d. a lium abunde subsistente. Nam seditionis hominibus turpe nō ducebatur ab aliis cibos expetere. Anxius autem Archelaus ne in deterius eorum processisset audacia: cohortes destinat armatorū cum quibus etiam tribunum militarē mittit: ut eorum coerceat impetum: & primum quidem: ut illos sediciosos repellerent & ab alia multitudine separarent. Sed uenientibus militibus illi sediciosi cum ingenti alacritate: excitata secum etiam turba: super tribunal ac tota præsidia cum uoce magna inuicem hortantes impetunt faciūt: ex quibus plurimi fusi: pauci autem cum tribu no sauciari diffugiunt. Archelaus autem cuncta pessumdare censebat nisi multitudinis illius impetum frangeret: tumultumq; illum resecatū extingueret. Cunctam igitur mittit militiam: ut eos qui sibi in templo habitacula construxerant: exinde repellerent. Cedūt itaq; ab æquitibus circiter tria milia hominum: reliqua uero in montes proximos refugit multitudo. Cæterum ex edicto cunctos ad suas regiones discedere iubet Archelaus. Quiq; continuo discesserunt: festiuitatem deserētes minime celebratam: maioris timore periculi propulsati: licet essent in mortis temeritate præcipites. Interea Archelaus ad mare proximum cum matre descendit: Nicolaum secū & Ptholomeum habens: & amicorum plurimum comitatum: Philippoq; fratri omnia gubernanda dereliquit: domum ei regnumq; commendans. Salomā quoq; soror Herodis cū eo simul egreditur: omnem secum ducens pro sapientia: ad hæc etiam plurimi cognatorum: uerbo quidem ueluti cum Archelao conlaboraturi: ut ei regnum a Cæsare firmaretur: re autem uera: ut aduersus eum niterentur: maxime illa quæ ab eo in templo gesta sunt accusando proponere. Obuiam sit Archelao Sabinus cæsaris curator: earū rerum quæ in syria possidebat: in iudeam p̄gens: pro conseruatione thesaurorum Herodis. Quem uarus ab hac intentione reuocauit: per Ptholomeū qui transibat ab Archelao conuocatus. Sabinus ergo uari gratia neq; arces obtinuit quæcūq; fuerat in iudeorum ciuitatibus constituta: neq; thesauros cōsignauit: sed omnia sub iure dimisit Archelai: donec quid de his Cæsari uideretur agnosceret. Proinde in Cæsarea se sustinuit sic enim repromiserat se esse facturum.

Qualiter Archelao romā ascendente: Sabinus q; erat in syria Cæsaris curator ascendit in hierosolymā uiolenter expetēs Herodis pecunias & castella a curatoribus archelai. Cap. XIII.

Sed cum romā nauigasset Archelaus: uarus prexit Antiochiam: Sabinus ascendit in hierosolymam: & aulas regias obtinet: euocansq; oēs oppidorum præfectos: & quorquot rerum dispensatores fuerant ratiocinari cœpit: & arces ut sibi traderentur multos ex petere. Ex hoc iam illi quos præfecerat custodes Archelaus: mandata eius implere nō poterant: sed custodiebant oia secundum interdicta Sabini: usq; ad Cæsaris p̄ceptum. Nauigat et romā in illis diebus antipater Herodis filius: regnū et ipse periturus hortatu Salomæ

& promissionibus incitatus dicentis: iustiores causas illum habere Archelao ad regnū p̄cipiendū q; primū testamentum in quo is successor regni fuerat constitutus: firmius: quia illud sinamente fecisset Herodes: hoc aut iam sensu præ ualitudine diminuto conscripserat. Ducebat secum etiam matrem: & fratrem Nicolai Ptholomeū: amicū Herodis satis honorabile: sed et sibi ualde gratissimum atq; fauentē. Maxime aut eum incitabat ad regnum yreneus rethor uir opinione clarus: & ad dicendū acerrimus. Idcirco et freti: eos qui p̄suadebant cedendū archelao: siue q; regio testamento successor fuerit institutus: siue q; maior natu esset aduertere contēnebant. Sed cū romam uenissent: oēs cognati ab Archelao discedentes ad istū conueniunt: non beniuolētia circa eū aliqua constructi: sed odio quo aduersus Archelau irritabant. Maxime at libertatem desiderabant: & romanorū iudices magis: q; reges p̄prios habere cupiebant. Quod si hoc minus p̄cederet: antipater magisq; Archelau sibi regem cōducibilius æstimantes: impetrare laborabant. Sabinus quoq; accusatione archelai apud cæsarem deposuit. Inter hæc cæsar suscipiens ab Archelao litteras: in quibus iura a patre sibi relicta p̄posuit testamentum quoq; cognoscens: & ratiocinia thesauroz herodis cum anulo consignatorio quē Ptholomeus apportauerat: cœpit cōspicari quē ordinandū ratio postularet. Legēs quoq; litteras uari & epistolas Sabini: summā quoq; thesauroz uel quid pecunie per singulos annos impenderet aduertens litteras quoq; quas antipater pro regno promerendo transierat recensens: congregabat ad cōsultandum oēs senatorii ordinis: & amicos: in quibus etiam Gaiū filiū Agrippæ: & Iuliam suæ filia adoptiuū. Deinde illis oibus in concessum inductis: copiam facit: ut quisq; de quibus moueret ediceret. Ibi primū Salomæ filius antipater dicēdi potentissimus: & Archelao satis infestus: hmoi uerba locutus est: dicens Archelau uerbo quidem pro regni petitione se fingere laborare: opere uero oēm regni potentiam possidere: anteq; ei a cæsare in quo cuncta potestas sita esset indulgeret. Huius testimonium esse dicebat eius audaciam: quam p̄sumpserat in die festo multos interimere. Qui si iniustum aliqd; gessissent: alius inter eos deberet ulcisci: qui eos possit legytima & ordinata p̄tatem cōpescere: & non ab illo tantā cadem fieri oportere. Qui si ut rex illud fecisset: contumeliā grandē cæsari intulisse firmabat q; ignoras qd de eo adhuc dispositurus esset regia iam uti p̄tate p̄sumeret. Si at uti priuatus illa gessisset: amplius eum deliquisse narrabat: q; regnū non possidens: supplicia quibuslibet intulerit: de quibus decretum cæsaris debuit expectari. Opponebat illi etiā iudicium militariū mutationes & ordinationes: ad hæc etiam illum in solio regali & cās plurimas iudicasse: ac determinasse proclamabat: tãq; a rege legytime ius p̄tatis integrū possidente petitionum quoq; plurimoz promissa publice facta memorabat: nec quid eū amplius iuris ac p̄tatis habiturum: dū in regno a cæsare firmaretur. Opponebat illi et: q; ex yppodromio uinctos sponte dimiserit: & plurima alia: siue quæ facta fuerat: seu quæ facta quidē non erant: sed credibilia uidebantur p̄ naturam sui: quod fieri posse iudicabatur a iuueni: tum et ab accenso regnandi cupidine. Dicebat et lectum eum patris pœnitus neglexisse: prohibitos quoq; oēs a rege cum moreret uidendo: unde initiū quoq; seditionis affirmabat exortū: q; eum uidebant circa patrem mortuū qui ei multa & magna bona p̄stiterat tam nequiter conseruari: ut uelut in se lacrymas p̄ diem publice configentē occulto aulē uoluptate regni p̄cepti perfrui & noctes i deliciis agitare: erga cæsarem quoq; hmoi se p̄bituz archelau: cum ei regnandi iura tribueret: qualē se circa patrem exhibuisse cognoscit: tripudiare nāq; & cautus exercere in morte patris: tanq; si hostis aliquis interiret: & q; nunc aduenisset ad cæsarem calliditate usum dicebat: ut si regni p̄cipere firmitatem desiderare simularer: cum oī iam usus esset p̄tate: quanta illi nec amplior a cæsare rege domino posset attribui. Maxime uero eadē quæ in templo facta fuerant uerbis exaggerabat: & impietate obieciabat: q; in die festo sacrificiis diuinis instantibus: multa milia hoīum cæsa fuissent: in quibus multi peregrini plurimi infantes indigne miserabiliter occubuerint: templū quoq; plenum cadaueribus mortuorum: non alienigena forte perimenter: sed eo qui se regni iura legytime percepisse iactabat. Vnde apparet inquit illud opus crudelitatis libidine peregrisse: ut integre se plenū tyrannidis negociū profecutum esse testes per iniquitatem admissam qua cunctis hoibus constaret odibilis. Festinabat enim quoquo mō regnum accipere: sciens q; pro sui merito nunq; posset uel in somnis regiam p̄tatem legytimo iure p̄mereri. Nam & patri suo certos esse suos mores agnouerat: unde se regni ab eo successorem disponi p̄culdubio desperabat: nisi per egritudinem ac morbos quibus non solū corpore confecto defecerat: uerueriam animo parum ualido erat. Cæterum quādo mens eius sospes fuisset & sana: & corpore forti ut digne ac merite negocia cuncta disponderet: in antipatrum potestatem regnandi cōtulerat: testamentum iure legytimæ confecto: nam qualis porro rex iste possit existere: qui aut contento Cæsare ius sibi totius potestatis arripuit: aut si a Cæsare se dominum fieri: & ab eo regnum sperabat accipere: cur ciues suos sine illius p̄cepto priuatus adhuc: & in templo die festo instante tam crudeliter interemit. Et Antipater quidem huiusmodi uerba locutus: testes etiam introduxit: & plurimos ex cognatis: per quos sua dicta firmaret. Tumque is loquendi finem faceret surgit Nicolaus pro Archelao uerba facturus: dicebat namque illa quidem que in templo contigerant: potius eorum qui passi sunt quam Archelai potestate contigisse: siquidem

tantum eos facinus aggressos fuisse: ut non solum iniurias contumeliasq; iactaret: sed etiam eos qui deuoti humiliterq; uiuere disponebant: ulcisci pertederent. Cūq; hostilia multa operarentur uerbo quidem aduersus archelaum: rei aut acerbitate aduersus cæsarem: necessariū archelaus iudicauit: ut eos ab insolentia & improbitate reuocaret. Sed illi eos quos Archelaus ad sedandas turbas miserat: interimere festinabant: sine ulla dei uel loci uel festiuitatis reuerentia. Mirari se sane dicebat: non confundi antipatru: q; talium defensor existeret: dummodo inimicitia suæ quæ contra archelaum gerebat libitum faceret: & odio magisq; natura iustitiæ iudicaret: illos purgare gestiando qui cuncto scelere aduersus suos principes arma corripuerint. Cætera uero de quibus archelaus accusauerat: in eos ipsos accusatores referebat: dicens nihil sine ipsorum consultatione uel consensu factū: gestumue fuisse: sed aio ledendi nunc in transuersum ab equitate discedere. Nam neq; scirent taliter res esse dispositas: qualiter accusabant: sed ad inuidiam archelai cuncta deprauare: & tantam illos cupidinē inualisse obistendi archelao: uiro quidē consanguinitate ppinquo: conuersatione autē eis familiari per omne tempus adiuncto. Testamentū etiam patrem sana mente conscripsisse narrabat: firmiusq; illud esset quod posterius fuisset scriptum: q; in hoc posteriore dominū cunctæ ordinationis cæsarem constitueret: quem minime illoꝝ improbitatē imitaturum dicebat: qui herodi iniuriā faceret: in cuius uita oibus essent bonis omniq; potestate persuncti. Nunc autē ad contumelias quidem uoluntatis eius & intellectus in oibus festinaret: sed nequaquā cæsarem iniurias illius uiri admittere: qui & amicus fuerit & auxiliator: & oia in sua potestate dimiserit: neq; pati ut testamentum eius solueret: quod de sua fide fretus scripserit: neq; uitutem cæsaris imitaturam esse illoꝝ accusatoꝝ: criminatoꝝq; nequitiam: fidem eius in omni mundo ad exemplar ppositam & indubitam cunctis gentibus esse referebat: unde nequaquā posset herodi alienationē & furiam mentis ascribere: quem p multum tps optime regnū gessisse cognouerit: successionemq; optimo filio dicasse: sed neq; iudiciū regis circa electionem successoris peccasse firmabat: imo magis prudenter & optime iudicasse: q; oia ad uoluntatem: potestatemq; cæsaris rede gisset. Postq; hæc Nicolaus enarrauit: & sine loquendi fecit: cæsar Archelaum sibi ad genua procedentē cum honorificentia subleuauit: pnuicians eum dignum regni pceptione: magnūq; suæ mentis momentū gratiamq; declarauit: & non aliter esse se facturū: nisi quæcūq; testamento continerent. Interea cūcti Archelao fauere: non tamen certū aliquid fuerat definitū. Igit facta solutione confessus apud seipsum cæsar considerabat: utrūne archelao regnum confirmare deberet: an omni herodis generi dispiri. Interea mater Archelai morbo pgrauata defungitur: sed ēt a uaro qui in syria militiæ magister erat: litteræ ueniunt: significantes seditiones decessioneq; iudeoꝝ. Postq; n. Archelaus nauigauerat: cuncta gens uariis motibus fuerat: tumultuatiobusq; turbata. Sed uarus adueniens eos qui causā seditionis exiterant: supplicis & tormētis adegit: rebusq; compositis in Antiochiā repedabat: unū ordinē militum in hierosolymis derelinquens qui iudeis si forte aliquid seditionis molirent: obuiam irent: sed nec sic tamen seditio terminat. Nam postq; uarus abcessit: Sabinus curator cæsaris illic remanēs iudeos cœpit opprimere: ex militia sibi multos armigeros faciens: quoꝝ satellitio aduersus iudeos affligendos utebatur. Vnde illi perturbati ad seditiones excitandas necessitate cogebantur.

Qualiter persuaserunt curatores populo arripere arma: & occidere Sabinum uel romanum exercitum in Antonia constitutum. Cap. XV.

Sed etiam arces uiolenter obtinuerat: & thesauros regio scrutatus sumpserat lucrorū & rapinarum cupidine concitatus. Imminente igitur penthecoste: festiuitas nāq; hæc apud nos sic paternaliter appellatur: non tantū religionis gratia: quantū indignatione succensī pp improbitatem & oppressionē Sabini multa milia cōgregata sunt hominū galileorum & hierichūtinorum immēsa multitudo: & quotquot trans iordanem fluuium habitabant: sed etiam incolarum magna manus adunata: qui plus aliis incensī: in ultionem sabini conspirauerant. In tres itaq; partes diuisi: diuersa loca occupant. Et una quidem pars yppodromium tenerat. Cæterarum uero duarum altera pars ab aquilone usq; ad austrum uersa circa templum erat: altera uero ad orientem loca posita detinebat. Tertia uero pars yppodromium: sicut diximus ad occidentem occupauerat: quo loco etiam aula regalis exstabat. Erat autem illis tota festinatio: ut romanos inclusos obsessosq; constringerent. Sed sabinus timens tam etiam multitudinem eorum: q; mobilitatem igenii: quippe quibus mors contentui erat: dummodo cœpta perficeret con festim scribit ad uarum: postulans: ut q; citissime subueniret: in magno periculo esse cunctam a se ibi militiam derelictam: ipse autem altissimam turrim arcis ascendens cognomento sahelum: in honore fratris herodis sahelū edificatam atq; ita nominatam: qui in proelio partiorum defecterat: annuebat romanis: ut iudeos exeuntes aggredierentur: cūq; ipse neq; ad amicos auderet ullo pacto descendere: alios ante se pro suarum facinore papinarum mortem hortabatur appetere. Sed romanis egressis cū fiducia: pugna uirimq; aspersa satis exorta ē: & licet romani opere bellicos: & experientia superiores existerēt: & plures ex iudeis occūberēt: obstinatio tamē iudeoꝝ nequaquā tā dira belli facie frangebantur: sed circūeuntes pœnæ templum ascēdunt in porticus quæ fani arē

continebant: & ibi multū proelium pfigatur: saxa quædam manibus uoluebant: quædam fundis uel tormentis cæteris emittebant: ad hæc ēt cum arcibus intermixti romanorū plurimos saucia bant. Nam oportunitate loci iudei superiores extiterāt. Romani uero in incerto positi: nec ictus ancipites euitare: nec hostem ullis iaculis poterant uulnerare. Proinde cū in hunc modū non breui tpe pugnaretur: postremo romani impune se talia perpeti: ignem porticibus submittunt: iudeis quia semp porticus erant non sentientibus: ignis porro a plurimis appositus: continuo in flammâ exestuat: tectaq; corripuit: quoꝝ materies: q; erat cum pice ceraq; puncta: & in supficiem deaurata: ignem confestim suscepit: quo incendio opa illa magna & admiratione digna dispereunt. Sed ēt eos qui sup porticus propugnantes altiterant: repentinus corripit: & insperatus interitus: alii simul cum tectis concidentibus pessum ibant: pars hostiū confixi perire uulnerati: pleriq; de festu concilii: & sub talis cladis stupore: aut igni sese contradunt: aut gladiis abusi suis intereunt: ut malum quasi quo se uidebant circūseptos effugerent. Quotquot aut retrorsum uia qua ascenderent recurrentes a ruina uel incendio liberant: a romanis continuo sine ullo negocio necatur. Quippe nudi armis & animi timore soluti: ueniebant in manibus romanorū. Proinde ex cunctis qui tecta conscenderant: nullus ualuit pœnitus euadere. Romani autem p illud incendium in fiduciam subleuati: interius pgreduuntur: & erarium ubi tēpli opes seruabant arripiūt: & plurima quidem a militibus furata sunt. Sabinus autem uix inde quadringenta talenta publice ualuit ratione conquirere. Interea iudeos plurimum contristabat tam interitus sociorū q; erarii: anathematumq; direptio: & tamen quotquot eorū uel peruersitate mentis obstinati uel pugnares promptiq; constabant: aulam regiam undiq; uallantes: minabant incendium: & cunctos ibidem una in teritui dare: nisi celer abcessissent. Nam se quoq; copiam illis exeundi si id eligerent duros: Sabinus quoq; si ēt ipso uellet exeundi tribuere facultatem: pollicebant. Dum iste geruntur: nonnulli ex regiis militibus ad iudeos transeunt. Rufus autē & gratus tria milia pugnatōꝝ ex militia herodis sub se habebant: uiros corpore exercitatos & strenuos. Cum his igitur oibus sese romanis adiciunt. Rufus ēt equites aliquātos habebat: ipsos quoq; secum romanis auxilio duxerat. At iudei obsidionem minime negligebant: sed etiam menia cuncta circuibant: hortabanturq; oēs ut illam oportunitatem se saluandi: & in libertatem paternam respirandi non perderent. Sabinus uero optabile fuit: ut egrediens abscederet: sed committere semetipsum non audebat: suoꝝ consideratione factorum: & q; hostes admodum infideli mente esse cognouerat: simul etiam uari p̄stolabatur aduentum: eūq; si adesset obsidionem illam esse soluturū. Ea tempestate etiā alia plurima: turbis tumultibusq; plenissima puenerunt: quæ totam iudeæ regionē grauiter desolabant. In quibus cūq; nāq; locis: alii lucri cupiditate concitati: pars inimicitia iudeoꝝ ad excitanda bella ferebantur. Militauerunt quondam Herodi duo milia hoium hincinde congregatorum. Hi ergo in unū collecti: & seorsum a cæteris decedentes: aduersus regios milites pugna congregiunt. Vtebantur autē alcibiade duce: Herodis nepote: quem sibi p̄fecerant: qui tam in campis ad pugna strenue ferebatur: q; in locis asperis arte p̄ualebat: ppter experientiam quam ex usu belli p̄ceperat. Iudas q; dam erat filius ezechia p̄positi latronum: qui multū quondam p̄ualuerat: sed temporibus herodis cum magno fuerat labore dephenus. Iste igitur iudas circa sefori galileæ congregans multitudinem uiroꝝ perditōꝝ: atq; desperatorum: cum eis aulā regiam pugnaturus iuadit. Ex qua copiam armorū: quantūcūq; ille locus habebat abripuit: exinde suos omnes armat sumit etiā cunctas opes quæ ibidem pro custodiam fuerāt derelictæ. Hic terribilis uniuersus effectus est. Nam hic atq; illuc agebat: & ducebat exercitum: libidine rei maioris accensus: & emulatione regnandi sine ulla uirtute ullaq; prudentia: sed ad uim inferendam tantum: & ledendum pronior & procliuis exstabat: sperans ex hoc sibi dignitatem gloriamq; uenturam. Extiterat quoq; Symon seruus quidem Herodis regis: uerum decoris uir magnitudine corporis ac fortitudine præstans cui magna fuerant credita commissaq; negocia: is igitur regē intemperantia subleuatus: diadema suo capiti præsumpsit imponere: & aliquanta multitudine congregata: rex pronunciatur infania simul: furiaq; populorum: sed etiam ipse dignum semetipsum existimans super omnes qui regnum ante gessissent: aulam regiam in hierichunte succendit: & omnia quæ ibi habebantur abripuit. Multa itaq; in diuersis locis per uniuersam prouinciā: ubi regia consistebant tabernacula comburebat: cunctaq; exterminio dabat: ignibus concremando. Ampliora quoq; iste gereret: & amplius ab eo illa regio deleteretur: ni celeriter mutatio cōtigisset: nam exercitus militum regionum qui se romanis addiderat: tota manu: totaq; uirtute cōgrediens: occurrit Symoni: ubi multa ui die longo certatur. Sed plures qui ex locis trans iordanem cum Symone fuerant congregati: neq; ordinis: neq; dispositionis bellice gnari: siquidem temeritate magisq; disciplina pugnant: a regiis occubuerunt militibus: sed etiam ipsam Symonem per fugas se & per montis fauces saluari cūpientem gratus occurrens: caput ei abscidit. Incensus est etiam illis diebus super iordanē locus nomine emachos a quibusdam hominibus Symoni consimilibus. Sic igitur in illa gente multa demētia uagabatur: propter quod regem proprium non habebant: q; populū uirtute ac moderatione disponderet: & propter quos alienigene irruerant: per quod seditio se mentes occasionem accipiētes: ad bella

concitanda succensae sunt: intentione sola deaustandi & aliena rapiendi. Caeterum & athonges uir neque generis dignitate conspicuus: neque uirtute decoratus: sed opum tantum consilus abundantia. Pastor enim erat iste: & cunctis in omnibus rebus obscurus: uerum magnitudine corporis & robore praualens: ausus est et ipse in regni conspirare potentiam. Erant quippe illi fratres quatuor et ipsi corpore magis: & de fortitudine gloriantes: & ex hoc credebant sese regnum omnibus modis obtinere: nam uniuersis eorum turmas propriam ductabat. Congregatur itaque ad eos plurima multitudo. Et illi quidem ductores fungebantur officio: & sicubi opus erat discurrerent: bellicos exercendo conflictus. Ille uero diadema suo capiti circumponens: ad consultandum concilium conuocabat: ut quid factum opus esset decerneret. Videns autem cuncta in sua potestate: coepit insania ferri maxime quod rex a populo uocabatur: quod sibi ad regendum quae uellet nihil esse impedimento cernebat. Denique tam ipse quam fratres eius magna conspiratione frementes: odio romanorum & regionum militum bellum gerere festinabant. Nam equaliter aduersus utrosque infesta mente ferebantur: aduersus regios quidem milites propter iniurias: quas eos sub Herode perpetrasse reputabant: aduersus romanos autem quod eorum in praesenti potestas existeret. Igitur asperitas huius mali tempore percurrere crescebat: nullusque interitum poterat euitare. Nam alios quidem spe lucri exterminabant: alios autem occidendi consuetudine perimebant. Incurrunt et aliquando romanorum turmae circa emmaum: & circumdantes ariam centurionem qui ductabat exercitum: quadraginta ex eis uulnerauerunt: quod fuerant manu excitatorie meliores: caeteri uero timore fugientes: a grato qui multitudinem regiae militum ductabat defensam saluantur: suos mortuos relinquentes. Et multa parte diei romanae legionis milites insequentes plurimos sauciabant: superantur tamen postea: & comprehenduntur: alius quidem cum graco confliens: alter autem cum Ptolomeo. Maiorem uero fratrem Archelai milites comprehendunt. Nouissimus autem eorum super his quae contigebant merore confectus hesitare coepit: qualiter saluaret. Nam se solum remansisse cernens: & omni manu militum spoliatum: fidei patruelis archelai se committit ac tradidit: sed haec quidem postea contigerunt. Igitur sic iudea latrocinantium facta fuerat habitatio. Si quis enim manu aliquam congregaret: quae secum ad seditiones faciendas conspirare praesumeret: statim rex efficiebatur: exurgens ad eam regionis interitum. In breui quidem & in minimis rebus iudei romani noxii consistentes: inuidia tamen contritulum ciuicumque suorum ad omnia nequitiae opera ferebantur. Interea uarus mox ubi quae gesta sunt Sabino scribente cognouit: timens illi legioni quam in hierosolymis dereliquerat: duas reliquas legiones assumens: tres quippe in Syria fuerant constitutae: assumens et equitum alias quatuor: & auxilia quae reges tetrarchae diuersi mandauerant: maturabat praesidium illis qui in iudea obsidione tenebant asserre. Dicebant autem omnibus quod Ptholomaida pergeret. Dant illi et beneficium transeunti subsidium mille quingentorum uirorum. Mandat illi & arethas quoque petreus: qui odium circa Herodem & amicitiam at cum romanis adduxerat non paruam peditem & aequitum manum. Congregato itaque in Ptholomaida omni exercitu: exinde patrem filio tradens: unum amicorum suorum destinat galileos expugnatum: qui super Ptholomaida habitant. Ille autem galileam ingreditur: magna uir pugnare coepit. Et primum sefortin capiens: habitatores quidem omnes captiuos abduxit: ciuitatem autem ignibus tradidit. Varus autem Samariam cum omni manu ingreditur: sed a ciuitate abstulit: erat enim crimine seditionis immunis: sed quodam uico Ptholomeiarius nomine collocat: quem uicum arabes odio Herodis hostili more comburunt. Iter quoque agentes: alium uicum falso nomine magnum atque opulentum: idem arabes comprehendentes: incendio concremaverunt: & quaqua uersum exercitus ibat: igne cuncta & caede replebant: succenditur etiam emmaus castellum: uaro iubente gratia mortuorum. Hinc itaque in hierosolymam tendit. Illi porro qui ad obsidiones fuerant congregati: faciem ipsam non ferentes exercitus: passim cuncti diffugiunt: imperfecta seditionis opera relinquentes: qui uero in hierosolymis fuere iudei: uaro grauiter inculsant: excusationibus diuersis se metipso purgare nitentur: quod multitudo illa prope festiuitatem fuerit congregata: bellum at nequaquam ex eorum iniam contigisse: sed temeritate aduenisse fuisse commotum: seipso autem cum romanis obsessos potius quam obsidendi gessisse propositum. Venerunt autem in occursum uaro Ioseppus herodis regis nepos: & gratus atque rufus omnem exercitum quem sub se habebant: secum pariter adductes: occurrunt et romam: qui obsidione tenebant. Sabinus autem non uolens in faciem uari uenire: ex alia parte hierosolymis egrediens: mare uersus abcessit. Interea uarus pro omni regionem praemilitiae mittit: quaesitum eos qui causa seditionis extiterant. De phenis autem qui manifestabant: alios qui causa mali extiterit suppliciiis cruciabat: quosdam uero dimittit: in quibus culpa leuior inuenitur. Fuere autem qui prope hanc causam in crucem acti sunt: ferme duo milia hominum. Hoc igitur modo rebus collectis: atque compositis: maximam partem militum ad sedes proprias dimittit: grauem eam illis locis existimans: nam in plurimis excesserant: & eius iura contempserant: ac rapinae cupidine. Ipse uero decem milia iudeorum in unum locum fuisse congregatos audiens: festinus occurrit: ut eos comprehenderet. Illi autem antequam comprehensi fuissent: semetipso tradidere hortatu acia bi. Tunc uarus multitudinem quidem ueniam contribuit: ipsos autem ductores: qui causam secessionis excitauerant ad Caesarem mittit. Caesar uero plerisque ex eis praemittit: illos autem qui Herodis con-

gnati fuere: suppliciiis adigit: quod nullum iustitiae gerentes respectum: contra familiares & sanguineos arma tentauerant. Et uarus quidem ista disponens: & propter praesidia unam legionem qua etiam primo dimiserat hierosolymis derelinquens in antiochiam repedare festinat.

Qualiter caesar testamentum herodi confirmauit: seruans filius eius testamentum: & diuisio regi iudaici in tetrarchias.

Cap. XVI.

Archelao uero apud romam commorante: aliorum negociorum principia: pullulabant: quorum haec erat causa. Venerat Romam legatio iudeorum: super octo milia hominum: petentium ut suis legibus uiuerent: & legati quidem qui ex decreto totius gentis fuerant: missi quinque fuere. Caetera uero multitudo romae ad eos uenerat. Caesare autem concilium faciente cum amicis: caeterisque romanorum primatibus: & in Appollinis templum congregante: quod ab ipso fuerat magnis opibus impensisque fundatum. Legati quidem cum uniuersa multitudo indigentium. iudeorum causam acturi conueniunt. Archelao autem econtra cum amicis aderat. Quotquot uero regis fuere consanguinei: ab archelao per odium separantur: iudeis autem aduersus eum consociabantur: non tamen semetipso publice demonstrabant: graue putantes: & ad confusionem propriam pertinere: si ante caesarem contra consanguineum & familiare loqui praesumerent. Aderat etiam philippus de Syria ueniens: uari concitatus hortatu: prima quidem causa ut fratri adesset. Nam ei plurimum uarus fauebat. Enim uero arbitrabatur: quia illo regno soluto per partes: posset distribui: siquidem plures essent: qui suis legibus uiuere postulabant. Vnde uero philippum hortabatur ut pro se laboraret: quo posset etiam ipse partem aliquam regni percipere. Data igitur iudeorum legatis copia dicendi: coeperunt pro dissoluedo regno multa loqui: & primum ex iniquitatibus herodis argumenta multa sumere: dicentes eum nomine tantum fuisse regem: re autem uera tyrannidis facinora perpetrasse: & multam per eum desolationem rerum factam esse iudeorum naturaliter eum etiam ad nouitates inueniendas pronum fuisse proclamabant: & tantos quidem iudeorum eius crudelitibus interisse: quantos nunquam ex historia perisse cognoscerent: sed multo amplius semet qui uiuerent infeliciores existere: non solum eis quibus ostensione uultus asper: & indignatione mentis terribilis apparebat: sed etiam eisbus substantias suas arripuit: ciuitates quidem extraneas & ab alienigenis habitatas eum ornare & locupletare: cum perditione & exterminio eorum qui sub eius regno habitabant: omnem gentem penuriae & necessitati contradictam: cum paucis autem regno deliciisque frueretur: plurimos quoque ex nobilibus ciuitatibus: & nobili natos genere perimeret: nullis rationabilibus subsistentibus causis nisi ut eorum substantias rapuisset: & quibus uitam fortasse concessisset: rerum suarum amissione damnaret. Iam uero exactionibus inquitur functionem aliam quidem pro muneribus publicis cum augmentis annalibus exigebat: alia uero lucrorum gratia post functiones a seruis exactoribus: uel amicis eius diripi solere causabantur: nec solum ista quae ad damnum auri & argenti pertinebant agi: sed uirgines etiam corrumpi: matronas pollui: quae pudorem sui tacebant: sicut ab illis qui gerebant desiderabatur qui uidelicet facinora sua timebant: ne in publicum proderentur: tantaque sub herode se iniurias & contumelias passos fuisse quantas nec ulla bestia posset ingerere: si facultas daretur ut hominibus imperaret. Et multas quidem saepius calamitates suam gentem passam dicebant: sed nunquam se in tantam infelicitatem: tantamque cladem prorsus incidisse: exemplum namque iniquitatis & facinoris herodem uniuersae genti fuisse. Et optabiliter se archelao quidem regem denominasse firmabant: quia post Herodem quemlibet malum ferendum & tolerandum utique decernebant qui tamen ipsis iniuriis se quasi mitiorem herodi conabatur ostendere: uerum postea uerens: ne non propius herodis filius crederetur: nihil ultra distulit: sed statim aperuit suae mentis indicia: & cum nondum erat regni consecutus integram firmitatem: quod in caesaris arbitrio consisteret: illius regni potestatem uel tribuere: uel negare: dedit tamen ingenii sui propositis: monumenta: qualiter posset in futuro illud regnum gerere: ex his quae in ipsis iniuriis perpetrare praesumpsit: ut ciues in templo die festo uelut numini eos offerens: auderet occidere: unde iuste uniuersae genti illum fuisse exosum: propter merita suae crudelitatis & sceleris. Ob id quoque & has querellas: legationem totam gentem destinasse firmabant. Petebant ergo: ut eorum prouincia regibus careret: & syriae iungeretur: ut ab illis iudicibus regerentur: qui illuc ex roma ad gubernandam prouinciam mitterentur: & tunc cognosci posse dicebant: utrum ne seditionis essent: & tumultum concitatores: an subiecti & deuoti si probis iudicibus: & rectoribus uterentur. Talia iudeis dicentibus: nicolaus regem criminibus expurgabat: Herodem quidem: quomodo per omne tempus quo aduixerit nunquam fuerit accusatus: non enim uera posse dicere confirmabat eos qui cum haberent aliquid unde causarentur: illo uiuente praetermittentes quando possent: in quibus lesi fuerant uindicari: illo mortuo querellas importunae confingerent: illa uero quae sub archelao acta essent: ad illorum improbitatem iniuriisque redigebat: qui contra ius & contra leges talia commisisse praesumpserint quique caedis fecere principum: in eis qui se a tumultibus prohibebant. Incusabat eos etiam quod seditionis libidine tenerentur: & quod pernices essent ad obediendum uel legibus uel iustitiae: dum cuperent in omnibus suis assumptionibus uincere. Haec itaque nicolaus di-

cente: cæsar hincinde quæ dicta sunt audiens: conuentum dimisit & post paucos dies: Archelaum quidem nō pronunciat regem: dimidiæ uero iudeæ regionis quæ herodi tributa reddebat tetrarchiam constituit: spondens ei quoq; regiam dignitatem: si laboribus & fauoribus circa semetipsum meritis appareret: alteram quoq; dimidiam bifariam distribuit alteri herodis filio: philippo uidelicet: & antipatro: qui contra fratrem archelaum de uniuerso regno certauerat. Et huic quidē regio trans iordanem galilea tributa reddebat quæ constabant in talentis ducentis per singulos annos. philippo autem bathanea cum traconitide & auranitis: cum aliqua pte domus quæ zenodori dicebatur: reddebant talenta centum. Cæterum archelao idumea: & iudea: & samaria. Hæc n. leuigatæ fuerant quarta parte functionum ex decreto cæsaris: propter quod in seditione cæteræ multitudini participes non fuere. Erant autem ciuitates quæ archelao tributa reddebant: stratonis turris & sebastia cū ioppe: & hierosolymis: gaza uero & gadara: & ipse fuere græcæ ciuitates: quæ abscidens a dispensatione syriæ additamento iudeæ regioni coniunxerat. Accedebant ergo archelao tributa per unumquēq; annum talenta. cccc. ex omnibus regionibus quas in sua potestate susceperat. Et hæc quidē de filiis herodis ordinata sunt. Salomæ autem super illa quæ frater in testamento reliquerat: erat autem iannia & azotus: & falsis argenti signati miriade quinquaginta: cæsar etiam donat ei ad habitandum aulam regiam quæ fuerat in aschalone constituta. Intrabat et & huic reditus ex omnibus suis talenta per annos singulos .lx. domus autem eius in regionibus erant quæ sub archelai fuere potestate. Accipiunt: quoq; consanguinei regis quecunq; in testamento declarantur. Duabus autem filiabus eius uirginibus præter illa quæ pater reliquerat: cæsar et patriq; dona largitur uicenas quinas miriadas argenti signati: easq; coniunxit feroræ filiis: cuncta uero quæ illi fuerant dimissa: per filios herodis distribuit. Erant autem quinquaginta & mille talenta pauca sibi sumens uascula: quæ non tam ei magnitudine uel præcio: quam recordatione regis accepta constabant.

De eo qui se mentiebatur esse alexandrum herodis filium: & qualiter fictio ista depræhensa sit inuestigante cæsare: & poena qua multatus est. Cap. XVII.

Is igitur a cæsare dispositus: iuuenis quidam iudeus quidē genere: sed apud sydonios nutritus: a quodam romanorum libertino: qui eum in cognitionem herodis induxerat: similitudine forme prouocatus: quæ uidebatur alexandro consimilis filio herodis qui fuerat interemptus: testificabantur quoq; illi cuncti: quorum aspectibus occurrebat ex hoc occasionem sibi esse reputabat quo regnum posset excipere: & assumens secum adiutorē suæ gentis hominem scientem cuncta quæ in palacio gerebantur: & ingenio callidum ad magna negocia perturbanda: eo sibi huius factionis magisterium præbente conscendit. Dicebat ergo se alexandrum esse herodis filium ex morte seruatum ab his quibus ut eum perimerent fuerat delegatus: occidentes quippe alios per quos imaginem completæ iussionis ostenderent: & expectatores fallerent: illumq; & eius fratrem aristobolum saluauisse. His igitur figmentis & ipse in superbiam extollitur: & alios quot occurreret eludebat. Interea cretam appulsis iudeorum omnibusq; cum illo colloquium miscuere: persuasio facta est. Vnde illi quoq; pecuniarum abundantia coepit affluere: plurimis hincinde donantibus. præter uenit ad melius: ubi quoq; congregat meliora. Nam ei plures offerebantur pecuniæ fide qua ex regio sanguine illum descendere iudicabant: & sepe q; posset paterni regni iurâ percipere: uicemq; præstatis reportare. Ibat igitur romam plurimis in eius obsequio ueniētibus: & dicearchæa appulsus: ibidē quoq; qui habitabant: iudeos similibus fallacis illudere deciperet non desistit. Accurrebant namq; illi ueluti regi: & alii quidē alii: marie tamen illi qui familiaritatē & amicitia eum herode possederant. Causa uero maxima deceptionis erat hominibus qui illū cum uoluptate a referentibus aduertebant. Ad hæc etiā accedebat fides ex formæ uultusq; similitudine: etenim etiam qui plurimū fuerant cū alexandro conuersati: nihil minus induciti fuerant ad credendum: illum non fuisse alterum: sed alexandrum herodis filium: ita ut etiam alii nescientibus iurare præsumerent. Proinde ingredienti romam: & fama sui cuncta repleti in occursum egreditur iudeorum plurima multitudo: instar miraculi salutē eius factam diuinitus admirantes: & cum gaudio illum maiore suscipiunt: maxime propter maternum genus quod erat ualde clarissimum. Proinde cum ciuitatem intraret: per plateas & uicos i sella portabatur: cuncto regali cultu cōpositus ex opibus & questibus: quas per diuersa loca perceperat. Congregat itaq; ad eum maxima multitudo: uoces plurimæ: clamoresq; cū fauore reddebant: & oia fiebant quæ solent ad gaudia mentes hominū concitare: præsertim in tali euentu: ubi præter spem salutē illius factam esse mirabantur. Sed ubi cæsari nuncius ille allatus est: non quidē credebat: propter quod sciret herodem non facile posse in quibuslibet negociis decipi præsertim in illis i quibus aiunt intenderet: tamen sperans potius se contingere: celatū: alias celā quendā suū libertū q; sapius fuerat cum illis infantulus collocutus mittit: ut uideret alexandrum. Ille at cū uidisset nulla meliori discretione usus est q̄ usā fuerat multitudo. Verū cæsar decipi oīo nō potuit: quō erat qdē ille similis alexandro: sed non ita ut eos posset inducere: qui prudēter inspicere: discernereq; ualerent. Siquidem iste falsus alexander ex labore & opere ualde constabat attritus: in illū autē delicatudo

ex deliciis: & fortitudo de frequenti exercitatione concurrerant: huic autē durius & grossius erat corpus. Intuens igitur mendacia conspirantem iuxta discipulum atq; doctorem: & cum fiducia uerba proferēs examinabat: rem etiam de aristobolo cunctam perquirens: qd de illo quoq; fuerit factum: & semetipsum obstupere simulans: rogabat: ob quam causam aristobolus quoq; non uenisset: quo regnum etiam ipse dignitatemq; sibi deposceret. Cūq; ille respondisset in cypro illum insula remansisse: marinis periculis simul fatigatum: & territum: ut si forte sibi aliquid inopabile prouenisset: saltim ille saluaretur: ne omne genus marianne poenitus interiret: talia enim illum doctor ille respondenda docuerat: cæsar illum semotim adolescentulum a cæteris abducens: tibi inquit mercedis gratia salus a me præstabitur si non tentaueris etiam me arte deceptionis inducere. Dic itaq; mihi quis tu sis: & quis te ad talia confingenda pertulerit: maior quippe est tua ætate hæc adinuenta calliditas. Tunc ille: neq; n. ultra mentiri potuit: in periculo constitutus: aperte cæsari omne figmentum: uel quali modo: uel a quo fuerit commentatum. Tunc cæsar falli quidem alexandrum nequaquam contra quod promiserat fecit: uidens autem eum aptum laboribus: in ordine constituit numeroq; nautarum: illum uero qui talia præsumenda peruasit: morte condemnat. Meliensibus autem condemnatio sufficiens uisa est: ut quanto cūq; sumptus uel pecunias in falsum alexandrum erogassent: irreparabiliter amississet. Et circa falsum equidem alexandrum res cum magna temeritate præsumptæ: finem huiusmodi perceperunt.

Qualiter archelaus accusator a iudeis apud cæsarem: quem cæsar indignatus: regno priuauit: & trahit in exiliū apud ueniā galliæ: & somniū uisum archelao & glafiræ. Cap. XVIII.

Archelaus autem tetrarchiam suscipiens: mox ut iudeam attigit: iozarum boethii de pontificatu remouit: exprobrans ei: qd cum seditionis una conueniret: eleazarum autē fratrem eius ad pontificatum subrogat. Edificat etiam in hierichunte aulam regiam: cum elegantia & decore mirabili: medietatem quoq; aquarum quæ ad irrigationem agrorum insuebant: tractu ductuq; constructo diuertit in campum: quod ab ipso fuerat palmarum arboribus constitum. Victum etiam edificat: cui nomē archelaidem cōstituit: paternā quoq; legem transgrediens: glafiram archelai quidem filiam: alexandri uero fratris coniugem: ex qua filios quoq; suscepit: sibi met accersit uxorē. Iudeis uero fas nō erat fratrum uxores accipere. Sed neq; eleazarus in pontificatu diuturno tempore perseverat. Siquidem etiam super ipsum constituit ierum oseæ filium. Interea decimo anno principatus archelai: omnis nobilitas iudeorū primatesq; samariæ: non ferentes crudelitatem eius: moresq; tyrannicos: apud cæsarem accusationes ei instituant: maxime quia cognouerant eum cæsaris mandata transgressum: nam ei præceperat: ut mansuere: dementerq; conuersaretur ad populum. Cæsar igitur ut hæc aduertit indignatione commotus: curatorem eiusdem archelai rerum earum quæ romæ fuere: archelaus etiam ipse dicebatur: protinus aduocat: cæterum scribendum archelao indignum existimat: illum autem destinat: ut archelaum celeriter exhiberet. Ille continuo sine ulla dilatione nauem ascendens: nauigat celeriter: & in iudeam uenit: archelaumq; occupat cum amicis epulum celebrantem: mētem ei cæsaris aperuit: ut confestim egrederetur ciuitatem compellit. Cæsar autem ueniente archelao: aliquibus accusatoribus astantibus: cām hincinde cognoscit: sed ubi se parum se expurgat archelaus: in exilium trudi precipitur: in ueniā ciuitate galliæ habitaculo cōtributo: pecunias uero eius rōnibus iussit sociari fiscalibus. Sed anteq; romam fuisset uocatus archelaus somnium suis amicis tale recitauit. Vidisse se namq; dicebat spicas decem numero: plenas turgentēsq; frumentis uigoremq; integrum possidentes: quas uidebat a bubus comedi. Sed hoc uidens magnis fluctibus eius animus fatigabatur: a quibus dum sciscitaretur: illi per diuersas contrariasq; opiniones solutionesq; discinduntur. Tunc Symon: uir esseus ueniens: mutationem rerum illo somnio significari dicebat: archelao non sane in rebus secundis aut cōmodis puenturam. Boues namq; labores & miseriam significare firmabat: propter quod soleat illud genus animalium laboribus affligi & conteri: mutationem autem rerum illo somnio demonstrari dicebat: quod terra bouum laboribus & operibus exarata in seipsa permanere poenitus non sinatur: perspicax autem .x. periodum decem annorum terminari manifestabat. Vnam quippe futuram ætatem & tempus suppleri asseuerabat archelao quo de principatu suæ potestatis exiret. Et ille quidem hoc modo somnium illud exposuit. Quot uero die postq; illud somniū archelao fuerat demonstratū: euocator eius archelaus: procurator suus in iudeam uenit a cæsare destinatus. Similiter & glafiræ uxori eius: & regis archelai filia: prouenit. Quæ primo sicut supra ostendimus: alexandro in coniugium sociata: constabat herodis quidem filio: sed satri archelai. Postea uero quam idem alexander a patre fuerat interemptus iobato lybiorum regi coniungitur. Quo defuncto: item illam uiduam in capadocia a patre archelaus in coniugium suscepit: marianne excludens: quæ sibi fuerat coniugata. Tantis siquidem illum glafiræ amoris ardor incenderat. Cum uero iuncta esset archelao: tale somnium ipsa quoq; cōtuerit. Videbat quasi alexandrum sibi astantem: & se quidem illi adgaudere: eumq; libenter & alacriter amplexari: illum uero exprobrationes ei protinus imputare dicentem. O glafiræ: nempe uel nunc confirmas prouerbum quo dicitur: fidem mulieribus non habendam. Nonne mihi iure iurando

costricta es: sed & iugali foedere uirgo sociata. Postq̄ filios quoq; suscepimus: amores nostros obli-
ta es secundarum cupidine nuptiarum: sed neq; hoc tibi sufficere iudicasti: quinetiam cum tertio
sponso concumbere praesumpstisti: & sine pudore domum nostram ingrediens: thorum geniale pol-
luisti: cum archelao ius coniugale confocians ut illum uirum haberes: quem meum fratrem esse
constaret. Verum ego nunq̄ tui poenitus obliuiscar: neq; beniuolentiae qua semper circa te detentus
sum caream. Liberabo sane te uniuersis obprobriis: meam sicuti fuisti firmam stabilemque perfici-
ens. Quae cum illa familiaribus retulisset: post paucos dies uita defungit. Haec ergo haud sane im-
portuna huic nostro operi rarus inserui: primo quidem: quia ea quae circa ipsos reges contigisse no-
scuntur innotui: deinde ut exemplo uera probentur: dicere illi a quibus immortalitas disputat ani-
marum: aut etiam ut appareat diuina prouidentia rege humanarum cuncta disponi: ne increduli-
tate huiusmodi rerum homines ledantur in moribus. Enimvero qui haec crediderit: nullo modo
prohibetur per dies singulos ad uirtutis augmenta procedere. Archelai uero regio tributaria fa-
cta: syriae dispensationi coniungitur. Interea cyrinus uir consularis a caesare destinatur: censum in
Syria dispositurus: & domum redditurus.

Incipit Liber. xviii. antiquitatis Iudaicae.

Qualiter Cyrinus a Caesare destinatur: ut syriam iudeamque censeret.

Cap. I.

Irinus autem unus de his qui semper in consultatione congregaban-
tur: uir per omnium magisteriorum & principatum officia celebra-
tus per cunctas administrationes consulatus culmen ascendens: & in
cunctis administrationibus: & aliis dignitatibus clarus: cum paucis ue-
nit ad syriam censor gentis a caesare destinatus: & appreciator unius
cuiusque substantiae.

Qualiter Copinius ex aequestri ordine missus est in iudeam: &
quia Cyrinus uenit in iudeam uniuersorum depradaturus substan-
tias: & Archelai redditurus pecunias: & quia iudei molestae ferentes:
tandem persuadente lozaro pontificae passi sunt descriptionem fieri
substantiarum suarum.

Cap. II.

Mittitur etiam cum eo Copinius ductor totius aequestris agminis: potestatemque iudeorum
omnium gerens. Venit etiam Cyrinus iudeam: nam dispensationi syriae fuerat aduna-
ta: uniuersorum depradaturus substantias: & Archelai redditurus pecunias. Porro iu-
dei licet in ipsis initiis descriptionis nomen diru haberent: subiiciuntur tamen ne am-
plius subsisterent: persuadente illis pontificae lozaro: boethi namque erat iste filius. Et illi quidem
cuncti ratione pontificis: depradari suas permiserunt substantias: nihil amplius hesitantes.

Qualiter iudas galonites: & quidem alter persuaserunt multitudini: ne suas describi substan-
tias paterentur.

Cap. III.

Sed iudas galonites: homo ex ciuitate: cui nomen erat Gamalas: saddocum pharisaeum
sibi coniungens: recessionem facere festinabat: nam deprecationem & censum nihil ali-
ud esse dicebant quam integram seruitutem. Proinde ad defendendam suam libertatem: mo-
tam plebem diuersis exhortationibus incitabant: omnem quoque illis cooperaturam esse
se creaturam: si pro bono libertatis honorem suam & gloriam magnanimitate tuerent
sed et deum non aliter illis auxiliatorem fore: nisi talibus consiliis ad agendum procederent.

Qualiter populi eorum consilia consecuti: seditiones & bella ciuilia: seu latrocinia exer-
cuerunt.

Cap. IIII.

Is itaque diebus amplius eorum animus incitatur: ut etiam ab homicidiis se nullo modo
arcerent: quoniam cum magna uoluntate quicquid ab illis dicebatur auriabant: atque hoc
modo in magnum malum seditio illorum & audacia prorumperebat: nihilque fuit malorum
quod per illos non pullularet uiros: & supra quam dici potest: illa gens continua-
tionibus est repleta bellorum & clades iter eos & latrocinia: depradationesque gerebant: obtem-
perant quidem utilitatis defensionisque communis: sed reuera propriorum lucrorum gratia tota seditio
gerebatur. Multae itaque caedes ciuium sociorumque perpetrantur: postremo in inuicem conuertun-
tur: non secus quam contra hostes insensius ageretur bellum. Itaque quotidie depradationes: capti-
uitates: caedes: ubique concurrebant: ita etiam ut templum dei ignibus cremaretur. Tantum ualuit
nouitas & institutionum mutatio patrum. Siquidem iste iudas & saddocus quartam philo-
sophiam nouiter introduxerant: cuius amatores copiam conquirentes: seditionibus ac tumulti-
bus replere rempublicam. Sed etiam malorum futurorum radices pessimas plantauere per in-
solentiam inconseuete philosophiae: de qua uolo pauca disserere.

Quantae sint hereses philosophorum apud iudeos: uel qualibus teneantur legibus. Cap. V.

Vnde igitur philosophiae tres erant: etiam inde ab initio in institutis patriis derelictae
essentiorum: sadduceorum: & tertia qua philosophantur: qui dicebantur pharisei: & quae
de eis explanauerim in secundo libro iudaici belli: tamen etiam nunc commemorations
gratia breuiter attingam. Pharisei enim quotidianam conuersationem exigua habent:
& profus abiectam: nihil multitudini aut delicatitudini poenitus indulgentes se quaecumque iudicio ra-
tionis oportere coperta sunt illa sequuntur: praepositis nullo modo reluctanter: maiores natu co-
petenti honore uenerantur: ita ut nec contrarium quiddam alicui aliquando respondeant: fato
geri omnia credunt: sed neque liberum arbitrium hominis auferunt: iudicium dei futurum esse sen-
tiunt: illic cunctos homines propria merita recepturos: tam eos quidem qui secundum uirtutem
uixerunt: quam illos qui nequitia deprauati sunt. Animas autem immortales dicunt: sed etiam in iser-
no congrua unicuique habitacula promerito: uel uirtutis uel iniquitatis attribui: sicut unicuique ui-
uenti gerebatur studium & alias quidem animas eternis trudi carceribus: alias autem facilitatem
reuiuiscendi percipere: & ob haec populis quidem sunt acceptabiles credibilesque. Quatacunque ite-
ad culturam diuinitatis pertinent orationum celebrationes: templorum constitutiones: expositio-
nibus suis facienda esse praedicat. Nam tantum uirtutibus eorum prolatum est testimonium: ut ad
eos plurime ciuitates: & maxima multitudo cum studio grandi confluerent: opinione adducti: quae
meliores ceteris estimantur. Sadducei autem aias mortales existimant: simulque cum corporibus iterire.
Nullas uero alias obseruationes praeter legem custodiunt: aduersus doctores aut philosophiae suae cer-
tari & reniti gloriosum anumerant sed ad puos admodum doctrina eorum peruenit: & modus exaltatio-
nis. Primates autem apud eos dignitatibus honoribusque celebrant. Esseni autem ad deum cuncta redigunt:
imortalis animam dicunt iustitiam autem rem preciosam: per quam et uisus ad mortem pugnandum esse praedicant: in te-
plo anathema proponenda. phibent: sacrificia uel hostias cum populo non celebrant: quod se plurimum ab eis
putant mundicia uel sanctitate differre: & merito se a communi congregatione discernunt: remotim sacrificia
facientes: cultu uero morum atque conuersationibus optimi ad colendam terram & exercendam omni studio
intenti. Illud etiam habent dignum: & ualde mirabile quod in aliis non inuenias gentibus tam graecorum
quam etiam barbarorum: quod omnes illis opes in medio sunt: & ab eis omnia possident: nihil amplius inter
eos ditior fruitur: nihil pauperior defraudat: ac si nihil omnino possideat. Et illi quidem hoc modo
de se gerunt. Sum autem super quatuor milia hominum numero. Uxores non ducunt: neque seruos habere festi-
nant: aliud quippe iniquitatis: aliud seditionis oportunitatem estimant. Isti ergo semotim apud se-
metipsos adiuuunt: mutuas sibi uicissitudines ministrantes: susceptores autem reddituum promouent:
curatoresque constituunt: qui cuncta quae terra profert in usus: necessarios administrant. Sacerdotes
optimos uiros eligunt: cibis illis simplex est: habitus insumptuosus & mundus. Quare ergo
philosophiae iudas princeps extitit: cuius fecimus mentionem. Huius ius sequaces in uertute: in ha-
bitu: ceterisque aliis phariseis consentiunt: circa libertatem uero immobilem retinent atque immutabi-
lem sententiam. Nam huius rei cupido magna eorum mentibus est infixata. Solum enim principem & domi-
num dicunt deum omnium: mortis autem multas & uarias species sustinere pro nihilo pendunt: uel
cognatorum supplicia: uel amissiones amicorum omnino contempnunt: dummodo nullum hominem domi-
num dicere compellantur. Nonnulli namque uiderunt: qualiter saepius aliqui eorum in suppliciis immu-
tabiles permanere. Unde plurimi quoque illius gentis hoc stultitiae morbo insanabiliter egrotant:
gestio fluuii principatum huius uanitatis obtinente. Nam ex hac quoque superbia ad seditiones
excitantur romanis: recedendoque ab eis: & ipse praecipitatus est: & alios praecipites dedit. Et
philosophiae quidem genera haec atque huiusmodi sunt apud iudeos. Interea cyrinus opibus resti-
tutus archelai: descriptionemque perfecta: quae facta est tricesimo septimo anno: postquam antonius ac-
tiano bello fuerat a caesare superatus: iozarum quoque pontificem: seditionem a multitudine pas-
sum sacerdotali deponit officio: ananum in pontificatu substituens.

Qualiter herodes & philippus ciuitates in honore caesaris fabricauerunt: & qualiter samarite ossa
mortuorum in templo iactantes cum festiuitas azimorum imineret populum reddidere pollutum. Cap. VI.

Erodes autem & philippus tetrarchiam suam eorum unusquisque suscipiens: herodes se
phorin muro circumdedit: ad instar & similitudinem galilee: quam athocratorem ap-
pellat. Alia autem betharanta ciuitas: etiam ipsa est: quam muro circumspiciens: iuliam ex
nomine iuliae uxoris caesaris nominat. Philippus autem paniadam quae est circa fontem ior-
danis fluminis construens caesarem nuncupauit. Tunc et bethsaidam proximam stagno genesar edificat: &
dignitatem ei ciuitatis attribuit: habitatorumque multitudinem replet: aliarumque necessariarum rerum
copia refertam facit: & iuliam omonimam caesaris filiae uocat. Copinio autem iudeam illo tempore
gubernante: quem supra docuimus cum cyrino destinatum: huiusmodi factum in iudea prouenit.
Azimorum dies agebantur: quam festiuitatem pascha uocamus: in qua mos erat: ex media nocte
portas templi a sacerdotibus aperiri. Et tunc itaque apertis portis: uiri quidem samarite occulte in
hierosolymam uenientes per templi cunctas porticus: & per totum sanum ossa iaciunt mortuorum.
Et ex illo coepit in templo custodia maior a sacerdotibus exerceri.

T III

Mors Salomæ sororis herodis quondã regis iudeorũ: mors et augusti: romanorũ secundũ iperã
 toris. Successio tyberii cæsaris sub quo pontius pilatus mittitur in iudeam. Cap. VII.

Opinus aut non post multum temporis romã reuertit: cui successor regendæ puin-
 ciæ marcus efficitur: sub quo etiã Salomæ herodis regis soror uita defungitur: iulie
 cæsaris uxori derelinquens iamniã & oem suã toparchiã: & in cãpo safelidã & ar-
 chelaidã cõstituas quæ et plurimis consistit uere palmitibus: quorũ fructus optimus
 & ualde præcipuus. Sed huic quoq; succedit annius rufus: sub quo et cæsar emoritur: romanorũ
 secundus imperator. vii. & l. imperio annos adiuuens mens. vi. dies aliquantulũ super duos ex q;
 bus. xiiii. annis simul cũ eo antonius reipublicæ gubernacula rexerit. Viuens itaq; annos. lxxvii.
 uita decessit. Huic succedit in principatu Tyberius uero uxoris eius iulie filius qui fuit romanis
 iiii. imperator: sub quo quintus iudeorũ rector ualerius gratus efficitur: annii rufi successor. Is ana-
 num remouens sacerdotio hismahelum filium iabi põtificẽ designauit. Sed & hũc non multo post
 abiciens: & eleazarum anne pontificis filium sacerdotio surrogauit. post annum uero etiam hũc
 arceat officio: & symoni cuidã camithi filio ministeriũ põtificatus attribuit. Sed non amplius &
 ipse quam unius anni spacio eodem perfundus officio: ioseppum cui caiphas nomen fuit: habuit
 ordine successorem. Et gratus quidem talia gerens: romã reuertitur postq;. xi. annos in iudea cõ-
 pleuerat. Huic successor pontius pilatus effectus est. Herodes autem tetrarcha ad magnã ami-
 ciciã tyberii peruenit: edificans ciuitatem: quam ex eius cognomento tyberiadã denominauit.
 menibus eam firmis fortibusq; circumdãns: in regione galileæ iuxta stagnum genesarũ: unde aquæ
 calidæ non longe distabant: in uico cuius nomen erat amathus. In hanc confines plurimi cõflu-
 xere: atq; etiam ex tota galilea non parua multitudo concurrat. Ex omni quoq; regione quæ sub
 illo fuerat constituta: ab eo coacti conueniunt: ut ibidem commanerent. Multi etiam ex nobilitate
 illuc habitandi gratia transferuntur. Suscepit etiam quotquot hincinde uentebant inopes &
 ægenos: plerosq; etiam quos liberos non esse constaret: quibus tamen securitatem libertatis attri-
 buit & beneficia plura contulit: ut hoc inuitamento nolent ex illa ciuitate discedere. Priuatas et
 domos ex propriis opibus fabricabat: terras largiebatur: ut in his omnibus stabiles habitatores
 efficeret: maxime autem ex paterna lege transcribens: in qua significatur ut habitatio septem die-
 rum ciuem loci perficiat. In illis diebus moritur etiam fraates parthorum: imperator: in insidiis illi
 a fraate filio præparatis secundum hunc modum. Fraates imperator postq; legitimos filios ha-
 buit: ascitit sibi italici generis concubinã: cui nomen erat thermusa. A cæsare iulio cum aliis
 muneribus hæc ei fuerat condonata: & primum quidem ea sicut dixi pro concubina utebatur: ca-
 prus mira pulchritudine mulieris. Procedente uero tempore filioq; ex ea fraate sus. epto: conu-
 gem eam legitime designauit: quam honorabiliter tractabat in omnibus: & quicquid diceret ei
 obediebat. Itaq; festinans: ut parthorum principatus filio suo cõtingeret: quod uidebat aliter fie-
 ri non posse: nisi exinde legitimos filios aliquibus argumentis excluderet: persuadet imperatori
 ut illos romã obsides destinaret. Proinde illi: nõ enim facile fuit fraati: dispositionibus thermu-
 se resistere: romã a patre mittuntur: & solus in regno fraatis filius enutritur. Sed postq; adoleuit
 graue reputans ac malitiosum: ut principatum patre tribuente susciperet: insidias præparat patri:
 cooperante sibi etiam matre. Nam sermo quoq; ferebatur: q; ei concubini miscereretur. Itaq; pro-
 utroq; facinore genti factus est exosus: tam parricidio quam amore matris nefando: seditionibus
 excitatis anteq; amplior fieret: ex regni potestate depulsus emoritur. Concordantes itaq; in unum
 parthorum fortissimi cernentesq; sine principe se non ualere consistere: cõperunt inspicere: qui-
 nam illis ex genere arfacidarum fieret imperator: nam aliunde fieri non licebat: unde quoq; usq;
 in hodiernum diem pollutum: dicunt: & iniuriatũ ex semine mulieris italicæ illud imperium. He-
 rodem itaq; per legatos asciscit. Sed postq; iste quoq; suscepit imperiũ: cõcepit inuidiosus esse mul-
 titudini: atq; suspectus propter immensã crudelitatem: erat quippe ita seuerus: & omnibus mo-
 dis immittis. Hunc ergo congregati simul extingunt. Pleriq; autem dicebant: q; eum in sacrifi-
 ciis inter altaria peremerunt: nam eis moris erat in diuinis celebrationibus cultros portare. Apud
 plurimos tamen opinio illa est: q; dum uenatum pergat: occisus est. Legationem itaq; romã mit-
 tunt: unum ex obsidibus ad imperium postulantes: & mittitur illis bonones: cæteris suis fratri-
 bus antelatus: q; iudicabatur fortunã suã: potestatemq; non insolẽter aut nimie tractaturus.
 Sed barbãe multitudini celerrimã conuersio suboritur. Siquidem sunt etiam natura mutabiles.
 Mansuetudinem itaq; eius cæperunt contemnere: indignum putantes: ut seruo subiiceretur alie-
 no. Nam obsidatum seruitutem esse desinebant neq; enim iure belli darum: sed quod peius pu-
 tabant in pace ad iniuriã suã gentis & regni alienigenis esse contraditũ. His ergo querelis gens
 uniuersã commota: illum proturbat imperio: confestimq; artabanum euocant: mediorum regem
 arfacidarum genere descendente. Persuasus artabanus uenit cum omni militia. Cui bonones oc-
 currit: & multitudine cõgregata parthorum: cum eo bello congregitur. Artabanus autem uictus
 confugit ad montes medie: & non post multum tempus congregans etiam ipse magnas turmas
 exercitus cum bonone configit: & uictus bonones cum paucis ad seleuciam confugit equitatus.

Artabanus autem suum parthorum exercitum insequens: magna stragem operatus est. Tunc bar-
 baris grandi metu compressis ad contexti fontem cum magna multitudine pergit. Illo itaq; par-
 this imperante bonones in armeniam uenit: & primo quidem in illa regione cõcepit imperare: de-
 inde uero ad romanos legionem mittit. Sed ubi tyberius petitionem eius abnuuit: ille item ad par-
 thos conuertitur & bellam artabano denunciat: quando quidem nulla illi recuperandi regni ma-
 chinatione succurrebat. Cæterum armeni qui circa nisatem habitant: artabano suere sociati: a q;
 bus derentus bonones sylano syriæ rectori contraditur. Ille autem ex uerecondia: quomodo eum
 romã nouerat: custodiuit: honorificeq; tractauit. Armeniam: est autem orodi artabanus uni suo-
 rum filiorum tradidit. Ea tempestate moritur etiam commagene rex Antiochus: & plebs aduer-
 sus nobilitatem scinditur: & mitrit utraq; pars legationem ad romã: nobilitas quidem statum
 reipublicæ habitumq; mutare desiderans: ut præsidali dispensatione regetur: multitudo uero
 regnum habere proprio more cupiebat. Senatus autem utraq; legatione suscepta: ex decreto ger-
 manicum mittit: cuncta syriæ sorte negocia correcturum agente fortuna quo facilius interiret.
 Nam ueniens in partibus orientis: & in melius cuncta dispones: a pisone ueneno perimitur sicut
 iam in aliis indicatum est.

Qualiter pontius pilatus uoluit latenter itromittere in hierosolymam statuas cæsaris cogno-
 scens autem populus seditionem aduersus illum commouit: donec illas ab hierosolymis in cæ-
 saream transmitteret. Cap. VIII.

Pilatus autem iudeæ rector exercitum de cæsarea secum assumens: tendit ad hieroso-
 lymã: ut leges solueret iudeorũ. Nam secũ statuas cæsaris: quæ in signis militaribus in-
 erat intromittit. Imagines at: aut aliquid huiusmodi facere lex nostra prohibet & pro-
 pter hoc at illi omnes iudeæ rectores: sine signis ingrediebant menia ciuitatis. Primus
 itaq; pilatus ignorantibus populis introgressus signa quæ secum apportabat in ciuitate cõstituit.
 Illi uero mox ut rem cognouerunt: congregati ueniunt cæsareã: diebus plurimis supplicantes: ut ima-
 gines de hierosolymis auferrent. Pilato uero abnuente: q; iniuriã cæsari facere si fieret estima-
 bat: iudei nullo mō discedunt. Tunc ille occulte insidiis armatos milites collocat. Cũq; p tribu-
 nali sedisset: quod ei fuerat in studio nam eũ locũ in insidiis quas præparauerat aptũ esse p̄pex-
 rat: iudeiq; iterum supplicarent: signo dato: milites processerunt: iudeis undiq; circumdatis: cõcepit pi-
 latus mortẽ cõminari: nisi quiescissent. At illi mortem se potius electuros: quã cõstitutiones legis
 suæ transgressum iri firmabant. Tunc pilatus amirans fortitudinẽ iudeorũ in cõseruandis legali-
 bus cõstitutis: cõfestum imagies de hierosolymis auferri p̄cepit: cæsareãq; p̄duci. Voluit et ex opi-
 bus tẽpli aqueductũ p̄gentem in hierosolymã fabricare: suscipiens initiũ torrentis quod stadiorũ
 duũ miliũ interuallo distabat. Sed iudei non libenter accipiunt & circa eos q; operabant multa mi-
 lia hominũ cõgregata: clamabant ut ab illo opere cessaretur. Pleriq; et maledictionibus uteban-
 tur: contumelias quoq; iactantes: sicut uulgaria solet multitudo. Ille uero milites a dorso iudeos
 circumuenire præcipiens: iubebat ut decederent. Illis autẽ ad contumelias iniuriasq; conuersis: da-
 to signo militibus: iussit ut iudeos inuaderent. Milites porro ampliora quam iussi erant perpetrã-
 tes: multitudinem magna cæde prosternunt. Plures igitur ibi deficiunt: pleriq; autem sauciati di-
 scedunt. Itaq; hoc modo seditio illa terminatur.

De iesu christo. Cap. IX.

Vit autem hisdem tẽporibus iesus sapiens uir: si tamen uirum eum nominare fas est.
 Erat enim mirabilium operum effector: & doctor omnium eorum hominum qui li-
 benter audiunt quæ uera sunt. Et multos quidem iudeorũ: multos etiam ex gentibus
 sibi adiunxit. Christus hic erat. Hunc accusatione primorũ nostræ gentis uirore: cum
 pilatus in crucem agendum decreuisset: non deseruerunt hi qui ab initio eum dilexerunt. Appa-
 ruit enim eis tertia die iterum uiuus secundum q; diuinitus inspirati prophetæ uel hæc: uel alia
 de eo innumera miracula futura esse prædixerant. Sed & in hodiernum christianorum q; ab ipso
 nuncupati sunt: & nomen perseverat & genus.

De facto quod contigit romæ in templo isidis: & quæ iudeis per illud tempus romæ proue-
 nerint: omnibus urbe expulsis per tyberium: & de seductione samaritici populi: uel oppressione
 eius per pontium pilatum. Cap. X.

Idem temporibus alia iudeos seuiora perturbat. Nam etiam in templo isidis: quod ro-
 mæ fuerat constitutum factum quoddam turpitudine plenum obprobriorũ contigit
 quod primũ explanabo: tũ demum ad illa quæ apud iudeos euenere transibo. Paulina
 quædam mulier erat romæ: maiorum dignitate præclara studio castitatis intenta: ho-
 nestatis opinione perspicua. Erat et opum magnitudine locuplex: & uultus pulchritudine decoro-
 sa ætate autem quando maxime mulieres pudicitia decorantur. Hæc nupta erat saturnino: etiam
 ipso genere: opibus: cæterorũ cultu cõsimili. Huius itaq; amore detinet iuuenis quidã nomi-
 ne mundus: ex numero equestri: sed in gradu iam emerit constitutus: & dignitate magna subli-
 mis: idoneus etiam ad munera largienda: sumptuosq; faciendos. Nam memoratæ quoq; mulieri

maiora dona promiserat: quæ illa contemnebat maximo fuerat amore successus: ut etiã. xx. miriadas dragmarum atticarum se daturum pro uno concubitu spondisset: sed neq; sic illa deflexa est. Tum ille nimiam infœlicitatem morbi suscipiens: siquidẽ nec cibũ ualebat accipere: morti se addixerat: hoc unum sibi iudicans tanti mali fore remedium. Et ille quidem tale decretũ animo infigans: per dies singulos agebat: ut celeri morte raperetur. Erat autẽ mundo liberta quædam ex parentibus noie ida: oium malorũ & iniquitatum coagulũ: Hæc grauitè ferens: q; ille iuuenis se damnaret in mortẽ: nam clarebat oino periturus: accedens erexit eum: & coepit cũ eo talia fabulari: quæ alium eius bonæ ipse faceret. Promittebat se nãq; acturã apud paulinã: ut qnq; miriadas accipiens: cõcedere iuueni quod uolebat. His itaq; dictis: iuuenẽ de morte reuocãs: sumpsit ab eo pecuniã quantũ placuerat: sed nõ eadẽ uia paulinã aggredi: q̃ fuerat ante tentata: cernens animũ mulieris nullo mō capi pecuniis. Sciens uero q; admodũ eẽt illa cultura isidis occupata: tale aliqd machinã. Accedit ad quosdã ex tẽplo isidis sacerdotes: quibus interpositiõẽ iurandi fidẽ seruare persuasit: idans etiã in præsentĩ duas miriadas & dimidiã: promittens et aliud tãtũ: si quod uellet: habuisset effectũ. Tũc causã aperit: amorẽ iuuenis indicat: orat ut & mulierẽ qbus possent modis inducerent. Illi at pecuniã cupidine capti promittunt quicq; imperaret p̃tinus impleturos: p̃sertim at ipse maximus sacerdotũ: ut paulinã cõueniret: ac suis uerbis implet pollicet. Finxit autẽ se ex ægypto uenisse: ab nubio destinatũ: q; is grandi circa paulinã amore teneretur: eumq; deũ sibi iussisse: ut romam ueniret: mulieriq; præcepta numinis apportaret. Libenter illa & optabiliter suscipit atq; ad amicas gloriã denunciat: q; ab nubio tali merito digna iudicet. Hoc etiam intimauit marito: q; amborum cœnam nubius concupiscat. Ille autẽ grata concessit pudicitiam coniugis non ignorans. Illa igitur pergit ad templum & cũ cœnasset: tẽpũq; quiescendi uenisset uniuersã ianuã a sacerdote clauduntur: Cuncta quoq; lumina subtrahuntur: mundus autẽ intro latebat occultus. Qui postq; factum silentium est ad mulierem deuenit. Illa autem existimãs deũ esse reuerenter accipit: atq; ita cum ea mundus pernoctans: circa uicinum lucis abscessit. Illa autẽ mane factõ confurgens: atq; ad suum uirum ueniens: aduentũ ad se numinis enarrauit. Similiter etiam loquitur ad amicas: magnã sibi ex hoc glorificationem reputans prouenisse: & quia uerba quoq; ad illam fecisset: nubius indicabat. Sed ex audientibus alii non credebant: naturã inspicientes rei: pars at credebant: quia dum uerum ad miraculũ dicebant: pudiciã attendentes: dignitatẽ quoq; referebant. Tertia uero die postq; factum est occurrens ei mũdus: o paulina inquit: saluasti mihi. xx. miriadas: quas posses familiaribus tuis rebus adiicere: nunc autem nec meis postulationibus defuisti: & damnificatione liberaisti. Nam in tẽplo tota nox a te cum mũdo peracta est: nec mei nominis interest uoluptate præcepta. Nihil ad perficiendum negociũ obsuit: q; nubius uocitatus sum. Et ille quidem talia locutus abscessit: illa uero in mentẽ suam rediens: tunc primum illud facinus intellexit: & scissis p̃tinus uestimentis ad uirum currit: factioneq; aperuit: rã magni facinoris deprecata: ne suam iniuriã neglexisset. At ille imperatori cuncta denunciat. Tunc tyberius diligenter causã examinans: uniuersũ sacerdotum scelus inuenit: & ipsos quidem cũ ipsa quæ causa totius iniquitatis extiterat: adegit in cruce: templum autem ipsum funditus euerit: statuãq; isidis in tyberim fluuium iactari præcepit: mundum autem exilio condemnauit: dignum eum maiore pœna non iudicans: q; amoris uehementia deliquisset. Et ea quidem quæ in templo isidis prouenerat: tali fine conclusã sunt. Nunc ad rem redeo: ut explicẽ quæ iudeis romæ eodem tempore contigerunt: sicut et ante præstrinxi. Erat quidẽ uir genere iudeus: de sua patria profugus: accusabatur autem legalium transgressione præceptorum: unde apud suos quoq; reus habebatur: etiam malignus in omnibus. Iste per multos dies legem se moysi exponere simulabat: & tres uiros in omnibus similes sibi confocians: seducunt uuluaĩ quãdam unam de ceteri nobiliũ ut legi iudaicæ animum suum dederet. Cui persuadebant: ut ostrĩ & auri plurimum in hierosolymam mitteret: templi ornatui profuturum. Quod illi sumentes propriis uisibus absumptẽ re: propter quod etiam argumentis & fallaciis antea cuncta peregerant. Tunc tyberius: nam & totum negocium saturninus insinuat: uir uuluaĩ pariter amicus & tutor iubet roma cunctos iudeos excedere. Consules uero quatuor milia ex iudeis militantes mittunt in sardorum insulam: plurimos autem militare nolentes propter legis paternæ custodiã affecere tormentis: atq; hoc modo ppter nequitiam quatuor hoĩum uniuersã multitudinem pellitur ex urbe. Sed neq; samareorũ gens turbis fuit exps: uel tumultibus aliena. Hos. n. puerit uir qdã mentiri p̃culdubio iudicans caphedõ noie: qui oẽm plebem suasionibus artificiosis induxerat ut in montẽ garizim ocs accurrerent: q; cum sanctum haberent ac uenerabilem. Pollicebat enĩ se abscedentibus ostensurum uniuersã uasa: quæ ibidem a moise fuissent obruta. At illi persuasi uerbis illius armanũ: & confidunt in quodã uico: cuius est nomen tirathua: atq; hincinde plurimos cõgregabãt: ut cũ maxia multitudine montem ascenderent. Sed hos in ipso ascensu pilatus occupat: omnem equitarum præcedere iubens: & ductu uelocissimos: atq; ibi circa memoratum uicum pugna cõmittitur: & alios obruncant: plerosq; in fugam uertunt: maximã partẽ capiunt: quoq; seditionis principes uel eos qui in fugiendo tunc plurimum uulnerant: pilatus interfecit.

Accusatio samareorũ aduersus pilatum apud uitelliũ: & qualiter uitellius romã eũ ad cæsare ire compulsi: ut ibi rationem eorũ quæ contigerant redderet. Cap. XI.

Sed ex hoc sameorũ gente turbata cuncti priores ad uitellium ueniunt: qui per id tempus gerebat principatũ syriæ: atq; apud eum pilatum accusant: q; iniuste tantos occiderit. Non enim a rōanis discedendo: sed iniuriã Pilati declinando: in tyrathua cõgregatos esse promebant. Tunc Vitellius marcelium unum ex suis amicis qui curaret in iudæa constituit: Pilatum autem romam pergere: ut de his quæ a iudæis accusabatur: se in iudicio Cæsaris expurgaret. Tũc Pilatus postq; in iudæa decimum compleuit annũ: pergit romam Vitellii iussione compulsus: nõ enim posset eius dispositionibus reluctari. Sed anteq; Pilatus romam ueniret: Tyberius ex humanis rebus abscessit.

Vitellius ascendens hierosolymam: magnificus ac munificus exiit in populos: & qualiter Tyberius Cæsar scripsit Vitellio: ut amicitias componeret cum Artabano parthorum imperatore. Cap. XII.

Vitellius autem ueniens in iudæam: ascendit hierosolymam: & erat forte tũc festiuitas a maioribus instituta: quæ Pascha uocatur. Vitellius itaq; magnificus ac munificus exiit in populos: nam & uenaliũ rerum præcia leuigauit: & in aliis plurimis circa eos liberalis apparuit: sed etiam stolam pontificis: uniuersũq; eius cultum atq; ornatum in templo haberi permisit: & sub pontificum potestate seruati secundum institutionem moris antiqui. Nam anteq; Vitellius uenisset: in Antonia seruabatur. Arx enim huiusmodi nomine censebatur. Vt autem ibidem seruaretur: talis extiterat causa. Pontificum quidam Hyrcanus nomine: unus ex multis: nam plures hoc uocabulo fuerant nuncupati: prius in loco templi uicino tabernaculum construxerat: & ibi ex maxima parte degebat: ubi etiam stolam pontificalem habuit. Nam custos eius extabat: propter quod ea soli licebat inducere: quando intrabat templum. Cæterum quando in ciuitatem exiebat: priuatis indumentis utebatur. Hanc itaq; consuetudinem & ipse & filii eius: & eorum filii: multo tempore conseruabant. Sed postq; Herodes accessit in regnum: illud tabernaculum oportuno loco sibi existimans situm opulentius construit: & Antoniam ex nomine Antonii: q; ei amicus erat appellat: sed etiam stolam sicut eam ibi reperit: ita etiam præcepit custodiri existimãs ex hoc nihil seditionis aduersus se populum commoturum. Similiter etiam fecit Archelaus filius eius: postq; Herodi successit in regnum. Et deinde Archelao excluso: a romanis seruabatur stola pontificis in illo tabernaculo: ex lapidibus fabricato: sub sigillo sane pontificum & in gazofiliatõ habebatur: a quo & cætera templi ornamenta & candelabrum quoq; seruabatur: quod tantum per dies festos ad usum pontificum tradebatur. Transacta uero festiuitate: iterum in loco proprio reponenda reddebatur: & per tres utiq; festiuitates singulis quibusq; annis & per ieiunia: dabatur atq; reddebatur. Vitellius autem tunc secundum morem antiquum stolam illam pontificum potestati contulit: neq; permisit: ut quando usui opus esset: a gazofiliatõ peteretur. Hoc itaq; beneficium iudæis in indulgens pontificem Iosippum cognomento Caiphan sacerdotali remouit officio: cui Ionathã filium Anne in pontificale ministerium subrogauit. Quæ cum egisset: tunc confestim quod in antiochiam ducit ingreditur. Mittit etiam Tyberius ad Vitellium litteras: iubẽs ei: ut amicitiam cum Artabano parthorum imperatore conficeret. Terrebat enim eum: q; inimicus extaret: & Armentiam inuassisset: ne forte amplius eius concepta progrediretur audacia: mouetq; ut non aliter eius amicitia crederetur: nisi suos filios obsides præbuisset. Hæc itaq; ad Vitellium scribente Tyberio: ille magnis muneribus persuadet hibeorum: & labanorum regi: ut cum Artabano sine ulla dilatione pugnaret. At illa a pugna quidem abstinent: uerum scithas concessõ eis transitu aperientes caspias pilas in artabani regiones immittunt: atq; ita deuastatur armenia: omniq; terra parthorum hostibus impletur & cladibus. Nam primi eorum passim ubiq; perimuntur: turbis & lucta cuncta complentur. Filius etiam ipsius imperatoris in ea pugna perimitur cum exercitu numero. Nam multe miriades ibi defecere parthorum: ipsumq; Artabanum per munera Vitellius corruptis amicis eius: & consanguineis pœnã perdiderat. Sed cum dolos intelligeret Artabanus: seq; circumuentum irremediabiliter agnouisset: nam erant plures qui ei insidias parabant: cum paucis fidelibus ad superiores Satrapias abscessit: atq; ita se insidiantium dolis eripuit. Postea uero magnam manum decoarum saorumq; congregans: cum resistentibus sibi pugna congregitur: & superans suum tutatus est principatum. Hæc Tyberius audiens: iussit postea cum Artabano amicitiam fieri: quod etiam ille libenter amplectitur. Hoc autem quando gerebatur: circa Eufraten fluuium erant Artabanus & Vitellius: atq; ibi de pacis fœdere conlocuntur: in medio sibi ponte fluminis occurrentes: paucos secum uterque qui sibi munimento forent adducens. Ibi postquam de pace locuti sunt: Herodes eis Tetrarcha conuiuium in loco medio præparat: tabernaculum ex uelamentis præciosis exornans. Tunc Artabanus dat obsidem Tyberio Darium suum filium: cum quo etiam munera magna multaq; transmittit. In quibus etiam hominem magnitudine septem cubitorum: genere iudeum: nomine Lazarum misit: qui propter corporis ua-

stratam gygas uocabatur. His itaq; peractis: uitellius an ad antiochiam artabanus autē i babiloniam reuertitur. Herodes autem uolens semetipsum tali nuncio commendare: litteras per huiusmodi destinat portitores: in quibus intimat pacem factam: obsidemq; susceptum: postremo cuncta denunciat: quæ ad negocium pertinebant: nihil poenitus prætermittes. Postea uero cum uitellio de his rebus destinarentur epistolæ: rescribitur a cæsare: q; cuncta iam ante cognouerit: herode de omnibus edocente. Ex hoc uitellius supra quam quisq; ratus erat indignatione turbat: non tamen suum animum aperit: sed iram mente seruabat: donec reuerteretur: gaio summente regimen principatus.

Mors philippi fratris herodis iunioris: & qliter tetrarchia eius dispensationi syria: regiminiq; cōiuncta ē: & de simulatione quæ cōtigit inter arethā pethreū & herodē: quæ eiecit herods filiam arethe: quā duxerat uxore: amore captus herodiadis: quā subintroduxit loco uxoris: & quia tyberius puocatus scriptis herodis mādatur: uitellio aduersus aretham pugnare. Cap. XIII.

Vnc etiā philippus herodis huius frater uita defungit: uicesimo qdem secūdo āno imperante tyberio: ipse autem per. xxxv. annos rector aduixit: sub suo iure possidens traconitidis & gaulonitidis regionem. Ad hæc etiam uanutateoꝝ uniuersam gentē suo regimine gubernabat. Is moderatum & mansuetum se cunctis quibus imperabat exhibuit: nullas oppressiones aliquibus importans: nam eius ad subiectos cōuersatio talis erat. Procedebar cum paucis: electis: sibiq; gratissimis: in causis iusta iudicia proferebat: in itinere occurritibus uel opis agentibus auxiliabatur impigre: ac si forte oppressionem senserat aliquid: statim i folio considens causam audiebat: iuste pti adiutor iniuste punitor existens. Hic ergo moritur in ualida: unde magnis exequiis in monumentum defertur: quod ab ipso ante fuerat constitutum, iuxta paniam: exequiq; sunt illi magnificæ celebratæ. Principatum autem eius tyberius cæsar: assumens: siquidem nullum reliquerat filium: dispensationem syria: regiminiq; coniunxit: sūctio nes autem tributarias quæcunq; colligerentur in eadem præcepit tetrarchia seruari. His quoq; temporibus inter aretham petreum: & herodem regem simultatō magna contigit: propter huiusmodi causam. Herodes tetrarches uxorem habuit arethe filiam cum qua non paruū tempus aduixerat. Sed cum romam euocaretur: transiens in domo herodis exceptus est. Frater eius erat et ipse: sed non ex una matre progenitus. Herodes enim ex filia Symonis sacerdotis fuerat procreatus. Cūq; ibi esset: herodiadis amore captus est: uxoris alterius herodis: filia enim erat ista aristoboli soror autem agrippæ maioris. Audet igitur de muliere de nuptiis in eundis miscere sermonem. Illa uero suscipiente pacta firmantur: ut cum roma reuersus fuisset: illa connubii iura suscipere. Erat enim in pactis: ut filiam arethe regis excluderet. Et herodes quidem romam talibus pactis firmatis aduehitur. Sed cum reuersus fuisset: peragens romæ propter quæ fuerat euocatus uxor eius fideliter cuncta cognoscens: quæ inter eum fuerant herodiademq; composita: anteq; eā ille cuncta cognouisse sentiret: rogat uirum: ut in macherunta uibilimes erat arethæ herodiisq; regionis: ab eo mitteretur: nihil suæ uoluntatis aperiens. Hoc herodes libenter accipiens: mittit uxorem: nihil eam sensisse poenitus arbitratus. Illa uero: permiserat enim ante multum tempus ad patriam: ut ei apud macherunta omnia pararetur quæ itineris usus exposceret: a ductoribus arethe suscipitur: confestimq; intrat arabiam atq; ibi ab illis ductoribus ad alios: ab illisq; rursum ad alios transmissa cum summa celeritate patri perducitur: cui cunctam Herodis aperit uoluntatem. Ille uero ex hinc inimicicium sumpsit initium: atq; ab utroq; exercitu cōgregato in regione gallica bello configitur: non quidem ipsis præsentibus: sed ductoribus ab utraq; parte transmissis. Pugna atq; facta: & exercitu Herodis afflicto: prodicione profugarum: qui de philippi tetrarchia ad Herodem quasi auxiliandi causa conuenerant: hæc Herodes scribit ad Tyberium. Ille autem indignatus q; arethas talia perpetraverit: scribit uitellio: ut ei incūctanter bellum inferret & aut uiuum eum uinctum adduceret: aut certe mortui caput auferret. Tyberius quidē ut hæc ageret: rectori syria: demandabat.

De iohanne baptista ab Herode passo: & uitellii præparatio in pugnam aduersus arethā secundum q; scripserat ei Tyberius: & quia Vitellius ascendens hierosolymā fauorabiliter suscipitur a populo: descriptio quoq; succincta de uniuersa maioris Herodis profapia. Cap. XIII.

Vibuldam autem iudæorum uidebatur ideo perisse Herodis exercitum q; in eum factis iuste indignatio diuina commota sit: pro uindicta iohānis: qui uocabatur baptista. Hūc enim Herodes occidit: uirum ualde bonum qui præcipiebat iudæis uirtuti operam dare: iustitiam colere: in deum seruare pietatem: & per baptismum q; unum coire: tum demum enim baptismū acceptabile fore: si non solum ad ablucanda peccata sumatur: uerū etiam ad castimoniam corporis: atq; ad animæ iustitiā purificationem q; seruet: omniumq; pariet uirtutum uelut signaculum & custodia quædam fidelis habeatur. Quæ cum ab eo præcepta huiusmodi docerentur: atq; ad audiendum eum per plurima multitudo concurreret: ueritus Herodes: ne forte doctrinæ eius persuasione populi a suo regno discederēt: uidebat enim: q; præceptis eius ac monitis parata esset plebs in omnibus obedire melius credidit priusq; noui aliquid fieret:

præuenire hoīem nece: quā postmodū turbatis rebus: serā penitudinē gerere. Ex sola hac suspitio ne Herodis uinctus in castellum macherunta abducitur iohannes: ibiq; obruncatur. Iudæis autē sicut iam diximus uidebatur pro eius ultione iteritum illius exercitui deum importasse quo herodes sumpsisset digna supplicia. Vitellius uero cœpit omnia præparare: ut bellum cum Aretha perageret. Sumens igitur duas legiones: & peditum & æquitem uniuersam manum: cūctosq; auxilios ex regibus qui sub romanis erant simul adducens: pergebat per iudeam transitum facere. Sed uenientes in occursum eius primates iudæorum: postulabant ne per eorum regionem iter ageret: ne compellerentur contra legem suam imagines & signa suscipere. Quibus auditis ille per suauis: mutata sententia quā ante consulto prouiderat: per campum magnum ire præcepit exercitum: ipse autem cū herode tetrarcha & amicis ascendit hierosolymā de hostias immolaturus. Nā dies festus iudæorum propinquus instabat. Ad quam festiuitatem occurrens: fauorabiliter ac decenter ab omni multitudine iudæorum exceptus ibiq; peragens dies festos: ionathan pontificali remouit officio: quod eo filio eius fratri cōtradidit. Quarto autem die allatæ sunt illi litteræ: in quibus significabatur mors tyberii: & ut omnem multitudinē congregans: ad deuotionem gauirare compelleret. Milites quoq; & auxilia cuncta ad loca propria dimittebat: q; bellum iam gerere non ualere nesciens gaui propositum: in quem potestas rerum trāsata constaret. Dicebatur etiam q; hoc arethas ex augurio antea cognouisset. Nam cum ad eum uitellius nūcium belli mississet: fertur uitelli militibus respondisse: impossibile esse prorsus: ut ad petreos romanus exercitus aduenerit: antea enim unum ex principibus moriturum: uel eum qui bellum imperauisset: uel illum qui impetrantis proposito ministraret: uel illum aduersus quem proelium pararetur. Vitellius interea in antiochiam repedauit. Agrippa uero Aristoboli filius: anno anteq; tyberius moreretur romam uenit: uolens apud imperatorem agere: ut sibi aliquam tribueret potestatem. Volo igitur plenius explicare: de uniuerso Herodis genere: qualiter fuerit propagatum: simul enim & sermo ad hanc historiam pertinens amplius enitescet: per quem probabit nihil prodesse uel exercitus uim: uel corporis ualitudinem: uel alia quæ uidentur mortalibus appetenda: sine pietate qua colitur deus. Siquidem intra. c. annorum spacium præter paucos: nam admodum plures erāt: cuncta Herodis origo consumpta est. Super hæc etiam ad humilitatem & modestiam humanum genus adducitur: cum illius familiæ calamitates audierit postremo etiam: omnis res agrippæ declarabitur: digna maiore miraculo: qualiter & priuatus & abiectus ad tantam magnitudinem potestatis ascendit: quod nullus sciētium eum de illo homine aut sperare posset: aut credere. Dixi quidem etiam antea de his: tamen nunc quoq; diligentius explanabo. Herodi maiori fuere ex mariæ ne hyrcani: filia: duæ: ex quibus una: idest Salomæ nupta fuerat faselo nepoti suo: filio faseli fratris Herodis: hanc enim pater ipse tradiderat: altera uero: idest cypris antipatro: etiam ipsa nepoti quidem Herodis: filio autem sororis eius Salomæ. Et faselo quidem ex Salomæ procreantur filii v. antipater: herodes: & Alexander: filia autem Alexandra & cypris: quam in cōiugium acceperat Agrippas filius Aristoboli. Alexandram autem honorabilis uir Cyprianus ex nobilibus habebat uxorem: sed nullos suscipiens filios cypris emoritur. Verum ex Agrippa quidem pueri procreantur duo: filia autem tres: berenice: mariāne: drusilla. Agrippa autem & drusus pueri uocabantur: quorum drusus: anteq; ad adolescentiam ueniret emoritur. Agrippa autem a patre mittebatur. Herodes autem & Aristobolus: & berenice: etiam hii quoq; filii fuerunt Herodis maioris: berenice autem custodibari fuit & Salomæ filia sororis Herodis. Hos Aristobolus infantulos dereliquerat: occisus a patre cum Alexandro fratre: sicut antea iam diximus. Sed hii postq; adoleuerunt: ducunt quidem Agrippæ frater mariānem filiam olympiadis: Herodis regis filia: & Iosippi qui erat Herodis regis frater Aristobolum. Tertius autem Agrippæ frater Aristobolus ducit iotaparam si gerammii filiam emesorum regis: ex quibus nascitur puella cuius audiendi sensus fuerat: obiuratus: nomine iotapara: & isti quidem masculorum filii fuere: Herodiadis quoq; erat hii soror progenita: quæ herodi herodis maioris filio fuerat iūcta: quem ex mariāne susceperat Symonis pontificis filia. Ex istis etiam Salomæ filia procreatur qua procreata: herodiadis legem paternā transgrediens: Herodi coniungitur: fratri uiri sui: ex uno patre progenita: uiuum deferens uirum. Hic autem cui cōiuncta est: retrarchiam habebat galilæa: filia uero eius Salomæ philippo filio Herodis nupta est: tetrarchæ traconitidis regionis. Sed isto sine filio moriente Aristobolus eam in cōiugium suscepit: filius Herodis: frater Agrippæ. Ex quibus filii quoq; nascuntur. iiii. herodes: agrippa: aristobolus. Et Salomæ qdem tali modo profapia propagat. Ei aut ex antipatro filia procreat cypris: quæ alexas selcias sumit uxorem. Alexe uero huiusq; mulieris filia: fuit ite cypris. Herodes aut & Alexander: quos fratres diximus antipatri: sine filiis moriuntur. Alexandro aut Herodis regis filio qui a patre fuerat interemptus: Alexander & Tygranes filii generant: ex archelaicha pradocoz regis filia & tygranes qdem cum regnaret i armenia: accusatus in roma: sine prole defungit. Alexandro at tygranes omonimus fratris eius gignit filius. Et iste Alexander q duxit antiochi cōmagenorum regis filia iotapatā noie: lesidi cilicia: ciuitatis a uespasiano rex efficit. Et alexandri quidē origo cōfestum ut pullulauit: culturā gentis suæ dereliquit: ad ritus transiens moresq; gen-

tilium: cetera uero filia herodis: nullam prolem poenitus habuere. Herodis aut qua memorauit profapia permansit usq; ad tempus quo agrippa maior regnum accepit.

Multiformis calamitas & infelicitas qua prouenit agrippa: adeo ut a proprio liberto roma accusatus: & conuictus in uincula a Tyberio sit iniectus mors Tyberii: successio gatii: solutio agrippa de captiuitate: & coronae impositio per gaium.

Is itaq; de Herodis genere declaratis: nuc de agrippa narrabo: uel qualis illi aduersitas fortunae prouenerit: uel qualiter omnes calamitates effugerit: atq; ad magnam dignitatem potestatemq; conscenderit. Ante paucum igitur tempus q; rex Herodes de uita discederet: agrippa apud romam erat: ubi maximam familiaritatem cum druso tyberii filio conquisierat: & cum Antonia drusi maioris coniuge: propter quod haec matrem eius in honore magno haberet: & uenerabiliter appellaret. Agrippa uero magnus & natura largus existens: & ad donandum ualde munificus uiuente quidem matre suam uoluntatem non ualebat offedere: ueritus: ne illa in aliquo contristaret. Mortua uero matre: & proprii factus arbitrii: cepit opes suas abundanter effundere: & alia quidem quotidiani uictus gratia opulenter erogaret: alia muneribus in diuersis expenderat plurima uero in libertis caesaris dabat: q; per eos posset aliquid adiuuari. Proinde hoc modo semetipsum exhibens: breui ad magnam penuriam egestatem peruenit. Accessit etiam illi aliud: unde romae permanere prohiberetur. Contigit enim tyberii filium mori. Quo mortuo: Tyberius prohibuit omnes amicos filii sui omnesq; familiares ante faciem suam accedere: ne illis uisus recordatione filii facta: dolor ei luctuq; moueretur. Ob hanc igitur causam in iudeam agrippa nauigando perrexit: uidens se apud romam miserabiliter uiuere: propter quod omnes suas opes amiserat: & nullus illi aditus eet: unde posset aliquos questus habere: nam multas etiam ibi pecunias sub scenore acceperat: a quibus cum urgeretur: unde debitum cosolueret: non habebat. Defectu igitur consilii & confusione q; se aliter uideret: discessit in quandam turrem qua in malathoes fuerat constituta: addicens semetipsum: ut de hac luce defungeret. Quae cum uxor eius cypris ita esse sentiret: cepit omnibus modis laborare: ut eum a morte prohiberet. Inuenit ergo consilium: ut ad suam sororem herodiade scriberet: quam herodes tetrarcha uxorem acceperat intimans ei in quibus agrippa esset constitutus uel qualiter se uellet morte damnare: oportere illam propter consanguinitate auxilium ferre. Illi uero euocantes agrippam: habitacionem illi in tyberia constituunt: & aliquantum eris per singulos dies: quod ad uictum eius subministraretur dare praecipunt. Sed in hoc Herodes non multo tempore perseuerat licet etiam ipsa quae darentur sufficientia non fuissent. Nam cum aliquo die per unum hoc Herodes exprobraret agrippa: agrippa impaciens exprobrationis abscessit: atq; inde perrexit ad flaccum uirum consultarem cum quo romae amicitiam non paruam induxerat. Is enim tunc gubernationem syriae dispesabat. Cuiq; suspectus esset a flacco: apud eum interim degebat. Retinuit etiam ibi flaccus Aristobolum fratrem agrippae: sed simulate diuersum: haud sane per hoc in aliquo praepediebatur: quo minus amicitiam consulis honoremq; mererent. Sed non tamen Aristobolus aduersando cessabat: donec eum flacco quoq; reddidisset inuisum: huiusmodi causam offensionis inueniens. Damasceni cum sydoniis pro militibus certamen exercebant. Cuiq; inter eos flaccus audiret foret: illi cognoscentes agrippam: quod apud eum plurimum posset: rogabat: ut eorum partis fautor existeret argentum ei plurimum promittentes. Et ille quidem omnia studiose gerebat: q; damascenis suffragaretur auxilium. Aristobolus autem: non enim eum latuit pecuniarum quae fuerat facta promissio: causam deportat ad flaccum. Quae cum fieret examinatione manifestior: a sua gratia repellit agrippam. Ille autem extrema penuria circumspectus ad ptolomaidam pergit: atq; ibi necessitate rei familiaris strictus: consilium capit in Italiam nauigandi. Sed cum eum sumptuum prohiberet inopia: marsium libertum suum rogabat ut ei in tanto molimine adiutor existeret: ab aliquibus pecunias muruado: & marsias primum quaedam berenice matris agrippae libertum: sed iure testamenti eius: factum ditionis antoniae: postulat: ut ei aliquas pecunias daret scriptura & fide mediante. Ille uero querebatur de agrippa pro cuiusdam fraude pecuniae: & compellit marsiam: sub cautione dare milium atticarum facereq; ut duo milia minus quingentos acciperet. Ille porro concessit: quia non erat aliud quod egisset. Sumpta itaq; pecunia agrippa aethedonam uenit & reperiens nauem tunc propositum peragebat. Hoc agnoscens etenius capito: ianniae curator milites mittit: ab ut eo argenti. xxx. miriadas exigerent: quae romae thesauris caesaris debebantur. Quiq; uenientes: agrippam pecuniam dare compellunt. Ille uero facturum se quod uidebatur assimulans: nocte alexandriam profugit: ubi alexandrum depracatur alabarthum: ut ei. xx. miriadas mutuas largiretur. At ipse quidem sibi daturum se non promissit: cypriae autem similia postulanti non abnuitt: obstupescens studium dilectionis eius erga proprium uirum: & q; eam uidebat honestatis cuncto genere decoratam. Alexander igitur quinque illis talenta in alexandria mutuatur: promittens: ut cum inde archeam ueniret: ibi reliquum daret: timens Agrippam: q; esset in expensis profusior. Et cypris quidem exinde uirum in Italiam nauigaturum dimittens: ipsa cum filiis in iudeam reuertitur. Agrippa uero puteolis appulsus: a pistolam ad Tyberium Caesarem scribit: qui

tunc caprae agebat: praesentia sua significans: ut dignus fieret uultui caesaris appere: quo continentiam ab eo mereret. Petebat ergo: ut ei caprae uenire concederet. Tyberius aut nihil stilatione producens clementer illi & humane rescripsit: inter alia quoq; se gaudere significans illum ad se sopitem repedare. Cuiq; ille capras aduenisset: nihil minus ei caesar alacritatis exhibuit: q; p litteras ostederat. Na & amplexatus est eum: & magnifica hospitalitate suscepit. Sed postero die allatis litteris ab herenio capitone: in quibus significabatur: q; agrippa. xxx. miriadas debens soluendo non adesset: & ob id tempore quo se sponderat redditurum profugit ex aetores deuitans animus caesaris immutatus est. Nam cum illam legisset epistolam: indignatione commotus: ingressum ad se interdixit: donec ab eo debitum redderetur. Ille autem nequaquam ex caesaris indignatione commotus: antonia depracatur germanici matrem: & gatii: qui postea caesar effectus est: ut ei. xxx. miriadas mutuas impartiretur: ne ab amicitia tyberii decidisset. Illa uero berenice matris agrippae recordatione na se haec mulieres admodum diligebant: siquidem pariter gaio lac praebuerant: pariterq; illum enutrierant: argentum quod postulat impritur. Quod cum pro debito reddidisset: nullomodo post haec ab amicitia tyberii prohibetur. Deinde tyberius caesar eum suo nepoti coniunxit: iubens: ut ei in omnibus processionibus adhesisset. Agrippa uero: propter quod ab antonia cum magna gratia fuisset exceptus: cepit omni nisu agere: ut gaium eius filium in omnibus accuraret: qui fauore matris in magnis habebatur honoribus. Erat ibi forte quidam genere samareus: libertus caesaris: ab eo mutuatur: miriadas centum: ex quibus antoniae restituit quod debebat: ex reliquo autem: gaium amplius accurabat: unde apud eum maiorem adipiscitur dignitatem. Per dies igitur agrippa circa gaium in melius procedente: quodam die sermo fit de tyberio. Cuiq; agrippa ex affectu uota profunderet: ut celeriter defuncto tyberio: gaio daretur imperium: quem meliorem digniorumq; in omnibus esse firmabat: inter auditores horum uerborum forte fuit quidam etiam ethnicus agrippae libertus & auriga: & tunc quidem silentio quod audiuerat tradidit: postea uero cum eum agrippa furti argueret pro uestibus aliquibus: & reuera aliqua uestimenta subtraxerat fugiens comprehenditur. Cuiq; ad pisonem duceretur: qui tunc custos fuerat ciuitatis: causam fuge requisitus: uerba quaedam secreta caesari se nunciare dicit: eius munimini salutiq; pro futura. Proinde uinctum mandat ad capreas. Tyberius autem more suo utens: habuit eum in uiculis custoditum. Magnam enim sollicitudinem pro semetipso gerebat: super quolibet aut imperatorem cogitans aut tyrannum. Nam neque legationes facile suscipiebat: neq; ducum suorum: uel curatorum: uel aliorum in ceteris constitutorum officiis remotiones: uel profectioes celebrabat: nisi forte: cum quisq; in aliqua deprahenderetur offensa. Alioquin nulli ab eo dabatur nisi morte successio: nam uictorum aliquas secretas denunciat omnes suspectas habebat. Vnde cum amici causam huius dispositionis inquirerent: respondisse fertur: legationem uictorum se quidem ideo nec facile suscipere: nec cito dimittere: ne caeteri uidentes alios facilius absolutos: ex hoc plures ad se uenire incitarentur: & sibi frequentia legatorum molestiam inquietudinis apportaret: praesertim cum necesse esset etiam eis dona largiri. Magistratus autem semel datos: ideo se iugiter praemittere dicebat illis quibus fuerint concessi q; intelligeret consuli per hoc & praestari ex magna parte subiectis. In natura namq; omnem administrationem hoc habere firmabat: ut circa opes acquirendas faceret homines studiose festinare. Cum sibi non se aliquis perennem in officio permanere prospexerit: manifestum: q; omne gerat studiū: ut anteq; arceatur officio: q; plurimum possit acquirat. Vnde quoq; ad furta plurimi & rapinas concitantur. Si uero perseueraturos se in administrationibus certo cognoscant: licentia plurima coquirendi pigriores & quietiores fiunt ad furta uel fraudes aliquas faciendas. Cum autem celeres successiones dantur hominibus: nequaquam subiectis sufficiunt: ducibus depradantibus: quibus largitas non est temporis attributa quo repleti essent studium omne lucrandi deponere. Exemplum etiam eis proferebat quendam uulneratum: ad cuius uulnus muscae congregabantur plurimae. Quem quidam transeuntium cum uidisset: miseratus est eius calamitatem: ratusq; q; imbecillitate nimia muscas illas a se non posset abicere: & opus haberet alterius beneficio: interrogauit eum causam cur sibimetipse non auxiliaretur: molestiam repellendo muscarum. Cui ille respondens amplius inquit mihi lesionis importas: si has praesentes fugaueris: istae quidem iam repletae sanguine: non eo modo molestae sunt: quin etiam aliquantum remissius insistant: si uero his amoris aliae famelicae congregentur: ita illud uulnus inuadunt: ut etiam si intereant: non ualeant effugari. Propterea igitur & seipsum dicebat subiectis per rapinas iudicium fatigatis consulere: per hoc quod non crebro in administrationibus alios substitueret: qui more muscarum cum naturaliter ad lucra referentur tum etiam remotiois timore: amplius incitarentur ad rapiendi cupidinem. Testificatur autem huic meo sermone q; huius esset naturae tyberius: ipsum eius opus inspectum: quomodo quidem duobus & xx. annis imperio actis: duos tantum dispensatores in iudeam misit: quorum illa gens gubernatione regeretur: gratum atq; pilatum: qui ei successerat: nec in sola iudea forte talis extitit: sed etiam in ceteris regionibus non aliter apparuit. Sed etiam uictorum examinationes se differre propterea dicebat: quia si condonati morerentur liberatio per hoc hominum malignorum imminentium illis adesset: cum uero in custo

dia tenentur maiorem illis sicut meriti essent inferri calamitatem. Propter has igitur & huiusmodi causas etiam euthicus auditus non fuerat: sed retinebantur in uinculis. Tempore uero procurrente: tyberius ex capreis tusculanum uenit: distantem a roma interuallo stadiorum centum. Agrippa uero rogabat antoniam: ut ageret: quo euthici aduersum se discuteret accusatio. Honorabilis quippe apud tyberium habebat antonia & cognationis & dignitatis gratia: nam drusi fratris eius extiterat: sed etiam uirtute pudicitiae. Aetate namque uiridi uiduata permanfit: spernens secundum uiri coniugium: cum etiam a sebasto cuiusque nubere iuberet: omnemque suam uitam libera detractionibus gessit. Tyberio quoque beneficium gratie praestiterat: cum fuissent a seano insidiae praeparate: amico uiri sui: & potentiam magnam tunc habente: eo quod multaque tunc militiae ductor existeret & quod in consilium eius plures ex nobilitate concurrerent: libertorumque se ad eum magna manus addiderit: sed & militia omnis fuerat ante corrupta. Igitur omnibus per dies augmentum accedebat insidiis: & poenae seianus totum opus implebat: nisi Antonia seiani malignitate prudentior suam exercuisset in hac causa fiduciam. Nam cum cognouisset: quae de tyberio tractaretur: scribit ad eum omnia diligenter: & per pallantem quendam seruorum suorum fidelissimum: litteras in capreas destinat ad tyberium. Ille autem insinuata cognoscens seianum cum consiliis uniuersis interimit: Antoniam autem licet etiam ante uenerabilem haberet: uenerabilior tamen ex eo habuit etiam in omnibus obediens. Ab hac igitur tyberium rogatus ut exanimi daret euthicum: siquidem inquit tyberius mendacium est: aduersus agrippam quod dicitur: meritum habebit euthicus dignumque sibi supplicium: si uero in examine datus: quae dicit uera claruerint: in illum qui causam examinari compellit omnis poena reuertitur. Sed agrippa cum ei haec ab Antonia diceretur magis instabat: deprecans examinationem causae fieri. Antonia uero: non enim ualebat agrippam continere: quod erat uehemens in petendo: tempus opportunum inueniens: procedente etiam agio eius filio & agrippa pro meridiano: iam quippe pranci processerant postulabat tyberium: ut uocato euthico: celebraretur examen. Tum ille: sciunt inquit Antonia dii: quia non ex mea sententia: sed a te coactus geram: quicquid in hac causa fuerit gestum. Haec dicens: iubet macronem qui seiano successerat: ut adduceret euthicum. At ille sine ulla dilatione cum esset adductus: coepit eum tyberius percontari: quid nam dicendum haberet aduersus eum: qui ei libertatis munus indulserit. Tum ille: o domine inquit: uehebatur caruca gaius & agrippa cum illo: ego autem ante pedes eorum assidebam: & cum multi sermones uerterentur: hoc etiam inter plura locutus est ad gaium agrippa. O si ueniat aliquando dies: quando isto seculo defuncto: mundi tu suscipias principatum: nihil enim tyberius filius eius impedit: quod a te facile ualebit occidi. Tum enim mundus beatus erit & ego cum eo beatus efficiar. Tunc tyberius credibilia quae acta sunt reputans: simul etiam quod iram ueterem referuaret agrippae: propter quod eum iusserat tyberium suum filium: nepotem drusi frequentare suis conuentibus: & curare: quam iussionem agrippa contempserat: totumque se gaius de dederat: hunc inquit macro uinciri facito. Sed macro non satis intelligens: de quo illud uerius impetaret: nam nec sperabat eum de agrippa tale unquam aliquid cogitare: sed interrogauit: ut certius quod iuberet agnosceret. Cumque caesar in yppodromio deambulet: puenit ad agrippam: eumque manu comprehendens: dixit. O macro: hunc iussi uinciri. Illo etiam tum inquirenti quem nam preciperet: agrippam inquit. Et agrippa subito perturbatus ad deprecationes conuertitur: commemorationem eius filii faciens: cum quo fuisset una nutritus: & tyberii: cum quo pariter fuerat educatus. Haud tamen proficiebat aliquid: sed ducebat ostro uestitus in uinculis: & erat ardor magnus: nam aestatis tempus extabat: & ex uino quo in epulis multo fuerant usi: coepit sibi uehementer incendi. Unde quoque anxius factus: praeter decus atque dignitatem coepit cuncta respicere: unde posset sibi inuenire remedium: conspiciensque quendam ex famulis gaii taumastum nomine: aquam in uale portantem: petiuit bibere. Ille autem porrigente: suscepit: atque auidius bibit: & spero inquit o puer: quod in bono tibi haec effecta fuerit ministratio. Nam cum haec effugero uincula: nullomodo tarda te libertatem tibi a gaius promereri qui mihi etiam uincto ministerium praebuisti: sicut etiam ante nunquam neglexisti: cum fuisset in dignitate constitutus. Neque enim haec dicens mentitus est: sed uicissitudinem ei meritum reddidit. Nam post modum rex effectus: taumasto libertatem a gaius promeruit: curatoremque eum fecit suae substantiae: sed etiam moriens filio suo agrippae & berenicae filiae in eodem ministraturum officio dereliquit: atque in hoc honore senio grandaeuus defungitur. Et haec quidem postea facta sunt. Agrippa uero tunc uinctus stabat ante palatium: in quadam arbore praeanxietate reclinatus cum plurimis: qui simul fuerant uincti: & quodam aliter confidens te super arborem in qua fuerat agrippa reclinatus: quem bubonem romani uocant: quid ex uinctis germanus nomine contemplatus: interrogauit milites: quisnam esset ille: qui ostro uestiret: & agnosceret: quod agrippa uocaretur: genere autem esset iudeus: ex his qui in illa gente primates haberentur: petiuit conligatum sibi militem: ut ad eum copiam acciperet accedendi: quod uellet ab eo de patria eius aliquid percontari. Quod cum ei concederetur accessit & per interpretem: o iuuenis inquit: affligit quidem te repentina mutatio: magnam tibi fortunam calamitatis importans: sed uerba tibi denunciabo: quae tibi ex numine diuino fugata totius mali portendunt. Scito ergo deos

tibi tam meae patriae quam huius loci testes inuoco: ex quorum prouidentia haec nobis uincula prouenerunt: quod neque cupidine fallendi neque uanum tibi gaudium asserere desiderans: dicam: quae dixerero. Siquidem tales praenuntiationes quae non ualent ipsis operibus approbari: magis faciunt meroris augmentum quam si nihil uerborum illoque aduertat: ideoque iustum putauit hoc deorum praesagium nunciare. Impossibile namque est: non te cōfestim de his uinculis liberari: & ad prouectum diurnum magnae dignitatis & potestatis ascendere: ita: ut inuidiam ab uniuersis habeas: qui tunc nunc miserantur attendunt: exitus etiam uitae in beatitudine te reppiet constitutum: diuitiasque plurimas: omniaque quae prima mortales dicunt tuis filiis qui tibi nati fuerint derelinquens. Memineris autem: quomodo cum iterum hunc alitem uideris: intra quinq; dies finem uitae tibi uenturae. Et haec quidem tibi cuncta complentur: nisi uano haec a numine disponunt: cui placuit praenunciandi causa illum alitem destinare. Ego autem iniustum putauit si talia cognoscens: te quoque ne cognosceres defraudarem. Nam utile tibi fore iudicaueris paululum afflictum esse meroribus: cum in manus tuas cuncta mortalium bona deuenerint: & omnem infortunitatem in qua nunc detrahimur effugeris. Et germanus quidem talia praedicens: tantum risum excitauit agrippae: quantum postea apparuit dignum miraculo. Antonia uero grauiter ferens agrippae calamitatem: intercedere quidem pro eo apud tyberium suspectum esse cernebat: ad haec etiam infructuosum fore. Sane inuenti sunt ei a macrone milites tales: qui eum sine distinctione seruarent. Adhibetur etiam talis centurio: qui illis praesesset militibus: sed etiam qui cum eo ligaretur talis inuentus est. Lauacra quotidiana concedebantur sed etiam copia libertis & amicis ad eum intradi tribuitur aliaque omnia permittuntur: quibus sollicito curaretur. Intrabant autem ad eum amicus sylvas & ex libertis maris: & stocheus cibos afferentes quos libenter habebat: aliaque diligentiam quae necessaria fore esse in rebus talibus exercebat: indumenta quoque deportantes: sub ostentu uendendi. Cum autem noctis adesset aduentus: stramina componebant: consiliis fauentibus militibus. Nam eis macro commendans autem praedixerat. Et haec quidem agebant per menses sex: quibus agrippa in his infortuniis habebatur. Tyberius autem reuersus in capreas: febrim ardore corripitur: & primum quidem mediocriter: sed in peius egritudine procedente contraria de eo spem habebat euodus amantissimus ei omnium libertorum. Is iussit ad eum filios eius adduci. Oportere namque dicebat: ut cum eis loqueretur: antequam terminum uitae susciperet. Erant autem illi filii: non quidem proprii sed adoptati: nam drusus eius filius iam fuerat mortuus: cuius filius tyberius fuerat adoptatus cognomento gemellus: & gaius germanici fratris filius: iam adolescentibus: & liberalibus apprime disciplinis institutus: qui etiam & populo honorabilis erat & carus propter germanici patris eius uirtutem. Nam hic ad magnum honorem apud populos fuerat sublimatus: propter mansuetudinem morum: & propter affabilitatem qua cunctis gratus extabat. Et cum ipse clarus esset: non se tamen praeferebat: sed omnibus par esse uolebat. His igitur rebus non solum apud populum: sed etiam apud ipsum senatum magnus habebatur. Ad haec etiam unusquisque diuersae gentium: alius consabulationis gratia alter fide ac mansuetudine quam in eius moribus motibusque cernebat: ad amorem fuerat excitatus. Caeterum eius morte luctus magnus apud uniuersos expositus est: non sicut assolet: ut principi placeret: sed dolore monstrato: sed uera cuncti tristitia merebant. Nam eius mortem unusquisque propriam suam reputabat: ita eius mores eiusque colloquia cunctis hominibus grata fuerant. Unde ad filium quoque ipsius amor cunctorum fauorque peruenerat: maxime autem omnis militia eius amore tenebatur: ita ut gloriam reputarent pro eo mori si ratio postularer quo ipse susciperet principatum. Sed tunc tyberius euodo iussit: ut sub ipso diluculo infantulos illos adduceret. Ipse autem diis precibus supplicabat: ut ei signum manifestum ostenderent quisnam post eum in imperium succederet: festinans quidem ut nepoti suo principatum relinqueret maiorem tamen credens sua sententia: suoque consilio diuinam dispensationem prouidentiae: ideo a diis sibi met de monstrari desiderabat. Supplicati denique illi omen tale monstratur: ad illum uidelicet uenturum esse principatum: qui ad eum sequenti die primus ex omnibus aduenisset. Haec ille cognoscens: mittit ad nepotis sui pedagogum: iubens ut primo mane puerum ad se perduceret: putans ulla re numinis superare sententiam. Sed deus econtra de imperio decernebat. Illo igitur talia cogitante: ecce dies illuxit: & iubens euodo: ut quisquis foris esset infantulus: eum ad se primitus euocaret: illeque egressus: gaium ante tabernaculum reppit: nam tyberius necdum aderat: ciborum acceptione tardatus. Ille autem ignorans totum quid agebat: quicquid tyberius cuperet: ueni inquit: uocat te pater. Et hoc dicto: eum in tabernaculum introduxit. Tyberius autem ut uidit gaium: tum primum intellexit maiestatis suae potentiam: & quod non sit in hominum potestate de imperii constitutione decernere. Tunc ille primum lamentatus est semetipsum quidem: quod eius consilium fuerat infirmatum: & ei potestas ordinandi quem uellet ablata: Tyberium autem nepotem: quod non solum de imperio decidisset: sed etiam ipsam salutem & uitam agere non illi sine periculo fore cernebat: ad haec etiam inuidiam illi ex cognatione futuram esse. Nam timore uel odio suspectum fieri gaium rebatur: tam ex eo quod principatum accipere festinauerit: quam ex eo quod eum insidiaturum sibi putaturus esset: credens: quasi festinaturum in se redigere potestatem. Et tunc quidem in his malis erat tyberius: ex illo euentu

augurii: quod ei prælagum fuerat: eo quod eius nepos amisisset imperium. Vnde multum anxius: se quoque culpabat: quod illud augurium postulasset accipere: & quod cum liceret de hac uita meroribus liber abscedere ignoratione futurorum: per suam ipsius imprudentiam factum esse: ut cum infelicitate magna: & magno dolore discederet. Tunc tamen licet ualde turbatus: quod impetum ad quos nollet cernebat esse uenturae pugnavit cum animo suo: ut huiusmodi uerba loqueretur ad gaium. **Q** filii inquit cum habeam propinquiores tyberium: tamen tibi ex mea sententia deorumque decretis imperii contributo potestatem. Rogo autem te: ut nihil aduersus aliquem recorderis: qui mihi in principatu administer extiterit: uel qui mihi beniuolentiam exhibuerit aut fauorem: ne aliquem ledas propter me: qui te ad tantam sublimo magnitudinem dignitatis: neque circa tyberium minus aliquid charitatis exhibeas: quam te & cognationi debere cognoscis: & mihi: qui tibi tantorum bonorum auctor existo: ut dignam uicissitudinem meae circa te beniuolentiae reddas: & simul tyberium cures: ut etiam consanguinitati quod debes exhibeas: & munimen tibi uel principatus uel salutis acquiras: cum tibi eum feceris adiutum. Nam solitarius quisque amplius patet periculis maxime cum in tanta regis celsitudine alias mobilitate quisque fuerit constitutus: ad haec quoque quia nec dii ipunitum quicquam reliquunt: quod contra fas aut ius: aut contra foedus naturae fuerit perpetratum. Et haec quidem tyberius loquebatur. Gaius autem & si ficta locutum tyberium senserat: & ipse longe aliter in animo gerebat: tamen pro tempore benigne respondit: & facturae se omnia pollicetur. Caeterum in imperium ueniens: & tyberium extinxit: & ipse non post multum tempus insidiis interemptus est. Sed haec postea. Tunc autem Tyberius Gaium successorem in principatu pronuncians: paucis diebus adiuuens uita defungitur. Imperauit autem dies. iiii. menses. vi. annos. ii. & xx. Gaius autem quartus romanorum efficitur imperator. At romani audientes tyberii mortem: hilares agere coeperunt: prospero letificati nuncio: non tamen ad credendum: uel exercendum gaudium fiducia gerebant: non quia forte nolent: nam multis suis pecuniis comparare diligenter: illum nuncium uerum esse sed timere: ne si falso nuncio concitatis: gaudia sua perderent: ab illo cogniti perirent: quod eius morte gaudent. Plures quippe ille nobiles romanorum extinxerat. Nam erat importabilis: ira irreuocabilis: ad quicquid perpetrandum cupiditas impulisset: & sine ratione quoque iudeorum occisionem inueniens: in omnibus quae facienda decernebat asper agrestisque consistabat. Ob haec illi mortem eius audientes suam leticiam manifestare uerebantur. Interea marisias agrippae boni de portans nuncium: cum in balneo reperisset: iam egrediendi noto ei signo dato: haebraeque lingua locutus: mortuus est inquit leo. At ille uerbum intelligens: gaudio cepit extolli. Tibi inquit super omnia pro hoc etiam bono nuncio gratiae abundantem reposita sunt: tantum ut uera sint quae dicuntur. Tunc centurio qui agrippae custodiendo praerat: intendens iam festinationem marisiae quae aduenerat: quae gaudium agrippae quod ex eius uerbis illi contigerat: ratus nouitatem quandam significatam: interrogabat eos quid uellet ille sermo qui fuisset allatus. Illi tantisper secretum auferre trepidabant: sed dum urgeret: nihil hesitans indicauit agrippa. Iam enim amicitiam magnam induxerat. Ille autem gaudium magnum ille sermone praecipiens quod etiam prosperitatem ex hoc agrippae cernebat conuiuium ponit. Eis epulantibus: potuque indulgentiore procedente: uenit quidam dicens: uiuere tyberium: & intra paucos dies in ciuitatem uenturae. Tunc centurio aspere ualde de illo sermone turbatus: propter quod cernebat morte digna quae gesserat: quod morte caesaris audita: cum illo uincto gaudens conuiuium celebrauerit: ex lecto ponit agrippam. Tu inquit fallere festinasti: mortem imperatoris falso denunciasti: sed scito hunc sermonem poena tui capitis expiandum. Haec dicens: confestim ligari iubet agrippam: & constringi arciore custodia. Et nocte quaedam illa agrippa in malis fuerat constitutus: sequenti uero die per omnem ciuitatem de morte tyberii sermo firmatur: & iam iamque homines illum sermonem confidenter ac publice proferebant. Agrippa quoque destinatur epistolae: una quidem ad senatum: mortem tyberii nuncians: altera uero ad personam custodit tunc temporis ciuitatis: in qua iubeat agrippam ex militum auferri custodia: & ad bonum transferri in qua primitus habitabat: antequam haberetur in uinculis: & ibi tunc interim erat in remissiori custodia. Sed gaius postquam romam uenit: tyberii corpus secum adducens: iuxta ei secundum morem patrium opulenter magnificaque celebrauit. Agrippam uero cum ipsa die cuperet absolueret: antonia prohibuit: non odio aliquo circa uinctum: sed opinionioni consulens gaii: ne putaretur mortem tyberii gratanter accipere si eum tam celeriter absoluisset: quod ille euinxerat. Verum tamen non multis diebus praetereuntibus: cum accersiuisset in domum: tunc praecipit: & uestibus cultuque mutato: dyadema capiti eius imposuit & regem confirma tetrarchiae philippi: donans ei etiam isaniae alteram tetrarchiam. Pro catena uero ferrea quam gerebat auream ei parem pondere condonauit. Magistrum autem aequitum in iudea constitutoque maxillum destitit. Verum secundo anno gaii caesaris agrippa postulat: ut nauigare permitteretur ad propria: quo prouinciam sibi commissam: & aliqua necessaria certo dispensans moderamine: reuertatur. Et permittente imperatore: uenit in patriam: & praeter spem omnium rex ab omnibus cernebatur cum magno miraculo & in hoc cunctis apparebat: quantam habebat in omnibus fortuna licentiam. Omnes etiam hesitabant comparantes penuriam hominis in quam tempore priori deuenerat: & prosperitatem

praesentem qua fuerat sublimatus. Plerique etiam beatificabant hominem: quod non fuerit defraudatus recuperatione fortunae. Alii etiam pene incredibilia putabant: licet suis intuerentur obitibus. Tantaque quippe in Agrippa rerum mutatio cernebatur: ut quorundam mentes uterentur in dubium.

Qualiter herodes tetrarcha ueniens romam: accusatus fuerit ab agrippa: & in exilium missus cum herodia.

Cap. XVI.

Erodias autem soror agrippae quae herodi cuncta fuerat: tetrarcha enim erat iste galileae prouinciae & trans iordanem: potestatem fratris ex inuidia non ferebat: quod eum in maiori dignitate cernebat quam maritum: & quod de prouincia quidem cum fuga discesserit: debitum non ualens absolueret: reuersus autem esset cum amplissima dignitate. Consistabat igitur grauiterque portabat: tantam mutationem fratris: maxime autem quando eum intuebatur cum regalibus insigniis icedentem: atque hincinde circūferre multitudinem populorum: infelicitatem suae tollerabat inuidiae. Sed uiri animo concitabat: exhortando: ut romam nauigaret: similemque sibi dignitatem imploraret a caesare: intolerabilem namque sibi metipsum uitam esse firmabat: si agrippa filius Aristoboli: qui culpatus a patre: mori meruerit: inopia magna compressus: ita ut aliter non posset euadere creditores nisi nauigatione diffugeret: atque hoc modo patria decedens: cum regali fuisset dignitate reuersus: ipse uero cum esset frater eius qui tetrarchiam illam ante possederat: unde magis ei cognationis iure deberet: sederet in humilitate: priuatam degens uitam. Quod si antea nihil herodis contristabat: quod minorem honorem parente proprio possideret: saltem tunc excitari deberet consanguinei tam praclarissima dignitate: neque se pati debere: superari ab eo: cui pecunia sua subuentum est: confusioneque debere deputare ut ille praeretur honoribus: qui aetiori tempore sua sustentabatur misericordia. Verum romam inquit pergamus: nec labori perces: nec sumptibus: non enim pro auro re peritura debemus prohiberi: ne ad honores ualeamus ampliores accedere: sed omne quicquid nobis est expendamus: ut regnum ualeas adipisci. Ille uero repugnabat ocium diligens & quietem: & molestiam romae declinans: molebatur eam ratione deplacare. At illa quanto uidebat eum quiescere cupientem: tanto amplius instabat: iubens ne aliquid agendum praetermitteret: quo posset regnum a caesare promereri. His igitur illa nullo modo cessabat donec sepius fatigando: in eum suam fecit transire sententiam. Ille igitur praeparans opulenter uniuersa: & nihil sumptibus parcens: nauigat romam: simul secum herodiam adducens. Agrippa uero intentionem eorum intelligens: uel qualiter praeparabantur attendens: etiam ipse seipsum praeparabat. Cum autem nauigasse eos cognosceret: mittit etiam ipse romam quendam de libertis suis nomine fortunatum: plurima caesari munera deportantem: & epistolam aduersus herodem. Ipsum etiam instruit: quae ore proprio gaium edoceret oportunitate reperta. Qui cum subsecutus esset herodem: epistolas caesari reddidit. Nam simul in dicearcheam uenientes: gaium apud baias non inueniunt: quae ciuitas est pua campaniae. v. stadiorum interuallo distans a dicearchea. Habacula quoque ibi imperialia opulenter constructa sunt opibus diuersorum per tempora principum magnifice perornata. Lauacra callida ille locus exhibet: aquis ex terra ultro manantibus: aptis saluti corporum: quos alias quae ibi lauati contigerit. Gaius autem mox ut herodem suscepit & primum sermonem cum eo commisit: confestim agrippae suscepit epistolas: quibus accusationes continebantur herodis. Accusationes autem erant huiusmodi: consiliu habuisse herodem cum seiano aduersus tyberium: & cum artabano partho aduersus gaium. Probatum autem huius rei dicebatur: quod haberet herodes constructionem immensam armorum. quae. lxx. milibus pugnantium sufficeret: hanc in armamentario herodis repositam dicebat asseruari. Quibus lectis motus gaius percontatur herodem: si uerum esset quod de armis nunciaretur. Ille uero cum aliter dicere non posset: ne ueritate conuinceretur: respondit esse arma. Tunc caesar ueram credens accusationem tetrarchiam eius abstulit: & agrippae regnum coniunxit: sed etiam omnes eius opes similiter agrippae contulit: ipsum autem eterno condēnauit exilio: habitaculum illi constituit in lugdunensi galliae ciuitate. Cognoscens uero herodiade agrippae esse sororem: opes & alia quae eius propria esse probarentur ei restituit: arbitrans in consilio uiri consciam non fuisse tutabatur enim eam quod sororem agrippae cognouerat. At illa: tu quidem inquit imperator magnifice satis sicut dignitatem tuam decebat haec mihi largiris: uerum ego tuo uti non possum beneficio: tuisque muneribus propter dilectionem qua marito meo constringor: cui socia in prosperitatibus existens: iustum non existimo: ut eum in hac fortuna derelinquam. Tum ille magnitudinem animi eius indignae suscipiens: statim eam cum Herode misit in exilium: eiusque substantiam Agrippae contulit. Et Herodiadi quidem pro inuidia quam circa fratrem gerebat: & Herodi ob id quod mulieres orationes & uanitates aduertit: tale iudicium ex prouidentia diuinitatis illatum est. Gaius autem primo quidem ac sequenti anno magnifice rebus utebatur: & mediocrem semet exhibens: fauor illi per dies tam apud romanos: quam apud caeteros subiectos amplior augebatur. Sed procedente tempore magnitudine dignitatis: humanum perdidit intellectum: & sese uolebat diuinitate quae uera est honorari.

Seditio iudæorum & gentilium in Alexandria constitutorum & legatio utrorumque ad Gaium.

Cap. XVII.

Illo tempore cum in alexandria seditio proueniret inter iudæos ibidem habitantes atque paganos: terni ex unaquaque parte legati mittuntur ad gaium.

Accusatio iudæorum ab Apione legato partis alexandrinorum propter quod statuum cæsaris non haberent.

Cap. XVIII.

Rat uero inter alexandrinorum legatos unus: Appio nomine: qui iudæos plurimum blasphemabat: multa quidem & alia dicens: illud autem eos præ cæteris accusabat: quonia cæsaris honores haberent omnino contentui. Nam cum romano imperio subiectos: templa gaii fundare altera constituere: atque alia sicut diis celebrare firmaret: a solis iudæis duci proclamatum: debere quoque istos simulacris honorare cæsare: nomenque eius habere iurabile. Hæc igitur appione: & alia huiusmodi durissima prolucato: quibus cum in superbiam eleuari posse censebat. Philo econtra suscepit: qui præter legationi iudæorum uir in oibus utique magnæ gloriæ: nam alexandri alabarchæ germanus extabat philosophiæ quoque non expertus: idoneus etiam defendere causas: & perorare quæcumque accusationibus subiacebant. Ad hunc ex secretario Gaius iubet excludi: absentemque fieri. Nam indignatione successus est: ut crederet aliquid seuissimum perpetrare. Tum philo egrediens e secretario dixit ad iudæos qui forte circa illum fuerant: ut animo confidentes existerent: neque gaii furore tererentur: nam prope esse: ut ipsis operibus deum repugnare claresceret.

Quam iratus Gaius: mittit Petronium ducem ad syriam cum huiusmodi mandatis: ut congregata manu pugnaret cum iudæis: si nolent eius suscipere simulachrum.

Cap. XIX.

Interea Gaius grauius serens: quod in tanto respectu apud iudæos solos existeret legatum in syriam mittit Petronium: successorē uitellio: iubens ut cum numerosa manu iudæam intraderet: & si quidem sponte susciperent eius simulacrum: erigeretur in templo dei: si uero resistere molirentur pugnando superans: id ipsum incunctanter efficeret atque ita Petronius in syriam decreta cæsaris exigens pgebat: ut mandatis cæsaris minister existeret. Cuncta auxilia plurima quanto potuit congregaret dualque romanæ militiæ legiones assumeret: ptolomaidam uenit: ibique hiberna peragens: ut primo ueris tempore plium posse agere cum iudæis: inde quoque consilium suum cæsari per litteras intimauit. Ille autem laudabat eius sententiam: iubens ut nullo modo prætermitteret: & si minus obedientes essent: prælium iudæis intētus importaret. Interea iudæorum multa milia ueniunt ad petronium in ptolomaidam deprecantes: ne ad solutionem: & ad transgressionem poternæ legis cogerent. Si autem modis oibus statuisset simulacrum in hierosolymam inferre: ibique constitueret: semetipsos primitus si placeret interim postulabāt. Neque enim possumus inquit quoad uiuimus rem istam admittere: quæ nobis ne fieret interdicta est: ab eo legislatore: cuius autoritate non ualemus omnino continere: neque illas constitutiones paruipendere possumus: quos pro uari maiorisque nostri utque ad suum interitum seruare. Petronius autem respondit. Si in primis essem: ut meis ueretur ad agendum quod oporteret consilium: iusta uobis ad me hæc esset oratio: nunc autem cæsare iubete: incubuit mihi multa necessitas: eius decreta cõplendi: ne si contempsero: aliud piculum maius incurram. Tunc iudæi: quonia inquit ita sapio petroni: ut transgredi cæsaris mandata non audeas: neque nos legis diuinae præcepta transgredimur: quod uirtute maioris nostrorum & laboribus instituti: nunc utque sine transgressione uiuimus: neque in tantam ausum fuerimus nos precipitare neque: ut quæ a deo interdicta sunt fecerimus: uel aliquibus bonis illecti: uel metu mortis adacti: sed fixum animo tenemus. ut pro seruatione legis nostræ cuncta picula subeamus: specie gerentes: fortissimam deum nobis auxiliaturum in presentia: & mercedem postea redditurum: si per eius cultura fuerimus aliqua mala pressi. Si uero uoluerimus tibi obedire: non solum infamiam debilitatis incurramus quod tunc transgressores legis efficiamur: uerum etiam immaniter offendimus deum: quod est te iudice multo atque tunc esse quod Gaius. Tunc Petronius considerans ex uerbis eorum immutabile firmumque propositum: & sine pugna non posse gaii præcepta perficere in eius erigendo simulacro: nec sine multa cæde negocium illud euadere: assumens omnes amicos: & cuncta sua seruitia: in tyberiadem pergit uolens iudæorum & constituta cognoscere uel cuiusmodi essent: uel qualibet ordinibus haberent. Iudæi uero magnam quod sibi ex bello romanorum cernebant imminere piculum: sed magis iudicabant subigi: quam ipsi efficerent in deum. Multa itaque milia petronio in occursum ueniunt ad tyberiadem undique confluentes: & supplicationibus utebantur nec cogerentur ad talia: neque pollueret ciuitas erectio simulacri. Ad hæc Petronius: & pugnabit inquit contra cæsarem: neque illius potentiam neque uestram reputatis infirmitatem. At illi: minime nos inquit pugnare disponimus: uerum etiam sumus morti ante parati: quod legis nostræ mandata soluamus. Simulque in facie prostrati: primi se paratos esse firmabant. Et hæc quod per dies .xl. gerebant: cultura quoque terræ negligentes: cum maxime tempus exigeret. Nam iam ea pars sanis uertebat: quando solent semina terræ madari: tunc quippe eos fauor moriedi acciderat ne simulacrum aliquod poneret in ciuitate. Taliter igitur si rebus habentibus: aristobolus agrippæ regis frater: & elicias maior: & alii quoque optimi uiri ex eadem ipsa familia: & plures de primatibus ad petronium uenere deprecantes ut bene de negocio presentis consuleret: neque de tanta multitudinis

perditione cogitaret: quin potius scribendum gaii decerneret: significans immobilem animam iudæorum: neque eos constitutionem simulacri uelle suscipere: omnem quoque culturam terræ negligere: sed in occursum suum uenisse: & pugnare quidem nec uelle nec posse: morti tamen incunctanter paratos: antequam transgressores suæ legis existerent: debere igitur consulti: ne in aliud intenta multitudo: terra inculta remaneat: & postea per inopiam latrocinia perpetrarentur. Fortassis enim possit Gaius tyberius emoliri: & nihil crudele decernere: neque alia disponere quibus ad seditionem populus exciteretur. Et aristobolus quidem: aliique qui cum illo erant: talibus petronium deprecantur. Petronius uero instante aristobolo & cæteris: uidens quonia non pro rebus minimis supplicat: uidens etiam iudæorum constantiam seu quoque ratus: ut multa milia hominum per ipsum darentur in mortem: si uellet gaii furiam ministrare: simul etiam se deum offensurum: & cum pessimis postea speciebus adiuuere multo melius iudicatur: ut scriberet gaii: aut eius animum mitigans: ut nihil per eum iniquum contingeret: aut si forsitan indignationem commoueretur quod eius minime mandata compleuerit: & aduersus eum aliquid mali decerneret: bene contentum esse iudicabat pro meliore causa: & pro tanta hominum multitudine subire discrimen. Conuocans igitur in tyberiadem magnam multitudinem iudæorum: nam multa milia illuc fuerant congregata: & constituens in circuitu cunctas militias & turmas: uisus est primo non suam: sed cæsaris proferre sententiam dicens: timere se iracundiam gaii: proinde accessurum ad perficienda quæ sibi præcepta sint oportere se firmabat: qui tanto fuisset eius beneficiis honore sublimatus: ut nihil contrarium eius uoluntati perageret. Verum non arbitror inquit iustum esse ut salutem honoremque meum non pro uobis qui tam plures estis impendamus: nec permittam: ut per me paterna uestræ legis instituta soluantur: neque adeo dignitas replei dei continere: ut potestates principum iniuria uestris religionibus ingerantur: sed scribam ad gaium uestras illi uoluntates: intimas quantum possum causam adiuuans: & uestrum in bono propositum: & spero quia aderit deus: cuius potestas potior est omni humano molimine: humanaque uirtute: potens est enim: & nos in conseruatione legis uestræ protegere: & me tutari: ut nec ab ipsis et excidam humanis honoribus: quod si etiam exasperet forsitan Gaius: ut iram suam in me uellet effundere: summam omnem piculum: omnem miseriam: quæcumque corpori possit infligi: ne uos tantis pro rebus optimis peuntes intuear. Ite igitur unusquisque uestrum ad opus proprium: & terræ uestræ culturam impendite. ego uero romam litteras destinabo: & oia pro uobis: tam pro me quam pro amicis: quæ rei conueniant agere non omittam. Hæc dicens: iudæorum dimitti congregationem iubet ut culturam terræ diligentiam exhiberent. Omnes autem nobiles populos alloquio adhortabatur ut spem meliorem gererent. Et ille quidem hoc modo multitudinem letificare festinabat. Deus autem suam manifestauit repente presentiam & adiutorium suum in oibus fore petronio. Simul enim ut finem loquendi fecit: confestim ingens descendit pluuia propter spem omnium nam illo die ab ipso solis ortu serenitas magna claruerat: nullumque signum pluitæ in caelo fuerat uisum: sed et omnis annus magna fuerat ariditate siccatus: ita ut desperatio fuisset exorta: non solum pluitæ: sed et si unquam posset caelum tectum nubibus apparere. Tunc igitur et præter consuetudinem tanta inundatio uenit aquarum: ut iudæis spes magna fecit in nullo frustratum iri petronium pro eorum negotio laborantem. Petronius autem amplius ostendit se sententiam: ita ut nec illi forte contradicere ualerent: quibus religioni nostræ reluctari tota laborat intentio. Scribit ergo ad gaium postulans: ne tanta milia hominum contemneret: quæ non possent sine bello & ingenti cæde a transgressione suæ religionis impelli: perire quoque tanta tributa quam ab illa gente darentur: memoriam etiam non bonam romani nominis in posteriora tempora relinquere: super hoc quoque uirtutem diuinam iudæis præbere præsidium. Nam probatum esse firmabat pro iudæis euidenter inditum. Et Petronius quidem huiusmodi litteras destinauit: Agrippa uero rex iam enim tunc romæ fuerat amplius in amicitia gaii gratiaque crescebat. Et forte quandam die epulum præparauerat cæsari: ubi magnam impenderat diligentiam: ut omnium in cibis elegantiam uinceret: omnesque suauitates: & delicias studiosius prouideret ita ut non solum cæteros anteiret ad inuentionibus epularum: sed nec ipse Gaius multum cupiens ei posset equari. Tunc Gaius ad modum admiratus tam ingenium eius quam magnificentiam animi: quod super uirtutem suam sumptus expendere ut sibi placeret: uoluit munificentiam agrippæ remunerare. Tum itaque ex deliciis & uoluptate: ac uino hilarior effectus cum ab agrippa ad potum inuitaretur: & primum inquit quam tibi honorificentiam exhibui pro beniuolentia & fauore quam circa me semper habuisti: ut etiam apud tyberium periculum ingens incurreres: uerum quia in omnibus te uideo & uirtute præditum: & nos amore superantem: ideorum existimo tuo circa me studio superari. Volo itaque quod antea minus feci: modo perficere: & tantas tibi munerum copias attribuere: ut magnum nomen tuis opibus: & tuis accedat honoribus. Et ille quidem hæc dicebat: existimans quod posset aliquos redditus sibi de nodare: uel ciuitates exhibere. Ille autem quauis præparatum haberet: quod petere cupiebat: timens uero: suam noluit aperire sententiam: sed confestim respondit gaii: quia neque primo lucro: sed eius gratia delectatus: ut contra tyberii præceptum studium accurationis ei impenderet: neque modo se aliquid agere intentione lucri: sed sola eius gratia semper fuisse contentum: nam & multa sibi

ab eo & maiora fuisse donata: quæ situa inquit uirtute tuaq; potentia minora sunt: meo tamen hoc est accipientes merito & dignitate mea: multum constat esse maiora. Gaius autem obstupescens eius continentiã magis instabat: ut diceret quod sibi cuperet donari. Ille quomodo inquit o domine magnanimitate nimia dignum me muneribus tuis existimas: postulem: nihil quidem quod ad diuitias opesq; pertineat: nam me anterioribus tuis muneribus admodum locupletem reddidisti: sed illud peto: quod tibi & opinionem pietatis efficiat: & diuinitatis mereatur auxilium: una et mihi gloria fuerit apud audientes: q; nihil a te petierim: ad usus pertinens temporalium rerum. Postulo igitur: ut erectionem statue quam in templo iudeorum faciendam petronio præcepisti: ultra nolis effici. Et ille quid licet periculosum existimaret illud exposcere: nam nisi rectum quod petebatur iudicaret cæsar: nihil aliud nisi morte auferret illa petitio: ergo quauis periculosum esse censeret: tamen contentis aliis sibi necessariis: & utilibus: illud a cæsare postulauit. Gaius autem: tum ab eo q; ab agrippa taliter fuerat accuratus: quia indignum existimabat mendax coram tantis arbitris apparere: atque quos alacriter compellabat agrippam: quod uellet expetere: paululum sui penitens: mox uero uirtutem agrippæ miratus: q; suum regnum non leuitibus non pecuniis non alio quocumq; munere amplificare cupierit: sed pro conseruanda rege culturaq; diuinitatis illibata celebranda interuentor extiterit: concessit: ac scribit ad petronium: laudans quidem eum: q; exercitus instruxerit: pugnaq; cum iudeis fuerit præparatus: & omni nisu laborauerit iniuncta perficere. Verum statum inquit: si te contigerit erexisse: ut constituta est perseveret: si uero necdum erecta est: nihil ultra fatigandum exercitum: & auxilia dimittenda: reipsum uero ad ea quæ missus es curanda conuenit proficisci: nam ultra iam opus non habeo ut erigatur statua. Hoc enim agrippæ gratiæ concessum esse uolo: uiro honorabili mihi semper: sed nunc amplius honorando. Et gaius quidem talia scribit petronio: anteq; seditio maior oriretur. Nam ita iam mentes omnium tumentur: atq; talia uoluntatum: eorum indicia monstrabantur: ut si forte contrarius nuncius adueniret: parati essent apertum bellum gerere cum romanis. Sed gaii amicus erat obnoxius turpitudinis: alienus bono consilio: & in omnibus quæ facienda decerneret: ita magis pertinax ad implendum: moderari se nullomodo sciens: sed beatitudinem iudicans: si omne quod sibi esset uoluptati perficeret. Postea scribit petronio huiusmodi uerba. Quomodo inquit dona quæ tibi iudei dedere: meliora iudicas: q; mea complere præcepta: & cuncta quæ illis libita sunt studeas efficere: mea mandata contemnens: iubeo tui temetipsum iudicem fieri: & eligere quid debeas pati qui me ad tantam iracundiam concitasti: ut exemplum efficiare cunctis & præsentibus & futuris q; nullus uideat imperatoris mandata contemnere. Hanc igitur epistolam destinauit quidem petronio: non tamen ipso uiuente perducitur. Petronius autem tardius eam aliquanto suscepit: remoratis nauigio portitoribus: intantum ut etiam ante hanc epistolam alias: petronius litteras accepisset in quibus de morte cæsaris certior rederetur. Non enim obliuisci poterat deus tantorum periculis: quæ petronius cum alacritate magna subierat: ut iudeis in honore eius religionis gratiam præstitisset: & gaium de medio auferens: mercedem illi dignam pro illius impietate restituit cooperatus est autem petronio. Nam tanta illi dilecto compata est: tam romæ: quam in uno quoq; regno: ut dei gratia super eum euidens appareret. Romæ quoq; senatori ordinis & quotquot dignitatibus eminebatur: tam uirtutis merito: q; odio gaii: quod propter eius crudelitatem iniquitatemq; conceperat: circa petronium magno fauore ferebantur. Mortuus autem est: non post multum temporis quam fuerat epistola scripta petronio: in qua eum morte damnauerat. Causam autem per quam extinctus est: & totum ordinem insidiarum: narrabo procedente sermone. Petronio uero primo uenit epistola: mortem iudicans gaii: post aliquantum uero temporis ea in qua propria manu semetipsum interimere iuebatur. Vbi miranda est diuinæ clementiæ prouidentia quomodo sine ulla dilatione tantam illi retributionem mercedis indulserit pro honore quem exhibuit templo dei: & pro adiutorio quod iudeis præstitit: ut per eum beneficium salutis acciperent.

Pestis quæ contigit iudeis in babilonia constitutis p asineu & amileu fratres. Cap. XX.

Ontigit etiam per id tempus iudeis illis q; in mesopotania & babilonia habitabat ualde magna calamitas: ubi quoq; multa cædes accidit: quanta nunq; ante refertur in historia. De qua cuncta diligenter absoluam: ut causas ipsas ex quibus provenit insinuem. Neerda dicitur babiloniæ ciuitas: admodum pupulosa: habens circa se plurimam secundamq; regionem: quæ cum aliis plurimum bonis tum etiam hominibus referta est: hostibus quoq; ipsa dicitur inadibilis. Nam eam eufrates undiq; circueniens: in medio continet uniuersam. Ad hæc etiam munita firmis. Est autem alia ciuitas: cuius nisibus uocabulum est: circa eiusdem fluminis fluentia constructa: unde iudei quoq; natura confidentes locorum: censum quem solent in honore dei tribuere: ibidem custodiendum illo tempore deponere. Sed etiam alia munera decora templorum illis ciuitatibus habere: nam eis ueluti poeno: uel promittorio munitissimo securius utebantur: hinc autem in hierosolymam cum tempus expeteret pecunias dirigebant. Plura quoq; inde hominum milia pascebantur. Erant itaq; duo quidam homines: asineus: & anileus alias anuleus nomine neerdatienses quidem genere: & inter se germani fratres:

Hos præceperat mater: nam patre orbatu fuere: ut nauium operarentur uelamina: quia non indetorum: apud eiusdem loci ciues hoc opus habebatur: ita ut etiam plures apud iudeos uirorum: eis exerceantur operibus quæ usui marino proficiant. Hos quadam die magister qui eidem operi præerat: apud quem ipsam artem didicerant: de aduentu & tarditate culpauit: in eosq; uerberibus ultus est. Illi ergo grauius hoc ferentes: arma quæcumq; in eius domo seruabantur abripiunt: & pergunt in quendam uicum: qui diruptio fluminum uocabatur: ubi optima solebant pasca germinare: ea quæ ibi reposuerunt. Quo facto: congregatur ad eos plurimi iuuenes: quotquot egestate laborant. Hos armis instruunt: ipsi uero ueluti ductores agebant. Ibi quondam sibi extructes arcem: mandat uniuersis: qui per illa pasca armenta sua ductabant: ut eis cæsum redderent: atq; ex hoc & cum eis amicitiam haberent: & aduersum hostilem quidem populum si forte prorumperet auxilio se fore firmabant. Illi uero dicto obaudientes fuere: non enim aliter facere ualebant: & ex pecoribus mittebant quantacumq; iuebant. Hinc proinde manus illis & uirtus aptior accedebat: & potestatem habebant quæcumq; animus uellet efficere: alios fugare uel ledere: alios regere uel curare: non solū incolas regionis: sed etiam quos forte transire contingeret: nomēq; eorum formidolosum satis habebatur & per dies singulos de eis sermo crescebat: donec ad regem parthorum usq; peruenit auditus. Satrapa uero babiloniæ postq; iste cognouit uoluit eos in ipsis initiis reprimere anteq; eis licentia cresceret: malū amplius oriret. Et congregans manū quā plurimam potuit: sed etiam ex parthis: babiloniisq; quamplurimos: aduersum eos repetere: tendebat: nolens eos nuncium sui anteq; ueniret accipere: per occulta ductas exercitum. Et ueniens in quendam memorosum locum: ibidem latuit. Et sequenti die: illucescebat namq; sabbatum: quo iudei nihil operantur: ratus est resistere non auiros: atq; hoc modo sine pugna uinctos posset abducere. Paulatim ergo ac pedetentim accedebat ad locum: ut cum proximis fieret statim in eos irrueret. Sed asineus sicut forte cum aliis nonnullis confederat: ante quos arma fuere iacentia: o uiri inquit: hinc nit us equorum meas aures allapsus est: non equorum amore: sed equorum uiros uehentiū hinnitū existere nā etiā strepitū frenorum: simul aduerto. Vereor itaq; ne nos circumfusi hostes aggressi sint. Sed citius q; spiam ex uobis spectatum procurat: q; nobis quid nam istud sit manifeste denunciet. Opto autem falsā me locutum fuisse: & deceptum potius ueri similitudine sonitus: quā uera sensisse. Et ille quidem huiusmodi uerba locutus est. Cū ecce: simul quidam adueniunt spectabili negotium: & celeriter accurrentes: neq; tu inquit falleris: sed integre comestasti: quæ aduersus nos perunt. Ab hostibus circumdati quippe sumus dolo: nihil brutorum animalium differentes. Nā plurimus equitatus inuadit: eo præsertim tempore: quādo nudi oibus armis extamus: ob idq; lex paterna uacare nos: & nihil agere præcipiat. Asineus porro non secundum speculatoris sententiam q; debet fieri decernebat: sed legale magis existimās: ne dimissis manibus pereuntes leticiam hostibus exhiberet: oportere iudicabat: ut non sine hostium ultione operarent. Arma itaq; corripit: alios q; circa illum erant similiter adhortatur: eos in audaciā excitās: ut uirtutis memores: hostes itinere fessos inuaderent: atq; impetum facientes: multos obruncant: alios effugauerunt. Nam eos securitas qua se putauerant quasi cuncta parata repturos: ignauos & mollos effecerat. Parthorū autem imperator cum ei tale nuncium aduenisset: obstupefactus super illorum fratrum audacia: desiderauit eos uidere: & cum eis miscere colloquium: & mittit ex armigeris fidelissimum qui diceret: quomodo impator Artabanus quauis læsus a uobis & quis sua puincia depdata: tamē nulla circa uos indignatione quam debebat accensus est: sed cōsideratione uirtutis uestræ magis in uestram gratiam factus attonitus: misit me: dextram uobis fidemq; præbiturum: ut ad eum ueniat: & eius habeatis amicitiam: nullum dolum: aut insidias formidantes: dona etiam se datuū promittit: & honoribus sublimare: ex quibus potentia uobis maior arescat. Tunc asineus ipse quidem distulit: sed fratrem suum anileum alias anuleum cum muneribus mittit quæ præparare poterunt. Et ille quidem ita perrexit: atq; perueniens: ad imperatorem ingreditur. Artabanus autem audiens anileum alias anuleum uenisse: interrogabat causam: cur etiam asineus non simul adueniret. Cūq; audisset q; timore suū aduentū subtraxerit: tunc p deos cœpit patrios cōtestari: nihil se mali facturum in eos: si se eius committerent fidei. Inter illos barbaros esse solet indicium: ut nunq; quisq; inter eos postq; dextram præbuerit mentiatur: nec quisq; de fide dextram dantis dubitauerit. Et artabanus quidem ista gerens: mittit anileum alias anuleum persuasurū fratri: ut ad eum etiam ipse pariter adueniret. Agebat autem hæc imperator: opus habens illis fratribus: pro tutamine illius satrapæ: propter quod in illa regione facile possent ab eius imperio decedere: ut anteq; tale aliquid contingeret: ipse illos per amicitiam occuparet. Timebat etiam ne i babilonia plurimi se asineo coniungerent: & ille manu ualida congregata præsertim in illis locis tam munitissimis: facile se a persarum imperio defenfaret. Et ille quidem talia reputans: dimittebat anileum. Anileus alias anuleus autem persuasit fratri: intimans ei munificentiam & alacritatem imperatoris: tum etiam iussu: andum quod ei præbuerat: proinde ad artabanum cum alacritate pergebatur. Ille autem cum gratia magna eos suscipiens: admirabatur asineum: q; ita magnanimus extitisset: cum corpus possideret aduidendum breue: & quod contentui ab intuentibus haberetur: eulq;

prudenciam strenuitatemque considerans: fertur ad amicos dixisse: quod maior esset anima corpore tam minore. Ostendensque asineum uni ductore suorum abdagati nomine: atque eius nomen indicans: omnemque uirtutem & strenuitatem eius intimans: qualis extitisset in bello: Abdagates postulat permissum sibi contribui: ut eum occideret: atque iniurias eius & depopulationes quas in prouincias commiserat: ultum esset. Non permittam inquit imperator hæc fieri in eum uirum quæ mea fide præsumens: dexteram a me: iurationemque deorum accipiens: uenire properauit. Tu quia uir bonus extas in bello: nihil periuriis meis opus est: ut parthorum iniurias ulciscaris: descendente uero si cupis in sequere: eum si poteris iubelli superato. Mane itaque facto: accessit iuber asineum. Tempus tibi est inquit: o iuuenis ad propria descendendi: ne forte plurimos ad te ductore irrites: & sine mea conscientia pereas. Comedo autem tibi babiloniae regionem: ut eam ledi a latronibus non permittas: sed tua uirtute a malis omnibus defendatur. Dignus namque sum a te oprimo hoie hanc recipiacionem accipere: qui tibi fideles amicos oino seruauerim: neque ad eos attendi: qui fuerant ad tuum interitum irritati: sed ad salutem tuam tutandam sedulo festinaui. Hæc dicens: eum donatum muneribus competentibus: in propriam destinat regionem. Ille autem domum reuersus: opida constituit & castella: quæ primo fuere restaurando confirmat: atque ira ex breui magnus effectus est: tantaque per eum negocia gerebantur: quanta nunquam ab alio ante ipsum geri poterunt: ergo fuerat factus: ut etiam ab ipsis parthorum ductoribus honoraretur: qui ad illam regionem per tempora mittebantur. Nam solam babiloniorum honorificenciam habere minorem ducebat: quam suæ uirtutis merito debere iubeat exolui. Omnia igitur negocia quæ in mesopotamia gerebantur: ex eius potestate pendeat: & amplius eius felicitas per annos. xv. amplificata crecebat: & bonorum omnium uigore ac flore pollebat. Sed dum tali prosperitate fruere subitò malorum illos occupauere principia: quæ huiusmodi de causis acciderunt. Postquam enim strenuitate ac uirtute ad magnam peruenere potentiam: conuertuntur ad iniurias perpetrandas: & transgressiones paternarum legum: cupiditatibus in transuersum agentibus. Denique parthorum quendam ductorem inuadunt qui ad gubernandam illam missus fuerat regionem. Quem etiam propria uxor fuerat comitata. Hæc cum in aliis pluribus rebus laudabilis extitisset: tunc pulcherrime cunctas sceminas anteibat: ita: ut magnum decoris miraculum spectantibus appareret. Hæc anileus alias anuleus sine pulchritudinem eius auditu cognoscens: siue proprio uisu prospiciens: adamauit. De inde coepit insidias eius uiro præparare: eumque hostiliter inuadens interimit: illam autem abripiens sibi coniunxit. Quæ mulier haud equidem sine magnis calamitatibus anilei alias anulei domum ingressa est: sed tam ipsi quam asineo fratri: magorum malorum deportauit aggerem per huiusmodi causam. Cum enim illa post mortem uiri deorum suorum simulachra sumpsisset: quæ more paterno tam ab ipsa quam uiro eius religione colebantur: coepit ea domi habere: & similia ea cultu uenerari: sed etiam cum alicubi forte pergebant in exteris regionibus: secum illa simulachra portabat. Et primo quidem latenter hunc ritum religionis exercebat: postea uero coepit etiam marito monstrare: quali modo uel lege deos illos cum primi sui coniuge coleret. Tum socii eorum: qui ab eis inter primos honorabantur: primum quidem inter ipsum anileum alias anuleum locuti sunt: quia non deceret hæbraicorum cõtentos: & neglectis suis legibus eam mulierem accipere: quæ contrario ritu aliam religionem habens: interdicitæ sibi sacrificia diis extraneis exhiberet: debere illi aiebant rebus suis bene consulere: ne forte amore mulieris & uoluptate corporis captus illa celebrari permetteret quæ se regnumque suum pessundaret. Sed cum nihil proficerent talia cõmentes: uirum etiam quendam illorum quæ maxime inter eos honore fungeretur: quomodo ampliore fiducia locutus sit: interemit. Ille uero moriens: male dixit ipsi anileo alias anuleo: fratremque ipsius asineo: cunctisque sociis: ut similiter ab hostibus interirent: ipsi quidem: quæ tale in se facinus perpetraret: illis autem quæ non prohibuerint: neque ullum auxilium tulerint homini pro legibus patris: & pro tota gente proloquente. Cuius mortem omnes quidem grauiter ferebant: tolerabant tamen non ob aliud: nisi quia illoque potentia ad infelicitatem ducebatur. Cum autem culturam et deorum parthorum audissent: ultra tolerandum non esse iudicabant opus anilei alias anulei: quæ legem patriam iniuriæ gerebantur. Itaque plurimi congregati ad asineum accesserunt: & cum magnis uocibus increpabant dicentes. Bene quidem esset: si neque primum tale aliquid fieret. Sed quia iam factum est: saltem nunc correctio consequatur: antequam illud peccatum tam illi: quàm cæteris oibus adducat interitum: eique exprobrabant propter nuptias cum alienigena muliere confectas: contra consuetudinem legis ipsorum & superstitionem mulieris quæ ad iniuriam dei sui fuisset inducta. Ille autem: quis peccatum fratris cognosceret magnorum malorum fuisse causam & fore: ueritatem uictus consanguinitatis fauore colerabat: ueniamque fratri dabat: quæ fortiore malo libidinis uicebat. Sed cum plures ad eum per dies accusaciones a pluribus aduenirent: tunc de his anileo alias anuleo sermo copulatus: increpauit eum & quiescere de cætero iubens ab illis operibus: & ut mulierem ad sua propria: pariterque reuocaret. Sed nihil eorum uerborum præcipiebat effectum. Mulier autem sentiens tumultum: quæ propter se populos obrineret: uenenum inter cibos dedit asineo. Quo ille accepto: defunctus est. At illa sine ullo timore postea degere coepit: solum sui iudicem habens: quem sentiebat suo anno-

re constrictum. Porro anileus alias anuleus solus regni moderamina excipiens: exercitum quæ su mens: uicos mitridatis inuadit uiri apud parthos in primo loco constituti: & regis artabani filia in coniugio possidentis. Vbi cum irrumperet: omnia præde dedit: & multas pecunias inde: multosque captiuos abripuit: & numerosum pecus abduxit: & alia plurima quæ ad diuitias opulentiamque pertineret noscuntur. Sed cum hæc mitridates audisset: quæ talis in suis uicis præda & captiuitas fuisset effecta: grauiter ferens: quæ ipse ante nihil lesisset anileum alias anuleum: anileus alias anuleus uero quæ exordium tantæ sumpsisset iniuriæ: tanta in se dignitate contenta: congregans plurimum potuit equitatum: sed etiam ætate feruentium non minimam manum: aduersus anileum uenit: & contendebat: ut cum eo bello decertaret. Sed antequam ad eum uenisset: quodam uico occulte castra disposuit: ut inde proxima die in hostes irrumperet alias irrueret: quomodo sabbatum illucebat quoniam a iudæis ocium & uacuitatu exercetur. Anileus alias anuleus autem ista cognoscens a quodam homine syro: alienigena ex alio uico qui cum alia integre nunciaret: tum etiam uicum intimabat: ubi nutridatus mansionem fecerat milites itaque paratos faciens: castris egressus est: cunctis ignorantibus quæ aduersus parthos tenderet. Et circa noctis fere quartam custodia hostes inuadit: alios dormientes obruncat: plerosque in fugam conuertit. Mitridatem autem uiuum tenens: secum ducebat super asinum nudum imponens: quod ualde ignominiosissimum apud parthos habetur. Cunctaque ad locum proprium peruenit hortabantur amici ut mitridatem extingueret. Sed contra ipsum consilium ille aliud dicebat: non rectum esse dicens: ut mitridatem extingueret: uirum primo genere apud parthos ortum: & necessitudine connubii apud regem Artabanum magnifice honorabilem: nunc autem ut cunctaque tolerabile censeatur esse quod factum est: quoniam ac si iniuriatus est mitridates: uerum tamen beneficio salutis: erit se liberantibus gratiam debiturus: si uero quicquam patiat: nequaquam regem artabanum patienter laturum: sed magnam cladem iudæis importaturum babilonia constitutis. Parcere itaque illi melius uidetur: & propter consanguinitatem qua regi coniunctus est: & pro tanta dignitate qua inter suos honorabilis ac magnus habetur. Et ille quidem talia in contione loquens: oibus persuasit. Dimittitur igitur mitridates. Sed ei reuertenti: eius mulier exprobrat: nisi festinaret utpote regis gener in tanta dignitate constitutus: supplicia sumere de his qui contumeliam ingessissent. Turpe namque illi esse dicebat: ut salutem eligeret postquam captiuus in manus hominis uenit: & nunc aut ultimum ire suam iniuriam intenderet: aut se per deos iurare coniugi federa soluturam. Has ille exprobraciones per dies singulos minime ferens magnanimitatem etiam mulieris metuens: ne inter eos coniugium solueretur: non sponte quædem neque uolens congregans manum quam plurimam potuit aduersus iudæos tendebat in tollendam: salutem estimans: si parthos impune fuisset a iudæis repulsi belli certamine. Anileus alias anuleus autem ut cognouit ad se tendentem cum multa manu mitridatem: in glorium iudicauit si in locis suis maneret: & non magis anteueniens hostes occurreret: ex prosperitate prima confidens: iterum se pugnaturum credens: audentibus uirtutis etiam robur accrescere. Multi itaque se illi superiorum exercitus coniungere: sperantes prædam se sicut antea relatuos: & ipsa prima facie horrorem hostibus illaturos. Pergunt itaque illo die stadia. xc. per loca uasta & inaquosa iter facientes. sed medio die ardore solis ingens sitis iudæos occupat. Mitridates autem apparens continuo: fessos itinere: ac siti fatigatos inuadit. Illi nec estum: nec arma ferre ualentes profugiunt. Parthi uero insequentes: magnam caedem faciunt: iudæorum multæ miriades alias plebes occumbunt. Anileus alias anuleus autem: & quotquot circa eum erant: in silua se recipiunt. Mitridates itaque magnam uictoria sumens: magno gaudio coepit exultare. Congregatur autem ad Anileum alias anuleum infinita multitudo hominum pessimorum: & suam salutem peruenientium quos Anileus alias anuleus suscipiebat: uolens ex his recompensationem efficere multitudinis quæ bello perierat: sed haud sane similes illis: qui bello perierant. Nam erat uulgus in exercitum. Sed tamen cum hac multitudine irrupit in uicos babiloniorum: eosque passim depopulatur. Tum babilonii quibus ad bellum parati: mittunt tam in Neerdam: ad iudæos qui ibidem habitabant: tradi sibi Anileum alias anuleum expetentes. Illi uero nequaquam illorum sermonem accipientes: prouocabant eos ad prælium. Verum tamen aditum legatis babiloniorum permiserunt: ut ad Anileum alias anuleum peruenirent: & cum eo quicquid uellent protinus loquerentur. Babilonii locum integre speculantes: quo se constituerat Anileus alias anuleus: & cuncta diligenter inspicientes occultis nocte somno depressos inuadunt: necant quanto cunctaque reperiunt: ipsumque Anileum alias anuleum obruncant: atque hoc modo babilonii iniuriis Anilei alias anulei: & grauedine liberati sunt. Impressio namque eis illa magna constabat: odio quo circa eos detinebatur. Nam poenæ semper inimicicias exercebat. Causa uero huius ire fuit lex eorum paterna: quam ille oppugnabat: & propterea sibi semper inuicem emulabatur: unde suorum quibusque oportunitatem inuenerat ab iniuriis non parcebat. Tunc itaque hoc modo pereunte Anileo alias anuleo coepere babilonii iudæis instare. Illi uero & grauiter ferentes impressionem babiloniorum: & repugnare poenitus non ualentes: in seleuciam cum suis omnibus emigrarunt. Seleucia ciuitas est ad modum opulens & decora: quam seleucus nicanor fabricatus est. Habitant autem eam macedoniorum plurimi: & græcorum abundantissimi. Est ibi etiam syriorum non

minima multitudo. In hanc igitur iudæi refugiunt: & per. v. quidem annos illesi: & inexperti maiorum fuere. Sexto uero anno: nam babilonia corruptio eorum magna cōtigit & ruina: & ob hoc plurimi in seleuciam magis magisque confugiunt: eos amplior ibi clades suscepit: propter eam quā breuiter enarrabo. Græcis in seleucia habitatibus aduersus syros ex maxima parte inimicitia uitæ gerebantur: sed græci semper superiores extabant. Tunc itaque cohabitabant eis & iudæi qui aduenerant. Syri autē seditionem mouentes: cœperunt superiores existere ex cōsensu & auxilio iudæorum: hominum considerate se in periculo præcipitantiū: & intentionem solā ad bellum gerendū habentium. Tunc iudæi ac seditione superant. Illi uero nullā aliam rōnem cernebat: qua possent statum suum pristinum & dignitatē reformare: nisi syros a iudæis separent. Vnusquisque igitur eorum uerba faciunt ad syros cum quo quisque se familiaritatem habere cernebat: atque hoc modo pacem inter se: amicitiamque componunt. Primates itaque utriusque parte pacta quibus & pax & concordia seruaretur instituunt: atque hoc modo inuicem exhortantur: ut cum iudæis bellum gerant. Quos ex constituto repente inuadunt: interimuntque super quinquaginta milia hominum. Pereunt igitur omnes præter admodum paucos: qui forte aut amicorum aut uicinorum misericordiam conseruati sunt. Et cum iam ibidem uiuere non poterant: discedunt exinde in thesifontem ciuitatem uicinam seleucie: ubi consuetus est parthorum rex per singulos annos hiberna pagere: ubi etiam plurimæ eius opes: & plurimus regni cultus asseruatur. Nulla tamē iam eis spes uiuendi fuerat derelicta: nā etiam ibi omnis gens iudæorum terrore regis præmebatur. Non enim tam babilonios quam seleucos formidulosos habebat: sed etiam omnis multitudo syrorum: quæ in illis locis habitabat ad ipsum cum seleucis loquebantur: ut bellum gererent cum iudæis. Ob hoc ergo discedunt etiam inde in Neerdam: & in nisibis: & propter munimētum illarum ciuitatum tutos se esse posse censebant. Super hæc etiam habitabantur ille ciuitates ab hominibus bellicosiss. Et ea quidem quæ circa iudæos babilonia constitutos: acta sunt huiusmodi fuere.

Incipit Liber. xix. antiquitatis Iudaicæ.

Qualiter Gaius Cæsar insidiis a Cassio cherea extinctus est.

Cap. I.

Cassius non in solos iudæos: qui in hierosolymis fuere: & eos qui in his regionibus habitabant: iniustitiæ suæ demonstrabat insaniam: sed per omnem terram & per omne mare super eos præcepta destinabat: quaqua uersum imperiū romanum protendit: & pluribus cuncta calamitatibus adimpleuit: quales ante nunquam historiae prodiderunt. Maxime autem omnium roma cladē perpetiebatur: quā in nullo honorabiliore carere ciuitatibus estimabat. Nam cum omnes cæteros libenter tractaret: haud alias non ita se natū: & omnes quantūcumque ex nobilibus uel generosis clarissimi constabant. Multa etiam crimina perpetrabat aduersus equites romanos. Quidam hoc dignitatis noie censebant: opibus autē pene pares senatoribus existebant: propter quod et in conuentu senatus interesse solebant: quos ualde inhonores habuit: plurimosque ex eis morte dānabat: quosque etiā pecunias aufererat. Nam multas et cædes non ob aliud: nisi ut eorum auferret pecunias perpetrabat. Diuinū uero sibi cultū & honores uolebat non cum hominibus exhiberi: sed et in templū iouis ueniens: quod capitolium quidem uocant: magis uenerabile aut illis est omnium templorum: fratrem se iouis esse ausus appellare. Sed etiam alia quæ gerebat: non erat furoris aliena. Nam etiam ex dicearchia ciuitate qui in campania constituta est: ad mesaniam quæ alia quoque est martuma ciuitas: graue putans ut remis transitum faceret: putansque subiicere sibi et hoc clementum posse: uelut domino maris existente: talia etiam uolebat fluctibus gerere: qualia solet terræ natura sustinere. Voluit ergo & a litore ad litus stadia ferme. ccc. in medio mari: & intra tam uastum sinum pontem construere: super quem carrucis & diuersis uehiculis itinera ualeret efficere. Sed etiam templorum paganorum nullum despoliatum reliquit. Quæcumque enim pietura aut sculprura uenusta fuere: uel alio quolibet opificio pulchra simulare: atque omnimodo animam thematizata: deferri iussit ad se. Non enim alibi pulchras res esse dicebat oportere: nisi in pulchriori loco. Hunc autem romam esse firmabat. Non solum autem suam domum: sed etiam hortos aliaque sua habitacula ubicunque terrarum italiae constabant: ex talibus repleuerat ornamentis. Nam etiam iouem olimpiū qui maxime apud gentiles uenerabilis habetur: quem fideas atapeus fecerat ausus est in romanam transferre ciuitatem: nec tamen ad effectum res perducta est: arcitectis dicentibus ad Meminium regulum: cui res illa fuerat imperata: eo quod si illud moueretur simulacrum: aliquid malum posset accidere. Fertur autem Meminius etiam prodigiis propter hoc multis acceptis distulisse negocium. Verumtamen eiusmodi uerba scribit ad gaium: unde periculum mortis illi protinus imminere: uasis tamē quomodo Gaius morte præuentus est. Intantum etiam pro-

perat eius insania: ut cum ei filia fuisset exorta: eam perducens in capitolium super genua simulacri christi constitueret: communem sibi natam: iouique confirmans: duos patres uni proli constituens. Et hæc illum talia perpetrantem: pro nefas homines tolerabant. Moltus est etiam seruos ad accusationem excitare dominorum: quæcumque uellent impudicum crimina deportare. Illi autem quæcumque illis pessima oriebantur in animo: nulla prohibebantur dicere ratione: cernentes gratum si illi fore: quicquid mali dixissent: ita: ut etiam claudium auderet polideuces seruus eius accusare: & ille patiebatur aduersus patrum suum geri capitale iudicium: sperans etiam ipsum quo faciliore potentiam aduersus cæteros adipisceretur extinguere: non tamen assecutus est quod uolebat. Repleta igitur uniuersa republica diuersis malis: diuersisque calumniis ex audacia seruorum aduersus dominos ubique insidia gerebantur: ab aliis quidem ut suas iniurias pro his quæ passi sunt defenserent: ab aliis autem præuenire homines cupientibus cum sibi ab eis pro culpis suis aliquod supplicium imminere sentirent. Proinde quomodo corruptis legibus & hominibus in afflictione constitutis: non paruū beatitudinis momentum: illius mors hominis apportauit: sed etiam genti nostræ: quæ breui iam omnis interiret: nisi mors illum celeriter occupasset: uolo super eo cuncta disserere. Nam alias de deo quoque magnam fidelitatem confert hominibus: & solatium in calamitatibus constitutis: at etiam correctionem his: qui putant prosperitatem esse perpetuam docet: et rebus secundis quisque pessime commutetur: sed uirtute studium esse percollendum. Vias equidem tres mors illa parauerat: & harum unusquisque uiri boni primatum in consiliis habebat. Emilius enim regulus ex corripie hiberiæ ciuitatem originem ducens: congregauerat plurimos: ut siue per illos: siue per semetipsum alacriter gaium interimeret: alterius autem principatum gerebat Cassius chereas tribunus: sed etiam minurianus non paruam partem hominum ad hoc opus congregauerat. Causa autem erat illis odium: quo circa gaium uniuersi tenebantur. Et regulus quidem iracundiam eius & iniusticiam qua in cunctos urebantur horrebat. Gerit quippe indignationis aliquid animus liber ut iniquitatem ferre non ualeat. Hic ergo cum multis aduersus gaium consilium capit: cum amicis & cum aliis: qui efficaces ei uidebantur ad causam Minurianus autem: ut lepidum ulcisceretur amicum suum: hunc enim cum aliquibus suis conciuibus gaius extinxerat. Super hoc quoque sibi timebat: ne a Gaiō similiter pateretur. Nam uidens ex aliis exemplis sibi mortem imminere: festinabat suum præuenire periculum. Chereas uero confusionem suam & gaii obrprobria non ferebat: quibus eum arguebat: quasi nihil in se fortitudinis gereret: in super etiam plurimum sibi per singulos dies imminere cernebat. Mortem quoque gaii omnes honestum opus & liberum: libenter excipere reputabant: cæteri uero cupiebant super hoc habere comune consilium uidentes tantas iniurias: & exemplum paruū dari cupientibus principatum. Omnes ergo ut tantis claudibus liberarent: desiderabant aduersus gaium aliquid geri: decernamque ad talia negocia bonos uiros accedere: pro salute pietatis: & imperii macula auferenda: aiebant cum suo discrimine. Super omnia autem cheream ad opus gerendum excitabat melioris famæ cupiditas: & quia cernebat facilem sibi aditum fore ad gaium: tribunus namque erat: & per hoc se oportunitatem reuerturum putabat: qua perimeret gaium. Interea iudi curules agebantur: circa quæ spectacula: magnum geritur a romanis studium. Concurrunt enim alacriter ad circum & pro quibuscumque rebus opus habuerint: ab imperatoribus congregatione facta deponunt. Illi uero quod multitudini non iudicant resistendum: confestim grate perita concedunt. Rogabant itaque tunc gaius: cum omni intentione postulati: omnibus utentes: ut censuum releuationes efficeret: & grauedines cunctas auferret. Ille uero nolebat ista concedere. At illi uoces amplius eleuabant. Tum ille diuersos per diuersa loca mittens: iubet clamantes abripi: & sine ulla dilatione confestim interimi. Et ille quidem talia iusserat: quibus aut præceptū erat: iussa cōplebant. Plurimis itaque pro hac causa morientibus: populus spectans: clamare cessauit. Tunc oibus suæ facultates in cōtentu fuere uidetibus alios pro suis opibus a se interitū peruenire. Hæc & huiusmodi cheream excitabant: ut magnanimitè ingrederetur eam: & insidias quæ parauerat gaiō perficeret: ut eū tam nequit aduersus hoies exaspatū reprimeret. Et sæpius cōuiuio gaii: uolebat re aggredi: & tamē cōsideratiōe reuocabat: non secernens inuenire oportunitatē: qualē negociatā esse iudicabat: uerens: ne frustra ad tantū opus accederet: sed ita rem moderabat: ut consiliū sui animi cōsequeretur effectū. In hoc igitur multo tpe militabat: non libenter conuersione sustinens gaii. Cum autem eum constituisset gaius super omnes publicas functiones: & cætera alia quæ Cæsaris erant: iferenda thesauris: per illud omne opus a rato negotio priuabarur. In quo tamen maiorem sibi uirtutem iplendi opis aggregabat: quod more suo magis rebus utebat quam gaii obediebat imperio: parcebat enim humilibus: atque depressis. Vnde ad iracundiam quoque prouocauit gaium: ita ut eū de mollicie prius: & de socordia criminaret: non ualentem sicut ipse uellet pecunias congregare. Contumelias igitur illi plurimas ingerebat: & muliebria oppingebat nomina: omni cōfusione plenissima. Et hæc quidem: cum in aliis increparet ipse magis gerebat: in quibusdam celebrationibus ministerioque: quas ipse constituerat. Stolas namque muliebres induebatur: & circūpositionem complicatoque criniū adhibens: aliaque quæ ad ornamentū cultūque muliebrem pertinent: ipse sustinens: huius confusionē criminis audebat aliis exprobare. Chereas

autem: quando hæc uestimēta Cæsar sumebat indignatione ferebatur: maxime cum illa uestimēta indignatione ferebatur: maxime cum illa uestimēta ministris iridentibus redderet: ita ut etiā tribuni in derisionem eum haberent & obprobrium. Nam cum sumpturi essent ministri a Cæsare muliebria uestimenta prædicabant: aliquas ut cōsueti erant ad lusum illum proferre facetas. Propter hoc etiam ei fiducia maior accessit: ut socios quosdam acciperet: quibus se ostēderet nō pro causis minoribus indignari. Nam erat etiam Pompidius senatorius: qui pene per oēs ordines & gradus administrationis transferat. Epicureus autē erat: & pp hoc: ocii & quietis studiosus. Hic dimidius inimicus eius accusauit eo q̄ posset gaiū male loquiis turpibus infamare & eo assumēs quintiliam mulierem quæ in rebus scenicis erat pp pulchritudinem clara: & pulchritudine plurimorum amorem habebat & studiū: nam etiam ab ipso Pompidio diligebatur: accusatio autē fuerat falsā. Illa uero graue iudicante testimonium in causā mortis aduersus amatorē proferre: puniri eam dixit debere dimidius. Tum Gaius excitatus iubet chereā sine ulla dilatione continuo tormentis examinare quintiliā. Nam & in rebus capitalibus: & ubicūq; tormentis opus esset: eodem chereā utebatur: propter quod eum crudelius arbitrabat ministerium exhibere: timentem: ne ab eodē mollicie & socordie culparet. Quintilia itaq; dum ad tormenta duceretur: consocios cuiusdam pedem calce deprimens: signauit eos debere confidere: & nihil detormentis eius pœnitentis timere. Chereas tamen eam ac si nolens adegit: timens pp illam ipse subire periculū. Et nihil differens: eam in conspectum gaii deducit: sedatā tormentis atq; deformatam ut etiā ab amatoribus suis sine ulla uoluptate uideretur. Tunc Gaius illam speciē non sustinēs: sed admodū compassus quintiliā: eo q̄ grauius tormentis fuisset affecta: liberam crimine: absolutaq; pronunciat: & cū ea simul Pompidium. Ipsam et pecuniarum dono munerat: unde illi solatium eē: pp quod grauius erat debilitata tormentis. Nam non solū sanitas eius corporis supplicii corrupta erat: sed et pulchritudo defedata. Hæc igitur grauius cheream cōmouerunt q̄ per eum hoies torquerent. Unde quoq; suam iracundiam non sustinens dixit ad clementem: atq; papiniū: quoq; clemens quidē super militiam constitutus erat. Papinius super eos qui gaii fuere custodes. O clemens inquit mihi fecimus in agendo quæ pro imperatore constabant. Nam et eos qui aduersus eius principatum coniurationē fecerant multa prouidentia uigilantes: & laboribus defudantes: alios quidē extinximus: alios autē tormentis affecimus: intantum: ut etiā ipsi gaii miserabiles uiderentur. Ita nostram militiam cum nimia seueritate tractamus. Tacente autē clemente: grauius quidē se ferre quæ imperabantur: tam oculis erat quā uultu: & colore manifestus: uerbis autē insaniam imperatoris aperire iniustum esse iudicauit. Chereas autē clementem prouidenter præparans: cepit fiducialibus uti sermonibus & ad eū enarrabat mala: quæ ciuitatem: & illud obtineret imperiū: & q̄ uerbo quidē gaius illorum esse causā malorū diceretur: si uero quā rem inquit cum ueritate discutiat: inueniet o clemens q̄ ego sim totius mali causā: & hic papinius: & tu: qui romanis & uniuersæ humanitati pro bonis omnia tormenta: & omnes clades ingerimus: non imperiis cōpulsū gaii: sed nostra in hoc uoluntate progressi. Festinemus igitur comprimere tantum iniuriatorem in ciues socios: omnesq; subiectos: cui nos ministerium exhibeamus: & ueluti satellites atq; carnifices ad eius crudelitates implēdas extamus: & arma quæ aduersus hostes pferre debemus: in nostros ciues conuertimus: non pro libertate: non pro imperio romano: sed pro salute eius: qui suæ impietati festinat cuncta subicere. Nam simul & nostra corpora & nostras conscientias per singulos dies polluimus tormentis & sanguine miserorū: donec etiā alter aliquis inueniat: qui in nos quoq; tale gaii ministeriū exequat. Non enim propter hæc quæ gerit cū fauore circa nos conuertatur: magis autē cum suspitione. Ad hæc etiā cum pereuntium multam stragē effecerit: nō enim poterit gaii unq; se uicia terminari: quomodo non iudicio in talibus causis intendit: sed sola libidine ad hominū cædem ipellitur: tum demum etiam nos cunctis pereuntibus coniunget. Ad hæc clemens consilium chereæ manifestius approbat: taceri autē iubebat: ne in plures sermo ferretur: & diffusis passim rebus quæ gererent: anteq̄ res consequatur effectum: secreto prodito: & insidias propalatis: ipsi ducerentur ad pœnam sed tēpore procedente rem spei cōmittere: ut oportunitate fortuna tribuente opus nouiter adimplerent: se tamen dicebat per senectutem non posse audaciā gerere: ad tantum negocium inchoandū. His uero quæ a te o chereæ tractata dictaq; sunt: cauens ueritate sententiam: omnia quæ audierat: quæq; ipse dixerat: cepit efferre per plurimos. Chereas autem formidans: perrexit ad Sabinū: extantem uirū dignum: quem etiā libertatis cognouerat amantem: & propterea dispositiones illoꝝ temporum hostiliter adhorrentem. Opus itaq; putans ut celeriter quæ cogitabat inciperet: oportunū est ratus: ut cum eorum cōicaret maximo duce timore: ne a clemente secreta proderentur. Super hæc etiam dilationes tēporum aliqui dēstrariū reputabat allaturas. Cum autē libenter Sabinus ad talem cogitationē talemq; uoluntatē consentiret: tunc quidem tacere se dixit: & ad nullum de tali re suam proferre uoluntatem: nec manifestarum esse firmabat: sed si aliquid inquit uiriliter uolumus efficere: nihil dilationis pœnitentis detur. His igitur dictis: exinde conuertunt ad minutianū: ipsi quidem studiū & uirtute parē: & similia et

animi magnitudine capientem: consanguineum tamen gaii: sed suspectum propter mortem lepidi. Multam nāq; inter se amiciciam Minutianus lepidusq; possidebant: & propterea et ipse timore periclitabatur: ne similiter eum periri contingeret. Erat quippe Gaius omni nobilitati terribilis: ut putaretur aduersus unūquēq; singulari insaniam prorupturus. Propter hoc enim alterutri sibimet erant pro rege necessitate formidini: & uoluntatem quam circa odium gaii gerebant indicare non poterant. Ob cuius utiq; suspicionem: nec deuotionē sibimet aperte impendere psumebant: dum igitur conuenissent: & Minutiano honorem sicuti prius exhibuissent: erat enim dignitate pclarus ciuium & cunctorum ore laudatus: inter principia sermonum pcedens ille uerba fecit ad chereā: requirens quod signum illa die perceperit. Per totam nāq; ciuitatem grata chereæ uidebatur iniuria: quā pro signorum datione ipse portabat. Et ille inter uerba iocanda nihil motus: Minutiano respondit: eiq; sermonē de rebus talibus faciendum esse cōmisit: & tu mihi inquit da libertatis signum. Gratias ago tibi: qui me amplius acuisi: q̄ ego per memet implere cōsueui. Neq; mihi sermonibus iam pluribus opus erit: sed hoc sufficere iudico: si etiam tibi idem placeat quod & mihi: quando etiam priusq; conueniremus: eius noscitur fuisse cōmunionis. Vno itaq; gladio sum accinctus: q̄ sufficere possit ambobus: in quo cōsenti fortiter: & accedamus ad opus. Princeps autē si uis ipse consisto: iubens operibus imminere. Quod si cepero tui cooperationē solatii: prosequar grassatione ferri concessa mihi te cōfirmante fiducia: per hoc enim ipsum quoq; ferrum efficacius solet existere. Impellor enim ad actū: non pro his quæ patior ego: dum spe ipse circūferar. Non utiq; hæc lenitas mea pericula tantummodo me considerare pmitit: dum & libera patria: atq; legibus: & adempta uirtuti: & tantæ condoleā pesti: quæ cunctos simul pp Gaium appræhendit. Dignus enim sum apud te iudicē fide rerum hmoi: quando etiam tu sapere talia comprobaris. Tunc Minutianus considerans ardorē sermonum eius: libenter amplexatus est: & eius audaciā approbauit atq; laudauit: & ualedicto cum uotis eum præcibusq; dimisit. Quidam enim asseruabant ea quæ cogitabant quodam auspicio fuisse firmata. Nam dum chereas in grederetur curiam uox cuiusdam de populo fertur emissa: quæ quasi admoneret dicens. Perfice quod agendum est: opitulante diuinitate. Quo facto: primum qdem chereas expauit: ne quis cōiuratorum uideretur prodidisse secretū: nouissime uero considerans: quia hæc pro inuitatione diceretur: siue cōmonente aliquo consociorū: seu certe deo: qui cuncta humana respicit consilēte: omnibus ad cōfortationem insidiarum causā paruisset: uniuersi si mul armati sunt: alii quidē ex ordine senatorio: alii uero romanorum & equitum qui conscii esse uidebant. Neq; enim erat uir nobilitate seu fœlicitate præditus: qui gaii transitum non ardēter appeteret. Quapropter omnes quo possent studio ut uita priuaretur: totaq; confidentia atq; uirtute ad tyrāni cædē erant & sermonibus & operibus præparati. Nam & calistinus libertinus gaii: uir unus potētia summi culminis eleuatus: qui nihil aliud potestate sua q̄ tyranno equus esse putaretur timore cunctorū & magnitudine pecuniarum quæ ei nimis accesserant eo q̄ esset in muneribus accipiendis: & iniuriis exercendis accerrimus: & uigorem ultra modum haberet: cum naturā gaii stabilem esse sciret: & in quibus declina sset nequaq; posse reuocari: & multas quidem alias periculi causas: necnō & magnitudinem pecuniarum haberet: accedit latenter ad Claudium sperans quia si ei cæderet principatus deficiente gaiō: honorem similem ei præberet: eo q̄ illi gratiam & uerba clementiæ impendisset primitus. At ergo quia iustus a Gaiō Claudium ueneno perimere crebras huius rei dilaciones exquisisset: ne talia perpetraret. Sed mihi uidetur: quia fingebat hæc Calistinus uolens capere Claudium. Nam neq; Gaius studens interfici Claudium: honestas poterat occasiones exquirere: neq; Calistinus iustus optabilem rem Gaiō perpetrare si distulisset mandata domini sui pericula potuit declinare. Sed Claudium diuinitas quidem a gaii uesania liberauit. Calistinus autem pro commendatione sui finxit hanc gratiam: quæ ei nequaq; probabatur iniūcta. Hi quidem qui circa cheream erant: differebant quotidie dum multos segnities detineret: chereas autem nullam moram gerebat: sed omne tempus ad agendum oportunissimum iudicabat. Nam dum Gaius in capitolium ascendisset: ut pro filia sacrificaret: uenit frequenter ad eum: & in imperiali loci culmine stantem uidens ac populo auri & argenti pecunias dispergētem: dum hæc in ministeria gererentur: præcipitem ex eminenti loco cogitauit impellere: cum se a nullo uideri putaret. nec insidias fecisse crederetur: & licet non optata mors euenisset: ipsi tamē accessisset audacia ut etiam præter ferrum perimeret gaium. Tantum habuit cum coniuratis chereas ardorem: metuens ne tempora oportuna diffluerent. Illi uero uidebant quidem eum pro sua libertate sollicitum: poscebant autem: ut paratum tempus: usq; ad solēnitatem spectaculorum differret: ne dum conamen nequuerit implere alias impleri turba fieret ciuitati dum conscii requirerentur a gaiō: & insidiarum non ualēret utilitas in futuro: sed hoc utile fore: ut in celebratione spectaculorum res potius tentaretur agi. Hæc spectacula in palacio ob honorem Cæsaris in paruo eius rotundo templo aguntur: qui primus potestatem populi conuertit in seipsum: quæ scilicet Romani nobiles cum filiis simul & coniugibus libenter spectare noscuntur. Tunc enim Gaius negligens: ad omnes ita facilis erat incurfus quando multa milia hominum paruulo concurrerant: ut potuisset

quilibet ad eius necē audacter accedere: absentibus quoq; custodibus: qui licet uellent: non tamē ei p̄sidium facile deportarent. Spectabat ergo chereas: & uenietibus spectaculis: prima die nitebatur: ut quod fuerat praecogitatum: sine dilatione fortunae solaciis adimpleret: qui tamen tribus diebus ludog; transactis: uix die nouissimo opus ualebat terminare. Itaq; chereas aduocans conuertos: satis inquit: o etiam p̄teritum t̄ps nostram pater obiurare segnicē: pro his quae cū tanta uirtute tractata sunt & neglecta noscunt. Et melius est: ne proditione facta pereat cā: & potius Gaius nos decetero debeamus esse liberi: & aliis cām p̄bere foelicitatis: p̄teritiq; saeculi honorem & miracula reparare. Illis uero nequaquam contradicentibus: q̄li non bene fuisset hortatus neq; actum hunc aduerse suscipientibus: sed potius conticescentibus: cur inquit o fortissimi segnes estis. An non uidetis hodie spectaculog; diem eē nouissimū: & Gaium ferri ad alexandriā nauigaturum: ut aegyptū contemplet. Bonum ergo uobis est: ut uestris manibus romanāe gloriāe auferatis obprobrium: & hoc terra mariq; diuulget. Nam quō non iuste erimus cōfutionis obnoxii: si quis eū aegyptus uideatur perimere: iniuriā non ferens libertatis oppressit. Ego siquidē nequaquam cogitationes uestras differre potero: sed hodie ad pericula simul accedo: grate ferēs: quicquid ex eis euenerit: aīo scilicet consistens ad picula oīa praeparato: quā ut mihi huius laudis possit euenire priuatio. Hāc ille dicens: & ipse audacis armatus est: & reliquis fiduciam praeparauit: cunctisq; iam erat desiderū: ut conamen attingeret nihilq; differens diluculo ad palatiū multitudō equestrium armata conuenit. Mos erat tribunis enīa cinctis petere ab impatore signum quod ei cōpetebat: ut signum acciperet. Concurrerant ergo ad palatium oēs: ut pro spectaculo loca sibi occuparent. Cūq; multa plebe atq; compressisse Gaius exultaret: ita ut praē multitudinē: neq; ipso senatu: nec romanis equitibus locus esset: sed oēs pmixti sederēt: cum uiris piter mulieres: & liberi una cum seruis: Gaius processū sibi met factō: pio Caesari solēniter immolabat: cuius ēt spectacula celebrabat. Et dū de sacrificiis aliquid sanguinis cecidisset contigit: ut ex eo cruore cuiusdā senatoris asprensae noīe uentis adimpleret: quod factum Gaius qdem p̄buit risum: asprensae uero auguriū fuit apertum: q̄ scilicet una cum Gaius pemptus est. Fertur itaq; gaium ultra suā naturam illa die mitissimū: ita ut oībus eius humilis saluatio mirra uideret. Qui post sacrificia ad spectacula ueniēs p̄sidebat & circa eum primi proceq;. Est autē ipsum spectaculum: ubi annis singulis exhibet in duabus cellis quarum altera qdem ducit ad atriū: altera uero ad porticū: ingressibus & egressibus apta: q̄tenus non turbent qui interius esse noscunt. Est enī illic & alia cella: in qua lusores exerceri solent atq; cantores: Residente itaq; populo: & cherea cum tribunis non procul a gaiō: dextrum nāq; cornu Caesar tenebat: quidā batibius ex ordine senatorog; uir militaris cluditur consularem uirū iuxta se residentem nullo audiente requirebat: si quis ei aliqd dixerit nouitatis. Quo dicente: nihil sibi ea die nunciatum: o cludite inquit hodie tyrannidii certamen agitur. Tunc cluditis: o fortissime inquit tace: & mox uersus subiunxit homeri dicens in græco quod est in latino: ne quis alius maluolus sermonē exaudiat. Cūq; multa poma in theatro spectantibus spargerent: & pariter aues innumere: & quae pro raritate sua sunt cōparantibus p̄ciosae: Gaius lites & rapinas pp̄ hāc aetas libeter inspiciebat. In illo siquidem spectaculo duo ei auguria prouenerunt. Midus nāq; est introductus quo actum est: ut iudex dephesus crucifigeretur: & pantho mimus fabulam saltauit cyrināe in qua & ipsa occisa: & eius filia mirra uidebat: atq; sanguis inimica arte diffusus: & circa iudicem crucifixum: & circa cyrinā: atq; mirrā. Constat autē: quoniam & dies ipse fuit: quo Philippum aminthe filium: macedonū regem in spectaculū ingredientem unus sociog; sustinet in spectaculo usq; ad finem: eo q; nouissimus erat dies: an certe usus balneis: atq; cibis illic deinde remearet sicut & prius. Minutianus iuxta gaiū sedens: ac metuēs: ne in uacuum t̄ps efflueret: surgens cum ēt chera uideret egressum: p̄gebat ut confortaret eum. Tunc egredientē tenuit Gaius a ueste: & quasi p̄ amicitiam: quo inquit p̄gis o beatissime. At ille reueritus Caesarem cū timore sedit. & paululum que scens: denuo surrexit & abiit. Cui egredienti non impediuit iter gaius: credens eum ad necessaria progredi. Asprensas quoq; cū esset & ipse particeps operis admonebat gaiū sicut & prius ut ingressus ad balnea atq; prandium ad spectacula remearet: q̄rens: ut ad finem sua tractata p̄duceretur. Illi siquidē qui circa cheream erant exacuebant alterutros: quasi t̄ps esset singulos praeparari: ne ad opus abeuntes inuenirent: & negligentes oportunitatem t̄ps amitterent. Erat nāq; etiam dies iā cetera horam nonam. Chereas itaq; tardante gaiō erat patus ut ingrederetur ad sedem eius: p̄scijs tamen: quia illic necē principis cū multo sanguine senatorog; & simul equestrium adimpleret licetq; arderet: melius tamen esse iudicauit: oīum tutamen libertatemq; seruare. Cūq; essent oēs ad spectaculum uota conuersi: gaius signum surgendi fecit: turbaq; repente facta: conuersi sunt conuerti: & populos impellabant: ut quasi gaiō secreti officium p̄berent opere uero uolentes habere licentiam: ut eum in silentio trucidaret. Precedebat itaq; Claudius patruus eius: & Marcus minutianus sororis coniunx: necnon & Valerius asyaticus quos etiam si uoluissent repellere: propter dignitatis reuerentiam non ualebant. Gaius uero sequebatur cum paulo aruntio. Cūq; iam esset intra regalia: rectum dimisit iter: ubi constituti erant famuli: qui ei gratifere ministrabant.

Claudio scilicet praecedente: & conuersus est ad locū quēdam angustum: atq; silenter iturus ad balnea: simul & pueros q̄ uenerant ex asya contemplaturus qui eog; forent utiles ad hymnos ministeriog; quae erat celebrare consuetus: aut qui ad pyrricā in theatris apti esse uiderent. Tunc itaq; occurrit ei chereas: ut signum peteret. Quo quasi ad eius illusionē signum dante languentium nihil ille moratus iniuriis utebatur aduersus Gaiū: & euaginatio gladio ei intulit plagā uehementē non tamen oīno mortalem. Sunt qui dicunt: hoc prouidentia chereae factum ne Gaius unius plagā uulnere moreretur: sed plagog; multitudine sauciatus: maiori dolore cremaret. Sed mihi non uidet hic sermo credibilis: eo q; in huiusmodi actibus timor talem non exigit rationem. Nam si chereas ita cogitauit oīum stulticiā p̄cessisse credendus est: uoluptatē magis fauori praebens: quā per celeritatem sibi & conuerti periculog; euasione acquirens: dum possent multae machinationes auxiliog; Gaiō conferri: anteq̄ potuisset mori. Vnde certum est quia chereas non circa supplicia gaii restitit: sed de se & amicis ut potuit cogitauit: quando ēt acta causa silētio magis est: ut iudicium fugeret ac iracundiam: & quae enus res gesta celaretur: sermonibus uisus: & p̄ se perderet: simul & t̄ps. Et hāc quidē licet ut uoluerit unicuiq; tractare. Gaius itaq; uulneris dolore ferebatur: inter humerog; enim & collum ensis illatus iuguli est ossibus retentus: ne ulterius possit accedere. Quo factō: neq; clamauit: nec uocauit quēlibet amicog; seu incredulitate: siue imprudētia: sed dolore fortiter ferens: antequam fugiebat. Quem suscipiens Cornelius Sabinus: & ipse iam suam mente p̄struētus impulit. Tum genu flexo cadentē multi circūstantes: singuli adinuicem gladius & quasi ad certamina discerperunt. Constat autē: quia ultimus aquilas ei mortis intulit plagam. Omnis itaq; causa chereae indubitanter attribuenda est. Nam licet cū multis hoc opus effecerit: tamen primus cogitauit quemadmodū gereretur & primus ceteris hoc ausus fuit edicere: q̄bus suscipientibus in illius necē uerbo: subinde alios congregauit & sapienter cuncta disponens: ubi erat sniarum adhibenda p̄fessio: etiam sermonibus locutus est utilibus: non necessitate suae praesumptionis iponens ut dum t̄ps exigeret: manibus uterent. Is quoq; rem prior aggressus ē: & uirtutem illius necis adimpleuit: atq; uisum facilem Gaiō iam moriente cōcessit. Quapropter iustum est ut etiā quaecunq; ceteri gesserunt: chereae cogitationi & labori manuū: ac uirtutibus applicetur. Gaius itaq; hoc modo multis uulneribus iacebat extinctus. Chereas uero & ceteri pimentes Gaium: p̄ eadem itinera reuertentes: euadere se impossibile iudicabant pp̄ hāc utiq; quae fuerant gesta. Nō enim paruū erat periculum peremisse principē stultitia populi sepius honoratū cum & a militibus non sine sanguine de morte eius esset faciēda seditio. Ita dum essent angustae uiae: in quibus hoc opus effectū est: & maxima turba repletet eas militū: qui illo die pro custodia principis aderant: p̄ uias alias discedentes ad donū uenere germanici patris gaii: q̄ tunc ēt peremerunt. Erat enim hāc domus coniuncta regalibus: eo q; hii qui in eminentia constituti sunt diebus suae potētia in talibus habitare noscunt: & declinantes multitudinis inuasionē: esse iam debebat in requie. Cū itaq; lateret adhuc pestis illato gaiō: primū a germanis est agnita. Erant enī armigeri equocū gentis suae celticae habentes tacina: quog; patriae mos est iportabili uti furore sicut hispānia: aut ceteris barbaris: eo q; oēs hmoi hoies rōne minores sint: corpis robusti: & ipetu primo q̄ bufcūq; congressi hostibus p̄ualentes: cū non haberēt uirtutibus discretionē pro utilitate cūcto rum: sed tantū sibi p̄spicerent: q̄bus Gaius carissimus ob hoc erat: q; pecuniāe muneribus eos si bi placuerat alias placuerit. Euaginatō ergo gladius ingressi sunt domū p̄scrutantes Caesaris p̄emptores quog; tribunus Sabinus erat: q̄ non tantū uirtute & fortitudine maiog; quantū suo robore cū monomachus esset hāc obtinuerat dignitatē. His itaq; req̄rētibus asp̄nas primus occurrens exoluit p̄enas: cuius uestē sanguis sacrificiog; sicut diximus cruentauerat & non ei bonū se cisse auguriū uidebat. Post hunc occurrit eis barbarus Norbanus: fortissimus ciuū: & de cuius maioribus impatores multi p̄cesserant cuius ēt ciues eminentiā non ignorabant. Is cū esset ualitudine robustus: primo sibi met occurrentiū abripiens gladiū: pmixtus aliis contendeat: ne sine aliog; interitu moreret. Qui multog; agmine cōstipatus: frequentiū uulnēq; illatione defunctus est. Tertius at̄ antequam ex ordine senatorio: Germanis sicuti priores occurrit. Is ut uideret gaium iacentē & letaret aduenerat: q̄ patrem illius eiusdē noīs effugauerat: eūq; ne sic faciat: militibus destinatis occiderat. Aderat ergo Anteus ut gaiū uideret funus turbataq; subito domo: dum se uellet oculere: furentes germanos & tunc subtiliter ingrentes: q̄ Gaiū occiderant ēt innoxios una pimentes latere non potuit. Et illi qdem ita sunt mortui. Dum igit in theatro de gaii morte uenisset sermo: admiratio & incredulitas facta est. Alii nāq; ualde delectabant in eius morte: & licet dudū scirent sibi met utilē fore hoc non sinebant credere p̄ timorē. Quibusdam uero hoc in desperatione erat: cū neq; uellent circa gaiū hmoi aliquid puenire: nec uere hoc crederent: q̄li non posset aliq; hoium opus huius uirtutis implere. Erant enī q̄bus nō erat grata mors gaii: mulieres & infantes & qdam militū: alii pp̄ mercedem: & nihil aliud quā tyranno conueniente ad iniurias potentissimog; ciuū illius ministerio praeparati: mulieres autem ac iuuenes propter spectaculorum: & monomachorum munera: in quibus solet uulgo delectatio ministrari: & propter caritium dilacerationes quas in ludis agebat Gaius: ut quasi populo uoluptatem exhiberet: pro ueri

rate at ad faciendā suā crudelitatis insaniā. Serui itaq; dominos cōtēnebāt: & ad iniuriādū eos: eius sulciēbāt auxilio. Facile nāq; eis mētētibus cōtra dominos credebāt: eorūq; pecunias ostēdentibus & libertas & diuitiā succedebāt: nec accusatiōne metuebāt poenā: quibus erāt pposita pmissio: octaua pars substātiā senatorū. Igit̄ uel si aliquibus i theatro credibilis uidebāt de gāii peremptione sermo: eo q; aut p̄cissēt insidias: aut op̄assēt de his quā nūciebantur: nō solum gāuidia retinebāt: sed et̄ audire hoc aut dicere fugiebāt: metuētes: ne cū uegē nō apperet pene succūberēt q̄si nota suā uolūtatis aperientes. Illi uero qui insidias pr̄sciebant: amplius se celabāt formidantes dum alicui amatori tyrannidis hoc penderent: prodentes uiuente gāio punirentur. Nā & alius sermo fuerat diūspersus in populo: quia res quidem a coniuratis fuisset tētata: non tamē Gāius extinctus sed ablatas a medicis: ductus fuisset ad curam: nullusq; uerax cui se quicunq; committeret: aut suam penderet uoluntatem. Nam & si quis amicus erat: propter fauorem tyranni uidebatur esse suspectus & multo magis odiosis non poterat credi. Dicebatur ut senatoribus a quibusdam eorum animos perturbantibus: eo q; inter ipsa pericula atq; uulnera ut erat sāguine entatus uenisset in forum: & contionem habuisset ad populum: quā reficiebant eorum mentes: neq; loca suā custodiā relinquebant: formidantes ne illis quālibet impingeretur culpa: quando non qua uoluntate discederent accusari poterāt: aut dānari: sed quemadmodum uellent accusatores aut iudices. Cum itaq; turba germanorum euaginatis gladiis spectaculum circūdedisset: cunctis spectantibus metus suā perditionis accessit: & ex omnibus additibus terror erat: quasi repente ingredientium gladiis caperetur & neq; discedendi securitatē habebant: nec i theatro poterant morari sine periculo. Illis igitur irruentibus in theatro fragor eruptus est supplicantiū atq; dicentium quia & quā cogitata fuissent: si tamen aliquid prouenisset: & quā dicebantur gesta nescirent: & deberent parcere: nec alienam pr̄sumptionem eis qui non essent culpabiles irrogarent: sed exquirent commissores: si tamen aliquod scelus probaretur esse commissum. Et illi quidem hāc & his potiora cum lachrymis & p̄secutione uultus sepius clamitabant: facientes ea quā periculi & mortis uicinitas exigebat. Ad hāc militum ira cessauit: & pr̄sentia ducti sunt in spectaculo constitutos occidere. Erat enim crudele etiam illis: licet uiderentur exasperati: portabant enim capita asprene: & eorum quos una peremerunt. Quā cum uiderent i spectaculo positi: amplius sunt concussi pro dignitate uirorum: & misericordiā huiusmodi casuum. Quā propter & semetipsos a talibus erumnis euadere non credebant: & incertum sibi fore: si tanta pericula possent declinare. Ideoq; licet aliqui aperte & iuste odium circa gāium habuissent: eius alacritatis munus expulere: cum ad tanta pericula peruenissent: & spe totius cecident uitā. Fuit igitur Arruntius quidam gratus homo inter precones rerum uenaliū: & propterea magnitudine uocis utebatur: indutus uestibus diuersi coloris: ad instar nobilium romanorum: habebatq; potentiam agendi quā uellet in ciuitate in his quā tunc & postea gerebātur. Is aptauit semetipsum ueluti dolentem. licet & ipse odio gāium haberet: eratq; timore superior eius contio atq; militia: qua nitebatur salutem in rebus pr̄sentibus apparere: & omnem apparatus & ornatum quasi de carissimi principis morte amissum confingens progressus est in theatrum: ut mortem gāii denuntiaret. Quo facto quies hominum affuit: ne possent ulterius ignorantiam fluctuari. Deinde etiam statuas Arruntius & loca singula circuibat: reuocans germanos: & cum eo tribuni iubentes recondi ferrum: atq; manifestantes: gāium fuisse defunctum. Hoc ergo factum aperte in theatro collectos eripuit: & uniuersos qui furorē incurrerāt germanorum a morte seruauit: nam prius spem habentes uiuere gāium: a nulla factione poenitus abstinebant. Tantam enim deuotionem circa eum habuerant: ut etiam post amissionem animā eius fauorabiles essent. Quā dum aperte mortuum cognouissent: ab iracundia diuersorum: & supplicio quieuerunt: eo q; uiderēt: illis uelut iam non esset: nec foret qui eis pro talibus repensaret. deinde timentes ad potiore inuiriā prorumpere: ne senatum contra se prouocarent: si ad eos imperii summitas deueniret. Igitur germani a sua rabie quā eos inuaserat pro gāii morte quieuerunt. Chereas autem: dum nimis esset deminutio sollicitus: ne germanorum insania fuisset extinctus: singulos militum de eius salute requirebat. Et minutianum quidem clemēs adduxit in medium: ad cheream uero conuersus cū multis aliis senatoribus: iustitiā & uirtuti attestabatur eius laudans cogitationem & actum sine formidine completum tyrannidem dieēs ad nihilum fuisse perductam: eo q; iniuriarum uoluptate fuerit eleuata: quippe cum non posset scēlix uita illi pr̄beri: qui uirtuti probaretur odibilis sed cum tali calamitate deficere quali Gāius: qui etiam ante cōiuratorum consensum proprium facinus sibi constituit inimicum: agendo iniurias diuersorum: & prouidentiam legis exterminando: ut quos habebat caros: sibi hostes efficeret: & sermone q̄dem alios eius eē p̄p̄tores: opere uero semetipsum sine dubio pdidisset. Iā ergo surgebāt de theatro custodiā: q̄ principio p̄nitiosē fuerāt: q̄do oēs abscedere festiābāt. Cuius mali tūc cā fuit Altion medicus abreptus q̄dē q̄si ad curā aliquorū uulneratorū: & mittēs q̄ cū eo erat: ut q̄si ad medicinā necessaria deportaret: quos exidē p ueritate dirigebat: ut picula declinarēt. Interea cōuentus agit senatorū & plebis i foro. Et populus q̄dē inquisitionē de gāii p̄p̄toribus uehemētius faciebat. Aderat & senatus: iter quos asyaticus

Valerius: uir consularis: stans in populo: tumultuantibus illis & dirum esse clamantibus: eo q; imperator eis ignorantibus uideretur occisus: dum & cuncti req̄rerent: qui sunt qui Gāii interemerunt: utinam inquit ego. Ad hāc autem & consules edicta proposuerunt accusantes gāium atq; iuvenes populo simul & militibus: ut ad propria remearet: populo quidem multam requiem promittentes: militibus autem honores: si tamen cum solita disciplina cōsisterent. & nulli quodlibet contumeliā genus inferrent. Erat enim metus ne forsā exasperati mala ciuitati facerēt: & ad rapinas: aut ad templorum spolia uerterentur. Cōuenerat itaq; omnis multitudo senatorum: & maxime consentientes aduersus Gāium: fiducia iam utentes: & in contentu maximo constituti: quā si in eis respublica resideret.

Qualiter Claudius patruelis eius coactus a militibus suscepit imperium: & seditio senatus & populi adinuicem: & utriusq; partis. Cap. II.

Interea subito de domo raptus est Claudius. Milites enim facto cōcilio: alterutri de rebus agendis dedere sermonem. Videbant enim impossibile fore: ut tantis rebus existētibus quis rempublicā gubernaret: nec sibi utile si quis illoz qui cooperatores in nece gāii fuerūt: ad imperium pueniret: sed bonum esse: si non dū p̄fectis rebus: Claudium principem facerent: defuncti patruū: & oīum senatoria dignitate p̄cipuum: uirtute maiorū fultū: militari disciplina pariter crudum. Hunc deliberauerunt in medio statuētes impatorem facere: dignisq; solēnitatibus honorare. Sētius itaq; saturnius licet Claudiū cognouisset raptum: & quia idē uidebatur ad hoc inuitus accedere: non tamen declinabat integra uolūtate stans in medio senatus: nihilq; metuens: apud liberos fertesq; uiros porauit hāc dicēs. Licet incredibile sit o romanis libertatis nos acquisisse dignitatem: eo q; longo tpe nobis abfuerit: uerūtamen tenemus eā incertam q̄dem: quantū ad magnitudinem pristinae seruitutis sed tamen alacritatē ferre possibile: si eius scēlicitatem nequerimus amittere. Satis est enim & una hora sensum uirtutis habentibus cum secura uoluntate in patria libera degere: & legibus florentibus aliquando cōicare. Ego siquidem iam prioris libertatis oblitus: quā olim q̄dem amissimus: nunc autē magna beatitudine retinemus: reuerentiā exhibendam his qui gnati in ea atq; nutriti sunt: & non minorē a diis honorē his uiris p̄bendum esse decerno: qui licet sero & in hac aetate nos eam gustare fecerūt ita ut etiā in futuro scēcula eius p̄mia teneamus. Sufficiet itaq; et̄ hāc dies & iuuenibus nostris & quicunq; seruimus quidem: quando eius conspicientes libertatē: cum dulcedine moriemur: iunioribus at̄ eo q; sit eis doctrina uirtutis. Vnde constat: uiros esse istos: quoz labore cōstitimus pp̄ hāc quā nuper gesta noscunt: quia nihil q̄ cum uirtute degere maius est: de qua consueuit libertas humana solummodo cogitare. Ego siquidem antiqua noui: audito cognoscens: quā uero uisu conspexi: ualde sunt graua. Malis enim in gentibus inuaserunt rempublicā principes tyrannide prohibentes utiq; oēm uirtutis modum: & magnanimitatis officium libertati derogantes: docentes blandimenta pariter & timorē: eo q; non principibus cūcta subiciant. Ex quo enim lulius Cēsar potestatem populi soluit: & ornamenta legū comprimens rempublicā conturbauit: iustitiam p̄uariatus & sua delectatione uictus: nihil est mali quod non irruit ciuitatis successoribus adinuicem imperiū sibi detrahentibus: ad destructionē scēlicet patriā libertatis: & ut pr̄cipue in defectum robur ciuium deueniret: arbitrati suam esse minutionem: si uiciosis uterentur hoibus: & uirtute p̄cellōs: non solum gloriā immanitate priuarent: sed etiam ad mortē usq; p̄ducerēt. Singuli nāq; regnantium quāq; graua cōmiserunt. Quorum Gāius qui hodie mortuus est amplius exitit se uir uniuersis qui non solū in ciues sed etiam in cognatos pariter & amicos effrenatā intulit suā ferocitatis insaniā iniuste poenas exigens: & ueluti furiosus in hoies atq; deos ferus existēs. Nil etenim Tyrannus suauitatis habere potest. Nonne cū iniuria uobis abusus est. Nonne in pecuniis uos & in coniugibus contristauit. Nonne omne uotū uestrum p̄cibus angebatur: insistentibus inimicis. Aduersa siquidem Tyrannis cūcta libertas est: nec eis unq; fauere potest: sed nec ipsi: q; cōsentiant eis patiuntur turpia sustinere. Sentientes nāq; Tyranni quibus malis insignes uiros affligant: & eos uidentes impacienter talia sustinere: nec tamē ignorare quod geritur: sed solatium expectare: hoc solummodo suam credūt compare securitatem: si eos potuerint poenitus amputare. His igitur erepti malis: & sub alterutra uestri ditione constituti quod reipublice maxime p̄dest & ad pr̄sentem respicit deuotionem: insidiis amputatis: & restituta ciuilitate: iustum est cōmuni utilitati prouideatis: & q; placet non imminente periculo censeatis: quando non erit dominus qui rempublicam gubernaturus eligitur ut ciuitatem ledere: & imperiali iure cuiilibet loquenti poenarum multa genera possit inferre. Sub tyranno siquidem q; illi displiceat dici potest: nec diuersa sententia reluctari. Hactenus igitur amittentes delectationem pacis: & consueti degere modo seruili: importabiles incurrentes erūnas: etiam proximis malorum uidebamur auctores: fugientēq; cum uirtute mori: nouissima confusione periuimus. Quapropter primitus tyrannicidias decernite honores egregios: & maxime Cassium cheream principem fortium uirorum annunciate: qui cum aliis uir unus & consilio & opere acquiritor nostrae libertatis apparuit: cuius nunq; dignum est obliuisci: qui contra Tyrannidem nostra pro libertate primus consilium sumpsit

& semetipsum piculo pro salute nostra ante cunctos ingessit. Opus est eni optimū: & uiris liberis oportunū: beneficium pstantibus aliqd repensare dignum. Qualis scilicet uir iste circa nos extitit. Non simul Cassio & Bruto: qui Gaiū Iulium pmerunt. Illi nāq; principia seditionis bello: ciuiliū: subuersionēq; ciuitatis excitauerunt: hic autē cum tyrānicidii grassatione et malis eius pmanis qui pntes erant. Quo facto: quidā Trebellius maximus insiliens: anulū de digito traxit: habentē lapidem inclusum: in quo forma gāii celata uidebat: quem ille sibi studio dicendi quae suadebat impleri fuerat oblitus detrāhere. Et celatura quidē est agnita nox at continuo subsecuta est. Chereas uero cū signum a consulibus petisset: & illi libertatem ei dedissent: miraculū fuit cunctis: & uelut incredulitas: quia reuersa uideretur ad consules hęc potestas. Hii siquidē anteq; tyrannus inuaderet ciuitatē: rebus ciuilibus & militaribus psidebant: qui senatui consentiebant. Erant autē cohortes quatuor: quibus uiuere sine principe magisq; sub tyrannide complacebat. Milites itaq; cum tribunis abibant. & populi discedebāt leti hanc spē habentes atq; cogitationē: quasi ipsi gubernationem reipublicæ rursus acq;rerent: & nequāq; alii subiacerent: inter quos chereas picipuus existerat. Igitur chereas piculum credens si Gaii uxor & filia supessent: & nō ois domus eius piter depiret: quando si quis ex eis derelinqueret: non hoc sine peste ciuitatis letoq; cōstaret insuper & ppositum suum pficere: & odiū quod circa gāium habebat explere festinans: misit lupum unum tributog; qui uxore gāii filiamq; pimeret. Erat enim is lupus cognatus clemētis cui hoc officiū tradiderunt: quatenus uel hoc ope uirtutis tyrānicidii particeps esset: & q̄ si in oibus uideret insidias prioribus consensisset. Quibusdā uero coniuatorog; crudele uidebat: ut cōtra mulierem taliter uteret: dicentibus Gaiū sua magis natura malis uisum: quā uxoris consilio facinorā molitum: quibus & ciuitas uexata esset: & flos ciuium deperisset. Et illi quidē his assertionibus eam defendere nitebant. oium autē malorum quæ gesta fuerant a gāio: hęc erat caput. Gāio nāq; dederat poculum: ut eius mentē suo potuisset sub iugare seruitio & amoris: incantationibusq; ad uesaniā transformari ita sibi deuinxerat: quatenus fortunæ oium romanog; & totius urbis cui psidebat ei subdite uiderent nihilq; defensores eius ualere potuerunt. Missus itaq; lupus: in nullo moratus est ministerium eo momento differre: ne culpabilis esset in his quæ pro utilitate publica uidebant iniuncta: ueniensq; ad palatium: inuenit consoniā gāii coniugē iuxta uiri corpus humi prostratā & oēs in lectu positos sicuti moris est mortuis exhiberi corporibus: eratq; sanguine uulnerum eius plena: & maxima calamitate circumdata: necnō & filia iacebat simul: nihilq; aliud illic audiebat: nisi culpa gāii: tanq; non bene gubernantis: & quia uxor eius frequēter uentura talia pdixisset. Hęc enim ratio & tunc & nunc simul estimat: & in oium mentes ita est circa eos q; compatiunt. Alii nāq; dicebant quia suauissēt gāio: ut recedens a se uicia & crudelitate ciuium humiliter & cū uirtute reipublicā gubernaret: qui cū in sua seueritate uiueret: propterea taliter deperisset: alii uero: quia cū sermo de coniuatis puenisset ad Gaiū suauissēt illa: ut sine ulla dilacione uelociter cunctos placaret: quia licet nihil inuiste tentasse aliqui puarent: tamen hoc agens cuncta picula declinaret. Quæ uero a celonia dicta sunt: & quæ de ea hoies dicebant: hęc sunt. At illa cum uidisset uenientē lupum corpus gāii monstrabat: & ut ad pximum ueniret eū cum lachrymis exorabat. Cūq; eum uidisset mente attonitū: & nulla compassione motū: cognoscēs ad quod uenerat: ei suū iugulum pparabat: & lugens: promptius ea faciebat: quæ agere soliti sunt: qui in uita despatione constituunt. Tum inuitauit eum: ut quæ decreta fuerant: nō moraret implere. Et illa quidē magnanimiter a lupo hoc modo pempta est: & sup eam filia piter extincta est. Hęc dū egisset lupus: se uertens: chereæ & eius sociis indicauit. Gāius igitur. iiii. impii sui ano: minus. iiii. mensis: ita defunctus est: uir & ante regnū nequitiā summus: libidinibus subiugatus: derogationibus amicus: in rebus terribilibus timidus: & sp̄ audis potestatis: in quibus non oportebat nimis largus: acq;rens diuitias occidendo: & contra leges agendo: & diuinitate ac legibus maiorem se esse studens: atq; uideri uolens. Is fauore populi sæpe deceptus: quæcunq; leges tanq; turpia sapientia sua credidit esse ornamenta: uirtutis & amiciciæ imemor: quando contra hęc cū illatione supplicii frequenter exorsus est: inimicū sibi estimans quicqd uirtuti esset aptissimum: & in his quæ concupisceret nullo contradicente cedens. Vnde et propriae sorori pmixtus: odium ciuium maiore aut regium nihil ab eo ad utilitatem pntentium tpm: aut futuroz reperitur gestum: nisi q; circa regium & syriam pp aduentum nauū frumenta ex ægypto deserentiū horrea decenter instituit: hoc enim constat maximū & nauigantibus ultimū: quod tamen non uenit ad effectum: sed semipenum ab eo dum segnus construit derelictum est. Cuius more hęc causa fuit: eo q; rebus inutilibus sibi placitis uoluntatibus studens: & illic expensas efficiēs: melioris operis dereliquit utilitatem. Insuper & fuit rethor optimus: græca lingua pariter & latina ad dicendum uelocissimus & ad intelligenda aliena opera pparatus: ita ut maiori oratione dictis cōtradiceret alienis: & acerrimo ingenio: meditationisq; labore suum magis opus excellere dictionis fortitudine comprobaret. Hęc nāq; Tyberius tanq; fratris nepotem: quem etiam habuit successorem: magna necessitate

studuit erudiri: cum ipse eisdem annis primo floruerit. Gāius itaq; pter colebat hęc quasi cognatus & imago principis. Ob quam rem ciuibus meruit pæsideri: quod non tamen obtinere puauit: neq; ex eruditionis opere bona congregata seruare: sed abusus potestate: peruenit ad mortē. Difficile nāq; est: ut illis possit acquiri uirtus: quibus facile uidet agere quo trahuntur. Initio siquidem faciente eruditionis causa amicis studebat dignis: zelo meliorū rerum postea perductus ad iniuriam: onus & odium quod circa eum homines omiffa priori deuotione gerebant ad id usq; descendit: ut ab eisdem insidias passus extingueretur. Claudius igitur sicut dixi superius interruptione facta uiaq; egrediebatur de teatro. Qui gāio mortuo: & domo cæsaris nece turbata: in angustia pro sua salute consistens: & in quodam artissimo loco deueniens se celabat: nullā periculum causam: nisi rubog; formidās: is enim cum priuatus esset: mediocriter se tractabat inter omnes sufficienter doctus: & disciplina maxie græca compositus: qui etiam se ab omni turbage iquie tudine subtrahebat. Tunc itaq; dum trepidatio populos obtineret: & omne palatium ferocitate militum plenum esset: & terror atq; indisciplina cunctos priuatos apprehendisset: sumi duces in curia de his quæ forent agenda tractabant. Et gāii quidem interitum perupendentes: eo q; iustæ uideret extinctus: quæ sibi essent utilia potius cogitabat: quemadmodum bene cuncta disponerent. Cūq; germani ad necem peremptores gāii requirentes: suæ magisq; cunctorum utilitati consulere: Claudius turbatus & nequāq; de salute sua securus: maxime: quia capita ferri uiderat asprensē: & quos cum eo constabat occisos: stabat in quodam loco super paucos gradus: obsecuritate celatos. Tunc gratus quidam militum in palatio uidens eum: nec perfecte præ obscuritate cognoscens: credens hominē esse: qui magis in eo loco insidias faceret: proxime ueniens eūq; apprehendens agnouit: seq; sequentibus ait. Iste germanus est: eū constituamus imperatorē. Claudius uidens eos in suo raptu pparatos: & metuens: ne propter gāium ipse quoq; moreret: parcē dū sibi esse poscebat: eisq; sua facta cōmemorabat. Tūc gratus subridens dexterā ei porrexit: & noluit de tua salute pusillanimitas esse: cum te magis oporteat magnanimiter de iperio cogitare: quod dii auferentes gāio: mundoq; prospicientes: tuæ concessere uirtuti. Perge nunc: & maiorum tuorum recipe solū. Supportabatq; eū: nequāq; ualentem abulare pedibus: propter timorē scilicet: gaudiūq; dictog;. Concurrerant at circa gratū etiā multi militū: & uidetes claudiū duci quasi ad supplicium rerū gestarum tanq; pro uiro sua uita quieto: & multa pericula in principatu gāii ppresso dolebant. Pluribus at militibus aggregatis: factisq; turba: fuge totius plebis exorte sunt. Tūc claudius propter corporis debilitatē fugere non ualente: eū in uiculo rapientes pro eius incolumitate solliciti: cū fuga ad palatiū uenerunt. Qui locus ut sermo tradit primus in ciuitate romana habitaculū dedit hominibus. Cūq; iā reipublicā tenere uideretur: multo magis militū concursus pcedebat: cunctis utiq; aspectū claudiū libenter inspicientibus: eūq; principē statuere festinantibus: pro fauore germanici eius fratris: qui magnā gloriā suæ uitæ reliquerat uniuersis: insuper et cogitantibus de auiditate senatoriæ potestatis: & quæ pridē suo principatu deliquerant. Inter hęc etiā rursus cogitabant: quia imperiū deductū ad unū periculo non careret: quando quodcunq; uellet solus efficere pro fauore senatui gratiā propensaret sufficienter inter alerutros cogitabat: & q; solent prouenire quotidie loquebant. Erant ergo diuisæ hæc sententiæ populi atq; senatus. Hi dignitate pristina appetebant: & onerosum seruitiū pro tyrannorum iniuria declinabant: populus autem inuidiā circa senatū habens: & auaritiā eius effugiens in raptu claudiū pro iperatore ordinatione gaudebat. Tunc itaq; pene bellū iam ciuile sub pōpeio flagrabat: quod tamen iperatore constituto sedatū est. Inter hęc senatus agnoscens claudiū a militibus abreptū: misit ad eū uiros de suo ce tu uirtute claros: qui eū admonerent: ut pro adeptione regni nullā uim faceret: sed magis ut senatui tantorū uirorū unus cæderet: & cōmunē utilitatē prospicientibus legibus subiaceret: utq; memor esset: quog; malorū prisca tyranni occasio fuerint ciuitati: & qui sub gāio etiā ipse cū eis picula pertulerit neq; imitaretur tyrannidis onus: & iniuriā ab aliis grauiter irrogatā: sponte ad subuersionē patriæ coartaret: sed ut magis priorē uirtutē suæ quietis ostenderet: quatenus ei honore liberiorū ciuū: & legū decreta succederent: quo facto fauore iperantiū: & quibus iperat acquireret: quia si neq; mortē tēperare uellet: nec cæderet auctoritati senatoriæ: grandē manū ad resistēdū haberent: & armatorū copiā & multitudinē famulog;: quibus aduersus eum fortiter uterent maximū uero sibi met esse remediū: spei atq; fortunæ: sed et deos non aliis pbituros esse solatia: nisi eis qui cū uirtute & bono principio ad congressionē certaminis aduenirent: cū ipsi. s. p. patriæ libertate pugnarent. Et legati quidē uenarius & braccus ambo tribuni his utebantur uerbis: & pstrati claudiū suppliciter exorabāt: ne bellorū ac subuersionis foret occasio ciuitati: uidetes utiq; eū militū multitudine circūseptū & in cōparatione illius exercitus consules nihil esse: suadebātq; simul: ut si appeteret principatū: a senatu magis sibi datum acciperet: quod eēt pperius atq; scelicus: si non cū iniuria: sed cū fauore decernentiū potius imperaret. Claudius igitur sciebat quidē eū qua senatus arrogantiā uerba hęc direxisset: & ad præsens mitti sententiā mediocriter se tractabat: sed tam propter metum & instantiā militū: quā regis agrippæ præceptū cogebatur tatum principatū qui sponte uenerat cædere non debere.

Legatio regis agrippæ ad senatū: & q̄liter cōsequētes milites q̄ erāt cū senatū: ad claudiū trāsi-
re: & de morte chereæ seu alioꝝ gāii interfectoꝝ: ipsi quoq; claudio repugnatiū. **Cap. III.**

Cle ergo agrippa cōpletis solennibus circa mortē gāii a quo fuerat honoratus & eius le-
ctū lugubriter profecutus: agnoscens claudiū a militibus raptū festinabat ad eū. Quē
turbatū inueniens & paratū ut senatui caderet: exacuit monēs: ut imperiū sibi defende-
ret. Cūq; talia dixisset abscessit. Quē cū senatus euocasset ad curiā: unguens caput un-
guentis quasi ab scorio remearet: Senatū iterrogabat: quid de claudio gereretur. Illis at̄ quæ gesta
fuerant dicentibus & consulentibus quā ipse sententiā possideret: paratū se quidē mori p̄ gloria
curiæ sermone professus est: & tractandū iuasit de utilitate cunctoꝝ: opus esse dicens: si resistere
claudio uellent armis atq; militibus: quibus eū uiriliter expugnarent: ne forsitan impati incidere
uiderent in malis. Respondente uero senatu armooꝝ copiā & pecunias abundare: sed et̄ militū ali-
quā partem congregāda: quatenus libertas seruis emergeret: opto inquit agrippa & curiā peragere
& uos quæ desiderii uestri sunt: dicendū tamen est indubitanter: q̄ credo fore pro uestra salute.
Scitis militiā: quæ pro claudio pugnat: longo tempore armis imbutā: nostra uero pars hominum
est incerta: fluctatio & turba multoꝝ: & seruitute inopinabiliter liberata retineri difficilis. Nos er-
go aduersus expertos bella suscipimus: producentes uiros: neq; gladios scientes educere. Quapro-
pter mihi uidetur esse mittendū ad claudiū: qui suadeant componendā esse huiusmodi causam. Si
censetis et̄ me legatione fungi: paratus sū. Hæc cū dixisset: cunctis cōsentientibus: missus cū aliis:
Claudio tumultū senatus exposuit: eūq; magis latenter exacuit ip̄ erialiter & dignitatis potestate
respondere. Tunc Claudius ait non esse mirabile: si imperatorē non libenter exciperet curia: que
crudelitate priooꝝ principū fuerat uulnerata. Sed dū eius mansuetudinē progustaret: cū nomine
tantū ipse princeps foret: opere uero cōmunitas ip̄eraret: eo q̄ multaq; uariarūq; reꝝ uideret ex-
pertus: prospere uero imperiū sibi obuenisse gauderet. Et legati quidē hæc audietes uerba
reuerſi sunt ad senatū. Claudius at̄ congregato exercitu loquebatur: ab eis iusiurandū secū perma-
nendi accipiens: donauitq; singulos custodes corpooꝝ quinq; milibus dragmis: & ducibus nume-
rū promeritā portione largitus est: sed & militibus absentibus similia compromisit. Cōsules itaq;
conuocare senatū ad templū triūphatoris adhuc nocte existente: quooꝝ alii quidē semetipſos in ci-
uitate celarunt: cōsultationē refugiētes eooꝝ: alii uero in agros proprios sunt egressi: prospiciētes:
quomodo si res ad effectū ueniret: in libertatis desperatione consisterent prestantius iudicantes si
ne periculo seruiendi cū segnicie uiueret: q̄ possidētes dignitate patrū sub salute dubia cōmanere.
Verūtamen nisi amplius. c. collecti sunt: quibus in cōmune de præſenti statu tractantibus repen-
te clamor congregati exercitus est emissus: petentiū ut militaris Imperator eligeretur: & nequa-
quam principatus romanus a multis solueretur. Et hoc quidē milites apud semetipſos decreuerāt: ne
cunctis simul: sed uni traderetur imperiū: hoc tantū senatui concedentes ut ipsis qui dignus uide-
retur eligerent. Ob quā rem contraria erant uota senatus & populi: multo magis aut̄ tam p̄ am-
issione gloriæ libertatis: quā pro formidine claudi. Erant uero qui eligerent aliquos ex genere no-
biliū: dignitatibus & coniunctione coniugū prepolentes. Minutianus namq; marcū fortitudinis di-
gnū qui Iuliam gāii sororē habebat uxore studebat eligere: ut reꝝ culmine potiretur. Cōsules
uero diuersis occasionibus differebant. Sed et̄ ualeriū asyaticū Minutianus anteponebat: & pene
homicidia facta sunt desiderantiū principatū: ut claudio quoquo modo repugnareſ. Monarchoꝝ
uero turba non parua militū per noctem ad ciuitatis custodiam positooꝝ concurrebat ad
claudiū. Quapropter alii non ante urbis libertatem: alii quoq; claudiū metuentes a consulibus
abscesserunt. Diluculo at̄ Chereas cum sociis ad medium transeuntes uerba facere nitentur ad
militē. Quos cū multitudo uidisset: silentium postulantes: & dicendi initia facientes continuo
disturbauit: non acquiescens eis ut aliquid allegarent: eo q̄ ipsi ad monārchiam pariter conspi-
rassent. Tum regnatoꝝ fauebant: tanq̄ non patientes Senatu cedere potestātē: qui etiam si impe-
rarent: imperatore poscentiū populooꝝ daturum repromisit ducem: qui ei signum abeunti depo-
naret. Erat enim hæc ethicus: agitator pisani: gario & militibus circa solennitates circentium: & se-
ditiones: atq; opera inhonesta deuotus: multaq; chereas obprobria sibi reluctatibus inferebat: sed
& caput claudi se dicebat ablaturo. Pessima namq; est insipientia cum furore. Milites ergo nō
reuerentes uerba Chereæ: sed euaginantē gladios: & signa tollentes ad claudium deuenerunt:
cōmunicaturi illis qui etiam præbuerant iusiurandū. Senatus autem & cōsules in desolatione re-
lictū sunt: non differentes aliquid a priuatis: eratq; eis formido pariter & angustia: ignoratibus qd
passuri forent: dum claudius præualeret: & semetipſis adiuuicē derogabant: & poenitentia facti ge-
rebant. Sabinus autem unus interfectoꝝ gāii transiens ad medium: primitus semetipſum inter-
dicere minatus est: quā claudiū principē constituere: & seruitutem damnari uidere. Sed & chereas
hanc magnanimitatē assequi cōpulsit. Qui dū contēpsisset gāiū: & primus auctor bonæ fuisset u-
ta: neq; sic patriæ uindicare potuit libertatē. Chereas at̄ de morte qd̄ in nullo dicebat esse dubiū
dum: uel tamen mentem claudi trutinare: & illi quidē in his erant. Ad milites at̄ oīs undiq; po-

pulus concurrebat Interea quintus Pompeius dū accusaret milites: & pro libertate senatui suppli-
care: impetu facto euaginatē gladiis nisi mitis Claudius prohibuisset opus in eū necis impleue-
rant. Tunc Claudius ereptū consulē a periculo: fecit sibi met assidere. Senatores at̄ qui cum quito
fuerant: non simili honore suscepit. Nam quidam eooꝝ etiam plagis affecti sunt: & ad eum uenire
compulsi. Antonius at̄ uulneratus effugit: eratq; periculum uniuersis. Tunc rex agrippa accedens
ad claudium: postulauit ut circa senatū mitis existeret: dicens: quia siquid crudelitatis exerceret i
curia: non esset super quos eius consisteret iam potestas. Claudius autem his flexus. Senatum ad
curiam conuocauit. Cūq; de palatio per ciuitatem ipse procederet: obsequentibus in eius p̄cessu
militibus: cum multo nimis impetuq; a ridiculo gāii interfectores in publicum proruperunt: che-
reas & sabinus prohibentes eum mandato pollionis: quam ante paululum Claudius ducē custo-
dum corporis instituerat. Claudius itaq; dum ad palatiū denuo uenisset: congregans alios protu-
lit sententiā in cheream: cuius opus quidē uidebatur esse præclarum. Sed pollioni præcipue
causam mortis applicabant: qui tantum opus fieri persuaſerat & ut ipse pariter p̄ metu futuri tē-
poris deperiret: iustum esse clamabant. Ducebatur itaq; Chereas ad mortem: & cum eo lupus: se-
quebantur quæ multi romanorum. Dicitur autem quia Chereas magnanimitate hanc cladem ex-
cepit: non solū uultu nequaquā deposito: sed etiam lupum resolutū in lachrymas obiurgando. Cūq;
turba ad uidendum prosequeretur: dum uenisset ad locum: requirebat militem: si interficiēdi me-
ditationem haberet: rogauitq; ut gladium ad necem suam deferret: quo gāium ipse uidebatur oc-
cidisse. Et feliciter ergo mortuus est chereas: unius uulneris percussione finitus: lupus autem cru-
deliter est extinctus plurimarum ictu plagarum: eo q̄ ceruicem mollius præparasset ad necē. Post
paucos uero dies imminente festiuitate: romani honorauerunt facta chereæ: petentes expiationē
fieri: eo q̄ eius memoriæ fuissent ingrati. Hoc itaq; modo chereas uita priuatus est. Sabinus autē
dum eum claudius non solum absoluisſet a culpa: sed etiam dignitatem quam habuerat remisit:
fer: iniustum credens ut relinquereſ conuictos: semetipſum occidit gladio: sic icubens: donec eū
usq; ad capulum uulnus absorberet.

Qualiter claudius cæsar reddit agrippæ omne regnum paternū: adiciens et̄ illi lisanæ tetra-
chiam: & libertas iudæooꝝ: quæ prouenit eis sub claudio: cum prius amississent eam sub gāio: nau-
gatio quoq; regis agrippæ in iudæam. **Cap. IIII.**

Claudius itaq; susceptos milites dispergens: edicta proposuit: & præcipatū agrippæ: quē
gāius ei præstitit ipse confirmans: regem quoq; collaudans: adiecit ei omnem herodis:
dis: quod ad usum eius super iudæos & samaritanos habuerat. Et hæc quidē debitū pro-
prietatis ei restituit. Abelan uero lisanæ: & quæcūq; in libano monte sunt: ei de
suo pariter adiecit imperio: & publice i media ciuitate romana cum agrippa foedera celabruit.
Antiocho quoq; regnum auferens quod habebat: ciliciam & commagenem donauit ei. Distinxit
autem lysimachum ante sibi amicitiarum iure coniunctum: qui etiam antoniæ matris eius tutor
extiterat: & circa gāium deuictus erat: cuius filius Berenice agrippæ filiam duxit uxorem. Quam
dum marcus alexandri filius fuisset mortuus: resūmens uirginem fratri suo herodi agrippa coniū-
xit: petens ei regnum chalcidias a claudio. Hoc itaq; tempore seditio inter iudæos atq; paganos in
alexandria ciuitate surrexit. Moriente namq; gāio sub cuius principatu ab alexandrinis uidebat
afflicta iudæorum gens recepta fiducia repente uentur ad prælia. Claudius autem ægypti p̄se-
cto mandauit ut seditionem amoueret. Et supplicanti sibi regi bus agrippa pariter & herode:
edictum misit in alexandriam atq; syriam: huiusmodi oratiōe conscriptum. Tyberius: Claudius:
Cæsar: Pius: Germanicus: tribunitiæ præſis dicit. Notū est iudæos in alexandria constitutos: qui et̄
alexandrini uocantur: cohabitasse temporibus præſis alexandrinis: & patria ciuitatis iura a princi-
pibus impetrasse. Quod palam est ex rescriptis eooꝝ pariter & dictis. Sed postq̄ nostro ip̄erio alex-
andria per sebastum noscitur subiugata: seruata eis sunt iura sua a præſectis per diuersa tempora
destinatis & nulla de legibus eooꝝ mutatio facta est tpe quo aliquas in alexandria fuit. Moriente ue-
ro sebasto principe gentis eooꝝ: sic fuerit ut singuli eooꝝ in suis solennitatibus p̄manerēt: neq; co-
acti sunt religionis paternæ iura transcendere. Quapropter alexandrinis eleuatis contra iudæos
ibidē cōstitutos: qui tēporibus gāii cæsar̄is pro uehemēti eius superbia simul & impudentia: alias
ip̄rudentia: q̄ nollet gens iudæooꝝ patriā religionē trāscēdere: & illū deū appellare: humiliati sunt:
p̄cipio: ut nequaquā ip̄rudentiā gāii de iure iudæooꝝ aliqd̄ auferr̄i nitat: sed seruata eis iura priora
maneant utiq; in suis solennitatibus: quāobré partē utranq; p̄cipio magnā habere curam: & postq̄
hæc dicta fuerint p̄posita nulla decætero turba fiat. Edictū siquē in alexandria p̄ iudæis missum
homo esse dimoscitur. Quod uero in omni orbe directum est: his cōtinet̄ eloquiis. Tyberius clau-
dius: pius germanicus tribunitiæ potestatis cōsul ordinarius secundo dicit. Petētibus me regibus
agrippa & herode carissimis: quatenus eadē iudæis una cōcederē in oī impio rōanooꝝ: potiūſq; in
alexandria cōstitutos: libenter hoc præbui: non solum petentibus hoc cōcedens: sed et̄ ipsos pro q
bus rogatus sum dignos existimans propter fidē & amicitia romanis impensam: præcipue iustum
esse decernens: ut neq; græcoꝝ ulla ciuitas eooꝝ iure priuaret: quō ad dei culturā hæc seruare na-

stuntur. Optimū ergo iudico iudæos in omni mundo sub nobis constituto paternas solēnitates sine prohibitione celebrare: quibus iam nunc præcipio: ut meam hanc mansuete custodiāt: & ipsi aliæ gentiū religionem nequaquam adnihilare prætentem: sed suas leges obseruent. Hoc igitur edictū meum iudices ciuitatum atque coloniæ: & municipioꝝ itra italiā & extra eam: regesque pariter & potentes per proprios legatos transcribere uelint: propositū non minus .xxx. diebus esse in loco: unde ex humili ab omnibus legi possit. His igitur edictis in alexandriā & omnem terræ orbem directis: ostendit cæsar claudius quā uoluntate circa iudæos habuerit. Mox at etiam agrippam reddito ei regno: maximis cumulatū donis remisit ad propria principibus prouinciæ atque præsidibus litteris suis scribens: ut ei honorē debitū exhiberent. Ille uero dum meliori fuisset fortuna prouectus: eū celeritate reuersus est: ueniensque ad hierusalem: gratificans hostias celebrauit: nihil quod erat legitimum derelinquens: unde & multos nazarenos tondi præcepit. Auream uero catenam quā ei dederat gaus: factam ad instar ponderis ferreæ catenæ: in qua manus regiæ fuerant obligatæ: ut tristis fortunæ memoriā reuocaret: & testimoniū de rebus melioribus perhiberet: in templo suspendit supra gazophiliatū ut & maximū eius indicaret casum: & simul ostenderet: posse eum quod corruerit denuo suscitari. Hoc enim illius catenæ oblatio omnibus indicabat: quā rex agrippa ex parua causā antequam dignitate fuerat alligatus: & post paululū cōpedibus absolutus: ad regnū p̄cum probatur clarius euectus. Propter hæc ergo oportet intelligi: quia res hoium & lapsū faciētem corruūt: & inclinata ad culminis fastigium sæpius reducuntur. Perfecto igitur agrippa cultu exhibitō de: scophilū quidem iōne filiū pontificatu remouit: & boetho symonis: cui cognomen tum erat canthera: honorem eius attribuit. Duo etenim erant fratres Symoni: & boethus pater: cuius filiam habuit rex herodes uxorem: sicut superius declaratum est. Cum fratribus ergo sacerdotiū habuit. Symonis autem onix tres filii in macedoniæ principatu fuerūt: sicut in priori scriptura cōtradidi. Rex igitur agrippa hoc modo sacerdotes cōstituens hierosolymitis cōpensationē eorū deuotioni restituit: & uniuscuiusque modum bene disponens: affectuosam præbuit largitatē. Præfectum uero militiæ totius fecit sylam: uirum qui multis laboribus ei sæpe cōcauerat. Igitur tempore paruo prætereunte dorite iuuenes præponentes uenerationis præsumptionē: cum natura uiderentur audaces: tollētes cæsaris simulachrū in synagoga statuere iudæorū. Quod opus agrippa uehementer exaggerauit. Videbatur namque ad destructionē paternæ legū esse celebratū. Pro qua ad publicum petroniū præsidem syriæ festinanter aduenit: & contra doritas conquestus est: quod non minus indignatus cū utique & ipse transgressionē legum factam nimiam esse iudicaret impietate indisciplinatorum doritæ hæc cum magna indignatione scripta direxit.

Epistola publici petronii rectoris syriæ ad doritas pro iudæis: & qualiter rex agrippa hierosolymorum muros locupletius construens: studium suum imperfectum dereliquit: prohibente cæsare: qui opus ipsum suspectum habuit.

Publius Petronius legatus tyberii: claudii cæsaris: pii germanici: primatibus doritensium dicit. Audiuius: quoniam quidam uestrum tantæ superbiæ præsumptione abusi sunt: ut nec dictis cæsaris claudii: pii germanici subderentur: quibus sanctitum est: iudæos obseruatione paternarum legum esse dimittendos: uosque omnia cōtraria fecisse cognouimus: synagogam prohibentes consistere iudæorū cū in ea posueritis cæsaris simulachrū: præuicationē scilicet agentes non solum contra iudæos: sed contra ipsum imperatorem: cuius simulachrum melius poneretur in omni iudæorū templo: quam in debito loco: cum utique decreto cæsaris sit sanctitum: unumquemque habere in locis propriis potestatem. Verumtamen: cum edictū imperatoris præcipientis: ut iure solēnitatibus suis utantur: & cum græcis pariter conuersentur: contempseritis: risibile est si dicam cur mei iudicii fueritis immemores. Quapropter eos qui cōtra dictum cæsaris talia commiserunt: cum etiam eorum iudices indignentur quando non propria uoluntate asserunt: sed impetu plebis impletum a ceturione proclo uitellio ad me duci præcipio quatenus possint gestorū reddere rōnē. Primates uero seu principes moneo: ut si nolit uideri hæc querelam sua uoluntate celebratam: culpabiles personas centurioni demonstrant: nullam seditionis aut sitis relinquentes occasionem: quā scilicet maliuoli uenerari his operibus demonstrant. Mihi namque & carissimo meo regi agrippæ nulla potior cura est: quā ne gens iudæorū occasione sumat uindictæ gratia: ut ad tumulum seditionis accedat. Ut at apertius sciatis quid & cæsar ex huiusmodi cā præcepit: dicta eius alexandriæ destinata: huius scripturæ præposui quæ licet omnibus nota esse uideantur: tunc etiam apud tribunal meū carissimus mihi rex agrippa hæc legit: allegans: ut non oporteat eis dona imperatoris auferri. Agite itaque me pronunciantē ut de cetero nulla seditionis aut turbæ quærat occasio: sed unusquisque suæ religionis iura sectetur. Petronius igitur hoc modo quæ fuerant cōmissa correxit: ut denuo nihil posset huiusmodi perpetrari. Rex autem agrippa symonē cantherum pontificatu priuauit: & denuo ionam anne cōstituit: eum scilicet estimans digniorem: cui tamen gratum non fuit tantam recipere dignitatem: pro qua resupplēbat: hæc dicens. Tu quidem o rex meo honori congaudens: hanc mihi constituis proprio consilio dignitatem: licet me ad pontificatum nunquam dignum iudicauerit deus: semel tamen cum indu-

rus sim stola sacerdotii sufficit mihi: prius enim sum dignus indutus: quā nūc denuo recepturus. Tu uero si mō uis: ut accipiat: dignior hunc honorem: agnosce: quia omni peccato mundior est apud deū: & apud te rex frater mihi: qui posset ad hunc honorē dignus accedere. In his ergo sermonibus rex agrippa collaudans ionæ uoluntate: præbuit mathiæ eius fratri pontificatum: & nō multo post tempore petronio successit marcus qui syriam gubernabat. Syllas igitur præfectus regis agrippæ: quoniam in omni fortuna ei fidelis extiterat: & nec in periculoꝝ eius cōmunionē recesserat: sed cum eo in manifestis laboribus atque necessitatibus succubuerat: circa eum magnā habebat fiduciam concedere sibi petiit: apud eum parem honorē pro amicitia: pristina firmitate: & nequaquam patiebatur ei legaliter obedire: ita ut maxima ab eo beneficia postulando: honorosus esse uideretur: cū semetipsum immensa arrogatione glorificaret: & regi sæpius ad memoriā causas tristitiæ produceret ut studium quo tunc circa eum gerebat ostenderet. Quod cum crebro faceret ut mihi uideretur impropere beneficia noscebatur. Cuius rex apertam fiduciā tolerare nō potuit. Non est enim tempore ignobilium grata memoria: neque suauis agnoscitur: qui frequenter ea quæ præstat: impropere. Quid plura dum frequenter syllas regis prouocaret iram: & ille plus indignatio quam patriam tribueret: non enim remouit a præfectura solūmodo: sed etiam tradendum uinculis in patriam destinauit. Cunctusque eius ira longo fuisse tempore mitigata & perspecta ratione in memoriā reuocasset: quantos pro eo labores ille pertulerat: eius remisit culpam. Die siquidem festiui natiuitatis suæ: dum cuncti quibus imperabat in letitia magna consisterent: sylvam reuocati iussit: secum scilicet cōmensurum. Ille uero modum libertatis quæ iustum esse crederet: ueniētibus ad se non tacuit dicere. En ad quæ me honorem euocat rex: quem denuo post paululū ablaturus es. Quippe nec primos honores deuotionis exhibite custodiuit: qui iniuriis me afficere nō quieuit. Cum qua ergo fiducia: aut qua conscientia ad eum ueniam. Quantis eum malis eripui: pericula quanta sustinui ut illi salus acquireret & honor: pro quibus omnibus retributionē merui: uincula & carcerem tenebrosum. Numquam ergo horum obliuiscar malorū: mihi enim pro bonis actionibus: etiam post solutionem carnis & animæ hæc memoria reueratur. Hæc loquens poscebat ut regi dicerentur agrippæ. Qui dum eum cognouisset: animo non posset mitigari: dimisit eum in carcere custodiri. Hierosolymorū uero muros: qui circa nouam respiciunt ciuitatē: publicis sumptibus munitissimos latitudine & altitudine fabricatus est. & omni humano reddiderat tutamie fortiores: nisi marcus syriæ præses Claudio cæsari: quod agebatur suis litteris indicasset. Quā orbē claudius rebellandi causa suspicatus hoc fieri agrippæ mandauit: ut a muroꝝ edificatione cessaret. Qui mox ut iustum agnouit: reluctandum ei non censuit. Fuit etenim rex iste natura bonus: & ab beneficia munificus paratus: & ciuitatem propriis sumptibus exornare nō tardus: ita ut sua claritate: muneribusque gauderet: & fauorabiliter suæ uitæ iura disponderet: in nullo similis herodi regi. Illi namque erat mens callida ad supplicia præparata: & aduersus odiosos sine retentatione perniciosa: græcis magisque iudæis familiaris existens: & alienigenarū ciuitates sæpe nobilitans: impensa magna pecuniæ balnea: theatra: & templa: porticusque constituens: iudæorū uero ciuitatē nulla fabrica reparauit: nec aliquā eis præbuit ipsam: unde potuissent habere eius memoriā. Mores autem agrippæ erant mansueti circa omnes beneficia similia conferebat. Alienigenis quoque erat clemens etiam in illis dona suæ uoluntatis ostendens circa suam gentem pro modo benignus: & potius cōpassionē pronus. Grata siquidem ei cōmoratio: atque frequens in hierosolymis erat: sed in paterna solēnitate seu puritate seruabat: nullaque dies præteribat: ostiis uiduta solēnibus. Quidam igitur in hierosolymis uir nomine symon qui putabatur mandata legitima perfecte discernere multitudine in ecclesia congregata: cū rex cæsareā prexisset: eū accusare præsumpsit: quasi nō sanctū: & iustū: suadens: ut rex prohiberet a templi limine: quo nisi dignis ingredi non liceret. Hæc ergo regi litteris indicata sunt a præfecto: quia symon talia cōcionatus esset. Quæ rex euocatum dū tunc esset in teatro: sedere iuxta se fecit: & sub silentio mitissime requisit. Dic mihi quid horū quæ hæc agunt contra legē esse censet: ille uero nihil habens quod responderet: ueniā postulabat. Tunc rex circa eū magis placatus quæ ab aliquo crederetur: iudicans etiam mansuetudinem conuenire regi potius quam furorē muneribus honoratum remisit ad propria.

De honore quo beritho honorauit: & de aduētū regū ad ipsū in citate tiberiada. Cap. VI.

T cum multis multa cōcesserit: præcipue beritho honorauit. Instruxit enim theatrum amplitudine & pulchritudine præcipua decoratum: & amphitheatrum copiosa impensa cōstructum: sed & balneas & porticus celis operibus exaltauit: nullaque tenacitate sumptuum: aut pulchritudine fedauit: aut magnitudinem quālibet imminuit: quorum omnium dedicationem largissime ac magnifice ministravit. Cum igitur in teatro spectacula celebraret: musica quæque illic instrumenta pduxit: & uaria delectationū opa affluenter exhibuit. In amphitheatro atque multitudini monomarchorū suam largitatem cuncte ostēdit. Vbi uolens numerositate concertantium delectationem spectantibus exhibere: alios septingentos pugnaturos emisit: quos cunctosque malignos habuit: in hac actione distribuens: ut & illic hoc modo pugnarent: & opus belli uoluntas pacis existerent. Hos itaque passim hoc modo cunctos extinxit. Quibus spectaculis cele-

bratis: in tyberiadam urbem galileæ migravit: eratq; inter alios reges ualde conspicuus: ad quem venit cōmagensis rex antiochus: & damascenoz si germanus: & cōtis minoris armeniæ qui et in ponto polemoniaco regnabat: pariter & Herodes frater eius qui & ipse calcidis habebat imperiū: habuitq; colloquium apud eos susceptione & amicitia ualde dignissimū ita ut ostenderet suæ sapientia culmen: & in præsentem eos uideretur regaliter honorare. Sed his apud agrippam ita degere: marcus syriæ præses aduenit.

Qualiter processit de ciuitate cum regibus in occursum marci: præsidis syriæ uel quali modo uitam finierit: cum non dedisset honorem deo: populo sibi attribuentem honores diuinos & non humanos in theatro: quare confestim sensit plagam dei.

Cap. VII.

M Erum Agrippa rex sciens eum honorabilem romanis eē processit e ciuitate: occursum ei: quasi ab stadiis .vii. Hoc etenim principium inimicitiaꝝ circa marsum fuit. Sedens enim in tribunali Agrippa inuitauit alios reges: quoz concordia marso: & tanta pariter amicitia in suspicionē repente uenit: & non credenti expedire romanis: reges huiusmodi habere consensum. Mox itaq; ad unumquēq; mittens: mandauit: ut nō segniter ad propria remearent. Hæc agrippa dolenter accepit: & propterea quidem marso factus est inimicus. Mathia uero pontificatu spoliato: pro eo constituit sacerdotem Elioneum canthere natū. Igitur cū tertiu annu iudeæ cōpleisset in regno: uenit in cæsareā ciuitatem: quæ primitus turris stratonis appellabatur: ibiq; spectaculū ad honorē Cæsaris pro eius salute celebrabat: ad quā festiuitatē omnis p uincia multitudo nobilium: simul & procerum una conuenerant. Secunda uero spectaculorum die: stola uestitus undiq; argento contexta: ita ut textus esset ualde mirabilis: uenit ad theatru incipiente die: & primis radiis sole oriente dimissis: argenti claritas repercussa fulgorem reddidit ualde perspicuū: & oculis insipientibus formidandū. Mox autem adulatorum uoces fauorabiles emitebant: quæ nec illi bone pro ueritate uidebantur: deū scilicet appellantes eū: atq; dicentes propicius esto nobis: quia licet hactenus te uelut hominem timueris: attamen iam nunc superioris naturæ te esse conspicimus. Has autē uoces rex nequaquā compescuit: nec impia eoz uerba cōpressit. Post paululū uero respiciens uidit supra suū uerticem in quodā culmine sedentē bubonē: quē et mox esse maloz casum intellexit qui fuerat ei aliquādo bonoz. Mox ergo passionē mortiferam corde suscipiens: & uehementer ueteri dolore percussus: respiciensq; suos amicos: ergo iquit uelut deus: uitam iam mutare compellor. Repente namq; increpitus sum: cum mendaces ad me clamarent: nam qui uocabat immortalis a uobis: ecce iam ducor ad mortem. Suscipienda est sententia quæ profertur a deo. Viximus etenim non prauē: sed claritatem beatitudinis appetentes. Hæc cū dixisset: crescente dolore comprimebatur. Tum cum festinatione ad regalia reportatus est: & sermo apud cunctos egressus est: quia indubitanter moriturus esset. Mox itaq; cuncti cū cōiugibus simul & liberis lege patria in saccis iacentes: deprecabatur pro rege deū & oia luctu gemituq; cōplebantur. Rex at cum in domo sublimiore iaceret: deorsum respiciens: atq; uidēs eos prostratos esse: nec ipse a lachrymis potuit abstinere. Quinq; uero diebus continuo uentris dolore cōfectus: uita priuatus est habens annu ætatis quartum & quinquagesimū: septimū uero regni. Quatuor namq; sub cæsare gaio regnauit annis sub philippo tetrarcha tribus: quartum uero cum Herode tres at reliquos sub Claudii compleuit impio in quibus & iudeam percepit: & samariam: atq; cæsaream: & tributa sui innumera auxit imperii. Multū tamen a diuersis mutuū sumpsit. Nam cum esset ualde munificus supplicantibus larga munera conferebat: & dona sine aliqua parcitate præbebat. Igitur cū mors eius populis esset ignota: conspirantes simul herodes calcidis rex: & thecia præfectus: & regis amicus aristonē quendam fidelissimū ministroꝝ destinauerunt & sylam quō eorum erat inimicus quasi iubente rege peremerunt.

Mortuo rege agrippa: cæsarienses uel sebasteni indecenter blasphemabant defunctū: statuas quoq; filiarum eius diripientes: contumeliose tractauerunt.

Cap. VIII.

R Ex igitur Agrippa hoc modo cōuersatus discessit a uita q de suo genere filiu dereliquit. Agrippa noie: agentē septimū & decimū ætatis annu: & filias tres: quaz alia quidē noie beronice sexto decimo ætatis anno herodi patris fratri uidebat esse coniuncta: uirgines at duæ erāt: maria & drusilla: maria quē decimū agēs anū: drusilla uero sextū. Eratq; despōsata a suo patre maria archelai celeusi: alias cheleu filio: drusilla uero filio atiochi cōmagensis regis q dicebat epifanes. Cūq; mors agrippæ cūctis innotuisset: cæsariensis & sebasteni benefactorz eius imemores: pessimas res egerūt blasphemantes uehementer iducēterq; defunctū. Sed & militū q tūc aderat multitudo i domū eius habentes: & statuas filiaꝝ regis uirginū diripiētes: piter ad loca fornicaria detulerūt: & statuētes eas in publico reclinatēs: eis sedas cōtumelias iserebāt: & turpiora facinora quā dici fas ē scelestis actibus adiplebāt: celebrātes cōiunia publica coronati: & madētes unguētis & oleo: sacrificia piter exhibētes: prædiāq; sibimet alterutri p regia morte redentes. Erant at imemores nō solū agrippæ: q multas eis puerat largitates: sed etiā aui eius herodis: q ipsas ciuitates instruxerat: porricusq; simul & tēpla claris pbat fabricatus impensis: filius uero defuncti agrippa erat tunc romæ: & alebatur a cæsare.

Post mortem Agrippæ: Claudius cæsar Cuspiū sadum mittit pfectum in iudeā: cui et iniungitur ulcio exercēda in Cæsariensis: & sebastenos pro defuncti Agrippæ cōtumeliis. Cap. IX.

Vnc Claudius audiens Agrippam fuisse defunctū: & sebastenos atq; cæsarienses e mortuo contumelias intulisse: graui dolore percussus est: eratq; præparatus ut eius filium in Agrippam in illius regnum dirigeret successorem: uolens etiā iusiurandum quod cum illo habuerat confirmare. Et conuocatis amicis indicauit: quod deliberat sup cōmendato suæ fidei puero: interrogans quid & ipsis uideretur: utrū cogitata de hoc manere: uel non de cernerent. qui pfecto cæsaris aīo prudentius aliqd consiliati sunt: collaudantes qdem benignitatis eius ppositū: uoluntatem autē eius incautam esse dicētes: ut puero: q nec infantiles annos excefferat: magnitudinē tanti regni cōmitteret: cui esset impossibile tanta gubernacula detinere. Cūq; uideret eos recte locutos cæsar: pfectum in iudeam totūq; regnum direxit cuspiū sadum. quo facto et honorem defuncto præstitit: ne marsum ad eius regnū: qui illi fuerat inimicus eueheret. Præ oibus autē fado præcepit Claudius: ut cæsarienses & sebastenos pro defuncti contumeliis coerceret. Cohortes uero cæsariensiu & sebastenoz quinq; numero in pontū transferri iussit ut ibidē militarent: & ex neruis romanoz in syria constitutis eligerent milites qui eoz loca cōplerent. Sed nequaquā tali iussione migrati sunt. Mittentes namq; legationem ad Claudiū supplicauerunt: & in iudea consistere meruerunt. Vnde etiā futuris temporibus causa maximaz calamitatum iudeis effecturi sunt: sumentes in initio semina belli sub flore. Quamobrem tempore quo Vespasianus uicit: sicut post paululum referemus: eos ex illa regione migravit.

Incipit Liber .xx. antiquitatis iudaicæ.

Quemadmodum Claudius post Agrippæ mortem: in Syriam misit successorem Marso Cassiū longinum: & quia Fadus missus procurator iudeæ indignatus iudeis qui trans fluiū erant positi: quia præter uoluntatem suam contra Filadelsenos arma sumpsērunt: tres uiros priores isorum comprahendens: unum occidit: duobus fugam immisit: & de Ptholomeo principe latronum ad eum deducto & occiso.

Cap. I.

Oriente itaq; Agrippa rege: sicut in libro pcedente narrauimus: Cæsar Claudius misit successorem Marso Cassium longinū: memoriæ confrens hoc defuncti: a quo uiuente rogatus fuerat: ne Marus uel terius syriæ pssideret. Fadus inter hæc dum pfecturæ culmine in iudeam uenisset: comperit iudeos habitātes trans fluium contra Filadelsenos habentes cōtentionem pro finibus uici: cuius nomen est meas. Erantq; illic armatorum plurimi cōgregati: qui præter uoluntatem primatum suorum sumentes arma: multos Filadelsenorum peremisse noscunt. Hæc audiens Fadus: uehementer accensus est: eo q non eius reseruassent iudicio q se dicebant a Filadelsenis fuisse lesos: sed usq; ad manum uenissent. Qui sumens tres priores ipsius seditionis allegari pcepit. Deinde quendam eorum Antibā noie iussit occidi: duobus autē reliquis: Amaraco & Eleazaro: fugā immisit. Ptholomeus at princeps latronū: & qui multa mala idumeis & arabis frequenter intulerat: nō multo post ad eū deductus: morte multatus est. Hoc itaq; mō cuncta iudea latronibus est purgata: fadi prouidentia atq; sollicitudine.

Qui Fadus procurator iudeæ: & Cassius longinus præses syriæ præceperunt iudeorum prioribus ut talarem tunicam & pontificalem uestem in Antonia constituerent sub potestate romanorum sicut & prius.

Cap. II.

S quoq; fadus tunc cūctos uocans sacerdotes & priores hierosolymitarum: admonuit eos: ut talarem tunicam: & sacerdotalem stolam qua solus pontifex indui solet: in antonia castro reponerent: ut sicut prius in romanorum potestate iacerēt. Illi uero nequaquā contradicere præsumpsērunt: sed rogabant Fadum atq; Longinum: nam & ipse cum multo exercitu ad hierosolymam uenerat: metuēs ne præceptis Fadi multitudo resisteret iudeorum: & ab eis suppliciter exorabant: ut cinerent legationem ad Claudiū destinari: quatenus ab eo peterent: ut sacerdotalem uestem haberent in propria potestate: & ipsi sustinerent donec Claudiū responsa perciperent. Illi uero ita se hæc præstare dixerunt: si eorum filii obsides præberētur. Quibus obedientibus filiosq; dantibus legati sunt missi. Cūq; romam uenissent: audiens Agrippa iuuenis defuncti filius causam aduentus eorum. Erat namq; sicut prædiximus apud prædictum Claudiū: Cæsari supplicauit: ut eisdem iudeis concederet: mittēs ad Fadum sua scripra: quæ de sacerdotali ueste poscebant. Vocans itaq; Claudiū legatos iudeorum: promisit se cōcedere quæ petebant: iussitq; ut Agrippæ gratias dignas exoluerent: cuius pibus hæc eis iura donaret. Quamobrem huiusmodi ad Fadum misit epistolam.

X iiii

Quomodo Claudius Cæsar rogatus ab Agrippa senioris agrippe filio: cōcessit iudæis petitiones ipsorum: & sado rescripsit.

Claudius cæsar germanicus: tribunitiæ potestatis: quinquies cōsul: ordinarius quater: ipse rator decies: pater patriæ: hierosolymitæque principibus: curiæ populo iudæorū: & cunctæ genti salutē. Agrippa meo carissimo: & piissimo: quē ego cōnutriui: & habeo mecum p̄ducēte ad me legatos uestros: gratias agentes: eo q̄ habeā gentis uestre sollicitudinē & cum summa deuotione pro sacerdotali uestre atq; corona supplicante: ut sub uestra potestate consistant: quæ sunt a me postulata concedo: sicut uir fortissimus: & mihi carissimus uitellius fecit. Huic itaq; uoluntati consēsi: primum quidem propter pietatem meam: uolens unūquemq; exhibere suam in paterna traditione culturam deinde sciēs: quia dum hæc fecero: & ipsius regis herodis: & aristoboli iuuenis potentium personarū: quorum circa me pietatem & circa uos studiū esse cognosco: amplissimas amicitias collocabo. Scripsi uero ob hanc causam & cusprio sado meo procuratori. Nomina uero litteras deferentium hæc sunt. Cornelius: leo: trison: theodionis Dorotheus: Nathelis: ioānes: louis: panis data. xiiii. Kal. iulii. cōsulibus rufo: & pōpeio: siluano.

Quemadmodum herodes frater agrippæ defuncti petiit a Claudio potestate templi & sacerdotum ordinationem: & impetrauit.

Erit at a claudio cæsare & herodes frater Agrippæ defuncti: cui illo tempore calcidis regnū uidebatur esse cōmissum potestati tēpli & sacerdotū ordinationē: & oia p̄ter ipetrauit. Ex illo uero fuit apud oēs liberos eius hæc potestas: usq; ad belli finē. Herodes itaq; a pontificatu remouit cantherū: & ioseph cani filiu ei successorem dedit.

Quemadmodum helena adiabenorū regina & eius filius iazates solēnitates & ritus zelati sunt iudæorum.

O siquidem tempore helena adiabenorū regina: & filius eius iazates ad solēnitatē iudæorū hæc causā proueniente migrauerunt. Monobazus adiabenorū rex: cui cognomē erat bozeus: sororē helenam amore captus duxit uxorem. Quæ dū ex eo haberet in utero: contigit: ut dum ea dormiente super uentrem mulieris manum poneret per soporem: quandam subito uocem audierit: præcipientem ut manum de ventre eius auferret. ne infantem in ea uexaret: qui prouidente deo & principium esset & finem foelicissimum possessurus. Qua uoce turbatus: repente surgens: hæc dixit uxori: & natum filium iozatum nuncupauit. Habebat autem ex helena & alium seniore filium. nomine monobazum: & alios filios ex aliis mulieribus percatos: maximā tamen deuotionē quasi unigenito iazati desiderabiliter ipendebat. Pro qua re ille inuidiā fratru sustinebat. Habebat & odiū quando cuncti contristabantur: quia cū pater oibus præponebat. Hoc pater aperte cognoscens: illis quidem ignouit: sciens quia non hæc agebant pro malitia: sed quomodo singuli fauorem patris desiderabant. Iazatem uero cum pro eo ualde metueret: ne odio fratrum mali aliquid sustineret: multis muneribus farnatum: in castro pami misit ad abnerigum regem: cōmendans ei nati salutem. Abnerigus autē libenter eum excepit: & pro multa deuotione filiam suam amacos nomine ei dedit uxorem: donauitq; prouinciā ex qua perciperet multa tributa. Monobazus at cum iam senectute grauaretur: & paucum sibi tempus uidendi superesse uideret: uoluit aspectum filii anteq; moreretur inspicere: & uocās eū: delectabiliter est amplexus. Cui dedit quoq; prouinciā quæ dicitur carorum: terra fertilis ammi: in qua et reliquæ sunt arce noe: quæ ex ymbrium diluuiū liberata fertur: & hæcenus uidere uolentibus demonstrat. Commorabat itaq; iazatis in hac regione: & artabanem parthicu ad iudæā destinauit. Cū enī legibus crederet iudæorū: studebat & ipse cōueri: & credens se p̄fectū non eē iudæū: nisi lignū circūcisionis acciperet: erat hoc agere p̄paratus. Quod dū cognouisset mater eius: phibuit: dicens ei fore p̄culū: quia cū eēt rex multorū: acq; reret inimicitias subiectorū: cū p̄grinas solēnitates & suæ genti extraneas adipleret: nec pati eos super se regnare iudæū. Et illa quæ hæc dicens: oīno phibuit. At ille ad ananiā uerba referebat. Qui matri dixit: atq; interminatus ē: q̄ nisi acquiesceret: repēte decederet. Cui mater ait: metuere se: ne cā oibus iudicata: piculū ipse supplicii sustineret: qui quasi auctor & doctor existeret opeꝝ indecentium apud regem. Tunc ille audiēs hæc: respondit: q̄a possit et præter circūcisionē colere diuinitatē si apud se omnino decerneret leges iudaicas obseruare: & hoc esse firmius: quā circūcisionem accipere: ueniāq; illi daturum deum: opus hoc non implenti propter necessitatem: subiectorumq; formidinem. Tunc ergo rex hmōi sermonibus acquieuit. Post hæc at cum nequaꝝ suum desiderium abiēcisset: iudæū quēdam alium de galilea uenientē: melazarum nomine: & leges eruditum patrias: inuitauit: ut circūcisionis opus impleret. Qui cum intrasset ad eū: & uenisset legem moyses legentem ignoras inquit o rex moyses iura: & per hoc alias per hæc deo facere uideres iniuriā. Non enim solum facere te oportet eas: sed primitus facere quæ præcepta sunt. Quādiu sine circūcisione permanens: legibus nequaꝝ nosceris obedire. Sed si nondum ex hoc legisti legem: ut scias quapropter hoc geratur: uel nunc lege. Hæc audiens rex: actum differri non pertulit: sed ad aliam cōuersus est domū & uocans medicum quod præciebatur impleuit. Tunc euocata matre: & ananiā doctore: eis quod

egerat explanauit. Qui repente non mediocri timore sunt terri: ne causa cunctis manifestata rex periculum deiectionis incurreret: non patietibus subiectis uirum extranei dei cultorem sibimet superesse: ipsiq; pariter periculū sustinerent: quasi huius rei uiderentur autores. Deus aut præsens erat: qui illogē metum non perduxit ad terminum. Nam cum multa pericula & iazates & eius filii sepius incurrisent: eum ex ingentibus liberauit angustiis: & salutis dona concessit: ostendens: quia respicientibus ad eum: & ipsi soli credentibus nequaꝝ fructus pietatis aufertur. Sed hæc qui dem postea explanabimus. Igitur Helena regis mater uidēs regem pacifice gubernari: & suum filium esse beatū: & ultra cunctas gentes prouidentia diuina religiosum: desideriu habuit hierosolymitæque conspiciere ciuitatem: atq; cūctis hoibus diuulgatū dei templum suppliciter adorare: & hostias pacificas offerre. Ob quā rem filio supplicauit. Quo mater petente prone consentiente: & multam præparationē itineris faciente: & plurimas dante pecunias: descendit in hierosolymam: etiam filio multo eam itinere deducēte. Cuius aduentus hierosolymitis tunc profuit ualde.

De fame quæ apprehendit ciuitatem hierosolymorum: & mitigata per Helenā reginam adiabenorū & eius filium iazatem qui de paganismo conuersus fuerat in iudaismum: & de artabanorege parthorum.

Nam dum eorum ciuitatem illo tempore fames apprehendisset: & multi fuissent egestate consumpti: Helena regina misit quosdam suorum: alios quidem ad alexandrinarum urbem: ut frumenta ex eius pecuniis compararet: alios cyprum: quatenus caricas ex abundantia deferret. Cūq; uenissent hæc onera deportantes: alimenta indigentibus illa diuisit. Quapropter genti nostræ beneficioꝝ suorum maximam memoriā dereliquit. Cuius filius iazates audiens hanc famē: multas pecunias hierosolymitæque primatibus destinauit. Et alia quidē multa bona hi principes in nostra ciuitate gesserunt: quæ postea declarabimus. Artabanus itaq; rex parthorum senties sibimet satrapas inimicos: degere apud eos sibi iudicauit incautum. Quapropter ei uisum est: ut pergeret ad iazatem regē: salutem apud eum inuenire se credens: & ita ad regnum proprium remeare. Sumptis ergo cognatoꝝ atq; familiarium circa mille uiros: uenit ad regem iazatem. Cūq; ipse illum aperte nosset: iazates uero artabanum p̄nitens ignoraret: inueniens eum in itinere constitutum & astans ei: prior secundū morem patrium adorauit. Dein deo rex inquit: ne me despexeris tum seruū: nec circa supplicem sis superbus: miser enim rerū mutatione factus existens ex rege priuatus: tuum posco solatium. Perspice siquidē inconstantiam fortunæ: & hanc scito esse cōmunem: & uim simile habituram. Nam si me sine uindicta despexeris: erunt audaciores plurimi circa alios etiam reges. Hæc ergo Artabanus cum lachrymis ediebat: capite reclinato deorsum. Iazates autem ut eius nomen audiuit: & Artabanum suppliciter sibi respexit astantem: mox ex equo resiliens: habere inquit fiduciam o rex: nec te præsentia facta cōfundat. Velociter enim erit tibi muranda tristitia: amicum namq; me & auxiliatorem inuenies plusq; credis: aut enim in parthorū regno te rursus: aut in meo constitutum regē. Hæc dicens: regē Artabanum imposuit equo: ipse uero pedibus sequebatur: honorem tribuens ei: quasi regi maiori. Respicens igitur hoc Artabanus grauius tulit: & per præsentem fortunā honoremq; iurauit: descensuq; se: nisi ille rursus ascenderet atq; preiret. Tunc ille in equo ascēdens: eumq; ad regalia sua perducens: oēm ei honorem libenter exhibuit: & in cōfessu atq; conuiuuii primū recubitu ei parauit: non præsentem fortunā intendens: sed eius pristinā dignitatem eumq; rōne frequēter consolatus est: quia cōes sunt oibus fortunæ permutationes hoibus. Scripsitq; parthis suadēs eis ut Artabanum susciperent regē promittens eum pristinorum in se nō habere memoriā: simul & iuramenta præbens. Parthis uero suscipere quidem se uelle eum non negantibus: sed nō posse dicentibus habere regem: eo q̄ cinnamū iam constituissent principem ne forte iter eos emergeret: agnoscens eorū cinnamus uoluntatem: mandauit ut ueniret artabanus: regnum propriū recepturus. Cui utiq; credens Artabanus reuersus est: occurritq; cinnamus: & adorans eum: & regē simul appellans: auferens de suo capite: imposuit eius uertici dyadema. Sic igitur Artabanus per iazatem rursus in regno unde per proceres suos ceciderat restitutus est: nec fuit imemor beneficiorum in se gestorum: sed iazatem magnis muneribus reddidit. Nam & thiara recta permisit ei uti: & in aureo lecto quo solis parthorū regibus licet dormire concessit deditq; ei maximam & optimam regionem regis armenioꝝ: cuius terræ nomen est nisibis: in qua etiam primitus fecerunt Antiochiam ciuitatem: quam Migdoniā nuncupauerunt. His itaq; mulieribus a rege parthorū iazates honoratus est. Post paululū uero tps Artabanus regnum Perdani filio dereliquit. Is ueniēs ad iazatem: suadebat ei: ut sibi contra romanos pugnaturū ferret auxilium: cui tamen suadere nō potuit. Iazates enim romanorū sciens potentia atq; fortunam: putabat eum impossibilia bella tentare. Insuper dum misisset quinq; filios ætate nouellos ut linguam nostræ patriæ & eruditionē sub integritate cōdiscerent: sed & matrē: ut templum sicut p̄diximus adoraret: erat segnior ad bellandum. Sed & pardanē sapius prohibuit narrans ei romanorum uirtutes: & credens eum per talia uerba terrere: quatenus a desiderio contra romanos bellandi recederet. In his ergo parthorū rex indignatus: bellum aduersum iazatem repente pronunciauit. Sed nullam in hoc utilitatem habere

promeruit: deo scilicet spem eius ad nihilante. Agnoscentes enim parthi pardanis uoluntatem & quia contra romanos bellum suscipere decreuisset: illum quidem extinxerunt: principatum uero corardi eius germano contra dederunt. Cui etiam post paululum per insidias rebus humanis ablati: successit frater bologessis: qui duobus ex eodem patre germanis suis praeiuit potestatem: pacoro quidem seniori medorum: tuidati uero iuniori dedit armeniam. Monobazus igitur regis frater: pariter & eius cognatio: uidentes iazatem propter pietatem quam circa deum habebat ultra omnes homines excellentem: habuerunt & ipsi desiderium: ut mores patrios relinquentes iudaeis solennitatibus obedirent. Horum nisus subiectis fuit ualde gratissimus: & in hoc proceres indignati: iram equidem retinebant expectantes oportunitatem: ut in eis ulciscerentur. Quia obrem ad abiam regem arabiae scripserunt: multas se duros pecunias promittentes: si contra eorum regem castra moueret: simulque professi sunt circa primam congressionem eum se quoque deserere: quem uellent propter odium quod eorum cultum reliquerat poenas exoluere. Dicitis ergo sacramento firmatis: festinabant ad terminum peruenire. His itaque flexus arabiae rex: cum multo exercitu uenit ad iazatem. Tunc in ipsa prima congressione: antequam ad manus accederent: facto signo oes iazatem uelut uno uincti funiculo reliquerunt: & dorsum hostibus dantes effugerunt. Non tamen iazates expauit: sed concilium proditoris agnoscens a primatibus factum & ipse cum exercitu discessit: causamque requirens: ut agnouit constitutum ad arabas factum: auctores quidem interfecit. Altera uero die congressus plurimos occidit: omnes autem simul in fugam uertit: ipsique regem persequens: in quodam castro arsanum nomine circumclausit. Quo tamen forti dimicatione praualuit: captoque castro dum abiam regem non inuenisset uiuum: quoniam se ipse peremerat: abripiens omnem praedam quae in eo uidebatur esse magna amplitudine constituta: madiabenorum regressus est regionem. Primo quidem conamine adiabenorum proceres non ualentes aduersus regem: deo scilicet eius potestati tradente: neque tunc quiescere uoluerunt: sed scripserunt parthorum regi bologessis: rogantes eum: ut iazatem occideret: & eis principem de parthorum genere constitueret: dicentes se odio habere proprium regem: qui iura patriae destruxerat: & extranea diligebat. Haec audiens rex parthorum: eleuatus ad bellum est: & cum iustam belli non inueniret occasionem: datos ei a patre honores repetit: & resistenti bellum se inferre minatus est. His auditis: iazates non mediocriter turbatus est: & iudicans turpitudinem sibi fore: si propter metum collatis honoribus caedere uideretur: sciens insuper: quia etiam si his caederet: parthorum rex ab eius inimicitia non cessaret: decreuit magis deo curatoris omnium animarum suarum pericula committere: eumque maximum habere se arbitratum auxiliatorem: filios quidem & coniuges constituit in munitissimis locis: cunctaque frumenta & foenum: & pabula congregauit. Quibus gestis: hostium sustinebat aduentum. Veniente uero parthorum rege cum exercitu sui multa uirtute pedestri pariter & equestri: & cum magna uelocitate faciente uallum circa flumen medorum scilicet & adiabenorum provinciam terminantem: etiam iazates castra posuit non procul ab eo habens circa se equestriam quasi. vi. milia. Quo facto: uenit ad iazatem nuncius a parthorum rege directus: qui eorum uirtutem ediceret: quomodo ab eufrate fluuio usque ad bettorum terminum resideret: simul & subiectos reges ei adesse dicens interminatus pariter: quia poenas iazates exoluere: eo que circa sum dominum esset ingratus: a cuius manibus: neque deus eum posset quem colebat euerere. Hec dicente nuncio: iazates nosse se quidem parthorum exercitum dixit suo abundantius potiore. Sciendum tamen: quia cunctis hominibus melior esset deus. Et huiusmodi dato responsio: ad supplicationem dei conuersus terrae se prosternens: & cinere caput implens: cum filiis & uxoribus ieiunauit: inuocans deum atque dicens. Dominator domine: si non frustra me tuae dignitati subiecti: & iuste omnium te solum & primum dominum esse cognoui: adueni auxiliator: non pro me solummodo ulturus in hostibus: sed quia etiam contra tuam uirtutem cum nefanda presumptione locuti sunt. Et illi quidem hoc modo ingemiscens: cum lachrymis supplicabat: quem repente deus exaudiuit. Ea namque nocte Bologessus accepit epistolas: in quibus scriptum erat: quia Dacus & Ithacus cum maxima manu contemnentis eius absentiam ad diripiendam parthorum provinciam deuenissent: Quapropter nihil agens: retrorsum denuo remeauit. Sic itaque iazates deo prouidente parthici regis interminationem effugit. Post paululum uero tempus: cum quinquagesimum quintum aetatis: & uicesimum quartum regni compleisset annum: relinquens filios masculos. xxiiii. & filias xxiiii. uita priuatus est: successionem regni fratrem Monobazum habere praecipit: repensans enim quia per eius absentiam post mortem patris regnum ei fideliter conseruasset. Cuius mater Helena audita filii morte: grauiter quidem tulit: & sicut potuit mater quae piissimum filium uidebatur amisisse: uerum tamen consolata est: audiens regni successionem ad seniores suorum filium suum se perductam: ad quem etiam pergere festinabat. Cuius uenisset ad regionem adiabenorum: non multo tempore super filium iazatem uixit. Monobazus autem & illius ossa pariter & germani mittens in hierosolymis: sepelire praecipit in mausoleis: quos mater tribus procul stadiis ab hierosolymis construxisse uidebatur. Sed quaecumque rex Monobazus in uita sua tempore gesserit postea declarabimus.

De mago quodam qui prophetam se esse asserens plurimos iudaeorum seduxit. Cap. VII.

Tigitur dum sadas iudaeae provinciae gubernaret: quidam uir magnus nomine theodas populo multa suauiter: ut sumeres substantias suas sequerentur eum ad iordanum fluuium: semetipsum asserens esse prophetam: & praecipit fluuium diuidere: ut eis facile transitum preberet. Haec ergo dicens: seduxit quidem multos: non tamen permisit eos sadas ad experimentum suae insipientiae peruenire: sed repente cohortem misit equestriam super eos: quae inopinabiliter irruens: multos quidem peremit: plurimos autem uiuos cepit: ipsumque theodam comprehendentes: capitis sectione multauerunt. Haec sunt ergo quae iudaeis contigerunt: tempore quo sadas in eorum praesentibus regionibus.

Quomodo Tyberius Alexander in iudaeam directus administrator: filios iudaeae galileae populum seducens occidit. Cap. VIII.

Venitque sadas successor: Tyberius Alexander Alexandri filius: qui etiam alexandriae fuit Alabarchis: id est princeps salis: genere diuiciisque alexandrinorum cunctis excellens sed et filio suo Alexandro diuina cultura melior: quippe cum ille in paternis solennitatibus non permanisset. Horum ergo temporibus contigit illa maxima fames: quam et Helena regina multis pecuniis frumenta comparans ex aegypto: indigentibus sicut praediximus est partita. Insuper autem iacobum atque Symonem: & filios iudaeae galileae: qui populum a romanorum potestate subducere nitabantur sub Cyrino iudaeae praeside sicut praediximus crucifigi Alexander imperauit.

Quomodo Tyberio Alexandro Cumanus successit in iudaea: & quae defuncto Herode fratre regis agrippae defuncti: Agrippa iuuenis eius huius principatus: Caesare sibi Claudio concedente. Cap. IX.

Erodes autem rex calcedis remotiorem successionem hanc Ananiae nibeidei contulit. Tyberio autem Alexandro Cumanus successor aduenit. Defunctusque est Herodes frater regis Agrippae maioris: octauo anno Claudii principatus: tres filios derelinquens Aristobolum: qui ei de priori fuerat uxor progenitus: & ex Berenice fratris filia: berenicianum: & Hyrcanum. Cuius regnum Claudius caesar agrippae inuenit tradidit.

Quia aduentu Cumani praesidis in iudaeam a Caesare destinati: sub eo multi usque ad. xx. milia iudaeorum perierunt quarta die azimorum. Cap. X.

Seditio igitur incidente in hierosolymitarum ciuitate: dum cumanus in iudaea pro rege gubernatione consisteret: multi iudaeorum perempti sunt: sed primitus causam narrabo propter quam talia prouenerunt. Instante festiuitate paschae in qua mos est nobis azimam offerre: dum undique ad festiuitatem hanc populus conuenisset: metuens Cumanus: ne quae multitudinis turba aut res uel actio nasceretur: iussit militibus: ut una acie armatorum facientes: circa praesentem templi consisterent: ut si forte tale aliquid nasceretur: tumultuatum inquietudine prohiberetur: hoc enim & priores praesides iudaeae in huiusmodi festiuitatibus faciebant. Cuius quarta dies eius celebrationis excessisset: quidam militum reuelas genitalia sua populo demonstrabat. Quod illi uidentes ad iram furorisque producti sunt: non semetipsos contumeliam passos: sed in deo impietatem gestam esse dicentes: quidem uero peccatores: cumanus blasphemantes: asserere militem ab eo summissum. Cumanus autem audiens: & ipse non mediocriter peruersus est. Verumtamen hortabatur eos a seditione quiescere ne in festiuitate inquietudines excitarerent. Quibus dum suadere non posset: & illi ad blasphemias magis accedere: iussit omnes milites arma sumere ad antoniam conuenire. Erat enim hoc castrum sicut praediximus suppositum templo. Multitudo itaque uidens ibidem milites congregari: perterrita coepit effugere. Et dum se milites persequi crederent: per angustos egressus praesens cum timere fugientes oppressi sunt: & multos adiuuantes ceteros interemerunt. Viginti milia enim anumerati sunt qui in illa turba defecerunt. Quapropter erat eis pro festiuitate luctus: & omnes obliti rationum: atque sacrificiorum: ad lamentationem lachrymasque conuersi sunt. Haec ergo passiones unius militis luxuria generauit. Nondum uero luctus quiescebat: & alter incidit denuo super eos. Quidam enim qui ex illa turba fugientes euaserunt uia publica uenientes quasi cetum stadiis procul a ciuitate: & Stephanum caesaris seruum iter agerem more latrocinii spoliantes omnem eius diripere substantiam. Audiens hoc Cumanus milites continuo destinauit: praecipiens uicinos diripi uicos: & nobiles eorum uictos ad se adduci. Igitur uastatione facta: quidam militum leges moyses in quodam uico reperiens: easque sumens cunctis uidetibus rupit: & multas blasphemias atque contumelias eis imposuit. Iudaei uero haec audientes: & multi pariter concurretes: in caesarem descenderunt. Illic enim Cumanus erat. Ad quem accesserunt dicentes: non se: sed deum ad cuius iniuriam haec facta uidebant ultumque: se autem nolle uiuere: dum leges patrias sic tractari uiderent. Cum autem metuens: ne denuo tumultum populus excitaret: suadentibus amicis militiae qui contumeliam fecerat legibus secure percussio: occasionem secundae seditionis abruptit.

Seditio iudaeorum contra samaritas: & quia multi iudaeorum extincti sunt per cumanum adiuantem samaritas. Cap. XI.

Post haec igitur inter samaritas atque iudaeos inimicitiae huiusmodi causa prouenerunt. Mos erat galileis tempore festiuitatum ad sacram concurrere ciuitatem: & iter facere per samariam. Dum ergo aliquando iter haberent per uicum nomine ginis inter samariam & campum maximum constitutum: quidam conferentes litem: multos eorum interemerunt.

Primi itaq; galileorum audientes quæ gesta fuerant ad cumanum uenerunt rogantes eum ut interemptorum necem inquireret. At ille pecunias a samaritis accipiens: neglexit hoc facere. Tunc galilei dolentes: multitudinem excitauere iudeorum: ut arma sumerent: & suam defenderent libertatem: seruitutem amarissimam esse dicentes: & iniurias importabiles: in talibus non defendi. Primatibus aut eorum eos compescere uolentibus ac promittentibus quia faceret uindictam cum manus: illi pœnitenti non acquiescentes: ad manus progressi sunt: & sumentes in auxilio Eleazarum dinci qui per multos annos latrocinia faciebat in montibus: uicos aliquos samaritanorum incendentes: cuncta diripueret. Cumanus aut hoc audiens: atq; sumens sebastinorum cohortem & pedestriū. iiii. ordines: & coarms pariter samaritas sup iudeos egressus est: factaq; congressione: multos quidem peremit: plurimos aut uiuos cepit. Primi uero hierosolymorum genere pariter & honore: uidentes ad quantam calamitatum magnitudinem deuenissent: induti saccis: & cinere capita sua complentes: oio eis qui resolutauerant ut quiescerent supplicabant: ponentes ante oculos eorum subuertendam propriam regionem: & templum pariter concremandum: uxorū ac filiorū captiuitates futuras: & ideo rogabant ut mutarent uoluntatem: & proicientes arma quiescerent: & decetero ad propria remearent. Hæc ergo dicentes: flexerunt eos. Quorum alii recesserunt: latrones autem ad munitiora loca profecti sunt. Ex illo omnis iudæa latrocinii est impleta.

Quia numidius quadratus syriæ p̄s audiens hæc: & ascendens in iudæam primates iudeorum atq; samaritanorum romam iussit ascendere: pariter & cumanum & celerem: ut Claudio cæsari deberent ex his quæ fuerant gesta reddere rationem: & quæ quosdam iudeorum ipse puniuit. Cap. XII.

Samaritanorum uero primates ad numidium quadratum syriæ p̄s idem: qui illo tpe in tyro erat aduenientes accusare iudeos: quia uicos eorum incenderint ac diripuerint. Et pro his quidem quæ ipsi passi fuerant: non tantum se dolere dicebant: nisi quia romanorum contempserint potestatem: ad quorum iudicium debuerant pro sua siqua fuisset lesione concurrere. Nunc autem quasi romanos iudices non haberent: hæc ab eis acta dicebant: & propterea uindictam fieri postulabant. His ergo samaritas querebatur: iudei uero & seditionis & litis auctores samaritas fuisse dicebant: & ante omnes cumanum munitione oblatione corruptum: qui peremptorum necem uoluerit uindicare. Quadratus aut cum audisset distulit uindicare: dicens: tunc se sciam prolaturum: cum iudæam ueniens ueritatem subtiliter indagaret. Et illi quidem nihil agentes reuertebatur. Post paululum uero tempus quadratus in samariam uenit: ubi auctores seditionis audiens: & quosdam samaritanorum ac iudeorum indisciplinatos inueniens: crucifixit eos: quos cumanus captiuos habuerat. Et ex inde ueniens in quendam uicum nomine lidda: non breuiorem magnitudine ciuitatis: sedens in tribunali: & secundo samaritas audiens: a quodam samareo didicit: quomodo quidam primus iudeorum nomine dortus: & aliqui cum eo iuuenum numero quatuor populo suassissent: ut a romanorum potestate recederet. Et illos quidem quadratus p̄cepit occidi: Anianum uero pontificem: & Anianum magistrum alligans: romam direxit: quatenus de his quæ gesta fuerant: redderet cæsari claudio rationem: iussitq; primatibus samaritanorum atq; iudeorum pariter & Cumano & celeri millenario & uolentiarum inhibitori: ut ad imperatorem p̄gerent pro alterutris inter se questionibus audiendis. Ipse uero metuens: ne multitudo iudeorum seditionem iterum incitaret: hierosolymis uenit: iuenitq; urbem in pace degentem: & festiuitatem patriam deo celebrantem. Confidens ergo nihil ab eis inquietudinis generari: relinquens eos festiuitate: reuersus est antiochiam.

Quia Claudius audiens inter eos: iudeos quidem absoluit a culpa: rogatus ab Agrippa rege Cumanum uero exilio deportauit. Celerem autem millenarium & samaritanorum primates morte multauit. Cap. XIII.

Cumanus autem & qui cum eo erant: necnon & primi samaritanorum romam directi: acceperunt ab imperatore constitutum diem: quo deberent rerum suarum causas exponere. Habebant enim patrocinium Cumanus & samarite libertorum cæsaris & pariter amicorum: qui scilicet p̄ualere potuerant contra iudeos: nisi agrippa iuuenis cum romæ consisteret: & primos iudeorum opprimi uideret: uxorem imperatoris agrippinam suppliciter exorasset: ut marito suaderet: quatenus decenter audiens: sua iustitia seditionum puniret auctores. Claudius autem his p̄cibus p̄structus: causam audiens: dum agnouisset malorum principes fuisse samaritas: eos quidem qui ascenderant ad eum: iussit occidi: Cumanum autem fugam dedit. Celerem uero millenarium p̄cepit in hierosolymam duci: & omnibus uidentibus per totam urbem tractum laceratumq; dispergi.

Felix mittit p̄curator in iudæam: & quæ præ adiecta sit Agrippæ regi per Claudiū. Cap. XIII.

Misit autem & Claudiū felicem pallantis fratrem in iudæam p̄s idem: qui rebus in regiōe iudæa p̄sideret. Cuius decimum principatus cōpleisset annum: Agrippæ philippi tetrarchiæ donauit & baithaniā: & traconitidē simul adiecit: una cum abela qui fuerat de tetrarchia lisaniæ. Calcidicū uero ei abstulit: cui. iiii. p̄fuerat annis. Agrippa aut sumens donatiōes cæsaris: a Ziazō regi amaloz uolenti se circūcidere sororem drusillā dedit uxore. Epifanes. n. antiochi regis filius: eius

nuptias refutauit: nolens iudeorum solennitates sequi: licet hoc factum se eius cōpromiserit patri. Mariam uero dedit archelao helicii filio: cui agrippa patre fuerat primitus desponsata. Quibus nata est filia: nomine beronice. Nuptiæ autem inter drusillā & aziatum celebratæ non multo tempore interueniente huiusmodi causa soluta sunt. Dum felix in iudæam uenisset ammississet administrato: uidentem hanc cunctas mulieres pulchritudine precellentem: eius speciem concupiuit: & quendam iudeum Symonem nomine amicum suum: genere cipriū magnū mittens ad eam: suadebat: ut derelicto uiro nuberet ei: promittens eam beatam fieri. Illa uero non bene faciens: & declinare uolens inuidiam beronice sororis propter pulchritudinem suam: transcendere paternam solennitatem flexa est: & felicis nuptias est secuta. Ex quo susceptū filium uocauit ad agrippam. Sed quemadmodum iste iuuenis cum uxore per incendiū bebi montis temporibus titi cæsaris deperierit: postea declarabimus. Beronice uero post herodis mortem qui eius fuerat maritus & patruus: multo tempore uiduata: fama discurrens: quia cum fratre coiret uasit polemoni regi licia: ut circuncisus eam haberet uxorem. Sic enim iudicabat falsas oblocutiones posse monstrari. Polemon autem flexus est: maxime propter diuitias eius. Non multo tamen post eorum nuptiæ permanerunt: sed beronice propter nimietate coitus ut dixerunt polemonem dimisit. At ille solutis nuptiis: etiam solennitates iudeorum pariter dereliquit. Eodem uero tpe & Maria repudiata Archelao: coniuncta est Demetrio alexandrino: iudeo genere & diuitiis ualde claro: tunc. n. & Alabarches erat. Susceptūq; ex illo filium: agrippæ uocabulo nuncupauit. Sed de singulis horum subtiliter postea declarabimus.

Mors Claudii cui successit nero qui matrem uxorem & alios multos generis sui interfecit. Cap. XV.

Claudius interea cæsar defunctus est: cum imperasset annis tribus & decem: & mensibus viii. diebus. xx. Est autem sermo quorundam: quia ab uxore Agrippina fuerit ueneno peremptus cuius Agrippinæ pater fuit germanicus cæsaris frater: uir autem eius Dometius: barbarus: nobilissimus romanorum. Quo moriente: uiduatam multo tpe Claudius duxit uxorem: habentem filium: qui patris nomine Dometius uocabatur. Claudius ergo per zelum agrippinæ: messalam peremit uxorem: ex qua filios habuerat: Britannicum & octauiam. Erat autem ei & antonia filia senior quam prima uxore nomine petina habuerat. Octauiam itaq; desponsauit neroni: sic enim eum postea uocauit: cum cæsar eum filium adoptasset. Agrippina autem metuens ne britanicus crescens regnum a patre perciperet: & uolens imperium suo filio præparare: de morte Claudii sicut erat sermo tractauit. Quo mortuo: repente misit principem militiæ burrum: & cum eo tribunos libertorum ualde præpotentes: qui deducerent per castra Neronem: & eum morte principis adorarent. Nero itaq; hoc modo principatu sumpto Britannicum quidem ueneno latenter occidit: matrem uero propriam interemit: hoc ei retributionis munus impendens: non solum pro matris officio: sed etiam quod ei suis machinamentis romanorum præbuerat principatum. Peremit etiam Octauiam suam uxorem: multosq; uiros insignes: quasi insidias ei fecissent. Sed de his quidem desino plura narrare: multi namq; de Nerone hystorias conscripserunt. Quorum quidam pro gratia beneficiorum eius neglexere ueritatem: alii uero propter odium & eius inimicitias sic impudenter mendaciis inuoluti sunt: ut aperta reprehensione sint digni. Mirandi tamen a me non sunt: qui de Nerone mentiti esse noscuntur: dum neq; priorum gesta conscribentes: ueritatem uideantur hystoriæ custodisse: licet circa eos neq; odium habuisse noscantur: eum longis post eos temporibus extiterit. Sed de his quidem qui ueritatem hystoriæ prouidere nolunt: liceat scribere sicut uolunt. Probantur enim hoc habere grauissimum. Nos autem propositum ueritatis: perfectionem præsentis negotii breuiter comprehendere nitimur: & quæ nobis iudeis euenerunt enunciamus non negligentes aut calamitates: aut delicta referere studentes. Reuertar igitur ad narrationem casuum gentis nostræ. Primo itaq; imperii Neronis anno: moriente aziato alias azio maiorum rege: frater eius successit in principatu. & minoris armenie p̄sulatus Aristobolo Herodis regis calcidei filio a Nerone commissus est. Sed Agrippæ donauit cæsar partem quandam galilee tyberiadis tetrarchiæ præcipiens: ut ei esset subiectus: deditq; ei & Iuliam ciuitatem: trans fluum constitutam: & uicos circa eam positos. xiiii.

Quia felix missus in iudæam: & inueniens prouinciam a latronibus nimis afflictam: prospexit ut illis interemptis: pacem tribueret regioni: principem uero latronum eleazarum uinctum direxit ad cæsarem & de morte ionathæ pontificis. Cap. XVI.

Res itaq; iudeorum clementem semper a peiori suscipiebant. Latronum namq; denuo & magorum hominum turbis seducientium populorum: est repleta prouincia. Quorum multos quotidie cum latronibus capiens felix necabat: pariter & Eleazarum dei filium: qui latronum ordinem instituerat: per insidias cepit uiuum. Dans enim fidem: quia nihil mali sustineret: flexit eum ad se uenire: quem uinctum romam direxit ad cæsarem. Habens autem inimicitias felix apud pontificem ionathan: eo quod esset pius: & ab eo moueret: ut rebus iudeorum melius p̄sideret: ne querelam a plebe susciperet: cum populus petisset a cæsare: ut ipse in iudæam dirigeretur administrator: occasionem quærebat per quam remoueret eum: qui uideret ei sapius importunus. Graue namq; est nocere uolentibus si crebrius arceantur. Pro hac igitur causa

foelix fidelissimum amicorum Ionathæ quædam nomine Ioseph: genere hierosolymita: multarum pecuniarum promissione flexit: ut super Ionathæ latrones induceret: qui eum uita priuarent. Ille autem sumpto consilio hoc modo per latrones necesse illius appetiuit. Ascenderunt quidam eorum ad ciuitatem: quasi adoraturi deum: gladiosque sub ueste portantes: & permixti populis: peremerunt eum. Cuius mors eius multa remansisset: decetero cum omni fiducia latrones in festiuitatibus ascēdebant: & gladios absconditos habentes: quos uolebant inimicorum permixti populis perimebant: & non solum in reliqua ciuitate: sed etiam in templo quosdam interimebant. Nam & ibi sæpius cædes facere præsumperunt: nihil se agere impietatis existimantes. Ob quam causam arbitror etiam deum auersatum nostram urbem & templum: uelut nequaquam suo habitaculo mundum tradidisse romanis: & ut purgatio fieret ciuitatis: ignem & seruitium intulisse: dum uellet nos cum uxoribus atque filiis crebris castigare calamitatibus. Opera itaque latronum hoc implebat scelere ciuitatem. Magis uero & seductores populos suadebant: ut eos in heremum sequerentur: dicentes se dei prouidentia signa & prodigia monstraturos. Multique in hac insipientia flexi supplicia protulerunt: quoniam dum ad hoc accessissent: a foelice puniti sunt.

Quia ueniēte ægyptio malefico: & multis iudæorum ab eo seductis: foelix aggressus eos multos occidit.

Cap. XVII.

Item enim in tempore uenit aliquis ex ægypto in hierosolymam dicens se esse prophetam & populari multitudini persuasit: uti cum eo ad montem qui dicitur oliuarum positus e diuerso ciuitatis procul stadiis. v. conscenderent: uelle dicēs eis exinde monstrare: quæ eo uiuente hierosolymorum muri corruerent: unde ingressum eis faciendum esse promittebat. Foelix autem dum hæc audisset: iussit militibus ut arma sumerēt. Quo facto cum multis equestribus impetu facto ab hierosolymis irruit super eos: quadringentos quidem eorum gladiis interemit: ducentos uero uiuos cepit: ipse autem ægyptius lapsus fuga dissiuit. Rursus itaque latrones populum contra romanorum prælia concitabant suadentes: ne eis subiacere deberēt: & sibi resistentium uicos incendebant atque diripiebant.

Quemadmodum iudæos & syros pro equitate ciuilitatis in cæsarea seditiosa concertantes: foelix compefcuit.

Cap. XVIII.

Item hæc autem iudæi habitores cæsareæ: contra syros pro equitate ciuilitatis huiusmodi facere seditioem. Iudæi namque primos se esse dicebant eo quod conditor cæsareæ rex Herodes de genere fuerit iudæorum. Syri uero de Herode quidem ita esse profitebantur: dicebant autem cæsaream stratonis turrim primitus uocitatum: & tunc nullum habitatorem ipsius ciuitatis fuisse iudæum: Hæc audientes præfecti præuinciarum: sumentesque ex utraque parte seditioem auctores: plagarum affecere uulneribus: & tempestatem litis eorum ad breue tempus hoc opere sedauerunt. Rursus quoque iudæi habitantes in ciuitate: diuitiis confidentes: & propterea spernentes syros: blasphemis studebant eos ad iurgia denuo prouocare. Illi uero pecuniis quidem minores: sed sapientia fortiores dum multi cæsariensium & sebastenorum sub romanis ibidem militarent: pauco tempore & ipsi iudæis iniurias sermonibus inferebant. Post: alterutros se ita lapidauerunt donec ex utraque parte uulnerati conciderent: uerūtamen uicere iudæi. Foelix autem cum uidisset belli modo eorum esse certamen: metuens petebat iudæos: ut a lite cessarent. Quibus non audientibus milites armatos misit: & multos quidem eorum peremit: plurimos autem uiuos cepit: & domos quorundam multis pecuniis refertas expilari militari irruptione permisit. Iudæorum uero modestiores & dignitate nobiliores: metuētes pro semetipsis rogauere foelicē: ut milites missa turba reuocaret: eisque deterso parceret. Quod foelix facere eorum precibus acquieuit. Hoc itaque tempore: rex Agrippa dedit pontificatum hysmaheli filio Siab. Exorta est enim & pontificum contentio contra sacerdotes & hierosolymitarum primates. Vnusquisque enim eorum cateruas prociuum & seditiosorum hominum colligens: uidebatur esse princeps. Et consentes semetipsos ad lites: alterutris derogabant: & se lapidibus obruebant. Qui autem prohiberet non erat: sed ut in ciuitate sine præfule: audaci potestate ab omnibus talia gerebantur. Tantam siquidem impudentiam atque præsumptionem pontifices obtinuerant: ut etiam seruos suos ad areas destinare præsumperint: qui decimas sacerdotibus competentes auferrent. Unde fiebat: ut sacerdotes per inopiam deperirent. Sic enim inquietorum uis oppressa grauitate iustitiæ præualuerat.

Quomodo Portio festo in iudæam misso pro successione foelicis: contigit præuinciam sicariis commoueri.

Cap. XIX.

Portio siquidem festo directo a Nerone pro successione foelicis: primi iudæorum cæsaream habitantes: ascenderunt romam: accusaturi foelicem. Qui sine dubio poterat penas exoluere pro lesione iudæorum: nisi plurimum cinero pro fratris pallantis præcibus indulgisset: cui tunc honorem maximum impendebat. Interea primates syrorum cæsariensium Berillo pedagogo Neronis: qui officium super græcos habebat: per epistolas multis pecuniis suaserunt: ut a Nerone peteret: dari eis epistolam: per quam ius ciuilitatis quod cum eis habebant iudæi communiter poenitus non fieri intimaret.

Berillus ergo imperatorem rogauit atque promeruit: ut huiusmodi scriberetur epistola: quæ tamē genti nostræ postea ingentium malorum fuit occasio. Agnoscentes namque iudæi cæsariensis: quæ fuerant scripta pro syris: tantas suscitauere seditioes: donec bella succederent. Festo igitur in iudæa ueniēte contigit ut præuincia a latronibus uastaretur & uici omnes incenderent. præcipue namque sicarii abundabant utentes gladiolis magnitudine similibus persicorum ensium: cum summitatibus obuncis: & quales sunt romanorum sicarii: quibus etiam uocabulum sicariorum latrocinantibus habuerunt. Hi namque latenter permixti: in festiuitatibus populorum sicut prius diximus ad ciuitatem pro cultura diuina conuenientium: quos uolebant facile perimebant. Sæpius et cum armis ad uicos inimicorum ueniētes diripiebant: & cuncta pariter concremabant. Interea diuersis rebus turbata præuincia: festus multitudinē destinauit equestrium atque pedestrium: super populosque decepti fuerant a quodam mago: salutem eis: & malorum requiem promittente: si eum sequi in desertum contenderent. Quo facto: & ipsum seductorem & seductos: irruentes qui missi sunt occiderunt.

De porticu interiore templi: & quemadmodum eam exaltauere iudæi: & quia festus ob hoc indignatus iussit opus destrui: sed iudæis rogantibus: concedi sibi ob hoc legatos mittere ad Nerone: concessit miserunt nuncios: quos audiens nero: ueniam gesti operis condonauit: & edificium manere permisit: & quia moriente in iudæa festo: successor uenit Albinus.

Cap. XX.

Item tempore rex Agrippa fabricatum est edificium magnitudine ualde præcipuum: in palatio hierosolymorum: iuxta theatrum. Quod palatium factum est olim a filio Asamonei: in loco eminenti positum. Quod etiam uolētibus ciuitatem respicere delectabilem conseruebat aspectum: unde rex inclinatus: inspiciebat ea quæ gerebantur in templo. Hæc itaque uidentes hierosolymorum primates grauitate habuerunt. Non enim patrium erat: ut ea quæ fiebant in templo: & maxime cum sacra dispenseretur: aliqui exceptis sacerdotibus aspiceret. Quapropter parietem excelsum edificauerunt circa ædē: quæ erat in interiori sacratio ad occidentem uersa. Hic ergo paries non solum triclinii regalis aspectum abstulit: sed et occidentalis porticus quæ erat in exteriori templo: ubi custodias in festiuitatibus propter templum habere romani solebant. In his igitur indignatus rex Agrippa: & præcipue festus perfectus: præcepit eis: ut opus edificatum repente destruerent. At illi rogauerunt ut eis potestas daretur: quatenus ob hoc legatos dirigerent ad Nerone: dicentes non se uitam habituros: si quædam pars templi destrueretur. Tunc permittente festo: miserunt de suis primatibus decem: simul & hysmaelē pontificem: & helchiā gazophilacem. Nero autem audiens eos: non solum ueniam gesti operis condonauit: sed etiam edificium manere permisit: hoc beneficium pompeie coniugi religiosæ: pro iudæis supplicanti condonans. Qui decem quidem qui uenerant redire præcepit: helchiam uero & hysmaelē obsidum loco retinuit. Rex igitur hæc agnoscens pontificatum dedit Ioseph filio Symonis pontificis: qui cognomen habebat cadis. Porro Cæsar misit Albinum in iudæam præfectum: mortem festi cognoscens. Rex autem denuo Ioseph quidem pontificatum priuauit: & Anani filio qui & ipse Ananus uocabatur eius successione dedit. Hunc etenim seniore Ananum dicunt fuisse foelicissimum: filios namque habuit: qui omnes dei pontificatu sunt functi: dum & ipse primitus hunc honorem plurimis temporibus habuisset: quod nulli pontificum apud nos prouenisse dinoscitur. Ananus autem iunior cum pontificatum suscepisset: erat uehementer asprum & audax: secta sadducens: qui circa iudicia sunt ultra omnes iudæos ualde crudeles: sicut iam declarauimus.

Quia sub eo a nece præuincialium sicarii cessauerunt.

Cap. XXI.

Um ergo huius secte Ananus esset: credēs se inuenisse tempus oportunitatis: festo mortuo & Albino in itinere constituto: concilium fecit iudicum: & quosdam seductores ad semetipsum inter quos & fratrem Iesum qui dicitur Christus: nomine Iacobum: quasi contra legem agentes accusans: tradidit lapidandos. Qui autem uidebantur moderatissimi esse ciuitatis: & circa legis integritatem habere sollicitudinem: grauitate hæc tulere: miseruntque latenter ad regem: rogantes eum: ut scriberet Anano: ne talia perpetraret: cum neque prius recte fecisset. Quidam uero eorum etiam Albino occurrerent: ab Alexandria ueniēti: eumque docuerunt: quia non liceret Anano præter illius uoluntatem congregare concilium. Albinus autem eorum sermonibus flexus: cum iracundia scripsit Anano: interminatus eum penas exoluere. Quapropter & rex Agrippa sublato ei pontificatu: quibus habuerat mensibus: Iesum dānei filium in eius loco constituit. Cuius Albinus in hierosolymitarum uenisset urbem: omni prouidentia nisus est ut præuincia pacem haberet: & ideo sicariorum plurimos interemit. Pontifex igitur Ananus per singulos dies ad meliorem gloriam conscendebat & fauorem ciuium habebat pariter & honorem. Erat enim longæ: & quotidie Albinum atque pontificem muneribus complacabat. Habuit autem famulos ualde laboriosos: qui cum procacibus conuersari uiris: pergentes ad areas: sacerdotum decimas accipiebant: tum facientes: & non abstinentes a cæde non dantium: sed etiam alii pontifices similia seruorum illius peragebant: cum nullus utique prohiberet. Quapropter sacerdotes quoque olim ex decadis alebantur: tunc inopiæ necessitate deficiebant. Rursus igitur sicari festiuitatis tempore noctu ciuitatem ingredienti: comprehenderunt uiuum scribam magistratus Eleazarum filium

Ananiae pontificis: & alligantes eduxerunt e ciuitate. Deinde mittentes ad Ananiam: dixerunt ita sese scribam remissuros ad eum: si albino suaderet: ut decem uiros quos ex eis coeperat: & uictos habebat absolueret. Ananias autem propter necessitatem Albino ut haec faceret persuasit: quod opus maximorum malorum fuit initium. Latrones namque semper moliebantur ut aliquos familiarium caperent annaniae: quos non aliter: nisi quosdam sicariorum reciperent: dimittebant. Cuius numerus eorum iterum acruisset: capta fiducia rursus prouiciam affligebat. Hoc itaque tempore rex Agrippa Philippi caesarem amplius fabricata: ad honorem Neronis nerodia appellauit: & BERICIS theatrum pecuniis multis instructum annalibus spectaculis condonauit: innumeras illic expensas efficiens. Frumenta namque populo copiosa: & oleum opulenter exhibuit: & omnem pariter ciuitatem statuarum pulchritudine: & antiquorum imaginibus exornauit: & poenae omne decus regium ibi migravit. Quapropter crescebat aduersus eum odium subiectorum eo quod illorum pompam auferens: ornaret extraneam ciuitatem: Iesus autem gamelielis filius a rege successionem pontificatus accepit: iesu danei honore priuato: & propterea seditio inter alterutros orta est. Facientes enim collectionem prauorum hominum: frequenter usque ad lapides blasphemias praecedentibus incideret. Ananus autem praecellebat eos: quando diuitiis suis paratos accipere pecunias redimebat. Custobarus enim & Saul maximam ei multitudinem congregabant: cum essent de genere regio: & propter agrippae conationem populi fauorem haberent: uolenti scilicet iura & res infirmorum diripere praeparati. Ex quo praecipue contigit nostram ciuitatem languere magis: cum utique res eius ad peiora proueheretur.

Quia florus ueniens Albino successor: tantis malis iudaeos affecit: ut eos ad arma contra romanos uenire compelleret.

Cap. XXII.

Albinius itaque cum audisset sibi successorem gessium florum fuisse directum: uolens aliquid hierosolymitis praestare: producens uinctos qui erant indubitanter morte digni eos praecipit occidi. Alios autem qui ex parua quarela tenebantur in carcere: pecuniis sumptis abire praecipit: & ita gestum est: ut carcer quidem purgaretur a noxiis: sed prouincia latronibus impleteretur. Interea ex tribu leui quicumque erant hymnorum dictores: persuaserunt eius regnum decere dicentes: ut memoriam de nouitate introducta praeciperet. Quod petentes: impetrauerunt. Rex etenim cum uoluntate eorum qui concilio praesidebant hyrnidicis hoc concessit: ut posita ueste prima. Linea sicut uoluerant uterent. Omnia contraria patris legibus agebantur quibus spreto non poterant poenae non solui. Igitur cum iam tunc etiam templum uideretur esse praefectum: & ciues conspicerent: artifices ultra decem & octo milia uacantes operibus & labore indigentes unde mercedes acciperent: quibus scilicet ex opere templi alimenta ministrabantur pecuniaque repositas propter timorem romanorum habere non ualere: tunc habito consilio: ut cura haberetur artificum: & eis potius liceret expendi thesauros: quando si una hora quilibet operaretur: mercedes acciperet: regi persuaserunt: ut orientalem porticum altius eleuaret. Erat autem haec porticus in exteriori templo posita in conualle profunda quadringentorum cubitorum parietes habens: ex lapide quadrato alboque constructos. Singulorum enim lapidum erat longitudo cubitorum uiginti: altitudo uero sex: opus Salomonis regis: qui primitus templum omne construxit. Rex autem dum ei a Claudio templi fuisset cura commissa: iudicans quia omnis operis destructio quidem esset facilis instructio uero difficilis: & praecipue ad hanc porticum & tempore & copiosis pecuniis opus esset: hoc quidem supplicantibus fieri denegauit ciuitatem uero sterni abo lapide non prohibuit. Iesu autem filio Gamelielis pontificatum priuato dedit hunc honorem Mathiae theophili: sub cuius pontificatu: & bellum romanorum contra iudaeos sumpsit initium. Necessarium inter haec credo & historiae praesenti esse conueniens: narrare de pontificibus quomodo inchoauerunt: & quibus fungi hoc honore permissum est: & quanti fuerunt usque ad bellum finem. Primum itaque omnium dicunt aaron fratrem moyses pontificatum sumpsisse diuinum: quo moriente successisse mox filios: & ab aliis eorum denuo liberis honorem unius distributum. Unde legitimum est nullum posse pontificatum percipere: nisi de sanguine fuerit aaron: ex alio namque genere neque si in regno constitutus sit: pontificatum potest adipisci. Fuerunt itaque omnes ab aaron sicut diximus primo usque ad sinasum qui belli tempore per discordiam pontifex ordinatus est: numero. lxxxiii. Ex quibus in deserto temporibus moyses consistente tabernaculo quod moyses deo dicauit: usque dum ad iudaeam populus aduenisset: ubi Salomon rex edificauit templum: pontificatum habuerunt uiri numero. xlii. Primi namque donec uitam finirent morte: habebant in eorum pibilibiter hunc honorem postea uero etiam uiuentibus successio praebatur. Sed dei quidem. xlii. aaron existentes ex genere: per successionem sumebant honorem. Fuit autem haebreorum respublica primo quidem sub populi potestate: post hoc autem sua unius principatu sita: tertio uero sub regibus. Tempus ergo quo isti. xlii. habuere principatum: a die qua aegyptum patres nostri moyses duce reliquerunt: usque ad aedificationem templi quod Salomon rex hierosolymorum in urbe construxit: fuit annorum. xlii. & sexcentorum. Post illos itaque. xlii. pontifices. decem & octo alii hanc

renuere potestatem: a Salomonis regis temporibus hierosolymis sibi met succedentes: usque ad aduerum Nabuchodonosor babyloniorum regis: qui castrametatus est aduersus urbem: templum quidem concretauit: gentem uero nostram in babyloniam migravit: & pontificem Iosedech captiuum duxit. Tempus enim pontificatus horum quadringentorum. lxxvi. fuit annorum: mensium sex: dierumque. xx. eum utique iudaei sub regibus essent constituti. Post tempus autem annorum. lxx. captiuitatis geste per babylonios cyrus persarum rex dimisit ex babylonia iudaeos ad propriam remeare terram: atque concessit templum edificare captiuis. His itaque remeantibus: Sion pontificatum sumpsit: & ex eius genere alii. xv. usque ad tempus regis Antiochi: qui uocabatur eupator hunc habuere praesulatum. Conuersabantur autem populari potestate annis quadringentis. xliii. primusque Antiochus quam praediximus: & princeps eius militiae lisyas: omnia cui erat Menelaus cognomen tum pontificatu deposuerunt: perimentes eum in heroea & constituerunt pontificem ioachim ex genere quidem aaron: non autem ex ista domo. Propterea autem & Onias defuncti fratruelis & nomen referens patris: ueniens in aegyptum Ptolomei philometoris amicus effectus & Cleopatrae eius uxoris: suasisit eis: ut secundum heliopoliticam legem deo constituerent templum: hierosolymitano simile: & eum pontificem ordinarent. Sed de templo apud aegyptum edificato: saepius declarauimus. ioachim uero cum tribus annis habuisset pontificatum defunctus est cui nemo successit: sed per annos. vii. ciuitas fuit sine pontifice. Igitur Ionathas frater iudae machabei ipso tempore suscepit pontificatum quem tenebat. iiii. annis. Quo per insidias moriente dolo Triphonis: sicut superius iam quodam loco narrauimus: accepit hunc honorem Symon germanus eius. Huic per dolum quoque generi in conuiuio morienti: filius successit Hircanus. Qui cum tenuisset pontificatum annis. xxxi. in senectute moritur cum & pontificatum tenuisset & regnum. Quo defuncto: Aristobolus eius maior filius ei successit: qui primus sibi diadema imposuit: ac post annum moritur. Cuius uxor alexandra fratrem eius alexandra constituit in regno. Alexander autem: cum & regnasset: & sacerdotium tenuisset annis. xxvii. uita priuatus est: alexandrae coniugi praecipiens: ut ipsa pontificem ordinaret. Quae pontificatum quidem Hircano suo filio dedit: regnum uero ipsa retinens annis. ix. defuncta est. Cuius filius Hircanus per tempus pontificatum obtinuit. Post mortem namque alexandrae: dimicauit aduersus eum frater eius Aristobolus: & dum uicisset: illum quidem pontificatu remouit: ipse uero & regnum tenuit: & dei pontifex fuit. Huius anno tertio regni: mense similiter tertio: ueniens Pompeius: & hierosolymitarum ciuitatem forti dimicatione deuincens: ipsum quidem romae cum filiis uinctum misit: Hircanus uero denuo in pontificatu restituit: quae gentis quidem praesidatum habere permisit: diademate uero uti prohibuit. Habuit autem Hircanus hanc potestatem super nouem priores alios annos. xl. Barzafranes autem & pacorus phariae potentes: transeuntes eufratem: & pugnantes aduersus Hircanum: ipsum quidem caperunt: Aristoboli uero filium Antigonom constituere regem. Qui dum tribus annis & mensibus totidem tenuissent regnum: Sosius & Herodes obsederunt eum: captumque transmiserunt Antonio. Antonius uero defunctum Antiochiam trucidauit. Herodes uero commisso regno sibi met a romanis nequaquam constituit ex genere Asamonei pontifices: sed quibusdam ignobilibus & qui solummodo de sacerdotibus essent praeter Aristobolum tribuit hunc honorem. Aristobolum namque filium Hircani: qui a parthis captus fuerat: pontificem constituens: sororem eius mariannem duxit uxorem. Ob quam rem fauorem populi sibi met collocauit: propter Hircani memoriam. Deinde metuens: ne cuncti ad Aristobolum declinarent: eum in hierico suffocari dolo machinatus est cum nataret: sicut iam declarauimus. Post hunc autem nequaquam alicui ex genere Asamonei pontificatus tribuit potestatem. Similia quoque gessit in constitutione sacerdotum Archelaus Herodis filius: pariter & romani postea super iudaeos obtinentes imperium. Sunt ergo uiri qui ab Herodis temporibus pontificatum habuerunt usque ad diem qua titus templum & ciuitatem capiens concretauit: cuncti simul uigintinouem. Tempus autem horum: anni sunt centum & septem. Quorum quidam conuersati sunt: sub Herodis regno: & filii eius Archelai. Post horum uero mortem: populi quidem potestate cuncta gerebantur: praesulatum tamen gentis pontifices obtinebant. Haec ergo de pontificibus dicta sufficiant. Gessius itaque Florus missus a Nerone successor Albino: plurimis malis iudaeos attriuit. Erat namque genere Dazonius: habuit autem uxorem nomine Cleopatra: quae dum esset amica Pompeiae Neronis uxoris: & malignitate marito non minor. per eam uir eius infulus huius dignitatis adeptus est. Sic autem Florus circa potestatem malignus fuit & uiolentus: & praemagnitudine malorum eius: Albinum quasi beneficii largitorem iudaei laudarent. Ille namque malignitatem celabat: & ne poenitus deprehenderetur a turba quodammodo prauidebat. Gessius autem Florus quasi ad docendam nequitiam missus iniquitates suas in gentem nostram aperta malignitate pompabat: neque direptioni parcens: neque modum iniusti supplicii dereliquens. Erat enim inflexibilis ad miserandum: & omnibus lucris auarus qui etiam in latronum direptione communicabat. Sine timore namque multi ad hoc accedebant cum illius permissione: ut de sua salute minime cogitarent. Quod opus non erat mediocriter condolendum. Quapropter

Y

infelices iudæi cum non ualerent uastationes sustinere latronum: cogebantur a propriis solēnitibus recedentes cuncti diffugere: ut melius ubicunq; liceret apud alienigenas habitarent. Florus igitur fuit qui nos contra romanos bellum fecit assumere: melius iudicans citius q̄ paulatim: & per tempora nos perire. Initium quippe sumpsit hic prælium secundo quidem anno amministrationis flori. xii. autem Neronis imperii. Sed ea quidem quæcūq; aut facere coacti sumus: aut patri perfecte scire poterunt qui legere uoluerint libros a me de iudaica dimicatione conscriptos. Hic igitur ponam terminum antiquitatis historia: postq̄ etiam bellum cœpi conscribere. Continet ac hoc opus a prima hominis natiuitate traditionem usq; ad. x. annum neronis imperii. Ea siquidem quæ nobis iudæis prouenerūt in ægypto: & Syria: Palestina: & quæcūq; perpeffi sumus ab assyriis & babiloniis. uel circa nos Perse seu Macedones egerunt: & post eos romani: sicuti reor sunt cū integritate composita. Nisus sum autem etiam descriptione conseruare: qui per annos duo milia constituti sunt. Conscripsit etiam sine errore successiones regum: actus eorum: & conuersationes enuncians: & monomarchorum potestates enarras: sicut ex sacris libris de rebus omnibus descriptio continetur. Hoc enim in principio historiae me facere compromisi. Dico siquidem cum fiducia: opere iam perfecto: quia nullus alter licet uoluntatem habuerit: neq; iudæus: neq; alienigena potuit hic negocium græcis ita subtiliter explanare. Habens enim indubitanter a congenitibus meis maximam eruditionem nostræ prouinciæ etiam græcas studui litteras adipisci. Artis namq; grammaticæ experimentum sumpsit: integritatem uero prolacionis uerborum: possidere me paterna consuetudo prohibuit: quippe cum apud nos non recipiant eos: qui elocutionem multarū gentium didicisse noscuntur eo q̄ commune putem hoc officium non liberis tantummodo sed etiā uolentibus seruis. Sapiētiam uero illos testantur habere tantūmodo: qui leges sub integritate cognoscunt: & uirtutem sacrarum litterarum interpretari possunt. Propterea multis in hoc studio laborantibus: uix duo quidem aut tres adepti: & laborum fructu repente potiti sunt. Nō erit forsā inuidiosum etiam de genere meo: & uitæ actibus postea breuiter enarrare. In his ergo dicere ulterius de antiquitate cessabo: libris existentibus. xx. habentibus uero. lx. milia uersuum. Et si diuinitas concesserit: per discursum: commemorabo rursus & causas belli: & eorum quæ ad præsentem pertinent diem: quæ est tertidecimi quidem anni Domiciani cæsaris principatus: mihi autē a natiuitate quinquagesimi & sexti. Proposui quoq; uobis conscribere nostras etiam idest iudæorum sectas: in. iiii. libris: de deo eiusq; substantia: & de legibus & cur secundum eas aliud facere permittimur: aliud prohibemur.

De antiquitatibus Iudæorum Finis.

Josephi Mathathia filii hebræi genere sacerdotis ex hierosolymis de antiquitate iudæorum contra Appionem grammaticum alexandrinum. Cap. I.

Vfficienter ut arbitror & per libros antiquitatum opulentissime uirorum Epaphrodite legentibus eos aperui de nostro genere iudæorum: quia & uetustissimum est & primam conscientiam propriam habuit: quinq; milia enim annorum numerum historiam continentem ex nostris sacris libris græco sermone conscripsi. Quoniam uero multos uide respicientes blasphemiam quorūdam insane prolata: & ea quæ a me de antiquitate conscripta sunt non credentes: putantes mendacium nostrum sit genus: eo q̄ nulla memoria apud grecorū nobis Historiographos digni sunt habiti nostri maiores. Pro omnibus his arbitratus sum oportere me breuiter hæc dicta conscribere: & derogantiū quidem uelānum spontaneumq; increpare mendacium: aliorum uero ignorantiam pariter emendare: uniuersosq; de nostra antiquitate qui scilicet ueritatem amplectuntur edocere. Vtar autem in meis dictis testibus eis: qui de omni antiquitate apud grecos fidedigni sunt iudicandi: eos autem qui blasphemie de nobis atq; fallaciter conscribere aliqua per semetipsos conuicta indubitanter ostendam. Conabor etiam causas exponere propter quas nō multi in græcis historiis gentis nostræ fecere memoriā: necnon & eos qui dem nobis nequaq; scribere uoluerunt nescientibus aut nescire simulantibus indicabo. Primitus itaq; satis admiror eos qui existimant oportere de rebus antiquis græcis tantummodo fidem habere & ab eis consulendam esse ueritatis integritatem. Nobis autē & aliis hominibus non esse credendum. Sed ego omnia in his contraria uideo contigisse. Quapropter decet non uarias opiniones inspicere: sed ex ipis rebus iustitiam ponderare. Omnia siquidem græcorū noua & herius: ut ita dicā: nuper facta cognoui. Et hæc fabricas ciuitatū & adiuuētiones artiuū conscriptionesq; legum cunctarumq; regū iunior apud eos est historiae diligentia conscribenda. Apud ægyptios autē atq;

Chaldeos & phœnicas: desino enim nos illis cōnumerare sicut ipsi fatētur: res gestæ antiquissimā & permanentem habent memoriæ traditionem. Nam & locis omnes inhabitant quæ nequaq; aeris corruptioni subiaceant. Et multam prouidentiam habuerunt: ut nihil horum quæ apud eos agitur sine memoria linq̄erentur: sed in publicis conscriptionibus semper a uiris sapientissimis dicerentur. Græcorum uero regionem innumeræ corruptiones inuasere: rerum memoriā delentes. Qui autem nouas constituentes conuersationes omnium se præesse credidere. Sciant quia etiam sero & uix naturam potuere agnoscere litterarum. Nam antiquissimum earum usum habuisse creditur a phœnicibus: & a cadamo se didicisse gloriantur. Sed neq; illo tempore poterit aliquis demonstrare seruatam conscriptionem neq; in templis: neq; in publicis anathematibus: quando et de troianis rebus ubi tot annis militatum est. Postea multa quæstio atq; contentio facta est: utrū litteris usi sunt. Et magis ueritas obtinuit eo q̄ usus modernarum litterarum illis fuisse incognitus. Constat autem quoniam apud grecos nulla inuenitur absolute conscriptio poemate Homeri uetustior. Et hunc etiam post bella troiana fuisse manifestum est. Et ante neq; hunc litteris suum poema reliquisse: sed caribus memoria reseruatam: postea fuisse compositum & propterea multam in eo conspexi dissonantiam. Qui autem historias apud eos conscribere tentauerunt. i. hi q̄ Circadamū milesium & Acusilaus argiuus: & post hunc quicunq; alii fuisse referuntur. Paululum tempus persicam apud hellanicum militiam præcessere. Sed eos etiam qui de caelestibus & diuinis primitus apud grecos philosophati: idem pherecidem Syrum & Pythagoram & Thaletē omnes concorditer confitentur: Aegyptiorum & Chaldeorum fuisse discipulos: & breuiter conscripsisse quæ a græcis omnium antiquissima iudicantur: ita uix ea credant ab illis fuisse conscripta. Quomodo ergo non est irrationabile: ut tali factu uegetentur græci tanq̄ soli sciant uetera: & ueritatē eorum sub scrupulositate de antiquis non ab ipsis conscriptoribus facillime discant: quia neq; firmiter scientes aliquid conscribere: sed q̄ unusquisq; opinatus est hoc studuit explanare. Vnde et libris suis alterutros arguunt: & ualde contraria ex rebus eisdem non piget edicere. Sed ego uidebor ne potioribus esse superfluum si explanare uoluerō: quantis quidem locis Hellanicus ab Agesilao de genealogiis discrepat: & in quantis herodotum corrigit Acusilaus. Aut quomodo ephorus quidem hellanicum in plurimis ostendit esse mendacem. Ephorus uero timeus: Timeum q̄ post illum fuere. Herodotum uero cuncti: sed neq; de singulis cum Antiocho & Philisto aut Callia timeus concordare dignatus est. Neq; rursus de atticis hi qui Attidas conscripserunt: aut de argolicis: qui de argis historiam protulerunt: alterutros consecuti sunt. Et quid oportet dicere de ciuitatibus breuibuscq; rebus: quando de militia persica & his quæ in ea sunt gesta: tantum uiri probatissimi discordasse noscuntur. In multis autem etiam thucydides tanq̄ fallax accusatur: licet scrupulosissimam secundum se historiam conscripsisse uideatur. Causæ uero huius dissonantiæ multæ forsā & aliæ quærete uolentibus apparebunt. Ego uero duabus quas dicturus sum maximā huius summam diuersitatis ascribo. Et quidem primum dico eam quæ mihi prior est esse uidef. Idest eo quod ab initio non fuerit studium apud grecos publicas de his quæ semper aguntur perferre conscriptiones. Hoc etenim præcipue & errorem & potestatem mētiendi posteris uetus aliquid uolentibus scriptitare concessit. Non enim solummodo apud alios grecos publica conscriptio est neglecta. Sed neq; apud ipsos Athenienses quos terrigenas esse dicunt: disciplinæq; cultores aliquid huiusmodi reperitur. Sed publicarum litterarum antiquissimas esse dicunt leges: quæ a dracone eis ex phœnicibus sunt conscriptæ ante modicum tempus tyrannidis Pisistrati. De arcadibus at̄ i antiquitate gloriātibuscq; qd oportet dici: Vix. n. isti & postea litteris eruditi sunt. Cū ergo conscriptio nulla p̄poneret q̄ & discere uolētibus edoceret: & mētiētes argueret: multa iter alterutros conscriptores discordia generata ē. Quoniā q̄ ad p̄scribendū se p̄parabāt nō studiū ueritatis exhibuerunt. Licet hæc p̄missio semper habeat in p̄optu: sed uerborū magis habere plationē maximam. Et quemadmodum laudari se in hoc super alios æstimarent: ad hoc potius semetipsos aptabant. Aliqui uero ad fabulas sunt conuersi. Aliqui autem ad gratiam aut ciuitates laudantes: aut reges. Alii semetipsos ad accusandas causas aut conscriptores tradidere. In hoc se forte probabiles æstimantes & omnino hoc agētes quod historiae nimis aduersum est. Veræ siquidem historiae indicium est: si eisdem rebus omnes eadem dicant atq; conscribant. Hi uero cum quædam aliter conscriberent q̄ alii tunc se putabant omnium ueratiōnes ostendi. Quapropter causas quidē uerborum & caliditatis eorum cedere nos græcis oportet. Non autem de antiqua historiae ueritate & maxime de rebus propriæ uniuersiusq; prouinciæ. Quoniam uero Aegyptios & Babiloniōs ex longissimis olim temporibus circa conscriptiones diligentia fuit: quando sacerdotibus erat in iunctum & circa eas ipsi philosophabantur. Chaldei uero apud Babiloniōs: & quia præcipue græcis immixti usi sunt phœnicis litteris circa dispensationes uitæ: & coium operum traditionem. Dum consentiant ompes tacendum hoc puto. De nostris uero progenitoribus quia eandem quā predicti habuerunt in conscriptionibus sollicitudinem desino dicere: etiam potiorē pontificibus & prophetis hoc imperantes. Et quia usq; ad nostra tempora cum multa integritate seruatum ē:

Aegyptij & Babilonij diligentissimi & conscripserunt

si oportet audentius etiam seruabitur. Conabor breuiter edocere: nō enim solummodo ab initio probatissimos uiros & inde placatione pręparatos ad hæc exercenda constituerunt. Sed quatenus etiam genus sacerdotum sine permixtione purumque consisteret prouiderunt. Oportet enim eum qui sacerdotium habiturus est ex eiusdem gentis nasci muliere: & neque ad pecunias & neque ad honores inspicere. Et de hoc per antiquā lineam & multis testibus approbare. Quod scilicet agimus non solum in ipsa iudæa: sed ubicumque nostri generis constitutio reperitur: etiam ibi integritas ista seruatur circa nuptias sacerdotum: hoc est in ægypto & Babylonia & quocumque terrarum orbe quilibet de sacerdotum genere sunt dispersi. Mittunt enim in hierosolymam conscribentes a patre nomen nuptiæ: & antiquorum progenitorum quicumque huius rei testimonia præbuere. Si autem bella proueniant sicut iam crebro factum est. Dum Antiochus epiphanes ad nostram uenisset regionem & Pompeius magnus: & Quintilius uarus: & præcipue nostris gesta temporibus: tunc hi qui de sacerdotibus supersunt: ex antiquis litteris iterum noua conscribunt & probant mulieres que relinquuntur. Non enim ad captiuas accedunt alienigenarum consortia formidantes. Indicium uero integritatis hoc maximum est: quia pontifices apud nos a duobus milibus annis denominati filii a patre conscripti sunt. His autem qui prædicti sunt si quid præuaricentur interdicitur: ne uel ad altare accedant: uel alia sanctificatione fungantur. Recte siquidem potius autem necessarii: cum neque conscribendi potestas omnibus data: neque alia sit in discretionem discordia. Sed solummodo prophetis antiquissima quidam & ueterissima secundum inspirationem facta a deo cognoscētib. Alia uero secundum se sicuti sunt facti palam conscribentibus infiniti libri non sunt apud nos discordantes & sibi metipsum repugnantes: sed solummodo duo & xx. libri habentes temporis totius conscriptionem: quorum iuste fides admittitur. Horum ergo quinque quidem sunt Moyses qui natiuitates continent: & humanæ generationis traditionem habent usque ad eius mortem. Hoc tempus de tribus milibus annis paululum minus est. A morte uero Moyses usque ad Artaxerxem persarum regem qui fuit post Xerxem: propheta post Moysen: & quæ secundum eos sunt gesta conscripserunt in xiii. libris. Reliqui uero. iiii. hymnos in deum: & uitæ humanæ noscuntur pignora continere. Ab artaxerxe uero usque ad nostrum tempus singula quidem conscripta non tamen priori simili fide sunt: habita eo quod non fuerit certa successio prophetarum. Palam namque est ipsis operibus que admodum nos propriis litteris credimus: tanto namque sæculo iam præterito neque addicere quicquam aliis nec auferre nec transformare præsumpsit. Omnibus enim insertum est mox & prima generatione iudæis hec diuina dogmata nominare: & in his utique permanere. Et propterea si oporteat mori libenter. Iam itaque multi captiuorum frequenter tormentis affecti sunt: & mortes uarias in theatris sustinuerunt: ne ullum uerbum contra leges admitterent aut conscriptiones habitas uiolarent. Qui græcorum aliquid tale perpetrasset: quando neque fortuitam sustinere læsionem uoluit: licet omnia apud eos scripta destruantur. Verba enim hæc esse putant secundum conscribentium uoluntates exposita. Et hoc iuste etiam de antiquis sapiunt quoniam aliquos nunc quoque uident præsumentes de his rebus conscribere quibus neque ipsi interfuerunt: neque credere scientibus acquiescunt. Denique de bello quod apud nos contigit nuper: quidam historias conscribentes ædiderunt. Dum neque ad ea loca uenerint: neque in proximo rerum gestarum fuerint. Sed ex auditu quadam pauca componentes impudenter semetipsos uidentur historiæ nomine iactitare. Ego uero & ex omni bello: & quæ ibi particulariter gesta sunt ueram descriptionem feci: dum ipse rebus omnibus interfuerim. Dux etenim apud nos galyleorum eram: donec fuit defendendi facultas. Contigit autem ut caperemur a romanis: & habentes me Vespasianus & Titus in custodia uniuersa se inspicere faciebant: primo quidem uinctus sum: postea uero solutus cum Tito ab alexandria propter obsessionem Hierosolymorum directus sum: eo tempore nihil est gestum quod meam potuisset latere noticiam. Nam uidens romanorum exercitum uniuersa sub diligentia describebam. Et ea quæ nuntiabantur ab his qui semetipsos tradebant: ego solus integrius intelligens disponebam. Deinde romæ tempus uacationis habens: omni iam negotio præparato usus aliquibus cooperantibus mihi propter eloquentiam græcam rerum eruditionem exhibui. Tantaque mihi securitas affuit ueritatis ut primos omnium imperatores belli Vespasianum & Titum testes non exposcerem. Primum namque illis obtuli libros: & post illos multis quidem romanorum qui bellis interfuerunt plurimis uero nostrorum eos etiam uenundauit: qui græca sapientia uidebantur imbuti: quorum est Iulius Archelaus. Herodes honestissimus & ipse admirabilis rex Agrippa. Isti siquidem uniuersi testimonium perhibuerunt: quia ueritatem diligens excolui: non reprimens forsitan aut tacens: si quid gestorum per ignorantiam aut per gratiam commutauit: aut prætermisi. Quidam uero prauis homines derogare meæ historiæ sunt conati tanquam in scholis adolescentium propositum exercentes: & accusationis insperata atque detractionis facientes opus: cum oporteat illud sciri: quia quod conuenit promittentem aliis rerum ueracium traditionem. Ipsum prius hæc nosse certissime: aut rebus gestis adherendo: aut ab scientibus consulendo. Quod ego præcipue circa utrumque me credo fecisse negotium. Antiquitatis namque libros sicuti dixi ex uoluminibus sacris interpretatus sum: cum essem genere sacer-

Antiochus Epiphanes
Pompeius magnus
Quintilius uarus.

Dux & Siginij libri
ipso hebreos ipse
omni conscripserunt.

Iosephus Dux
erum galyleorum
ipse belli.

dos: & participarem illarum sapientiam litterarum. Historiam uero belli conscripsi multarum quodam actionum ipse operator: plurimorum uero inspector existens: & omnino eorum quæ dicta uel gesta sunt nihil ignorans. Quomodo ergo non procaces quilibet existimabit eos qui aduersum me nituntur de ueritate contendere? Qui licet imperatorum commenta legisse dicuntur: non tamen nostrorum repugnantium rebus interfuerunt. De rebus itaque necessariam feci descriptionem si gnificare uolens facultatem eorum qui historiam scribere compromittunt. Et sufficienter sicut reor palam faciunt: quia conscriptio rerum apud Barbaros potius solenior quam apud græcos est. Uolo paululum primitus disputare aduersus eos qui contendunt nouellam esse nostram conuersationem eo quod nihil de nobis: ut aiunt illi: dictum sit a conscriptoribus græcis. Deinde testimonia antiquitatis ex aliorum litteris exhibebo: & eos qui nostro blasphemant generi: ualde ipsi ratione blasphemare monstrabo. Nos igitur neque regionem maritimam habitamus: neque mercimoniis cogamur: neque per hoc alterutris peregrinationibus fatigamur. Sed quidem nostræ ciuitates procul a mari positæ regionemque uberrimam possidentes. In ea assidue laboramus præcipue circa filiorum nutrimenta studentes legumque custodiam & traditionem pietatis totius opus uitæ necessarium iudicamus. Cum adsit igitur his quæ prædicta sunt conuersationi nostræ etiam uita remotior. Nihil fuit in antiquis temporibus quod faceret nobis permixtionem græcorum sicut Aegyptiis mercimonia quæ ab eis reiciuntur: & ad eos rursus introducuntur. Et iterum habitatoribus phoeniciæ maritimæ studentibus circa contractus atque negocia amoris pecuniæ requisita: Sed neque latrocinia sicut quidam alii uacua: aut amplius habere concupiscentes patres nostri ad bella conuersi sunt licet regio nostra multa milia uirorum fortium possideret. Phœnices ergo propter negocia ad Græcorum prouinciam nauigantes repente sunt agniti: & per illos ægypti & omnes a quibus ad græcos honorem deuehebant immensa maria proscindentes. Medi uero postea atque peria palam in asia regnauerunt: & usque ad alteram eorum peria militauerunt. Thraces autem propter uicinitatem & Scythiam ab his qui pontum nauigant cogniti sunt: & omnino uniuersa iuxta mare: uel orientale uel hesperium habitantes aliquid conscribere uolentibus cogniti facti sunt. qui uero superius habitabant: & procul a mari multis sunt temporibus ignorati. Et hoc apparet etiam circa Europam contigisse: quando de romanorum ciuitate tam longo tempore adepta potestate tantaque causas belli conficiente. Neque herodotus neque Thucydides: nec ullus qui fuit cum istis fecit aliquam mentionem. Sed sero tandem & uix ad græcos potuit eorum. De galathis enim & hyberis sic ignorauerunt hi qui putantur subtilissimi conscriptores: quorum est ephorus: & unam ciuitatem esse arbitraretur hyberas. Qui tantam partem hespericæ terræ noscuntur inhabitare. Et neque mores eorum qui fiunt apud eos uel qui dicuntur tanquam sic utentibus referre præsumunt. Causa uero ignorantia ueritatis est: eo quod procul abessent. Ut autem falsa conscriberent: eorum uellet uideri aliquid amplius ab aliis retulisse. Quomodo ergo mirari decet si neque nostra gens plurimis erat certa: neque ad scribendum de se aliquam dedit occasionem: & ita constituta procul a mari & ita conuersi delibans. Pone igitur nos argumento uti uelle græcorum, quia non est genus eorum antiquum eo quod neque in nostris uoluminibus de eis sit aliquid dictum. Non ne omnino deridebunt causas huiusmodi a me probatas: & testes uicinæ regionis adducunt antiquitatis suæ. Igitur ego hoc, conabor efficere: Aegyptiis & phoenicibus præcipue testibus utar: cum nullus eorum potuerit tanquam falsum accusare testimonium. Et uidentur maxime circa nos inimici in communi quidem omnes ægypti & phoenicum uero Tyrii. De chaldeis autem nequaquam hoc dicere potero: quoniam & generis nostri principes constituti sunt: & propter cognationem in conscriptionibus suis meminere iudæorum. Cum uero fidem de his præbuero: & blasphemias falsas ostendero: tunc etiam Græcorum conscriptores memorabo: qui iudæorum fecere memoriam: ut neque huiusmodi occasio relinquatur in iudæis nobis faciendæ contentionis. Inchoabo autem primitus a litteris Aegyptiorum quas non arbitrantur commendare quæ nostra sunt. Manethon itaque genere uir Aegyptiorum græca disciplina participatus sicuti palam est: scripsit enim uoce helladica paternæ religionis historiam ex sacris sicut ait ipse interpretatus libris frequenter arguit herodotum in Aegyptiacis ignorantia mentium. Ipse quidem Manethon in secundo Aegyptiacorum hæc de nobis scripsit. Ponam uero etiam sermonum eius tanquam testimonii iure prolatum honorabile nomen sub hoc: nescio quomodo deus inspirauit: & præter spem ex partibus orientalibus homines genere ignobiles adepta fiducia in prouincia Castrametati sunt. Et facile ac sine bello eam poteterunt: & principes eius alligantes: de cætero ciuitates crudeliter incendere: & deorum templa uertere. Circa omnes uero prouinciales inimicissime usi sunt alios quidem perimentes: aliorum uero & filios & coniuges ad seruitia redigentes: nouissime uero & unum regem ex se fecere: cui nomen erat Sualitis: hic in mensidam ueniens superiorem inferioremque prouinciam diuidens castra in opportunitis relinquens locis. Maxime etiam partes muniuit orientales prospiciens: quonia assiri aliquando plus ualentes erant desideraturi regnum eum inuadere. Inuenies autem in Nomoto suarum ciuitatem opportunissimam positam quidem ad orientem Bulastitis fluminis: ap-

Manethon.

pellabatur a quadam antiqua theologia euaris. Hanc fabricatus est & muris maximis communiuit: collocans ibi multitudinem armatorum usque ad ducenta quadraginta milia uirorum eam custodientium. Hic autem messis tempore ueniebat tam ut frumenta meteret & mercedes exoleret: quam ut armatos pro terrore extraneorum diligenter excitaret. Qui cum regnasset decenouem annis uita priuatus est. Post hunc autem regnauit alter quattuor & xl. annis Beon nomine. Post quem alter apachas sex & xxx. annis & mensibus septem. Deinde & aposis unum & sexaginta: & Samnas quinquaginta & mense uno. Post autem omnes Ases nouem & xl. & mensibus duobus. Et isti quidem sex apud eos fuere primi reges debellantes semper & maxime Aegypti radicem amputare cupientes. Vocabatur autem omne genus eorum Sefos: hoc est reges pastores: secundum sed enim sacrarum linguarum regem significat. Sos uero pastorem siue pastores secundum sermonem communis eloqui: & tantum compositum inuenitur. Hycos quidam uero dicunt eos Arabas esse. In aliis autem exemplaribus non reges significari comperi per appellationem Hyc: sed e diuerso captiuos declarari neque pastores. Hyc enim rursus aegyptiaca lingua: & hac quando pinguis sono profertur captiuos apertos significat: & hoc potius uerisimile mihi uidetur: & historiae antiquae conueniens. Hos ergo quos praediximus reges: & eos qui pastores uocabantur: & qui ex eis fuere obtinuisse Aegyptum ait annis. xi. & quingentis. Post haec autem regum thebaidis & alterius Aegypti factam dicit super pastores inuasionem, & bellum maximum & longuissimum eis illatum. Sub rege uero cui nomen erat Alis fragmutos uictos dicit pastores: & alteram quidem uniuersam Aegyptum perdidisse. Inclusos autem in locum habentem mensuram terrae uulnarum undecim milium. Cui loco nomen est Auarim: Hunc Manethon dicit omnem maximo muro atque robustissimo circumdeditisse pastores: quatenus & omnem possessionem munitam haberent simul & praedia suam. Filium uero alius fragmathoseos thumnosim dicit. Conatum quidem eos per obsessionem capere & fortiter cum quadringentis. lxxx. milibus armatorum eorum muris excubuisse. Cum uero obsessionem deserasset: pacta cum eis fecisse ut aegyptum relinquentes quo uellent innoxii omnes abirent. Illos uero his promissionibus impetratis cum omni domo & possessionibus non minus ducenta. xl. milia numero ex aegypto per desertum in Syriam iter egisse & metuentes assyriorum potentiam: tunc enim illi Asiam obtinebant in terra quae nunc iudaea uocatur ciuitatem aedificasse: quae tantis milibus hominum sufficere potuisset: eamque hierosolymam uocasse. In alio uero quodam libro Aegyptiacorum Manethon hanc ipsam gentem. i. qui uocabantur pastores in sacris suorum libris captiuos a scriptis rectissime dixit. Nam antiquis progenitoribus nostris pascere mos erat: & pascualem habentes uitam uocabantur ita pastores. Sed & captiui non irrationabiliter ab aegyptiis sunt: quoniam progenitor noster ioseph dixit ad regem aegyptiorum se esse captiuum: & fratres in aegyptum posterioris euocauit rege praecipiente. Sed de his quidem in aliis examinationem subtilius faciemus. Nunc autem huius antiquitatis producere testes aegyptios rursusque quomodo se habeat uerba manethonis circa ordinem temporum aperte describam sic enim ait. Postquam egressus est ex aegypto populus pastorum ad hierosolymam: expulsor eorum rex themusis regnauit post haec annis. xxv. & mensibus. iiii. & defunctus est. Assumpsit regnum filius Chrebron annis. xiii. huius autem Amenosis annis. xxi. & mensibus. ix. Misiris autem. xii. & mensibus nouem. Misranthulis. xxv. & mensibus. x. Et misis autem nouem & mensibus octo. Amenosis uero. xxx. & mensibus. x. Orus uero. xxx. sex & mensibus quinq;. huius autem filia Acenchies. xii. & mense uno. Rathotis uero frater nouem. Acencheridis autem. xii. menses. iiii. Armes uero. iiii. & mense uno. Armelis autem unum & menses. iiii. Armelismianus uero sexaginta sex & menses. ii. Amenosis. xix. & menses sex. Sedhossis autem equestrem & naualem uirtutem habens fratrem quidem Armen procuratorem aegypti constituit: & omnem ei aliam regalem contulit potestatem: tantummodo autem diademate uti prohibuit: & ne reginam matrem filiorum opprimeret imperauit & ut abstineret etiam ab aliis regalibus concubinis. Ipse uero ad cyprum & phoenicem & rursus contra Assyrios atque medos castrametatus uniuersos quidem alios ferro alios sine bello terrore magno uirtutis sibimet subiugauit. His uero felicitatibus eleuatus confidentius incedebat: orientales urbes ac prouincias subuertendo: multoque tempore procedente Armes qui in aegypto fuerat derelictus omnia contraria quae eum frater agere monuerat sine timore faciebat. Nam & reginam uiolenter abiecit: & aliis concubinis sine parcitate iugiter miscbatur: suasisque ab amicis utebatur & diademate: & rebellabat fratri. Is uero qui constitutus erat super sacra Aegyptia scribens librum Sedhossi direxit: & cuncta significans: & quia rebellaret ei suus frater Armes. Qui repente ad Pelusium destinauit: & proprium tenuit regnum. Prouincia uero uocata est ex eius nomine Aegyptus. Dicit enim quia cethos Aegyptus uocabatur. Armes autem frater eius Danaus. Haec equidem Manethon. In palam uero est ex praedictis annis tempore computato: quia hi qui uocabantur pastores idest nostri progenitores ex aegypto liberati: ante tres & nonaginta atque trecentos annos hanc prouinciam inhabitauere quam Danaus ad agros accederet: licet huic antiquissimum Argiui esse confidant. Duas igitur res Manethon maximas pro nobis Aegyptiis litteris protestatus est: prima

quidem quia aliunde ad aegyptum: Deinde gressus eorum exinde ita temporibus antiquissimum: ut poene mille annis bellum praecedat illiacum. In his autem in quibus Manethon non aegypti litteris: sed sicut ipse confessus est ex fabulis quorundam sine nomine quodam adiecto postea particula riter haec redarguam ostendens ea sine uerisimilitudine esse mendacia. Sed uolo ab istis rursus migrare ad ea quae apud phoenicas de nostro genere conscripta: & eorum testimonio declarata sunt. Itaque apud Tyrios multorum annorum publicae litterae: & conscriptiones diligentissime custoditae ex his quae apud eos facta & inuicem gesta noscuntur: quae tamen memoria digna sunt. Inter haec ergo conscriptum est: quia in hierosolymis aedificatum est templum a Solomone rege ante annos poene. c. xliii. & menses octo quam Tyrii carthaginem charcedonam fabricauerunt. Descripta uero est apud illos constructio templi nostri. Ironius enim Tyriorum rex amicus erat regis nostri Solomoni paternis amicitias ei deuinctus. Is ergo munificentiam suam exhibens ad claritatem fabricae praebuit Solomoni auri quidem. xx. & centum talenta. Incidensque pulcherrimam siluam in monte qui Libanus nuncupatur ad cameram destinauit ei. Quem redonauit quidem Solomon aliis quidem multis rebus sed etiam terra Galileae regionis quae Zabulon uocatur. Praecipue autem eos ad amicitias sapientiae concupiscentia conuocauit. propositiones enim soluendas alterutris dirigebant: & melior in his solomoni erat: & in aliis sapientior apparebat. Haec uero seruauerunt apud tyrios epistolae multae quas illi scribere adinuicem: pro qua re liber est a me compositus litterarum a tyris directarum unde etiam testem producere dionem: quia apud phoenicum historias integer rime approbatus est. Igitur in phoenicis historicis hoc modo scribit. Abibalo moriente filius eius ironius regnauit: haec partes orientales ciuitatis ampliavit & urbem potiore fecit & olympii iouis templum destruens terrae coequans locum medium moenibus urbis adiunxit: & aureis athenaematis exornauit. Ascendens autem in lybanum siluas incidit ad templorum aedificationem. Regem uero hierosolymorum solomonem misisse dicunt ad ironium quaedam enigmata: & proposuisse ab eo solutionem adiciens: ut qui non posset discernere pecunia soluente persolueret. Confessusque ironium non se posse persoluerere propositas questiones & multas pro expensis faciendis pecunias condemnatum. Deinde ad demonum quendam uirum tyrium propositas soluisse questiones: ipsumque alias proposuisse: quas si non solueret solomodo multas rursus pecunias ironio regi conferret. Dyon igitur hoc modo de praedictis testimonium perhibuit nobis. Sed post hunc producere quoque Menandrum Ephesium. Is enim singulorum regum actus conscripsit apud graecos & Barbaros studens ex prouincialibus uniuersiusque loci litteris historiae ueritatem pandere. Scribens enim de his qui in Tyro regnauerunt: & deinde ueniens ad ironium Regem sic ait. Moriente uero Abibalo successit in eius regno filius eius Ironius qui uixit annis. xxxiiii. hic statuit locum ualde latissimum aureamque columnam iouis in templo reposuit: & ad siluam lignorum proficiscens abscidit de monte qui Libanus appellatur ligna cedrina ad tegmina facienda templorum. Desolensque antiquiora templa sanum aedificauit Herculis. Fecit erectiore mense peritio: castraque mouit aduersus Tyriceos minime tributa reddentes. Quos etiam subdens sibimet denuo remeauit. Sub hoc fuit Abdemonus puer iuuenis qui semper parabolas superabat: quas solomodo hierosolymorum rex destinabat: iuppatur uero tempus ab hoc rege usque ad constructionem carchedonis hoc modo. Moriente ironio successit in eius regno. Balbazerus filius. Qui cum uixisset annis quadraginta tribus septem regnauit annis. Post hunc Abdatratus filius cum uixisset annis. xx. regnauit nouem: hunc filii nutritis eius. iiii. peremere. Quorum senior Metulastartus filius leastrati regnauit. Qui cum uixisset annis. xliiii. regnauit annis. xii. Post hunc frater eius Astarimus: & hic uiuens annis. iiii. & l. regnauit annis nouem: & peremptus est a fratre pellethe: qui suscipiens regnum mensibus imperauit octo: cum uixisset annis. l. Hunc peremit Tythobalus Astarte sacerdos: qui cum uixisset annis quadraginta octo: regnauit annis. xxxii. huic successit badezodus filius. Qui cum uixisset annis quadraginta quinq; regnauit sex. Huic successor factus est Mettinus filius: qui cum uixisset triginta duobus nouem regnauit annis. Huic successor fuit Pigmalion: qui annos egit in sua uita quinquaginta sex ex quibus. xl. tenuit principatum. Huius regni anno septimo soror Dido in Lybia ciuitatem aedificauit Carchedonam. Colligitur etiam tempus a regno ironi usque ad aedificationem carchedonis annorum centum quinquaginta quinq; & mensium octo. Quam uero duodecimo anno huius regni in Hierosolymis aedificatum est templum. Fit ab aedificatione templi usque ad constructionem carchedonis tempus annorum C. xliiii. mensium octo. Testimonio siquidem phoenicum quid amplius oportet apponi? Cernitur ipsa ueritas fortiter approbata & multo clarius apparet: quoniam praecedat constructionem templi progenitorum nostrorum ad prouinciam hanc aduentus. Cum enim eam uniuersam bello tenuissent: tunc autem templum aedificare coepere: & haec aperte ex litteris sacris etiam a me in antiquitate manifesta sunt. Nunc itaque sunt dicenda ea quae apud chaldaeos noscuntur esse conscripta: & de nobis ad historiae sunt delata. Quae multam habens concordiam cum nostris uoluminibus etiam de aliis rebus. Testis autem horum

est Berofus uir genere quidem chaldeus: notus autem eis qui doctrinæ eruditioniq; congaudent. Quoniam de astronomia: & de chaldeorum philosophia ipse græcas conscriptiones exposuit. Igitur Berofus antiquissimus secutus historias de facto diluuii: & hominum in ea corruptione sicuti mos est ita conscripsit. Simul & de arca in qua generis nostri princeps erutus est: deuecta scilicet ea in summitate montium Armeniorum. Deinde scribens eos qui ex noe progeniti sunt: & tempus eorum adiciens usq; ad Nabulassarum peruenit Babylonioꝝ & chaldeorum regem: & huius actiones exponens ait. Quomodo misit in ægyptum ad nostram terram filium suum Nabuchodonosor cum multa potentia: qui dum rebellâtes eos inuenisset omnes suo subiecit imperio: & templum in hierosolymis concremauit: cunctumq; generis nostri populum auferens migravit in Babylonem. Vnde ciuitatem contigit desolari annis. lxx. usq; ad cyrum regem Persarum. Dicit autem quia tenuerit Babylonius ægyptum Syriam phœnicem Arabiam: uniuersos priores chaldeorum Babyloniorum reges actionibus suis excellens. Ipsa uero uerba quæ Berofus protulit hoc modo dicta necessario proferenda sunt. Audiens autem pater eius Nobolassarus: quia satrapa constitutus in ægypto & Syria inferiore & Phœnicie rebellaret: cum non ualere iam ipse labores ferre tribuens filio suo Nabuchodonosor ætate ualenti partem quandam exercitus super eum misit. Nabuchodonosor autem cum Satrapa desertore congressus prouinciam quæ ab initio eorum fuerat ad proprium reuocauit imperium. Eodem uero tempore contigit patrem eius Nabolassarum cum ægrotasset in babylonia ciuitate defungi qui regnauit annis. xxi. Nabuchodonosor autem non post multum tempus mortem patris agnoscens & negocia ægyptiaca disponens reliquam prouinciam & captiuos iudæorum & Phœnicum atq; Syriorum qui in ægypto fuerat commendans quibusdam amicis: ut cum magna uirtute & reliqua utilitate deueherentur ad Babyloniam: ipse cum paucis aggressus per desertum in Babyloniam uenit. reperiensq; cuncta a Chaldaeis dispensari: seruatumq; regnum ab optimatibus eorum. Dominus factus totius paterni principatus: captiuos quidem aduenientibus præcepit habitacula in oportunissimis babylonicis locis edificari. Ipse uero de belli manubus templum belli & reliqua loca munificentissime nimis exornauit: & antiquam ciuitatem & alteram extrinsecus adiciens cogitans quatenus nequaquam possent obliuiscere fluuium conuertere: & ad ciuitatem accedere. Tres quidem interiori ciuitate per circuitu porticus: tres uero exteriori constituit. Quorum alias ex cocto latere & bitumine: alias uero ex ipso latere fecit: & largissime muniens ciuitatem: portasq; diuina pulchritudine comens superædificauit in paternis regalibus: aliq; regalia celsitudinem illorum multo ualde præcedentia. Quorum ornatum exponere ualde longissimum est. Verum tamen sciendum quoniam hæc maxima atq; superba ultra credulitatem rei sunt. Perfecta diebus quinque & decem. In his ergo regalibus lapideas munitiones cellas ædificauit: & aspectum motibus similem reddens: etiam ex arboribus uniuersis plantationes exhibuit. Fecit quoq; horum quod suspensibile uocabatur: eo qd eius desideraret huiusmodi qualitatem nutritam in mediæ locis. Hæc itaq; retulit de prædicto rege: & multa super hæc in libro Chaldiæ: in quo culpato conscriptores græcos quasi unâ arbitratos a Semiramide Assyriam Babylonem ædificatam: & mira opera ab illa circa eam fuisse constructa false conscripsisse dicens & ipsa quidem chaldeorum conscriptionem fidedignam pudori existimandum est: quando cum archiuis phœnicum concordare uidentur: quæ ab Beroso conscripta sunt de rege Babyloniorum. Quoniam & Syriam & uniuersam phœnicem ille subuertit. In his quoq; consonat & Philostratus in historiis dum Tyriæ meminit obfessionis: & Magasthenis in quarto indicorum: ubi declarare contenditur prædictum regem Babyloniorum Herculeum fortitudine & actuum magnitudine præcessisse. Dicit enim eum & maximam Lybiæ partem & Hiberiam subuertisse. Quæ uero de templo Hierosolymorum relata sunt: quia & concrematum est pugnantibus Babylonis: & cœpit rursus ædificari Cyro tenente Asiæ principatum. Ex dictis Berosi declaramus. Sic enim in tertio libro dicit. Nabuchodonosor itaq; postea inchoauit prædictum murum incidens in languorem de uita migravit: cum regnasset annis tribus & quadraginta. Huius regni dominus est effectus filius eius: & Helmaradochus propter iniquitates & luxurias passus insidias a marito sororis suæ niriglissoris peremptus est: cum duobus regnasset annis. Quo defuncto sumens regnum qui ei fecit insidias Niriglissoris annis regnauit quatuor. Huius filius Laborosardochus principatum quidem tenuit puer existens mensibus nouem. Insidias uero passus eo qd nimis appareret malorum esse morum ab amicis extinctus est. Hoc itaq; pereunte conuenientes hi qui fecerant insidias illi communiter regnum imposuere nabonido cuidam qui erat ex babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa fluuium babylonicæ ciuitatis ex latere cocto & bitumine sunt ornati. Cunctumq; regnum eius esset in anno septimodecimo constitutum: regesque Cyrus ex peride cum multa uirtute uniuersam asiam subuertens impetum fecit ad Babyloniam urbem. Sentiens autem Nabonidus inuasionem eius: & occurrens cum exercitu suo: atq; congressus pugna uictus & cum paucis fugatus inclusus est in borsipensium ciuitate. Cyrus

nam Babyloniam comprehendens & deliberans exteriores muros deponere ciuitatis: eo qd nimis uideretur munita: & esset ad capiendum ualde difficilis: reuersus est ad borsipum nabonidum instanter expugnaturus. Nabonide uero obfessionem non ualente perferre: sed primitus supplicante usus clementia cyri: & dans ei habitaculum in Carcamone: expulit eum a Babylone. Nabonidus itaq; reliquum uitæ tempus in illa prouincia conuersatus est. Hæc concordant cum nostris. Scriptum namq; in eis est quia Nabuchodonosor octauodecimo regni sui anno templum nostrum ad desolationem usq; perduxit: & fuit exterminatum annis septem. Secundo uero anno regni Cyri fundamentis depositis rursus secundo regni dari anno perfectum est. His prolatis adiciam etiam phœnicum historias: non enim probationum abundantia relinquenda est: est enim dinumeratio in illis annorum sic enim habent sub rege Thobalo. Nabuchodonosor obsedit Tyrum annis tribus & decem. Post hunc regnauit Bahal annis decem. post hunc iudices constituti sunt: & iudicauerunt idem. Hæc Nibalus nalbasei mensibus duobus. Chelbisaddei mensibus decem. Abalus pontifex mensibus tribus. Mittinus & Gerastrus abdimi iudices annis sex: inter quos regnauit Balatorus anno uno: quo moriente mittentes euocauere Meralum ex babylone: & quattuor regnauit annis. Eo quoq; moriente euocare fratrem eius Ironium: qui regnauit annis uiginti. Sub hoc Cyrus persarum habuit potestatem. Quapropter omne tempus est annorum quinquaginta quattuor & mensium trium. Septimo siquidem anno regni sui Nabuchodonosor cœpit obsidere tyrum. Quartodecimo autem anno regis Ironii Cyrus persarum tenuit principatum. Consonant igitur quæ de templo scripta sunt a chaldeis: ac tyris cum litteris nostris. Manifestum uero & sine contentione testimonium est de prædicta nostri generis antiquitate & hi siquidem qui non ualde contendunt sufficere iudicio quæ promissa sunt. Oportet autem non credentibus barbaricis conscriptionibus: sed solis græcis fidem habendam esse dicentibus. Adhuc multos exhiberet testes etiam græcos scientes nostrum genus: & opportuno tempore eorum habentium mentionem. Pythagoras igitur Samius cum sit antiquus quidem ætate sapientia uero & diuina pietate philosophos omnes excellens: non solum quæ nostra sunt agnouisse manifestum est: sed etiam zelatus ea ex multis apparet. Et eius quidem conscriptio nulla reperitur. Multi tamen de eo retulere: quorum insignior est Hermippus uir circa omnem historiam diligentissimus indagator. Refert itaq; in primo Pythagoræ libro: quia Pythagoras una confabulatorum suorum defuncto nomine Calciphonte genere Crotoniate. Illius animam dicebat secum degere die noctuq;: & quia præciperet ut non transiret de loco unde alinus onus portaret & ab aqua fetulenta semetipsum abstinere: & ab omni blasphemiam recederet. Deinde sequitur: hæc autem agebat atq; dicebat iudæorum & tharcensium opiniones imitatus ac transferens. Dicitur enim quia uere ille uir multas iudæorum leges in suam transtulit philosophiam. Fuit autem etiam per ciuitates non ignotas olym gens nostra & multæ nationes ad quos transit etiam zelum eius habuere. Quod manifestat Theophrastus in his quæ scripsit de legibus. Ait enim quia prohibent tyriorum leges peregrino sacramento iurare. Inter sacramentum quibusdam aliis etiam iuriurandum quod corbam appellatur enumerat: & apud nullum hoc inuenitur iuramentum: nisi apud iudæos solos. Quod interpretatur ex hebraica lingua significat enim donum. Verum neq; Herodotus alicarnasseus nostram ignorauit gentem. Sed quodammodo eius meminisse cognoscitur: De colchis enim referens in secundo libro sic dicit. Solum autem inter omnes colchi & ægyptii & æthyopes uerenda ab initio circuncidunt: phœnices uero & Syri in Palestina qui contentur hoc ab ægyptiis didicisse. Syri autem qui circa Thermedontem & Parthemium fluuium commorantur & Astygitiones a Cholchis dicuntur nuper didicisse. Hi iamq; sunt inter homines soli qui circunciduntur: & isti sicut ægyptii facere uidentur. De ægyptiis autem & æthiopibus dicere non possum: utrum alteri ab alteris didicere. Dixit ergo Syros qui in Palestina sunt circuncidi. Omnium autem qui habitant Palestinam soli iudæi circunciduntur. Quod de eis agnoscens: & Cyrillus antiquus poeta meminit hoc modo degente nostra dicens. Quia castrametati sunt nostri maiores cum Xerxe persarum rege apud Helladam: & dinumerans uniuersas gentes: nouissimam nostram posuit: ita dicens. Postremum uero transibunt genus mirabile uisionis: linguam quidem plenissimam ope proferentes. Habitantes autem in solis montibus: ubi palus amplissima est. Iuuenes capillis sub rotunditate detonsis super equos erectos habentes uultus: & quasi fumo siccatos. Palus ergo est sicut arbitror: quia nostri meminerit: eo qd & montes in nostra regione sunt constituti in quibus habitamus. Et palus qui dicitur Asphaltis id est bituminalis. Hæc enim inter omnes palus in Syria latior atq; maior est. Et Cyrillus quidem cum ita meminerit iudæos scissos dignoscitur: quem quilibet legerint admirantur. Non calumnioli græcorum: sed sapientia summa cōspicui. Clearchus enim Aristotelis discipulus: & ex peripato philosophorum nullo secundus in primo libro de somno dicit Aristotelem doctorem suum de quodam

uiro iudæo ita referre: & ipsi Aristoteli eundem sermonem ascribit. **Quod ita conscriptum est,** sed alia quidem longum est dicere. Quæ non habere potuerant illius admiratione quadam atq; philosophiam occidi opere præcium est referre. Et Hyperochides uenerantur inquit audire desideramus uniuersi. Porro secundum præcepta Aristotelis inquit rhetorica eius genus primitus tranieamus ne reluctemur doctoribus præceptorum. **Dic inquit Hyperochides** ita si placet. Ille igitur quidem iudæus erat ex inferiori Syria. **Qui sunt ex** propagine philosophorum indorum: uocantur ut aiunt philosophi. Apud indos Calani: apud Syros autem iudæi nomen accipientes a loco. Locus enim ubi habitant appellatur Iuda. Nomen uero eorum ciuitatis ualde difficile est. Vocant enim eam nomine Hierosolymam. Is igitur homo multos hospicio respiciens: & de superioribus ad marina descendens gratissimus erat non solum eloquio: sed etiam animo. Et tunc nobis degentibus apud Asiam quum diuinus homo uenisset ad ea loca confabulari coepit nobiscum: & cum aliis scholasticis eorum sapientiam tentans. Cuncti multi eruditarum congregarentur tradebat potius aliquid. Habebat hæc ait Aristoteles apud Clearchum: & super hæc multam ac mirabilem continentiam. Iudæi uero in cubis & castitate narrant. Licet autem uolentibus hæc ex ipsis lectione cognoscere. Ego enim refugio, plusquam decet inferere. Clearchus siquidem facta digressionem cum aliud propositum haberet nostri generis ita meminit. Hecateus autem abderita uir philosophus simul: & circa actiones industrius cum Alexandro rege nutritus: & cum Ptolomæo Iago commoratus non transitorie: sed de ipsis iudæis conscripsit librum. Ex quo uolo capitulariter unum eorum quæ ab eo sunt dicta percurrere. Sed primitus tempus ostendam. Meminit enim belli quod circa Gaium ab Ptolomæo gestum est contra Demetrium quod utiq; contigit. undecimo quidem anno post mortem Alexandri Olympiade uero septima & decima atq; centesima sicuti refert Castor: adiiciens ei hanc Olympiadem dicit: sub hac Ptolomæus Lagus uicit in Gazabello Demetrium antipater qui uocabatur obsessor. Alexandrum uero proficentur uniuersi centesima & quartadecima olympiade fuisse defunctum. Palam ergo est: quia & secundum illud tempus: & sub Alexandro genus florebat nostrum. dicit igitur Hecateus: quia post Gaii bellum Ptolomæus locorum quæ sunt circa Syriam dominus est effectus. Et multi hominum cognoscentes mansuetudinem & clementiam Ptolomæi cum eo proficisci ad Aegyptum & rebus communicare uoluerunt. Quorum unus inquit erat Ezechias pontifex iudæorum: homo ætate quidem quasi sexaginta & sex annorum. Dignitate uero apud contribules maximus & animo sapientissimus: potentissimus ad dicendum & circa causas sicut nullus alter expertus. Dicit etiam omnes sacerdotes iudæorum qui decatas accipiunt: & uniuersa in communi gubernant: circa mille & quingentos existere. Rursus autem prædicti uiri faciens mentionem inquit homo hunc honorem gerens & assuetus esse nobiscum: assumens aliquos suorum differentiam cunctam exposuit: & habitationem suam & conuersationem quam scriptam habebat pariter indicauit. deinde palam facit Hecateus quales circa leges existimus: & quia omnia sustinere: ne transcendamus eas eligimus: & hoc esse optimum indicamus. Dicit igitur hæc & mala sapiens ab Astygonibus audientes & omnes compulsionum uim passi: a Persicis regibus & Satrapis non possunt mente mutari. Sed cum magna exercitatione de his præcipue omnibus respondere parati sunt. Perhibet autem etiam indicia fortis animi circa leges non parua dicens Alexandro quondam in Babylone constituto: & uolente belli templum quod corruerat renouare: cunctisq; militibus similiter stercora portare præcipiente solos iudæos hoc facere non fuisse perperos: sed etiam multas sustinuisse plagas: & detrimenta pertulisse non modica: donec eis ignoscere rege securitas præberetur. Qui dum ad prouinciam inquit propriam reuersi fuissent: templa & altaria fabricata omnia destruxerunt. Et pro aliis quidem multa satrapæ exoluere. Pro aliis uero ueniam consecuti sunt ad ciuitatem: quoniam iustitia apud eos mirabilis est: & quia gens nostra fuit multorum hominum numero copiosa. Sed multa quidem millia nostrorum migrantes in Babyloniā per se primitus collocarunt. Non parua etiam morte Alexandri in ægyptum & phœnicem sunt translata: propter seditionem in Syriam factam: idem itaq; uir & magnitudinem prouinciæ quam incolimus pulchritudinemq; narrauit. Pœne decies trecenta millia inquit integra terrarum optimarum uberrimæ ualde prouinciæ possidere noscuntur. Iudææ namq; huius est amplitudinis & quia etiam ciuitatem ipsam hierosolymorum spaciosam: & maximam olyn inhabitamus: & uirorum multitudine copiosam: necnon & templi constructione idem ipse sic refert. Sunt autem iudæorū in aliis quidem multæ munitiones per prouinciam atq; uici. Vna uero ciuitas munitissima habens præcipue circuitum quinquaginta stadiorum in qua commorantur hominum circa ceterum & quinquagintamillia nomine hierosolyma. Est autem in ipsa medietate ciuitatis lapidea quadriporticus centū per circuitum cubitorū habes etiam duplices ianuas. Quo ara est quadrianguli figuratiōe composita ex lapidibus non

dolatis: sed collectis atq; iacentibus unum quoq; latus uiginti cubitorum latitudinem habens: altitudinem uero decem. Et circa eam maxima fabrica ubi altare est constitutum & candelabra utraq; aurea duo talentorum pondus habentia: & inextinguibile lumen noctibus & diebus. Simulachrum uero aut aliquod anathema ibi nequaquam est nec ulla plantatio. Nullus ibi ueluti locus aut aliquid huiusmodi. Habitat autem in eo & noctibus & diebus sacerdotes quasdam purificationes agentes: & omnimodæ uinum non bibentes in templo. Super autem quia & cum Alexandri regis successoribus postea castrametati sunt. Testatur hoc modo dicens ea quæ cognouerit a uiro iudæo in expeditione constituto. Cuius uerba hæc habentia declarantur. Ait enim. Me siquidem eunte ad mare rubrum una secutus est quidam cum aliis equestrium iudæorum nos deducendum nomine. Mossolamus uir efficax animo bellator super omnes arcarios: & indubitanter græcos & barbaros ualde præcipimus. Is igitur homo properantibus multis pariter & quodam uate ab ipso augurium capiente & petente: ut cuncti starent. Interrogauit cur sustinerent omnes. Ostendente uero ei uate quem intuebatur atq; dicente. Quasi quidem expeditur eis ut sustinerent omnes si staret auis. Si ergo surgens antea euolaret procederent. Si uero post tergum iret: recedere cunctos oportet. Rursum tacens arcumq; trahens sagittas emisit: & auem percuciens interemit. Indignantibus uero uate: & quibusdam aliis & maledicentibus ei. Quid furitis inquit mali dæmonii auem sumentes in manibus hæc enim suam salutem nesciens de nostro itinere nobis salubritatem potuit indicare. Si enim præscire futura ualuisset: in hunc locum nequaquam uenisset: metuens ne sagitta a Mossolamo iudæo periret: sed & ad eius testimonia iam quidem quiescant. Facile namq; est uolentibus librum ipsum legere: & hæc apertius inuenire. Non uero me pigebit Agatharchidæ introducere. Licet homo minime malus: & ei uisum est nobis detraxisse uideatur. Is enim narrans de Stratonice quemadmodum uenit quidem ex Syria de Macedonia ad uirum suum Demetrium derelinquens Seleuco autem uxorem eam ducere non uolente quod illa sperabat. Exercitu eius in Babylonia posito circa Antiochiam bella mouit. Deinde quomodo reuersus est rex Antiochia capta in Seleucia Metilla fugiens: cum posset seipsum uelocius interimere somno prohibita ne faceret: capta atq; defuncta est. Hæc ergo prædicens Agatharchides & derogans superstitionis stratonice uicitur indicio generis nostri præscribens. Qui uocentur iudæi habitant omnium munitissimam ciuitatem quam uocare Hierosolymam prouinciales solent. Hi uacare consueti sunt septima die: & neq; arma portare in prædictis diebus: neq; terræ culturam contingere: neq; alterius cuiuspiam curam habere patiuntur. Sed in templis extendentes manus adorare usq; ad uesperam soliti sunt. Ingrediente uero in ciuitatem Ptolomæo Iago cum exercitu & multis hominibus dum custodire debuerint ciuitatem eis stultitiam obseruantibus. prouincia quidem dominum suscepit amarissimum. Lex uero manifesta est unam naturam habere solennitatem: huiusmodi autem casus præter solos illos alios docuit uniuersos. Ut tunc ad somnia & opiniones quæ tradebantur de lege hic confugiant. Dum circa res necessarias ratio nihil ualeat humana. Hoc quidem Agatharchidi uidetur esse ridiculum. Eis autem hæc examinantur integrius: apparet magnum: & præcipua laude dignissimum: si & saluti & patriæ quidam custodiam legum pietatemq; diuinam proponere concupiscant. Quia uero non ignorant quidam conscriptorum gentem nostram: sed propter quasdam: aut alias causas non salubres memoriam nostri nunc reliquere. Hoc indicium me arbitror esse prædicturum. Hieronymus enim qui de successoribus conscripsit historiam: ipse quidem tempore quo Hecateus fuit: & amicus existens regis Antipateri Syriæ præsidebat. Verum & Hecateus quidem etiam librum conscripsit de nobis. Hieronymus autem nequaquam nostri historiam meminit: licet pene in ipsis locis nutritus esset in tantum uoluntates hominum differebant. Alio namq; placuit studium habere memoria dignum. Alium uero omnino circa ueritatem quædam passio cernitur obscurasse. Sufficiunt tamen ad comprobationem antiquitatis nostræ Aegyptiorum & Chaldeorum atq; Phœnicum historiarum: & super illas Græcorum pariter conscriptiones. Adhuc enim super ea Theophilus & Theodorus & Manaseas & Aristophanes & Hermogenes & Euemerus & Cynus & Zopition & multi quidam alii simul. Non enim ego omnibus libris incubui: non transitorie nostri facere mentionem. Plurimi namq; prædictorum uirorum ueritatem quidem antiquarum causarum frustrati sunt. quia lectioni sacræ nostrorum non incubuere librorum. Communiter tamen de antiquitate testati sunt: pro qua nunc referre proposui Phalereus autem Demetrius & senior Philon & Eupolemus non multum ueritate frustrati sunt: quibus dari ueniam dignum est. Non enim ineratis ut nostras litteras possent omni scrupulositate sequi. His ita dictis unum ad hunc mihi capitulum est relictum ex his quæ in principio libri posui. Quatenus derogationes & maledicta: quibus utuntur quidam contra genus nostrum falsas ostendam & conscriptoribus eorum testibus utar quando conscribentes hæc contra semetipsos locuti sunt talia. Quia uero multis aliis hoc euenit propter quorundam uesaniam arbitror intelligere. Mens qui uoluerit historias ipsas percurrere. Quædam igitur gentium & gloriosissimarum ciuitatum fœdare nobilitatem & con-

uerfationi detrahere tentauere. Theopompus quidem athenienfium lacedemoniorum uero pylocratis. His autem Tripodem perdurabilem conſcribens. Non enim Theopompus hoc fecit ſicuti quidam putant etiam Thebeorum momordit urbem. Multi uero necnon & timeus in hiftorijs de prædictis & de alijs blaſphemauit. Et hoc præcipue faciunt quando glorioſiſſimi in aliqua parte calumniantur. Quidam propter inuidiam atq; maliuolentiam: alij uero propter uerbosam nouitatem memoria ſe dignos fieri iudicantes: & apud ſtultos quidem nequaquam hæc ſpe fraudantur. Qui non ſalubre noſcuntur habere iudicium: multas uero eorum miſerias condemnabunt. Blaſphemiæ uero in nos sæpe geſtarum huiusmodi cauſa eſt. Volentes ægyptij præſtare aliquibus ueritatem corrumpere tentauere. Et neq; aduentum in ægyptum noſtrorum progenitorum ſicuti contigit ſunt conſeſſi. Nec rurfus egreſſum cum ueritate dixerunt: multasq; cauſas odij ac inuidiæ pariter habuere. Principio quidem quia in eorum regione noſtri progenitores potentes effecti ſunt. Vnde regreſſi ad propria denuo fuere felices. Deinde horum aduerſitas multas inter eos fecit inimicijs. In tantum differente noſtra pietate extra ſolénitates illorum quantum dei natura animalibus irrationabilibus ſine dubitatione diſtinguitur. Communis namq; apud illos ritus eſt alios arbitrari deos: ſeorſum non ſinguli ſolent diuerſis ea muneribus honorare. Vani ac fatui omnes homines & ab initio uti de his malis opinionibus conſueti. Et propterea nequaquam imitari noſtram honeſtatem de diuina ratione potuere. Videntefq; multos noſtram zelari cõuerſationem inuidiam habuere: & ad tantam fatuitatem ac puſillanimitatem quidam eo perduci ſunt: ut non eos pigeret: etiam contra antiquas ſuorum ſcriptiones aliqua dicere. Quod cum hoc faciunt ſibimetipſis aduerſus conſcribere paſſionem cæcitatjs ignorauere. In uno tamen & maximo uiro uerbum meum ſtatuam: quo uſus ſum ante paululum noſtræ antiquitatis teſte. Manethon itaq; qui ægyptiacam hiftoriam ex litteris ſacris ſe interpretatum ſum pollicitus eſt prædicens noſtros progenitores cum multis millibus in ægyptum adueniſſe etenim incolæ ſubiugaſſe. Deinde ipſe conſeſſus eſt: quia poſteriori tempore amittentes eam prouinciam quæ nunc iudæa uocatur obtinuiffent: & ædificantes hieroſolymam conſtruxiffent templum. Et uſq; ad hoc conſcriptiones ſecutus eſt antiquorum. Deinde præbens ſibimet poteſtatem cum utiq; uideatur ſcribere ea quæ in fabula ſunt atq; dicuntur: incredibilia uerba de iudæis inferuit: uolens permittere nobis plebem ægyptiorum leproſorum aliorumq; languentium. Quod ſicut ait abhominacione ex ægypto fuga dilapſi ſunt. Amenophin etiam regem adiecit quod eſt falſitatis nomé. Et propterea tempus regni eius nequaquam diſſinire præſumpſit cum aliorum regum omnes annos perfecte protulerit. Hinc itaq; quaſdam annecti fabulas poenæ oblitus: qui egreſſum paſtorum ab Hieroſolyma ante quingentos decem & octo annos factum eſſe protulerat. Themuliſ enim erat rex quando egreſſi ſunt. Et ab hoc tempore regum qui poſtea fuere anni ſunt. cccclxxxiii. uſq; ad fratres nomine Sethonem & Hermetum: quorum Sethonem quidem ægyptium: Hermetum uero Deneum denominatum: quem expellens inquit. Sethon regnauit annis quinquaginta & nouem. Et poſt hunc ſenior ſcilicet Tapſis annis ſexaginta ſex. Ante tantos igitur annos egreſſos ex Aegypto patres noſtros caſeſſus. Deinde Amenophin adiciens regem hunc conſitetur: & deorum fuiſſe contemplatorem ſicut Oſorem quendam priorum regum: & impleſſe deſiderium enim nominis ſacerdotem. Idem Amenophin natum ex patre Papio: qui uidebatur quaſi diuina participari natura. Et ſecundum hæc ſapientiam hanc habere præſcientiam futurorum. Et dixiſſe regi hunc uniuocum enim: quia poſſet uidere deos: ſi prouinciam a leproſis & alijs maculatis hominibus purgare contenderet. In quo letatum regé omnes dicit corpore debiles ex Aegypto cõgregaſſe & ſeciſſe multitudinem numego octuaginta. Eoſq; ad ſectiones lapidum in partem nili orientalem miſiſſe: ad hoc eſſe efficiendum. ſimul & alios ægyptios quibus hoc erat iniunctum fuiſſe autem quõſdam inter eos etiam rationabilium ſacerdotum lepra perſuſos ait. Amenophin uero illum ſapientem diuinumq; uirum reſert timuiſſe: & circa ſemetipſum: & apud regem deorum Vulcanum: ut aperte ſuaderet eis uim fieri: ſed ieciſſe quoniam auxiliarentur quidam maculatis hominibus & Aegypum obrinerent tredecim annis. Et hæc cum non quidam præſumpſiſſe regi dicere: ſed ex his hominibus conſcriptum reliquiſſe librum: & per ſemetipſum & apud regem: & propterea regem in anxietatem maximam perueniſſe pro iudæis: his uerbis hæc reſert. His itaq; rogatus rex ut ad requiem & tutamen eorum ſecerneret ciuitatem Deſertam urbem quæ tunc fuerat paſtorum nomine Auarin præbuit eis. Eſt autem hæc ciuitas ſecundum theologiam antiquam ualde præceſſa. Porro illi in hanc ingreſſi: & locum hunc ad reſultandum habentes. Opimum dycem ſibimet quendam Heliopolitanorum pontificum Oſaphipha conſtituere: & huic ſe obedire in omnibus ſurauerunt: ut ille primum quidem eis legem poſuic: ut neq; deos adorarent: neq; ab ſacris animalibus quæ præcipue feſtina apud Aegyptios erant: ſe poenitus abſtinerent: nulliq; copularentur niſi cum quibus iuſurandum habere uidebantur. Hæc autem ſentiens: & alia plura maxime ægyptiorum cõſuetudinibus inimica præcepit multo opere muros ædificari ciuitatis: & ad bel-

la præparari contra Amenophin regem. Ipſe uero aſſumens ſecum etiam alios ſacerdotes & macularum quõſdam: miſit legatos ad paſtores qui uidebantur a Thethmuſe rege depulſi: ad Hieroſolymorum urbem cauſas ſuas & aliorum qui ſimul fuerant exonorati: ſignificas & poſcens: ut pariter contra ægyptum caſtrametarentur: promiſitq; eos fore uenturos. Primum quidem in Auarin progenitorum ſuorum prouinciam: & neceſſaria populis abundantius exhibenda: pugnaturos autem opportuno tempore: & prouinciam facillime ſubdituros. Illi uero læticia cumulatim omnes alacriter uſq; ad ducenta millia uirorum pariter ſunt aggreſſi: & non poſt multum ad Auarin uſq; uenere. Amenophis autem ægyptiorum rex: dum illorum audiſſet inuaſionem: non mediocriter uulneratus eſt. Dum recordaretur quod ei prædixerat Amenophis papia. Et primum quidem congregans ægyptiacam plebem. Facto conſilio cum principibus eorum animalia ſacra: & quæ præcipue a ſacerdotibus honorabantur ante præmiſit & ſacerdotibus particulariter iuſſit: ut ſimulachra eorum caute cælaerent. Filium uero Sethonem qui etiam Rameſſi a rapſo patris nomine uocabatur. Cum quinq; eſſet annorum apud ſuum commendauit amicum. Ipſe uero tranſiens cum alijs ægyptijs uſq; ad trecenta millia uirorum bellatoribus uiris occurrens congreſſus non eſt: putans enim ſemetipſum contra deum pugnare. Poſt tergum reuerſus uenit ad Memphin: & ſumés Apine talia ſacra mox in æthiopia cum uniuersis nauibus & multitudine uenit ægyptiorum. Per gratiam namq; erat ei ſubiectus ægyptiorum rex. q̄ ſuſcipiens etiam populum uniuerſum præbuit alimenta hominibus neceſſaria. quæ prouincia miniſtrabat. Et ciuitates ac uicos. xiii. quatenus eis qui fuerant deducti ad fines ægyptios: & in æthiopia quidem hæc geſta ſunt. Solymita uero deſcendentes cum uiris pollutis ægyptiorum ſic peſſime hominibus uſi ſunt: ut eorum uictoria eſſet nimis peſſima. His qui tunc eorum impietates inſpiciabantur: non ſolum etenim ciuitates & uicos concremauere ſacrilegia facientes: & deorum idola deuaſtantes: ſed etiam ipſa ſacra animalia quæ colebantur crudeliſſime diſperſerunt. Per prætores & occiſores horum ſacerdotes atq; prophetas eſſe cogentes quos etiam expellerant nudos. Dicitur itaq; quia conuerſationes & leges eis compoſuit. Sacerdos quidam genere Helio-politis nomine Orſaliſphas uocatus ex nomine Oſireos heliopolitani dei quod dum conuerſus fuiſſet ad hoc genus mutauit nomen: & uocatus eſt Moyses. Quæ uero ægyptij de iudæis proferunt hæc ſunt. Sed & multa breuitatis cauſa prætereo. Dicit autem rurfus Manetho quia poſtea amenophis ex ægypto digreſſus eſt: cum magna uirtute ſimul & filius eius Ranſis: & ipſe habens magnum exercitum. Et congreſſi contra paſtores atq; pollutos uicerunt eos uſq; ad ſyriæ fines. Hæc equidem & huiusmodi Manethon conſcripſit. Quia uero Anilia loquitur deliramenta atq; mentitur: aperta ratione monſtrabo illud primo diſtinguens quod poſtea altera gratia referendum eſt. Is enim conceſſit nobis atq; profeſſus eſt eo q̄ ab initio non fuerint ægyptij genere ſed extrinſecus illuc adueniſſent: & ægyptum obtinuiffent: & ex ea rurfus egreſſi ſunt noſtri progenitores: quia uero nobis poſtea permixti non ſunt. Aegyptij corpore debilitati: & quia ex his non fuit Moyses qui populum eduxit ex ægypto: ſed ante multas generationes exitit per ea quæ ipſe dixit conabor tendere. Primum itaq; cauſam poſuit ſignificati uſibilem. Rex enim inquit Amenophis concupiuit uidere deos: quos putas ſiquidem quia apud eos ſolennes erant: Bouem & Hyrcum & Crocodillos & Canicatos uolebat aſpicere. Cæleſtem autem quomodo poterat: & cur hoc habuit deſiderium. quia utiq; & prior enim rex alter hos uiderat. Ab illo ergo audiens qualis eſſent & quemadmodum eos uidiffet: noua nequaquam agebat arte: ſed forte ſapiens erat ille uates: per quem hæc rex poſſe agere confidebat: quod ſi ita fuiſſet: quomodo impoſſibilitatis concupiſcentiam non præſciuit: non euenit quod uoluit. Proinde quam rationem habere potuit: ut propter ſemimembrios aut leproſos ei inuiſibiles eſſent. Dum irafcantur enim propter impietates: non propter corporum diminutiones. Deinde tam multa millia leproſorum & male habentium una poenæ hora quomodo fuit poſſibile congregari: aut quomodo rex nõ obediuit uati. Ille namq; præcepit debiles ægyptios exilio deportari. Hi autem eos ad ſectiones lapidum deſtinauit tanq; operarijs indigens: & non purgare prouinciam uolés. Ait autem eo q̄ uates qui dum ſemetipſum perimerit præuidens eorum iram & quæ erant in ægypto futura: & conſcriptum librum regi reliquit. Proinde ab initio uates etiam ſuum interitum non præſciuit: quomodo nũc repente regi contradixit uolenti uidere deos quam q̄ ſe ipſe perimere feſtinabat. Quod uero inter omnia eſt ſtultius uideamus. Audiens enim hæc inquit: & de futuris iam metuens. Debiles illos ex quibus ægyptum purgare debuerat: neq; tunc de prouincia protulit: ſed rogantibus eis ſicut ait: ciuitatem dedit dudum a paſtoribus habitatam quæ uocabatur auarin. Ad quam congregati principem inquit degere ex ſacerdotibus Heliopolitanis qui eis expoſuit: ut neq; deos adorarent. Neq; ad ægyptiacæ feſtiuitatis animalibus abſtinerent: ſed omnia perimerent atq; conſumerent: nulli poenitus miſcerentur: niſi cum quibus coniuurati eſſe uidebantur: & iureiurando multitudinem obligatam: quatenus in eis legibus perduraret. Auarin ciuitatem munitam contra regem dicit eos bella ſumpſiſſe. Adiecit autem ſubiectum quia miſit hieroſolymam rogans

illos pro auxilijs exhibedis: & daturum Auarin committens quæ foret ex hierosolymis egre dientibus exire maiorum: & ex qua procedens omnem ægyptum obtinerent. Deinde subiungit illos quidem uetus sæcum ducentis milibus armatorum. Regem uero Amenophin ægyptiorum cum non cessaret repugnandum deo: mox ad æthiopiã refugisse & Apinum cum alijs sacris animalibus deuexisse. Hierosolymis uero inuasionem facta & ciuitates depopulatas: & templa cõcre massæ: & equestres peremisse refert. & nulla iniquitate aut opere iniquitatis abstinuisset. Quod uero conuersationem & leges eis exhibuit. Sacerdos inquit erat genere Hieropolitis nomine Arisphas uocatus ab appellatione Osireos heliopolitani dei. & mutato nomine dictus postea Moyses Tertio decimo uero inquit anno Amenophin postquam regno pulsus est ex æthiopia profectum cum multa milia dicit: & congressum contra pastores atque pollutos habita cõflictione uicisse. Et multos interficientem usque ad fines Syriæ persecutum. In his iterum non intellexit si uerisimilitudine se mentiri leprosum: namque & cum eis ait multitudo collecta debilium. Licet primitus irascetur regi circa se utique talia facienti secundum præmonitionem uatis. Tamen cum a sectione lapidum sunt egressi: & prouinciam persequere omnes circa eum mitiores effecti credendi sunt. Porro si adhuc & illum odio habebant seorsum magis insidiari potuissent non circa omnes bella committere cum scilicet plurimi existentes multorum illic cogitationes haberent. Proinde etiam si contra homines pugnare decreuerit: non tamen contra deos impietatem gerere præsumebat: nec contraria suis agere legibus in quibus inscripti esse noscuntur. Oportet itaque nos Manethoni gratias agere: quoniam huius iniquitatis principes dicit. Non eos qui ex Hierosolyma sunt egressi: sed illos ipsos ægyptios esse probat & maxime sacerdotes atque iusiurandi uinculum illorum multitudine conuenisse. Illud autem quomodo non irrationabile est. Nec pericula belli participatus est: sed misere maculatos ad Hierosolymam: & ab eis solatia poscerent: maxima stultitia non illorum: sed hæc fingentis ostenditur. Iste namque etiam nomen positum ciuitati.

idest a templorum spoliatione præsumpsit edicere. Et hoc postea fuisse mutatum. Miranda res: quia posteris quidem turpe fuit tale nomen & otiosum. Ipsi uero qui fundauerunt urbem ornare semetipsos etiam uocabulo crediderunt. Hic autem fortissimus uir multa detractionis imperitia non intellexit quia Hierosolymi non idem uoce iudaica quod græca significat. Quid ergo amplius quilibet dicere contra mendacium tam imprudenter expositum. Sed quoniam congruam iam magnitudinem suscepit hic liber: aliud faciens principium: cetera præsentis operis explanare tentabo.

Phlauii Iosephi de antiquitate Iudæorum ad Epaphroditum.

Cap. II.

Riori quidem uolumine clarissime mihi Epaphrodite de antiquitate nostra monstraui Phœnicum & Chaldeorum Egyptiorumque litteris satisfaciens ueritati: multosque græcorum conscriptores adducens. & meam e diuerso disputationem aduersus Manethonem & Chermonem & alios quosdam exhibui. Nunc autem inchoabo reliquos arguere: qui contra nos aliqua conscribere. Impulsus enim sum contra Appionem respondere grammaticum si tum assumi hoc oportet officium. Horum igitur quæ ab eo conscripta sunt: alia quidem similia sunt dictis aliorum: alia ualde frigida. Plurima uero quandam tantum modo detractionem habentia: & multam, ut ita dixerim, ineruditi probationem tanquam ab homine composita & moribus praua & totius uitæ suæ temporibus importuna. Quia uero

multi hominum propter stultitiam suam his potius sermonibus capiuntur: quam illis quæ multo studio conscribuntur: & derogationibus quidem gaudent: præconii uero mordentur: nihil horum nouit indoctus. Illud quoque quod seminari dicit: quo cum iudæi essent: Alexandrini uocati sunt similis inscientiæ esse. Omnes etenim: qui ad coloniam aliquam deuocantur: & plurimum alterutris genere differunt: ab ædificatoribus appellationem accipiunt. Et quid opus est de alijs dicere: nostrorum enim ipsorum hi: qui Antiochiam inhabitant Antiocheni nominantur. Ius enim ciuium eis dedit conditor pelecus. Similiter & qui in Epheso commorantur in Licaonia cum ciuibus exinde natis uniuoci sunt. Hæc præbentibus regni eis per tempora successibus. Romanorum uero clementia cunctis non paruulum donum appellationis suæ concessit. Non solum uiris singulis: sed etiam maximis gentibus in communi. Hiberni denique antiqui & Tyrreni & Sabini & Romani uocantur. Si uero hunc modum aufert communis ciuitatis Appion quiescat dicens semetipsum alexandrinum. Natus enim in profundissima ægypto quomodo erat Alexandrinus iure ciuilitatis sicut ipse in nobis dicit ablato: cum solis ægyptiis nunc orbis domini Romani participari cuiuslibet ciuitatis interdixisse uideatur. Hic autem ita robur

stus est: ut dignitates quas ipse impetrare prohibebatur adipisci non ualens calūniari conetur eis: qui hæc iustissime perceperunt. Non enim propter inopiam habitatorum ciuitatis quam studiose ædificabat Alexander nostrorum aliquos ibi collegit: sed omnes approbans diligenter ex uirtute ac fidedignos inueniens hoc præconium nostris exhibuit: cum gentem nostram studeret non mediocriter honorare. Ait enim Ecatheus. Quia propter mansuetudinem atque fidem quam ei præbuerit iudæi samariam regionem adiecit: ut eam sine tributis haberent. Similia quoque sapuit post Alexandrum etiam Ptolomeus lagus de iudæis in alexandria commorantibus. Nam ægyptiaca eis castra commisit. arbitratus ea fide simul eorum & fortitudine conseruanda & in cyrene credens se tutissime regnaturum: & non in alijs lybiæ ciuitatibus ad ea loca partem iudæorum habitandi causa direxit. Post hunc autem Ptolomæus: qui philadelphus est appellatus non solum. si qui fuerit captiui apud eos. nostrorum omnes absoluit: sed & pecunias eius sapius condonauit: & quod maximum est desiderauit agnoscere nostras leges: & sacrarum scripturarum uolumina cõcupiuit: misitque rogans destinari uiros: qui ei interpretauerunt legem: & ut hæc apprime conscriberentur diligentiam hanc commisit non quibuscunque uiris: sed Demetrium Phalerea & Andream & Aristum ad hæc implenda constituit: quorum eruditionem propriarum litterarum Demetrius dissebat. Alii uero habebant custodiam corporis eius iniunctam. His ergo hanc diligentiam imperauit. Non enim leges & patrum nostrorum philosophiam discere concupiscet: si his utentes despiceret & non potius ualde miraretur. Quæ poenæ omnes in ordine progenitores eius macedonum reges ignorauerunt: habentes ergo nos præcipuum familiaritatis affectum. Tertius namque Ptolomæus: qui uocatus est benefactor fortiter obtinens syriam uniuersam non diis ægyptiacis prouictoria solennitates gratificas immolauit. Sed ueniens ad hierosolymam multas hostias sicut nostri moris est: deo gratificauit: dignissimaque dicauit ornamenta uictoriæ Philometor autem Ptolomæus: & eius uxor Cleopatra omne regnum commiserunt iudæis: & duces totius fuisse militiæ Onyas & Dositheus iudæi: quorum nominibus derogat Appion: cum debuisset opera eorum potius mirari & gratias agere: quoniam liberauerunt alexandriam: quam ueluti defendere se quis confingit. Nam dum rebellio surrexisset in Cleopatrarum regno: & periculum pessimæ perditionis insisteret. Istorum labore ciuitas intestinis præliis est erepta. Sed postea inquit Onyas ad urbem deduxit exercitum paruorum cum esset illic Herinus præses romanorum legatus. Quod ut ita dicam. recte atque iuste factum est. Ptolomæus enim qui cognominatus est Physcon moriente suo patre Ptolomæo philometore: egressus est de cyrene uolens reginam Cleopatram expellere: & filios regis: ut ipse regnum iniuste sibi applicaret: propter hæc ergo Onias aduersus eum bellum pro Cleopatra suscepit. Et fidem quam habuit circa reges nequaquam in necessitate deseruit. Testis autem deus iustitiæ eius manifestus apparuit. Nam Physcon Ptolomæus cum aduersum exercitum quidem Onyæ pugnare præsumeret: omnes uero iudæos in ciuitate positos cum filiis & uxoribus capiens: nudos atque uinctos elephantis subiecit: ut ab eis conculcati deficerent. Et ad hoc etiam bestias ipsas debriasset: in contrarium quæ præparauerat euenere. Elephanti enim relinquentes sibi appositos iudæos impetu facto super amicos eius multos ex ipsis interemere. Et post hæc Ptolomæus quædam aspectu terribile contemplatus est: prohibentem se ut illis noceret hominibus. Concupiuit uero sua charissima quam alii quidem Hythacam. Alii uero Herenem denominant: supplicante ne tantam impietatem perageret: & concessit: & ex his quæ egerat: uel acturus erat poenitentiam egit. Unde recte hanc diem iudæi Alexandria constituti eo quod aperte a deo salutem promeruerunt celebrare noscuntur. Appion autem omnium calumniator etiam propter bellum aduersus Physconem gestum: iudæos accusare præsumpsit: cum eos laudare debuerit. Is autem etiam ultimæ Cleopatrarum reginæ Alexandrinorum meminit. ueluti nobis impropere: quoniam circa nos fuit ignorata: & non potius illam redarguere studuit: cui nihil omnino iniustitiæ & malorum operum de ni contra romanos omnes & benefactores suos imperatores. Quæ etiam sororem Arfinoem occidit in templo nihil sibi nocentem. Peremit autem & fratrem isidiis: paternosque deos & sepulchra progenitorum depopulata est. Percipiensque regnum a primo Cæsare eius filio & successori rebellare præsumpsit. Antoniumque corrumpens amatoris rebus & patriæ inimicum fecit: & infidelis circa suos amicos instituit. Alios quidem genere regali spolians: alios autem demens & ad mala gerenda compellens. Sed quid oportet amplius dici: cum illum ipsum in nauali certamine relinquens idest maritum & parentem communium filiorum tradere cum exercitu a principatu & assequi esse qui coegit. Nouissime uero Alexandria a Cæsare capta: ad hoc usque perducta est: ut saltim sperare & iudicare si posset ipse manu sua iudæos perimere: eo quod circa omnes crudelis & infidelis extaret. Putas ne gloriandum nobis non est: si quemadmodum dicit Appion: famis tempore iudæis triticum non est mensa. Sed illa quidem poenam subiit competentem. Nos autem maximo Cæsare utimur teste solatii atque fidei: quam circa eum contra ægyptios gessimus: nec non & senatu eiusque dogmatibus & epistolis Cæsaris Augusti: quibus nostra merita comprobantur. Has

litteras Appionem oportebat inspicere: & secundum genera examinare testimonia sub alexandro facta. Et omnibus Ptolomæis & quæ a Senatu constituta sunt. Necnon & maximis romanis imperatoribus. Si uero Germanicus frumenta cunctis in Alexandria commorantibus metiri non potuit: hoc iudicium est sterilitatis ac necessitatis frumentorum non accuratio iudæorum. Quid enim sapiant omnes imperatores de iudæis in Alexandria commorantibus palam est. Nam administratio tritici nihilominus ab eis quæ ab aliis alexandrinis translata est. Maximam uero eis fidem olym a regibus datam conseruauerunt: id est fluminis custodiam: totiusque custodiæ nequaquam his rebus indignos esse iudicantes. Sed super hoc quomodo ergo inquit si sunt ciues: eosdem deos: quos alexandrini non colunt: cui respondeo. Quomodo etiam cum uos sitis ægyptii iter alterum prælio magno & sine foedere de religione contenditis. An certe propterea non uos omnes dicimus ægyptios: & neque communiter homines quoniam bestias aduersantes naturæ colitis multa diligentia nutriendos. Cum genus utique nostrorum unum itaque idem esse uideatur. Si autem in uobis ægyptii tantæ differentia opinionum sunt: quid miraris super his qui aliunde in alexandriam aduenerunt: Sin legibus a principio constitutis circa talia permanere. Is autem seditionis causas nobis apponit: qui si cum ueritate ob hoc accusat iudæos in alexandria constitutos. Cur omnes nos culpamque positis eo quod noscamur habere concordiam. Porro etiam seditionis auctores quilibet inueniet Appiones similes alexandrinorum fuisse ciues. Donec enim græci fuere & macedones hanc ciuitatem habentes nullam seditionem aduersus nos gessere: sed antiquis celsere solennitatibus. Cum uero multitudo ægyptiorum creuisset inter eos propter confusiones temporum etiam hoc opus semper est additum. Nostrum uero genus permansit purum. Ipsi igitur molestia huius fuere principium: nequaquam populo macedonicam habente constantiam: neque prudentiam græcam: sed cunctis scilicet utentibus malis moribus ægyptiorum & antiquas inimicitias aduersum nos exercetibus. E diuerso namque factum est quod nobis improperare præsumunt. Nam cum plurimi eorum non opportune ius eius ciuitatis obtineant peregrinos uocantes eos qui hoc priuilegium ad omnes imperasse noscuntur. Nam ægyptiis neque regum quilibet uidetur ius ciuitatis fuisse largitus: neque nunc quilibet imperatorum. Nos autem alexander qui dem introduxit: reges autem auxere. Romani uero semper custodire dignati sunt. Itaque derogare nobis Appion dignatus est quia imperatorum non statuamus imagines tanquam illis hoc ignorantibus aut defensione appionis indigentibus: cum potius debuerit admirari magnanimitatem mediocritatemque romanorum. Quonia subiectos non cogit patriam iura transcendere. Sed suscipiunt honores sicut dare offerentes pium atque legitimum est. Non enim honoris gratiam habent: qui ex necessitate & uiolentia conferuntur. Græcis itaque & aliis quibusdam bonum esse creditur imagines instituire. Denique & patrum & uxorum filiorumque figuras depingentes exultant. Quidam uero etiam nihil sibi competentium sumunt imagines. Aliis uero & seruos diligentes hoc faciunt. Quod ergo mirum est: si etiam principibus ac dominis hunc honorem præbere uideantur: Porro autem legislator non quasi prophetans romanorum potentiam non honorandam: sed tanquam causam neque deo neque hominibus utilem despiciens. Et quoniam totius animati multo magis dei inanimati probatur inferius: interdixit imagines fabricari. Aliis autem honoribus post deum colendos non prohibuit uiros bonos quibus nos & imperatores & populum ro. dignitatibus ampliamus. Facimus autem pro eis continua sacrificia: & non solum quotidianis diebus ex impensa communi omnium iudæorum talia celebramus. Verum cum nullas alias hostias ex communi neque pro filiis peragamus. Solis imperatoribus hunc honorem præcipuum pariter exhibemus: que hominum nulli perfoluimus. Hæc itaque communiter satisfactio posita sit aduersus appionem pro his quæ de alexandria dicta sunt. Admiror autem esse eos: qui ei huiusmodi fomitem præbuere id est Possidonium & Apollonium molonis: quoniam accusant quidem nos quare nos eosdem deos cum aliis non colimus. Mentientes autem pariter & de nostro templo blasphemias componentes incongruas: non se putant impie agere: dum sit ualde turpissimum liberis qualibet ratione mentiri. Multo magis de templo apud cunctos homines nominato tanta sanctitate pollente. In hoc enim sacrario Appion præsumpsit edicere. Asini caput collocasse iudæos: & eum colere: ac dignum facere tanta religione. & hoc affirmat fuisse depalatum dum Antiochus Epiphanes & expoliasset templum: & illud caput inuentum ex auro compositum multis pecuniis dignum. Ad hoc igitur prius quidem. Quoniam ægyptius uel si aliquid tale apud nos fuisset nequaquam debuerat increpare: cum non sit deterius asinus furonibus & hircis & aliis qui sunt apud eos dii. Deinde quomodo non intellexit operibus increpatus de incredibili suo mendacio. Legibus namque semper utimur hisdem: in quibus sine fine consistimus. Et cum uarii casus nostram ciuitatem licet etiam aliorum uexauerint. Et dius ac Pompeius magnus ac Licinius Crassus: & ad nouissimum Titus cæsar: bello uincentes obtinuerunt templum. Nihil huiusmodi illic inuenere: sed purissimam pietatem de qua nihil nobis est apud alios effabile. Quia uero Antiochus neque iustam fecit templi deprædationem: sed de egestate pecuniarum ad hoc accessit cum non esset hostis: &

sup nos auxiliatores suos & amicos aggressus est. Nec aliquid dignum derisione illic inuenit. Multi & digni conscriptores super hoc quoque testantur Polybius megalopolita: Strabon capadox: Nicolaus damascenus: Tymagenes: & Castor temporum conscriptor: & Apollodorus. omnes dicunt pecuniis indigentem Antiochum transgressum foedera iudæorum. & spoliasse templum auro argentoque plenum. Hæc igitur Appion debuit respicere: nisi cor asini ipse potius habuisset: & impudentiam canis: & qui apud ipsos assolet coli. neque enim extrinsecus alia ratiocinatione mentitus est. Nos itaque asinis neque honorem neque potestatem aliquam damus: sicut Aegyptii crocodillis & aspidibus: quando eos qui ab istis mordentur: & a crocodillis rapiuntur felices: & deo digni arbitrantur. Sed sunt apud nos asini: quod apud alios sapientes uiros onera sibi met imposta sustinentes. Et licet ad arcas accedentes comendant aut proposita non adimpleant multas ualde plagas accipiunt quippe operibus & ad agriculturam rebus necessariis ministrantes: sed aut omnium gurdissimus fuit Appion ad componendum uerba fallacia. aut certe ex rebus initia sumens hæc implere non ualuit quando nulla potest contra nos blasphemiam prouenire. Alteram uero fabulam derogatione nostra plenam de græcis apposuit: de quo hoc dicere sat erit. quoniam qui de pietate loqui præsumunt: oportet eos non ignorare minus esse immundum per templa transire quam sacerdotibus scelestas uerba confingere. Isti uero magis studere defendere sacrilegium regem: quam iusta & ueracia de nostris & de templo conscribere. Volentes enim Antiocho præstare. & infidelitatem ac sacrilegium eius tegere: quo circa gentem nostram est usus propter egestatem pecuniarum. Detrahentes nobis etiam quæ in futuris essent mentiti sunt. Propheta uero aliorum factus est Appion: & dixit Antiochus in templum inuenisse lectum & hominem in eo iacentem: & propositam ei mensam maritimis ternisque uolatilium dapibus plenam: & obstupuisse his homo. Illi uero mox adorasse regis ingressum tanquam maximum ei solatium præbiturum: ac procidentem ad eius genua extensa dextera poposcisse libertatem. & iubente rege ut consideret & diceret quis esset uel cur ibidem habitaret: uel quæ esset causa ciborum eius. Tunc hominem cum gemitu & lachrymis lamentabiliter suam narrasse necessitatem ait. Inquit esse se græcum: & dum perageret profugiam propter uitæ causam direptum se subito ab alienigenis hominibus: atque deductum ad templum: & inclusum illic: & a nullo conspici: sed cuncta dapium præparatione saginari. Et primum quidem hæc sibi inopinabilia beneficia prodidisse & detulisse letitiam. Deinde suspicionem: postea stuporem: ac postremum consulentem a ministris ad se accedentibus audisse legem ineffabilem iudæorum pro qua nutriebatur: & hoc illos facere singulis annis quodam tempore constituto. Et comprehendere quidem græcum peregrinum: eumque annali tempore saginare: & deductum ad quandam siluam occidere quidem eum hominem eius corpus sacrificare secundum suas solennitates: & gustare ex eius uisceribus & iusiurandum facere in immolatione græci: ut inimicitias contra græcos haberent. Et tunc in quandam foueam reliqua hominis pereuntis abacere. deinde refert eum dixisse paucos iam dies debita sibi met superesse atque rogasse ut erubescerent græcorum deos & superantes in suo sanguine insidias iudæorum. De malis eum circumstantibus liberaret. Huiusmodi ergo fabula non tantum omnis tragœdia plenissima est: sed et crudeli impudentia redundat. Non tamen a sacrilegio priuat antiochum sicut arbitrati sunt: qui hæc ad illius gratiam conscribere. Non enim præsumpsit aliquid tale ut ad templum accederet: sed sic autem inuenit non sperans. Fuit ergo uoluntatibus iniquis impius: & nihil hominis sine deo quanta iussit mendacii superfluitas: quam ex ipsa re cognoscere ualde facillimum est. Non enim circa solos græcos discordia legum esse dignoscitur: sed maxime aduersus ægyptios & plurimos alios. Quem enim chorum non contigit aliquando circa nos peregrinari: ut aduersus solos renouata coniuratione per effusionem sanguinis egeremus: uel quomodo possibile est ut ad has hostias omnes iudæi colligerentur: & tantis millibus ad gustanda uiscera illa sufficerent: sicut ait appion: uel cur inuentum hominem quicumque fuit: non enim suo nomine conscripsit: aut quomodo eum in suam patriam rex non cum pompa deduxit dum posset. Hoc faciens ipse quidem putari pius & græcorum amator eximus: assumere uero contra iudæorum odium solatia magna cunctorum. Sed hæc relinquo: insensatos enim non uerbis sed operibus decet arguere. Sciunt igitur omnes: qui uidere constructionem templi nostri: qualis fuerit & intransgressibilem eius purificationis integritatem. Quatuor enim porticus habuit in circuitu: & harum singulae propriam secundum legem habere custodiam. In exteriorum itaque ingredi licentiam omnibus etiam alienigenis: mulieres tatummodo menstruatæ transire prohibebantur. In secunda uero porticu cuncti iudæi ingrediebantur: eorum coniuges cum essent ab omni pollutione mundæ. In tertia masculi iudæorum mundi existentes atque purificationem quarta autem sacerdos stolis induti sacerdotibus. In adytum uero soli principes sacerdotum propria stola circumamicti. Tanta uero est circa omnia prouidentia pietatis: ut secundum quasdam horas sacerdotes ingredi constitutum sit. Mane etenim aperto templo oportebat facientes traditas hostias introire. Et meridie rursum dum clauderet templum. Denique ne uas ali-quod portari licet in templum: sed erant in eo solummodo posita altera mensa turibulum: cande-

labrum quæ omnia & in lege cōscripta sunt. Etenim nihil amplius neq; ministeriorum aliquorū ineffabilem agitur: neq; intus illa epulatio ministratur. Hæc enim quæ prædicta sunt habent totius populi testimonium manifestum rationemq; gestorum. Licet enim sint tribus quatuor faceretum & harum tribuum singulæ habeant hominum plusq; quinque milia: sit tamen obseruatio particulariter per dies certos: & his transactis alii succedentes ad sacrificia ueniunt: & congregati in templum mediante die præcedentibus clauis templi & ad numerū omnia uasa percipiunt nullaq; ad cibum aut potum attineat in templo delata. Talia namq; etiam ad altaria offerre prohibitum est: præter illa quæ ad sacrificia præparantur. Quod ergo Appionem esse dicimus nisi nihil horum examinantem uerba incredula protulisse. Sed turpe est: historiarum enim uerum notitiam se proferre grammaticus non profit. Et sciens templi nostri pietatem hanc quidem prætermisit. Homines autem græci compræhensione finxit, & pabulum ineffabile & ciborum opulentissimam claritatem. Et peruios ingredientes ubi nec nobilissimos iudæorum licet intiare nisi fuerit sacerdotum. Hæc ergo pessima est impietas atq; mendacium spontaneum ad eorum seductionem: qui noluerunt discutere ueritatem. Per ea siquidem mala & ineffabilia quæ prædicta sunt nobis detrahere tentauere. Rursumq; tanq; piissimus deridet adiciens fabulæ inna facta. At enim illum retulisse dum bellum iudæi contra iudæos haberent. Longo quodam tempore in aliqua ciuitate iudæorum qui in ea Apollinem colebat uenisset ad iudæos: cuius hominis nomen dicitur Zabidō. Deinde qui eis promississet traditurum se eis Apollinem deum doriensium uenturumq; illum ad nostrum templum. Si omnes ascenderent & credidissent omnem multitudinem iudæorum Zabidō uero fuisse quodam machinamentum ligneum. Et circumposuisse sibi: & in eo tres ordines infixisse lucernarum: & ita ambulasse ut procul stantibus appareret quasi stella per terram iter agens. Porro iudæos inopinabili uisione obstupuisse: & longe constitutos tenuisse silentium. Zabidō uero multa quiete ad templum uenisse & aureum detraxisse asini caput. Sic enim urbane conscribit: & rursus Doram uelociter aduenisse. Igitur & nos dicere possumus: quia asinum hoc ē semetipsum Appion grauat & facit stultitia simul & mendacis oneratum. Loca namq; quæ non sunt conscribit: & ciuitates nesciens transfert. Idumea enim prouinciæ nostræ confinis est posita iuxta Gazam & nulla ciuitas huius Dora nuncupatur. In Phœnicie uero iuxta montem Carmeli Dora ciuitas appellatur in nullo concordans Appionis oblocutionibus. Quatuor enim dierum itinere procul est a iudæa. Cur itaq; nos rursus accusat eo qd non habeamus communes cum aliis deos: si sic facile credere patres nostri ad se uenturum Apollinem & cum stellis eum ambulare super terram putauere? Lucernam enim primo nunq; uideri. Qui licet & tāta & talia concelebrat candelabra. Sed nec aliquis ei ambulanti per prouinciam ex tantis milibus obuiauit. Desolatos ē uiros custodibus comperit: & hoc tempore prælii. Cætera iam relinquo. Ianuæ uero templi altitudine quidem erant cubitorum sexaginta: latitudine uero uiginti, omnes deauratæ & pœnæ auro puro consecræ. has claudebant non minus quam uiri ducenti diebus singulis: & relinquere eas apertas nefandissimum nimis erat. Facile eas lucernifer ille aperuisse creditur: qui solus etiam habuisse asini caput æstimabatur: quapropter dubium est utrum hoc caput Zabidō denuo reuocauit. An certe sumens Appion introduxit in templum ut Antiochus inueniret. Vnde in secundo Appionem aliquam mentiendi daret occasionem & conscribendum banirantium per deum factorem cœli & terræ & maris nulli iudæos facturos alienigenæ & maxime græcis. Oportebat autem mentiētem absolute dicere nulli facturos alienigenæ & magis ægyptiis. Sic etenim ab initio poterant eius figmenta de iureiurando congruere ab ægyptiis utiq; nō propter malignitatem suam: sed propter calamitates expulsi sunt. A græcis autem plus locis q̄ studiis sumus adiuncti: ita ut nullæ inter nos & illos inimicitia & zelotypia esse noscuntur. E diuerso namq; multos eorum ad nostras leges contigit accessisse: quorum quidam permanere: quidam uero perdurare non ferentes denuo recessere. Hoc tamen iusiurandum nunq; se quisq; audisse meminit apud nos habitum: sed solus Appion ut uideretur audiuit. Ipse utiq; composuit nimis. Igitur hæc maxima compositio etiam in futuro dicenda Appionis admiratione dignissima est. Quarum rerum hoc affirmat indicium: quia neq; legibus iustis utamur: nec deum colamus ut cōuenit: & diuersis gentibus seruiamus: & calamitates quasdam circa ciuitatem sustineamus cum utiq; principalis ciuitas romanorum sit, cuius ciues soli ab initio regnare atq; nos seruire consueuerunt. Quis etenim ab horū magnanimitate se ualeat abstinere? Nullus etenim aliorum potest dicere sermonem quem Appion locutus est: quando paucis contigit in principatum continue præsidere: & non rursus aliis facta mutatione seruire. Plurimæ namq; gentes aliis obedire coactæ sunt. Soli autem ægyptii eo qd reliquiant sicut aiunt in eorum prouincia dii atq; saluentur migrantes in effigies bestiarum. Honorē præcipuum inuenerunt ut nulli fabularentur horum qui aliam europamq; tenuere. Qui scilicet unā diem ex æuo totius sæculi non habuere libertatem: neq; apud indigenas dominos neq; apud externos. Nam quemadmodum eis usi sint per se: non semel solummodo sed frequenter uastates urbes: templa uertentes amputatos apud eos interficientes deos improperare non studeo. Nō enī

cōuenit stultitiam nos indocti appionis imitari: qui neq; casus atheniensium neq; lacedæmoniorum animo suo concepit. Quorum alios quidem fortissimos: quorum summi diuersis uitæ sunt calamitatibus sauciari. Dimitto dirrutam atheniensium arcem: templum ephesenum & delphos: aliaq; multa pro quibus intulit: sed potius inferentibus improperia. Nouus autem accusator nostrorum appion inuentus est: malorum suorum apud ægyptum gestorum prorsus oblitus. Sed se soltris eum quem refert fabula regem fuisse ægypti, ut creditur excæcauit. Verum tamen possumus & nos dicere nostros reges dauid & salomonem: qui multas subdidere gentes. Sed de his modo super sedendum est: quæ uero cunctis nota sunt: appion modis omnibus ignorauit: quoniam persis & post illos principibus asyæ macedonibus: ægyptii quidem seruire nihil differentes a famulis. Nos autem liberi consistentes etiam ciuitatum in circuitu positarum tenuimus principatum annis uiginti & centum usq; ad Pompeium magnum: & dum uniuersi sunt expugnati a romanis principibus omnium soli propter fidem suam maiores nostri auxiliares & amici fuere. Sed queritur quia uiros mirabiles non præbuimus uel ut quorundam artium inuentores: & inter hos enumerat soxratem & zenonem & chleantem & aliquos huiusmodi. Deinde quod potius est mirandum semetipsum his adiecit & beatificat alexandriam quia ciuem talem habere meruit: quod rite facit. Oportebat enim ut ipse sui testis existeret: qui aliis omnibus sic importunus & callidus esse uidebatur: & uita uerboq; corruptus. Quapropter recte quilibet alexandriæ cōdoletur: si super isto aliquid magni sapuerit. De uiris autem qui fuerunt apud nos titulo nullo laudis inferiores sciunt qui uoluerint nostræ antiquitatis libris incumbere. Reliqua uero quæ in accusatione conscripta sunt dignum erat forte sine satisfactione relinquere: ut ipse sui potius & aliorum ægyptiorum accusator extaret. Queritur enim eo qd animalia consueta sacrificemus: & nō uescamur carnibus suis: sed & circuncisionem genitalium uehementer irridet. De nostrorum quidem animalium peremptione communio nobis est cum aliis hominibus uniuersis. Appion autem sacrificantes nos redarguens increpat semetipsum: cum genere sit ægyptius. Non enim græcis aut macedonibus aduersatur. Isti enim oprant sacrificare. id est centum boum suis diis & sacerdotibus utuntur ad epulas. Quæ cum ita sint non propterea contigit mundum animalibus desolari: quod appion expauit. Qui tamen si solēitates ægyptiorum sequerentur quidem mundus hominibus ferocissimis aut bestiis impleretur: quas isti iudicantes deos diligenter enutriunt. Etenim si quis eum consuleret: quos putaret omnium ægyptiorum esse sapientes atq; deicolas sacerdotum sine dubio fateretur. Hæc enim duo dicuntur sibi met ab initio a regibus esse præcepta: ut deos colant & sapientiam diligant: quod illi facere præcipue iudicant: qui tamen & circunciduntur omnes: & a porcinis abstinent cibis. Sed neq; ullus alter ægyptiorum cum eis diis sacrificare dignoscitur. Cæcus igitur fuit appion: quando pro ægyptiis nostras detractiones componens illos uidetur potius accusare: qui non solum uruntur solennitatibus: quas in nobis culpatur iste: sed etiam alios circuncidi docent: sicut dixit herodotus. Vnde recte mihi uidetur appion propter patriæ suæ leges multam soluisse blasphemiam. Etenim necessario circūcisus circa genitalia uulnera ei facta nihil ei circumprofuerunt & putrefactus magnis doloribus expirauit. Oportet enim bene sapiētes in legibus propriis circa pietatem integre permanere: & aliorum minime permanere. Iste uero suas quidē leges effugit. De nostris uero mētutus est. Hic itaq; terminus uitæ fuit Appionis. Sed & noster hic iam finem liber accipiet. Quoniam uero & Apollonius Molon & Lyfimachus: & alii quidam tam per ignorantiam quam per insaniam de legislatore nostro Moysē de legibus uerba protulere: nec iusta nec uera. Dum illi quidem uelut mago atq; fallaci derogant. Leges autem malitiæ apud nos nulliusq; uirtutis affirmant esse doctores. Volo breuiter & de omni cōuersatione nostra & de particulari sicuti potero proferre sermonem. Reor enim fore manifestum: quia & ad pietatem alterutrum uniuersalemq; clemētiā: insuper ad iustitiam laborumq; tolerantiam: & ad contemptum mortis optimas leges positas habeamus. Rogo tamen lecturos ut non cum inuidia exequantur huius operis lectionem. Non enim proposui laudes conscribere nostrorum: sed aduersus eos qui nos plurimum & fallaciter accusarunt: satisfactionē hanc puto esse iustissimam. Proinde accusationem Apollonius non continue sicut Appion instituit: sed disperdim. Quippe tamen aliquando quidem nos sine deo & hominibus odiosos appellet. Aliquando uero formidinem nobis improperat. Et e diuerso rursus aliquando de præsumptione factum gentis nostræ queritur. Dicit autem etiam stultiores barbaris: & propterea nullum inuentum nos solos uitæ utile comperisse. Hæc autem omnia manifeste redarguuntur: dum uniuersa contra rio q̄ ab eo sunt dicta monstrantur. Et legibus imperata: & a nobis cum omni integritate gesta. Si uero coactus uero facere mentionem legum contrariarum apud alios constitutarum: cuius rei culpabiles illi sunt qui nostras solennitates tanq; malas dicere uoluerunt. Quibus neutrum puto remanere quod dicant: neq; quia eas habeamus leges: quarum ego capitales & summas ad increpandum positurus sum æque: quia præcipue in legibus propriis perduramus. Paulum ergo sumens onus uolo prius edicere: qui eorum qui sine lege & ordine uiuunt. Hi qui ordinis & communiū

legum amatores extiterunt: & primi hoc inchoauerunt: recte mansuetudinem nostramque uirtutem præstare dicendi sunt. Denique conantur singuli eorum gesta sua ad antiquitatem referre: ut imitatores aliorum uideantur existeret: & non ipsi potius alius: ut legitime uiuere debeat exponere. His igitur hunc in modum habentibus uirtus legislatoris est meliora considerare: & his qui usuri sunt legibus quas posuerit satisficere quia recte sunt. Populi uero est ut in omnibus quæ constituta sunt perduret: & neque sceleritate procederet: neque calamitatibus aliquid horum immutet. Dico igitur nostrum legislatorem quorumlibet qui memorantur legislatorum antiquitate præcedere. Lygurgus enim & Solon & Zaleucus Locrenus: & omnes qui apud græcos mirabiles sunt nouelli atque recentes quantum ad illum comparati esse noscuntur. Quando nec ipsum nomen legis fuisse olim apud græcos agnoscitur. Testis Homerus est qui nusquam in opere suo hoc usus est nomine. Non enim secundum legem: sed indiffinitis sententiis & regum præceptionibus populus regebatur. Unde etiam multo tempore permanere tantum moribus utentes: & non scripto. Et multa horum semper secundum euentum casuum permittentes. Noster uero legislator antiquus existens hoc etenim undique manifestum est: etiam apud eos clarum qui semper contra nos loquuntur: semetipsum præbuit optimum principem populorum: & consiliatorem magnum. Sed instructione totius legis uitæ constringens eis suauiter hanc libenter excipere: & firmissime inculca scientia custodire. Primitus autem eius magnitudinis opera uideamus. Ille namque progenitorum nostrorum relinquendum Aegyptum & ad terram propriam remeantium: multa milia sumens ex plurimis & impossibilibus rebus cautissime liberauit: & inaquosam eos & multum arenosam oportebat transire uiam: bellaque deuincere: & filios ac uxores prædamque bella seruare: in quibus dux egregius & consiliarius sapientissimus: & tutor ueracissimus fuit uniuersorum. Omnem siquidem multitudinem in semetipsum pendere facit: & cum omnia quæ uellet persuadere posset: in nullo horum uindicauit sibi potestatem: sed in quo maximo tempore potestatem sibi arrogat & tyrannidem præfules rerum: & populum frequenter plurima iniquitate uiuere consuescunt. In hac ille potentia constitutus e diuerso: magis iudicauit agendum pie & plurimam exhibere aliis æquitatem ipse uirtutem præcipuam se credens cunctos ostendere: & salutem firmissimam præbere sequacibus bona uoluntate. Et maximis actibus in singulis casibus usus est. Quapropter recte iudicabat ducem atque consiliatorem se deum habere: & primitus sibi met satisfaciens: quia secundum illius uoluntatem uniuersa gereret atque tractaret. Credidit modis omnibus oportere ut etiam apud plebem hæc opinio permaneret. Nam dum respicere suam uitam credunt: delinquere non præsumunt. Huiusmodi quidem noster legislator fuit: non magus: non fallax: sicut derogatores iniuste pronuntiant: sed quales apud græcos gloriatur fuisse Eimnum: & post eum legislatores. Alii namque quidam eorum leges positas animo dicebant. Alii uero eas in Apollinem & uaticinium delphicum referebant: siue pro ueritate hoc credentes: siue facile suadendum iudicantes populo. Qui uero præcipuas leges instituerint: uel qui iustissime de dei fide cognouerint: licet hoc ex ipsis legibus facta comparatione conspiciat. Iam enim de ipsis tempus est disputandi. Igitur infinite quidem particulatim gentium atque legum apud cunctos homines differentia sunt. Alii siquidem monarchis: alii uero populo potestatem reipublice commiserunt. Noster uero legislator nihil horum intendens: ueluti si quis hoc dicendo mensuram transcendat uerbi diuinam reipublicam declarauit: deo principaliter conuersationem nostram atque potestatem excellenter assignans & satisfaciens eum cunctos inspicere tanquam causam bonorum omnium uniuersis hominibus existentem: & quæcumque contingit eos in angustiis supplicasse illius non latuisse uoluntatem. Neque quicquam eorum quæ gessere uel siquid aliquis apud semetipsum potuit cogitare: unum uero eum esse monstrauit: & ingenitum: immutabilem: per tempus æternum: & omni specie mortali pulchritudine differentem. Et ipsum nobis notum qualis autem sit secundum substantiam prorsus ignotum. Hæc itaque de deo sapienter prudentissimis græcorum: quia quidem eruditi sunt: illo utique sciendi præbente principia nunc dicere prætermitto: quia non optima & congrua dei naturæ atque magnificentia sunt ualde testatur. Pythagoras enim & Anaxagoras & Plato & post illos philosophi stoici & poene cuncti uidentur de diuina sapuisse natura. Sed hi quidem ad breue philosophantes populo superstitionum opinionibus iam conscriptam ueritatem dogmatis proferre timuere. Noster uero legislator opera præbens consonis uerbis suis non solum his qui cum eo erant satisfecit: sed etiam qui ex illis semper erant nascituri: hoc immutabiliter inspirauit: & causa legislationis ad utilitatis modum semper adduxit. Non enim partem uirtutis dei culturam dixit: sed huius partes alias esse perspexit atque constituit. Idem fortitudinem iustitiam & in omnibus ciuium concordiam ad alterutros. Cuncta namque actiones & studia uniuersisque sermones ad diuinam referuntur per omnia pietatem. Non enim hoc inexamatum aut indefinitum ulterius dereliquit. Duo siquidem sunt totius disciplinæ & moralis institutionis modi: quos unus quidem sermone doctor est: alter uero excitatione morum: quæcum ita sunt quidam legislatores sentiendi sunt discreti: & alterum horum modum sibi placitum assumptum alterum reliquerunt. Sicuti Lacedæmonii quidem & Cretes moribus erudiebantur: non

uerbis. Athenienses uero & poene omnes alii græci quæ quidem oportet agi percipiebant suis legibus. Assuescere uero ad hæc operibus minime ualere. Noster autem legislator hæc ambo multa diligentia cooptauit. Nam nec exercitatione morum dimisit non traditas: neque leges sermone reliquit incomptas. Sed mox a primo inchoans cibo & unicuique dicto conueniente nihil neque mimarum escarum sub potestate uoluntatis utentium dereliquit. Sed & de cibis quibus conuenit abstinere: & quæ sumendi sunt: uel quæ diæta communis esse uideatur. Nec non & de opibus labore simul & requie. Terminum atque regulam posuit legem: quatenus ueluti sub patre atque domino uiuentes: neque uolentes quicquam: neque per ignorantiam delinquamus. Non enim ignorantibus poenam posuit: sed optimam & necessariam correptionem monstrauit legem. Quapropter non semel audire: nec secundo uel sæpius. Sed in unaquaque septimana alia opera relinquentes: ad legis auditionem congregari præcepit uniuersos: eamque perfecte condiscere: quod scilicet omnes legislatores reliquisse noscuntur. Et intantum plurimi hominum porro sunt: ut secundum proprias uiuant: quia poene eas ignorant. Et cum peccauerint tunc agnoscunt ab aliis quam legem probantur esse præuaricati. Sed etiam uiri maxima cum gloria & principalia gubernantes profitetur ignorantem. Scitos namque sibi faciunt assidere ad dispensationem rerum: & experimentum legis habentium. Noster uero quemlibet cum leges interrogat: facilius quam nomen suum recitat. Uniuersas quidem mox a primo sensu eas discentes in animo uelut inscriptas: & rarius quidem quilibet transgreditur. Impossibile autem est supplicium deuitare peccantem. Hoc itaque primum omnium mirabilem consonantiam nobis instituit. Nam unam quidem habere & eandem de deo sectam: uita uero ac moribus differre nihil ab inuicem optimam moribus hominum potest celebrare concordiam. Apud nos etenim solos neque de deo quilibet sermones audet alterutris aduersarios: sicut multa similia apud alios fieri comprobantur. Cum non solum a fortuitis quod uisum fuerit unicuique profert: sed etiam apud quosdam philosophorum hoc crebro præsumitur. Quando alii quidem totam dei naturam sermonibus perimere tentauerunt. Alii uero eius prouidentiam ab hominibus abstrulere. Neque in studiis uitæ a differentia ulla conspiciatur: sed communia quidem opera omnium apud nos existunt. Unus non de deo sermo concors est asserens illum cuncta respicere: sed etiam de ipsius uitæ studiis. Et quoniam oportet omnia alia ad terminum diuinæ pietatis adducere: a mulieribus nostris & a seruis quilibet auerti. Pro qua re illatas nobis calumnias a quibusdam: cur non exhibeamus uiros inuatores nouorum operum seu uerborum contigit oriri. Alii siquidem in nulla re paterna perdurare optimum esse putant: & præcipue transgressoribus sapientiæ robur assignant. Nos autem e diuerso unam esse prudentiam atque uirtutes existimamus: nihil poenitus uel facere uel cogitare contrarium his quæ antiquitus sancita noscuntur: quod scilicet inditum legis est optimo scedere constituta. Nam ea quæ nunc non habent modum: experimento sepe correpta redarguuntur. Apud nos autem qui credimus ab initio positam legem diuinam uoluntate: nihil aliud pium est quam hanc sub integritate reseruare. Quis etenim eius quicquam mouere potest: aut quid melius adinuenit: uel qui ab aliis tanquam præcellenti ad statum reipublicæ nostræ migravit: aut quæ poterit esse melior atque iustior: quam ea quæ deum quidem principem omnium esse confirmat. Sacerdotibus autem in communi quidem res præcipuas dispensare permittit. Summo uero pontifici aliorum sacerdotum principatum competentem iniungit. Quos utique non diuitis neque aliis quibusdam spontaneis auditatibus præcellentes. Legislator ad culmen huius honoribus instituit. Sed quicumque sapientia uel temperantia aliis præstare noscuntur: eis præcipue culturam diuinæ placationis coniunxit. Apud hos igitur & legis & aliorum studiorum integra diligentia custoditur. Contemplatores etenim omnium atque iudices contempionum & punitores culpabilium sacerdotum esse decreti sunt. Quis ergo principatus quod regnum erit hoc sanctius: uel qui honor deo potius cooptabitur cum omni quidem populo sit præparatus ad pietatem? Summa uero diligentia sacerdotibus sit indicta & uelut quaedam festiuitas gubernetur uniuersa respu. Cum enim ministeria sua numero paucorum dierum alienigenæ custodire nequiverunt ea uidelicet sacrificia nominantes: nos cum multa delectatione & incommutabili uoluntate solennitatis opus per omne seruamus æuum. Quæ igitur sunt præcepta uel interdita simplicia siue nota dicamus. Primum quidem de deo est dicens. Deus habet omnia perfectus beatissimus ipse sibi cunctisque sufficiens principum & medium & terminus. Inter omnia operibus quidem & muneribus clarus & totius rei manifestus. Forma uero & magnitudine nobis inenarrabilis. Omnis namque materies comparata ad huius imaginem licet sit præciosa tamen prome cunctaque ars ad illius imitationis inuentum extra esse artem cognoscitur nihil simile neque uidemus neque possumus suspicari neque coniectare. Sanctum est: uidemus eius opera lumen: cœlum: terram: solem: lunam: flumina: mare: animalium nationes: redditiones fructuum: hæc deus fecit: non manibus neque laboribus neque quibusdam indignis sibi cooperantibus: sed ipso uidentur bona repente facta sunt. Bona nunc homines conuenit uniuersos: si qui eum quæ placere exercitatione uirtutis. Modus eum diuinæ placationis iste sanctissimus est. Unum templum unius dei commune omnium communis dei cunctorum. Gra-

rum nāq; semper est omne quod simile est. Hunc placant quidē sacerdotes semper. Præcedit uero istos primus secundum genus: qui ante alios sacerdotes sacrificauit deo custodiet leges de dubiis iudicabit: & puniet lege conuictos. Huic quisquis non obedit supplicio subiacebit tanq̄ qui i ipso deo impie gesserit. Hostias immolauit: non ad crapulam nostram uel ebrietatem attinentes. Hæc enim non placent deo: quæ res occasio potius iniuriarum simul & expensarum est. Deus enim temperatos ordinatosq; & boni generis diligit: & ut præcipue sacrificantes caste uiuamus. In sacrificiis autem pro communi salute primum oportet orare. Deinde singuli pro semetipsis. Quomodo omnes socii sumus: & qui hoc consortium suæ uitæ præponit maxime deo gratissimum est: supplicatio uero fit ad deum uotis ac precibus non ut bona præstet. Nec enim ipse sponte cōtulit uniuersis & uno deposuit. Sed ut hoc suscipere ualeamus suscipientesq; seruemus: purificationes in sacrificiis lex decreuit. Ex omni excubii excommunicatione a muliere facta & alia multa cōscriberet ualde longissimum est. Huiusmodi ergo de deo & eius placatione sermonibus est. Ipse autē simul etiam lex est: quosdam autem nouit lex permixtionem per naturam ad cōiugem si tamen pro filiorum causa procreandorum agatur. Masculorum uero in masculos ualde iudicauit inimicas: & tentantes horum morte decreuit dignos. Nubere uero iubent non respiciētes ad dotem: neq; uolenter arripere: sed neq; dolo uel fallacia suadere. Dispensationem uero potius fieri per eum cuius esse noscitur potestatis & per cogitationem opportunam. Mulier autem inferior inquit est uiro p omnia. Obedit igitur non ad iniuriam: sed ut sit sub regimine constituta. Deus enim uiro potestatem dedit. Cum hac ergo coire decet maritum solummodo: Alterius uero experientiam habere nequissimum. Si quis aut hoc egerit declinatio nulla mortis: neq; uim fieri uirgini alteri desponsata: neq; si suaserit nuptæ filios nutrire præcepit. Vniuersis autem mulieribus interdixit: uel celare quod statum est: uel aliam machinationem corrumpere filii. Nāq; mecatrix est anima demoliens & genus imminuens. Igitur si quis ad concubitum corruptionemq; transferit immundus: oportet autem etiam post legalem commixtionem uiri mulieres lauari. Hoc enim partem anie polluere iudicauit: inflata nāq; corporibus uulneratur. Dum ob hoc fit aliquam propter purificationis causam talibus imperauit. Sed neq; in filiorum natiuitatibus concessit epulationes. Aggregari & fieri occasiones ebrietatis: sed temperatum esse repente principium: iussitq; litteris erudiri propter leges & nosse progenitorum actiones aut actus imitentur: & cū legibus educati neq; transgrediantur: neq; cogitationem ignorationis habere iudicentur. Prospexit autem etiam funeribus mortuorum: beneq; precise ad sepeliendum celebrantur exequiæ. Neq; insignum fabricæ sepulchrorum: sed necessaria quidem circa prolationem funeris imperauit domesticos adimplere. Omnibus autem uiuentibus legitimum esse constituit: ut aliquo moriente & cōcurrant: & gemitus lamentationis effundant. Purificari autem iubet etiam domesticos fauere celebratos: ut longe procul sit q̄ sit uideatur quis mundus esse: cum fecerit homicidium: parentum honorem post deum esse constituit: & qui non repensat eorum gratiæ: sed in qualibet parte contristat: præcepit esse lapidandum. Iubet etiam omnibus senioribus honorem iuuenes exhibere: quoniam cunctōrum senior deus est. Nihil permittit celebrandum apud amicos: nō enim amicitia sunt apud eum cui omnia non creduntur. Et licet aliqua inimicitiae proueniant: prodita mens a rara prohibuit. Si quis arbiter munus acceperit: morte mulctatur. Despicens quod iustum est: & auxilium reis offerens. Quod quisq; non potuit non auferat: & aliena non tangat: mutans nō accipiat usuras. Hæc & his multa similia communionem continent nostrorum inter alterutros. Quomodo autem etiam de domestica cura circa alienigenas habenda habuerit legislator: referri dignum est. Videbitur enim omnibus optime prospexisse: deum eo ita sentiēte: neq; propria corrupimus: neq; participari rebus nostris uolentibus inuidemus. Quicunq; enim uolunt sub nostras conuerti leges accedentes ad ea cum munificentia suscipit: non genere solummodo: sed etiam uolūtate uitæ putans esse consortium. Eos autem qui transitorie misceri solennitatibus: non alia tamen exhibenda constituit. Idem omnibus præbendum: ignem: aquam: cibum: iter ostendere: non spernere aliquē in sepulchro: mitissime etiam circa hostes quæ sunt agenda sancit: ut neq; terra eorum exuratur: neq; arbores fertiles incidantur: sed etiam spoliari eos qui in bello cecidere interdixit: & captiuos prospexit quatenus eorum ammoueat in iuria: & maxime foeminarum. Sic autem alumnos maiorem suauitatem atq; clementiam studuit edocere: ut etiam de animalibus irrationabilibus non rateret: sed horum tantummodo utilitatem legitimam concedens: ab omni nos alia causa prohibuit. Quæcunq; enim ueluti supplicanti oriuntur in domibus hoc interdixit occidi. Sed neq; parentes deniq; præcepit auferri. Et licet inimica sint animalia eis tamen parcendum esse sancit. Sic undiq; ea quæ ad mansuetudinem pertinent obseruauit. Doctrinalibus quidem sicuti predictū est legis utens & alia rursus cōtra transgressores causa punitionis sine excusatione defigens. Damnum nāq; in plurimis causis transgrediendum mors est. Si adulterium commiserit aliquis: solum puellæ fecerit. Si masculo turpe tentandum præsumpserit. I. c. a ut patiatu sustinere tentatus. Similiter autem est lex inuictabilis & in seruis: sed etiā de mensuris: uel si quis de ponderibus do-

rum fuerit operatus & de iniusta uēditione ac fraude uel fide traxerit alienam rem: aut quod nō potuit abstulerit omnimodi sunt uindicta non qualia apud alios: sed ne ualde maiora. De iniuria uero parentum uel impietate quæ sit in deo: licet tentet hoc aliquis mox peribit. His itaq; secundum legem uniuersam honor tribuitur: non argenti: non auri: neq; coronæ capitis: aut cuiusdam predicandæ festiuitatis: sed unusquisq; testem habens conscientiam suam ualde proficit legillato re prophetante: & deo fidem condonante firmissimam his qui seruauerunt leges: licet pro eis mori contingat aliquibus concurrunt lacri ad occasum. Dedit enim deus rursus fieri ut uita melior possit ex mutatione conferri. Piget itaq; nunc hoc me conscribere: nisi opera essent omnibus manifesta. Quoniam multi & plerūq; olym nostrorum progenitorum: ne uel sermonem solummodo extra legem proferrent: omnia passi sunt sustinere uiriliter: uel si honorari contigit apud omnes homines nostram legem & uoluntariam legis consequentiam esse manifestam imbuebant. Græcos maiores nostri etiam extra regionem propriam constituti huiusmodi si quidem rectam habent & tam gloriosam de deo: talesq; leges multo sæculo sic firmissime custodire omnes arbitror admirari propter frequentes apud nos factas mutationes. Deniq; eos qui conscribere proxime de repu. & legibus tenuerunt tanq̄ de incredibilibus compositionibus quidam frequenter aculant dicentes: quoniam impossibilia sumpserint argumenta. Et alios quidem relinquo philosophos: quicunq; huiusmodi negocium in suis conscriptionibus habuere. Plato mirabilis apud græcos tanq̄ de honestate uitæ præcedens & uirtute sermonum & persuasione philosophiæ cūctos excellens ab his qui dicebant pessimum esse de repu. conscribere illusis & diuulgatus pœne pemptus est. Cum utiq; qui illius uerba considerauerit frequenter & facile reperiet: quæ etiam cōsuetudini plurimorum proxima esse noscuntur. Ipse siquidem Plato confessus est: quia uerā de deo opinionem propter ignorantiam plebis proferre securum non est. Sed Platonis quidem uerba uanā esse putant & multa potestate composita atq; conscripta & maxime de legislatione prolata. Lygurgi uero mirantur & Spartani cuncti concelebrant: quoniam illorum legibus plurimo tempore perdurarunt. Ergo hoc manifestum uirtutis indicium est in legibus permanere. Si uero lacedæmoniorum admirantur illorum tempus assumat: scientes amplius duobus milibus annis nostrā constitisse rempublicam. & super hæc sciant quoniam Lacedæmoni quidem omni tempore quo apud se habuere libertatem perfecte usi sunt custodisse leges. Cum uero circa eos factæ sunt fortunæ mutationes. pœne cunctarum legum obliuiscuntur. Nos aut multis casibus euolutis propter regum Alie mutationes neq; in nouissimis malis uenientes a legibus sumus alienati: nō uocatio nis nec epulationis causa seruantes eas quando si quis considerare uoluerit: multitudo ampliori testimonio maiores excubias & labores nobis q̄ Lacedæmoniis uidebit impositos. Illi siquidem operantes terram: & neq; circa artes exercitium habentes: sed ab omni operatione remissiores pingues & corpore pulchri in ciuitate degebant. Aliis ministris in oibus uitæ necessariis rebus utentes: & cibum paratum ab illis accipientes: solum opus bonum atq; clemens iudicantes ad faciendum & patiendum: quatenus pualerent aduersus omnes contra quos bella susciperent: quia non neq; hoc adipisci potuerunt dicere superpono. Non enim singulis solummodo: sed multis frequenter eorum subito legis præcepta negligentes semetiplos cum armis hostibus tradere. Putas ne: & apud nos non dico tantis sed duo uel tres agniti sunt proditores effecti legum uel mortem. Non dico illam facile quæ solet pliantibus euenire sed eam quæ cum multa corporum afflictione & multa crudelitate uidetur accedere. Quam ut ego puto quidam præualentes nobis non per odium subiectis imposuere si qui sunt homines: qui non tantummodo esse credant pessimum si agere quicquam extra leges suas uel sermonem apud eos dicere compellantur. Nō tamen mirari decet si mortem fortissime toleramus pro legibus & ultra alios uniuersos. Non enim quæ leuia uideatur nostris studiis alii facile patimur: hoc est operationem cibisq; simplicitatem: & ut nihil frustra neq; fortuito: quod quisq; desiderat uestiatur: aut bibat: aut ad concubitum quemlibet accedat: aut splendide uestiatur: aut sine nobilitate uacet. Sed illud attendendum est: si gladius utentes & hostes ab inuisione fugantes præcepta legis circa cibos nequaquam infringimus. Nobis itaq; gratum est propter hæc legibus obedire: & illis fortitudinis causas ostendere. Proinde Lyfimachi & Molones & quidem huiusmodi alii conscriptores improbi sophistæ adolescentium deceptores quasi uehementer nobis prauissimis existentibus derogare contendunt. Ego nollem de legibus alienis examinationem efficere. Noster enim mos est propria custodire: non aliena potius accusare. Et ut neq; irridere neq; blasphemare debeamus eis qui apud alios putantur dii: aperte nobis legislator interdixit propter ipsam appellationem. De accusatoribus autem proiectiones suis non increpare uolentibus tacendum non est. Cum utiq; non a nobis nunc sermo compositus eos arguere uideatur: sed a multis probabiliter iam præmissus. Quis igitur eorum qui apud græcos sapientia sunt mirabiles non redarguit nobilissimos poetas & præcipue legislatores? Quoniam huiusmodi sectas de deis ab initio populis inseruere? Dicentes eos autem e numero quidem quantos ipsi uoluerunt: ex alterutris uero & diuersis natiuitatibus pro-

creatos. Hos autem diuidentes locis habitaculis tanq̄ generationes animalium: alios quidem sub terra: alios in mari: seniores autem eorum in tartaris uinctos esse dixere quibuscunq; distribue- re: cœlum his sermone quidem patrem: operibus autem tyrannum atq; dominum superposue- re. Propterea aduersus eum constituere insidias per uxorem & fratrem & filiam: quam ex eius capite fingunt generatam: ut alligatenles eum appendere: sicut ipse ille suum dicitur patrem. Hæc iuste accusatione digna conueruntur: qui sapientiæ uirtute præcellunt. Hic super hæc de- ridentes adiiciunt. Si deorum alios quidem ephebos & adulescentes: alios autem seniores & bar- baros esse credendum est: alios constitutos superantes: & quendam fabrum: aliam uero textri- cem: alium uero peregrinantem & cum hominibus contendentem. Alios autem cytharizantes aut arcu gaudentes. Deinde inter alterutros seditiones effectas: & propter homines contentio- nes constitutas ut non solum alterutris manus mitterent: sed etiam ab omnibus uulnerari luge- rent malaq; perferrent: & super omnia est luxuriosius si intemperantia permixtionis uterentur. Quomodo non erit incongruum amores & cōcupiscentias ad uniuersos attingere simul masculos & ad foeminas. Deinde fortissimus & primus eorum pater seductas a semetipso impregna- rasq; mulieres diruptas submersasq; sperneret: & eos qui ex eo sunt nati neq; liberare potest. Fa- ctos conscriptos neq; sine lachrymis eorum perferre mortes. Bona sunt hæc & his alia cōsequen- tia: idest adulterio in cœlo uiso: & sic impudenter a diis celebrato: ut iam alii zelare se protere- tur tali passione conscripti. Quid enim alii facturi non essent: dum neq; senior atq; rex ualuisse impetum suum a mulieribus permixtione retinere. Alii uero dum seruientes hominibus & nunc quidem ædificantes causa mercedis: nunc uero pascentes. Alii autem malignorum modo in ser- ro carcere colligati. Quem igitur sapientium talia non accedant: ut hoc componentes redangu- ant: & multam stultitiam his credentium repræhendant. Alii uero ad terrorem quandam uel me- tum: necnon & rabiem atq; seductionem omnesq; pessimas passiones: & formam in dei natura fingere præsumpsere. Et horum quidem nobilioribus etiam ciuitate sacrificare sua sere. Si qui- dem simulata necessitate consistunt: ut quosdam deorum putent bonorum esse largitores. Alios autem uocent aduersarios: quando eos ueluti malignissimos homines muneribus atq; donis pla- cere contendunt: magnum quoddam malum se suscepturos ab eis existimantes: nisi mercedem eis studiose præbuerint. Quæ igitur causa sit tantæ huius iniquitatis atq; delicti circa deum. Ego quidem arbitror eo q̄ neq; ueram dei naturam ab initio eorum legislatores agnouerint: neq; quantum præcipere potuere: perfectam sententiam diffinientes reipub. tradidere. Sed uelut aliud quidam prauissimum reliquerunt: dantes potestatem poetis si quidem ut quos uellent de- os introducerent. Hæc omnia patientes rhetoribus: aut ut de republica scriberent: & de pere- grinis diis decreta proferrent: sed etiam pictores & gypsoplastæ in hoc apud græcos multam ha- buere potestatem: ut unusquisq; formam quam uellem secundum modum suæ opinionis expo- neret. Alter quidem ex luto quod uellet fingens. Alius uero pingens opificis itaq; qui maxime putantur esse præcipui ebur & aurum habent ad hoc suæ semper nouitatis argumentum. Pro- inde apud eos priore quidem dii florentes honoribus seruauerunt. Sic enim proferendum est. Alii uero noui clam introducti religione potiuntur & templorum alia quidem desolata: alia uero nu- per secundum eorum uoluntatem ædificantur: quapropter ut arbitror e diuerso nosse magis in- digent: qualis facta sit circa deum & quomodo ei honor immobili religione seruetur. Apollo- nius si quidem Molon unus fuit stultorum atq; tumentium. Eos autem qui uere in græco phi- losophati sunt: neq; prædictorum aliquid latuit: neq; frigida allegoriae causas ignorauere. Qua- propter illos quidem iuste spreuere: & circa ueram decentemq; circa deum opinionem nobis fo- re concordēs. Quod Plato respiciens neq; illum quenquam poetarum dicit in repub. esse susci- piendum: & Homerum honorabiliter admonet fanum ei constituens & unguenta superfundēs: ne rectam opinionem de deo fabulis forte destrueret. Præcipue nanq; Plato nostrum legistato- rem imitatus: licet nullam eruditionem huiusmodi suis ciuibus imperasset: idest ut omnes perfe- cte discerent leges: ut ne fortuite aliquid extraneorum ciuibus miscerentur: sed esset pura respu- & in legum custodia perduraret. Horum nihil cogitans Apollonius Molon nos uoluit accusare quoniam non recepimus eos qui aliis sunt opinionibus præoccupati: neq; de deo communicari patimur eis: quia alia uitæ cōsuetudine degere: cum neq; hoc proprium nostrum sit sed commu- ne cunctorum: non modo rerum: sed etiam qui inter græcos cautissimi fuisse noscuntur. Lacedæ- monii nanq; peregrinos et expellabant corruptionem extra leges ex utroq; metuentes. Illos igitur citius scæuitiā poterit quilibet arguere q̄ nulli neq; conuersationis neq; cohabitationis suæ par- ticipium exhibebant. Nos autem aliorum quidem res zelare non sinit: participari uero cupientes quæ sunt nostra libenter suscipimus: quod utiq; reor inditiū magnanimitatis atq; clementiæ. Sed desino iam de Lacedæmoniis amplius disputare. Athenienses uero qui cōem esse suam gloriantur omnibus ciuitatem quomodo de his rebus habuerint Apollonius ignorari. Hi nanq; uel uerbo solummodo præter illorum legem de diis loquentes inuitabiliter punierunt. Cuius etenim rei

gratia Socrates est mortuus: non enim hostibus tradidit ciuitatem neq; templa uastauit: sed quia noua iumenta iurauit & quoddam dæmonium significas se referebat: seorsum ludens sicuti qui- dam dicunt. Propter hoc ueneni poculo morte mulctatus est. Insuper etiam corrumpere iuuenes eum accusator aiebat: & conuersionem patriæ legesq; cōtemnere. Et socrates quidem ciuis Athe- niensis huiusmodi tormenta sustinuit. Anaxagoras autem Clazomeneus fuit. Et quia existiman- tibus Atheniensibus solem esse deum: ille eum insensatum & ignotum asseruit: paucorum senten- tia morte damnatus est & aduersus Diagoram elatum talentum decreuerunt. Si quis occiderit eū: quoniam eorum mysteria deridere ferebatur. Pythagoras autem nisi cito fugisset compræhen- sus occideretur: eo q̄ dubium de diis Atheniensium conscripsisse putabatur. Quod oportet mi- rari: si circa uiros fidedignos talia gessisse noscantur: qui neq; mulieribus pepercere. Nunc enim sacerdotem quendam: quoniam eum quidam accusauit peregrinos colere deos decretum aduer- sus eos qui peregrinum introducerent deum supplicium mortis inferebatur. Igitur qui tali lege utebantur palam est: eo q̄ aliorum non crederent esse deos. Non enim si crederent aliquibus in uiderent: quasi quiddam maius habentibus. Sic his uero cædibus congaudentes humanis & pau- lulum differentes a bestiis: arbitrantur tamen sua mysteria oportere esse custodienda: & Anachar- sim sapientia mirabilem apud græcos aduenientem interemerunt: quoniam uidebatur græcorum deorum ad eos uenisse plenissimus. Multos autem apud Persas quilibet inueniet etiam pro eadē causa tormentis affectos. Sed palam est: quoniam Apollonius Persarum legibus congaudebant. illosq; mirabatur. Quippe cum græci eorum fortitudinem atq; concordiam unanimatis quam habuere de diis: hanc scilicet fortitudinem quam in templis eorum concrematis habuerunt. Is etiam studiorum omnium imitator extitit. Persicorum uxoribus alienis contumelias faciens: fi- liosq; concidens. Apud nos autem mors decreta est: si quis uel irrationabilia mala hoc modo no- ceat: & ab his legibus non abducere: neq; timor potuit præpotentium potestatum: neq; zelus eo- rum qui apud alios honorantur: sed neq; fortitudinem ideo exercemus ut bella auaritiæ causa su- scipiamus: sed ut legum iura seruemus: & dum alia detrimenta litis sustineamus. Si quos de legi- bus mouere tentauerint: tunc etiam ultra uirtutem rebellare cōtendimus: & usq; ad calamitates nouissimas perduramus. Cur itaq; nos zelemus leges: cum eas neq; a legislatoribus suis seruatas esse uideamus. Vel quomodo Lacedæmonii non erant de impermixta sui conuersatione repræ- hendendi: & de defectu pariter nuptiarum. Vliaci uero & thebei coitum impudentem & extra na- turam olym in masculos agebant: & optime atq; utiliter facere se putabant. Ergo cum ipsi omni- no rebus afficerent etiam suis legibus miscuere: quod tantum aliquando ualuit apud græcos: ut etiam diis suis masculorum concubitus applicarent. Itaq; deniq; germanorum nuptias rettule- re. Huiusmodi satisfactionem rerum incongruarum & extra naturam pro libidine componētes. Desino nunc de suppliciis dicere: & quantas ab initio præbuerint plurimi legislatores absolutio- nes malignis hominibus: in adulterio quidem pecuniarum: in corruptione autem etiam nuptias sancientes. Quantas autem occasiones contineant de abnegatione pietatis examinare longissi- mum est. Iam enim apud plurimos olym meditatio facta est transgrediendi leges: quod non agi- tur apud nos quādo propter eas & diuitiis & ciuitatibus & bonis aliis priuati sumus. Lex autem apud nos seruatur usq; ad mortem. Nullius uero iudæorum neq; si procul abeat & prouinciam ob regem quam acuerum sic metuit: ultra illum legis uideatur timere præceptum. Igitur si pro- pter uirtutem legum taliter apud eos sumus: concedant quoniam potentissimas leges habemus. Si uero circa prauas nos leges iudicant perdurare: quid ipsius iustis me non patiantur meliores non custodientes opere sanctionis. Quia igitur longinquitas temporis uerissima creditur om- nium esse probatio. Hanc ego testem faciam uirtutem legislatoris nostri: & opinionis quam ille de deo contradidit. Nam cum sit infinitum tempus si quis eum comparet aliorum legislatorum atatibus: hunc ultra omnes inueniet. A nobis itaq; declaratae sunt leges: & cunctis aliis sem- per hominibus zelum sui potius præbuerunt. Primi quippe græcorum ad faciem: qui dei iura patri conseruabant. Ipsis autem rebus philosophiæ: quæ tractatu illa secuti sunt. De deo simi- lia sapientes: humilitateq; uitæ communionem inter alterutros edocentes. Sed etiam populus olym multus fuit zelus nostræ maxima pietate culturae nomen est. Itaq; pietas græcorum nec ullus quisquam barbarus: nec una gens ubi septimane in qua uacamus consuetudo minime dis- currit: atq; ieiunia & candelaborum incendia: sed etiam ciborum apud nos solennia plurima apud multos iugiter obseruare conantur. Insuper imitari etiam concordiam: quam nos inter alterutros obtinemus: & rerum participari suarum: & operum dilectionem in artibus: & per- durationem necessitatum habere pro legibus. Illud enim mirabilius est: quia præter impulso- rem huius obseruationis ipsa per se lex homines ita ualuit obligare: & quemadmodum deus in uniuerso mundo consistit: ita lex per cunctos ambulauit. Unusquisq; enim si suam regionem domumq; conspiciat: his quæ discuntur Homerus recessauit. Oportet igitur cunctorum homi- num malitiam reprehendere: aut enim uolunt nos isti aliena & praua iura ante propria & meliora

zelari: aut certe si hoc uolunt quiescant nobis per inuidiam accusationes ingerere. Nō enim pro cuiuslibet maliuolentia defendimus hanc causam: sed nostrum honoramus legislatorem: atq; credimus quā ab illo propheta de deo sunt. Deniq; nisi intelligeremus ipsi uirtutem legum: nunq; magna sapere super his tantus populus zelatur. Sed de legibus quidem & de repu. nostra certissimam feci rationem in his quā de antiquitate conscripsi. Nunc autem eorum nemini quantum necessarium fuit: neq; aliorum uituperare iura: neq; nostra laudare proponens: sed hoc agens ut de nobis iniuste conicribentes: & contra ipsam ueritatem impudentissime contendentes arguerem. Arbitror itaq; per hanc conscriptionem abundanter me quā promisi compleisse. Deniq; in principio demonstraui genus acculatorum esse certissimum atq; nouum & multos ueterum in conscriptionibus suis memoriam habētium nostri ex illis testes exhibui. Dixere itaq; Aegyptios fuisse progenitores nostros & ostensum est: quia in ægyptum uenerint aliunde. Deinde sunt mentiti: quoniam exinde propter cladem corporeis sint expulsi: & apparuit quātum uoluntate & magnitudine fortitudinis ad propria sint reuersi. Alii uero tanq; nequissimo uiro legislatori nostro derogare cōtendunt. Cuius uirtuti dudum quid ipse post illum: tempus uero longissimum perhibet testimonium. De legibus autem loqui ampliori sermone nō fuit opus. Ipse nanq; per semet ipsas apparere piæ & uerissimam habentes intentionem: & non ad humanum odium: sed ad rerum communionem potius inuitantes iniquitatum inimicæ cultricesq; iustitiæ segnitia est. Et multas expensas procul abiicientes sufficientiam & amorem laboris erudiētes bellum causa auaritiæ nescientes. Fortes autem pro se esse populo præparantes ad supplicia retribuēda semper inuitabiles uerbis nequaq; circūueniri possibiles præparationes semper operibus exequentes. Hæc enim nos semper opera manifestiora litteris exhibemus. Quapropter ego confidens dico: quia multarum atq; meliorum rerum nos potius quam alii præceptores sumus. Quid enim intran- scensibili pietate melius est: quid iustius q̄ legibus obedire? quid utilius quam in alterutros unanimes esse? Et neq; in calamitatibus ab inuicem recedere: neq; tempore foelicitatum per iniurias discrepare sed in bello quidem mortem contēnere: in pace uero artibus aut agriculturæ uacare: & semper & ubiq; credere deum respicere & solum omnia gubernare. Hæc igit si quidem apud alios aut scripta sunt primitus aut seruata firmiorem debemus nos gratam illi tanq; eorum facti discipuli uero nequaquam primitus extitere. His præcipue nos utentes cognoscimur: & primam eorum inuentionem nostram fuisse declaramus. Appiones igitur & Molones & quicumq; mendacii derogatione congaudent coniuncti procul abscedant. Tibi autem Epaphrodite ueritatem maxime diligenti & per te similia nosse de nostro genere cogitantibus: hic libellus conscriptus esse dignoscitur.

FINIS.

¶ Iosephus antiquitatem approbans iudaici populi duos libros scripsit contra Appionem alexandrinum grammaticum: & tāta sæcularium profert testimonia: ut mihi miraculum subeat quō uir hæbreus ab infantia sacris litteris eruditus cunctam græcogę bibliothecam euoluerit.

*Joseph Centorbi Patritius
Selinuntinus*

IOSEPHI MATHATHIAE FILII HAE BREI GENERE SACERDOTIS EX HIERO-
SOLYMIS DE BELLO IVDAICO IN LIBROS SEPTEM PROLOGVS PER RVFFI
NVM AQ VILENSEM TRADVCTOS.

¶ In hoc prologo assignatur causa describendi operis & quid singulis partibus contineatur.

Quoniam bellum quod cum Romanis gessere Iudaei omnium maxi-
mumque nostra aetas vidit quaque auditu percepimus: ciuitates cum ci-
uitatibus gentesque commisisse cum gentibus: quidam non quod re-
bus interfuerint: sed uana & incongrua narrantium sermones auri-
bus colligentes: oratorum more perscribunt: qui uero p̄sto fuerunt
aut Romanorum obsequio aut odio iudeorum contra fidem rerum
falsa confirmant: scriptis autem eorum partim accusatio: partim lau-
datio continetur: nullum uero exacta fides reperitur historiae. Idcirco
ego statui quae retro barbaris antea misit: patria lingua digesta. Grae-
ca nunc his qui Romano reguntur imperio exponere. Iosephus Ma-
thathiae filius Haebreus genere: sacerdos ex Hierosolymis qui & in
initio cum Romanis bello confixi: posteaque gestis quae necessitas
exigit interfui. Nam cum hic ut dixi motus exortus esset grauissimus Romanum populum do-
mesticus morbus habebat: iudeorum autem qui aetate ualidi & ingenio turbulenti erant ma-
nu simul: ac pecunia uigentes adeo temporibus insolenter abusi sunt: ut pro tumultus magnitu-
dine hos possidendarum spes: illos amittendarum partium orientis metus inuaderet. Quoniam
iudaei quidem cunctos qui trans Euphraten essent: gentes nostrae gentiles etiam suos secum re-
bellatores esse crediderant. Romanos autem & finitimi Galathae irritabant: nec manus celtica quie-
scebat: dissensionumque erat plena omnia post Neronem: & multos quidem Reges tempus adhuc
tabatur. Lucri autem cupidine pars militaris mutationem praesentium desiderabat. Itaque indignum
esse duxi errantem in tantis rebus dissimulare ueritatem: & Parthos quidem ac Babylonios Ara-
bumque remotissimos: & ultra Euphraten gentis nostrae incolas: itemque Adiabenos mea diligentia
uero cognoscere unde coepisset bellum quantisque cladibus constitisset: quo ue modo desisset.
Graecos uero & Romanos qui militiam secuti non essent figmentis siue adulationibus captos ista
nescire: atque historias audent eas inscribere qui praeter haec ut mihi quidem uidetur: quod nihil
sanum referunt etiam de proposito decidunt. Nam dum Romanos uolunt magnos ostendere iu-
deorum res extenuant & in humilitatem deiiciunt. Non autem intelligo quoniam pacto magni
esse uideatur qui parua superauerint. Et neque longi temporis eos pudet quo bellum tractum est:
neque multitudinis Romanorum quam in ea malitia labor exercuit. Neque ducum magnitudinis
quorum profecto gloria minuetur: si cum multum pro Hierosolymis desudauerit rebus per eos
gestis aliquid derogeretur. Nec tamen ego contentione romanarum res extollentium gentiles meos am-
plificare decreui: sed facta quidem utrorumque sine ullo mendacio prosequar. Dicta uero de factis
reponam: dolori atque affectu meae in defendendis patriae cladibus indulgens. Nam quod domesti-
cis dissensionibus est euersa: & in templum sacrosanctum inuitas Romanorum manus atque ignem
iudeorum tyranni traxere. testis est qui eam uastauit ipse Caesar Titus per omne bellum misera-
tus quidem populum quae a se ditiosis custodiretur. saepe autem consulto differri passus ciuitatis ex-
cidium: protracto oblationis spatio: dum belli poeniteret auctores. Quod si quis me aduersus ty-
rannos eorumque latrocinium accusatorie putet loqui: uel patriae miseris ingementem calumnia
ri praeter legem historiae: dolori ueniam tribuat. Ex omnibus enim quae romano imperio parat:
solam nostram ciuitatem contigit ad summum felicitatis gradum procedere eamque ad ultimos
casus deponi. Denique omnium post condita saecula res aduersas: si cum iudeorum calamitatibus
confruantur superatum iri non ambigo. Et horum auctor nullus externus est: unde nec fieri po-
test: ut a quibus temperetur. Si quis autem durioris misericordiae sit iudex: res quidem tribuat
historiae: lamenta uero scriptori: quae merito graecorum disertos increpauerim: qui tantis rebus sua
memoria gestis: quarum comparatione praeterita olim bella exigua monstrantur. iudices residet
aliorum facundie detrahentes. Quorum & si doctrina superant: uoluntate uincuntur. Ipsi uero
affiriorum & medorum gesta perscribunt ueluti minus recte a scriptoribus antiquis fuerint expo-
sita: cum in scribendo tantum eorum uiribus caedant: quantum sententiae. Erat enim unicuique stu-
dium quae uideret facta scribere: quoniam interfuisset rebus gestis efficaciter quod promittebat
impleret: mentiri: apud scientes inhonestum esse uideretur. Enim uero noua quidem neque ante
cognita memoriae tradere: suique temporis res commendare posteris: laude ac testimonio dignum
est: industrius autem habetur non qui alienam dispensationem atque ordinem transfert: sed qui no-

A A

sa dicendo etiam corpus proprium cōficit historiae. Sed ego quidem sumptu ac labore maximo: qui cum essem alienigena græcis simul & romanis gestarum rerum memoriam repono. Ipsi autem indigenis ad questum quidem ora patent ac lites: linguæq; solutæ sunt. Ad historiam uero in qua uerum dicendum est: summaq; ope negocia colligenda sunt obmutescunt: concessa infirmioribus neq; scientibus licentia scribendi res a principibus gestas. Honoretur itaq; apud nos historia ueritas: quæ a græcis negligitur ab origine quidem iudæos repetere: qui fuerint: quos pacto ab ægyptiis discesserint: quasq; regiones errando peragrauerint: & quas uel quotiens incoluerint: & quemadmodum inde migrauerint. Neq; huius eē temporis: & præterea superuacuum existimauit: quoniam multi ante me iudæorum de maioribus huius gentis uerissima composuerunt & nonnulli græcorum quæ illi scripserant patria uoce profecti non multum a ueritate deuiarunt. Ex inde autem historiae principium sumam quo scriptores eorum & nostri prophetae deierunt: & bellum quidem meis temporibus gestum latius quoq; potuero diligentia referam. Quæ uero ætate maiora sunt: summe breuiter percurram. Quo modo Antiochus cognomento epiphanes deuictis pœnitus hyerosolimam cum per triennium sexq; menses eam tenuisset a somanensibus expulsus est. Deinde quod eorum posterius de regno discedentes ad res suas occupandas populum romanum pompeiumq; traxerunt: quodq; Herodes antipatri filius eorum potentiam deposuerit auxilio soliti: quomodo Herode mortuo & Octauiano cæsare plebis in eos orta seditio est. Augusto quidem imperante romanis. Quintilio autem uero in locis degente. Quodq; bellum anno duodecimo post imperium Neronis erupit: quaq; multa per Sossium acciderint: quantaq; ad primos imperus armis iudæi persuaserit quoq; modo accolæ præmunierint: & quod Nero propter cessi peccata summe rei metuens bello Vespasianum proposuerit: & quod is cum maximo filiorum iudæam intrauerit quantumq; romanorum exercitum ducens: quantaq; manus auxilium per omnem cæsā fuerit galileam: & quod eius ciuitates quasdam dictoria reperit alias deditione. Vbi etiam romanorum in bello disciplinam curamq; rerum & utriusq; galileæ spacia: & naturam sineq; iudææ. Necnon & peculiarem terræ equalitatem: lacusq; & fontes captarumq; ciuitatum mala: cum fide sicut uidi: aut pertuli expediam. Nec etiam miseras meas cælauerim: cum sciantibus eas relaturus sim. Deinde quod iam fessis rebus iudæorum Nero quidem morte obierit. Vespasianus autem in hyerosolimam properans imperii causā retractus sit: quæq; signa de hoc contigerunt: romæq; mutationes: & quod inuitus a militibus imperator declaratus sit. & quod eo dispendæ reipub. gratia in ægypto digressio: iudæorum status seditionibus agitur sit: quoq; modo tyrannis succubuerint: eorumq; inter se discordias mouerint. Et quod ex ægypto Titus reuersus: iudæorum fines ingressus sit: quoq; modo exercitum: & quo in loco congregauerit: uel qualiter: & quotiens ciuitatem affecerit ipso præsentē seditio. Aggressus numerosos & quātos erexerit ageres triumq; murorum ambitum & magnitudinem siue mensuram & munitionem ciuitatis & fani templiq; dispositionem. ad hæc are spacium mensuramq; diligentissime dicā festorum quoq; dierum mores aliquos septemq; lustrationes & munera sacerdotum. Itemq; pontificis uel sanctaq; templi cuiusmodi fuerint sine aliqua dissimulatione uel adiectione memorabo. Narrabo deinde tyrannorum in suos gentiles crudelitatem. Romanorumq; in alienigenas humanitatem: quotiensq; Titus ciuitatem simul ac templum seruare cupiens ad concordiaē fœdera dissidentes prouocauit. Discordiam uero populi & uulnera & calamitates quamq; mala mala nunc bello: nunc seditionibus: nunc fame perpeffi postea capti sunt: Nec uero aut per fugarum clades aut captiuorum supplicia prætermittam uel quemadmodum templum inuito Cæsare confisagrauerit: quamq; multa sacræ opes flamma raptæ sint ac totius quæ reliqua erat ciuitatis excidium & quæ precesserant portenta atq; prodigia uel Tyrannorum captiuitatem: uel qui seruitio abducti sunt multitudinem: aut cui quisq; fortunæ sit distributus: & quod Romani quidem belli reliquias persecuti sunt uicorumq; munimina funditus eruerunt. Titus uero peragato territorio cuncta restituit eiusdemq; reuersionem in Italiam ac triumphum. Hæc omnia septem libris comprehensa perscripsi: neq; uituperationes rerum scientibus: & qui bello interfuerunt subneam: uerum amantibus prout uerius potui cuncta explicaui. Narrandi autem initium facia hoc ordine quo capitula sunt digesta.

RUFFINI AQ VILENSIS TRADVCTIO IN IOSEPHVM HISTORIOGRAPHVM
CLARISSIMVM DE BELLO IYDAICO LIBER PRIMVS.

Qualiter Antiochus qui cum Ptolomæo sexto in syria bellū gerebat supauit ciuitatem munitissimam: templa spoliata occidit omnes ex optimatibus: deinde superato Bachide pposito præsidio antiochi per Mathathiam: & occiso: exactisq; ducibus antiochi ex finibus iudææ & mortuo antiocho: filius odii antiochus nomine congregatis militibus iudæam iterum inuadit & supato iuda primo natu ex filiis Mathathia & interfectis multis ex iudæis Hyerosolimā est pfectus: & ibi relictis p̄sidio: in syriā reliquos milites ad hyemandū traducit. Cap. Primum.

Um potentes iudæorum inter se dissiderent: eo tempore quo de tota Syria cum Ptolomæo sexto Antiochus qui Epiphanes dictus est ambiebat. Erat autem illis contentio de potentia quæ honoratus quæq; grauius ferret similibus subiugati Onias quæ de pontificibus postquam pualuit: Tobia filios expulit ciuitate. Illi autem supplices ad Antiochum confugerunt petentes: ut semet cum ducibus in iudæā irrumperet. Idq; rei persuasum est iam pridem sic animato. Quare cum magnis militum copiis egressus: & ciuitatē fortiter expugnatam capit: & maximam eorum multitudinem: quibus Ptolomæus carior erat interfecit. Dataq; passim militibus prædandi licentia: ipse & templum spoliavit: & quondianæ religionis assiduitatem per annos tres sexq; menses inhiuit. Pontifex autem Onias effugit ad Ptolomæum accepto: ab eo in Heliopolitana regione solo ibi oppidum condidit Hyerosolimam simile: templumq; ædificauit: de quibus iterum oportune referemus. Verū tamen Antiocho neq; præter spem uicta ciuitas: neq; populatio: neq; tanta cædes satis fuere sed in temperantia uitiorum: eorumq; memoria quæ in obsidione pertulerat iudæos cogere cœpit: ut abrogato more patrio: nec infantes suos circumciderent: porcosq; super aram immolarent: quibus omnes quidem aduersabatur. Optimus uero quisq; propterea trucidabatur. Et Bachides p̄sidio ab Antiocho ppositus ad naturalem crudelitatem suam pceptis impiis obsecundans omnimodam iniquitatem excessit: cum & sigillatim uiros honorabiles uerberaret: & cōmuniter quotidie specie capta urbis exhiberet: donec eos atrocitate incommodorum qui ea patiebantur ad uindictæ audaciam irritauit. Deniq; Mathathias Afamonei filius unus ex sacerdotibus ex uice cui nomen est moneir cum manu domestica. Nam quinq; filios habebat: sic his armatis Bachidē occidit: & statim quid est p̄sidiorum multitudinē ueritus in montes refugit. Multis uero ex populo sibi societatis recepta fiducia descendit. Commissoq; p̄lio superato duces Antiochi ex iudææ finibus exegit. Secundis autem rebus potentia nactus suisq; uolentibus: ut ab alienigenis eos liberasset imperans moritur relicto iudæa principatu: qui filiorum suorum natu maximus erat. Ille autem nec enim cessaturum existimabat antiochum: & indigenarum cōstabat exercitum: & cum romanis primus amicitiam pepigit: Antiochū epiphanemq; iterum fines suos ingrediētem uolentissima percussum plagâ repressit. Adhuc autem seruente uictoria in p̄sidia ciuitatis impetum fecit: necdū enim cæsa fuerant: habitosq; cōstitū: milites de superiori ciuitate quæ pars sacra dicitur ad inferiorem compellit. Fano autē positus & locum purgauit omnem murosq; ciuitatis: & uasa noua diuini rebus curandis fabricata in templum intulit: ueluti prioribus p̄sanatis: aramq; aliam præcepit: & religionibus dedit initiū. Sacro autem ritu uix ciuitati reddito moritur quidem antiochus. Regni autem eius in iudæos filius Odii antiochus heres exigit. Quare congregatis peditum militibus quinquaginta: æquitum autem prope ad quinq; milia octoginta uero elephantes montana iudææ per partes aggredit. Et Besseron quidem municipium capit. In loco uero cui Bergazzaria nomen est: qua transitus erat angustior: iuda cum suis copiis occurrit. Et priusq; congrederentur agmina: Eleazarus frater eius prospecto præter alios excelsa elephante turris maxima: & munimentis æreis ornato illic antiochum esse ratus a suis procul excurrit: ruptaq; hostili acie ad elephatē uicq; peruenit. Sed illum quidem quem regem esse opinabatur: contingere quod multum superemmeret minime potuit. Beluam uero in aluo percussam super se deposuit & obtritit iterit: nulla re alia gesta nisi quæ magnum opus conatus aggredi post uitam gloriam habuit. Qui tamen regebat elephantum priuatus erat. Et si casu fuisset Antiochus nihil plus Eleazaro præstitisset audacia: quæ ut sola spe p̄clari facinoris mortem uideretur optasse. Hoc autem fratri eius totius prælii p̄sagium fuit. Nam fortiter quidem iudæi diuq; decertauerunt: sed a regis secunda fortuna uis: numeroq; præstantibus superato sunt: multisq; interfectis: iuda cum cæteris ignofniticam toparchiam refugit. Antiochus autem ad Hyerosolimam profectus: ibiq; dies paucos commoratus utensilium penuria inde dirigitur: relicto quidem ibi præsidio quod satis esse arbitrabatur: cætera uero multitudine ad hyemandum ducta in syriam.

Post discessum antiochi: uide eū ducibus eius congregatū & tādē supatur & morif. Cap. II.

Discessu autem regis iuda non quiescebat: sed accessione multorum suae gentis animatus. aggregatis etiam quos ex praelio receperat apud uicum adasā cum Antiochi ducibus congregatur. factisque fortibus in praelio cognitus: multis hostibus interfectis occubuit. Et in diebus paucis frater eius iohannes occiditur: insidiis eorum captus qui cum Antiocho sentebat.

Ionathā frater iudae reconciliatur antiocho: sed insidiis antiochi capitur: & iratus antiochus quia a symone fratre ionathae fuisse superatus ionathā interfecit. Cap. III.

Cautius se aggeret: suamque potestatem romanorum amicitia corroboraret: Antiochi quidem filio reconciliatur. Non tamen hoc ei quicquam profuit ad depellendum periculum. Namque Triphon tyrannus antiochi quidem filii tutor: sed insidiis eum captans: & praeter haec amicis nudare cupiens ionathan cum ad Antiochum paucis comitatus Ptolomaida uenisset dolo comprehendit. Eoque uincto contra iudaeam mouit exercitum. Unde repulsus a Symone ionathae fratre quodque ab eo superatus esset iratus eundem ionathan interfecit.

Symon frater ionathae iterum gerit bellum cum antiocho quo superato ob hoc pontifex creatur: sed insidiis Ptolomaei generi sui captus moritur: capta coniuge cum duobus filiis Symonis hyrcanus tertius filius honorem patris defendens diu cum Ptolomaeo bellum gessit & ob misericordiam matris & fratris tantum distulit ut annus seruius ueniret: quo licebat dimitti bellum. Cap. IIII.

Simon autem fortiter regendis rebus inuentus Zachē & Iopā & iamnam capit. Euerit autem ris ante militiam quam in melos habuit obsidebat. Sed regis auiditate satiare non potuit quamquam neci triphonis suam quoque opera adhibuisset. Non multo enim post Antiochus cendebeu ex ducibus suis ad uastandam iudaeam: opprimendumque seruitio Symone cum exercitu misit. Ille autem quam senior erat bellum: tamen iuueniliter administrat. & filios quos cum ualidissimis praemisit: partem uero multitudinis comitatus alio latere aggreditur: multisque per multa loca insidiis etiam montana depositis in omnibus superat. Clarissimaque potius uictoria pontifex declaratur: & clxx. post annos iudaeos liberata dominatione Macedonum: & hic moritur in conuiuio capto insidiis Ptolomaei generi sui: qui eius coniuge duobusque filiis in custodia conclusis certum misit qui iohannem tertium cui est Hyrcanus nomen fuit interficerent. Cognito autem impetu quod parabat adolescens ad ciuitatem properabat: multoque populo fretus & pro memoriae paterna uirtutis & iniquitas Ptolomaei cunctis esset inuisa. Voluit autem Ptholomaeus etiam alia porta ingredi ciuitatem: sed a populo reiectus est: qui maturius Hyrcanum susceperunt. Et is quidem statim recessit in aliquod ultra hiericunta castellum quod Dagon uocat. Hyrcanus autem paternum honorem pontificis affectus: postquam deo sacrificia reddidit uelociter: Ptolomaeum petiit & matrem simul & fratribus adiumento futurus: castellumque aggressus: aliis quidem rebus superior erat: iusto autem dolori caedebat. Ptholomaeus enim quotiens praemeretur matrem eius fratresque in murum productos palam ut possent conspici flagellabat eosdemque precipitaturum: nisi quam primum recederet mitabatur: Unde Hyrcanum quidem plus timor ac misericordia quam iracundia commouebat. Mater uero eius nihil plagis aut intentata nece perterrita manus praetendens filium praecabatur ne uel suis fractus iniuriis parceret impio. Sed quidem ipsa sibi mortem a Prolomaeo propositam immortalitate duceret meliorem: dummodo ille poenas eorum quae in domum suam contra fas admisisset expenderet. Iohannes autem nunc obstinationem matris cogitans ac praesens eius audiens ad irruendum impellebat: modo uerberari eam lacerarique conspiciens effeminabat: totisque plenus doloris erat. Ob hoc autem diu tracta obsidione seruius dierum. Et in hoc Ptolomaeus obsidionis requiem nactus fratribus iohannis una cum matre occisis ad Zenonem confugit: qui cotila cognominatus est Philadelpiae tyrannum.

Antiochus iterum iratus propter ea quae passus est a Symone irruit in iudaeam contra iohannem dictum Hyrcanum quem trecentis talentis placauit. Cap. V.

Antiochus autem ob ea quae per Symonem passus fuerat iratus in iudaeam ducit exercitum: ibique assidens Hierosolimis Hyrcanum obsidebat. Ille autem patefacto sepulchro. Dauid qui regum ditissimus fuerat ablatisque inde pecuniis plus quam tribus milibus talentorum & Antiocho persuasit: datis ei trecentis talentis ab obsidione recedere priusque iudaeorum priuatis opibus alere peregrina cepit auxilia.

Iohannes dictus Hyrcanus inuento tempore uindictae quia Antiochus bellum gerebat contra medos: perrexit contra ciuitates Antiochi & multas occupauit. Cap. VI.

Rursusque tamen quando Antiochus contra medos bello suscepto tempus ei uindictae praebuit: confestim contra ciuitates prexit: uacuas propugnatoribus esse ratus quod uegetus erat. Medabam quidem & Samagam cum proximis necnon & Sicimam & Argarizim ipse cepit: & super his cutheorum genus adiacentia sano loca incolebant: exemplo eius quod est

Hierosolimis aedificato. Capit autem idumae non paucas alias ciuitates: & praeterea Adoreon & Marefa. Samariam uero usque progressus ubi nunc est Sebaste ciuitas ab Herodae rege condita ex omni ea parte concludit: filiosque suos Aristobolum & Antigonum obsidioni praefecit. Quibus nihil re nitentibus ad hoc famis qui erant intra ciuitatem uenerunt: ut et insuetam carne cogere attinere. Igitur Antiochus adiutorem sibi aduocauit spondium sibi cognominatum. Qui cum ei prompta uoluntate paruisset ab Aristobolo & Antigono supatur. Et ille quidem ad Scitopolim usque praecedentibus commemoratis fratribus effugit hi uero ad Samariam reuersi & multitudinem tantam intra murem compellunt: & expugnata ciuitate ipsam quidem diruunt. Habitatores uero eius captos abducunt. Prospero autem ita cadentibus rebus alacritatem refrigescere non sinebant: sed cum exercitu Scitopolim usque progressi: & ipsam persuaserunt: & agros intra carmelum omnes intra se partiti sunt.

Gentiles ob inuidiam in iohanne ceperunt agere seditionem qui tadem deuicti sunt: & ipse rebus administratis per triginta tres annos moritur relinquens filios post se: hic princeps pontifex & propheta fuit: praedixit filios duos maiores non regnuros. Cap. VII.

Secundarum autem rerum iohannis & filiorum eius inuidia seditionem gentium cocitauit: multique aduersus eum collecti non quiescebant: donec aperto bello deuicti sunt. Reliquum uero tempus iohannes cum fortunatissime uiueret: & optime rebus per annos triginta & tres administratis: quique relictis filiis moritur. Vir plane beatissimus: & qui nullam dedisset occasionem: cur eius causa de fortuna quisquam quaeretur. Denique tria uel maxime praecipua solus habebat. Nam & gentis princeps & pontifex erat: & praeterea propheta cum quo deus ita loquebatur: ut futurorum nihil poenitus ignoraret. Quinetiam de duobus maioribus filiis suis quod rerum domini praesentis non essent: antequam atque praedixit. Quorum uitae qui fuerit exitus narrare non indignum uidetur: quantumcumque a paterna felicitate diuerterint.

Aristobolus succedit in regnum patri: contendit cum matre quae eam dominam regem reliquerat iohannem: ne stipulam fame necauit deceptus uerbis matris suae fratrem Antigonum interficere fecit: hoc audito tanto merore confectus ut tadem moreretur. Cap. VIII.

Pater namque mortuo natu maior Aristobolus translato in regnum principatu diadema sibi primus imposuit: quadringentis & lxxx. annis ac tribus mensibus postquam populus in eam terram deuenit: seruitio quod apud Babylonios sustinuit liberatus. Fratrem uero a se secundum Antigonum namque illum diligere uidebatur: in honore pari producebat: alios uero uinctos custodie tradidit. Matremque itidem colligauit. aulam aliquid de potestate contendere. Namque hanc regem dominam iohannes reliquerat. Eaque crudelitas processit ut uincta fame necaret. Hoc autem facinorosae poenas Antigonus nihil crudelius Aristobolo fratri morte praesoluit: quem plurimum amabat: quemque regni participem habebat. Nam & hunc iterum adductus criminationibus per maliuolos regni copositis. Itaque primo quidem Aristobolus dictis fide non habebat: quin ut fratrem praederet. Praeterea fingi liuore arbitraretur. Sed cum antigonus ex militia clarus rediisset: festiuis diebus quos tabernaculis positis deo celebrare mos patrius exigebat: euenit eodem tempore: ut aduersa ualido Aristobolum corripere. Antigonus uero circa festorum solennium sine armatis comitatus ad eum adorandum quae maxime potuit: plusque in honore fratris ascendebat ornatus. Tunc delatores nequissimi regem aduersus: & armatorum pompam & Antigoni arrogantiam priuata fortuna maiorem esse criminabant. quodque maxima multitudine stipatus ut illum interficeret eo uenisset. Nec enim perpeti honorem solum & regnum habere: cui ipsam liceat regnum obtinere. His paulatim: quibus inuitus: tamen credit aristobolus. Ac ne uel suspicari quicquam uideretur prospiciens & ut incerta praecaueret: suosque satellites in quendam subterraneum & tenebrum locum transire iubet. Ipse autem iacebat in castello pariente: post autem Antonio cognominato ut & inermi quidem pareretur. Occiderent autem Antigonum praecipit: si cum armis audiret. Necnon & ipsi Antigono qui praecipere misit: ut inermis ueniret. Ad haec regina satis callidum cum insidiatoribus consiliu caput. Namque his quae ad eum missi fuerant praesuaadet: ut mandata quidem regia taceant dicant uero Antigono quod frater audisset: arma sibi: quae pulcherrima in galylea ornataque bellicosum fabricasse: quae ne sygillatim inspiceret morbum impedimento fuisse: nunc autem praesertim cum alio discessurus sit: libenter eum uideret armatum. His autem Antigonus ne quid enim mali suspicaret. fratris suadebat affectus: cum armis uelut ostensurus se ueniens properabat. Sed ubi ad obicurgae transitum qui stratonis pyrgus uocabatur accessit a satellitibus interemptus est: caeterumque documentum praebuit. Omnem beniuolentiam usque naturae criminatioibus caedere: nullaque optimarum regum affectionem tantum ualere: ut inuidiae perpetuo possit obistere. In hoc autem etiam iuda quis non recte miretur? Esseus erat genere qui nunquam diuinando peccauit neque mentitus est. Is Antigono transeunte per templum mox ut eum uidit ad notos quae aderant exclamauit. Non paucos autem discipulos papas siue consultatores habebat. Nunc mihi pulchrum est mori quando ante me ueritas interit: meaque praedictionum aliquid mendacium depraehensum est. Viuit enim iste Antigonus qui hodie debuisset occidi. Locus autem neci eius apud stratonis pyrgum fato fuerat distributus: & ille quidem sexcentorum ab hinc stadiorum interuallo distat. Hic uero diei sunt quatuor: sed uaticinationem tempus effugit. Haec locutus senior mesto uultu & mentis

te sollicita secū multa reputabat. Et Paulopost interfectus Antigonus nunciabat in loco subter-
raneo: qui eodē noīe quo maritima cæsarea stratonis pyrgus appellabatur: & hoc fuit quod uatē se
fellit. At uero Aristobolo confestim scelere penitudine morbus ingrauescit sp̄ facinoris cogita-
tiōe sollicitus: perturbato aīo tabescebat. Donec meroris acerbitate uisceribus laceratis subito ian-
guinem uomeret. Hunc ergo unus e seruulis eius ministerio destinatus foras efferens prouidētia
diuinitatis errauit: & ubi Antigonus erat: occisus sup̄ extantes adhuc cædis maculas cruorem in
terfectoris effudit mire. Vlutatu aut̄ continuo sublato qui pueg tanq̄ de industria sanguinē libat
se conspexerant: clamor regis ad aures puenit: cāmque requirebat: & cum eam prodere nullus aude-
ret ad reseindū magis ardebat. ad extremum aut̄ minitanti uimque adhibenti ueḡ quod erat indi-
cauerunt. atq; ille cū lachrymis opplesset oculos quantūque poterat ingenuisset hæc dixit. Sperā-
dum certe non erat ut maximū dei lumen facta mea nefaria laterent. Nam cito me ultrix cogna-
te cædis iustitia persequitur. Quatenus o corpus improbum fratri matrique damnatā aiām detine-
bis? Quādiu paulatim illis libabo sanguinē meum. Simul totū accipiant: neque iam meorge uiscege
inferius fortunā derideant. His dictis illico moritur cum non plus anno regnasset.

Alexander frater Aristoboli rex constituit: occidit fratrem pugnat cū Ptolomæo: occupat bo-
na Theodori a quo oia recuperant: & fere decē milia iudæorge interficiuntur: multas ciuitates oc-
cupat: congregatur cū Obedio rege arabū a quo sup̄ato exercitu: uix solus euasit: Hierosolimam
petit nititur redire in gratiā cum subditis quos nullo mō sedare potuit. Cap. IX.

VXor uero fratrem eius uinculis dissolutis regē constituit Alexandrum qui ætate maior
erat & modestia præstare uidebatur. Sed ille potestatem adeptus fratrem quidem alte-
rum regna appetentē occidit: atq; uita contentū ablati rebus secū habebat. Præ-
lium et̄ cum Ptolomæo cognomento Lazaro cōmisit qui oppidū achobin cœperat: &
multos qdem peremit hostiū: sed uictoria in Ptolomæi parte propensior fuit. Postea uero quam
ipse pulsus a matre cleopatra discessit in ægyptū: & gadara obsidione capit alexāder: & castellum
amathūtis oīum maximum: quæ trans iordanē sita erant: ubi præciosissima quæque bonorge Theo-
dori filii Zenonis habebant. Repente aut̄ Theodorus aggressus & propria recepit: & sarcinas reg-
is aufert: iudæorge fere: decē milia interficit. Veḡ hoc uulnere superior sit alexander. Cōuersus
nāque ad maritimas regiones Rafaim capit & Gazam: itemque antedonem: quæ post a rege Herode
grippias noīata est. his aut̄ seruitio donitus concitat in eum festo die populus iudæorge. Nā præ-
rūque epulæ seditiones accendūt. Nec uidebat insidias posse cōprimere: nisi peregrinos haberet au-
xilio p̄sidia & cilicas. Syros mercenarios respuebat pp̄ ingentā cum iudæorge gente discordiam.
Cæsis aut̄ supra quā octo milibus ex turba rebellium arabicæ manusposito attulit. Ibiq; Sadami-
tis subiugū missis: tributoḡ his iposito ad amathūta regressus est. Cūque theodorge metus secūdis
eius successibus prouideret: castellum sine p̄sidio repente funditus eruit. Mox aut̄ congressus cum
obedio rege arabū qui locum fraudi oportū in galensī regione p̄uenerat captus insidiis totum
amisit exercitū in ualle altissima cōpulsū atq; obtritū multitudine cameloḡ. Ipse uero elapsus
in hierosolimā oīm sibi gentē infensam ad nouage rerum motus magnitudine cladis accendit.
Fit at̄ etiam tunc superior crebrisque p̄sidiis nō minus. I. milibus iudæorge per sex annos interfecit.
Nequaquam tamen uictoriis letabatur: quoniam regni sui uires cōsumeret. Vnde armis omissis sermo-
ne placido cū subiectis redire in gratiam conabatur. Illi aut̄ inconstantia eius morūque uarietatem
tantomagis oderant: ut percontanti causam quoniam pacto eos sedare possent: dicerent si morere
tur. Nam uix et̄iam mortuo daturus ueniam qui multa scelera fecisset.

Iudæi petūt auxilium Demetrii qui superat prælium: sed timore perterritus quia sex milia ex
iudæis se contulerant ad Alexandrum discessit messalim ciuitatem deuasat: mulieres earumque
filios coram matribus necabat: qua impietatis perterriti octo milia iudæorum profugiūt eadem
nocte in iudæam. Cap. X.

Simul autem Demetrii auxilium cui cognomentum Acero fuit accersunt. Qui cū bis
maior spe facile paruisset: uenissetque cum exercitu: miscens cum auxiliis iudæi circa
Sicimā. Utrosque tunc alexander mille qdem equitibus: sex aut̄ peditum mercenarioḡ
milibus excepit: cū haberet ex iudæis quoque prope ad decem milia bene sibi cupien-
tium: aduersæ aut̄ partis essent equitum tria milia: peditūque milia. xl. Et priusque uentre
tur ad manus intercedentibus nuntiis & p̄conibus regis transfugia tentabant. Demetrius quidē
alexandri mercenarios: Alexander autē iudæos: & Demetrium dum sequerent̄ obtemperaturos
sibi sperantes. Sed cum neque iudæi sacramenta neque fidem græci contēnerent armis iam cōminus
decertabant. Superatque p̄lium demetrius: quis alexandri mercenarii uirtutem suā multis & animi
& manus operibus demonstrassent. Finis aut̄ pugne præter spem cædit utriusque. Nam neque uincē-
tem Demetriū qui eius auxilium petierant expectare uoluerūt: & immutatæ fortunæ misericor-
dia sex iudæorge milia se ad alexandrum qui in montes effugerat contulerunt. Huius inclinatio-
nis momentum Demetrius ferre non potuit: sed alexandrum iam quidē collectis uiribus bello ydo-
neum esse ratus: oēm uero gentem ad eum cōmeare mox inde digressus est. Non tamen reliqua

multitudo abscessu auxiliorum simultates deposuit: bello aut̄ assiduo tādū cum Alexandro de-
certabat: donec plerisque interfectis cæteras in meselim ciuitatem coegit: eaque uastata in hierusalē
captiuos abduxit. Verum immoderata eius fecit iracundia: ut crudelitas eius ad impietatem usque
procederet. Octingentos enim captiuorum in media ciuitate cruci suffixos: mulieres earumque fi-
lios in conspectu matrum necauit: atque hoc potās: & cum suis cōcubinis recubans prospectabat.
Tantus autem populū terror inuasit: ut etiam diuersæ partis studiosi proxima nocte octo mi-
lia hominum extra totam iudæam profugerint. Quorum exulum mors alexandri finis fuit. Cum
eiusmodi factis tandem egregi regni otium quæsiisset ab armis requieuit.

Bellum gerit Antiochus frater Demetrii cum alexandro qui licet opida multa diremisset &
multos occidisset: non potuit tamen antiochum arcere: sed per regē arabum tādē deuictus est:
Alexander in iudæam reuertitur qui moriens uxori reliquit principatum: hæc declarat filiū hyr-
canum pontificē Aristobolum uero regē. hic fraude multos sibi deuiciens matre morbo labo-
rante castella multa occupat. mater uero miserata: Hyrcanū coniugem & filios Aristoboli carcere
conclusit interim morit̄ alexander: reconciliant̄ Hyrcanus & Aristobolus. Cap. XI.

Rursus autem sit ei turbarum initium antiochus: qui etiam Dionysius dictus Deme-
trii quidem frater: sed eorum nouissimus qui Seleucum generis auctorem habebant.
Hunc enim timens arabas paratum bellum pulsare: totum quidem super antipatrida
montibus proximū: & inter iopes littora spatū: fossa & altissima ualle diremit. An-
te fossam uero murum ædificauit excelsum: turreseque ligneas: ut faciles aditus obstrue-
ret fabricauit nec tamen antiochum arcere ualuit. Exustis enim turribus fossisque repletis cū suis
copiis transgressus est. Vindictaque post habita qua deberet in eum a quo prohibitus erat ulcisci:
protinus contendit in arabas. Horum autem rex in locis suæ nationis commodioribus agens ad
pugnam: deinde iopam cum equitatu reuersus: habebat autem numerum decem milium ex hinc
imperatos: ex improuiso antiochi milites iuadit. Forti autem prælio depugnato quādiu quidem
superat antiochus durabat eius exercitus: quis eum passim arabes trucidarent. Vbi uero procu-
bit succurrendo enim uictus semper in periculo erat. omnes terga uerterunt: maximaque pars eo-
rum: tum in acie: tum in fuga cōsumitur. Reliquos autem in uicum anna delapsos alimentorū:
penuria p̄re contigit præter paucos. Hinc Damasceni Ptolomæo menne filio infensi arechea sibi
sociant: syriæ cæles regem constituunt. Qui bello illato inde postque pugnaui alexandri pactio-
ne discessit. Alexāder autem pella capta geras petiuit: rursus opum Theodori cupidus triplici am-
bitu circumdatis defensoribus locum pugando cœpit. necnon & Gaulenem & Seleuciam quæ
antiochi pheranex dicitur sub iugum mittit. Ad hæc autē capto gamala castello ualidissimo eius
que rectore Demetrio multis criminibus inuoluto in iudæam regreditur: expleto in militia trien-
nio. Letusque a gentilibus ob res prospere gestas excipitur. Belli autem requiem securum est mor-
bi principium. Et quoniam quartanis febrium circuitionibus fatigabatur: depulsū iri ualitudi-
nem credens si rursus animum negociis occupasset in tempestiuus militiæ laboribus sese dedit:
& ultra uirium efficaciam corpus impellēs inter ipsos tumultus trigesimo & septimo post regni
anno moritur: idque Alexander coniugi suæ reliquit: iudæos eius uel maxime dicto obedientes fo-
re non dubitans: quod longe ab eius crudelitate discrepans & iniquitati resistens beniuolentiam
sibi populi comparasset. Nec spes eum fefellit. Nāque opinione pietatis obtinuit muliercula princi-
patum. Quippe morem gentis probe norat patrium: & qui sacras leges temerassent ab initio de-
testabatur: Hyrcanum Alexandra mater regem constituit: cum autem duos filios Alexandro ge-
neratos: haberet natu quidem maximum Hyrcanum & propter ætatem declarat pontificem: &
quod præterea signior esset quam ut potestate regia molestus cuique uideretur regem constituit.
Minorem autem Aristobolum priuatum uiuere maluit: que seruētioris esset ingenii. Iungit autem
se eiusdem mulieris ditioni quoddam iudæorum collegium. Pharisei qui præter alios pietatem
colere putarentur: & peritas leges exponere. ob eam causam propius eos aspiciēbat. Alexandra di-
uinæ religioni superstitione deseruiens. Illi autem paulatim scemina simplicitate decepti: omnes
pro sua libidine summouendo: deponendo: itemque uinciendo ac soluendo quos uellent iam pro-
curatores habebantur: Prorsus ut ipsi quidem regis commodis fruerentur expensas uero ac dif-
ficultates Alexandra perferret. Sed eadem mire callebat res administrare maiores: itaque augendis
copiis semper intenta duplicem conflauit exercitum neque pauca peregrinorū parauit auxilia qui-
bus non modo statum suæ gentis roborauit: sed etiam metum reddidit externæ potentie. Impe-
rabat autem alius uerum pharisei ipsa ultro parebat. Denique Diogenem quēdam isignem uirum
qui Alexandro fuerat amicissimus interficiunt eius factum consilio criminati: ut octingenti quos
supra memorauī regis iussu tollerentur in crucem. Nihilominus autem Alexandræ suadebant ut
& alios quibus auctoribus Alexander in eos fuisset excitatus occideret: Cūque his nimia supersti-
tione nihil abnuendum putaret: quos sibi libuisset ea spē trucidabant: donec oprimatū quisque
ad Aristobolum cōfugerit: quorum periculum agebatur. Atque ille matri persuasit: ut his propter
dignitatem parceret: ciuitate autem pellebat quos nocentes existimaret. Illi quidem data sibi co-

plia per agros dispersi sunt. Alexandria uero in Damasco commisso exercitu quoniam Ptolomæus sine intermissione ciuitatem premebat illam quidem nulla re memorabili gesta suscepit. Regem autem armeniorum Tygranem qui admoto Ptholomaiden milite cleopatram circumferebat pactionibus donisque sollicitabat. Sed illum domesticarum turbarum metus ingresso in Armeniam Luculo iadudum inde traxerat. Inter hæc. Alexandra morbo laborante: minor eius filius Aristobolus cum feruis suis quos multos habebat: omnesque pro ætatis feruore fidissimos uniuersa castella obtinuit: & pecunia quam ibi reperit conductis auxiliis regem se declarauit. Ob hoc miserata quere las Hyrcani mater coniugem Aristoboli cum filiis includit apud castellum quod a septentrione fano adiacens baris antea uocabatur ut diximus postea uero Antonia cognominata est imperante Antonio quemadmodum Augusti & Agrippæ nomine Sebaſte & Agrippias alia ciuitates appellata sunt. Ante tamen Alexandra moritur: quam in Aristobolum fratris eius Hyrcani contumelias uindicaret: quem deiici regno curauerat: quod ipsa nouem annos administrauit: & heres quidem omnium fit Hyrcanus cui regnum etiam uiua commiserat. Verum Aristobolus uiribus atque auctoritate præstabat. Habito autem inter eos circa hiericunta de rerum summa conficitur: plerique Hyrcano relicto transeunt ad Aristobolum. Hyrcanus autem cum reliquis fugiens peruenit castellum antoniam: ibique salutis obsides nactus: erat autem coniunx Aristoboli cum filiis: priusque graue quid fieret ea lege in concordiam rediit: ut regnum quidem aristobolus haberet. Hyrcanus uero excederet quasi frater regis aliis honoribus contentus. Hoc modo in fano reconciliati cum in conspectu circumstantis populi benignissime alter alterque ualere iussissent. Domus permutant: & aristobolus quidem recedit in regiam: Hyrcanus autem in aristoboli domo: Metus uero & alios eius inimicos præter spem dominationis occupat: & maxime antipatrum iadudum aristobolo inuisum. Erat autem genere idumæus & nobilitate ac diuitiis aliarumque rege copia gentis suæ princeps.

Antipater hortatur Hyrcanum ut impium repetat ad regem arabia accedunt pro auxiliis & in Aristobolum uadunt & superat mortuusque esset nisi dux romanorum soluisset obsidionem. Cap. XII.

A Sigitur & Hyrcanum ut ad aretam regem arabia confugerem eiusque auxilio regnum repeteret hortabatur: & ipse Arete ut hyrcanum susciperet atque in regnum deduceret suadebat: multa detrahens Aristoboli moribus multisque Hyrcanum laudibus prædicans. Simulque admonebat quod eum decet regno clarissimo præsidem iniquitate oppressis manum porrigere. Hyrcanum autem iniuriam pati qui principatu iure successionis sibi debito caruisset. Sic instructis & præparatis ambobus nocte cum Hyrcano ex ciuitate profugit: citatoque cursu in oppidum quod petra dicitur Saulus euasit. quod regni sedes esset arabia. Ibi postquam Hyrcanum in manu regis arete tradidit multisque muneribus ut auxilium præberet quo in regnum deduceretur efficit. Erant autem perditum equitumque milia. cl. quibus nequaquam restitit aristobolus. Sed primo impetu superatus in Hierusalem fugere cogitur atque omnino captus esset: nisi dux Romanorum Scaurus aduersus horum temporibus imminens soluisset obsidionem. Namque is ex armenia quidem in Syriam missus erat a Pompeio magno qui cum Tygrane bellum gerebat. Sed ubi Damascum uenit recens a Metello & Lolio captam reperit: his inde summotis cognitoque in iudæa quid agere illuc uelut ad questum cucurrit. Denique mox ut fines ingressus est legati ad eum ueniunt a fratribus utroque sibi ut potius adiumento esset orantibus. Sed trecentis talentis quæ aristobolus ei miserat iustitia posthabita est. Tot enim acceptis Scaurus ad Hyrcanum & arabs legatos dirigit. Romanorum eius & Pompeii nomen intentans: nisi obsidione desisterent. Itaque & aretas ex iudæa in Philadelphiam recedit metu percussus & Scaurus damascum rediit.

Aristobolus persequitur & refarcitis copiis congressus cum Hyrcano occidit supra sex milia eorum: Antipater & Hyrcanus ad Pompeium qui tunc erat in Damasco accedunt ut restituar hyrcanum: Pompeius cum exercitu ad fines iudæe peruenit. Aristobolus alexandrum confugit: Pompeium alloquitur paccato Pompeio pollicitationibus: audita morte mitridati perrexit Hierosolimam: deceptus Pompeium. eo quod ex promissis nihil est factum: iratus Pompeius aristobolum in custodia collocat & ad ciuitatem tentat accedere ut euerat. Cap. XIII.

A Ristobolus autem quod captus non esset: satis sibi esse non credidit: sed omnibus quas haberet copiis congregatis persequeretur hostes: & circa locum quem Papiroma uocant prælio commisso supra sex eorum milia cædit in quibus erat Phallion frater antipatri: Hyrcanus uero & antipater arabum priuati auxilio spem in aduersarios contulerunt. Et cum Pompeius Syriam transgressus Damascum peruenisset ad ipsum confugiunt. Multisque muneribus ei datis illa tantum quibus apud aretam usi fuerant allegantes magnopere prædicabantur ut aristoboli uiolentiam odio dignam putaret: regnoque Hyrcanum restitueret: cui tam ætate quam moribus deberetur: sed nec Aristobolus sibi defuit corruptione. Scauri fretus. Venerat autem quantum poterat ornatus cultu regio: deinde offensus obsequiis: neque ferendum existimans abiectius quam regem deceret: utilitati deseruire a Diospoli segregatur. Ob hoc iratus Pompeius etiam Hyrcano eiusque sociis hoc præcantibus post Aristobolum perrexit & Romano simul exercitu & Syriorum instructus auxiliis. Cum uero pellam & Scitopo-

lim prætergressus coratas uenisset unde iudæorum fines incipiunt per mediterranea loca subeuntibus. Cognito Aristobolum in Alexandrum confugisse. Id autem castellum est in monte præcelso positum satis liberaliter accuratum mittit per quos eum iuberet inde descendere. Ille autem decreuerat: quia pro imperio uocaretur periclitari potius quam parere. Sed populum uidebat perhorrescere: & amici monebant ut Romanam uim cogitaret quam sustinere non posset. Itaque horum consiliis obediens descendit ad pompeium quodque iuste regnaret multis persecutis in castellum rediit. Et cum iterum descendisset prouocatus a fratre ac de suis iustitiis cum eo cõcertasset denuo regreditur non prohibente pompeio. Erat autem inter spem timoremque medius: & ueniebat quidam uelut exoraturus pompeium ut sibi cuncta permitteret. ad mortem uero reuertebatur ne quid regie dignitati derogare uideret. Quia tamē castellis eum pompeio cedere placebat: sedque præpositos monere litteris ut abisterent quibus præceperat ut non nisi manu sua scriptis epistolis obtemperarent: iussus quidem facit: sed in Hierosolimam cum indignatione discessit: belloque iam congredi cum pompeio cogitabat. Ille autem nec enim tempus aptaret: nec initiandum putauit statim consequitur: Multum quippe alacritati eius addiderat circa hiericuntam mitridatis mors nuntiata. Vbi pinguis hydumæa regio & palmæ plurimum ac balsamum nutrit: cuius inciso lapidibus acuris robore stillatam lachrymam ex uulneribus colligunt. Cunctis illic pernoctasset mane in hierosolimam properabat. Itaque hoc eius impetu perterritus Aristobolus supplex occurrit: pecunia pollicitus quodque semetipsum ei cum ciuitate permitteret. Pompeium mirigat seuientem. Nec tamen quicquam eorum quæ promissit effectum est. Gabinius enim quod suscipienda pecunia missus fuerat: nec in oppidum quidem Aristoboli socii receperunt. His commotus Pompeius Aristobolum in custodia collocat: ad ciuitatem uero profectus explorabat qua facilior esset accessus. Nam & murorum eius firmitatem oppugnari posse facile non uidebat. Vallemque pro moenibus horribilem fauamque: illic cernebat proximum: a deo tutissima munitione circumdatum: ut etiam si ciuitas caperetur: secundum esset hostibus profugium.

Hesitante pompeio quomodo urbem caperet orta est seditio inter eos qui in ciuitate erant denique uicta est pars aristoboli receptis romanis in itis consiliis cum hyrcano quomodo aliam partem quæ in locum tutissimum confugerat caperet tãdē sine consilio & auxilio pompeii: nihil eēt factum. Cap. XIII.

O C autem diu quid faceret hesitante: seditio intra ciuitatem orta est. Aristoboli quidem sociis belligeri potius regemque liberare dignum esse firmatibus: qui uero cum hyrcano sentieret pompeio portas aperire: Metus autem hos plures faciebat romanorum constantiam respicientes. Denique uicta pars aristoboli concessit in templum: & ponte qui ab eo ciuitati iungebatur abscisso ut ad ultimum usque resisteret instruebatur. Cum autem alii romanos recepissent in ciuitatem hisque domum regiam tradidissent: ad hæc obtinenda Pompeius unum ex ducibus sibi obedientibus pisonem cum militibus intromittit. Hisque presidis in ciuitate dispositis: quia nemini eorum qui in templum confugerant pacem persuadere potuit. Omnia quæ circummerant expugnare parabat: hyrcano eiusque amicis ad consilia conferenda: & ad efficienda quæ iuberet alacriter animatis. Ipse uero partes septentrionales fossamque uallemque replebat omni genere materiae per milites comportato: cum per se opus esset difficillimum propter imensam altitudinem: & præterea iudæi modis omnibus desuper obisterent. Mansissetque opus imperfectum nisi Pompeius obseruatis diebus septem quibus religio iudæos ab omni opere manus abstinere compellit per eos aggerem cumulare præcepisset in habitis a prælio militibus. Pro solo enim corpore iudæos etiam per sabbata pugnare licet.

Tentat pompeius locum iuadere tertio mense uix turrim unam euerferat. Cap. XV.

Gitur iam ualle repleta: & impositis aggeri turribus admotisque machinis cito portatis moliri tentabat. Desuper obstantes lapidibus repellebant. Cum diu turres obsidentium magnitudine simul & pulchritudine præstantes uim repugnantiu sustinerent. Verūtamen romanis tunc plurimum defatigatis Pompeius iudæorum tolerantiam & in aliis admiratus est: & præcipue quod nihil de superstitionis suæ ritu intermedia tela pereuntes derogati passi sunt: sed uelut in alta pace ciuitas ageret & quotidie sacrificia & uictimas omnemque dei cultum diligentissime celebrarunt: nec uel in ipso excidio cum ad aram in dies singulos trucidarentur: legitimum religionis suæ muneribus abstinerunt. Mense namque obsidionis tertio uix una turris delecta sanum irruptum est.

Faustus cornelius muros primus ascendit multi occiduntur multi ex muris se proiciunt: pompeius cum suis comitibus ingreditur: in templum ingressus neminem nisi pontificem uidit præcepit quod nihil aufereret: postero die solèpnia celebravit: Hyrcanumque pontificem declarauit: pompeius uero cum Scauro ducens Aristobolum romam profectus est. Cap. XVI.

Primus autem murum transcendere ausus est cum suis agminibus sylle filius Faustus Cornelius & post eum centuriones duo Furius & Fabius cum suis agminibus. Et circumsepto undique fano alios alio confugientes uel et paulisper repugnantes interficiunt. Vbi plurimi sacerdotum quaque hostes strictis gladiis irruentes uidebant intrepidi tamē in pagē

dis rebus diuinis perseuerabant & in ipso libandi templum adolendi ministerio maculabantur. Sicut quoque praefidentes religionis obsequium. Multos autem sui gentiles aduersae partis studiose tradabant plurimi semetiplos in rupes praecipitabant. Nonnulli furibundi cunctis quae circa murum erant in desperatione & succensis pariter conflagrabant. Itaque iudeorum quidem milia. xii. occubuerunt romanorum uero pauci sed plures fauciati sunt. Nihil autem grauius in illa clade iudeorum genti uisum est: quam sanctum illud arcanum neque cuiquam prius uisum alienis esse directum. Denique Pompeius una cum suis comitibus templum ingressus ubi neminem praeter pontificem adesse fas erat: quae intus erant candelabra cum lychinis & mensas & in quibus libare atque adolere moris erat uascula ex auro cuncta prospexit: congestamque pigmentorum molem sacraque pecuniae prope ad duo milia talentorum. Nec tamen uel haec uel aliud quicquam de sacrosanctis opibus siue instrumentis attigit. Sed postero die post excidium curare templum ne quid habere sordidum edituos iussit: & solennia sacra celebrare. Ipse autem hyrcano pontifice declarato, quod se & in aliis rebus alacrem obsidionis tempore praebuisset: promptamque ad bellum agrestium multitudinem ab aristobolo reuocasset: per quae sicut imperatorem bonum decuit beniuolentia potius quam timore plebem sibi reconciliavit. Inter captiuos etiam comprehensus aristoboli focer idemque patrius tenebatur: & illos quidem qui maxime belli causa fuisset securi percussit faustum uero & qui una fortiter fecerant praclaris praemiis donat: & in hyerosolimis tributum indicit ablatas autem genti etiam quas in syria ceperat ciuitates romanorum qui tunc erant militum ducibus parere iussit: propriisque tantum terminis circūclausit. Instaurat autem in gratiam cuiusdam ex libertis suis Demetrii gaderensis etiam gadara quam iudaei subuerterant. Mediterraneas praeterea ciuitates eorum de potestate liberauit quas praeventi non exciderant hyssion & scitopolium & pellam & samariam & marissam itemque azotum & iamnia: maretusam: necnon & maritimas garā & iopā & doram & pridem stratonis pyrgus uocabat. Post autem ab herode clarissimis edificiis transformata caesarea nominata est caesque omnes indigenis ciuibus redditas uiri prouinciae syriae non iunxit. Huius autem iudeae cunctorumque administratione ad aegyptos fines & flumen euphrate cum duabus cohortibus scauro permitta. Romam ipse per ciliciam properauit captiuum ducens aristobolum cum familia. Erant autem filiae duae totidemque filii quoque unus alexander ex itinere fugit: minor autem Antigonus cum sororibus romam uectus est.

Scaurus in arabiam proficiscens patitur multa ob asperitatem locorum: Alexander Aristoboli filius interim iudeam populatur timet gabiniū: propterea loca arabiae munit: gabinius praemisso Marcoantonio adiunctis aliis obuiam fit Alexandro coactus alexander congregi cum gabiniō: uictus effugit gabinius restaurat loca: perterritus alexander legatos ad eum misit pollicens sibi oia castella quae ipse gabinius eruit funditus.

Cap. XVII.

Interea scaurus in arabiam ingressus ad petram quidem regionum asperitate prohibebatur accedere: quae autem circumerant omnia uastabat: multus & in hac malis afflicta. Nam exercitū fames comprimebat. Cui tamen hyrcanus per antipatrum uictui suppeditabat necessaria. Quae uelut arete familiarē ēt scaurus ad eum allegauit: ut bellū pactioe deponeret. Itaque persuasum est arabis. ccc. talentis decedere: atque ita scaurus ex arabia transduxit exercitum. Alexander autem aristoboli filius qui pompeii fugerat: magna manu dilapsa interea tempore congregata hyrcano grauius imminere iudeamque populabat. Quam quidem mature debellare posse credebat: quoniam disturbatū quoque a pompeio murum hyerosolimis renouatū esse confidebat nisi gabinius in syriam missus qui scauro succederet: cum in aliis forrem se praebuisset tunc et in alexandrum mouisset exercitum. Huius autem ille impetum ueritus: & amplio rem militum manu congregabat: donec facta sunt decem millia peditū & mille quingenti equites: uillasque oportunas multis hoc est alexandrum & hyrcanū & macherunta non longe arabiae moribus munebat. Igitur gabinius cum parte militum praemisso Marcoantonio ipse cum toto exercitu sequebatur. Lecti autem antipatri comites: aliaque iudeorum multitudo quoque Malichus & Pytholaeus principes erant: iunctis cum Marcoantonio uiribus suis alexandro obuiam processerunt: neque ita multo post aderat cum suis copiis gabinius. Alexander autem cum quidem in unum confertam hostium multitudinem sustinere non poterat abcessit. Cunctae hyerosolimis propinquasset coactus praelium suscepit. Amisissaque sex milibus quoque tria uia capta sunt tria uero prostrata cum reliquis effugit. Gabinius autem ubi alexandrium uenit quia multos deseruisse castra cognouit promissa delictorum uenia conabatur sibi eos ante plurimum coniungere. Cum autem illi nihil mediocre cogitarent: plarisque interfectis: reliquos in castellum concludit. In hoc bello dux marcus antonius multa praclare gessit: & quauis semper & ubique uir fortis apparuisset: tamen tunc etiam suum uicit exemplum. Gabinius autem relictis qui castellum expugnarent ipsi ciuitati subuenire: & intactas quidem confirmare: subuersas autem erigere curabat. Denique iussu eius scitopolis habitare coepit: & samaria & antedon: & appollias: & lamnia: & arabia: & marissa: & dora: & gadara: & azorus: aliaque multae lectis ciuibus atque icolis ad eas concurrentibus. Is autem recte dispositis regressus ad alexandriū uehementius urgebat obsidium. Quare perterritus alexander oibus desperatis legatos ad eum misit: & ignosci delictis orans & quae

sibi parerent castella macherunta & hyrcanum tradere non dubitans: quinetiam alexandrium eius potanti permisit. Quae quidem gabinius oia consilio matris alexandri funditus eruit: ne rursum belli alterius receptaculum fierent. Aderat tamen quo suis gabiniū palparet obsequiis uiro suo caeterisque captiuis metuens qui romam fuerant adducti.

Gabinius hyerosolimam deducto hyrcano reuertitur aristobolus interim parato exercitu alexandrium occupat: sed tum multo romanorum in macherunta confugit sed tandem capitur & ad gabiniū perducitur: alexander interim iudeam reduxit in discessionem: romanos multos trucidare decreuerat gabinius concordiam persuasit sed certantibus ipsis alexander fugatus dispersit: gabinius hyerosolimam reuertitur. Cap. XVIII.

Est haec uero gabinius hyrcano hyerosolimam deducto ei que sani cura mandata caeteris reip. partibus optimates praefecit. Omnemque iudeorum gentem in conuentus quinque diuisit: uno hyerosolimis: altero doris: itemque tertio ut apud amathunta respondeat: destinatis quarto hyrico & quito sophoris. Galileae ciuitas attributa est. Singulare autem unius dominatione liberati: libenter ab optimatibus regebantur. Verumtamen non multo post euenit: ut turbatum his qui fieret initium elapsus roma aristobolus qui magna iterum iudeorum manu conflata partim cupida mutationis partim quibus olim dilectus erat: primum occupat alexandrium: idque recingere muro tatabat. Deinde cognito quod gabinius sisennam & antonium & seruilium duces contra se cum exercitu misit in macherunta concedit. uulgius in bellis onere deposito solus armatus prope ad octo milia militum secum duxit inter quos erat pitholaeus secundarum partium rector cum mille uiris & hyerosolimis profugus. Romani autem sequebantur: habitoque confictu aliquamdiu cum suis aristobolus fortiter dimicando perseuerabat: donec ui romanorum subacti: caesa sunt uirorum quinque milia. Prope uero ad duo milia in quaedam tumulum confugerunt. Caeterique mille cum aristobolo perrupta romanorum acie in macherunta coacti sunt. Vbi rex cum in ruinis prima uespera tetendisset: sperabat quidem aliam se manum per indutias belli posse contrahere: castellumque bene munire. Impetum autem romanorum supra quam poterat per biduum remoratus postremo capitur: & cum antigono filio qui romae secum fuerat uinctus ad gabiniū atque inde romam perductus. Sed illum quidem senatus custodia coercuit. Filios uero eius in iudeam remisit quia gabinius scripserat per epistolas id pro traditione castellorum coniugi aristoboli spondidisse. Parato autem gabiniō bellum parthis in ferre ptholomaeus impedimento fuit. Qui reuersus ab euphrate petebat aegyptum hyrcano & antipatro amicis usus ad omnia quae militiae necessitas exigeret. Nam & pecuniis & armis eum & frumento antipater auxiliis adiuuit. Et iudeis in ea parte uias quae pelusium ducerent obseruantibus transmittere gabiniū persuasit. Alia uero syria discessu gabini commota & iudeos iterum alexander aristoboli filius ad discessionem reduxit: & maxima multitudine conflata romanos omnes qui per omnem terram degerent obrucare decreuerat. Quam rem gabinius metuens iam enim ex egypto redierat. Hoc tumultu instans nonnullis dissidentium praemisso antipatro concordiam persuasit. Cum alexandro autem milia. xxx. remanserant: & ille ad bellum promptus erat. Itaque ad pugnam egreditur. Occurrunt autem iudaei & circa mentem itabiriū congressi: decem milia sternunt: caetera uero multitudinem fugas dispersit. Et gabinius in hyerosolimam regressus. id enim antipater uoluit tempus eius composuit. deinde hic profectus nabatheos pugna supat: & mitridate & orphanē a parthis per fugas clam dimittit. eosque militibus aufugisse firmavit.

Craffus succedit gabiniō: suscipit syriam: aufert aurum templi: perit transgresso euphrate: Cassius syriam defendit: occidit pifilaū colligentem seditiones aristoboli. Cap. XIX.

Interea craffus ei successor datus syriam suscepit. is in pthice militiae sumptum & omnem aliud aurum templi quod hyerosolimis erat abstulit: & a quibus pompeius temperauerat duo milia talentorum euphrate uero transgressus & ipse perit & exercitus eius: de quo non est huius temporis commemorare. Post craffum autem parthos in syriam properantes cassius inhibuit receptus. Prouicia autem fauore eius quaesita in iudeam festinabat: captisque taricheis prope ad tria milia iudeorum adducit in seruitium. Occidit autem etiam pifilaum seditiones aristoboli colligentem: cuius necis suafor erat antipater.

Cassius ex arabis coniugem suscipit: sociat sibi regem arabum per affinitatem bellum uult gerere cum aristobolo: Caesar mittit e roma aristobolum solutum uinculis in syriam: perit ueneno & alexander eius filius occiditur: ptolomaeus aufert antigonum & eius sorores a coniuge aristoboli: & minorem sibi coniugio copulat: Antipater mortuo pompeio contulit se in clientelam caesaris & mitridates cum antipatre uictores fiunt: & pompeius tandem gratia antipatris pontificatum confirmauit hyrcano. Cap. XX.

Vic autem nupta fuit ex arabia nobilis foemina nomine Cypris: unde filios quatuor: phaselū & regē herodē & iosephū & pherorā & salome filia habebat. Cui autem omniumque ubique potentes essent amicitia hospitium familiaritates coquireret: praecipue regē arabū per affinitatem sibi sociavit: eiusque fidei comedas filios suos ad eum misit. quoniam bellū cum aristobolo gerē

dum susceperat. Cassius autem cōpulsō ad otium per cōditiones alexandro ad euphratē reuersus est parthos transitu prohibitorum de quibus alio loco referemus. Cæsar at post senatus & pōpei fugam trans mare ionium rebus omnibus romaq; potitus solutum uinculis Aristobolum cum duabus cohortibus uelociter in syriam misit: & hanc facillime & cuncta iudeæ proxima p̄ illum subiici posse ratus. Verum & spem cæsar̄is & aristoboli alacritatem præcessit inuidia. Nam ueneno peremptus a pompeii studiosis aliquādiu etiam sepultura i solo patrio carebat: corpusq; mortui seruabatur melle conditum. Donec ab antonio iudeis iustum est in monumentis regalibus sepeliendum. Occiditur autem alexander quoq; filius eius a scipione securi percussus antiochiæ secundum pompeium litteras accusatione pro tribunali prius habita super his quæ in romanos admiserat. Ptholomæus autem manei filius qui apud calchida sub libano morabatur captis eius fratribus filium suum philippionem qui eos accerseret: mittit alcalonem atq; ille abstractum ab aristoboli coniuge antigonom eiusq; sorores adducit ad patrem. Amore autem minorem earum coniugio suo copulat: ob eamq; postea causam a patre occiditur. Accepit enim ptholomæus i matrimonio alexandram perempto filio: huiusq; affinitatis gratia fratris eius propensiore cura tuebatur. Antipater autem pompeio iam mortuo in clientelam cæsar̄is sese contulit: & quia mitridates pargamener ab accessu pelusii prohibitus cum exercitu quem ducebat in ægyptū apud alcalonem morabatur. Non solum arabas quamuis hospes esset auxilium ferre persuasit. Verum & ipse armata iudeorum tria circiter milia secum mouit. Excitauit autem præsidio syriæ quoq; potentes & incolam libani ptholomæum etiam plicum & ptholomæum quorum gratia ciuitates illius regionis alacri animo bellum pariter inchoarūt. lamq; fretus mitridates auctis propter antipatrum copiis pelusium proficiscitur. Et quia transire uetaretur ciuitatem obsidebat. Antipater uero & in hac oppugnatione clarus eniuit. Effracto enim ex parte sua muro primus in ciuitate cum suis comitibus insiluit. & pelusium quidem capta est: ulterius autem progredi non sinebant: iudæi & ægyptii terrarum incolæ qui appellantur onium. Quibus tamen antipater non modo ne obstarent uerumetiam ut uictui necessaria præberent militi persuasit. Vnde factū est ut nec mēphite in manus uenirent: ultroq; sese traderent mitridati atq; ille delato peragrato pugnam cum cæteris commisit ægyptiis in loco cui nomen est iudæon stratō pedon: eūq; in acie omni dextro cornu periculo liberauit antipater circūgressus fluminis ripam. Leuum enim cornu contra se positum superabat. Facto autem in eos impetu qui mitridatē prosequerentur multos occidit: tādū quæ reliquos fugientes angebat: donec etiam castris eorū potitus est. lxxx. tantū de suorū numero amissis. Octingentos at fere mitridates cū fugerat perdidit. Præter sp̄e uero seruatus ex plio uacuus inuidia rebus ab antipatro gestag; fuit apud cæsarē. Vnde ille tūc quidem antipatru peti laudibus incitatu ad subeunda pro se pericula reddidit prōptiorē. In quibus oibus bellator audacissimus cōprobat: multaq; p̄pessus uulnera toto corpore gerebat: signa uirtutis disertæ. Postq; at rebus in ægypto cōpositis ad Syriam rediit & Romana cum ciuitate simul & immunitate donauit: aliisq; rebus honorando amicissimeq; tractando dignum emulatione constituit: eiusdemq; gratia etiam pontificatum confirmauit hyrcano.

Antigonus corā cæsarē criminabatur antipatrē: sed cæsar cognitis meritis antipatris hyrcanū confirmat & cuius uellit dignitatis præponit adoptionem: declaratur procurator iudeæ: sedat iudæam: hyrcanum reddit in gratiā populis tandem P̄saliū filium maiore præposuit territorio Hyerosolimorum: Herodem minore natu curatorem galileæ: herodiam depræhendit cū multis aliis ex hoc cognitus est sexto cæsarī propinquo magni cæsar̄is. Cap. XXI.

Eodēq; tpe Antigonus quoq; Aristoboli filius cū uenisset ad cæsarē maioris p̄ter opinionē fœlicitatis cām præbuit Antipatro. nā qui de patris morte queri deberet p̄ inimicias pōpei: ueneno quantū putabat perempti: & crudelitatis in fratre accusare scipionē: nullūq; inuidie dolorem admiscere miseris. Vltro hoc Hyrcano & Antipatro criminabat ueluti se patrio loco cū fratribus iniquissime pellerent: multisq; gentē iniuriis afficerēt: dummodo sociarent q; in ægyptū auxilia ipsi cæsarī nō beniuolentia: sed timore ueteris discordiæ miserint: & ut amore pompeii deprecarent. Ad hæc Antipater ueste proiecta multitudinē uulnere demonstrabat: & qua fide quidem cæsarē coluisset uerbis non esse opus dixit. Nā corpus etiam se tacente clamare: antigoni autem mirari audaciā: qui cū hostis Romanorum sit filius & fugitiui Romanorū nouarūq; rege studiū uotūq; seditiosum patris habeat apud Romanorū principem alios accusare conetur: boniq; aliquid adipisci tentaret quē hoc solū oporteret amplecti: quod uideret. Namq; eum tam nunc propter inopiam desiderare facultates: sed ut in eos qui se dedissent iudeorum seditiones accēderet. Quæ ubi cæsar audiuit Hyrcanū quidē pontificatu digniorem esse pronunciauit Antipatro autem cuius uelit potestatis derulit optionē. Qui p̄missa dignitatis mēsurā ipsi qui daret iudeæ procurator declaratus est. Et præter hoc impetrauit subuersa patriæ menia renouare sibi licere. hos quidem honores cæsar incidendos in capitolium misit: ut iustitiæ suæ uirtutisq; signum Antipatri memorie traderetur. Antipater uero ubi de Syria cæsarē prosequutus est in iudæam reuersus ante omnia patriæ muros a pompeio dirutos reparabat: omniaq;

ustrando ne quid in illis regionibus turbatum esset: nunc in terminando: nunc etiam suadendo curabat unumquemq; admonens: q; si cum Hyrcano sentirent in otio atq; opulentia uicturi essent fortunis suis & omni pace potituri sin spe uana duceretur: eorum qui priuati quæstus gratia res nouas optarent. Se quidem non procuratorem sed dominum omnium Hyrcanum uero tyrannum pro rege: itemq; romanos & cæsarē hostes pro amicis & rectoribus habituri: neq; eni p̄suros huius potestatem labefactari: quem ipsi regem constituerent. Sed quamuis hoc diceret tamen etiam per se quoniam Hyrcanum legnorem uideret: nec tam efficacem sicut regni posceret sollicitudo: statim prouintia componere. Et sic phaselum quidem natu maximum filiorum suorum militi præpositum Hyerosolimis eiusq; territorio præfecit. Herodem uero ætate posteriorē nimisq; adolescentem galileæ destinat similia curaturum: qui cum natura strēuus esset cito materiam ubi ad magnitudinem exerceret inuenit: captumq; latronum principem Ezechiam quem præclari maximo agmine continetia Syriæ depræhendit: ipsumq; aliosq; latrones multos interfecit. Ea; res adeo grata fuit Syriis: ut per uicos & opida caneretur herodes ueluti per eum pace reddita & possessionibus restituta. Ex huius deniq; operis gloria sexto et cæsarī p̄pinquo magni cæsar̄is & Syriam tunc administranti est cognitus.

Compellitur herodes ab hyrcano qui eum tam gloriosum euasisse oderat ut ad eum accedat ipse uero persuasus uerbis multorum qui inuiderant Herodi accersiri fecit: sed recessit Herodes non paratus obedire: Concitatur hyrcanus iterum contra herodem sed herodis declaratur a sexto cæsarē dux militum in syria: herodes hyrcanum cogitat ex regno pellere sed uerbis patris & fratris mitigatur. Cap. XXII.

Vin & phaselus fratris indolem contentione bona superare certabat augendo erga se beniuolentiam hyerosolimis habitatum atq; illam quidem ciuitatem possidens nihil autem contumeliose per insolentiam potestatis admittens. hinc antipater & obsequiis regalibus ab ea gente colebatur: & honores ei tanq; rerum domino omnes habebant. Nec tamen ipse propterea minus fidelis aut beniuolus hyrcano fuit. Verum fieri non potest ut liuorem quisq; in secundis rebus effugiat. Namq; hyrcanus quamuis & antea tacite sua sponte mordebatur adolescentium gloria maxime rebus ab Herode bene gestis & crebris nuntiis laudes eius per singula facta prædicantibus augebatur. A multis tamen inuidis qui regnis adherere solent: quibusq; antipatri eiusq; filiorū probitas officiebat instigabatur: dicentibus q; Antipatro & filiis eius rebus traditis solo cōtentus & hac potestate uacuo regis nomine sederet. Et quamdiu sic erabuit ut in se reges producat. Nec enim eos uel simulare iam procuratorem: sed certe esse dominos ipso reiecto: cuius nec mandatis nec epistolis præter iudeorum legem tãtam multitudinem permississet Herodes: illumq; nisi regnet: sed adhuc priuatus ita ad iudicium uenire debere rationē tã ipsi regi quam patriis legibus redditurum: quæ indennatos occidi nō sinerent. His paulatim accēdebatur hyrcanus. Ad extremum autem ad iracundiam prouocatus causam dicturum herodem iubet accersiri: atq; ille & patriis monitis: & q; ei fiducia res gestæ darēt munita prius galileæ præsidii ad regem proficiscitur. Ibat tamen cum forti caterua ne uel derogare uideretur hyrcano: si plures duceret uel inuidie nudus pateret. Sextus autem cæsar adolescenti metuens ne quid apud inimicos depræhenso mali fieret ad hyrcanum mittit: qui ei manifeste denunciaret: ut homicidii crimine liberaret herodem. Hyrcanus autem qui eum diligeret: per se quoq; id cupiens absolutio nem decernit. Atq; his iuito rege fugisse ratus damascum recessit ad sextum: nequaquam paratus obedi re si denuo fuisset accitus. Rursūq; a nequissimis irritabatur hyrcanus firmatum herodē abisse firmantibus: & ut se contra eum instrueret properasse. Hæc autem rex uera esse existimās qd ageret sciebat: quoniam potentiorē inimicum uidebat. Cum uero a sexto cæsarē dux militū per Syriam itemq; samariam declaratus esset herodes: neq; solum propter gentis fauorem: sed et uiribus suis terribilis putaretur: ad timorem ultimum decedit: iamq; illum contra se credens cū exercitu esse uenturum. Neq; opinione deceptus est. Namq; herodes intentatæ sibi occisionis iracundia: conflatam militum multitudinem hyerosolimam ducebat: ut hyrcanum regno deponeret. Idq; fecisset nisi pariter egressi pater & frater fregissent eius impetum deprecates ut & ipse ad uindictam ministrandam. solaq; indignatiōe mitigaretur: regi autem parceret sub quo ad hoc potentia processisset: ac si propterea q; in iudicium uocatus esset indignaretur quia tamē absolutus est gratias ageret: neq; tribus quidem paria referret saluti uero esset ingratus. Quod si etiã momenta bello; reputanda uiderentur iniquitatē militiæ cōsideraret: neq; omnino de uictoria bene speraret qui cum rege cōgressus esset una secum educato: & læpe quidem benemerito: seu autē nunq; nisi q; maliuolorum consiliis impulsus umbram ei tantum iniquitatis admouisset. Paruit his herodes qui speratis putauerat posse sufficere: suaq; uires demonstrare nationi.

Oritur discordia inter romanos & ob diuinitatem belli uenit marcus successor sexti cæsar̄is q; mortuus fuit a celio basso fauore pompeii. Cap. XXIII.

Inter hæc discordia Romanorū circa appamiam bellumq; domesticum oritur: quoniam Cecilius bassus fauore Pompeii sextū cæsarē dolo necauerat: eiusq; militē occupa

uerat. illi uero cæsaris duces mortis eius ulciscendæ gratia cunctis uiribus bassum petebant. Quibus cum tam interempti quàm superstitis cæsaris, causa ambobus esset amicus antipater per filios suos misit auxilia. Cum autem bellum traheretur ex italia quod successor antedicti sexti uenit Marcus.

Tempore quo Marcus fit successor sexto cæsari: Cassius in syriam petit exactiones imponere irascitur contra malichum eius exactorem: herodes fit carus cassio: præficitur procurator syriæ: Cassio decedente e syria oritur seditio Hyerosolimis felix quidam uolens uindicare necem malli fratris congregitur cum herode: Herodes potitur uictoria: Accusatur herodes Antonio interfecto cassio: pecunia eum pacauit ueniunt legati anthiochiæ centum uiri contra herodem & hyrcanum messalla defendente eos: tetrarchas ambos declarat Antonius: legatos carceri compellit: maior tumultus fit Hyerosolimis bellum gestum est contra alios legatos ab antonio ita ut multos occidisset: Prazaphanes concitans iteque pacem contra hyrcanum: tandem ab herode multi obruantur die petecostes in ciuitate ortum est bellum ita ut multi occisi ab herode: multi fugati. Cap. XXVIII.

Eodem tempore bellum inter romanos conflato: dolo bruti & cassii cæsare interfecto. Postquam triennium septemque menses tenuit principatum, maximo autem motu cædis eius gratia concitato: & optimatibus inter se dissidentibus propria spe quisque ducebatur ad id quod existimabat esse commodius. itaque Cassius syriam petit occupaturus militem qui appamiam circumsedebat: ubi & marcum & dissidentes cohortes basso conciliauit: simulque obfidione liberauit appamiam ipse uero exercitum ducens stipedium ciuitatibus indicebat: nec modus erat exactionum. Cum autem iudeos quoque septingenta talenta iussisset inferre: minas eius ueritus antipater filius suus & alius amicis maturæ pecuniæ cogendæ curam distribuit. & inter eos malicho cuidam ex inimicis necessitas adeo urgebat. Primus autem herodes cassii fauorem promeruit: qui ex galilea parte sua centum talenta portauit: proptereaque inter eximios amicos numerabatur. At uero cæteros tarditatis arguens cassius ipse ciuitatibus irascebatur. Eoque regumina & tamar & duas alias ex uilioribus depopulatus: ibat quidem quasi malichum interfecturus: quæ remissior in exigendo fuisset. Verum & huius & cæterarum ciuitatum interitum repressit antipater ceterum illico talentis cassio delinito. Nequaquam tamen malichus post obitum cassii beneficiorum antipatri memor fuit. Sed illi ipsi quem sæpenumero seruatore fuisse sui nouerat periculum molebatur iniquitatis suæ impedimentum abolere festinans itaque antipater & uires eius & calliditatem metuens: flumen trans iordanem abiit ad ulciscendas insidias congregaturus exercitum. Deprehensos autem malicheus antipatri filios imprudentia superat. Nam & phasellum apud hyerosolimam præfidiis appositum: & herodem qui custodias curabat ad murum multis excusationibus & sacramentis circumuentos impellit: ut ipsi intercedentibus reconciliaretur antipatro. atque ita denuo per antipatrum exorato Marco tunc in syriam militem regente seruatus est: qui malichum statuerat occidere. quod nouis rebus studiuisset. Cæsare uero adolescente: & Antonio cum bruto & Cassio bellum gerentibus: Marcus & Cassius exercitu de syria conflato: quæ magna pars ubi usus poscit Herodes fuisset: ipsum quidem totius syriæ procuratorem præficiunt equitum illi manu peditumque attributa. Si autem bellum dedisset: regnum quoque iudeæ Cassius se eidem declaraturus esse pollicitus est: euenit autem ut antipatro & spes & fortitudo & filii causa mortis fieret. Horum enim metum Malichus ministro quodam regio pecunia corrupto mixtum ei ueneno poculum dari persuadet. Atque ille quidem iniustitiæ Malichi palma fuit: post conuiuium mortuus uir ad alia strenuus rebusque administrandis idoneus: & qui regnum recuperatum conseruasset Hyrcano & Malichus insensum propter suspicionem ueneni populū pernegando placabat: simulque ut ualidior esset: armatorum sibi copias conquirebat. Nec enim Herodem cessaturum arbitratur: quin etiam mox cum exercitu necis paternæ ultor adueniret. Sed Phaseli fratris consilio qui eum palam minime persequendum esse dicebat: ne uulgi seditio concitaretur: & purgatem se tunc Malichum patienter admisit: & suspitione liberum esse concedens clarissimas paterno funeri celebravit exequias. Conuersus autem in Samariam & ciuitatem composuit seditio turbatam: per quæ dies festos in hyerosolimam remeabat præmissis comitibus armatis: nam timens impetum compellebat Hyrcanum. Malichus autem alienigenas introduci super indigenas quod dies festos agerent prohibebat. Herodes autem & ipso quicquid præcepit causisque contemptis nocte ingressus est. iterumque Malichus ad eum ueniens antipatrum flebat. Contra quod ille se fallacium uix dolore peremeret simulabat & tamen de nece patris apud Cassium per epistolas quaestus est. Cui præterea Malichus inuisus erat. Itaque non modo ut mortem patris ulcisceretur ei scripsit: sed etiam chiliarchis quibus præceperat ut in causa iusta herodi opem ferent occulte præcepit. Et quoniam capta leodicia undique ad herodem conuenerant optimates cum mulieribus & coronis ipse quidem hoc ultioni tempus destinauerat. Malichus autem id tyri fore suspicabatur: & filium suum tunc apud Tyrios obsidione statuit subducere: & in iudeam fugam parabat. Salutis autem desperatio stimulabat: ut etiam maiora cogitaret nam & iudeorum gentem contra romanos excitaturus se creditur: dum bello aduersus Antonium cassius occupabatur deiectoque hyrcano facillime regnaturus. Sed profecto irridebat eius spem fatale decretum. Etenim quo intenderet animum suspicatus: hero-

des & ipsum hyrcanum prope astantem ad cenam uocat. Deinde seruorum quendam instruendi conuiuii specie intromittit. Sed res erat ut chiliarchis prædiceret ad insidias aggredi: atque illi præceptorum cassii memores ad litus ciuitati proximum armati gladiis exierunt. Ibique circumspectum malichum multis uulneribus interficiunt. Hyrcanus autem statim cecidit stupore dissolutus: uixque anima recepta herodem percunctabatur: quis malichum occidisset. Et cum ex chiliarchis unus respondisset cassii præceptum: plane inquit & me & patriam meam cassius seruabit incolumem: qui amborum insidiatorem peremit. Vtrum autem id inuidia dixerit: an quæ timore factum probaret: incertum est. Sed enim in malichum hoc est modo ultus herodes. Postquam uero cassius excessit e syria iterum hyerosolimis orta seditio est. Cum foelix in phasellum mouisset exercitum & in herodem fratris poena uellet necem malichi uindicare. Casu autem herodes cum fabio romano duce apud damaschum habitabat. Et ne cupiens auxilio foret morbo impediabatur. Interea tamen phasellus etiam sine cuiusque præsidio superauit foelicem probrumque ingrati obiiciebat hyrcano: qui & foelici studiuisset fratremque malichi castella occupantem coniurauerat. Iam enim multa tenuerat omniumque tutissimum masadam. Nec tamen ei quicquam contra uim herodis potuisset sufficere: qui mox ut conualuit alia recepit. Et illum ex masada supplicem dimisit & marionem tyriorum tyrannum ex galilea pepulit. Triennium castella possederat: tyriisque quos coeperat uitam concessit omnibus nonnullos etiam donatos abire permisit: una & sibi ciuitatis beniuolentiam & tyranno comparans odium. Marion autem a cassio quidem meruerat tyrannidem qui tot syriæ tyrannos præfecerat. Sed ob herodis inimicitias etiam antigonum & aristobolum secum ducebat & pholomeum propter fabianum quem antigonum pecunia sibi sociatum adiutorem incepti habebat. Cuncta uero socer pholomeus antigono subministrabat. Contra quos herodes instructus in aditu iudeæ commisso prælio uictoria potitur. Fugatoque antigono redit in hyerosolimam: pro merito gestæ rei omnibus carus: ut etiam quibus antea depectus erat: tunc in eius familiaritatem sese dederint propter hyrcani affinitatem. Namque is herodes iam pridem ex indigenis habebat uxorem non ignobilem quæ dosis uocabatur: & antipatrum ex ea suscepit filium. Tunc autem dux erat alexandri cuius pater fuit aristobolus: filia mariannæ hyrcani neptem ex filia atque inde regi familiaris erat. Sed ubi cassio circa philippos interfecto cæsar in Italiam & antonius in syriam discesserunt: & legatis ab aliis ciuitatibus ad antonium missis in bithyniam etiam iudeorum optimates accusatum ueniunt phasellum & herodem quæ illis rerum summam uel possidentibus nomen tantum honorabile superesset hyrcano. Atque herodes qui prætor erat magna pecunia placatum sic antonium affecti: ut ne uerbum quidem inimicorum eius pateretur audire. & tunc quidem ita digressi sunt. Cum autem denuo iudeorum princeps centum uiri anthiochiæ proximam daphriem ad antonium uenisset iam amoris cleopatras seruientem: delecti a cæteris qui eloquentia & dignitate præstabant aduersus fratres accusationem proponunt. Respondebat autem messalla causæ defensor astante etiam propter affinitatem hyrcano. Auditis deinde utrisque partibus antonius percunctabatur hyrcanum: quinam essent regendis rebus aptissimi. Cunctis is herodem eiusque fratres alios prætulisset uoluptate repletus. Nam & hospes eorum paternus erat: humanissimeque ab antipatro susceptus eo tempore quo in iudeam cum gabiniu uenerat tetrarchos ambos declarat: totius eius iudeæ procuratoris permissa. Legatis autem id egre ferentibus. xv. eorum correptos carceri tradidit: quos etiam poenæ occidit. Cæteros autem reiecit cum iniuria: unde maior tumultus hyerosolimis excitatus est. Deinde mille legati iterum tyrum missi sunt ubi commorabatur antonius in hyerosolimam paratus irruere. Et contra eos uociferantes magistratus tyriorum directus: data ei licentia ut quos comprehendisset occideret: præceptoque ut eorum potestatem confirmare curaret: qui tetrarchæ ipsius essent antonii suffragio constituti. Ante hoc autem herodes usque ad litus cum hyrcano progressus multis eos admonebat: ne & sibi interitus & patriæ belli causa fierent: dum inconsiderate contendunt. Illis autem tanto magis id indigne ferentibus: Antonius missis armatis multos occidit: multos et uulnerauit. Quorum & saucios cura & mortuos sepultura hyrcanus dignatus est. Non tamen ideo qui effugerant quiescebant: perturbando enim ciuitatem antonium irritabant: ut etiam quos in uinculis haberet occideret. Brazaphanes autem parthorum satrapa syriam biennio post tamen cum regis filio pacoro detinente lysanias patris sui mortui successor Prolomei mane filii mille satrapæ talenta pollicitus & mulieres quingentas: ei persuadet ut antigonum in regnum induceret hyrcanumque deponeret. Impulsus igitur ab eo pacorus: ipse quidem per maritima loca perrexit. Baratanem autem itinere mediterraneo iussit irrumper. Sed maritimorum tyri pacorum excluderunt. Cum prolo-meus eum & sidonii receperunt. Ille autem quendam regium ministrum cognomine suum: equitatus ei parte attributa ad iudeos iussit accedere: & exploraturum hostium consilia: & ubi usus exegisset præsidio futurum antigono. Plurimi autem eorum qui carmelum populabant iudei: ultro ad antigonum currunt ad irruendum acriter animati. Ille autem ad locum qui drimis dicitur occupandum eos permittit: ubi commissa pugna depulsique hostibus & fugatis: hyerosolimam cursu petebat: auctique multitudine usque ad regiam processerunt. Excepti autem ab hyrcano & phaselo: forti acie in foro configunt. Ibique hostes in fugam uersos: pars herodis in sanum concludit: custodesque his sexaginta uiros appo-

nit: per aedes proximas collocatos. Sed hos quidē infensor fratribus populus igni cōsumit. Herodes autē iracundia peremptor: cōgressus cum populo multos obruncat: inq; dies singulos inuicem sese per insidias incurstantibus assidue cædes erant. Instante uero die festo qui penthecoste uocatur: omnia circa templū totaq; ciuitas plebe rustica repleta ē: & pleraq; armata. Et phaselus quidem muros: Herodes quidē cum paucis domū regiam custodiebat. Inuasitq; de improviso hostibus in suburbano cōplures quidē peremit: omnes at in fugam conuertit. Et hos in ciuitate: alios in fanum: alios in extremum uallum concludit.

Admittitur arbiter pacis pacorus: simulans pacorus uolebat antigonū adiuuare: cognitis insidiis missiq; ministro ad necem herodis qui noluit admittere habēs huiusmodi suspectos: audito q; phaselus frater eius fuisset corruptus ad idumeam nocte pgit: cognitus a barbaris cogitur recedere prēmisiā matre & fratribus: ad masada properabat decertans cum illis potitur uictoria: Iosephus frater herodis obuiam herodi uenienti ex idumea fuit paucis eum carissimis receptis alios dimisit: parti Hierosolimā ueniunt: constituūt regem antigonū: Hyrcanum & phaselū uerberates: dentibus auriculas truncat antigonus ne possit esse pontifex: Herodes cognita morte phaseli fratris uix euadēs romā puenit. Creat rex fauore oīum & fauore Antonii & Cæsaris. Cap. XXV.

Interea pacis arbitrum pacorū Antigonus & petit & admittit. Exoratus autē phaselus & ciuitate & hospicio eum equitibus quingentis parthū recepit: sed ante quidē specie cōcordiā uenientē. Re autē uera ut adiuuaret antigonū. Deniq; phaselū dolo pepulit ad Brazaphanem legatos de cōpositione mittere: quamuis multa dissuadente herode: atq; ut insidiatorē occideret. Ne ue se eius fallaciis dederet: admonente enim natura barbaros fidē negligere. Exit etiam pacorus cū hyrcano quo minus suspectus esset: nonnullisq; relictis equitibus apud herodem: quos eleutheros uocant: cū cæteris phaselū persequebatur. Sed ubi ad galyleam uenerunt: indigenas quidem dissidentem atq; armatos offendunt. Satrapā uero conueniunt satis callide: & officis amicitiae dolos tegentē. Deniq; postq; dona eis dedit redeuntibus insidias posuit. Illi autem in maritimū quendam locum deducti cui nomen est edipon: fraudē intelligunt. Ibi eni de promissis mille talentis audierunt: & q; Antigonus pleraq; mulieres ex his quas ipsi haberēt inter quingentas partes deuouisset: quodq; sibi semper a barbaris perstruerentur insidiae. Olym enim capti essent nisi mora fuisset: dū hierosolymis caperetur herodes: ne sibi præsciens quæ de his agerentur caueret. Hæc iam non uerba erāt solum: nam & custodes haud procul abesse cōspiciebat. Et tamē phaselus hyrcanū deserere nō passus est: quamq; eum sapiens moneret ut fugeret: cui Saramalla syrioz tunc ditissimus dixerat: quemadmodū essent oīa de insidiis cōstituta. Sed cōuenire satrapā maluit atq; mox exprobrare: q; se insidiis appetisset: ac maxie quia pecuniæ causa talis extitisset: cū plus ipse pro salute daturus esset: q; pro regno promississet antigonus. Ad hoc parthus subdola satissactio: iurisq; iuradi suspicionē deprecatus perrexit ad pacorū. statimq; a parthis qui remanserant: quibus iustum erat phaselus atq; hyrcanus cōprehenderentur: per iniuriā simul ac per inuidiā execrantes. Et interim minister ad hoc missus herodem capere moliebatur. Eumq; fallere ut extra murū procederet: sicut sibi mandatū fuerat conabatur. Ille autē suspectos habere solitus ab initio barbaros: & tūc minime dubitans in hostes incidisse litteras: quæ insidias proderent indicare nolebat: quāq; satis idoneam cām pacorus prætenderet: epistolas portantibus obuiā ire debere: nec enim aut ab hostibus esse captos: aut quicq; de insidiis: sed quæ phaselus gefisset his contineri. Iamduū autē ab aliis audierat herodes fratrem suū phaselum esse corruptū: & hyrcanū filia Mariāne prudentissima foemina: multis cū præcibus ne proderet orabat: ne ue se crederet manifestis iam conatibus barbaroz. Adhuc autem pacoro cū focis deliberante: quommodo clam pararet insidias: nec enī fieri posset ut tantæ sapientiæ uir ex aperto circūueniretur. No: te herodes cū propinquissimis sibi personis ad idumeā ignaris hostibus proficiscitur. Eo cognito parthi eū persequebantur. Et ille matrem quidē fratresq; suos: desponsatq; puellā cum matre: minimosq; fratres prætereūtere iter iussit. Ipse autē caute cum famulis suis barbaros retentabat: multisq; per omnes conflictus intereptis: ad castellū Masada properabat. Grauiores autem in fuga parthis iudæos expertus est. Qui cū semper molesti fuissent: a sexagesimo tamen ciuitatis studio aliquādiu etiam acie decertauerunt. Vbi herodes uictoria potitus cum multos interfecisset: ipsumq; locum in memoriam clari facinoris ædificatū locupletissima exornauit regia: arcemq; in eo munitissimā condidit: ac de suo nomine herodion uocauit. Et tūc quidem cū fugeret multi se applicabant. Postea uero quā de idumea uenit occurrit ei frater Iosippus: turbāq; sequentiū dimini persuadet: nec enim capacē esse multitudinis Masadam. Erat autē supra quā nouem miliū multitudo. Itaq; paruic herodes eius cōsilio: & impares quidē necessitati per idumeam dimisit cū uatico: lectissimos autē maximeq; necessarios tenuit: atq; ita in castellū receptus. Deinde octingētos qui mulieres defenderēt: iteq; commeatu qui satis esset obsessis ipse in petram ciuitatē arabiz prexit. Parthi autē apud hierosolimā in prædam uersis: in fugientiū domos ac regiam iruebant: solis hyrcani pecuniis abstinentes: quæ. ccc. talenta superabant: alioz uero spe minores inueniebant. Quoniam herodes iam pridem barbarorum perfidiam suspicās: quicquid erat in opibus præcio-

sum in idumeam multo ante comportauerat: eiusq; sociorum itidem quisq; fecerat. Verumtamē postq; præda potiti sunt parthi ad hoc iniuriæ processerunt: ut omnem terram illam bello implacato replerent. Masadum quoq; ciuitate uastata: nec solum Antigonus regem constituerent: uerum etiam phaselum & hyrcanum uinctos ei traderent uerberandos. At ille hyrcani quidem auriculas dentibus truncat: ne solutus quidem mutatis rebus unq; pontificatum recipiat: ab itegris enim celebrari sacra oportet. Phaseli uero uirtute præuentus est. Qui cum nec ferri copiam: nec manus liberas haberet: ad saxum fracto capite interiit: atq; ita probato q; uerus herodis frater esset: hyrcanusq; degenerasset uiriliter uita functus: dignum operibus humanis obitum assēcutus. Fertur tamen & aliud q; ex illa quidem plaga resipuerit: sed ueluti curandi eius cā missus ab Antigono medicus uenenis malis uulnus expleuerit: eoq; illum pacto peremerit. Vtrumuis autem uerus sit: præclarum habet initium. Deniq; aiunt eum priusq; efflaret animam: cognito ex quadā muliercula q; herodes euasisset dixisse. Nunc bono animo decedam: qui ultorem inimicorum uiuum reliquerim. Ille quidem sic moritur. Parthi autem quamq; mulieribus caruerunt quas maxime cupiebant: rebus tamen Antigono apud hierosolimam compositis: uinctum in parthiam hyrcanum ducunt. Herodes at obstinatus in arabiam uelut adhuc uiuo fratre suo festinabat: ut pecunias ab rege acciperet quibus solis exoratum iri pro phaselo sperabat auaritiā barbarorum. Etenim reputabat si arabs minus memor fuisset paternæ amicitiae: animosq; liberali parcius: uel mutuum ab eo sumere: quod redemptionis causā præberet: pignori opposito ipsius filio quem redimeret. Secum enim habens fratris filium septem annis natum. ccc. quæ talenta dare decreuerat in repositis præcatiōe tyriis. Sed profecto studium fortuna præuenerat: & phaselo mortuo ne quicquid fratrem diligebat herodes. Non tamen uel apud arabas saluā esse amicitiam reperit. Deniq; Malichus rex eoz præmissis qui hæc admonerent quamprimū reuerti eū a finibus suis iubet: simulatione quidem parthos per legatos petisse: ut herodē arabia pelleret. Certa uero causā fuit q; uicem Antipatro debitā negare proposuerat. Neq; beneficiis ab eo perceptis aliqd eius filii gratiæ rependeret consolatione egentibus. Impudentiæ uero suosores habebat qui antipatri uellēt obiuurare. Deposita erant autem circa eum potentissima. Proinde herodes quidem ubi arabas ex ea cā hostes esse deprehendit: unde amicissimos existimabat: eaq; respondit nuntis quæ dolor imperabat: ægyptum uersus recedit. Et prima quidem uespera in quodā agresti fano dū post ueniētes reiepiebat tendit. Postero autem die cū rinocuram peruenisset: fratris ei mors nūtiat. Acceptoq; tanto luctu quanto curaz deposuit: ibat ulterius. Itaq; arabā sero facti penituit: & qui reuocarent eum quē cōtumeliose tractauerat uelociter misit. Herodes at etiam hoc in pelusium peruenerat: ibiq; trāsitu prohibitus: ab eius rei speculatoribus rectores addit: & illi eum famā uiri dignitatēq; reuerit: alexandriam prosequuntur. Trāgressus at ad ciuitatē a Cleopatra honorifice susceptus est: ducem sibi militum fore: eū ad ea quæ parabat existimāte. Deceptus at reginæ præcibus: neq; hyemis asperitatem: neq; marina discrimina: quominus nauigaret romā extimuit. Circa pamphiliā uero periclitatus maiore oneris parte relicta: uix in rhodū uehementer bello cassii sollicitante saluus euadit. Amicorum at suorum ptolomæi & Saphini receptus hospicio: licet rei pecuniariæ permeretur inopia: maximā tamen ædificat nauem ætremē: eaq; cum amicis delatus brundisū: atq; inde continuo romā profectus: familiaritatis paternæ gratia primum conuenit. Antonii: eiq; tā suas q; totius generis clades exponit: quodq; affectibus suis in castello at obsidiōe derelictis ad eū hyeme supplex nauigasset. Itaq; tāta miserationis casum miseratus Antonius: & memoria quidē iunctæ cum antipatro dexteræ: tunc uero ipsius qui erat contēplatione uirtutis: etiam tunc regē constituere proposuit iudæoz: quoniam ipse tetrarcham ante fecerat. Non minus at quā fauore herodis odio ducebatur antigoni. Hunc enim & seditiosum & romanis inimicū esse arbitrat. Cæsarem quidē habebat multo quā ipse paratius renouantē Antipatri expeditiones quas in ægypto cum eius patre pertulerat: & hospiciū & in rebus cūctis beniuolentiā: cum præter hæc ipsius quoq; herodis efficaciam cerneret. Verūtamen & senatum conuocabat: ubi Messala: & post eum Attratinus astante herode patris eius merita: & ipsius circa populum romanū fidem persequebantur: quo simul & hostem antigonū demonstrarent: non solum q; intra breue tempus bis dissidere cepisset: uerum etiam q; antea quoq; populo romano despecto parthoz suffragio regnum curauisset accipere. His autem commoto senatu cum Antonius bello contra parthos gerendo: utile esse dicebat herodem regem creari omnes assentiunt. Dimisso consilio Antonius quidem & Cæsar egrediebantur medium stipantes herodem. Consules autem cum aliis magistratibus antecederant cæsuri hostias: decretumq; senatus in capitolio deposituri. Primo autem die regni herodis apud Antonium coenatum est.

Antigonus inclusos tenet Iosephum & alios qui etiā exeuntes quandoq; uincebant quandoq; aduerso casu reuertebant: uentidius interim festinat Iosepho & aliis ferre auxiliū: sed placatus munibus antigoni discedit: herodes ex italia reuertitur & cōtra antigonum sumit exercitū: castris positis declarat populo uenisse bono populi & non recordaturus offensionum: detegitur corruptio sydonis ab herode q; ipse uinum & oleum & omnia necessaria defferri scripserit in hyerecunta: he-

rodes occupat ciuitatem & quingenta cacumina montium: committit bellū: uictor reuertitur: herodes multos in speluncis occidit: pater septem filios cū matre occidit qui uolebant foedus inire cū herode: & septem etiam desuper occidit: reuertitur in samariam contra antigonū dimisso ptolomæo præposito qui ab eis occiditur: occisis multis per herodem fertur q̄ iosephus eius frater in iudæa frangitur & moritur in galilea se confert: uulneratur Herodes: municipia multa occupat: in fugam uertit acie inimicorum: ciuitatem ingreditur cladē fecit ex illis magnam: sed ppter hyemis asperitatem non potuit Hierosolimā applicare: interim uxorem ducit & in Hierosolimam petit. iterum oritur discensio in ciuitate: Herodes iratus quoscunq; posset occidit: Antigonus ad pedes cassii prosternitur: Herodes quærit pacare ciuitatem: & studiosos suos facere amicos: antigonia nos neci tradere.

Cap. XXVI.

E Odē uero tempore Antigonus apud massala inclusos obsidebat: aliis quidem uictu necessariis abundantes: aquæ autem inopes. Vnde iosephus quoq; frater regis cū ducentis familiaribus suis ad arabas confugere cogitabat: audito q̄ eorū quæ in herodem commiserat malichum pœniteret: castellumq; reliquisset: nisi circa noctem qua egressurus erat plurimum imbrium contigisset effundi. Aqua enim repletis puteis fugiendi causa non erat ut iam ultro in antigoni militem eruptionis auderent: multosq; nunc aperto prælio: nūc insidiis neci darent: non tamen illis omnia pro uoto cedebant: sed ipsi quoq; interdum cum aduerso casu reuertebantur. Interea dux romani militis uentidius prohibitum missus parthos a syria post illos in iudæam uenit: uerbo quidem ut iosepho: & qui una obsidebantur ferret auxilium: re autē uera ut pecunias auferret antigono. Itaq; cum non longe ab hierosolimis tetendisset quæstu expletus: ipse quidem cū plurima exercitus parte discedit. Silonem uero cū paucis ne furto deprahenderetur si oēs abduxisset reliquit. Antigonus autē sperans iterum parthos sibi adiumento: silonē interī placabat: ut pendente spe nihil inquietaret. Iam uero nauī ex italia in ptolomaidā deuectus herodes: non parua manu coacta extraneorū atq; gentiliū per galyleam aduersus antigonū properabat uentidii & silonis fultus auxilio: quibus delius ab antonio missus ut herodem in regnū adducerent persuasit. Horum at uentidius quibusdā turbas in ciuitatibus quæ propter parthos euenerant componebat. Silonem uero antigonus in iudæa mercede corruerat. Non tamen herodes opis egebat. In dies enim singulos quo magis iter promouebat: augebatur eius copiæ. Præter paucos enim omnis ei galylea consensit: & propositū habebat primū necessarium masada ut primum affectus suos liberaret: sed impedimento fuit ioppe. Hæc enim prius q̄ hostilis esset eximēda uidebatur: ne dum ipse peteret hierosolimam tutamen a tergo aliquod inimicis reliqueretur. Etia filio iungit agmina inuenisse gaudens resistendī occasionem: q̄ eum persecutio præmeret iudæorum. Hos at herodes paruæ manus excussione perterritos mature ī fugam uertit: & silonem male repugnantem periculo eripit. Deinde capta ioppe suos deliberaturus ad masadā festinabat: cum indigenarum alios amicitia paterna sibi sociaret: alios ipsius gloria: nonnullos utriusq; uicissitudo debita beneficiis: plurimos tamen spes ut a rege certissimo. Iamq; uallidissimas quæ fuerat militum copias: & antigonus iter eius impediebat: loca insidiis oportuna pueniens: unde nullum aut minimū afferere hostibus detrimentū. Herodes autem facile receptis ex masada pignorum suis & rebus: castello in hierosolimā perrexit. Cui se tā silonis milites: q̄ ceteri de ciuitate iunxerunt: uirium eius timore percussi. Castris autē positus in occidua regione oppidi: custodes eius parit ipsum sagittis & iaculis impetebant. Ab aliis uero per cuneos excurrentibus primæ frontis acies tēbant. Herodes autem primo circa muros præconaria uoce declarari iussit: populū se bono & ciuitatis aduenisse: pœnasq; ab nullo q̄ manifesto inimico repetiturum: sed discordissimis etiā offensarum obliuionē daturum. Deinde cū allocutionibus contrariis pars antigoni obstaret: quo minus aut præcones exaudiret: aut uoluntatem mutare quispiā posset quod reliquū erat suis imperat muroꝝ defensores aduulsi: atq; illi statim sagittis cunctos ex turribus in fugā uerterunt. Ibiq; tunc silonis detecta corruptio est. Multis enim militum subornatis qui rebus egere se necessariis acclamarent: pecuniāq; alimentis poscerent. atq; hyemandi gratia in loca oportuna dimitti. Nam ciuitati proxima deserta erant. Ita omnibus ab antigono ante prouisis & incitabat exercitū: & ipse recedere conabatur. Herodes at non solum rectores qui siloni parerent: sed etiam milites ubi essent plurimi conueniendo rogabat: ne se destituerent quem scirent a cæsare & Antonio & senatu deductū in uno die pollicitus eos penuria soluere. Deinde hoc præcatus ipse in agros abiit: tantamq; his copiā comæatus exhibuit: ut silonis omnes causationes perimeret: simulq; pspiciens ne uel in posterum ministrare desinerent: accolæ samariæ per epistolas admonebat. Nam ciuitas eius se clientelæ dederat: ut alimenta & uinū & oleum & pecora in hiericūta deferret. Hæc ubi audiuit antigonus statim qui frumento hostes prohiberent atq; insidias quibus opprimerentur per agros dimittit. Illiq; iussis obediunt: & magna iam manus armatorū super hiericūta fuerat congregata. Discreti autem mōtibus insidebant: si qui exportaret uictui necessaria speculātes. Non tamen herodes ociosus erat: sed decem cohortibus comitatus: quinq; romanorū & quinq; iudæorum: quibus permixti erant etiam mercede cōducti: ac præterea paucis equitibus hiericū-

ra peruenit: & ciuitatem quidē uacua habitatoribus repperit: quingentos uero cum mulieribus ac familiaribus occupasse cacumina: & hos quidem captos dimittit. Romani autem in reliquam ciuitatem irruunt eamq; diripuerunt: cum plenas domos offendissent omnigenum conditum. Rex autem apud hiericūta præsidio collocato reuersus est romāq; militem in his quæ sibi cesserant ciuitatibus hoc est idumea & galylea & samaria hiematūq; dimisit. Antigonus quoq; silonis corruptione meruit: ut exercitus partem loddis susciperet in antigoni gratiam. Et romani quidem armorū cura soluti rebus omnibus abundabant. Herodes non quiescebat: sed idumeam duobus milibus peditum & quadringentis equitibus: missis et fratre suo iosepho commouit: ne qd noui cū antigono fieret. Ipse autem matre cū aliis quos ex masada liberauerat affectibus suis in samariam trāsata: ubiq; tutissime collocata: ut cæteræ galyleæ subueniret atq; Antigoni præsidium expelleret proficiscitur. Cūq; semphorim licet uehementissime ningeret peruenisset: facillie ciuitatem capit: custodibus eius ante egressionem fuga dilapsis: ibiq; suis militibus quos hyems fatigauerat recreatis. Erat enim magna copia comæatus aduersus latrones in speluncis agentes direxit animū: qui plerūq; illius regionis incursantes: nō minoribus quā belli cladibus afficiebant. Præmissis autem tribus peditum cohortibus unaq; ala equitum in uicū arbella: ipse diebus quadraginta post cū reliqua manu superuenit. Nec tamen incursum hostes extimere: sed armati obuiam procedebant peritia bellatoris fisci & ferocitate latronis. Deniq; prælio commisso: dextro ipso rum cornu sinistrum herodis in fugam pellitur. Ille autem de suo dextro circūgressus uelociter subuenit: & suos quidem a fuga retrahit. Irruendo autem in hostes impetum persequentiū refrenabat: donec a fronte pugnantis uiolentiæ concesserunt: qui tamen eos usq; ad iordanem cædendo persequerentur: & magna fugientium parte perempra. cæteri trans fluuium disiecti sunt: & galylea metu est purgata: nisi q̄ in speluncis latitantes reliquerant: eorūq; causa diutius ibi morādū fuit. Quāobrem primum laboris fructum militibus rependebat. cl. nūmorum drachmas singulis diuidendo: eorumq; rectoribus multiplicatam summam ad hiberna mittēdo. Pherori autem fratri minimo scripsit: ut & foro uenialium consuleret: muroq; castellum alexandrium cingeret: quæ ab illo curata sunt. Itaq; circum arhenas uersabatur antonius. Ventidius autem ad bellum cōtra parthos silonem atq; herodem accersit: mādato eis per epistolas: ut iudæa statū ante cōponeret. Sed herodes libenter ad uentidium silone dimissio: ipse aduersum latrones in speluncis habitates mouet exercitum. Ista autē spelunx in præruptis montibus erant undiq; inaccessible: trāsuersosq; tantum ac per angustos ascensūs habebant: saxūq; ab eaq; frōte usq; ad fauces altissimas pertinebat: relictum uallibus imminēs: ut aliquādiu quidā rex incertus esset p loci difficultate qd ageret. Postremo autē munimine uteretur satis incauto. Etenim ualentissimus quisq; dimissis arcibus ex ponebatur in hostia speluncarū. Hiq; cum familiaribus eos maclabāt: igneq; repugnātibus iniiciebāt. Cūq; aliquos ex his cōseruare uellet herodes: ut ad se accederet uoce præconis edixit. Sed illoꝝ neq; uoluntariū se quisq; ei tradidit. Sed quos uis coegerat: multi eorū mortē captiuitati præulerunt. Vbi etiā senior quidā septem filioꝝ pater orantes cū matre pueros ut egredi ad foedera permetteret occidit hoc mō iussit singulis exire: ipse ad hostiū stabat: & prodeuntē quemq; filioꝝ trucidabat. Herodes autē e spelunca hæc prospiciens: & dolore conficiebatur: & ut filius parceret: seni dexteram cū p̄cibus porrigebat. Ille autem dictis eius nequaq; mitior factus: in super uelut humilis animi cōtempnit herodem. Et post filios occidit uxorem: deiecitq; desuper mortuis: postremo semetipsum percipitē misit. Speluncis & qui in his erāt ita subactis. Herodes relicta exercitus parte quantum ne quis rebellare tentaret satis esse arbitratur: eiq; ptolomæo præposito in samariam rediit: armatorū quidem tria milia: sextum uero equites in Antigoni ducentes. Tūcq; propter eius abscessum nacli licentiam quibus galyleam turbare mos erat. Ptolomæū uero militū rectorem aggressi nec opinantem interficiunt. Agros autem uastabant in paludes atq; in abditissima loca refugientes. Quibus cognitis herodes mature succurrit: & magnam quidem multitudinem morte consumit. Omnibus autē castellis obsidione liberatis huius mutationis causa multam exigit a ciuitatibus centum talenta. Iam uero parthis expulsi occiso etiā pacoro Ventidius Antonii litteris equitum mille auxilia duarumq; cohortum aduersus Antigoni mittit herodi. Eorum autem ducem Macheram ut se adiutum ueniret per epistolas rogauit antigonus & de uita herodis multa cōquestus: & pecuniam dare pollicitus. Sed uentidius nec enī a quo missus erat negligendum putabat cum præsertim plura daret herodes productione quidem ei non paruit simulata uero amicitia res Antigoni exploratum perrexit non admissio herodis consilio dissuadentis id fieri. Antigonus autem quia præsensit quid cogitaret ciuitatem ei clausit: & tanq; hostem ex mœnibus ulcisceretur. Donec macheram incepti puduit & in Amatuntam ad herodē recessit. Iratus autem q̄ res aliter cesserat quoscunq; iudæos offendisset interficiebat: nec uel herodianis parceret: sed Antigonianis omnibus abutebatur. Hæc cum agere ferret herodes in macheram quidem uindicare uoluit: tanq; in hostem iracundiam uero repressit: & ad Antonium appropinquabat: apud eum accusaturus macheræ iniquitatem. Ille autem delicta sua reputans uelociter regem consequitur: utq; in gratiam secum ualeat multis præcibus efficit. Neq; tamē herodes

BB ii

propofito reuocatus quominus ad Antonium pergeret: Sed cum audiffet eum magnis uiribus oppugnare Samofatam iuxta Euphraten ualidiffimam ciuitatem acius feftinabat: Opportunum hoc tempus effe profpiciens demonftrada uirtutis: & ut magis magifq; placeret antonio. Deniq; mox ut ad eum uenit finem detulit obfidiioni multis barbaris interfectis. Magnaq; prae de parte deftinata: ut Antonius quidem quanq; eius uirtutem ante mirabatur: tamen etiam tunc magis eadem opinionem haberet: multumq; ad honores eius fpermq; regni adderet Antiochus uero trade re Samofata cogeretur. Dum haec ageretur: res herodis in iudaea fractae sunt. Reliquerat enim iosephum fratrem qui omnia procuraret cum mandatis huiusmodi: ut ne quid ante reuerfione suam aduersus Antigonum commoueret: quia non firmum effe auxilium Machefae quantum delectis superioribus probaretur. Verum iosephus ubi fratrem procul abesse cognouit immemor praceptorum hiericuntha cum quinque cohortibus a Machera secum missis petit: ut maturo mesium tempore frumenta diripiat. In cursu autem hostium per motana atq; aspera loca oppressus & ipse cadit magnam uiri fortis in ea pugna gloriam consecutus: & omnes romani milites pereunt. Decem enim lectae de syria cohortes erant: nec ueterum militum queq; permixtum habebantq; belli possent ex operibus opitulari. Antigonum autem uictoria minime contentus: sed eo processit iracundiae ut mortuum quoq; iosephum uerberaret. Deniq; naclus corpora mortuorum etiam caput eius ante abscidit: quam .l. talenta pheroras frater eius praecium redemptionis offerret: tanta uero nouitas post Antigoni uictoriam galyleae res occupauit: ut qui partibus eius magis fauerent productos optimates herodis studiosos lacu summergerent multaq; in idumaea mutarentur: ubi macheras castelli cuiusdam instaurabat moenia cuius nomen est tongitha nec hodie quidem quicq; herodes audierat captis enim somofatis Antonius & praeposito syriae fossio: iussu quoq; ut herode aduersus Antigonum adiuuaret discessit in aegyptum. Sossius autem duabus cohortibus in iudaea praemissis quarum herodes utereq; auxilio ipse cum caetera manu militum sequebatur. Herodi autem prope degenti apud Daphnen antiochia mortem fratris somnia manifesta significant. Cuius turbarus psiluisse stratis ecce nuntii cladis intrabant: quae pro dolore paululum quatuor maxima preluclus delata in hostes properabat ultra uires iter accelerans. Et ubi ad libanum uenit octingentos montis accolae assumit auxilio: namq; his iugit romanorum cohortem. Cum quibus non expectata luce in galyleam ingressus est: hostesq; obuios in eum quem reliquerant locum auertit: & assidue quidem castellum oppugnare tentabat. Sed priusq; id caperet: asperima hyeme coactus in uicos proximos recepit exercitum. Paucis autem diebus post auctus etiam alterius praesidio cohortis: quam Antonius miserat: tanto hostibus terrori fuit: ut castellum nocte desererent. lamq; per hiericuntha properans ibat: ut quamprimum interfectores fratri sui possent ulcisci. Vbi etiam mirabilis ei monstrorum similis casus euenit. Vnde praeter spem liberatus: & opinionem quoq; deo carus esset adeptus est. Nam cum multi honorati uespera illa cenauissent: postquam dimisso conuiuio omnes egressi sunt: confestim coenaculum concidit. Id autem commune sibi tam periculorum quam salutis indicium quantum ad futurum bellum pertineret esse coniciens: mane primo castra commouet: hostiumq; sex milia circiter de montibus decurrentes prima tentabant agmina: & manum quidem cum romanis conferere non satis fidebant. Lapidibus autem ac telis eos dummodo plurimos faciant eminus appetebant. Vbi herodes quoq; ipse praeteriens: latus iaculo uulneratur. Antigonum autem se non solum audacia suorum: sed etiam multitudine superiorem uideri cupiens: pappum quandam ex contubernaliibus suis: cum manu militum in samariam mittit. Quibus quidem Macheras erat palma uictoriae. Herodes uero terram peruagatur hostilem: & municipia capit. Duosq; habitatorum milia consumit. Exultisq; domibus ad exercitum redit circa uicum qui appellatur Camacome tendentem. In dies autem singulos magna ei multitudo iudaeorum: uel ex ipsa hiericuntha: uel ex aliis regionibus accedebat: Cum hos odium moueret Antigoni: alios ipsius herodis praecleara facinora. Enimuero multos ratione carentes mutationis cupiditas impellebat. Hoc autem congregi festinante pappi milites neq; multitudinem hostium neq; impetu perterriti: acriter ad pugnam ex altera parte procedunt. Sed ubi agmina conflixerunt: caeteri quidem paulisper resistunt. Herodes autem fraternae caedis recordatione periculosus dimicans: dummodo ulcisceretur auctores: aduersam aciem facillime superat. Deinde semper integros aggrediendo uniuersos in fugam uertit. Erat enim plurima occubentium strages: cum alii quidem in uicum unde uenerant compellerentur. Nouissimus autem ipse instaret: atq; infinitos occideret. Postremo ruens inter fugientes hostes: in ciuitatem incidit: cum omnes quidem armatorum domus essent refertae: plenaeq; propugnatorum desuper tecta: & quoniam foris depraesensos facillime superabat: disturbando aedes intus abditos extrahebat: alios conuulsis obrutos fastigiis multos simul necabat. Si quis autem subterfugisset ruinam cum gladiis armati milites excipiebant. Tantaq; cadauerum per omnes uias multitudo congregata est: ut etiam uictoribus ipsis transitus obstrueretur. Hanc plagam hostes adeo non tulerunt: ut confluentium turba conspexit: in uico perissent: fuga discederet. Statimq; successu fretus herodes ad hyerosolimam perrexisset: nisi eum hyemis asperitas prohibuisset. Haec enim perficienda uictoriae fuit impedimentum. Et ne poenitus opprimeretur Antigonus ob-

stitit: qui ciuitatem iam deserere cogitabat. Herodes autem ad uesperam cum lassos amicos reficiendi corporis gratia dimisisset: ipse adhuc ab armis callidus: more militis lauatum ibat. Siquidem unus tantum puer eum sequebatur. Et priusq; in balneum perueniret: obuius ei quidam ex hostibus gladio armatus excurrit. Deinde alter & tertius & plures. Hi confugerant armati ex acie in balneum: sed percussi etiam tum metu: ac latitantes ut regem uiderunt: illum quidem stupore debilitati ac trementes: cum inermis esset praetereunt. Exitus uero qua fugerant cursu petebant. Itaque cum alius casu qui eos comprehenderet nullus adesset. Herodi autem nihil pati satis fuisset: oes effugiunt. Postero autem die pappum quidem Antigoni militum ducem abscisso capite obruncat. Id pherore magistro exercitus fratri suo mittit: i perempti fratris ultionem. Namq; pappus erat qui iosephum interfecerat. Vbi autem rigor hyemis cessit in hyerosolimam profectus est: murisq; ad moto milite annus autem tertius agebatur ex quo romae rex fuerat declaratus: pro templo castra posuit: qua facilius erat expugnatio & aeta pompeius coeperat ciuitatem. Exercitu autem in opera distributo suburbanis diuisis tres quidem leuare aggeres: & super eos turres aedificare iubet. Relictis autem qui operibus instaret efficacissimis amicis: ipse in samariam uadit uxorem accepturus alexandri filii Aristoboli filiam sibi desponsatam: ut diximus: & domum obsidet qui subcisiua opera nuptias curaturus quippe iam hostem despiciebat. Igitur ubi eam duxit ad hyerosolimam rediit auctus militum copiis eiq; fossius cum magna manu equitum peditumq; sociatur: quae medi terraneo itinere praemissa per phoenicem ipse remeauit. Vniuerso autem exercitu congregato ad peditum legiones undecim equitumq; sex milia praeter auxilia syriorum non pro minima parte ducenda: prope a septentrionali muro castra collocarunt. Ipse quidem herodes senatusconsulto fretus: quibus rex fuerat declaratus. Sossius uero Antonio a quo milites quibus praerant sciret missos herodis auxilio. Iudaeorum autem intra ciuitatem agerium populus uarie turbatus erat. Nam circa templum infirmior multitudo conueniens furore agebatur: multaq; ueluti diuinitus de temporibus dictitabat: & qui audaciores essent in collegio conglobati multis modis latrocinaebant: maxime & locis oppido proximis uictui necessaria diripientes: neq; aut equis aut uiris alimenta relinquebant. Bellatorum autem constantiores oblidetibus oppositi e muris opus aggerum prohibebant & contra instrumenta oppugnantium semper nouum aliquod obstaculum moliebantur. In nulla autem re sicut in cuniculis superabat. Rex autem aduersus latrocina quidem occultas excogitauit militum insidias quibus eorum reprimerentur excursus: inopiam uero alimentorum longinquis transuactionibus adiuuare disposuit: ac pugnae intenti quamuis omnem modum audaciae supergrederentur: romanorum tamen peritia uincebantur. Nihilominus aperte cum his certa morte proposita confugebant. Ex improuiso autem romanis per medios emergentibus in cuniculis priusq; muri aliqua pars dirueretur: alteram eius uicem muniebant. Prorsus neq; manibus neq; machinis deficiebant: quoniam usq; ad ultimum repugnare decreuerant. Deniq; tanto exercitu circumsedente per quinque menses obsidium tolerauerunt: donec quidam ex his quos lectos habebat herodes ausi murum transgredi ciuitatem irrupere: & post eos fossii ceturiones. Igitur ante omnia sano proxima capiebantur: & infuso exercitu plurima ubiq; mox capta erant: romanis quidem propter obsidionis moras iratis. Herodes uero manu iudaica summo intenta studio: ne quis poenitus ex aduersariis resideret. Maetabantur autem quamplurimi: & per angustiores uicos oppidi: & in domos compulsis: uel si ad templum etiam confugissent: nec ulla erat aut se necutis aut muliebris infirmitatis miseratio. Deniq; licet rex ubiq; dimicans rogaret ut parcerent: nemo tamen dexteram continuit: sed ueluti furentes omnem persequebantur aetatem. Ibi tunc etiam Antigonus: neq; priorem neq; praesentem fortunam cogitans domo descendit: & ad pedes fossii prosternitur. Ille autem nihil eum tantae mutationis causa miseratus: & intemperater derisit & Antigonam appellauit. neq; tamen etiam custodia liberum dimisit ut femineam. Itaq; ille quidem uinctus asseruabatur. Herodes autem quoniam hostes uicisset: ut externa quoq; auxilia sub iugum mitteret prouidebat. Visendi enim templi sanctorum quae eius studio omnis multitudo peregrina fuerat incitata. Ob eamq; rem hos minis alios praecibus non nullos armis etiam refrenabat: acerbior q; si uictus fuisset existimans fore uictoriam si quod uideri nephas esset: culpa sua uisum fuisset. Mox autem etiam rapinas in ciuitate prohibuit: multa inuectus in fossiu: si uacuefacto uiris & pecuniis oppido romani regem solitudinis reliquissent: qui pro tanta ciuium caede totius orbis terrae imperium uile praecium iudicaret. Illo autem iustum esse dicente: ut pro labore obsidionis praeclearum licentiam milites haberent: ipse de suis facultatibus mercedem singulis distributurum esse firmauit. Atq; ita redemptis patriae reliquiis promissa compleuit, namq; militum quaeq; liberaliter & pro merito duces ipsiq; fossium regia largitate donauit: ut nemo egenus pecunia abiret. Post haec fossius aurea corona deo dedicata ex hyerosolimis remeauit: antonio uinctum Antigonum ducens. Et illum quidem uana spe cupidum usq; ad ultimum diem ignauia digna securis excepit. Rex autem Herodes discreta multitudine ciuitatis: suarum quidem partium studiosos quo magis benignos faceret sibi honorifice tractabat. Antigonianos autem neci tradebat. Et cum pecuniae defecissent: quicquid ornamentorum haberet diuisum. Antonio

eiufq; comitibus mifit. Non tamen omnino nequid pateretur adeptus. Iam enim Antonius Cleopatrae amore corruptus: in omni re cupidini ceflerat.

Cleopatra indignatus q; propinquus nullus ex fanguinitate efferat: ad extraneos occupandos fe conuertit: moliebatur ut herodes & malichus interirent per antonium: qui noluit in fidiis periclitatur herodes: ex hoc recreati arabes pugnam repetunt: fugant militem herodis: ulcifcuntur arabes: interim alia calamitas occurrit herodi fcilicet terremotus infiniti ut triginta milia hominū in terrent: incitantur hoc magis arabes: Herodes hortatur fuos ad refiftendum facto facrifitio congreffus & potitur uictoria: defideratur patronus illius gentis adiit caefarem Herodes conqueres de Antonio: Herodem regem inftituit & diadema impofuit in aegyptum proficifcitur Caefar: & mortuo Cleopatra & Antonio regnum auxit herodi: procurator fytiae inftituitur: conftituit tēpla & multa in honorem caefaris fecit & agrippae: oritur difcordia inter uxores herodis: ira concitatus mariannem fecit occidere quem ualde poenituit: irati filii ob matris mortē criminantur apud Caefarem: Antipatrae interim fuccedit in regnum: curat mortem fratrum ex pre mariannes: concitiat filios caefar patri: nō ceffat antipater dolis & fimulationibus fratres criminari confilio nouerit illorum: illis nefcientibus: Alexander corrumpit amicos regis: intruditur in carcerem: reconcitiat Archelaus alexandrum herodi: Eurichides accufat alexandrum: uinciuntur filii & feperatim cuftodiuntur: Mittit herodes litteras cum indicis ad caefarem. Saturninus & Volumnius fiunt iudices: offocant eadem iuffu herodis: poenitet herodem mortis filioꝝ & auuculos amplectit: & antipater irafcitur patri herodi: oratur antipater ab herode ut romam reuertatur: conuenit herodes antipatrem priuatur regno & nomine regio: incenduntur uiui fophifte & qui aquilam demiferunt ex muro: iubet multos ex iudaeis occidere: feruntur litterae a Caefare de damnatione antipatri occidit antipatrum herodes: morit herodes: legit testamentū de inftitutiōe archelai regis: fiut exequa cū maxio appere ab archelao: fepelit i castello quod herodion dicitur. Cap. XXVII.

Tenim Cleopatra ubi totam cognationem fuam fauitia perfecuta efferat: ut neq; propinquus ei fanguine fuperefferat: caedis rabiem contulit in extraneos: fytiorumq; optimates apud Antonium criminando suadebat interfici: ut eo modo cuiufq; poffeffiones domino fuo facile quereretur. Poftea uero q; in iudaeos atq; arabes ufq; extendit auaritiā ut reges eorum herodes & Malichus interirent occulte moliebatur. Deniq; cum uel in parte praecceptorum refpiffet antonius occidere quidem bonos uiros tantofq; reges iniuftum efferat dixit: q; autem his morte propius erat: inter amicos ultra non habuit: fed multa terra & horum praecifia finibus: & quod erat in hiericuntha palmetum quo balfamum gignitur: ciuitates praeter Tyru & fidonem cunctas intra flumen eleutrum ipfi dedit. Quorum potita dominio ad eufraten ufq; parthis bellum inferentem: fecuta Antonium per Appamiam & damafcum i iudaeam uenit. Atq; hic herodes licet magnis muneribus inferentem eius animum mitigaffet: tamen ducentis talentis annuis abfciffas regno fuo poffeffiones impetrat sibi locari. Ipfaq; omnibus obfequiis placans in pelufium ufq; duxit. Nec multum interea tempus & antigonus ex parthis aderat: captiuumq; Arrabazen tigranis filium dono cleo patrae ducebat. Nam cum pecuniis omniq; praeda parthus illi ftatim condonatus efferat. Concitato aut bello actiaco herodes qdem cum Antonio proficifci paratus erat. Et aliis per iudaeam turbis liberatus: & hyrcania potitus quem uicum Antigoni foror tenebat. Verum tamen cleopatra callide ne periculorum antigoni particeps fieret: interclusus efferat. Regibus enim ut diximus infidias tendens bellum in arabas ut herodi comitteret perfuadet antonio. Quos fi uiciffet: arabiae domina: fin autem uictus efferat: iudaeae domina conftitueretur: alterumq; potentatum per alterum perfuaderet. Sed haec eius uoluntas ad herodis ceffit arbitrium. Namq; primum pignoribus hoftium captis maximum quem conflauerat equitatum: circa diospolim in eos immittit: & quamuis fortiter refiftentes fuperauit. Cum autem iam uicti efferat maiore motu arabes fufcitantur: & infinita manus in uicum fytiae celescanthan congregata expectabat iudaeos. Vbi rex eos herodes cum exercitu aggreffus: bellum confultius administrare tentabat: castraq; muro cingi praecipiebat. Non tamē ei paruit multitudo: fed priore uictoria freti arabas impetunt. Et prima coitione in fugam uerfos urgebant. In perfcutione uero infidiis periclitatur herodes: uici Nanathan indigenis ab Athenione dimiffis: qui ex Cleopatrae ducibus femper ei fuerat inimicus. Namq; horum incurfu recreati arabes pugnam repetunt: iunctifq; agminibus circa faxofa loca & deuia herodis militem fugant: plurimis caede prostratis. Qui uero ex praelio feruati funt: in uicum Ormizam confugiunt. Vbi etiam castra eorum cum hominibus circungreffis arabes ficut erant plena coeperunt. Neq; multo poft accepta clade herodes aderat cum auxiliis ferius q; ufus popofcit. Huius ei uulneris caufa fuit ppositioꝝ militibus cotumacia: q; iuffis obedire noluerint. Non enim repentino commiffo praelio ullum Athenon infidiandi tempus habuiffet. Rufus tamen ultus efferat arabas: affiduis eorum fines incurfionibus inquietas: quodq; femel uictus efferat: faepe reuocauit. Sed dum inimicos perfcquitur: incurrit ei diuinitus alia calamitas: feptimo regni anno & actiaco bello feruente. Namq; ueris initio terremoto infinita quidem pecorum: triginta uero hominum milia peremit: cum exercitus maniffet incolumis: quoniam sub diuo tecebat: bly

tamen arabas in maiorem ferociam fama fuffulit: triftribus nuntiis grauius femper aliquid affligens. Vnde uelut omni fubuerfa iudaea terrae obtinēda: fpe: quia neminem fupereffe credebant: in eam ruunt legatis prius in interfectis qui ad fe uenerant a iudaeis. Herodes autem aduentu hoftium perterritam fuorum multitudinem tamq; magnitudine quam affiduitate calamitatu fraffam ad repugnandum in ciuitate tentabat. Haec dicens rationem habere non uidetur: cur non praefens formido pertulerit. Nam diuinae quidem indignationis plagas merori uobis efferat non miror. Ignauum efferat autem perpeti enim idem: cum incurfus hominum impellendi funt. Ego autem tantum efferato ut hoftes poft terremoto pertimeffam quod magis putauerim deum hanc illis illecebram dimiffiffe ut poenas redderent. Non enim tantum manu armifq; freti quantum noftris calamitatibus ueniunt. Fallax autē fpe efferat quae non fuis uiribus nititur: fed alienis aduerfis. Neq; uero uel fecundae res uel contrariae apud homines certae funt: fed in utranq; partem uideas fortunam mutare uiciffim: & exempla uobis propria demonftrabunt. Nam per praelia fuperiora uictories: poft ab hoftibus uicti fumus & nunc ergo quantum exiffimare licet illi capientur uictores fe fore credentes. Nimis enim confidens incautus efferat: metus autem prouidentiam docet. Itaq; mihi quidem hoc ipfum quod timetis fiduciam fufferit. Nam cum ferociore quam opus erat fuiffis: & praeter uoluntatem meam in hoftes egreffi efferat. Athemion infidiandi tempus inuenit. Nunc autem ueftra cunctatio & minus alacer animus: ut uidetur: certam mihi uictoriam fpondet. Conuenit autem ante praelium fic efferat affectos in ipfo autem opere uirtutem erigere: confccleratifq; hoftibus planum facere q; neq; humanum aliquod malum: neq; ira caeleffis unq; deprimit fortitudinem iudaeorum: donec fpiritus uirtutis ducant: uel eorum quifq; in bonis fuis arabas dominari patietur: quos aliquotiens poene captiuos abduxit. Nihil autem uos terreat rerum anima carentiu metus: neq; arbitremini terrae cocuffione alicuius fortunae efferat uel cladis portentū. Naturalia namq; funt elementorum quoq; uitia: nullumq; damnum inferunt nifi quod ex ipsis euenit. Na pestilentiae quidem uel famis uel terremoto fignum aliquod tardius fortaffe praeccefferit. Ipfā uero cum extiterint fui magnitudine finuntur. Caeterum quod nobis amplius q; terrae cocuffio bellum nocere poterit etiam uictis: immo enim uero maximum imminentis exitii monffru non fpo te fua neq; alienis manibus inimicis accedit: qui legatos nofros praeter omnium hominum legis crudeliter immolauerunt. talefq; deo pro belli euentu hoftias caeciderunt. Non enim effugient maximum eius lumen inuictamq; dexteram. fed continuo poenas dabunt: fi primo repleti fpiritu in uindictam uiolati foederis animos excitemus. Pergite quifq; non pro coniugibus neq; pro liberis aut pro patriae periculis pugnaturi: fed legatorum caedis ultores. Illi melius q; nos qui uiuimus exercitum regent: uobifq; mihi obedientibus periclitabor ipfe praeceteris. Pro certo enim fcitis fortitudinem ueftram fuffineri non poffe nifi temeritate laedatur. His adhortatus milites ubi eos alacres uidit facra deo celebrauit. Deinde cum exercitu iordanem fluuium traegreffus efferat. Castris autem philadelphiae pofitis: haud procul ab hoftibus quali de interiacente castello contenderet: pugnam eminus irritabat: quamprimum cupiens congregari. Nam & hoftes permiferant qui castellum occuparent. Sed illos quidem regii facile repulerunt: collemq; tenuerunt. Ipse uero quotidie producto ad praelium milite: inffructaq; acie arabas laceffebat. Cum autem nemo contra procederet: quaedam enim eos uehemens formido tenebat: & ante multitudinem dux Alchinus timore obrigauerat: uallum eorum difturbat ipse aggreffus: eoq; modo coacti ad pugnam confulis ordinibus: mixteq; cum peditibus equites egrediuntur: & fi multitudine fuperiores a iudaeis tamen alacritate impares: quali audaciores eos faceret uictoriae desperatio. Et quamdiu quidem steterit: non magna eorum caedes facta efferat. Vbi uero terga nudauerunt multi a iudaeis: multi a femetipfis conculcati perierunt. Deniq; milia quinq; in fuga ceciderunt: caeteraq; multitudo in uallum compulfa efferat. gofq; ftatim circunfcptos obfidebat herodes. Et licet armis prope adelfet excidium: tamen aquae penuria uehementer urgebat. Cum rex arrogantius eorum legatos defpiceret & talenta quingenta pro redemptione offerentibus magis inffaret. Deniq; ardefcente fiti: cateruatim exentes ultro fe iudaeis tradebant adeo ut quinq; diebus quatuor milia uincirentur: sexto reliqua multitudo ad pugnam desperata falute procederet. Quibus congressus herodes iterum fepte milia circiter sternit: tam magna plaga ultus arabiam extincto uirorum eius fpiritu tantum profecit: ut etiam patronus ab ea gete optaretur. Mox autem illum excepit praefumpta rerum follicitudo: propter amicitiam Antonii poft uictoriam caefaris apud actium. Verum tamen plus timoris habebat quam ipse patiebat. Nec enim caefar uictum iudicabat Antonium: donec herodes cum eo fuperefferat. Itaq; rex periculis decreuit occurrere: rhodumq; tranfmiffus ubi caefar eo tempore morabatur: adit eum sine diademate: uefte quidem cultuq; priuato: fed faffu regio: neq; difsimulata ueritate coram haec dixit. Ego caefar rex factus ab Antonio: fateor utilem me fuiffe regem Antonio. Neq; dubitauerim dicere q; omnimodo armis quoq; me gratum expertus efferat: nifi arabes p hibuiffent. Verum tamen & auxilia ei pro uiribus meis miffi: & multa frumenti milia: fed nec accipra apud actium plaga: bene de me meritum deferuui. Nam cum auxilii munus commodarem: optimum ei confilium unam efferat dicens cleopatrae mortem aduerforum correptionem. Quam fi o-

eidisset: & pecunias ei & muros ad tuitionem: & exercitum & memetipsum belli contra te sociū pollicebat. Sed profecto eius aures Cleopatræ amores: & deus qui tibi uictoriam donaret obstruxit. Vna ergo cum Antonio uictus sum: & regni coronam cum eius fortuna deposui. Ad te autem ueni: spera salutis de uirtute præsumens: & ne in examen adducerer properans: qualis amicus aliquis fuerim. Ad hæc cæsar: immo uero saluus esto inquit: & nunc regnato certius. Nam meritis es qui plurimos regas: cum amicitiam tanta fide tuearis. Experire autem ut etiā scelericioribus fidus permaneat. Siquidem ego præclarissimam spem de tua magnanimitate mihi promitto. Recte tamen fecit antonius: qui magis Cleopatræ quam tibi paruit. Te namque lucrati sumus propter eius dementiam. Prior ab officiis autem cœpisti quantum appareat: cum ad eorum gladiatores idonea auxilia misisse perscribit. Quare interim tibi decreto firmitatem regni præbeo. Experiat autem ipse quoque bene tibi aliquid facere: ut non queras Antonium: huius sermonis humanitate regem ne quid penitus de amicitia sua dubitaret hortatus: & diadema illi imposuit: & indulgentiam decreto consignat. In quo multa honorifice in eius laudem locutus est. Ille autem prius eum mulieribus delinitum rogabat: ut Alexandrum quendam supplicem ex amicis antonii iuberet absolui. Sed uicit iracundia cæsar: multa illum & grauiora pro quo rogabatur admisisse dicentis: quibus repulit deprecantem. Postea uero ad ægyptum euntem per syriam cæsarem herodes cunctis acceptis regni diuitiis: tuncque primum cum eo militem inspiciente: circa ptholomaida equo uelut est: cœnamque illi cum omnibus amicis exhibuit: atque insuper exercitui epulis cuncta distribuit. Prospexit enim ut per arida loca proficiscentibus ad pelusium atque inde redeuntibus aquarum copia non deesset. Nec defuit cuique utensilium quod desideraret exercitus. Pro his denique meritis paruū esse herodis regnum tam cæsar quam milites æstimabat. Ideoque postquam uenit in ægyptum iam Cleopatra & Antonio mortuis: non solum cæteros eius honores auxit: uerum etiam regno partem sinum addidit: quam Cleopatra demperat. Et præterea gadaran hippon sammariam: maritimarumque insuper ciuitatum gazam & Archedonam: & ioppen & pirgon stratonis: & ad hæc satellites quadringentos galathas ei donauit: quos antea Cleopatra stipatores habebat. Nulla res autem magis liberalitatem cæsar: incitauit quam magnus animus accipientis. Post primam uero atiadam etiam regionem quæ tracon uocatur eius ditioni subdidit: eique continentem Baraniā: itemque aurantem. Ex huiusmodi causa Zenodorus qui domus isariæ conductor erat non cessauit unquam ex regione quæ tracon dicitur: latrones damascensium immittere. Illi autem ad uarronem tunc rectorem syriæ confugerunt: eumque deprecari sunt: quo suas miserias cæsari declararet. Cæsar autem his cognitis ei rescripserat: ut latrocinium penitus curaret extinguere. Varro autem cum milite aggressus loca suspecta expurgauit latronibus terram ipsam zenodoro abstulit. Quia cæsar ne latronum denuo contra damascum receptaculum fieret. herodi dedit: eumque præterea totius syriæ procuratorem constituit. Et decimo anno reuersus iterum in prouinciam: ne quid eo in consulto procuratoribus liceret administrare præcepit: ac zenodoro mortuo terram omnem quæ inter draconem & galyleam erat eidem attribuit. Quod autem maius his omnibus existimabat herodes a cæsare quidem post agrippam amabatur: ab agrippa autem post cæsarem. Hinc ad summum foelicitatis euectus: & ad maiorem subleuatus animus: maximam prouidentiam partem obsequio pietatis impendit. Itaque anno regni sui quintodecimo & templum istaurauit: & duplum terræ spatium quam fuerat circa templum muro amplexus est: ingenti sumptu & munificentia singulari. Augumento erant in ambitu fani magne porticus: eique uictum a septentrione castellum. Et illas quidem a fundamentis erexit. Hoc autem nulla re minus: quam regni sedes esset largis opibus renouatum. Antoniam uocauit in honore Antoni. Qui etiam domo sibi regia in superiori parte ciuitatis extructa duas aedes in ea maximas atque pulcherrimas: quibus ne templum quidem usque conferri posset ædificauit: easque amicorum uocabulis unam Cæsariam: Agrippium alteram nominauit. Nec uero solis tectis memoriam eorum & cognomina circumscripsit: sed in totas etiam ciuitates studium liberalitatis extendit. Nam in samaratica regione oppidum muro pulcherrimo per uiginti stadia circumdatum sebasten appellauit: deductis eo sex milibus colonarum terraque foecundissima his attributa. Vbi templum quoque maximum inter ædificia collocauit: & circum id aream trium semis stadiorum cæsari dedicauit: eiusque oppidi habitatoribus præcipua legum beneficia præstitit. Insuper his alterius terræ adiectione donatus a Cæsare aliud templum circa iordanis fontem candido marmore posuit: qui locus appellatur panium. Vbi montis quidam uertex in præcellum æditus propter subiecti lateris uallem specus aperit umbrosus: qua profundæ altitudinis rupes ad immensum liquentis gutte receptaculum cœcauatur & stagnatis aquæ copia dimittentibus aliquid donec terram: inueniat longitudo nulla sufficiat. Foris autem de speluncæ radicibus horiuntur fontes: & ut quidam putant: hoc est iordanis principium. Sed ueri fidem imposterioribus indicabimus. Quin & apud hiericuta inter castellum cyprum & priores domos regias: meliores alias: & quæ commodiorem usum præberent aduenientibus fabricatas eorundem amicorum nominibus uocitauit. Prorsus non est idoneus regni locus: quem honore cæsar: nudum reliquerit. Postea uero quam fines suos templis repleuit in prouincia quoque ho-

nores suos effudit & multis ciuitatibus templaque cæsaria uocatur instituit. Cum autem inter maritimas ciuitates uidisset unam uetustate fessam quæ stratonis pyrgus uocabatur: & pro loci natura munificentiam suæ capacem. Totam eam candidissimo saxo reparatam clarissima regia decorauit. & in ea maximam in natura sui animi magnitudinem demonstrauit. Nam inter doram & ioppen. quarum media ciuitas sita est. Omnis ora maritima adeo fuit importuosa: ut omnes qui ad Egyptum ex Phœnicie nauigarent in salo fluctuare cogerentur minas Aphrici metuentes. Cuius etiam mediocri aura tantas undarum moles ad scopulos erigit. Ut remeante æstu gurgitis per aliquantum spatium maris feritas augeatur. Sed rex liberalitate ac sumptibus deuicta natura pyrgo maiorem portum fabricauit: & in eius penetralibus alias nauibus stationes fecit altissimas. Et quæquæ omnis ei locus aduersabatur: tamen ita cum difficultate certauit: ut firmitas quædam straturæ nequaquam mari cederet. Pulchritudo uero tanta esset: quam nulla res ardua perpedisset ornamentum. Metitus enim quantum diximus portui spatium per uiginti ulnas in profundum saxa demissit. Quorum plerique pedum quinquaginta longitudinis: & altitudinis nouem: & latitudinis decem. Nonnulla uero etiam maiora fuerunt. Expleto autem spacio quod unda celabat: in ductorum pedum inuerum dilatauit. Ex quibus centum repellendis erant fluctibus ante constructi unde etiam procymia dicebatur. Cæteri autem saxeo quo portus cingitur muro subiecti sunt magis turribus interpositis: quarum maxima atque pulcherrima ex parente Cæsaris drusum cognominata est. Crebri autem fornices adducenda quæ portus haberet proque fornicibus: & circum eos pileæ saxæ & lata quæ naues egredientes exciperet ambulatu. Aditus autem a septentrionali erat. Ventorum enim pro situ loci placidissimus est boreas. Ad hostium uero statuarum suarum colossi tres utrinque sulci columnis: quarum a leua quidem intrantibus stantis solida turris sustinet. Dextra uero duo proceri lapides iuncti: & parthis aduersæ turris magnitudinem superantes. Domus autem portui connexe candido itidem lapide: parique mensura spatiorum ciuitatis uice tendentis in portum. Contra hostium uero portus in colle cæsaris templum magnitudine simul & pulchritudine præcipuum: statuque in eo cæsaris siue colossus non minor quam iouis apud olympia: cuius ad exemplar factus. Romano autem par & Iunoni quæ argis est. Oppidum autem prouinciæ dedicauit: rebusque aduenticis portum. Cæsaris uero conditoris honorem: unde ciuitati cæsariæ nomen imposuit. Quin etiam & cætera opera forum theatrum amphitheatrum digna uocabulo collocauit: & quin quænnali certamine instituto nomen ei Cæsaris donauit. Primusque ipse in centesima nonagesima & secunda olympiade maxima præmia proposuit: ut non solum uictores: sed & proximi & tertii successores eorum regalibus diuitiis potirentur. Anthedona quoque reparatam: quam bella subuerterant Agrippium uocauit: nimique beniuolentia nomen amici etiam portæ inscripsit: quam ipsi in templo ædificauit. Sed nec parentes suos ita quisque dilexit: nam & patris monumento optimo regni campo ciuitatem condidit: fluminum arborumque ditissimam: eamque antipatridam nuncupauit. Et super hiericuta castellum natura tutum & pulchritudine præcipuum muro cinxit: atque in honorem matris Cyprum uocauit. Fratrisque phaselo turrim cognomine hierosolimis dedicauit: cuius habitus & in magnitudine claritas postea declarabitur. Aliamque ciuitatem in regione qua de hiericuta in boream itur Phaselum nominauit: ut non solum uictores: sed & amici æternæ gloriæ traditis: nec sui quidem fuit immemor: sed castellum contra montem arabici lateris pro pugnaculo permunitum de suo nomine Herodium uocauit: tumulumque alta idem qui manu factus stadiorum sexaginta spatio ab hierosolimis aberat: similiter nominatum munificentius accurauit. Etenim rotundis quidem turribus cacumen eius amplexus est. Ambitum autem compleuit ædibus regis liberalissime exornatis: ut non solum interna membrorum facies clarior esset: uerum etiam foris parietes ac materiae tectaque largis infusa diuitiis elucerent. Aquam enim plurimam ingenti sumptu ac labore ex longo interuallo induxit: perque ducenta gradus marmoris candidissimi fabricauit ascensum. Erat autem totus collis manufactus & clementer excelsus. Qui & aliam circum radices eius regiam ac diuersoria quæ sarcinas & amicos recipere possent ædificauit: ut pro rerum quidem omnium copia ciuitas esse uideretur. Castellum uero domus regalis circumscriptione: tantis autem constructis ædificiis animi sui magnitudinem in plurimis etiam externis ciuitatibus demonstrauit. Namque apud Tripolim & Damascum & Ptholomaida publicas balneas quæ Gymnasia dicunt. bibli autem murum: exedras uero & porticus foras: quæ & templa briti ac tyri: necnon & sidonem apud & Damascum theatra condidit. Maritimis autem laodicenis aquæ ductum: apud Ascalon uero Nymphae siue lacus ornatissimos & balneas. Itemque peristilla tam opere quam magnitudine miranda constituit. Sunt quibus etiam lucos portusque præbuit. Multæ ciuitates ab eo tanquam sociæ agris quoque donatæ sunt. Ad exhibitionem uero Thermarum aliis redditus annuos ac perpetuos delegauit: quemadmodum comis ne quando beneficii gratia deficeret. Ad hæc frumenta cunctis ministravit egentibus: & insulis rhodiorum ad instruendam classem pecunias sæpe: multisque in locis præbuit: incensumque Pythium in meliorem formam reparauit sumptibus suis. Quid dicam eius in Lichios aut

Samos libertatem: per quæ omnem ioniam eorum quæ desiderasset quisq; largitiones. Nonne Athenienses & lacedemonii & Nicopolitani: & in Misia pergamus Herodis sunt plena donariis. Nonne Antiochenisum syriæ platheam cum plena cœni esset ab omnibus uitaretur per uiginti stadia prolixam statuit: polito marmore declinandisq; imbribus quam longa esset ornauit. Sed hæc quidem propria quis dixerit illorum quibus ea detulit populorum. Quod autem elidensibus præstitit: non solum Achaia commune: sed etiam totius orbis terræ munus esse uideretur: per quem Olympiaci certaminis gloria diffunditur. Nam cum hos deficere sumptuum uideret inopia: quodq; solum ex ueteri græcia restabat effluere: non solum Agonitheta ipse factus est: eo lustro q; cum romam nauigaret offendit: sed perpetuos pecuniarum quæstus instituit: ut nunq; eius memoria agonithetæ munere fungi desineret: inextricabile opus erit debitorum remissiones exponere: sicut phaselitas & balaonetas. Alia quæ circa Ciliciam municipia leuauit annuis pensionibus: licet multum eius animi magnitudinem timor fregerit: ne quam pateretur inuidiam ueluti maius aliquid aucuparetur: si beneficiis amplioribus afficeret ciuitates: quam qui eas haberet. **Quin** & corpore usus est quod animo conueniret. Cunctis summus uenator esset: in hoc tamē ipso equitandi peritia quæ cuperet assequebatur. Deniq; uno die quondam quadraginta feras subegit. Est autem aprorum altrix illa regio: sed magis ceruis & onagris frequetatur. Bellator autem erat qui sustineri non posset. Itaq; multos etiam in exercitatione terrebatur: quibus & torquedo iaculo directissimus: & sagittarum liberator uidebatur egregius. Præter animi corporisq; uirtutem: fortuna quoq; secunda usus est. Raro autem contra uotum eius belli cessit euentus. Et si quando id accidit: non ipsius culpa: sed aut prodicione quorundam: aut temeritate militum factum est. Ut uero publicam ei foelicitatem memores inuidere domesticis: & aduersi casus ex muliere coeperunt: quam maxime diligebat. Nam quia regis meruit potestatem: repudiata quam priuatus acceperat uxore ex hyerosolimis genus ducente quæ dōsis uocabatur. Mariannem sibi coniunxit Alexandri filiam Aristoboli filii: unde domus eius in discordiam uenit. Et ante quidem maxime uero postq; roma egressus est. Nam primum Antipatrum ex dōside filiorum causa: quos de marianne susceperat expulit ciuitate: solis festis diebus eo comēandi facultate concessa. Deinde auum coniugis Hyrcanum ex parthis ad se reuersum propter insidiarum suspicionem peremit. **Quem** captum quidem occupata syria Barzaphranes adduxerat: miserati uero gentiles liberauerunt: qui ultra euphratem colebant. Et si monitis eorum paruisset ne ad Herodem transfiret: non interiisset. Verum mortis eius fuit illecebra neptis matrimonium. Hoc enim fretus multoq; amplius patriam desiderans uenit. Herodem autem commouit non q; regnum affectaret: sed q; ipsi iure deberetur. **Quinq;** autem filiorum quos ex Marianne susceperat: duæ sceminae ceteri mares erant. Horumq; minimo romæ in studiis mortuo: duos maiores & propter matris nobilitatem: & q; iam regnanti sibi fuissent geniti regie producebat. Sed enim fortior amor his Mariannes suffragabatur: quæ in dies singulos proficiens succendebat adeo herodem: ut eorum nihil sentiret: quæ propter dilectam sibi dolerent. Tantum nanq; in eum Mariannes erat odium: quantum ipse illam amabat. Habens igitur ex rebus quidem ipsis inimiciorum probabiles causas: ex amore uero fiduciam meo ei quæ Hyrcano auo suo fecisset obiciebat: quæq; in fratrem ionathæ egisset. Nec enim uel huic quicq; qui puer erat parcebat: quem pontificem in decimo sexto ætatis anno creatum: post honorem statim occidit. Atq; ille quidem cum sacra ueste amictus ad aram accessisset festo die populus omnis illachrymauit: & tamen noctu missus in hiericūrazibi sicut mandatum fuerat lacu submersus a galathis interiit. Hæc igitur Herodi Marianne probro dabatur: sororemq; eius & fratrem maledictis atrocioribus dehonestabat. Sed ille quidē amore mutus erat. **Graui** autem indignatione mulier seuebat: & quo maxime commoueretur herodes in simulabat eum adulterum. Præter alia multa quæ uerisimilia fingerentur hæc accusantis: q; in ægyptū imaginem suam misisset Antonio: proq; immoderata libidine absentem se properasset ostendere uiro mulierum cupidine insaniēti: & qui uim posset afferre. Id ueluti fulmen aliquod emissum perturbauit herodem: maxime quidem amoris causa æmulatione succensum. Deinde etiam cogitante Cleopatraz scuitia: cuius gratia & lisanius rex: & Malichus arabs erant perempti. Non enim coniugis amissionem: sed morte sua periculum metiebat. Itaq; profecturus romam Iosippo Salomæ sororis suæ uiro quæ fidum habebat: & pro affinitate beniuolum commēdabat uxore: mandato ei clam ut eam interficeret: si etiam se occidisset Antonius. **Vege** Iosippus non maligne: sed regis amorem mulieri cupiens demōstrare: q; ab ea neq; mortuus pateret diuelli: secretum ei sermone aperit. Et illa reuerso Herode multaq; inter fabulas de affectu iurante: quodq; nūq; esset alterius mulieris amore captus: ualde inq; amor nos tuus mādatis Iosippo cōprobatus est: quibus ut me occideret præcepisti. His auditis quæ occulta credebatur amens erat herodes ilico: nec unq; Iosippū mādata sua proditura fuisse ratus: nisi eam corrupisset præ dolore insaniebat. Cūq; Itratis exilisset in regia spaciatur: ibiq; tunc Salomæ soror eius accepto tpe criminandi suspicionem de Iosippo confirmauit. Vnde Herodes immoderato æmuli dolore furens confestim utrūq; iussit interfici.

Deinde poenitudo sequebatur insaniam: & postq; iracundia cōcidit: amor iterum caleferebat. **Tanta** uis autem cupidinis erat: ut ne mortuam quidem putaret eam: sed ægritudine quasi uiuam alloqueretur. Donec processu temporis funere cognito mœroris magnitudine quam superstitem dilexerat æquauit affectum. **Miser** autem iracundiæ succedūt filii: & immanitatem sceleris reputantes: non aliter suspectum patrem quam si hostis esset habebant. Idq; & antea quādiu romæ in studiis erant: & multo magis postq; in iudæam reuersi sunt. Siquidem cum ætatibus eorū mentium quoq; roborabatur affectio. Iam uero maturi coniugio unus amita suæ Salonies quæ matrem amborum accusauerat filiam duxit: alter Archelai cappadocum regis. Vnde accessit etiā libertas odio: & occasiones ex eorum confidentia delatoribus datæ sunt. Itaq; apertius quidam cū rege loquebatur: q; ei per utrūq; filium instruerentur insidiæ. Alter quidem ultrices materni exiti simul cum fratre armaret manus. Alter uero hoc est Archelai gener socero fretus etiam fugā pararet: ipsum apud Cæsarem accusaturus herodem. His igitur criminationibus repletus Herodes ueluti propugnaculo sibi futurum aduersus filios adducit Antipatrum ex dōside susceptum. Hisq; illum proponere modis omnibus cœpit. **Qui** cum hanc mutationem tolerabilem non putarent: ac priuata matre æditum proficientem uiderent: indignationem cohibere pro sua nobilitate non poterant: sed in singulis quibus offenderentur iram prodebāt. Et illi quidem in dies singulos magis magisq; negligebantur. Antipater autem sui causā fauorabilis erat: nam & patri blanditi callide nouerat: & uarias inter fratres suos calumnias conferebat: quædam ipse dictans: amicos uero suos ad alia uulganda submittēs: donec omnino spem regni abscedit fratribus suis. In testamento enim ipse quoq; aperte iam successor fuerat declaratus. Deniq; tanq; rex etiam ad cæsarem missus est: cultusq; regio & ceteris obsequiis præter diadema utebatur. Tempore autem sequenti ualuit suam matrem in cubile Mariannes inducere: duobusq; armorum generibus in fratres usus: blāditiis & opinationibus regi obrepit: ut etiam de filiorum morte cogitaret. **Quapropter** Alexandrum quidem secum romam pater abstractum: ueneni sibi dati reum apud Cæsarem postulauit. Ille autem uix deplorandi copiam nactus: & licet imperitissimum iudicem: tamen Herode & Antipatro prudentiorem: delicta quidem patris uerecunde repressit: in se uero delata crimina diluit: periculatorumq; socio fratre purgato: mox de Antipatri calliditate & de suis iniuriis quæstus est: cum præter innocentia constantiam eloquentia iuuaretur. Erat autem acerrimus in dicendo. Postremo prolocutus q; eos pater libeter occideret: auxit facinus & lachrymas quidem cunctis excussit. Verum Cæsarem sic affecit: ut eorum accusationibus spretis Herodem statim reuocauit in gratiam. Hæc autem lege reconciliatio facta est: ut adolescentes quidem patri in omnibus obediret: ille autem relinqueret regnum cui uellet. Postea rex roma reuersus: licet soluisse criminibus filios uideretur: nondum tamen erat suspicionibus liberatus: quoniam argumentū odii sequebatur antipater: & si uerecundia reconciliat oris palam proferre inimicitias non auderet. Cum uero Sciciliam præternauigans Eleusinam uenisset: suscepit eum benignissime Archelaus: pro salute generi gratiam referens: & reintegrate concordia causa lætus: quippe nihil moratus amicis romæ scripserat: ut in causa dicenda suffragarentur Alexandro: & usq; ad zelirium deduxit talentis triginta donatum. Postea uero quam hyerosolimam peruenit herodes: populo conuocato tribusq; filiis prope se stantibus causam reddit profectionis: multa q; deo gratias agit: multas etiam cæsari qui domus suæ perturbationem sedasset: quod regno maius esset: cōcordiam filiis præstitisset: quam ego inquit arctius compilabo. Nam ille quidem me regni dominum & successoris iudicem constituit. Ego autem cum mea commoditate gratias refero: tresq; filios meos reges designo: huiusq; sententiæ me socium primum dominum fieri præcor: deinde uos. **Nanq;** huic ætas: illis nobilitas: successionem regni cōciliat quidem magnitudo eius etiam pluribus sufficit. **Quos** autem Cæsar uinxit: & pater constituit obseruare. Non iniustus eos neq; disparibus: sed meritis colentes honoribus. Nec enim tanta quis reficiet cum læticia qui præter ætatem obsequitur: quantum ei quem despiciet doloris infliget. **Quos** autem similes coniunctos esse oportet: propinquos atq; amicos ego distribuam: & concordia sponsores illos constituam: pro certo sciens seditionum contentionumq; causas ex cōtubernalium nasci malitia. Hosq; si boni fuerint affectiones tueri. **Rogo** autem ut non solum isti: sed etiam primates ordinum exercitus in me solum spem habeant in præsentia. Non enim regnum: sed regni honorem filiis meis trado: & iocūditatem quidem quasi rectores patientur: pondus autem rerum tamen nolum meum est. **Consideret** autem quisquis uestrum ætatem meam: uitæq; institutum necnō etiam pietatem. Nam neq; senex adeo sum ut de me cito desperetur: neq; uoluptatibus assuetus: quæ adolescentium quoque uitam spacio breuiter concludunt. **Diuinitatem** uero ita colimus: ut in longum nos æuum progressuros esse credamus. **Quod** si quis in cōtemptum meum filiis meis placere maluerit: etiā pro illis mihi supplicium dabit. Ego enim non q; inuidiam de me genitis honorifice eos haberi uero: sed quia noui hæc adolescentibus studia ferocia nutrimenta suggerere. Itaq; sic cogitent qui ad eos se applicant: bonis quidem apud me paratum esse præmium: seditionis uero apud ipsos quibus lenocinabuntur: infructuosam fore malignitatem. Omnes profecto mecum hoc est

cum filiis meis sentient. Nāq; his expedit me regnante neq; his esse concordem. Vos autem o bo-
ni filii sacram primum retinentes mente figuram: cuius affectiones inter feras bestias saluæ sunt
Deinde Cæsarem qui nos reduxit in gratiam meq; tertium qui ea quæ iuberet liceat rogem fra-
tres permanete. iam nunc autem uobis: & uestimenta & obsequia dabo regalia. Deumq; oro con-
seruare iudicium meum si concordēs eritis. Hæc locutus singulos benigne consalutauit: popu-
lumq; diuisit alia conuenientia dictis eius oprantes qui uero mutationis erant cupidi nec audis-
se quidem se quicq; simulantē: fratres autem dissensio non reliquit: sed peiora suspicantes alius
de alio digressi sunt. Nāq; Alexander & Aristobolus ægre ferebant confirmatum esse antipatro
meritum. Antipater autem succensebat uel secundo loco fratres haberi. Sed tamen ille pro uarie-
tate morum & reticere secreta nouerat: & quanto sibi essent odio multa fraude celabat. His au-
tem pro nobilitate in lingua erat quicquid uenisset in mentem. Et multi quidem his instigandis
operam dabant: plures autem amicorum sese explorandi causa insinuabant. Itaq; omne quod di-
ctum esset apud Alexandrum statim apud Antipatrum erat: & ab Antipatro ad Herodem cum
adiectione deferebatur. Nec uel similiter aliquid prolocutus: adolescens innoxius habebatur: sed
cuncta eius uerba in crimina uertebantur: maximaq; minimis affingebantur: sic ubi liberior pau-
lo fuisset. Semper autem qui eum irritare submittebat antipater: ut mediocia sua ueras occasio-
nes haberent: multisq; falso uulgatis unum quid comprobatum fidem omnibus faceret. Sed hu-
ius quidem amicorum quisq; aut natura taciturnus erat: aut muneribus parabat: ne quid occul-
tum expromeret negasset aliquis si antipatri uitam malitiæ dixisset arcanum: Alexandri uero fa-
miliares aut pecunia corruptos aut impulsos blanditiis quibus expugnauit omnia: proditores ac
fures eorum quæ contra se dicerentur: siue ageretur effecerat. Cum caute uniuersa committeret:
astutus etiam criminationibus aditus ad Herodem moliebatur: fratrisq; personam gerens aliis de
latoribus utebatur. Si quid in alexandrum nuntiasent favore simulato id quidem primo repræ-
hendisset: mox otiose adstruendo regis iracundiam prouocabat: omniaq; ad insidias referebat: &
ut necem patris Alexander optare uideretur. Nihil enim maiorem fidem calumniis suggerebat
quam si eum purgaret antipater his accensus Herodes quantum in dies singulos de affectu ado-
lescentium detrahebat: tantum adiciebat antipatro. In eandem uero partem inclinati sunt etiam
qui regno parebant: hi uolentes alii pro imperio sicut Ptholomæus amicorum carissimus: regisq;
fratres ac tota progenies: omnia nāq; in antipatro sita erant: & quod alexandro fuit acerbissi-
mum cuncta in eorum perniciem matris antipatri consilio gerebatur. Nouerca enim seuior erat:
multoq; plus q̄ priuignos oderat: quos regina mater ædiderat. Sed quāq; omnes ut Antipatro ma-
gis obsequerentur spes inducebat: non minus tamen præcepta regis quēq; ab adolescentibus se
parabant: qui carissimis dixerat: ne quis ad Aristobolum uel eius fratrem accederet: aut se ad eos
applicaret: non solis enim regalibus erat formidini: uerum etiam externis. Nulli enim regum tan-
tum potestatis Cæsar dederat: ut fugitios suos quis ex ciuitatibus non subiectis ei liceret educe-
re. Adolescentes autem delata in se facinora nesciebant: hisq; propterea capiebantur incautius. Nul-
lus enim palam incausabatur a patre: sed affectu refrigescēte paulatim intelligentes dolorem as-
perius excitabantur. Eodem autem modo etiam Pheroram patrum & Salomen amitam contra
illos commouit antipater assidue: uelut cum uxore sermocinando: quibus in eos instigaretur. Hu-
ius autem inimicitias conspirabat Alexandri quoq; uxor Glaphira multa de sua nobilitate com-
memorans: cunctarumq; se quæ in regno uiuerent dominam esse dicitas: paternum enim genus
a Dario histaspis filio ducere: multumq; ignobilitatem despiciens fororis
& uxoris herodis: quarum quæq; propter formam non propter nobilitatem esset electa. Nā mul-
tas ei fuisse diximus uxores: quod licet & iudæis more primo plures habere: quodq; rex pluribus
oblectaretur. Omnibus igitur propter superbiam & contumelias Glaphiræ inuisus erat. Alexan-
der. Salomen autem aristobolus: & si socrus eius erat: ipse inimicam sibi reddidit: & ante quidem
propter maledicta Glaphiræ sæuientem: & frequēter ei humilitatem generis obiciebat uxori q̄
que ipse plebeiam: reginam uero frater suus duxisset alexander: hoc Salomes filia cum fletu ma-
tri nuntiauit. Addebat autem q̄ aliorum quoq; fratrum matres idem alexander & aristobolus si
regnum obtinuissent: textrices cum ancillis facere minitarentur ipsos quoq; uicorum scribas si
licet iridentes q̄ litterarum studiis operam darent. His commota Salomes q̄ iracundiam conti-
nere non posset herodi cuncta indicauit. Satis autem idonea uidebantur cōtra generum dicens.
Et præter hæc alia quædam criminatio diuulgata est: quæ succendit animū regis. Audiuit enim
Alexandrum & Aristobolum crebro matrem implorare: casumq; eius cum gemitu atq; impreca-
tionibus conqueri: ac sæpe illum quædam ex Mariannes uestimentis posterioribus diuidentem
coniugibus minitari solitos esse q̄ cito pro regalibus delitiis eas factis uestibus induerēt. His de
causis Herodes licet præstantem animum adolescentium formidaret: tamen ne spem correptionis
eis abscederet: ad se eos uocauit. Romam enim nauigaturus erat: & quasi rex pauca intermi-
natus pluribus quasi pater monuit: rogauitq; ut fratres diligerēt promissa priorum peccatorum
uentia si post hæc meliores fierent. Illi autem criminationum inuidiam deprecando fictas eas esse

dicebant: purgationisq; suæ fidem rebus ipsis posse cōstare: uerum quoq; ipsum debere omnia sa-
cilitate credēdi aditum maledictis obstruere. Nunq; enim calumniatores defore: dum cui persua-
deatur extabit. Cum his eum mature placuissent: qui ut patrem præsentī metu reiecto: de post fu-
turis mœerere cœperunt. Etenim cognouere Salomen sibi esse infensam: & patrum pheroram:
utriq; autem seui & graues erant: sed amplius pheroras qui totius quidem regni præter diadema:
socius erat: proprios autem redditus habuit. c. talenta totiusq; trans iordanem fructus ipse cape-
ret a fratre sibi dono data. Quin etiam Tetrarcham eum fieri beneficio Cæsaris idem Herodes
impetrauerat: regaliq; coniugio dignatus erat: sorore uxoris suæ nuptum ei collocata. Et post illi
us mortem desponderat ei filiarum suarum maximam. ccc. talentis in dotem datis. Sed regale cō-
iugium pheroras ancillæ amore captus refugerat. Quamobrem iratus Herodes filiam quidē nu-
ptam dedit fratris filio: qui post a parthis occisus est. Mox autem morbo pherore uenia data in-
dignationem remisit. De hoc etiam erat opinio q̄ uiua regina herodem opprimere uoluisset ue-
neno. Sed tunc plurimis delatoribus aditus erat: ut quis amantissimus frater esset herodis: fide ta-
men eorum quæ audisset adduceretur ad metū. Itaq; de multis qui suspecti erant habita questio-
ne postremo ad pherore amicos uenit: quorum nulla quidem fuit de maleficiis aperta confessio:
sed q̄ amita suspecta in parthos cogitasset effugere prodiderunt. Huius autem consilii & fuge cō-
scium esse Aristobolum Salomes maritum cui rex eam tradidit. Postq; superior adulterii causa p-
emptus est: sed nec Salomæ criminatione libera manserat. Nam & hanc pheroras accusabat q̄ cū
Sillæo procuratore obedire regi Arabum de nuptiis cōstituisset quem inimicissimum Herodes
habet: conuicta autem & in hoc & in omnibus: quæ pheroras detulerat indulgentiā meruit: atq;
ipsum etiam pheroram criminibus soluit. Domus uero tempestas in alexandrum transiit: totaq;
capiti eius incubuit. Tres erant eunuchi regi carissimi: & ex genere famularum neminē id latebat.
Vni enim unum ministrare fuit cura: alteri cœnam apponere: tertius autem dormitum eum col-
locabat: & cum ipso cubabat hos muneribus maximis Alexander cupiditati suæ subiecerat. Itaq;
postq; regi hæc sunt indicaria ui tormentorum coacti & stuprum cōfessi sunt: & quibus essent ad
hoc promissis inducti aperuerunt: quomodo eos sefellisset Alexander nullam in herode spē ha-
bendam esse: improbo sene commemorans: & qui capillos ificeret: nisi ob hoc solum eum etiam
adolecentem putarent: uerum se coli oportere: qui etiam inuito eo regni esset futurus successor.
Neq; multo post ab inimicis pœnas repeteret: fortunatosq; amicos suos beatosq; faceret ac præ-
ceteris ipsos. Quin & obsequia potētium Alexandro clam parare: militumq; rectores. Itemq; or-
dinum principes occulte ad eum conuenire dixerunt. Hæc Herodes adeo pertimuit: ut nō aude-
ret statim delata proferre: sed exploratores die noctuq; submittebat dicta factaq; singula scrutaba-
tur: & de quibus suspitio esset illico trucidabat. Itaq; regnum eius acerbissima iniquitate repletū
est. Nam pro suo quisq; odio uel inimicitias calūnias fingere: multiq; regis iracundia cædis cupi-
da contra aduersarios abutebantur: & mendacio quidem cōfessim fides habebatur. Erant autē
criminationibus ipsis uelociora supplicia. Deniq; accusabatur qui modo accusauerat: & cum eo
qui ante iustus esset ducebatur ad pœnam. De uita nāq; periculum regis quæstiones breuiore cō-
pendio terminabat. Ad hoc autem sæuitia processerat: ut nec eorum quāq; humanitas aspiceret:
qui accusati non essent: uerū etiam amicis immittissimum sese præberet. Itaq; multis etiam regno
interdixit: & in quos potestatem nō haberet in eos dictis asperis sæuiebat. Accessit malis Antipa-
ter collectaq; amicorum caterua nullum criminationis genus omisit. Tātus etiam ineptia sua re-
gem commentisq; delatorum timor inuasit: ut stricto instare sibi gladio uideret Alexandrum. De-
niq; subito & ipsum correptum in uincula coniecit: & in amicorum eius tormenta perrexit: mul-
ti autem taciti moriebantur: nulla uitæ supra conscientiam proditi. Alii uero quibus mediocum
impatientia doloris extorsit: de patris eum insidiis cum fratre Aristobolo cogitasse dixerunt tem-
pusq; obseruare: ut illo dum uenaretur occiso romam profugerent. His tamen uerisimilia non
erant: sed necessitate cruciatus ex tēpore fingebantur: libenti tamen animo rex credebat pro con-
solatione accipiens uincti filii ne id fecisse uideretur iniuste. Verum Alexander suspicionem patris
nullo modo aboleri posse arbitratur: ultro malis assentiēdum putauit ac digestis aduersus ini-
micos. iiii. libris fatetur insidias: eorumq; se plurimos socios habere proscibit: ante omnes autem
Pheroram & Salomen. Hanc enim etiam stupro sibi quondam esse mixtam: cum uim noctu adha-
buisset inuito. lamq; libri in manibus erant herodis: multa & graua de optimatibus fere clama-
tes cum mature in iudæam Archelaus uenit metuens genero simul ac filia quibus etiam prou-
dentissimo consilio succurrit: regisq; minas arte dissoluit. Mox enim cum eo cōgressus ubi nam
est: clamat exitialis gener meus: aut ubi parricidiale caput aspiciam: quod meis manibus ipse lace-
rabo: addamq; filiam meam bono marito nouo. Nam & si consilii particeps non est: quia tamen
eiusmodi uiri coniunx fuit inquinata est. Miror autem patientiam tuam cuius periculū agitur q̄
adhuc uiuit alexander: ego nāq; ita ex cappadocia properans ueniebant: ut qui & illū olym reperi-
rem dedisse supplicium: & de filia quæstionem tecū haberem: quam uitæ atq; contemplationis di-
gnitate illi desponderam. At nunc de utroq; nobis consulendum est: licet nimium pater sis: & ad

puniendum insidiatorem filium minus fortis. Permutemus dexteris: & alter alterius iracundie uicaria succedamus. Talibus increpans quis pertinacem fallit herodem. Itaque quos Alexander perscripserat libros legendos ei praeberet singulisq; capitulis insistens cum eo deliberabat. Vnde occasione sui consilii nactus Archelaus paulatim causas in eos q scriptis continebant: & in pheroram contulit. Cum aut sibi credere regem uideret: considerandum est inquit ne forte adolescentulus tor nequissimorum insidiis circoueniatur: non tu ab adolescentulo: nec enim apparere cam cur in tantum ruerit scelus: qui & nunc regno potiret: & successione regni speraret nisi aliquos haberet huius persuasionis auctores: qui ad sinistram partem lubricum aetatis impellerent. Ab eiusmodi namq; hominibus non solum adolescentulos falli: uerum etiam senes domosq; clarissimas totaque regna solere subuerti. Consentiebant dictis herodes: iramq; paulatim remittebat in alexandro: & in pherora ex citabatur. Namq; hoc erat librorum quatuor argumentum: qui ubi propensior esse regis animi sensisset: & in oibus apud eum amicitia Archelai praeualere: quam honeste non possit ex impudentia salute quaesiuisset. Relictosq; Alexandro confugit ad archelau. Et ille non inquit uidet quo se pacto eximat tantis criminibus inuolutum: quibus manifeste conuincere regem insidiis uoluisse decipere omniumq; malorum praesentiu adolescenti causa fuisse: nisi malit omittis artibus callidis & negandi perti nacia quibus insimulare oia confiteri: & a fratre praesertim cum dilectus esset ueniam petere. Namq; ad hoc ei modis oibus se quoq; opem laturum paruit Archelao pheroras: utraq; ueste cum lachrymis: ut quam miserabilis appareret instructus ad pedes herodis accessit: sicq; meruit ueniam postulatans: & se quidem sceleratum esse fatebatur. Namq; oia quae sibi obicerent fecisse. Horum aut causam esse dicebat diminutionem mentis atq; insaniam ex mulieris amore conceptam. Itaque postquam pheroras semetipsum accusator ac testis tunc eum iam Archelaus excusando herodis iracundiam mitigabat propriis uisus exoptis. Etenim se quoq; a fratre multo grauiora perpeccatum. Naturale ius dicebat anteposuisse uindictae quippe in regnis uelut in magnis corporibus spiritus aliquam partem pondere ipso tumescere: quam recidi quidem non oportet: leui uero curari. Multa in hunc modum locutus archelaus. Herodem quidem pherore placidum reddidit: ipse aut Alexandro tadium manebat iratus: filiamq; ab eo distractam secum abductum esse firmabat: donec Herodem compulit ultro pro adolescentulo deprecari: ut itaque ei filiam desponderet. Satis aut cum grauitate archelaus cui uellet eam praeter Alexandro collocari promissit: maxime enim impendere quae iura iter se affinitatis inuolupta permaneant: regem aut sibi filium ab eo donatum infirmate nisi matrimonium diremisset: q; & liberos iam haberent: uxor quoq; ab adolescento diligere: quae si remaneret: peccatorum foret obliuio: si uero discederet causa de oibus desperandi molliorem namq; fieri audacia: si domesticis affectionibus distrahatur. Vix tandem cessit: unaq; & ipse rediit cum adolescente in gratiam & patrem eius reduxit. Proculdubio tamen eum Romam mitti deberet: cum caesare collocatum: de oibus enim sese litteras ad eum fecisse. Consilium quidem Archelai quo generis periculo liberauit peractum erat: & reintegrata gratia in epulis & humanitate conuictis familiariter uersabant. Abeuntem aut muneribus talentorum septuaginta: solio quoq; aureo gemis ornato. Et eunuchis & concubina donat herodes quae panichis uocabatur. Itemq; amicorum eius quicq; pro merito: quin & cognati regis oes iussu eius Archelao dono dederunt: eumq; tam ipse quam optimates eius Antiochia usq; persecuti sunt. Non multo aut post quodam in iudaea uenit Archelai consiliis multo potentior: q non solum reconciliationem gratiae Alexandro quaesita fecit irritam: uerum etiam causa fuit ut periret. Laco erat genere nomine Euricles ad regni desiderium amore pecuniae corruptus. Iam enim luxum eius regia tollerare non poterat. His amplissimis donis herodi oblatis: uelut eorum quae aucuparetur illecebrat cum statim multiplicata recepisset imaculatam liberalitate nihil esse ducebat: nisi regnum sanguine comparasset. Itaque regem adulatione falsisq; de ipso laudibus: & sermonis calliditate circouentit: matureq; prospecto eius ingenio dictis simul & factis ne illi placerent inter primos eius amicos habetur. Nam & rex & oes eius comites libenter eum sparthae patriae causa praecipuo dignum honore ducebant. Ille aut postquam fragilitatem domus animaduertit: fratrumq; inimicitias & quemadmodum pater in singulos esset airtus: Antipatri quae quidem hospitio praeventus erat. Simulata uero amicitia fallebat Alexandrum olim se & Archelai socium esse mentitus: quo etiam citius quasi probatus obrepit. Moxq; ab eo fratri quoq; Aristobolo commendatus est. Pertentatis aut personis oibus aliam alio modo subibat: ac primum sit antipatri mercenarius & alexandri proditor: illum exprobrando castigans q; cum fratribus sit maximus spei suae negligit insidiatores. Alexandrum uero q; regina crearus & regiae coniugis uir filium priuatae mulieris pateretur regno succedere. Praesertim cum habebat magnam occasionem Archelau quae quidem adolescenti uera fide suadere uidebatur q; amicitiam simulasset archelai. Vnde nec Alexander quicquam metuens: & de Antipatro quae se mouerent apud eum querebatur: & q nihil mirum faceret herodes si cum matrem illoq; interemerit: ipse quoq; regnum auferret: quorum causa Euricles & miseris eos & dolere pariter simulans et Aristobolum ad ea dicenda pellexit: atq; ita querelis in patre utroq; deuicto referens ad antipatrum secreto discedit: afflicto insidiarum quoq; mendacio quas ei fratres firmasse parabat: ac poene iam stratis gladiis in eum irruere. Ob hoc autem multa pecunia donatus ab Antipatro laudator eius erat

apud patrem: & ad extremum necis alexandri: & aristoboli redempta opera ipse accusatoris partibus sungebat. Cumq; adisset Herodem uitam ei se rependere beneficiis sibi pro delatis: & lumere ferre dixit hospicio. Namq; olim Alexandrum exacuisset gladium & confirmasse dexteram: uerum sceleris tanto fuisse impedimento q; societate facinoris assimulasset. Alexandrum enim dicere non bene se cum Herodem actum putare: q; regnum obtinuisset alienum & post matris eorum necem principatum eius dilacerasset: nisi eam degenerem coaptaret herodem: autumq; ipsoq; regnum antipatro spurio pro pinaret. Proinde semet hircani manes & Marianes ultum iri. Nec enim decere successione regni ab huiusmodi patre sine caede suscipere: multis enim rebus ad hoc excitari quotidie: quia nihil oino loqui sine calunia liceret. Nam si de nobilitate alioq; fiat mentio sine ratione se contumeliis afflicti patre dicente solus generosus alexander: & cui pater sit pro ignobilitate decori inuentionibus quoq; offendere si taceat. Si uero laudet cauillatorem appellari prorsus ubiq; immitem sibi patrem offendere: soliq; antipatro indulgentem: ob quae uelle mori non recusare: nisi ex uoto insidiae successissent: sin eum occidisset: primum salutis occasionem fore archelau socerum suum ad quem facile possit effugere. Deinde caesarem qui nunc usq; ignoraret mores herodis: nec enim sic ei astatum ut antea patris praesentiam formidando: nec de suis tantum criminibus locutus: sed primum totius gentis erunas: & quos ad necem usq; tributis opprimeret uulgaturum. Deinde in quibus delictis quibusq; actibus parte sanguine pecuniae consumptae sint & qui uel quales ex illis fuerint locupletati: quae causa ciuitates plagarum: ubi aut quaesitum: & aui & matris necem: & oia scelera regis retexit: quibus cognitis nemo se iudicauerit parricidam. His Euricles in alexandrum falso delatis antipatri laudes prosequatur illud solum qui patrem diligeret esse confirmans: quicq; adhuc insidias retardasset. Rex aut nondum praeteritae suspicionis dolore compresso intolerabilis iracundiae feritate turbatur: in hoc tempore nactus antipater alios accusatores fratribus subornauit: qui eos dicerent cum iocundo & tyranno clamo colloqui solitos esse equitum regis olim principibus: tunc uero propter quasdam offensiones ordinibus motas. Hac deniq; praedignatione successus: confestim eos tormentis Herodes subdidit. Illi autem nihil eorum se quae crimini darentur scire confessi sunt: sed oblata est quaedam uelut ad propositum castelli alexandri ab alexandro scripta epistola deprecante: ut cum Aristobolo fratre se in castellum reciperet: si patrem interfecissent: tam armis quam aliis subsidiis eos uti permetteret: hanc alexander diophanti commentum esse dicebat: qui regis erat notarius homo audacissimus: & cuiuslibet manus litteras imitari percallidus. Itaque multis saepe falso conscriptis ad hoc postremo occisus est. Torro aut castelli quoq; praeposito: nec eius indicio quicquam Herodes eorum: quae delata erant uera esse cognouit. Sed quis nullum documentum ualidum proferret: filios tamen interim absolutos asseruari praecipit. Euricles uero domus suae pestem ac totius sceleris fabricatorem bene de se meritum datoremq; salutis appellans: talentis quinquaginta donauit. Ille autem priusq; certum fama nunciaret ad Archelaum properat: aususq; dicere: q; Herodem reconciliaisset alexandro: ab illo quoq; pecunias capit. Deinde in achaiam transgressus ad similia facinora male quaesitis abusus est. Postremo apud Caesarem accusatus q; dissensionibus repleuisset achaiam & ciuitates spoliaret: inde fugatur: atq; hoc eum modo poene alexandri & Aristoboli persecutae sunt: hoc loco dignum est Coumeuaristum huic spartiae conferre. Namq; is cum amicissimus esset alexandro: eodemq; tempore quo Euricles ibidem erat aduenisset percotanti regi super his quae ille insimularet: iuratus nihil se ab adolescentibus audisse firmavit. Nec tamen id quietum miseris profuit apud herodem solis maledictis aures paratissimas aperientem eumq; gratiosissimum sibi iudicantem: qui secum eadem crederet: hisdemq; moreretur. Incitabat praeterea Salome crudelitatem eius in filios. Namq; hanc Aristobolus quo periculis inuolueret: quam & socrum habebat: & amitam monitum miserat: ut saluti suae consulere: quasi rex ea decreuisset occidere iterum insimulatam quoq; ante fuerat accusata: q; enim Sylle arabi nubere cupiens: quem sciret eius inimicum: occulta illi secreta regis nuntiaret. Et hoc fuit extremum quo tanquam tempestate oppressi adolescentes: non secus ac turbine pessundati sunt. Salomae enim protinus contendit ad regem eiq; monita aristoboli prodit: atq; ille ulterius durare non passus: utrumq; filium uinxit: & separatos asseruari praecipit. Deinde uolumum militiae magistrum: & ex amicis suis olympum descripta ferentes indicia proficisci iussit ad caesarem: qui postquam Romam nauis delati sunt: regisq; litteras reddiderunt: uehementer quidem caesar in adolescentem exarsit: uerum etiam potestate in filios a patre auferendam esse non duxit. Deniq; rescribit ei ut ipse sui dominus esset arbitrii: melius tamen facturum dicens: si in communi consensu propinquoq; suorum puinciarumq; rectore de insidiis quaereret: eosq; si delato crimini reperiret astrictos occideret. Si uero fugam tantum esse meditato mediocri supplicio contentus esset. Parit scriptis herodes: cumq; Beritum quo caesar iusserat peruenisset cogit iudicium. Praeponderunt autem iudicio rectores: quibus a Caesare scriptum fuerat: Saturninus & Penaius legati: & cum his uoluminus procurator. Itaque propinqui regis & amici: nec non & Salomae & pheroras: & post hos optimates Syriae praeter Archelaum regem. Namq; hunc Herodes q; alexandri socer esset suspectum habebat. Sed filios quidem satis prouido consilio in iudicium non produxit: sciebat enim q; si tantum uisi fuissent omni modo ad misericordiam cunctos impellerent: si uero

etiam dicendi copiam nacli essent facillime alexandrum obiecla diluere. Igitur illi quoq; culto-
diebantur in platene uico sidoniorum. Exorsus aut rex ueluti cum presentibus ageret commoue-
batur: & insidias quide timide obieciebat. Nam probationibus deficiebat maledicta uero & pro-
bra & iniurias: & peccata plurima in se admisa prosequeretur: eaq; morte grauiora esse confesso-
ribus demonstrabat. Postremo cum nemo contradiceret semetipsum argui miserabiliter quaestu:
acerbamq; uictoria uincere singulos sententia rogat in filios: & primus saturninus condemandos
esse adolescentulos: sed non morte pronunciauit: nec enim fas esse cum tres ipse astantes habet fi-
lios mortem alienis decernere. Idem etia duobus legatis uisum est: eosq; nonnulli alii secuti sunt.
Triste uero sententiam primus uoluntus dixit cunctiq; post eum Herodis aemulatione uel odio:
neq; indignatione quisq; necandos esse adolescentes iudicauit. Tunc aut uniuersa iudaea & Syria
suspecta quidem opperiebatur huius tragœdiae finem: sed nemo aestimabat herodis crudelitatem
ad parricidium usq; processuram. Ille tantu filios tyrum traxit: atq; inde nauis caesaream deuectos
quo mortis genere perimeret cogitabat. Interea uetus quidam regis miles Tyro noie: qui & filiu
habebat Alexandro assuetum atq; amicum: & ipse diligebat adolescentulos: pra nimia indignatio-
ne mentis in postremo hos circueiens clamitabat conculatam esse iustitiam ueritatem perissena-
turam esse confusam: uitamq; hoium iniquitatis esse plenam: & oia qua dolor contemptori ui-
ta dictasset: deinde ipsum etia regem ausus adire: mihi uero inquit oim uideris esse infelicissi-
mus: qui contra carissimos nequissimis credas. Siquidem pheroras & Salomae fidem apud te ad-
uersus filios habent: quos saepe ipse mortis supplicio dignos esse iudicasti: neq; aduersus hoc eos
agere: ut iustis successoribus destitutus cum solo remaneas antipatro capi facile regem optantes.
Verutamen cogita ne ille quoq; militibus odiosus sit propter caedem oim fratrum. Nullus eni
est qui non adolescentium misereatur. Principum aut plurimi etiam pala grauer ferunt. Hae di-
cens simul eos: quibus res indigna uideretur noiebat. Rex aut statim illos & ipsum cum filio co-
prehendi iubet. Ibiq; cum aliis quidam regalis tonsor noie tripho: nescio qua exagitatus insania
semetipsum indicans proilit: ac mihi quoq; tyro inquit iste persuasit ut occasione tendendi no-
uacula te occiderem: magnaq; alexandru darurum munera pollicebat. His auditis herodes: & ty-
ronem eiusq; filium: & tonsore subdidit quaestioni. Cuiq; illi pnegarent: tonsor aut amplius nihil
diceret tyronem uehementius torqueri iussit: tum qua filius eius patris miseratione commotus
cuncta se regi: si eum sibi condensset indicaturum promisit. Eoq; relaxato ipsius occidendi patre
suum habuisse uoluntatem: dixit impulsus ab alexandro. Hoc aut quibusdam factu ab adolesce-
te uidebatur: quo tormentis eriperet patrem. Nonnulli ueq; esse firmabant. Herodes tamen & mi-
litum principibus & tyrone pro cotione accusatis: ita in eos armauit populum: ut ibide cum ton-
sore lignorum & lapidum ictibus interirent. Filios uero in sebasten missos: quos no longo a cae-
sario iteruallo distaret: offocari praecipit ea qua re mature perfecta in castellum alexandru mor-
tuos asportari cum Alexandro materno auo sepeliendos. Hic finis quidem Aristobolo & Alexan-
dro uitae fuit. Antipatro cum iam sine controuersia successorem regni speraret: intolerabile gen-
tis excepit odium cunctis scientibus illum omnes fratribus suis conseruisse calumnias: nihilq;
minus timor eum non mediocri sollicitabat crescente sobole preemproq;. Erant enim Alexan-
dro ex Glaphira filii duo Tygranes & alexander: itemq; Aristobolo ex Beronice Salomes filia he-
rodes & Agrippa & Aristobolus: filiaq; Herodias & Mariane. Sed Glaphiram quide Herodes cu-
dote sua in Cappadociam dimisit postq; alexandrum interfecit. Beronice aut Aristoboli coniu-
gem auunculo antipatri nuptu dedit: qui ut Salomen q; offensam habebant sibi reconciliare istas
nuptias excogitauit. Ide uero etiam pherorem muneribus aliisq; obsequiis atq; amicis praeterea
caesaris ambiebat: magnas romam mittedo pecunias. Saturninum enim cum aliis omnibus apud
Syriam donis expleuerat: hoc aut magis inuisus erat cunctis q; plura donabat: uelut opertantas no
munificencia largiretur: sed metu consumeret. Itaq; eueniebat ut nec accipiendum beniuolentia
quicq; profecerit: quibusq; nihil dedisset acerbiores inimicos haberet. Indistributionibus muneq;
quotidie largior erat: cum praeter spem uideret orbos pueros ab Herode curari quatumq; illum
peremptorum caedis poeniteret prolis eoz miseratione significari. Conuocatis enim propinquis
ac amicis suis: & pupillis astantibus cum lachrymis opplesset oculos dixit: hore quidem mihi pa-
tres fortuna quaedam tristis eripuit: ipsos aut orbitatis misericordia cum natura commendat. Ex-
periar itaq; ut si pater infortunatissimus fui: auus tamen sim prouidentior: & a quibus post me re-
gantur amantissimos mihi relinquam. Despondeo igitur filia tuam Pherora maximo filioq; Ale-
xandri ut ei curator sis necessarius. Tuo uero antipater filio Aristoboli filiam: eris enim hoc mo-
do pater orbat. Sororem uero eius meus Herodes accipiet: & pontifice auo materno pronatus.
Et de his quidem sit iudicium meum: neq; quisq; dirimet quin me amabit. Prae aut deum etia
bono regni mei: meorumq; nepotame copulare nuptias: atq; hos pueros placidioribus: quam pa-
tres eoz oculis aspicere. Postq; haec locutus effleuit & pueroq; dexteram iunxit: benignissime con-
salutatis singulis dimisit consilium: statim dirigit antipater quantumq; dolore affectus esset ne-
minem latuit pupillorum. Naq; honorem apud patre quoq; sibi derogatum existimabat: iteruq;

de rebus cunctis periculum fore: si alexandri filius praeter archelaum etiam pheroram adiutorem
haberet: ad hoc reputabat odium suum & orbitatis miserationem qua tota gens flecebat qua-
to uiuentium puerorum studio: & quanta memoria mortuoru scelere tenerentur iudaei. Itaq; om-
nimodo dirimere sponsalia studuit: & callide quidem patri surripere timuit saeuenti: acriterq; ui-
gilanti ad suspicandum. Palam uero eum supplex adire ausus est coramq; deposcere: ne se honore
priuari quo dignum esset iudicasset: nunduq; regis nomen habere uellet: regni autem substantiam
penes alios esse: nec enim posse rerum obtinere dominatum: si praeter auum Archelaum etia Phe-
roras Alexandri filio socer esset adiunctus. Instantissime uero praecabatur: quia numerosa esset re-
gia progenies nuptias permutari. Nouem namq; regi uxores erant: sed harum septem unde filios
susceperat ipsum antipatrum ex doside herodem autem ex Marianne pontificis filia: itemq; anti-
pan & Archelaum ex Martha cesamaritide filiaq; Olympiadem: qua frater eius Iosephus habue-
rat: ex hyerosolomitide uero Cleopatra heroden & Philippum: necnon ex Pallade Phaselum. Ha-
bebat autem filias quoq; alias Bosamen & Salomen: unam ex Phedera: & altera ex Iopide: duasq;
uxores sine filiis consobrinam & sororem ac praeter has Alexandri & aristoboli sorores duas ex
marienne. Cum igitur tanta prolis copia superesset aliter nuptias iungi postulabat antipater. Rex
autem perspecto eius animo quid de pupillis cogitaret uehementer iratus est: quippe filioz quos
interfecerat casum reputans formidabat: ne etiam hi quandoq; criminationum antipatri praemi-
um fierent: sed tunc quidem seuioribus dictis protelat. Postea uero blanditiis eius abductus spon-
salia reformauit ac primum ipsi antipatro Aristoboli filiam collocat: filium uero eius iungit filia
Pherore. Hinc licebit aduertere quantum antipatri ualuerit adulatio: q; ipsi in simili causa impe-
trare salome non potuit. Hanc enim quamuis soror esset: atq; hoc saepe intercedente. Iulia uxore
caesaris postulasset arabu regi nubere non passus est: sed inimicissima sibi fore iurauit: nisi ab hoc
studio destitisset. Posteaq; inuitam Alexe cuidam ex amicis suis in matrimoniu dedit: eiusq; filia-
rum una alexandri filio: alteram antipatri auunculo tradidit. Natarum autem Mariannes una so-
roris filium habebat Antipatrum: Altera fratris Phaselum. Sic interrupta pupilloz spe antipater
& pro sua comoditate affinitatibus iunctis expectatione certa nitebatur: adiectaq; malignitati fi-
ducia nequaq; erat tolerabilis: na quia singuloz odium uitare non potuit: securitatem sibi extor-
quere querebat. Cum praeterea pheroras ei ueluti iam confirmato regi obsecundaret: quin & mu-
lierum conflata in aula conflatio nouas turbas excitabat. Etenim pherore uxor cum matre ac so-
rore sua: necnon & matre antipatri multa in regno insolenter agebat: ausa etiam duas regis filias
contumeliose tractare: cui rei maxime ab antipatro erat abiecla. Itaq; cu illi inuisa essent: aliis qui-
dem morigeras habebant: sola uero salome aduersabatur eoz concordia q; no bono regis coi-
tent apud ipsum insimulabat. Cognita uero eius delatioe mulieres quodq; herodes aegre tulisset
aperto quidem couentu & familiaritate abstinerunt: contra uero et discordare inter se rege audie-
te simulabat. Cu his colluderet antipater: ut palam pherore minie dubitaret offendere: occultos
at coetus & nocturnas comessationes habebant: earuq; confessionem fecit obseruatio firmiore: cu
horum nihil ignoraret Salome: sed herodi cuncta nunciaret. Ille at ardens iracundia maxieq; con-
tra Pherore coniugem q; ea pra caeteris accusaret salome couocato cognatoz amioz consilio: &
taliam multa mulieris & filiaq; contumelias crimini dedit: quodq; pharisaeis mercedem contra pra-
buisset: fratresq; sibi hostem reddidisset expugnatu uenenis. Postremo conuersus ad pherora: utru-
at se fratrem an uxorem uellet optare. Cuiq; ille se citius uita dixisset qua coniuge caritum in
certus quid ageret ad antipatrum sermonem contulit: ac ne cu pherora: uel eius coniuge. aut quouis
alio qui ad eam pertineret unq; colloqueretur edixit. Verum ille palam praecpta custodiens in oc-
culto cum his pernoctabat. Metuensq; obseruationem salomes per amicos in italia degetes ut ro-
mam proficisceretur effecit: ipsoz perlatis litteris ubi antipatrum aliquanto post tempore ad cae-
sarem mitti oportere perscriberent. Igitur Herodes nihil moratus eum misit cunctis qua usui fo-
rent magnaq; pecunia liberaliter instructum. Testamentuq; una portandum ei dedit in quo. Rex
ipse Antipater inscriptus erat. Et Antipatri successor Herodes ex Marianne potificis filia procrea-
tus. Quin & silleus arabs itidem Romam neglecto caesaris praecpto nauigauit. De his cum Anti-
patro certaturus: de quibus cum Nicolao causam antedixerat. Non leue autem cu areta rege suo
certamen habebat: cuius & alios amicos interfecerat: & senium in petra oppido potentissimum:
redemptoq; phabato dispensatore caesaris fautore utebatur etia in heroden. Sed maiore pecunia
data herodes phabatum a silleo remouit: ac per semetipsum qua caesar iusserat exigebat. Ille aut
cum nihil dedisset: accusabat apud caesarem phabatu dispensatore esse dicens: non qua ipsi: sed
qua herodi expediret. Quibus commotus ad iracundia phabatus adhuc autem apud herode ma-
ximus habebatur: secretorum sillei proditor factus est regiq; indicauit q; Silleus corinthu eius sa-
tellitem pecunia corrupisset: eumq; asseruari oporteret: neq; rex id facere dubitauit quonia cori-
thus iste licet in aula regis esset educatus ex Arabia tamen fuerat oriundus. Igitur mox non illu
solum corripit: sed etiam duos alios Arabas iussit eum apud repertos unum sillei amicum: alteru
philarchu. Qui subditi quaestione magna pecunia coritho: ut heroden occideret psualisse cofessa

sunt. Illi quidem etiam a Saturnino rectorē syriæ interrogati Romam trāmissi sunt. Herodes at pherore uehementius imminēbat: ut repudiaret uxorem. Aliquid enim quod mulierem plecteret excogitabat quia multas in eam odii causas haberet: donec ipsum etiam fratrem cū ea supra modum indignatus eiecit. Pheroras autem æquo animo accepta iniuria i tetrarchiam suam recessit: ioratus unum sui exilii finem sibi fore mortem herodis. Neq; se ad eum reuersurum esse dum uixerit. Deniq; nec ægrotum quamuis sæpe accitus fratrem uisere uoluit cum quibusdam mandatis eum quasi moriturus uellet instruere. Sed ille quidem præter spem conualuit. Postmodum at pheroras in morbum incidit: tumq; herodis patientia demonstrata est. Nam & uenit ad eum & humanissime curatum uoluit. Sed morbum superare non quīuit: in diebus enim paucis est mortuus. Quem licet ad ultimum uitæ diem dilexisset Herodes: tamen q̄ illum quoq; ueneno peremerit fama uulgatum est. Verum eius corpore in hyerosolimam portato luctum maximum cunctæ genti denuntiavit: clarissimæq; funus sepultura dignatus est. Vnus quidem interfector Alexandri & Aristoboli hunc exitum uitæ sortitus est. Transiit autem in Antipatrum auctorem pœna sceleris ex interitu pherore nacta principium. Quidam enim ex eius libertis cum regem tristes adissent fratrem ipsius pheroram ueneno interemptum esse dicebant. Nam quandam ei cibum obtulisse coniugem suam non eo quo solebat modo conditum: eoq; sumpto illum morbo protinus esse corruptum uenisse autem ante biduum matris ac sororis eius accitu quandam ueneficā mulierculam ex Arabia: ut uenenum pherore cōficeret amatorium & pro amatorio dedisse mortiferum sillei consilio. Nanq; illi notum fuisse: percussus igitur plurimis suspicionibus rex: ancillas & nonnullas libertinas quæstioni subiicit. Ibiq; tum exclamat aliqua doloris impatiens. Deus cœli terræq; rector i matrem Antipatri quæ horum nobis malorum causa est uindictet. Hoc rex iudicium nactus persequēbatur ulterius indaginem ueritatis. Mulier uero & matris antipatri familiaritatem cum pherora eiusq; uxoribus & occultos eorum cōuentus: aperuit quoq; pheroras & Antipater redeuntes a rege: tota cum illis nocte potare soliti essent seruis omnibus exclusis & ancillis. Vna quidem libertinarum hoc indicauit. Cum autem ancillæ separatim: singulæ torqueantur: patuit oīum dicta congruere: qua de causa romam quidē Antipater ex composito pheroras autem trans flumen recedere curauisset. Nam sæpe illos in sermone dixisse q̄ post alexandrum & Aristobolum ad ipsos eorumq; coniuges transiturus esset herodes. Nec alicui posse parcere: q̄ marianne eiusq; filiis minime pepercisset: ideoq; melius esse ab hac bestia: quam longissime fugere. Sæpe autem dixisse matri antipatrum conquerentē q̄ cum ipse iam canus esset pater i dies singulos iuuenesceret seq; fortasse priusq; regnare incipiat moriturus: aut nunq; ille decesserit quando autem istud fiet: uoluptatem sibi successionis omnino fore breuissimam. Pullulare præterea hydræ capita hoc est Alexandri & aristoboli filios: sibi autem filiorum quoq; spem ademptā esse patris iniuria: qui non eorum quenq; post mortem suam regni successorem: sed Mariannes filium scripsisset heroden. Qua quidem in re prorsus eum senectute delirare: si testamentum suum standum arbitraretur. Te nanq; ut ex eius progenie nemo superesset: curaturum. quinetiam cum oēs patres quibus inuisum quam filii fuerunt nomen odio uindictat. Plus tamen eum etiam fratres odisse. Deniq; nuper sibi ne cum pherora colloqueretur. c. talenta donasse atq; cum pheroras diceret quid enim per nos lædabatur: respondisse Antipatrum utinam cunctis ablatis nudos se dūmodo uiuos relinqueret. uerum hoc nequaq; fieri potest ut tam pestiferā bestiam quisq; effugiat: sub qua nec amicis esse palam liceret. Deniq; nunc occulte inquit conuenimus: licebit autē aperte si uirorum spiritum manusq; habeamus. Hæc in tormentis ancillæ prodiderunt: & q̄ pheroras cum illis petram fugere cogitasset: ut omnibus autē dictis herodes crederet. c. talentis effectū est. De his enī soli antipatro dixerat. Igitur ante alios in dosiden antipatri matrem furorē eius erupit: eamq; omni ornatu quē illi donauerat spoliata multis cōparato talentis expellit. Deinde ita deposita pherore mulieres a tormentis recreabat. Timore autē pavidus erat & ad omnes suspensiones excitabatur multosq; innocentes metu ne quē nocentiū prætermitteret in tormēta ducebat. Hinc ad samaritā se conuertit antipatrū qui procurator erat antipatri: & ex illius cōmentis cōperit necandi sui causā ex ægypto antipatrū uenenū malū petiisse per aliquē antiphili collegā: idq; ab eo antipatri auunculū accepisse hērdionē ac pherore tradidisse. cui mādasset Antipater: ut Heroden occideret: dū ipse romæ abesset: ac suspitione careret: pherorā uero uenenū uxori suæ dedisse seruandū. Itaq; hanc euocatā statim rex quod acceperat afferre iubet. Illa uero quasi allatura egressā de tecto se præcipitem dedit: ut eo modo exprobrationis & regis uerbera præueniret. sed dei prouidentia sicut apparet quæ ab Antipatro pœnas repeteret non in caput: sed in alteram delata partem periculum mortis euasit. Portataq; ad regem ubi respiscere potuit. Nam casus eā perturbauerat: & quamobrem se præcipitasset i terrogata iurante rege: q̄ uera dicenti remitteret omne supplicium: si nō falsa promere maluisset: corpus eius tormentis absumeret. Neq; sepulturæ quē relinqueret: paulisper tacuit. Deinde quid inquit secreta custodio cū pheroras obierit Antipatro qui nos omnes perdidit seruatura? Audi rex & tecum deus testis ueritatis qui falli non potest. Cū pherore morituro lachrymans assiderem: tunc ille me ad se uocauit: & multum inquit mulier de

fratris erga me animo sum deceptus. Nam qui sic me diligeret inuisum habui: & necare cogitauit: qui tanto nunc me: licet nec dum mortui: dolore confunditur. Sed ego quidem ob impietatem præcium fero: tu uero quod in eum seruas relictum nobis ab Antipatro uenenum huc affer prope: meq; uidente consume: ne ad inferos quoq; ultricem huius sceleris conscientiam deferam. Ita ut iussit attuli: & magnam quidem ueneni partem sub obtutibus eius in ignem effudit: modicum uero mihi per dubios casus & quæ te metuerem reseruauit. His dictis illa quidem oīno paululum quiddam ueneni habentem pixidem profert. Rex quidem in matrem fratremq; Antiphili contulit quæstionem. Verum hic quoq; antiphilum ex ægypto attulisse pixidē fatebatur: illumq; uenenum a fratre apud Alexandriam exercente medicinam accepisse dicebant. Totum autem regnum circūeuntes Alexandri & Aristoboli manes ipsi erant incertarum rerum exploratores atq; iudices: & a suspicionibus remotissima approbationes trahebant. Deniq; etiam pontificis filiam mariannem consciam esse maleficiorum patuit. Hoc enim tortis eius fratribus demonstratū est. Rex autem matris audaciam filii quoq; penuria coercuit. Nam quem illa pepereat herodem Antipatri successorem scriptum ex testamento deleuit. Post hæc etiam batillus nouissima consilio: Antipatri fides documentis accessit. Nanq; is erat quidam libertus eius: aliud autem uenenum se rens: hoc esse aspidum uirus aduenerat: aliorumq; serpentum sucos: ut si prius fuisset inualidum: hoc se pheroras cum coniuge in regem armaret. Idem uero præter susceptam contra salutem patris audaciam uelut operam subcisiuam habebat epistolas aduersum fratres compositas ab Antipatro. Erant autem romæ in studiis archelaus & philippus iam adolefcētuli magniq; animi regis filii quos Antipater uelut imminentes spei suæ remouere festinans: qualdā in eos litteras ipse finxit amicorum nomine romæ degentium. Nonnullis autem corruptis scribere persuasit. q̄ multis patrem maledictis caperent: Ac de Alexandri & Aristoboli nece manifeste quererentur: seq; accitos esse graueriam enim pater eos redire præceperat: idq; maxime sollicitabat Antipatrū. Quin etiam priusq; proficisceretur in iudæa constitutus Antipater: eiusdem modi contra eos romæ litteras mercabatur: patrem adeundo uitandæ suspitionis causa fratres purgare simulabat: quædam falsa scripta: quædam uero adolescentiæ peccata esse commemorans. Quo quidem tempore scriptoribus epistolarum quæ in fratrum perniciem simulabat: plurimis pecuniis datis sumptuū cōfundere tentabat indicia. uestem præciosam: uariæq; stragula: poculaq; argentea: necnon & aurea comparando: aliaq; plurima instrumenta: ut præciorum magnitudine mercedes falsariis erogatas cæaret. Deniq; cc. talenta retulit expensa & maxima fuit occasio causa sillei. Vniuersis autem malis eius tunc minoribus maiore conceptis: cum omnia quidem tormenta de parricidio: epistolæ uero de iteratis fratricidiis conclamarent. Nemo tamen ex iudæa uenientium: quo in loco fortunæ domus essent nunciavit: quamuis inter scelus probatum & eius reditum septem mensium interualla fluxissent. Ita erat inuisus omnibus. Fortasse autem etiam quibus indicandi uoluptas fuit: per interfectorum fratrum manes obmutescēbant. Deniq; Romam litteras misit continuo se conuenturum esse: q̄q; honorifice dimissus esset a cæsare nuntians. Rex autem insidiatorum manus tenere desiderans: timensq; ne si quid præcissent forte cauerent ipse quoq; litteris beniuolentiam simulans: & alia familiarissime scripsit: & ut reuersionem suam maturaret orauit. Nam si properasset matris suæ quoq; offensionem posset componere: quam expulsam esse nō ignorauit Antipater. Primam quidem de morte pherore acceperat epistolam apud tarentum eumq; uehementer luxerat: id autem nonnullis de patruo laudabile uidebatur: sed quantum intelligi datur causa doloris erat q̄ insidiæ pro uoto non cesserant. Neq; tam pheroram flebat quam maleficiorum ministrum. Præterea metus eum quidam ob ea quæ confecerat occupabat: ne quādo forte depræhenderetur uenenum: Tum autem in Cilicia patris epistola sibi reddita quam supra memorauit: statim quidem festinabat: sed postq̄ in celenderium delatus est: subit eum quædam materni casus cogitatio anima iam per semetipsam diuināte. Et amicorum quidem prudentiores ei suadebant: ne prius patrem conueniret: q̄ pro certo cognosceret. quibus ex causis matrem suam repudiasset. Nanq; timere ne forte criminationes eius auctæ fuissent. Minus autem prudentes & uisendæ patriæ cupidi magis quam q̄ antipatro esse utile considerantes ut properaret monebant: ne ex ipsa mora & patri causam prauæ suspitionis & calumniam præberet calumniantibus. Nunc enim si quid motum est in absente esse factum nec enim præsentē illo quenq; id ausurum fuisse. Absurdum enim uideri propter suspensiones incertas certis bonis carere. Neq; enim mature se patri reddere: ab eoq; regnum accipere quo solo ipse niteretur. Paruit his antipater impellente fortuna transmissusq; in sebastum cæsariæ portum defertur. Occurrit autem illi præter opinionem maxima solitudo: cum omnes eum deirent: nullusq; auderet accedere. Nam & si semper æque inuisus erat odio tamen ut proderetur: tunc data libertas est. Multos autem auertebat ex rege formido: quoniam cunctas iam ciuitates de antipatro fama repleuerat: solusq; de se quid ageretur antipater ignorabat. Nec enim uel clarius eo quisq; deductus est: cum romam nauigaret: uel ignobilius inde susceptus est. Enim uero clades ille domesticas itelligis calliditate celabat: metuq; pœnæ mortuus uultu cōfidentia simulabat. Et neq; fugæ spes ulla erat: neq; ex circūstātibus malis

emergere poterat: certumque nihil ei de domo ne ibi quidē nunciabatur: id enim regis interminatio prohibuerat. Vnde interdū etiā spes eū pertentabat hilarior: aut nihil esse depræhensum: aut si quid esset. Hoc sese impudentia sua diluitorum ac dolis quæ sola instrumenta salutis haberet. Itaque his armatus sine amicis in regiam uenit quæ a prima ianua cū iniuria sunt repulsi. Forte autē Varus syriæ rector intus aderat. Ingressus inde ad patrem confirmatusque audacia uelut eius salutandi cā propius accedebat. Cū ille obiecta manu & capite declinato exclamabat. Et hoc paricidæ est ut me amplexari uelis: qui tot maleficiis inuolutus corruptū habes impium caput: neque me attingas priusquam criminibus te exuas. Dabo enim tibi iudicium & iudicem qui opportune præsto est uarum. Vbi & quemadmodum te purges in diem crastinum meditare. Nam & tempus indulgentiæ calliditatibus tuis. Ad hæc metu obstupescens Antipater quia respondere nihil potuit: reuersus est. Cum autem ad eum uenisset mater & uxor cunctas enim probationes exposuerunt. Tumque cepta mente quo pacto sese defenderet cogitabat. Postero autē die rex exhibitio propinquoꝝ atque amicorum consilio antipatri quoque amicos uocat. Ipse autē cum Varo residens: cunctos iudices iussit adduci in quibus erant serui matris. Antipatri quidam pridem comprehensi qui ab ea litteras ad eum portauerunt huiusmodi. Quoniam illa omnia patri tuo cognita sunt: caue ne ad eum uenias: nisi aliquod auxilium a cæsare impetraueris. Itaque is una cum aliis introductis ingreditur Antipater. Cunctis pronus ante pedes patris cecidisset: oro inquit paterne quid de me præ iudices: sed integras aures satisfactioni meæ præbeas. Demonstrabo enim me innoxium si tu uelis. Ille autē magna ei uoce impetrato silentio ad Varum locutus est quæ & tu uare & quilibet iustus iudex antipatrum morte dignum iudicauerit certe scio. Vereor autem ne mea quoque tibi sit inuisa fortuna omnique calamitate dignum deputes qui tales filios genuerim. An qui magis hoc tibi miserandus uideri debeo: quæ erga tā scelestos indulgentissimus pater fui. Nam illis prioribus adhuc adolescentulis regnum detulerā eosque romæ educatos amicos cæsaris feceram. Sed quæ aliis inuidendos Regibus æmulandisque constituti meæ salutis hostes inueni quorum tamen interitum Antipatro magis profuit. Isti enim quæ adolescens & successor meus futurus esset maxime securitas quærebatur. At uero hic adolescentulus belua patientia mea plusquam necesse expletus in me fatietatē suā profudit: eique diu uiuere sum uisus. meaque senectutē grauiter tulit rexque fieri non nisi parricidio passus est: quæ quidē non profecto iniqua ratione cogitauit: quæ ex agro abiectū reduxerit: & exclusis quos mihi regina perperat filius regni mei uicarium declarauerim. Equidem tibi uare confiteor meæ mentis errorē. Ego illos contra me filios irritaui qui antipatri gratia spes eorum iustas abrupti. Quid enim tantū de illis quantum de isto bene sum meritus: cui uiuus etiam potestatem meam pene concessi. aperte autem regni successionem testamento reliqui: & præter destinatos ei separatim quinquaginta redditus talentorum sumpsum passim mea pecunia subministrari: nuper Romam quoque nauigaturo dedi. ccc. talenta quæque solum ex omni familia mea tanquam patris seruatore celari commendauit. Aut quid illi tantū sceleris quantum antipater admiserunt: quod ne de his habui tale iudicium quales demonstraui huius insidias: at etiam probō qui ausus est aliquid parricida rursusque ueritatem dolis quærat obregere: quod tibi uare cauendum sit. Nam ego istam beluam noui: & quā sit uerisimilitudo dicturus: nā non prospicio fietusque simulatos. Hic est qui me quondam monebat ut uiuum Alexandrum cauerem. neque meum corpus omnibus crederem. Hic est qui usque ad cubile meum solebat ingredi & circūspicere ne quis mihi pararet insidias. Hic somni mei custos erat: & securitas dator qui consolaretur somnium peremptorum & uiuentium fratrum beneuolentiam diiudicaret. Hic propugnator & satellites meus. Cum eius calliditas uare in mentem uenerit: & quemadmodum singula simulasset uix me credo uiuere tanquam grauem insidiatorē quo pacto effugerim miror. Verumtamen quia fortuna quædam excitat contra me domum meam mihique amicissimi semper insensu sunt: ego quidem fratrum iniquitatem flebo: & mecum ipse solitudinem gemam. Nemo autem qui meum sanguinem sitierit ebibetur: etiam si per omnes filios meos indicia uentura sint. Hæc dicens ipse quidem interrupto sermone tacuit dolore confusus. Nicolao autem uni ex amicis probationes iussit exponere. Inter hæc autem: Antipater sublato capite: cum prostratus ante patris pedes maneret exclamat. Tu pater meas partes defendisti. Nam quomodo ego parricida quem tu semper seruatore me habuisse commemoras. Aut si ficta ut dicis simulataque mea pietas fuit. Cur in aliis tam callidus in hoc adeo demens fui: ut non intelligerem quæ si homines lateret tanti sceleris cogitatio: cælestem latere iudicem omnino non posset: qui ubique præsto esset: & cuncta conspiceret. An fratrum exitum ignorabam: quos ob ea deus ultus est: quæ de te male tractauerant? Quid autem fuit cur me tua salus offenderit? Spes regni? Sed regnabam. Odii suspitio? Sed diligebat. An ex te merus aliquis? An quin tui seruans aliis commendus eras? Sed egestas causa fuit: multo minus. Quis enim magis expensarum habuit potestatem? Si autem omnium hominum perditissimus essem: immanisque bestię animum gererem: certe mantueti patris beneficiis uinceret: quem sicut tu dixisti reduxeris: totque filiis anteposueris uiuisque Regem declaraueris: aliorumque bonorum magnitudine reddideris inuidendum. O me miserum acerbissimamque peregrinationem meam: quam longum laboris tempus: magnumque insidiaribus

spatium præbui. Sed tantum tibi pater tuisque rebus aberam: ne Silleus tuam contemneret senectutem. Roma mihi testis est pietatis: & princeps orbis terræ cæsar: qui me patris amatorem sæpe uocitabat. Accipe pater has eius litteras fictis in me criminationibus ueriores: hisque me defendo. Hæc affectus erga te mei argumenta certissima recordare: quam ingratis hinc nauigantem scis: latentes in regno contra me inimicicias non ignorantem. Tu pater inuitus me perdidisti: tu compulsi ut darem accusandi tempus inuidiæ. Verum ad indicia ueniam. Ecce adsum terra marique nihil usque parricida perpeffus. Sed nondum me hoc argumento diligas. Nam & apud deum & apud te pater condemnatum me esse scio. Condemnatus deprecor ne aliorum tormentis fidem habeas in me feratur ignis: per uiscera mea pergant instrumenta poenarum: ne parcas scelesto corpori. Nā si parricida sum tormentorum expertus mori non debeo. Talia cum lachrymis atque ululatu uociferans: & omnes alios & Varum ad misericordiam prouocauit: solum autem Herodem quo minus fleret iracundia continebat documentis ueris intentum. Ibi autem Nicolaus iussu regis multa de Antipatri calliditate præfatus & misericordiæ spem sustulit: & accuratissimam accusationem instituit: cuncta quidem regni maleficia illi ascribens: maxime uero fratrum interitum: quos ipsius calumniis interfectos esse demonstrans etiam superstitibus eum insidiari quasi successionis captatoribus affirmabat. Nam qui patri uenenum parasset multo minus a fratribus abstineret. Cū autē ad ueneni probationes uenisset: per ordinem proferebat indicia: etiam de pherora crimen exaggerans ueluti illum quoque Antipater fratricidam fecisset: corruptisque regis amicissimis scelere omnē domum repleuisset. Atque ita multis aliis dictis exprobratis perorauit. Varus autem cum responde re iussisset antipatrum & ille nihil aliud elocutus: quam deus testis est innocentie meæ silleus iace ret: uenenum perit: idque alicui damnatorum capitis ex custodiendis bibendum dedit: eoque statim mortuo quædam in secreto cum Herode sermocinatus gesta in concilio cæsari scripsit. Posteroque die inde discessit nihilque minus Rex Antipatro uinculis tradito cladis suæ nuntios ad Cæsarem misit. Post hæc etiam Salomen appetisse insidiis arguebatur Antipater. Quidam enim de seruis Antiphili Romam uenerat epistolas ferens alicuius Acmes nomine ancillæ iuliæ. quibus ad regē scriptis indicauerat Salomes epistolas inter litteras iuliæ repertas clam ei beniuolentiæ causā misisse. Ipsius autem Salomes epistolis & maledicta in regem acerbissima: & accusatio maxima continebatur. Sed omnes Antipatro erant fictæ. Itaque acmen pecunia corruptam ad Heroden eas mittere persuaserat. Epistola enim eiusdem mulierculæ ad ipsum scripta id prodidit cuius uerba hæc sunt. Sicut uoluisti patri tuo scripsi. & illas epistolas misi: certo sciens regem sorori suæ minime posse parcere: si eas recitauerit. Bene autem facies si consumatis omnibus pollicitationum tuarū memor fueris. Hæc epistola & quæ in salomen sunt composita depræhensis regem subiit cogitatio. ne forte etiam Alexander falsis epistolis fuisset oppressus. quæ pene sororem propter Antipatrum occidisse anxius erat. Itaque non est ultra cunctatus: quo minus ab eo sumeret omnium causā supplicium: sed ne propolitis satisfaceret graui morbo impeditus est. De acme tamen ancilla & in salomen factione confata dedit litteras ad cæsarem: ac propterea testamento mutato exemit nomē Antipatri regemque scripsit ex archelao & philippo natu maiorem. Nam & hos Antipater in simularat. Cæsari autem post alia pecuniaria munera mille talenta: & uxori eius ac filiis itemque amicis ex libertis prope. l. cæteris omnibus agrorum: & pecuniæ non parum distribuit: ac sororem salomen clarissimis donis honorauit. In testamento quidem ista correxit. Morbus autem ingrauescebat quæ eum senectus pariter ac moeror urgebat: & annos iam lxx. natus: & filiorum cladibus animum adeo habebat afflictum. ut nec in bona ualitudine quicquam iocunditatis admitteret. Acriorē autem faciebat ægritudinem quæ Antipater uiuere. Hunc enim non opere superuacuo: sed cū ipse conualuisset cogitabat occidere. Ad has ei calamitates accidit etiam populi quidam tumultus. Erant in ciuitate sophistæ duo qui summe scire leges patrias uidebantur. Et propterea per omnē gentem maxima gloria prædicabantur: iudas filius sopheret: & alter magnali mathias. Hos non pauci adolescentium sectabantur: cum leges exponerent: & in dies singulos puberum exercitus congregabant. Qui cum regem audissent moerore ac morbo tabescere: apud notos loquebantur opportunum iam tempus esse ut deus uindicaretur: fabricataque aduersus leges patrias opera destruerentur. Siquidem in templo nefas sit: imagines aut uultus aut cuiuslibet animalis cognomine simulachrum haberi. Hoc propterea dicebatur quæ supra maximam portam templi rex aquilam collocauerat auream. Eamque tunc monebant sophistæ ut tollerent pulchrum esse dicentes: etiam si quod inde periculum immineret: pro legibus patriis mori non recusare. Sic enim decedentibus & animam immortalē & bonarum rerum sensum manere perpetuo: minus autem fortes: & sapientie suæ nescios amare animam: imperitia magisque morbo cupere quam uirtute defungi. Dū hoc illi differerent rumor subito peruagatur regem fere iam mori. Vnde etiam confidentius adolescentes conamen adorti sunt: ipsosque meridie cum plurima multitudo uersaretur in templo: crassis dimissi funibus aquilam ex tecto auream securibus absceindebant. Qua re statim regis duci nuntiata: non parua ille manu comitatus ad templum cucurrit: & prope ad quadraginta iuuenes comprehensos regi exhibuit. Qui primum interrogati an aquilam ipsi auream cōcidere ausi essent fecisse

confessi sunt. Deinde quo iubente lege patria responderunt. Cum uero quid exultarent tantum quibus mors immineret ab his quaeretur: quia post mortem bonis plurimis frui sperarent asseruerunt. His itaque rex commotus magnitudine morbum superat: atque in contionem procedit. Deinde multum in eos quasi sacrilegos inuectus: & quod occasione legis patriae quaedam maiora tentassent ueluti impios supplicio dignos esse iudicauit. Populus autem metu ne per multos quaestio iret praecabatur ut primum facinoris susceptoribus deinde in eo comprehensis pene subditis caeteris indignationem remitteret. Tandem igitur exoratus: & ipsos rex qui funibus demiserant cum sophistis uiuos incendit. Et reliquos qui una comprehensi sunt: obruncandos carnificibus tradidit. Hinc totum corpus morbo occupatum uariis doloribus afficiebatur. Nam febris quidem non mediocris erat: prurigo autem intolerabilis habebat omnem corporis superficiem. Assiduus enim uexabatur colli tormentis: pedesque tanquam ex intercutis uitio tumuerant. Quin & inflatio uetriculi putredoque testiculorum uermiculos generans: ac praeterea creber anhelitus: & irrupta eum suspiria: membrorumque omnium contractio fatigabat: ut qui haec ad diuinitatem referrent poenas eas esse dicerent sophistarum. Ille autem quamuis cum tot uitiorum cruciatibus luctaretur: uitae tantum cupidus erat: & remediis excogitatis salutem sperabat. Denique iordanem transgressus apud calliorem aquis calidis utebatur: quae in lacum feracem bituminis quae asphaltidis uocatur affluentes pro dulcedine potui sunt. Vbi autem corpus eius quod medicis oleo calidiori foueri placuerat in arcam plenam demersum ira dissolutum est: ut etiam lumina quasi mortuus resoluta torqueret. Deinde perturbatis qui eum curabant ad clamorem quidem illorum respicere iussus est. Desperata uero salute militibus quinquagenas dragmas multamque pecuniam rectoribus atque amicis diuidi iussit. Cum autem rediens & ad hiericunta uenisset. atra iam bili correptus: & pene ipsi morti minitabatur: factum nepharium excogitauit. Collectos enim cuiusque uici & omni iudaea nobiliores in locum cui nomen est hippodromo concludi praecipit. Deinde salome sorore & Alexandro marito eius ad se uocatis: scio inquit mortem meam festis gaudiis celebraturos esse iudaeos. Vege per alios lugeri potero & praclarissimos honores sepulturae consequi si quae praecipio feceritis: Hos uiros qui habentur in custodia cum animam efflauero statim militibus circumdatos occidite: ut etiam in uita omnis mihi iudaea: omnisque domus illachrymet. Et simul his mandatis legatorum quos romam miserat epistolae sunt allatae: quibus acmen ancillam iussu caesaris interemptam. & antipatrum morte damnatum esse iudicabatur. Qui & si pater eum in exilium dare mallet: id quoque permisisse caesarem scriptum erat. Herodes autem paululum hoc nuntio recreatus doloribusque rursum uictus. Nam inedia tussisque pariter uiolentia distendebatur fatum pertuenire conatus est: sumptoque malo etiam cutellum poposcit: sed etiam comedere consueuerat. Deinde circumspecto ne quis arbiter impediret: tanquam se percussurus dexteram sustulit. Cum uero Aciabus consobrino eius adcurrisset: manumque continuisset: ululatus maximus in regia statim quasi rex mortuus esset excitatus est. Eoque prope audito Antipater fiduciam repetit: Letusque iam custodes promissa etiam pecunia rogabat ut se soluerent atque dimitterent: quod eorum princeps non solum fieret obstitit: sed etiam regi uelociter nunciauit. Ille autem fortius exclamans quod uires aegrotantis ualebant. continuo satellitibus missis occidit antipatrum: mortuumque sepeliri praecipit in hyrcania. Deinde rursum corrigit testamentum: & successorem quidem Archelaum natum maximum antipatri fratrem scripsit tetrarcham uero Antipam. Post interitum autem filii quinque diebus exactis moritur: annos quidem trigintaquatuor ex quo interfecit Antigonum regno potitus triginta & septem postquam rex a Romanis declaratus est. Et in aliis quidem omnibus secunda fortuna uisus est ac si quis alius. Regnum enim quod priuatus sibi quaesierat tanto conseruato tempore filius suus reliquit. In rebus autem domesticis infelicissimus fuit. Salome autem antequam recitaret mortem regis exercitus cum marito progressa uinctos absoluit: quos occidi mandauerat: ipsum dicentes mutasse consilium & unumquemque iussisse domum dimitti. Atque ita his abeuntibus militibus indicatur. Quibus in contionem cum alia turba in Amphitheatrum apud hiericunta collectis. Ptolemaeus annuli regis custos: quo signare solitus erat: & fortunatum illum esse cepit dicere: & multitudinem consolari. Relictamque ab eo militibus epistolam recitauit in qua multum rogabat: ut beniuolo animo successorem suum fouerent. Deinde post epistolam testamentum legebat: in quo philippum quidem haeredem trachonidis proximarumque regionum. Tetrarcham uero sicut supra diximus Antipam Regem autem Archelaum scripserat: eidemque anulum ad caesarem ferre mandauerat: ob signatamque regni administrati notitiam. Omniumque namque dispositionum suarum dominum & confirmatorem caesarem esse uoluit: caetera uero seruari iuxta superiorum testamentum. Quo perlecto confestim clamor secutus est omnium Archelao gratulantium: militesque per cuneos & populos adeuntes suamque promittebant deique beniuolentiam praecabantur. Hinc ad depellendum regem operam contulerunt. Nihil autem munificentiae praetermisit Archelaus: sed omnem ornamentum extulit regium infuneris pompa ducendum. Lectus quidem totus erat gemmis auroque distinctus: thorax autem purpura variatus: corpusque super eum uelatum itidem purpura. Capiti autem diadema erat impositum. Corona uero desuper aurea: sceptrumque ad dexteram: & circa lectum filii

cum propinquis. Praeterea satellites agmenque tetrarchium: germanique & galathae uelut ad bellum instructi omnes antecedeabant. Caetera uero militum manus armata duces suos ordinumque principes sequebantur. Quingenti autem serui ac liberti odores ferebant corpus autem per. cc. stadia portatum est in castrum Herodion ibique secundum ipsius regis mandata sepultum est. Et Herodis quidem haec finis fuit.

De bello Iudaico. Liber secundus incipit.

Archelaus propter turbationes nouas cogitur proficisci romam: multos occidit die festo qui pascha appellatur. relinquit Philippum pro curatore regni & curatore familiarium rege: ratione administrationis reddit caesari archelaus: accusat archelaus apud caesarem: quod noie tantum caesar ostendisset regem non re ipsa: defenditur a Nicolao archelaus: & ad pedes caesaris se prosternit: iudaei cum relictis ab archelao congregiuntur: Varus res componit petunt iudaei ut per iudices res administrantur: Caesar non annuens his archelaum tetrarcham fecit in media parte: pollicens regia dignitate donaturum: aliam medietatem regni aliis duobus filiis Herodis dimisit: donauit caesar aliis muneribus caeteros filios & filias Herodis. Cap. Primum.

Turbarum autem nouarum principium fuit Archelao romam proficiscendi necessitas. Diebus enim septem in lugendo patrem consumptis: epulisque feralibus prolixae populo exhibitis. Hic autem mos apud iudaeos necessarios multos ad inopiam redegit. Nam qui eum neglexerit impius aestimabitur: candida ueste indutus procedit ad templum. Ibique uariis fauoribus exceptus a plebe ipse quoque in excelso tribunali solioque aureo residens humanissime uulgus admittit: eisque & quod sepulchrum patris sedulo curauissent gratias egit: & quod sibi quasi certo iam regi magnos honores adhibuissent. Verum se tamen ait non potestare solum iterum: sed etiam ipso regis nomine temperare: donec a caesare sibi fuerit confirmata successio: qui etiam testamento rerum esset omnium dominus constitutus. Iccirco enim se apud hiericuntha uoluntati exercitus restitisse cum sibi diadema uoluisset imponere. Caeterum alacritate ac beniuolentia aequae militibus etiam populo plenam se uicissitudinem relaturum si ab his quorum etiam imperium certus rex declaratus esset: studiumque sibi esse: ut erga illos rebus omnibus patre melior appareret. His gauisa multitudo statim eius mentem magnis tentare petitionibus coepit. Namque alii tributa leuari: alii uestigia tolli: quidam solui custodias acclamabant. Cunctis autem postulatis in gratiam populi facile annuebat archelaus. Deinde celebratis hostiis cum amicis erat in epulis. Ecce autem subito post meridiem congregati non pauci nouarum rerum studiosi: ubi communis luctus de re cessauit: propria laments iulcipiunt flentes eorum casum quos propter abscessum ex porta templi aquilam auream Herodes morte damnauerat. Dolor autem non occultus erat: sed clarissimis quaestibus fierique iusto & plactu ciuitas perionabat uirorum causa uidelicet: quos pro templo ac legibus patriis interuisse dicebant. Eorum autem mortis poenas ab illis quos Herodes pecuniis donasset repetendas esse clamitabant: ac primum quem his constituerat ponificem reiciendum: aliumque pietate praestantem: magisque purum coaptari debere. Quibus & si mouebatur. Archelaus ad ultionem: tamen eum uelut per profectionis metum continebat festinatio: ne si multitudinem reddidisset inimicam: motu eius impendiretur. Quamobrem monendo magis quam ui experiebatur sedare turbatos: missosque magistrum militum ut quiescerent rogabat. Sed illum seditionis auctores ubi ad templum uenit: priusque uerbum faceret: lapidibus perturbauerunt: & aliis post eum mulcendi sui gratia missis: multos enim allegabat Archelaus iracundae omnia responderunt. Neque si numero aucti fuissent: occissi fore uidebatur. Itaque instante azimorum die festo qui apud iudaeos pascha uocatur: plurima uictimarum copia plenus: infinita quidem ad templum ex agris multitudo religionis causa descendit: cum illi qui sophistas lugebant: in templo consisterent nutrimenta seditioni quaerentes. Hoc autem metu archelaus antequam omnem populum morbus iste corrumpere: cohortem militum & chiliarchum qui etiam seditionis principes comprehenderent eo dirigit: contra quos omne uulgus excitatum multos lapidum ictibus interfecit. Sautius uero Chiliarchus uix elabatur. Et illi quidem statim ueluti nihil mali actum esset ad celebranda sacra conuersi sunt. Sed Archelao sine caede iam multitudo comprimisse non uidebatur. Quamobrem totum illis immisit exercitum pedites per ciuitatem simul omnes equitesque per campum qui cum sacrificiis occupatos singulos inualissent: prope ad. ix. milia hominum occidunt: reliquam uero manum per muros proximos deiecerunt. Praecones autem sequebantur Archelaum iussu eius unumquemque ut domum rediret admonedo. Itaque cuncti neglecta diei festiuitate abiit. Ipse autem cum matre necnon & popla & Ptholomaeo & nicolao amicis ad mare descendit reli-

eto Philippo regni procuratore itemque rerum familiarium curatore. Vna uero egressa est cum filiis suis Salome fratrisque regis filii genere: specie quidem uelut Archelao ad successionem firmam adiuuato futuri: certa uero causa quae contra leges in templum dimissa fuerat delaturam. Interea fuit illis Caesariae obuiam Sabinus Syriae procurator ad iudaeam ueniens ad pecunias custodiendas herodis. Quae ulterius progredi uariis inhibuit multis accitis Archelai praecipuis intercedente Ptholomaeo. Et tunc quidem Sabinus in gratiam Vari neque ad accas uenire properauit: neque thesauros paternae pecuniae clausit Archelao: sed usque ad cognitionem Caesaris se otiosum manere pollicitus apud caesariam commorabatur. Postea uero qua sibi obstantium unus Antiochia petitalter hoc est Archelaus romam nauigauit: mature profectus in hyerosolimam regiam tenet: custodique principibus idemque dispensatoribus euocatis: rationes pecuniarum discutere conabatur: & accas occupare tentabat. Non tamen immemores Archelai mandatorum custodes erant sed in obseruando singula quaeque perseverabant: causam custodiam magis Caesari quam Archelao tribuentes. Cum hoc autem antipas quoque de regno certabat: posteriore herodis testamentum firmiter esse defendente in quo res ipse antipas fuerat scriptus: eique tam Salome quam multi alii cognati qui cum Archelao nauigarent suffragio esse promisserat. Ducebant autem secum fratrem matremque Nicolai Ptholomaei in quo pro fide apud herodem probata non nihil uidebatur esse momenti. Namque illi fuerat amicorum carissimus. Oratori autem Hirinio propter dicendi acrimoniam plurimum confidebat unde etiam qui se monerent ut Archelao pro aetatis merito & secundi testamenti uoluntati cederet audiendos esse non censuit. Romae uero migrauerunt ad eum cunctorum studia propinquorum quibus inuisus erat Archelaus: quique praecipue liberi omnes suique iuris esse cupiebant: & aut romano magistratu administrari aut si hoc non impetrarent antipam regem habere ad hoc etiam Sabinus petebatur antipas qui Archelao per epistolas accusauerat apud Caesarem: antipam uero multum laudauerat itaque digesta crimina Salome & caeteri qui cum ea sentirent Caesari tradiderunt & post eos Archelaus gestorum suorum per scripta capitula patrisque anulum per Ptholomaeum rationesque administrationis intromisit ad Caesarem. Ille autem praemeditatis eisque ab utraque parte dicerentur: ubi & regni magnitudinem multitudinemque reddituum animaduertit. Atque insuper herodis familiam numerosam praelectis et uariis ac Sabinis litteris optimates romanorum ad consilium uocat. In quo tunc primum ex Agrippa quoque ac filia sua natum gatum sedere iussit filium adoptiuum: atque ita partibus praesequendi copia dedit. Igitur Salomes filius antipater. Namque eis erat orator acerrimus eorum qui aduersabant Archelao: accusationem praesens in simulacris Archelao quasi uerbis quidem nunc de regno uideretur contemderet: re autem uera iam dudum rex esset effectus: & apud aures modo Caesaris cauiaretur: quem iudicem successionis expectare noluisse. Nam post Herodis mortem quibusdam ut diadema sibi imponerent subornatis regis eum more in solio aureo residetem partim ordines militiae permutasse: partim condonasse promotiones: & insuper his omnia annuisse populo: quae uelut a rege impetranda petiisset: maximorumque reos criminum quos pater suus uinxerat absoluisse quique ista fecisset: modo regni umbram a domino postulaturus uenisse: cuius sibi corpus ipse rapuisset: ut non rerum: sed uocabulorum dominum esse Caesarem demonstraret. Ad haec ei quoque etiam luctum patris assumulasset obiciebat: cum interdum quidem personam componeret in mœrens: noctu uero ad commensationes usque potaret. Denique seditionem uulgi ex hac indignatione constatam esse dicebat: totius autem orationis suae uires eorum multitudine qui circa templum caesi fuerant abstruebat. Hos enim ad diem festum quidem uenisse: ad hostias uero quas ipsi mactauerant crudeliter esse iugulatos: tantumque in templo funerum esse congestum quantum nullum ab externis illatum bellum implacabile cogessisset. Itaque huius crudelitatis Herode presso ne spe quidem regni unquam eum dignum esse uisum: nisi cum sanae mentis inops erat: animam deterius aegrotante quam corpore: & quem in secundo testamento scriberet ignorabat: praesertim qui priore testamento scriptum incusare nihil posset: sed incolumi corpore omnique uitio purgata mente fecisset. Ut tamen quis firmiter esse ponat morbo laborantis arbitrium: ipsum se Archelao abdicasse regia dignitate: multis in eam contra leges admissis. Nam qualem fore si acciperet a Caesare principatum: qui antequam acciperet tantum populum peremisset: Occulta in hunc modum persecutus Antipater multis ex numero circumstantium propinquorum in singula crimina testibus exhibitis perorauit. Surrexit autem Nicolaus defensor Archelai & ante omnia eadem in templo necessario factam esse perdocuit. Nam quorum necis argueretur: non regni solum sed etiam ipsius iudicis id est Caesaris hostes fuisse aliorum autem criminum suasores aduersarios demonstrauit. Secundum uero testamentum iccirco ratum manere postulabat: quod Herodes in eo successoris sui firmatorem Caesarem constituisset. Nam qui tantum sciret ut rerum domino potestas succederet. Nec unquam in herodis errasse iudicio: sed sano corde quem constitueret elegisse qui per quem constitui deberet non ignorauit. Cum autem omnibus expositis etiam Nicolaus perorasset in medium praesens Archelaus ad genua Caesaris accedit otiose. Quo benigne a Caesare erecto eo quoque paterna quidem successione dignus esset ostendit certum uero nihil pronuntiauit. Sed illo die dimisso consilio: cum ipse de cognitis deliberabat: utrum ex his qui testamento continerentur aliquem regni oportet

teret constitui successorem: an toti familiae distribui principatum. Multitudo enim personarum egere subsidio uidebatur. Sed antequam de his quicquam statueret a Caesare mater Archelai marchace morbo corrupta moritur. Et uariae litterae de Syria prolatae sunt iudaeos defecisse nunciantes quoque uarus ferre prospiciens Hyerosolimam postquam Archelaus nauigaret ascendit ut incensores seditionis cohiberet. Et quia multitudo cessatura non uidebatur ex tribus quas e Syria duxerat secum cohortibus unam in ciuitate reliquit: atque ita in Antiochiam ipse remeauit. At Sabinus cum postea in Hyerosolimam uenisset causas nouarum rerum iudaeis praebuit: modo uim custodibus ut Accas sibi idem arces traderent adhibendo: nunc maligne regis exquirendo pecunias. Non autem solis relictis a Varo militibus fretus erat sed etiam seruorum suorum multitudine: quos etiam omnes armatos auaritia ministros habebat. Festo autem quinquagesimo dieque penthecoste a iudaeis uocatur: septies septem diebus ex actis rediens ex eorum numero uocabulum nacta non religionis solennitas populum sed indignatio congregauit. Denique concursus infinitae multitudinis ex Galilea idemque Idumea & hiericunte trans iordanemque positis regionibus factus est: cum indigena ex ipsa ciuitate populus iudaeorum ex numero simul & alacritate praestaret: & tripartita manu terna castra collocauerunt: una in septentrionali regione templi: altera in meridionali Hippodromum uersus: tertiaque in occiduo prope regiam tractu circumfessosque Romanos undique obsidebant. Sabinus autem multitudine pariter eorumque spiritu perterritus: crebris quidem Varum nuntiis praecabatur: ut quae mature ferret auxilium quasi lanianda cohorte si quid more interuenisset. Ipse uero in altissimam castelli turrimque Phaelus uocabatur euadit fratris Herodis cognomine: quem Parthi necauerunt. Hinc militibus cohortis: ut in hostes irruerent signum dabat. Nam praeter timore quibus ipse praeter descendere nullus audebat. Eius autem praecipuis milites obediens in templum uolant: uehementique cum iudaeis pugna configunt: in qua dum nemo desuper adiuuaret imperitos belli peritia superabant. Postea uero quam multi iudaei portibus occupatis a uertice sagittis eos appetebant: plurimi conterebantur: & neque ex alto iaculantes ulcisci facile poterant: neque communius dimicantes ferebant. Ab utrisque tamen afflicti succedunt portibus: opere magnitudine atque ornatu mirabiles. Ibi quoque cum multi flamma subito comprehensi aut ea consumebantur: aut in hostes desilientes: ab ipsis occidebantur: alii introrsum cedentes praecipitantur ex muro. Nonnulli desperata salute incendii periculum suis gladiis praerueniebant. Qui tamen ex mœnibus obrepando in Romanos fecissent impetum metu attoniti nullo negotio subigebantur: donec omnibus aut interemptis aut timore deiectis thesauro dei defensoribus destituto manus milites attulerunt: & quadringenta ex eo talenta diripere. Quorumque furto sublata non sunt congregauit Sabinus. At iudaeos multo plures: magisque pugnantem tam uirorum quam opum interitus in Romanos contraxit. Obsidumque regia minitabantur exitum: nisi quamprimum inde secederent: Sabinus si uellet una cum cohorte militum abeundi copiam pollicentes. Quibus opitulabantur regalium plurimi qui ad eos sponte transfugerant. Pars tamen bellicosior. Erat sebastenorum tria milia. Hisque Rufus & Gratus praepositi unus peditum rector: at uero equitum Rufus. Quorum uterque uir corporis atque prudentia: etiam si nullam manum obediens haberent: magnum tantum momentum belli Romanis addidissent: Itaque iudaei quidem instare obsidioni simul: & castelli mœnia tentantes & ad Sabinum clamantes: ut nullo impediens discederet: habituros tanto post tempore patriam libertatem. Sabinus autem quam optaret euadere: fidem tamen pollicitationibus non habebat sed eorum lenitatem insidiarum esse illecebram suspicabatur: simulque auxilium uari sperans obsidionis periculum perferebat. Eodem tempore per iudaeam plurimis locis tumultus erat multosque ad regni cupidinem tempus impulerat. Nam in Idumea quidem duo milia ueteranorum qui sub Herode militauerunt congregati armis instructi cum regalibus decertabant. Quibus Aciabus regis consobrini ex uicis minutissimi repugnabat campestre praedium declinando. Inferiori autem Galileae iuda filius Ezechiae latronum principis ab Herode quondam rege capti: qui tunc illas regiones uastauerat: non parua multitudine collecta raptisque regis armentariis: & omnibus quos circa se habebat armatis contra potentiae cupidos manus mouebat. Trans flumen quoque Simon quidam ex regalibus seruis pulchritudine simul & uastitate corporis fretus imposto sibi diademate cum latronibus quos congregauerat ipse circueiens: & apud hiericunta regiam: & multa alia magnifica diuersoria igni corripit: facilem sibi praedam ex incendio comparans. Omnesque habitationes in quibus aliquid decoris erat concremasset nisi Gratus regionum peditum rector ex Trachone sagittarios: itemque sebastenorum pugnacissimos ducens properasset occurrere. Vbi peditum quidem in pugna multi consumpti sunt: ipse autem Simonem compendio praeruenit ardua ualle fugientem: & ex transuerso percussum in uertice deiecit. Incensa sunt autem & quaecumque Iordani proxima fuerunt sedes regiae apud Becherantes quorundam aliorum manu conflata ex locis ulterioribus: tunc etiam pastor quidam cui nomen erat Atrunga eo regnum afflatum ausus est: quod ut speraret uir corporis animaeque fiducia mortem contempnentis impulsus est. Ac praeterea fratrum sibi similibus robore quorum singulis tanquam ducibus & Sarrapis

attributa manu armatorum ad incursum urebatur. Ipse autem ueluti rex maiora negocia procurabat. Et tum quidem sibi etiam coronam imposuit: non paruo autem post tempore cum fratribus suis uastando territoria & occidento precipue romanos itemque regios perseuerauit: cum nec iudaeorum quisque effugeret: qui lucrum aliquod ferens uenisset in manus. Ausi sunt autem apud Amathontam compertum romanorum agmen obsidere: qui frumenta cohorti atque arma portabant. Vbi animum quidem centurionem: & xl. fortissimos iaculis confecere. Caeteri uero in periculo constituti similia sustinendi auxilio grati qui cum sebastenis aduenit elapsi sunt. Multis in hunc modum contra indigenas itemque alienigenas per omne bellum gestis post aliquod tempus tres ex his comprehensi sunt natu quidem maximus ab Archelao. Duo uero qui aetate sequebantur in manus grati ac ptolomae delati. Nam quartus Archelao pactione concessit. Sed hic finis eos postea secutus est. Tunc autem latrocinali bello cunctam inflammabat iudaeam. Varus autem acceptus sabinus & principum litteris toti cohorti metuens opem his ferre properabat. Itaque cum duabus reliquis cohortibus & quatuor aliis equitum in ptholomaida profectus eodem regum atque optimatum auxilia conuenire iussit. Ad haec ab herodorum etiam cum per eorum transiret oppidum: mille & quingentos accepit armatos. Vbi uero in ptholomaidem tam caetera manus auxiliorumque propter herodis inimicicias aretas rex Arabum non cum exiguo numero equitum peditumque peruenit. Statim exercitus partem in galileam quae ptholomaidi propinquior erat dirigit amici sui galli filio his rectore praeposito. Qui mox & aduersus quos ierat omnes in fugam uertit: & sephore ciuitatem captam ipsam quidem incendit: incolas uero eius seruitio subiugauit. Varus autem ipse cum omni samaria potitus ciuitate quidem abstinuit: quae inter aliorum turbas nihil eam mouisse deprahendit. castris autem ad uicum positus qui appellatur Aron ptholomaei possessionem propterea direptam a barbaris: & ab amicis herodis qui ptholomaeo infensi erant. Inde sapho progreditur alterum uicum tutissimum: quem similiter omnesque redditus sibi repertos fuerant depopulati. Caedis autem ignisque plena erant omnia: nec praedae barbarorum quicquam obstabat. Exusta est autem emus iussu uari necessarii caeterorumque indigne feretis habitatoribus eius fuga dispersis. Hinc progressus ad hyerosolimam cum exercitu solo uisu: iudaeorum castra disiecit: & alii quidem per agros abiere fugientes. Qui uero intra ciuitatem debebant suscepto eorum seditionis causas in alios conferebant: nihil quidem se poenitus nouisse dicentes sed propter diem festum receptam necessario multitudinem in ciuitate obsessos esse potius cum romanis quam cum seditionis conspici posse. Ante uero obuiam ei uenerant Iosephus Archelai consobrinus: & cum grato rufus agentes exercitum regium & sebastenes: & ex romana cohorte milites ornatos ornato consueto. Sabinus enim nec in eos uari uenire passus iam dudum ex ciuitate ad mare discesserat. Varus autem dispersit aduersus auctores tumultus per agros dimisit exercitum: multisque sibi exhibitis: quos minus turbulentos inuenisset custodiae tradidit: maxime uero nocetium prope ad duo milia crucifixit. Adhuc autem super idumeam superesse decem armatorum milia nuntiato. Confestim Arabas domum redire iubet: quia eos non auxiliantium more uti militia: sed pro sua libidine & ultraque ipse uellet agros uastare perspexit: suis autem conuocatis agminibus in aduersarios properabat. Verum illi se uari antequam in manus uenirent Aciabi consilio tradiderunt. Varus autem multitudi uenia data duces eos interrogandos misit ad caesarem. At ille cum ignouisset caeteris: nonnullos regis cognatos: erant enim quidam inter eos herodis propinqui: supplicio subiugari praecipit quia omnino contra regem suum arma accepisset. Varus autem hoc modo rebus apud hyerosolimam compositis eademque cohorte quae dudum in praesidio ciuitatis fuerat ibi relicta Antiochiam abiit. Romae autem Archelao alia rursus cum iudaeis causa conflata est: qui ante seditionem permissu uari legatis exierant: ius genti suae liberum petitori. Erant autem numero quinquaginta qui uenerant astantibus una cum populo qui romae degerent octo milibus iudaeorum. Itaque conuocato a caesare optimatum romanorum amicorum concilio in palatini Apollinis templum quod priuatum ipsius erat aedificium admirandis opibus exornatum: multitudo quidem iudaeorum constitit cum legatis contraque Archelaus cum amicis. Cognatorum autem amici ab utraque parte secreti aderant. Nam & cum Archelao stare propter odium atque inuidiam recusabant: & cum accusatoribus conspici pudore caesaris prohibebantur. Inter quos erat etiam philippus archelai frater beniuolo animo duabus ex causis praemissus a uari ut & Archelao subueniret: & si regnum herodis nepotibus distribui placuisset: partem aliquam mereretur. Iussit autem accusatores exponere quae nam contra leges fecisset herodes: primum non se regem sed omnium qui usque fuissent tyrannum crudelissimum tolerasse dicebant. Deinde multis ab eo trucidatis ea pertulisse superstitibus ut beatiore mortui putarentur. Non enim tormentis solum eum lacerasse corpora subiectorum: sed etiam gentis suae ciuitatibus deformatis ex terras ornauisse: populisque alienis iudaeam sanguinem condonasse. Pro antiqua uero foelicitate ac patriis legibus nationem suam tanta egestate simul ab eo: atque iniquitate repletam: prorsus ut plures ex herode clades paucis annis sustinuerint: quam omni auro maiores sui postquam ex babylone discessere perpeffi sunt. Xerxe tunc regnante ad discordiam concitati. Verum se ramen ad hanc mediocritatem & aduersae fortunae consuetudine

processisse ut etiam successionem uoluntaria acerbissimae feritatis subirent qui & Archelaum tantum tyranni filium patre mortuo regem appellassent: nihil morati: & una cum eo luxissent mortem herodis: ac pro eius successore uota celebrassent. Illum autem quasi metueret: ne non certus eius filius uideretur ex caede trium milium ciuium regni sumpsisse primordia: & quia principatum meruit tot immolasse deo hominum uictimas: tot festo die templum cadaueribus impleuisse. Recte igitur eos quae de tantis malis superessent: aliquando respexisse calamitates suas: & belli lege cupere uulneribus excipiendis ora praebere: atque ab romanis precari: ut iudaeae reliquias misericordia dignas existimarent: ne uel quod ex ea natione restaret his obiceret a quibus crudelissime lacerabatur: sed patriam suam coniungi syriae finibus ac per iudices romanos administrari decernerent. Hoc enim modo probatum iri iudaeos: qui nunc ueluti turbulenti ac belli cupidi reprehenduntur: moderatis rectoribus obedire. Iudaeorum quidem accusatio eiusmodi petitione conclusa est. Cum autem surrexisset contra Nicolaus primus criminibus quae in reges erant proposita dissolutis: nationem cepit arguere: quia neque gubernari facilis esset natura quae regibus uix pareret. Vna uero etiam propinquos Archelai qui se accusatores contulerant insimulabat. Sed tunc quidem partibus caesar auditis conuentum diremit. Paucis autem diebus post mediam regni partem sub tetrarchae nomine dedit Archelao: etiam regem si se dignum praebuisset factum esse pollicitus. Reliquam uero dimidiam in duas tetrarchias diuisit: duobusque aliis Herodis filius attribuit: unam philippo: alteram illi qui cum Archelao de regno ceptauerat: Huius autem parti cesserat trans flumen regio quae ducenta talenta redditus erant. Bathanea uero & Tracon & Aurantides: & quaedam pars domus Zenonis circa unam uicum philippo destinata sunt quae talentorum. c. redditus ministrabant. Archelai uero ethnarca idumeam omnemque iudaeam & samariam habebat: quarta tributorum parte leuata pro munere quia non rebellasset cum caeteris. Ac ciuitates quibus imperaret & ei traditae sunt Stratonis Pyrgus & Sebaeste & Ioppe & Hyerosolima. Graecas uero Gazam & Gadaram & Hioppo regno auulsiis Syriae caesar adiecit. Erant autem redditus archelai. xl. talenta. quin & Salomae praeter illa quae testamento regis & relicta erant ianico domina & azoti & phaselidis idem caesar constituit: regiamque apud Ascalonam largitus est ex quibus omnibus talentorum. lx. redditus colligebantur. Domum uero eius Ethnarce subiugauit archelai. Cum autem caeteris herodis propinquis testamento relicto soluisset: duas eius filias uirgines extrinsecus quingentis milibus pecuniae donauit: easque nuptum pherorae filiis collocauit. Diuiso autem Herodis patrimonio etiam sibi relictas ab eo facultates ad mille talentum: huiusdem distribuit: exceptis suo nomine quibusdam rebus uilissimis propter honorem destinatis.

Iudaeus quidam interim simulat se esse alexandrum ob similitudinem cum illo romam uenit cognoscitur a caesare: patefacit ipse caesari dolum & fraudem: his ridens caesar remigum numero inseruit. sua fore illius fraudis interficit: ponuntur quaedam secte philosophorum & eorum uita. Cap. II.

Interea quidam iuuenis natione iudaeus apud aliquem libertinum romanorum in sidoniarum oppido educatus: illum se format similitudine quem herodes necauerat. alexandrum esse mentitus fallendi spe romam uenit. Huius autem facinoris habebat socium quendam gentilem suum: oes regni actus optime scientia: a quo instructus affirmabat eorum se misericordia qui sui atque aristoboli occidendi causa missi fuerant similibus corporibus subditis morti esse subreptos. Denique his multos iam iudaeos secellerat in creta degentes: ac liberaliter illic acceptus malumque inde transmissus ibique ampliore quaestu cumulatius etiam hospites suos magna uerisimilitudine romam secum nauigare pellexerat. Postremo delatus idem archina multisque muneribus ab iudaeis eius loci donatus quasi rex a paternis amicis deducebatur. Ad hoc enim fidei processerat formae similitudo: ut qui alexandrum illum uiderant: planeque nouerant hunc eum esse iurarent: igitur oes etiam romae uisendi eius studio circumfusi properabant: & infinita multitudo per uicorum angustias quocumque referebatur conueniebant. Tanta namque dementia multos ceperat ut illum sella portarent: ac regale obsequium propriis eius sumptibus exhiberent. Sed caesar alexandri uultum optime sciens: accusatus enim fuerat ad eum ab herode: & si priusquam uideret hominem: fallaciam similitudinis adauerat: hilariori tamen animi spe non nihil indulgendum putauit: & iudaeum quendam quae alexandrum bene cognosceret misit: ut ad se adolescentem adduceret. Quo ille conspecto statim per sonae differentiam coniectura deprehendit. Maxime autem ubi corporis eius duritiam & seruilis formam considerauit: intellexit omne commentum. Satis autem comotus est dictorum eius audacia aristobolum percontantibus saluum quidem illum esse memorabat consulto uero non ad esse: quia apud cyprum degeret cauendo insidias: minus enim se circumueniri posse disiunctos. Itaque iudaeus ei ab aliis separato uita dixit a caesare primum fore tantae fraudis si prodidisset auctorem. Id autem se facturum pollicitus ad caesarem sequitur: & iudaeum indicat: quae formae suae similitudine abusus esset ad quaestum. Tanta enim dona ex ciuitatibus eum singulis abstulisse docuit: quanta uiuus alexander accepisset. Risit his caesar & falsum quidem alexandrum propter habitudinem corporis remigum numero inseruit: suafore uero eius interfici iussit. Melius autem sumptum detrimentum pro amicitiae pretio satis esse indicauit. Ethnarchia uero suscepta memor discordiae superioris archelaus non solum iudaeis: sed et samaritanibus crudeliter abusus est. Nono quoque principatus sui anno legatis contra se ab utriusque ad caesarem missis: ipse qui-

dem in exilium pellitur. Viennā gallicæ ciuitatem: patrimonium uero eius thesaurus Cæsaris adiu-
dicatur. Quem quidē priusq̄ euocaretur ad cæsare: huiusmodi somnium uidisse commemorauit
Nouē aristas plenas: & maximas a bobus comedi somniauit. Accitos deinde uates chaldeorumq̄
nonnullos quidam illo putarent indicari somnio consuluerat. Aliis autē aliter interpretantibus Si-
mon quidā esseus genere dixerat. Aristas annos arbitrari bouesq̄ regē mutationes: eo quia agros
arando uerterent ac mutarent. Ideoq̄ regnatura esse tot annis quot significasset numerus arista-
rum: uarias autē rerum mutationes expertum esse moritura. His auditis quinq̄ diebus post idē ar-
chelaus ad causam dicendā est euocatus. Dignum autē dixi memoria etiā coniugis eius Glaphiræ
somnia Archelai filia Cappadocum regis referre. Quā cum Alexander primus habuisset uxore:
frater huius de quo loquimur Herodis filius a quo ille interfectus est: sicut iā designauimus post
illius mortē. Iube regi libyæ nuptiæ: eoq̄ defuncto domū reuerfam: domiq̄ apud patrem in uidi-
tate degentē. Ethnarches Archelaus ubi conspexit ad hoc amoris accensus est: ut eā statim repu-
diata coniuge sua Marianne sibi copularēt. Hæc igitur in breui tēpore postq̄ in iudæam rediit: ui-
dere uisā est instantē sibi Alexandrum dicere. Satis fuerat tibi libycū matrimonium: sed tu illo nō
contenta rursus ad meos penates reuerteris audacissima uiri terti quodq̄ grauis est: fratris mei
iuncta matrimonio. Equidē non dissimulabo contumeliā: te quæ licet inuitam recuperabo. Atq̄
hoc exposito somnio uix biduū superuixit. Igitur Archelai finibus in pro ainciā circūscriptis pro-
curator equitum apud romanos cōponius a Cæsare missus est ea sibi a cæsare potestate madata.
Hoc disceptante Galileus quidā Simon noie defectiois arguebantur: quia indigenas increparet:
si tributum romanis pendere paterentur: dominoq̄ post deum ferre mortales. Erat autē proprie
sectæ sophista: nulla in re aliis simul. Etenim tria sunt apud iudæos genera philosophiæ. Horum
unū pharisæi profitentur: alterq̄ saducei: tertium autē probabilius habetur esse colunt: gēte qui-
dem iudæi. Verum inter se mutuo amore coniunctissimi & qui præter cæteros uoluptatem qui-
dem quasi maleficia uitare. continentia uero seruare neq̄ cupiditati succumbere: uirtutē maximā
ducere. Itaq̄ nuptias quidē fastidiunt: alienos uero filios dum adhuc molles sunt erudiunt: tradit-
os pro cognatis habentes suis moribus diligenter instituunt. Non quia coniugia uel humani ge-
neris successione censeant pimentā: sed quia cauendam putent intemperantiam foeminæ nullam
eæ uni uiro fidem seruare credentes. Quin & diuitiæ contemptores sunt: rerūq̄ apud eorū cōi-
catio admirationi habetur: neq̄ inuenias alteri alterq̄ opulentia p̄stare legemq̄ sibi dixerūt: ut q̄
disciplinam suā sectari uellent: bona contubernio publicaret. Ita enim fore ne uel paupertatis hu-
militas: uel diuitiæ dignitas appareret: sed permixtis facultatibus ueluti inter fratres unum esse
omniū patrimonium. Probo autem ducunt oleū: & si quis uel inuitus unctus fuerit: munditiis cor-
pus abstergere: quoniā squalorē decori putant dūmodo semper in ueste sint candida. Designatos
autē cōium rerum procuratores habent: & ad usus oīum indiuisos. Non est autē illis una ciuitas
certa: sed in singulas multi domicilia transferunt: & aliunde aduenientibus sectæ suæ professori-
bus quid habeant promptū exhibent quasi propriū. Deniq̄ tanq̄ consuetissimi ad eos ingrediun-
tur quos nunq̄ ante uiderunt. Hinc est quia cū peregrinantur propter latrocinia tantū armatur:
neq̄ præterea quicq̄ ferunt. In singulis autē ciuitatibus ex eodem collegio specialis curator hospi-
tium constituitur qui eorū uestimenta cæteraq̄ usui necessaria tueatur. Amictus autē cultusq̄ cor-
poris oībus pueris in metu & sub cura magistrī agentibus par est. Nec uero uestitū siue calceos
mutant: nisi aut oīno concisis prioribus aut longi tēporis: usū consumptis. Nihil autē inter se mer-
cantur aut uendunt: sed egenti quisq̄ quod habeat præbens refert ab eo quod ipse non habeat.
Quāuis etiā sine permutatione cunctis libera sit facultas a quibus libuerit accipiendi quod opus
sit. Præcipue circa deū religiosi sunt. Nāq̄ ante solis ortū nihil profani loquunt. sed ei patria quæ-
dā uota celebrant: quasi ut oriatur p̄cantes. Deinde ad quas uenerunt singuli artes a cūtoribus
dimittuntur. Cūq̄ ad horā quintā studiosē fuerint operati rursus in unū congregantur: lintheisq̄
præcinctis uelaminibus ita corpus aquis frigidis abluunt. Atq̄ hac lustratione in eadē secreta co-
cunt. Quo neminē alterius sectæ hoīem aspirare cōcessum est ipsiq̄ purificati: uelut in sanctum
quoddā templū in cœnaculum conueniunt: quibus cū silentio sedentibus pistor quidē panes et
dine unum aut ualsculū ex uno pulmento singulis cocus apponit. Deinde uoce cibū sacerdos an-
teuenit: neq̄ gustate quēq̄ fas est: nisi prius deo celebratur oratio. Post sinē quoq̄ prandii uota re-
petunt. Nā & cum incipiunt & desinunt quasi datorē uictus deum laudibus canunt. Tunc ueluti
sacris illis depositis uestimentis usq̄ post meridiē ad opera se conferunt. Reuersiq̄ inde similiter
cœnant confedentibus etiā hospitibus si quos fortasse interuenisse repperint. Neq̄ uero clamor
unq̄ tecum illud: neq̄ tumultus inquietat: cum etiam loquendi ordine aliis alii cedant: eorumq̄
silentium extra tectum constitutis Arcanum quoddā uideatur horribile. Cuius quidē rei per-
petua sobrietas causa est: quodq̄ apud eos edendi aut potandi modus saturitate diffinit. Sed quā-
uis aliquarum rerum nihil sine præcepto faciunt curatoris: tamē in his duobus hoc est in iuuan-
do & miserēdo sui iuris sunt. Nam & subuenire dignis cum opus est suo arbitrio cuiq̄ licet atq̄
indigentibus alimenta porrigere. Sane cognatis dare aliquid sine curatoribus interdictum. Idem

iracundiæ moderatores iusti sunt: indignationem cohibent: fidem tuentur: patri obsecundant: &
omne quod dixerunt iureiurando fortius habent. Ipsum autē iusiurandum quasi periuro deterius
uitant. Iam enim mendacio condēnatum arbitrantur: cui sine deo non creditur. Summum autem
studium uetere scriptis adhibent ea maxime indeq̄ quæ animæ & corpori expediant eligentes.
Hinc illis morborum remedia stirpes medicas quæq̄ uim propriā singuli lapides habeant riman-
tibus conquirantur. Sectæ uero suæ studiosis non statim cum eius una collectio: sed per annū in
regem extrinsecus cōmoranti cuiq̄ eundem uictus ordinē tribuunt. Dolabram quoq̄ & quod
prædictū est perizoma & albam ueste tradentes. Cum uero processu temporis experimen-
tū cō-
tinentiæ dedit: accedit etiam ad cōmunem cibū: & purioribus ob castificationē scilicet aquis par-
ticipat: neq̄ tamen in conuictum assumitur. Post ostensionem quippe continentia duobus annis
aliis mores eius probantur. Cūq̄ dignus apparuerit tunc demū in cōsortium assumitur. Prius ue-
ro quam incipiat cōmunem habere cibum magnis execrationibus abiurat se primū quidem cole-
re deum: deinceps quoq̄ erga homines seruare iustitiam: & neq̄ propria sponte nocere cuiq̄: neq̄
ex præcepto obesse: quinimmo iniquos omnes odisse: & cū laborare semper iustitiæ sectatoribus
fidem omnibus seruare. maxime uero principibus. Neq̄ enim absq̄ uoluntate dei cuiq̄ consenti-
re posse ad principatus potētiam accedere. Si uero ipse cæteris præsit nunq̄ abuti nunq̄ se ab usu
rum uiribus potestatis ad cōtumeliam subiecto: sed neq̄ ueste aut ambitioso aliquo ornatu re-
liquis eminere ueritatem semper diligere: & habere propositū conuincere mentientes. Manus ue-
ro a furto & animā puram seruare ab iniustis cōpendiis: & neq̄ aliquid de misteriis consecrantes
cælare. Neq̄ profanis eorū quippiam publicare: etiam si intentata quisp̄am morte compellat. Su-
per hæc aut addunt nihil se de dogmatibus aliquid quā ipsi susceperint tradere. Fugere autem la-
trocinia: & conseruatum iri similiter dogmatis sui libros: angelorū nomina his quidem execratio-
nibus explorant: & quasi præmuniunt accedentes. Depræhenfos uero in peccatis a sua congrega-
tione depellunt: & qui taliter fuerit condēnatus miserabili plerūq̄ morte consumitur: illis quidē
sacramētis sacratibus obligatus: neq̄ capere ab aliis oblatū cibum potest. Herbas uero pecudum
more decerpens: & fame exæsa membra corruptuntur. Ob quam etiā plurimos plarūq̄ miserati:
& extremū spiritum agentes receperunt sufficientē pro peccatis eorū quæ usq̄ ad mortem addu-
xerat poenam fuisse censentes: in iudiciis uero sunt diligentissimi atq̄ iustissimi. Disceptant autē
non minus quam centū in unum coacti: quod aut ab his decretū fuerit immobile manet. Vene-
ratio quoq̄ apud eos post deum magna legiferi est: ita ut si quis blasphemauerit morte damnet.
Senibus uero obedire: & plurimum quorūq̄ deprobabile arbitratur officium: cum simul deniq̄
federint. x. nullus unus nouem loquitur inuitis. Exponere quoq̄ i medium eorū uel in dexteram
sui partem quisq̄ deuitat. Sabbatis quoq̄ operationē aliquam contigisse omnibus iudæis dilige-
tius cauent neq̄ cibum sibi solum pridie præparant: ne uidelicet illo die ignē accendant: sed neq̄
uas aliquod transponere præsumunt immo nec alium purgant. Aliis autem diebus fodientes fou-
eam uno uerbi gratia pede altera illi cum illa dolabra quā tradi nuper accedentibus di-
ximus demissa ueste sese diligentissime contegentes: ne scilicet splendori diuino iniuriam faciāt:
in eadem fouea ab onere uentris leuantur: ac deinceps terram quam effoderant reducunt: idq̄ ip-
sum faciunt in locis secretissimis: & nempe cū naturalis sit ista purgatio: nihilominus tamen solē
nem habent ut quasi ab immunditia diluantur: decernunt autē inter se secundum susceptæ absti-
nentiæ tempora in ordines. iiii. tantumq̄ hi qui minores sunt inferiores præcedentibus æstiman-
tur ut si aliquos eorū contigerit quasi a contractu alienigenæ diluantur uiuunt aut quā longissi-
me: ita ut plurimi eorū usq̄ ad centenariam præferat ætatē propter simplicitatem. s. uictus: quod
eis nimirū accedere puto propter institutionē bene in omnibus ordinatā. Sunt at aduersorum
cruciatu siquidem uincunt firmitate consilii. Mortē uero si cum decore obeunda sit iudicant et
immortalitate meliorem: prodit aut eorum in oībus negociis animos bellum gestum cum roma-
nis. Tunc siquidem per artuum contractiones & ignes ac per tormenta omnigena trāscentes: ut
uidelicet in legistatores aliquid loquerentur iniuriam: uel ciborum quippiā quos non solent ede-
rent: ad neutrum horum potuerunt impelli: sed neq̄ deprecari suos tortores: aut ipsa fere supplicia
in mediis quinimmo cruciatibus subridentes: & eis qui tormenta admouerant: illudentes constā-
tes animos cum quadam hilaritate reddebant. s. quasi qui eos essent denuo recepturi. Opinio qp̄-
pe apud illos firmata constitit: corruptibilia quidem esse corpora: materiamq̄ eorum nō esse per-
petuam: animas autem immortales semper manere: & de æthere subtilissimo commeantes quasi
carceribus ita corporibus implicari: uelut quas illecebra carnalis attraxerat. Cum uero fuerint a
carnalibus releuata uinculis quasi de seruitute longissima liberatas ita ilico lætari: eas sublimē-
q̄ ferri. Et quidem bonis continentes in hoc græcorum sententiis pronunciant ultra Oceanum
degere: ubi eis sit imposita perfruitio: illic quippe esse regionē: quæ neq̄ imbris: neq̄ niuibus:
neq̄ æstibus aggrauetur: sed quam Oceano oriens Zephyrus & leuiter aspirans amonet. Malis
autem animabus procellosa loca & hiberna delegant plena gemitibus exercendarum sine fine pe-
narum: uidentur autem mihi secundum hanc ipsi intelligentiam græci quoq̄ fortibus suis quos

Herodes & Senideos uocant beatorum insulas sequestrasse: improborum autem animabus locum apud inferos impioꝝ: in quo etiã cruciari quosdam cõmentari sunt: Sisyphos uim & tantalos & tityos principio quidem immortales esse animantes: ob adhortationem utiq; uirtutis dehortationemq; nequitie bonos quippe fieri in huius uitæ cõuersatione meliores per spem bonorum etiã post lucem redibendos: improborum autē impetum retardari æstimantiũ: quoniam & si huius uitæ spatio latuerint: post obitum tamen sint immortalia tormenta passuri. Hæc sunt ergo: quæ esset de diuinitate animæ philosophantur. Plane illecebram is qui semel deoꝝ sapientiã gustauerint reponentes. Sunt autē in eis qui etiã futura nosse promittant. sacris uidelicet libris & uariis sanctificationibus: prophetarũq; dictis a primis ætatibus adhaerentes: raro autē accidunt: ut prædictiones eorũ frustratio consequatur. Est autē aliud etiam esse notum collegiũ cibos quidem & mores legumq; similia cum prioribus habens. Distat autē opinione coniugii: maximam siquidē uitæ hominum partem successione. scilicet amputare eos: qui abstineant nuptiis arbitrantur: quippe si in eandem uelint ire sententiã: defectuq; confestim genus humanum fore. Nihilominus tantum ipsi tanta moderatione conueniunt ut per triennium explorent ualitudinē feminarum. Et si cõstanti purgatione apparuerint idoneæ pertuuta eas in matrimonia adsiscunt. Nemo tamē eorum cum prægnante concumbit: ut ostendant: quia non uoluptatis nuptias: sed causa inierint liberorum. Lauantibus autē sceminis: ita ut uiris perizomatũ inest amicus: tales mores huius collectionis: duo aut priorum quasi ordines sunt. Ex quibus pharisei dicuntur qui certiorē legalium ritũ notitiam profitentur: & hi primũ dogma habent: ut imarinene & deo uniuersa deputent: & quidem uel agere quæ iusta sunt uel negligere secundum maiorē partem esse beniuolentiæ in hominibus profitentur adiuuante tantum in singulis & imarinene: animã autem quidem oẽm incorruptam esse: transire autē in alia corpora solas bonoꝝ: improborum autē interminabili supplicio cruciari. Saducei porro. i. sedis collectio imarinene omnifariã negant: & deum extra oẽm mali partationem inspectionemq; constituunt. Aiunt autē electioni hominũ uel bonum uel malum esse propositum: & secundum uoluntatem propriam alterutrum unumquẽq; coniungi. Animarũ autem generaliter uel supplicia denegant uel honores: & pharisei quidem sociabiles: & qui studeat se mutua dilectione compleri. Saducei uero & inter se feris moribus discrepantes: & conuersatio eorum ita circa participes ut erga externos inhumana: hæc sunt quæ de iudæorum philosophis dicenda repperi: nunc ad inceptum reuertor.

Decedente regno Archelai Philippus & Herodes antipas regũt Tetrarchas suas: desertur imperium ad Tyberium post mortem Augusti: Pilatus mittitur a Tyberio in iudæam: ob imagines Cæsaris quas itulit in templa oritur discordia maxima: Gaius cæsar uult deus appellari: eius imagines & statuas p̄cipit erigi: renitentibus illis minatur eis: moritur Gaius: Claudius rapitur in regnum: mittit Agrippam ad senatum ut placeat eum esse regē: nō admittit curia: remittitur Agrippas ad senatum nuntians pugnam aduersus eos.

Cap. III.

Archelai regno in ordine prouinciæ iam decedente reliquit idem Philippus & Herodes qui cognominabatur Antipas tetrarchus suas regebant. Salomæ autem moriens Iulie Augusti coniugi regionem quam rexerat: & iamniã & in phaselide palmito testamento reliquit. Delato autem ad Tyberium Iulie filium romano imperio post mortem. Augusti qui p̄fuit rebus annis septem & quinquaginta mensibus sex diebus duobus manentes in tetrarchiis suis: Herodes. scilicet Philippus: hic quidem iuxta fontes ipsos: de quibus iordanis flumen exoritur in paniada cõdidit ciuitatem: quam cæsariam uocitauit: aliamq; inferiori gaulanite: quã Iuliadē nominauit. Herodes uero in galylea Tyberiadam imperia autem cognomine Iulie. Misus autem a Tyberio in iudæam Pilatus qui curandã acceptat regionem nocte intempesta operas in hyerosolimam intulit imagines cæsaris: quæres postridie grandem inter iudæos suscitauit tumultum: nam qui aderant stupore permoti sunt: quasi iam profanatas leges suas uiderent. Nul lum enim fas esse dicunt collocari in urbe simulachrum. Ad quærelam autem eorum qui in ciuitate erant: subito etiam de agris multitudo confluit. Eunt autem illico Cæsariam ad Pilatum intentissime depræcabantur: ut ab Hyerosolimis auferrentur imagines: & eis iura patria seruarietur. Pilato autem supplicantibus abnuente circa domum eius proni corruerunt: & immobiles quæ diebus continuis noctibusq; mansere. Post autem Pilatus tribunal ascendens in studio magno conuocat multitudinem iudæorum quasi qui eis uellet dare responsum: cum subito milites accepto signo: sic enim fuerat præparatum: armati circumsteterunt iudæos: circumdataq; triplici acie. Iudæi quidem stuporis erant pleni uidentes insperatam rerum faciem. Tunc Pilatus denuntians trucidaturum se omnes nisi imagines Cæsaris suscepissent: annuit militibus: ut educerent gladios. Iudæi autem quasi ex uno consilio omnes subito corruerunt: & ceruices nudatas ad excipiendos ictus parauerunt uociferantes uniuersi magis se interfici uelle quam legem. Tunc Pilatus circa religionem studium populi demiratus confestim de Hyerosolimis statuas iussit auferri: deinde uero conturbationem alteram commouebat: erat apud eos sacer thesaurus quem Chorboan dicunt: hunc ad inductionem aquarum iussit expendere: erat autem indu-

tenda aqua ab stadiis. ccc. ad hoc itaq; uulgi oriebantur querelæ ita ut etiam pilati qui hyerosolimam uenerat cum clamore circũdarent tribunal: ille autem p̄uiderat: sed quidem tumultum eorum populo permiscuit armatos milites: qui tunc essent priuatoꝝ uestibus induti. Præcepit gladiis quidem non uterentur: sustibus autē acclamantes ferirent. Sicq; compositis rebus dat ex tribunali signum confestimq; cædebantur iudæi: quoꝝ multi quidem perierunt plagis: multi uero se inuicem trucidantes in fugã misera contritione uersi sunt tũc ad calamitatem interfectorum stupens multitudo conticuit: atq; ob hoc accusator Herodis tetrarchæ agrippas fuit filius aristoboli: quæ pater herodes interfecit: ad Tyberiu uenit. Illo autem non suscipiente accusationē resistens romæ ad aliquorũ quidem potentiũ notitias ambiebat. Maximis autem colebat officiis germanici filium Caiũ cum adhuc esset priuatus. Et quodã die iter copiosum epularum apparatus quibus eum demerebatur: ad ultimũ extensis manibus aperte deum cœpit p̄cari: celeriter illum mortuo Tyberio dominũ cunctorum uidere. Hoc cum quidã de familiaribus eius Tyberio nunciasset statim concludi iussit Agrippam qui & sub grandi ærumna usq; ad mortē Tyberii in carcere per menses sex tenebatur. sed defuncto eo post regnũ annorum duorũ & uiginti dieꝝ trium succedens imperium. C. Cæsar absoluit Agrippã uinculis & Tetrarchiam Philippi: iam enim iste decesserat ei tradidit: regemq; appellauit. Cum uenisset autē in regnũ agrippas: Herodis tetrarchæ cupiditatis per inuidiã suscitauit. Irritabat autē eum maxime in spem regni Herodias uxor: exprobrans ei secordiã & dicens: quia per id quod noluerat ad Cæsare nauigare careret potestate maiore: nam cum Agrippã ex priuato regem fecisset: quomodo dubitaret illũ ex Tetrarcha eodē honore donare. His adductus Herodes uenit ad Caium: a quo ob auaritiã uehementer increpatus ad hispaniam fugit: secutus eum quippe fuerat accusator agrippas: cui etiã Tetrarchiam illius. C. Cæsar adiecit. Atq; ita Herodes quidem in hispania peregrinante secũ etiam uxor decessit. Caius uero cæsar in tantum contumeliose abusus est fortuna ut etiã & deum se putaret: & uellet uocari. Patriam quoq; suã multoꝝ nobilitum cæde truncauit. Extendit autē impietatem suam etiã in iudæam: Petroniũ deniq; cum exercitu hyerosolimam direxit: p̄cipiens ut in tẽplo statuas eius leua ret: quod nisi susciperent iudæi contradicentes quidē ex his interficeret: reliquã uero multitudinē captiuaret: permouebat autē hoc profecto deum. Et Petronius quidē cum tribus cohortibus multisq; de Syria habitatoribus properabat in iudæã de antiochia. Iudæoꝝ uero quidam nō credebant famæ prælium nuntianti. Qui uero credebant nihil de resistentibus poterant cõminisci. celeriter autē in omnes peruadit metus: nam iam ptolomaidã peruenerat exercitus. Est autē hæc ciuitas Galyleæ littore in magno composita: circundatur autē montibus ab orientali plaga p̄ sexaginta stadia dissepatis: sed ad Galyleã pertinentibus: a Meridiano autē Carmelo qui abest stadiis centum uiginti: a septentrionali quoq; mōte qui est altissimus: quæ uocant etiam incolæ scalam tyroꝝ: & hic autē distat stadiis. c. ab ea autē urbe quasi ab duobus stadiis præterlabitur fluuiolus quæ uocant beleum exiguus prorsus: cui prope est sepulchrũ mēonis habens iuxta se. c. fere cubitorum spatium continentē: sed admiratione dignissimum: est autē species uallis rotundæ uitreã emittens harenã: quam cũ exhausserint multæ naues pariter accedentes: locus hirsidē rursus impletur: uenti siquidē quasi dedita opera conuehunt de circũstantibus supercilis harenã istam utiq; cõem. Locus autē metalli statim metalla in uitrũ quæ susceperit mutat. Mirabile quoq; mihi illud uideretur: quoniã cõuersã iam harenã in uitrum quæcũq; pars super margines loci ipsius fuerit iacta in cõem harenã denuo conuertitur. Igitur loci eius natura talis est. Iudæi autē cum mulieribus & filiis collecti incampũ in quo est sita ptolomais Petronio supplicabant principio ob patrias leges: deinceps uero etiã pro suo statu: ille at ob multitudinem p̄cantium & p̄cum inflexus exercituro: quidē & statuas in ptolomaidã reliquit: procedens autē in galyleã & conuocans in tyberiadã tam populũ iudæoꝝ quam omnes eorũ nobiles: & uim romani exercitus cœpit exponere: & minas cæsaris. His addens: quoniã & contumeliosa esset supplicatio iudæoꝝ: cum oēs siquidē gentes quæ parerent imperio ro. in suis urbibus inter reliquos deos: imagines quoq; Cæsaris locuissent soli iudæi istud abnuerent. Siquidē quasi ab imperio deficere esset etiã cum iniuria præfidentis. Illis uero contra legē moresq; patrios allegantibus: & quia ne dei quidē simulachrum nedum hominis: neq; solũ in templo: sed neq; in prophano aliquo totius regionis loco fas sibi esset locare: arripiens dictum Petronius respondit. Sed & mihi domini mei lex seruanda est. Si eã quippe transgrediar uobisq; p̄cam iuste animaduersionem subibo impugnabit sane uos: non petronius: sed ille a quo sum directus: siquidem ita & ego uos cogam implere quæ iussa sũt. Ad hoc omnis multitudo succlamauit ante legis temerationem omnem se libenter subire perniciem. Sedato autem eorũ clamore petronius ait. Pugnare ergo inquit aduersus Cæsarem estis parati? Responderunt iudæi pro cæsare quidem & populo ro. nobis semper per dies singulos usus est offerre sacrificia: si autem in templo imagines æstimer collocãdas debere eum totam iudæorum gentem primitus innouare: præbere se quippe iugulos cum mulieribus & paruulis ei qui interficere uoluisset. Ad hæc admiratio Petronium miseratioq; peruasit intuentem & insuperabilem religionem utrorũ: & tantum uulgus ad mortem constanter paratum. Et tunc quidem infectis oibus

recesserunt. Postridie autem ac deinceps summates eorum priuatim uiritimq; compellans; populum quoq; publice alloquens; tunc quasi cōsulens admonebat. Interdum etiam minabatur extollens & uirtutem romanā & indignationem cæsaris inter hæc etiam suam necessitatem cui essent exequenda p̄cepta: sed illi ad nulla hōg; experimenta cedentibus: cum uideret etiā sementem regionis intercipi ipsū quippe anni tēpus erat: & quinquaginta p̄one diebus multitudo in urbe otiose morabatur ad ultimū conuocatis omnibus ait se etiā periculosā rem uelle aggredi. Aut enim deo cooperante placabo cæsare: ac uobis cum saluabor libenter: aut illū in ultionem irritabo: pro tanta multitudine impendo animā meam. Atq; ita dimissis turbis multa pro eo uota facientibus Antiochiā ab Ptholomaida reuocauit exercitū: atq; illinc confestim missis ad cæsarem referens: & quo apparatu in iudæā irruisset: & q̄ tota gens supplicasset: quibus si abnuendum putaret: nosset cum uiris etiā prouinciam perdendā. Seruare siquidem ipsos legem patriam: & nouis p̄ceptis uehementer obistere. His epistolis respondit Caius imodice comminās petronio mortem: quoniā iussionum suag; legnis executor fuisset. Sed scriptorum taliū uectores per tres contempnos menses contigit aduersā tempestate retineri. Alii autē exitium. C. cæsaris nuntiantes prospere nauigauerunt: deniq; ante septem & uiginti dies epistolas Petronius accepit finē cæsaris indicantes quam illi peruenirent: qui cōminantia scripta portabant. Caio per dolū interempto: qui regnauerat annis tribus mēsisbus sex rapitur in regnū ab eo exercitu qui romæ erat claudius. Senatus autē referentibus consulibus ignatio Saturnillo & Pomponio secundo mandat tribus legionibus ut essent p̄sidio ciuitati: & ipse frequens in capitolium deuenit. Quia propter imanitatē cæi bellum agi cum Claudio decernebat: uolēs imperiū ad optimates reducere: ut sicut olym fuerat ad regendum dignissimi eligerentur. Accidit autē ut agrippas adueniret: quem cum & senatus in consiliū & in castra claudius euocasset: ut. s. eo strenuo adiutore uteretur in quibus res posceret: uidens Agrippa claudium iam esse opibus cæsare ad eum perrexit: quem ille illico legatum ad senatum misit indicantē suum propositum: quoniā primo quidem iuitus ab exercitu raptus sit iniquum esse se militū erga se studium tam religiosum deferere iam tutā aliter suam non esse fortunam: nam iam ad inuidiā satis esse q̄ in regnum uocatus sit. Deinde administratū ire paratum: esse se in rempub. non ut aliquis tyrannus sed ut p̄sul benignus sufficere sibi quippe honorem nominis. De singulis autē negociis cōem omnium stare sententiā. Nam & si nō natura esset modestus: locuples tamen moderandæ potestatis exemplū Caii morte esse propositum. quæ cum detulisset agrippas respondit curia: quasi quæ exercitū & bonis consiliis fideret nolle se subire uoluntariā seruitutem: sed accepto patre responso claudius rursus misit Agrippam nunciare eis: quoniā non posset adduci ut eos proderet: quoq; concessu in imperium esset accitus inuitum autē se inuitū esse pugnam aduersus eos cum quibus configere minime uellet: proinde eligendum esse locum extra ciuitatem in quo cōfigerent: neq; enim sanctum esse propter illoq; peruersitatem patnam ciuili cæde fœdari. Et Agrippa quidem ista senatui nunciavit.

Senatus uadit ad claudium: offert uictimas deo: ipse donat Agrippā regio patrimonio: moritur agrippa: claudius regnū in prouinciā redegit: & Herodes q̄ regnabat i calcide morit. Cap. III.

Inter hæc autem unus de his militibus qui cū patribus erant educens gladium. Cōmilitones iquit quibus perturbati causis parricidia perpetrare cupimus imperatorem aduersus propinquos nostros claudium secutos maxime cū habeamus imperatorem quem in nullo culpare possimus: & ad quem cum iustis magnis allegationibus: q̄ cum armis egredi debeamus. Hæc dicens per mediam egressus est curiam: omnibus se militibus consecutus: hoc exemplo optimates deserti in magno metu esse coeperunt: ac deinceps uidentes sibi aduersionem tutam non esse iter secuti militum ad claudium transierunt: occurrebant autem eis pro muris nudatos gladios ferentes hi qui totū regis ambitiosius adulabant: & p̄one accidit: ut progressi quinq; interficerentur: ante. s. q̄ militum impetū cæsar agnosceret: nisi p̄currens Agrippas imminentis ei facinoris periculum nunciasset: dicens quoniam nisi coercuisset exercitum iam in sanguine ciuium furentem confestim missurus esset omnes per quos conspicuū esset imperium: fieretq; solitudinis imperator. Hæc audiens claudius continuit militum impetum. Suscepit autē in castris aduenientem senatum: & indulgenti honore complexus: egressus cum patribus confestim obrulit deo uictimas: ut mos est pro imperio supplicari. Agrippam quoq; protinus muneratur regio patrimonio: omnia adiiciens ei: etiam illa quæ Augustus Herodi donauerat: traconitiden scilicet & aranitiden. Præter hæc autem aliud quoq; regnū quod Lysanie uocabatur. Et populo quidem donationem hanc per edictū uindicauit. Patribus autem p̄cepit: ut incisæ æris tabulæ in capitolio collocarētur. Donat autē ei etiam fratrem suum Herodē qui genus eiusdem erat bernici iunctus regione Chalcidis. Opinione autem Celerris Agrippæ dati regni census maximus effluebat: qua sane pecunia non ille in rebus exiguis abutebatur: sed talem murum hyerosolimim circumdare coepit: qualem si potuisset absolui inefficacem prorsus obsidionem romanis oppugnantis effecisset. Sed anteq̄ impleteret opus decessit in cæsaria. Regnauit autem annis tribus. Ante quoq; cum Terrarchiam regeret: aliis tribus annis tenuerat potestatem. Reliquit uero filias

quidem tres de cypro natas Bernicen: mariannem atq; drusilam: filium autem ex eadem ipsa comiuge nomine agrippam: qui non nimis paruulus erat. Tunc claudius regnum eius in prouinciam redegit in cuius procuracione missus est Cestius festus. Post hunc autem Tyberium Alexandrium: qui nihil de consuetudine patriæ immutantes gentem in pace tenuerunt. Post hæc uero & herodes qui regnabat in Chalcide decessit. Relinquens de sorore sua Bernice filios duos. Bernocianū & heroden: de priore autem marianne Aristobolum: cuius frater mortuus fuerat aristobolus priuatus: relicta filia iotapata: hi quidem erant sicut supra dixi liberi aristoboli: qui fuerat herodis filius. Alexander autem & aristobolus nati fuerant herodi de marianne: quos ipse parēs interfecit. Alexandria autem posteri in maiori Armenia regnauerunt.

Post obitum herodis qui i chalcide regnauit: claudius agrippam filium agrippæ regem instituit: Cumanus curam accipit alterius prouinciæ: unde inter iudæos oriuntur multi tumultus in die festi azimorum: populus in fugam se conuertit: & propter egressum de constipatione. xxx. milia hominum consumpta sunt.

Cap. V.

Post obitū autem herodis qui regnauit in Chalcide claudius agrippam filium agrippæ in auunculi sui regno constituit. Alterius autem prouinciæ suscepit curam post alexandrium cumanus: sub quo oriri coeperunt tumultus: & denuo iudæos calamitas cōprehendit. Conueniente quippe multitudine ad diem festum azimorum in hyerosolimā stante legione romana super porticulum templi armati quippe milites semper custodiebāt festos dies: ne quid conuenientes populi nouare auderent. Vnus ergo e militibus reductis turpiter uentis inclinans posteriora sua obuertit ad faciem iudæorum: & ad hunc habitum uocem emittens similem succlamauit. Ob quod factum tota coepit multitudo conuertere: ita ut circumstant cumanum ad supplicium militem deposcentes. Ex his autem inconsulti iuuenes: & quasi naturæ apti ad seditiones mouendas in litem grauissimam prosiliebant: hi continuo quippe saxa rapiētes percutiebant milites. Tūc ueritus cumanus ne totius in eum uulgi impetus fieret plures euocauit armatos: qui cum essent portibus immisi metus grauis incidit iudæis. Statimq; in fugam uersi relicto templo refugere coeperunt. Tanta autem per egressus de constipatione obrutio facta est: ut conculcatione mutua super. xxx. milia hominum consumpta sint. Facta est autem uni uersæ genti luctuosa festiuitas & planctus per domos singulas personabat.

Insurgunt tumultus latrocinantium: unde quidā p̄ cumanum capiuntur: libri legis per militē quēdam comburantur: accensū iudæi ex hoc conqueruntur apud cumanum: adiudicatus est ille ad supplicium ex hoc populus quieuit.

Cap. VI.

Secessit autem huic calamitati latrocinantium tumultus. Iuxta bethoro quippe circa assensum publicum stephanus quidam seruus cæsaris suppellectilē quādam uehebat: quæ ab irruentibus direpta latronibus est. Cumanus autem ad inquisitionem mittēs eos qui in proximis uicis essent: uinctos ad se adduci iussit: denuntians: ut cōquisitos latrones in uincula conicerent. qua occasione quidā militum in uico aliquo libros sacre legis offensos discidit atq; cōbussit. iudæi at quasi totā religionē inflammatā uiderit undiq; cōfluxerūt: & uelut machinamēto aliquo: ita ut superstitionis attracti oēs ad unā euocationē ad cumanū cæsariā cōcurrūt præcantes ut militē qui tantā cōtumeliā deo legiq; eius intulisset: nō relinqueret ipunitū. Ad hæc enī ille uidebat multitudinē neq; geturā: nisi aliq̄ eēt satisfactiōe sedata. adiudicatu militē p̄ mediū populū: ad suppliciu iussit adduci: sicq; iudæi placatis anis recesserunt.

Confliktus oritur inter galileos & samaritanos: quidā galileus ad festiuitatē ascendens interficit: Cumanus ad sedationē mittit p̄catores: hyerosolima audito homicidio uulgus in impetum in samariam irruit: Cumanus accurrit cū ala militum: multos interfecit principes hyerosolimæ præcatur ut ab incepto desistant: iudæi tandem eorum præcibus acquiescunt. Cap. VII.

Enuo at galyleorum & samaritanorū conflictus exoritur. In uico enim: quē gemmam uocant qui est in magno samariæ cōpositus: quidā galyleus de numero iudæorū ad festiuitatē ascendens interficit. Ad quod factū multi ex galylea regione cōuenerūt ut cū samaritis cōfigerēt. Hōg; at nobiliores cōuenerūt i cumanū rogantes: ut anteq̄ grauis calamitas oriret transiret in galyleā: & in eos qui auctores essent homicidii uindicaret. Cumanus his negotiis quæ habebat in manibus postponens illoq; petitiōes sine affectu præcatores emisit. Nunciato igif homicidio hyerosolima omnis multitudo cōmota ē: & relicta diei solennitate in samariā uulgus impetū fecit sine duce: ne cuiq; principū suorū retinenti acquiescentes: latrocinio at eorū & tumultu quidā Dinei filius Eleazarus & alexander præerat: qui in crabetene regione cōterminos irruentes promiscuā dedere cædē a nullius ætatis exitio tēperantes: uicos at inflamauerunt. Cumanus at hæc audiēs adduxit secū unam equitū alam quæ uocat sebastianorū ut auxilio his qui uastabant esset: sicq; eorū multos qui Eleazarus erant secuti cōprehendit: plures quoq; interfecit. Ad reliquā at multitudinē quæ in uastandos samaritanorū fines irruerūt: principes gentis de hyerosolima cōcurrerūt: optiq; ciliis: & aspis cinere capitibus præcabant: ut ab incepto desinerēt: nec p̄ exercendā in samaritas ultionē ad hyerosolimæ p̄niciē romanos cōmouerent: m-

DD

fererent at patriæ suæ atq; tēpli filiorūq; & cōiugū p̄priæ: neq; oīa p̄iter in discrimē adducerēt. Neq; ob unius galylei uindictā cūcta disperderēt. His accēscētes iudæi a negotio recesserūt.

Fiunt his tēporibus multa latrocinia samaritæ primates accedunt ad domiciliū quadratū: cōquerentes de huiusmodi latronibus: cōueniunt & nobiles iudæoz deffendentes: distulit domitius iudiciū: liddam uenit: audiēs iteꝝ querelas samaritanoz quosdam percutit securi: quosdā delegauit: Cumanus uidef romā proficisci: de reddēda ratione administrata puincia apud claudium: ex samaritis tres interficiuntur: Cumanus iubetur ex urbe discedere. Cap. VIII.

Mlti at per idem tēpus in latrocinia conspirabant: sicut uere solet insolentia crescere rebus quietis: per quæ oēm regionē agebant rapine: & audaces quiq; reliquis uim afferebant tunc samaritæ primates ad domiciliū quadratū qui Syriā puincia procurabat tyrum uenerunt uindictari de his qui regionem eoz deprædati fuerint postulat. Præsto at fuerant et iudæoz nobiles: & ionathas filius ananiæ princeps sacerdotū obiecta diluens al legabat: initiū quidē tumultus samaritas fuisse: qui primi homicidiū p̄petrassent: cām tamen calamitarū postea securatæ præbuisse cumānū: qui inter principia in auctores cædis noluisse ulcisci: tunc quadratus utraq; partē interim distulit dicēs. Quoniā cū ad ipsas regiōes uenisset diligenter singula inq̄reret: deinceps uero p̄cedens cæsariā oēs quos cumanus uinctos reliquerat in crucē sustulit. Inde cū Liddā uenisset denuo audiuit samaritanoz q̄relas & iudæoz decem & octo uiros quos cognouit pugnae fuisse p̄cipes securi percussit: duos at ex sumantium pontificum sacerdotem ionathā & ananiā eiusq; filium ananū: & nonnullos alios iudæos nobiles cæsariā destinauit: similiter at & samaritæ nobilissimos quosq;. Præcepit quoq; cumano & celeri tribuno romā nauigare redditurus claudio rationē pro his quæ in regno gesserat. His ita compositis alidda ascendebat hyerosolimam & inueniens multitudinem festiuitatem azimoz celebrantem sine ulla conurbatione Antiochiā rediit. Romæ autem cæsar auditis allegationibus cumani & samaritanoz aderat autem Agrippas iudæoz cām magna intentione deffendēs: siquidem & cumanum multi potentiū oderant pronuncians aduersus samaritas tres eoz nobilissimos iussit interfici. Cumanum at iussit urbe discedere. Celerē uero tribunū uinctum hyerosolimā mittens iudæis ad supplicium dedit: ut per urbem tractus capite cæderet. Post hæc felicē. Palantis fratrem destinauit ad iudæos: q̄ eoz puiciā cū Samaria & Galyleā & peam curaret: Agrippa uero de Chalcide i regnū magnū trāstulit: tradēs ei illā quoq; puiciā quæ felicis fuisset. Erat at ista traconidis & batanea & gaulanitis. Addidit autem regnum etiam Lylaniæ & tetrarchiam quam Varus rexerat.

Nero succedit Domitio quadrato: fratrem matrem & uxorem interfecit: ad Histronum opera se conuertit. Cap. IX.

Pse autem per annos tredecim: menses octo: dies triginta administratio imperio decessit successorem regni Neronem relinquens: quem iuadelis agrippinæ uxoris suæ in imperium coartauerat: & quidem cum legitimum haberet filium britannicum ex Messalina natum priore scilicet coniuge: & Octauia filiam: quam ipse priuigno collocarat Neroni. Susceperat autem ex agrippina antoniam. Et Nero quidem quemadmodum per magnitudinem foelicitatis: & opus abusus sit fortuna: & qualiter fratrem suum atq; uxorem matrēq; interfecerit. Post quos in omnes proximos immanitatem suam conuertit: atq; ut ad ultimum peramentiam ad histronum opera scenamq; peruenerit: quoniam scio esse & narrationem molestā tacitus præterire melius puto. Cōuertat at ad narranda: quæ ab eo aduersus iudæos gesta sunt.

Aristoboli filius regnat in armenia: augetur regnum agrippæ residuum iudææ foelici credit: hic eleazarum depræhendit mittitur romam cum multis aliis: insurgit nouum genus latrocinantium. f. sicarioz: insurgūt q̄dam secte hoīum q̄ cōsiliis & ypocrisi hoies decipiāt. Cap. X.

Mnotem igitur armeniam regnandā aristobolo dedit herodis filio. Regno at agrippæ quatuor urbes addit cū agris ad singulas pertinētibus imperia scilicet regione Abellam & Iuliam: in Galylea autem Tancheam & Tyberiadam. Reliqua autem iudææ foelici procurada dedit. Hinc principem latronū Eleazarum: qui per uiginti annos regione depradatus: aliosq; multos cepit: uinctosq; romā direxit: aliorūq; quos in crucē sustulit latronū: uel in communionem sceleris depræhensoz popularium: fuit p̄ne immunerabilis multitudo. Sic enim regione purgata aliud genus latrocinantium in hyerosolimis oriebat. Hi autē sicarii uocabantur. Die claro & in media ciuitate passim quosq; interficientes. Potissimū uero diebus festiuis imiscebantur uulgo: & scas sub ueste gestantes. His diuersos quosq; interficiebant ac deinceps collapsis hominibus illi inter reliquos descelere querebantur: qua fraude extra suspicionem manebant: diuq; latuerunt. Primus igitur ab eis ionathas pontifex interficitur. Post hunc autem quotidie plurimi cædebantur: atq; ipsis calamitatibus molestior timor ciuitatem premebat: sicut enim in medio bello per singula momenta omnes mortem operiebantur. Circūspiciebant autē eminus quosq; appropinquantes: & neq; amicis suis fidere poterant: dum tantum in medijs suspicionibus atq; custodijs nihilominus interficiebantur. Tanta erat latrocinantium temeritas & ars quædam latendi. Ad hæc autem alia etiam maloz collectio facta est cæde quidem

abstinentium: sed consilijs magis impiorum: quæ pars non minus q̄ sicarioz foelicem urbis statū corrupit: seductores quoq; homines & circūuentores sub spē religionis nouadis rebus uulgu inānitate fecerunt: nam in solitudines egrediebant p̄mittentes deū signa eis ostensuz libertatis. Cōtra quos felix uidebantur quippe semina defecionis esse: mittēs equites atq; pedites armatos magnam multitudinem interfecit.

Egyptius quidam pseudo prophetæ congregat. xxx. milia hominum hyerosolimam uult ascēdere: felix cum quibusdam armatis eos depellit & fugat: insurgunt quidem magi qui tentant reuocare populum a seruitute romanorum: insurgūt tumultus in cæsaria inter populum scilicet iudæum & græcū: Felix negens paccare ex utrisq; nobiles ad neronē mittit: Succedit cestius felici qui plurimos latronum interfecit. Cap. XI.

Maiore autē plaga iudæos affixit ægyptius quidā pseudo prophetæ: adueniens quippe in puinciam magnus cū esset prophetæ opinionē sibi arrogans. xxx. ferme milia hominū congregauit quos uana seductione deceperat: & circūducens eos de solitudine in montē qui uocatur oliuaz: inde hyerosolimam nitebatur abscondere: depulsoq; romanorum præsidio: in populares exercere dominationem utebatur sane stipatoribus qui ad facinus conuenerant: præuidit sane eius impetum felix: & occurrens cū ipsis. Romanis armatis quos etiam iudæoz reliqua multitudo iuuabat iniit consistitum. Et ægyptius quidem cū paucis fugit. Plurimi autē qui cū ipso fuerant cōprehensi: atq; uinculis traditi sunt. Reliqua uero multitudo in regiones proprias dispersa est. Compressis porro his etiam sicut in agro corpore: rursus pars altera tumescebat. Magi enim quidam & latrones collecti multis afflictionē inducebāt: & quasi ad libertatem uocabant: mortem aptissimam cōminantes his qui romanoz principatui obedire uoluissent: ut uel reluctantes auerterent eos qui spontaneam ferrent seruitutem. Dispersi ergo bipertitam regionem diripiebant quorūq; potentium domos: eosq; insuper trucidabant: inflamabant etiam agros: ita ut desperatione eoz tota iudæa protinus impleteretur. Et hæc quidem pugna in dies grauius augebatur. Alter at tumultus ortus circa cæsariā inter iudæos scilicet qui ibi permixti habitabant: & syros cōmotione facta. Hi siquidem poscebant ut eoz fieret ciuitas iudæum eius fuisse conditorem dicentes: erat autē rex herodes. Aemuli uero conditorem quidem confitebantur iudæum: ipsam uero ciuitatem fuisse gentiliū uindicabant. Neq; enim illic statuas & fana potuisse constitui si ad iudæos eam conditor pertinere uoluisset. Ob has ergo causas inter se populus uterq; iurgabat. Procebat autem usq; ad arma contentio: & quotidie ad confingendum audaces quiq; partis alterutræ profisiebant. Neq; enim iudæoz seniores cohibere tumultus gentis suæ poterant: & græcis turpissimū uidebatur a iudæis inferiores uideri. Præstabant autē hi quidē diuitijs & corporum uiribus. Græci uero auxilio militum: magna siquidē pars romanæ manus de Syria illo fuerat congregata. Et quasi cognati ad auxiliandū parati erant syris. Præfecti at militum curabant cōprimere tumultum: & pugnaes quosq; compræhēdentes taureis ulciscēbant: ac uinculis. Neq; tunc supplicia compræhētorum impedimentum aut timorē reliquis inferebāt: immo magis hoc ipso seditionis irritabantur argumentum: tunc demum felix minaci edicto præcepit contumaces quosq; urbe discedere: non parentium autem immisis militibus inter fecit non paucos quorum etiam substantiæ direptæ sunt. Post hæc quoq; cum uideret seditionem manere nobiles utriusq; partis elegit: & suscepta legatione misit ad Neronem pro his quæ sibi competere arbitrentur acturos. Successit autem ei Cestius & hos qui maxime infestabant puinciam sollicitate persecutus: latronum plurimos compræhendit atq; interfecit.

Albinus fit successor qui fauit latronibus: & postea cestius florinus qui in se gessit ut multi coacti sint relinquere patrem ob publica latrocinia: & rapinas suas. Cap. XII.

Malignitatis species quæ ille præterierit. Deniq; non solū ciuibus furabatur: & diripiebat substantiā singuloz: neq; solum tributoz addita mentis in cōmune gentē grauabat: sed et quos ob latrocinia uel decuriones ciuitatū cōprehenderunt: uel quia prioribus iudicijs in custodijs erant relictī accepta a cognatis eoz pecunia liberauit. Et is solum qui nō dedisset in carceribus quasi nocentissimus remanebat. Per idem tēpus eoz quoq; qui res nouare cupiebant: in hyerosolimis crescit audacia. Ex quibus sane qui erant opulenti Albinum largitiōe redimebant: ut eis tumultū mouētibus nō indignaret. pars at popularis q̄ non satis gaudebat: gente Albi principibus iungebat. Vnusquisq; improboꝝ cohorte p̄pria circūdatus ipse quidē q̄si princeps latronū: & tyrannus eminebat. Stipatoribus uero suis ad direptionē mediocriū abutebatur. Ita fiebat: ut hi quidē quoq; uastabantur domus tacerent. Illi autem qui extra cōmmodum steterant metu ne similia paterent querelis deterrebant: imo & officijs ambiebāt eos quos cōstabat dignos esse supplicijs. In cōmune at oīum fuit intercepta fiducia. Et erat tūc multiplex dominatio: & semina captiuitatis futuræ iam ab illo tēpore spargebantur. Cum sane eiusmodi morum fuisset albinus: tamē succedens ei Cestius Florinus optimū eum p̄ comparisonem sui fecit uideri. Ille siquidē plura occulte & cū fraude nocuerat Cestius uero iniquitates suas in uniuersam gentē

ram palam quam si gloriaret exercuit, ac uelut non ad regendam prouinciam: sed ad damnatorum poenas carnifex missus neq; rapinarum ullum more nec afflictionum pratermisit. in miseris at crudelissimus erat in turpibus uero impudētissimus neq; enim quis illo amplius offendit fallacia ueritatem neq; cōmentus est callidiores nocendi uias. Hinc siquidē uiritim illatis dispēditis luca quærere exiguū uisum est: sed totas simul despoliauit urbes & labes populis inferebat solum non uoce per totam regionē edicens liberum esse omnibus latrocinari dum ipse prædarum acciperet portionem. Deniq; ob illius auitiā contigit totam poene deseri regionē ita ut plurimi sedes patrias relinquentes ad externas prouicias cōmigrarent donec at in Syria cestius gallus prouinciam regebat neq; ausus quispiam iudæoz est aduersum florum ad eum mittere legatos. Cum uero in stante azimoz solēnitate ipse Hyerosolimam uenisset occurrens multitudo quæ facile tricies cētum milium fuit præcabat: ut gentis suæ calamitatibus subueniret: & pestem illam prouincie florum: ut eieceret clamitabat. Qui tantum cū sub populi ore esset: & gallo assisteret non solū nihil mouebatur: sed uoces illas etiam deridebat. Cestius tantū compescens impetum populi: & edicēs quod deinceps placatiorem eis floz redderet: regressus est antiochiam. Deduxit autem eum usq; ad Cæsaream florus illudens mendaciis & iudæorum genti bellum sedulo cōmiscēs: quo scilicet solo iniquitates suas occultum iri posse credebat. Pace siquidem permanente habitu se apud cæsarem accusatores, iudæis uero defectionem negotiatus fuisset maiore ut quæ malo abducēdam a se esse inuidiam peccatorum minorum. Igitur ut gens ab romano obrumperetur imperio sedulo in didem augebat calamitates.

Fuit questio in cæsarea inter iudæos & cæsarienses de synagoga iudæorum quia impediēbant ad illuc accessum: iocundus qui erat præfectus equitum pergebat sedare tumultum: recedunt iudæi in narbata cum libris legis primates iudæorum ad florum accedunt conquerentes: quos iubet uinciri propter ablationem librorum legis: ex hoc oriuntur iurgia maxia apud Hyerosolimam accusatur florus & eius timore populus effugit: florus indignatus sedens pro tribunali militibus præcepit ut florum uenialium diriperat: unde multi interfecti & spoliati & domus omnium dirute sunt.

Cap. XIII.

P Er idem tempus apud Neronem cæsarienses uictores extitere. Decretūq; istud cōstita res litteras attulerunt: per quæ hoc bello iudaico dabatur exordium. Duodecimo scilicet anno regni Neronis: septimo decimo autem regni Agrippæ mēse maio. Ad magnitudinem aut excitatoz de eo maloz: nequaquā idoneas causas habuisse depræhēdit. In cæsaria siquidē habitantes iudæi habebāt synagogā: prope agrum cuius erat dominus gentilis quidem cæsariensis & frequenter quidā egerant: ut ad illoz ius illa possessio iungeretur: multis partibus maius præciū quam res meruerat offerentes. Dominus at loci non solum preces eoz despexisse cōtentus. Sed ad maiorem dolorē ædificauit in loco tabernas ita ut angustum eis transitum relinqueret. Primum igitur feruentiores aliqui iumentū proficientes ædificationem ue tabant. cum uero florus hos a prohibendo cohiberet: non habentes iudæoz nobiles quid agerēt inter quos erat iohannes telones inflectunt floz oblatione octo talentorum: ut ædificationem uertaret. Ille aut ob capiendam tantummodo rem promittens se cuncta factuz accepta pecunia statim de cæsaria egressus est: abiitq; in Sebaſte: seditioni tribuens facultatē quasi qui pugnat spacium iudæoz primatibus uendidisset. Sequenti autem die quæ apud iudæos sabbatum est: cum plebs ad synagogam coisset seditiosus quidā cæsariensis uassamium ante ingressum eoz ponens alites im molabat. Hoc factum iudæos incoercibiliter accendit & legem suam quippe contumeliā pertulisse loco ipsum dicebant fuisse pollutū. Pars autem iudæoz quæ erat constantior atq; moderati or denuo iudicibus esse conquerendū querebatur. Seditiosi autem & iuuenture turgentis iudæi effundebantur in litem. Stabant autem ad consilgendū parati etiam cæsariensiu tumultuosiores. Ex consilio quippe directus fuerat qui pro synagoga foribus immolaret. Sicq; cōtinuo ex pugna commissa. Interueniens autem iocundus: qui ad prohibendū erat relictus præfectus equitum. uas illud quidem quod positum fuerat iussit auferri & tumultum sedare pergebat. cū uero superatus esset præ cæsariensium uolentia iudæi statim libros legis rapiētes secesserunt in narbata regio quædam eoz hoc nomine appellatur: direpta cæsaria stadiis quadraginta. Primates at eoz duodecim cum iohanne in sebaſte ad florum uenerunt: de his quæ acciderant cōquerentes: & ut auxilio esset rogabant: quis reuerentur tunc eū & de octo talentis admonentes. Ille uero illico cōprehēdit eos uinciri iussit: arguens cur leges de cæsaria auferre ausi fuissent. Pro hoc igitur apud hyerosolimas grauissima iurgia nascebantur. Verumtamen adhuc indignationē suam frenabāt. florus uero quasi ad hoc operam suam locasset: ut bellum inflammaret misit ad sacrum thesaurū ut inde decem & septem talenta auferrentur: quasi eam pecuniā impensæ cæsaris flagitaret. Tūc uero statim inuasit populum multa confusio: concurrentes ad templum maximis uocibus nomē cæsaris appellabant: ut a tyrannide flori liberarentur: orantes. Quidam aut seditioz in florum maledicta iacebant ultima & canistrum circumferentes stipem eius nomine postulabant: quasi inops & miserimus talibus indigeret auxiliis. His at omnibus nihil est a cupiditate deterritus: sed multo

magis ad deprædandū irritatus est. Deniq; cum debuerat cæsariam ueniens ignē belli illic nascētis extinguere: causasq; tumultuū submouere: pro quo etiam pecuniā acceperat pactus: tantum cū exercitu equitū atq; peditum hyerosolimam contendit ut romanis ad quæ uolebat uteretur: ac timore & minis urbem nudaret. Tunc populus lenire eius impetum uolens obuiam militibus processit: cum solitis utiq; fauoribus & florum honorare officii paratus. Ille uero præmittens cū equitibus. L. centurionem nomine capitonē discedere eos iussit. Neq; eum in quem tam graua maledicta iecissent: falso denuo honore deluderent. Oportere quippe eos si uiri sunt fortes animisq; constantes etiam in præsentem effundere contumelias: nec solū eos in uerbis: sed etiā in armis amorem libertatis ostendere. His diebus exterrita multitudo simul etiam equitibus: qui cū capitone uenerant: in medium uiguis irruentibus diffugerunt: anteq; floz salutarent: aut militibus officia cōsuetæ redderent. Discedentes igitur in domos cū metu atq; humilitate peruigilem duxere noctē. florus autem tunc quidē deguit in regia. Postridie at aduersum eos extracto tribunali sublimis reſedit: conuenientesq; sacerdotū principes & ciuitatis uniuersa nobilitas astiterūt tribunali. His præcepit florus: ut oēs qui maledicta in eū succlamassent protinus dederent edicens in ipsos esse: nisi eos produxerint uindicandū. Ad hæc respondent iudæi: populū quidē pacifica quæq; sentire: illis uero qui errauissent in uerbis ueniam conferendā postulabant. In tanta siquidē multitudine nihil esse mirandū offendit: aliquos temerarios: & per ætatem insipientes: esse autē impossibile eoz qui deliquerint discrimen agitari: cū & singulos nimirum poeniteat: & per timorē ad negandum sint parati. Debere tantum illū si consuleret gentis quieti: & uellet romano imperio seruare urbē. Magis propter multos innoxios dare ueniā etiam paucis delinquentibus quapropter paucos delinquentes improbos perturbare multitudinem tantū bonorum. Ad hæc uero ille magna indignatione inflammatus militibus exclamauit: ut floz uenialium quod erat in superiori parte diriperet: ac passim obuios trucidarent. Illi uero ad lucri sui cupiditatem addita auctoritate rectoris: non solum illum diriperunt locū in quem fuerant immissi: sed in uniuersas inſilētes domos interficiebant habitatores. Fuga autem erat per angiporta omnia & cædes eorum qui cōprehendebantur: direptionis quoq; nulla species præmittēbatur. Multos autem etiam nobiliū compræhēdentes adduxerunt ad floz: quos ille uerberibus laniatos in cruce sustulit. Deniq; omnis numerus illo interfectoz die cū paruulis: & mulieribus neq; enī lactantibus pepercerant fuit ducēti & xxx. grauiorem autem faciebat calamitatē uideri nouitas romanæ calamitatis: q; enim nemo unq; prius tunc florus ausus est: ut uiros. sequestris ordinis pro tribunali flagellis cæderet ac patibulis affigeret. Quorum & si origo iudæa tamen romana dignitas erat.

Rex quidam agrippa alexandrum proficiscens: inuenit germanam suam bericē: uidens iniquitatem militum misit ad florum ut a sede desineret: qui noluit immo peiora operatur uenit hyerosolimam & uota deo exoluit: regina uero florum præcatur.

Cap. XIII.

P Er idem tempus rex quidā agrippa alexandriam profectus: ut alexandrum qui ægyptū procurabat: missus a nerone iure hospitis conueniret. Germanā autem suam beronicē hyerosolimis inuentam & iniquitatem militum uidentē grauis pro hac angor inuasit: & frequenter quidem præfectos equitum suoz: custodes corporis mittens ad florum præcabatur: ut a sede desineret. Ille uero neq; in multitudinem interfectoz: neq; in nobilitatem peccatricis: sed tantum in luca sua: quæ de rapinis congregarentur aspiciens contempsit abnuere. impetus autem militum in reginam efferatus est. Non solū quippe sub oculis eius obuios quoq; multabant: sed etiam ipsam nisi confugisset in aulam interficerent. ibi at peruigilem noctē cum intenta custodia egit uerens utiq; irruptionē militum. Venerat autem hyerosolimā ut uota deo solueret. His enim qui morbo uel aliis necessitatibus implicant: mos est orare per triginta dies anteq; immolent hostias abstinere quoq; uino & capillos radere. Quem morē beronice Regia exercuit diebus: nudipes etiā ante tribunal stetit deprecans florum: & preter quod nihil honoris habita est & et de uita sua periclitata est.

Multitudo clamat contra florum: primates sedant multitudinem florus uidens multitudinē sedatam nouam querit insurgere discordiā: multi occiduntur per romanos sed desperatione ductus populus irruit i romanos: quos epulit ex urbe: uidens florus nihil posse agere ab urbe digreditur Cæsariam uenit.

Cap. XV.

A Ec autem facta sunt sextodecimo die mensis maii. Postridie autē conueniens multitudo in forum quod erat in superiori parte ciuitatis confluens magnis clamoribus de his qui interfecti fuerant querebantur. Potissimū autem inuidioz in floru uoces erāt q; ueriti primates quiq; & pontifices diruptis uestibus & uiritim singulos cōprehēdentes postulabant: ut ab his uerbis quoq; causa mala tanta pertulerant desinerent neq; in maiorem indignationē florum mouerent. Sicq; sedata est multitudo: tam reuerentia præcantium quā spe q; nequaquā florus ultra in eos sæuiret. ille autem uidens multitudinē esse sedatam angebatur: & denuo eam inflammare cupiens pontifex cum nobilibus aduocauit. itaq; unum ait argumētū fore q; nihil ulterius denouandis rebus populus cogitaret. si obuiā procederet militibus de cæsaria

DD iii

ria uenientibus. ueniebant autē duæ cohortes: qui cum uocasset populum ad occurrendum mandat centurionibus: ut nullam salutationē redderent obuiantibus iudæis: Ad quod si offensi petulantanter quippiā essent locuti statim in eos uterentur armis. Pontifices ergo collectam multitudinē in templo præcabantur ut occurrerent romanis & ante graue incommodū cohortes solenniter salutabant. His hortationibus seditiosi quicquid annuebant: & ob interfectōrum dolorem reliqua multitudo iungebatur audacibus. Tunc uero & omnis sacerdos omnesque leuitæ sacra uasa proferentes: ornatusque templi; citharistæ etiam & cantores cum musicis organis procedebant ante multitudinem: & obnoxiosissime precabantur ut illum templi honorem custoditū esse uellent: neque ad direptionem uasorum sacrorū romanos contumeliis incitarent. Erat autem uidere: ipsos sacerdotū principes sparsis cinere caputibus & pectora diruptis uestibus nuda monstrantes nominatim singulos quoque nobilium compellere: ac denuo in commune multitudinem precari: ne ob modicū peccatum patriam suam proderent his qui direptioni eius inhiarent. Quam enim utilitatem uel militibus esse de iudæorum salutatione tribuenda: uel illis quæ acciderant correptionem si in præsentiprodire cessassent. Ac contra si officiosè susceperint solenniterque uenientes auferri floro occasio nem pugna: ipsos uera saluare patriam suam & uidere. Ne quid ultra quā pertulerant experirentur. His addunt quoniam paucis seditiosis si tanta multitudo iungatur quo magis ad pacificū consilium sua debuerint auctoritate transferre. Tali hortatu multitudinē inflectentes: etiam ipsos seditiosis auctores: quosdam quidem minis: quosdam autē sui reuerentia mirtigauerunt: ac deinceps præcedentes cum quiete omni populo sequente militibus obuiam prodierunt. Iamque comminus factos salutauerunt. Illis autem nihil respondentibus seditiosi iudæorum aduersum florum cuius hæc fierent consiliis succlamauerunt. Confestimque milites comprehendentes eos cedere fustibus adhorti sunt: atque in fugam uersos persequentes equites proculcabant. Corruiebant autem multi quidem cum a romanis cæderentur: plures autem cum se mutuo propellerent. In ipsis autem portis grauis facta est compressio: & unoquoque alterum præuenite tardior fuga cunctis fiebat. Collabentium uero erat durus interitus. Suffocato enim atque cōflato miseri disperibant: & neque ad sepulturam quisque proximis suis cognoscendus remanebant. irruiebant autem pariter milites immoderate eos quos comprehendissent cædentes: & per ingressum quæ beretha uocatur detruiebant multitudinem transire cupientes: ut antoniam & templū obtinerent. Quos etiam florus cōsecutus eduxit de regia eos qui secum erant: & in arcem transire nitentur. Frustratus tunc est eius impetus. Conuersus quippe aduersum eos populus repugnauit: & per tecta euadentes obruebant saxis romanos. Qui cum superne sagittis uincerentur uenientibus: nec possent defendere multitudinem quæ per angustos arctabatur ingressus: ad reliquū se exercitum qui erat in regia receperunt. Seditiosi autem uerentes ne superueniens denuo florus templū occuparet per antoniam ex templo ascendentes porticus ad templum per antoniam continentes interciderunt: quatenus auaritiā flori desperatione compeccerent. Nam cum diuinis inhiaret thesauris proque hoc in antoniam transgredi niteretur: ubi intercisas porticus uidit: ab impetu conqueuit. Et conuocans sacerdotū principes: atque curiam se quidem ait urbe digredi: præsidium tunc apud eos relinquere quantum ipsi uoluissent: Ad hæc illis respondentibus nihil nouandū fore si unā tantū relinqueret apud eos cohortem. Dum tantum non illam quæ cum ciuibus pauloante cōfixerat ob ea si quidem quæ pertulere populum illis militibus infensum: cohorte sicut præcabatur mutuata cum reliqua manu cæsariam regressus est.

Florus non cessans: iudæos apud cestium accusat de defectione dirigitur tribunus neapolitanus ad hæc inuestiganda suscipit a iudæis benignissime: & cōquerunt de floro cognita in humanitate flori: uulgius uult legatos fieri ad neronem de crudelitate flori. Cap. XVI.

Aliud autem denuo pugnae consilium cōminiscens rettulit ad cestium: & iudæos defectionis criminatus impudenti mendacio illos perpetrassē dicens quæcunque eos pertulisse constabat. Nec sane principes hyerosolimorum tacuerunt: sed & ipsi & beronice ad caelestium de his quæ in urbe egerat retulerunt. Ille autem susceptis litteris partis utriusque quid factū opus esset cum principibus deliberabat. Et quibusdam quidem uidebatur cum exercitu in iudæam caestium ire debere: & aut uindicare defectionem si fuisset admissa: aut magis fidos reddere iudæos: eorumque accolis. Ipsi tamen magis placuit aliquem de suis præire: qui & negocia & consilia iudæorum possit ei fideliter nunciare. Direxit eo tribunum Neapolitanum: qui ab alexandria reuertenti agrippæ circa iamniā occurrens: uel a quo fuisset directus uel ob quas causas indicat. Quo loci iudæorum etiam pontifices reliquique nobiles eorumque curia adesse cura uerant: ut regem circa scilicet officia nouarent. Postea uero quam congrua humanitate coluerunt conquesti sunt quam potuerunt flebiliter de calamitatibus propriis: & in humanitatem flori explicauerunt. Quam licet argueret agrippas tamen ut ducis auctoritati competebar inuentionem suam in iudæos transtulit: quorum maxime miserabatur uolens scilicet frenare eorum motus: ut per hoc ipsum quod uiderentur nihil passi iniuriæ ab ultionis desinerent appetitu. Ad hæc ergo quicunque egregii erant: & propter sua prædicia desiderabant quietem: intelligebant regis redargutionē

esse plenam benignitatis. Populus autem hyerosolimorum sexaginta stadiis obuis progressus officiose agrippam & neapolitanū suscepit. Lamentabatur tamen interfectos cōiuges mulieres: quarū plangoribus reliquis quoque populus ad lameta conuersus præcabatur agrippam ut genti consuleret. Succlamabant etiam neapolitano: ut ingrederetur urbem uideretque quæ essent a floro gesta: & ita ostendebant forum quidem desertum domosque uastatas. Deinceps uero per agrippam iuasere neapolitano ut is cum uno tantum famulo usque ad soloam torā circuiret ciuitatem: quatenus ipsis cognosceret oculus iudæos quidem omnibus aliis parere romanis: soli autē floro aduersari propter magnitudinem in eos crudelitatis. Ille igitur cum circuisset urbem & mansuetudinis populi sufficiens documētum teneret: ascendit in templum quo etiam multitudinem cōuocauit: & plurimis uerbis fidem eorum cum circa romanos collaudasset: multa etiam ad cōseruationem pacis hortatus adorauit eum eiusque sancta in eo tamen cōsistens loco in quo licebat per religionem: sicque regressus ad cestium est. Vulgius autem iudæorum ad regem pontificesque conuersus petebat: ut legati aduersum florum ad neronem mitterentur: neque de tanta cæde tacentes suspitionē suæ defectionis præberent: uisuri quippe eos principes capiendorum armorum fuisse nisi præuenientes ostendissent illum esse qui dedisset exordium constabat autē multitudinem non esse quieturam si legationem aliquis impendisset. Ad hæc agrippa ordinari quidem legatos qui florum accusaret inuidiosum putabat: despiciere autē iudæos in bella commotos neque sibi expedire cernebat.

Aduocat contionem iudæorum & cōstituit in suggestu beronice germanam flori rex agrippa qui omnes hortatur iudæos ad quietem & patientiam dicens hæc non placere cæsari: neque eos posse romanis obistere: qui toti orbi iam dominantur tandem acquiescit populus: uolensque persuadere ut floro obediunt. quousque successor ueniat. accensā multitudo ex urbe pepulerunt: ipse in regnum discessit.

Cap. XVII.

ADuocata igitur contione in xistum: & in suggestu cōstituens germanam suā beronice mala modo eorum domo ea siquidem xisto imminerebat contra superiorem partē urbis. Nam xisto templū erat ponte coniunctum eiusmodi orationem habuit. Siquidem non uiderem uos omnes ad pugnam cum romanis esse concitatos. neque populi puriorem sincerissimamque pacem uelle seruare. Neque processissem ad uos: neque consilium confisus essem: super uacua quippe de utilibus oratio quando omnium habitatorum cōspirat ad deteriora consensus. Quomodo uero aliquos quidem ætas: malorum belli nescios facit. Quosdam uero inconsiderata spes libertatis. nonnullos uero auaritia succendit & in cōfusione rerum capiendum de minoribus lucrum quemadmodum ipsi ab hoc errore corrigantur: & non per paucorum improba consilia etiam boni dispareat existimari oportere: ut omnibus uobis in unum coactis ea exponerem quæ arbitror expedire. Perstrepet autem nemo si non ea audierit quæ ipsius fert libido. His siquidem qui sunt ad defectionem irreuocabiliter incitati: licebit etiam post meos monitus manere in pristina uoluntate. Mea autem etiam ad illos qui audire cupiunt intercipientur oratio: nisi ab omnibus uobis silentium præbeatur. Noui quidem quam multi & iniurias procurantium prouincias & præconia libertatis quasi tragice prosequantur. Ego autem antequam discutiam qui sitis & contra quos pugnam suscipere tentetis: primum separabo causas quas connexas putatis. Si enim uiolator uestros cupitis ulcisci: cur libertatem magna laude sustollitis? Si uero istud ipsum seruire intolerabile ducitis superflua est aduersum rectores querela. Et illis siquidem uel moderatissime agentibus: nihilominus turpe erit seruire. Considerate autem sigillatim & uidere quam exigua sit materia bellorum. Et primum quidem ipsa rectorum consideranda sunt crimina. Colere siquidem officis non exasperare oportet iurgis potestatem. Cum uero modicorum peccatorum exprobra tiones maximas facitis: aduersum uos profecto eos quibus infertis contumelias irritatis. Relinquentes quippe & ante claudio: & cum quadam uerecundia nocebant: palam uos confidenterque populantur. Nihil autē ita plagas coeret: ut patientia & uiolatorum quies quæ uigilantibus indicit pudorem. Fac autē eos qui a romanis in prouincias dirigant esse grauiter molestos. Non tamen etiā romani omnes uiolant uos: neque ipse cæsar aduersum quæ pugna uultis. Neque enim ex præcepto illorum improbus ad uos quisque uenit: neque possunt illi quæ in oriente geruntur positi in occidentē conspicere. Sed neque facile ea quæ hic fiunt: illis audiuntur. Est autē importunissimum & propter exiguas causas tantis: & ea de quibus querimus nescientibus uelle cōfigere. Et quidem nostrorum criminum cito erit futura correctio. Neque enim unus idem prouinciarum semper curam tenebit & successores eius credibile est modestiores futuros. Motum autē semel bellum neque deponere facile est absque magnis calamitatibus neque sustinere. Libertatis uero dona sitientibus prouidendum atque certandum est: ut principio non ea careant. Molesta enim est nouitas seruitutis quæ ne utique subeas iustum suscipi certamen uidetur. Qui uero semel subiectus est & deinceps deficit cōtumax magis seruus quā amator libertatis ostenditur. Tunc igitur oportuit oia agere ne susciperent romani cum in prouinciā Pompeius intraret. Maiores uero uestri eorumque reges pecunia corporibus animis multo uobis meliores exiguae parti uirtutis Romanæ obistere nequuerunt. Vos autem qui hæreditariam obedientiam suscepistis rebus autem omnibus ab illis qui primi paruere quam longis

DD iiii

sine inferiores estis: contra omne romanum regnum obfistere arbitramini: Et athenienses quidem qui ob graecorum libertatem patriam suam quondam ignibus tradiderunt: qui superbissimum illum Xerxem per terram nauigantem: per mare uero ambulanti & cuius classis non caperet amplitudo pelagi latiore autem Europa duceret exercitum. hunc inquam cum una naue fugientem gloriosissime persecuti sunt. Circa paruum autem salaminam qui tantas operas asiae confregere: nunc tamen seruiunt romanis: & illam regiam graeciae ciuitatem administrant italiae iussiones. Lacedaemonii quoque post thermopylas & plateas & Agefilam asiam percuratam eisdem dominos uenerantur. Macedones uero qui adhuc poene libertatem imaginantur philippum uidere cum alexandro promittentem sibi orbis imperium: serunt tamen rerum mutationem & adorant eos ad quos fortuna migravit. Aetiae quoque multae gentes ad libertatem fiducia subnixae: & multo maiores cesserunt tamen & obediunt. Vos autem soli seruire dedignamini his quibus uideatis uniuersa esse subiecta. Cui militiae: quibus confiditis armis? Vbi classis uestra quae peruagetur romanorum maria? Vbi autem qui expensis possunt sufficere thesauri? Contra aegyptios forte aut arabas existimatis uos bellum mouere? Non circumspicitis romanorum imperium? Non metimini uestram imbecillitatem? Nonne scitis uestram ciuitatem a conterminis gentibus frequenter esse superatam? Illorum autem uirtus per totum orbem inuisa percurrit: immo etiam hoc orbe plus aliquid quaesierunt. Vt quod in iudicia lybia percuratam: neque in occidente gadira: sed ultra oceanum alium quaesierunt orbem. Vt quod ad britannias inaccessas prius arma & exercitum transtulerunt. Quid ergo? Vos ne ditiores galis: fortiores germanis: prudentiores graecis? Postremo plures estis omnibus in toto orbe degentibus? Quae uos fiducia aduersum romanos erigit? Sed dicit aliquis seruire molestissimum est. Ac quanto magis id graecis: qui uniuersis sub sole habitantibus uidebantur praestare nobilitate: & taliam quondam prouinciam possidentes: tunc bis ternis fascibus romanorum obediunt. Paribus autem macedones obsequuntur: qui certe multo uobis iustius deberent libertatem tueri. Quid autem quingentae asiae ciuitates? Nunquid non abique ullo praesidio uni tantummodo rectori parent? & fascibus consulis obsequuntur. Quid autem pergam enumerare heniochos: & colchos: & taurorum gentem: bosphoranos quoque & habitantes circa ponti litora: nationes meoticalque gentes? Apud quas nimirum olim neque domesticus aliquis dominus noscebatur. Nunc uero militum subiciuntur tantum tribus milibus: & quadraginta naues longae in nauigabile prius mare in pace custodiunt. Quanta bithynia & capadocia & pamphyliorum gens lydi quoque & cilices pro libertate dicere ualerent. Tamen nunc sine armis tributa pendunt. Quid autem thraces quingentis quibus diebus in latum: septem autem in longum commeabilem prouinciam possidentes asperioresque multo quam uestra est: ac multis partibus fortiorem altissimoque gelu eos qui irruerint retardantem duobus milibus romanorum in praesidio manentibus obsequuntur. Post hos illyrii usque ad dalmatiam: & istrio tenus incolentes duabus tantum legionibus obediunt: cum quibus & ipsi impetus compescunt dacorum. Ipsi quoque dalmatiae qui tam multa de libertate conati sunt saepe capti: rursus cum maioribus opibus rebellant. Nunc sub una romanorum legione agunt quietem. Verum tamen si aliquos magna causa ad defectionem incitare deberent: gallos potissimum oporteret assurgere: quos uidelicet tantis munimentis natura cinxisset. Ab orientali quippe plaga alpium montibus a septentrionali rheno flumine: a meridie pyreneis montibus ab occidentem uero oceano. Sed tali munitione gaudentes trecentis & xxv. gentibus numero si fontes autem: ut ita dixerim: foelicitatis domestice habentes: omnibusque bonis totum poene orbem irrigantes serunt: nihilominus uectigales esse romanorum: ac foelicitatem suam in eorum foelicitate reponere. Idque sane ipsum: non per animorum molliam: nec propter ignobilitatem parentum quippe octoginta annos pro libertate pugnauerunt: sed romanorum admirati sunt: horrueruntque cum uirtute fortunam: qua illi plura saepe obtinuerunt quam bellis. Denique sub mille & cc. militibus seruiunt: quibus poene plures habuerunt ciuitates. Neque iberis nascens in agris aurum ad gerenda pro libertate bella sufficit. Neque tantum terrarum marisque spacia. Romanis diremptae gentes lusitani: scilicet & cantabrorum armenia: nec uicinus oceanus: etiam accolis suis fragore terribilis satis fuit uincen tribus romanis: sed ultra columnas herculis protulerunt arma: & ipsas nubes pyreneorum montium egressi uertices ditioni suae subdiderunt romani atque ita pugnacibus gentibus tantoque ut praedixi: spatio diremptis legio in praesidio una satis est. Quis uestrum non audiuit multitudinem germanorum uirtutem quoque & magnitudines corporum ut arbitror saepe uidistis. Siquidem ubique romani earum gentium captiuos habent. Sed illi quidem ita ingentem spatium regionem incolentes spiritus autem maiores corporibus gerentes & animam quidem contemtricem mortis: indignationes autem uehementiores feris: nunc autem limitem rhenum habent: & octo romanorum legionibus domantur: & seruiunt quidem qui capti sunt: reliqua autem uegeta gens uniuersa salute in fuga non in armis reponit. Considerate etiam britannorum muros qui Hierosolymorum confiditis muris. Illos siquidem circumdatos oceano: & poene non minorem quam noster orbis est habitantes romani nauigantes redegerunt inditionem suam: quatuorque legiones tantae magnitudinis

insulam tuerentur. & quid opus est plura dicere? cum etiam parti bellicosissimum genus tantis prius populis imperantes & tam magnis opibus circumdati obfides tamen mittunt romanis: estque cerne sub spe pacis seruientem in italia praecipuum orientis libertatem. Vniuersis quippe qui sub sole incolunt romanorum arma uenerantibus uos soli bellum geretis? Neque carthaginensium considerabitis finem: qui magno illo Hannibale gloriantes & ex nobilitate phoenicum stirpe uenientes tamen sub Scipionis dextera corruerunt. Sed neque cirenaei lacedaemone oriundi: neque marmaritarum genus usque ad dipladem protentum neque terribilis etiam audientibus syrtis: Nasamones quoque & mari & innumerabilis multitudo nomadum uirtutes impedire romanos. Sed tertiam partem orbis terrarum: cuius neque numerate quidem nationes facile est quae. sub atlantico mari & columnis herculis usque ad rubrum mare infinitos numero & locis aethiopes continet: totam tamen susceperunt armis & praeter fruges annuas quibus romanam multitudinem octo mensibus pascut alia quoque uectigalia pendunt. Expensas quoque deuotissimi imperio ministrant. Nihil de his quae iubentur: sicut uos contumeliosum putantes. Equidem una cum illis tantum legio commoratur. Sed quid opus est longe petitis exemplis potentiam explicare romanam? Quomodo eam possitis de uicina uobis aegypto diligenter inspicere. Haec enim cum usque ad aethiops porrigitur: opulentaque arabiam: contigua quoque sit in die quinquaginta & septingenta centena milia incolarum habens praeter alexandrinorum plebem tamen uectigalia quorum magnitudinem decensu singulorum capitum aestimari licet deuotissime penditans: romanum non dedignatur imperium. Et certe quam magnum stimulum defectionis habens: Alexandria scilicet multitudine & diuitiis abundantem: magnitudine quoque non imparem. Habet siquidem in longitudine stadia. xxx. in latitudine uero non minus quam decem: tributorum uero multo amplius per menses singulos infert: quam uos toto anno penditis: & praeter pecuniam. iiii. mensium romanae plebi annonam ministrat. Munitur autem undique: aut incommensabili solitudine aut importuoso mari: aut fluminibus aut siluosis paludibus: quorum tamen omnium nihil romana fortuna fortius fuit. Duae etiam legiones ciuitati insidentes profundam aegyptum cum illa macedonum nobilitate frenant. Quos igitur in bella de solitudinibus aliquibus socios assumetis? Siquidem omnes qui in orbe habitabili degunt romani sunt. nisi forte quis uestrum spes suas ultra Euphratem porrigit: & Adiabenorum regionem gentiles suos aestimet adiutores. Porro nec illi propter irrationabilem causam tanto se bello implicabunt: nec si tam probroso operi assensum dabunt parthus tamen sineret. Est siquidem ei cura tuenda cum Romanis amicitiae & arbitrabitur foedus esse temeratum si quis de his qui subiecti sunt eius imperio aduersum romanos in bello procedat. Super est ad diuinum confugiatur auxilium. Verum & hoc apud Romanos. Sine deo quippe impossibile esset imperium tale consistere. Considerate autem quemadmodum haec ipsa erga ipsam religionem immoderatio: etiam si cum longe inferioribus bellum geratis: tamen ad dispensandum sit uobis difficillima atque eadem transgrediendo offendatis deum: per quae eum auxiliaturum putatis. Si enim seruetis sabbatorum consuetudinem: & ad nullum actum moueamini facile profecto capiemini. Sic quippe etiam maiores uestri experti sunt hos dies Pompeio ad bellum destinante in quibus scilicet hi qui oppugnabantur otio gerebant. Transgredientes autem in bello legem patriam nescio propter quid in reliquum dimicetis. Vna siquidem nunc uobis intentio est: ne quid de patria institutione soluatur. Quemadmodum autem aduocabitis ad adiutorium deum si cultum indebitum sponte uiolentis? Assumunt autem singuli quique bellum uel diuinae uirtuti: uel humanis opibus confidentes. Cum uero utraque haec quantum ad ipsam pertinet consequentiam deseruntur: in manifestam utique captiuitatem uolentes pugnare profiliunt. Quid autem prohibet propriis manibus filios uestros coniugesque laniare: & pulcherrimam inflammare patriam. Erumpentes siquidem in furorem lucrabimini uel ignominiam superatorum. bonum est o amice bonum est: cum adhuc stat nauis in portu praecauere tempestatem futuram: & non eo tempore quo in medias irrueris procellas nequique trepidare. His siquidem qui in improuisa mala inciderint superest: ut non indigni uel miseratione uideantur: qui uero se in apertum discrimen iniecerint etiam exprobrationibus onerentur: nisi forte aliquis uestrum aestimet secundum peccata conflictum ire: romanos autem postquam uicerint mediocriter uolentibus acturos: & non in exemplo aliarum gentium sacram hanc urbem inflammaturus: interfecuros atque uniuersum uestrum. Neque enim qui superaueritis armis usque locum fugae habebitis: uniuersis. scilicet gentibus: uel iam habentibus romanos dominos: uel habere metuentibus. Periculum autem non solum in uos manebit: sed etiam in reliquis ciuitatibus habitantes iudaeos. Neque enim est in toto orbe populus in quo non uestra portio sit: quos certe omnes uobis rebellantibus caede crudelissima diuersi quique conficiant: & propter paucorum uiuorum praua consilia: uniuersae urbes iudaico sanguine redundabunt. Manet autem uenia eos qui talia patrauerunt: quod sint nimirum uestro uitio congregati. Si uero eadem exequi supersederint considerate quam impiu sit aduersum tam benignos arma mouisse. Subeat autem uos misratio: & si non filiorum uestrorum atque coniugum saltem istius ciuitatis: quae mater urbium uestrae regionis uocatur. Parcite moenibus sacris: parcite uenerabilibus adytis: templumque uobis & sancta sanctorum seruare. Neque enim ultra uictores romani his abstinebunt

quibus primo parentes nullam receperunt gratiam. Protestor autem ego quidem sancta uestra sacrosque angelos dei patriamque communem quando nihil eorum consiliorum quae uobis uiderim expedire subtraxerim uos autem decernentes: quae oportet mecum in pace degetis. Si uero protuleritis iras absque me periculis subdemini. His dictis astate etiam sorore lachrymauit: & multam partem de eorum impetu lachrymis infregit. Succlamabant autem non se aduersum romanos: sed aduersum Florum ob ea quae pertulissent pugnam gerere. Ad quos rex agrippa. Sed opera uestra inquit talia sunt qualia aduersum romanos pugnantium. Neque enim Caesari uestrigal de distis: & antonianas porticus incendistis. Sopieteris autem causam defectionis. Si & porticus denuo construatis & tributa reddere maturetis. Neque enim Flori hoc praesidium est autem pecuniam floro dabit. His consultis populus acquieuit: & cum rege ac Bernice ascendentes in templum porticus aedificare adorti sunt. Per uicos & regiones principes decurionesque dispersi uestrigal colligebant: celeriterque quadraginta talenta. tantum enim erat reliquum. redacta sunt. Et belli quidem imminentes minas eo tunc tempore agrippas compescuit. Deinceps uero persuadere populo tentabat: ut parerent floro: donec successor ei a Caesare mitteretur. Ad quam orationem multitudo accessit nec a uerborum in rege contumeliis temperauit: sed protinus cum urbe pepulerunt: ausque sunt nonnulli seditionum etiam laxa in eum iacere. Rex autem uidens tumultuantium irreuocabilem impetum & conuerentemque contumeliis esset affectus. Princeps quidem eorum una cum aliis potentibus misit ad florum caesariam: ut ipse ex eis eligeret qui de tota regione uestrigal exigerent. Ipse uero discessit in regnum.

Quidam eo tpe insurgunt & romanos oes interficiunt Eleazarus dux militum prohibet romanos hostias imolare: Nobiles quidam hortantur ne id fiat: ad Florum destinant legati & ad Agrippam ut cum exercitu ascenderent in ciuitatem: diuiditur ciuitas in duas partes: quidam nobilium & pontificum confugerunt: quidam in cloacis latuerunt.

Cap. XVIII.

Per idem tempus quidam eorum qui bellum maxime mouebant congregati iruebant in quoddam praesidium: quod uocabatur Masada: & occulte eo persuasos: romanos omnes interfecerunt. Alios autem de suis posuerunt custodes. In templo quoque hierosolymorum Eleazarus quidam filius Ananiae pontificis iuuenis audacissimus dux illo tempore militum persuasit his qui sacrificiis ministrabant: ut nullius munus aut hostia qui non esset de iudaorum gente susciperetur. Id autem erat romani belli semen atque materia. Reiecit siquidem hostias Caesaris quae pro romano populo offerri solitae erant: plurimum autem super hoc pontificibus aliisque nobilibus deprecatis ut non praeterirent eum morem quo supplicabatur pro regibus. Nihil tamen acquieuerunt non parum quidem & suae multitudini confidentes: robur siquidem omne res nouare cupientium eorum uoluntates iuuabat: maxime autem aspiciebant ad Eleazarum: qui per idem tempus ut dixi: princeps erat. Conuenientes igitur potentesque cum pontificibus & pharisaeorum nobilissimis: & uidentes quae grauibas malis pergerent subitice ciuitatem: decreuerunt seditionum animos experiri: & ante portam quae area uocatur contionem aduocantes: erat autem in interiori parte templi posita quae respicit ad solis exitum: ac primo quidem multa de temeraria eorum defectione conuesti: & quae tam breuiter bellum patriae commouerent. Deinceps irrationabilitatem causae ipsius arguebant dicentes: maiores quidem eorum ornasse templum ex magna parte de muneribus gentium: semperque eorum qui foris essent populorum munera suscepisse: & non solum prohibuisse aliquorum hostias id siquidem esse impiissimum: sed etiam eas qui uiderentur permanere quae ad praesens usque tempus oblationes eorum in templi cultibus collocasse. At nunc eos qui romana arma irritarent: & desponderent eorum bella nouum statuere morem religionis atque tunc in periculis etiam ream facere ciuitatem impietatis: uideri siquidem ea sit in qua praeter solos iudeos nullus alter immolet externus. Neque ad orandum linatur accedere. Et siquidem circa unius alicuius priuati personam lex ferretur eiusmodi possit nimirum iure nos inhumanitatis arguere. Nunc autem despiciuntur romani: & iudicatur Caesar prophanus. Vnde uerendum est: ne qui immolandas pro illis hostias repellunt ipsi in reliquum etiam pro se sacrificia prohibeantur offerre. Fiatque uere extra principatum ciuitas nisi celerius respicientes reddiderint hostias: ac priusquam ad eos in quorum contumelia idem tentatum est huius ausus fama perueniat. simul autem ista dicentes producebant in medio scientissimos morum paterno & sacerdotes quosque narraturos quomodo omnes eorum maiores exterarum gentium semper sacrificia suscepissent. Attendebat autem nemo res nouare cupientium his quae dicebantur: sed neque procedebant in medio altaris ministri ut belli materiam praepararent. Videntes igitur nobiles quique seditionem eo iam processisse: ut eorum non possit auctoritate compesci: & romanorum armorum periculum se primos esse mansuros inquantum poterant consulentes amoliri causas parabant & legatos quidem ad florum miserunt quorum erat princeps filius ethei Symonialis autem ad agrippam: inter quos nobilissimi stilus & antippas & costobarus erant qui etiam regem propinquitate tangebant. Precabant autem utrumque ut cum exercitu ascenderent in ciuitatem & seditionem opprimeret priusquam ea intolerabilis fieret. Et floro quidem malum istud quasi bonus

nuntius fuit uolensque inflammare bellum nihil respondit legatis. Agrippas autem pariter utriusque parcens. si deficientibus uelis aduersum quos bellum mouebatur: uolensque & romanis conseruare iudeos: & iudeis templum atque patriam ad haec autem nec sibi conducere talem conturbationem scies misit in auxilium equites duo milia. Cum his autem erat praefectus equitum darius: dux uero agminis iachimus Philippi. His uero uenientibus optimates quique cum pontificibus: & omni multitudine quae optabat quietem superiorem occupabant ciuitatem inferiorem siquidem & templum seditione & manus tenebat. Missilibus igitur & fundis indefinentibus utebantur & continuo erat emissio sagittarum ex utraque parte. Erat autem quando ex insidiis procurentes comminus dimicabant. Praestabant autem audacia quidem seditionis: belli uero scientia regii pollebant. Et his quidem erat propositum maxime templum obtinere: prophanatoresque eius expellere. Seditionis uero qui cum Eleazaro agebant ut praeter ea quae obtinebant etiam superiorem inuaderent urbem. Per septem igitur dies grauis utriusque partis caedes fiebat: & neutri de eo loco quem tenuerant depellabantur. Deinceps uero adueniente ea festiuitate quae ex illo phorias dicitur: in qua mos est omnibus grandem lignorum materiam conuehere ad templum: quatenus nunquam ignis deficiat esca: semper enim inextinguibilis perseverat: quosdam quidem cura religionis exclusit. inter infirmiores autem uulgum multi irrupentes. Sicariorum sic enim uocant latrones gladios in sinibus gerentes audacissime utebantur opere quod adorti erant. Regum autem audacia & multitudine uincebantur. Ita superiore ciuitate cesserunt: cum isti protinus irruentes Ananiae pontificis domum: & Agrippae ac Bernices palatium inflammauerunt. Postquam ignem archiuo intulerunt uolentes omnia creditorum documenta disperdere: nec etiam unde ratio creditae pecuniae pateret atque omnis ad eos debitorum se iungeret multitudo: & aduersum locupletes quasi metu liberatis haberent insurgendi liberam facultatem. Fugientibus ergo chartarum publicarum custodibus ignem aedibus iniecerunt: atque ita succensis ciuitatis neruis hostibus irruerunt. Quo loco pontificum atque nobilium quidam in cloacis quidam latuerunt: quidam uero cum regis in superiorem regiam confugerunt: portas celeriter obstruentes. Inter quos Ananias pontifex: & Ezechias frater eius erant: & illi quos apud Agrippam uos legatione diximus. Tunc ergo uictoria quidem & inflammatione contenti cessauerunt.

Quintadecima die mensis augusti sit ipetus in amoniam & oes obsessos in eo praesidio capiunt: post regem accedunt exurunt turres: praecantur manaimum ut liceat aufugere quibus concedit relictis solium romanis intusque confugiunt in turres regias: illi uero qui cum manaimo erant: irruentes illa loca diripientes strato pedum incenderunt.

Cap. XIX.

Postidie autem. xv. scilicet die augusti mensis fecerunt impetum in antoniam: & omnes in eo praesidio agentes per biduum obsessos caperunt atque interfecerunt: praesidiumque incendit. Postea uero transierunt in regiam ad quam confugere Agrippae milites: & in. iiii. partes agmen suo diuidentes muros moliebantur. Eorum uero qui intus erant erumpere nullus audebat propter multitudinem oppugnantium. Distribuit autem propugnacula: & turres subeuntes interficiebant: & frequenter quidem latrones sub muris cadebant. Nec die autem confictus: nec nocte cessabat: seditionis uidelicet aestimantibus in desperationem cogi eos qui in praesidio erant propter inopiam uictus: regis uero credentibus oppugnatores suos cessuros labori. In his autem erat Manaimus unus de filiis iudae galileae callidissimus rhetor qui etiam quondam sub Cyrino exprobrauerat iudeis: quoniam post deum subicerentur romanis. Is ergo assumptis quibusdam nobilium perrexit in Masada ubi armamentarium Herodis erat. Eoque perappo populares aliosque latrones diligenter armauit. Hisque utens stipatoribus ueluti rex hierosolimam reuertitur factusque princeps seditionis oppugnationem disponebat. Machinamentorum autem inopia erat: & nec poterat palam suffodere muros: superne hostibus tela iacentibus. Funiculum igitur longe ceptum sub una turrum agentes suspenderunt cum materiae subiecta ac postea in sustentia ligna ignem immittens aggressi sunt. Sicque subitibus exultis turris quidem ex templo emota est. Alter autem murus intus aedificatus apperuit. Regii quippe molitiones eorum praesentientes fore etiam de concussione turris: alium sibi murum caelerius aedificauerunt. Inter hoc autem hi quidem qui oppugnabant & statim se uictores credebant cum uiderent alium murum stupore defecti sunt: regii tamen ad Manaimum aliosque seditionis principes mittebant: praecantes ut eis descendere liceret: idem regis eiusque reliquis. Quod cum Manaimus annuisset protinus discesserunt. Romanos autem qui soli relictis erant grandis autem occupauit defectus. Neque enim ui contra tantam multitudinem pares erant: & praecari ut exire liceret ignominiam uindicabant: quamque & si tribueretur nequaquam turum putabant. Derelinqentes igitur inferiorem locum qui strato pedon uocabatur quippe quasi capi faciles in turres regias confugerunt: quarum una appellabatur Hippicos: alia Phaselus: tertia Mariannes. Hi uero qui cum Manaimo erant protinus irruentes ea loca de quibus milites fugerant si quos eorum comprehenderunt trucidantes omnem reliquum apparatus diripientes strato pedum incenderunt. Haec igitur acta sunt sexto die mensis septembris.

Capitur Ananias pontifex & cū fratre Ezechia occidit & insurgunt quidam contra Manaimū: tollentes eū regem: interficit sophista a populo: interficit manaimus: p̄ romanos ēt multi ex iudæis occidunt: ita ut cæsaria uacuata iudæis remaneat.

Cap. XX.

Sequenti autem die pontifex Ananias circa Euripos regie domui latēs capitur: & a latronibus interficitur cum Ezechia fratre. Circūsedentes autem turres seditiosi custodiebāt ne quis militum posset effugere. Manaimum autem & munitorum locorum destructio & pontificis Ananias mors in crudelitatem erexit: & neminem parem sibi in negociis arbitrans intolerabilis erat tyrannus. Insurrexerunt autem duo de sociis eleazari & mutuo collocuti: quia non deceret a romanis desiderio libertatis recedentes eandem populari suo prodere: dominumq; ferre: & si non uolentem: tamen seip̄s humiliorem. Nam si oporteat cunctis aliquem præesse: quicūq; magis alium quam illum deceret. Atq; ita pacti adoriūtur eū in templo. Soborus enim adoraturus accesserat regali habitu indutus: & studiosos sui in armis habebat. Cum igitur hi qui circa Eleazarum erant in illum profluisent: reliquis uero populus sapiens saxa interfecit sophistam: æstimantes quo modo illo perempto tota seditio solueretur. Paululum autem stipatores manaimi resistentes postq̄ uiderunt totam aduersum se multitudinem irruere quicq; quo potuit diffugere & cædes quidem eorum qui compræhensi sunt: p̄scrutatio autem latentium sequebatur: pauciq; ex eis latentes in Masada perfugerunt. cum quibus & Eleazarus filius Arri propinquus genere manaimo. Qui postea etiam i Masada tyrannidem egit. Ipsum autem Manaimum cum confugisset in locum qui athlans uocatur: atq; illic humiliter delitesceret capientes extraxerunt in publicum: multisq; suppliciis affligentes interfecerunt. Similiter autem sub eo agentes principes præcipuumq; tyrannidis adiutorem eius ab salomō nomine. Et populus quidem sicut dixi in his adiutor fuit: suspicans aliquam totius seditiois correctionē futuram. Hi uero non ad comprimendam pugnam: sed ut cum maiori licetia bellum agerent in terfecerūt manaimum. Deniq; cum populus multum precaretur ut oppugnationem militum relaxarent uehementius insistebant donec ulterius resistere non ualentes: inutilius. Hic enim erat romanorum præfectus: & reliqui mittunt ad Eleazarum dicētes: ut solas eorum pacisceretur animas: arma autem & reliqua quæ habent ipsis tradentibus sumerent. Qui precationem illico rapientes remittūt ad eos Curionem nitodemi filium & Ananiam seduci: & iudam ionathæ: sed eis dextras & sacramētum daturus. Quibus actis deducebat milites inutilius: sed quādiu romani arma retinebant nemo aduersus eos seditiosorum fraudis aliquid molitus est. Postea uero quam se cundum pactiones omnes scuta gladiosq; posuerunt neq; quicq; ulterius suspicantes descenderūt facto in eos inperu stipatores Eleazari compræhensos trucidabant: neq; resistentes neq; supplicantes: solas autem pactiones & iuramenta quæ dederant in clamantes. Et hi quidem ita crudeliter interfecti sunt præter inutilium. Hunc enim deprecantem & usq; ad circūcisionem iudæizare se promittentem tantummodo seruauerunt. Detrimētum autem romanis quidem erat leue de potentia siquidem amplissima pauci fuerunt interempti: iudæorum autem captiuitatis illud exitium probatur. Videntes autē graues iam stare causas belloq; urbem tamen tali facinore fuisse repressam: ex quo nimirum diuina indignatio imminere etiam si a romanis nulla ultio timeretur. Iugebant publice & iustitia ciuitatis p̄mebatur unusquisq; autem mediocrium quasi pro seditiosis causas redditurus turbabatur. Siquidē sabbato illam cædem cōtigerat perpetrari in quo. s̄. die propter religionem a sanctis quoq; operibus agunt quietem. Eodem autē die eademq; hora quasi ex aliqua celesti prouidentia cæsarienses quoq; iudæos apud se habitantes trucidauerunt: ita ut uno tempore super. xx. milia hominum cæderentur: & cunctis iudæis uacuata cæsaria remaneret. Nam & eos qui effugerant compræhendens florus uinctos in arenam deduxit.

Iudæi diuisi uicos & loca alia inflammauerunt: immensa cædes fit ex iudæis & aliis: Ciuitates oēs plene cadaueribus scythopolite tū iudæis dimicant: clam tamen nocte dormientes tertia: eos inuadunt. xiii. milia interficiunt ex iudæis & eorū substantiā diripiunt.

Cap. XXI.

Post cæsariensium uero plagam tota gens efferata est. Diuisiq; iudæi syrorum uicos eiusq; continentes rurales protinus uastauerunt: idem Philadelphiam & Gebdeonitē & Gerasam & Pellam & Scythopolim. Deinceps uero irruerunt in Gadara & Ioppem & Gauarnitidē. Et alia quidem subruentes loca: alia uero inflammantes etiā in Cadaſam tyriorum & Ptholomaidam: Gabam quoq; Cæsariamq; tendebant. Obstetit autem eorum incurſui: neq; Sebaste: neq; Ascalon: sed quoq; inflammatis Anthedona & Gazaram euerterunt. Multa autem circa fines harum ciuitatum diripiebantur: uici scilicet & agri eorum qui capiebantur uirorum immensa cædes fiebat: neq; tamen syrii minorem numero multitudinem de iudæorum uastabant: sed etiam eos qui in ciuitatibus erant compræhensos disperdebant: non solum ob uetus odium: sed ut: & discrimen imminens præuenirent. Grauis ergo conturbatio totam syriam peruaserat: & omnis ciuitas i binos diuidebatur exercitus: unaq; alterutris salus erat: si anticipassent alteros cædes faciendo. & dies quidem ducebatur in sanguine. noctes autem molestiores formido faciebat. nam licet uiderentur amoliri iudæos: tamen etiā de aliis gentibus

iudæis antea cogebantur haberi suspectos: & per hoc ipsum quod in eis uidebatur ambiguū: neq; temere eos placebat interfici & rursus per ipsam religionis commixtionem quasi poenitus exteros timebant: prouocabant autem ad cædes aduersorum etiam illos qui prius fuerant mansueti auaritia. quidem substantias cæsorum passi diripiebant & quasi uictores eorum prædam trucidauerunt in domos alias transferebāt. Gloriosior autem erat qui plura collegisset: quasi scilicet plurimū uirtute superasset. Erat autem cernere ciuitates plenas cadaueribus insēpultis & inhūatos passim iacere cum paruulis senes. scēminas autem neq; uerecundia contactas: & omnis quidem provincia plena erat inenarrabilem calamitatū maior autē his metus audendorum malore ipsis quæ acta erāt facinoribus imminere: & hætenus quidē iudæis aduersum alienigenas conflictus erat. Incurrentes autē in scythopoleos fines etiam iudæos: qui illic habitabant: experti sunt hostes. Hi enim cum scythopolitis conspirassent: & consanguinitatem utilitati propriæ postponentes aduersum iudæos cum gentilibus dimicabant: suspecta tamē eorum ipsa belli fuit auditas. Deniq; scythopolitæ ueriti ne ciuitatem noctu adurerent: & magna sua calamitate ciuibus excusarent defectionem. Dixerunt eis: ut si uelint in eos firmare consensum & circa alienigenas ostēdere fidem: transirent cum omnibus famulis suis in proximæ locum paludis. Quibus quæ fuerant iussa sine suspicionem facientibus diebus quidem secutus duobus quieuerūt scythopolitæ. Tertia uero nocte explorantes alios incautos alios uero dormientes inuadunt: subitoq; omnes interfecerūt qui fuerunt. xiii. milia. Postq; eorum substantiam cunctam diripuerunt.

Circūfusus scythopolitis a iudæis Symon quidam qui multos ex iudæis quottidie truncauerat educens gladium nullum hostium interfecit & patrem & matrem & filios & uxorem interfecit p̄dignatōe: ne hostiū q̄s gloriaret: & seip̄m: cædes maxima fit in scythopoli urbes & populi cū uicini iudæos oēs interficiūt: multæ ciuitates aliæ pepercerunt eis miseratiōe mote.

Cap. XXII.

Dignum autem etiam uidetur Symonis interitum enarrare. Hic enim sauli cuiusdā nō ignobilis uiri filius erat. Fortitudine quoq; corporis & audacia animi insignissimus: quibus utriusq; ad incommoda suæ gentis abusus multos siquidem iudæorum appropinquantes scythopolim quottidie obruncabat: & frequenter integros cuneos fudit fugauit: ita ut totius aciei mora & momentum solus existeret. Compræhendit autē eum digna ciuili interfectione poena. Nam cum scythopolitæ circūfusi essent iudæis: & in paludem præcipites agerent educens Symon gladium in nullum quidem hostium imperum fecit. Nihil se quidem in tanta multitudinem promotorum uidebat. Exclamans autem miserabiliter digna inq; scythopolitane his quæ gessi patior: quippe qui tam multa cæde ciuium meorum benignitati erga uos nostræ fidei feci. Dignæ enim nobis extera gens infida est: qui in nostrum genus tanta impietate delinquimus. Morior ergo quasi prophanus propriis manibus: neq; enim dignum est hostibus subiacerē. Iste autem ipse finis: & mihi sceleris digna poena: & aut uirtutis ydoneum decus erit: ut nemo. s̄. hostium de meo interitu gloriatur: neq; insultet cadenti. Hæc dicens miseratibus simul ac furentibus oculis circūspicit omnem familiam suam. Erant autem & uxor & filii & prouecti in senectutem parentes. Ille qdem patrem trahens cæsaria & cū superstante ense penetrauit post quem non sane inuitā matrem interfecit. Super hos at conuigi & filiis intulit ferrū singulis sane horre pœne currentibus gladio & hostes p̄uenire cupientibus. Cum uero oēm suam necessitudinem trucidasset cæsis superstante extendit dexterā: ut neminem posset latere: & totū in uiscera sua ense demersit. Dignus quidē miseratione iuuenis propter robur corporis atq; animi firmitatem. Cæterum quantū ad fidem quam alienigenis præstitit digno sine cōsumptus. Ad cædē autē quæ in scythopoli facta est: reliquæ quoq; urbes iudæis apud se habitantibus irruerunt: & duo milia quingentos ascalonite: ptholomais autē duo milia interfecit. Vixerunt quoq; non paucos Tyrii: multos quidem trucidauerunt: plures autem uinctos custodibus tradidere. Hippinei quoq; & Gaddiri similiter audacissimos quidem amoliebantur: terribiles autem sollicitè obseruabant. Reliquæ quoq; urbes aduersum iudæos singulæ: & put habebant uel timore uel odio mouebantur: soli autē antiochini & sidoni & apamei suis cohabitatoribus pepercerunt: & neq; interfecere quemq; iudæorum neq; uinculis tradiderunt. Forte autem & propter multitudinem suam despererunt: eorum si qui motus fuissent: mihi autem uidetur magis erga eos miseratione mori quos utiq; nihil moliri uidebant. Geraseni autem neq; in eos qui apud se remanere delegerunt quicq; gesserunt mali: & egredientes usq; ad fines suos deduxerunt.

In regno Agrippæ insurgit perniciēs aduersus iudæos: uarus multos ciues qui ad Agrippam & cæstium uenerant poscendi p̄sidiū gratia in itinere occidit: hūc Varum agrippa punire non audeo summouit eum e regione qua procurabat.

Cap. XXIII.

Excitata est autē etiam in regno agrippæ aduersum iudæos perniciēs. Ipse siquidē perrexit ad cæstium gallum antiochia: relicto sup̄ negocia sua quodā ex sociis noie Varo islemo qui regi genere erat propinquus. Venerunt ad eū de Batanea regione septuaginta numero uiri & nobilitate & prudentia ciuiū suorum p̄stantissimi poscendi p̄sidiū gratia: ut si q̄ scilicet apud eos quoq; motus fierent haberent idoneā custodiam per quā possent

insurgentes quosq; comprimere. Hos uarus quosdam armatos de regis permittens interfecit in itinere omnes. Aulus autem est tale facinus propter consilium Agrippæ & propter nimiam auaritiam impie in gentiles suos agere non recusans regnum omne corrupit: perseverans. Post talem principatum in totū genus exercere iniquitate. Donec discussus Agrippa rebus adiuuere quidem in uarus ueritus est propter propinquitatem isseomi. Procuranda tamen cum regione sum mouit. Seditiosi autē compræhentes præsidium: quod appellatur cyptus imminens finibus hie ricunthæ custodes uero quidem interfecerunt munimenta autem destruxerunt.

Iudæi persuadent romanis ut deserant castellū: utuntur honoribus iudæi in alexandria quos Alexander concesserat conflictus continuus cū iudæis & græcis sit. Cap. XXVIII.

P Er eosdem dies etiam in macherunte multitudo iudæorum persuadebat in præsidio relictis romanis deserere castellum eisq; tradere. Illi autem q; rogabatur cogi metuen res pacti sunt cum eis discessionem suam & accipientes fidem tradunt præsidium quod diligenter cœperunt macherunte custodiis optinere. In Alexandria autem semper quidem erat incolis aduersum iudæos seditio. Iam ab illo tempore: ex quo strenuus Alexander contra Aegyptios usus iudæis præmium societatis tradidit eis: & habitandi apud Alexandriam facultatem & ius orbis æquale cum gentibus. Permanebat autē eis honor iste apud successores quoq; Alexandri. Deniq; & in parte ciuitatis locum eis proprium deputauerunt: quatenus haberent cōuersationem per omnia mundiorem a commotione. I. gentium sequelstratam præstiteruntq; eis ut etiam macedones appellarentur. Deinceps uero cum in possessionem Romanorum aegyptus uenisset: neq; Cæsar primus: neq; post eum quispiam honores quos Alexander iudæis decreuerat minuit. Conflictus autem eorum aduersus græcos poene continuus erat: & iudicibus multis quotidie ab utraq; parte lucrum reuehentibus seditio accendebatur.

Alexandrini conueniunt ut largitionē ad Herodem mittant: permiscens iudæi cū græcis in amphiteatro: sit discordia maxima inter eos: Tyberius a lexander coercuit eos hortationibus q; irudentes Tyberium contumeliis appetebant ille quasi oēs fecit interficere: domos dirripere. Zablon ciuitas a cæstio occupatur: dirripit domos & loca incendit. Cap. XXV.

T Vnc uero cum apud alios turbata res esset: illic magis exarsit tumultus. Nam cū Alexandrini in concionem uenissent ut ordinaret pro certis negociis largitionem ad Neronom ferendam concurrere in amphiteatru permixti græcis plurimi iudæoz. Quos cum uidissent æmuli ex templo clamare cœperunt: iudæos hostes: & exploratores esse ac deinceps insipientes intulerunt eisdem manus & reliqui quidem fugiētes dissipati sunt tres ex his uiros compræhentes trahebant quasi uiuos incēsurū. Commota est autem omnis terra iudæorum ad ultionem ferendam: & primum quidem in græcos saxa iacebat. Postea etiam uero sacibus raptis in amphiteatrum impetum fecerunt: comminantes q; in ipso loco tantum simul populum cōcremarent & poene minas impleissent rebus: nisi iras eorum compressisset Tyberius alexander princeps ciuitatis. Nec tamen ipse coercendi principium ab armis sumpsit: sed nobiles eorum quosq; summittens hortabatur ut desinerent: neq; aduersum se militiam romanam commouerent. Seditiosi autem benignam deprecationem ridētes Tyberium contumeliis appetebant. Qui postq; uidit absq; calamitate tumultuosos nō posse compesci immisit in eos duas romanorum legiones: quæ in ciuitate erant. Cum his alios quinq; milia equites casu ad iudæorum interitum de libya uenientes præcepitq; ut non solum interficerent: sed etiam substantias eorum diriperēt domosq; inflammarent. Qui protinus concurrentes in locum qui uocatur delta: illo quippe erat iudæorum multitudo collecta exequabantur strenue iussiones nec sane sine cruenta uictoria. Collecti quippe in unum iudæi & eos qui de suis optime armati erant ante reliquam multitudinem statuentes aliquādiu restiterunt. Postq; uero in fugam inclinati sunt: passim trucidabantur: & erat eorum grandis interitus. Tum quæ sibi mandata fuerant exequūtur. Conglobati enim iudæi his quos melius armatos habebant in fronte positos aliquādiu quidem restiterūt. Semel infugam uer si mactabantur: nec unius exitii modus cum alii sub diuo atq; in campo depræhenderentur: in ædes autem alii concluderentur: & eas quoq; incenderent romani una etiam diripiēdo quæ in his reperissent: neq; illos aut infantium misericordia aut reuerētia senectutis moueret: sed in omnes ætates pari cæde sæuirent. Vnde totus quidem ille locus sanguine redundabat. Quinq; uero congesta sunt milia mortuorum: nec tamen saltem reliquæ remansissent: nisi ad præces se cōtulissent eorumq; misertus Alexander romanos iussisset abscedere. Sed illi quidem quibus erat cōsuetum obedire pceptis primo eius nutu discedunt: populares autem alexandrini propter odum magnitudinem difficulter ab incepto reuocabantur: uixq; a corporibus distrahebantur: Apud Alexandriam quidē talis casus euenit. Cæstio uero iam quiescendū esse non uidebatur. Inensis ubiq; iudæis: sed duodecimam legionem integram ex antiochia secum ducens: & ex reliquis bina milia lecta peditum: & iiii. alas equitum insuper regum auxilia: hoc est antiochi duo milia equitum & peditum tria milia sagittarios omnes Agrippæ uero tantūdem peditum & equitum mille: cum & cæstius sequeretur. iiii. milibus cōtatis: quorum tertia pars equitum erat: pluresq; sagittarii: ptho-

lomaida progressus est plurimi autem ex ciuitatibus auxilio cōuenere: peritia quidem militibus inferiores: q; uero sciētiæ deerat in iudæos odio: idemq; alacritate supplentes. Aderat autem ipse quoq; agrippa cæstio: & eorum quæ conducerent simul & itineris principes: ibi tum adducta exercitus parte cæstius inualidissimam galileæ ciuitatem contēdit zabalun quæ appellatur uiroze. & ab iudæorum finibus ptolomaida discernit. Cūq; offendisset eam ciuibus destitutam in montes enim multitudo refugerat omnigenum autem rerum plenam: illas quidem militibus diripiēdas concessit: ipsum uero oppidum quis admiratus esset eius pulchritudinem quippe domus habebat similiter ut apud Tyrum & Sydonā & Beritum ædificatas incendit. Deinde cursu territorio peragrato quicquid iuenisset obuam depopulatus inflammatis etiam circum eam positis uicis in ptolomaidam regressus est. Syris autem adhuc prædæ inherentibus: & præcipue biritis recepta iudæi fiducia: cæstius enim recessisse cognouerant repente in eos qui remaserant irruunt: & prope duo milia morte consumunt.

Cæstius pmittit exercitū in ioppē quæ capis: intēdit eā & uiros oēs interficit. Cap. XXVI.

Cæstius autem ex ptolomaidæ reuersus ipse quidem Cæsaream peruenit in ioppā uero partem præmisit exercitus: cum præceptis huiusmodi ut oppidum custodirēt si eo potiri potuissent: aut si oppidani impetum præsensissent: tam suum q; cæterorum militū præstolarentur aduētum. Illorum igitur alii mari alii terra profecti utrinq; ioppem facillime capiunt: ita ut ne fugæ quidem habitatores copiam reperirent: nedum ad pugnam separarent. Aggressi autem cunctos interficiunt cum familiis direptamq; ciuitatem incēdunt. Interfecto rum autem numerus octo milia quadringenti fuerunt. Simili modo & infinitam samariæ nabathite. Nam Toparchiam non paucos direxit equites: qui & partē finium uendicauerunt: magnāq; indigenarum multitudinem peremerunt: direptisq; patrimoniis etiam uicos igni dederunt.

Cæstius mittit Cæsenium gallum in galileam suscipiunt eum ciuitates qui uero nō obtemperabant insequitur & trucidabat: progrediēs multa loca inuadit: iudæi ad diem festum Hyerosolimam petierunt: qui auditis militibus uenientibus: dimissis solēnitatibus in romanos irruerunt: quorum multos occiderunt. Cap. XXVII.

In galyleam quoq; misit Cæsenium gallum ductorem duodecimæ legionis eiq; tantam militum manum attribuit: quantum genti expugnandæ sufficere posse credebatur: & eum ualidissima galyleæ ciuitas sephoris cum fauore suscepit. Huiusq; prudens consilium: secuta ciuitates aliæ quiescebant. Qui uero seditioibus & latrocinis operam dabant in galyleæ montem undiq; medium recessere: qui est contra sephori & uocatur asamō. Aduersus eos gallus ducebat exercitum. Illi autem quādiu superiores erant facile romanos ad se ascendentes ulciscabantur: & ex his plures quam ducentos interfecerunt. Vbi uero eos uiderunt circumdato itinere ad celsiora progressos mature uictoriam concesserunt: & neq; pugnam minus armato ferebant. Neq; si terga dedissent equitum poterant manus effugere: adeo ut pauci locis aspersis delitescerent: amplius uero quam duo milia trucidarentur. Callus quidem cum nihil iam tentari nouitatis apud galyleam uideret cæsariam cum exercitu remeabat. Cæstius uero cum omni multitudine reuersus in antipatridē perrexit. Cognitoq; non paruam multitudinem iudæorum in turri quæ apheci uocabatur esse collectam: qui & his congregarentur præmisit. Sed priusq; in manus uenirēt iudæi metu dispersi sunt: eorumq; castra iam desolata milites adorti cum uicis circumpositis incenderūt. Ex Antipatride autem cæstius in liddā profectus uacuum uiris ciuitatem offendit. Nam propter Scenopheiorum dies festos cum in Hyerosolimam populus omnis ascenderat. Quinquaginta uero quos ibi compræhendit occisis exustisq; oppido ulterius procedebat per quæ Bethiron profectus in quodam loco cui nomen est Gabao castra ponit distante a Hyerosolimis stadiis quinquaginta: iudæi uero cum iam ciuitati propinquare bellum uiderent: omnis dies dierum festorum solennibus ad arma properabāt: satisq; freti multitudine incompositi ad pugnam & cum clamore prosiliebat: Ne dierum quidē septem habita ratione feriatorum erat enim sabbatum quod apud eos religione maxima curabatur. Idem autē furor qui eos ab obsequio pietatis emouerat in prælio quoq; superiores effecit. Tanto namq; impetu romanos aggressi sunt ut eorum & aciem perrumperent uiaq; aperta cædibus in medio ruerent: ac nisi ei militū parti quæ nec dum locum amiserat equites ex circuitu subuenissent: quicq; non satis defecerūt pedites in periculo totus cæstii exercitus fuisset. Interfecti sunt autem quingenti & quindecim romani milites ex quibus quadringenti pedites: cæteri equites erant: iudæi uero uiginti duo: quorum fortissimi uidebantur Monobari regis Adabene propinqui: Monobazus & Cenedecus: & post hos perita iugiter & syra babylonius qui ad iudæos: ab Agrippa rege translugerant cui pridem militabant. A fronte quidem repulsi iudæi ad ciuitatem reuertebantur. Romanos autem ad Bethiron ascendēs Gioræ filius Symon inuadit: multosq; postremi agminis coactores lanauit: ac multa carra cum sarcinis capta in ciuitatem reduxit. Cæstius uero in agris triduo commorante iudæi locis superioribus occupatis obseruabant eius transitum neq; necessarios eos certum erat: si romani proficisci cœpissent.

Querit Agrippa uerbis iudæos auertere ut desisteret: mittit portatū & Phebū ad iudæos: per-
rimis phebus: Cestius iducit exercitū in opidū iudæoz: incēditq; pte ciuitatis. Cap. XXVIII.

Periculo tutos eē perspiceret uerbis iudæos experiri decreuit: uel omnes sibi parituros
existimans: ut bello desisterent uel si qui aduersarentur seuocandos esse: qui ab eorum
sua discreparent. Misit igitur ex comitibus suis portatū & Phebū quos illis sciebat
esse notissimos: & a Cestio fœdus amicitiae: certaq; a peccatis populo Ro. ueniā pollicerentur: si
proiectis armis secum sentire uoluissent. Verū seditiosi metu ne cuncta multitudo spe securitatis
ad agrippam sese conferret legatos obruncare statuerunt: & phebū quidem priusq; uerbum face-
ret peremerunt. Nā portatus uulneratus effugit: populares autē id indigne ferentes factū cædēdo
fustibus atq; lapidibus in oppidum cōpulerunt. Cestius uero quia intestinā eoz discordiam op-
portunū ad irruendū tēpus iuenit totū in eos duxit exercitū: inq; fugā uersus usq; Hierosolimā
profectus est. Castris autē in loco positis qui appellatur Scopos interuallo septē studiorum a ciui-
tate discedens: nihil per tridū aduersus oppidū conabatur: sperans fortasse intus degentes aliq; d
remissuros. In uicos autē circa ciuitatem non paruā militum manū ad rapienda frumenta dimi-
sit. Quarto autē die qui trigēsimus mensis erat octobris ordinatū in oppidū introduxit exercitū.
Populus quidē a seditiosis custodiebatur: ipsi autē romanorum disciplina territi exterioribus ces-
sare partibus & in partem interiorē templum quæ refugerunt. Cestius uero trāsgressus
Pedestā: quæ sic uocatur & cenopolim: & forum quod appellatur Dacon incēdit. Deinde cum ad
superiorem ciuitatem uenisset prope aulam regiam castra posuit. Et si tūc uoluisset intra muros
uolenter irrumperē ciuitatem ilico possēdit: belloq; finem dedisset. Sed Tyrannus præpositus
castris & prius & plures equitum magistri a foro pecunia corrupti conatū eius auertere & iu-
dæos intolerandis malis repleri cladibusq; contigit.

Quidam uocabant cestium patefacturi portas: q; cogniti proiecti sunt ex muris. Cestius tentat
muros ascendere & inuadere templū: repugnantur a iudæis: recedit cestius & iudæi insequuntur:
dimittit quæ erant impedimēto ad fugā: & nisi nox aduenisset totus exercitus perisset: nocte au-
fugit: insequuntur iudæi: ex romanis mortui sunt quinq; milia & trecenti peditum: ex equitibus
noningenti & octuaginta. Cap. XXIX.

Interea plurimi popularium notissimi Ananias uanati filii cestium quasi portas ei patefa-
cturi uocabant. Ille autē & ira fastidians & quod non satis ei credendū putaret tādū id
neglexit donec prodicione cōperta seditiosi ananū quidem cum cæteris de muro deie-
ctis lapidibus in domos suas fugere cōpulerunt. Ipsi uero per turres dispositi mure ten-
tantibus repugnabant: per dies quidē quinq; romanis undiq; conantibus inexplicabilis erat ipe-
rus. Sexto autē die Cestius cū plurimis eisdēq; sagittariis a septētrionali tractu templū aggredī iu-
dæis ex porticu resistentibus. Qui repente quidē romanos ad mure adeuntes auertere. Postremo
autē repulsi teloz multitudinē recesserūt. Itaq; romanoz qui anteibant scutis suis muro nixi: &
qui eos sequebantur aliis ac per ordinē aliis similiter adiunctis: quæ sic appellatur: testudinē con-
texerunt. Vnde sagittæ in eam delatæ irritæ delabebant & sine aliqua noxa milites mœnia ius-
fodiebant: templūq; portas incendere moliebant. Vehemēs autē seditiosos stupor inuaserat: iamq;
multi ex ciuitate dissiuebant: ueluti continuo caperetur. His at populis alacrior efficiebatur: &
quantū nequissimi cæde dant: tantū ut ipsi portas aperirent. Cestiumq; tanq; de se optime menti
reciperent appropinquabant. Et profecto si paululum in obsidione perseverasset: statim ciuitatē
obtinuisset. Sed credo iam tunc infestus deus pessimis eiusq; sancta illo die finem bello dare pro-
hibuerunt. Deniq; cestius neq; aīs populi neq; obessez desperatione perspecta militē reuocauit: &
sine ulla spei repulsi inconsulte nimis ac iniuste discessit. Inopinata uero eius fuga latronū fidu-
ciam recreauit: insecuti nouissimos aliquos equitum peditūq; peremere. Et tunc quidē cestius in
castris quæ apud Scopon munierat tendit: altero autē die ulterius recedendo magis hostes prouo-
cauit: tãq; postremis appositi multos necabant: quoq; utraq; itineris parte uallata in transuersos
tela iacebant: & neq; in eos se retorquere: a quibus a tergo sauciabant nouissimi audebant quan-
dam infinitā multitudinē insequi existimantes. Et a lateribus instantis uim repellere minime sus-
ciebant: cū ipsi quidē graues essent: ordinēq; interrumpere formidarent: uiderēt autē iudæos leues
& ad excurrendū faciles esse. Vnde eueniebat ut multa mala perpetuerentur: cū nihil etiā inimicis
nocerent. Tota igitur uia percussis deiectiq; agmine sternebant: donec multis occisis in quibus erat
prius sextæ legionis dux: & Longinus chilarchus: & Emilius iocundus alæ præfectus uix in ga-
bao peruenerunt: ubi castra prius posuerant: multis instrumētis amissis. Hic autē cestius biduo cō-
moratus inops consilii quid ageret: cū tertio die maiore hostiū uidisset numerū & oia circū loca
plena iudæis tarditatē sibi obsuisse cognouit: & si adhuc ibi maneret pluribus se inimicis uisurū.
Itaq; pro compendio fugæ cunctaq; militibus impedimento erant amputari præcepit. Occisq;
tunc mulis atq; asinis aliisq; iumentis: præter illa quæ sagittas & machinas ferrent. Hæc enim ue-
lut usui futura seruabat maxime q; timebat ne iudæis cōtra se capta prodessent. Bethoron uer-

ius anteedebat exercitum. At iudæi latioribus quidem locis minus instabant: contractos uero in-
angustias atq; disensus qui discessissent ab exitu prohibebant. Alii postremo super agmen im-
pingere: fusaq; omnis multitudo per itineris iuga militem sagittis operuit. Vbi etiam peditibus p-
pacto sibi subuenirent hæsitantibus equitum periculum promptius erat. Nec enim ordinate uia
proficisci poterant obstantibus iaculis: & ne contra hostes irent ascensus ardui prohibebant equi-
tibus inuii. Lateribus autem rupes ac ualles in quas deiecti qui aberrassent consumebant. Nul-
lusq; locus aut fugiendi aut ulciscendi rationem habebat. Itaq; incerti quid agerent ad ululatus
quos desperati solent: stetitq; conuersi sunt. Quibus resonabat iudæorum cohortatio cū clamo-
re lætantium pariter ac sæuentium. Totusq; pœne qui cū cestio fuerat perisset exercitus nisi nox
aduenisset. Qua romani quidem in bechoron confugerunt: iudæi uero obsessis circum omnibus
locis eorum transitus custodiebant. Deniq; ibi cum cestius aperto itinere desperato iam de fuga
cogitabat. Lectosq; ad quadringētos omnium fortissimos milites tectoꝝ fastigiis imposuit. Hisq;
præcepit uigilum qui in castris excubant signa clamare: ut eo modo iudæi omnem illic militum
numerū arbitrarentur remanere. Ipse autem cum cæteris otiose usq; ad triginta stadia progredie-
t. Vnde mane cū iudæi locum in quo romani tetenderant desolatum uidissent in quadringētos a
quibus decepti fuerant concurrerunt: & illos quidem sine mora iaculis confecerunt: mox autem
cestium persequi properabant. Sed ille cum nocte non paruum spatium itineris peregrisset: die ue-
hementius quoq; fugiebat: adeo ut metu percussis milites machinas siue tormenta muralia: iteq;
ballistas: multaq; alia instrumenta relinquerent. Quibus tunc ablatis iudæi rursus contra illos q
ea reliquerant usi sunt. Insequendo at romanos antipatridam usq; uenerunt. Deinde cum eos asse-
qui non potuissent inde redeuntes: & machinas secum asportarunt: mortuosq; spoliarunt: & præ-
dam quæ remanserat collegerunt: & peana canentes in metropolim remearunt. suis quidem pau-
cis amissis. Romanorum autem auxilioꝝ quinq; milibus peditum ac trecētis: iteq; noningētis &
octuaginta equitibus interemptis. Hæc quidē nouembris mensis octauo die gesta sunt: anno duo-
decimo Neronis principatus.

Post fugam Cestii multi nobilium ex ciuitate fugiunt mittit quosdam ad Neronem nuncia-
turos eius miseriam: Qui Cestium fugauerant reuersi sunt in hierosolimam: ex romanis qui supe-
rant amicos sibi sociat: Eleazarus pluaudet populo ut sibi pareat constituunt diuersi diuersis locis
præfecti: Iosephus unus ex præfectis subditos sibi querit conciliare: multos ex illis præponit & p-
ficis regionibus galyleæ sibi subdire: munit loca omnia propter romanos quos timet insurgit q-
dem insidiator cum multis qui galyleam depopulantur congregat pecunias: cogitabatq; diuersa
in pernecium Iosephi. Cap. XXX.

Post cestium uero casus aduersos: nobiliū multi tanq; e nauis pessum itura ex ciuitate ena-
tabat. Deniq; castabarus & Saulus una cū Philippo iachanis filio q; princeps erat exerci-
tus regis Agrippæ: inde dilapsi ad Cestium trāsfugerunt. Qui uero cum his in aula re-
gia fuerat obsessus antippas fuga despecta quemadmodū a seditiosis peremptus sit ali-
as indicabimus. Cestius autem Saulum & cæteros in achaiam ad neronem misit: & propriam ne-
cessitatem indicaturos: & belli causas deriuaturos in florum. Sperauit enim & iram in illū excita-
tum iri: & sua pericula summouēda. Tunc at Damasceni cæde romanoz cognita: iudæos apud se
degentes pertinere studuerunt: & cū eos in publicis terminis collectos haberent: nãq; id olim pp
suspitiones meditabantur. Facile quidem sui conatus exitum fore putabāt. Verebantur at mulie-
res suas fere omnes præter paucas iudaizantes: & eorum religione deceptas. Quare his magna cu-
ra fuit eas celandi quid agerent. Iudæorum at decem milia quippe in angusto loco atq; omnes in
ermes aggressi: una hora sine metu iugulauerunt. Qui uero cestium fugauerāt in hierosolimam re-
uersi: quos adhuc romanoz studiosos inuenissent: partim ui partim blandiciis sibi etiā sociabant.
Et in templum cōgregati plures belli duces eligendos esse censebant. Declaratus est igit Iosippus
curionis filius & pontifex ananus omnia quæ in ciuitate gerēda esset imperaturos: maximeq; ut
ciuitatis muros erigerēt. Filium nãq; Symonis Eleazarum romanoz quis prædam & ereptas ces-
tio pecunias: & insuper his plurima ex thesauris publicis in potestate haberet: tamē nullis necessi-
tatibus præposuerunt: q; & ipsum tyrannidis superbia uiderent ferri: eiusq; studiosos siue imitato-
res satellitum more uersari. Verum paulatim Eleazarus ambitione pecuniar: itemq; astutia psua-
sit populo: ut in omnibus sibi pareret. In iudæam uero quos mitterent alios militū duces optarūt
Hierum filium asapha unū ex pontificibus: Eleazarum pontificis filium: nigro autē mandauerūt
qui tūc idumeā regebat: ex regione trans iordanē posita genus ducens: unde parartes cognomina-
bantur ducibus obtemperare. Sed ne alias quidē regiones omittendas purabāt. Nãq; in hiericunta
Iosippus filius Symonis: & trans flumen thapna: & Iohannes esseus Topchias administraturi dire-
cti sunt. Hinc at Iidda & ioppe & amanum erant adite. Cophinitie at & accabatine regionibus Ioa-
nes filius annæ rector erat designatus: & utriusq; galyleæ Iosippus mathathie filius: huius admini-
strationi iudæa erat & gamala munitissima ciuitatū: quæ ibi fuere quidē tectoꝝ pro alacritate ac
prudencia sua quisq; res sibi creditas administrabat. Iosippus autē cum in galyleā uenisset primū
EE

euræ habuit indigenæ sibi conciliare beniuolentiâ: multa sciens ea cõfici posse licet in aliis peccauisset. Deinde considerato q̄ potentissimos quidẽ amicos habebit: si eos participes potestatis fecisset: omnem uero multitudinem si pleræq̄ per indigenas & consuetos fieri præciperet. Lxx. de senioribus eius gentis prudentissimos elegit: eosq̄ rectores totius galyleæ constituit. Septem uero p̄ singulas ciuitates: minorẽ litum iudices ordinare maiora negocia causãq̄ capitales ad se referre iussisset iam. lxx. dispositos per ciuitates: quo iure inter se uterentur: etiam quemadmodum extrinsecus usi essent animaduertit: certusq̄ in galyleam romanos esse uenturos opportuna loca muro cingebat: hoc est iotapata & bersabæ & seloim necnon & caphe recho & iaphac & sicophoh: mōtem cui nomen est itabirio & tharice & tiberida: ad hæc etiã circa generafeth lacum speluncas in ea quæ inferior galylea uocabatur muniuit. Superioris autem galyleæ achabaron & petram quæ sic dicitur ninetimero in gaulanitidem uero seleuciam: & sogennam gamala munitione circundat. Solis autem sephoritis permisit ut murum sibi metipsis fabricarent: quia eos pecuniosos esse: & ad bellum promptos et sine præcepto uideret. Similiter autem etiam giscalam iossippi iussi sup̄ se murum cinxit iohannes: cæteris autem castellis omnibus ipse iossippus intererat iubendo: simul atq̄ opem ferendo. Quin & exercitum ex galylea supra centum milia uirorum comparauit: quos omnes undiq̄ collectis armis ueteribus instruebat. Deinde reputas hoc maximã romanorum inuictam esse uirtutem q̄ edicto essent audientes rectoribus suis: & exercitationi operam darent. Doctrinam quidem urgente necessitate despexit: parendi autem facultatem ratus regentium multitudine posse contingere ita ut romani solent diuisit exercitum: pluresq̄ fecit agminũ principes. Diuersisq̄ militum generibus ordinatis alios de cadarchis: alios chiliarchis subdidit: & insuper his retores maiorẽ rerum administratores. Doccebat at̄ signorũ disciplinas & prouocationes reuocationesq̄ buccinarum. & principia cornuum & circundationes: & quemadmodũ oporteret laborantibus succurrere fortiores. & circum defatigatis partiri pericula quæq̄ ad fortitudinem animi corporisq̄ tolerantiam pertinerent instituebat. Maxime uero eos erudiebat ad bellum: usquequaq̄ Romanorũ referens disciplinam: & q̄ cum uiris essent præliari qui & uiribus corporis & animi obstinatione totum pœne orbem superaret. His addidit quo pacto belli tẽpore suis essent parituri præceptis: iam nunc periculũ fore nisi consuetis delictis hoc est furtis & latrocinis & rapinis abstinentissent: sed neq̄ aut gentilibus fraudem facerent aut consuetissimorũ damna propriũ quæstum putarent. Illa enim bella optime administrari: quorum milites bonã conscientiam gererent. Qui uero per se prauis fuissent: his non solũ inimicos sed etiam deum hostem future. Multa in hũc modum admonendo perseuerabat: & iam quidem quantum prælium paratũ esset cõfatu erat. Nam septuaginta peditum milia & cc. xl. equites ac præter hos etiã mercenarios quibus maxime fretus erat habebat quatuor milia. d. necnon & sexcentos circa se electos custodes corporis atq̄ satellites. Exceptis autem mercenariis facile cæteri milites a ciuitatibus alebantur. Nanq̄ singulæ quas enumerauimus cũ mediam sui multitudinem mitterent in militiam: reliquos ad compaandum eis uictum tenebant: ut pars armis pars faciendi operis dirimeretur: & armati securitatem rependerent suggerentibus comheatũ. Iossippo autem hoc modo administrati galyleã insurrexit quidam insidiator patriæ Giscalon ortus Lesim filius nomine ioãnes callidissimus ac dolis plenus & nequitia quidem nobilissimus omnium: antea uero parumper & aliquantũ militiæ suæ impedimentum passus inopia: facile mentiri paratus mirusq̄ ad fidem adhibere mendacio: & qui fallaciam uirtutem putaret: eaq̄ aduersus amicissimos uteretur simulator humanitatis & spe lucri appetentissimus cædium: qui semper quidem immoderata concupisset: spem uero leuioribus maleficiis aluisset. Latro enim erat sui moris ac solitarius: deinde comitatũ inuenit audacis: primo quidem paruum ampliorẽ autem proficiens. Curæ autẽ habebat neminẽ ignarũ ascisceret: sed qui & habitudine corporis & animi magnitudine bellorũq̄ peritia præstaret hos eligebat: donec quadringentorũ uiroz cateruam congregauit: quorum plures ex Tyriorum finibus & uicis erant. Isq̄ omnem galyleã depopulabatur: & multos futuri belli metu suspensos lacerabat. Hunc igitur iadudum regendi milites cupientem & maiora desiderantem diu pecuniæ retardabat inopia. Cum autem uideret iossippum sua uiuacitate letari: persuadet ei primũ fabricadũ muri patriæ sollicitudinem sibi cõmitteret. In qua requestus magnos a locupletibus fecit. Deinde callidissima fraude composita uelut oleo quod non a gentilibus suis tractari esset uti caueret oes apud syriã iudæi: ut ad confinia oleũ mitteret deposcit. Nummosq̄ tyrio qui. iiii. atticos faceret emptis. iiii. amphoris eodẽ præcio amphore dimidium uenundabat. Cũq̄ galylea ferax esset olei: maximeq̄ illo tẽpore magna ubertate redundaret: in ea loca ubi erat penuria solus multũq̄ mittendo: infinitam summã pecuniæ cõgregauit. Qua mox in eum usus est: qui hoc sibi beneficium præstiterat. Deniq̄ existimans iossippum disposuisse rectorem se esse galyleæ futurum quibus præerat latronibus imperauit: prædas uehementius exercere q̄ multis rebus nouis per regiones excitatis autẽ insidiis alicubi rectorem perimeret si cui ferret auxilium: aut si latrocinia negligeret. Ob hoc eum apud indigenas accusaret. Iam dudum autem rumorẽ dissipauerat: q̄ res galyleæ iossippus prodere cogitare: multaq̄ in hunc modum ad eius perniciem comparabat.

Quidam qui aggressi sunt procuratorem bernicis & multa abstulerunt: quia Iosephus iussit ut rebus restituerentur illa: contra eum tumultus maximos parant: accusantes eum esse proditorẽ intruunt in eius domum: querit placare illos uerbis: præualeat aduersus eos: Iohannes quidam fraudẽ molitur contra Iosephum: insidias: cognita fraude ut de iniuria uendicaret accedit cum militibus ad Iohannem hic autem emissis armatis iussit eum interfici: aufugit in lacum: resumtis uiribus Iohannes cogit aufugere tentat aliud genus insidiarũ aduersus Iosephum. Cap. XXXI.

Taq̄ illo tempore cum quidam ex uico damaritarum in magno campo custodias agerent proloam agrippæ & bernicis procuratorem aggressi: omnes quas ferebat sarcinas abstulissent: in quibus erant non paruæ uestes prætiosas: plurimaq̄ argenti pocula: & sexcenti aurei. neq̄ hanc prædam occulte administrare possent: omnia taricheas ad iossippum comportarunt. Ille autem reprehensa uolentia quam regis intulissent: reponi res ablatas apud aliquem eius ciuitatis potentissimum iubet: paratus eas dominis oportune remittere. Vnde maximum eius periculum comparatum est. Nanq̄ raptores earum & quia prædæ nullam partem accepissent: agre ferentes & prospicientes quod iossippus cogitauerat laborem suum retribus condonare: per uicos nocte discurrunt: omnibusq̄ indicant iossippum prodidisse: eodemq̄ tumultu ciuitates proximas repleuerunt: adeo ut centum armatorum milia contra iossippum prima luce concurrerent. Deniq̄ multitudo in circo apud Taricheas congregata plurima per iracundiã conclamabat: partim deponi partim concremari uociferans proditorẽ. Plerosq̄ incitabat iohannes: & cum eo filius taphnã & iesus quidam. Tunc magistratus tyberiadis iossippi quidem amici & satellites tantæ multitudinis incursum perterriti omnes præter paucos diffugerunt. Ipse uero dormiens prope cum iam ignis admoueretur exurgens: & monentibus eum. iiii. qui remanserant: neq̄ solitudine sua: neq̄ illorum qui contra se uenerant copiis perturbatus: in conspectu eorum profugit ueste discissa infususq̄ capite puluere: auersusq̄ post tergum manibus suozq̄ ceruici gladio admixto. Hæc autem amiciores ei maxime taricheatas ad misericordiam commouerant. Rustica uero plebs & finitimorum quibus molestior uidebatur: non sine maledictis eum iuebant publicas proferre pecunias: & facta proditoris fateri. Nam ex habitu eius opinabantur nihil eorum de quibus nata fuerat suspitio pœnitens negaturum: & impetrandæ ueniæ causa fecisse omnia quæ misedicordiam prouocarent. At illius ista humilitas consilium perstruebat: & contra se indignates arte circumueniens: ut super his unde irascerentur inter se ipsi discordarent: omnia cõfessus est. Deinde sibi facultate cõcessa: ego inquit has pecunias neq̄ agrippæ remittere cogitabam neq̄ in propria lucra conuertere: absit enim ut amicum putem unq̄ qui uobis sit inimicus: aut quæstum ex re capiã quæ uos cõmuniter læderet. Sed quia uidebam o taricheate maximam ciuitatem uestra monitionis egere: & ad extruenda mœnia minus habere pecuniã: timebamq̄ tyberiensem populum & alias ciuitates raptas pecunias inhiãtes: pedetentimq̄ eas retinere decreui ut uos muro circumdarem. Si hoc non uideretur profecto quæ oblata sunt & diripienda propono. Si recte consului: bene de uobis meritum coeretis: hæc taricheate quidem ab eo dicta cum fauore receperunt. Tyberienfes uero cum aliis deprauando insuper etiam minitabantur: utriq̄ autem relicto iossippo inter se litigabant. Ille autem fretus iam secũ sentientibus: erant enim prope ad. xl. milia taricheate: cũ multitudinem liberius loquebatur: multum in eorum temeritatem inuectus: ex præfenti quidẽ pecunia taricheam ait esse muniendam. Curæ autem sibi fore similiter ut etiam cæteræ tutæ sint ciuitates. Nec enim pecunias defore si concordare uelint in eos unde parandæ sunt: & non in eum moueatur qui parat. itaq̄ cum alia quidẽ multitudo quæ decepta fuerat quis irata recederet duo uero armatorum milia impetũ in eum fecere. Cũq̄ se ille tecto ante recepisset instabant ei minitantes. Iterum autem iossippus in hos altera fraude nititur. Cũq̄ ad fastigium culminis euassisset cõpresso dextra strepitu: nescire ait se quid peterent sibi prestari: uoces enĩ se non exaudire confusas. Omnia uero quæ iuberent esse facturum si aliquos intromississent: qui secum otiose colloquerentur. His auditis illico nobiliores cum magistratibus ad eum ingrediuntur. Quos ille in ædiũ partes inductos clausã ianuã tamdiu uerberauit: donec eorum intestina nudata sunt. Circumstabat at̄ interim populus existimans eos prolixis allegationibus concertare. Cum subito iossippus foribus patefactis cruentos eos dimisit. Vnde tanto terrore qui minabantur affecti sunt: ut protectis armis aufugerent. Ob hoc iohannis etiam atq̄ etiam crescebat inuidia: aliasq̄ nihilominus iossippo moliebatur insidias: morboq̄ simulato per epistolam postulauit: ut sibi medicinæ gratia tyberienfibus ei aquis calidis uti permitteret. Iossippus autem nondum ei suspectus erat insidiator ad præfectos ciuitatis litteras fecit: ut hospitium & utensilia iohanni præberent. Quibus ille potitur biduo post cuius reicausa uenerat agebat. & his fraude circumuentis: aliis uero pecunia corruptis ut iossippum desererent persuasit. His cognitis sylla quem iossippus custodiã præposuerat: prope de insidiis ei scripsit: atq̄ ille accepta epistola noctuq̄ itinere maturato matutinus ad tyberiadã peruenit. Et cætera quidem multitudo obuiam ei processit. Iohannes autem quis eum contra se uenisse suspicaretur: tamen direpto quodam ex notis infirmitate simulata q̄ lectulo detineretur oblecto se desuisse mandauit. Tyberienfibus autem a iossippo in amphitheatri stadium congregatis

Titus filius Vespasiani patrem suum reperit ptholomaida qui multas legiones comparauerat multosq; cuiuscunq; generis ad militiam uiros congregauerat.

Titus autem alexandriam transmissus ex achaia citius quam per hiemen sperabatur manum quidem militum cuius causa directus fuerat suscepit: contemptoq; usus itinere mature ad ptholomaidam peruenit. Cuius ibi patrem suum reperisset duobus quae illum secum habebat agminibus erant autem nobilissimae quinta & decima legiones: iunxit etiam quas ipse adduxit quintam & decimam. Eas autem sequebatur etiam decem & octo cohortes quibus accessere ex caesaria cum unaquaque ala equitum. Decem autem cohortum singulae mille pedites habebant: in caeteris uero tresdecim sexcenti pedites: & centeni uiceni equites erant. Satis autem auxiliorum etiam regibus congregatum est. Antiochus enim & Agrippa & semus binam milia peditum & sagittarios equites mille praebuerunt: cum Arabia quoque rex malchus praeter quinque milia peditum equites mille misisset: quorum pars maior erant sagittarii: ut tota manus computata cum regibus: decem milia circiter peditum equitumq; colligeret praeter colonos & plurimi sequebantur: & meditationi bellicae assueti nihil a pugnacissimis aberant: & tempore quidem pacis dominorum exercitationibus interessent: belli autem pericula cum ipsis experirentur: & neque peritiam neque uiribus a quoquam nisi a dominis uincerentur.

Laudatur romanorum prudentia instruendum seruos in militie disciplina: quae sunt edocti instruendis castris & quem ordinem seruant in bellicis rebus describitur.

Va quidem in re nimis admirandam quis existimauerit romanorum prouidentiam ita seruos instituendum: ut non solum uitae ministerio: sed etiam necessitatibus utiles sint. Quod si quis eorum aliam quoque respexerit militiae disciplinam: profecto cognoscet tantum eos imperium non fortunae munere: sed propria uirtute quaesisse. Armis enim uti non ex bello coeperunt: neque solum si necesse sit manus mouent: cum in pacis ocio cessauerint: sed armis ueluti natura coherentes nullas capiunt exercitationis indutias: nec tempora praestolantur. Meditationes eorum nihil a uera contentione discrepant: sed in dies singulos milistrum quisque omnibus animis tanquam in prociectu positus exercetur: quo etiam facillime praemia tolerant. Nec enim uel ordo neglectus eos a consueta dispositione dispergit: neque metus ab assumptis dimouet aut lassitudo. Unde sequitur ut si superent quos non itidem confirmatos inueniunt. Nec errauerit si quis eorum meditationes consiliis esse dixerit sine sanguine: contraque praemia meditationes esse cum sanguine. Nec enim cursu capi faciles sunt hostibus: sed quocumque in hostilem terram irruerint ante castrorum munitionem nunquam praedium sumunt. Quae quidem non leui opere neque iniquo loco erigunt nec omnes inordinate describunt: sed si quidem inaequale solum fuerit complanatur. iiii. uero angulis eorum dimensio designatur. Nam & fabricarum multitudo & ferramentorum copia quae usus extructionis poscit: sequitur exercitum: & interior praefert: ordinatis etiam turribus pari spatio dispositis: quarum interualla talis atque ballistis aliisque machinis saxa iacentibus omnibus instrumentis missilium complet: ut cuncta scilicet iaculorum genera in promptu sint. Et omni autem muri parte. iiii. portas aedificant tam iumentis aditu faciles quam ipsis si quid urgeat intro currentibus lateras: intus autem castra uici spaciis interpolatis dirimunt mediaque rectorum tabernacula collocant: & inter haec ducis maximi medium templo simillimum prorsus ut quasi repentina quaedam ciuitas existat forumque & opificum stationes & sedes militum primatibus ordinumque principibus ubi siquae sint inter alios ambiguitates iudicent. Ipse uero ambitus & omnia quae in eo sunt & scientia fabricarum opinione citius communitur. Quasi res urgeat fossa extrinsecus cingitur depressa cubitis. iiii. pariter spatio lata. Armis autem septem per contubernia cum decore atque otio in tentoriis agunt: omniaque ab his ordinate et alia caute quae per contubernia expediunt: ueluti si ligno aquae opus sit aut frumento. Nec enim coena uel prandium cum uoluerit in praetere cuiusque est. Simul autem omnibus somnus & excubiae & uigilandi praeparata significat. Neque enim est oino quicquam quod sine edicto gerat. Mane autem milites quidem ad centuriones: illi uero ad chiliarchos conueniunt salutatum: cum quibus ad summum omnium ducem uniuersi ordinum principes. Ille autem his signum aliaque dat ex more praecipua perferenda subiectis: quae quidem et cum in acie sunt agentes citius parent: ut si res exigat incursum eius itaque reuocationibus uniuersi praeter obsecudent. Cum autem castris egrediendum est turba indicium facit: nemoque ociosus est. Sed uel solo nutu moniti tabernacula colligunt: omniaque ad perfectionem instruunt. Deinde itaque turba ut sint praeparata significat. Illi autem cum mulos & iumenta sarcinis onerauerint uelut in curruli certamine signum expectant. Castra uero incidunt & quae sibi alia munire facile sit: & ne quando hostibus eadem usui sunt. Et tamen tertio quoque tubae signo indicant: ut exeat: urgendo aliquid ex causa morantes ne quis ordinem deserat. Dextraque duci praeparato astans ter si ad bellum praeparati sunt uoce patria percontat. Illique totiens alacri & magna uoce praeparatos esse se respondent interrogant: & praeparati & martio quidem spiritu repleti cum clamore dexteram erigunt. Deinde ociose: & cum omni decore praegredientes ambu-

tant suum quisque ordinem uelut in bello custodiens: pedites quidem thoracibus & galeis septem: & ex utroque latere ficas ferentes. Leuis autem gladius multo est longior cum dexteram mensuram palmae non excedat. Qui uero ducem stipant lecti pedites scuta & lanceas portant: caetera manus hastas & clypeos longos ferant: & corbe & sarculum & securim & habenam & falcem & catenam triduique uaticum ut parum intersit inter onusta animalia & pedites. Equitibus autem ad dexteram gladius est longior: & cotus in manu transuersus: ad equi latera clypeus ternaque super pharetram uel amplius dependens lata cuspidis iacula nihil ab hastis magnitudine differentia. Cassides uero & thoracibus pedites habent similes: nulloque armorum genere discrepant: & in his equitum lecti qui circum ducem morantur. Agmen autem semper cui sorte id obtigerit antecedit. Talia quidem sunt romanorum itinera & mansiones: itemque armorum uarietas. Nihil uero nec in praeliis incosultum aut subitum agunt sed omnia semper sequuntur facta sententia opusque adhibetur ante decretis. Unde aut minime peccant: aut si peccauerint facilis est errorum correctio. Fortunae autem successibus meliores consiliorum etiam si aliter cesserit arbitrantur euentus: quasi bonum quidem fortuitum efficiat: ut diuina praesidentia non esse credatur quae uero ante cogitata fuerint etiam si aduersus casus exceperit bene iam meditato exhibeant ad cauendum ne idem rursus eueniat & bonorum quidem fortuitorum non is auctor sit cui contigerint: totum uero quae innoxii acciderint: saltetque rectum consilium coeperint uideatur esse solatio. Armorum quidem exercitatione comperat: ut non modo corpora: sed animi quoque militum fortiores sint. Maior tamen illis est ex timore diligentia. Namque leges apud eos non desertionis solum: uerum etiam minimae negligentiae sunt capitales: ducesque magis quam ipse leges terribiles. Namque bonos honorando redimunt: ne in coercendis noxiis sint crudeles. Tanto autem obsequio rectoribus parent: ut & in pace ornamento sint: & in acie corpus unum totius conspiciatur exercitus. Sic eorum copulati sunt ordines: ita circuducuntur mobiles: & acutis auribus ad praecipua: oculisque ad signa: & ad opera manibus unde facere quidem semper strenui sunt: parati uero tardissimi. Nec est ubi praesentibus aut multitudinem hostium ut consilia sensere ducum: aut difficultatem regionum: sed ne fortunae quidem succubuerit. Nam & eam certiore putant esse uictoriam. Quorum igitur actus ex consiliis incipiunt deliberantibus: adeo strenuus parat exercitus: quid mirum si euphrates ab oriente & oceanus ab occidente: itemque a meridiano tractu libyae fertilissima regio: & septentrione rhenus atque isther sunt imperii limites: cum minorem esse possidentibus possessionem recte quis dixerit: haec ego profectus sum non tam proposito laudandi romanos: quam solatio deuietorum: & ut nouarum regum cupidus deterreret: fortasse autem ad experientiam proderit bonarum artium studiosis romanae instituta militiae nescientibus: redeo tamen unde digressus sum.

Vespasianus cum filio suo ordinat exercitum in ptholomaida placidus interimit maximam multitudinem in galylea: peruenit iotapatem qui receptus cum suis a iudaeis illico sunt interfecti: ex iudaeis uero tres ceciderunt placidus aufugit.

Vespasianus quidem una cum Tito filio suo in ptholomaida iterum degens ordinabat exercitum. At uero quae galyleam praeserat placidus ubi maximam eorum quos comprehenderit multitudinem interemit: haec autem fuit galyleae imbecillior turba animisque deficiens pugnacissimos autem uidit se in ciuitates confugere: quas iotappus conierat: in iotapata quae omnium tutissima erat impetu uertit: existimans eam repentino aggressu facillime captum iri: magnamque sibi ex ea re alios apud rectores gloria comparadam: & illis commodum ad reliqua maturius explicanda: quasi metu cessuris aliis ciuitatibus: si quae ualidissima esset occupata uiderent. Multum tunc opinione deceptus est: iotapatem enim cum eius impetu praecessissent prope ciuitatem aduenientem excipiunt: egressisque cum romanis ex improviso plurimi & ad pugnam parati: nec non & alacres quippe ut pro salute patriae: item coniugum liberorumque dimicantes: in fugam eos uertunt multosque sautiant: septem solum interfectis: quia neque solum inordinate pugna deserere: septemque undique corporibus leuiter fuerant uulnerati: cum iudaei magis quoque eminus iaculari quam manus conferere inermes: cum armatis confiderent. Ex ipsis autem iudaeis tres ceciderunt: paucis praeterea sautiat. Placidus quidem quae impetu suo languidior inuentus esset aufugit.

Vespasianus cum armatis suis in galyleam peruenit: timent omnes iosephus conspiciens non posse repugnare in tyberide confugit.

Vespasianus uero ipse galyleam cupiens inuadere: ex ptholomaida proficiscitur ordinato militum itinere: sicut romani consueuerunt. Auxiliatores uero qui leuius armati essent: itemque sagittarios praeparare iussit ad repentinis incursum hostium cohibendos: & ut suspectas atque oportunas siluas insidiis scrutarentur: cum quibus etiam erat romanorum armata portio. Eos autem sequebantur de singulis hecatontarchis. Deinde equites peditesque armaturam suam ferentes mensurasque castrorum. Post hos stratores uiarum ibant: qui aggeris maligna corrigerent: ac deuia complanarent: siluasque obstantes praeciderent: ne perplexo itinere fatigaretur exercitus. Deinde suas itemque subiectorum sibi rectorum sarcinas: & tuitionis causa multos cum his equites ordinauit. Post quos ipse ueniebat: lectos pedites equitesque

necnon & lancearios secum ducēs. Equitumq; prærea suæ agmine comitatus. De singulis enim turmis proprios centū & uiginti equites deputatos habebat. Hos sequebant qui expugnandis ciuitatibus machinas & cætera tormenta portarent. Deinde rectores: itemq; præfecti cohortibus: chiliarchi stipati lectis militibus. Et post hos circum aquilam signa alia: quæ oibus apud Romanos agminibus præest: quod & uniuersæ auium regnum habeat: & sit ualidissima. Itaq; illam & principatus insigne putant: omēq; uictoriæ quodcunq; bello petierint. Sacras uero signorū effigies: itidē sequebantur cornicines: & post eas acies in latitudine senis digesta militibus. Hisq; adhaerebat ex more quidā hecatontarchus: disciplinæ atq; ordinis custos. Serui autē singulorum agminum cincti cū peditibus erant: mulis aliisq; iumentis aduehentes militū sarcinas. Omnium uero agminum postrema erat mercenaria multitudo: eamq; armorū coactores sequebant armati pedites equitesq; non pauci. Itaq; pacto itinere Vespasianus cū omni exercitu ad fines galyleæ peruenit: ubiq; positus castris quibus promptos ad bellum milites continebat: una & ostendendo exercitū quo hostes metu præcelleret: spatiumq; indulgēdo pœnitudinis: si quis ante prælium uoluntatē mutaret. Nihilominus autē murorum instruebat obsidium. Itaq; multos quidem rebellionis fuge re uel solus fecit ducis aspectus: metum uero uniuersis incussit. Iosippus enim eiusq; socii qui nō longe a sephori in castra posuerunt: ubi bellum appropinquare cognouerunt: & iam iamq; romanos p̄lio secum congressuros non modo ante pugnam: sed anteq̄ hostes omnino conspicerent fuga disiecti sunt. Cum paucis autē relictis iosippus ubi se aduertit neq; ad excipiendos hostes sufficientem manum habere: iudæorumq; animos concidisse ac si fides his haberetur: plerorūq; liber ad hostes defectum ire. iam tum quidem bello omni quiescebat quam longissime autem periculis abesse decreuit abductisq; qui secum remanserant intiberiada confugit.

Vespasianus ciuitatē gadarenisium capit Iosephus mittit hyerosolimā litteras: si cupiant fedus uel bellū cū romanis: si bellū mittat cū dignū exercitū ut possint repugnare romāos. Cap. IX.

Vespasianus autē gadarenisium ciuitatem aggressus primo impetu capit: q̄ eam pugnaci multitudo uacua reperisset. Deinde hinc transgressus interius cunctos etiam puberes interfecit: cum romanos odio gētis & cladis memoria quam pertulerat cæsius nullius ætatis misericordia commoueret. Incendit autē non solū ciuitatem: sed et oēs circū uicos & municipia quædā pœnitus desolata. Nonnulla uero quoq; habitatores ipse cœpisset. Iosippus autē quam tuitionis cā optauerat ciuitatem ipse metu repleuit. Nā tyberienfes nūq̄ eum nisi de cōi bello desperasset in fugam uersum iri credebant: neq; in hoc eos uoluntatis eius fallebat opinio. Videbat enim res iudæorū quorūum euaderent: unāq; illis uiam salutis esse si propositū mutauissent. Ipse uero quibus adhuc speraret a romanis ueniam tribuendam mori cū spe uoluisset quā prodita patria cum dedecore administrationis sibi creditæ apud illos sceleriter ageret contra quos fuerat missus. Decreuit igitur hyerosolimam primatibus quæadmodū sese res haberent cum fide perscribere: ne uel nimis extollendo uires hostiū timiditatis postmodū argueretur. Vel minus aliquid nunciando fortasse cœpit etiam pœnitentes ad ferociam reuocaret: atq; si foedus eis placeret cito rescriberent aut si bellandum esset dignū ei contra romanos exercitum mitterent. ille q̄dem hac epistola scripta mature dirigit qui in hyerosolimā litteras ferret.

Vespasianus agrediēs recindere iotapata montē ubi iudæi plurimi cōfugerāt: ciuitatē circūuolare iubet p̄ milites ipse proficiscit ponit castra ageres facit ad oppugnandū ciuitatē Iosephus curat ut muri ciuitatis altius p̄ xx. cubitus eleuent quod romanos multū p̄teruit. Cap. X.

Vespasianus autem iotapata excindere cupiēs: nam in eam plurimos hostium refugisse cognouerat: & præterea ualidissimum hoc eorum esse receptaculum præmittit pedites cum equitibus qui montanum iter cœquarent saxis asperum ac peditibus quoq; difficile: omnino uero equitibus inuium. Et hoc quidē quadriduo fecere quod iustum est latamq; apuere exercitui uiam. Quinto autem die iosippus qui mensis maii uigesimus & primus erat: prior in iotapata extiberiada uenit: abiectosq; iudæorum spiritus erigit. Cum uero transitum eius Vespasiano quidam transfuga nunciasset: utq; mox ciuitatem peteret incitaret: ueluti cum ea totam iudæam capere posset. si iosippum subiugasset. Hoc ille nuncio proxima felicitate percepto dei prouidentia factum ratus: ut qui hostium prudentissimus uideretur: ultro se etiā in custodia traderet uoluntariam: statim q̄dem cum equitibus mille placidum præmittit: unaq; duce primū ebucium tam manu quā prudētia uig. insignē circūuallere ciuitatem iustos: ne clam inde iosippus elaberet. Postero autē die cuncta manu cōmitatus ipse confectur. & post meridiem usq; acto itinere ad iotapata peruenit. Abductoq; in septentrionalem eius partē exercitū in quodā tumulo castra ponit distante ab urbe stadiis. vii. consulto at̄ quam maxime cōspici ab hostibus assectabat: ut uisu attoniti mirarent. Quod etiā factum est eoq; tantus cōtinuo stupor inuasit: ut muris egredi uisu attoniti mirarent. At romanos quotidie ambulando fatigatos ciuitatē statim aggredi piguit ob eandē cām duplici acie circūdato oppido: tertiū extrinsecus agmē equitū posuere: oēs iudæis exitus obstruentes: sed ea res illos in salutis desperatione audaciorē effecit: quippe in bello nihil ē necessitate pugnacius. Itaq; postridie impetu in muros factū iudæi primo quidem locis

suis manentes: romanis castra ante muros habentibus resistebant. Postea uero quam Vespasianus & sagittarios & fundibulatores: omnemq; iaculorum multitudinem adhibitam: missilibus in eos permisit utiq; ipse cum peditibus in aduersum collem unde murus expugnabilis erat niti cœpit: tunc cœuitati metuens iosippus & cum eo cuncta iudæorum profilit multitudo: omnesq; in romanos pariter irruentes: procul a muris eos deterruere multa manu simul & audacia patrando facinora: neq; minora patiebantur tunc quam faciebant. Nam quantum ipsos salutis desperatio tantum pudor incendebat romanos. Et hos quidem pitia cum fortitudine: illos autem duce iracundia ferocitas armabat. Deniq; cum toto die pugnatum fuisset: prælium nox diremit: in quo romanorum plurimis fauciatis tresdecim interfecti sunt: iudæorum autem cum sexcenti essent uulnerati septem & decem ceciderunt. Nihil quoq; minus romanis postridie iterum irruentibus occurrunt: multoq; fortius resisterunt: ex eo scilicet fiduciam nacti: q̄ eos pridie præter spem sustinuerunt. Sed eos quoq; pugnatiores experti sunt: q̄ eorum iracundiam pudor incenderat: uincti credentium nisi cito uicissent. Itaq; per dies quinq; romanis minime ab aggressionē cessantibus: iotapatenorum excelsus angebantur: muriq; fortius oppugnabantur. Et neq; iudæi uires hostium formidabant: neq; romanos difficultas oppidi capiendi lassabat. Etenim iotapata paulominus tota rupes est: ex aliis quidem partibus undiq; uallibus immensis præceps: ut earum altitudinem oculis depræhendere cupientium aspectus ante deficiat. Ab una uero tantum boreæ parte adiri potest. ubi per transuersum latus definentis montis ædificata est. Quod quidem ipsum muro ciuitatis iosippus fuerat amplexus: quo inaccessa essent hostibus superiora cacumina. Aliis uero circum montibus tecta priusq; in eam perueniretur: a nullo poterat conspici. Iotapata quidem sic erat communita. Vespasianus autem & cum natura loci simul certandum putans: & cum audacia iudæorum incipere obsidionem acriter statuit: aduocatisq; sibi subditis de aggressu deliberebat. Cūq; aggerem fieri placuisset: qua parte murus facilis erat accessus: totum ad comparandā materiam misit exercitum: oppidoq; propinquis montibus excisis: magnaq; ui lignorum & lapidum congregata: scutisq; minoribus siue ancillis ad euitada iacula desuper missa per ualles dispositis: sub eorū defensione aggerem construebant. Nulla autem noxa uel minima tælorum erat quæ de muro iacerentur. His autem alii terram ex propinquis tumulis eruentes sine intermissione suppeditabant: cunctis trifariam distributis: nullus erat ociosus. At iudæi super eorum tegmina saxa ingentia & omne tælorum genus immitterent: quæ licet minime penetrarent: magnos q̄dem crepitus dabant: & horribile impedimentum erat operantibus. Tunc igitur Vespasianus machinis missilium circumpositis: erat autem omnes. clx. in eos qui super murum astarent iussit tæla contendere: simulq; ex balistis lanceæ p̄currebant: saxaq; tormentis ingentia mittebantur: ignisq; & sagittarum frequentissima multitudo: quæ non solum murum: sed etiam turum intra iactum earum spatium iudæis inaccessum fecere. Arabum uero sagittariorum manus & iaculatores: itēq; fundibulatores & omnes machinæ tælis operabantur. Neq; tamē his iudæi prohibiti ne desuper ulciscerentur quieti erant: sed excurrendo per cuneos more latronum tegmina operantium dissipabant: nudatosq; seriebant: uel si quando illi cessissent aggerem dissipabāt: uallorumq; munimēta cum ancillis igni tradebant: donec Vespasianus cognito huius incommodi causam ex distributione operum contigisse: q̄ interiecta spatia iudæis locum aggrediendi præberent: adunauit tegmina coniunctisq; pariter uiribus obreptiones hostium præpeditæ sunt. Erecto autem prope agere: pauloq; minus æquato propugnaculo: indignum esse ratus iosippus nihil contra moliri quod oppido saluti foret: conuocat fabros murumq; altius iubet extolli. Cum illa iam multis obstantibus iaculis minime ædificare posse firmarent: hanc eis defensionem excogitauit. Sudibus fixis per eorū bouum coria extendi præcepit: quæ missos tormentis lapides sinuata susciperent: quibus repulsa tæla cætera dilaberentur: & ignis humore languesceret. hisq; ante fabros oppositis illi murum die noctuq; operando: ad uiginti cubitorum altitudinem erexerunt crebris etiam turribus in eo constructis: minisq; ualidissimis aptatis: quæ quidem res romanis iam intra ciuitatem se esse credentibus magnum somnium comparauit: tam iosippi molitione quam oppidanorum obstinatione perterritis.

Vespasianus certans pluribus diebus uidens non posse capere ciuitatē statuit obsidere eam ut cogere inopia rege redere uidens nolle eos redere: itēq; ad certandū se conuertit Iosephus cogit de fuga cū suis: populus hortatur ne recedat: ipse dicit melius: quia parabit aliū exercitum quo reuocabit Vespasianum ab eis: statuit remanere: se parat ad prælium: egreditur multis iurationibus romanos egrediens: Vespasianus nollens cum desperatis congredi iubet ut armati declinent impetū. Cap. XI.

Vespasianus & calliditate cōsili & hostiū audacia magis irritabatur: quoniā recepta ex munitioe fiducia romanos ultra incurrabat: qnq; dies singulos plia cateruati & cuiuscūq; modi latrocinales doli & eorū q̄ casus obtulisset rapinæ aliorūq; incēdia fiebant: donec Vespasianus retento milite a pugna statuit obsidere ciuitatē: ut eā uisū necessariorū penuria caperet. Aut. n. coaptos inopia sibi supplicaturos: aut si ad finē usq; in eadē pertinacia

durauissent fame consumendos eius habitatores putabat: multoque faciliores pugnae fore: si post in te uallu rursus anxius incubuisset. Itaque oes exitus eorum asseruari precepit: illi aut frumetu quidem aliarumque omnium rerum intus habebant copiam. saltem praeter aquae uero penuriam quia neque fons erat intra ciuitatem & imbre contentis eius habitatoribus rara est in illo tractu aestiuis mensibus pluuia. Quo tempore obsessi etiam hoc uehementius afficiebantur: quod arcendae sibi fuerat excogitatum quodque fieri ac uelut omnis aqua iam defecisset agere ferebant. Iosippus enim & cum ciuitatem uideret abundare aliis rebus sortisque animo uiros esse quo longiorem romanis obsidionem faceret: quam sperabant iam tunc potus mensuram ciuibus ministrabat. Illis autem conferuari aquam penuria grauius esse uidebatur: amplioreque cupiditatem mouebat quod ius bibendi liberum non haberent: ac uelut ad extremam sitim peruentum essent labori cedebant. Hoc autem modo affectos romanos latere non poterant qui eos ex aduerso colle trans murum in unum confluere locum: & aquae mensuram accipere prospectabant. Quo etiam ballistarum peruenientibus talis plurimos occidebant. Vespasianus quidem non multo post exhaustis puteis ipsa sibi necessitate traditum in ciuitatem sperabat. Iosippus autem ut hanc eius spe frangeret iussit quatuordecim milia hominum per murorum minas dimersa undis atque humida uestimenta suspendere: ut omnes repente aqua perfluere. Ex quo moeror simul romanis ac timor erat: cum tantum aquae uideret eos ludibrio consumere quos potus indigere credebant. Denique dux belli etiam cum ipse quia penuria ciuitatem posse capere desperasset: iterum consilium ad uim atque arma conuertit. Iudaeis id quoque maxime cupientibus. Namque nec se nec ciuitatem saluam fore credebant priusquam fame uel siti perirent mortem bello optabant. Iosippus tamen praeter hoc aliud consilium quo sibi copia pararetur per quandam uallem deuiam: propterea quia minus curiose habitam a custodibus excogitauit. Mittendo enim per occiduas eius partes litteras ad quos uellet iudaeos extra ciuitatem degentes ab his omnia usui necessaria & quae in ciuitate defecerant accipiebat mandato commeatibus ut praeruptis ad excubias repararent terga uelleribus tecti: qui si eos nocte uidissent canum similitudinem mentirentur. Idque factitatum est donec eius fraudem uigiles persenserunt: uallemque cinxerunt. Itaque tunc Iosippus non diu ciuitatem sustinere posse prospiciens: suamque pariter salutem si uellet remanere desperans cum optimatibus de fuga tractabat. Verum id populus sensit: & circumfusis ne sese negligeret precabatur in quo solo recuberent. Ipsum enim saluti esse ciuitatis mentem: uelut omnes eius causa alacri essent animo certaturi. Quod si etiam capiantur eundem solatio esse. Decere autem illum nec inimicos fugere nec amicos deserere: aut quasi ex nauis tempestate oppressa desilire qui ad eam tranquillo mari uenisset. Ipsum enim magis demersurum esse ciuitatem cum iam nemo audebit hostibus repugnare si discessisset cui confiderent. Iosippus autem quod sibi caueret occultans illorum commodo se exitum parare dicebat. Nam intra ciuitatem manendo neque seruatis grande aliquid se esse profuturum: & si caperentur una cum his esse frustra periturum. Obsidione uero liberatus extrinsecus maximo eius emolumento fore. Mature namque congregatis ex territorio galyleis alio bello romanos ab eorum ciuitate reuocaturum. tunc autem non uidere quod apud eos residens utilitatis afferret: nisi quod romanos ad obsidionem magis incitaret: ut se caperent magnipendentes. Quem si fugisse cognouissent multum esse de obsidionis impetu remissuros. Non flexit his populum Iosippus: sed hoc circumsistere se magis incendit. Denique pueri & senes itemque mulierculae cum infantibus flentes ad pedes eius accedebant: eumque omnes complexi tenebant: & ut fortunae socius sibi remaneret cum ululatibus supplicabant. Non inuidia salutis eius quantum ego arbitror: sed propria spe. Nihil enim se mali remanente Iosippo existimabant esse passuros. Ille autem si quidem paruisset haec praeces esse ratus: custodiam uero si quid uim coegeretur: multum enim ex intentione discessus etiam querelarum misericordia fregerat remanere statuit. Communique desperatione ciuitatis armatus: & nunc tempus est dicere pugnam incipere: cum spes nulla salutis est: pulchrumque uitam pacisci pro laude ac forti aliquo patrato facinore in memoriam posteritatis occumbere: ad opera sese conuertit. Cum pugnacissimis egressus disiectis custodibus usque ad romanorum castra excurrerat: & nunc pelles aggeribus impositas sub quibus tendebant discerpere: nunc operibus ignem immittere. Posteroque die similiter ac tertio per aliquot dies ac noctes bellando non laborabat. Sed Vespasianus romanos his incursum male affectos aspiciens. Nam & terga dare iudaeis pudebat: & fugientes insequi armorum pondere tardabantur: cum iudaei semper aliquid agentes priusquam paterentur in ciuitatem refugerent: armatis imperat ut eorum impetum declinarent: ne uel cum hominibus mortis audis manum confereret. Nihil esse fortius desperatis. Restingui autem illorum impetus si proposito careat quasi flamma si materiam non inueniat. Ad hoc oportere romanos cautius quaerere uictoriam augenda possessiois causa: non ex necessitate bellantes: per sagittarios autem arabum & syriae & fundibulatores: perque saxa tormetis emissam praeruptis repellere iudaeos. Nulla enim talium machina quiescebat. Illi autem his quidem male acceptis cedebant: uerum eminus missa inter iactum subcuntes saeuus romanis instabant: cum neque corpori: neque animae parcerent: sed per uicem utrinque peruenirent: suorum quisque laboribus subuenientes.

Admouet Vespasianus arietem muris: muri concutiuntur machinis cogitat Iosephus quomodo ictus arietis reselleret: romani e contra aliud genus machinant: Iosephus cum sociis igne concremarunt romanorum propugnacula & ageres ita ut spatium unius horae omnia sint concremata. Cap. XII.

Igitur Vespasianus ultro se existimans longitudine temporis hostiumque incursum obsideri: cum prope iam muris aggeres aequarentur: arietem admoueri praecipit: est autem aries immensa materia malo nauis assimilis: cuius summum graui ferro solidatum est in arietis effigie fabricatum: unde et nomen accepit. Dependet autem funibus medius ex trabe alia uelut ex trutina palis utrinque sultus bene fundatis. Retrorsum autem magna uiroque multitudine repulsus: hisdemque simul rursus impellentibus missus in fronte prominente ferro moenia percudit: nec est ulla tam ualida turris: aut muroque ambitus adeo latus: ut etsi priores ictus fortiter sustinuerit: assiduos uincat. Ad huius periculum rei duci romano transire placuit: ut capere oppidum properanti quonia perniciosa uidebatur obsidio iudaeis minime quiescentibus. Itaque romani quidem balistis ceterisque missilium machinis ut facilius ferirent qui de muris obstare tentassent: adhibitis utebantur: neque sagittarii aut fundibulatores longius aberant. Cum uero ea causa muros nemo auderet ascendere ipsi arietem applicabant gradibus desuper: itemque pellibus septum tam pro sui defensione quam machinae. Et primo quidem impetu moenia concussa sunt clamorque oppidanorum uelut iam capti essent maximus factus est. Iosippus autem eundem locum feriri: neque multo post murum disturbatum in prospiciens: quo commento uim machinae paulatim falleret excogitauit. Saccos enim paleis repletos qua semper impetum arietis feriri uiderent demitti iussit ex muro: ut eo modo secundo ictus errarent: aut etiam excepta uulnera laxitas frustraretur. Quae quidem res multum romanis morae attulit. Nam quocumque hi machinam conuertissent: contra illi qui super murum stabant paleae traductes saccos ictibus supponebant: nihilque murus percussione laedebatur: donec etiam romani aduersus hoc aliud machinati sunt. Proceris enim contis exhibitis: in his summis falces quibus saccos incidere alligauerunt. Cum autem hoc modo efficax esset opus arietis ac murus quia recens aedificatus erat ictibus cederet: quod reliquum erat Iosippus: eiusque socii ad ignis auxilium se contulerunt accensumque torum quod arida fuit materia: tribus ex locis pariter inflammarunt: unaque machinas & propugnacula romanorum & aggeres concremarunt. Illi uero non sine malo subueniebant audacia simul eorum territi: & ne adiuumento essent flammis praeruentibus impediti: quae aridum nocte fomitem & praeterea bitumen ac picem: necnon etiam sulfur opinione citius uoluitabant operaque romanorum multo labore curata unius horae spatium possiderant.

Quidam uir iudaeus saxo soleuato & demisso caput arietis fregit: hic fixus est quinque sagittarum uulneribus decidit: tadem alii duo uiri romanorum aciem praeperunt: Iosephus uero & caetera multitudo intendit Machinas romanis lugentibus. Cap. XIII.

Ite etiam uir quidam iudaeus praedicatione ac memoria dignus inuentus est: addi filius Eleazarus: cui Salab galyleae patria fuit. Is enim saxum ingens alte sublatum tanta uis super arietem ex muro dimisit: ut machinae caput obrumperet: idque ex mediis hostibus salutum ad eos delatus auferret: nulloque metu reportaret ad murem. Postremo tanquam signo quod tela mitterent hostibus positus nudo corpore quinque sagittarum uulneribus fixus est: earumque nulla respecta ubi murum ascendit unde uideri ab omnibus poterat eius audacia ibi constitit: compunctusque dolore plagae cum ariete decidit. Post hunc fortissimi extiterunt duo fratres Veciras & Philippus de uico Roma galylei. Qui cum super milites decimae legionis prosilissent tanto impetu utque transgressi sunt ut & aciem romanorum perumperent quousque aduersum ierant omnes infugam uerterent. Praeter hos Iosippus quoque & caetera multitudo raptis ignibus machinas & refugia cum opibus quinque itemque decimae & eius quae terga dederat legionis incendunt. Caeteri autem qui mox consecuti sunt & instrumenta & omne genus materiae obruere.

Vespasianus in planta pedis uulneratur totus exercitus turbatur superato dolore uulneris saeuus bellum in iudaeos incitauit: pugnatur fortiter utrinque caedit murus ictibus machinae ad matutinas uigilias illi uero munere partem illam. Cap. XIII.

Rursus autem romani post meridiem erectum arietem ad eam muri partem quae priusdem quaesata fuerat appulere: ibique defensorum eius quidam Vespasiani plantam sagitta percussam leuiter uulnerat: quamuis talem spatium defecisset. Maximam tunc id romanis perturbationem fecit. His enim qui prope aderant uiso sanguine perterritis per omnem famam occurrit exercitum relictaque obsidione praeruptis: cum stupore atque formidine ad ducem belli concurrebant: & ante omnes. Titus aderat metuens patri. Unde contigit ut & beniuolentia circa rectorem & filii trepidatio confunderet multitudinem. Facile tunc praeter & timore filium & perturbatione liberauit exercitum. Superato enim dolore uulneris & ab omnibus qui sui causa pertimuerunt conspici studens bellum in iudaeos saeuus incitauit. Nam uelut ultor ducis quisque omne periculum adire cupiebat: & clamore alius alium adhortantes murum petebant. Iosippus autem cum suis sociis licet assiduis balistarum itemque tormentorum ictibus caderent nequaquam tamen deterrebantur a muro: sed flammis & ferro & saxis eos asperere quae arietem

protecti palmis impellerent. Nihil aut aut parum proficiebant cum sine intermissione procumbere in conspectu hostium positi: quos ipsi contra videre non possent. Namque & suis ignibus colucentes tam si dies esset & certum erat hostibus signum quo tela dirigerent: machinisque procul non apparentibus missilia cauere non poterant. Ergo propterea non tam balistae quam iaculoque uel simul multi transigebantur: missaque machinis saxa & muroque minas auferabant & frangebant angulos turrium. Virorum autem nulli tam fortiter constipati erant: ut non usque ad extremam aciem saxa magnitudine ac uolentia sternerentur. Sciet autem aliquis huius machinae uis quantum ualet ex his quae illa nocte contigere in muro cuidam ex circumstantibus. Iosippo caput auulsum est: eiusque ad tertium stadium ueluti funda excusa caluaria, interdiu quoque praegnantis foeminae secto utero ad dimidium stadium infans abactus est: tanta tormento uis fuit. Ergo machinis terribilior erat impetus & missilium strepitus. Crebri autem mortui cum ad mortuos deiicerentur sonabant & acerbissimus quidem intus excitabantur mulierumque tumultus extrinsecus aut occumbentium gemitus concubabat: totisque ambitus muri: ad quem pugnabatur sanguine confluebat: iamque ascendere poterat congestione cadaueque. Montibus autem resonantibus multo amplius horror his ex clamoribus accedebat: nec quicquam illi nocti defuit uel quod auribus uel oculis terrorem possit incutere. Plurimi qui dem pro iotapata decertantes fortiter ceciderunt plurimi etiam sauiati: & tamen uis circa matutinas uigilias murus assiduis machinae ictibus cessit. Cumque illi quidem corporibus atque armis septimam partem: quae deiecta fuerat priusque romani pontes apponerent munire.

Vespasianus parat exercitus & machinas ad iuadendum urbem recreato prius exercitu: Iosephus cognito consilio uespasiani ordinat milites ad resistendum: plura crudelissimo certamine. Cap. XV.

Mane autem Vespasianus ad occupandam ciuitatem iam ducebat exercitum ex nocturno labore paululum recreatum. Idemque cupiens de conuulsis muri parte alio propugnatores adducere eorum quidem fortissimum equis dispositis trifariam collocat ut recti armis dirutum latus undique obsiderent: cunctisque praemanibus ferreret: quod si pontes admoueri coepissent ipsi plures introirent. Post illos autem pedites ualidissimos ordinauit. Reliqua uero equitum multitudinem secundum muri spatium per montana loca distendit: ne quis fugiens excidium ciuitatis lateret. Deinde qui hos sequerentur constituit sagittarios paratos sagittas habere iussos. Fundibulatores quoque similiter & appositos machinis. Alios autem integris muri partibus scalas applicare praecipit: ut qui hos prohibere tentassent deiectione partis defensionem relinquerent: caeterisque omnibus simul telis oppressi uolentia irrumpentium cederent. Iosippus autem hoc consilio cognito per murum quidem integrum labore fatigatos: itemque senes posuit quos ledi non possent. In parte uero collapsa ualidum & potentissimum quoque senosque ante oculos uiros in quibus & ipse fuit ad pericula subeunda: sortitus est: hisque praecipit ut agminum ululatus ne metu quae tereretur aures obstruerent: contra sagittarum uero multitudinem communiti protegerentur desuper scutis paulatimque recederent donec sagittarum pharetras exinanirent. Si uero pontes a romanis apponerentur: ipsos praesilire mandauit hostibus atque plualit & eorum instrumentis resistere: unumque uero ita certare debere non quasi conseruandam tueretur: sed quod perditam iam patriam uindicaret: atque oculis suis proponere mactari senes ac liberos coniugesque suas propemodum ab hostibus capi: iamque futurae cladis iram nunc collectam in auctores eius effuderent: ita quidem in utroque disposuit. Ciuitatis autem uulgus otiosum mulieres ac pueri postquam oppidum triplici acie uidere circumdatum: nullus enim ad pugnam translatus fuerat a custodiis strictisque gladiis ad partem muri deiectionem hostes instare: atque montana omnia desuper collucere: atque arabam quendam sagittarum tela suggerere: tunc extremo ululatu quod si capta urbe consonauerunt: non ut impendere mala sed ut adesse iam crederes. Quare Iosippus mulieres ne misericordia suorum aios effecerint intra domos cum interminatione concludit silere iussas: ipse uero ad partem muri quae sibi obtigerat transiit: & puentes quidem applicantibus animam non intendit: sed tantum speculabatur impetum sagittarum: simul autem ac tubinices uniuersorum agminum congregati sunt pariter & grauius fremuit exercitus: signoque dato missis undique sagittis lux obscuri coepit. Iosippi socii memores praceptorum: & aduersus clamorem obstructis auribus & contra sagittarum uulnera corporibus communitis cum admouerentur pontium machinae ipsi eas cursu: & antequam hostes pedem in his ponerent occupant: eosque ascendere nitentes praelio deterrebant uaria manu: itemque animi facinora demonstrantes: & ne uel in extremis calamitatibus deteriores illis uiderentur: hi qui sine periculo fortes contra illos etiam curabant. Nec prius a romanis diuellebantur quam uel caderent uel occiderent. Qui romanis desilientibus conspectu iam liberi facillime tela dirigebant.

Die. xx. mensis iunii iudaei quasi defessi quia non haberent propugnatores quos mitterent: cogitauerunt oleo feruente super infuso romanos oppugnare: ac sceno graeco super sparso ut inde romani caderent: uidens dux Vespasianus tot male milites praeterea: eos a bello reuocat & a pena. Cap. XVI.

Ratque iudaeis perpetuo dimicantibus cum nec unde mutarent propugnatores haberent defessis aut assidue substitueretur proque his quos uolentia repulissent alii succederent inuicem se adhortati latera copulati: protectique desuper longioribus scutis inexpugnabilis globus effectus sunt: totaque acie uelut uno corpore repellendo iudaeos in muro iam

pedem ponebant: cum Iosippus his rerum angustiis consilio necessitatis adhibito mira est enim machinis excogitandis cum desperatione stimulatur. Feruente oleo profundi milites iubet scutorum coniunctione defensos. Id autem iudaei multi qui & paratum haberent: & plurimum cito romanis infundunt: ipsis etiam in eis lacunis missis calore bulientibus haec res romanorum ardentium aciem dissipauit: & cum dolore scauissimo deuoluebantur a muro. Siquidem facile a uertice ad pedes usque sub armatura oleum per totum corpus fluebat: carnemque non secus ac flamma epaebatur: quae natura facile calefceret: seroque pro sui pinguedine refrigereret. Thoracibus autem & galeis illigatis incendii fuga non erat. Nunc autem salientes: nunc incuruati dolore de pontibus deiecebant. Ad suos autem tuto recedere contra nitentes non poterant: quoniam facile ab insequentibus capiebantur. Sed neque romanis uirtus in rebus aduersis: nec iudaeis prudentia defuit: romanum enim licet oleo perfusi mirabilia pati uiderent: tamen in eos qui perfuderant ferebantur praecedentem quisque incuruando tanquam ipse impetum retar daret. Iudaei uero progressum eorum dolo altero deceperunt cum sceno graeco decocto pontium tabulata perfunderent: quibus illi dilabentes tetrahebantur: & neque fugientium quisque neque aggredientium firmo posset eniti uestigio. Sed alii quidem resupinati per ipsas pontium tabulas calcarentur: multi uero super aggeres deiicerentur: & qui cecidissent a iudaeis feriebantur: qui romanis desilientibus conspectu iam liberi facillime tela dirigebant. Cum autem multa milites mala in hoc perpeti praelio dux uideret: post meridianas eos horas a pugna reuocat: quorum non paucis obruncatis plures sunt uulnerati. Ex iotapata uero sex uiris mortuis: plures quam trecenti sauiati translati sunt. Hoc autem modo pugnatum est iunii mensis die uigesimo.

Vespasianus tres turres ferro circumdatis erigi fecit plenas iaculatoribus & fundibulatores fortissimis: ita ut ex his quae intra muros erant deserere defensionem muri cogant. Cap. XVII.

T Vespasianus eorum causam qui occiderant consolatus exercitum postquam ita uiderat accensum neque tam exhortationem quam opus deposceret: aggeres quidem altius tollit. Tres uero turres quinquagenum pedum in excelsum iubet erigi ferro undique testas: & ut pondere stabiles essent: neque ignibus expugnarentur: easque super aggeres collocat iaculatoribus & sagittariis: itemque leuiorum missilium machinis plenas fundibulariorum quoque fortissimis. Qui cum non conspicerentur propter altitudinem turrium & loricas: ipsi eos qui super murum astarent facillime cernerent: telisque appeterent: cum illi neque a uertice uenientes sagittas facile declinarent: neque ulcisci possent quos non uiderent: altitudine quidem turrium librata manu iacula superante ferro aut quo erant sepra flammis obstante. Ob hoc igitur defensionem muri deserunt: magisque aggredi tentantibus occurrebant. Et iotapateni quidem ita resistebant: quod uis multi in dies singulos occumberent: neque contra mali quicquam hostibus facerent: quod eos sine periculo laedere non poterant.

Vespasianus mittit Traianum in aphata ciuitatem congregitur cum illis tandem superat ciuitatem omnesque praeter infantes occidit. Cap. XVIII.

Idem autem diebus Vespasianus ad finitimam quamdam iotapatam ciuitatem euocat cui nomen est Aphaca nouas res affectantem: & propterea quod iotapatenos praeter spem restituisse audierat insolentem: mittit eo Traianum decimae legionis rectorem: dans ei duo milia peditum & equites mille. Ille autem cum oppidum contra expugnationem munitissimum repperisset: nam praeter naturam qua tutum erat etiam muro duplici cingebatur: habitatores uero eius uidisset paratos ad pugnam sibi obuios processisse praetium cum his committit: eosque paulisper reluctatos in fugam uertit: quos uestigiis consecuti romani exterioris muri ambitum quo confugerant cum ipsis irrumpunt. Secundum autem murum petentibus ciues sui clausere ciuitatem metu. Ne cum his rursus hostes intraret: profecto autem deus galyleorum clades romanis dabat: qui etiam tunc ciuitatis eius uniuersum populum exclusum manibus propriis ad interitum hostibus dedit audissimis caedum: multi enim simul ruentes ad portas multoque nominatim praepositos inclamantes inter ipsas praeces immoriebantur: quibus hostes unum murum alterum ciues clauserat & inter medios coacti murorum ambitus: multi quidem sociorum suis gladiis transigebantur: infiniti uero a romanis interficiebantur: ne uel adolescentium quidem recepta fiducia. Nam praeter hostilem metum etiam domestica proditio eorum animos fregerat. Denique moriebantur non romanos sed iudaeos execrantes: quoad omnes interire numero hominum. xii. milia. unde Traianus uacuum esse ciuitatem pugnantibus reputans: & si quae adhuc intus essent: nihil eos ausuros esse existimans praeter timore impatori excidium reseruauit. Missisque nuntiis ad Vespasianum petit: ut filium Titum dirigeret sine uictoriae impositione: ille autem laboris aliquid super esse ratus cum milite filium misit: hoc est quingentis equitibus & peditibus mille. Qui mature ad ciuitatem profectus sic ordinauit exercitum: ut in laeuo quidem latere Traianum constitueret: ipse uero in dextrum obsidioni praesesset. Itaque militibus scalas muris undique applicatis: cum paulisper desuper galylei obstitissent continuo moenia reliquerunt. Titus uero comitesque saltu demissi mature ciuitatem obtinuerunt: tuncque uahemens cum his qui se intus congregauerunt pugna commissa est. Nunc per

angusta uiarum irruentibus ualidissimis: sic foeminae ex tectore culminibus quae forte inuenis-
sent tela iactantibus. Et hoc quidem modo usque ad sextam horam sustinere consuetum. Assumptis autem
bellatoribus caetera multitudo & sub diuo & per domos senes pariter ac iuuenes mactabant. De
niq; uirilis sexus praeter infantes nullus remansit: qui cum mulieribus abducti sunt seruitio. In-
teremptorum quidem in ciuitate & in primo congressu numerus fuit quindecim milium: captiuo-
rum aut duo milia. c. xxx. Haec galyleis clades contigit quinto & uigesimo die iunii mensis.

Ad samaritanas cerealis mitti Vespasiano: quia eos prout ad tumultum uidebat: inopia quae
quidam moriebantur: quidam ad romanos confugiebant: reliquos uero omnes neq; neq; neq; neq;
ne placare occidit: erant autem undecim milia & sexcenti.

Cap. XIX.

Sed ne Samaritae quidem aliena calamitatibus remansere: hi namq; in monte garizin
qui est illis sanctissimus congregati locis suis expectabant: belli autem minas eorum con-
uentus ac spe habere uidebatur: nec saltem uicinorum malis corripiebantur: sed inconsul-
ta suarum uirium infirmitate secundis romanorum rebus exterriti: prona in tumultum
uoluntate pendebant. Vespasiano autem placebat motus antecapere: eorumq; imperus
praenire: nam & si praesidiis tota samaritica regio cincta erat: tamen eorum multitudo qui coe-
rant: & conspiratio timebatur. Ea q; causa cereale quintae legionis rectorem cum sexcentis equiti-
bus tribusq; peditum milibus mittit. Ille autem ad montem quidem accedere praetiorq; cogredi ne
quaquam turum esse duxit: quonia hostes plurimi desuperessent: milites uero circuuallatis undiq; mon-
tibus radicibus tota eos die custodiebant. Euenit autem aquae tunc indigentibus samaritanis etiam
graues accendi aestus: erat enim tempus aestatis: neq; se rebus necessariis uulgus instruxerat: adeo
ut nonnulli quidem una die siti morerentur: multi uero eiusmodi morti seruitium praeferebant ad ro-
manos transfugere: ex quibus cognito cerealis illos etiam qui adhuc perseveraret malis infractos
montem ascendit: & circū hostes exercitu constituto primū eos a dextera parte hortabatur: atq;
ut salui esse mallent rogabat si arma proiecerint tutos fore promittens. Deniq; quia persuadere
non posset aggressus eos occidit omnes. Erant autem undecim milia & sexcenti. Haec iunii men-
sis uigesimo & septimo die gesta sunt atq; his calamitatibus Samaritae usi sunt.

Ageres super altitudinem murorum iotapatensis effertur: quidam ad Vespasianum uenit. psu-
sus ex ciuitate: nūcians paucitatem ciuium & facilitatem capiendi: Vespasianus exercitum parat
nocte hora qua ille docuerat ciuitatem aggrediuntur: & custodes occidunt: ciuitatem ingrediuntur:
quidam uero ne oppeterent per romanos se ipsos interfecerunt: tandem Vespasianus incendi-
fecit ciuitatem uniuersam.

Cap. XX.

Iotapatensis autem diu durantibus: & praeter spe aduersa tolerantibus quadagesimo q-
dem ac septimo die romanorum aggeres super muroz altitudinem sunt elati. Quidam ue-
ro ad Vespasianum eodem die profugus uenit paucitatem ciuium & infirmitatem enun-
cians: simul q; diuturnis uigiis praetis assiduis consumpti minime quidem ulterius
uim ferre possent: ueq; dolo etiam caperent si quis instaret. Circa extremam namq; uigiliam quan-
do & malorum requiem habere uiderentur: & maxime defatigatos custodes matutinus sonus occu-
pat dormire eos dicebat eademq; hora inuadendos esse dicebat. Vespasiano autem qui fidem noscet
inter se iudaeorum quantaq; superbia poenas contenerent trasfluga suspectus erat: nam & antea qui-
dam ex iotapata captus omne tormentorum genus fortiter pertulit: & tum ne flammis quidem coa-
ctus quid intus ageretur hostibus exquirentibus prodidisset mortē deridens cruci suffixus est. Fi-
dere tunc proditori coniectura faciebat. Et fortasse quidem illum uera dicere: ipse autem nihil ex eius
fallacia magnum sibi existimans esse metuendi asseruari hominem iussit: & ad occupandam ciuitatem
parabat exercitum. Hora igitur quae fuerat indicata ociose ibat ad muros: primūq; incedebat Ti-
tus cum uno ex Chiliarchis Domitio sabino: paucis ex quintadecima legione comitatus: interfe-
ctis autem uigiis in ciuitate ingrediuntur: & post eos sextus quidam Caluarus chiliarchus & placi-
dus subiectos milites introducendo. Arce uero occupata cum hostes in medio oppido uersarentur:
iamq; plane dies esset: nec tunc quidem illi qui capti tenerentur adhuc excidium sentiebant multo
labore somnoq; pariter dissoluti. Et si quis euigilasset: nebula uisus eius hebetante: quae casu tunc
plurima se circū oppidum funderet: donec totus irrupit exercitus: soloq; malorum periculo exulsi-
tati morientesq; demum se posse crediderunt: romanos autem memores quae obsidionis tpe pertulit
sentit: neq; pendi cuiq; neq; miserendi queq; tangebatur cura. Sed ex arce plebe ad prona copulsa
facillime trucidabant: ubi loci difficultas pugnacibus negaret copia resistendi. Circūuiarum namq;
angustis pressi ac per declina dilabentes fluente desuper bello obregebantur: id multos etiam qui
circa iosippum lecti erant ut manibus propriis liberarentur imutauit: nam cum se uiderent romano-
rum nemine posse occidere ne romanorum manibus oppeterent puerunt: & in extrema parte ci-
uitatis congregati semet interfecerunt. Quicūq; tamen uigilum primi capti ciuitatem senserunt
in quadam turri septentrionali fuga recepti aliquandiu quidem restiterunt. Deinde circūclusi hostium
multitudine sero dextris dedere: hisq; instantibus mortē suam aequo aequo praebuerunt. Potuissent
autem incruentae romani obsidionis sine gloriari: nisi unus ex ipsis occidisset Hecatonarchus

Antonius peremptus insidiis: nam quidam ex his qui ad speluncas confugerant: erant aut plurimi ro-
gabant antoniu dextram sibi porrigere ad fidem salutis ac praesidiu quo tatus ascenderet. Cūq;
his manum porrexisset incaute super ille hasta praeventu in inguine perculit statimq; cofecit: illo
die quid immanissimam multitudinem peremere romani. Postea uero secutis diebus scrutando la-
tebras per cuniculos & speluncas oem ulcisebantur aetate praeter infantes ac foeminas. Itaq; ca-
ptiui quidem mille ducenti congregati erant: quadraginta uero milia connumerata sunt excidii te-
pore pugnispq; superioribus mortuoz. At Vespasianus ciuitate ipsam excindi iubet: castellaq; eius
omnia adhuc exurit. Iotapata quidem ita deuicta est tertio decimo imperii. Neronis anno calen-
darum iulliarum die.

Iosephus ne a romanis inueniretur in puteu se demisit lapideq; supra imposuit ne uiderent:
nocte exibit perscrutans si posset euadere: indicatur per quandam mulierem mittit ad eum cum fide
de uenia: timebat uero iosephus in somnis simulachra ei apparent deprecatur deum. in manus ro-
manorum se committit: habita prius oratione ad socios.

Cap. XXI.

Romani uero iosippu requirentes & propriae indignationis ca: & quod imperatori opa-
precium uidebatur: captus enim maxima pars belli esset: mortuos itaq; abditos rimaba-
tur: ille autem in exitio ciuitatis fortunae quodam usus auxilio per medios se hostes sur-
ripuit & in quendam profundum puteum saltu demissus est: cui amplu specus adiunctu
erat: latere quod supra scrutantes uidere non possent. Vbi. xl. quidem insignes uiros latitantes offen-
dit: rerūq; utilium apparatus: qui non paucis diebus sufficeret. Hostibus autem oia complexis in-
terdiu quidem se occultauit. Nocte uero ascendens uigilias explorabat ut fugeret. Cūq; oia un-
diq; ipsius causa maxie custodirentur. neq; fallendi spes esset in spelunca iterum descendebat: bi-
duiq; ibi delituit. Tertia uero quadam die capta quadam muliere quae cum ipsis fuerat indicatus est.
Tumq; Vespasianus propere duos chiliarchos Paulinum: & Callicanu iustos pacem dare iosippo
& bene hortari eum ut ascenderet mittit. Quibus tamen ille rogantibus postq; ad eum uenerunt si-
demq; pro salute dantibus minime paruit. Ex his aut magis quae pati meritis esset qui plurima co-
mississet: quae ex naturali mansuetudine rogantium suspicionē colligens uelut ad poenam euocare
tur timebat: donec Vespasianus tertiu quoq; chiliarchum nicanorem iosippi notu atq; olym con-
suetum direxit: is aut quam dulce in eos romanorum esset ingenium: quos semel subiugasset refe-
rens quodq; ipse iosippus uirtutis ca magis admirabilis quam inuisus ducibus haberetur: essetq; im-
peratori studium non eum ad supplicium ducere quod etiam sine deditione sibi liceret exigere: sed
coferuare potius uirum fortem. His addebat q; ne Vespasianus si quid dolo moliret amiger ad id
mitteret ut in re optima pessima hoc est perfidiam pretereret amicitia: neq; semetipsum illi ut ami-
cum falleret obtemperatuz fore. Verum iosippo etiam post Nicanoris dicta haesitante milites qui-
dem irati speluncae ignem submittere properabant. Sed retinebat eos belli ductor uiuu iosippum
capere plurimipendens. Nicanore aut uahemeter instante ubi etiam hostilis multitudinis minas co-
pit iosippus. nocturna somnia reminiscitur quibus ei deus & futuras iudaeorum clades: & quae ro-
manis essent euentura principibus ostendit. Erat aut interpretandis quoq; somniis idoneus & co-
iectare quae ambigue diuinitus dicerentur sciebat. Qui & sacros prophetaru libros nouerat q; &
ipse sacerdos esset & parentibus sacerdotibus pcreatus: illa igitur hora quasi deo plenus & recen-
tium somniorum quae uiderat horrenda simulachra mente complexus occultas praesces deo offert. Et
quia iudaeorum inquit labefactari tibi rem placuit. Fortuna uero ad romanos tota migravit: ani-
mamq; meam quae futura praediceret elegisti. Do quidem manus sponte romanis & uiuo. Testor at
q; non proditor: sed tuus minister ad eos ibo. Simul his dictis nicanori consentiebat. Veru qui una
confugerant iudaeorum postq; intellexerunt iosippu rogantibus caedere uniuersi circūstantes cla-
mabant. Certe plurimum ingemiscere leges patriae ubi sunt quae iudaeis deus abnuet: quibus mor-
tem cotenentes animas indidit uita iosippe. Captus es: lucēq; pateris intueri seruientem q; cito tui
oblitus es: q; multos pro libertate mori persuasisti: Fallam profecto opinionem fortitudinis habe-
as: fallamq; prudentiae si salutem apud eos speras cum quibus ita dimicasti: aut si haec etiam certa
sunt ab illis tamen te seruari cupis. Sed quis te romanorum fortuna tui obliuione pfuderit: & nos
tamē patriae gloriae consulentes & dextera tibi & gladium comodabimus. Tu uero siquidem spote
moriare dux iudaeorum: sin uero inuitus: proditor morieris. Vix haec elocuti sunt: & intentatis ei
gladiis occidendum illum cominabantur si romanis pareret. Timens igitur impetu iosippus & se-
dei praetorū proditorem esse ratus: si ea non enunciaisset morte praeventus argumētis eos phi-
losophiae necessario tractare incipit. Et quid enim tantope inquit o totii propriae caedis auidi su-
mus: aut cur amicissimas inter se res corpus & animā in dissensionem uocamus: mutatum me eē
quispiam dicet? Sed romani hoc sciunt optimu esse in bello mori: sed lege belli hoc est a uictori-
bus trucidari: proinde siquidem romanorum ferrum deprecor uere meo gladio meaq; manu sim di-
gnus. Sin illi hosti parcendū putat: quam iustius nos ipsi nobis peperimus: Quippe stolidu est ea-
dem circa nos admittere: pro quibus ab illis dissensimus. Pulchru enim esse pro libertate mori: &
ipse fateor: pugnando tamen & illoz manibus qui eam priuere: nunc aut neq; praetio nobis ob-

F F

stant: neq; nos interficiunt. Irídē autē timidus est habendus qui mori non uult cū opus est: & q; uult cū non oportet. Præterea quis non metus prohibet ad romanos ascēdere: nepe mortis. Ergo eam quæ ab hostibus dubiæ suspēcta formidinis est: eam certē ipsi nobis irrogauimus. Vege seruitutem dicet aliquis: Valde quidē nunc liberi sumus. At uiri fortis est semet occidere: immo uero ignauissimi quantū opinor. Nam & gubernatorē timidissimū puto: qui tempestatem metuēs aē uim turbiniis nauem sponte submergit. Quin et propria manu perire a cōi omnium animalū natura discrepat: eoq; mō in creatorem nostrum summū scelus admittitur. Nullū est animal quod ex industria uel per se moriatur. Siquidē naturæ lex ualidissima ut uelint uiuere in oibus sita est: iccirco & quod nobis adimendū id putant hostes ducimus & insidiatores pœna psequimur. Deū uero indigne ferre non arbitramur: cum domū eius homo despiciat. Ab illo enim accapimus ut essemus: rursumq; ut esse desineremus illi reddendū est. Corpora quidē cunctis mortalia sunt ex cadauca materia fabricata. Anima uero semper immortalis est: deniq; picula in corporibus collocata. Si quis ergo depositum hoīs surripuerit aut male tractauerit: pessimus statim ac perfidiosus habetur. Sic dei depositū ex proprio corpore qui eiecerit eū se latuisse quē læserit æstimabit. Et seruos quidem fugientes ulcisci iustū creditur: quis nequaq; dominos fugerint: ipsi uero deū fugientes: & optimum deū impie facere non uidebimur. An ignoratis q; eoq; qui lege naturæ uita exēit acceptūq; deo debitum soluunt cū id qui dedit recuperare uoluerit perpetua laus domusq; ac familia stabiles sunt: puræ at & quæ inuocantes exaudiant animæ retinent locum in caelo adeptæ sanctissimū atq; inde rursum uolentibus seculis casta corpora iubentur incolere: quoq; uero manus in seipios insānerūt eoq; animas tenebrosior orchus suscipiet. Pater autē illaz deus auctores iniuriæ per nepotes ulciscitur. Hinc & deo inuisum est: & a sapientissimo legis nostræ cōditore coercetur. Deniq; si qui se occiderit apud nos quidē usq; ad solis occasum insēpultos abiici decretū est: cum et hostes sepeliri fas esse ducemus apud alios etiam dextre iubentur abscindi eius modi mortuoq; quæ i ipsos armata sunt: quoniam ut corpus ab anima: ita manū eē a corpore alienam existimarent. Pulchrū est igitur: o focii iusta sentire: neq; humanis cladibus addere ut creatorem oīum impietate lædamus: si salui esse uolumus salui simus. Nec enī salus apud eos ignobilis est: qbus tantis uirtute operibus demonstrauimus. Sin mori placet ab his occidi pulchrū est q nos cœperint. Non migrabo ego in hostium locū: ut ipse mei proditor siam. Multo enī stolidior sim: quam qui ad hostes ultro profugiūt. Siquidem illi salutis cā id faciunt: ego uero interitus & quidē mei romanorū tamen insidias expeto. Nam si me post uinctas dexteratas perimant magno aīo paratoq; moriar mendacii perfidiam p uictoriæ solatio mecum auferens.

Iosephus dehortatur suos a cæde: nequiens reuocare a proposito: oēs se ipsos interfecerūt: ducitur Iosephus ad Vespasianū iubet uespasianus eū custodiri ad Neronē mitteret: Iosephus alloquitur Vespasianum seorsum cum filio uespasiani eūq; dominum & regem orbis prædicat: Vespasianus eum liberat muneribusq; uariis eum donat.

Cap. XXIII.

Vltra quidē in hunc modum Iosippus ut a cæde ppria socios dehortaretur dicebat. Illi autem obstructis auribus desperatione q; se iam dudū morti deuouerant concitant: & alius aliunde cū gladiis accurrentes ignauiam exprobrabant: & quasi eū mox percussurus quisq; adoriebatur. Ille at cum alium nominatim uocaret: alium uultu iudæis inrueretur: alterius dexterā præhenderet: alium precibus exoraret uaria mentis affectione: ut in tali necessitate potuit distractos: ferrum oīum a cæde sua prohibebat: non secus ut fera bestia circumclusa ad eum semper: qui se contingeret ora conuertens. Illoq; autem qui ducem in extrema quoq; clade reuerendum putarent debilitabant dextræ: gladiiq; de manibus labebatur: multi spōte cū manus ei afferrent frameas dimittebant: Iosippo autē non defuit in ea desperatione consiliū: sed fretus dei prouidentia salutē in periculum mittit. Et quoniam mori decretum est inquit: agitet cædes mutuas sortiamur & cui obrigerit: manus sequentis occumbat: atq; ita oīum fortuna perambulet: neq; sua dextera quisq; subiaceat. Inuisū est enī cæteris interēptis ex aliis nequaq; si pernituerit saluum esse. Visus est uera dicere: & quod persuasit agitur fors cuiq; obrigit paratā ei: q; sequeretur necē suam præbeat quasi mox etiā duce perituro. Cū Iosippo enim pira uita dulcius æstimabant. Remansit at ipse cum altero siue fortuna dici poterat siue dei prouidentia. Consultoq; prospiciens ne uel forte grauaretur: uel si nouissimus recessisset gentilis cæde pollueret illi quidē fide interposita ut uiueret persuasit: ille quidem hoc modo & romanorū & domestico bello liberatus ad Vespasianū per nicanorem ducebat. Omnes at romani uisendi eius gratia occurrebāt & cum se circa ducē premeret multitudo uariis tumultibus erat. His exultantibus q; captus esset aliis minitantibus: nonnullis at propius eum uidere certantibus. Et qui longius erāt hostem interficiē dum esse clamabant. Qui uero propius erāt: facta eius reputantes mutatiōe stupescēbant. Rectoq; aut nemo fuit: qui licet ante irascere nomini eius uiri aspectu nō mitior factus sit. Titum uero præter alios & fortis Iosippi animus in calamitatibus & ætatis eius mira capiebat: qualisq; pridē fuisset in præliis reminiscēte: & qualis nunc sic in hostiū manibus intuentē. Iubebat intelligere quanta esset fortunæ potentia: quamq; uelox belli momentū humanæ aut rerum nihil firmū

atq; perpetuū: quā multos etiam tunc ita ut sentiebat ipse ut Iosippum miserarentur affecti: plurimāq; salutis eius pars Titus extitit apud patrem. Vespasianus tamen quasi missurus eū cæsari ut cautissime custodiretur pcepit. Quo audito Iosippus aliquid soli se dicere uelle ait. Sumotisq; ab illo omnibus aliis præter filiū Titum aliosq; duos amicos. Tu quidē inquit Vespasiane tantum hoc puta Iosippum te habere captiuū. Ego autem maiorum ad te nuntius uenio præmissus a deo ut iudæorū legem uiderē: & quemadmodum duces exercitū mori deceret ad Neronē me mittis. Quid ita: quasi qui Neroni usq; ad te successuri sint maneant. Tu & Cæsar & Vespasiane & imperator atq; hic filius tuus nunc: me aut colligatum arctius tibi asseruato: nam dominus quidē non mei solum es tu Cæsar: uerū etiā terræ marisq; ac totius hoīum generis. Me at ad maiorem pœnā custodiri oportet si ex tempore aut subito in dominū ista confingo. His dictis Vespasianus statim quidem fidem non habere uidebatur: ea quæ & Iosippū existimabat salutis gratia cōminisci. Paulatim uero ad credendū impellebatur: iam pridem illū excitāte ad imperium deo septraq; multis præmonstrante portentis: sed & in aliis ueracem esse Iosippū depræhenderat. Altero nanq; amico rum qui secretis intererat admirari dicente quemadmodū nisi hæc deliramenta sint: neq; iotapatenis de excidio: neq; sibi de captiuitate quicq; diuinasset ut a se iram depelleret. Iosippus iotapatenis ait se prædixisse q; post diem septimū & quadragesimū eos maneret exitiū: quodq; ipsum romanū uiuum essent in custodia retenturi. Hæc in secreto quæ sita Vespasianus ubi uera esse cōpēnit a captiuis etiā quæ de se dixisset credibilia cœperat existimare: sed neq; custodiam Iosippo nec uincula remittebat: uestimentis at aliisq; muneribus eū donare benignissimeq; fouere nō desinebat etiam Tito magnam honori eius operam cōmodante.

Vespasianus in ptolomaida reuertitur multi clamāt de excidio Iosephi ipse nihil respōdebat: legiones duas mittit hyematū cæsaream: quasdam scitopolim.

Cap. XXIII.

Quarto autē die mensis iulii Vespasianus in ptolomaida reuersus: inde incola maritima cæsaream peruenit: iudææ maximam ciuitatē & quæ maiore incolaz partem græcos haberet: igitur & exercitum & rectorē indigenæ omni fauore ac benignitate suscipiūt affectu quidem quo romanos diligenter plus autē illoz qui excisi fuerāt odio: unde etiam multi quidem simul ut de Iosippo supplicii sumeret cū clamore precabantur. Vespasianus autē de ista quidem petitione uelut ab inconstula multitudine oblata nihil respōdēdo dissoluit. Legionū uero duas quidē hyematū apud Cæsaream posuit: q; oportuna uideret esse ciuitatem. Decimā uero & quintā Scitopolim misit: ne totius exercitus molestia Cæsareā premeret. Erat autē illa quoq; aprica per hyemē quantū æstatis caloribus æstuosa ut i planitie sita atq; mari: na.

Quidam ex iudæis qui fugerant collectis in tyoppa: fabricatis piratis nauibus inuū faciebant pelagus illaz partium: uespasianus uero illic applicans: tum per romanos tum p uentos qui illoz naues in scopulos cōpellebant: quatuor milia & ducenta cadauera inuenta sunt. Ciuitatē incēdūt dimittitq; uespasianus equites qui loca tuerentur.

Cap. XXIII.

Dum hæc autem agunt collecta non exigua multitudo quæ uel ab hostibus seditione defecerant: uel ex ciuitatibus eueris effugerāt Tyoppam sibi receptaculo renouauit quam ante uastauerat Cæstius. Et quia terra quā uastauerat arcebant: migrandum in mare censuerunt ac piraticis nauibus fabricatis in Syriam & phœnicē: itemq; in ægyptum cōmeantes plurimos latrocinis prædabant: oibusq; nauigiis inuim faciebāt illaz partium pelagus. Sed Vespasianus cognito quid constituisent equites in Tyoppam necnō & pedites mittit: hiq; nocte in ciuitatē q; in custodia erat ingressi sunt. Eius at habitatores postq; irruptio præsens erat ne tunc romanos arcerēt metu deterriti naues fuga petierūt: & in his ultra contiguū sagittæ spatiū pernoctauerunt. Cū uero Hyoppa natura esset importuosa: nanq; in aperum: cæteraq; arduū litus desinit: ac summis utriq; cornibus leuiter in curuū quæ uastæ supsunt & ingentibus procellis pelagus turbant. Vbi et nunc Andromade catenaz signis extatibus fabule ueteris fides ostendit. Aduersus at aquilo feriens litora summos in obiectas cutes fluctus affigit: eo q; solitudine in tutiorem efficit stationem: in eo salo fluctuātibus hyoppensis prima luce uolans: quem illac nauigantes melā poria uocant flatus incumbit: & alias quidē naues inter se alias uero collisit in scopulos. Multæ autē cum magna ui aduerso æstu niterentur ad pelagus. Nam & litus saxis infestum: & hostes in eo constitutos timebāt sublatæ in sublimi gurgite mergebant. Et neq; fugæ uspiam locus erat neq; manentibus spes salutis cū & mari uentoz & ciuitate romanorū uolentia pellerent. Itaq; multi ululatus collisis nauibus audiebantur: & multi crepitus fractis: ioppenoz autem fluctibus pars obruti: pars naufragiis implicati moriebantur. Nonnulli autē ferro se interficientes ueluti satius esset mori præueniebant: plurimi at euecti fluctibus scopulis carpebatur: ut & pelagus sanguine redundaret: omnisq; ora maritima cadaueribus oppleretur cū etiam ad litus apulsos in eo stantes romanī milites trucidarent. Eiectorum autem corpoz qtuor milia ducenta fuerunt. Ita captam nullo prælio ciuitatē romani funditus eruūt. Tyoppa quidem hoc modo breui tempore bis a romanis excisa est. Vespasianus autem ne rursus eo piratæ cōfluerent castris in arce munitis ibi cum peditibus paucis equitatum reliquit: ut hi quidem locis suis

EE ii

manentes eadem castra defenderent: equites uero omne circum territorium peragentes ad fines tyoppe uicos & municipia simul eximerent. Illi quidem præceptis obediens in dies singulos incurfando excidebant totas regiones atq; uastabant.

Audita captiuitate tyotapate ab hyerofolimis: maximus eos inuasit dolor: audito q; Iosephus esset cū romanis ira in eū concitabantur ira ut in romanos sæuius incitarentur. Cap. XXV.

Vbi uero Tyotapata apud Hyerofolimam casus nunciatus est. Primo quidē plurimi & pro magnitudine calamitatis: & quod nemo qui se uidisse diceretq; iactabant adueniat non credebant. Nec enim uel nuntius aliquis supfuerat: sed ipsa p se fama excidii prædicabat. Vnde per matura tristium paulatim per finitimos ueritas ambulabat & apud oēs ambiguitate certior habebatur. Quinetiā rebus gestis pluraq; facta nō erāt effingebant: & excidio ciuitatis interemptus dicebat esse iossippus. Quæ res maximo luctu repleuit hyerofolimam. Et per singulas domos iteq; cognationes amissioq; quisq; lugebatur a suis. Luctus uero ducis publicus erat. Et hi quidem hospites alii propinquos amicos: alii nonnulli et fratres flebant. Iossippum autem uniuersis: adeo ut per dies triginta nunq; lamenta in ciuitate cessarent: magnaq; mercede conducerentur tibicines natiq;. Tempore autem ueritate releuata: ubi de iotapata quidem ut res habebat: fictum uero quod de iossippi morte uulgabatur: eūq; uiuere & cum romanis esse cōpertum comprobatur est: ac supra captiui fortunam a ducibus honorari: tantam in eū uiuū iracundiam quantā prius cum mortuū crederent beniuolentiam conceperunt. Et ab aliis quidē ignauia: apud alios proditiōnis arguebatur: totaq; in eum ciuitas plena erat indignatione atq; cōuitiis. Vltro autē his uulneribus excitabant magisq; accendebant rebus aduersis & offensio q; prudētibus ne similia pferant: cautionis & custodia: cām pbet ad alias calamitates tanq; stimulus incitabat: & malog; quæ sp accipiebant ex sine principiū. Deniq; maiore in romanos ipetu ferebant uelut i iossippū pariter uidicaturi. Hyerofolimog; qdē habitatores eiuscemodi turbis agitabatur.

Vespasianus ad agrippam proficiscitur: audit tyberida & taricheas rebellare: iratus mittit filium suum illuc: appropinquates ciuitati quidam ex senioribus ad uespasiani pedes suppliciter ac cedunt is uero eis indulxit. Cap. XXVI.

Vespasianus at studio uisendi regnum Agrippæ. Nam & ipse rex inuitabat rectorē cū exercitu simul paratus accipere domesticis diuitiis ac pcos agras partes regni compefcere: motis ex cæsarea maritima castris in eam quæ Philippi dicitur cæsareā demigra uit: ubiq; per dies. xx. milite recreato. Ipse quoq; rege gestarum gratias deo referens in epulis erat. Postq; uero Tyberida quidē nouas res cupere ac rebellare. Taricheas audiuit ad regnum at Agrippæ utraq; pertinebat decreto apud eos undiq; iudæos excidere: oportunū esse cōdidit adu erius eos exercitum ducere: simul ut Agrippæ hospitio uicem repēderet potestati eius ciuitatibus creditis. Igitur filium suū Titum in Cæsaream ut inde militem Scitopolī traduceret mittit. Hæc autē ciuitas decem ciuitatum maxima & Tyberia oīum uicina est. Quo cū ipse uenisset: sibi filium præstolabatur. Deinde cū tribus ultra legionibus progressus ad trigelimum a tyberide stadium in quadam mansione conspicua rebellantibus cui nomen est Enabris castra ponit: atq; hinc Decatharcū Valerinum cū equitibus quinquaginta dirigit: qui pacifico sermone oppidanos alloqueretur & ad fidem inuitaret. Audierat enim q; pacem populis desideraret ante nullis ad bellū eum cogentibus seditionem pateretur. Itaq; Valerinus ubi muro appropinquauit & ipse de equo dissiluit: & suos comites idem facere iussit: ne laceffendi prælii cā potius uenisse uideretur. Sed priusq; uerbum faceret armati excurrere in eum: seditiosi qui erāt ualidiores rectorē quodam nomine iesu Tobe filio latrocinialis agminis principe. Valerinus at neq; propter madata ducis prælio congregi tutum ratus et si de uictoria certus pugnāq; periculosam esse: si cū multis pauci & instructi imperiti cōfligerent. Inopinata præterea iudæog; stupefactus audacia: & ipse pedes refugit: & quinq; aliis similiter equis relictis: quos iesus eiusq; socii ueluti pugna nō insidiis captos læti in oppidū adduxerunt. Id autē ueriti seniores & qui præstare populis uidebant in romanorum castra profugiunt: adhibitoq; sibi rege ad Vespasiani genua suppliciter accedunt: ne se despiceret obsecrantes: neue quæ paucog; esset totius ciuitatis insaniā existimaret: sed populo parceret qui semper amica romanis sentiret: magisq; ultū iret defectiōnis auctores: a qbus ipsi olim ad scædus uenire properantes nūc usq; ne id facerent asseruati fuissent. His eog; præcibus quāq; toti ciuitati propter equog; rapinam insensū esset indulxit. Nam & Agrippā uidebat eius oppidi causa trepidare. Fide at per eos populo data iesus eiusq; socii tutū sibi nō esse rati apud tyberida consistere: ad taricheas effugiunt.

Vespasianus præmittit traianū in arcem an multitudo pacem cupiat: illi apertis portis eum liberatorem ac benemeritum proclamant: post ad taricheas proficiscitur: castra ponit: superatis illis: ad nauale bellum se contulerunt. Cap. XXVII.

Posterog; die Vespasianus in arcem præmittit: cū equitibus Traianū: qui multitudinē an omnes pacem cuperent experiretur. Cognito autem populū eadē sentire: quin simpliciter ad ciuitatem ducebat exercitum. Illi at portis ei patefactis cum laudationibus

obuiam prodeunt: salutis datorem ac benemeritum acclamantes. Cum uero militem angusti aditus remorarent: murortim partem dirui Vespasianus ex meridiano latere iussit: eog; pacto dilatauit ingressum ut præda tamen & iniur iis abstinerent in gratiā regis edixit: eiusdēq; cā muris pepercit: spondentibus habitatoribus eius. Post hæc cū reliquis fore concordēs: aliisq; modis malis affectatā ciuitatē ex dissensione recreauit. Deinde ab ipsa digressus: inter ipsam & taricheas castra posuit: muroq; firmauit: belli sibi moras illic fore prospiciens: quod oīs turbarū copiens multitudine ad taricheas conflueret: munitione confisa ciuitatis: & lacu gēfār q ab indigenis sic appellabatur. Etenim ciuitatem ita ut tyberias sub monte positam qua lacu nō alluebatur undiq; muro ualidissimo: sed minore quā tyberida iossippus cinxerat. Nam illam quidē in principio defectiōis pecuniāq; itemq; uirium copia cōnumerat. Taricheis uero largitatis eius reliquiā profecerūt. Scaphas aut plurimas in lacu paratas habebant: ut in eas uidelicet si terrestri prælio uincerent refugerent: simulq; ad nauale bellū si opus esset instructas. Romanis autem castra munitionibus iesus eiusq; socii neq; multitudinē hostiū neq; disciplinæ militiæ perterriti: cursū i eos irruūt: primoq; impetu disiectis muri fabricatoribus ac parte aliqua ædificiū: dissipata: ubi armatos congregati uiderunt: anteq; aliquid paterentur ad suos refugiunt: eosq; insecuti romani ad nauigia cōpulere. Et illi quidem tantū prouecti unde romanos contingere missilibus possent anchoras iaciūt: & sicut acies assolent dēfatis inter se nauibus hostes aduersus in terra cōstitutos nauali plio decertabāt.

Congregata multitudine prope ciuitatē in planitiā uidēs Vespasianus filiū suū mittit: ipse uero patri nunciauit dicens opus esse pluribus auxiliis: suos deinde hortatur. eog; genus & aium reminiscens ut strenue sint dimicaturi: Vespasianus mittit auxilia: gentem aggrediuntur: omnes fugant oppidum occupant: cunctos occidunt præter indigenas. Cap. XXVIII.

Vditō at Vespasianus magnamq; multitudinem in proxima ciuitati planitie congregatam: filium suū cū sexcentis equitibus lectis eo mittit. Qui cū infinitum hostium numerum reperisset patri quidem maioribus auxiliis opus esse mandauit. Ipse uero equum plerog; etiam priusq; subsidia ueniret alacres esse uidens: cū nonnulli eog; multitudinem iudæog; formidarent: unde exaudiri posset cōstitit: & o romani ait pulchrū est nāq; in principio sermōis admonere uos generis uestri: ut qui cū quibus pugnaturi sumus sciatis: nostras enim manus nemo unq; toto orbe hostis ullus euasit: iudæi uero ut et p his dicamus aliquid ad hoc usq; tempus uicti non defatigantur. Itaq; oportet illos in aduersis rebus constanter dimicantes: et nos in secundis perseuerantius laborare. Aperta quidē fronte uobis plurimū alacritatis in se se conspiciens gaudeo: Vereor autē ne cui uestrum tanta timorē multitudo hostium latenter incutiat. Igitur quisq; iteq; cogitet qualis cū quibus decertabit: q; iudæi licet satis sint audaces mortemq; contēnant: incompositi tamē bellorūq; imperiti sunt & uulgus recte potius q; exercitus appellandi. De uestro uero peritia atq; ordinatione referre quid opus est? Nempe iccirco soli armis exercetur pacis etiā tempore: ut ne in bello nos cū hostibus numero conferamus: nā quod erat perpetuæ militiæ cōmodum si pares cum rudibus congregiamur: quin reputate q; armati cū inermibus & equites cū peditibus & duces tuti consilio cum uagis neq; rectorē habētibus decertabit: q; nos hæc uirtutes multo plures efficiāt. Multum at uitia de hostiū numero detrahant: nec sola hoīum multitudo quis pugnacissimi fuerint in bello obtinet: sed etiā si uel in paucis sit fortitudo: hi enī & ordinari faciles sunt & sibimet subuenire: numerosæ at copię plus incōmodi ex semetipsis q; ex hostibus capiūt: itaq; iudæos audacia & ferocitas ac desperatio mentis uitia ducunt. Quæ rebus secundis aliquanti ualent mimis offensionibus extinguunt. Nos autē uirtus regit & morigerata uolūtas iteq; fortitudo: quæ & in pspera fortuna uiget nec ad finem usq; inter aduersā decipitur. Ad hoc maiores sunt q; iudæis causæ certaminis: nam si illi pro libertate ac patria belli pericula sustinent: qd est nobis inclita fama pstantius. Et ne post orbis terræ imperiū uideamus hostiū aduersariog; loco iudæos habere. Præterea cōsiderate q; patiendi quidē alicuius itolerabilis mali metus est. Multos enī nos in proxio adiutores habemus. Rapere at uictoriam possumus & quos a patre mitti nobis speramus auxilio cōuenit antecapere ut & maior sit: & lociū non habeat uirtutis effectus. Equidē puto nūc de me ac patre meo uobisq; pariter iudiciū fieri. Sigdē ille rebus ante gloriosā gestis dignus fuit. Ego uero eius sum filius: uosq; milites mei: nā illi uincere consuetū est. Ego uero reuerti ad eū non pperiar uictus. Quo pacto at uos non puerit: duce uestro piculis occurrente non superare? Appetā enim pericula mihi credite: primisq; in hostes irrupā. Nemo at uestrū a me discesserit persuasum habens impetum meū sustētari opere diuino: & manifestissime psumite q; multo plus mixti hostibus efficiemus q; si extrinsecus pugnaremus. Postq; hæc locutus est Titus diuina quædā alacritas militibus incidit. Et quia traianum aduenire cū trecentis equitibus ante præliū contigit ægre ferebant tanq; si minueret uictoria societate. Misit at Vespasianus Silonē & Antoniū cū duobus milibus sagittariog;: ut occupato mōte: qui ex aduerso erat oppido muroq; propugnatores repellerēt. Et ab illis qdē ita ut pceptū fuerat circūuerti sunt ex ea parte subuenire tentantes. Titus at primus perrexit citato equo in hostes & post eū ceteri cū clamore pro tanto spatio fusi quantū aduersā acies occupauerat. Vnde multo et plures

quam erant apparuerunt. Iudæi uero licet incurſu eorū & diſciplina cōterriti pauliſper quidē pri-
mos ſuſtinere cōgreſſus. Percuſi at̄ contis equorūq; impetu deturbati cōculcabant atq; ita mul-
tis paſſim peremptis diſpergunt: & in ciuitate ut quiſq; uelocitatis habebat effugiunt. Titus autē
aliquos tergo inſtans alios per tranſitū occidebat: nōnullos curſu antecapiens ic̄tu ora tranſuer-
berabat. Multos at̄ alium ſuper lapſos inuoluens conficiebat: omneſq; ad mœnia cōfugiētes p̄ue-
niens detorquebat ad campum: donec ſuæ multitudinis elapſu in oppidum confugerunt. Exce-
pit autem illos acerbis diſſenſio. Nāq; indigenis & fortunarum ſuarum & ciuitatis gratia: & ab ini-
tio bellum geſtum maxime q̄ male pugnatum fuerat non placebat. Sed populus aduenarum qui
plurimus eſſet uim adhibebat: & inter ſe diſcordantiū clamor erat: quaſi iam arma caperēt. Qui-
bus auditis nec procul a muris aberat Titus exclamat: hoc tempus eſt. Quid moramur cōmilito-
nes? Deo nobis dedente iudæos: Suſcipite uictoriā. Non auditis clamores qui manus noſtras eua-
dere diſcordant: habemus ciuitatem ſi modo properamus. Verūtamen cū uelocitate animis opus
eſt. Nihil enim magnum effici ſine periculo cōſueuit: non ſolum autem hoſtium concordia quos
cito neceſſitas in gratiam reuocabit: ſed etiā noſtrorum auxilia p̄uenire debemus: ut præter uicto-
riam quantas copias pauci ſuperamus etiam ciuitate ſoli potiamur. Simul his dictis incēdit equū
atq; ad lacum decurrit: & per eum propere ciuitatē ingreditur quem cæteri cōſecuti ſunt. Pauor
autem eius audaciæ muroſq; deſenſores inuaſit: & pugnarum quidem uel prohibere uahementem
nemo ſuſtinuit. Relictis aut̄ excubiis leſus quidem cū ſociis in agros effugit: alii uero decurrentes
ad lacum: in manus hoſtium contra uenientium incidebant. Maſtabantur alii cū ſcaphas ſcande-
rent itemq; alii cū iam prouectas aſſequi natando conarentur: plurimaq; per ciuitatem agebatur
hominum cædes: aduenarum quidem reſiſtentium qui non effugiſſent: indigenarū uero ſine pu-
gna: quoniam ſpes eos fœderis & conſcientia: quod belli conſilium non habuerant prælio deterre-
bat: donec Titus nocentibus interemptis miſeratus indigenas ab internitione requieuit. At qui in
lacum conſugerant ac ciuitatē captam uiderunt quā longiſſime ab hoſtibus reſceſſerunt.

Letatur Veſpaſianus audita uictoria filii: poſt aduerſus eos qui ad lacum deſcenderant rates
fabricari iuſſit.

Cap. XXIX.

Itus uero miſſis eq̄tib; res geſtas patri nuntiat. Quibus ille cōptis q̄ neceſſe fuit & ſi-
lii uirtute ad modū lætus & facinoris claritudine. Maxia. n. belli p̄s uidebat̄ exēpta: tū
qdē ſtati circūdari ciuitatē cuſtodibus iuſſit: ne q̄s ex eadē ſubterfugeret: neq; a cædi-
bus tēparet. Poſtero at̄ die cū deſcendiſſet ad lacū rates aduerſus illos qui eo reſugerat
fabricari iuſſit. Quæ tā materiæ copia q̄ artificū multitudine mature cōtextæ ſunt.

Declarat̄ natura lacus: & ubertas & regē aeris & uicinorum locorum.

Cap. XXX.

Lacus autem Geneſara quidem a terra appellatur. Quadragita uero ſtadiis in latitudine
patens centumq; in longitudine aquæ dulcis eſt atq; potabilis. Paluſtri enim craſſitu-
dine tenuioris habet latices & undiq; in littora & arenas deſinens purus eſt: ac præter
hoc temperatus ad hauriendum & fluuio quidem ſiue fonte leuior. Semper enim frigi-
dior quam lacus diſſuſio patitur manet: æſtiusq; noctibus eius aquæ ſub diuo perſtat̄ nequa-
cædis cedunt: id enim facere indigenis moris eſt. Variæq; ſunt in eo piſcium genera: ab alterius
loci piſcibus tam ſapore q̄ ſpecie diſcreta: mediūſq; eſt in fluuio iordane Panium nomine: qui ter-
ra conditus fertur ex ea quæ uocatur phiale. Hæc autem eſt quæ in traconitidi aſcenditur ad cen-
teſimum uigeſimum ſtadium cæſariæ: non longius in dextro itineris latere & propriæ ex rotun-
ditate phiala dicitur lacus rotæ ſpeciem præferens. Semper autem inter eius labia cohibetur un-
da nunq; deſiciens uel exuberans. Cūq; interim hoc eſſe iordanis principium neſciretur a tetrar-
cha quodam traconidis philippo depræhenſum. Is nanq; miſſis in phialem paleis iuenit eas apud
Panium reditas unde ante fluuius naſci credebatur. Naturalis quidem pulchritudo Panii regis
opibus & Agrippæ diuitiis magnificentis accurata eſt. Maniſteſtum autem em flumē iordanis ex hoc
antro incipiens ſemecunitidis quidem lacus paludes ſecat & margines: centum autē. xx. aliis præ-
teritis ſtadiis poſt oppidum Iuliana Geneſara lacum medium tranſgemenſus. Deinde multam per
ſolitudinem in Asphaltidē lacum exit. Ad Geneſara uero lacum eiūſdem nominis terra prætendi-
tur natura ſimul & pulchritudine admirabilis: nullum enim ip̄a pro ubertate ſui negat arbuſtum
rotaq; plantis conſeuerē cultores. Cæli uero temperies etiam diuerſis aptiſſima eſt. Noces enim q̄
arborum maxime frigore gaudent infinitæ floſcunt: ubi etiam palmæ quas nutrit calor æſti-
uus: has iuxta ficus & oleæ quibus aura mollior deſtinata eſt ut naturæ magnificentiam hanc eē
qui dixerit uim adhibentis ut in unum conueniant inter ſe repugnantia animiq; temporum con-
tentione bona uelut ſingula peculiari ſtudio terræ fouerent. Non enim ſolum nutrit præter opi-
nionem poma uaria: ſed etiam ſeruat egregia: quidem & quodammodo regnātia. Uuas & carices
ſine intermiſſione. x. mēſibus ſuggerit: cæteros uero fructus anni ſpatio ſeneſcentes. Nā præter aeris
lenitatē & fonte quoq; irrigat̄ uberrimoq; capharneū ab indigenis appellat̄. Eū nōnulli uenā eſſe.
Nihil ſi fluminis opinant̄ q̄ ſimiles coracino ſicut lacus generat piſces. Lōgitudō at̄ regionis æque
ac littora cognominis lacus. xxx. ſtadiis extendit̄ & latitudo. xx. Horū qdē natura eiūſmodi eſt.

Fabricatis ratibus inſequitur illos per lacum Veſpaſianus: nemine remanente occiſi ſunt. pau-
cis poſt diebus intollerabilis fetor ex cadaueribus in terram amari compulſis inſurrexit: ut nō ſo-
lum uiſtis ſed romanis Miſerabilis fuerit: totumq; aerem corruptit.

Cap. XXXI.

Eſpaſianus aut̄ p̄fectis ratibus ipoſita manu militū quanta in eo q̄ lacu effugerat ſatis
eſſe una p̄uehit. Illi aut̄ neq; cōpulſi ad terrā euadendi facultatē habebant inſeſtis oī-
bus neq; nauali bello pari cōditione pugnādi. Nā & ſcaphæ paruæ atq; piraticæ aduer-
ſus rates infirmæ erāt & cū paucis ſinguli ueherent̄ cūctis aſtantibus romanis appro-
pinquare metuebāt. Verūtamen circū rates nauigando nōnunq; etiā prope accedēdo
lapidibus romanos eminus appetebāt: aut cōminus eēt irritando feriebat̄ plus aut̄ ipſis utroq; mō-
nocebat. Nec. n. ſaxis q̄q; præter crebros ſonitus agebāt: quoniā cōtra ſeptos armis iacebant con-
tiguūq; ſagittis eorū efficiebant. Etſi accedere p̄pui auiſſent priuſq; facerent aliq̄ patiebant̄
cūq; his nauigiis mergebant̄. Multos aut̄ uulnera iſerre tentantiū q̄ plus cōringi poſſent alios de-
ſiliēdo in ſcaphas romani gladiis trāſſigebant. Nōnullos cōcurrentibus iter ſe ratibus i medio de-
phenſos cū nauiculis capiebant. Submerſorū aut̄ q̄ capita ſuſtulſſent aut ſagittis p̄ueniebant̄ aut
ratibus occupabant: & ſi deſpatione cōpulſi inimici adnare tētāſſent: eis uel manus uel capita trū-
cabant: plurimūſq; paſſim ac uariis erat iteritus eorū: donec i fugā uerſi cæteri terræ appulſi ſūt:
circūcluſis nauiculis ſuis. Effuſi aut̄ multi qdē in ipſo lacu tælis cōfigebant̄: multos uero in terrā
egreſſos p̄emerūt romani. Mixtū aut̄ ſanguine plenūq; cadaueribus cerneret̄ totū lacū. Nullus. n.
ſaluus euāſit. Acerbus aut̄ ſecutis diebus odor illā regionē opp̄ſit & facies. Nā littora qdē nauſtra-
gis ſimul plena erāt & corpiſus tumidis. Caleſcētēs aut̄ ac tabefacti mortui cæli tractū corrūpe-
bant: ut nō iudæis ſolū ille caſus miſerabilis uideret̄: uerū etiā factoribus ipſis eēt inuiſus. Iſte qdē
illius plū naualis exitus fuit. Perierunt cū his q̄ pridē in ciuitate cecidere ſex milia & q̄ngenti.

6500

Reſidet Veſpaſianus pro tribunali apud Tarichea quidq; de ſuperſtitibus ſciendum ſit delibe-
rat: tādē quōſdam occidit: quōſdam donat: quōſdam uendit.

Cap. XXXII.

T Veſpaſianus pugna pacta pro tribunali apud Taricheas reſidēs aduenā populū ab in-
digenis ſecernebat: q̄ actor belli extitiſſe uidebat̄: & an hi quoq; ſeruādi eēt cū recto-
ribus deliberabat. Tunc aut̄ affirmatibus eorū liberationē detrimento futurā. nec. n. di-
miſſos q̄ſcere poſſe hoīes: q̄ patriis carerēt uimq; adhibere ac bellū iſerre poſſent
ad quos cōfugiſſent Veſpaſianus ſalute qdē idignos eē eos cōtraq; ſeruatores ſuos nouerat euafu-
ros: ſed de eorū mortis qlitate cogitabat. Nā ſi ibi occiderent̄ nō p̄peſſuros ſupplicabat̄ idigenas
tot apud ſe ſupplices obrūcari ſideq; iterpoſita deditis uim pigebat̄ aſſerre. Veſ; ab amicis ſupa-
bat̄: nihil in iudæos cōmitti poſſe dicētib; quodq; utile eēt honeſto debere p̄ponere: cū utrūq;
obtinere nō poſſet. Indubitata igiſ concessa licētia ſolo eos itinere qd̄ Tyberia da duceret exire p̄-
miſit. Cūq; illi facile his quæ cuperēt credidiſſent: & q̄a iuſſum fuerat comitari: neq; pecūniis ſu-
is quicq; metuētēs abirent totā quidē a tyberia da uſq; uia romani ne q̄s euaderet occupauerunt:
eoſq; in ciuitatem cōcluſos mox iſecutos Veſpaſianus oēs in amphitheatri ſtadio cōſtituit. Et ſe-
niores qdē cū iſbellibus q̄ mille ducēti erāt iuſſit occidi: iuuenū at̄ ualidiſſimos ſex milia lectos ad
iſthmō nerōi trāſmiſit. Cætera uero multitudinē. xxx. milia & q̄drigētos uēdidit: p̄ter alios quos
agrippæ donauerat. Nā his q̄ ex eius regno eſſent facere qd̄ uellet ipſe p̄miſit. Veſ; & iſtos rex uē-
didit. Reliquū tamē uulguſ q̄ erat Tracōide & Gaulanite & copenni: plureſq; & Cadarite ſeditio
& fugitiui: & q̄bus p̄ pacis bello cōciliarent. Capti ſunt aut̄ ſexto idus ſeptembris.

1200

6000

30900

De bello Iudaico Liber. iiii. incipit.

Excis̄ iotapatis reliqui iudæi ſe dederunt romanis p̄ter quedā caſtella & ciuitates: quæ noīa
ponunt̄ & eorū conditio lacum quēdam gamala occupant intrantes romani: domos hoſtiū te-
cta oīa circundant: ex quo multi romani mortui recedereq; coacti ſunt.

Cap. I.

Vicūq; autem iudæi iotapatis excis̄ a romanis deſecerant: hi ſe ad
eos poſtq; taricheate ſuperati ſunt applicabant: omniaq; romani ca-
ſtella & ciuitates cōperant: præter iſcala & qui montem itabiriū oc-
cuparant. Cum his autem rebellat̄ gamara ciuitas contra taricheas
poſita ſupra lacum quæ ad fines pertinebant Agrippæ: itēq; Sotanim
& ſeleucia. Et he quidem gaulanitidis regiones erant ambæ. Sotanim
ſuperioris partis cui nomē eſt Gaulana & inferioris gamala. Seleucia
uero ad lacum ſemecoli. xxx. latum &. lx. ſtadiis lōgum. paludeſq; ſu-
as ad daphnē uſq; tendentem. Quæ regio cū alias ſit delitiōſa: tamen
fontes habet qui minorem quem ſic appellat̄ iordanem halātes ſub
aureo iouis templo in maiorem deducunt. Sotanim quidem ac ſeleu-
ciam colentes in principio deſectiōis agrippa ſibi ſocedere ſociauerat:

FF 1111

Gamala uero ei non cedebat freta locorum difficultate amplius quam iotapata iugum nāq; asperum ex alto monte deductum mediam ceruicē erigit: & ubi supereminet in longitudinem tenditur: tantum contra decliue quantum a tergo ut cameli similitudinem præferat: ut nomen etiam duxit nisi q̄ expressam uocabuli significationem indigenæ seruare non possunt. Et a fronte quidem ac lateribus in ualles inuis scinditur. Post uero quam de monte pendet paululum difficultate refugit. Verum & hanc partem per obliquum excisa fossā indigenæ deuiam fecerāt. Domus autem crebræ & uicissim per prona erant ædificatæ: & nimio precipitio casuro similes. Ciuitas intra se decurrebat in meridiem uergens Australis uero collis immensa æditus altitudine usum arcis sine muro ciuitati præbebat: rupesq; superior ad profundam pertinens uallem. Fons autem intra muros erat in quem oppidum desinebat. Quāuis autem natura nō expugnabilis esset ciuitas: tamē etiam Iosippus cum murorum eam ambitu cingeret fossis & cuniculis reddidit fortiozem. Eius autem habitatores natura quidem loci confiditiores erant quam hyotapateni sed multo pauciores minusq; pugnatōres siculq; freti difficultate plures esse hostibus putabant. Nam plena erat ciuitas: multiq; in eam q̄ esset tutissima confugientibus. Vnde ab Agrippa quoq; præmissis ad obsidionem per menses septem resistere. Vespasianus autem profectus ex amathunte ubi pro tyberide posuerat castra: amatus autem si quis nomen interpretatur aquæ calidæ uocantur ibi enim eiusmodi fons est sanandis corporum uitis idoneus: Gamala peruenit: & totam quidem ciuitatē ita: ut diximus: positam custodia circūuallare nequibat. Qua uero fieri posset excubias collocauit montē: occupat superiorē. In quo milites castris ita ut assoler & muro circumdatis opus aggerum postremo aggrediuntur. Et aperte quidem orientis summo supra ciuitatem loco turris erat: ubi & quintadecima legio necnon & quinta contra mediam ciuitatem operabatur: fossas autem decima repleuit & ualles: & inter hæc agrippam regem cum accessisset ad muros eorūq; defensoribus de traditione loqui tentaret: fundibulorum quidam ad dextrum cubitum lapide percussit. Et ille quidem propterea familiaribus suis circūseptus est: romanos autē ira simul ob regem suiq; metus ad obsidionem protinus incitauit nullum iudæos crudelitatis modum i alienigenas atq; hostes prætermisum ire credentes: qui circa gentilem suum & eorum quæ ipsis conducerēt suaforem tam imanes fuissent. Aggeribus autē manus multitudine operisq; cōsuetudine cito pfectis machinas applicabant. Cares autē & Iosippus: nāq; ipsi erant oppidanorū potētissimi: armatos quidem licet metu pculsōs ordinauerit: & quāq; non diu obsidionem posse sustinere arbitrabatur quibus aquæ itemq; alia usui necessaria non sufficerent: adhortati tamen eos ad moenia produxerunt. Et paulisper q̄dem machinis aduenientibus repugnarunt. Balistis autē tormētisq; percussis in oppidū recesserunt. Itaq; romani tribus ex locis aggressi mure arietibus qua: iunt & qua deiectus fuerat infusi magno cū armorum strepitu ac turbæ sonitu ipsi quoq; insuper ululantes cū oppidanis confligebant. Illi autē ad primos aditus interim pinaces romanis ne ultra progredere obstabant. Cæterę uero multitudinis superati undiq; ad excelsa ciuitatis loca fugiunt. Deinde reuertētes instātib; sibi hostibus incūbunt: eosq; impingendo p decliua locorū difficultate & angustia depressos interficiebant. Romani autē cum neq; a uertice iminentibus repugnare: neq; in partem aliquā euadere possent pronos eos urgentibus sociis in domos hostium plano contiguas refugiebant. Sed repletæ labebantur q̄ pondus sustinere non poterant. Vnaq; deiecta multa inferiores: item ille alias deturpabant. Ea res plurimos romanorū morte consumpsit. Incerti. n. quid facerēt quis subsidere recta uiderent: tamen eo conuolabant atq; ita multi q̄dem ruinis opprimebantur. Non pauci uero subterfugientes parte corporis occupabant: Plurimi autē puluere suffocati moriebantur. Sed ea gamalenses p se fieri existimabant: propriaq; incōmoda negligentes magis instabant: hostesq; intacta sua labentes sustētando cōpellebant. Qui uero per angustos uiag; cliuos cecidissent: eos talis desup missis interficiebāt. Et ruinæ quidem lapidū copiam ferrum uero mortui hostes eis dabant. Cæterorū enim gladios auferentes his contra semineces urebatur: mulis iam procumbentibus rectis semet proiciendo moriebantur: tergaq; dantibus ne fuga quidem facilis erat. Viarum nāq; ignorantia & caligine pulueris alius alium non agnoscentes pererrabant & circa se sternebantur. Sed illi quidem uis reperto exitu ab oppido recesserunt.

Vespasianus cum paucis reliquit: his uero oppugnātib; resistit uidentes eius aium: quasi diuinum reputantes impetum remittunt ipse uero exiit castrum. Cap. II.

Vespasianus at̄ qui laborantibus semp̄ interfuit: scæuissimo dolore percussus cum super milite ruere ciuitatē uideret: ppriæ tuitionis oblitus clam paulatim supiore oppido locum prendit: ibiq; inter media picula cū paucis oīno reliquit. Nec enim aderat tūc ei filius Titus ad Mutianū pridē Syriā missus. Et dare quidē terga neq; turū neq; honestum sibi putabat. Regē at̄ quas ab adolescentia gesserat ac ppriæ uirtutis memoria quasi deo repletus corpa sociorū atq; arma cōdens & cū qbus hi bellū his una uertice deuouens sustinebat. & qui neq; uiroq; neq; talorū multitudinē formidans manebat: donec eius animi obstinationē hostes diuinā esse reputantes imperū remiserunt. Illis at̄ iam infirmius oppugnātib; ipse pedē referens nō prius terga ostendit quā extra muros egressus ē. Plurimi q̄dem rōani milites in ea pugna

eciderunt & inter eos Ebutius decatharcus non eo tamen prælio quo perit: sed ubiq; antea fortissimus cōprobatu quicq; plurimis malis iudæos affecisset. In ea pugna gallus quidā noie Ecatharcus cū. x. militibus in quadā domo latuit. Eius at̄ habitatores dū cernerent quod in romanis fuisset consiliū populis inter se fabulantibus. Hoc audito: nam & ipse Syrus erat. & hi quos secū habebat nocte illos aggredit: oibusq; mactatis ad romanos saluus cū militibus euadit.

Vespasianus ad romanos ueniens uisis aduersis casibus romanos consolatur: hortaturq; ad ulciscendos hostes gamalenses quantū profunt resistunt. Cap. III.

Vespasianus at̄ mœrere exercitū aduersis casibus uidens: q̄q; nullā interi tantā experti fuerāt cladē: huiusq; rei magis eos pudere q̄ solū ducē in periculis reliquissent cōsolādos putabat. De se quidē nihil dicens ne quē uel initio culpasse uideret. Oportere autē inquiens quæ cōmunia essent fortiter ferre naturā belli cogitantes: q̄q; nūq; eueniat sine cruore uictoria: iterūq; habeat fortuna regressum. Multis tunc iudæorū milibus interfectis exiguā p his stipē sæpe pendisse fortunæ. Atq; ut iactantiū esset nimis secundis rebus insolescere: ita esse ignauorum in offensionibus trepidare. Velox. n. esset in utrūq; mutatio: & ille uir fortis. s. maneat cuius sobrius erit & animus in rebus quoq; infelicitate gestis ut idē habeat rebus cōsiliis peccata restituentis: quāq; ea q̄ nūc acciderūt neq; molitia uestra neq; iudæorū uirtus effecit. Nā & illis pugnæ melioris & nobis deterioris cā fuit difficultas locorū. Quā in re nimig; q̄ reprehenderit alacritatis uestre temeritatē. Nam cū hostes in excelsiori loco refugissent manus cōtinere debuistis: neq; summo uertice cōstituta seq̄ picula: sed capta inferiori ciuitate: paulatim eos q̄ refugerāt ad tuitiorē uobis & stabilem pugnā reuocare. Nūc at̄ imoderata festinatōe uincendū q̄ incaute fieret nō curastis. Incōsultus at̄ & furibundus iperis belli a romanis alienus est: q̄ cūcā ordine pitiarū p̄ficimus: barbarisq; cōueniens & quo iudæi maxie possident. Oportet igit nos ad ppriā uirtutē accurrere atq; indignitati offensionis irasci potiusq; mœrere. Optimū at̄ q̄q; de sua manu solaciū querat. Ita enim fiet & amissos ulciscamur: & in eos a quibus perempti sunt uindictemus. Ipse at̄ ita ut nūc feci experiar: atq; nos pugnandi prius ad bella p̄gere & nouissimus inde discedere. Ille quidē his dictis recreauit exercitū. At gamalenses bene gesta re paulisper aios erexerunt: quæ nulla ratione magnificēq; puenerat. Mox at̄ reputātes ablatā sibi esse fœderis spē: quodq; minie possent effugere: iam. n. uictus eos defecerat: uāhementer dolebant aiosq; remiserunt. Nec tamen quatenus ualebant salutē suam negligebant: sed tā disturbatas ptes muri q̄ erant fortissimi quā integras cæteri aplexi custodiebāt. Romanis at̄ cōstruētibus aggeres iterūq; tentatibus irruptionē multi ex ciuitate p ualles deuias qua nulli custodes erāt & p cloacas diffugiebāt. Eos q̄ metu ne caperent ibi remanerēt inopia cōsumebat. Solū at̄ undiq; alimenta qui pugnare possent cōgeriebant. Sed illi quidē in huiusmodi cladibus perdurabant.

Vespasianus quosdam qui berium montem occupauerāt inuadit ad eos mittit placidum qui eos hortetur ad pacem: sed illis renitētibus: placidus congregat: fingens fugā: aduersus illos reuertitur multos occidit: multi cōfugiunt hyerosolimā: reliqui montē placido tradūt. Cap. IIII.

Vespasianus at̄ inter curas obsidionis subsidiū opus aggredit aduersus eos qui montem itabiriū occupauerāt inter campū magnū & Scitopolī sitū: cuius alitudo quidē. xxx. stadiis cōsurgens septentrionali tractu inaccessa est. In uertice at̄ uiginti stadiorū planities patet tota muro circumdata. Hunc at̄ totū ambitū q̄draginta diebus ædificauerat Iosippus: & alias ei materias & aqs suggerētibus locis inferioribus. Solā. n. icolæ pluuiā habebāt. Magna igitur in eo multitudine cōgregata Vespasianus placidū cū sexcentis equitibus dirigit. Huic autē subeundi quidē montis ratio nulla erat. Multos autē fœderis ac ueniæ spē hortabatur ad pacem: & descendebant ad eū: ipsi quoq; insidias molientes. Nam & placidus eo studio mitissime cū his loquebat̄ ut eos in planitiā caperet: illiq; tanq̄ dictis obedientes ad eū ueniebāt ut incautū aggredierentur. Vicit autē astutia placidi. Cœpto enim a iudæis prælio assimulat fugam: & postq; insequentes ad magnam partem campi bellum exiit: reflectit in eos equitum manus plurimiq; in terga uersis aliquos interfecit. Semotam uero multitudinem cætera ab ascēsu coerces. Itaq; alii itabirio relicto in Hyerosolimam refugiebant. indigenæ autē fide accepta q̄ eis aqua defecerat & se & montem placido tradiderunt.

In gamala tres milites nocte turrim effodiunt: decidit turris magno sonitu: omnes perturbati fugiebant quos romani trucidabant: titus urbem inuadit: occidit multos: multi in arcē cōfugiūt: ita ut cruor effusus totum oppidum diluat. Cap. V.

A pud gamalā uero degentiū audacissimi quicq; dispersi latebant. Imbelles at̄ fame corrūpebant. At uero pugnantiū manus obsidionē sustinebat donec euenit secundo & uigesimo die mēsis octobris: ut tres ex q̄nta legiōe milites circa matutinas uigilias æditissimi mā p cæteris turrim q̄ in sua parte fuerat subiret: eaq; occulte suffoderet cū appositi ei custodes neq; aduētes eos: nox. n. erat: nec postq; adire sensissent: idē milites cauēdo ne strepitus fieret quicq; saxis durissimis euolutis resiliūt. Subitoq; cū magno sonitu decidit: unaq; custodes p̄cipi

tant. At uero qui p alias custodias erant pturbati fugiebāt multos euadere auolos pemere romani. Inter quos et iosen super dirutam muri partem quidā iaculo percussus interfecit. Intus autem ciuitatem degentibus sono concussis multus erat pauor atq; discursus tanq; omnes essent hostes in gressi. Tuncq; glares ægrotus & iacens defecit cum timoris magnitudo morbum eius plurimum iuuisset ad mortem. Romani autem tunc temporis peccati memores usq; ad uigesimam & tertiā diem supradicti mensis oppidū non sunt ingressi. Titus autem aderat indignatiōe uulneris quod romanos se absente perculerat ducentis equitibus præter pedites lectis ociose ciuitatem itroiuuit. Eoq; prætergresso uigiles quidem ubi senserunt ad arma properabant. Cognito autem intus constituto eius ingressu: alii raptis liberis trahentes etiam coniuges cum ululatu & exclamationibus in arcem refugiebant: alii Tito occurrentes sine intermissione trucidabātur. Qui uero prohibiti essent in arcem recurrere: nescii quid facerent romanorum præsidii incidebant. Vbiq; autem infinitus morientiu gemitus: perq; prona loca effusus cruor totum oppidum diluebat.

Vespasianus ducit totum exercitum ad uerticem montis quo confugerant qui supererāt: eos capit: sed quinq; milia ex his de uertice se præcipitarunt: per romanos quatuor milia precepta: solum duæ mulieres salue facte sunt.

Cap. VI.

N eos qui arcem occupauerāt omnem Vespasianus inducit exercitum. Erat autem laxosus & accessu difficillimus uertex in immensum æditus: & undiq; circum hostium multitudine præceps. Vnde romanos ad se aducentes: alios tælis & præterea saxis deuolutis ulciscabantur iudæi cum ipsos excelso loco positos nullæ sagittæ contingerent. Verum ad eorum interitum diuino munere quodam turbo exoritur romanorum quidem tela i eos ferens: ipsorum autem a romanis pellens & obliqua traducens ut neq; in præruptis consistere propter uiolentiam flatus possent cum nihil esset immobile: neq; hostes ad se accedentes uidere. Itaq; supergressi romani eos circumueniunt: & alios quidem repugnantes ante capiebant. In oēs autem uehementius scæuebant illorum memoria: quos in primo congressu perdiderant. Multi autem undiq; circūclusi desperatione salutis filios & coniuges & semetipsos in uallem præcipites dabant quæ sub arce in profundum patebat. Euenit autem ut ipsorum in se qui capti fuerant immanitate lenior existeret iracundia romanorū. Ab his enim quatuor milia precepta sunt. Qui uero se præcipitauerunt quinq; milia sunt repta. Neq; quisq; præter duas mulieres saluus euasit: quo rores erant philippi filia: qui philippus iacuno genitus esset insigni uiro & qui sub agrippa rege retrarches fuerat. Seruatæ sunt autem q; excidii tempore romanorū impetum latuere. Nec eni uel infantibus pepercere quorū multos singuli raptos ex arce piiciebāt. gamala qdē hoc mō excisa ē tertio & uigesimo die mensis octobris: quæ .xx. & primo die mēlis septembris coepat rebellare.

Mittit titus ad giscalā oppidū galyleæ quod restabat idomitū: uespasianus ad recreādos alios cæsareā regredit: quæ restabat mō hyerosolimis occupāda: hos hortat ut se dedāt sine armis: appropinquat portis: illi aptis iāuis clamāt ipm libatorē: mūt oppidū sicq; tota galilea libata ē. Ca. VII.

Amq; solū giscalā mūicipiū galyleæ restabat idomitū: cuius multitudo pacis studio tenebat: q; erat plariq; agricolæ spēq; suā semp in fructibus collocauerāt. Nō parua aut manus latrociniali pmixtiōe corrupti erāt quo morbo et nōnulli ciuiū laborabāt. Hos at ad defectionē ipellebat leui cuiusdā filius iōanes hō ueneficus & fallax: uariisq; moribus & imoderata spere prōptus: miroq; mō q; spasset efficiēs atq; oibus tā cognitus quod affectada sibi potētiā cā bellū amaret. Huic apud giscalā seditiosorū turba pebat: quorū cā populū et legatos sortasse de traditiōe missurus rōanorū tamē cōgressum in pre belli p̄stolabat. Et uespasianus cōtra hos qdē Titū cū eqtibus mille decimā uero legionē circa Scitopolī mittit: cū reliqs at duabus Cæsareā ipse regredit: dandā his ex labore cōtinuo regem putans ex ciuitatē copis eorūq; corpora: iteq; aios ad futura certamina existimās esse refouēdos. Nec. n. exiguū sibi laborē su peresse de hyerosolimis p̄uidebat q; & regalis esset ciuitas: & cūctæ nationi p̄staret. His at q; ex bello fugissent in eā cōfluētibus et naturalis munitio: iteq; muroz eius cōstructo nō minimā ei sollicitudinē cōparabat: cum uiroz spiritū & audaciā & sine muris inexpugnabilē esse cogitaret: ob eāq; rem milites uelut Athletas ante certamina oportere curari. Tito at giscalā: equitando. n. ad eā accesserat aggressione capi facilis uidebat. Sciēs tamen q; ea ui capta passim a militibus populū absumeret. Nāq; satiatas erat ipse iam cædibus miserās multitudinē et sine ullo discrimine cum nocentibus intereuntē: pactione magis subigere ciuitatē uolebat. Itaq; plenis hoium muris: quorū plariq; pditæ factiōis erāt mirari se ait quonam freti cōsilio cūctis iam ciuitatibus captis illi soli Romanorū arma operirent: cū uiderent multo quidē munitiora oppida uno ipetu fuisse submersa: securos aut fortunis suis potiri qui Romanorū dextris credidissent. Quas quidē nūc illis ait se porrigere. neq; ob insolentiā succensere: quia spem libertatis ignoscendā putaret. Nō tamen et si quis impossibilia uellet perseueraret. Quod si dictis humanissimis nō paruisset fidē dextris habuissent expertū iri arma crudelia iam cognituros esse mœnia sua ludū fore machinis Romanorū: q; cōfidentes soli sese ostentaret arrogantes esse capturos. His dictis populariū quidē neminē non

quidem respondere: sed ne ad murg; quidē licuit ascendere: quia totū latrones præuenerāt & custodes erant portis appositi ne quis uel ad foedus pdiret: uel equitū quēq; in ciuitate reciperet. Ioannes aut & ipse cōplecti cōditiones ait ita aut psuasurū aut necessitatē belli renitentibus adhiberūq;. Illum tūc diē iudæorū legi oportere concedi: quoniā sicut arma mouere: ita et de pace cōuenire nephas esse putaretur. Nam & romanos scire q; ab omni cessarent opere diez septem circuitu. Quam si temerassent non minus coetus quā qui agerent piaculū cōmissuros: ipsumq; Titū nullum sibi ex mora stipendiū formidandum. quod enim unius noctis spaciū præter fugæ consiliū coeperit præsertim cū id obseruare circūsedenti nemo prohibeat. sibi aut magnum esse lucrum nulla in re de spicere patrios mores. Et illum decere qui pacem non sperantibus indulgent: legem quoq; seruare seruatis. His Titum ioannes fallere conabatur: non tantum pro septimi diei religione quātum pro sua salute sollicitus. Verebatur ne statim capta ciuitate solus destitueretur: qui totum i nocte ac fuga uitæ spem collocasset. Verum profecto dei nutu in excidium Hyerosolimorum ioānem saluum esse cupientis factum est: ut nō solum induriarum cauationem. Titus admitteret: uerum etiam in superiori parte ab oppido castra poneret ad disfam qui mediteraneus est Tyrriorū uicus ualidissimus galyleis semper exosus. Nocte autem ioānes cum nullas Romanorum excubias circa oppidum uideret arreto tempore non solum his quos circa se habebat armatos: sed etiam senioribus plurimis cum familiis abductis in Hyerosolimam fugiebat. Sed usq; ad uigesimam quidem stadium fieri posse uidebatur: ut mulieres ac pueros aliamq; multitudinē secum duceret homo quem captiuitatis itemq; salutis metus urgeret. Ultra uero procedēte eo reliquebatur & oriebatur atrox remanentium fletus. Quanto enim quisq; procul a suis aberat: tāto propiorem se hostibus credebat. lamq; aīore qui se caperent existimantes necessario pauitabāt: & ad crepitum ipsorum cursus faciebat assidue respectabant: uelut instantibus quos fugissent: multiq; simul ruebant & circa uiam plurimos certamen præcedentium conterrebat. Miserabile autem sceminarū & infantium erat excidium. Aut si quam iactare uocem: nōnullæ uiros aut propinquos ut se operirentur orabant. Sed ioannis exhortatio superabat ut seipsos seruarent in clamantis eoq; confugerent. unde remanentibus etiam si raperentur pœnas a romanis peterēt. Multitudo quidem eorum qui fugerant ut cuiq; uirium fuit cito dispersa est. Luce uero Tytus ad muros aderat scederis causa. populus autem portis ei patefactis cum cōiugibus aduētes tanq; benemerito: & qui custodia ciuitatem liberasset laudibus prædicabant. Simulq; ioannis fugam significantes ut & sibi parceret obsecrabāt & eos qui nouarum rerum cupidi reliqui superessent ulcisceretur: ille autem præcibus populi postulatus equitum partem ut ioannem persequeretur dirigit. Sed eum quidem occupare nequiere: q; anteq; uenerant in Hyerosolimam sese receperat. Vna uero fugientes prope ad duo milia perimunt: mulieres ac pueros paulominus quam tria milia circūactos reducunt. Titus autem indigne ferebat non statim a ioanne pœnas fraudis exactas. Irato uero animo satis esse quod spe deciderat ad solatium putans captiuorum & qui trucidati fuerāt multitudinem in oppidum cum fauore ingreditur: iussisq; militibus minimā muri partem iure possessionis abrupte minitendo magisq; puniendo reprimebat pturbatæ ciuitatis auctores. multos enim propter odia domestica uel proprias inimicicias delatores innocentia fore credebat: si dignos pœna discerneret: melius noxium relinqueret metu suspensum: quam immeritum quemq; cum eo perdere gratius existimabat. Illum enim fortassis modestiorem futurū: uel metu supplicii: uel quod erubesceret præteritorum criminū uenia: sine causa uero morientiu pœna nullo modo corrigi posse. Præsidii tunc ciuitatem circūdedit: quæ tam nouarum rerum studiosos compesceret quam pro pace sentientes quod sibi relicturus erat maiore fiducia firmarent. Galylea quidem tota post quā multo sudore romanos exercuit hoc modo subacta est.

Ex aduentu ioannis in Hyerosolimā totus populus effusus p̄cunctat quid agāt romani: significato excidio giscalis: timor eos inuadit immensus: hortatur ioānes Hyerosolimas ad bellum: senes timebant excidium urbis ex hac re: oriūtur multæ pdationes & latrocinia in urbe cōtra multos fingebantur uaria in eorum perniciem: phana conculcantur: fitq; maxima contrauersia aduersus istos: fit bellum inter hos inuafores & populū: horum causa erat ioānes qui simulabat amorem: tamen & consilia populi aliis nocte apperiebat hic iurat fidem amicitiam: fit legatus populi ad Zelotas.

Cap. VIII.

Pud Hyerosolimam uero ad ioanis introitum omnis populus erat effusus: & circa singulos qui una confugerent numerosa turba collecti: quos fines cladis experti essent percontabantur: illorum autem feruens anhelitus necessitatem significabat. Verum tunc in malis quoq; sibi arrogabant. Non romanorum uim fuisse dicentes sed sponte uenisse: ut cum his ex cautiore loco pugnarent. Inconsultorum enim atq; inutilium esse hominum incaute pro giscalis & inualidis municipiis periclitari: cum arma uigoremq; oporteat pro metropoli suscipere atq; seruare: significando tamen excidium giscalorum etiam quam dicebant honestam discessionem suam ut primi fugam esse intelligerent prodiderunt. Auditis autem quæ captiui pertulere non mediocris populū perturbatio tenuit: magnumq; id esse argumentum

4000
5000

propriū reputabāt excidii. At Ioānes qui eoz quos reliquerat cā minis erubescēbat: singulos autē circūiens spē ad bellū incitabat: infirmitatē romanorū asserēs: ppriāq; uirtutē extollēs: & iperato- rum ea cauillatione incitā decipiēs: q; etiā si pōenas sumerent: nunq; hyerosolimorū muq; trans- grederent romanis: q; pro galyleoz uicis tāta mala ptulissent atq; in eoz muris machinas contri- uissent. His euis dictis magna qdem corrupēbat iuuenū manus. Prudentiorū autē atq; seniorū ne- mo erat q; nō futura prospiciens uelut iā perditā ciuitatē lugeret. Et populus qdē in ea cōfusione tunc erat. At uero p territorū manus agrestiu ante seditionē quā hyerosolimis orta est discorda- re iā cōperat. Titus. n. a giscalis cāsarē. Vespasianus at a cāsarē Lamnū & azotū pfectus utrū- q; subegit: ipositisq; illic p̄sidiis reuertebat: maximā ducens eoz multitudinē q; se fōdere sociaue- rant. Singulas autē ciuitates tumultus bellūq; itestinu exagrabat quantūq; a romanis respirassent in se ipsos manus uertebant: cū inter amatores belli ac pacis cupidos eēt scāua contētio dudūq; concordū p̄tinacia primo intra domos accēderet. Deinde inter se amicissimi populi dissiderent: & ad similia uolentes q; cōueniens aperte iā coacta multitudine rebellaret. Itaq; dissensiones q; dem apud oēs erant. uoluntatis aut armorūq; cupientes senibus ac sobriis iuuentute atq; audacia p̄stabant. Primo aut indigenaz singuli p̄dari cōperunt. Deinde ex cōposito confertis cuneis per territorū latrocinauāt: ut quod ad crudelitātē atq; iniusticiam spectat nihil a romanis gentilibus abessent: atq; ab ipis q; uastabant illatū a romanis excidiū leuius uideret. Ciuitatū uero custodes p̄tim q; defatigare pigeret: partim odio nationis aut nulli aut minimi erāt male affectos auxilio: donec rapinaz societate undiq; cōgregatim collegiorū latrocinaliū principes atq; in agmen con- flati hyerosolimis irrūpunt. Quā ciuitas a nullo regebat: & more primo gentiles oēs sine obser- uatione recipiebant: tunc p̄cipue existimantibus uniuersos q; sup̄insuerent adiuuētō & beniuolen- tia uenire. Quā qdē res ēt sine dissensione ciuitatē postea pessundedit: eo q; iners & inutilis mul- tudo quā pugnacibus sufficere possunt alimēta consumpsit. Hisq; p̄ter bellum ēt seditionē sa- mēq; cōparauit: aliiq; latrones ex agris eo transgressi ac multo scāuiores quos intus inuenere so- ciatū nullū atrox facinus intermittebat. Nec. n. rapinis & expoliationibus metiebant audaciā: sed usq; ad cādes ruinā fiebat nō clam neq; p̄ noctē aut quoslibet hoies ueq; luce palā nobilissimos quosq; ad oriēdo. Nā primū Antipan regii generis uirū & adeo potentissimū ciuium ut ēt publi- cos thesauros fidei suā p̄missos haberet cōp̄rēsum custodia tradiderūt. Post hunc ēt Leuiam quēdam isignē uirū & Pheriā filium Rageti & ipm Ragetū regalis similiter utrūq; familiā oēsq; p̄terea qui p̄teritoz p̄stare aliis uidebant. Grauis autē metus populū possidebat: & uelut occupa- ta ciuitate iālutē propriā quisq; curabat. illi autē clausoz uinculis non fuere cōtenti: neq; tutū ar- bitrabant e potentia uiros diutius custodire. Nā & ipos & domos eoz non paucos uiros frequē- tare ac p hoc ad ulciscēdū esse idoneos & p̄terea rebellatūz fortasse populū iniquitate cōmotum. Decreto igi eos occidi mittunt quēdam de suo numero Ioannē ad cādes promptissimū: qui lin- gua patria Dorcadis filius dicebat: eūq; alii decē armati gladiis secuti ad carcerē: ibi quos reperit sent interficiūt. Fingebant at huius imanimissimi sceleris cām cum romanis eos de traditione ciui- tatis collocutos fuisse: cōiūq; libertatis p̄ditores interemisse dicebat: prorsus ut audacia sua tanq; seruatores ciuitatis ac bene de ea meriti gloriarent. Euenit at populū qdem ad hęc humilitatis ac formidinis illos uero insolētiaz p̄gredi: ut in eoz esset arbitrio ēt pontificū designatio. Deniq; familiis abrogatis unde p̄ successione pontifices creabant: incognitos atq; ignobiles cōstituebāt: ut ipioz facinorū socios haberent. Nā qui supra meritū sūmos honores adepti erant his obedia- bant necessario q; sibi eos p̄stiterant quoniā & dignitate p̄ditos uariis machinis sicisq; sermoni- bus cōmittebant oportunitatē ex eoz qui se p̄hibere poterant cōtentione captantes: donec ho- minū p̄secutione faciat in diuinitatē contumelias trāstulerunt: pedibusq; pollutis in sanctū locū introire cōperūt. lamq; populo cōtra eos concitato nāq; auctor erat Ananus xuo maximus pon- tificū itemq; sapientissimus & q; fortassis ciuitatē conseruasset si insidiatorū manus potuisset elū- gere illi tēplum dei aduersus populi turbā castellū ac profugiū sibi fecere: quod pro domicilio ha- beant tyrānidis. Acerbis autē admiscebat etiā cauillatio: quā prae ceteris eoz factis erat dolor. Tentando. n. quāto metu populus teneret suasq; uires explorando sorte pontifices creare conati sunt: cū his: ut diximus: ex familiis successio deberet. Huic autē fraudi mos antiquitus obtende- bat. Nā & solū sorte pontificatū deferrī solitum fuisse dicebant. re autē uera lege de genere erat ab rogatio firmatus atq; his ad potentiā quā sibi designandoz magistratuū licentiam cōpararent. Itaq; una factataz tribuū accitā quā Emacin appellat pontificē fortiebant: casuq; locus exiit ho- mini p̄ quē maxime eoz iniquitas demonstrata est sancti qdā filius Meli ex uico Aratha non so- lum non ex pontificibus orto: sed aperte qd esset pontificatus pp rusticitatē p̄cinitus nesciente. Deniq; inuitū cum rure abstractū ut in scāna fieri solet: aliena ornauere p̄sona: in gutumq; sacra ueste qd facere deberet subito instituebant: ludūq; & iocū esse tantum nefas arbitrabant. Ceteri quidē iacerentes procul spectante ludibrio legē haberi lachrymas uix tenebant: honoresq; sacro- tum solui grauer ingemebāt. Populus tamē hanc eoz audaciā non tulit sed oēs quasi ad depo- nendam tyrānidē aios intenderant. Nā qui p̄stare ceteris uidebantur Giorgion Iosippi filius

& Symeon gamalielis tam singulos circūeuntes q; simul uniuersos in cōtionibus hortabant: quo- rādem aliquādo libertatis corruptores ultū irent: sanctūq; locum hoibus sceleratis purgare p̄pe- rarent. Pontifices ēt probatissimi gamala qdē filius iezurā aut ananus populū frequēter in coeti- bus exprobrando eius segnitie contra Zolotas excitauerunt. Ita. n. seipsi uocabant: uti bonarum professionum xmulii: ac non qui pessimam facinorum immanitatē superassent. Itaq; in contione populo congregato: cūctisq; indignatibus occupationibus sanctoz itemq; rapinas & cādes: nondū aut promptis ad ulciscendum propterea q; inexpugnabiles. id enim ueq; erat zelotaz utabatur: stans inter eos medius ananus & ad legē crebro respectans cum lachrymis opplesset oculos. Ma- gis ait mihi mori satis est anteq; dei domiciliū uideam tantis refertū doloribus atq; in accessā & sancta loca sceleratoz pedibus frequentari. **Ueq; sacerdotali ueste amictus & sanctissimū uenera- bilium noium ferens uiuoz: atq; aiā amore teneor ne pro senectute quidē mea mortem sustineas gloriosam: igi solus ibo: & tanq; in solitudine aiā meam solā dabo pro deo. Nūquid opus ē ui- uere in populo clades suas minime sentiēte: & apud quos maloz p̄sentiū defensio interiit. Sig- dem rapti patimini ac uerberati reticetis: & ne gemitu qdē aperto quisq; prosequatur interemptos. O acerbā comminationē. Quid de tyrānis q̄rat? Nunq; non a nobis nostra potētia nutriti sunt? Nūquid non despectis q; mecū ierant cū adhuc pauci essent. uos dū tacetis plures eos fecistis atq; illis armatis q̄scentes in uosmetipsos arma uertistis: cū primos eoz conatus oportuisset ifringi: quādo cognatos cū uitis appetebant. Vos aut negligendo ad dep̄dationem noxios irritastis: quia uastatis domibus nulla rō ducebat. Itaq; iam dominus ipse rapiebat: eiq; cum p̄ mediā ciuitatem traheret nemo erat auxilio. Illi aut a nobis p̄ditos etiā uinculis affecere. Non dico q̄les & quātas sed quot accusatos indēnatos nemo audiuit. Restabat eosdē uidere trucidare. Hoc ēt uidimus ue- lute grege brutoz aiālium: quā p̄cipua ducit hostia ne uocē qdem quisq; emisit: nedū dexteram moueret. Patiimini ergo patiimini ēt sancta cōculcari uidentes? Cūq; oēs audaciā gratos nephariis hoibus subieceritis eoz p̄stantia reuertimini? Nunc. n. p̄fecto ad maiora procederet: si qd maius quod euerteret inueniret. Tenetur qdē munitissimus ciuitatis locus: nunc autē phanū ap- pella. arcis arx quādam siue castellū. Tanta igi contra uos tyrānide munita & inimicis sup̄ uerti- cem positis. ut uideris. qd cogitatis? aut qbus sentētiis applicatis? An romanos expectatis ut san- ctis nostris opitulentur? Ita qdē se nostrā ciuitatis habet res: eoz iam calamitatū uentū est: ut mi- seret nostri ēt hostis. Non exurgetis o laboriosi respectisq; uulneribus uestris quod ēt feras be- stias facere uidimus ultū ibitis in hos q; uos pcussere. Nō suas q̄sq; recordabit clades: & ante ocu- los positis quā p̄tulerit ad ultionē aios acuetis. Perit apud uos nisi fallor affectionū oium carissi- ma & maxime naturalis cupiditas libertatis. Seruitutis autē ac dominoz amātes facti sumus: tanq; subiugari a maioribus didicerimus. Atq; illi qdē multa & maxima bella ut in libertate uiuerēt p̄- tulerunt. Nec aut aegyptioz aut medoz potentiaz cessere: dūmodo ne facerent quā iuberent. Et qd opus est de maioribus loqui? Hoc ipm bellū quod cum romanis nunc gerimus utq; cōmode an contra incōmode non palā: qd habet causā nisi libertatē? Ergo q; dominis totius orbis seruire nō patimur: gentiles nostros ferimus tyrannos. Quamq; externis obedientes ad fortunā semel adire fecerūt: cuius iniuria uicti sunt. At uero pessimis suoz cedere ignauoz est & cupientū ser- uiendi. Ad hęc aut q; romanorū mentio facta est: nō uos cellabo qd dum loquor iteruenerit mē- temq; retraxerit. Quod ēt si ab his capti fuerimus: absit autē dicti huius piculū nihil acerbius ex- periemur quā isti nos affecere. Quo pacto autē non lachrymis dignū sit illoz qdem in tēplo do- naria cernere? Gentiliū uero spolia q; nobilitatē huius: maxime oium ciuitatis cōpilauerunt eosq; uiros trucidatos uideri: qbus ēt illi post uictoriā obtemperassent. Et Romanos qdem nunq; trā- gredi ausos esse limitē prophanoz aut sacrataz q̄cūq; consuetudinis p̄terire. Sanctoz autē ambitū quis procul aspectū phorrescere. quosdā uero in his locis natos ac sub nostris moribus educatos: & q; iudaei uocarent inter media sancta deambulare manibus adhuc sui gentili cāde calentibus. Quis igi externū bellū metuat ex cōparatiōe domesticū: multo nobis xgores inimicos. nā si pro- prie rebus sunt aptāda uocabula repiretur legū qdē conseruatores nobis fuisse Romanos: hostes uero intus habere. Ueq; hos ifidiatores libertatis exitio debere neq; facinorū eoz dignū ex cogi- tari posse suppliciu. Certum est idēq; oibus uobis & ante orationē meā eē p̄ualum atq; ipis uos rebus q̄s ptulistis in eos esse cōmotos. Plariq; aut fortasse multitudinē eoz atq; audaciam refor- midant: & p̄terea q; in loco superiore cōsistunt. Sed hęc ut uestra negligentia cōflata sunt ita nunc magis pficiunt si morabimur. Nā & numerus illoz in dies singulos alit eo q; neq;ssimus q̄sq; ad similes pfugiat: & audaciā plus accēdit: qd nullū adhuc eius ipedimentū interuenit locoq; supio- re utunt: & qdem cū apparatus his tps demus. Quod si aduersus eos ire cōperimus: humiliiores erūt mihi credite: cōscientiaz celsioris loci beneficiū ratio p̄det. Fortasse at dei spreta maiestas in ipsos tela retorserit suisq; missilibus cōsument iperit. Videant nos tantūmō & deiecti sunt quāq; pulchrū est ut ēt si quod piculū immineat pro sacris ianuis moriamur: ac si nō pro liberis & cōiu- gibus: pro deo tamē eiusq; sanctis aias pfundamus. Præbebo at manū atq; sniam: & neq; cōsilū uobis ullū deerit ad cautionē: neq; me corpori meo parcere uideritis. His Ananus contra Zelo-**

tas populum hortabatut: non quidem nesciens iam expugnari uix posse per multitudinem ac iu-
tuentem aiorumq; pertinacia multoq; magis pp conscientiam commissoz. Nec. n. concessuros ex-
tremam ueniã his quæ perpetrauerant sperabant. Verũtamen quid uis perpeti præstabilius existi-
mans quã in tanta rege perturbatione tumultũ cohibere. Populus aut duci se clamabat in eos cõ-
tra quos rogabatur: & ad subeunda quiscq; pericula promptus erat. Sed dum Ananus magis idone-
os discerneret atq; ordinaret ad plũm Zelotes cunctis conatibus eius cognitis: certos. n. qui oia
sibi nuntiarent habebant in pontificẽ commouentẽ ac modo p cuneos simul uniuersi profiliunt
neq; obuiõ cuiq; parcebat. Cito at & Ananus populũ congregauit: multitudine qdem superiorẽ.
Armis uero constipatis non erant Zelotæ inferiores. Alacritas uero quod deerat in utrisq; cõple-
bat. Nã & ciues armis iram cõceperant fortiorẽ: & qui de templo exierant quã multitudine maio-
rem audaciã. Quippe illi qdem habitare se in ciuitate minime posse arbitrabant nisi Zelotes exi-
tent. hi uero nili uicissent nullũ se non subituros esse supplicium. Manus at conserere pro ducibus
obediẽtes motibus aioz. Et primo qdem in ciuitate ac pro tẽplo eminens missis lapidibus semet
inuicem appetebat. Si uero aliqua pars terga uertisset uictores gladiis utebantur. Cuncq; plurimi
sauciarentur multæ cædes utrobq; fiebant. Et populares qdem in domos referebant a suis zel-
otaz aut quicũq; uulnertus fuisset in tẽplum ascendebat: sacra humum cruore pfundens: ut so-
lo eoz sanguine uiolatã religionem recte quis dixerit. Semp quidẽ latrones excurrẽdo ingressi
bus puaiebant. Irati uero populares pficiente quotidie numero suo cũ desides increparent quicq;
a tergo sequebant non aperiendo fugientibus uia inuitos eos repugnare cõpellerent: uniuersos q
dem suos in hostes conuertunt. Illis aut qui uim ferrẽ nõ poterant paulatim ad templũ receden-
tibus irrumpit una cũ sociis ananus. Vnde factũ est ut eos q ambitu exteriori caruissent metus
inuaderet: ideoq; in mure interiorẽ fuga recepti mature ianuas occluderent. Vex Anano portis
quidẽ sacris manus afferre non placebat: hostibus quoq; desuper tela torrentibus nephas eẽ exi-
stimans eẽ si uicisset non iustratũ prius populũ introducere. Ex omni aut sua multitudine sex se-
te armatoz milia sortitus custodes eos in porticibus collocat. His aut qui succederẽt in excubiis
alios p ordinem ponit. Multi aut honestoz ab optimatibus ad id electi mercede conductos pau-
peres uice sua psidiis destinabant. Fit aut his oibus exiti cã iõannes: quem ex giscalis effugisse p-
diximus. Is enim dolis plenus & acerbissimã dominationis cupiditatẽ mente circũferens iãduũ
tebus cõibus moliebatur insidias. Itaq; tunc eadem quæ populus sentire se simulans aderat Ana-
no tam diebus cũ proceribus capiẽti consiliũ quam noctibus pagrantis custodias: oiaq; secreta ze-
lotis renunciabat: nullũq; populũ consiliũ non priusq; caperetur inimici sciebãt esse indicio. Im-
moderatis uero & ananũ & populi principes placabat obsequiis ne in aliqua suspitiõẽ ueniret af-
fectus. Sed hæc eius honorificentia in contrariũ uertebatur. Erat. n. ex adulationum uarietate su-
spectior eoz ipso q et non accitus assiduus erat: arcanoz proditor habebatur. Etenim prospicie-
bat ananus oes qui ad se concurrerent intelligere quæ loãnes faceret suspitiõẽ nunciationis ha-
bebant. Submouere aut illum nõ erat facile neq; possibile q malitia pualet ac præter hoc mul-
torum nõ ignobiliũ qui summis rebus adhibebant patrociniõ succinctus erat. Visum est igitur
ab eo sacramentũ beniuolentiã cã peti: nihilq; dubitans & fidem populo se seruaturũ iurauit: &
neq; factum eius inimicis ullum neq; consiliũ proditorũ: unaq; deponẽdis rebellibus & manu &
uoluntate operã collaturum. Itaq; Ananus eiusq; socii quoniã iurato crediderunt nulla iam suspi-
tione suis eũ consiliis adhibebant: moxq; ab eis cõcordiã cã legatus intromittitur ad zelotas: cu-
rã nanq; habebant ne phanum culpa sua pollueret: ne ue quisq; in eo procumberet iudæoz. ille
aut quasi zelotis ac non contra pro beniuolentiã iurauisset egressus ad eos medius cõstitit: & sæ-
pe qdem se illoz causã in magno periculo fuisse dixit: ne qd secretoz ignorarent: quã in eos ana-
nus cum sociis cogitasset. Nunc aut ingens cum ipsis oibus subiturum esse discrimen nisi diuinũ
quoddã præsto fuerit adiumentũ nihil enim iam morari ananũ: sed persuasisse quidẽ populo ad
uespasiãnu legatos mittere: ut ad capiendã ciuitatem quãprimũ uenire properaret. indixisse aut
iustrationem postero die ut religione simulata intromissi uel etiã in prælio manus cõsererent. Se-
aut non uidere qdiu aut custodias sustinebunt: aut cum tanta manu acie congregiantur. Ad hæc
addebat q ipse dei prouidentia transactionis esset causã legatus. Hac enim spe ananũ his propo-
nere: q nihil suspicantes eos subito aggredieretur. itaq; oportere si quis habendam uitæ rationem
duceret aut custodibus supplicare aut foris qdem præsidium petere. Quos aut si uicti essent ue-
niã spes foueret: immemores esse audaciã suã credere: aut simul ac factores poenituerint admissõ-
rum: in gratiã statim eos qui perpeffi sunt reddituros. Sed nocentium qdem sæpe inuisã etiã po-
nitudinẽ fieri. Læsis autem iram in licentiam senioris: imminere autem illis ait ipse factorum
amicos atq; cognatos tantumq; populum pro dissolutis legibus ac iudiciis indignatione flagitan-
tem. Vbi etiam si qua pars misericordiã fuerit maior eam irascentium turba celabit. Talia qdem
uariabat iõannes terrorem incutiens multitudinis. Externum uero auxiliũ aperre quidẽ indica-
re quod diceret nõ audebat idumeos autem significabat. Vix principes zelotarum priuatim etiã
commouerat: crudelitatis ananum arguebat ipsis cum minitari confirmans.

Mittuntur nuncii ad idumeos pro auxiliis petendis: eo q annanus uellet romanos introducere
res: lesus increpat idumeos & eos q eos aduocarũ tanq; latrones qui ciuitatẽ quottidie dissipant:
hortatusq; eos ut nil acturi sint: uel iudicent q̄tum sint factiosi hoies uel recedant. Cap. IX.
Rat autem Eleazarus gionis filius: qui et præter alios idoneus esse uidebatur & recte
consulere: & quæ consulisset efficere: itemq; Zacharias filius amphetali uterq; a sacer-
dotibus genus ducens. Ni pter cões etiam priuatis in terminatiõibus cognitis: quodq;
ananani factio potentia sibi cõparandã cã romanos accerferet. Nã & hoc loãnes affinx-
rat diuq; qd agerent dubitabant angusti tps festinatione cõclusi: populũ. n. haud multo post eos
aggredi paratũ esse cogitabant. Externi uero subsidii facultatẽ insidiãz sibi celeritate præreptam
prius fore ut oia paterent: q̄ ut auxiliatorũ quiscq; ista cognosceret aduocari placuit idumeos scri-
ptaq; breuiter epistola q̄ circũento populo ananus uellet romanis metropolim prodere. Ipsi aut
pro libertate dissidẽtes in tẽplo custodirent: minimiq; tps spẽ salutis sibi pmittere. Ac nisi matu-
re subuenirent ipsos quidẽ anano atq; inimicis: at uero ciuitatẽ romanis ilico subiugandã. Et præ-
rag nuntiis ad rectores idumeoz referenda mandabat. Ad hoc et lecti sunt uiri strenui & dicen-
di peritissimi: & ad psuadendũ satis idonei: quoq; his rebus esse utilius impetum uelocitate pstan-
tes. Nã idumeos confestim perituros certũ erat q; turbaz cupiẽs & incognita esset natio: sempq;
admotus facilis atq; suspensã & rege mutationibus læta: minimiq; petentium blanditiis ad bella
promptissima & uelut ad festoz quãdam solẽnitatem sic ad plia pperans. Celeritatẽ aut auncius
exigebat: ad quã istis nihil deerat alacritatis. Vterq; aut ananias uocabant. Iamq; rectores aderant
idumeoz. illi aut simul epistola mandatisq; attoniti q̄si furibundi circũcurfare gentem militiãq;
denunciare cõeperunt. itaq; mox & dicto citius multitudo conuenerat: oesq; pro libertate metro-
poleos arma rapiebãt. Congregati aut prope ad uiginti milia cũ ducibus quatuor hyerosolimã ue-
niunt: hoc est iõanne & iacobo sossã filio: & pterea Symone thacei & phinea cufoth filii. Ananũ
aut profecto legatoz itemq; & uigiles eius non latuit: nec non & impetus idumeoz. Hoc. n. ante
cognito portas eis clausit & muris custodes apposuit. Non tantã uisum est bello cũ his congregit:
sed uerbis eis ante psuadere concordia. Stans ergo in aduersã turri post ananũ lesus æuo pontifi-
cum longissimus. Cũ multæ inquit & uariæ turbæ tenuere ciuitatẽ in nulla re sic miranda fortu-
na est: ut in eo q pessimis et inopinata conspirant. Etenim pditissimis hoibus contra nos auxilio
uenistis tanta cũ alacritate: quanta nec in barbaros aduocante uos metropoli uenire decuisset. Et
siquidẽ uiderem consensioẽ uestram simile esse hoz hoium qui uos rogauerunt: non existima-
rem impetũ capere rõnem. Nihil. n. æque ac mox cognatio concordia firmat. Nũc uero illi si qs
eoz singulos explorauerit mille mortibus digni reperirent. Nam ludibria & purgamenta totius
rusticiã plebis luxu absumptis patrimoniis suis postq; in uicis & ciuitatibus proximis audaciam
exercuere. Postremo in sacra ciuitatem clam influxere ut latrones: solumq; religiosum imanitate
polluerunt scelez eozq; uideas sine metu inter sancta ebrios: & auiditate uentris peremptoz spo-
lia cõsumens. Vestra uero multitudo armatorũq; talis apparatus est: qualem deceret esse: si publi-
co uos consilio metropolis inuitaret: in alienigenas laturos auxilia. Quid igitur hoc esse quis di-
xerit: nisi pro fortitudine iniuria: cum pro nequissimis conuenisse integræ nationis uestræ arma
uideantur conspirare. iam dudũ quidem reperire nequeo quidnã fuerit quod uos tam cito cõmo-
uerit. Nec. n. sine magna cã fieri potuisset: ut arma pro latronibus aduersus cognatũ populum ca-
peretis q romanos audistis & proditiõẽ. His. n. quidã uestrum obstrepebant nunc liberadã me-
tropoleos cã uenisse dicentes. Vnde mirati sumus pter alia noxiõz tale cõmentum. Viros. n. na-
turalis libertatis amatores aliter contra nos efferare non poterant: eoz cũ externis hostibus pu-
gnare paratissimos quã si uastatæ libertatis proditiõẽ mentita. Sed. n. uos considerare oportet q
nos infimulauerint: fidẽq; in nos ueritatis ex rebus cõibus: non ex ficto sermone colligere. Quid
enim posse nunc demũ nos dederimus romanis cũ ab initio licuerit aut ab his non deficere: aut
quia defecimus cito uenire in gratiã: priusq; circa nos oia uastarentur. Nãq; iam ne uolẽtibus qui
dem nobis transactio facilis est: cũ & superbos eos effecerit galylea sub iugum missã: morteq; gra-
uiorẽ afferat turpitudinem appropinquatẽ placere quidẽ quod in me est: pacẽ morti antepono.
Semel at bello appetitus postq; pugna cõmissa est: gloriosã mortem uita captiui existimo potio-
rem. Sed utrũ nos populi principes aiunt clam misisse aliquã ad romanos: an etiam totum popu-
lum cõmuni suffragio. Siquidẽ nobis dicant quos amicos miserimus: qui serui fuerint proditiõis
ministri. Cum iret aliquis depræhensus est. Rediens captus est: litteras nacti sunt. Quemadmodũ
aut ciuium multitudinem latuerimus: cum quibus omni hora uersaremur. Paucis etiam atq; his
inclusis qui de templo ne in ciuitatem quidẽ prodire possent quo pacto sunt cognita quæ oc-
culte extra ciuitatem fierent? An uero nunc cognouere: quando aisorum poenæ reddendæ sunt.
Donec autem sine metu fuere neminem nostrum proditorem suspicabantur. Sin ad populũ cau-
sam referunt: publicũ habuit nempe consiliũ. Nemo aberat contioni: ideoq; manifestior ad uos
nuncia huius fama properasset. Quid aut opus erat legatos mittere cũ certa nobis esset de trans-
actiõẽ sententia. Et quis designatus sit dicant. Sed hæc quidẽ male periturorum & instates poenas

estare cupientium causationes sunt. Quin etiā si ciuitatem manentem prodi fors afferret: ideoq; ipsos qui nos criminant: ausuros quoq; audaciā unum malū uideretur esse proditio. Vos autem oportet: quia semel cū armis adestis. Primū id quod ē iustissimū adiuuare metropolim: & una nobiscum tyrannos eximere p̄ quos iudicia dissoluta sunt: qui calcatis legibus iura suis gladiis permiscere. Deniq; nobiles uiros non inculatos ex medio raptos foro primum uinculis cruciarunt. Deinde non uoce neq; prece eoz morari neci tradiderunt. Licet aut uobis non belli lege ingressis hōz uidere argumentū quā dixi. Desolatas domos rapinis: coniuges in ueste lugubri ac famulas peremptoz: & p̄ totam ciuitatē ululatus & fletus. Nullus. n. non p̄secutionē expertus est ipio rum. Qui ad hoc insaniā prorupere ut latrocinale audaciā non solū ex agris atq; alienis ciuitatibus in hanc quā & caput & facies est: sed in phanum ēt ex ciuitate transferrent. Deniq; hoc sibi & ad excursus & ad pfugium elegerūt: isq; silcus illoz est quā in nos cōparantur & locus toti orbi terrā uenerabilis quiq; ab uniuersis alienigenis ab extremo limite mundi uenientibus honoratur. Per has quā apud nos p̄ter natā sunt bestiaē conculcatur. Exutis aut rebus desperatis populo comite populis & ciuitatibus ciuitates gentesq; in sua uiscera delectum habere: cū debueritis quod factū esset optimū ac deceret nobiscum nocentes eximere: atq; hanc ipsam fallaciā ultū ire quod auxilio uos aduocare ausi sunt: quos metuere uidices debuissent. Quod si eiusmodi hoium p̄ces reuerendas putatis: attamen licet uobis armis depositis cognatoz habitu introire ciuitatē: medioq; inter hostes atq; auxiliatores suscepto noie de nostris discordiis iudicare: quāq; reputare quid habebunt cōmodi: cum de manifestis ac tantis criminibus apud uos cām dicturi sunt: q̄ hominibus non accusatis ne uerbū quidam facere pmisere. Ferant igit hanc ex uestro aduentu gratiam. Si uero neq; nobiscū indignari neq; iudicare uultis: tertiū restat: ut relictis utrisq; partibus nec nostris claudibus insultetis. nec cū insidiatoribus metropoleos maneatis. Nā & si maxime quē nostrum suspicamini romanis collocutū: obseruare uobis itinera licet: tumq; demum tueri metropolim cū factum aliqd huiusmodi patuerit: quale delatū est & in auctores eius si conuicti fuerint uindicare. non enim uos puenirent hostes iuxta ciuitatē sedibus positos. Sin horum nihil uobis gratum aut mediocre uidetur ne portarum claustra miremini quatenus arma portabitis.

Symon unus ex idumeis indignatus respōdet iratus cōtra iesū & pontifices: accusans eos proditores cōtra illos qui eos uocauerint: dicitq; aduersus illos ituros. Cap. X.

I Acc quidem iesus loquebat. Idumeorum aut neq; multitudo aiūm appendebat ardēs iracundiā q̄ non paratū habuisset introitū proq; armis inter se duces indignabant captiuitatem esse existimantes si ea q̄busdam iubentibus deposuissent. Vnus aut Symon filius cathla uir placato suoz tumultu stans in eo loco unde exaudiri a pontificibus possent non iam mirari se ait: si libertatis propugnatores in tēplo custodirent inclusi: cum illi cōtra genti cōem clauerint ciuitatē. Et romanos q̄dem fortasse coronatis ēt portis recipere sint parati. Idumeos aut ex turribus alloquant: captiq; iubeant pro libertate arma proicere: cognatisq; non credentes custodia ciuitatis: iudices eos discordiā fieri uellent & alios accusaret q̄ indēnatos ciues occiderint: ipsi totā damnant ignominia nationē. Deniq; urbem oibus alienigenis religionis causa patētē: nunc domesticis p̄clusistis. Valde enim contra uos festinabimus & ad gerendum cū gentilibus bellum qui ob hoc adesse properauimus ut uos seruaremos liberos. Nepe talia uos etiā his quos obfidetis lætere tanq; uerisimiles puto suspensiones in illos quoq; colligitis. Deinde qui reip. defensores intus in custodia tenentes genere cōiunctissimis gentibus simul uniuersis ciuitatem p̄clausam tyrannidē p̄ferre dicitis: cū tam contumeliosus nos iubeatis obtinere p̄ceptis: nomenq; potentiaē aliis qui uos tyrannos patiunt annectitis. Quis cauillationem uestri sermonis tulerit cum res repugnantū uideatur? Etenim uobis etiam nunc idumeos excludentibus ciuitate nāq; ipsi nos patriis sacris arcetis: recte quis eos inculauerit qui custodiuntur in templo? Quod cum ausi essent plectere proditores quos uiros nobiles & innocentes pro societate facinoris dicitatis: non a nobis inciperent summaq; proditiōnis membra p̄ciderint. Sed licet illi molliores quam res poscebat inuenti sunt: nos tamen domicilium dei seruabimus idumei & pro cōmuni patria propugnabimus tanq; foris irruentes quam intus insidiantes hostes pariter ulciscemur. Hic autem manebimus pro muris armati donec aut uos romani aspiciendo laborent aut ipsi recuperata libertatis cura mutemini.

Idumei nocte dolo zelotaz apertis portis custodibus dormientibus intrant interficiuntur custodes: insurgit populus idumei eadem nocte octo milia quingentos interfecerunt: interficiuntur pontifices: queritur iesus cum aniano qui interficiuntur oibus in sepultis. Cap. XI.

I Is dicit idumeoz q̄dem multitudo clamore cōsensit. Iesus at tristis recessit cū nec idumeos quicq; sentire moderatū & duplici bello oppugnari ciuitatē uideret. Quippe ne zelotaz uires esse infirmas crediderat erubescentiū postq̄ nihil auxiliari posse uidere iā uenisse poeniteret. Pudor aut nulla re poenitus gesta redeundi poenitudinē supabat. Itaq; ibidē prope murem temere tabernaculis positus manendū esse statuere. Infinita uero hyems nocte illa uenit

& uolentia cū imbris ortis & crebra fulgura horrendaq; tonitrua cōcussaq; terrā uasti mugitus: certūq; erat apud oēs hoium exitio mūdi statum esse turbatū neq; paruum quid regē hęc signa protendere. Vna uero idumeis & oppidantis erat opinio. His quidē irasci deū militiā cā existi mantibus neq; se posse euadere si aduersus metropolim arma mouissent. Anano at eiūsq; sociis etiā sine p̄lio uicisse: deūq; pro se bellū administrare credentibus. Sed p̄fecto falsi erāt interpretes futuroz & q̄ sui passuri essent cōtra hostes fore diuinabāt. Vege idumei cateruatim at delatis corporibus inuicē se defendebant scutis contextis protecti capita minus pluuia lædebant. Zelotaz at magis illoz q̄ suo periculo cruciabant. Collectiq; deliberabant: si quā reperire subsidiū machinā illis potuissent. Hōz aut ardentioribus uidebatur ui armorum custodes inuadere: atq; ita in ciuitatem impetu facto palā portas auxiliatoribus aperire. Nā & custodes ex improviso: & q̄ plures inermes ac belli expertes essent facile turbatum iri & multitudinē ciuiū difficulter colligi posse: quoniā domi quisq; propter hyemē contineret. Quin & si periculū aliquod interuenerit quibus subire q̄ negligere tot copias sui causā turpiter perituras. At q̄ prudentiores erāt: uim quidē adhiberi dissuadebant. Non. n. sui tantū custodes ampliores: sed et ciuitatis murū uidebant p̄pter idumeos diligētius custodiri: & ubiq; adesse ananū oibus horis iuicere custodias existimabāt: sed hoc aliis noctibus ita habuerat. Ille uero non sua desidia requeerat: sed ut & ipse & custodū fata interirent. Nāq; iam nocte p̄fecta & gliscēte hyeme custodes in porticū dispositos opprimat somnus. Accedit zelotis consiliū subito: ut seris tēplo sacratis portaz uectes secarent. Affuit at illis ne exaudiret crepitus uentoz sonus & crebra tonitrua: phanoq; egressi ad murem clanculo ueniūt secre tam q̄ portam quā ad idumeos erat aperiant. Illi at primum ananū conari aliquid suspicati unusquisq; idumeoz ad gladiū quasi rebellaturi se applicant mature: deinde his q̄ ad se uenerant agnitis introibant. Qui quidē si tūc manus uertere i ciuitatē uoluissent nihil obstat quin totus populus interiret tāta ira ferebantur. Vege zelotaz primo eximere custodias festinabāt: illis quoq; multum p̄cantibus q̄ eos reciperēt ne despicerēt malis obsessos: quoq; gratia uenerat: neq; his acerbis piculū importarent. Captis. n. custodibus faciliore illis in ciuitatē impetū fore: sed si semel eos cōcassent iam illos cōtineri non posse: cū si senserint cōgregarent. & p̄ ascensus nitentibus se opponerent. Idem igit idumeis uisum est: itaq; in tēplum p̄ ciuitatē subibant: cum suspensi zelotaz ad uentū eoz p̄stolarent. Deniq; his ingressis et ipsi confidenter ex interiori phano p̄gressi sunt: mixtiq; idumeis in custodes irruerunt. Cæsis at nonnullis quos somnus oppresserat: ois multitudo ad clamorē uigilantiū suscitata est: raptiq; armis ad ulciscendū non sine stupore p̄cedebāt. At primū quidē zelotas solos conari aliquid suspicantes quasi eos supaturi numero cōfidebant. Vbi uero foris alios circumfundi uidere idumeos irrupisse sensere. Et maior quidē pars eoz armis p̄ter scutisq; depositis i questibus erāt. Pauci uero iuuenū fortiter cōmuniti occurrēdo idumeis ali quādiu segniorē multitudinē p̄gebant: alii cladē ciuitatis habitatoribus nunciabant. Illoz autē auxilio uenire nullus audebat: cognito idumeos irrupisse. Sed ipsi quoq; irrita uociferates cū fletibus respondebant: plurimūq; mulieaz ululatus suscitabat: siquādo custodū quisq; in piculū aliqd incidisset. Quin & zelotaz idumeoz clamorē geminabant magisq; horribiles tempestas faciebat oium uoces. Nemini at idumei p̄cere q̄ natura crudelissimi ad cædes erāt & hyeme grauiter afficiebant: p̄ptereaq; his qui se excluderant ut inimicis utebant tanq; supplicatibus q̄ repugnātibus insensis. Multos et cognationē reuertentes ut q̄ cōe phanū reuerent orantes gladius transfigebāt. Nullus at fugiendi locus neq; spes salutis erat. Compulsi at circa se magisq; ui oppressi laniabant: cū recedendi spaciū non dare nec interfectores a cædibus tēperarent. Incerti at quid agerēt in ciuitatē se p̄cipitabant: miseri. ut mihi uideat. eo q̄ fugiebant uoluntariū subeuntes exitiū: donec tēplum exterius sanguine redundauit. Octo at milia quingentos dies mortuos inuenit. Nec tamen his idumeoz ira faciata est: sed uersis in ciuitatē manibus oēs domos diripiebant: quēq; fortuito inuenissent morti dabant. Et certe q̄dem multitudinis mortē superuacua esse ducebant. Pontifices at p̄estigabant & in illos plariq; ferebant: statimq; cōp̄rahenfos obruncāt: astantesq; super eoz cadauera nūc anano populi beniuolentiā: nūc iesu quā de muro dixerat exprobrabāt. In hoc at impietatis p̄gressi sunt: ut in sepultos eos abiecerit: cū p̄serti iudæis tanta sepultura cura sit: ut et iudicio cruci suffixos post occasum solis deponant atq; sepeliant. Et q̄dē nō errauerit si anani mortē dixerō excidii ciuitatis fuisse principiū: & ex illo die muros euerfos: rēq; publicā iudæoz p̄fisse: quo pontificē rectorēq; suum iugulatū in media ciuitate uiderunt. Erat aut & alias uir laudabilis atq; iustissimus: & p̄ter nobilitatis ac dignitatis & honoris quo erat p̄ditus amplitudinē infimis amabat æquari. Libertatis at maxime fautor erat & qui populi affectaret imperiū. Cōmodis aut propriis cōmunes semp utilitates anteponebat: sup oia pacis studens. Sciebat. n. romanos non expugnatū iri ac p̄spiciebat ut si pacifici utiliter nequissent: iudæi uel inimici superassent ut breuiter dicā cū Anano ad transactiōne uenissent. Mirus. n. dicere: mirus persuadere q̄ uellet. Iam uero impediētes bellantēq; subegerat. Plurimū. n. morā sub tali duce attulissent romanis. Hinc uinctus erat ab utraq; iesus illo quidē cōparatione inferior: sed p̄stans cæteris utpote q̄ tantam uiolatam ciuitatē perire flammis purgariq; sancta uellet: consulto defensores eoz & qui ea caris

lima duceret amputasset. Itaq; paulo ante factis idumētis amictos hoc toto orbe celeberrimæ regionis auctores: quicq; undiq; ciuitatē cōmeantibus uenerabiles habebant iacere nudos p̄dam canibus ac feris uideres. Quos qdem uiros ipsam puto genuisse uirtutē tantū licuisse uitii fientē.

¶ De bello Iudaico. Liber. v. incipit.

¶ Querunt idumei p̄ ciuitatē quot inueniunt totidē interficiunt Zachariā accusant: iudices uero ferunt p̄ eo sententiā: indignant idumei contra iudæos: interficitur Zacharias: expelluntur iudices: idumei recedunt: crescit Zelotarum insolentia cūctosq; uel falsis criminationibus uel dolis alijs occidunt. Cap. I.

Nano quidē & Iesu eiusmodi finis uenit. Post illos tam zelotæ q̄ idumei passim plebē quasi nefandæ animalium gregem irruendo mastrabant. Et uulgus quidē in quolibet loco depræhensum necabat. correptos at̄ nobiles & adolescentē uinctos in carcerē cōcludebant spe: nōnullos eorū sibi posse sociari nece dilata. Vegz hæc nullum mouebant: sed cuncti mortem p̄optauerant dummo ne aduersus patriam cōem nequissime conspicerent: scæuissima tamen ante sedē uerba sustinebant exulcerati plagis atq; tormentis. Cūq; iam corpus non sufficeret cruciantibus tandē gladiū merebant. Quos autē die cœpissent eos in custodiam nocte ducebant: extractosq; inde si quos mori cōtigisset abiciebant ut uinctus aliis locus esset. Tantus at̄ pauor occupauerat atq; formido ut ne flere quidē palā quisq; siue sepelire p̄-

prium funus auderet. Sed erant occultæ clausorū etiā lachrymæ & ne quis inimicorū audiret circūspectantes gemebant. Paria nanq; hæc quæ lugebant et̄ q̄ luxissent illico patiebant. Exiguā uero nocte sublatam terram manibus corporibus iniiciebant. & nonnunq; die si quis fuisset audacior. Duodecim at̄ milia hoc modo nobiliū perire. illi autē iam cædis exili nullo pudore iudicium & cognitionis cauillādo imitabant. itaq; cū illustriū quendā zachariā Baris filiū interficere decreuissent. irritabantur. n. q̄ nequissimis inimicus nimis erat & p̄bis amicus. neq; locuples non solum fortunæ eius direptionē spe optarent sed et̄ remotum ire uigz ad se adiciendos potentes septuaginta plebeiorū honestissimos ex præcepto cōuocant iudicium spem populi p̄ferentes & apud eos zachariam quasi res proderet romanis accusant: q̄q; ad Vespasianū p̄ditionis causa misissent. Sed neq; argumentum: neq; ulla probatio criminis erat. ipsi at̄ mississe dixerunt & hoc haberi pro fide ueritatis uolebant. Zacharias at̄ ubi nullā spem salutis relictā esse uidit p̄ insidias non in iudicium sed in carcerem ducto uitæ suæ desperationē libertate non priuauit: sed exorsus ueri quidē similitudinē obiectorū derisit: & illata sibi crimina breuiter diluit. in accusatores autē ratione conuersa oēs eorū iniquitates prosecutus est: multaq; de p̄turbatione regz querebatur. Zelo uero obstrepentes uix a gladiis temperabant: speciem cauillationēq; iudicij sui usq; ad finē permanere cupientes & p̄ter hoc iudices experiri an periculi sui tēpore iustitiæ memores forent. igitur oēs. lxx. pro eo sententiā ferunt. & p̄ eo mori quā sibi ascribi eius interitū maluere. illo uero absoluto Zelotæ clamorē tollunt & uniuersi quidē iudicibus irascebant: q̄ simulationem datæ sibi potestatis non intellexerant. Duo uero ex audacissimis aggressi Zachariā in medio tempore interficiunt: & illudendo habes inquit & a nobis de absolutione sententiā certiore: eūq; statim in subiectam uallem de templo p̄iciunt. iudices uero contumeliæ causa ueris gladiis ferientes tēpli ambitu pepulere. Cædi. n. eorū pepercerant ut disiecti p̄ ciuitatem nuntii fierent apud oēs seruitus. Idumeos iam uenisse p̄nitebat: neq; his gesta placebat. Quibus collectis zelotæ quidā secreto indicabat uniuersa: & quæcūq; hi q̄ eos aduocauerat scelerate fecissent oia demonstrabat: arma quidē cœpisse eos quali romanis a pontificibus metropolis p̄deretur: reperisse at̄ nullum prodicionis inditiū. illos uero q̄ tutari eam simularent: & belli facinora ausos & tyrānidis ab initio quidem p̄hibendos fuisse. Vegz quia semel in societatem intestinæ cædis incedissent sinē delictis adhibendū neq; uires oibus suggerendas morem patrū destruētibus. Nam & si q̄ portas grauius ferrent: sibi atq; in oppidū aditum esse p̄clusum p̄enas ab his q̄ prohibuerat esse repetitas: & ananum quidē peremptū una uero nocte populū totum p̄ene cōsumptū. Quæ regz multos quidē suorū p̄niteere sentiret: eorū autē uiderent a quibus. rogati essent crudelitate immensam: ne ipsos quidē p̄ quos salui erāt erubescerent: in oculis. n. auxiliatorū pessima facinora cōmptere: illorūq; iniuriā idumeis imputari quatenus ea non prohibeant neq; ab his separent. Debere igit quoniam p̄ deditiōe q̄ dicta sunt calūnia fuisse patuissent: nullusq; romanorū impetus timeretur: aduersus ciuitatem uero in expugnabilis esset potētia corroborata: illos domū recedere: malorūq; societate uitando cuncta diluere flagitia: quorū non sponte sed decepti participes extitissent: persuasum est idumeis. Et primū eos q̄ erant in custodijs soluunt prope ad duo milia populatū: statimq; relicta

ciuitate ad Symonem ueniunt: de quo paulo post cōmemorabimus. Deinde domum ex hyerosolimis abire. Euenit autē eorum discessum utriq; pariter inopinatū uidere. Nam & populus ne cius p̄nitentis palam fiducia recreatus est uelut inimicis leuatus & zelotæ creuit insolentia quasi non auxilijs caruissent: sed ex ipsis esse liberati: quorū pudore ac reuerentia criminibus tēperabat. Deinde nulla iam erat facinoræ mora neq; cunctatio: sed festinatis quidem consilijs in rebus singulis utebantur. Quæ uero placuissent ipsa cogitatione citius peragebant. Maxime autē in uiros forte atq; insignes cædibus scæuiebant: cū inuidia nobilitatem assumerent metu uirtutum: unāq; cautionem putarent nullum optimatum superesse. Itaq; occisus est & cum multis alijs girion dignitate simul & genere p̄stans & plus posse populū gaudens: plenius isq; libertatis amator ut nullus alius iudæorū: quem tamen libertas præter alias uirtutes perdidit. Sed ne p̄ abditā quidē niger eorum manus effugit: bellis cū romanis gestis uir strenuus cōprobarus qui etiā sæpe uociferans & cicatrices ostendēs per mediam ciuitatem trahebatur. Ductus uero extra portas desperata iam salute ne sepultura careret supplicabat. Illi autē prius interminati q̄ humū ei quam desiderabat cōcessuri non essent: mox etiam mortem intulere. Qui tamen cum occiderent romanos eis ultores imprecatus est: famēq; præter bellum ac pestilentiam & ad hæc omnia ipsorū mutuas manus eaq; uniuersa confirmauit apud impios deus: & quod iustissimū esset effecit: ut audaciam suam quāptimum experirentur inter se dissidentes. Niger quidem occisus quod habebant de oppressionē sui metus leuauit. Pars autē plebis nulla erat: cui non ad interitum excogitabatur occasio. Nanq; alij q̄ iadudum alijs restitissent interficiebantur: qui uero nihil offenderant subitas pacis tpe excipiebant causas: & qui omnino libere eos non adissent p̄ contemptoribus. qui uero obliquos p̄ insidiatoribus habebantur unaq; maximorū criminum & mediocrium p̄ene mors erat. Neq; eua sit quisq; nisi aut ignobilitate aut fortuna perhumilis.

Romani omnes præsertim duces Vespasianum incitant ad expugnandam ciuitatem: ipse noluit ducens esse melius q̄ lic ipsi inter se discordes paulatim consumuntur. Cap. II.

Romani at̄ omnes quidem alij duces ad ciuitatē animos intendebant: hostiū dissensionem lucrū sibi esse sentientes. At uespasianū penes quē summæ rei p̄as erat incitabat diuix p̄uidentiæ firmatis auxilio in semet hostes esse cōuersos. Verūtamē uelox esse momentū & iudæos cito in cōcordiā redituros aut intestinis malis defessos aut redactos in p̄nitentinē. Ad quos Vespasianus ait. Plurimū eos qd fieri cōueniat ignorare tanq; in theatro cupientes quantū armis ac manibus possent ostentare potius cū piculo quā secū ipsi qd eēt utile reputates. Nā si statim ciuitatē aggredere ipsos cām hostibus fore cōcordiæ ac uires eorū et̄ nūc uigentes in se puocatos. Sin opirent paucioribus ac moderatioribus his uisuros domestica seditione cōsumptis. Deū nāq; melius q̄ ipsi disponere q̄ sine labore iudæos Romanis traderet: nulloq; piculo exercitui uictoriā cōdonaret. Proinde manibus p̄prijs itereūtibz inimicis maxioq; malo: hoc est seditione turbatis oportere se magis piculoq; spectatores esse debere quā cū hoibus morte appetētibz atq; intestina rabie infantiētibz manu cōfligere. Si q̄ at̄ putauerit uictoriæ gloriā sine p̄lio fieri uiliorē. Sciat inq; armorū incerto exitu cōmodius esse cōmode p̄ficere quod intendit. Neq; n. manu p̄claros esse minus laudabiles q̄ paria gesserit moderatiōe atq; prudentia. Simul at̄ dū hostes iminentur et̄ milites ex laboribus assiduis recreatos ualentiores ductū iri. Præterea nō id esse tēpus ut mature occupada uideat uictoriæ claritudo. Nec enim armis constituendis aut muris uel auxilijs congregandis iudæos opam dare: atq; ideo moras differētibus nociturus: sed bello domestico ac dissensionē tumidos miserabiliora pati quotidie quā ipsi eos captos afficerent intromissi. Proinde siue qui studiosè consideret sinendos esse qui semet assumere siue facti ad gloriam clariorem nequāq; manus intestino morbo laborantibus afferendas. Si quidem ratione recta dicetur non ipsorū sed discordiæ fuisse uictoriā.

Acquiescunt omnes dictis Vespasiani: multiq; ad romanos confugiunt & solum his licebat q̄ soluebant: uolentes fugere ad romanos. Cap. III.

Aec Vespasianus eiq; dicenti rectores militū consentiebant: moxq; apparuit quā utile fuerit eius consilium. nāq; in dies singulos multi ad eum ueniebant fugiendo zelotas. Erat autē fuga difficilis q̄ omnes exitus custodibus obsidebant. Et si quis ibi qualibet ex causa dephenus fuisset uelut ad Romanos ire cuperet interficiebat. Qui tamen eis dedisset pecuniā saluus abibat: & q̄ non dabat solus proditor habebat. Restabat igit pecuniosus fugam redimentibus solos pauperes iugulari. Mortui uero p̄ omnes uias cōgregabant innumeris: multiq; etiam transfugere cupientū rursus in ciuitate perire præoptabant. nam spe sepulturæ in patria mori tolerabilius uidebat. Illi autē ad hoc crudelitatis deuauerat: ut neq; intus: neq; per itinera occisus humū concederent: sed ueluti cū patriis legibus etiā naturæ iura disturbare pepegissent: suaq; in hoies iniustitia diuinitatem quoq; polluerent. ita sub sole putrescere mortuos relinquebant. Sepelientibus autē suorū funera idem quod transfugis iminebat supplicij mortis: statimq; sepultura indigebat qui hanc alteri præstitisset. Et ut breuiter dicam nulla tam bona q̄ misericordia perierat in illis claudibus mentis affectio: hisq; irritabantur noxii quæ miseranda uidissent a u

uis in mortuos: a mortuis in uiuos iracundiam transferebant. Modū autē excedente metu supstiti-
bus mortui uelut adepti requiē beatiore uidebant: & qui erant in custodiis cōpatione sui crucia-
tus in sepultos quoq; fortunatissimos demonstrabāt. Omne quidē ab illis ius hoīum calcabāt. Ri-
debat etiam diuinitas pphetaz qui responsis tanq̄ uulgaribus fabulis illudebāt. Cū uero mul-
ta cōtempserent de uirtute ac uitiis statuta maiore etiam quæ in patria olym p̄dicta fuerant ue-
ro exitu pbauerē. Verus enim quidā sermo ferebatur tūc demū ciuitatem captū iri sancta quoq;
flaminis exurenda esse cū lege belli seditio fuisset exorta: phanūq; dei propriæ manus ante uigi-
lassent. Quibus Zelotæ nihil de eoz fide dubitantes ministros se præbuerant.

Ioannes querit aliis præesse: ducēs sibi dedecus esse sibi parem: multiq; eum metu multi gra-
tia eum sequebantur.

Cap. III.

Ioānes iam dudū tyrānidē affectans parem cū similibus honorē habere dedecus exi-
stimabat: paulatimq; sibi neq; adiuuans ab eoz affectiōe sepa. Semp̄ at̄ aliore de
cretis nō obediēdo: suaq; iubendo impioſius: q̄ solus dominari cupet nō latebat: eiꝫ
sociabant nōnulli metu: alii gratia. Mirus. n. erat oratione atq; fallacia p̄suadere q̄ uel-
let. Multi uero p̄pterea q̄ sibi tutū esse ducebant priore delictoz cās uni potius ascribi q̄ oibus;
Ad hæc q̄ manu strēuus erat & bonus consilio: satellites non paucos habebat: & si magna pars
uim cōtrariæ factionis reliq̄rat. Apud quos ēt liuor nō nihil ualebat graue putantes ut pauloante
pari succūberent. Plus at̄ metus eos ne sub unius potestate uiuerent exagitabat. nec. n. facile spera-
bant eum si semel obtinuisset deiici posse: occasioneq; in se habituz timebant q̄ in principio re-
stitissent: Proinde quisq; bello quid uis pati decreuerat: quam sponte seruiens mancipii loco p̄ire.
His quidē seditio diuidit & ioannes in cōtraria dissentientibus p̄te regnabat. Sed inter ipsos mu-
nita oīa erant custodibus: nihil aut paruū agebat: si quando armis plium laceſcebant. In populū
uero uel maxime contentionē susceperūt & quis maiore prædā caperet utriq; certabant. Cū ta-
men ciuitas trium maloz igementū tēp̄state laboraret: hoc est belli dominationis: itēq; seditio-
nis eoz cōparatiōe bellū popularibus mediocrius uidebat. Deniq; relictis sedibus patriis ad alie-
nigenas p̄fugiebant: & romanoz beneficium salutē q̄ inter suos desperauerāt assequiebantur.

Inuadunt sicarii oppidum quoddam munitissimum apud Hyerosolimam die azimorum quā
do iudæi celebrant festa pro redemptione eorum ab ægyptiis: interficiunt quot inueniunt: uicos
& omnes partes conuicinas depopulantur.

Cap. V.

Vartum p̄terea bellū cōmotū est gentis exitio. Haud p̄cul ab hyerosolimis castellum
erat ualidissimū reponēdis opibus ad momēta belli turādūq; corporibus ab at̄quis re-
gibus ædificatū: quod messadū dicebat. Id occupauerāt q̄ uocantur sicarii q̄ a rapinis
amplioribus timore cōtinebant. Hi cū romanoz exercitū ocioſum esse uiderēt: apud
hyerosolimā uero iudæos dominatione atq; discordia secessisse in maiora facinora aggrediūt.
Dieq; festo azimoz q̄ apud hebræos ad memoriā salutis quo ex ægyptiis seruitio liberati i ter-
ram patriā deuenerunt solēnter celebra. Noctē deceptis q̄ ibi erant oppositi municipiū quoddā
galaadin p̄uaserunt: ubi pugna quidē iudæos ante p̄uentos atq; dispersos quā arma capent siue cōcur-
rerent ciuitate pepulere. Eos uero q̄ in fuga defecerūt: mulieres uidelicet ac pueros supra quā se-
pringentos interfecerūt. Aedibusq; deinde copulatis fructus quoq; iam maturos depopulati i mes-
sada portauerūt. Et illi quidē oēs circū castellū uicos totāq; regionē populabant: non puo undiq;
p̄ditoz ad eos numero in dies singulos cōfluente. Simul at̄ cōcitati sunt ēt p̄ singulos iudæa trā-
ctus in latrocinia: q̄ interim queſcebāt. Ac uelut in corpore si quando principale membrū timor
afficit oīa p̄ter ægrotare necesse est: ita p̄pter ciuitatis tumultū atq; discordiā etiā q̄ foris erāt ne-
quissimi prædaz inuenere licentiā. Singulis uero uicis p̄priis dilaceratis deinde insolentē rece-
debant. Congregati at̄ & p̄ collegia cōiurantes exercitū quidē pauciores: plures uero q̄ latrocinia-
lis conspiratio in templa & oppida ferebantur. Et sequebat quidē ut in bello fieri solet: ab his eos
male affici quos petiissent. Vegz præueniebat ultio mox cū latrones a p̄da refugerent: nullaq; p̄
erat iudæaz quæ non una cū hyerosolimis præcellentissima ciuitate interiret.

Nunciant hæc Vespasiano a trāsfugis quibusdam clam. n. qdam ad romanos cōfugiebāt q̄ hor-
tabant. Vespasianū ut ferret opē ciuitati: accedit p̄pe Hyerosolimā: ingredit̄ gadaram clam legati
ad eum mittuntur: occidit̄ dolosus ab aliis inimicis.

Cap. VI.

Aec Vespasiano a trāsfugis indicabant. Nam licet oēs exitus a seditiosis custodirent: &
quomodo q̄ ad eos accessisset interficerent: tamen erāt q̄ ad romanos clā p̄fugerent:
ducēq; romanoz opem ferre ciuitati & referuare populi reliq̄as hortarent: multos. n.
q̄ bene romanis uellent p̄uisse: multos adhuc in piculo dicebant esse supstitis. Ille autē
iā tū miseris eoz calamitates p̄pius ad eos uelut hyerosolimā obsessurus accedit: re at̄ uera ut ci-
uitatē obsidione liberaret: spe at̄ ante reliq; subigēdi nullūq; impedimentū extrinsecus obsidioni re-
linquēdi. Cū igit̄ uenisset in gadara transmanicæ regionis metropolim ualidissimā mēsis martii
q̄rta die ciuitatē ingredit̄. lam. n. optimates ignoratibus seditiosis legatos ad eū de traditione mi-
serant tam pacis desiderio q̄ suis patrimonii metuentes. Multi. n. apud Gadara locupletes habita-

bant: quoq; legationē inimici nesciebāt nisi q̄ Vespasiano appropinq̄nte id cognouerūt. Et ciuita-
tem quidē se retinere posse despabant: q̄ intestinis inimicis numero inferiores erāt: neq; p̄cul ab-
esse uidebāt a ciuitate Romanos. Si uero fugere decreuissent sine sanguine id facere nulla: a no-
xiis poena repetita nō honestū sibi putabāt. itaq; dolosum cōp̄rehensum: nāq; is nō dignitate so-
lum ac nobilitate ciuitatis princeps habebat: sed ēt legationis auctor erat interficiūt: nimiaq; ira-
cundia mortuo uerberato extra ciuitatē dilapsi sunt. iam uero p̄pius accedēte Romano exercitu
gadarēsiū populus. Vespasiano cū laudibus in ciuitate recepto fidei dexteras ab eo accepit: egrūq;
& peditū p̄sidia cōtra fugitiuoz excursus. Muros. n. priusq; Romani peterent ipsi destruxerant: ut
eo sibi fides esset q̄ pacem diligerent si bellum gerere ne uolentes quidē posse uiderent.

Iubet Vespasianus placido ut insequat̄ eos qui ex gadaris fugerāt: aduersus quē illi cū quibusdā
ubi se receperint p̄siliūt q̄ capta oportunitate a placido iterimunt: eosq; ad iordanē insequitur: coa-
ctū at̄ cōgredi placidus oēs occidit: qdā in iordanē se p̄ciūt cōuicinōsq; uicos iuadit. Cap. VII.

Vespasianus at̄ misso placido cū equitibus ac tribus milibus peditū aduersus eos qui ex
Gadaris fugerant ipse cum cæteris militū copiis. Cæsaream regredit̄. At fugitiui postq;
equites repente a tergo insequentes uidere priusq; in manus uenirent in uicū quēdam
cui nomen est Bechanabrin se receperē. Vbi reperta non paucoꝝ iuuenum multitudi-
ne his quæ prim uolentibus prim uel armatis specietenus cōtra placidū eiūq; milites p̄siliunt. illi
aut̄ primo impetu paululum recesserunt ea simul arte ut eos a muro longius prouocarent. Deinde
loco opportuno circumdatos talis agentes eminus satiabat. itaq; fugientes quidē ab equitibus p̄-
ueniebant iudæi. Qui uero manus conseruissent a peditibus corruēbāt: nihil plus audacia demō-
strantes: condensos. n. aggrediendo romanos armis nō secus ac muro septos. Qui ipsi quidem tæ-
lis aditum non inueniebāt neq; sufficiebant aciē rumpere. illoꝝ aut̄ transigebant sagittis imma-
nissimis feris similes ruebant ultro in ferrū & decidebant: alii gladius ora p̄culsi: alii ab equitibus
dissipati. quoniā cura erat placido cursum eoz a uico intercludere assidueq; præter currēs ea præ-
cedentesq; reflectens una etiam librat̄is sagittaz ictibus utebatur: hisq; proximos interficiebat.
Metu uero longe fugientes reuocabat: donec uim lapsi qui fortiores erāt ad muros effugere. Eius
aut̄ custodes quid agerent nesciebant. Nec enim excludi gadarenēs suoz causa patiebantur: & si
eos recepissent una cū his pituros esse uidebant quod etiam contigit. illis. n. cōpulsis ad murum
p̄one eum his romanoz equites irrupere. portis aut̄ ante præclusis admoto milite placidus post
meridiē usq; acerrimo certamine muro pariter ac uico potitus est. ibiq; tunc uulgus quidē iners
occidebatur: fortiores uero fugam petebant. Domus uero a militibus diripiebantur & uicos igni
traditus. Qui uero inde euaserant totā secum illam regionem ad fugam incitarunt & extollendo
p̄prias calamitates in maius totūq; romanoz exercitum aduentare dicendo metu oēs undiq; cō-
mouerunt: plurimi aut̄ numero aucti in hiericuntha secesserunt. Hæc enim etiam tunc eoz sp̄e
salutis fouebat: q̄ esset ualida & populosa. Placidus uero equitibus rebusq; ante p̄sperere gestis fre-
tus eos insequēbatur & usq; ad iordanem quidem sp̄ quos occupabat morti dabat. Omnem uero
ad flumen coactam multitudinē fluminis impetu prohibita quod auctum imbris uadū trāsire
non poterat aperto prælio congregitur. itaq; necessitas eos ad pugnam cōpulsit q̄ fugæ locū non
haberent: prætentiq; ad ripæ longitudinē tæla equitū & incurſus excipiebant. A quibus multi p̄-
culsi in flumine ceciderunt. Nam qui manibus eoz interire tresdecim milia fuerunt. Alii cū uim
sustinere non possent: in iordanem sponte desilierunt. Erat aut̄ numerus infinitus. Et præterea ca-
pra sunt prope ad duo milia uiroz ducenti cum prædā maxima ouium & asinoz: itēq; camelo-
rum & boum. Iudæis quidem hoc uulnus inflictum quibus parum superioribus maius tamē seipso
uisum est & non solū q̄ eā totam regionē quā fugerant cædes repleuerāt: sed q̄ erat referus mor-
tuis iordanis peruius non erat. Et asphaltidis quoq; lacus repletus erat cadaueribus quæ p̄ multa
flumina deuolura sunt. Placidus at̄ secūda fortuna usus in uicos proximos & municipia cotendit.
Captisq; adila & iulide & besemoth oibusq; ad lacū asphaltidentidoneos ex transfugis ubiq; col-
locat. Deinde milite scaphis imposito eos qui in lacum refugerant subegit. Et trans fluiū quidē
tota regio romanis cessit: ubiq; omnia usq; ad mecherunta deuicta sunt.

Nunciatur Vespasiano q̄ galicia motus quosdam fecerat: ipse magis incitat̄ ad bellum: mul-
ta loca capit: restaurat quæ destruxerat bello: munit loca omnia militibus: narratur q̄ nobilis sit
regio hierico.

Cap. VIII.

Vm hæc aut̄ aguntur motus circa Galiciam nunciat̄: & q̄ uindex una cum optimati-
bus indigenaz a nerone defecisset: de quibus alibi diligentius scriptū est. Vespasianū
uero ad impetū belli quæ nunciata sunt incitarunt: iam tunc futura bella ciuilia toti
usq; imperii picula prospicientē: cū se partes orientis ante pacasset minus ytaliz metu-
endum existimaret. Obstante at̄ hyeme p̄ subactos interim uicos atq; oppida p̄idia collocabat: &
decarchos ciuitatibus opponens multa ēt quæ uastata fuerant instaurabat. Prius tamen comita-
tus militū copias quas cæsareā adduxerat in antipatridē uenit: ibiq; p̄ biduum ciuitate composita
tertia die uastando inflamando: oēq; subuertendo circū Tannan toparchias in liddā & ianniam

GG 111

procedebat. Et cum sese utraq; tradidisset constituit is illic habitatoribus idoneis in amathunta puenit: occupatisq; ad metropolim eorum oibus castra muro circumdat. Quinta; in his relicta legione cum caetera manu in belephon toparchiam proficiscitur: eaq; ex uicina regione iteq; circū idumeam igne consumptis castella quidē locis opportunis muniuit. Captis at duobus uicis in medio idumeae positis: hoc est begabri & caphartophran plusq; decem milia hominum peremit prope aut ad mille coepit. Exactaq; inde caetera multitudine non paruam militum suorum partem ibi constituit: qui oia montana loca incurfando uastabant. Ipse aut cum reliquo exercitu in iamnia rediit: unde per samaritidam ac per neapolim: quae dicebat ab indigenis marbora secundo iunij mensis die in coream descendit: ibiq; positus castris postridie hiericūtha peruenit. In qua unus ei rectore trianus quem locis ulterioribus ducebat militē iungit cunctis sub iordanem deuictis. Sed ex hiericūtha quidē multitudine ante romanorum aduentū in aduersam hyerosolimam montanā regionē diffugerat: non pauci at qui remansere perimunt. Desolata uero offenderat ciuitatē: cui in planicie sita nudus mons ac sterilis iminet: idēq; longissimus. A septentrionali. n. regione usq; ad scitopolitanos agros. A meridiana uero usq; ad terrā sodomiticā & asphaltide lacus terminus extendit. Non totus aut inaequalis est: & quod nihil gignit non habitat. Huic adiacet circa iordanē mons alius incipiens a iulidae a septentrionali regione plixius at in meridie usq; ad bacca quae petra differtinat arabiae ciuitatē. In hoc est et ferreus mons appellatus ad moabidē usq; longus. Inter duos at montes regio quae magnus capus uocabatur a gennabra uico ad lacū asphaltiden usq; patens habet ducentorum & triginta stadios longitudinē: latitudinē uero centū & uiginti: mediusq; ab iordane diuidit. Sunt at illic duo lacus asphaltides & tyberienis natura contraria. Nanq; alter saluus ac sterilis est. Tyberienis uero dulcis & foecundus: aetateq; tpe illa planicies ardore solis incendit & uitis opprimit: aeris tractu oibus circum aridis proter iordanem. Unde euenit ut palmae quae in ripis sunt magis floreant & fertiliores sint. Minus at quae longe remotae sunt. Ad ipsam uero hiericho largissimus fons est: rigadusq; aruis uberimus: iuxta ueterē scaturiens ciuitatē: quā lesus naue filius hebraeorum ductor primā in cananorum terra bello possederat. Hūc fontē ferūt non solū terrae atq; lignorum fructus: sed et foeminae pro obrudere solitū: cūctaq; piter morbo ac peste corrūpere. Postea māsuuuisse contra saluberrimū ac feracissimū esse factū ab Heliseo quodā propheta: quae heliae notus fuerat atq; successor. Receptione. n. hospitio ab hiericuntis habitatoribus quae humaniores eos exptus erat: ipsos & oem illā regionē perpetua gratia remuneratus est: progressusq; ad fontē Lagena fuit salis plenā in pfluente aquam misit. Iustam deinde ad coelū dexterā tendens: fontiq; inuergēs blanda libamina ipsum quidē pcebanē ut fluente leniret: ac dulciores aquae uenas aperiret. Deū uero ut foecundioribus auris flumina temperaret orabat: tanq; ubertatē fructuū quā successione plis daret indigenis. Nec eorum genitricis filioe aqua deficeret: quoad iusti manerēt. Ad has pces ex disciplina manibus multa operatus sōtem imutauit: & quae antea cā erat his orbitatis ac famis: idem uictus ac foecunditatis auctor est effectus. Deniq; rigationis eius tanta potentia est: ut si attigerit modo terram sapidior sit aquis diu pferantibus. Unde eo qui largius abutuntur exiguū emolumentum habēt: qui uero partius plurimum. Amplius tamen quam caeteri fontes spatium rigat. Et septuaginta quidem stadiis longam xx. autem latam planitiem permeat. Optimos at in ea paradisos ac densissimos educat palmarūq; irriguorum genera tam sapore quā nominibus uaria. Quarum pinguis calcibus pressae plurimum mellis emittūt: non multum alio melle deterius: quamq; & mellis alitrix est illa regio & opo balsami ferax: qui omnium carissimus est fructus: ibi nascentium. itemq; Cyprum mirro balsamū gignit: ut qui diuino esse illum tractum dixerit non errabit: ubi & larga & opima generantur quae sunt carissima. Sed nec in aliis ei fructibus aliqua facile toto orbe regio certauerit: adeo multiplicatum quod satum est reddit. Cuius rei causa mihi uidetur esse aquarum uis laeta. Aeris calor: cū hic prouocet quae nata fuerint atq; diffundat. Liquor autem firmis singula radicibus stringat uiresq; suggerat: aetiuo tempore quo sic perulsa est illa regio: ut nihil facile procedat ac pululet: atq; tamen si ante solis ortum hauriatur: aurae spiritu refrigerat: naturamq; contraria aeri sumit. Hyeme uero cōtepsit: eaq; mensis mitissima efficitur. Tāta est at coeli teperies: ut quo tēpore in alia iudaeae regione ningit: illic tamen indigenae uestiunt. Distat aut ab hyerosolimis. cl. stadiis: & ab iordanis stadiis sexaginta: totūq; habet ab hyerosolima spatium desertum atq; saxorum: ad iordanē uero & lacū asphaltiden licet humilior: aequē tamen incultum ac sterilem.

Describitur natura asphaltidis lacus: quem Vespasianus uoluit uidere. Cap. IX.

Ed de hierico quam sit fortunatissima satis dictum est. Commemoratione autem dignum puto Asphaltidis quoque naturam exponere lacus. Is enim sterilis est: nimia uero leuitate etiam quae grauissima sunt in eum iacta referuntur. Demergi aut quis in profundum nec de industria facile potest. Deniq; Vespasianus qui eius uisendi causa illuc uenerat: iussit quosdam natadi infcios unctis post terga manibus in altum proici: & euenit omnibus tanq; ut spiritus sursum repulso desuper fluitare. Ad haec mirabilis est coloris atq; muratio terrae quae in singulos dies superficiem uertit & solis radius uariata resplendet. Multus at locus uomit nigras bituminis glebas: quae super undā & habitu & magnitudine tauris sine capiti-

bus affimiles natant. Ad eas aut cum lacus exercitatores accesserint: nacti quod aggestū est ad naues trahunt: & quia lentū est repletas eas abrumpere nequeunt: sed quasi replicata scapha pendet a cumulo: donec mēstruo mulieris atq; urina soluat. Est aut utile non modo ad compagines nauium: sed ad corporum etiam curationē multis remediis admiscetur. Huius lacus longitudo est quingentorum & octoginta stadios: quia a zoara usq; ad Arabiam tenditur. Latitudo aut. cl. stadiis patet: quae sodomitae terrae uicina est. Olym quidem tam fructibus quae substantia ciuitatum fortunata. Nunc aut omnis exusta utiq; habitatorum impietate fulminibus conflagrasse memoratur. Deniq; adhuc in ea reliquias ignis & oppidorum quinq; uidere licet imagines: & renascentes in fructibus cineres: qui colore quidem sunt & liliū similes: carpentium uero manibus in sumū dissoluuntur & cinerem. Terrae quidem sodomiticae fabula eiusmodi finem habet ex facie.

Vespasianus collocat praesidia apud hyerico: mittit quosdam huius ciuitatem capiunt: mille iuuenes interficit: omnia dabantur flammis. Cap. X.

TVespasianus hyerosolimorum habitatores muniri undiq; cupiens apud Hyerico & Amulam castellis erectis utrobique auxiliatorum pariter ac Romanorum praesidia collocat. Mittit aut Gephasion Locutium Annium: equitatus ei parte multisq; peditibus attributis. Qui primo aggressu ciuitate capta mille iuuenes: quae ne fugerent praeventi erant interficit familias captiuas ducit: bona militibus praedari permittit. Incensis deinde domibus proximos petiit: erat aut fuga potentium & interitus infirmorum: quodq; occupatum fuisset flammis dabatur: oibusq; tam montanis locis quae tota planicie bello oppressis apud Hyerosolimam degentes exeundi copiam non habent cum transfugere quidā cupientes a zelotis asseruarentur. Eos uero quae etiam tunc a romanis dissidebant undiq; ciuitate uallata cohiberet exercitus.

Nunciatur Vespasiano paranti proficisci Hyerosolimā quod mortuus sit nero: quod etiam galyleae sit creatus imperator: & quidam alii post eum & de eorum discordia. Cap. XI.

Vespasiano autem Caesaream reuerso & cum omnibus copiis in ipsam Hyerosolimam proficisci paranti nunciatur Nero peremptus cum per annos tresdecim & octo dies imperasset. De quo referre quemadmodum dehonestarit imperium: nequissimis hominibus Minphidio & Tigillino & indignissimis libertorum promissa reu. quae horum captus insidiis ab omnibus suis seruatoribus destitutus cū quatuor libertis fidelibus in suburbanum fugerit ibique semet occiderit. & quod multo post tempore qui eum deposuerant poenas dederint: bellumq; per Galaciam quo pacto defierit: & quod galba creatus imperator Romam redierit ab Hispania. & quemadmodum incusatus a militibus tanq; humilioris esset animi in medio foro necatus sit: & Otho declaratus sit imperator eiusq; militiam in Vitellii duxisset exercitum nec non & Vitellii turbas & circum capitolium pugnam: & quemadmodum uel Antonius primus & Mutianus Vitellium interfecerint uel germanorum agmina bellum ciuile sedauerint. Haec omnia reculaui narrare cum fide: quae & a multis graecorum itemq; romanorum & a cunctis copiose praescripta sunt. Ordines autem rerum continuandi gratia ac ne intercisa pendeat historia summam si singula designabo.

Vespasianus expectat quod galba ad eum de rebus bellicis agendis scribat: mittit filium suum Titum: nauigat rex agrippa ad galbā: nunciatur in acara quod galba sit interfectus & Otho sit creatus: Agrippa statuit romam pergere: Titus ad patrem nauigat uespasianus cum tito suspensi bellum negligunt. Cap. XII

Gitur Vespasianus primo quidē in hyerosolimā militiam differebat expectans quo nauigeret imperium post Neronē. Deinde ubi Galbā impare cognouit nihil conari decreuerat priusq; ille quoque ad se de bello aliquid ascriberet. Mittit at ad eum Titum filium suum & salutatum simul: & ut de iudaeis mandata acciperet. Ob eandem causam & rex Agrippa nauigauit ad Galbā. Sed dum Achaia quae hyems erat longis nauibus proteruehūnt interfici Galbā contigit septē mensibus & totidem diebus. Deinde Otho suscepit imperium: ac tres menses rempublicā gubernauit Agrippa uero nihil mutatione deterritus Romam pergere statuit. Titus uero diuino quodam impulsu ex Achaia ad Syriam nauigat: & mature inde Caesaream uenit ad patrem. Suspecti at de omnibus quasi nutante romano imperio iudaeorum militiam negligebant. Patriae quoque metuentes aggredi alienigenas importunum esse arbitrabantur.

In Hyerosolima exoritur nouum bellum per Symonem Giorae filium: Symon cum Zelotis congregitur: multos occidit cum idumeis etiā pugnat: iacobus quidam perdere idumeos cogitat: idumeam capit Symon totam regionem depopulatur: capitur uxor Symonis a Zelotis: perterriti timore remittunt ei mulierem suam. Cap. XIII.

Nigrea tamen bellū aliud in hyerosolima excitat. Erat Symon Giorae filius patria generatus aetate iuuenis: sed calliditate posterior Ioanne: a quo iam pridem ciuitas possidebatur: uiribus at corporis audaciaq; praestantior. Ob quā ex agrabactena quoque Toparchia: cuius rector erat pulsus ab Anano pontifice ad latrones puenerat: qui Massadam occupauerant. Is at primo quidē ita suspectus erat: ut eum ad inferius castellū cū mulieribus quas secum adduxerat transire pmitterent ipsi excelsius incolentes. Rursum at pro necessitudine morum fide-

his esse uidebat. Nam & ductor erat praedae excurrentibus & cum ipsis territorium Messadae populabatur: nec tamen eos ad maiora exhortanda metuebat. Dominandi. n. cupidus magnorum appetens quia mortem Anani cōperit in montana discessit ac uoce praconū seruis libertate pmissa: itemque liberis p̄mio cunctosque quibus fuerant nequissimos congregauit. Iam ualido cōftrato collegio montanos uicos diripiebat. Semp̄ aut accedentibus pluribus eius sociis: audebat etiam in humilia loca descendere: & ciuitatibus quoque iam terribilis erat: multosque potentium uis eius & p̄spera facta sollicitabant. Nec iam seruoque tantum siue latronū exercitus erat: sed multosque etiam popularium tanquam regi parebat obsequio. Excursus aut agebatur Agrabattenā Toparchiam & in maiorem usque idumeā. Vicum. n. cui nomen est Aiam muro amplexus ad tuitionē sui per castello habebat. In ualle. n. quae appellatur Pharagata occultas quidem dilatauit speluncas: multas uero patas inuenit: atque is conditorum praedae receptaculis utebatur. Quin & direptos illic fructus reponebat: multaque collegia diuersabant: neque dubitabatur quod in hyerosolymis copiis & apparatu pluderet. Unde insidias ueriti zelotae ac puenire eum qui contra se cresceret cupientes praerit: cum armis egrediuntur. His autem Symon occurrit: commissoque praelio multos occidit & reliquos compellit in oppidum. Nondum aut uiribus fretus ab obsidione deterret. Prius aut idumeā subiugare conatus est. Itaque cum uiginti milibus armatorum ad fines eius pperabat. Idumeorum aut princeps mature ex agris quinque fere milibus pugnantium ciuū congregatis: pluribus aut qui sua seruaerent domi dimissis per Sicariorum qui Messade uersabant incursum. Symonem in finibus p̄stolabant: ubi confictu habito ac per totum diem detraheo p̄lio: neque uictor neque uictus abcessit. Et ipse quidem in Aiam uicū: idumei uero domū regressi sunt. Non multo aut post Symon cum maioribus copiis eorum fines petebat: castrisque in quodam uico cui nomen est Theco positus ad custodes Herodii quod non longe aberat de sociis suis Eleazar misit: ut castellum sibi traderent p̄uasque quae quidem sine mora susceperunt custodes cauae Nescii cur uenisset. Mox aut de traditione p̄locutum strictis gladiis persequerent: donec fugae locum non reperiens de muro in subiecta ualle se p̄iecit: & ille quidem hoc modo statim mori. Idumeis aut uires Symonis formidabilibus placuit priusquam bello cōgrederent explorare hostium copias. Huic aut se in ministrum obtulit parato animo Iacobus quidam e rectoribus cogitans p̄ditionem. Denique profectus ab Aluro: in hoc. n. uico tunc idumeorum collectus erat exercitus: ad Symonem uenit: primūque se patriam suam traditurus esse pacifici accepta fide quod semper ei carissimus foret. Mox et de tota idumea operam pollicetur. Ob quas res humanissime apud Symonem coenatus clarissimisque p̄missionibus animatus ubi ad suos rediit: primo Symonis exercitum multiplici numero mentiebat esse maiorem. Deinde rectoribus et paulatimque multitudine uniuersa p̄teritis ut Symonem reciperent suadebat: eique sine pugna rerum omnium permitterent principatum. Simul aut & hoc agens & Symonem per nuncios euocabat disiecturum se pollicitus idumeos quod & praestitit. Nam cum iam appropinquaret exercitus: equum primum ascendit & cum locis corruptionis effugit. Pauor aut occupat uniuersam multitudinem: ac priusquam ad manus ueniret domum quaeque suam soluti ordine recesserunt. Symon praeter opinionem sine sanguine idumeam introiuit: primūque aggressus ex improviso Cebron municipium capit: in quo maxima praeda potitus est: multosque fructus diripuit. Cebron aut indigenae ferunt non eiusmodi terrae ciuitatem uere: etiam aegyptia memphitica antiquorum. Denique duo milia & trecenti eius cōmuerant anni: haec aut fabula est. Abraam quoque parenti iudaeorum fuisse domicilium: posteaque Mesopotamiae sedes reliquit eiusque posteros hinc ad aegyptum esse p̄fecturos. Quorum etiam nunc monumenta extant in eadem ciuitate per optimo marmore liberaliter fabricata. Cernit aut sexto ab oppido stadio arbor maxima Terebintus: eamque memorat ab initio mundi creati nunc usque durare. Hinc tota Symon peruasit idumeam: non modo uicos eius & ciuitates depopulando: sed excitando et territoria. Nam praeter armatos quadraginta eum milia sequebantur ut his nec uictus quidem necessaria satis essent. Ad has aut necessitates accedebat eius crudelitas insuper iracundia quo magis uastari contingit idumeam ut quemadmodum post locutas silua cerni solet & frondibus spoliata: sic etiam quae Symonis transisset exercitus a tergo solitudinem relinquebat: & aliqua quidem cōburendo: alia diruendo: & quicquid in ciuitate uel in agris natum est conterendo calcibus aut depascendo debebant perire: quae terra culta iter agendo faciebant eam steriliorem. Prorsus ut ne signum quidem uastitatis relinqueret quod aliquando fuisset. Haec omnia rursus zelotas incitauerunt: & aperto quidem bello configere p̄tinuere: insidias uero per itinera collocatis uxorem Symonis rapiunt: eorumque praeterea quos habebat in obsequio plurimos. Deinde tanquam Symonem ipsum coepissent: in ciuitate exultantes recedunt. Continuo namque sperabant armis eum depositis per uxorem sibi supplicaturus. Illum aut non misericordia sed ira coniugis raptae persequerent. Cumque ad muros Hyerosolymorum uenisset ut fera sauria quae percussores prendere nequisset. ita in quos reperisset effundebat insaniam. Denique oleae sarmentorumque cā progressos ad murum imberbes pariter ac seniores correptos uerberabat ad necem ut animi indignatione id solum abesse uideret: quod non est nascere corporibus mortuorum. Multos aut abscissis manibus dimittebat in ciuitate una perterrefaciens inimicos & populū reuocare cupiens a nocentibus. Hisque mandabat ut dicerent quod iuraret Simon per deum quod cuncta regeret: nisi cito sibi redderent conjugem suam muro praerupto omnibus qui in ciuitate essent similiter uterent: neque cuique aetate p̄ceret: aut ab innocen-

tibus discerneret noxios: donec his eius mandatis non modo populus sed etiam Zelotae metu percussis remiserunt ei mulierem atque ita delinitus paulisper ab assidua caede requieuit.

Præter bellum in iudaea: in italia ciuile bellum fiebat: perempto galba: Otho imperator creatur: cum Vitellio pugnat: audita uictoria semetipsum Otho occidit: qui biduum & res menses imperium tenuit. Cap. XIII.

Non solum autem per iudaeam erat seditio bellumque ciuile: uerum etiam per italia. In medio namque romanorum foro Galba perempto: creatus Otho imperator cum Vitellio imperante pugnat: quem germanorum tunc manus elegerat. Habito autem apud Bribiacum galaciae praelio cum Valente & Cinna Vitellii ducibus primo die Otho superauit: altero Vitellii milites: multisque trucidatis & aduersae partis audita uictoria. Otho apud Brixellum semet occidit: postquam biduum tresque menses imperium tenuit. Accesserunt autem Vitellii ducibus Othonis milites & ipse iam Vitellius romam cum exercitu ueniebat.

Vespasianus partes duas idumeae capit alteram etiam ciuitatem capit omnes iterimit: Symon quoque idumeae reliquias profequitur: Ioannes intus multas p̄ditiones permittebat galyleis: uesciebantur libidine: certant adinuicem Zelotae cum Ioanne: & Symon cum illis. Cap. XV.

Dum interea Vespasianus quinto die iunii mensis Caesaream profectus est: eas quas nondum subuererat idumeae partes petiuit & in montana regione quo primum ascendit Toparchias duas Cosniticam & Acrabiticam subegit. Deinde post has Vithrega & Vphre municipia: ibique praesidiis collocatis usque hyerosolimam equitabat. Multos uero tunc deprehensos necabat: multosque capiebat. Rectorum autem unus cerealis cum equitum parte ac peditum superiorem quae dicitur uastabat idumeam & Caphera quidem pleudo municipium aggressionem captum incendit. Alterum uero quod caphaphin dicitur admoto milite obsidebat muro satis ualido cinctum. Diutius autem ibi se moraturus speranti subito portas aperuere: & cum precibus adorantes ei se tradidere. Quibus subiugatis cerealis in crebron alteram ciuitatem antiquissimam tendit sita: ut dixi: in montanis locis haud procul ab hyerosolymis. Vi autem intromissus in eam reliqua multitudo quam ibi offendit cum puberibus iterimit: oppidum uero ipsum exurit. Omnibusque iam captis praeter castella Herodium & Messada & Macherutha quae a latronibus tenebantur sola iam hyerosolima romanis ante oculos erat: quae expugnata restabat. Symon autem ubi uxorem suam a Zelotis recepit ad reliquias iudaeae regreditur persequedas: & undique circumacta natione hyerosolimam compulsi praerorsus fugere: cum ipse quoque ad eam sequeretur. Deinde cum muro eius obsesso operariorum ex agris ad euntē multitudinem coepisset interficiebat. Erantque populo foris Symon romanis terribilior: intus zelotae utriusque seniores: quos etiam galylei nouis inuentis & audacia factionum corrumpebant. Nam & Ioannem ad potentiam ipsi prouexerant. Et Ioannes & potentia quam sibi comparauerant: uicem referens omnia quae desiderarent ut faceret permittebat. Insuperabilis autem rapinarum cupiditas erat: domorumque locupletum p̄scrutatio. Caedes autem uiroque & foeminae & iniuria pro ludo habebant: praedamque cum sanguine deuorantes sine aliquo metu: post satietatem mulierum libidine habebant: cōpiti que crines ac foeminae ueste induti lotique unguetis: & ut forma placeret oculos illi non solum ornatum: sed ipudentiam quoque mulierum imitabant: & obsecratione nimia nepharios coitus exigentes ut in lupanari uersabant: ciuitatemque totam ut impuris facinoribus prophanebant. Effoeminantes autem uultum dextras ad caedem promptas habebant: delicatorem incessu eneruati subita incursione bellatores fiebant. Et de paludamentis uersicoloribus eductis gladius: casu obuios transfuerabant. Eos autem qui Ioannem fugissent excipiebat senior in caedibus Symon: quique intestinum euassisset tyrannum: ab eo quod prope erat occidebatur. Omnis autem fugae uia transire cupientibus ad romanos abscessa spes erat. Inter Ioannis autem copias quantum erat idumeorum dissidebant: separati que ab aliis aduersum tyrannum tam liuore potentiae quam crudelitatis eius odio armantur. Deinde pugna congressi multos zelotae perimunt: ceterosque in aula regiam compellunt: quam Grappa aedificauerat. Haec autem fuerat cognata Siza regis adiabenoque. Vna uero irrupere iudaei atque inde zelotae in phanum pulsi Ioannis pecunias praedabant. In aula enim supradicta & ipse debebat: tyrannidis spolia deposuerat. Inter haec autem zelotae qui per ciuitatem dispersi ad illos qui in templum fugerant aggregati sunt: eosque Ioannes aduersum populum & idumeos educere cogitabat. Istitis autem non tam impetus eorum metuendus erat: cum pugna plus possent quam confidentia: ne de templo nocte subreperent: seque pariter occiderent: atque oppidum concremarent.

Deliberant Symonem introducere & Ioannem expellere: Symon loca omnia ciuitatis iuadebat: congregatur cum illis qui eum receperunt. Cap. XVI.

Taque collecti cum pontificibus deliberabant: quonam pacto impetum praecauerent. Sed profecto deus sententias eorum in deterius uertit: & interitu acerbius excogitabant salutis remedium. Nam ut Ioannem deiicerent: Symonem recipere statuerunt: & cum precibus alterum sibi tyrannum imponere. Itaque decreto obtemperatur: missosque Mathia pontifice rogant Symonem ut ad se introiret: quem saepe timebant. Cum his autem peccatores erant: etiam qui zelotas ex hyerosolymis fugerant. Domus quique suae desiderio & fortunatum. Ille autem ni-

mis superbe se dominum fore pollicitus uelut ciuitatem liberaturus ingreditur: cum salutis eum datorem ac defensorē sui populi clamor designaret. Vbi uero cum suis copiis introiit: mox de propria potentia deliberabat: nec minus eos a quibus rogatus erat quā eos contra quos fuerat aduocatus inimicos putabat. Ioannes autē cum multitudine zelotarū in templo exire prohibitus amissis etiam quæ in ciuitate habebat. Nam statim rex eorum Simon cum sociis diripuerat: salutē iam desperabat. Templū tamen adiuuante populo Symon aggreditur. Illi autē in porticibus per quæ propugnacula stantes impetū repellēbant: multiq; a Symonis parte oppetebant: multi fauiri referēbantur: quoniam zelotæ ad dexteram superiores erant: eorumq; ictus impenetrabiles habebant. Et quibus loco plus possent: turres tamen quatuor maximas fabricauerāt: ut ex alto uidelicet missilia torquerēt. Vnam ad orientālē angulum: & septentrionalem alterā: super iustum tertiā: in angulo alio cōtra ciuitatem inferiorē. Quarta uero turris supra uerticem pastophoriorū condita erat: ubi moris est unum de sacerdotibus astātem post meridiē quod septimus quisq; inciperet tuba significare: rursusq; uesperū quod desineret nunc serias populo: nunc ut opus faciat denuntiantem. Per turres autē dispositū balistas saxorumq; tormenta & sagittarios & fundarum scientes. itaq; tunc Symon pigrius ad impetū mouebatur: cum pleriq; mollescerent: amplioribus tamen copiis fretus propius accedebat. Machinarum enim missilia delata longius multos pugnantium perimebant.

Bella fiunt in Italia p Vitelliū & suos milites: audiens hæc Vespasianus q; Vitellius princeps sit factus indignat: milites Vespasianū hortant ut romā accedat: eo q; ipm populus iperatore cōstituet: renuit ipse: ipsi cogunt uelle imperium: cogitat quō rem efficere possit. Cap. XVII.

P Er idem tēpus romanos quoq; scæuiora mala circūueniunt. Aderat. n. ex germania Vitellius cū exercitu: aliam præea ingentē multitudinem secum trahens. Et cū eum destinata militi spacia non caperent totā urbē pro castris habebat oēmque domū repleuit armatis. Illi autē conspectis romanorū diuitiis oculis insuetis & auri argentiq; stupore perfusi uix cupidinē continebant: adeo ut in rapinas se conuerterent & eos qui obstare conarentur occiderent. & in italia quidē ita res erant. Vespasianus autē postq; Hierosolimis proxima depopulatus Cæsareā reuertebatur audiit romanorū tumultus & Vitelliū principem. Hoc autē licet ipse imperiū pati sicut bene iperare nosset ad indignationē perductus est: dominū dedignabatur eū qui ueluti desertū inuasisset imperiū. Dolo autē saucius cruciatum ferre non poterat: neq; aliis uacare bellis cum patria uastaretur. Verūtamen quantum ira impellebatur aduiciscendum: tantū longinquitatis cogitatio reprimebat. Multa. n. fortunam posse noua facere priuq; ad italiam p̄sertim hyemis tpe ipse transiret: plusq; crescentem iracundiam cohibebat. Rectores autē cū militibus conuenientes aperte iam de mutatione tractabant: & cū indignatione uociferantes incusabant Romæ constitutos milites & in delitiis agentes: q; ne famam quidē belli sustineant: q; bus libuerit discernere principatū: & spe quæstus imperatores creare. Se autē laboribus tot exactis sub galeis senescentes aliis condonare potestatem: cum apud se digniorem habeant imperio. Cui si hanc amiserint quā iustiorē uel quando reficerent erga se beniuolentiæ gratiā. Tanto at Vespasianum quā Vitellium dignius esse principē fieri: quanto illis qui eū declarassent ipsi præstarent. Non. n. se minima pertulisse bella: quā qui ex germania uenissent: neq; illis qui tyrannū inde ducebant in animo deteriores esse. Nullum autē in creando Vespasiano fore certamē. Non enim senatū populū ue romanū Vitelliū libidines pro Vespasiani pudicitia perpeffuros: nec pro bono impatore crudelissimū tyrannū: aut filiū pro patre optaturos principem. Maximum enim pacis tutamen uerā in impatore præstantiā. Ergo siue peritiæ senectutis debeat imperiū: habere se uespasianum: siue adolescentiæ uiribus Titum: ex amborū ætate quod erit cōmodum temperabit. Nō solum autē se ministraturos declarati imperii uires: q; tres legiones regumq; habentes auxilia conseruassent oīa ad orientem atq; ad Europā Vitelliū timoribus sepata: sed etiam qui essent in italia propugnatores Vespasiani fratrem atq; alium filium: quorū alteri multos dignitate præditos iuuenes sociatū iri spectarent: alteri uero etiam urbis esset cōmissa custodia. Quæ pars ad imperii præcipia non parum ualeret. Postremo si ipsi cessarent senatum fortasse declaraturū: eum principem quē conseruatores milites dehonestarēt. Hæc primo p cuneos milites loquebant. Deinde adhortati se inuicē Vespasianum imperatorē appellant: eumq; ut in periculo constitutū imperium conseruaret: orabant. Illi autē olym quidem rerum oīum cura fuit: nequaquā uero imperare uolebat. Dignum quidem se factis existimans: priuatæ autē uitæ securitatem clarioris fortunæ periculis anteponebat. Recusanti autem rectores magis instabant: & circūfusi milites cum gladiis mortem ei minabantur nisi uiuere uellet ut dignus esset. Diu tamē reluctatus q; renuebat imperium. Postremo cum his qui se deliquauerant minime dissuadere possent: accepit. Mutiano autem cæterisq; qui eū ad imperium inuitauerant: & exercitū alio uociferante ut se in hostes omnes duceret: prius res alexandrinās procurandas putauit: sciens ægyptum plurimam esse partem imperii propter frumentariam functionem: eaq; si potitus esset ut quoq; si præstaret Vitellium deiiciendū sperabat. Nec enim perpeffurum esse populū fame oppressum. Simul etiam duas legiones: quæ apud Alexandriam degerent sibi cupiebat adiungere. Cogitabat. n. etiā propugnaculo sibi fore illam regionem

aduersus incerta fortunæ. Nam & terra difficilis accessu mariq; importuosa est: & ab occidente quædam aridam lybiam habet obiectam: a meridie uero litem qui Sienē ab æthiopia dirimit: nauibusq; in uias Nili fluminis cataractas. Itemq; ab oriente mare rubrum ad Cosoton ciuitatem usq; diffusum. Septentrionale uero munimentum habet terram usq; ad syriam: & quod dicitur ægyptium pelagus totum portibus carens. Hoc quidem modo ægyptus ex omni parte tuta est. Inter pelusium uero & Sienē per duo milia stadiorum porrigitur. Ex plinicine autem ad Pelusium nauigio stadiorum trium milium & sexcentorum. Nilus autem ad Elephantinē usq; nauibus ascenditur. Nāq; ulterius progredi ut supra diximus cataractæ non sinunt.

Describitur q̄ntitas portus alexandrini mittit Vespasianus ad tyberiu ad alexandru ut esset sibi adiumento fama est q; Vespasianus sit impator: q̄si oēs ad eū accedūt cōgratulates & subiciētes se eius ipio: recordatus Vespasianus qd iosephus pdixerat: liberari iubet eū euiculis. Cap. XVIII.

P Ortus autem alexandrinus etiam in pace nauibus aditu difficilis est. Nam & hostium per angustum habet: saxiq; latētib; a directo cursu defleat: & læua quidem pars manufactis brachiis cingitur. A dextera uero pharus obiecta insula turrim maximam sustinet: ad trecenta usq; stadio nauigantibus igne lucentem: ut quam longissime difficultatem applicandarum nauium præcaueant. Circum hanc autē insulam opere instructo ingentes muri sunt: quibus afflictuū pelagus & a uersis obiectibus fractum asperiorē facit meatū: eorumq; periculosum per angustiam aditum. Intus tamen portus ipse tutissimus est: & triginta stadiis magnus. In quem tam quæ defunt illi terræ ad beatitudinem deuehuntur: quam quæ superat ex bonis domesticis & indigenis in totum orbem diuisa exportantur. Itaq; non sine ratione Vespasianus alexandriā rumore cupidus occupauit: ad totius imperii firmamentum. Proinde statim ad Tyberium Alexandrum litteras dedit: qui ægyptum & alexandriam regebat: indicās multum alacritatem: quodq; ipse necesse fuit suscepto munere principatus operam atq; adiumentum eius asumeret. Alexander autē simul ut Vespasiani legit epistolam prompto animo: & legiones eius sacramento rogauit & populū: uiriq; aut libentissime paruere uirtutem uiri ex proxima administratione scientes. Et ille quidem permittit sibi potestatem: oīa quæ imperii usus exigeret aduentui quoq; principis necessaria iam parabat. Opinione uero citius declaratum in oriēte Vespasianum imperatorem ubiq; fama nunciāuit. Et uniuersæ quidem ciuitates festos dies habebant: nuntiq; læti pro eo simul & sacrificia celebrabant. Agmina uero apud Mesiam p̄nioniamq; degentia: quæ propter Vitellii audaciam paulo ante fuerant concitata: iusiurandum Vespasiano maiore gaudio p̄buerunt. Vespasianus autem cæsaream reuersus iam Beritū uenerat: ubi multæ quidem e Syria: multæ uero ab aliis prouinciis legationes aderāt: obuiam ei coronas & gratulatoria decreta a singulis ciuitatibus offerentes. Affuit autem rector etiam prouinciæ Mutianus: populorum alacritatem iurataq; per ipsum principi sacramenta renunciāns. Vbiq; autem Vespasiani uotis obsecundante fortuna: rebusq; ad eum plurima ex parte inclinatis cogitare cœpit: q; non sine prouidētia sumpsisset imperium. Sed iusta quædam fati ratio ad eius potestatem circūduxisset rerum omnium principatum. Recordatus autem signa & alia: multa enim sibi cōtigerant imperium pramonstrātia: & Iosippi dicta quibus eum Nerone uiuo ausus fuerat appellare imperatorem. Admirabatur autem uirum quem adhuc habebat in uinculis: aduocatoq; Mutiano cum amicis & rectoribus aliis: primo quam strēnuus fuisset Iosippus: quantumq; in Iotapatis expugnandis propter eum laborasse exponit. Deinde uaticinationes eius quas ipse quidē timoris cā suspicaretur esse signata: tempus autem diuinum fuisse ut rerum exitus probauisset. Tumq; inhonestum esse ait: ut qui sibi augurasset imperium uocisq; dei minister ac nuncius extitisset adhuc captiui loco haberet: fortunamq; sustineret aduersam. Vocatumq; ad se Iosippum solui iubet. Hoc autē facto alii quidem rectores ex ea gratia quam alienigenæ retulisset: præclara etiam de se speranda esse arbitrabantur. Titus uero qui cum patre aderat: iustum est inquit pater una cum ferro etiam probro Iosippum solui. Erat autem tanq; nec initio uinctus si non dissoluerimus: sed incidimus catenas. Nāq; id agi solet in his qui non recte fuerint uincti. Eadem Vespasiano placebant: & quidam interueniens securi catenas abruptit. Iosippus quidem pro his quæ prædixerat præmio famæ donatus: & de futuris iam dignus cui iam credendum esse habebatur.

Vespasianus mittit mutianū in Italiam: geritur bellum cū ceciniō ab Antonio: ceciniū uident exercitū Antonii cogitat de prodicione: ad ipsum mittit si uolunt occidere cecinam: certat: superatur exercitus uitellii: Antonius in urbem ueniens cum Sabino capitolium nocte occupat: Vitellius cum suis militibus eos inuadit: superat: Sabinus occiditur: Domitianus cum multis nobilibus euadit: Vitellius iugulatur a populo. Cap. XIX.

Vespasianus autē responso legatiorū reddito: iusteq; & pro meritis administratiōibus ordinatis Antiochiā uenit. Et quo primū tenderet cogitans Alexandrino itinere p̄stabilis esse duxit quæ Romæ agerent curare. Alexandriā. n. stabilē esse: romanas at res a Vitellio turbari. Mittit igit in Italiam Mutianum cū multis eq̄um peditumq; copiis. Qu: tamē pp hyemis asperitatem ueritus nauigare per cappadocias & Phrygias

ducit exercitum. Inter hæc aut Antonius primus aduocata legione tertia ex his quæ apud Mesia morabantur: illam enim regebat puincia; bellum gerere cum utellio pperabat. Vitellius aut cum magna manu Cecini cominium obuia ei mittit. Is aut roma pfectus quaprimo circa Cremona Gallia Antoniu conleqtur: quæ cõfinis Italiae ciuitas est: ibiq; cõspecta hostiu ordinatione ac multitudine ne plio qdem congregari non audebat. Discessum at piculosum reputans de pditione deliberabat. Conuocatis aut Ecatontarchis & Chiliarhis sibi subditis ut transirent ad Antoniu suadebat. Vitellii qdem rebus detrahens. Vespasiani aut uires extollens: & altege nomen iperit tantu: altege uirtutem habere cõmemoras: ipsis quoq; melius eet si id gratu faciant: quod necesse est. Cũq; se multitudine supatu iri sciant uoluntati piculum puenire. Na Vespasianum qdẽ idoneu esse etiã sine ipsis ad reliq; uindicanda: Vitelliu uero nec cum ipsis qdem pntia posse seruare. Multa in huc modum quod uoluit puaat: & cum milite trãssugit ad Antoniu. Eadẽ uero nocte milites pœnitudo simul ac merus eius si uicisset a quo missi fuerant occupauit: eductisq; gladiis cecina obruncare uoluerunt. Fecissentq; nisi his aduoluti chiliarchi supplicassent. Quãobrem cæde qdẽ se abstinerunt: uinctum aut quasi pditorẽ Vitellio transmittendũ habebant. His auditis primus continuo Antonius suos monet: eosq; armis indefectores ducit. Illi aut instructi ad plium paulisper qdẽ restiterunt. Mox aut loco pulsi romani Cremona fugerunt. Primus aut comitatus eqtibus cursus eoz; pœuertit: & per ciuitate circũclusam plerãq; multitudinẽ peremit. Aggressus aut reliquos oppidũ militibus pœdari pmisit. In quo multi qdem hospites mercatores: multi uero indigena pte. Totus Vitellii exercitus uroz; triginta milia & ducenti. Quin & Antonius eorum quos de Mesia adduxerat qtuor milia & qngentos amittit. Solutu aut uinculis Ceciniũ regẽ gestarum nu cium ad Vespasianu dirigit. Qui ad eũ intromissus & collaudatus est: & pditoris dedecus insperatis protexit honoribus. Romæ aut Sabinus ubi Antoniu appropinquare cognouit fiducia recreatus est: collectisq; uigilum militũ agminibus nocte occupat capitoliu. Luce uero facta multi nobilium sociati sunt ei: & Domitianus fratris filius pars ingens obtinenda uictoria. Sed Vitellius de primo qdem minus curabat. His aut iratus qui cum Sabino defecerant & nobiliũ sanguinẽ pro ingenita crudelitate siriens imittit capitolio qua secum adduxerat militũ manum. Vbi multa ab his iteq; aliis q templum tenebant pugnantibus audacter admissa sunt. Postremo aut germani q multitudinẽ supabant collẽ obtinuerunt. Et Domitianus qdem cum multis Romanoz; uiris insignibus diuina qdam ratione saluus euasit. Reliqua uero multitudo tota lanias. Et Sabinus qdẽ ad Vitellium ductus occidit. Milites aut direptis donariis tẽplum incendunt. Tumq; postero die cum exercitu uenit Antonius: eumq; Vitellii milites excipiunt: & trifario cõmisso intra urbẽ pœlio oes interiere. Procedit aut ebrius de palatio utellius: & ut assolet in extremis longiore luxu pdigæ mensæ refertus. Tractus aut per populũ uarioq; uerboz; genere dehonestatus in media urbe iugulatur. Octo menses ac dies quinq; potitus imperio: quem si uiuere diutius contigisset: ut opinor: eius luxuriæ minime sufficere potuisset imperium. Aliorũ uero mortuorum supra quinquaginta milia numerata sunt. Hæc quidem gesta sunt die tertio mensis octobris.

Mutianus urbem ingreditur cum exercitu amoniũ cum aliis subleuat: occidit multos q consenserant cum Vitellio domitianus filius Vespasiani: rector efficit populus Vespasianum clamat impatore: ad Vespasianu qui alexandria iam applicauerat. ueniunt legati: intendit aiũ Vespasianus in reliq; iudeæ: Titum mittit ad Hierosolimam. Cap. XX.

Postero autem die mutianus cum exercitu romam ingreditur: & Antonii militibus a cæde repressis adhuc. n. hospitia pscrutando: & Vitellii milites & ex populo plurimos q cum illo senserant occidebat: examinationis diligentia iracundia puenientes. Domitianum productũ populo rectorem insinuat: usq; ad patris aduentum. Populus aut iam timore liberatus imperatore pœdicat uespasianum: simulq; & illum confirmatũ: & Vitellium esse deiectum festa læticia celebrabat. Cum aut Vespasianus Alexandriam uenisset: gesta ei romæ nunciata sunt: & legati ei ex toto orbe congratulantes affuerunt. Cũq; maxima post romam ciuitas esset: angustior multitudinẽ pbabatur. Firmato aut iam totius orbis imperio rebusq; populo pœter spem conseruatis Vespasianus in iudeæ reliq; intendit aiũ. Et ipse quidem exacta hyme romã proficisci parabat: resq; apud Alexandria mature cõponere proponebat. Filiu uero Titu cum externis copiis ad liberandã hierosolimam dirigit. Qui terreno itinere Nicopolim usq; progressus ab Alexandria ciuitate uiginti stadios: interuallo distantẽ inde militũ longis nauibus imponit. Isq; Nilo flumine post mensium tractus Thumũ usq; uehitur. Hinc aut egressus in terram apud Thanim ciuitatem diuertit. Vnde secunda ei mansio fuit ciuitas Heraclius: & Pelusiu tertia. Hinc aut milite per biduũ recreato tertio die pelusii fines transiit: unãq; mansionem profectus p solitudines ad Cassii iouis tẽplum castra posuit. Posteroq; die apud Ostracinẽ: quæ mansio aquæ inops est: ob quã causam aduentitia utuntur indigena. Hinc apud Rinocoruria requiescit: & inde progressus in quartam mansionẽ Rasiam uenit: quæ prima occurrit Tyriæ ciuitatem. Gaza uero quintæ mansionis castra suscepit: & postea in Acalonẽ atq; hinc iamniã: deinde ioppam: & ex ioppa Cæsaream peruenit. Decreto apud se alias militum copias congregare.

Tito existente adhuc apud Alexandria hierosolimis oris trifaria seditio zelotaz; Symonis & Ioannis: inter eos congregiunt: ita ut tẽplum uniuersum inundaret sanguine. Cap. I.

Titus quidem ad eum modum quem pœdiximus emensa ultra ægyptum ad Syriam ad solitudinẽ Cæsaream uenerat. Ibi enim exercitũ decreuerat ordinare. Illo autem adhuc apud Alexandria una cum patre imperium quod nuper eis deus permiserat disponere: contigit etiam seditionem quæ apud hierosolimã erat aucta trifaria diuidi: & aliorum partem in alterã uerti. Quod ut in malis optimũ quis dixerit factumq; iustitiæ. Nam Zelotaz; quidem i populum dominatio quæ auctor erat excidii ciuitatis: unde cœperit & p quos creuerit diligenter superius declaratum est. Hanc autem non errauerit quisq; dicens seditionem in seditione esse factam: ac ueluti rabida fera externa rum penuria i sua uiscera scœuire solet. Sic Eleazarus Symonis filius qui & ab initio zelotas in tẽplum a populo separauerat: uelut indignari simulans ob ea quæ in dies singulos Ioannes aueret. Cum ne ipse quidem a cædibus quiesceret. Re autem uera sese postero tyranno subiectum esse minime ferens summæ rei desiderio propriæ potetiæ cupiditate ab aliis defecit. A scitis etiam iuda Chalia filio & Ezenonis Symonis potētissimis: pœter quos erat etiam Ezechias chobari filius non ignobilis. Horum singulos zelotæ non exigui sequebant. Occupatoq; interiore tẽplum ambitu sup eius portas in sacris foribus arma ponunt: & abundare quidem se suis necessariis confidebant: sacrarum enim rerum copia suppetebat nihil impium existimantibus paucitati uero suorum timentes plærũq; in locis suis ociosi manebant. Ioannes autem quanto superior erat uirorum multitudinẽ tanto loco superabatur: hostesq; habes a uertice: neq; sine metu conabatur incursum: & pœ iracundia cessare non poterat. Plus aut mali perferes quam Eleazari partem afficiens tamen non remittebat. Crebri enim siebant impetus & missiliũ iactus totumq; polluebatur cædibus tẽplum. Filius aut Gioræ Symon quem rebus desperatis inuitatum ultro sibi tyrannum spe auxilii populus introduxerat: & superiorẽ ciuitatis retinens partem & inferioris plurimam partem animosius iam Ioannem eiusq; socios adoriebatur: quasi qui defu per impugnaretur. Subiectus autem illorum manibus erat sicut & illi superiorum. Et Ioannẽ eueniebat duplex pœlium pœferentem lædi pariter ac lædere: quantoq; uincebatur: eo q Eleazaro esset humilior: tanto plus habebat Symone celsior constitutus: cum inferiores aggressus etiam sola manu sine labore prohiberet. Desuper uero ex phano iaculantes machinis deterreret. Quippe balistis & non paucis lanceis utebantur saxorumq; tormentis: quibus non solum bellantes ulcisciebantur: sed multos etiam sacra celebrantium perimebant. Quãq; enim ad omne impietatis genus rabidi ferebantur: tamen eos qui sacrificare cuperent recipiebant cum suspitione & custodibus indigenas pscrutando. Hospites enim etiam qui exorassent eorum crudelitatem post exitu ri subsidia seditionis opera consumebantur. Missilia namq; machinaz; ui ad aram usq; tẽplũq; peruenientia in sacerdotes sacra celebrantes cadebant: ac multi qui properantes ab ultimis finibus terræ ad sanctissimum locum uenissent ante ipsas hostias procubuerunt: aramq; uniuersis græcis & barbaris adorandam suo sanguine imbuerent. Indigenis autem mortuis alienigenæ ac sacerdotes cum prophantis miscebantur per quæ atria diuina itagnum fecerat diuersorum cadauerum sanguis. Quid tantum passã es miserrima ciuitas a romanis: qui tua intestina scelera purgaturi flammis introiere. Iam enim dei locus non eras neq; manere poteras domesticorum facinorum facta sepulchrum: & quæ phanum ciuili bello tumulum constitueras poteris autem denuo fieri: poteris si unq; uastatorem tui deum placaueris. Sed enim reprimenda sunt quæ dolent lege scribendi: q non domestici iustus sed exponendarum rerum hoc tempus est. Prolequar autem seditionis facinora cætera.

Describit discordia quæ iter eos fuit & scelera q inter eos comittebant: post qliter oes quasi romanos expectabant: post quõ Titus misit diuersas legiones in Hierosolimam. Cap. II.

Rgo diuersis trifarie isidiatoribus Eleazarus quidem eiusq; socii qui sacras primitias conseruabant in Ioannẽ rebellabant cum ipsi quoq; Symoni contra diuersæ partis seditiones adiumento esset ciuitas. Si quãdo igitur utraq; parte patiebatur Ioannes obuertebat socios & de ciuitate quidem subeutes missis ex porticibus talis de tẽplo uero iaculantes machinis ulcisciebatur. Quotiens aut desuper instantium molestia caruisset: frequenter enim ebrietate & labore cessabant libentius in Symonẽ eiusq; socios quã pluribus iruebat. Semper aut quantũ in ciuitate pepulisset in fugã uersos aedes frumenti plenas oiumq; utensilium incendebat: demq; hoc illo egrediente Symon infecutus agebat: ueluti pro romanis oia consilio corrumperet quæ ad ob-

fidionem ciuitatis erant parata: suarumque uirium neruos abscederent. Denique contigit una exuri oia circum templum & inter proprias acies solitudinem atque aream pugnae fieri ciuitate concremari aut paulominus oie frumentum quod non paucis annis sufficere potuisset oblesis. Denique fame capri sunt quod minime quiuissent nisi eam sibi met coparauissent. Undique autem infidiatoribus & confinis oppugnatoribus ciuitate medius populus quasi aliquod magni corpus lacerabatur. Senes uero ac mulierculae intestinis malis attonitae pro romanis uota faciebant: externumque bellum quo domesticis malis liberarentur expetebant. Grauis autem metus ac terror foedissimus occupauerat: & ne quod consilium capiendi tempus erat ut uoluntate mutarent neque pactionis aut fugae spes cupientibus. Et enim custodiebantur oia: dissidentesque latronum principes quoscumque romanis pacatos esse uel transire ad eos uelle sentirent quasi coes hostes interficiebant: solique in occidendis uita dignis concordes erant. Et pugnantium quidem nocte dieque clamor perpetuus oriebatur: sed metu acerbiores erant lugentium quaestus. Et assiduas quidem lamentationis causas calamitates praebant: timor autem in cludebat uluiatus: atque obmutescente dolore praefortitudine tacito gemitu cruciabant: neque iam aut reuerentia uiuis apud domesticos erat: neque mortuis cura sepulturae habebatur. Quoque amborum haec causa erat quod quisque de se sperabat. In omni enim re amicos miserant: qui cum seditiosis non erant: quasi continuo modis oibus morituri. At uero seditiosis congesta in tumulum cadauera conculcantes dimittebant: & ex mortuis haurientes audaciam quos sub pedibus cerneret immanis scauebant: semperque aliquid in se pernitiosum excogitantes: & quod uisum fuisset sine miseratione facientes: nullam caedis aut crudelitatis uiam praetermiserunt: adeo ut etiam sacris materiis ad bellica conficienda instrumenta Ioannes abuteretur. Nam cum olim fulcire templum populo itemque pontificibus placuisset: idque uiginti cubitis altius edificaret: rex quidem Agrippa ex monte libano aptas ei materias maximis sumptibus & labore deuexit: hoc est ligna & magnitudine simul directa proceritate spectabilia. Interuentu autem belli opere interrupto Ioannes his sectis quod sufficere longitudinem credidit: turres edificauit & aduersus eos constituit qui desuper a templo pugnant. Post muni ambitum contra exedram occidentalem admotis qua solum poterat quae aliae partes ratibus ex longinquo fuerunt occupatae. Et ille quidem fabricatis ex impietate machinis subactum iri sperauit hostes. Deus uero laborem eius inutilem demonstrauit: & priusquam in his quicquam poneret romanos adduxit. Etenim Titus postquam partem ad se collegit exercitus alius uero ut ad Hierosolimam occurrerent scribit: Caesarem profectus est. Erant autem tres legiones quae pridem sub eius patre iudaeam uastauerant: & duodecima quae olim cum Cestio male pugnauerat: quaeque licet per id fortitudine esset insignis: tunc tamen eorum etiam memoria quae pertulerat alacrius ad uindictam properabat. Harum quidem quintam legionem iussit sibi per amarus occurrere. Decimam uero ascendere per ierusalem. Ipse quidem cum ceteris regressus est: quo regum quoque subsidia plurima quadudum multique syri auxiliares comitabantur. Suppletum est autem quatuor legionum quantum Vespasianus electum cum Mutiano miserat in italiam: ex his qui cum Tito accesserant. Duo namque milia de Alexandrino exercitu lecta: tria milia uero ex Euphrate eum sequebantur & amicorum spectatissimus beniuolentia simulque prudentia Tyberius alexander: qui antea quidem aegyptum administrauerat: tunc autem dignus qui exercitum regeret: propterea iudicatus quod primus insipienti fuit hospes imperio: & cum fide clarissima incertae fortunae sociatus est: idemque consultiore in usus bellicos aetate ac peritia praecipuus aderat.

Describitur ordo Titus & militum & oium alioque in eundo Hierosolimam: peruenitque in susnam opidum quod Vespasianus coeperat: ciuitate tentat adire: tandem coactus est si uoluit euadere irruere in hostes: ad suos saluum se recepit.

Cap. III.

Rogredientem uero in hostilem terram Titum antecedebat regia oiaque auxilia post eos uiarum stratores castrorumque metatores. Deinde rectoque sarcinae atque armati. Post hos ipse Titus & alios lectos habens & signiferos: quoque agmine equites sequebantur. Hi uero ante machinas ibant: & secundum illos una cum lectis Chiliarchi & praefecti cum cohortibus. Post autem circum aquilam signa: & ante signa tubicines: deinde acies senum uiroque ordinibus dilatata. Seruile autem uulgus a tergo cuiusque agminis: & ante hos sarcinae. Oium uero nouissimi mercenarii eorumque custodes coactores armorum. Procedens autem decenter exercitus: ita ut mos est romanis in susnam per Samaritidem uenit: quae & prius ab eius patre fuerat occupata: & tunc praesidium tenebatur. Ibi autem unam moratus est uesperam: mane inde proficiscitur: peractaque in die mansione: castra ponit in loco quem iudaei sermone patrio Achanto canlona uocitant: iuxta uicum quendam Gabe Saul nomine: quod significat uallem Saul: distantem ab Hierosolimis stadiis fere triginta. Hinc sexcentis prope lectis equitibus comitatus perrexit in ciuitatem quam tuta esset: iudaeorumque animos exploraturus: si forte se conspecto priusquam ad manus ueniretur metueret. Audierat enim quod erat uerum: a seditiosis & latronibus oppressum populum desiderare quidem pacem: sed quod re bellatibus infirmior esset nihil conari. Quadiu quidem mane per uiam quae ad murum duceret equitabat. Nemo autem portas aperuit. Vbi uero itinere ad turrim saxeam declinato transuersum agmen equitum duxit infiniti subito prosiliunt: qua muliebres turres uocantur: & per eam quae

contra monumentum Helenae porta est egressi equitatum intercedunt: atque alios etiam tunc uia eurrentes ne cum his qui deuerterent sese iungerent a fronte oppositi prohibuerunt. Titum uero cum paucis sepant. Ille autem ultra quidem minus progredi poterat: a muro namque cuncta fossis patebant. & transuersi erant hostes: multisque materiis impedita. Ad suos autem in aggere constitutos recursum intercedente hostili manu desperabat. Quoque praerique imperatoris piculum nesciebant: sed existimantes eum secum reuerti ipsi et fugiebant. Titus autem in sua tantum fortitudine sitam esse percipiens spem salutis fleuit equum: & ut sequerentur clamore comites adoratus in medios hostes irruit ut ad eos transire festinans. Quo quidem tempore maxime intelligi potuit & belli momenta & imperatorum pericula deum curare. Tot namque aduersus Titum missilibus quom neque galea neque torace septus esset non bellator namque sed expoliator: ut dixi: processerat: nullum in eius corpus delatum est: sed tanquam ne eum ferirent ex industria mitterentur oia praeteruolabant. Gladio uero spem a lateribus instantes dirimens multosque ante ora subuertens super cadentes agebat equum. Illorum autem clamor erat propter audaciam Caesaris ut eum aggredierent cohortatio. Fugaque & discessio repentina quocumque diuerteret cursum. Huic autem se periculo participes cum a tergo & a lateribus foderent adiunxerant. una enim erat cuiusque spes salutis uiam cito patefacere priusquam circumuentus opprimeretur. Denique duo ex minus pernicibus alter cum equo percussus est: altero uero deiecto & occiso equus eius abductus est. Titus uero iam cum ceteris in castra saluus euadit. Iudaeis quidem quae aggressionem prima superiores fuerant inconsulta spes animos extollit: magnamque his in posterum fiduciam momentum temporaneum comparuit.

Titus ciuitati nocte appropinquat: castra ponit in monte elaco dicto: exeunt iudaei: in legionem decimam irruunt fugantque romanos: nuntiatur tito: fert auxilium: dimicatur utrinque: Titus tandem legionem liberat.

Cap. IIII.

Aesar autem postquam ex amarus agmen sibi sociatum est nocte luce inde digressus ad locum qui Scopos appellatur accedit. Unde iam & ciuitas & clari templi magnitudo conspici poterat: qua parte septentrionalem regionem continens ciuitas humilior proprie Scopos noisus est: distans a ciuitate stadiis septem: ibique duabus legionibus simul quanta uero retrorsum stadiis tribus castra muniri iubet. Labore namque nocturni itineris attritos milites progredi uisum est ut sine fortitudine murum struerent. Mox autem coepto edificio decima quoque legio per hiericutha aderat a Vespasiano praecoccupata: ubi quaedam pars armatorum in praesidio fuerat collocata. His autem praecipuum erat sexto ab Hierosolimis stadio castra ponere qua in parte mons qui appellatur Elacon contra ciuitatem ab oriente situs est atque interiacente ualle discernitur: cui nomen est Cedron. Intra ciuitatem uero sine requie confugientium dissensionem tum primum ingens subito bellum foris interueniens refrenauit: & cum stupore seditiosos romanorum castra inspectantes trifariam distributa malam inter se iniere concordiam: rationemque inuicem regerant quidnam expectarent: quod uel per se tres muros contra uitam suam parerent opponi: bellaque tanta se fundente licentia tanquam spectatores res bonorum operum sibi que utilium residerent moribus clauis remissis: armis ac manibus in nosmetipsos profecto ex clamat aliqui tantummodo fortes sumus: romanorum autem lucro ex nostra seditione sine sanguine oppidum cedit. His alios atque alios congregantes exhortabant: raptisque armis subito in legionem decimam irruunt: perque ualle facto impetu cum ingenti clamore murum edificantes romanos aggrediunt. Illi autem in opere distributi armis ob eam causam praerique depositis: nec namque excursus iudaeos auaros esse credebant: & si maxime uellent aios eorum seditione distractum in arbitrabant. Praeter opinionem perurbati sunt: atque opere quod derelictum confestim alii recedere. Multi autem ad arma properantes priusquam se in hostes corrigerent feriebant. Plures autem iudaeis ipse adiciebant eorum freti uictoria qui praecesserant: & quod cum pauci essent multiplex numerus & sibi & hostibus uidebant: quod secunda fortuna uerentur. Romani autem maxime ordinari consueti cum decore atque praecipuis bellum gerere scientes ex perturbatione trepidabant. Unde tunc quoque praeventi aggressionem cedebant. Siquando tamen sese conuerterent ab insequentibus occupati & a cursu reprimebant iudaeos & ob impetum minus cautos feriebant. Semp uero excursionem gliscere magisque turbati postremo castris pulsati sunt: rotaque legio in periculum uentura fuisse uidebatur: nisi hoc mature sibi nunciato Titus eis tulisset auxilium: multisque increpans ignauiam & suos a fuga reuocasset: iudaeosque a latere ipse cum his irruens quos circa se habebat electos: multos quidem occidisset: plures uero laetiasset. Omnes autem in fugam uertisset: atque in ualle praecipites compulisset. Illi autem in prono loco multa mala perpessi postquam in aduersam partem euasere. Fleunt se iterum & ualle intercedente cum Romanis dimicabant. Igitur ad medium diem bellatum est. Paulo autem post meridiem Titus his qui secum erant in subsidio collocatis: aliisque cohortibus aduersus excurrentes oppositis: reliquum agmen ad murum in summotis praedificandum remisit. Iudaeis autem haec fuga esse uidebatur. Cuiusque speculator quem in muro posuerat amictu agitato signum dedisset: frequentissima multitudo tanto impetu prosilit: ut eorum cursu imanisimum bestis esse assimilis. Denique in aduersa acie stantium nemo impetum sustinuit: sed tanquam machina percussum agmen continuo dissipatum est: pulsique in montem refugiunt. In ascensu autem medio Titus cum paucis relictus: multumque monentibus amicis qui pro imperatoris reuerentia contempto piculo perdatate ut mortem appetebat iudaeis cederet. Neque pro his in discrimen uerit: quos ante ipsum saluos esse non

oporteret: sed potius fortunā suam reputaret q̄ non militis officio fungeret: neq; & belli & orbis terrarū dominus esset: ne in fugā uerti uideret in quo oīa niterent. Hæc autē ne audiret simulās & ad se recurrentibus obstabat: eosq; in orā feriens cū ui obniterent occidebat: & in galeā repente incūbens multitudinē repellebat. Illi autē & uiribus eius & obstinatione perterriti: ne tū quidē in ciuitate fugere: sed in utrūq; latas ab eo declinatēs rursū fugiētes insequēbant. Quos tamen aggressus a latere ipsos quoq; ipetum præpediebat. Dū hæc aguntur et illos q̄ superiora castra muniēbant: ubi fugere inferiores uidere metus ac turba occupat: totūq; agmen dispergitur suspicantium: excursū q̄dem iudæoz ferre non posse. Titū uero in fugam reuersū. Nec. n. unq; illo mente alios fugituros fuisse: & tanq; laruali terrore circumdati alius alio ferebant: donec q̄dam cū in medio bello uersari impatorē uidissent: plurimū metuentes uniuerso agmini suoz eius periculum cū clamore nunciauerunt. Itaq; pudore reuocati & fuga maius aliqd sibi exprobrātes q̄ Cæsare deseruissent: totis uiribus in iudæos utebant: & semel ad descensum transuersi urgebant eos in decliuiā. Illi autem in pedem recedētes pugnabant. Cūq; romani plus possent: eo q̄ superiores crant in uallē omnes coacti sunt. Titus autē contra se positus imminebat: & legionem quidem ad muri fabricam redire iubet: ipse uero cum his quibus antea resistendo hostes arcebat. Itaq; si me nihil addentem obsequio neq; inuidia detrahentem uerum dicere oportet: ipse Cæsar his totā legionem periculo liberauit: atq; ipse castra muniendi copiam militibus præbuit.

Remisso aliquātisper bello oris discordia inter eos: in duas ptes seditio remanet: Titus ad ciuitatē electos milites mittit: explanare fecit oīa ita ut repletū sit quicqd̄ cauū erat. Cap. V.

Remisso autē paulisper bello externoz: in intestinū seditio suscitauit. Azimorūq; instāte die qui est aprilis mensis q̄rtusdecimus. Hoc. n. se primū tpe opinant iudæi ab ægyptiis esse liberaos. Eleazarus q̄dem cū sociis portā subaperiēs introire cupiebat: ex populo qui tēplum adorare cuperent. Ioannes autē die festo ad protegēdas insidias ausus est: & suoz quosdam ignotiores armis sub ueste latētibz instructus. Quoz pleriq; de industria aggressi erant occulte: inter alios phani occupandi gratia submittit. Illi autē postq̄ iurauere uestimentis abiectis: subito armati apparuerunt. Magna uero statim turba circa tēplum ac tumultus erat: cū alienis q̄dem a seditione populus oibus discrimen iputaret. Zeloz uero sibimet solū insidias comparatas. Vegz hi quidem relicta portæ custodia & alii expugnaculis disiliētes priuūq; manus consererent in tēpli cloacas confugere. Populares autē ad arā delati & circū tēplum apulsi conculcabant: cum lignis passim ferroq; cæderentur. Multos ociosoz inimici priuato odio q̄si diuersæ factionis socios interficiebant. Et quicūq; ante hæc insidiatorez aliquem offenderat tunc agnitus q̄si Zelotes ducebāt ad mortē. Sed qui atrocitate magna innocentes afficeret indutias concessere nocentibus: progressosq; ex cloacis dimiserunt. Ipsi at̄ interius tēplum & oēs eius apparatus tenentes confidentius oppugnabant Symonē. Seditio q̄dem hoc modo quæ tripartita fuerat in duas partes diuisa est. Titus autē castra propius ciuitatē transferre cupiens de Scopo contra excursū q̄dem lectos equites ac pedites quos satis esse arbitrabatur: aliū uero exercitū iussit totum quod erat usq; ad muros spaciū complanare. Cunctis igitur materiis ac sepibus dirutis quibus hortos ac lucos incolæ p̄munierant: omniq; opposita: quāsi mās: ueta silua: excisa repletum est quicquid erat cauum & uallibus impeditū. Saxorum autē eminentissimis ferro truncatis humiliorē totum illum tractum a Scopo usq; ad Herodis monumenta fecerunt. serpētium stagnum continentia quæ Colibethara uocatur.

Iudæi romanos quærunt decipere instituunt quosdam qui pacem simulant: romanosq; uelle introducere: Titus noluit quia suspecta erat ei talis inuitatio. Cap. VI.

Is deniq; diebus iudæi romanis huiuscemodi insidias parauere. Seditiozoz audacissimi extra muliebres quæ sic appellantur progressi turrez simulato q̄ pacis eos studiosos pepulissent: eo q̄ timerent imperum romanorum: ibidem uersabantur & alter sub altero uitabundi latebant. Alii uero per muros dispositi populūq; se esse simulates clamore pacem implorabant: sed usq; poscebant portasq; se patefacturos esse pollicentes inuitabant romanos. Hoc autem uociferantes una etiam contra illos ueluti portis eos ambigerēt lapides iaciebant. Illiq; se ui p̄trumpere aditus uelle simulabant & ciuibz supplicare. Cūq; ad romanos sepiissime ire conarentur: reuersiq; perturbatis similes uidebantur. Verum hæc eoz calliditas apud milites quidem fide non carebat: sed tanq; hos quidem in manibus haberent paratos ad supplicium. Illos uero ciuitatem sibi aperturos sperabant: opusq; aggredi festinabāt. Tito autem suspecta erat inuitatio: quia rationem non haberet.

Quidā ex romanis ad urbē usq; accedentes eo q̄ crediderunt illis: interficiuntur: multi feruntur: unde trahitur multum Titus pp̄ inobedientiam eorum eisq; arguit. Cap. VII.

Ridicula nāq; prouocatos eos ad pactionē per Iosēphum: nihil mediocre sentire cognouerat. Etia nunc milites manere loco suo præcepit. Iā uero q̄dam operibus oppositi raptis armis ad portas excurrere cœperant. Hi autē qui expulsi uidebant: primo q̄dem celebant: deinde ubi ad turrez portæ propinquabant cursū eos circūueniunt & a tergo

persequebantur. Qui uero in muro stabant lapidū his multitudinē oīgenūq; tazoz simul infundunt: adeo ut multos quidē necarent plurimos quidē sautiarent. Nec. n. facile erat a muro diffuge realis retro uiolenter instantibus. Et p̄ hoc pudor q̄ rectores peccauerant: itēq; metus in dilecto perseuerare suadebat. Quamobrē hostes diu decernētes multis uulneribus acceptis neq; paucioribus redditis. Postremo eos a quibus circunuenti fuerant repulere. Quos tamen recedētes usq; ad Helenæ monumentū iudæi urgendo iaculis sequebant. Deinde insolenter fortunæ maledicētes & romanos uituperabant fraude pellectos: scutaq; alta sublata crispantes tripudiabant & cum læticia uociferabant. Milites at̄ interminatio principū & Cæsar iratus huiusmodi oratione corripuit. Iudæi quidē quos sola regit desperatio oīa cū deliberatione faciūt atq; prudentia: fraudes & insidias cōponendo: eozq; dolos fortuna p̄sequit q̄ sunt morigeri: sibiq; inuicem beniuoli ac fideles. Romani uero quibus ad disciplinā & consuetudinē obediendi rectoribus fortuna famulaf. Nunc cōtrario peccant & intēperantia manu debellant: quia oīum est pessimū præsentē cæsare sine rectore dimicantes. Certe inquit plurimū ingemiscunt militiæ leges: plurimū pater cum hoc uulnus audierit. Ille quidē cū bellando senuerit nunq; isto modo peccauit. Leges autē si cū in eos q̄ minimū aliquid præter ordinē mouerint mortē uindictent: nūc totū deseruisse exercitū uideant. Modo at̄ scituros esse q̄ arrogāter egere: q̄ apud romanos et̄ uicere sine p̄cepto ducis ifamiae est.

Intercedunt cōmilitones pro illis apud Titum: admonens eos indulget illis: cogitat ulcisci iudæos: castra ponit prope ciuitatem: ordinat legiones circa ciuitatem: describitur situs ciuitatis & templi per salomonem ædificati: & quomodo distinguebatur secundum loca sacerdotum & uirorum & mulierum. Cap. VIII.

Aec Titus ad rectores locutus cū indignatiōe: certum erat quia lege in oēs erat usus. Et hi quidem abierunt ais quali iam iamq; iuste morituri. Circumsusa uero agmina Titum p̄ cōmilitombz obsecrabant: paucorūq; temeritatē cōdonari cunctoz obediētiæ precabant emendaturos: peccatū. n. p̄sens futuræ cōpensatione uirtutis. Placatus ē cæsar utilitate simul ac præcibus. Nāq; unius hoīs aiaduersionē usq; ad factū promouendū putabat: multitudinis uero ad ueniā. Militibus quidē reconciliatus est multū monēs: ut post hæc prudentius agerent. Ipse uero quæadmodum iudæoz ulcisceretur insidias cogitabat. Interuallo quod usq; ad muros ciuitatis erat per quadriū coæquato sarcinas aliāq; multitudinē cupiēs tuto traducere militū ualidissimos a septentrionali tractū in occidū septenos per ordinē cōtra murū p̄tendit altius ualle depressa. Peditibus autē in fronte ac post eos equitibus acie terna dispositis: cū singuli ordines septenos haberent: semoti sagittarij stabant. Excursibus at̄ iudæoz tanto agmine circūclusis impedimenta trium legionū: itēq; alia multitudo sine timore transit. Ipse quidē titus cum prope duobus stadiis adesset muro: ad anguli eius partē contra turrim quæ appellatur phoiphines castra ponit. Ad quā muri ambitus ex aquilone p̄tens flectitur ad occidentē. Altera uero pars exercitus eam turrim uersus quæ appellatur hippicus muro circumdatur. Dum stadioz spacio similiter a ciuitate descendens. Decima tamen legio in Cleonos monte ubi erat manebat. Ciuitas autē trino muro circūdata erat: nisi qua uallibus inuis cingebatur. Ex ea nāq; parte unius muri habebat ambitū: & ipsa quidē super duos colles erat condita contrariis fontibus semet inspicētes interueniente ualle discretos: in quā domus creberrime desinebant. Collū uero alter quo superior ciuitas fedet: multo est excellior & in prolixitate directior: adeo ut quoniā tutum erat castellū quondam a Dauid rege uocaretur. Is pater Salomonis fuerat: qui primus tēplū ædificauerat. A nobis autē forum superius ædificatū est. Alter autē qui appellat̄ Acra: inferiorē sustinet ciuitatem: & undiq; decliuus est. Contra hunc autē tertius collis erat natura humilior quā Acra: & alia lata ualle ante diuisus. Verum postea qua tēpestate Samonei regnabant: & uallē aggeribus repleuerunt. ut tēplo coniungerent ciuitatē: & Acrae altitudinē cæsaram humiliorē fecerant: ut ex ea quoq; phanū supereminere cerneretur. Vallis autē quæ Propeon appellatur qua parte diximus superioris ciuitatis collem dirimi: ab inferiori usq; ad Siloā p̄tinet. Ita. n. fontē qui dulcis est ac plurimus uocabamus. Foris autē ciuitatis duo colles profundis uallibus cingebant: & utriq; obstantibus rupibus nulla ex parte adiri poterant. Triū uero muroz uetustissimus quidē propter ualles imminentēq; his desuper collem quo erat conditus: facile capi non poterat. Ad hoc autē quod loco præstabat etiam firmissime structus erat Dauid & Solomonis aliorūq; interea regū largissimis impensis operis sumptibus decore. Hac uero parte incipiens a turri cui nomen est Hippico: & ad eam quæ dicitur Xistus p̄tinet. Deinde curiæ cōiunctus in occidūam tēpli porticū desinebat. Parte autē altera ad occidentē ex eodē loco ductus: p̄ eum qui uocatur Beciso descendens in Estenoz portam. Deinde supra fontē Siloam in meridiē flexus: atq; inde rursū in orientē uersus qua stagnū Solomonis est & usq; ad locū p̄tinent quē Ophlan uocant: cū orientali porticu tēpli cōiungitur. Secundus autē murus ex porta quidē habebat initiū quam Genetham appellabant. Hæc autē fuerat muri prioris. Septentrionalē uero tantūmodo tractum ambiens usq; antoniā ascendebat. Tertio muro turris Hippicos principiū dabat unde ab Beroe tractum p̄tinet. Deinde ad Sephinam turrim ueniens contra monumentū Helenæ quæ Adiabenoꝝ regina fuerat Azitæ regis

filia: & per speluncas regias in longū ductus: a turri quidē in angulo posita flectebat cōtra phullonis quod dicitur monumentū. Cū uetere aut ambitu iunctus in Cedronā uallē quæ sic dicitur de sinebat. Hoc muro eā partem ciuitatis quā ipse addiderat Agrippa cinxerat: cū esset oīs aīe nuda. Exuberans. n. multitudine paulatim extra mœnia serpebat: tēpliq; septētrionali regione colli proxima ciuitate adiuncta non paululū pcesserant: quin & quartus collis incollebat cui nomen est Abisade: situs quidē ex aduersum antoniae fossis aut altissimis separatus quæ de industria ductæ sunt ne antoniae fundamentis colli adherentibus & accessui facilis sit & minus æditus: unde etiā fossæ altitudo plurimū turribus celsitudinis adiciebat. Nominata ē pars addita ciuitati uoce indigena Zabathana: quod græco sermone dicit noua. Eius aut partes incolis ptegi desideratibus pater huius regis eodē nomine Agrippa mugē quidē: ita ut prædiximus: inchoarat. Veritus autem Cladiū cæsare ne magnificentia cōstructionis ad nouæ regē ac discordia suspitionem traheret: fundamentis tantūmodo factis ab opere destitit. Nec. n. expugnabilis esset ciuitas si pfectisset muros ut cœperat. Saxa. n. uiginti cubitis longa. & decem lata contexebant: quæ neq; ferro facile suffodi possent: neq; machinis demoueri. Hisq; murus dilatabat: pfecto aut tantū altitudinis quoq; plus habuisset: si eius magnificentia q; ædificiū aggressus erat minie fuisset ihibita. Rursus at idē murus ē iudæorū studio fabricatus ad uiginti cubitos creuit & murus quidē binis cubitis: ppugnacula uero trinis habebat: totaq; multitudo eius ad uiginti quinq; cubitos erigebat. Mugē aut supereminebant turres: uiginti quidē cubitis in altitudine: uiginti uero in longitudinē quadratis angulis structæ sicut ipse murus plene ac solide. Præterea structura ac pulchritudo saxorū nihil erat tēplo deterior. Post altitudinē uero turnū solidū uiginti cubitis elatā: cellæ desuper ac cœnacula erant: aquarūq; pluuiarū receptacula ex tortuoso latiq; singulorū ascensus. Eiusmodi quidē turres nonaginta tertius murus habebat. A turris aut interuallo cubitos ducentos. Medius uero murus in quatuordecim turres: & antiquus in sexaginta diuisi erant. Omne autē ciuitatis in gyro spatiū trigintatribus stadiis finiebat. Cum at totus admirabilis esset tertius murus admirabilior sephini turris ad septētrionē occidentēq; surgebat in angulo: qua parte Titus castra posuerat. Ex ea namq; p septuaginta cubitos ædita sole orto Arabia prospici poterat: & usq; ad mare: itēq; ad ultima finiu hæbreorū. Erat at octo angulis. Contra eam uero turris Hippicos & iuxta duæ: quas Herodes rex i antiquo muro ædificauerat: quæq; magnitudinē siue pulchritudine ac firmitate uni uersis quæ toto orbe essent pstantant. Nam præter naturalē animi libertatē rex p amore ciuitatis opæ excellentiā ppriis affectibus indulgebat psonisq; tribus carissimis: quæq; noibus turres appellauit fratri & amico & cōiugi memoriā dedicando. Illi quidē: ut dixi: amoris cā peremptæ. His aut bello amissis cū fortiter decertassent. Hippicos quidē turris amici uocabulo dicta q̄tuor angulis erat. Singulæ at. xv. cubitos in latitudine. itēq; longitudinē habebat & excelssæ triginta cubitos erant nusq; inanes supra soliditatē saxi quæ adunatā cōpaginē: puteus uiginti cubitis altus erat imbribus excipiendis. Super hūc at duplici tecto domus uiginti quinq; cubitis alta: in q̄ uaria mēbra diuisa: & desup eam minæ quidē binis ppugnacula uero ternis cubitis amiebāt: & oīs altitudo ad octoginta quinq; cubitos numerat. Secunda uero turris quā fratris noie Phaselon appellauerat: æque lata fuerat ac longa cubitis quadragenis. Per totidē aut cubitos in pilæ modū facta & solida eius altitudo surgebat: & sup hanc decem cubitis ædita porticus erat instructa brachiis: itēq; ppugnaculis septa. In media uero porticu supeminens alia turris stabat in mēbra magnifica & balneas: nequid regalis ei usus uideret deesse. In summo aut ppugnaculis nimisq; erat ornata: cum oīs eius celsitudo prope ad nonaginta cubitos tolleret: & specie qdē uidebat assimilis Phari & turri: q̄ alexandriā nauiganibus ignē pcul ostendit: ambitu uero ampliore dilatabat. Tūc at tyrānicū domiciliū existerat Symoni. Tertia uero turris mariānes: sic. n. regina uocabat usq; ad uiginti cubitos facta: p uiginti alios parebat in latitudinē tendebat & magnificentiora cæterisq; ornata diuerforia sustinebat: cū id ppriū seq; dignū esse rex putauisset ut uxoris noie appellata turris plus haberet pulchritudinis q̄ quæ uiroq; noibus uocitæ sunt: sicut illa mūtiore erat cui scœmina nomen dederat: & cuius oīs altitudo per. lv. cubitos erigebat. Sed quāq; tres turres tantæ magnitudinis erant: ex loco tamen quo erāt sitæ multo uidebantur esse maiores: nā ipse antiquus murus in quo erāt excelso loco fuerat cōditus: & ipsius collis uelut qdā uertex altius ppe ad. xxx. cubitos eminebat: supra quē turres positæ multū sublimitatis assumpserant. Mirabilis et fuit lapidum magnitudo: nec. n. ex uulgaribus saxis: aut quæ hoies ferre possent: ueq; secto marmore candido & singulis p. xx. cubitos longis latiq; .x. ac per quinq; altis erant ædificatæ: quæ ita inter se copulata erant: ut singulæ turres singula saxa uiderent. Sic at manibus artificū in faciē angulorūq; formata ut nusq; iunctura cōpaginis appereret. His aut in septētrionali parte positis intus aula regia coniungebat narratione omni præstantior: nec. n. uel magnificentia uel structura opis aliqua ex parte superabat: sed tota quidē muro p triginta cubitos ædita cincta erat. Aequali aut ambitu turribus ordinatissimis amiebāt: itēq; muroq; receptaculis ex cœnaculis lectorū centum: capacibus. Inenarrabilis aut fuit saxorū uarietas: collectisq; ibi plurimis quæ ubiq; rara uidebant: & fastigia simul pceritate trabiū & ornamentorū claritudine mirabilia. Membrorū aut altitudo & in-

numero sã spēs ædificiū plenaq; oīa suppellectilis cū plæraq; i singulis ex auro essent atq; argēto. Ad hæc multæ porticus alia p aliam in circulū flexæ colūnarq; in singulis: & quæ inter eas sub diuo patebant spatia cū essent utiq; uiridi siluifq; uariata: cū plixas ambulatiōes habebat altis euripis cinctas: & cisternis ubiq; signorū æneorū plenis: qbus aqua effundebat: multæq; turres māsueratq; circū latices columbarū. Sed. n. neq; pro merito exponi regia qualis fuerit potest. Habet memoria cruciatū referens quantas res latrocinalis flamma cōsumpsit: nec. n. hæc a romanis incensa sunt sed ab insidiatoribus intestinis: ut supra memorauimus in principio dissensionis. Et ab antonia quidē corripuit ignis: trāsit at in regiā triūq; turrium tecta corripuit. Phanum aut conditū erat: ut dixi supra durissimū collē. Et initio quidē uix templo atq; areæ sufficiebat: iacens in summo planicies: q; undiq; pceptus erat atq; decliuus. Cum at rex Salomon qui etiā tēplū ædificauerat: muro eius partē ab oriente cinxisset: una porticus aggeri est imposta: & manebat ex aliis pibus nudū q; a sæculis posterioribus semp aliqd aggeris accumulante populo cœq̄tus collis effectus est. Perrupto at septētrionali quoq; muro tantū assumpserat spatiū quantū postea totius phani abitus incluserat. Triplici at muro colle circūdato sæpe maius opus extructū: in quo lōga sæcula cōsumpta sunt oēsq; thesauri sacri quos toto orbe missa deo munera repleuerat tā in superiore abitu q̄ inferiore tēplo ædificatis: cuius quod humillimū fuit trecentenis cubitis munierant. In qbusdā uero locis pluribus non tamen oīs altitudo fundamentorū uideri poterat multū uallibus obrutis: ut angustas uias oppidi cœquarent. Saxa uero quadragenū cubitorū magnitudinis erāt. Nam & pecuniæ copia & populi largitas maiora dictu conabant: quodq; nunq; posse perfici sperabat: diurnitate ac p̄seuerantia explicabile uidebat. Tantis at fundamentis digna erant opa imposta duplicis porticus. Omnes q̄s colūnæ sustinebant qnis & uicenis cubitis altæ de singuli saxi marmore candido & laqaria cedrina pregebāt. Quorū naturali magnificentia quodq; ligno rasili erāt apteq; cohærebant opæpretiū spectantibus exhibebant: nulloq; aut pictoris aut sculptoris opere extrinsecus ornabant. Latæ aut pro. xxx. cubitis erant: oēsq; gyrus eaq; sex mensura stadiorū cum antonia concludebat. Totum at sub diuo spatiū uariebatur oīum quidē generum lapidibus stratum: qua uero ad secundū templum ibatur cancellis: septem saxeis ad tres cubitos altis: nimisq; grato opere factis: ubiq; æquis depositæ interuallis columnæ stabant: legem castimonie pmonentes alia græcis alia latinis in sanctū locum transire alienigenas non debere. Sanctum. n. uocabat atq; phanum & quatuordecim gradibus ascendebatur a primo: quadratūq; sursum erat & proprio muro circūdatū. Cuius exterior celsitudo quāuis quadraginta cubitis surgeret tamen gradibus tegebatur. Interior uiginti quinq; cubitis erat: quoniā in altiori loco per gradus ædificata nō tota pars iterior cernebatur colle obtecta. Post quatuordecim aut gradus spatiū erat usq; ad murum. ccc. cubitis planum. Hinc rursum alii quinq; gradus & scalæ ad portas ducebant: a septētrione quidem ac meridie octo quaternæ utrinq; uidelicet: duæ uero ex oriente. Necessario namq; pprius locus religionis causa mulieribus destinatus muro discernebatur: altera quoq; parte opus esse uidebatur. Contra primā uero secreta erat ex aliis regionibus una porta meridiana & una septentrionalis: quibus ad mulieres introiebatur: per alias enim transire ad mulieres nō licebat. Sed nec suam portam interiecto muro transgredi licebat. Patebat enim locus ille pariter indigenis & hospitibus scœminis religionis causa uenientibus. Occidua uero pars nullam portā habebat: sed p petuis ibi murus erat extructus. Inter portas at porticus a muro intro prope ad thesauros aduersæ magnis ac pulcherrimis columnis sustinebantur. Erant autem simplices ac præter magnitudinem nulla re ab inferioribus aberant. Portarum autem alia quidem auro & argēto undiq; tecta erant itēq; postes ac frontes. Vna uero extra templum ære corinthio quæ multum argento inclusas & inauratas honore superabat. Et binæ fores quidem in singulis ianuis erant tricenis cubitis altæ: quidē denis etiam latæ. Post introitum uero ubi latiores siebant tricenis utrinq; cubitis exedras habebant exemplo quidem turrium longas: & latas: supraq; uero quadraginta cubitis celsas. Singulas autem binæ columnæ duodenum cubitorum crassitudine sustinebant. Et aliarum quidem portarum magnitudo parfuit. Quæ uero supra corinthia posita erant quo mulieres conueniebant ab oriente aperiebatur. Porta templi sine dubio maior erat: quinquaginta enim cubitis surgens quadraginta cubitorum fores habebat: ornatumq; magnificentiorē: quoniam crassiori argento atq; auro uestiebatur: quod quidem nomen portis infuderat Tyberii pater Alexander. Gradus autem quindecim a muro qui mulieres segregabant ad maiorem portam ducebant. Namq; illis qui ad alias portas iter dirigerent quinq; gradibus erant breuiores. Ipsum uero templum in medio positum hoc est phanum sacrosanctum duodecim gradibus ascendebatur. Et a fronte quidē altitudo eius & latitudo centenos cubitos habebat: pœne autem quadraginta cubitis angustior erat. Aditus enim ueluti quibusdam humeris utrinq; uicenum cubitorum producebantur. Prima uero eius porta septuaginta cubitis alta erat: & uiginti quinq; lata: neq; fores habebat: coeli enī secreta q; interclusa erat significabat: Erantq; totæ frōtes inauratæ: ac prima aedes omnis perlucebat extrinsecus auro: quæ circum phani portam splendida cuncta cernentibus occurrebant. Cum at iterior eius pars duplici tecto fulgeret: adiacēs ei prima porta patebat in altitu

dinem perpetuam perq; nonaginta cubitos tollebat cū longa quadraginta cubitis esset ac uiginti transuersa. Ipsi uero aedes tota inaurata erat: ut dixi: & circum eas saxeus paries. Desuper autē habebat aureos pampinos unde racemi statura hominis dependebant: & q̄ duplex tectū erat templi exteriori humilior uidebat; & fores habebat aureas quinquaginta & quinque cubitis altas: sexdecim uero latas. Et ad hanc aulam eū longitudine parit: hoc est uelut Babyloniu hiacyntho & bysso & cocco & purpura uariage mirabili opere factū: neq; rationis inopia colorū pmixtione: sed uelut oīum regē imaginem præferens. Cocco enim uidebatur ignem imitari: & bysso terram: & hiacyntho aërem ac mare purpura. His quidē coloribus: bysso autē ac purpura natiuitatem: quoniā byssum quidem terra: mare autē purpura gignit. Eratq; in eo per scripta oīs cœli ratio præter signa. Introgressos autē in templū planities excipiebatur: cuius altitudo habet quidem sexaginta cubitos & longitudo totidē: ac latitudo uiginti. Rursus autē quadraginta cubitis diuisi erant. Et prima quidem pars ad quadraginta cubitos auulsa. Hæc tria mirabilia & prædicanda opera cunctis hoībus habebat. Candelabrum & mensam & thuribulū, Septem uero lucernæ stellas errantes significabant: tot. n. ab ipso candelabro diuidebantur. Duodecim uero panes in mensa positi signorum circumulum atq; annum. Thuribulū autē per. xiii. odores quibus replebatur ex mari & in hospito & inhabitabili designabant oīa dei esse deoq; seruire. Intima uero templi pars uiginti cubitorum erat. Discernebatur autem similiter uelo ab exteriori nihil quæ prorsus in ea erat positum in accessu uero & in uoluta & inuisibilis oībus habebatur sanctiq; sanctum uocabatur. Circa latera uero inferioris tēpli multa erant membra parua triplici tecto suspēsa: & ad utruq; latus ad eam introitus a porta patebat. Desuper autē pars eadē membra non habebat: quo minus erat angustior: celsior at. xl. cubitis nec ita ut inferior ambitiosa. Colligitur enim ad. xl. cubitos omnis celsitudo: cum in solo centum cubitos habebat. Exterior autē facies nihil quod animus aut oculi mirarentur non habebat. Crustis. n. aureis grauisimis undiq; tecta uala primos ortus igneo splendore lucebat: ut cum intuerentur contendendum oculi quasi solis radius auerterentur. Hospitibus quidē aduentibus procul monti niueo similis uidebatur. Nam ubi deauratū nō erat templum candidissimum erat. In summo autem aureis ueribus horrebat acutissimis: ne ab insidentibus aībus pollueret. Non nulloq; at saxorum eius longitudo. xlv. cubitis erat: altitudo quinque: & latitudo sex. Ara uero pro templo quindecim cubitis alta: lata uero & longa cubitis quadragenis quadrataq; stans ueluti cornutis angulis eminebat: & a meridie ascensus in eam clementer arduus resupinabat. Sine ferro at constructa erat: nec unq; eam ferrū tetigerat. Templū at aramq; cingebat ex pulcherrimo saxo lorica gratissima usq; ad cubitū surgens: quæ populū a sacerdotibus segregabat. Canorutos hoc est femine fluentes iteq; leprosos tota ciuitas arcebat: & foeminas mēstrua soluetibus clausa erat. Prædictum autē limitem ne puris quidem mulieribus transgredi pmitteret. Viri autē qui non per oīa casti fuissent: ab interiori aula & q̄ essent a sacerdotibus prohibebant. Qui uero ex origine sacerdotum genus ducentes cecitatis causā munere non fugebantur cum incolumibus intra limitem adierant parteq; generis consequebantur: uestibus tantū utebantur plebeis: quoniā sacerdotali solus qui sacra celebrabat amiciebatur. Ad altare uero templumq; accedebant carentes omni uitio sacerdotes ueste quidem amicti byssina: maxime uero mero abstinentes ac sobrii religionis causā ne quid res diuinas faciendo peccarent. Pontifex autem cum ipsis non tamen semper ascendebat: sed diebus quibusq; septimis & per singulos mensis calendis: uel si quando prima festiuitas atq; annua ab omni populo agebatur. Et sacrificabat uelamine præcinctus eoq; tectus femora usq; ad genitalia: lintheum uero habens intrinsecus demissum usq; ad pedes: hiacynthinum desuper indumentū rotundum ex equo fimbriæ pendebant aurea tintinabula malaq; granata sustinētes tinabulis quidē tonitrua: malis uero fulgura designantibus. Pectoris at tegmentū uittæ cingebat. u. uariatae coloribus hoc est auri & purpuræ cocci byssi & hiacynthi: quibus etiā uela tēpli diximus esse contexta. Habebat etiam chlamidem temperatā: in qua plus auri erat: habito quidē: indumento thoraci similis uidebatur. Duabus autē fibulis aureis aspidum specie uinciebatur: quibus inclusi erant optimi maximiq; sardonices: scripta tribuum gentis iudeæ noīa præferentes. Ex altera uero parte. xii. pendebant alii lapides in quatuor partes terni diuisi: hoc est sardiū: topaciō: smaragdus: antrax: iaspis: saphirus: achatis: ametistus: ligurius: onix: berillus: chrysolithus: quoq; singulis singula iterum cognomina erant scripta. Caput at byssinus thiaras tegebat hiacynthi coronatis & circa eā alia corona erat aurea scripta ferens sacras litteras: quæ sunt quatuor elementa uocalia. Ea quidem ueste post tēpus: minus at ambitiosa utebatur: si quando adyta introibat. Solus autē atq; semel in anno intrabat quo die cunctos ieiunare deo mos erat.

Describitur adhuc magnificentia ciuitatis & templi: eorum quæ continebantur in eo: quæ ad uersis fuerunt constituta. Cap. IX.

DE ciuitate quidem ac templo iterum & moribus & legibus diligētius referemus. Non enim pauca super his exponenda sunt. Sed antonia quidem in angulo duarum porticum sita erat prioris templi quæ ad occidentem septentrionemq; spectarent. In saxo autem fuerat extructa. l. cubitis alto & undiq; prærupto: quod opus Herodis fuit: ubi

maxie ingenii sui magnificentiam demonstrauit. Primum. n. a radicibus saxūq; ipsum leuatis crustis obtegebatur: quo & decus aderat operi & facile dilaberentur qui uel ascendere uel descendere tentauissent. Deinde ante priores turres ædificiū murus erat cubitis tribus. Intra hunc omne spatium antonia in. xl. cubitis erigebat. Intus autē regie latitudinē ac descriptionē habebat diuisa in omnem usum habitationē & genera & spēs: id est atria & balnea & aulas castris aptissimas ut quantum ad usum necessariā pertinet ciuitas uideretur magnificentia uero palatii: instar uero turris toto habitu formata quatuor aliis per angulos turribus cingebatur. Quæ cæteræ. l. cubitis erant altæ: quæ uero ad meridianū orientaleq; angulum sita erat. lxx. cubitis eminebat: ut ex ea tantum templum uideri potuisset. Quæ uero porticibus iungebat in utruq; descēsus habebat unde custodes cōmeabant. Semper namq; in ea romani milites residebant: & cū armis circa custodes positus ne quid populus festis diebus noui cōmitteret obseruabant. Castrum. n. erat impositum oppido & oppidum quidē templo: templū uero antonia. In hac autē porticu custodes erant & superioris ciuitatis aliud castellū regia Herodis erat. Besæthe autē collis: ita ut dixi: ab antonia separabat: qui cū oīum esset altissimus et parti nouæ ciuitatis cōiungebatur: tēploq; septentrionali solus obstabat. De ciuitate quidē ac muris eius iteq; scribere plenius cupiens in p̄sentia satis dixi.

Quomodo Symon & iohannes dissidebant: & eos diuisa ciuitas sequebatur: & quomodo unus quisq; preter ciuitatis seorsum tenebat: Titus querit qua preter ciuitatem sit impressurus: constituit agerem tripartitum exercitum circa ciuitatem: cogitant iudæi concordari aduersus Titū & romanos: coeuntq; in unū corpus exeunt iudæi aduersus romanos fugantur in ciuitatem quidā unus iudæoz capitur: sagitta demissa occiditur inde iudæis luctus maximus oritur. Cap. X.

Pugnacissima quidē maxieq; dissentiens multitudo circa Symonē erat hominū decem milia præter idumeos. l. uero. x. milium duces quibus ipse quasi dominus oīum præerat. Idumei autē qui erant eius partium cū essent numero quinque milia duces habebat. Horum autem principes uidebantur Sofiæ iacobus & Catia filius Symon. iohannes at qui templum occupauerat: sexq; armatoz milia habebat: quos. xx. duces regebant. Tunc autē illi accesserant etiam zelotæ depositis discordiis duo milia trecenti qui eleazaro quem ante habuerat & Symone Arimini filio utebantur ducibus. His autē: ut diximus: bellū inter se gerentibus populus erat præmium & plebis pars quæ non eadē quæ ille cōmitteret ab utrisq; diripiebat. Tenebat autē Symon quidē superiorem ciuitatē murūq; maiorem usq; ad cedron: & antiquioris muri quantum a Siloa flectitur ad orientalem & usq; ad Monebazi aulam descendit. Is autē rex est Adiabane gentis ultra Euphraten habitantis. Tenebat at etiā frontem Acræ: quæ inferior est ciuitas usq; ad helenæ regiam: q̄ Monobazi fuerat mater. iohannes autē templo & circum templū aliquatenus incensis oībus iteq; Ossa & ualle quæ Cedron appellat & aliis quæ interiacebant mediū bello quod inter se gerebat spatium aperuere. Nec. n. castris romanoz prope murum positus intra ciuitatem seditio quiescebat: sed ad primum eorum impetum paulisper sanitate recepta mox ad morbū pristinum redire. Rursumq; discreti pro sua quisq; parte pugnabat: omnia faciendo quæ obsidentes optarent. Nihil. n. impius a romanis passi sunt: quam ipsi se tractarunt: neq; post illos ciuitas aliqd nouæ calamitatis experta est. Sed illa quidem grauiores casus pertulit anteq; subuerteretur. Qui uero eam debellarant maius aliquid perfecere. Dico. n. q̄ seditio ciuitatem romani uero seditionē coepere: quia multo erat mœnibus tutior. & res quidem aduersas suis: iustitiam uero recte q̄ romanis ascribit. Intelligit autem quod dies cuiq; suggererit. Verumtamen his intra ciuitatem ita se habentibus. Titus cum lectis equitibus foris circuiens quam muros aggredere explorabat. Hæsitanti autem quia nec ab ea parte adiri poterat pedibus qua ualles erant & ab alio latere prior murus instrumentis sine machinis firmior uidebat placuit ad iohannis pontificis monumentū. Hæc. n. tantūmodo & prius humilior erat nec secundo muro coniungebatur inuadere. Neglecta enim munitio propterea q̄ non satis noua ciuitas frequentabatur. Sic in tertium murum facilis aditus illac erat: per quem superiorem ciuitatem & per antoniam templum capi posse cogitabat. Hoc eo collustrante quidam ex amicis eius Nicanor noīe ad humerū læuum sagitta percussus: cū propius una cum Iosippo accessisset: pacemq; in muro stantibus: dicendi enim peritus erat: suadere tentaret. Vnde cognitis eorum conatibus Cæsar ex eo q̄ nec ad salutē se hortantibus abstinere excitatur in obsidionem simulq; suburbana militibus uastare permittit. Collectaq; omni materia iubet aggerem construī. Tripartito autem exercitu ad opera medios in aggeribus iaculatores & sagittarios constituebat: & ante eos balistas aliasq; machinas atq; tormenta: quibus & excursus hostium in opera prohiberet: & qui ex muris obstare tentarent. Cæsis autem arboribus momento suburbana spoliata sunt. Collectis autem lignis in aggeres cum totus operi intentus esset exercitus nec iudæi segnes erant: populū quidem in rapinis & cædibus constitutum fiducia tūc habebat q̄ respiraturus esset. Illorum aduersus hostes distractis existimantem poenas se ab noxiis repleturum si romani superassent. Iohannes autem quamuis in externos socii sui re uera prope assent: metu tamen Symonis manebat. Verum Symon quiescebat. proximus enī erat obsidioni misilibus per murum dispositis: quæ pridem romanis abstulerat: cum præsidium quod apud Anīā

fuerat coepit. Sed horum possessio propter imperitiam plerisque non erat utilis. Pauci autem a trās fugis docti male utebantur instrumentis. Sed cum lapidibus & sagittis aggerem iacentibus militibus imminabant: per quæ cuneos excurrentes manus etiam conferebant. Operantes autem minora scuta super uallum exposita protegebant: oibusque agminibus excursus contra erat machinæ cōparatæ mirabiles. Præcipue uero decimæ legionis balistæ uehementiores & tormenta saxorum: quibus non solum irruentes: sed etiam super muæ stantes euerdebantur. Nam & singula saxa talē ti pondus æquabant & ultra stadii modum torquebantur. Ictus autem non solum primis quos offendisset: sed aliquando posterioribus quoque intolerabilis erat. Iudæi primo quidem cauebant a lapidibus quæ erant candidi: nec tantum sono ac fremitu noscebantur: sed etiam claritudie prospiciebantur. Denique speculatores in turribus præsidentes prædicabant quando impelleretur machina saxorum: ferretur: patria lingua clamantes filii uenit: itaque præsciebant in quos ueniret atque ante uitabant: & hinc ueniebat ut illis declinantibus lapis irutus intercideret. Proinde romani cogitabant atramento decolorare lapides. Tunc. n. missi non similiter incertos ictus habebant multosque simul unius impetu corrumpabant. Sed ne male quidem affecti iudæi aggeris instruendi copiam dabant. Omni uero molitione atque audacia die noctuque prohibebant. Perfectis autem operibus plūbo & ligno & aggeribus iacto fabri quod erat ad murū spatium metiuntur. Nec iam aliquid fieri poterat quoniam desuper tælis petebantur. Cunctique pares interuallo arietes inuenissent eos applicant propiusque dispositis machinis. Titus ne ex muro arietes prohiberent ex tribus partibus muæ pulsari iubet. Sonitu autem circumstrepente ciuitate clamor ingens ciuium sublatus est: itaque seditionis paor inuasit. Et quia piculum commune utriusque uidebat: communiter iam repugnare cogitabant. Vociferantibus inter se discordibus quia oia pro comoditate hostium facerent cum non si perpetuam concordiam illis prebeat saltē in presentia contra romanos oporteat conspirare. Symon autem præcone misso uolentibus ex templo ad muæ aggrediendi copiam fecit: idemque & iohannes ne minus crederet misit. Illi autem obliuio odiorum ac discordiarum suarum in unum corpus coeunt: murumque amplexi faces inde quæ plurimas iaciebant contra machinas romanorum contraque impulsores arietum: eosque sine intermissione tælis petebant. Audacissimi uero cateruati profilientes machinæ tegmina dissipabant. Hisque appositis irruentes peritia quidē pauca: plura uero audacia perficiebant. Semp̄ autem erat adiumento laborantibus ipse Titus: & iuxta eas machinas equitibus ac sagittariis ordinatis ignē quidē ferentes prohibebat: iaculantes uero a turribus reprimebat nocendi tempus arietibus faciens & tamen murus ictibus non cedebat: nisi quæ quintæ legiōis aries cōmouit angulū turris: murus autem stabat incolumis. Nec. n. statim cum turri periculū sensit quæ multo altius eminebat: nullaque partem muri secū trahere poterat in ruinā. Cum autem ab excursibus paulatim quieuisent obseruato romanos per opera & castra dispersos: quia labore & formidine iudæos discessisse arbitrarentur excurrunt oēs qua turris erat hippicus porta latenter: ignemque operibus iniiciunt. Vique ad castrorum quoque munimenta in romanos animati præcedebant. Hæc autem periculo mature & qui erant propius excitati sunt: & qui procul aberant conuenere. Romanorum autem disciplina uicebat audaciam iudæorum & quos prius offenderant in fugā uersis aliis qui colligerent instabant. Grauis autem circa machinas pugna commissa est illis incendere his incendiū prohibere certantibus. Incertusque clamor utriusque tollebatur: & multi qui in fronte steterant ceciderunt. Sed iudæi confidentia superiores erant ignisque opera tetigerat. Incensaque oia cum instrumentis penitus essent nisi lecti de Alexandria restitissent plerique præter opinionē sui uiriliter dimicantes. Nam gloriosissime in hoc bello plati sunt: donec imperator equitum potētissimis comitatus in hostes irruit: & ipse quidē. xii. repugnatores pemit. Metu autem cladis eorum cætera multitudine in fugam uersa omnes compulsi in ciuitatem: eorum modo aggeres liberauit incendio. In hac autem pugna unum ex iudæis uiuum capi contigit: cumque Titus crucifigi pro muro iussit. Si forte reliqui uel hoc spectaculo territi considerent. Post eius uero discessum etiam dux idumeorum iohannes dum ante muros cum noto milite loquitur a quodā arabe pectus sagitta percussus continuo periit: magnumque & iudæis luctum & seditionis mœrorem reliquit. Nam & manu promptus erat & sapientia nobilis.

Concutitur timore exercitus romanorum eo quod turris quædam lapsa sit nocte: & propter maximum sonitum timuerunt romani: credentes hostes castra inuasisse: percutiunt muros illis machinis murumque uicinorum frangunt.

Cap. XI.

Nocte uero quæ secuta est incredibilis tumultus romanis incidit. Nam cum tres turres imperator Titus quinquagenum cubitorum cōstrui præcepisset ut his per aggeres singulos positis: hinc hostes in muro stantes facilius in fugam uerteret: una earum sponte sua nocte intempesta lapsa est. Ingenti uero sonitu facto metus occupauit exercitum. Cognari autem aliquid iudæos suspicari ad arma currebant: eaque re turba in legionibus ac tumultus erat. Cunctique nemo quid accidisset referre possent: diu queruli alius aliud opinabantur: nullisque interuenientibus hostibus semetipsos timebant: signumque diligenter singuli a proximis requirebant tanquam idumei castra iam possiderent: laurualique terrore capti uidebantur donec Titus cognitis quæ res erant uerum cunctis indicari iussit: tandemque tumultus eo nuntio conqueiuit. Iudæi

quidem cætera fortiter sustinentes male turribus affecti sunt. Machinis enim leuioribus & iaculatoribus ac sagittariis saxorumque tormentis inde feriebantur. Sed neque harum æquare ipsi poterant celsitudinem & turres excidendi spes non erat. Cunctique euertri propter grauitatem neque incendi propterea quod ferro tegebantur facile non possent ultra iactum tæli fugientes arietum impetum non uitabant: qui sine intermissione ferientes paulatim aliquid proficiebant. Itaque muro iam cedente magno arieti romanorum: quem iudæi Niconam uocabant quæ omnia uinceret quamuis & antea defessi erant pugna & uigiliis cum longe ab oppido pernoctarent: tamen etiam negligētia uel quod male consulerent murum sibi superuacuum esse credentes: quibus alia duo munimenta sustinere lassati plurimi recessere.

Ingrediuntur romani ea porta qua murus fractus erat: dimicatur postea unde iudæi audacia resistebant: romani uero belli peruia uincebant.

Cap. XII.

Um autem romani qua primum muæ Niconas peruerat ascendissent ad secundum omnes iudæi relictis custodibus refugerunt. Portis autem romani qui transierunt patefactis exercitum receperunt. Et hi quidem hoc modo potiti muro die. xv. mensis maii & partem eius maximā diruunt: ad septentrionalem ciuitatis regionem quæ ante Cestus uastauerat. Titus autem notato quia asyriorum castrum est militem transfert: occupato enim quod in ter cedrona fuerat spatio & ultra sagittæ iactum a secundo muro sepatus expugnationē statim ingressus est. Tunc igitur partiti muæ iudæi fortiter resisterunt. Et iohannes quidem eiusque socii ex antonia & septentrionali porticu templi ab Alexandri monumento pugnant. Symonis autem manus iuxta monumentum iohannis aditum clauerant usque ad portam qua in Hippico turrim aqua inducebat. Sæpe autem profilientes e portis cōminus dimicabant: fugatique a muris in conflictu quidē romanorum disciplina propter imperitiā uincebant: in murali autem certamine supabant. Eos autem fortuna atque sciam iudæos uero et audacia quæ timor aleret sustēbat quæ natura erat in calamitatibus dura.

Iudæi sperant salutem: romani uictoriā: unde ex iudæis quis fuisset promptior ad pericula is primus erat: ex romanis uero: quæ fortem se præferat: quia Titus semper aderat.

Cap. XIII.

Ad hæc autem & istis suberat spes salutis & romanis citæ uictoriæ. Neutros autem lassitudo fatigabat: sed aggressiones murorumque oppugnationes & excursus crebri per cuneos diebus totis agebant: nullaque præliorum species aberat cum a prima luce incipientia utriusque in somnis & die grauior nox dirimeret. His quidē occupatū iri muæ cōtinuo metuentibus: illis uero ne iudæi castra puaderent: itaque in armis pernoctantes prima luce utriusque pugnae partem erant. Et iudæi quidē certabant quis esset promptior ad periculū eorum modo gratia emineret a ducibus suis. Maxime uero Symonis eos metus ac reuerentia cōmouebat: nullum singuli subiectorum colebant: ut ad semet quoque interficiēdos parati essent: si hoc ille iussisset. Romanos autem ad uirtutē hortabat cōsuetudo uincendi: & quia uinci non assueuerat crebraque militiæ exercitatiōesque perpetuæ & imperii magnitudo. Ante oia uero Titus semp̄ ubique præsens. Nam & inertiam spectante atque opitulante Cæsare grauissimū facinus uidebatur: & ei qui bene decertasset testis aderat qui rependeret præmium. Præterea fructus erat uel cognosci solum principis uirum fortem: iccirco multorum malorum rebus alacritas demonstrata est.

Quidam Longinus in medios hostes irruit: duobusque interfectis ex mediis hostibus ad suos reuertitur.

Cap. XIII.

Denique istis ipsis diebus ualidissima iudæorum acie instructa per mœnibus tælisque utriusque missis quidam longinus de numero equitū ex acie romana progressus in mediā aciem iudæorum irruit: hisque deiectis hoc ipetu duos fortissimos pemit unius obuiā redēs ore percussit: alterius eodē tælo: quod priori extraxerat trāsfixo latere refugientis & ex mediis hostibus ad suos primos occurrit. Ille quidē ob uirtutē insignis erat: æmuli autem eius fortitudinis multi extiterunt. Et iudæi quidē negligēter quod paterent tantummodo quæliter afficerent considerabant: morsque his leuissima ducebatur: si quo interfecto hoste cecidissent. Titus autem non minus salutem militis quæ uictoriæ cōsulebat & temerarios ipetus despationē dicens: solā uero eē uirtutē si quis prudenter & caute sine proprio incommodo fortiter faceret in ea re potius quæ piculū non haberet diros eē percipiebat.

Castor quidam ex iudæis simulat uelle inire fedus cum Tito ut aliquantulum cōqueat: ut Symon interim consulat de rebus occurrentibus: fingitque quosdam socios uelle pacem: quosdā uero accessus his titus uehementius utebat arietibus: diruptoque muro cum militibus ingrediē. Cap. XV.

Taque septentrionali parte mediæ turri applicat arietem in quæ iudæus quidā ueritus ac subdolos castor noie cum. x. aliis militibus suis delituerat fugatis cæteris formidie sagittarum. Hi cum pauidi soporatis aliquādiu quiescent cōcussa turri surgunt. Extentisque manibus castor ueluti supplex cæsare implorabat: & uoce miserabili ut si hic parceret obtestabatur. Cui Titus pro simplicitate sua credulus itaque iudæos existimans belli poenitere: arietes quidē impulsione cessare iubet ac sagittarios a supplicibus prohibet. Castori autem quod uellet eloqui prmitit. Cunctique ille respondit ad foedus uelle descendere: Titus gratulari se ait si oēs eadem sentire uoluissent: paratque aio fidem pacis etiam ciuitati daturum. Sed cum ex illis. x. castoris sociis quing. itidem supplices esse

HH IIII

simularent: ceteri nunq̄ se romanis seruituros clamant dum moti liberis liceat. Deniq; illis super hoc ambigentibus cessabat expugnatio. Castor autē interea Symonem per internuntios admonebat: ut dum uacuum esset tempus de rebus urgentibus consilium caperet: paulisper enim se illudere imperatori romano. Simul autem hoc agens ad pacem rogare contradicentes socios uidebatur. Illi autem uelut hæc referentes in thoracas nudos fixere gladios hisq; percussis uelut interfecti ceciderunt. Titus uero eiusq; socii obstupere tanta eorū pertinacia cū ex inferiori loco quod factum erat uere uidere non potuissent: mirabanturq; simul audaciam & calamitati miserabant. Interea castorem ad natem quidam sagitta percussit. Tumq; ille tælum extractum imperatori ostēdens iniqua se perpeti querebatur. At Titus incusato qui hoc emiserat astantem iospum dirigit ut castori dextram porrigeret. Verum is neq; se iturum nihil enim sanum supplices cogitare respondit: & amicos qui uoluerē ire prohibuit. Cum uero quidam ex profugis Aeneas iturum sese dixisset ad eum & inuitate Castore ut etiam q̄ secum ferret argentum aliquid susciperet. Ad hæc cum ille studiose aperto sinu cucurrisset: ille super eum saxum demisit. Et ipsum quidem quomō præcauerat ferre non potuit: alterum uero militem qui aderat uulnerauit. Cæsar uero fallaciam reputans intellexit misericordiam in bello nocere: minusq; decipi calliditate scæuitiam: arietis impulsione iracundia fraudis uehementius utebatur. Castor autem eiusq; socii turrim ictibus iaccedentem incendunt: perq; flammam in eiusdem missi cuniculis iterum magni animi opinionem apud romanos habuere tanq̄ se ignibus tradidissent. Capit autem hac parte murum titus die quōto postq̄ primum cœperat: fugatisq; inde iudæis intro cum lectis mille transiit: quos circa se habebat armatis ubi noua ciuitas & lanæ uenditores erant: fabriq; ærarij: uestiumq; mercatus: & ad murum angustæ uia transuersæ tendebant. Enim uero si uel statim muri disturbasset maximam partem uel quæ cœperat lege belli uastasset: nullum credo damnum uictoriæ fuisset admixtum. Nunc at iudæos male tractando exoratum iri sperans cū liceret capere facile discessioni aditum non dilatauit. Nec enim quibus consulebat insidiosos sibi putabat.

Ingresso titus: iudæi circūcludunt romanos: multosq; ex eis occidit & nisi titus ferret opē: uix euasissent: ad ultimum murum sunt expulsi. Titus iterum aggreditur: ad illum murum irrui: totamq; partem illam dirimit præsidia ponit munit turre & loca: alia parte ciuitatem aggredit: eosq; hortat ut ueller saluari & Iosephus oratiōe patriæ: idē eos hortabat. Cap. XVI.

DEniq; postq̄ ingressus est: neq; occidi quemq; permisit eorū qui cōprehendebant neq; domus incendi sed tam seditiosis si pugnare uellent sine populi detrimento copiā dabat q̄ ipsi populo fortunas pprias se redituq; pollicebatur. Plurimi namq; petebant sibi ciuitatem seruari: tēplum uero ciuitati. At. n. populū quidem ad ea quæ hortabat & antea paratum habebat bellicosū at pro inertia ducebant humanitatē. Titūq; in belli aīo q̄ ceteram ciuitatē tenere non possēt has pponere conditiones putabant: mortē populo denunciantes: & si uerbū quicq; de traditione fecisset pacem uel nominasset mox interficiendū eū esse minitantes. Romanis qui introire alij per uiaq; angustias obstabant: alij ex ædibus alij muq; per superiores ptes egressi pugnare cœperunt. Quibus rebus perturbati custodes de muro sese demiserāt relictiis turribus in castra recessere. Clamor at audiebat militū intra ciuitatē q̄ ab hostibus cingerent: foris at degentium clausis cōtubernalibus metuentiū crescēte numero iudæorū: & ppter locorū peritiam uiarūq; sciam præualente multiq; romanorū trucidabantur: & ab incumbētib; pellebant cum magis necessitate resisterent. Nec. n. multi simul fugiendi copia per angustias muri patebat: oēsq; pene qui transferant perempti fuissent nisi Titus eis opem tulisset. Dispositis enim per summa uiarum sagittariis: & ubi plus erat multitudinis astans missilibus hostes abigebat: & cū eo Domitius Sabinus uir bonus etiam in illo prælio comprobatus: durauitq; tādū sagittis eos prohibens irruere: donec omnes milites recessere. Romani quidem ita secundo muro potiti ad extremū pulsi sunt. Oppidanis uero qui pugnaces erant spiritus creuit & secundis rebus amentes erant: neq; romanos aufuros esse ad ciuitatem accedere suspicantes: neq; uinci se posse si ad prælium processissent. Nam quia iniqui erant officiebat eorum sententia deus: & neq; romanorū multo maiore illa quæ pulsa fuerat superesse cernebant: neq; famē iamq; serpētē. Adhuc enim malis publicis alebantur: & sanguinē ciuitatis bibebant: ppter bonos aut continebatur exitiū & penuria uictus iam multi defecerant: populi tamen interitū seditiosū p uelamine sui ducebant: & solos eos q̄ pacem nō pbarent saluos esse cupiebant quicq; uiuere cōtra romanos optarēt. Contrariā uero multitudinē uelut onus quoddā consumi gratulabant: & ita quidē circa suos affecti erant. Romanos autē q̄ ciuitatem ite ingredi conabant armati prohibuerūt disiectis muri partibus obiectū corporum præmunis: ac per triduum sustinere fortiter dimicantes. Quarto autē die Titū uehementius aggressum nequaq; ferre potuerunt: sed ui coacti rursus quo antea refugerūt: ille at interim muro potitus totam eius septentrionalem partē statim deposuit. In meridiana uero p turre præsidia collocauit: iamq; tertium murum aggredi cogitabat. Videbatur autem breuissimi temporis eius obsidio: spatiumq; consilij seditiosus esse dandum si quid disturbance secundi muri aut famis metu dimitterent nec enim diutius eis prædas posse sufficere: & ipse otio commode utebat:

nam cum dies aduenisset quo militibus oportebat alimenta distribui in conspicuo hostibus loco iussit duces ordinato exercitu pecuniam singulis numerare. Illi autē prolatis armis: & inuolucris & uaginis septiq; procedunt eq̄tib; ornatos equos ducentibus: locaq; suburbana p multum spatium auro argentoq; lucebant: illo autē spectaculo nihil aut iocundius suis aut horribilius hostibus uidebat. Spectantibus. n. & uetera plena erant mœnia & septentrionalis regio. Quin & domos refertas intuentibus cerneret: nullamq; ciuitatis partē non infusā multitudo regebat. Metus autē quis audacissimos cœperat oēm simul exercitum armorūq; pulchritudinem conspicientes: & ordinationē uirorum. Et fortasse ad illā speciem seditiosū aīo mutauissent: nisi malorū immanitate quæ in populū cōmiserant dandam sibi ueniam a romanis desperassent imminente si destitissent morte supplicij bello mori præstabilius esse ducebant. Præualebat et fatum quod innocentes cū innocentibus: & ciuitatē cum seditiosis perire decreuerat: quadriduo p singulas legiones alimēta consecuti sunt. Quinto autē die cum oīa faciens Titus nihil iudæis pacatū cogitare sensisset: bifariam diuiso exercitu Antonia uersus ad ioannis monumentū aggeres ichoauit: ista parte superiorem ciuitatē captum iri cogitans & per Antonia tēplum. Nāq; hoc nisi cœpisset: nec oppidum quidem tutum erat obtinere: in utraq; autē parte duo aggeres erigebant: a singulis agminibus singuli. Et iuxta monumentū quidem operantes a iudæis: & Symonis sociis infestantibus prohibebantur: ad Antonia uero ab ioannis sociis cū multitudine zelotarū nō solum quia de superiori loco pugnabant: uerū etiam quia machinis iam uti didicerant. Paulatim enim usūs quotidianus aluit peritiam: habebant autē balistas trecentas: & quadraginta tormenta saxorum: quibus difficiliorem aggerum extructionem romanis efficiebant. Titus autē sibi saluam fore fortunam sciens & peritiam esse ciuitatem una & obsidioni uehementer instabat: nec pœnitentiam iudæis suadere cessabat consiliūq; factis admiscens & orationem sæpe armis efficaciorē cognoscens tam ipsos ut saluari uellent rogabat: tradita sibi ciuitate quæ iam capta uideretur: quam & Iospum allegabat patria lingua uerba facturum: sperans eos hominis gentilis monitu aliquid remissuros.

Iosephus circuit ciuitatem ea parte qua possit audiri facilius iudæorū orat ne uelint romanis resistere: persuadetq; pluribus uerbis: illi uero conuictis eum afficiunt. Cap. XVII.

Taq; Iospus murum circūiens simulq; extra tæli iactum stans unde ex audiri facilius posset multis orabat: ut sibi ac populo parcerent tēplo ac patriæ neue contra hæc fierent alienigenis duriores. Romanos. n. sancta reuereri cum quibus nulla sibi societas eēt: manusq; suas ad hoc usq; cohibere. Ipsos uero in his edoctos conseruare possent sponte ad eorū interitum ruere quin potius uidere muros concidisse firmiores: excisis uero infirmiores superesse romanorūq; uires cognoscerēt sustinere non posse: hisq; seruire non esse nouū: neq; inexpertum iudæis. Nā licet pulchrum sit pro libertate pugnare tamen id in principio decere fieri. Semel autē subditum qui multo tpe paruisset imperio iugū excuri: malæ mortis cupidū non libertatis morē uideri. Debere autē dedignari dominos humiliores nō quorū in potestate sunt oīa. Nam quid romanos effugisse: nisi q̄ pp æstus aut frigora esset inutile: imo uero trāsisse ad eos undiq; fortunam: deūq; per singulas nationes ducentē imperium tum esse in italia. Hanc autē ualidissimam legē tam feris bestis quam hoibus esse p̄finitam potentioribus cedere: quosq; armis ingētes obedire uictoriæ. Iccirco et maiores eorū quam multum & aīs & corporibus & aliis subsidiis meliores cessissent romanis q̄ nisi deum scissent illis fauere nūq; perpeffi fuissent: ipsos uero quia tunc refertos resistere: cū ex magna parte capta sit ciuitas: ciues autē etiam si muros integros haberent excidio pariter affecti sunt. Nec. n. latere romanos quæ fames teneat ciuitatem & modo quē consumi populū continuo uero etiam bellatores interituros: nam & si romani desierint & ab obsidione cessauerint neq; ciuitate strictis gladiis irruerint: iudæis tamen inexpugnabile bellū intus assidere q̄ horis singulis alere: nisi forte quoq; contra famē arma caperent ac dimicarent: soli q; possent etiā clades superare. His addebat optimū esse ante intolerabilem calamitatē mutare sententiam dumq; liceret salutare consiliū sequi: nec enim antea gestorū causā succensere romanos nisi ad finē usq; insolentes fuissent: natura eos esse in imperio mansuetos atq; iracundiæ præferre: quod utile est. Vtile autē putare neq; ciuitatē uacua uiris neq; desertā habere prouinciā: iccirco uelle impatorē cum his dextrā iungere: nec. n. cuiq; salutem datūq; si cœperit ciuitatē p̄fertim q̄ nec inextremis ei claudibus rogati paruerunt. Breui at muq; quoq; tertiu captū iri priores q̄ capti sunt fidē facere. Et quis perrūpi tutamina non possint famē pro romanis pugnaturā. His monentem Iospū multi in muro stantes uituperabant multi uero conuictis: nonnulli et iaculis apperebant. Ille autē cum manifestis eos calamitatibus minime flecteret ad gentiles transit historias.

Iosephus clamat aduersus iudæos adducēs diuersa exempla maiorum: ut uelint redere: deūq; eis aduersam esse: propterea amplius ne uelint resistere. Cap. XVIII.

Miseri uociferans uirorūq; auxiliatorū imemores armis & manibus cū romanis bellū geritis: q̄si quem aliu sic uicerimus. Quando autē non deus oīum conditor iudæorū defensor est: si lædantur: non respicietis. Vnde progressi pugnatis quantūq; auxiliatorem uiolastis: Non recordamini opera diuina parentum: atq; hunc sanctum locum quanta

bella nobis aliquando peregit. Ego aut facta dei narrare auribus indignis horresco: sed tamen audite ut cognoscatis non solum uos romanis sed etiam deo resistere. Nechias qui tunc erat rex aegyptiorum: idemque Pharaon uocabatur cum infinita manu descendit: reginamque Sarā nostri generis rapuit. Quid igitur uir eius Abraā proauus noster? Armis credo ultus est iniuriā. At qui. ccc. & xviii. praefectos habebat: quoque singulis infinita multitudo parebat. An ipse quidem quiescere maluit absente deo? Puras aut manus ad hunc locum tendens: quē uos polluitis inuictum sibi auxiliatorē ad militiam legit. Nonne secunda uespera incorrupta regina remissa est ad maritū? Adorans aut quē uos gentili caede cruentastis: ac tremēs nocturnis somniis aegyptius exagitat us fugit: auroque & argento amantissimos deo donauit hebraeos dicā translata in aegyptum maiore nostrorum domiciliā. Qui cum annos. cccc. tyrannis ac regibus alienigenis subiaceret: armis ac manibus uicisci possent semetiplos deo potius pmisere. Quis nescit aegyptū repletam omni genere serpentium: omnique morbo corruptam? Quis terram infructuosam? quis Nili defectionē & continuas decem plagas? & ob hoc parentes nostros cum praesidio incruentos & sine periculo deduci: quos deus sibi sacerdotēs ducebat. Sed ab assyriis raptā nobis sanctam arcā palestina & dagon simul aegrum genuit: & iā tota gens quae rapuerat: corruptis uero occultis corpore: ac per ea cum cibo uisceribus exhaustis cymbalorum ac tympanorum sono manibus noxiis reportarunt sanctū placationibus expiantes deus erat qui haec parentibus administrabat: propterea quod omisissis armis ac manibus eius se iudicio pmisere. Rex assyriorum sennacherib cum totam ducens asiā ad hanc urbem castra posuisset: manibus non humanis cecidit: nam ab armis quiescentes in uotis erant: & angelus dei una uoce infinitū deleuit exercitum. Posteroque die excitatus assyrius. clxxxv. milia reperit mortuorum: atque ita cum reliquis hebraeos inermes: nec persequentes fugiebat. Scitis et in babilone seruitium: ubi per annos lxx. populus exultans non ante libertatē respexit quam eam dominus donaret qui eos etiam est psecutus: iterumque auxiliatori suo sacerdotū more seruiebant. Breuiter dicam: nullū est operae precium quod armis parentes nostri perfecerunt: aut non sine armis deo permessa potestate imperii. Domi aut manentes ut placebat iudici superabant. Pugnantes uero semper sepe ceciderunt. Nam ubi rege babiloniorum oppidū obsidente contra Hyeremiā praedicationē Sedechias rex noster cum eo congressus est: tam ipse captus est quam cum templo ciuitatē uidit excindi. At quin uidete quanto ille rex uestris ducibus: eiusque populus uobis erat mediocrior. Denique Hyeremiā uociferantem inuisos esse deo propter delicta quae in eum commiserat captum iri: aut nisi traderent ciuitatē: neque rex neque populus interfecit. Sed uos ut intus gesta praetermittam: neque digne possum iniquitates uestras exponere: me qui uobis salutem suadeam quiminitatibusque appetitis irati: quod uos uestrorum comonefacio peccatorum ne dici ea toleratis: quoque quotidie facta committitis. Idem tunc fuit cum antiocho qui dictus est Epiphanes: obsidente ciuitatem multis modis offensa diuinitate maiores nostri cum armis progressi: ipsi quidem in pugna perempti: oppidum uero ab hostibus direptum est: sanctumque per triennium sexque menses poenitus desolatum est. Et quid pluribus opus est. Ipsos romanos quis te contra iudaeorum gentes ad militiam prouocauit. Nonne indigenarū impietas: unde scire cepimus. Nonne a seditione maiorum quando Aristoboli & Hyrcani furor: & iter eos contentio Pompeium intulit ciuitati: & romanis deus indignos libertate subiecit. Denique tres menses obsessi quāquā nihil quale uos in sanctum legesque deliquerant: & maioribus ad bellum subsidii utebantur se tradiderunt. Antigoni autem filii Aristoboli nescimus exitum. Quo regnum obtinente: deus iterum captiuitate persequatur populum delinquentem. Et Herodes quidem Antipatri filius Sossium & romanum adduxit exercitum. Circundati uero per sex menses obsidebantur donec capti peccatorum suorum supplicia pependissent: direptaque est ab hostibus ciuitas: ita nunquam genti arma data sunt. Oppugnationi uero sine dubio cohaeret excidiū. Oportet ergo ut opinor sacri loci possessiones iudicium deo de omnibus promittere manusque tunc humanae contentere: cum a superno sibi duce non recedant. Vos autem qui ex his quae legis conditor bene dixit egistis? Quid quod is execratus est praetermisistis? Quantum autem illos: qui cito periire impietate superastis: nam occulta dedignant peccata: hoc est furta: insidias atque adulteria: rapinis: caedibus certatis: nouisque maleficiorum excogitastis uias. Sanctum uero templum factum est oium receptaculum & indigenarum manibus pollutus est locus: quē romani ex tam longinquo adorabant: multa per legē nostram de suis moribus derogantes. Deinde post haec in quē fuistis impii hunc auxiliatorē sperastis? Valde quidem iusti estis supplices priusque manibus adiutorē uestrum rogastis: Talibus rex uester precibus aduersum Assyrium supplicauit: cum magnū illum exercitū deus una nocte prostrauit. Similia uero assyrii romani committunt ut etiam simile ultionem speretis: nam ille quidem ab rege nostro accepta pecunia ut uastitati parceret ciuitatis neglecto iureiurando ad incēdium templi descendit. Romani autem solene poscunt tributum: quod parentes nostri eorum parentibus pensabant. Et si hoc impetrauerint neque populantes ciuitatē neque sancta oīno tangunt. Concedunt autem nobis familias liberas & possessiones tenere: sacrasque leges saluas manere patiuntur. In sania est profecto sperare deum talē circa iustos fore: qualis iniustis appuit: praesertim quod statim uicisci nouerit cum oportet. Denique assyrios prima nocte quae castra ciuitati admouerant: fregit quod si uia

uestram progeniē liberaret: romanos uero dignos poena iudicaret: confestim eis illo tpe sicut assyrii irasceretur: quo genti manus Pompeius attulit: quo post illum Sossius ascendit: quo Galileam Vespasianus excidit. Postremo non nunc Titus ciuitati appropinquaret. Sed neque magnus neque sossius passi sunt: & ciuitatē uictoria ceperunt. Vespasianus autem ex bello quod nobiscum gessit etiam imperium adeptus est. Nam Tito quidem etiam fontes uberiores profluunt: qui prius uobis aruerat. Denique ante huius aduentum. scitis & siloā & omnes extra ciuitatem fontes adeo defecisse ut ad utrumque aqua mercaretur. Nunc autem ita hostibus nostris largi sunt ut non modo ipsis & iumentis eorum: sed etiam hortis sufficiant. Denique huius prodigii: & ante periculum factum est in excidio ciuitatis quando supra memoratus babilonius rex cum exercitu uenit: qui & captā ciuitatem incendit & templum quous ut opinor nihil tunc illi quantum uos impie nunc commisissent. Itaque sanctis relictis deum fugisse putauerim. Hisque nunc adesse quibus cum bellum geritis. An bonus quidem uir domum flagitiorē fugiet & domesticos oderit? Deum uero malis uestris inhærere arbitramini qui etiam occulta conspiciat & audit oīa quae racentur. Quid autem apud uos tacetur? quid celatur quod non etiam planum inimicis factum est: iniquitates enim uestrae uelut in promptu nemine latent: inque dies singulos quis peior sit certamen habetis atque ita nequitia ut uirtutem demonstrare contenditis. Uerū tamen reliqua salutis uia est si uelitis & diuinitas confessis ac poenitentibus solet sese placabilis offerre. Arma proiicite: pudeat uos patriae iam diruta: conuertite oculos & prospicite eius quae proditis pulchritudine: quale oppidum: quale templum: quā multaque gentium munera. Quis in hoc flammis adducit: quis haec iam non esse desiderat? Et quid est hoc quod saluum esse debeat dignus? o lapidibus duriores. Si haec non ueris luminibus cernitis saltem familiarum uestrarum miseremini. Uersentur in conspectu cuiusque filii coniuges: & parentes: quos paulo post aut bellum aut fames absumpserit. Scio quia una cum his periclitabitur mihi mater & coniux: & familia non ignobilis domusque olyn clarissima: & fortasse propterea me quisque haec suadere crediderit. Interfocite illos: accipite mercedem salutis uestrae sanguinem meum. Ipse quoque mori paratus sum si post me respicistis.

Clamante Iosepho cum lachrymis ut uellent sedare non flexerunt aīos seditiosi: sed diu persistunt: ita ut cogere fame pīre: Tantam famē perpepsi sunt ut matres ex filiis ore cibum raperent: seditiosi illi domos uel irruebant ut cibum caperent: summa miseria & summa crudelitas describitur Symonis & Ioannis.

Cap. XIX.

I Nec Iosippo uociferante cum lachrymis seditiosi quidem: neque aīos flexerunt: neque tutā sibi mutationē fore iudicauerunt. Populus uero ad pfugiendum comotus est: & alii quidem possessionibus suis aliisque rebus carissimis exiguo precio uenundatis solidos quidem ne latrones eos deprahederent trasgluciebant. Qui uero ad romanos elapsi fuissent exonerato uentre habebant usui necessaria. Titus autem pluresque per agros quo uellet quisque pergere dimittebat: idque magis eos ad pfugiū hortabatur: quod intestinis malis carebant romanis conseruire: Ioannes autem & Symon cum sociis ne his magis pateret exitus quam ne romanis aditus obstruebant: & qui uel umbra suspicionis dedisset continuo necabatur. Ditionibus quidem manere et sicut profugere parca erat pereundi: nam quasi transfugere uoluisset pro matrimonio quisque occidebatur. Cum fame autem crescebat desperatio seditiosorum: & in dies singulos uirumque malum amplius accedebatur. Et palam quidem nulla erant frumenta: irrumpentes aut scrutabantur domos. Et siquidem inuenissent aliquid eos qui negauerunt uerberabant: si uero nihil inuenissent quasi diligentius celauissent tormentis itide afficiebant. Habendi autem argumenta erant corpora miserorum cum ea quae solidis uiribus starent abundare cibo putarentur. Tabidi autem transgluciebantur: nec rationis esse uidebatur statim fame morituros occidere: multi uero clara substantiam suā uno frumenti modio quod ditiores essent: itaque pauperes ordeī pmutarunt. Inclusi deinde intimis aēdiū rebus quidā summa penuria insectū triticum comedebant. Panem alii conficiebant ut necessitas metusque monuisset. Et mensa quidem nusquam apponebatur: sed incoctū subtrahentes igni cibum diripiebant: miserabilis autem erat uictus dignusque lachrymis spectaculum: cum potentiores quidem plus haberent: infirmiores autem iniuriam deploraret: quippe fames super oēs clades haberetur: nihil sic perdit hominem ut pudor: nam quod reuerētia dignum est in fame negligitur. Denique uxores uiris & filii parentibus: & quod miserimum matres cibum infantibus ex ipso ore rapiebant: & marcescentibus inter manus carissimis nemo parcebat quin uitae guttas auferret. Edentes uern talia non latebant: sed ubique aderant qui ista diriperent: nam sicubi clausam domū uidissent: eos qui intus erant cibum capere hoc suspicabant iudicio: statimque ruptis foribus irruebant: uictumque iam cotusum dentibus ex gutture poene reuocabat ipse faucibus strangulantes. Pulsabantur autem senes ne cibum defenderent: lacerabantur mulieres ea quae haberent in manibus occultantes: nullaque miseratio uel cani capitis uel infantiae sed abstractos pueros & ex buccello pendentes humo allidebant. Si quis autem incurrentes anteuenisset quodque rapturi fuerant deuorasset: tanquam si laesi cruentiores erant. Acerbissimos autem cruciatus excogitabant dummodo alimenta reperirent: nunc extruētes genitalium uias: nunc uirgis acutis podices trasfigendo. Horrendaque etiam auditu quis patiebatur in unius panis confossionem & unum pugnum farinae abditum indicaret. Tortores autem nec esuriebant: minus enim crudele uideretur quod ne-

cessitas speraret. Exercentes autem dementia suam sexque sibi diebus uaticam preparantes hisque occurrentes que per romanorum custodias agrestis oleris herbarumque gratia colligendae nocte repperissent: cum iam se hostes euasisse credebant: quae attulissent eripiebant: multumque supplicatibus & horribile dei nomen implorantibus ut aliquam partem sibi concederent: eorumque cum periculo sibi collegissent nihil poenitentis dabant: gratumque uidebatur si spoliati non perirent. Haec quidem humiliores a satellitibus patiebantur. Honorati uero ac diuites ad tyrannos producebant: quoque alii insidiarum falso accusati occidebantur: alii quae romanis perderent ciuitatem. Et plerumque delator subornatus agebat quod profugere uoluissent. Sic uero quae Symon expoliasset eum ad Ioannem remittebat: & quae Ioannes expoliasset eum Symon excipiebat: sibique inuicem propinabant sanguine popularium miserorumque cadauera patiebantur. Et de mirandis quidem erat causa in utrumque dissensio: scelestae uero concordia. Nam qui ex alienis malis parte alteri sibi totum uendicans non dedisset nequissimus uidebatur. Et qui non accepisset uelut boni alicuius dano dolebat: quae crudelitatis parte doluisset. Sigillatim quidem iniquitates eorum explanare non poterat: ut autem breuiter dicam neque aliam ciuitatem unquam talia perpeccam puto: neque ullam nationem post hominum memoriam malitia ferocioris fuisse. Postremo et gentibus hebraeorum maledicebant ut minus imperii uiderent in alienis. Verumtamen quod erat & seruos se & degeneris gentis abortiones esse confessi sunt. Denique ciuitatem ipsi euertere: & romanos inuitos hanc tristis admittere uictoriam coegerunt: tardiusque uenientem in templum igne poene traxere. Denique cum hi ardere superiorem ciuitatem uiderent: neque dolere neque illachrymari: sed apud romanos qui haec paterentur inuenti sunt. Verum quae per territorium gesta sunt postea cum rerum documentis dicemus.

Multi propter famem ciuitatem exeuntes capiebantur ex his multi incisis manibus ad Symonem & Ioannem mittebantur. Tito acclamante. ne tantam uellent pati miseriam: ipsi conuicti Tito & patri eius maledicebant.

Cap. XX.

Tito autem aggeres proficiebant quis a muro milites male afficerentur: parte uero equitatus directus iussit per ualles ad alimenta comportanda exeuntibus insidias tendi. Erant autem in his nonnulli et pugnatore: quibus iam minime praeda sufficeret: maior uero pars ex populo pauperes: quos profugere deterrebat pro affectibus suis metus: nec clara enim seditionis fieri posse sperabant: ut cum coniugibus ac liberis diffugerent: eosque latronibus relinquere non patiebantur uice sua iugulandos. Audaciores autem faciebat ad exeundum fames: restabatque iam latitantes egredi & ab omnibus capi. Deprehensi autem necessitate repugnabant: metu supplicii rerumque uidebatur supplicare. Post pugnam itaque uerberati: & ante mortem modis omnibus excruciatum contra murum excruciebantur. Tito quidem miserabilis uidebatur ista calamitas: cum iudaei in dies singulos quingenti nonnulli etiam plures caperentur: sed neque captos dimittere tutum erat tantumque asseruare multitudinem custodum uidebant esse custodiam: maxime uero propterea non prohibuit citius eos existimans ea facie remissuros: tanquam similia passuros nisi se dedissent. Milites autem diuersis modis suffugebant: ira & odio & ludibrii causa & propter multitudinem quam coepissent. Iamque spacium crucibus deerat: & corporibus cruce. Seditiosis uero tantum defuit ut ea clade mouerentur: quod etiam in contrariis eis cessit ad decurrendam reliquam multitudinem. Transfugae enim familiaribus ad murum tractis: & si qui erant popularium proniores ad pacem: & quae paterentur qui ad romanos profugerent demonstrabant: & qui comprehensum tenebantur eos supplices non captiuos esse dicebant. Ea res multos profugere cupientium donec uerum cognosceretur inhibuit. Fuerunt autem qui statim dilapsi sunt quasi ad ueram supplicium properantes. Illam enim ab hostibus mortem computatione famis requiem esse ducebant: multis autem captiuorum Titus etiam manus abscindi precepit: eosque ad Ioannem & Symonem intromisit ut propter calamitatem nec uiderentur profugi: nec crederent: saltem nunc desinerent admonens: nec uere compellerent ad excidium ciuitatis lucrarentur. In extremis mutata uoluntate: & proprias animas & patriam tantam & templum cuius participem non habebant. Simul autem dictis aggeres circueundo operantes urgebat ueluti facta uerbis non multo post secutura. Ad haec in muros stantes & ipsi caelari: & patri eius maledicebant: mortemque se continere clamabant: eamque seruituti recte praeferre: multa uero mala in romanos facere dum sperant se nec patriam curare ut ipse diceret pituros mundumque deo templum hoc melius esse quam his secutus sit qui incoheret: quem ipsi quoque auxiliatorem habentes omnibus interminationibus illudores quibus facta non addere finem enim dei esse. Talia conuicti admiscentes uociferabantur.

Antiochus apiphanes cum macedonibus: admiratur romanos quod muros non adeant: ipse cum suis muros adiit multi ex his fugiunt & multi interficiunt: post a Tito ageres fiunt: ad motus ad muros Symon fossam intus facta submisso igne ageres ruunt: & incendunt: Symonque cum multis aliis proficiscitur in machinas illas: easque incendunt: cum romanis congreduunt: ita ut non diudicari possit amicus ab inimico: quodque ex romanis corruptis machinis desperabat ciuitatem captum iri. Cap. XXI.

Inter haec antiochus quoque aderat Epiphanes: multos alios armatos ducens: & praeterea caterua stipatus qui macedones appellabantur: omnes aetate pares & paulo magis perceres adolescentuli more macedonum instructi armis & eruditi unde et nomen habebant: plerique tamen famam gentis aequare non poterant. Omnia enim regum qui romanos

parebant: felicissimum comagenum fieri contigit priusque fortuna mutaretur. Ostendit ille quoque in senecta aetate nullum ante mortem beatum dici oportere. Carege filius eius adhuc eo uigente praeterea se mirari aiebat: quidnam esset quod romanos adire pigebat muros. Erat enim bellator ipse naturaque promptissimus: tatumque uiribus ut multum peccaret audacia. Cum uero Titus ad hoc subrisisset: laboreque eodem esse dixisset: sicut erat antiochus cum macedonibus in murum impetum fecit: & ipse qui deum pro uiribus suis ac peritia cauebat tela iudaeorum sagittis eos appetens adolescentuli autem omnes praeter paucos attriti sunt. Nam pudore promissionis diutius pugna certauerat: & ad extremum multi facti recessere: hoc reputantes quod etiam uiris macedonibus uincere cupientibus fortuna opus sit facti sunt: cum totos dies septem & decem laborassent ingentes enim quatuor acti sunt: & unus quidem qui erat ad Antoniam & a quinta legione fuerat extructus contra medium stagnum quod strunthium uocatur: alter uero a. xii. uiginti cubitis distans. Decima uero legio quae supra memoratis praestabat in septentrionali parte opus exererat: ubi stagnum est quod appellatur amigdalon. Adhuc autem quindecim legio. xxx. descendente cubitis aggerem fecit ad pontificis monumentum. Iam uero admotis aggeribus Ioannes suffossa intus terra usque ad aggeres Antoniam uersus dispositis per cuniculum subdibus opera suspendit: illataque silua pice ac bitumine illita ignem immittit. Succensus autem fulcimentis fossa repente subsedit: cum magno sonitu in ea aggeres decidere: ac primo quidem cum puluere fumus ex alto excitatus est cum igne ruina concluderet. Peracta uero materia: qua praestabatur flamma iam clara apparere. Et romanos repentini quidem facti stupor occupat molitionem iudaeorum aegre feriebant: iamque se uicisse credentium: & spes eos cassam refrigit: & in postea subuenire aduersus ignem minus utile uidebatur et si esset extinctus semel aggeribus deuoratis. Biduo uero post alios etiam aggeres Symon cum focis aggreditur. Illa enim parte romanis admotis arietibus concutere murum coeperant. Testeus autem quidam ex Garisi ortus ciuitate galileae & Magassarius ex regalibus familiis marianus: cumque his Adiabenus quidam filius Nabatae nomen habens ex fortuna Egiras: cuius est interpretatio claudus: raptis facibus in machinas euolarunt: hisque uiris neque audaciores in illo bello extra ciuitatem apparuerunt neque magis horrendi. Nam uelut in amicos: non ut in agmen hostium excurrerent nihil contacti sunt aut subistere: sed per medios inimicos facto impetu machinas incendere. Acti autem missilibus & gladius detrusi non prius a periculo dimoti sunt quam ignis instrumenta corripere. Sublata uero iam flamma romani quidem concurrentes e castris auxilio properabant: iudaei uero ex muro eas prohibebant: manusque cum his conferebant qui flammam extinguere conarentur propriis corporibus nullo modo parcetes. Et illi quidem arietes igni subtrahere cum eorum tegmina cremarentur: iudaei etiam per flammam eos retinere certabant: & quis seruens nacti essent: ferum tamen arietes non amiserunt. Hinc autem auxiliantes flamma transiit: & aggeres iam occupabat incendium. Itaque romani flamma circumdanti: quoniam seruare posse opera desperabant in castra descendunt. Iudaei uero magis instabant: cum semper eorum numerus cresceret ex ciuitate accedentibus adiumentis minusque cautos haberent impetus freti uictoria. Progressi autem usque ad munimenta castrorum praelio cum eorum custodibus dimicabant. Est ergo quaedam pro castris per uices stantium armatorum & acerbissima in eos sanctio romanorum: ut qui loco de qualibet causa cessisset occideret: hi poenali loco de gloriosa morte praeterea steterunt fortiter: eorumque necessitate simul ac pudore plurimi fugientium redierunt: balistisque in muro dispositis ex ciuitate accedente multitudinem prohibebant: nihil pro cautione siue turamine suorum corporum prouidentem: nam quoscumque obuios habuissent cum his congredebantur iudaei: & in spicula irruentes incaute ipsis corporibus inimicos feriebant. Sed neque hi iactus magis quam fiducia superabant: & romani plus audaciae quam quae male tractarentur cedebant. Iam uero Titus aderat ab Antonia quo secesserat locum alius aggeribus praecipiens: multumque increpatis militibus si cum hostibus muros optinebant in suis periclitarentur: & uelut ex carcere contra se dimissis iudaeis obsessorum paterentur ipsi fortunam cum electis militibus hostes alate circueuntes: illi autem cum mora ferirentur contra eum conuersi durabant: mixta uero acie puluis quidem lumina: clamor uero aures exuperabat. Neque autem amicum quisquam interno scere poterat aut inimicum. Iudaeis autem non tam uirum fiducia quantum salutis desperatione praesertantibus: etiam Romanos pudor armorum & gloriae & praesentiae periclitatis Caesaris reddidit fortiores. Itaque putauere in eos ad extremum nimiam ferocitate aiorum uel totam multitudinem iudaeorum fuisse rapturos nisi praeterea pugnae momento in ciuitatem se recepissent. Corruptis autem aggeribus romani sono tenebantur quod tam longum laborem una hora perdidere: & multi qui dem solutis machinis captum iri ciuitatem iam desperabant.

Consultis duces Titus quid faciendum: an aggredi muros debeant an ageres struendi: aut permittendum quod ipsi fame coacti ciuitatem sint tradituri: an circueunda sit ciuitas ne exitum habeat: sicque dicit Titus opus non paruū sed inextricabile romanos esse facturos. Cap. XXII.

Titus autem cum ducibus quid fieret deliberabat. Et callidioribus quidem placebat omnino admoto milite uel muros experiri: adhuc enim iudaeos cum exercitus parte dimicasse: uniuersi uero militis impetum tolerare non posse uerum sagittis esse obruendos.

Prudentiores autem rursus aggeres fieri suadebant: alii & sine aggeribus affideri gressus eorum: tummodo obseruantes: ac ne uictus intro ferretur monebant: & ciuitatem fami relinquere: neque cum hoste manu confingere: nec enim expugnari eorum confidentiam posse: quibus operatum est ferro procumbere: uel etiam sine hoc interficere: quæ scaturior est cupiditas: ipsi autem Tito cæsarum quidem prorsus tanto cum exercitu honestum non uidebatur & pugnare cum his superuacuum qui semetipsum perdituri essent. Aggeres autem fieri impendiorum penuria operosum iudicabat: egressus uero ciuitatis obseruari operosius. Nec enim circumdari eam propter magnitudinem locorumque difficultatem ab exercitu posse: & propterea ad excursus incautum: contra manifestam uero uiam obseruatam occultas uias excogitatos iudeos tam necessitate quam locorum scientia. Si quid autem clam esset illatum diutius obsidionem trahendam uerendumque: ne uictoria gloriâ diminuat temporis longitudo. Hæc enim quidem effici posse: sed celeritatem ante gloriâ duci debere tamē si celeritate uti uelit & cautione totam muro cingere ciuitatem. Hoc enim modo omnes exitus posse percludi: & iudeos aut omnibus modis salute desperata ciuitate tradituros aut fame uictos facillime capiendos: aliter enim se non posse quiescere: uerum & aggeres curaturum esse: cum infirmiores habeat qui prohibent: si cuique magnum opus & inextricabile uideatur eum considerare debere quod neque paruorum opus romanos decebat facere: & sine labore magnum quid perficere ne deo quidem facile sit.

Exhortatus Titus his uerbis duces iubet exercitus in opera distribuere: murumque circa ciuitatem cum castellis. ii. per suos construi fecit mira celeritatis: nocteque quilibet suo ordine ac uigilia explorabat: uigileque sonos inter se sortiebantur.

Cap. XXIII.

Is duces exhortatus iubet eos exercitus in opera distribuere. Diuinus autem quidē impetus militibus incidit: ambitumque periti non solum rectores inter se uerum ipsi etiam ordines certabant. Et miles quidem decatarcho. Decatarchus autem Ecatontarcho isque Chiliarcho placere properabat. Chiliarchorum uero ostentatio ad duces usque pertinebat. Ducum uero certamina Cæsar ipse diiudicabat. In dies enim singulos circuiens opus sepiissime inspiciebat. Cæptum enim a castris assyriorum: ubi ipse tendebat ad inferiorē cenopolim murum duxit. Hinc per cedronem ad Elcona montem reuertens a meridie montem complectitur usque ad saxum quod per insterconos uocatur: eius proximum collem qui super uallem imminet. Siloā ac inde ad occidentē flexo ædificio ad uallem fontis descendit. Hinc subiens ad Anani pontificis monumentum circumdato monte ubi Pompeius castra posuerat: ad septentrionalem redit regionem eam cum præcessisset ad uici partem cui nomen est crebitomicus. Post illum Herodis monumentum ab oriente clausum castris suis coniunxit unde cæperat murus quidem uno minus. xl. stadiis erat. Adhuc autem foris castella. xiii. ædificata sunt: eorum gyrus denis stadiis numerabatur. Totum autem opus triduo constructum est ut id quidem dignum mensibus uideretur: celeritas uero fide careret. Muro autem circumclusa ciuitate per castella custodibus collocatis: primam quidem uigiliam noctis ipse circuiens explorabat. Secunda uero Alexandro permisit. Tertia uero obtigit agminum ducibus. Somnos autem uigiles inter se sortiebantur: totaque nocte per castellorum spatia circuibant.

Ablata facultate exeundi fame omnes moriebantur: unus alium mori intuebatur: non erat facultas sepeliri: latrones uero ex mortuis esse uestes risu expoliabant: multi ex muris in fossas precipiebantur: quæ uidens Titus ingemuit.

Cap. XXIII.

Vdæis autem cum exeundi facultate: omnis etiam spes salutis a decepta est: auctaque iam fames tota domus ac familia depaſcebatur. Et tecta quidem plena erant mulieribus exanimatis atque infantibus: uirum autem angusta senibus mortuis. Adolescentes autem ac iuuenes turgidi uelut umbra mortuorum per oppidum uoluerant & ubi quem casus occupauerat decidebant. Sepelire autem funera neque poterat præ labore: & eos quibus aliqua uis supererat pigebat & propter multitudinem mortuorum: & quod de ipsis erat incertum. Denique super eos quos sepelierant multi moriebantur. Multi autem ad sepulchra priusque fati dies ueniret & uiui properabant: neque luctus in illis calamitatibus neque fletus erat: sed fame superabantur affectus. Siccis autem oculis & corruptis oribus qui tardius morerentur eos qui ante se requiescerent tuebantur. Altum uero silentium ciuitatem plenaque mortuis nox compræhenderat. Et latrones his acerbiore domus enim tantum sepulchra erant: & cadauera spoliabant uelamina corporibus detrahentes cum risu egrediebantur. Hisque gladiatorum mucrones propinabant: nonnullisque iactantium adhuc spirantes ferro experiendi causa transuerberabant. Si quis autem manum rogasset aut ferrum sibi commodari quo fame euaderet: superbissime negligebatur. Animas uero efflantium quisque in morte templum obtutibus intuebatur cum uiuos relinqueret seditiosos. Illi autem primo quidem sumptu publico iubebant mortuos seperiri cum dolorem ferre non possent. Deinde quod non sufficebant in ualles eos ex muro præcipitabant. Quas circuiens Titus ubi plenas cadaueribus uidit: atque sanie tabefactis corporibus defluentes ingemuit & extensis manibus deum testabatur factum illud suum non esse. Ciuitas quidem ita erat affecta.

Romani uidentes seditiosos fame cruciati letantur: copiam maximam frumenti iudeis ostendendo ad maiorem dolore: Titus etiam aggeres inchoabat ut uideret si uellent tradere ciuitatem miseratus eorum calamitatem: seditiosi uero non placabantur.

Cap. XXV.

Romani uero cum nemo iam seditiosorum auderet excurrere: nam etiam eos moror famelique tangebatur: dies lætos agebant. Frumenti aliarumque rerum necessariorum habentes copiam de syria proximisque prouiciis. Multi autem iuxta murum stantes magnaque alimentorum abundantiam demonstrantes satietate sui famem hostium incendebant. Seditiosis autem nihilomagi calamitate cedentibus Titus reliquias populi miseratus: & properans saltem hoc liberare quod superest: iterum aggeres inchoabat quaque difficulter materiam reperiret. Omnes enim ciuitati proximas siluas opera prima consumplerant. Ex nonagesimo uero stadio milites alias congregabant & ad antoniam solam ex quatuor partibus maiores prioribus aggeres struebatur. Cæsar autem agmina circuiens atque opus ugens demonstrabat: quod in manibus eorum latrones haberet. Sed illis poenitentia plane perierat: & animis & corporibus separati utrisque uelut alienis utebantur. Nec enim uel animas affectio mansuera uel corpora dolor tangebatur: qui etiam mortuam plebem quasi canes lacerabant: replebantque languentibus carcerem.

Symon mathiam cuius ciuitatem obtinuerat peremit cum tribus filiis suis: corpora sepeliri prohibuit: alios etiam nobiles occidi fecit.

Cap. XXVI.

Denique Symon & mathiam quidem per quem obtinuerat ciuitatem in cruciatum peremit boechi filius erat ex pontificibus populo maxime fidelis & carus. Is cum a Zelotis male populus tractaretur: quibus iam Ioannes accesserat ut adiutorem Symonem reciperet populo persuasit: nulla cum eo prius habita pactione: aut aliquid mali metuens. Ingressus autem ille postquam obtinuit ciuitatem: inimicum eum æque atque alios esse dicebat: qui pro se consilium dederat: uelut hoc simplicitate suasisset productum eum & accusatum quod cum romanis sentiret morte danauit: ne purgationis ei facultate concessa cum tribus filiis suis. Quartus enim ad Titum ante profugerat. Prius autem se occidi quam filios obsecrante: atque hæc pro illa quod ciuitatem ei apuissent gratiam postulante: ut aueret eius dolorem nouissimum iussit interfici. Ille quidem super cæcos in conspectu suo filios iugulatur coram romanis productus: ita enim Symon Anano magadi filio præceperat: qui erat eius satellitum crudelissimus: cauillatus si quid eum iuareret ad quos exire uoluisset. Corpora uero sepeliri prohibuit: post hos Ananias quidam pontifex filius Masabali nobilis & scriba curia uir fortis ex Amua genus ducens: & cum his xv. ex populo clariore necabantur. Iosippi uero patrem conclusum asseruabant: missosque præcone denunciant ne quis in ciuitate degentium uel colloqueretur cum eo: uel in unum ueniret prodicionis metu proposito: & eos qui hæc cum illo desererent ante questionem perimebant.

Quidam ex iudeis qui custodiebat turrinam a Symone sibi traditam: uidens tantam crudelitatem humano consilio cum quibusdam ex turri romanis signum dedit se traditurum turrinam: illi non credentes: cognito hoc a Symone illum ex turri in fossas proiecit: uidens hæc titus: & Iosephus saxo capite percussus letantur iudei credentes eum mortuum esse: respiciuit Iosephus uulnere: quo cognito seditiosos stupor inuadit: multi ad romanos profugiunt: multi ex profugis ab assiriis uentibus apertis occiduntur: eo quod aurum ex uentre eorum per sinum uentris exire cognouissent: Titus uero hac iniustitia cognita omnes interfecisset nisi esset maxima multitudo noxiorum: increpat milites titus: sed occulte multi occidebantur ob insaniam propter hoc pauci ad romanos amplius fugiebant.

Cap. XXVII.

Ista uidens quidam iudas filius Dudi unus ex numero præfectorum Symonis qui turrinam ab eo sibi creditam custodiebat. Fortasse quidem non nihil etiam misericordia crudeliter pereuntium: magis autem sui prouidentia conuocatis. x. fidelissimis contubernaliū quousque tadem inquit hæc mala sustinebimus: quam ue salutis spe habemus seruantes pessimo fidem. Ecce iam fames oppugnat: romani uero poene intus sunt. Symon autem bene quoque meritis fidelis est: metusque sibi etiam apud eum poene & apud romanos certa fœderis dexteram. Ergo age tradito muro & nosmet seruemus & ciuitatem. Nihil autem graue Symon patietur si cum de se desperauerit poenas citius pendet. His ubi decem assensu sunt mane cæteros quos subiectos habebat per diuersum dimittit: ne quid eorum quæ cogitauerat proderetur. Ipse uero de turri hora tertia romanos inuocabat: illorum autem alii superbiam contenebant: alii non credebant: alios et pigebat uelut mox capturos ciuitatem nullo periculo. Interea uero cum Titus ad murum cum armatis accederet: ante rem Symon cognouit: turrinamque uelociter occupat. Romanis eos inspectibus peremit: & per murum proiecit corpora mortuorum. Ibi que circuiens Iosippus: nec enim rogare cessabat: caput uulnereque lapide: statim attonitus cadit. Excursus autem ad eius casum factus est iudeorum: abreptusque esset in ciuitatem nisi Cæsar misisset: qui eum protegerent. Illis autem pugnantibus Iosippus quod tollitur nihil quod agere intelligens. Seditiosi uero tamquam interfecto quem maxime cupiebant cum læticia conclamauerunt. Dicunt autem hic nuncius per ciuitatem ex quo residua multitudinem moror tenuit uere pisse credentem: cuius fiducia profugere cogitabat. Audito autem Iosippi mater in carcere mor-

tuam esse filium suum ad custodes quidē ex iotapatibus hæc ait: certo se credere nec enim uiuio potiri. Secreto autē flens ad ancillas: hunc inquit fecunditatis recepisse fructū q̄ ne sepelire quidem sibi filium licuisset a quo sepeliri sperasset. Verum ne illam quidem mendaciū diutius cruciauit: neq; latrones refecit. Cito enim curato uulnere Iosippus respuit: progressusq; clamabat illos quidem non sibi multo post uulneris pœnas duros; populum aut rursus ad fidem rogabat. Vnde populo quidem fiducia: sediciosus uero stupor incidit eius aspectu. Profugorum autem alii statim de muro necessitate prosiliebant: alii uelut ad pugnam cum lampadibus progressi simulantes mox ad romanos profugiebant. Hos autem scæuiores ea quam intus pertulerant fortuna cōsequēbatur & fame quam domi reliquerant uelociorem apud romanos inueniebant ad exitum satietatem. Aderant autem inflati ex inedia & uelut morbo intercutis aqua turbidi. Deinde uacuata replentes corpora disrumpebatur: nisi q̄ periti desideria cohibuissent: paulatimq; cibum desueto corpore obtulissent. Verum & eos qui hoc modo seruariet alia plaga suscepit. Quidam enim apud syrios ex transfugis deprehenditur e simo uentris aureos colligēs. Transglutientes autem: ut supra diximus: eo ueniebant q̄ cunctos sediciosi scrutabantur: & maxima uis auri fuerat in ciuitate. Deniq; xii. atticis comparabant quod antea. xxv. ualebat. Verum hac arte per unum detecta totis castris fama percrebuit q̄ auro transfuge pleni uenirent. Arabum autem multitudo & Syri scissis uentribus supplicium minitabantur. Et hac ergo clade nullam credo scæuiores cōtigisse iudæis: yna deniq; nocte duorum milium patefacta sunt uiscera. Et hac Titus iniustitia cognita pœne iussisset auctores circūfuso equitatu iaculis appeti: nisi magna fuisset multitudo noxiorum: multoq; plures puniendi q̄ qui fuerant interempti. Conuocatis autem auxiliatorum ducibus itemq; militum romanorum: nam etiam militum quosdam hæc tangebatur inuidia utriusq; iratus dicebat: si qui militum suorum hæc committerent lucri causa incerti nec arma propria quisq; erubesceret auro argentoq; facta. Arabi autem & Syri primo quidem in alieno bello iure suo calamitatibus uterentur. Deinde qui crudelitatem in credibus & in iudæis odia romanis ascriberent. Hac enim quosdam eorum milites infamia participare. Et his quidem mortem interminatus est: si quis in eadem postea repertus fuisset audacia. Ad legiones autem litteras dedit ut suspectos inuestigarēt atq; ad se referrent. Verum profecto auaritia contēnit omne supplicium scæuioresq; hominibus lucrandi amor innatus est nullaq; omnino calamitas plus habendi cupidinæ comparatur: immo uero hæc alios & modum habentem metus subiūgitur. Deus autem qui dānauerat populum omnemq; uiam salutis ad interitum uerterat. Deniq; id quod cum pœna interdixerat Cæsar occulte in profugos admittebatur. & si quis transfugisset circūspectantes autem ne quis romanorum uideret: eos scindebant: & ex uisceribus quæstium nefarium trahebant. Illi paucis autem reperiebatur: & plerofq; sola spes conuolebat. Hic quidem casus multos transfugarum seduxit.

Ioannes ad faculegium se cōuertit: Aninus ad Titum fugit: narrat maximum numerum mortuorum fame: ex eo q̄ castra posuit: coactosq; stercore uti pro cibo. Cap. XXVIII.

Ioannes autem ubi rapinæ ex templo defuere: ad sacrilegium sese cōuertit: multaq; donaria templi retinēs: multaq; uasa diuinæ rei ministerio necessaria crateras & lances & mensas: urceolis quidem abstinuit quos Augustus eiusq; uxor miserat. Romanorum quidem imperatores honorauerunt semper templum atq; ornauerunt: tunc autem iudæus etiam alienigenarum dona detrahebat: ad socios autem dicebat sine metu diuinis abuti debere: qui pro deo: qui pro templo militarent. Ex ipso alii proptereaq; sacrum uinum & oleum quod sacerdotes sacrificiis referuabant: tutum erat effudisse. Nāq; in templo & multitudini distribuisset & illi sine horrore ungebantur & potabant. Non equidem recusabo dicere quæ dolor iubet. Puto si romani contra noxios uenire tardassent: aut hiatu terræ deuorandam esse ciuitatem: aut diluuium perituram: aut fulgura: aut sodomitana incendia pessuram. Multo enim magis impiam progeniem tulit: q̄ quæ illa pertulerant. Deniq; cum eorum pertinacia desperata totus populus interit. Et quid opus est sigillatim narrare cædes? Ac Aninus Eleazari filius transfugus ad Titum per unam portam quæ sibi credita fuerat: centum & quindecim milia & lxxx. dixit elata cadauera: ex quo die castra prope ciuitatem posita sunt. Et die quartadecima mēsis aprilis usq; ad calendas iulii. Hæc autem immensa est multitudo: nec tamē uel ipse fuit appositus portæ: sed publicam mercedem diuidens mortuos ex necessitate numerabat. Cæteros enim propinqui sepeliebant. Sepultura autem fuit elatos ex oppido proiicere. Post hūc autem nobiles profugi omnia mortuorum sexcenta milia portis eiecta nunciabant. Aliorum uero numerum minime posse compræhendi. Cum autem pauperes ferendos non sufficerent: congesta in maximis ædibus cadauera essent inclusa. Et frumenti quidem modium uenisse talento. Post ubi autem muro circumdata ciuitate ne herbas quidem legere iam liceret: ad hoc necessitatis quosdam fuisse compulso ut Moacas rimarentur: boumq; ueterem fimum alimentum haberent. Stercus inde collectū & quod nec usui quidem tolerabile fuerat cibus erat. Hoc romani quidem audientes miserati sunt: sediciosos autem ne uidentes quidem pœnitebant: sed patiebantur usq; ad ea progredi: fatum enim eos reddiderat cæcos: quod iam & ipsis erat & ciuitati.

De bello Iudaico. Liber. vii. incipit.

Aggeres struuntur a romanis: quæruni iudæi incendere: cū autem nequissent: admovent romani aggeres certatur utrinq;: murus labitur ea parte qua Ioannes suffodierat pro incendendis aggeribus: moxq; alium murum struit quem nemo audebat ascendere eo q̄ qui prius tentasset certissimum exitium tentasset. Cap. I.

Lades quidem hyerosolimorum in peius quotidie procedebant: cū & sediciosi magis accenderentur inclusi: postq; populum fames ipsosq; iam possederat. Quin & multitudo congestorū in ciuitate cadauerū & uisu horrenda erat: odoremq; pestiferū emittebat: cum excursus et pugnantium moraretur. Nam ueluti p̄ aciem ruerent plurima cæde excitata conculcare mortuos cogebatur: & q̄ super eos pedem ponerent neq; superabantur neq; horrebant: nec saltem sibi augurio fore putabant contumeliam mortuorū. Gentili autē cæde polluti dextras ad extremum bellum præparabant: tanq; exprobrantes deo: ut mihi uideretur: supplicii sui tarditatem. Nō. n. spe uictoriæ maior pars eorū: sed desperatione salutis ferocius ferebantur. Romani autem quāuis plurimum in aggreganda materia laborarent: tamen intra. xxi. dies aggeres exerunt attonsis omnibus ad nonaginta usq; stadia circum oppidum lucis: erat autē miserabilis terræ facies. Nāq; antea arboribus & paradisis ornata fuerat: ea tunc deserta p̄cis undiq; arboribus cernebatur: nec uisus qui prius iudæam uiderat alienigena & suburbana pulcherrima ciuitatis: cū eius solitudinem tunc uideret continere lachrymas poterat: uel non gemere mutatio nem naturæ quantum pristina derogassent. Omnia nāq; insignia pulchritudinis bellum deleuerat: si quis subito adueniens qui locum prius scierat eum cognosceret: sed præsens quæret ciuitatem. Romanis autem ad iudæis finitū opus aggerū par faciebat timoris initium. Nāq; hi nisi eos quoq; exuerent captum iri ciuitatē putabant. Romanis autē fortasse nec uoluntatem sibi fore illis incensis: nam & materiæ defecerant: & labori quidem corpora militum crebris autē offensionibus cæssarant. Vexq; ciuitatis cladibus tristius romani quā ciues ea habitantes afficiebantur. Ad mala. n. quæ hinc accedebant etiam pugnantibus nihilo segnus utebant. Sed eorū spes frangebatur cum aggeres insidiis machinæ siue soliditate muri: manus uero conflictus audacia repugnantium superaretur: & præcipue q̄ cum seditione fameq; ac bello: totq; malis præstantiores iudæorū animos inuenirent. Viroq; quidem inexpugnabiles esse impetus arbitrabantur: inuictā uero animorū magnitudinem quæ calamitatibus aleretur. Nam quis eos in rebus secundis sustineat qui malis ad uirtutem incitarentur. Illi quidem propterea cautius custodias præparabant. Ioannis autē factio apud Antoniam simul & futura timebantur. Si disiceret murus cauebat & anteq; arietes admouebantur operibus instabat: nisi quia conatus irritus fuerit. Aggressi. n. cum facibus aggerē spe decepti remeare. Nam primum ne concordare quidem eorū uidebatur consiliū paulatim & p̄ interualla & cunctanter nō sine metu prosilientium neq; iudæorū more: ut breuiter dicam. Deerant. n. quæ propria gentis essent audacia cursus & oīum simul impetus: & ut sine offensione recederent. Languidiore progressi quam solebant etiam romanos solito promptiores offendere: qui corporibus quidem atq; armis ita undiq; aggeres sepe: ut nusq; igni aditum relinquerent. Animum uero ita confirmauerunt ne quis loco anteq; occumberent moueret. Nam præter omnium rege desperationem si etiam illud opus esset exustum acerbissimum pudor milites occupauerat: si aut calliditati uirtus cederet aut arma temeritati aut pitia multitudini aut iudæis romani. Simul aut misilia cum illis faciebant in prosilientes delata: & q̄ cecidisset posteriores impediēbat ac piculum antecedentes meliores afficiebat. Qui uero intra cæli iactum uenire p̄perassent: alii disciplina hostium & densitate perterriti: alii confixi hastis retrocedebant: & ad extremū alius alium timiditatis arguens re infecta reuertebant. Calendis autē iulii tentata fuerat expugnatio. Iudæis autē inde digressis romani machinas admoere: qui cum ab antonia saxis atq; igni ferroq; peterent: & quodcunq; hostibus tælum necessitas attulisset. Nam licet multū mœnibus iudæi considerēt machinasq; contēnerent: tamen eas applicare prohibebant romanos. Illi autē iudæis studiū esse ratione muroq; ne infirmitate antonia læderetur: & fragilibus eam fundamentis suspicantes cōtra certabant. Nec tamen q̄ feriebat ictibus obediebat sed ipsi quidē crebris in se misilibus iactis cū nullis periculis desuper uenientibus lassarent arietum opus urgebant. Cum uero inferiores essent ac lapidibus frangerentur: alii scutis super corpore concameratis: fundamenta manibus & uetibus suffodiebant. Itaq; saxis quatitur obstinato labore concussis. Quietē utriusq; nox attulit: & in ea murus arietibus labefactatus ex qua parte prioribus Ioannes aggeribus insidiando mure suffoderat subsidente cuniculo repente labitur pag; præter spem muriq; & animi affecti sunt. Nam

iudæi quidem quibus memoria esse oportebat quod ruina præter spem accederat & aduersum eam præcauti non fuerant tanquam mansura esset antonia confidebant. Romanorum autem inopinata læticæ sub celeri subuersione nata: conspectus alius murus quem intrinsecus iohannes ædificauerat cito restinxit. Verumtamen prior facilius impetus uidebatur. Tunc enim & ascensum per ruinas promptioris & antonia satis esse infirmioris. Murus quoque qui recens erat cito destrui posse arbitrabatur. Nemo tamen eum audebat ascendere quod qui primus id tentauisset certissimum esset exitum.

Hortatur Titus milites suos ad ascendendum murum: facta exhortatione sabinus quidam sirus se optulit ascensurum: susceptaque asta cum .xi. murum ascendit: hostes in fugam uertit ipse uero sagittis obrutus cecidit.

Cap. II.

Titus uero spe atque ratione putans alacritatem pugnantium excitari: & adhortatione atque promissis sæpe quidem periculis nasci obliuiam: interdum autem mortem solere ac contenti in unum congregatos fortissimos experiebat dicens. O comilitones hortari quidem ad ea quæ periculum non afferunt a parte & ipsis qui rogant & qui eos rogant ignauia reprehensione parit. Exhortatione autem opus est in solis rebus ambiguis: quippe illa per se quæque gerere dignum est. Itaque difficile uobis in pugna esse ascensum ipse profiteor: quod autem uel maxime oporteat gloriæ cupidus pugnare difficilissimis rebus pulchrumque sit cum laude mori. Nec erit infructuosum: qui primi fortiter fecerunt persequar. Primum quidem uos illud hortetur: quod nonnullos fortasse deterreat iudæorum paciens animus: & in aduersis rebus dura constantia. Romanos enim eosque milites quibus in pace bella discere: in bello autem uincere consuetum est: a iudæis manu uel animo superari turpissimum est: idque in fine uictoriæ cum etiam dei nitamur auxilio. Namque offensionis nostræ iudæicæ desperationes sunt. Illorum autem clades fauore dei uestrisque uirtutibus crescunt. Etenim seditio famis obsidio murorumque sine machinis casus: quid sit aliud quam in illos ira dei nostrorumque adiuuentum. Igitur non solum deterioribus inferiores uideatis: sed etiam diuinum præsidium prodere uobis non conuenit. Quo pacto autem non turpe uideatur: iudæos quidem quibus non magni pudoris est uinci: qui seruire didicerint: quo minus in postremo patientur mortem continere: atque in nos medios frequenter excurrere non uictoriæ spe: sed ostentationis gratia. Vos autem totius pæne terræ marisque uictores: quibus etiam non uincere probro habetur otiosos sedentes: ne semel quidem in hostes aliquid audaciter expertos: famam ac fortunam cum his armis operiri: maxime cum paruo discrimine totum possitis efficere. Denique iam in Antoniam si ascenderimus habebimus ciuitatem. Nam & si pugnandum sit aduersum intus positos quod non arbitror: tamen capta hac respiratio hostium incedere uictoriæ nobis plenissimam repromittit. Et ego prætermissa nunc meorum laude: qui in bello cecidere & immortalitate quam marito furore prostrati sunt ex morbo pacis tempore mortem aliter sentientibus imprecabor: quorum anima cum corpore sepultura damnata. Quis enim uiroque fortium nescit? quod animas in acie ferro corporibusque absolutis purissimum elementum æther hospitio receptas inter sidera collocat: manesque se bonos ac propitios heros uidendos offerre posteris suis. Quas uero morbus corporis tabesque consumpserit: & si maxime probis ac piaculis purgata sunt: subterraneæ tenebræ operiunt atque obliuio suscipit: & corporis simul ac uitæ ac memoriæ sine circumscriptione. Quod si necessario mors homini fato decreta est: ad hoc omni morbo leuius est ferri ministerium: qui non uideatur ignauum negare uisum quod debito redditurus sit. Et hæc quidem ueluti seruari nequeant: uel qui conati fuerint persecutus sum. Est autem salutis spes in maximis quoque periculis: qui uirilem animam gerunt: primum enim quod didicit patientes: alius alii pro adhortatione fiet atque subsidio: uestraque obstinatio in breui animos hostium frangat: ac fortasse nobis si eam tantum cepimus incruenta res efficiet. Etenim ascendentes quidem nos prohibere. scilicet conabuntur. Si uero clam uel et per uim aliquid egerimus semel quis paucos non sustinebunt. Me autem profecto pudeat nisi qui primus hoc fecerit: inuidendum remunerationibus fecero: & qui uixerit quidem similibus præiit: beatissima uero præmia sequantur occisos. Talia dicente Titus: cetera quidem multitudo periculum magnitudine timuit: eorum uero unus qui in cohortibus militarent sabinus quidem genere syrus uir & manu simul & animo fortis apparuit: licet si quis eum ante uideret: quantum ex habitu corporis ne specie quidem militem esse credidisset. Erat enim colore nigro exilis habitu: sed anima quædam heroica in macro corpore atque angustiore uiribus suis habitabat. Cum primus surrexisset: itaque dedome inquit tibi alacri animo Cæsar: & ante oculos in murum ascendendo: atque opto quidem ut uires ac uoluntatem meam sequatur fortuna tua. Quod si ceptum casus inuiderit: scito me non præter spem quam res aliter cesserit: sed quam sic decreuerim pro te moriturum. His dictis & scutum læua manu capiti prendens: strictoque dextera gladio circa horam diei sextam pugna petebat. Sequebantur autem ex aliis qui soli eius uirtuti æmuli esse cupiebant. xi. uiri. Multo autem omnes antecedebat diuino quodam impetu excitatus: cum de muro custodes iaculis & sagittis undique infinitis appeterent: atque ingentia saxa deuoluerent: qui nonnullos de .xi. deceperunt. Sabinus autem missilibus occurrens: licet obstrueretur sagittis: non tamen ante impetum contulit quam summam muri prænderet hostesque in fugam uerteret. Viribus autem eius atque animi pertinacia terri pluresque ascendisse

rati non steterunt. Qua in re fortunam quis ueluti uirtutibus inuideat superque præclaris facinoribus officiat non incusauerit: Siquidem hic uir neque ab incepto errauit & offensione lapidis cum maximo crepitu pronus decidit. Unde factum est ut iudæi reuersi ubi solum & iactem uidere ex omni eum parte iaculis peterent. Ille genibus nixus & scuto protectus primo quidem ulcisceretur hostes multosque ad se appropinquantes sauciavit: uulnere autem multitudine remisit dexteram: & ad extremum priusquam redderet animam sagittis est obrutus uir dignus per fortitudinem quam meliori fortuna uteretur. Pro mensura uero cepti facinoris cedit. Cæteri autem tres pæne iam summa tenentes obriti lapidibus pierunt: & octo sauciati detracti & in castra relati sunt. Hæc quidem tertia die mensis iulii gesta sunt.

Quidam ex custodibus agerum Antoniam accedunt primos custodes occidunt: facto signo per buccinam cæteri fugerunt. Titus audito signo armat exercitum: pugnam ex utraque parte ad septimam noctis horam: quod romanis uisum est satis pro tunc Antoniam obtinere.

Cap. III.

Biduo autem post .xx. de numero excubantium per aggeres militum congregati signiferum ordinis sui & duos quosdam ex ala equitum & tubicinum unum ad se uocant: nonaque noctis hora per ruinas ad antoniam ociose procedunt: occisis autem primis custodibus somno operæ præstis pugna obtinet: ac buccina signum dari præcipiunt: quo cæteri quidem uigiles subito excitantur & fugiunt priusquam multitudinem quæ pugna ascenderat cernerent. Nam & timor illis & tuba imaginem quadam ubi magnam hostium numerum ascendisse crederent ostendit. Cæsar autem signo audito perire armat exercitum: & cum ducibus primis lectoque caterua comitatus ascendit. Cum autem iudæi ad templum interius confugissent: ipsi quoque per cuniculum irruerunt: quem iohannes aduersum romanorum aggeres aperuerat. Dispositique amboque agmina seditiosi tam iohannis quam Symonis arcebant eos summa uirtute atque alacritate repugnandi. Si quidem excidii finem putabant locum sanctum penetrasse romanos quod & his uictoriæ principium fuit. Ad ipsum autem aditum ualidissima pugna committitur. His quidem templum ui occupare certantibus: iudæis uero antonia uersus eos repellentibus. Et sagittæ quidem atque hastæ utrisque inutiles erant. Strictis autem ensibus dimicabant. Neque conspectu discerni poterat: ex quo parte quisque pugnaret permixtis uiris & propter angustias permutatis: cum & uocis intellectum magnitudine confunderet: multaque mors esset utrique arma simul & cadauera iacentium concalcatæ frangerent præstantes. Semper autem si bellum fluens grauasset alteram partem potioris exhortatio & inferioris conquestio nascebatur: neque aut fugæ aut persecutioni locus erat sed propinquæ mutationes configentium & inclinationes permixtæ fiebant exercitus. Qui uero inter primos steterunt aut occidendi aut moriendi necessitate habebant quod refugere non dabatur. Nam & posteriores utriusque partes suos in frontem urgebant: nullumque interdimitantes bello uacuum interuallum reliquerant. Cum autem iudæorum animi romanorum peritiam uincerent iamque omnino tota acies pelleretur: ex nona enim hora noctis ad septimam usque diei pugnant. Hi quidem simul omnes & excidii periculum pro nutrimeto uirtutis habentes: romani uero exercitus parte nondum ascendente agmina illisque spes pugnantium nitentur satis esse uisum est in præsentia antoniam obtinere.

Iulianus quidam uidens romanos superari armatus irruit in hostes & ad templum usque fugauit cumque non haberet auxilium multis interfectis diu resistens obiit. Iudæi romanos in Antoniam recluserunt. Cap. IIII.

Iulianus uero quidam Ecatontarchus ex Bithynia non ignobilis quidem in illo bello & armorum peritia & uiribus corporis & cum spiritu omnium fortissimum ipse cognouit ubi romanos iam cedere & male repugnare conspexit: propter Titum autem qui apud Antoniam stabat: subito prosiluit iamque iudæos uincentes solus ad interiorē usque templi angulum persecutus est. Fugiebat autem uniuersa multitudo: neque uim eius neque audaciam hominis esse opinantes. At ille per medios ruens quo alios alio dissecerat per ipsos quem occupasset interfecit: eaque facie nihil Cæsari admirabilius aut aliis horribilius uisum est. Verum & ipsum profecto fata persequerentur quæ ab homine uitari non possunt. Calceos namque habens creberrimis atque acutis: ut cæteri solent milites: fixos. Dum strato saxeis crustis solo occurreret labitur: magnoque cum armorum sono deiectus in tergum fugientes reduxit. Et romanorum quidem clamor ex Antonia sublatus salutis eius metuentium: iudæi uero multis simul gladiis & hastis undique feriebant. Ille autem multum quidem ferri uim scuto excipiebat: sæpe autem conatus erigere percutientium multitudine reuolutus est. Et iacens tamen gladio multos percussit. Nec enim cito peremptus est: quando galea & thorace omnia membra neci oportuna septus erat. Namque diu uerticem contraxerat: donec concissis aliis eius membris remisit uires: cum ei nemo auderet succurrere. Nimis autem dolor cæsarem tenuit: ubi tantæ fortitudinis uirum in conspectu tantæ multitudinis uidit occidi: & quod locus se quidem intercludebat auxilium ferre cupientem. Alios autem ne possent metus impediēbat. Iulianus quidem diu cum morte luctatus: cum non paucos interfectorum suorum fauos reliquisset ægre peremptus est: magna sui gloria non apud romanos tantum & Cæsarem: uerum apud hostes quoque relicta. Iudæi uero etiam mortui rapti corpore romanos in fugam uersos in Antoniam conclusere. Fortiter autem in eo prælio decertare Alexas quidam ægyptius ex agmine iohannis: ex parte uero Symonis Malchius & Militonis filius Iudas & Iosue filius iacobus duces Idumeorum. Zelotarum uero fratres duo iuuenes Arsimon & Iudas.

II ii

Titus mittit ad Ioannem si uelit congregari & si uelit sacra intermissa celebrari per electos iudeos: consulit Iosephum Titus: hebraico sermone scripsit mandata Iosephus pro Caesare ad Ioannem: hortatur ut sedat: exempla inducens sed magis irritantur in eum ac capere quaerunt: multi ex iudeis ad romanos fugiunt quos a romanis occisos iudaei dixerunt ne plures ad eos confugerent: Romani uero eos populo ostendebant propterea multi fugerunt.

Cap. V.

Ius autem militibus suis imperat Antoniae fundamenta diruere: faciliusque ascensum cuncto exercitui praeparare. Ipse uero Iosippo ad se uocato: namque audierat eo die qui erat mensis iulii septimusdecimus diuinam obseruantiam quae entelechismos uocat uirorum penuria defuisse: eaque re populum nimis dolere: iterum dici Ioanni praecipit quod ante mandauerat: quod etiam si quis eum pugnandi scruus amor teneret: cum qua placeret ei multitudine ad bellum progredi liceret. Dummodo non una secum & ciuitas interiret si mul & templum: sanctum tamen locum uiolare desineret: ne ue in deum nephas admitteret. Postestatem autem habere si uellet sacra intermissa celebrare per iudeos quos ipse delegisset. Itaque Iosippus ne soli Ioanni haec intimarent: sed etiam pluribus: unde exaudiri posset constitit & mandata Caesaris hebraico sermone disseminauit. Multum autem ab his quo patriae parcerent praecabatur: ignemque depellerent iam templo contiguum: deoque uota redderent consueta. His dictis populus tristitia simul & silentio tegebatur. Multis autem conuitiis tyrannus Iosippo cum execrationibus lacerato: postremo addidit nunquam sibi excidium esse metuendum: quoniam dei ciuitas esset. Atque cum exclamatione sane uero inquit Iosippus eam pura deo conseruasti: inuiolataque sancta mansere. Nec in eum cuius speras auxiliu quicquam impij deliquisti: sed solentia sacra consequitur. Et si quidem tibi quisque quotidianum auferat cibum impium eum hostem putabis: Deum uero quem perpetua religio priuaueris belli auxilio speras futurum: Et romanis peccata imputas: qui nostras leges etiam nunc tuentur: & quae ipse intercidisti sacra deo reddi compellunt. Quis non inopinatae mutationis causam gemat ac defleat ciuitatem: cum alieni quidem hostesque impietatem tuam corrigant: Tu uero iudeus & inter leges educatus illis quoque in hac scruior inueniaris? At quin Ioannem etiam quidem poenitere malorum non est turpe in rebus extremis honorumque tibi exemplo patriam seruare cupienti propositum est. Iechonias rex iudeorum qui quondam babilonis bellum sibi inferentibus: sponte ciuitatem priusque caperetur excessit: & cum cognatione sua uoluntariam captiuitate sustinuit. Ne haec sancta hostibus proderet: deique domum uideret exuri. Ob haec sacra iudeorum commemoratione laudatur: eumque memoria transmissa per saecula semper nouam immortalitate posteris tradit. Bonum uo Ioannes exemplar: & si periculum praesto sit: ego autem ueniam quoque tibi a romanis spondeo: dum memineris quod gentilis moneo: & iudeis ista permittam spectari quae oporteat qui sit uictor & unde consilium. Absit. nunquam ita captiuum uiuere: ut genus aut leges patrias obliuiscar. Rursum indignaris & clamas mihi quae maledicis. Etiam acerbiora meror quae haec aduersus fata suadeo: deique sententia condonatos seruare contendo. Quis ignorat scripta uetere prophetarum & responsum impendens miseriam ciuitati. Jam tunc. n. eius excidium praedixere cum his homicidium gentile coepisset. Vestrorum autem cadauerum non ciuitas tantum: sed etiam templum omne repletum. Deus plane deus ipse cum romanis ignem sibi lustrationis infert totum scelestae plenam eximit ciuitatem. Haec Iosippo cum fletu & lachrymis plerumque re uox eius singultibus interrupta est. Et romanis quidem miseriam dolorem admirati sunt. Ioannes autem eiusque focii magis contra romanos irritabantur: illum quoque capere cupientes. Nobilium tamen plurimos commouit eius oratio & nonnulli quidem seditiosorum custodias formidantes locis suis manebant: iam dudum certi de suo pariter & ciuitatis exitio. Fuerunt autem qui capto discessionis tempore ad romanos confugerunt: in quibus erant pontifices. Iosippus & iesses. Filii uero pontificum tres quidem Hismaeli: cui apud Cyrenae fuerat caput abscissum: & Mathiae quatuor: alterius uero Mathiae unus: qui post interitum patris auferat: quem Symon Giorae cum tribus filiis: ut supra dictum est: interemit. Multi autem nobiles cum pontificibus deferre: eosque imperator cum per alia humanae salutem: tunc sciens alienigenis moribus illic uersari molestum esse: in Gnopham dimisit ut ibi manerent: interim monitos etiam pollicitus possessiones cuiusque peracto bello reditum esse. Illi quidem in destinatum municipium lati cum omni cautione discedunt. His autem in ciuitate non uilis rumor seditiosis itaque diffamatus est quod romani transfugas occidissent ut hoc metu uidelicet a fuga reliquos detererent. Et paulisper quidem haec caliditas eorum sicut antea ualuit: timor autem profugere cupientes inhibuit. Rursum autem postquam eos Titus reuocatos in Gnopham cum Iosippo mure circumire & populo conspici iussit multi ad romanos fugiebant. In unum uero congregati & ante romanos stantes cum lachrymis atque ululatu seditiosos rogabant. Primo quidem paucos in ciuitate romanos suscipere patriasque seruarent. Si hoc displiceret saltim de phano certi exirent templumque sibi liberarent. Nec. n. aufuros sine maxima necessitate romanos ignem sanctis immittere. His illi magis aduersabantur: multique transfugas uociferati conuicia supra sacras portas iacula & balistas & saxorum disposuere tormenta: ut omne quidem circum phanum spacium multitudine mortuorum sepulchro: templum uero ipsum castello simile uideretur. In loca uero sancta & iaccesia cum armis adhuc & manibus gentili caede calentibus insilliebant: & hanc processere legis iniuriam ut quam iudeos indignatio

nem oporteret exerce: e si haec romani admitterent: & tunc in iudeos propria sacra temerates uerentur romani milites. Nemo tamen fuit eorum qui non cum honore templum aspiceret atque adoraret: latronesque optaret antequam intolerandum malum contingeret poenitere.

Increpat eos Titus quod templum polluerint: polliceturque non passurum romanos templum esse polluturos.

Cap. VI.

Ius autem dolens uicem eorum iterum Ioannem eiusque socios increpabat dicens. Nonne uos o sceleratissimi cancello sancta loca protexistis? Non litteris graecis ac nostris incisas tabulas constitistis: quibus ne septa cuique transgredi liceret edicatur. Non eos qui transissent quamuis romanus quis esset uobis necare permisimus? Quid igitur in eo etiam mortuos conculcastis o nocentissimi. Aut cur templum & extremi & gentilis sanguinis confusione polluitis? Testor ego patrios deos: & si quis nunquam hunc locum ante aspexit: nunc. n. neminem credo: itaque testor & exercitum meum & iudeos qui apud me sunt & uos ipsos quod non ego uos uiolare haec compellam: quin & si locum acies uestra mutauerit: neque accederet ad sancta quispiam romanorum: neque quicquam in eius contumeliam faceret. Seruabo autem uobis etiam templum nolentibus.

Iosephus referebat dicta principis iudeis qui magis eleuabantur in superbia: statuit itaque Titus bellum gerere contra iudeos ipso remanente in Antonia. exercitum misit in iudeos: Certaturque a nona noctis hora: usque ad quintam diei Tito spectante ab antonia: multi ex iudeis fortiter multi ex romanis fortissime bellum gesserunt.

Cap. VII.

Aec Iosippo internuntiate principis dicta: latrones ac tyranni existimantes non beniuolentia sed timiditate hos sermone fieri in superbia tollebant. Titus autem quod neque seipsum miserari eos: neque templo poenere prospiciebat: rursus bellum gerere decreuit iuitus. Sed uniuersum quidem his militem quod locus eum non caperet inferre non poterat. Tricenis. n. de singulis centuriis uiris fortissimis lectis et chiliarchis singulis milenos attribuit: hisque duce proposito Cereali hora noctis nona iubet in custodias imperium fieri. Cum autem ipse quoque in armis esset unaque descendere statuisset: amici eum pro piculi magnitudine ducumque dicta continuerunt. Plus. n. operis antonia sedente: quod militum certamine factum esse dixerunt: quae si piculum subisset. Omnes. n. fore sub oculis imperatoris optimos bellatores: his prout. Deinde ob hoc solum se manere locutus ad milites: ut de eorum uirtute iudicaret: ne aut fortis quisque indonatus abiret: aut contra impunitus ignauus lateret: sed oium spectator ac testis fieret ipse: quod & ulciscendi & remunerandi esset dominus: illos quod ad aciem hora quae supra memoratum est dimisit. Progressus autem ad Speluncam de Antonia quod fieret expectabat. Vege hi qui missi fuerant non ita ut sperabatur somno oppressos inuenere custodes: sed excitatis cum clamore confestim manus conseruere excubitorum intus. Mane autem caeteri cateruati excurrere. Itaque primorum quidem impetum excipiebant romani. Qui autem illos sequerentur: in agmen proprium incidebant: multique suorum uelut hostibus utebantur. Vocis namque agnitione confusus primus clamor oculorum singulis nox ademerat: cum propterea quosdam furor ceteros: alios iracundia alios timor efficeret: iccirco obuium quenque sine discretione feriebatur. Romanis quidem scutoque coniunctione septis & per globos persiliantibus ignoratio minus nocebat: signi. n. sui quicquam meminerat. Iudaei uero disiecti tamen imperium recessus temere facientes: saepe imaginem inter se hostium alius alii demonstrabant: cum reuertente suum quicquam per tenebras romanorum quasi aggredientem exciperet. Denique plures a suis qui ab hostibus sautiati sunt: donec orto die uisu iam pugna discernere: & in acie stantes ordine sagittis atque lapidibus agerent. Neutri uero cedebatur neque labore fatigabantur. Sed romani quidem & sigillatim & multi simul in conspectu imperatoris de uirtute certabant. Illorumque die sibi quisque promptioris initium fore putabat: si fortiter dimicasset. Iudaeis autem & proprium cuiusque piculum: & quod templo metueret ministrabat audacia: quod tyrannus stans hos rogaret: alios uerberaret: ad pugnam in terminationibus incitaret. Comminus autem plerumque pugnantium. Sed cito & breui momera primum mutabatur. Neutra. n. pars plixum fugae spatium uel persecutionis habebat. Pro suorum autem euentu & Antonia tumultus erat: & confidere superantibus: & stare si fugeretur: acclamantium eratque ueluti quoddam belli theatrum. Nec. n. uel Titum uel alios qui una erant quicquam eorum quae in pugna gerebantur latebat. Postremo nona hora noctis cepto praelio: quinta diei dissoluti sunt. Cum neutri eo loco unde pugnam iniere certa fuga cessissent. Vege mediam in anticipati praelio uictoriam reliquissent. Romanorum quidem plurimi nobiliter decertauerunt. Iudeorumque partis quidem Symonis iudas Marion filius: & Simon iosaia. Idemque uero iacobus & Symon alter Carthage filius: iacobus autem iosaia. De iohannis autem sociis Getheus & Alexander. De zelotis autem Symon filius Tagirae.

Septimo die reliqua manus romanorum submersis antoniae fundamentis uiam fecerunt lata ad templum: ad mouet aggeres ad angulum templi: quod congregati pro fame impetum fecerunt contra romanos: cognito imperio eorum per romanos dimicatum est undique fortiter: in ualle quadam coacti sunt iudei: capiti quodam ductus ad Titum interficitur: curaturque Titus ut aggeres mature construatur.

Cap. VIII.

T romanorum reliqua manus die septimo submersis antoniae fundamentis: latram uiam usque ad templum composuit. Admotaque muro agmina mox aggeres inchoabant: unum contra interioris templi angulum qui ad septentrionem orientemque spectabat: alterum contra extram ad aquilonis parte inter duos muros aedificatum. Aliorumque duorum

II III

num contra portā occidentalē tēpli exterioris: atque ab aqlone. Magno tamen opus cū labore ac miseris p̄ficiēbat cū materias sexcētesimo usq; stadio deportaret. Interdū at insidiis lædebantur: cū ipsi qdē uincendi facultate minie cauerent: iudæis uero p̄pter despationē salutaris audacioribus uterent. Nonnulli. n. equitū quotiens ad ligna siue fœnū colligendū exissent: interea dum id facerent equos suos frænis exutos pasci scinebant: quos iudæi per cuneos erūpentes rapiēbāt. Itaq; dū id crebro fieret cæsar existimās quod erat ueḡ negligentia suoz̄ magis quā iudæoz̄ uirtute rapinas contingere: tristi aiaduersione cæteros ad equoz̄ custodia reuocare statuit: unoq; milite qui equū p̄diderat morte dānato eo metu equos suos cæteris conseruauit. Nunq̄. n. eos post hæc i pa scua dimittebāt: sed tanq̄ natura his cōnexi ad necessitatē egrediebant. Illi qdē tēplū oppugnabant aggeresq; erigebāt. Altera uero die post eoz̄ ascensum multi seditiosoz̄ quos rapinæ defecerant & fames urgebāt: cōgregati in p̄sidia romanoz̄ quæ Elenoā montē uersus collocata erāt circa undecimā diei horā impetū faciūt. Sperabāt. n. primo qdē inopinatos: deinde curādī corporis cā gescētes facile decipi posse. Veḡ cognito illoz̄ conatu romani & de p̄p̄riis custodiis celeriter collecti obstabant eis muḡ transcendere ac prumpere uiolenter conatis. Conflato at uehementi p̄lio multa qdē & alia ab utraq; parte fortiter gesta sunt cū romani p̄ter fortitudinē etiam bel landi peritiam: iudæi uero imoderato impetu & effrenatis aīs uterent. Dux aut̄ his pudor erat: illis necessitas. Nam & amittere iudæos ueluti laqueis irretitos romanis turpissimum uidebatur & illi unam spem salutis si muḡ ui perrūpere potuissent habebāt. Ibi tum quidam ex alia eq̄tum Pedanius noīe iudæis in fugam uersis atq; in uallem coactis: equo in aduersum montem a latere incitato p̄teruectus rapit unum ex hostibus fugam petentē iuuenem & graue corpore & armis undiq; septum: italo cōprehensum tantum se inclinauit equo currente: tanq; dexteræ uim itemq; cæteri corporis & equestris peritiam demonstrauit. Ille quidem tanq̄ munus aliquod rapuisset captiuum ferens ad Cæsarem uenit. Titus autem uires eius qui cōperat admiratus & captum quia ad murum uel aggredi tentauerat supplicio affici iussit. Et ipse quidem templi oppugnationem curabat: utq; aggeres mature fierent perurgebat.

Porticus tēpli incendit. abrupunt romani ad uiginti fere cubitos ex muro: imittuntq; ignē sanctis: iudæi diebus quidā ex iudæis de romanis inuitat quis uelit certare: diuq; nemine uolente: qdā ex romanis exosus illius audaciā cū illo certat & occidit: romanosq; derident: ex romanis quidam eum sagitta transiit: clamor excitatur maximus. Cap. IX.

Interq; iudæos aduersis p̄liis male tractatos tumescēte paulati bello & in serpente tēpli p̄nicie sicut i putrefacto corpore ad sola mēbra peste occupata p̄uenientes ne ulterius p̄cederet abscedebat. Porticus. n. p̄te quæ ab aqlone in orientē p̄tinēs antoniæ iugebatur incensa. Deinde ad. xx. fere cubitos abrupere: imisso sanctis incendio manibus suis. Biduo at post idus p̄dicti mensis uicesimo & quarto die romani porticū inflāmare: & usq; ad quartūdecimū cubitū igne p̄gresso: iudæi similiter culmē abiiciūt: neq; oīno recedētes opibus & antoniæ continētia diruētes: cū liceret eis ac deberēt incendiū p̄hibere. Itaq; imisso igne cursum eius ociose p̄ sua utilitate metiebant. Circa templū aut̄ nunq; p̄lia cessauere: sed frequens paulati contra se excurrentiū bellū. Hisdem aut̄ diebus quidam ex iudæis uir & corpore breuis & uultu despicabilis tanq; genere quā rebus aliis uilissimus Ionathes noīe p̄gressus ad loānis p̄rificis monumentū: cum alia multa superba ad romanos p̄locutus est: tum quē fortissimum haberēt ad singulare p̄lium prouocauit. At qui contra steteret multi quidem dedignabant: erant aut̄ inter eos ut assolet etiam qui timerent: quosdam uero nō incōsulta moueret ratio cū mortis cupidine non debere cōstingere. Nam qui de salute desperassent eos neq; cautos impetus neq; deū habere placabilem: & cū his in discrimen uenire quos neq; uincere magnū sit & uinci cū dehonestamēto piculosum non fortitudinis sed ferocitatis uideri. Cum aut̄ diu nemo procederet multaq; iudæus eorum timiditati illuderet: erat arrogantissimus quidā superbus e romanis ex ala equitū putans nomini addere uerba: & insolentiā eius exosus. Fortasse aut̄ et corporis breuitate sublaris incōsulte p̄siluit: & cæteris cōmissa cū eo pugna risum p̄buit: sed a fortuna p̄ditus est. Ipsum. n. ionathes interfecit: deinde pede supra mortuū posito: læua scutū dextraq; cruētū gladiū corruscabat armisq; cū fremitu cōcussis exercitui & iacenti insultās spectantes romanos increpabat: donec eū tripudiantē & uana iactantē quidā p̄ficus centurio sagitta transiit. Eoz̄ factō & iudæoz̄ & romanoz̄ clamor excitatus est. ille aut̄ dolore in uertiginē tortus supra corpus hostis incubuit: belliq; scelicitatē ratione carentem quā uelox ultio sequeretur ostendit.

Iudæi i plent lignis ariolis sūmitatē tēpli. fingunt fugā ex romanis multi ascendentes tēplum: submisso igne p̄ iudæos succēsi sunt: Titus eos miseretur: morientibus satis erat remedii q̄ Titus dolebat: iudæi uero quidā in porticu existentes obsessi oēs ceciderunt. Cap. X.

Seditiosi uero templum tenentes aperte quidem & quotidie militibus i aggeribus positis repugnabant. Vicesimo autem septimo die p̄dicti mensis huiusmodi dolum ex cogitant. Occidentalis porticus spatium quod inter culmen & trabes erat uacuum siluis aridis: itemq; sulfure ac bitumine repleuere. Deinde uelut oppressi cedebant. Qua

re multi quidem temerari fugientibus instabant: & in porticū ascendere positis scalis nitebantur. Qui uero prudentiores erant nullā fugā cām iudæis fuisse cogitantes locis suis manebant: Veḡ porticu repleta his qui ascenderant ignem imittunt iudæi. Excitata undiq; subito flamma: romanos & q̄ extra periculum steterunt ingens stupor inuasit: & desperatio quos incendiū cōperat oc cupauit. Flammas. n. cincti semetipsos in oppidū: alii uero in hostes p̄cipitabant. Multi spe salutis desilientes in puteos ilico debilitabant. Alios dum conant p̄ueniebat incendiū: alii ferro flāmam antecedebat. Stati uero & alios fugiētes ignis cōprehēdebat plurimū puagatus. Cæsare uero licet p̄moriētibus indignaret: q̄ iniussi porticū ascenderāt: misericordia tamē eoz̄ tetigit. Cūq; nemo p̄hibere posset incendiū: hoc erat tamē solatio petētibus: q̄a uidebāt eius dolorē p̄ quo ipsi animā p̄derent. Vociferans. n. & ante alios p̄siliens: & comites suos quā possent auxiliū ferre obsecrans cernebat. Eiusq; uoces & affectiones q̄sq; uelut aliquā p̄clarissimā sepulturā secū afferēs moriebatur. Nonnulli tamen recepti in prem porticus latiorē. flāmaz̄ quidē periculū euasere. Obsessi aut̄ iudæi cū diu sautiū restitissent: postremo uniuersi cecidere.

Iuuenis romanus quidā qui euaserat incendiū: oratur a iudæis ut ad eos descēdat: ne militiae romanæ tantum dedecus faciat sublato enē seipsum interfecit: incenditurq; porticus ea parte q̄ ad orientalem protendit: Moriebantur multi fame ita ut fœnum calciamenta corrigias coacti sint comedere iudæi. Cap. XI.

Ost omnes autem quidā iuuenis nomine Logustoti huic ornamento fuit calamitati: & quamuis sigillatim digni sint memoria q̄ periere: oīum tamē fortissimus demonstratus est. Quem iudæi quidē & quia fortis erat: & quia interficere eū cupiebant: ad se descēdere promissa fide hortabatur. Frater uero eius Cornelius qui ex altera parte stabat: in gloriam suam romanāq; militiā dehonestaret orabat: cui magis obtēperauit: sublatoq; altius gladio ut ab utrisq; partibus cerneretur semetipsum occidit. Eoz̄ quos ignis obsederat Argorius quidā calliditate seruatus est. Appellato. n. clara uoce Lucio quodam cōmilitone & contubernali suo: heredem te inq; relinquo totius patrimonii mei: si me excepis. Cum at ille prompto aīo accurrisset: ipse quidē qui se in eum p̄iecerat uinxit. Lucius uero pondere oppressus: contractoq; lapidibus solo allisus cōtinuo moritur. Ea calamitas paulisper qdē romanis tristitiā cōparauit. In postez̄ tamen cautiore effecit: & aduersus iudæoz̄ insidias iniit: q̄bus plerumq; loca morēs hoīum nescientes lædebant. Exusta est uero porticus ad turrim usq; iohannis: quā ille belli tēpore quod cū Symōe gerebat supra postes quæ in Xistum ducerēt edificauerat. Reliquū uero iudæi quoniā cōsumpti fuerant q̄ ascenderant abscederunt. Postero aut̄ die Romani quoq; porticū quæ in borraz̄ parte fuit ad orientale usq; totā incendunt: continentē angulos eius q̄ appellat cædronus sup uallem ædificata: unde et p̄funda erat & horribilis eius altitudo.

Maxia multitudo erat eoz̄ q̄ fame per ciuitatē peribant: q̄ inter se erāt amicissimi p̄ cibū: si quē iuenissent: ad manus ueniebant: si q̄s moriebat̄ alii scrutabant si qd̄ cibi i sinu habebat: patiebant̄ ea cōedere q̄ ne sordidissimū aliqd̄ aīaliū comedisset: multaq; hmōi describant. Cap. XII.

Inca templū qdē ita res se habebāt. Eorum uero qui p̄ ciuitatem fame corrumpēbatur infinita multitudo moriebatur. Inenarrabiles aut̄ clades eueniebant. In dies namq; singulos si uel nunq; aliquid cibi apparuisset bellum ilico gerebatur: & amicissimi iter se ad manus ueniebant miseris diripientes animæ uaticum. Fides at̄ penuriæ nec morientibus habebatur: sed etiam quos uiderent expirare scrutabant latrones: ne quē forte cibum si nu occultās quispiā moreret. Ipsos aut̄ spes egestate uictus hiātes ueluti canes rabidos decipiebat: & impingentes in hostia tanq; ebrii ferebant: eadēq; domos bis ac ter eodem momēto despationē inquietabant: oīaq; dentibus necessitas subigebat: & ea colligētes quæ nullū quāuis sordidissimū mutoz̄ animalū nō horreret comedere patiebant. Deniq; nec cingulis nec calciamentis abstinentie coriaq; scutis detracta manebant. Quin et̄ fœni ueteris laceramenta uictui habebant: cuius nō nulli exiguū pondus quatuor atticis uenundabāt. Et quid opus est famis improbitate ex rebus aīa carentibus demonstrare? Factum. n. relaturus sum neq; apud græcos neq; apud barbaros cognitū & dictū quidē horrendū: auditu uero incredibile. Itaq; libenter hanc calamitatē intermittere ne mentiri me posteri æstimarent: nisi testes multos haberem & fortasse aliquā patriæ referrem gratiam prius ea differens quorum facta perpessa est.

Mulier qdā maria noīe cū sublata fuissent sibi oīa p̄ seditiosos filiū suū fame comedit: cogitur ostēdere latronibus qd̄ pauera p̄ cibo: cognito scelere tāto eos horror qdā iuasit uehementissimus: nūciaf̄ Tito tāta calamitas: q̄ deū placare cōepit dicēs se uoluisse obliuisci iniurias eoz̄: sed illi noluerūt pollicef̄ q̄ tantū scelus non p̄mitter impunitum. Cap. XIII.

Mulier quædā ex plebe tras iordanem habitantiū incolaz̄ Maria noīe Eleazari filia de uico Vatezbbra quod significat domos Esopi genere ac diuitis nobilis cum alia multitudine fugiēs in hyerosolima recepta cū cæteris obsidebat. Huius alia qdē bona tyranni diripuerūt: q̄ ex trāsamnanis locis in oppidū cōportauerat. Reliquias uero cōditoz̄ & si alimēta repperissent irrūpentes domū eius satellites quotidie auferebāt. Grauior at̄ mulier

Sedus horrechy
 de i. g. imane
 reventis. Et
 indig. belus. Si
 deat ne. & intelli
 gat. & a. m. e. o. b.
 una quatum
 fuerit. ingens deli
 ctum. imo. c. e. i. s.
 & i. n. i. s. z. e. d. e. p. t. a. t. i.
 & c. h. a. t. e. s. i. n. a. n.
 g. u. m. e. s. s. i. d. i. s. s. i. d. i. s. q. d.
 e. g. s. s. i. t. i. m. o. c. o. n. i. s.
 s. u. p. p. l. i. a. & a. n. t. e.
 i. n. t. e. m. e. a. t. e.
 s. e. c. e. n. d. e. t. o. n. e. t. e.
 d. e. g. s. i. g. i. n. i. s. a. n.
 g. e. n. i. t. i. s. m. a. t. e.
 s. u. p. p. i. s. s. i. m. a. c. o. d. e.
 n. a. n. i. s. e.

indignabatur: proptereaque sapissime raptoribus maledicens: & imprecans eos contra se uehementius irritabat cum neque iratus neque miserans eam quicquam uellet interficere. Sed uictum quidem patrando alius parabat. Vndique autem adempta iam erat ei etiam reperiendi facultas famelique uisceribus & medullis irrepererat. Plus uero quam fames iracundia succendebat. Igitur uis animi ac necessitate impulsus rebus aduersus naturam excitatus: raptoque filio quem latentem habebat miserum te ait infans in bello & fame & seditione cui te seruauero. Apud romanos etiam si uixeris seruiturus es: fames autem praeuenit seruitutem. His uero seditiosi sceleriores sunt. Esto igitur mihi cibus & seditionis furia & humano uitae fabula quae sola deest calamitatibus iudaeorum. Et hoc simul dicens occidit filium coctumque medium comedit. Adopertum autem reliquum seruauit. Ecce aderant seditiosi & contamina tissimi nidoris odore capti morti ei statim nisi quod parasset ostenderet minabantur. Illa uero bonam partem se reseruasse respondens aperit filii reliquias. Illos autem coestim horror cepit atque demencia uisusque ipso dirigerunt. At mulier & hic inquit est uere filius & facinus comedite: nam & ego comedi. Nolo ut sitis aut scemina molliores: aut matre misericordiores: quae si uos pietatem colitis & mea sacrificia repudiatis: ego quidem comedi: reliquum eius me manebit. Post hoc illi quidem tremantes exierunt: ad hoc solum timidi uixque hoc cibi matri cessere. Mox autem repleta est eo scelere tota ciuitas: & uniuersisque ante oculos sibi cladem illam proponens tanquam hoc ipse admisisset horrebat. Ab omnibus autem quos fames urgebat properabat ad mortem & beati appellabant qui priusque id paterent interissent. Cito autem romanis nunciata est illa calamitas: eorumque alii non credebant: alii miserabantur: multos autem uehementius eius gentis odium cepit. Caesar autem super hoc deum placabat: siquidem iudaeis pacem obtulisset eisque liberam proposuisset omnium obliuione quae commiserat. Illos autem pro concordia seditione: bellum pro pace: pro satietate atque opulencia famem oppresse: & propriis manibus templum quod ipsa eis seruasset incendere coeperant: huiusmodi alimentis eos esse dignissimos. Verumtamen scelus huius nefandi uictus ruina sese patriae opertur: neque relictur in orbe terrarum: ut sol inspiciat ciuitatem in qua matres sic uelcerent. Ante matres autem patribus hominum alimenta deberi: quae nec post eiusmodi clades arma deponerent. Simul haec dicens desperationem hostium reputabat: nec eos sanam mentem recepturos existimabat: qui cuncta iam pertulissent quibus antequam paterent mutare sententiam sperabantur.

Admouere iubet aggeres cum ariete muris: nihil proficientes cum scalis tetant ascendere: unde multa caedes facta est ex romanis: iratus Titus igne portis subici fecit crescente igne consulit proceres suos de templo: quidam suadent ruinam templi: quidam ut seruetur: iubet restinguere ignem interim pugnatur: uidens Titus cum militibus electis iudaeos profugatos in templum concludit omnes succendereque templum parat.

Cap. XIII.

Circa autem die mensis augusti: cum duae legiones aggeres perfecissent ad exedram occidentalem templi exterioris admoueri arietes iussit. Cum diebus autem sex qui firmissimus erat aries parientem sine intermissione pulsando nihil omnino profecisset. Vege & huius & ceterorum magnitudines structura lapidum supabat. Septentrionalis autem portae alii fundamenta suffodiebant: multoque fatigati exteriores tantum lapides euellere potuerunt. Ab interioribus autem portae sustinebantur: itaque diu mansere donec instrumentorum & uectium conatibus desperatis romani scalas porticibus applicauerunt. Iudaei uero praueunti ne eos subire prohiberent cum his congressi dimicabant. Et alios quidem retro depellentes praecipitabant: accedentes alios subsidio tradabant. Multos de scalis egredientes priusque scutis obtegerent ferientes gladiis pueniebant. Nonnullas autem scalas armatorum plenas in latus deicientes declinabant. Unde romanorum quoque non pauca caedes sequebatur. Alii signis ablatis pro his decertabant: rapinam eorum grauissime fore turpidini ducentes. Postremo tamen iudaei & signis potiuntur: & eos qui una ascenderent interficiunt. Caeteri uero clade interuentium perterriti decedunt. Romanorum quidem nemo non aliquo facto opere percubuit. Seditiosorum autem qui prioribus praeliis etiam tunc fortiter pugnauerunt. Et praeterea Eleazarus fratris Symonis tyranni filius. Titus autem cum uideret se alienis & templo cum damno & necem militum parcere: ignem portis subici iussit. Inter haec autem ad eum profugi ueniunt Ananus ex Maue Symonis satellites crudelissimus: & Archelaus filius Magaditi: iccirco sperantes ueniam quae iudaeos uictores relinquerant. Titus autem cum hanc eorum in iudaeos crudelitatem audiuit: utrumque obtruncare decreuit. Dicebat enim necessitate non uoluntate uenisse: ne salute dignos esse incensam ipsorum causa patris deserentes. Verumtamen cohibuit iracundiam fides: eosque dimisit: sed nisi eo loco habedos quo & iam alios credidit. Iam uero portis milites igne admouerant: liquifactorumque argento cito lignum flammae absumperant: cum subito auctae proximas inde porticus corripuerunt. Iudaeis uero igne circum se uidentibus: corpora simul aereque ceciderunt: & stupore attoniti adiuuare quidem uel extinguere nemo conatus est. Stantes uero aspiciebant: nec tamen his quae absumerent dolentes: saltu ut quod reliquum esset saluum haberent animam colligebant. Illo quidem die & quae secuta est nocte crescebat incendium: paulatim enim nec simul undique inflammarum porticus potuerunt. Postero autem die Titus praem militum iussit incendium restringere: perque proxima portis loca uiam sternere: ut facilius agminibus esset ascensus: rectores ad se conuocatisque collectis qui erant proceres: Tiberio Alexandro totius militiae

praefecto: & Sexto cereali quintae legionis praefecto: & Largio lepido decimae: & Tito phrygio quaedecimae: cum quibus erat etiam fronto ac ternius magister duarum alexandrinarum legionum & M. antonius Iulianus procurator iudaeae. Congregatisque terea chiliarchis & procuratoribus consilium de templo proposuit. Aliis quidem uidebatur lege belli utendum esse: nunquam enim iudaeos a nouis rebus posse desinere templo manente: quo omnes ubicunque essent colligerentur. Nonnulli monebant: ut si templum reliquissent iudaei neque armis pro eo quisque certaret: conseruandum esse suadebant. Si uero id pugna obtinuissent ignibus consumendum: quoniam castellum iam uideretur esse non templum & piaculum: non ipse id uerum illi qui fieri coegere committerent. Tito autem nec si stantes dimicarent iudaei pro hominibus animo carentibus: ulciscendum esse dicente: neque se unquam tantum opus incensurum: iam enim romanorum fore hoc damnum: sic ornamentum quoque foret imperii si maneret: iam certi quid uellet: ad eum accedunt sententiam fronto Alexander & Cerealis tunc quidem consilium dimisit. Iussisque militibus requiescere itemque ducibus ut his in prociectu ualidioribus uterentur: uiam sternere per ruinas lectis ex coloribus imperat ignemque restinguere. Illo quidem die iudaeos labor itemque timor ab impetu continuit. Postremo autem collectis uiribus & recepta fiducia per orientalem portam contra templi exterioris custodes secunda hora diei percurritur. Illi autem primam quidem concionem fortiter exceperunt: septemque scutis a fronte magis condensae acie inclinantur. Certum tamen erat eos non diu duraturos quae & multitudine infestantium & animis uincerent. Caesar autem priusque uerterentur acies: nam pugnam ex antonia prospicebat: cum equitibus lectis uenit auxilio. Impetum uero eius non sustinere iudaei: sed primis interfectis praerique fugam petunt. Et cedentibus quidem romanis reuertentes instabant. Cum autem illi retorsissent iteque refugiebant: donec circa horam quintam iudaei uicini introire concludi sunt. Titus autem discessit in antonia decreto postredie mane cum omni exercitu aggredi templumque obsidere. Sed id plane dei sententia iam dudum igne danauerat: euolutisque temporibus aderat fatalis dies quae erat decimus mensis augusti: quo et prius a rege babylo nio fuerat concrematum. Ex aedibus autem caem principiumque sumpsit incendium. Nam cum paulisper Titus discessit seditiosi quiescent romanos rursus aggrediuntur custodumque templi cum igne interioris phani restinguentibus pugna committit. Hicque iudaeis in fugam uersis usque ad templum transierunt.

Quidam ex militibus romanorum ignem portat ad templum: succenditur templum: hoc audito Titus iubet extingui sed pro nimio clamore & quia multi simulabant audire eius praepcepta & prohibitionem ipso inuito exurit templum.

Cap. XV.

Ite itaque tunc militum unus non expectato cuiusque edicto neque tantum facinus ueritus: sed diuino quodam motu impetu a contubernali suo sustollit: & ex ardente materia raptum ignem in fenestram inierit auream inde membra circum templum aedificata de septentrionali regione aditus erat. Flamma uero excitata iudaeorum quidem calamitati dignus clamor exoritur: & ad ulciscendum properabant: neque iam uitae precandam rati neque uiribus temperandum: amisso eo cuius gratia cautissimi uidebantur. Mature autem hoc Tito quidam nunciat. Et ille namque casu in tabernaculo quiescebat sicut a praelio redierat: exiit templumque curriculo petit prohibiturus incendium: omnemque post eum duces & hos agmina perterrita sequebantur. Clamor autem ac tumultus erat tanto exercitu sine ordine concitato. Caesar autem uoce simul ad dextera pugnantibus signo dato ignem iubeat extingui. Sed neque uox eius audiebatur quae aures eorum maior clamor obstrueret: nutumque dexterae non attendebant cum alios bellum alios ira distraheret. Introcurrentium uero agminum impetum non praepcepta neque interminatio continebant: sed quo furor ea duceret sequebantur. Ad ipsos autem introitus obstrusi multi quidem sese inuicem conculcabant multi uero ardentibus adhuc & fumantibus porticum incedentes ruinis liuore quidem utebantur. Cum uero ad templum accessissent edicta quidem caesaris non audire simulantes: praecedentem quisque ut ignem immitteret hortabatur. Seditiosis autem iam subeundi quidem spes nulla erat: sed fuga & caedes omnia possidebat. Magna uero populi multitudo inualida & inermis ubicunque occupati fuerant interficiebantur: & circum aram quidam ingens mortuorum numerus cogerebatur. Per gradus uero templi & sanguis multus profuebat: & eorum corpora qui supra ceciderant delabebantur. Caesar autem ubi neque impetum infantium militum continere poterat: & flamma dominabatur intro cum rectoribus ingressus & secundum templi & quicquid illic erat aspexit: ea quidem quae apud alienigenas erant fama maiora. Pompa uero & opinione domestica non minora. Cum autem flamma nondum ex ulla parte ad interiora penetrasset: nec membra quae circum erant templum depascere: quod erat uere existimans adhuc illud opus posse seruari: & ipse praesuluit militesque rogare ut ignem restinguerent conabatur: & liberalem & hecaton tarchum deceptoribus suis suste mulctatos: qui non obedirent iussit arcere. Illorum autem furor bellicus impetus quidam uehementior iudaeorumque odia & caesaris reuertentiam & prohibentis metum superabant. Praerisque autem praedae spes incitabat suspicantes intus omnia pecuniae referta esse: quoniam am fores auro factas conspicerent. Praeterea quidam miles ex his qui intrauerant: cum caesar ad inhibendum incendium cucurrisset ignem iam cardinibus portae subiecerat. Tumque subito postquam flamma intus apperuit: & duces cum caesare discedebant: & stantes extra succendere nemo prohibebat. Templum quidem hoc modo inuito Tito exurit.

Templū incendit mēse & die mensis confor mi incendio t emplī babilonis: in ipsa incēsiōne etiam multæ cedēs etiam fiebat dephenforū: nec erat discretio puerorum nec mulierū cuiusq; etatis: clamor ingentissimus fiebat: duo in ignem se proiecerunt incendunt romani diuersas porticus & loca ubi iudæi res suas ac pecunias deposuerāt: quidam pseudo propheta persuaserat populo ut expectaret dei auxilium.

Cap. XVI.

Sed hoc multum q̄s deffendū putet: ut opus oīum quæ audiimus aut uidimus maxime admirabile tā extructionis genere quā magnitudinis: itēq; munificentia in singulis rebus & gloria q̄ de sanctis habebant: maximū tamē ex facto capiet solatiū: quod ut aīalibus ita opibus locisq; fatū sit ineluctabile. Mirabitur autē in eo etiam circūacti t̄pis fidem. Nā & mēsem ut dictū est eūq; diē seruauit: quo primū ab babilonis templum erat incēsum. Et a prima structione tēpli quā Solomon rex ichoauerat: usq; ad hoc excidiū quod euenit secundo anno principis uespasiani: mille. cxxx. colligunt anni: & septē menses ac dies xv. A posteriore uero quā secundo āno Cyris regis aggeus fecerat: usq; ad excidiū quod Vespasiano iherante sustinuit ciuitas anni. dcxxxix. & dies. xlv. Dū templū autē incenderetur et quicq; in manus forte uenisset rapiebatur: & cedēs erat ifinita dephenforū. Nec actæ fuit ætatis miseratio aut reuerētia castitatis: sed & pueri & senes & sacri ac prophani similiter interficiebant: atq; oē genus hoīum belli calamitas p̄sequēbat: unaq; supplices cū repugnantibus necabant: flāmaq; ulterius p̄grediens cū gemitu occūbentium concrepabat. Et pro altitudine qdē collis ardētisq; opis magnitudine totā quis ardere crederet ciuitatē. Illo autē clamore nihil maius aut horribilius excogitari pōt. Nam & romanorū agminū fremitus erat & seditiosorū: ferro igniq; clausorū clamor in gens tollebat: & populi sursum dephensi ad hostes fuga cū stupore ac calamitate cōquestio. Incolle at constitutis et multitudo oppidi cōsonabat. Iam uero multi fame marcidī in mortē p̄ene luminibus clausis postq; ignem tēpli uidere in q̄stus interim clamoremq; uiresq; receperūt. Resonabat autē & trans fluuiū regio: & montes circūpositi grauiorem impetū faciebant: & tamē erant clades acerbiores tumultuū. Nam collē qdem in quo tēplum erat euelli radicitus q̄s putaret: ita undiq; belli plenus uidebat & sanguis igne largior esse pluresq; interfectos interfecti oīsq; terra cadaueribus tegebant: & supra corpora mortuorū gradientes milites cursū fugientiu sequebantur. Latrocinialis qdē multitudo tandē pulsus romanis in exterius tēplum: deinde ciuitatē euadit. Populi autē quod fuit reliquū in exteriorem porticū confugerūt. Sacerdotum at iudæorūq; nonnulli primū qdem uiribus itēq; sedibus suis quæ ex plūbo factæ erant: auulsis in romanos p̄missilibus utebant. Deinde cum nihil proficerent ignisq; in eos euomeret: in parietem descendentes octo cubitis latū ibi manebant. Duo tamen ex nobilibus cū ad romanos transeundo seruari possent aut cōem cum cæteris durare fortunā: semetipsos in ignē iniecerunt: & cū templo concremati sunt Hynerius filius Velgæ: & Iosippus Darez. Romani autē q̄ frustra se circū templum ædificiis parcere iudicabant: cum ipm tēplū arderet oīa simul incēdunt: & quicq; ex porticibus reliquū erat & portis: p̄ter unam ex parte orientali: alteram ex meridiana quīs eas quoq; postea funditus euerterint: qn etiā arcules quæ gazophilatia uocant incendunt in q̄bus magna uis erat pecuniæ ac plurimū uestium: aliaq; substantia. Et ut breuiter dicam oēs iudæorū congestæ diuitiæ q̄ opulentissimus q̄sq; illuc totas domos exhauserāt. Venerunt at etiam sup eam quæ restabat unā porticum extra tēplum quo confugerant ex populo mulierulæ itēq; pueri & promiscuæ multitudinis prope ad sex hoīum milia. Sed priusq; de his Cæsar quicq; decerneret uel ducibus iheraret: ira flagrantes milites incendunt porticū. Hincq; contigit ut alii cū se ex flāma præcipitent morerentur: alios ipsa corrūperet. Ex tanto autē numero nemo seruatus. His cā interitus quidam pseudo propheta fuerat: qui eo die prædicauerat in ciuitate: q̄ eos in tēplum deus ascendere signa salutis accepturos iuberet. Multi enim a Tyrannis tunc subornati prophetae populo denunciabāt ut expectarent dei auxilium: quo propterea minus profugerēt: & eos qui supra timorem & custodiam fierent spes retineret: cito autem in aduersis persuaderet. Quod si etiā malorum instantium liberationem polliceatur qui fallit: necessario qui ea patitur spei totus efficitur.

Quædam prodigia quæ superuenerant iudæis describuntur: quæ in eorum fortunam & auxilium interpretantur: quidam uero sapientes hæc esse ruine prodigia iudicabant. Cap. XVII.

Deniq; miserabilis populis illis qdem fallacibus deūq; calūnantibus credulus erat. Certis uero pdigijs & futurā solitudine p̄nunciātibus neq; at̄debant aīo neq; credebāt: sed uelut attoniti nec aut oculos habētes aut aīas edicta dei dissimulauerunt: mō cum supra ciuitatē sidus stetit simile gladio & p̄ annū p̄seuerauerit cometes: mō cū ante defensionē primiq; belli motus ad diē festū azymorū populo cōueniente. Octauus at̄ dies erat aprilis mēsis: nona hora nocturna circū aram itēq; tēplū tantū lumē effulsit ut clarissimus dies putaretur. Et hoc usq; ad mediā p̄mansit horā quod iheretis qdem bonum auguriū esse uidebat: iacrorū uero peritis priusq; ueniret statū diiudicatū est. Eodēq; festo die et bos cū ad hostiā duceret agnū in medio phani peperit. Orientalis autem porta interioris templi cū esset ænea atq; grauissima: & post meridiem uix a. xx. uiris clauderetur: serisq; ferro iunctis obseraretur: pessulolūq; altos habe-

ret in saxeuo limen dimissos uno perpetuo lapide fabricatū uisa est noctis hora sexta patere. His autē curriculo per custodes templi magistratum nunciatis ascendit: ille uixq; eam potuit claudere. Verum & hoc iterum ignaris qdem signū optimum uidebatur. Deum nāq; bonorum portā sibi aperuisse dicebant. Prudentiores uero tēpli tutamē sponte sua dissolutū iri cogitabāt & hostium domū esse. Portas aperiri solitudine uero illo ostento signari inter se p̄nunciabāt. Post dies at̄ festos in diebus paucis uicesimoprimo die mēsis maii Larualis quædā imago uisa est fidē superas. Monstrum autē fortasse quod dicturus sum etiā his est cognitum q̄ uiderunt & quæ secuta sunt clades dignæ p̄sagijs extirere. Nāq; ante solis occasum uisi sunt p̄ inane ferri curus totis regionibus & armatæ acies tranantes nubila & ciuitatibus circūfusæ. Festo autē die quā penthecosten uocant nocte sacerdotēs intimū tēplū more suo ad diuinas res celebrandas ingressi primū qdem motū quēdamq; strepitum senserunt. Postea uero subitā uocem audire quæ diceret migremus hic. Quid autē his horribilius fuit: lesus qdā filius Anani plebeius & rusticus quadrienniu priusq; bellum gereret in summa ciuitatis pace atq; opulentiā cū ad festum diē uenisset quo Attegijs in honore dei componi in tēplo ab hoibus mos est repente exclamare cœpit. Vox ab oriente. Vox ab occidente. Vox a quattuor uentis. Vox in Hyerosolimā & tēplū. Vox in maritos nouos nouasq; nuptas. Vox in oēm hunc populū: atq; hæc interdiu noctuq; oēs ciuitatis uicos clamitās circūibat. Nonnulli autē uiroz insigniū aduersum omen indignæ ferentes corripiunt hoīem: multis uerberibus afficiunt. Ille autē neq; pro se nec ad eos qui se mulcabant secreto quicq; locutus ea dem quæ prius uociferans p̄seuerabat. Magistratus autē rati quod erat uerum: magis diuinū esse hoīs motum: ducūt eum ad romanorū præfectum ubi plagis usq; ad ossa laceratus: neq; supplex quicq; fuit neq; lachrymauit: sed ut poterat inclinans maxime flebiliter uocem ad singulos ictus respondebat. Veh ueh hyerosolimis. Albino at̄ interrogatū: nāq; iudex erat: quis eēt uel unde ortus: aut cur ista diceret: nihil retrulit. Non prius at̄ cessauit luctus miseræ ciuitatis donec eum Albinus furere iudicatum dimisit. Ille autē ad belli usq; t̄ps neq; adibat quēq; ciuium nec quēq; uidit: sed quotidie uelut orationem quādam meditatus ueh ueh hyerosolimis q̄rebatur. Sed nec in p̄ca tus est cum in dies singulos mulcetur: nec uictum offerentibus benedicebat. Sola uero eius responsio ad oēs erat in triste p̄sagium. Maxime at̄ diebus festis uociferabatur: idq; per annos septē & quinq; menses continuos faciens neq; uoce raucior fuit: neq; laborauit donec obsidionis tēpo re p̄spectis augurijs ipse quieuit. Supra murum enim circūies iterum: ueh ueh ciuitati ac phano ac populo uoce maxima clamitabat. Cum autē ad extremum addidisset: ueh etiam mihi: lapis tormento missus eum statim peremit animamq; adhuc illa omnia lugentem dimisit.

In sacris libris erat q̄ cū tēplū quadratū redigeret q̄ ciuitas erat destruēda. hi uero incitabatur ad plū dicētes p̄ dictū quoddā ambigū inuētū. q̄ eo t̄pe qdā eēt ex eorū finibus orbis terre habiturus iheret: ex hoc dicto decepti sūt q̄si p̄priū eorū iudicātes dictū cōuenire. Ca. XVIII.

Aec si quis reputet profecto inueniet. Deum quidē hominibus consulere: modisq; omnibus p̄monstrare quæ sunt eorum generi salutaria: ipsos autem ad demētiam suam malis uoluntarijs interire: quādo quidē & iudæi post antoniam captā quadratum phanum fecerant: cum in sacris libris scriptum haberent capiendam ciuitatem ac tēplū: si phanum quatuor angulis esset effectum. Sed quod maxime eos ad bellum excitauerat responsum erat ambiguum itidem in sacris libris inuentum q̄ eo tempore quidem esset ex eorum finibus orbis terræ habiturus imperium. Id enim illi quidem quasi proprium acceperunt: multiq; sapientes interpretatione decepti sūt. Hoc autem plane respōso Vespasiani designabatur imperium qui apud iudæam creatus est imperator. Sed etiam homines fatum uitare non possunt etiā si præuiderint. At uero his signorum quædam pro sua libidine interpretati sūt: alia contempserunt: donec patriæ excidio suaq; perniciæ eorum iniquitas confutata est.

Romani Titū impatorē declarant in tēplo: iudæi puocāt Titū ad colloquiū: ipse naturali humanitate eos recipit: alloq̄turq; eos increpādo: tādē in diligēdo eos si uelint in pace uiuere noluerunt: ipse cognita eorū neq̄tia eos militibus fieri p̄dam tradidit interim ignis p̄grediebāt: quidam supplicat ut eis fidē Cæsar dat: suscipit ipse in custodiaq; eos reclusos tenet. Cap. XIX.

Romani quidem postq; seditiosi ad ciuitatem confugere templo itemq; omnibus circūlocis ardentibus signa in phano reposuere cōtra portam orientali: hincq; ibi sacrificio celebrato maximis cū clamoribus declarant Titū impatorē. Vsq; adeo uero præda fatiati sūt milites uniuersi ut in Syria dimidio quāpridem fuerat p̄cio pondus auri uenisset. Et his autē sacerdotibus qui in tēplo pietate perdurauerāt: puer sitiis romanis custodibus pacem petebāt: sitimq; fatebatur. Sed ubi illi tā ætatis quā necessitatis miserati dedere ei dexterā: & ipse bibit. & quā secum attulerat lagenā repletā sursum refugies abiit ad suos. nec eū quisq; custodum insequi ualuit: sed eius perfidiæ maledicebant. Ille autē nihil se præter placita fecisse dicebat. Dextera enim sibi data non ut apud ipsos remaneret: sed ut tantum descēderet atq; ut aquam acciperet: quæ cum fecerit in fide mansisse. Astutiā quidē præter ætatem maxime pueri qui decepti fuerāt mirabantur. Quinta uero die sacerdotēs opsi fame descendunt: & a custodibus ad Titum

perducti ut salutem sibi concederet orabant. Ille autem ueniam quidem tempus illis praeterisse factus: perisse uero id cuius eos gratia merito conseruasset. Decere autem sacerdotes interire cum templo duci homines ad supplicium iubet. Sed tyranni cum sociis quonia bello undique tenebant: circumdatis autem nusquam erat fugere copia: Titum ad colloquia prouocant. Ille autem pro humanitate naturali saltem oppidum seruare cupiens & amicis praeterea suadentibus. Latrones enim iam moderatius factos esse arbitrabantur: in parte occidua templi exterioris consistit. Hac. n. super xistum erant portae ac pons qui ciuitatem templo iungebat: isque tunc inter tyrannos ac Titum interueniebat. Multitudo autem utrinque densi astabat: iudaei quidem circum Symonem ac Ioannem suspensi ueniam spe. Romani uero ad Caesarem speculandi studio qualiter eos reciperent. Edicto autem dato militibus Titus ut & iracundiam & sagittas continerent: adhibitoque interprete: quo argumento superior ostendebatur prior alloqui coepit. Etiam ne saturati estis patriae malis? O uiri quibus neque uirtutis nostrae neque ipsius mitatis propriae uenit in mentem: sed inconsulto impetu ac furore perditis populo & ciuitate simul ac templo ipsi quoque iuste perituri. Qui primum quidem postquam uos Pompeius fortiter debellauerat nouas res affecta re non debuistis. Deinde etiam bellum apertum contra romanum populum extulistis. Vtrum ne multitudine freti? an quod parua manus uobis romani exercitus satis restitit auxiliatorum fide? Et quae gens imperio nostro libera iudaeos praeter romanis optaret? sed uiribus corporum? At quod scitis nobis seruire germanos. Firmitate muroque & maior Oceano murus atque obstaculum quo septem Britannii adorant arma romanorum. Animoque obstinatione uel astutia ducum. an quoniam etiam carthaginenses captos esse noueratis? itaque uos contra romanos ipsorum excitauit humanitas quod primum uobis & terram dedimus possidendam: & gentiles imposuimus reges. Deinde leges seruauimus patrias: & uiuere uos non solum discretos: sed cum aliis et uestra uoluntate concessimus: quodque maximum est: tributum capere dei nomine ac donaria colligere permiximus: eaque offerentes neque monuimus neque prohibuimus: ut hostes nobis efficeremini ditiores: nostraque pecunia uos contra nos instrueretis. Ergo tantis bonis affecti satietate in eos quod haec uobis praestiterat extulistis & imitium exemplum serpentium uirus blasphemis infudistis. Esto Neronis negligentiam contempsistis & ueluti ruptum aliquod membrum siue contractum alias male quieti in maiore uitio detecti estis: & ad spes improbas etiam cupiditates imo dicas explicastis. Venit pater meus ad patriam uestram non ut poenas a uobis ob ea quae incertae commiseratis exigeret: sed monitis emendaret. denique cum deberet si depopulanda nationis causa uenisset stirpem uestram petere atque hanc delere ciuitatem galileam & circa eam loca uastare maluit ut poenitentiam di uobis praebere indutias. Sed haec eius humanitatis infirmitas uidebatur: nostraque lenitate aluistis audaciam. Et Nerone mortuo fecistis quod nequissimi solent: & ex intestinis uestris dissensionibus fiduciam praesumpstis: meque ac patre meo digressis ad aegyptum ad struendum bello tempus illud uel le putauistis. Neque uos puduit perturbare principes declaratos: quos etiam duces humanissimos fueratis experti. Denique ubi ad nos confugit imperium & oibus in eo quiescentibus per legatos aut gratulantibus exteris nationibus itaque hostes iudaei & legationes quidem a uobis trans euphratem usque nouae rerum gratia missae: muroque aut ambitus repabantur. Seditio uero tyrannorumque contentio & bellum intestinum quae sola huiusmodi nequissimos decent. lussus eo ab initio patre cum mandatis tristibus ad ciuitatem uenire laetabar: cognito populum de pace sentire. Ante bellum rogabam uos desistere pugnantibus aliquandiu parcerem sponte aduenientibus dexteram dedi fidem seruauit confugientibus: multos captiuos miseratus uerberibus urgentes bellum coercui: muris uestris machinas inuitus admoui: super caedis uestrae cupidos milites continui. Quotiens uici toties uos ad pacem tanquam uictus prouocauit. Cum prope ad templum accessissem: consulto itaque legis belli oblitus parere uos propriis sanctis orabam templum seruare data uobis exeundi copia & fide salutis: uel etiam pugnare alio tempore si uelletis in alio loco facultates praebui. ista omnia spreuistis & templum manibus uestris incendiistis. Deinde sceleratissimi nunc me ad colloquium prouocatis: ut quid tale conseruetis quale perit? Quia uosmetipsos salute dignos esse post templi excidium iudicatis? Quin etiam nunc armati statis & nec in extremis supplices assimilatis. O miseri quae fiducia? Nonne populus uester examinatus? Templum uero perit: mihique subdita est ciuitas: in manibus autem meis habetis animas uestras. Et tamen fortitudinis esse gloriam mortem arbitramini? Non contendam cum pertinacia uestra. Proiectis autem armis traditisque corporibus uitam uobis indulgeo: & sicut in priuata domo dominus mitis ultus grauiora caetera mihi seruo. Ad haec illi responderunt: fidem quidem se ab eo minime posse accipere. Nam iurasse nunquam id esse facturos: exeundi uero per munitiones qua murum sepe rat cum coniugibus ac liberis facultatem petebant. Ituros enim se in solitudinem ipsorumque oppidum relicturos. Hoc Titus uehementer iratus quod in sorte captorum constituti uictorum condiciones sibi ponerent. Declarari quidem his iussit uoce praecoris ne ulterius ad se profugerent: ne uel fidem sperarent: nulli enim esse parcendum: cunctis autem uiribus dimicarent quantum possent saluti suae consulere. Iam enim se omnia iure belli gesturum: militibus autem diripere ciuitatem atque inflammare permisit. Illi autem ipso quidem die nihil egerunt. Postremo autem die archium & aeram & curiam & qui uocatur ephlam succendere: & progrediebatur ignis usque ad Helenae regiam: quae in media erat acra: nec minus ciuitatis mortuis plenae eo-

dem die galeza regis filia & fratres cum his multi nobiles ex populo congregati ut fidem sibi daret Caesari supplicarunt. Ille autem quam caeteris omnibus iratus erat: mores tamen non mutauit: sed eos suscepit. Et tunc quidem omnes in custodia habebat: regis autem filios ac propinquos postea uinctos romam perduxit fidem obsidum praestaturus.

Seditiosi in domum regiam confugiunt: romanos pellunt: multi occiduntur ex popularibus: Titus uero militum quaedam quia uiuus captus est ad ipsum rediens ex acie pepulit: quod grauius fuit illi morte. Ca. XX.

Seditiosi autem ad domum regiam profecti ubi quia tuta erat multi facultates suas deposuerant & romanos hinc pellunt: & oibus popularibus quod eo conueniant prope ad octo milia & cccc. occisis pecunia etiam diripuerunt. Viuos autem duos milites romanos coepere unum eorum alterum peditem: & peditem quidem interfectum per oem traxere ciuitatem uelut uno corpore oes romanos ulciscerent. Eques uero quidam his quod saluti foret suadere pollicitus deducit ad Symonem. Cumque quid diceret nihil sciret: Ardali cuidam ex numero ducum traiecit punicus. is autem reuinctis post terga manibus: ceruice atque oculis in conspectu romanorum ueluti capite caesus produxit. Verum ille dum gladium iudaeus educeret ad romanos refugit. Hunc Titus quoniam ab hostibus esset lapsus non est passus quidem occidere. indignum uero esse romanorum militem iudicauit. quia uiuus fuerat captus: & armis ablatis eum agmine pepulit. Quae res prudenti uiro grauior esse morte uidebatur.

Romani conuersis latronibus in fugam: omnia igni tradidere: illi uero in superiore ciuitatem recedebant: letantes quod nil essent relicturi hostibus & alacri uultu mortem expectabant: illi undique per ciuitatem capiebantur: mortuique canibus proiecebantur: spes quibusdam erat in cloacis latere: & ignis latitantes cremabat: & qui descendebant necabantur. Cap. XXI.

Postero autem die romani uersis in fugam ex interiori ciuitate latronibus omnia Siloam usque igni tradidere: & oppidum quidem gaudebat absumi rapinis uero carebat: quoniam latrones exinanitis prius oibus in superiore ciuitatem recedebant. Erat namque illis malorum quidem nulla poenitudo: arrogantia autem tanquam in rebus secundis. Denique ardere ciuitatem laetis uultibus aspicientes alacri uoto mortem expectare dicebant quod perempto populo incenso templo: & flagrante oppido nihil essent hostibus relicturi. Sed tamen iohannis in extremis eorum rebus pro reliquiis ciuitatis obsecrando laborabat. Sed multa quidem in eorum crudelitate atque impietate locutus multa uero pro salute adhortatus nihil amplius quam elusus est: quia neque se tradere pro iusiurandum patiebatur: neque pugnare cum romanis ex equo iam poterant ueluti custodia circūuallati: caedisque insuper consuetudo dexteram commouebat. Dispersi autem per ciuitatem per ruinas latitabant profugere parati insidiantes. Multi autem capiebantur oesque interficiebantur. Nam prope inedia fugere non ualebant: mortuos autem canibus proiecebant. Omne autem per eundem genus fame leuius uidebatur: adeo ut ad romanos quoque sine licentia desperata misericordia tamen fugerent atque in seditiosos a caede non cessantes sponte incederent: nullusque in ciuitate locus uacuus erat: sed cuncta mortuos habebat: quos fames aut latrones conseruerant: & cadaueribus eorum plena erant omnia: qui alimentorum penuria uel seditione perierant. Tyrannos autem fouebat factionum quae latronum spes ultima sita in cloacis. Quo si fugissent minime inueniri posse arbitrabantur. Sed peracto excidio post romanorum digressum prodire ac fugere cogitabant. Id enim plane illis erat somnium. Nec enim uel deum uel romanos fuerant latitaturi. Tunc quidem subterraneis freti plura quam romani concremabant. & quod ex incendiis fugientes in cuniculos descendissent eos improbe necabant itemque spoliabant. Quin etiam cibum sicubi reperissent concretum sanguine deuorabant. Erat autem inter se illis iam rapinae causa bellum: eosque putauerunt nisi excidio praesenti essent nimia crudelitate mortuorum quoque corpora degustaturos fuisse.

Caesar prospiciens ciuitatem superiorem non posse capi sine aggeribus distribuit milites operibus ad occidentalem partem: legiones munit isdem diebus idumei mittunt ad Titum quod ad eum uolunt confugere remittit legatos pollicens pacem: Symon hoc intellecto quosdam occidit: quosdam recludit: multitudo tamen maxima fugit. Cap. XXII.

Caesar autem fieri non posse prospiciens ut sine aggeribus superiore caperet ciuitatem in praerupto undique loco sitam. distribuit operibus militem uicesimo die mensis augusti. Erat autem transuectio impendiorum difficilis oibus. ut dictum est. circum ciuitatem usque ad centesimum stadium impiorum aggerum extructione detonsis. Quatuor quidem legionum opus in occidentali parte ciuitatis contra aulam regiam erigitur. auxiliatorum uero manus & caetera multitudo xistum uersus ac pontem & Symonis turrim quam iohannes bellum gerens pro castello sibi edificauerat. His autem diebus idumeorum duces clam congregati consiliu de sui traditione coepere missis ad Titum quoniam uiris ut dexteram sibi darent precabantur. ille tyrannos sperans esse cessuros idumeis abstractis quoniam belli praesidio uidebantur: sero quidem uorum tamen uita his pollicitus legatos remissit. Discessum autem parantibus Symon praesensit. & eos quod ad Titum praerant quoniam uiros statim occidit. duces uero quosque nobilissimus erat Sosa filius iacobus correptos in custodia coniecit. nec multitudinem idumeorum abductis rectoribus quod ageret nescientem sine custodia habebat: sed diligentioribus eam custodiis amplectebatur & tamen custodes profugientibus obstare non poterant. Quibus multi necarentur: plures tamen erant qui

fugerent. Omnes aut suscipiebantur a romanis: q Titus nimia lenitate priora pcepta neglexerat: ipsiq milites ia & spe lucri & satietate cadibus tpabant. sola. n. relicta plebe aliud uulgius cu coiu gibus ac liberis paruo queq pto uenundabat. Cu multi at distraherent & emptores pauci eent: qq uoce pconis edixerat ne qs solus trasfugeret: ut eo mo familias suas educeret: tamē hos quoq recipiebat: appositisq q ab his secerneret si qs digno supplicio uideret. Et infinita qdem multitudo uenit. Ex populo uero seruati sunt plusq milia. xl. quos impator quō cuiq gratū erat dimisit.

Quidam sacerdotū promittens multa donaria Tito accepta fide pro fuga recessit: multaq; uaria pulcherrima donaria dedit.

Sdem autē diebus etiam sacerdotū aliq; filius nebuti noie iesus accepta fide salutis a Cæsare ut de sacris donariis quæda traderet: egredit ac tradit ex phani pariete candelabra duo. His quæ in tēplo erant posita similia mensalq; & crateras oia ex auro solido & grauissimo facta. Tradit et uela & pontificū indumenta cum gemmis & uasa multa sacrificio cōparata. Quin etiā cultos sacrae pecuniae cōprehensus phinees noie uestes & cingula sacerdotum ostendit: multaq; purpurā & cocchum quæ ad usum reposita catapitismatis seruabatur. Cum qbus aliquantum cinami erat casia pigmentorūq; aliorum multitudo quibus cōmixta deo in dies singulos adolebant. Tradita sunt aut ab eo & ex aliis opibus multa & sacra ornamenta non pauca: quorum gratia licet ui capto transfugæ tamen data est uenia.

Perfectis aggeribus machinas romani admouet: multi despantes in iochas demittunt: qdā in aerā confugiūt quidam romanos applicates arietes ad muros ulciscunt: Tyranni priuati spespon re descenderunt de turribus: iudæi ad siloā confugiunt: custodibus recluduntur: romani in muris signa ponunt: ingreditur Titus admiratur q; tantas munitiones tyranni deseruissent: admirata altitudine & compagine lapidum præficit Frontonem custodiæ illorum: multos in ægyptū mittit: multos uendit multos etiam bestiis deuorandos tradidit.

Am uero pfectis aggeribus septēbris mēsis die septimo: qui erat cœpto opere octauus & decimus dies: romani qdem machinas admouebat. Seditiosoz qdem alii q ciuitatē desperauerant muris relictis in acram recedebant: alii at se in cloacas demittebat. Multi aut dispositi ulciscabant eos qui arietes applicarent: & hos aut supabant multitudine ac uirtute romani. quodq; maximū est. læti mœstos atq; ia debiles. Cum aut pars esset aliq; muri subruta nōnullaq; turres arietibus pulsata cessissent: statim qdē propugnatores eaz diffugiūt timor aut etiam tyrannos necessitate maior inuadit. Nā & priuūq; transgredentes hostes torpore tenebant: & ad sugiendū suspēsi erant. Videres aut paulo ante supbos & factis impiis arrogates ita tunc humiles esse ac tremere ut miserāda esset. quāq; in neq;ssimis. tanta mutatio. Conati sunt quidē ambitu & muro quo mœnia cingebant inuaso atq; perrupto custodes pellere atq; egredi. Cum uero quos antea fideles habuerat nusq; uiderent fugiebant quo queq; necessitas impulisset. Adeuntes at alii totū ab occidente mure subuersum esse nūciarent: alii subiisse romanos acie pro pinguare qrentes: alii et uiderē hostes in turribus affirmarēt metu fallente conspectū in ora prostrati pro sua dementia qrebantur: ac ueluti succisi neruos quæ fugerēt hæsitabant. Vnde & maxime qs & uirtutē dei pspexerit contra iniustos & fortunā romanoz. Tyranni qdē semetipsos uitione priuauerat: ac sponte de turribus descendere: unde ui nunq; sola uero fame capi poterat. Romani uero q tantū in muris infirmioribus laborauerat: eos quos instrumētis non potuissent nūc fortuna cœpere. Omnibus. n. machinis tres turres ualidiores erant de qbus supra memorauimus. Relictis itaq; his uel. quod est uerius. dei nutu in his dephensi confestim qdem ad uallē siloā confugere. Rursum aut ibi a metu paululū respirauerunt munitionē qua murus erat accinctus ex ea parte partire. Vsi aut infirmiori audacia quā necessitate. iam. n. uires eoz labor metus: & calamitas fregerat. a custodibus retrudunt: & per diuersa disiecti in cloacis delitescūt. Romani uero muris potiti signa in turribus posuere: & plausu atq; læticia uictoriā cātu celebrant: q principio finē belli multo senserant leuioer. Deniq; sine sanguine mure nacti nouissimum non esse credebant. cūq; nullum reluctantē uiderent. pro in certo mirabantur. In angustias autē uiag; strictis gladiis fusi & quos cœpissent interficiebant: nullo discrimine: domosq; totas cum oibus qui eo confugerant igni tradebant. Multas uero uastantes quas prædæ cā penetrassent. integras mortuoz familias & plena mortuis tecta quos fames confecerat offendebant. Ipsum deinde horretes aspectum uacuis manibus egrediebantur. Nec tamen eodē modo peremptos miserantes. Non idem aut circa uiuos patiebantur: sed unum queq; obuium transfugendū & angusta uiarum cadaueribus obstruere: totaq; ciuitatem sanguine diluere ut plarozq; incisorq; cædes extinguerent. Et occidētes quidem uespere cessabant. nocte uero crescebat incendium. Ardētibus aut Hyerosolimis illuxit dies septēbris mēsis octauus ciuitati tor clades cū obsideretur experta: quot bonis si usā esset ex quo condita inuidenda mansisset. nulla tamen alia re tantis incoelicitatibus digna: nisi quoniā talem progeniē qua subuersa est edidit. Intro autem Titus ingressus & alia & ciuitatis munitiones ac turriū causas miratus est. quas tyranni per dementiā deseruerant. Conspecta quidem earum solida altitudine iteq; magnitudine subtiliq; lapidū compagine singuloz quantumq; paterent uel

quantum erigētur: deo inqt plane adiuuāte pugnauius: & deus erat qui detraxit ab istis munimentis iudæos. nā quæ hoium manus: aut quæ machinæ ad istas ualentes? Tunc qdem multa eiulmodi cū amicitis collocutus est. Quos uero a tyrānis uinctos in castellis repperit relaxauit. Cū aut alia ciuitatis deleret murosq; subuerteret eas turres fortunæ suæ monimentis reliquit: q; militante his potitus fuisset quæ capi nō potuissent. Quod ergo milites interficiendo laborabāt magna adhuc extabat supstitutū multitudo: solos qdē armatos Cæsar & q manū opponerent iubet interfici. reliquā uero multitudinē saluam esse. Illi aut cum his quos occidi mandatū fuerat: etiā senes ac debiles trucidabant. uegetos aut atq; utiliores coactos in tēplum indēstinatū mulieribus ambitū concluderunt. Custodes aut his Cæsar apposuit: unū ex libertis & amicis suis Frontonē: qui fortunā quā meritis esset qsq; decerneret. Ille aut latrones qdem oēs atq; seditiosos cū alius ab alio iudicaret: occidit. luenes aut lectos q; procero atq; formoso essent corpe triūpho seruabat. Ex residua multitudine septē & decē milia maiores annis uinctos mittit ad ægyptū operibus deputandos. Plurimos aut p prouincias Titus distribuit in spectaculis ferro & bestiis confutendos. Qui uero infra. x. & vi. annū ætatis agerent uendidit. Hisdē aut diebus qbus secernebatur a Frontone mortui sunt fame. xii. milia qbus partim odio custodū non pbebatur cibus. ptim quoniā ipsi uictus fastidio tenebant. Erat aut præ multitudine hoium frumenti penuria.

Capituum numerus per omne tempus obsidionis numeratus fuit decies centena milia: loanes sempiternis uinculis seruatur. Symon uero seruatur triumpho.

Cap. XXV. T captiuoz quidem oium qui toto bello cōprehensi sunt. xc. & vii. milia cōprehensius est numerus. Hostiū uero p omne tps obsidionis decies cetera milia. Hoste plariq; gentiles fuere: sed non indigenæ. A totis. n. regionibus ad azimoz & quingentis militibus bello subito circūfusi sunt: ubi primo qdem illis pestifera lues ex loci angustia nasceretur. deinde citius fames. q; at caperet tantam hoium multitudinem ciuitas certū erat ex his qui sub Cestio fuerant. enumeratis. n. tunc uiris ciuitatis ac florus Neroni significare cupiens cōtēnti nationem a pontificibus petiit ut si quomō possent multitudinē numerarent. Illi aut cū dies festus adesset qui pascha uocaf quando a nona quidē hora usq; ad undecimā hostias cædūt per singula qdem contubernia non paucioz quā decem hoium fiunt: solum. n. epulari non licet: multi etiā uicini conueniunt. Hostiaz qdem ducenta & quinquaginta milia & quingentis numerauerunt. Fiant aut ut denos epulatores p singulas impuremus uicies centena ac septingentena milia sancti oēs & puri. nec enim leprosis siue utiliginosis & semine fluentibus: quos gonotus uocant: neq; mulieribus menstruo cruore pollutis neq; aliis inquinatis participare sacrificia permittebantur: sed nec alienigenis qdem nisi qui legionis cā uenissent. Magna uero hæc multitudo ab extraneis congregabatur. Tunc tamē tota gens fato conclusa est & facta hoibus ciuitas bello obsidebatur. Itaq; superat oēm humanam & diuinitus emissam pestē numerus peremptorum. quos dissēt iugulabant. Inuenti sunt aut ibi quoq; plusq; duo milia quoq; alii manu sua plures at mutuis se uulneribus interfecerant: cū alios fames corrupisset. Scæuus aut corpoz odor introeuntibus excurrere adeo ut statim multi recederent: alii pluris habendi cupidine congesti cadauera calcantes se imergerent. Multæ nanq; opes in cuniculis inueniebantur: nephalsq; oēm uiam lucri faciebat. Subducebantur aut multi quos tyranni uinxerāt: nec enim in extremis a crudelitate cessauerant. Vltus est aut deus utrūq; merito. Et ioannes qdem oppressus fame cū fratribus in cloacis: qua saepe despexit a romanis dextram sibi dari pcatu est. Simon uero multa ui cum necessitate luctatus. sicut designabimus. semet tradidit. Seruatus est at alter triūpho. loanes autem uinculis sempiternis. Romani uero extremas oppidi partes incendunt: murosq; subuertunt.

Capitur Hyerosolima secundo anno principatus Vespasiani die octauo mēsis septembris: prius quinquies capta fuerat: Cōditor primus eius fuit chanā: qui iustus fuit appellatus: Cæsar iussit ut turres & pars quædam ciuitatis pro custodibus remaneret: reliquum explanarunt: laudat Cæsar exercitum suum ei q; gratias agit de eorum uirtute & fortitudine: & pro gestis rebus dona largitur & coronas & pnia multa singulis.

Cap. XXVI. Ta quidē hyerosolima capta est secundo āno principatus Vespasiani septembris mēsis octauo die. Quinquies aut prius capta tunc iteq; uastata est. Aegyptioz quidē rex afo pidum seruauerit. Antea uero rex babylonioz eo potitus excidit. Post ānos ex quo ædificatum est mille. ccclx. & menses octo & dies sex. Primus at conditor eius fuerat chanā eoz potētissimus q; patria lingua iustus appellatus est rex. Erat quippe talis ideoz sacerdotū deo primus exhibuit & phano primū ædificato hyerosolimā ciuitatem uocauit cū ante solyma uocaret chananeoz quidē populo rex iudæoz leobius pulso colendam suo tradidit: &. ccclxiii. āno post ac mensibus tribus a babylonis euerfa est. A rege aut leobio qui primus iudæus in ea regnauit usq; ad id quod Titus fecit excidiū anni. mille. clxxiii. Ex quo primū aut cōdita est usq; ad excidiū anni. Mclxxvii. sed. n. neq; antiquitas neq; ingentes diuitiæ neq; p totū orbē terræ diffusā notio nec

magna religionis gloria quicquid iuuat quo minus periret. Talis quidem finis hyerosolimoꝝ obsidionis fuit: quod uero quos occideret quid uideat non habebat exercitus quod iratis animis omnia decerant: nec enim p̄cendo si esset quod ageret abstinuissent: iubet eum Cæsar totam funditus iam eruere ciuitatem ac templum relictis quidem turribus quæ p̄ter alias eminebant: Phasello & Hyppico & Mariâne: muris tanto quanto ciuitatem ab occidente cingebat. Id quidem ut esset castrum illis custodia cæ relinquentis: turres autem ut posteris indicarent: qualem ciuitatem quæ magnitudinissimam romanorum uirtus obtinuerat. Alium uero totum ambitum ciuitatis ita coplanauere diruentes ut quod ad eam accessissent habitata aliquando uix esse crederent: Hic quidem finis eorum dementia: quod nouas res mouere tentauerunt hyerosolimis fuit clarissimæ ciuitati & apud omnes homines prædicatissimæ. Cæsar autem presidio quidem illic statuit relinquere decimam legionem: nonnullasque alas equitum ac peditum cuneos. Omnibus autem belli partibus administratis & laudare uniuersum cupiebat exercitum pro rebus fortiter gestis & debita uiris fortibus premia soluere. Composito autem in medio ante hæc castris magno tribunali stans in eo cum processu eminentissimus unde ab omni milite posset audiri: magna illis ait habere se gratiam quod bene uolentia erga se utendo p̄seuerassent. Laudabat autem quod per omnia bella morigeri fuissent quicquid præliando fortitudinem in multis magnisque periculis monstrassent patriæ pro se amplificatæ imperium omnibusque planum facientes hominibus: quia neque hostium multitudo neque munitiones regionum: neque magnitudines ciuitatum uel audacia inconsulta & imanitates efferre aduersantium possint unquam romanorum uires uel manus effugere: quis in multis rebus aliqui fortunam opitulatam habuerint. Bonum quidem esset ait illos et bello fine ponere: quod & multo tempore gestum sit. Nec enim optasse his quicquid melius cum id ingrederentur. Hoc autem pulchrius atque præclarior quod duces romani & procuratores imperii ab his declaratos ac premissos imperii cuncti libenter suscipiunt. Et his quæ ipsi decreuere manendum putant agentes his gratias que legissent: mirari autem se eos ac diligere omnes quia nemo uiribus alacritate habuit tardiorum. Et illis tamen qui pro maiore uel clarior decertassent uitamque suam cõcederant fortibus factis etiam re bene gesta militiam suam nobiliorem fecissent. Dixit se & honores & premia redditurum nec ullum eorum qui plus alio laborare uoluissent iusta uicissitudine caritatis: magnamque sibi huius rei fore diligentiam quod magis uellet honorare uirtutes eorum qui militiam loci fuissent quam punire peccata. Confestim ergo iussit eos quorum partes sunt indicare: quos nam sciret fortiter aliquid in bello fecisse: & notatim singulos appellatos presentes collaudabat: quasi qui domesticis recte gestis nimium lætaretur: & coronas eis aureas imponebat & torques longasque hastas. & signa ex argento facta donabat: & uniuersisque ordinem mutabat in melius. Quin & ex manibus aurum & argentum itemque uestes aliamque prædam largiter distribuebat.

Cæsar donatis omnibus secundum eorum merita: ad sacrificia se conuertit deinde ad cæsaream maritimam descendit reponitque in ea multitudinem manubiarum captiuosque seruat: quia hyemis tempus prohibebat in Italiam nauigare.

Cap. XXVII.

Manibus autem ita donatis ut quisque se meritum præbuerat: uotisque cum uniuerso exercitu factis magno fauore descendit uertitque se ad sacra pro uictoria celebranda. Magnaque altate bouum multitudine circum aras imolatos omnes exercitui dedit ad epulas. Ipse cum honoratis per triiduum lætatus milites quidem alios quo queque conueniret: dimittit. Hyerosolimoꝝ autem custodia decimæ legioni credit. Neque ad Euphratem qui pridem ibi fuerat misit duodecimæ legionis memor: quod Cestio duce iudæis concesserat: totam quidem illam de Syria pepulit. Erat autem olim apud Taphaneos ad militem autem que sic uocatur misit. Hæc ad Euphratem in consinio Armeniæ & Cappadociæ sita est. Duas uero sibi obsequium satis esse dixit: donec ad Aegyptum perueniret quinta & decima legiones. Deinde cum ad maritimam Cæsaream cum exercitu descendisset in eam manubiæ multitudine reposuit: captiuosque ibi asseruari precepit: quod ad Italiam nauigare tempus hyemis prohibebat.

Eo tempore quo Titus Cæsar Hyerosolimis commoratur obsidionis causa Rhodum transmeat Titus ex cæsarea maritima reuersus: aduenit in cæsaream Philippi celebrat ibi omnia spectaculorum genera.

Cap. XXVIII.

Er idem uero tempore quo Titus Cæsar obsidionis causa apud hyerosolimam commorabatur ascensa naui onoraria Vespasianus Rhodum transmittit. hinc autem uectus triremibus postquam omnes quas per nauigauit ciuitatis inuasit. & ab his cum uotis exceptus in Græciam ex Ionia transit. egressus deinde Cercira in Apigiā delatus est unde iam terra iter agebat. Titus autem ex maritima Cæsarea reuersus in Cæsaream quæ Philippi uocatur aduenit: diuque ibi commorabatur: celebrans omnia genera spectaculorum: multique in ea captiui consumpti sunt. Alii bestiis obiecti. Alii autem cateruatim more hostium inter se depugnare coacti.

Inuenit Cæsar Symonem gorgiæ filium: & quomodo captus sit declaratur seruatur pro triumpho: quod romæ est facturus Cæsar.

Cap. XXIX.

Ic Symonem etiam minorem Gorgiæ filium comperit hoc modo comprehensum. iste Symon cum Hyerosolima obsideret in superiore ciuitate constitutus postquam muros ingressus fuit exercitus totam uastare ciuitatem coeperat: tunc fidelissimis amicis ascitis & lapidariis cum feramentis eorum necessitati congruis & alimentis quæ multis diebus sufficere possent. una cum illis omnibus in aliquam occultiore cloacam sese demittit: & quoad fossam patebat illa progre-

diebantur: ubi uero soliditas obstiterat: eam suffodiebant spantes posse ulterius progressos tuto emergere atque ita seruari. Sed hanc expectationem ueram non esse rei periculum repellebat. Vix enim paululum fossas processerant: atque alimenta quauis ex parte uerent eos deficiebant. Et nunc igitur uelut stupore possit romanos fallere: albis tunicis innexaque fibula ac chlamide purpurea indutus illum ipsum ex terra aditus ubi templum fuerat appuit. Ac primo quod obstupere qui eum uiderunt locisque suis manebant. Deinde propius cum accessissent quod essent presentanti sunt. & id quidem Symon non dicebat iubebat autem ad se ducem uocari. statimque accersitus ab his quod ad eum cucurrerant uenit Terentius rufus. namque his rector militiæ relictus erat. omni autem ab eo ueritate comperita ipsum quidem uinctum custodiebat. cæsari uero quemadmodum esset comprehensus indicauit. Symonem quidem in ultione crudelitatis quam in ciues suos amare ac tyrannice fuerat in potestate hostium quibus maxime inuisus erat ira deus posuit. non uel subditum eorum manibus: sed sua sponte ad supplicium aductum propterea quod plurimos ipse crudeliter interemerat falsis criminationibus in simulos defectiois. sed ad romanos: nec enim potest iram dei effugere nequitia: nec inualida est res iustitia: sed quandoque sui temeratores ulciscitur: & grauiorem poenam ingerit criminosis cum iam se liberatos esse crediderint: eo quod non statim luere commissam. Id etiam Symon didicit postquam in iras romanorum incidit. illius autem ascensus e terra magnam etiam aliorum seditionum multitudinem huiusmodi diebus fecit in cloacis depræhendi. Cæsari autem maritimam cæsaream reuerso uinctus Symon oblatu est: & illum quidem triumpho quem romæ acturus erat seruari iussit. Ibi autem moratus fratris sui natalem diem clarissime celebrabat multam partem dantonum eius honori attribuens. Numerus enim eorum qui cum bestiis depugnauerunt quicquid ignibus cremati sunt & inter se digladiatores pere. Duo milia quingentos excessit. Omnia tamen romanis uidebantur hæc licet mille modis illi consumerent minus esse supplicii. Postea cæsar beritum uenit: hæc autem est ciuitas phoenicis puincia: Colonia romanorum: & in hac quoque diutius demoratus est: maiore usus claritudine circa natalis patris diem tam magnificentia spectaculorum quam sumptibus aliis excogitatis cum etiam captiuorum multitudo eodem quo antea modo periret.

Cæsar inuenit multos iudæos apud Antiochiam inuidus Antiochus irruit multique cremantur ex his. Cap. XXX.

Nuenit autem per idem tempus iudæos quod apud antiochiā reliqui erant acerba & exiosa pericula perpessi comitata in eos antiocheniū ciuitate tam propter criminationes illatas eis in presentia quam propter ea que fuerant non multo ante commissam. De quibus necessariū mihi uideat pauca prædicere: ut etiam quæ postea gesta sunt consequenti narratione referamus. Iudæorum namque gens multum quidem totius orbis indigenis asseminata est. Plurimum autem syris in ciuitate permixta precipue apud antiochiā uersabatur propter magnitudinem ciuitatis. Maxime uero his liberam domicilii facultatem reges qui post antiochum fuerant præbuerunt. Namque antiochus quidem qui epiphanes dictus est uastatis hyerosolimis templum spoliavit. Qui uero post eum regnum assueti sunt: quicquid æneum in donariis fuit hoc iudæis apud antiochiā degentibus reddiderunt: eoque sinagoga dedicatum est. Concesseruntque ut pari cum græcis iure ciuitatis uerentur. A secutis quoque eodem postea regibus modo tractata & multitudine præfecere & extruere: itaque magnificentia munerum templum clarius reddidere: semperque religione sibi sociantes magnam paganorum multitudinem etiam illos quodammodo sui partem fecerunt. Quo tempore bellum autem fuerat conclamatum & recens in syriam Vespasianus delatus est nauigiorum iudæorum uero odium apud omnes pullulabat tunc unus eorum antiochus quidam plurimum patris causa honorabilis: erat enim princeps apud antiochiam iudæorum cum antiocheniū populis concionaretur in teatro progressus in medium patrem suum & ceteros deferebat: in simulant eos quod una nocte totam ciuitatem incendere statuisent: & ueluti gestorum participes quosdam hospites iudæos tradidit. His autem auditis populus iram cohibere non poterat: sed in eos quidem qui traditi fuerant ignem iussit afferrī: statimque omnes in teatro concremati sunt. In multitudine uero iudæorum properabat irruere: si eos celeriter ulti essent patriam suam seruatu iri existimantes. Antiochus autem iracundiam magis accendere mutato quidem uoluntatis argumento quodque iudæorum mores exhibere se credens si paganorum ritu sacrificaret. itaque iussit & ceteros compelli facere: renuendo enim manifestos insidiatores fore. huius item rei periculo ab antiochenis facto pauci quidem consenserunt: alii uero qui noluerunt perempti sunt. Antiochus autem acceptis a romanorum duce militibus se uisus instabat suis ciuibus nequaquam eos die septimo ab opere cessare permittens: sed omnia cogens facere quæ diebus aliis agerent. Tanquam ualidam necessitatem imposuit: ut non modo apud antiochiā ut septimi diei feriæ soluerent: sed ad hoc exordium in ceteris quoque ciuitatibus ad breue similiter tempus fieret.

Declarat noua calamitas que accidit iudæis: accusant iudæi ab antiocho quod cremassent quod ratum forum cum multis aliis: cognoscunt non fuisse in culpa per legatum uespasiani. Cap. XXXI.

Videtur autem apud antiochiam qui tunc erant eiusmodi mala perpessus: altera denuo calamitas accidit: de qua narrare conati hæc quoque persecuti fuimus. Namque quod quadratum fore exuri contigit & archiua monumentorumque receptacula publicorum: itaque basilicas uix quod ignis inhibitus est: super omnem ciuitatem magnanimus uiuens. Huius facti Antiochus

K K

iudæos accusat: & antiochenes quo. his infesti antea non fuissent recenti ex incendio tumultu facile calumnia perpulisset: multo magis ex atre actis fidem habere dictis suis persuasit: ut poene se uidisse ignem ab iudæis inicitu arbitrarentur: & tanq̄ furore correpti magno cū ardore cuncti aduersus eos q̄ accusabant impetum facerent. Vix aut̄ motus eorum potuit reprimere colligas adhuc iuuenis legatus postulans sibi permitti referre ad cæsarem gesta. Rectorē namq̄ Syriae cesennium Priscū. iam quidē Vespasianus eum miserat: nondum aut̄ ille peruenerat. Habita uero diligenti quaestione collega reperit ueritatem. & eorū iudæorum quidē quos Antiochus accusauerat nemo conscius fuit. Omne at̄ facinus admiserē hoies qdā nocentissimi necessitate debitorū: rati quod si fore & scripta publica concremasset: exactioe liberarent. iudæi quidem pro suspectis cōsultatione criminationibus futura expectantes magna fluctuabant.

Accipit Cæsar litteras a patre q̄ desiderabilis ipse peruenit Romā & quo honore sit susceptus describitur.

Cap. XXXII.

Titus aut̄ cæsar a patre sibi allato nuntio q̄ uniuersis quidam Italiae ciuitatibus desiderabilis peruenisset: maxime uero q̄ urbs eum Roma summa cū alacritate & claritudine suscepisset: in maximā lætitiā uoluntatēq̄ translatus est. curis de eo sibi erat suauissimum liberari. Vespasianum. n. etiam longe absentem oēs hoies Italiae uoluptatibus ut p̄sentem colebant expectatione sua q̄ nimis eū uenire cupiebant p̄ eius aduentu ducentes: & oī habentes necessitate liberā erga illum beniuolentiā. Nam & senatus memor calamitātū quā mutatione principū contigissent: optatum erat imperatorē suscipere senectutis honore bellicorūq̄ gestorū maturitate decoratū: cuius praesentiā sciebant soli saluti subiectorū cōmodaturam: quod & populus malis intestinis sollicitus magis eum uenire cupiebat. tunc se calamitatibus quidem p̄ certo absolueudū esse confidens: antiquā uero libertatem cū opulentia recepturū: praecipue pars militaris ad eū respiciebat. Hi. n. maxie bellogē per illum patratōq̄ nouerant magnitudinem: imperitiā uero alioq̄ ducū experti atq̄ ignauitiam magna quidē se oprabant turpitudine liberari. Eū uero qui se & seruare & honestare solus posset recipere praecabant. Cū uero hac beniuolentia diligeretur ab oībus honore quidem p̄cipuis uitis ulterius expectare itollerabile uidebatur. sed eū longissime ab urbe Roma conuenire ante propabat: nec tamen quisq̄ moras eius conueniendi se rebat: sed ita simul oēs effundebant & uniuersis facilius & promptius ire q̄ manere uidebatur ut etiam ciuitas ipsa tunc primū inter se iocundā sentiret hoīum raritatem. Erant aut̄ pauciores abeuntibus remanentes. Vbi uero eum appropinquare nūciatū est: quāq̄ mansuete singulos suscepisset qui praecesserant nūciatū est. oīs iam reliqua multitudo per uias cū cōiugibus & liberis praestolabant. & quo transiens aduenisset: uidendi eius uoluntatē uultusq̄ lenitatē oīum generū uocibus prosequerant bene meritū & salutis datorem solūq̄ dignum romanorū principem appellantes. tota uero ciuitas ueluti tēplum erat fertis atq̄ odoribus plena. cum at̄ uix p̄ circumstantē multitudinem in palatiū uenire potuisset. ipse quidem penatibus diis aduentus sui gratulatioe sacra celebrauit uertunt at̄ se ad epulas turbæ perq̄ tribus & genera & uicinas conuiuia exercētes deo delibabant & ab eo praecabant ipsū Vespasianum quā plurimū t̄pis in romano imperio perseuerare & filium eius & qui ex his nascerent̄ seruari inexpugnabile principatum. urbs quidē romana Vespasiano ira suscepto statim maxima foelicitate crescebat.

Describit defectio germanorum facta tpe quo Vespasianus erat in alexandria: qui credebant se posse liberari a dictione romanorum: his auditis a domitiano exercitus tēdebat: tunc germani se sponte subdiderunt.

Cap. XXXIII.

An te hac uero tēpora q̄bus uespasianus qdē apud alexandriā erat. Titus uero hyerofolima obsidebat. magna ps germanorū ad defectionē mota ē: q̄bus et galatarū p̄ximi conspirantes magnā spē cōtulerant q̄ et romanorū domino liberarent. germanos at̄ deficere uelle bellūq̄ inferre sustulit primo nā bonis cōsiliis uacua p̄uaq̄ spes apperēs picolorum deinde odiū principū: quoniā soli sciūt p̄ cæteris gentē suā ut coactā seruire romanis. necnō eodē maximā t̄ps eius fiducia dedit. nā cū uiderēt romanū iperū crebris impatorū immutationibus intestina seditione turbari: oēmq̄ his subditā orbis terræ p̄tem pendere ac nutare cognoscerent. hoc sibi optimū t̄ps ex illoq̄ rebus aduersis atq̄ discordiis oblatū esse putauerunt. Id aut̄ cōsiliū dabant: & hac eos ipse decipiebāt classicus qdem & ballis ex eorū potētissimus: q̄ olym quidē res nouas cupiebant: tpe at̄ abducti suā sententiā p̄didere. iamq̄ alacriter affectae multitudinis piculū facturi erāt. Veg. maxia parte germanorū defectione pollicita: & cæteris fortasse non dissentientibus: ueluti diuina p̄uidencia uespasianus ad petiliū cerealē q̄ pridem germaniā rexerat litteras mittit: q̄bus eū consulē declarauit: iussitq̄ ad britanias administrādas p̄ficisci. igitur ille quod iustus erat abiiciēs audita rebellionē germanorū in eos iam cōgregatos inuadit ordinata acie magnū in conflictu nūmerū peremit: depositaq̄ amentia ad sobrietatē coegit. Sed quanto cito illi ad loca non puenissent: tūc aut̄ multo post erant supplicia luituri. Nā ut primū defectionis eorū nūcius allatus ē romā. Domitianus cæsar hoc audito nō sicut alter i illa etate fecisset. Nā oīno adolefcens erat tantā rei magnitudinē suscipere non detractauit: sed a patre habēs ingenitā fortitudinē

& sū praetatem exercitatus illico tendebat in barbaros. illi autem expeditiōis fama percussū ei se permiserunt: lacrum hoc existimare maximum nacti: ut sine ulla clade pristino iugo subicerent. Omnibus ergo circa galitiam ut oportuit ordinatis: ne facile rursus unq̄ turbarent. Domitianus clarus atq̄ insignis etate superatibus factis & partiū decus afferentibus romā ingreditur.

Scythae cōueniūt cū germanis in defectione: transgressi flumen Istrā multos ex romanis inter quos Pompeiū Agrippā occiderunt: Vespasianus hoc audito rubeū gallū mittit q̄ multos occidit: alii domū cōfugere: mununt̄ loca ne barbaris aplius def̄ locus talia faciēdi. Cap. XXXIII.

Vum supradicta uero germanorum defectione hisdem diebus etiā scytharum cōuenit audacia. Namq̄ appellatur scytharum sarmatae maxima multitudo clam transgressi flumen Istrum uiolenti atq̄ scæuissimi propter inopinatum impetum: multos quidē romanorum quos in praesidiis offendere interficiunt. Et cōsularem uirum seniore p̄peium agrippam qui fortiter his obuius pugnauerat occidunt: proximasq̄ regiones totas feriendo atq̄ ducendo omnia quae incendissent peruagabatur. Vespasianus autem hoc factō & uastitate mesiae cognita rubrum gallum dirigit poenas his impositurum: a quo multi quidem in praesidiis trucidati sunt. Qui uero salui esse potuerunt cum timore domum refugere. Hoc autem bello magister militum distincto etiam futuri temporis cautioni cōsultuit. Pluribus enim & maioribus praesidiis loca circūdedit: ut omnino barbaris etiam impossibilis transitus. In mesia quidē bellum ea celeritate discretum est.

Titus reuersus ex beriti spectacula per ciuitates syriae celebrabat: antiochenes expectant cum summo desiderio: petunt iudæos expelli qui non exaudiuntur: ad alias petitiones se conuenerunt: Titus inde hyerofolimam proficiscitur: miseraturq̄ calamitatem ciuitatis curatq̄ captiuos in italiam asportari: cupiens eos triumpho praeterducere. Cap. XXXV.

Priniceps uero Titus aliquamdiu quidem beriti commorabatur ita ut diximus. Inde autem reuersus & per omnes quas obiret syriae ciuitates magnificentissima celebrans spectacula iudæorum captiuis ad ostentationem cladis eorum abutebatur. Conspicit autem in itinere fluuium cognitione dignissimum. is fluit medius iter arcas & raphaenas agrippae regni ciuitates. Habet quoddam peculiare miraculum. Nam cū sit quando fluit plurimus neq̄ meatu segnīs: tamen interpositis sex diebus a fontibus deficiens sicum exhibet locū uidere. Deinde quasi nulla mutatione facta septimo die similis exoritur: atq̄ hunc ordinem semp̄ eum obseruare pro certo compertum est. Vnde etiam sabbaticus appellatus est: a sacro iudæorū septimo die sic nominatus. Ciuitatis autem antiochenis populus quoniam Titum aduentare cognouit: manere quidem intra moenia praegaudia non patiebatur. Omnes autem obuiam ei p̄gere properabant usq̄ ad tricesimum uel eo amplius stadium progressi non modo uiri sed etiam foeminae cum pueris expectabant. Et cum appropinquātem uidissent ex utroq̄ uiae latere stantes dextras cum salutatione tendebant: multisq̄ fauoribus exultantes cum ipso reuertebantur. Crebro autem inter omnes alias laudes praecabantur ut iudæos expelleret ciuitate. Titus quidem nihil praecipuis istis indulisit: sed ociose quae dicebantur audiebat. incerti autem quid sentiret quod facturus esset iudæi magno & atroci metu tenebantur. Nec. n. cōmoratus est antiochia Titus: sed continuo ad zeuma euphratē uersus iter contendit. Quo missi etiam ab rege parthorum uenere auream ei ferentes coronam q̄ iudæos uicisset. Ea q̄ suicepta etiam cōuiuuium exhibuit regis atq̄ ita antiochiam remeauit. Curia uero & populo antiocheni multum petentibus ut in theatrum ueniret ubi omnis eum multitudo praestolabatur humanissime paruūt. Rursus autem fortiter iisdem instantibus & crebro postulantibus expelli ciuitate iudæos ingeniose respondit patriae eorū dicens quo expellendi fuerat interisse: nullumq̄ iam esse locum qui eos reciperet. Vnde ad aliam petitionem sese conuertunt antiochenes q̄ priorem impetrare non potuerunt. Aeneas enim tabulas eum praecabantur eximere quibus incisa essent priuilegia iudæorum. Sed ne id quidem Titus adnuūt. uerum in eodem statu relicto omnibus quae habebant apud Antiochia iudæi: ad Aegyptum inde discessit. Iter autem agendo cum ad Hyerofolimam uenisset tristēq̄ solitudinem quam uidebat antiquae ciuitatis claritudini compararet. Disiectorum operum magnitudinem & ueterem pulchritudinem recordatus miserebatur excidium ciuitatis non sicut alius fecisset exultans q̄ talem & tam funditus excidisset. Verū multa imprecans seditionis auctoribus: & qui hac poenam ei inferri cogere: ita certus erat q̄ nunq̄ uirtutem suam uoluisset punitorum calamitate clarescere. Ex magnis enim diuitiis non minima pars in ruinis adhuc inueniebatur. Quaedā enim eruebant romani. Plura uero captiuis indicantibus auferebant aurum atq̄ argentum aliaq̄ instrumeta praeciosissima: quae domini propter incertam belli fortunam terrae condidere. Titus autē p̄positum iter ad Aegyptum tendens emensa uelociter solitudine peruenit. Alexandria decretoq̄ ad italiam nauigare cū se duae legiones committerent utranq̄ unde uenerat remisit. quintā quidē in Mysiam: quintam uero decimā in Pannoniā. Capriuoq̄ autem duces Symonem & ioannem & alios numero septingentos uiros electos tā magnitudine corporū q̄ pulchritudine praestantes illico ad italiam portare praecipit: cupiens eos triumpho praeterducere.

KK II

Venienti Tito romam: pater cum tota ciuitate obuiam produit: ordinatur triumphus cōmunis: & pompa triumphi declaratur: & modus exeundi in triumphum: quo ordine quæcūq; sint distributa & ostensa parantur conuiuia ab oibus p totam ciuitatē: dieſq; gratulationis celebratur: cum ſpe finis malorum ciuiliū: & foelicitatis principum.

Cap. XXXVI.

Peracta uero nauigatione pro uoto ſimiliter quidem Roma in eo ſuſcipiendo erat aſſeſta: & excuſus exhibuit ei quos patri. Claritudinē uiro Tito pater attulit q̄ uenit obuiā eū quæ ſuſcepit. Multitudinē autē ciuiū diuinā quandā letitiā ſuggerebat q̄ uidebat in unū tres cōueniſſe. Non multis autē diebus poſt unū cōem triūphū ob res geſtas agere ſtatuerē. quāuis utriſq; ſenatus propriū decreuiſſet. prædicō autē die quo futura erat pōpa uictoriæ: nemo ex tam infinita ciuitatis multitudine domi remanſit. Omnes autē cum exiſſent loca ubi tantū ſtare poſſent præuenerāt: quātus ſpectādus iperatoribus modus ſufficeret cōceſſo neceſſario tranſitu. Cuncta uero parte militari ante lucē p turmas atq; ordines pgreſſa cū rectoribus ſuis & circa hoſtia cōſtituta non palatiū ſuperioris: ſed ppe Iſidis templū ibi. n. principes nocte illa geſcebant. prima iam aurora incipiente pcedunt Veſpaſianus & Titus lauro q̄dem coronati. amicti uero patria ueste purpurea: & ad octauianas ambulationes tranſeunt. Ibi. n. ſenatus & ducū proceres & honorati equites eorū præſtolabantur aduentū. tribunal autē ante porticus factū erat: ſellæq; eburneæ in eo præparatæ. Quo cū aſcendiſſent conſederūt. Statiq; partis eos militaris fauor excepiſt: multis uirtutū testimoniis prædicans. illi autē inermes erant in ueste ſerica laureis coronati. Perceptis autē laudibus eorū Veſpaſianus cū dicere adhuc uellent ſilentii ſignū dedit. Magnaq; oīum quiete facta ſurrexit: & amictu magnam partem capitis adopertus ſolēnia uota celebrauit: idemq; Titus fecit. Perſectis autē uotis Veſpaſianus in cōmune oēs breuiter allocutus ē. Milites quidē ad prandiū quod his ex more ab impatore parari ſolet dimittit. Ipſe uero ad portā recedit quæ ab eo q̄ per illā ſemper triumphorū pompa ducitur nomen accepit. ibi & cibū prius capebant & triumphalibus uestibus amicti diis ad portam collocatis: caſa hoſtia inter ſpectacula tranſeunt triumphū ducebant ut multitudinē facilior præbereſ aſpectus. Pro merito autē narrari multitudo illoꝝ ſpectaculoꝝ & magnificentia non poteſt in oibus quæ quiſq; cogitauerit uel artium factis uel diuitiarū opibus uel naturæ nouitate. Nam pœne quæ cū hoibus qui uſq; ſunt fortunatis paulatim quæſita ſunt: aliis alia mirabilia atq; magnifica. Hæc uniuersa illa die romani in terrii magnitudine probauerē. Etenim argenti aurique: nec non eboris in oī genere ſpecieꝝ ſiue opeꝝ multitudinē: non ut in pompa ferre cerneret: ſed ſi quis dixerit oīa fluere: & alias quidē uestes ex rariffimis generibus purpura portari: alias diligētiffima pictura uarietas arte babylonica gemæ aut clariffimæ & tam multæ aliæ coronis aureis aliæ ſpeciebus aliæ fortunæ in cluſæ traductæ ſunt: ut appareret fruſtra nos eorū uſq; ueſe eſſe aliquid ſuſpicari. Ferebant ſimulachroꝝ ſigilla: quæ illi deos habebant & magnitudine mirabili & arte non defunctoriæ facta. Horumq; nihil non ex p̄cioſa materia. Quin & aialium diuerſa genera producebant propriis ornamentis induta. Erant autē quæ et ſingula portarent magna hoīum multitudo purpureis uestibus atq; iauratis ornata. Ipſi etiam q̄ ad pompā fuerant alia turba diſcreti: præcipua & mirabili ornamentorū magnificentia culti erant. Insuper his ne captiuorū quidē uulguſ inornatū uideret: ſed uarietas & pulchritudo uestium natam ex fatigatione corpore deformitatem oculis ſubtrahebat. Maxime autē ſtupor erat machinæ quæ portabant ſiue præmatū fabricatio pro cuius magnitudine timendū uiribus portantium occurrentes putabant. Multa. n. in tertium nidum quartūq; ſurgebant: & magnificentia fabricæ cū admiratione delectabat: multiſq; aurata ueste circumdati cum auro præretea factum atq; ebur omnibus eſſet affixum. Multis autē imitationibus bellum aliter in alia diuiſum certam ſui faciem demonſtrabat. Erat. n. cernere ualſari fortunatiſſimam terrā: totas uero interfici acies hoſtium & alios fugere: alios captiuos duci: muroſq; excellentes magnitudine machinis dirui: & caſtelloꝝ excindi munimina & populofarum ciuitatum moenia diſturbari: exercitūq; intra muros infundi: cædiſq; omnia loca plena: & eorū qui manu reſiſtere non poterāt præceſſignemq; templis immiſſum ædiūq; ſuper dominos: & poſt multam ualſationē euerſionis atq; oīs triftitiæ defluentis: nō arua culta neq; ad hoīum uel pecorum potum: ſed terram ex oī parte flagrantem. Hæc. n. iudæi bello paſſuros eſſe ipſi experti ſunt. Ars autē & confectorum operū magnitudo neſcientibus adhuc fieri tanq̄ præſentibus oſtendebant. Erat autē per ſingula præmata captæ ciuitatis dux ita ut captus fuerat: ordinatus. multæ autē naues ſequebant ſpolia uero alia: alia q̄dem paſſim ferebant. Eminebat autē duces eorū quæ apud hyeroſolimā in tēplo repta ſunt: menſa aurea ponderis talenti magni & candelabrum q̄dē ſimiliter auro factū: ſed opere cōmutato ab uſu noſtra cōſuetudine. Nā media q̄dē colūna baſi hærebat: tenues autē ab eo cānulæ pducebant: formatæ ad ſimilitudinem fuſcinæ & ſummum cuiuſq; in lichini ſpeciem fabricatæ. Erāt autem numero ſeptem ſeptimi diei: qui apud iudæos eſt indicantes honorem. Poſt hæc autem portabatur lex iudæorum nouiſſima ſpoliorum. Deinde tranſibant plurimi uictoriæ ſimulachra portantes: omnia ex auro & ex ebore facta. Poſt quæ Veſpaſianus prior ibat: & Titus deinde ſequebatur. Domitianus autē adequitabat: ipſe quoq; ornatus pulchritudine dignūq; ſpectari exhibens equū.

Pompæ autem finis fuit capitolini iouis templum. Quo poſtq̄ uentum eſt cōſtitere. Erat autem uetus mos patrii operiri donec ducis hoſtium mortem quiſpiam nunciaret. Is erat Symō gioræ tunc inter captiuos in pompa traductus: laqueo uero circumdatus per publicum trahebatur: q̄ eū ſimul cæderent qui ducebant. Lex autē romanis eſt ibi necare criminū reos morte dānatos. Poſtq̄ igitur eū finē uitæ habere nunciatū eſt oīumq; fauor ſecutus eſt tūc hoſtias inchoare. Hiſq; oīno pactis ſecūdo p uota ſolēnia in palatiū receſſere. Et alios q̄dē epulis ipſi exceper: aliis autē oibus domi cōuiuioꝝ inſtructi erant appatus. Hunc. n. diē urbs romana celebrabat uictoriæ q̄dem in hoſtes gratulatoriū: ſinem uero malorū ciuiliū & ſpei bonæ p foelicitate principum.

Veſpaſianus peractis triumphis decernit ædificari templū paci: donatq; templum muneribus pigmentorū operibus omnia quæ fuerant iudæorū in eodē templo repoſuit. Cap. XXXVII.

Poſt triumphos uero & romani imperii firmiſſimū ſtatum. Veſpaſianus paci templum ædificari decreuit. Itaq; ira celeritate & quæ hoīum cogitationē ſuperaret effectū eſt. Magna. n. diuitiarum largitate uſus inſuper ſectis id picturæ ac pigmentorū operibus decorauit. Omnia namq; in illud phanum collecta ſunt: quorū uſendorū ſtudio per totum orbē qui ante nos fuerunt uagabant quō aliud apud alios ſitū eſſet uidere cupientes. Hic autē repoſuit etiam quæ iudæorū fuerant inſtrumenta hiſq; ſe magnifice ferēs. Legem uero eorum: & penetralium uela purpurea in palatio condita ſeruari præcepit.

Locilius baſſus in iudæa legatus mittitur: ſtatuit bellum inferre macherūtis: deſcribitur Herodiō fortitudo: & ſitus inaceſſibilis: ab Herode hoc caſtellū munitum eſt: naſcitur in eius ualle herba q̄dam mirabilis uirtutis: ſunt balnea ameniſſima: caſtellū locilius accipit: multos occidit: q̄ caſtellum tradiderunt dimiſit. Cap. XXXVIII.

In iudæam uero legatus miſſus Locilius Baſſus ſuſcepto a Cereali Vitelliano militū magiſtro caſtellū quidē Herodiō ab incolentibus ſibi ſociauit. Poſt autē omni manu militari collecta. multi autē in partes diuiſi erant. & legione decima bellū inferre macheruntis ſtatuit. Valde. n. neceſſariū uidebatur id excindi caſtellū ne multos ſui munimine ad defectionem inuitaret. Nam & ſalutis ſpem habitatoribus certam & agredientibus hæſitationē atq; formidinē natura loci præſtare maxie poterat. Nam ipſum quidē quod muro cinctū eſt ſaxoſus eſt collis in p̄ceram altitudinē ſurgens: & ob hoc etiā capi difficilis uidereſ: ſed ne uel accedi poſſe eo natura excogitaret: quæ uallibus eū ex oī parte ualluerat: quæq; altitudo oculis cōprehendi non poſſet: nec tranſire erat facile: nec a geſtu ulla rōne cōpleri poſſibile. nā ea quæ ab occidente ſita erat uallis. lx. ſtadiis diſtendit: unde Asphaltidis lacus ei limitem facit. Ex hoc uero tractu ipſe macherus altiffimo uertice ſupereminet. a ſeptentrione autē & meridie ualles magnitudine quidē ſupradicta uincunt. ſimiliter uero ſunt inextricabiles. Ad conatū uero eius uallis quæ ab oriente eſt altitudo non minor centū cubitis inuenit. Monte uero ex aduerſo macherunti poſito terminat. Ea loci natura p̄ſpecta rex Alexander primitus in eo caſtellū cōmuniuit: quod poſtea Gabinius bello cū ariſtobolo geſto depoſuit. Herodi autē regnanti oibus locis dignior cura uifa eſt & conſtructione tutiſſima propter arabū præcipue uicinitatē. Nāq; opportune ſitus eſt eorū ſines p̄ſpectans. Magno ergo locū muro amplexus ac turribus ciuitatē illic fecit incolis unde in arcē ipſam ferebant aſceſum. Quin & ipſum uerticē rurſus ædificauerat: turresq; in angulis. clx. cubitis erexerat. In medio autē ambitu regiā ſtruxerat magnitudinē ſimul habitationū & pulchritudine locupletem. Multas uero cifternas recipiendis aquis abundatq; ſuppeditantibus locis maxie idoneis fecerat: ueluti cū natura certaret: ut quod illa ſitu loci iexpugnabile fecerat: ipſe manu inſtruitis munitionibus ſuperaret. Insuper. n. & ſagittarū multitudinem machinarūq; repoſuit: & omnē apparatū excogitauit qui habitatoribus poſſet magna obſidionis p̄ſtare contemptū. Erat autē in ipſa regia ruta mirabilis magnitudinis: nullo enim caryce uel celſitudine uel magnitudine uincēbatur. Ferebant autē eam ex Herodis tēporibus p̄ſeuerari: naſſiſſetq; ulterius proſecto: ſed ab iudæis q̄ locum cōperant exciſa eſt. Vallis autē qua ciuitas a pte ſeptentrionali cingit quidā locus Babras appellabat: ubi radix in eodem nomine gignit quæ flāme quidē aſſimilis eſt colore. circa ueſperā uero ueluti iubare fulgurans accedentibus eam q̄ euellere cupientibus facilis non eſt: ſed tādū refugit nec prius manet quā ſiquis urinam muliebrem uel mēſtrū ſanguinē ſup eā fuderit. Quin et tunc ſiquis eā tetigerit mors certa eſt: niſi forte illā ipſam radicē ſerat de manu pendentem. Capitur autē alio quoq; modo ſine piculo qui talis eſt. Totam eam circumfodiunt ita ut minimum ex radice terra ſit conditū. Deinde ab ea religant canē illoꝝ ſequi eū a quo religatus eſt cupiente radix quidē facile euellit: canis uero continuo morit: tanq̄ eius uice a quo herba tollenda erat traditur. Nullus. n. poſtea accipientibus metus eſt. tantis autē periculis propter unā uim capi eam opere præciū eſt. Namq; uocant dæmonia peſſimorū hominum ſpiritus uiuis imenſa eoſq; ne cantia quibus ſubuentū non fuerit. Hæc cito etiā ſi tantūmodo offerat ægrotantibus abigit. Fluunt autē ex eo loco aquarum fontes etiam calidarum multum inter ſe ſapore diuerſi. Alii namq; amari ſunt: aliis nihil dulcedinis deest. Multi autem frigidæ aquæ ortus non ſolum in humilioribus locis fontes alternos habent: ſed quod amplius quis miretur in proximo. Etenim quædam

KK iii

Mortuo Basso Flavius siluius in administratione succedit: Castellum quoddam adhuc rebelle superesse videns mouit militem aduersus illud: princeps castelli erat Eleazarus cuius mores describuntur: & sociorum eius.

Cap. XLIII.

A Pud iudæam uero mortuo basso flavius siluius in administratione succedit. Et aliam quidem terram bello subactam uidens unum aut adhuc rebelle superesse castellum oī quæ in illis locis habebatur manu collecta aduersus id militem mouit. Nomen est aut castello mesada. Princeps uero sicariorū a quibus fuerat occupatū erat uir præpotens eleazarus ex origine iudæ: qui non paucis iudæis persuaserat, ut ante diximus ne professione facerent quando censor cyrinus in iudæam directus est. Tunc, n. se sicarios uocauerit: q̄ romanis dicto audientes esse nollent: omniq̄ modo his quasi hostibus utebantur, deripiendo quidem & circumagendo eorū bona: ignem uero dominus iniuciendo. Nihil, n. illos ab alienigenis differre dicebant: qui pugna etiam petendam iudæorū libertatē tanta ignauia perdidissent: magisq̄ se optare si romanis seruitium sponderent. Erat aut id plane causatio & crudelitas atq̄ auaritia dicebat obtentu: manifeste aut rebus effectū est. Nam idem illi & defectionis socii fuerunt & bellū cū romanis cōiter suscipere. Causa uero peior illoꝝ in eos facta est: & cū mentita prior eorū refelleret occasio peius tractabant eos q̄ nequitia suæ iustis assertionibus exprobrarent. Fuit, n. quodamō illud tēpus apud iudæos oīum generū malitiæ foecundissimū: ut nullū opus intermitteretur infectū: ne siquis excogitando fingere uoluisset haberet quo magis nouū aliquid inueniret: ita & priuatim & cōiter oēs unum erant: & exuperare aliū alius tam impietate q̄ iniquitate in p̄ximos cecebant. Potentes quidē multitudinē male tractando: multitudo uero ad interitū potentiū properrando: illis, n. erat dominandi cupiditas: his aut uim faciendi bonaq̄ locupletū diripiendi. Primo quidem Sicarii fuere iniquitatis in propinquos & crudelitatis auctores nullis neq̄ uerbo indicto ad iniuriam: neq̄ facto intentato ad exitū eorū q̄bus insidiarent p̄nitentis p̄termissio. Vegē & ho loannes moderatiorē esse demonstrauit. Non solū, n. omnes interficiebat qui necessaria & profutura suaderent tanq̄ inimicissimos eiusq̄ modi maxie ciues tractans: sed etiam patriam malis plurimis cumulauit. Qualia facturus fuerat q̄ deū quoq̄ iā esset ausus impietate cōtemnere. Nā & mēsa nefaria uelcebat: & legitimā patriā: quæ exterminauerat castimoniam ut iā sit minie mīge si mā suetudinis cōionē minime seruabit hoībus: q̄ dei pietatē furore contēpserat. Rursus igitur Symō Gioræ qd mali nō cōmisit: q̄ ue liberorū corporū iniuria tēperauit: q̄ eū creauerit tyrannū. Quæ uero eos amicitia: quæ ue cognatio ad quotidianas cades non ferociorē effecit. Nā quæ alienos qdē male tractare inertis neq̄tiæ opus esse arbitrabant. Clarissimā uero gloriā parere crudelitātē in familiarissimos existimabant. Hōꝝ furoris æmuli etiam idumei fuere: illi, n. sceleratissimi perēptis pontificibus ne qua pars cōseruaretur pietatis in deum: totum quod ex ciuitatis facie supererat abscidere summamq̄ per oīa iniustitiam induxerunt: in qua illud hoīum genus qui zelotæ appellati sunt uiguit: qui nomē factis uegē probauerunt. Omne, n. malitiæ facinus peremulati sunt, nullo inemulato: quod ante commissum memoriæ tradidit p̄termissio quāuis nomen sibi ex bonorū æmulatione iposuisent: q̄ eos quos læderent propter effram sui naturā cauillando fallabant qui malorū quæ maxia essent bona ducebant. Ita quæ debitū finem innuere merita illis p̄na dei uoluntate decreta. Cuncta, n. quæ natura hoīs posset ferre supplicia in eos usq̄ ad extremū uitæ terminū congesta sunt quæ uariis perempti cruciatibus p̄ulere. Vegē fortasse dixerit aliq̄s minora eos quam cōmiserē perpeffos: uerum his qui iuste ea paterentur hærebant. De illis autē q̄ in eorū crudelitātē inciderunt non huius temporis pro merito conqueri. Rursum igitur ad eam narrationis partem redeam unde digressus sum.

Flavius siluius aduersus Eleazarū uenit: castellū cingit licet difficillimus adeunt accessus fuerat: per duo loca poterant accedere hoīes: declarat difficultas accessus: admouet machinas p̄ unā uiam: fabricat arietem cum quo murum percutit: ignem ad muros ponit: letiq̄ romani custodiūt ne quis eorum ex castro fugeret.

Cap. XLIII.

V Enit aut dux romanorum contra Eleazarum: & qui cum eo Mesadam tenebant Sicarios exercitum ducēs: & fines quidem statim omnes obtinuit: p̄sidiis ubiq̄ locis opportunissimis collocatis. Castellum autem muro circūdedit: ne quis obsessorum fugiēdi facultatem haberet: ut quæ custodes perseuerassent: ipse uero castris locum occupat ad obsidionem quidem idoneum: quem delegerat: qua parte castelli rupes monti proximo applicabantur. Cæterum difficilem ad copias utensilium: non solum enim commeatus ex longinquo & cum labore iudæorū maxime portabantur: quibus hæc fuerat cura mandata: uegē etiam potus aliunde in castra ducebatur: quoniam in eo loco nullus fons proximus nascebat. His aut dispositis siluius obsidionem agresius est: maxime molis ac laboris egentem propter castelli munitionē cuius natura huiusmodi est. Saxum gyro non exiguum: & excelsum longitudine undiq̄ abruptis atq̄ altis uallibus cingitur ex inuisibili super fundo habens scopulos: ipseq̄ omnium sunt animalium gressibus inaccessæ: nisi q̄ duobus modis idem saxum indifficilem explicatur ascensum. Est autem unum iter ab lacu Asphaltide ad solis ortum: & alterū ab occidēte facilius ambulari. Vo-

catur autem unum coluber ex angustia crebrisq̄ flexibus capta similitudine. Quæ enim prominet rupes frangitur: ac sæpe in se reuertens paulatim rursum producit: uixq̄ illo itinere gradiens promouet pedem. Nāq̄ mutanti uestigium necesse est pede altero niti. Est aut certa pernicies. Altitudo, n. rupium utriq̄q̄ dehisceat ut quæ horrore quēuis terrere audacissimū possit. Per eiusmodi uiam cū, xxx. stadiis ascendens quod restat uerticis est non in cautū finem coacti: sed ut habeat in summo planiciē. In hac primus qdem Ionathes pontifex castellū ædificauit & appellauit Mesada. Post aut Herodi magno stadio fuit loci illius constructio. Nā & murum per oēm eius gyrum erexit stadiorū spatio, lx. & cādido lapide factum: & per, xii. altum latiq̄ octo cubitis: & uigintiseptē turres quinquagenis cubitis in eo stabant ex quibus aditus membra per oēm murum intus ædificata. Rex, n. uerticē quo foecundus omniq̄ planicie mollior esset cultura destinauerat: ut si quādo externorū alimentorum penuria contigisset: hanc qdem laboraret qui salutē suam castello tradidissent. Quin & regiā sibi ædificauerat ab occidentalis partis ascensu itra omnia quidem arcis cæpositam uergentē autem ad septentrionē. Regiæ uero murus erat magnus ac firmissimus celsitudine quattuor sexagenum cubitorū in angulis turres habebat. Membrorum aut intus & porticum: itēq̄ balnearum uaria erat & sumptuosa constructio: colūnis qdem & singularibus saxis undiq̄ substitutis. Parietibus aut membrisq̄ solida cōpage lapidum uariatis. Ad singula uero habitacula & sursum: & circa regiā & ante turres multos magnosq̄ puteos in scopulis exciderat: custo des aquarū tantam molitus abundantiam quantam q̄ fontibus uterentur haberent. Fossæ uero iter ex regiā in arcem summā ducebant: quas foris nemo cernebat. Sed ne manifestæ qdem uia faciliē sui usum præbere hostibus poterant. Nam orientalis qdem uia natura est inaccessa: ut supra memorauimus. Occidentale uero magna in angustia posita turri conclusit: quæ nō minore mille cubitorū spacio ab arce distaret quā neq̄ transiri posse neq̄ capi facile uidebatur. Inextricabilis autē quāuis licenter ambulantiū fuerat fabricata. Ita qdem aduersus hostiles impetus natura simul & manu castellū erat communitum: intus aut repositi apparatus magis & diurnitatem & opulentiam iuuare: nā & frumentum multum erat conditum: & quod in longū tempus sufficere posset: uinumq̄ multum & oleum: superant cuiusq̄ leguminis fructus: & palmæ coaceruatae. Cunctaque repperit Eleazarus castello per dolū cum sicariis occupato matura: nihilq̄ recens depositis deteriora quāq̄ fere ex quo apparatus sunt ad excidium a romanis illatum. c. annorū tempus agebatur. Quin etiā romani fructuum reliquias incorruptas offendere. Si quis aut causam diurnitatis auram esse existimet: nō errauerit q̄ arcis altitudine ab omni terrena ac foetulenta materia sit remotā: inuenta est aut omnigenum quoq̄ armorū multitudo ab rege condita: quæ decem milibus uirorum sufficeret: ferrumq̄ infectū necnon æris & plumbi materia: quippe ut magnis de causis factum crederes apparatus. Aiunt, n. Heroden idipsum castellū sibi ad refugium paruissē duplex periculum insuspiciantē: unum qdem ab iudæorū populo ne se deposito illos qui antea reges fuerant ad principatum reduceret. Alteꝝ uero maius atq̄ atrocius ab regina ægypti Cleopatra. Hæc enim suam sniam non celabat: sed cum Antonio sæpe uerba faciebat postulas herodens interfici: sibi autem obscens regnum iudæorū donari. Et magis quis miraretur nondū eius imperio Antonium paruissē male eius amore emācipatum: quā non dominaturam sperasset pp̄ eiusmodi metus Herodes condita mesada in extremū belli contra iudæos romanis opus dimisit. Nam q̄ foris iam locum oēm muro cinxerat dux romanorū: sicut supra diximus: ac ne quis effugeret diligētissime procurauerat: incipit obsidionem uno tantū loco reperto qui aggeꝝ iactum posset excipere. Nam post eam turrim quæ iter ab occidēte quod ad regiā summamq̄ montē ducebat præcludebat: erat quædam cōtinentia saxi uastior latitudine multūq̄ porrecta: celsitudine aut mesadæ trecentis cubitis inferior: quā Leucem appellabant: hinc igitur siluius ut ascēdit ac tenuit aggerem apportare militibus iussit: illis aut alacri aīo & magna manu operantibus solidus ad ducentos cubitos erectus est tumultus. Vegē neq̄ firma neq̄ sufficiens machinis ferendis hæc mensura uidebatur: sed sup̄ eum tribunal constructis saxis ingentibus factū est altum itēq̄ latum cubitis quinquaginta. Erat aut aliæ machinæ fabrica illis assimilis. Quas primo qdem Vespasianus ad obsidiones postea uero Titus excogitauerat turrisq̄ quinquaginta cubitis effecta est: tota ferro cōsepta. Vnde multis balistæ tormentorumq̄ iaculis romani cito eos reppulere qui de muro pugnant: & caput exerere phibere. Simul at ingente et ariete fabricato siluius crebro muꝝ pullari iubet: ac uix qdē tamen aliquā eius deicit partē interruptā. Cito aut puenere sicarii muro itus altero cōstituto. Qui ne machinis qdē simile aliqd̄ pateret: mollis, n. adhuc erat & ipetus laxare uio lentiā poterat: hoc mō constructas trabes p̄ceritate magnas: & quæ sc̄tæ sunt continentes cōposuere. Eaq̄ aut ordines erant duo similes tantūq̄ distantes quātum esset muri latitudo & iter eos ambos replebant aggeris spaciū. Nec uero crescente cumulo terra deflueret aliis transfuersis trabibus q̄s in longitudinē posuerant colligabāt. Erat ergo illis qdē opus ædificio simile: sed quod cædendi inferebant machinæ ictus euanescebant lutoq̄ subsidēte structiorē fabricā faciebāt. Vbi hoc siluius considerauit igni magis murū captum iri putans multas qdem ardentes faces militibus intro iaculari præcepit: murus aut quippe: ut maxima ex parte lignis constructus ignem cito

comprehendit: & usq; ad imum sui laxitate calefactus ingenti flamma colluxit. Incipiente quidē adhuc incendio spirans aquilo romanis erat horribilis auertens desuper flammam in eos abigebat: & pene machinas quasi iam conflagraturas desperauerant. Deinde flatu mutato ueluti diuina prouidentia excitatus auster: multaq; ui contra obuios eas referens muro appulsi: iamq; totus ardebat ex alto. Romani quidem cum dei uerentur auxilio ad castra læti digrediebantur: de castris hostes luce aggredi: & nocte uigilias accuratiores facere ne quis eorum clam subterfugeret.

Eleazarus uidens non posse euadere manus romanorū hortatur ut omnes combusta urbe se ipsos interficiant magis q̄ seruituti subiciantur: quibusdam placuit: quidam uero molliores lachrymabantur: reiterat exhortationem Eleazarus p̄ponens immortalitatem aīæ: pulchrius eē pulchre mori q̄ turpiter uiuere.

Cap. XLV.

Sed neq; ipse Eleazarus de fuga cogitabat: neq; alii cuiq; pmissurus erat ut faceret. Videns autem murum igne consumptum: aliū uero nullum salutis modum neq; uirtutis excogitans: sed his quæ romani in se liberosq; suos & coniuges facturi essent si uicissent ante oculos politis de oīum morte consiliū cōcepit: idq; ex p̄sentibus fortissimum ratus ualidioris animi sociis uesperis cōgregatis talibus eos uerbis ad facinus inuitabat. Cū oīum uobis decretū sit uiri fortes neq; romanis neq; cuiq; alii seruire nisi deo. n. solus est uerus & iustus deus hoīum: ecce nunc t̄ps̄ adest q̄ factis uestros p̄bare aīos iubeat. Nec igitur ipsi nos dehonestemus ante quidē seruitutem nec sine periculo passi. Nunc autē cum seruitute intolerabiles p̄enas amplexi uiuemus sub romanis futuri. Primi. n. oīum ab his defecimus: & nouissimi cum his bellū gerimus. Puto autē & hanc nobis a deo gratiā datam: ut bene ac libere possimus mori quod aliis non euenit: p̄ter spem paupertatis: nobis autē certum est orto die futurum excidiū. Libera est autē strenua mortis conditio cū affectibus: nec. n. prohibere id hostes possunt: qui profecto nos optāt uiuos abducere: neq; nos illos iam possumus superare pugnando. Nā fortasse q̄dem ab initio statim oportuit quādo libertatem defendere cupientibus oīa & a nobis ipsis acerba peioraq; ab hostibus eueniebant. De dei uoluntate conicere & scire q̄ amica ei quondam natio dānata esset interitu: manens. n. propitius uel saltē nobis leuiter infensus nunq̄ tantorū quidē hoīum perniciē neglexisset: sacratissimā uero urbem suā igni hostium excidioq; prodidisset. Nos autē soli. s. ex omni genere iudæorū sperauimus seruata libertate superare tanq̄ nil in deū deliquissemus: nulliusq; culpæ participes fuissēmus: qui alios quoq; docuimus. Itaq; uidetis quēadmodum nos uana spectasse redarguit fortiore nobis in spatis rebus malorū necessitate illata. Nec enim quicq; nobis castelli natura inexpugnabilis profuit ad salutē: sed & alimentorū copiam. Sed armorū multitudinem aliūq; habentes abundantissimū apparatū ipso manifestissime deo sp̄ salutis auferente p̄didimus. Ignis. n. qui ferebat in hostes inædificatū a nobis murū non sponte reuersus est. Sed hæc multorū ira sunt criminū: quæ furore capti contra gentiles ausi sumus: pro quibus quæso ne romanis inuictissimis p̄enas: sed p̄ nos ipsos deo p̄stemus iste autē illis moderatiores sunt: morientē. n. coniuges iniuria uacua: liberi seruitutis expertes. Post illos autē ipsi nobis honestam inuicē gratiam p̄beamus libertate seruata optima sepultura. Prius tamē & pecunias & castellum igni cōburamus. Merebūt. n. romani certe scio si neq; corpora nostra tenuerint: cōpendio caruerint. Alimenta sola relinquemus: hæc. n. nobis erunt testimonio mortuis: q̄ nō penuria uicti sumus: sed ita ut ab initio statueramus mortē seruituti p̄tulimus. Hæc dicebat Eleazarus: sed nō in eundē modum p̄sentium sniæ congruebant. Sed alii q̄dem ei obedire p̄perabant: q̄si uolūtate replebant pulchram esse mortē existimantes. Qui uero molliores erant coniugū ac familiarū suarū misericordia: uel ēt propius quēq; apertissimus deterrebat interitus alius alium intuens contrarium uoluntatis suæ motū lachrymis designabant. Quos cū uidisset Eleazarus formidare ac magnitudinē consilii animis frangi pertimuit: ne etiā qui fortiter dicta perceperunt efformidaret flentes ipsi ac deplorantes. Ergo exhortationē non intermisit: sed erectior multoq; repletus spiritu clariorem de immortalitate animæ orationem incipit magnaq; usus exclamatione lachrymantibus attentius expectans plurimum inquit opinione deceptus sum: qui putarem uiros fortes pro libertate certates mori bene male quā uiuere. Vos autem nec cui libet quidem homini quicq; neq; audacia neq; uirtute p̄statis qui etiam magna mala effugituri mortē timetis: cū oporteret uos super hoc neq; cunctari neq; expectare monitorē. Olym. n. & a primo sensu nos eruditos patriæ orationis & sacræ maiorūq; nostrorum factis & aīis confirmando p̄seuerabant: quod uiuere hominis est: non mori calamitas. Nam mors quidem libertatem aīis p̄stat ad proprium purumq; locum eas dimittit ab omni clade futuras intactas. Donec autē mortali corpore iunctæ sunt. unaq; malis eius implentur: quod uerisimile dicitur mortuæ sunt. Diuina enim cū mortali societate iuncta est: multum quidem potest anima iuncta cum corpore: instrumentum enim facit suū latentem id mouens & ultra mortalem naturam gestis producēs. Verūtamen cum pondere quo in terram detrahitur: quodq; ab ea pendet absoluta proprium locum receperit: tunc beatam & undiq; liberā participat fortitudinem: & humanis oculis: ut ipse deus inuisibilis manens: nec enim cum est in corpore conspicitur: nam & accedit occulte: neq; rursus cū recedit uidetur unā q̄dem ipsa habēs in-

corruptam naturam: corpori autem causam p̄bens mutationis: nam quod anima attigerit hoc uiuit atq; uiuet. unde uero digressa fuerit hoc marcidum moritur tantum immortalitatis ei superabit. Huius orationis argumentum uobis sit somnus: in quo collectæ animæ nūq; eas detrahente corpore iocundissimā quietem agunt. Cum deo uero pro cognatione degētes ubiq; adsunt: ac multa futura p̄dicunt. Cur igitur mortē timere conueniat: qui somni diligimus q̄tem? Quem admodum autē non sit dementissimū breuitatem uitæ sequētes sibi inuidere perpetuā. Oportebat q̄dem nos domestica institutione meditato aliis esse exemplū promptæ uolūtatis ad mortem. Nam si ab alienigenis etiā rei fides petenda sit: indog; uideamus sapientes: qui sapientiā profitentur: illi enim cū sint boni uiri uitæ q̄dem tempus quasi quoddā necessarium naturæ munus inuiti sustinent: properant autē homines corporibus soluere: nulloq; urgente neq; exagitante malo p̄ immortalis conuersationis desiderū aliis q̄dem p̄dicunt se esse abituros. Nec est q̄ prohibeat quicq; sed oēs fortunatissimos appellantes eos ad familiares suos litteras mittunt. Ita certā ueramq; aīa esse inter se consuetudinē credidere. Alii autē cum mandata perceperit: igni traditis corporibus ut imaculata puraq; aīa secernatur paulatim moriunt. Facilius enim ad mortē illos amissimū p̄sequitur quam exterorū hoīum quisq; suos ciues in longinquā peregrinationem ituros. Et se q̄dem ipsos desent: illos autē beatos dicunt q̄ immortalitatis ordinem iam recipiant. Nō ergo uos pudebit si deterius indis sapiamus? propriāq; ignauia leges patriæq; oībus hoībus emulādæ uiderentur inhoneste despiciamus: quāq; & si contraria nos a principio instituisset eruditio: quod ei summū bonum est hoībus uiuere: mors autē calamitas attamen t̄ps̄ nos adhortatur eam bono aīo & facile tolerare dei uoluntate: & necessario morituros. Olym quantū enim apparet cōtra oē iudæorum genus hoc decretum posuit deus ut uita careremus qui ea nō eramus quēadmodum oportebat usuri. Nec ausim enim uobis in t̄ps̄ ascribere: ne ue Romanis gratificari q̄ nos oēs eorum bellū assumpserit. Non. n. uiribus illoz; hæc accidere: sed cā fortior interueniens illis p̄stitit ut uincere uiderentur. Quibus. n. armis romanorū perempti sunt qui Cæsarem incolebāt iudæi? Ac ne defecturos q̄dem ab illis dum diē septimum celebrarent aggressa cæsariensiu multitudo: neq; manus referentes cū coniugibus ac liberis mactauerunt: ne uel ipsos erubere romanos. qui nos tantūmodo hostes q̄ defeceramus putabant. Sed dicit aliquis cæsariensibus sp̄ cum suæ ciuitatis iudæis fuisse discordiam: tēpulsq; nactos uetus odium exuperasse. Quid ergo de scytopolitānis dicemus? Nobiscum. n. illi p̄ grecos bellum gerere ausi sunt: an non cum propinquis nostris romanis ulcisci. Multū igitur his fides illoz; ac beniuolentia profuit: ac nō ab ipsis cum totis familiaris acerbissime trucidati sunt: ac pro auxiliis gratias eis reddere? Nā quæ illos a nobis pati prohibere hæc passi sunt: uelut ea ipsi cōmittere uoluissent. Longū sit si uelim nūc separatim de singulis dicere. Noctis enim q̄ Syriæ ciuitatū nulla est quæ non iudæos apud se habitates occiderit nobis quam romanos plus inimicos. Vbi etiā damasceni quom ne causam quidem probabilem confingere potuissent ciuitatē suam cæde nefaria repleuere. xviii. milibus iudæorum cum coniugibus ac familiis iugularis. Eorum autē multitudinem plagis in Aegypto peremptorū. lx. milia numerum audiebamus excedere: illi quidem fortasse in aliena terra cum nullum inuenissent hostis aduersarium ita sunt mortui. Omnibus autē qui domi cum romanis bellum susceperunt: nihil deerat eoz; quæ spem totam possent p̄bere uictoria. Arma enim & muri & castelloz; inexpugnabiles fabricæ: atq; interriti spiritus ad pericula pro libertate subeunda cunctos ad defectionē redunt fortiores: sed hæc ad paucum tempus cum suffecissent: seq; sustulissent maiorum malorum extitere principium. Omnia enim capta sunt: oīaq; hostibus succubuerūt: uelut illoz; nobiliores causa uictoria: non ad eoz; salutem a quibus instructa fuerant appata sunt. Et in prælio q̄dem mortuos beatos existimari oportet: repugnantes enim & libertate nō perdita periere. Eorum uero multitudinis quia a romanis subiugati sunt quis non misereatur? quis ue non anteq̄ illa patitur mori properet? Quorum alii torti tāq; ignæ quam uerberibus excruciatu periere: alii ferocissimi a bestiis ad secūdum eoz; cibum seruati uiui sunt: illoz; quidem miserimi habendi sunt: qui ad hæc uiuunt qui sæpe mortem optantes non accipiant. Vbi est autem illa magna ciuitas. Aut ubi est quæ totius gētis iudææ metropolis fuit. Tantis quidem murorum septis munitissima: tot uero ante muros castellis turriumq; dissectis mœnibus tuta belliq; apparatus uix capiēs: tot autem uirorum pro se pugnantium multitudinem contiens. Quid nobis facta est: quæ deum habere incolam credebatur: radicitus ex fundamentis erepta est: solaq; eius monumenta restāt eorum a quibus excisa est: imposita reliquis castra. Senes uero infelices ad cineres templi assidēt: & paucae mulieres ad turpissimam pudoris iniuriam ab hostibus reseruata. Hæc secum reputans quisq; nostrorum aspiciere solem durabit? etiam si uiuere sine periculo possit. Quis inimicus adeo patriæ? quis tam imbellis aut parcus animæ ut eum nō poeniteat hucusq; uixisse? Atq; utinam omnes fuissēmus mortui priusq̄ illam sacrām ciuitatem hostium manibus uideremus excindi priusquam templum sanctum tanta impietate funditus erui: sed quoniam spes non instrenua nos illexit: quasi forte poterimus pro ea hostes ulcisci: nunc autem euauit ac solos necessitate dereliquit. Mori bene properemus nostri metip̄si misereamur: & coniugum liberorum dum no-

bis licet a nobis ipsi misericordiam caperent ad mortem namque ipsi nati sumus: & quos ex nobis genuimus: eamque fugere: ne fortissimi quidem possunt: iniuria uero & seruitus & uidere coniuges ad turpitudinem duci cum liberis non est malum hominibus ex naturae necessitate profectum: sed haec sua timiditate perferunt qui ante mori cum licuit noluerunt. Nos autem multum freti fortitudine a romanis defecimus: & postremo nunc illis ad salutem hortantibus non paruumus. Cui igitur non est eorum iracundia manifesta: sinos uiuos subiugare potuerint: miserandi quidem adulescentes erunt quoque uires corporis ad multos sufficientes cruciatus: miserandi autem prouectiores quoque aetas clades ferre non poterit: uidebit alius coniugem abduci: alius manibus reuinctus uocem filii patrem implorantis exaudiet. Sed dum liberi sunt & gladios habent pulchrum ministerium nobis praebent expertes seruitutis hostium: moriantur liberi cum filiis & coniugibus uita decedamus nobis leges praecipiant: haec nos coniuges & filii deprecantur: horum necessitatem deus misit his contraria romani uolunt: & ne quis nostrum ante excidium pereat timent. Festinemus igitur eis prosperata potius nostri uoluptate stuporem mortis admirationemque relinquere audaciae.

Orantem Eleazarum omnes interpellant decernuntque sibi mortem dare: omnes mortui sunt: unus ultimus in ceruisa regia: gladio se transfigens occubuit: clam cum quinque pueris mulier latuit: romani de mane per scalas muros ascendunt: neminem uidentes admirantur mulier illa ex cloachis exiens romanis rem gestam aperuit.

Cap. XLVI.

Adhuc eum orare cupientem omnes interpellabant: & effrenato quodam impetu pleni ad opus incitabant: ac ueluti laruis exagitati alius alium antecapere cupiebat: hoc specimen esse fortitudinis: rectique consilii existimantes ne quis extremus remanere uideretur tantus eos & coniugum & filiorum & propriae caedis amor inuasit. Sed nec id quod aliquis putauerit cum facinus accederet obtusi sunt: uerum etiam seruare sententiam quam cum dicta peiperent habuerunt: proprium quidem earumque effectum retinentibus cunctis: rationi uero cedentibus quia iam optime filiis consulissent. Simul. n. ualere uxoribus cum amplexu dicebant: ac liberos gremiis captos extremum lachrymantes osculabant. Et simul quidem manibus alienis iussa peragentibus ualentes eas configebant: malorumque subditi hostibus passuri fuerat cogitationem habentes pro solatio necessitatis ad caedem. Denique nemo hac audacia minor inuentus est. Cuncti autem coniunctissimos transire miseri quibus id necesse fuit: quibusque filios atque uxores occidere: malorum omnium uidebatur esse leuissimum. Igitur neque horum iam factorum dolorem tolerantibus: & interfectos laesum existimantes si illis breuissimum tempus ei superuideret: cito quidem uniuersis bonis in unum congestis ignem iniiciunt. Sorte uero ex numero suo decem lectis omnium percussoribus uniuersi et propter liberos ac coniuges prostratas compositi: eosque complexi manibus cum comunicauissent parato animo se imitandos praebant infelicissimum illud exhibentibus ministerium: isti autem intrepide cunctis occisis eandem sortis legem in sua quoque morte statuerunt: ut cui obtigisset nouem peremptis semet super eos occideret. Ita omnes sibi confidebant: quod neque in audiendo neque in sustinendo facinore praestaret alius alii. Et ad extremum ceteri quidem se neci supposuere. Unus uero atque nouissimus circumspicere multitudinem mortuorum: ne quis forte in multa caede superesset qui suae manus egeret: ubi cognouit omnes peremptos: ignem quidem immittit regiae: uehementi uero manu toto per se transacto gladio iuxta suos affectus occubuit. Et illi quidem perierant nullam credentes animam ex numero suo romanis subditam reliquisse: latuit autem una mulier senior: & alia quaedam Eleazari cognata plurimum doctrina sapientiaque mulieribus praestans. Et quinque pueri per cuniculos: qui aquam sub terra potui ducebant abditi: cum alii caedibus occupatas mentes haberent: qui erant noningenti numero: & sexaginta cum mulieribus simul ac pueris. Haec autem calamitas acta est Aprilis mensis quintodecimo die. Romani autem adhuc pugnam expectantes mane desistunt & aggeribus scalarum pontibus iunctis muros aggrediebantur. Cum uero hostium neminem uiderent: sed undique uersum acerbam solitudinem ignemque intus silentium quid factum esset conicere non poterant: ad extremum uelut impellentes ictum arietis ululatum siquidem forte prouocarent dederant. Clamorem autem sentire mulieres & ex cloachis emerisse factum romanis ut erat indicantur altera earum quemadmodum dicta uel gesta fuissent omnia narrante manifeste. Non tamen romani facile his uerbis adducebantur ausi magnitudinem uerisimilem non credentes. Ignem uero extinguere conabantur per quae hanc uiam sectantes cito in regiam peruenere: conspectaque multitudine mortuorum non ut in hostibus gauisi sunt: sed consilii fortitudinem & obstinatum in tanto numero rebus ipsis contemptum mortis admirabantur.

Peracto excidio Flavius siluius cum exercitu in Caesaream proficiscitur: quidam ex iudaeis in Alexandriam confugerant: hi nouas res tentabant ex quibus multi occisi sunt: mortemque potius pati maluerunt: etiam puerique Caesarem dominum appellare.

Cap. XLVII.

Viusmodi autem peracto excidio in castello quidem praesidium dux reliquit: ipse uero cum exercitu Caesarem profectus est. Nec enim quisquam supererat in illis regionibus hostium: sed iam tota iudaea belli fuerat longinquitate subuersa: multisque suorum etiam procul incolentibus sensim perturbationis periculum exhibuerat. Nam & cir-

cum Alexandriam aegypti ciuitatem postea contigit multos iudaeorum perire. His enim qui ex factione sicariorum illuc effugere potuerunt non satis erat saluos esse uerum & illic nouas res conabantur ut libertatem defenderent: & romanos quidem nihil se meliores putarent: deum uero solum dominum dicerent. Cum autem quidam is iudaeorum non ignobiles aduersarentur: illos quidem mactauerunt: aliis quidem instabant ad defectionem eos rogantes. Eorum autem uidentes confidentiam principes seniorum iam cohibere tutum sibi non esse arbitrabantur: sed congregatis omnibus in congregationem iudaeis sicariorum temeritatem publicabant: illos omnium malorum causam esse demonstrantes: & nunc aiebant eos quod nec sic fugissent certam spem salutis haberi uiderentur: a romanis enim cognitos statim esse perituros proprias calamitates explere. Ipsis autem qui nullius fuissent eorum delicti participes cauendum esse ab eorum exitio: & multitudinem praecabantur ut illorum causa romanis ipsorum traditione satisfacerent. His dictis prospecta periculi magnitudine paruere: multoque impetu sicarios aggressi corripuere: quorum sexcenti quidem statim capti sunt. Qui uero in aegyptum ac Thebas qui in illo tractu erant elapsi sunt non multo post comprehensi reducti sunt: quorum non est qui duritia siue confidentia siue pertinacia uoluntatis sit dicenda non obstupescat. Omni enim genere tormentorum & uexatione corporum in eos excogitata ob hoc solummodo ut Caesarem dominum fateretur: nemo cessit neque dicere uelle uisus est: sed omnes ille necessitates ualidiorem sententiam conseruare tanquam brutis corporibus non animis cruciatus ignemque susciperent: maxime uero puerorum aetas miraculo spectantium fuit. Nec enim uel eorum quisquam commotus ut dominum Caesarem nominaret: usque adeo corporum infirmitatem uis audaciae superabat.

Lupus rector Alexandriae haec omnia Caesari indicat ad quem Caesar scribit ut templum iudaeorum destruat.

Cap. XLVIII.

Lupus tunc Alexandriam rector administrabat: & de hoc ad Caesarem motu uelociter retulit. Ille autem inquietum iudaeorum circa res nouas studium cauendum esse existimans ac ueritus ne rursus in unum congregarentur: & quosdam sibi adiungant praecipit Lupo ut templum iudaeorum quod esset apud Thannis quae sic appellatur ciuitatem destrueret: haec autem in Aegypto. Quae ob hanc causam & coli coepit: & nomen sumpsit.

Onias unus ex pontificibus ex Hierosolimis fugatus Alexandriae uenit: optinetque ut templum possit fabricare iuxta morem patrum: hoc autem fuit praedictum per Esaiam quod in aegypto futura esset constructio templi.

Cap. XLIX.

Onias Symonis filius unus ex pontificibus ex hierosolimis fugatus Antiocho rege Syriae cum iudaeis bellum gerente Alexandriae uenit: & a Ptolomaeo suscipitur humanissime propterea quod Antiocho erat inimicus: ait se gentem iudaeorum eius auxilio sociaturum si dictis suis obtemperassent. Cum autem rex ea quae possent fieri annuisset rogauit ut in aliqua parte aegypti templum sibi aedificare permitteret: & more patrio deum colere. Ita enim & Antiochum magis odiosum iudaeis qui templum apud hierosolimam uastauisset: ipsique beniuolentiores fore eosque multos ad eos religionis diligentia colligendos. Paruit his Ptolomaeus ei que locum dedit centum & octuaginta stadiis a Memphis distantem. Heliopolitani autem ille tractus dicitur: ubi castello fabricato Onias templum quidem dissimile ab eo quod est in Hierosolimis: turrim autem similem instruxit ingentibus saxis sexaginta cubitis erectam. Aerae autem fabricam secundum patriam imitatus est: & donariis similiter exornauit praeter canalabri confectionem: candelabra enim non fecit: sed informatum aureum lignum tanquam iubar in luce radiante de aurea catena suspendit. Totum uero circa templum spacium structo latere circumdedit saepeas portas habente: concessit autem rex etiam multum agri modum ac pecuniae redditus: ut & sacerdotibus esset copia ad multa quae dei cultus desideraret: non tamen haec Onias sua uoluntate faciebat sed erat ei contentio cum iudaeis apud Hierosolimam degentibus propter fugae memorem iracundiam. Et hoc templo aedificato arbitrabatur ad id omnem ab hierosolimis multitudinem reuocaturum. Fuerat autem olim praedictum quaedam annis noningentis septuaginta. Esaiasque praedixerat huius templi futuram in aegypto constructionem a quodam uiro iudaeo: templum quidem ita fuerat aedificatum.

Lupus rector ad templum accedens ablatiis denariis templum claudit Paulinus eius successor. nihil reliquit: sacerdotibus comminatus est: fecitque ut ne uestigium quod diuini cultus uideret, Cap. L.

Lupus autem rector Alexandriae susceptus litteris imperatoris cum ad templum aduenisset nonnullis ablatiis donariis templum claudit. Postmodum Lupo mortuo Paulinus qui eius potestate successit: neque donariorum quicquam reliquit: uehementer enim sacerdotibus comminatus est nisi omnia protulissent: neque ad templum religionis causa adire uolentes admisit: sed clausis foribus ita inaccessum fecit ut ne uestigium quidem diuini cultus in eo resideret. Tempus autem fluxerat usque clausum templum ex quo fuerat conditum anni. CCC. xxxiii.

Ionathas quidam ex iudæis persuasit multis ut eum sequerentur: nūciatur Catullo rectori sy-
bia: comprehensus ipse cum multis aliis tribus milibus: qui pecunia diuites erant: non cōscii tamē
sceleris occiduntur: Curatq; Catullus ut Ionathas omnes iudæos criminetur: etiam illos qui Ro-
mā habitabant inter quos Iosephus erat: Vespasianus noluit ut aliud efficeretur: Catullus ob iniu-
stitiam morbo grauissimo laborauit: ita ut ipse moreretur. Cap. LI.

A Vdacia uero sicariorum ueluti moribus quædam etiam ea quæ circum Cyrenē oppi-
da erant contigerat. Elapsus. n. ad eos Ionathes homo nequissimus: & arte Genecianus
non paucis imperitorum ut se attenderet persuasit: perduxitq; in solitudines cū signa
umbrarum imagines se polliceretur ascendere: & alios quidem hæc agendo atq; fallen-
do latebat. Dignitate uero præstantes Cyrenem siue iudæorum apparatus eius & profectiōnem
pentapolitanæ Lybiæ rectori Catullo pronunciant. Ille autem equitibus ac peditibus missis iner-
mes facile compræhendit: & magna quidem pars manibus interiit. Nonnulli autem uiui capti ad
Catullum perducti sunt. Auctor autem consilii Ionathes tūc quidem potuit effugere: multum ue-
ro ac diligenter per omnes quæsitus regiones incidit: adductus est ad Catullum sibi quidem mo-
ram pœnæ moliebatur Catullus autem iniquitatis præbuit occasionem: nam ipse quidē locuple-
tissimos iudæorum falso insimulans auctores sibi huius cōsilii fuisse dicebat. Catullus autem cri-
minationes alacri animo suscipiebat: remq; delatam multimode icumulabat. Tragicis etiam uer-
bis exaggeras: ut & ipse quoddam bellum iudæorum patrasse uideretur: quodq; hoc atrocius est
præter credendū facultatem etiam doctor erat calumniandi Sicarios. Deniq; cum uidisset iudæo-
rum aliquem Alexādrum nomine: cui iadudum infensus odium publicauerat etiam uxore eius.
Berenice criminationibus implicata. hos quidem priores occidit. Deinde omnes simul pecuniæ
copiis eximios tria simul milia trucidauit. Et hæc secure facere arbitrabatur: quod eorū patrimo-
nia redditibus Cæsaris sotiabat. Ne uero uel alibi degentium quisq; iudæorum eius iniustitiā con-
futaret: etiam longius mendacium propagauit ac Ionathæ nonnullisq; aliis qui compræhensi fue-
rant persuadent nouarum rerum accusationem uiris inferre probatissimis iudæorum apud Alexā-
driam Romanq; degentium. Horum autem qui per insidias accusati sunt: unus erat Iosippus qui
hæc scripsit. Non tamen Catullo factio: ita ut sperauerat: cessit. Nam Romam quidem Ionathen
cæterosq; uinctos ducens sinemq; arbitrabatur esse quæstionis apud se: ac per illam constatam ca-
lumniam. Vespasianus autem rem suspicatus ueritatem requirebat cognitione nō iure homini-
bus accusationem illatam: illos quidem Titi studio criminibus soluit: merito uero pœnam in Io-
nathen statuit. Prius enim uerberatus exustus est. Catullo autem tunc quidem ob lenitatem prin-
cipum obrigit ne quid amplius repræhensibile experiretur. Non multo autē post multiplici mor-
bo & insanabili correptus acerbissime liberatus est: non corporis tantum cruciatum sustines: sed
erat ei maior animi morbus & grauior. Terroribus enim expauescebat & crebro uidebat sibi in-
stantes umbras eorum quos peremerat & clamitabat. Cūq; se tenere non possēt exiliebat stratis
tanq; tormentis sibi & flammis adhibitis. Hoc autem semper multum proficiente malo extisq; de-
fluentibus ac intestinis exhaustis: ita est mortuus: nulla re alia minus diuinæ prouidentiae factus
iudicio quam q̄ nequissimus ulciscatur. FINIS.

¶ Hic nobis est finis historiarum: quam promissimus nos cum omni ueritate tradituros cognoscere
cupieribus quemadmodum hoc bellum romanis ita gestum est cum iudæis: & qualiter sit qui-
dem expositum lecturis ut dicant relinquatur. De ueritate autem confidenter dicere non pige-
bit q̄ eam solam per omnia quæ scripsi habuerim coniecturam.

¶ Explicit Iosephus Antiquitatum & de Bello Iudaico. Impressum
Venetiis per diligentissimum uirum Albertinum Vercellen-
sem. Expensis Domini Octauiani scoti & fratris eius: An-
no Domini. M. CCCCXIX. die. XXIII. Octobris.

Registrum

A IOSEPHI ditur: quod quinq; & flumen	H Quomodo post inquit syba opera manuum sacerdotem	P tissima. Tunc testimonio dominum populo uel	Y tenuere ptatem Chaldæos & dos: & quidem quia	FF Antonius atq; perpetuum obuiā prodeūt: Fabricatis
B mine iacob rum: & non permisit ex mulieribus	I Cūq; fateretur diuitis ricaretur leges uxor: &	Q mam peruenit illic iudæis aula turbauit De terremoto	Z super nos conuenit uerb. Atheniēses	GG & uolentia ciuitate ad bant: quorum bus affimiles
C præparatos iecerant dei credere biliora: quā	K necessitatem in his malis duo. Post cum deus	R mirandam tam: non eius fuisset in honorem	AA IOSEPHI RVFFINI Hyerosolymis multitudo	HH persequabantur numerosæ maxime igenii quidem cætera
D inspexerant concilium Quemadmodū quæ ab eo	L edos & imperium: & Princeps barbaros	S Qualiter taminum tionem suæ hominibus	BB sum in idumeā ta peruenit stitit: qui tamen arabas	II Aggeres rati nō steterūt nem oporteret re multi qdem
E unusquisq; mis constituti rosolymitarum enim fuit	M q̄ quidam plis subiectas membrorum Nā duodecimi	T gnati fuere: ex deliciis Quantæ sint Artabanus	CC de rebus fratris erga spatium pbui cū propinquis	KK diebantur: ubi & supra ætatē Pompæ autē rent iudæis
F uenit ad eum ut non usq; in dei semetipfos	N amicis regis usq; ad terram De morte & bethsuram	V præsentem perditione Hos pceperat re constrictum	DD quidem tres abstinentium magis ad esse plenam	FINIS.
G dominæ quidē bum non getem appellant quanta &	O hierosolymoz sent: & aliquos phonis frui rent. Et	X studuit erudiri pulus pcurrebat tus sim stola Post mortem	EE sus antecedebat Quidam qui bat: quosq; daris sed	

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several columns and is mostly mirrored across the page.

